This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

WIDENER LIBRARY
HX Q4QI

Lt 6.200

VE RI TAS

HARVARD
COLLEGE
LIBRARY

PUB. TERENTII AFRI

COMŒDIÆ SEX

EX EDITIONE WESTERHOVIANA

CUM NOTIS ET INTERPRETATIONE

IN USUM DELPHINI

VARIIS LECTIONIBUS

NOTIS VARIORUM

RECENSU EDITIONUM ET CODICUM

ET

INDICE LOCUPLETISSIMO

ACCURATE RECENSITÆ.

VOLUMEN QUARTUM.

LONDINI:

CURANTE ET IMPRIMENTE A. J. VALPY, A. M.

1824.

Lt6.200

HECYRA.

Personæ Mutæ] In aliis editionibus plures sunt, in aliis pauciores. Omissa fuit Nutrix, act. v. sc. 3. omissæ fuere ancillæ duæ Bacchidis. *Faber.*

In argumento Mureti Philumena dicitur Lachetis et Myrrhinæ filia. Error est memoriæ; alioqui suam sororem duxisset uxorem; nam Pamphilus Lachetis filius erat: at Philumena, Phidippi et Myrrhinæ filia fuit. *Idem.*

Philumena] In utraque Batavica editione majori, cur bis posita sit Philumena non video. Inter personas mutas puella est; inter alias est meretrix. hoc sane novum. *Idem.*

Senariis constat. *Bæclerus.*

Prologus] Hæc comœdia primum acta est sine prologo, aut ille prologus periit. Secundæ et tertiæ editionis prologos hic habes. Faërnus ita distinguendos esse viderat, et diu ante Faërnum Engraphius; et idem in libro Vaticano videas. *Faber.*

Duos esse prologos Gabriel Faërnus operose docuit. Fr. Guyetus utrumque supposititium credit. Ego malim Donatum hic et Eugraphium sequi: qui et artem hujus præfationis æstimant, et usum agnoscunt. aut enim nulla ex Terentianis fabulis, aut certe hæc opus habuit prologo. *Bæclerus.*

Hecyra est huic nomen fabulæ] *Totus hic prologus subtilem conquestionem continet, ob hoc, ne aperte populum neglectæ fabulæ reum faciat, et facile revocet in favorem.* Donatus.

1 *Hecyra est huic nomen fabulæ*] A nomine cœpit, ut incognitam probaret, et ideo spectandam. *Idem.*

Hecyra est huic nomen fabulæ] Nominativo casu figuravit: quum in usu sit, ut dativo dicamus. quamvis præsto sint exempla, quibus veteres per omnes fere casus hoc genus locutionis enuntiabant. *Idem.*

Hecyra est huic nomen fabulæ] Hæc primo data est sine prologo, ludis Megalensibus: quo Sex. Julius et Cornelius Dolabella ediderunt, sed occupato populo studio funambuli, displicuit. Postea data est ludis Funebribus L. Æmilii Pauli: quos fecerunt Q. Fabius Maximus et Cornelius Africanus. Tunc quoque non peracta est, per studium populi circa gladiatores. Tertio ad postremum introducta, Q. Fulvio, L. Martio ædilibus, virtute actorum L. Ambivii et L. Turpionis est commendata. *Id.*

Hecyra] Ἑκυρὰ, socrus. Inde autem nomen quia per socrus et soceros (ut Don. in præfatione) pleraque hic aguntur. *Mer. Casaubonus.*

Hæc quum data est nova] Ita dicitur, *data est fabula*, ut 'data est cœna,' 'datum est prandium.' Et *edidit*, a *dato* descendit. *Donatus.*

Hæc quum data est nova, novum intervenit vitium] Sic et Homerus: Κεῖσο μέγας μεγαλωστὶ λελασμένος ἱπποσυνάων. Et 'dari' dicitur 'fabula,' quum agitur: 'stare,' quum placet. *Idem.*

Hæc quum data est nova, novum intervenit vitium] Σύλληψις prima: deest enim 'huic:' et est figura παρονομασία, *nova, novum.* Idem.

2 *Vitium et calamitas*] Bene secundum augures. 'Vitium' enim est, si tonet tantum: 'vitium et calamitas,' si tonet et grandinet simul, et etiam fulminet. *Idem.*

Vitium et calamitas] Translatio est ab augurio: et 'vitio creati' dicuntur 'consules.' 'Calamitas' παρὰ τὴν καλάμην dicitur: 'clades,' quia clamatur: ut aliud sit grandinis culmum frangentis, aliud furti aut doli mali. Sic Probus. *Idem.*

Vitium et calamitas] Ex disciplina

augurum petita verba. vitiosi enim magistratus, vel vitio creati, qui interveniente aliquo infausto omine creati. *Mer. Casaubonus.*

3 *Ut neque spectari*] Vitium, quod non spectata est: Calamitas, quod non cognita. *Donatus.*

Ut neque spectari, neque cognosci] Mira defensio. siquidem non judicio comœdia exacta est, si spectari cognoscique non potuerit: placitura scilicet, si audiretur. *Idem.*

Ut neque spectari, neque cognosci] Ideo theatrum, ideo spectatores, ideo actores: quia major pars in gestu est, quam in verbis. *Idem.*

Cognosci] Vel probari, vel sciri: an Hecyra sciri dicatur, quæ scita sit nomine. *Idem.*

4 *Ita populus studio stupidus*] A derivatione causæ. Non quia mala, inquit, exclusa est: sed quia populus funambuli admiratione obstupuit: quod infra de gladiatoribus dicet, ad commutationem causæ inducendam. *Idem.*

Ita populus studio stupidus] Hic excusatur et populus, qui neque judicavit de fabula, neque tamen stulte erravit. 'Stupidus,' pro stupens. ut, 'Timidisque supervenit Ægle.' *Idem.*

In funambulo] Qui Græce, σχοινοβάται, et in τῶν θαυματοποιῶν (miranda repræsentantium) numero. *Mer. Casaubonus.*

5 *Pro nova*] Recte: jam enim non est nova. *Donatus.*

6 *Et is qui scripsit hanc, ob eam rem*] Id est, ob eam causam. quasi dicat non iterum acta est sine causa. Cur ergo non post funambulum relata est, ubi ille cessaret? in quo maluit avarum Poëtam populo inducere, quam suo operi diffidentem. *Idem.*

7 *Iterum referre*] Supervacuum est 'iterum.' *Idem.*

Ut iterum possit vendere] Aliis scilicet ludis. hoc, ut diximus, ad laudem fabulæ referatur: postquam tantum fiduciæ Poëtæ dedit. *Idem.*

Ut iterum possit vendere] Lege posset; alioqui gravissimus error sit; quod jam bis alibi monui. *Faber.*

Ut iterum possit vendere] Donatus ad laudem fabulæ refert: Guyetus modestiam poëtæ desiderat, neque pudoris Terentiani hoc esse autumat. Aliter tamen de poëta actor, aliter de se ipse loqueretur. cum præsertim, nec dissimulandum unquam actori sit, se emisse fabulam; et voluntas emendi hic potius, quam avaritia vendendi spectari debeat: considera vs. ult. prologi sequentis. *Bœclerus.*

Ob eam rem noluit iterum referre, ut iterum possit vendere] Reddit causam, cur, post funambuli spectacula, intermissa fabula non sit relata, sive denuo introducta. ideo scilicet, quia maluit in novos ludos differre, ut tum pro nova (tanta Poëtæ fiducia) venderet. atque ita maluit avarum Poëtam (ut recte Don. hic) inducere, quam suo operi diffidentem. *Mer. Casaubonus.*

8 *Alias cognostis ejus; quæso nunc hanc noscite*] Mire illi favorem petit ex aliis, quæ spectatori notæ sunt. *Donatus.*

Ejus] Poëtæ. Quasi hæc omnino nota sit. At in Andria, quæ omnium prima est, aliter ait, 'Ut pernoscatis et quid spei sit reliquum: Posthac quas faciet de integro comœdias, Spectandæ, an exigendæ sint vobis prius.' *Idem.*

ALTER PROL.] Senarii sunt. *Bœclerus.*

Orator ad vos venio ornatu prologi] *Magna arte hic prologus scriptus est, et nimis oratorie. Nam totiens expulsa fabula, quomodo honeste revocari potuit in proscenium, nisi primo ipsa impudentia pro fiducia proferretur? deinde actor peritissimus ipse Ambivius probaret et Poëtam et comœdiam, cujus authoritas elucet ex verbis? tum deinde subtiliter novo Poëtæ, a vetusto et magnæ authoritatis Cæcilio, peteretur exemplum, et peteretur ingeniosissime? Nam quod ru-*

di Terentio contigit, accidisse memoratur veteri Cæcilio: quod huic semel, illi sæpe: quod huic in aliis nunquam, hoc illi fere in omnibus. quod huic præter Hecyram et actæ et probatæ sunt ceteræ: illi partim exactæ, partim vix probatæ. Itaque his omnibus argumentis id actum est, ut neque desperandum sit de Terentio, quod explosus est: ut nihilominus illi tantum attribuendum sit, ut aut par Cæcilio, magno tunc Poëtæ, aut ultro melior etiam esse possit. Hic autem L. Ambivius, histrio, fuit actor comœdiarum. Donatus.

1 *Orator ad vos venio*] Oratorem audire oportere, jus gentium est, oratorem non licet injuriam pati. Ideo ergo se expellatur, non se prologum, sed oratorem nominat. Plautus: 'Impia secrete oratorem verberas.' *Id.*

Orator ad vos venio] Hic novus Prologus (ut in Plautin. et aliis plerisque, editione) incipit, cum bis jam exacta fabula tertio non sine periculo reduceretur, atque adeo Prologo singulari arte elaborato (qualem hunc esse, pluribus docet Don.) indigeret. Loquitur autem L. Ambivius, histrio; magnæ tum, ut videtur, apud populum existimationis. *Mer. Casaubonus.*

2 *Sinite exorator ut sim*] 'Orator' est dum agit: 'exorator' quum impetraverit. Ita illud, dicentis; hoc, jam effecti significationem habet. Et 'orator' est, cui causa defendenda mandatur. *Donatus.*

Eodem ut jure uti senem liceat] Ut, 'Me liceat casus miserari insontis amici.' *Idem.*

3 *Quo jure sum usus adolescentior*] Tanquam aliud agens affert exempla, quibus ostendat, turpe non esse Terentio, exclusam esse unam illius fabulam, quum multorum Poëtarum multæ exactæ sint: et in his Cæcilii, cujus ille tempore magna authoritas fuit. *Idem.*

Adolescentior] Hæc comparatio minus a positivo sonat, et vim diminutivam exprimit; ut, 'Jam senior, sed cruda Deo, viridisque senectus.' *Id.*

4 *Novas qui exactas feci ut inveterascerent*] Σύλληψις. 'Inveterascerent,' denuo agerentur. quia nondum acta, nova dicitur fabula. *Idem.*

Novas] Cæcilii sc. veteris poëtæ Comici celeberrimi. *Mer. Casaubonus.*

Exactas] Expulsas. *Donatus.*

Inveterascerent] In consuetudinem venirent, spectarentur, amarentur. *Idem.*

5 *Ne cum Poëta scriptura evanesceret*] Causa facti honestior est, non se Poëtæ unius, sed ipsius Poëmatis causa laborare. *Idem.*

Scriptura] Poëma, fabula. *Mer. Casaubonus.*

6 *In his, quas primum Cæcili didici novas*] A simili argumentum, quod fit per comparationem artificiosam et oratoriam rerum ac personarum. *Donatus.*

7 *Partim sum earum exactus, partim vix steti*] Vide, plus esse in exemplo: siquidem partim exactæ sunt Cæcilii fabulæ, partim vix admissæ: quum una Hecyra exclusa sit. Et est sensus, aut displicui, inquit, aut in aliquibus vix placui. *Idem.*

Partim sum earum exactus] Pro, in aliis. Et simul splendida locutio est. 'Partim' adverbium est. Et proprie locutus est: nam 'fabulæ' aut 'agi' dicuntur, aut 'stare.' *Idem.*

Partim earum] In parte earum. ut, 'partim hominum,' pro, pars hominum: de quo Aul. Gell. l. x. c. 13. *M. Casaub.*

Partim vix steti] Quid igitur mirum, si Terentio Poëtæ in una accidit, quod Cæcilio in multis? *Idem.*

8 *Quia sciebam dubiam fortunam*] Non igitur Poëtæ culpa, sed casus est: nam ideo fortunæ eventum extulit. *Donatus.*

Dubiam fortunam esse scenicam] Antiquissimi libri *scænicam* per æ diphthongum habent: et infra *scænicos.* ita et apud Virgilium 'scænis decora alta futuris,' in antiquis libris scrip-

tum est: ita et in vetustis marmoribus, eoque modo etiam scribendum asserit Varro libro de lingua Latina: Item Priscianus. Nam quod ad testimonia antiquorum lapidum facit, cum alia etiam citare possem, libet hic ponere inscriptionem, quam mihi Petrus Victorius dedit, a se inventam Vulsiniis in hortulo quodam, notatamque diligenter: cum ipsi mirum videretur verbum, quod ducitur e Græco sermone, a Latinis hominibus aliter atque ipsi faciant, scribi solitum: est enim Græcis σκηνὴ et προσκήνιον· littera vero η, in e productum mutari solet: L. COMINIUS L. F. AN. C. CANULEJUS L. F. T. TULLIUS T. F. KANUS L. HIRRIUS L. F. LATINUS. IIII. VIR. THEATRUM. ET PROSCÆNIUM DE SUA PECUNIA FACIUNDUM COERAVERUNT. *Faërnus.*

9 *Spe incerta certum mihi laborem sustuli*] Sententiose, et verum. nam ubi certa spes est, nihil opus est labore certo ac vehementi. *Donatus.*

Spe incerta] Pro, spei incertæ. an deest 'in?' *Idem.*

Incerta certum] Honesta figura, quæ dicitur ἀντίθεσις. *Idem.*

10 *Easdem*] Exactas. *Idem.*

Cœpi] Difficultatem facti et molimen ostendit. *Idem.*

Ab eodem] Cæcilio scilicet. *Idem.*

11 *Novas studiose, ne illum ab studio*] Παρόμοιον. *Idem.*

Ne illum ab studio abducerem] Iterum causa honestatis. *Idem.*

12 *Perfeci ut spectarentur*] Attende quantum pondus habeat, quod non 'feci' dixit, sed potius 'perfeci:' ut molem difficultatis ostenderet. *Idem.*

13 *Placitæ sunt*] Nota participium sine origine verbi. *Idem.*

Ubi sunt cognitæ, placitæ sunt] Elegans promissio, et hanc placituram, si cognoscatur. et est conjectura a futuro tempore. *Idem.*

Ita Poëtam restitui in locum] Mire non Cæcilium, sed Poëtam: ut hoc generaliter populo præstitisse, non uni homini videatur. *Idem.*

Poëtam] Cæcilium, sc. *Mer. Casaub.*

Restitui in locum] Quia remotum et exclusum, dixit. *Donatus.*

14 *Prope jam remmotum*] Geminavit *m* secundum antiquos, qui omnes in verbis liquidas duplicabant. *Idem.*

15 *Ab studio, atque ab labore*] Bene ostendit se populo profuisse, Cæcilium Poëtam ad laborem revocandi. *Idem.*

Ab studio, atque ab labore, atque ab arte musica] Ultimum *ab* versus ratio non admittit; quam particulam, etiam Donatum ibi non agnovisse, quisquis verba ejus, quamvis aliqua ex parte corrupta, attentius consideraverit, judicabit. quæ nos, partim ex ipsius Donati libris scriptis, partim ex ejus sensu emendata, ita legimus, *Ab studio, atque ab labore, atque arte musica.* Versus Virgiliani idcirco ab Donato adducti sunt, ut ostenderet quod sicut in iis ter dici debebat, *hic alii*, et tamen non nisi bis dictum est, quia tertio loco commode subauditur, ita etiam fieri debet in hac particula *ab*, tertio loco subaudienda. Hæc cum scripsissemus, postea nacti librum Victorianum, invenimus ita prorsus in eo scriptum fuisse, *atque arte musica;* sed deinde alia manu, alioque atramento interpositum fuisse *ab*. Faërnus.

Atque arte musica] *Ab* tertio commode subaudiendum est: ut, 'Hic portas alii effodiunt, hic alta theatri Fundamenta locant alii, immanesque columnas Rupibus excidunt, scænis decora alta futuris.' *Donatus.*

16 *In præsentia*] Statim ut a populo ejiciebatur. *Idem.*

Si scripturam sprevissem in præsentia] Cum a populo spretæ et explosæ Cæcilii fabulæ. *Mer. Casaubonus.*

18 *Ut in otio esset potius quam in negotio*] Ex ipsis rerum nominibus ostendit facilitatem deterrendi. *Donatus.*

20 *Nunc quid petam, mea causa*]

Bene 'petam' et 'mea causa,' quasi orator. *Idem.*

Mea causa æquo animo attendite] Commendatio personæ levis, per aliam personam gravem, secundum præcepta in Rhetoricis. *Idem.*

21 *Hecyram ad vos refero*] A causa principium narrationis inducitur. *Idem.*

Hecyram ad vos refero] Principium a principali quæstione, an cognita sit, et an spectanda sit. *Idem.*

Quam mihi] A persona dicentis. *Idem.*

22 *Ita eam oppressit calamitas*] Hoc succedit pro illo, quod est a persona adversariorum. Simul ad fortunam retulit culpam populi: non enim dixit quod præsto erat. *Idem.*

23 *Eam calamitatem*] 'Calamitatem' repetit, ne nos fabulam illum dicere putaremus. *Idem.*

Vestra intelligentia] Ab auditorum persona. *Idem.*

24 *Nostra, industria*] Rursus a sua. et bene περιφράσει usus est: ne diceret, 'vos nobis.' *Idem.*

25 *Quum primum eam agere cœpi*] Jam hinc narratio subtilis inducitur, et ut non lædat populum, et ut defendat Poëtam. *Idem.*

Pugilum gloria] Περίφρασις ἀντὶ τοῦ, pugiles etiam gloriosi: ut minus turpe sit, antelatos eos esse. Sicut Virgilius, 'Vastis cum viribus effert Ora Dares, magnoque virum se murmure tollit, Solus qui Paridem solitus contendere contra.' Hæc est gloria pugilum, gratia funambuli. *Idem.*

Pugilum gloria] 'Pugil' dictus est a pugna: et 'pugna' a pugno. Veteres namque ante usum ferri et armorum, pugnis et calcibus, et morsibus, corporumque luctatione certabant. *Idem.*

Pugilum gloria, Funambuli eodem accessit expectatio] Πολυλογία. *Idem.*

Pugilum gloria, funambuli, &c.] Horatius tractavit hunc locum Epist. II. 1. 'Sæpe etiam audacem fugat hoc terretque poëtam, Quod numero plures, virtute et honore minores, Indocti stolidique, et depugnare parati, Si discordet eques, media inter carmina poscunt Aut ursum aut pugiles. his nam plebecula gaudet. Verum equitis quoque jam migravit ab aure voluptas Omnis, ad incertos oculos, et gaudia vana,' &c. *Boclerus.*

Pugilum gloria] Qui pro gloria pugnant, et quorum victoriæ maxime gloriosæ solent esse. Cic. 'Acinas pugil, Olympionices, quod est apud Græcos prope majus et gloriosius, quam Romæ triumphasse.' vel 'pugilum gloria,' i. e. pugiles; ut apud Græcos, βίη Πριάμοιο, i. e. Πρίαμος, ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο, i. e. Alcinous, et id genus alia. *Mer. Casaub.*

Funambuli eodem accessit expectatio] Duplex causa ad unam exclusionem adhibetur. *Donatus.*

Accessit expectatio] Narratio cur exclusa sit. hoc est, non Poëtæ culpa dejecta est, nec judicio populi: et ideo nunc admittenda est. *Idem.*

Expectatio] Desiderium. ut Virgil. 'Expectate venis.' *Idem.*

27 *Comitum conventus*] Utrum eos comites dicit, qui sunt pugilum assectatores? an servos, qui dominos sequuntur? *Idem.*

Comitum] Qui pugiles affectabantur. vel servi, ut qui de plebe homines. Hor. 'Arcta decet sanum comitem toga.' *Mer. Casaubonus.*

Studium] Certamen diversis faventium. *Donatus.*

Clamor mulierum] Bene *mulierum*: non enim timet eas, quibus suffragari vel refragari non licet in theatro. *Idem.*

28 *Ut ante tempus exirem foras*] Τῷ ἐξουθενισμῷ, ne gravem passus videatur injuriam. *Idem.*

29 *Vetere in nova*] Ἀντίθετον primum. *Idem.*

Vetere in nova cœpi uti consuetudine] Nisi novam comœdiam intellexeris, non erit aperta sententia. nam et su-

pra dixit, 'Nunc hæc plane est pro nova.' An a Terentio 'nova' ideo dictum est, quia numquam alias exclusus est? Et bene 'vetere:' ut ostendat, turpe non esse, quod et aliis Poëtis sæpe contigerit. *Idem.*

Vetere consuetudine] Qua usus fueram in Cæcilianis fabulis. *Mer. Casaubonus.*

In nova] Comœdia sc. novæ enim Terentii Comœdiæ si cum Cæcilianis compararentur. *Idem.*

30 *In experiundo ut essem*] Ovid. 'Sed quid tentare nocebit.' *Idem.*

Refero denuo] Aut 're' abundat, aut 'denuo.' *Donatus.*

31 *Primo actu placeo*] Rationabiliter dixit 'primo:' quia quinque sunt actus, partes fabulæ. *Idem.*

Placeo] 'Placeo' dixit pro eo quod est, fabula placet, aut Terentius. Et mire, Non diu, inquit, pependit judicium, sed statim placuit: ut quod sequitur, non judicio, sed perturbatione factum sit. *Idem.*

Cum interea rumor venit datum iri gladiatores] Hoc abhorret a nostra consuetudine: veruntamen apud antiquos gladiatores in theatro spectabantur. *Idem.*

32 *Datum iri*] 'Iri' dixit, ut fabulam commendet: ut et omnia spectatori et populo dicantur. *Idem.*

34 *Non potui tutari locum*] Facete repetit 'locum.' *Idem.*

35 *Nunc turba nulla est*] Ἀνταπόδοσις πρὸς τὸ *tumultuantur.* 'Turba,' id est, θόρυβος. *Idem.*

Nunc turba nulla est: otium et silentium est] 'Turbam' retulit ad id quod supra dixit, 'Clamor mulierum.' 'Otium,' πρὸς τὸ 'pugnant:' 'Silentium,' πρὸς τὸ 'Clamant.' *Idem.*

Nunc turba nulla est: otium et silentium est] Quæ adhortatio per enumerationem. *Idem.*

Nunc turba nulla est] Liber Bembinus et Donatus, *non est.* Faërnus.

36 *Agendi tempus mihi datum est*] Ab Ædilibus scilicet. *Donatus.*

Agendi tempus mihi datum est] Donatus: *ab Ædilibus scilicet.* Non puto. 'tempus' est hic καιρὸν εὐκαιρία. quia turbæ nullæ sunt, ideo tempus mihi opportunum datur ad agendum. *Boeclerus.*

37 *Vobis datur potestas condecorandi ludos scenicos*] Quasi et aliquid agat populus, quum spectet. *Donatus.*

38 *Nolite sinere per vos*] Σχῆμα διανοίας, ῥητορικὴ ἐπίπληξις. *Idem.*

Artem musicam] Oratorie: quasi non Terentii causa agatur, sed artis musicæ. *Idem.*

Artem musicam] Poëticam. Supra, 'atque ab arte Musica.' *Mer. Casaubonus.*

40 *Meæ auctoritati*] Quia jam senex est. *Donatus.*

Meæ auctoritati fautrix adjutrixque sit] Qua Terentium probo. et est figura ἀναλογία. Vult autem se esse ejus authoritatis, ut et populo placere jam debeat, qui ipsi placet. *Idem.*

Meæ auctoritati] Donatus ad fiduciam, Eugraphius ad spem actoris, non inerudite retulit. Utrumvis sumas, non deerit ratio explicandi. In Eugraphii nota pro, *ad clangendum*, lege, *ad agendum.* Adde ejusdem Eugraphii notam ad vs. 47. ubi itidem de auctoritate actoris. *Boeclerus.*

Meæ auctoritati] Qui Terentium tutari et erigere in me susceperim. *Mer. Casaubonus.*

41 *Si numquam avare*] Commendatio ab ante dictis, id est, a personæ adtributis. *Donatus.*

Si numquam avare] A meritis defensoris argumentum ad laudem fabulæ. *Idem.*

Si numquam avare] Per hæc verba Terentius vult demonstrare, quam gravis author sit, qui suas comœdias probet. Sic Horatius, 'Ea quum respondere coneris * Quæ gravis Æsopus, quæ doctus Roscius egit.' *Idem.*

42 *Et cum esse quæstum, in animum*

induxi] Modo non nunquam subauditur: sed si. ut sit, Et si eum esse, &c. *Idem.*

Maximum, quam maxime] *Inique iniqui*, παρόμοιον. *Idem.*

43 *Quam maxime servire vestris commodis*] Plus dixit 'commodis,' quam si diceret 'voluptatibus.' *Id.*

Vestris commodis] Vestræ voluptati. *Mer. Casaubonus.*

44 *Sinite impetrare me, qui in tutelam meam*] Ordo est, Sinite impetrare me, ne eum circumventum inique iniqui irrideant, qui in tutelam meam studium suum, et se in vestram commisit fidem. *Donatus.*

44. 45 *Qui in tutelam meam studium suum*] Eugraphius: 'Poëta enim quodammodo auctore commendatus est.' Lege: *actori commendatus est.* Bœclerus.

45 *Se*] Suam personam. *Mer. Casaubonus.*

47 *Mea causa*] Quasi orator, 'causam' dixit. *Donatus.*

Mea causa, causam hanc accipite] Hoc oratorie. sic enim fit, quum persona ad commendationem affertur. *Idem.*

Mea causa, causam] Παρονομασία. *Idem.*

Mea causa causam hanc accipite, et silentium, &c.] Ait Faërnus versum laborare, nisi τὸ *hanc* tollatur. Miror. Nam 'mea,' 'meo,' 'meos,' &c. pro monosyllabis censentur; quod et ipse dixit, centies. *Faber.*

Et date silentium] Quasi fabulæ ac Poëtæ. *Donatus.*

48 *Ut libeat scribere aliis*] Oratorie ἀπὸ τῆς * ἐCATHOS. *Idem.*

Mihique ut discere novas expediat] Proprie *discere;* docet enim Poëta, discit scenicus. *Idem.*

49 *Novas expediat posthac*] Ab utili argumentatio est. et bene, *ut expediat:* tanquam facturus sit, et si non expedierit, dum quæstum maximum servire populo putat. *Idem.*

Pretio emptas meo] Æstimatione a me facta, quantum Ædiles darent: et proinde me periclitante, si abjecta fabula, a me pretium, quod Poëtæ numeraverint, repetant. Ergo *meo,* a me facto, a me statuto. nam quomodo alibi dixit, 'Postquam Ædiles emerunt.' Et bene, ut sequatur populus judicium ejus, qui æstimare vere fabulas potuerit. *Idem.*

Pretio emptas meo] Ut quidam volunt, periculo. *Idem.*

Pretio emptas meo] Fabulas, interdum histriones, ut hic; interdum Ædiles, ut Eunuchum, (si ludi erant publici) emebant. *Mer. Casaubonus.*

ACTUS I.

Scena i. Senarii sunt. *Bœclerus.*

Per pol quam paucos reperias meretricibus fideleis] *Novo genere hic utraque προτατικὰ πρόσωπα inducuntur. Nam et Philotis et Syra non pertinent ad argumentum fabulæ. Hoc autem maluit Terentius, quam aut per prologum narraret argumentum, aut θεὸν ἀπὸ μηχανῆς induceret loqui.* Donatus.

1 *Per pol quam paucos reperias*] Hæ personæ Terentii more extrinsecus assumuntur, ut sic argumenti obscuritatem spectator effugiat. *Idem.*

Per pol quam paucos] Animadvertendum est in hac fabula, Terentium, bonam meretricem inducturum, ne id contra morem videatur facere, etiam aliam meretricem non malam inducere: ut id exemplis fiat tritius, et usu verisimile. *Idem.*

Per pol quam paucos] Ordo est, *Pol perquam paucos reperias.* Nam 'per pol,' non est Latinum, sed κατὰ τμῆσιν *perquam,* id est, nimio. *Idem.*

Quam paucos] Quidam non *paucos,* sed *paucis* legunt. sic enim Apollodo-

ran ἀλναῖCΗPAS THC rei IONHNC THRAICCI PAγγιbainC *. *Idem.*

Per pol quam paucos, &c.] Vide notata supra ad Andr. III. 1. *Bœclerus.*

Per pol quam paucos] Pol per quam paucos. *Mer. Casaubonus.*

Reperias] Aptum verbum ad raritatem. et ideo non dixit 'pauci sunt,' sed 'paucos reperias:' quasi quærens. Non autem reperitur, nisi quod quæritur: non quæritur, nisi quod præsto non sit. *Donatus.*

2 *Fideleis*] Hujusmodi sententias rhetores διανοίας vocant. Et mire, non 'esse,' sed 'evenire' dixit: ut non rationis, sed casus sit id, quod rarissimum est. *Idem.*

Fideles] 'Fidi,' in maximis: 'fideles,' in minoribus negotiis. *Idem.*

3 *Vel hic Pamphilus*] Transitus a generali sententia ad specialem. *Id.*

Vel] Nunc 'veluti,' alias conjunctio disjunctiva est, alias correptionem significat, ut apud Ciceronem, 'Vel optimam Messanæ vitam.' Virgilius, 'Carmina vel cœlo possunt deducere lunam.' Aut *vel, ut* modo. *Id.*

Jurabat quoties Bacchidi quam sancte] Tria sunt: quod jurabat, et quoties, et quam sancte. Quod totum de more amatorum et meretricum dixit, quæ jurejurando teneant, quos lege non possunt. *Idem.*

4 *Ut quivis*] Non modo Bacchis, quæ amica erat. *Idem.*

Ut quivis facile possit credere] Parenthesis, *ut quivis fac. pos. credere.* Mer. Casaubonus.

5 *Numquam illa viva ducturum uxorem*] Παρένθεσις prima. jurabat numquam illa viva uxorem ducturum. *Donatus.*

6 *Hem, duxit*] Pronuntia ut mirantem ostendas. *Idem.*

Hem duxit] *Hem* adverbium demonstrantis est: ut, *hem alter.* Idem.

En duxit] Plures habent, *hem duxit;* quod et Guyetus probat: Argentoratensis codex, *en.* Bœclerus.

Ergo propterea] Modo 'ergo' affectum exprimit reprehendentis tarde sibi consentientem: vel sic Virgilius, 'Ergo age, chare pater, cervici imponere nostræ.' *Donatus.*

Propterea sedulo] 'Sedulo,' instanter, et ex animo: sine dolo. *Idem.*

7 *Et moneo, et hortor*] 'Monemus' consilio, 'hortamur' impulsu. *Idem.*

Ne cujusquam misereat] Deest *te.* *Idem.*

Ne cujusquam miser] Paraphrasin sumas ex illo Plauti, in Trucul. II. 1. 13. et seqq. *Bœclerus.*

8 *Quin spolies, mutiles, laceres*] *Quin* pro quo minus. Et magna persuasio est ad malefaciendum. *Donatus.*

Spolies] 'Spoliare' est, non minimam partem auferre. 'Mutilare,' aliquid detrahere, sine quo res esse non possit. 'Lacerare' autem, cum omnino non habeas, quod imminuas. 'Mutiles,' imminuas: unde 'mutili' dicti sunt boves, aut capri, sine cornibus. nam male, qui a 'multa' putant dici. et inde 'Mulciber' Vulcanus, quod sit mutilatus ac debilis: id est, claudus. nam proprie 'Mulciber' dictus est, quod omnia mulceat, id est, molliat ac vincat. *Idem.*

9 *Utin' eximium neminem habeam*] *Utin'* pro *ut ne.* Ἀπόστροφος. Et perseverat in ἀλληγορίᾳ. Nam 'eximia pecora' dicuntur, quæ a grege excepta sunt ad usus dominorum suorum ut uberius pascantur. Sed proprie 'eximii' sunt porci majores, qui ad sacrificandum excepti liberius pascuntur. Etenim boves, qui ad hoc electi sunt, 'egregii' dicuntur. Et 'oves lectæ.' ut Virgilius, 'Mactant lectas de more bidentes.' Ita et 'porci eximii.' *Idem.*

Utin' eximium] Deest 'censes,' ut sit, Censes ut eximium neminem habeam? vel certe, doces? *Idem.*

Utin' eximium] Separatum ex omnibus. Proprie 'eximius porcus' est, exemptus a grege, atque signatus macula aut nota. *Idem.*

Eximium] Præter alios charum. *M.*

Casaubonus.

Habeam] Deest 'censes,' aut 'vis,' aut 'mones.' *Donatus.*

10 *Nam nemo quisquam*] Παρέλκον tertium. nam abundat 'quisquam.' *Idem.*

Scito, ad te venit] Bene additum est 'scito,' et moraliter, at acutius pronuntiandum. est enim verbum illorum, qui familiares corrigunt. *Idem.*

11 *Quin ita paret se*] Hoc verbum, 'paret,' adversum munificos et segues sumitur. Ut alibi, 'Itane te parasti, ut spes nulla reliqua in te siet tibi?' *Idem.*

Abs te] Pro ex te. *Idem.*

12 *Suam voluptatem expleat*] Bene *expleat*, quod contrarium meretrici est, amatorem voluptate satiari. *Id.*

13 *Hiscine*] Ἐρώτησις. Id est, talibus: et vide si pulchra meretrix puella est. *Idem.*

Insidiabere] Insidiari malum est: sed contra insidiari, justum est. *Id.*

Non contra insidiabere] Eun. act. III. sc. 1. 'Par pari referes?' *Mer. Casaubonus.*

14 *Tamen eandem pol esse omnibus injurium est*] Idem aliter, et vehementius intulit. nam pejus est eandem esse omnibus, quam nullum excipere. *Donatus.*

Eandem pol esse omnibus] Eodem modo omnes tractare. *Mer. Casaubonus.*

Injurium] Iniquum. 'Injurium' autem indignantis modo significatio est: et vim adverbii habet. *Donat.*

15 *Ulcisci adversarios*] De more *adversarios* mutato nomine posuit. durum enim fuerat, si amatores diceret. *Idem.*

Injurium est autem ulcisci adversarios] Recte hoc illa, ut fœmina; cum vindicta nulli magis delectentur quam fœminæ, et qui fœmineos animos gerunt. 'Quippe minuti Semper et infirmi est animi exiguique voluptas ultio. continuo sic collige quod vindicta,' ut optime Juven. Sat. 13. 'Nemo magis gaudet quam fœmina.' qui longe aliter saniores quosque Philosophos olim præcepisse ibi docet. *Mer. Casaubonus.*

16 *Qua via te captent*] Qui te captant sæpe, tu eos vel semel cape. *Donatus.*

Qua via captent te illi, eadem ipsos capi] Plaut. 'Tu si me impudicitiæ captas, non potes capere.' *Mer. Casaubonus.*

17 *Eheu me miseram*] Bene, quia non persuasit, sed affectum doloris expressit. Intelligitur enim ex vultu ejus, non eam persuasisse quod voluit. *Donatus.*

Eheu me miseram! cur non aut istæc mihi ætas, et forma est] Ἐμπαθῶς ait, quod reliquum est: quia, quod volebat, persuadere non potuit. et bene *istæc ætas et forma*, quia utrumque non habet. et mire e contrario descripta est deformitas Lenæ, et formam et voluntatem malam gerentis. *Idem.*

Aut tibi hæc sententia] Δεικτικῶς, simulque ostendit, secundum φυσιογνωμικούς, difficile deformem reperiri bonam. *Idem.*

SCENA II. Senarii iterum. *Baecler.*

Senex si quæret me, modo isse dicito] *Hoc servus dixit, in scenam de proscenio respiciens. Duæ conjecturæ sunt in hac scena: an vere sint nuptiæ, et an verisimile sit, abstinere potuisse adolescentem a virgine sibi nuptum tradita.* Donatus.

1 *Senex si quæret me*] Magis expressit consuetudinem, dicendo 'senex:' quam si diceret, 'Dominus major.' *Idem.*

Senex si quæret me] Ut ex verbis suis tam meretrix, quam lena descripta est, ita et Parmeno ipse qualis sit, ostenditur ex sua locutione. Exeundi autem causa de argumento sumitur: quia Pamphilus absens est, et exspectatur in dies ejus adventus. *Idem.*

Senex si quæret me, modo isse dicito

ad portum] Hæc omnia submissa et veloci pronuntiatione efferenda sunt. hoc enim desiderant hujusmodi verba, utpote et servi et festinantis. *Idem.*

2 *Percontatum adventum Pamphili*] Honestam causam dixit, id est, Pamphili adventum. Et *percunctatum*, et *percontatum* scribitur: sed *percontatum* a conto dicitur, quo nautæ utuntur ad exploranda loca navibus opportuna. si vero *percunctatum*, ab eo quod a cunctis perquiratur, dicitur. *Idem.*

3 *Audin', quid dicam, Scirte*] *Audis*: modo, sentis, intelligis. ut Virgilius, 'Progeniem sed enim Trojano a sanguine duci Audierat.' Item alibi, 'Neque audit currus habenas.' *Idem.*

Audin', quid dicam, Scirte] *Audis* modo advertis. *Idem.*

Audin', quid dicam, Scirte] Convenit nomen servo puero, παρὰ τὸ σκιρτᾷν, quod est gestire et ludere. *Idem.*

Scirte] Κωφὸν πρόσωπον inducitur. *Idem.*

4 *Nullus*] Pro, non. *Idem.*

Nullus dixeris] Minime dixeris. ut And. act. II. sc. 2. 'Liberatus sum, Dave, hodie tua opera. At nullus quidem.' i. e. minime vero. *Mer. Casaubonus.*

5 *Alias ut uti possim*] Inter 'alias' et 'alia,' hoc interest: quod 'alias,' alio tempore significat: 'alia,' aliter, aut per alia. *Donatus.*

Causa] Προφάσει, prætextu. *Mer. Casaubonus.*

Integra] Non dicta. *Donatus.*

6 *Sed videon' ego Philotium*] Mire inventa est causa narrandi ideo, quia peregre venit meretrix: alioquin si Athenis esset, omnia sciret. *Idem.*

Sed videon' ego Philotium] Sic solet dubitari, advenientibus ipsis, quos post multum temporis intervallum vident. *Idem.*

Sed videon' ego Philotium] Ut narrandi argumenti occasio præberetur, assumitur persona hujus meretricis Corintho reducis, et a Bacchide sub primum statim adventum edoctæ, quemadmodum Pamphilus, relicto amore pristino, ad nuptias animum adjecisset. hinc querela scenæ superioris de inconstantia amatorum; et nunc, cum obvium haberet de Pamphili domo servum, percunctandi libido et rem totam cognoscendi, quidnam illud esset, quod a Bacchide tantum amata Pamphilum disjunxisset. hujus enim fortunam quis miserari potuisset, nisi de eodem questu? Quoniam autem Poëta ad dissolvendum errorem fabulæ adhibiturus erat Bacchidem, familiaritas ejus cum Pamphilo, ex qua tanquam ex malo principio felix eventus artificiose quærebatur, opportune hic signari potuit. *Boeclerus.*

Huc advenit] Scribe, metri causa, *advenit huc*, et ita alicubi legi. *Faber.*

Unde hæc advenit] Cum quodam contemptu ejus, 'hæc' dicit Parmeno. *Donatus.*

8 *Salve mecastor, Parmeno*] Olim salutantes addebant jusjurandum, ut hoc sedulo facere viderentur. *Idem.*

Me] Aut adjectio est, et abundat, aut positum est pro μὰ syllaba: ut Græci μὰ τὸν Ἀπόλλωνα dicunt. *Idem.*

Et tu ædepol, Syra] Irrisit ad 'mecastor,' addendo 'ædepol.' et quod illa 'Parmeno,' ille hic addidit 'Syra.' *Idem.*

Syra] *Sura* veteres legunt, U pro Y ponentes: ut 'Musia,' 'Suria.' *Idem.*

9 *Dic mihi, Philoti*] Vide licentiam: supra 'Philotium,' hic 'Philotis' dixit. *Idem.*

Ubi te oblectasti tam diu] Facete dictum meretrici, non, *ubi fuisti?* sed, *ubi te oblectasti.* Idem.

10 *Minime equidem me oblectavi*] 'Me' acutius proferendum est: et respondet πρὸς τὸ 'te.' *Idem.*

11 *Corinthum hinc sum profecta*] 'Hinc' magnum ostendit dolorem habere Philotion, quod relictis Athenis Corinthi habitaverit. *Idem.*

Cum milite Corinthum hinc sum pro-

facta inhumanissimo] Multa dixit: et 'milite,' et 'hinc,' et 'inhumanissimo.' *Idem.*

Inhumanissimo] Quid potuit de milite dici, nisi in superlativo? namque omnis miles inhumanus: hic vero inhumanissimus. *Idem.*

Corinthum hinc sum profecta] Hæc argumenta sunt, an se oblectare potuerit a persona, quia miles inhumanissimus: a loco, quod hinc profecta: a tempore, quod biennium: a re, id est, ab injuria quam tulit. *Idem.*

12 *Biennium ibi perpetuum*] Ut continuationem sui casus ostenderet, 'perpetuum' dixit. *Idem.*

Misera] Muliebris interpositio, τὸ 'misera.' *Idem.*

Illum tuli] Non, cum illo fui, sed tuli: adeo non me oblectavi. *Idem.*

Illum tuli] Infra, act. IV. sc. 2. 'Ibi ego te, et tu me feres.' *Mer. Casaubonus.*

13 *Desiderium Athenarum*] Quod Corinthum profecta es. *Donatus.*

Athenarum arbitror] Quod dixit 'hinc' ante τοδουτῳ * Athenarum, et ἀμφιβολίᾳ 'te desiderium cepisse.' *Id.*

Ædepol te desiderium Athenarum arbitror cepisse sæpe] Quod cum milite inhumanissimo. *Idem.*

15 *Consilium contempsisse*] Pœnitudine esse possessam. *Idem.*

16 *Huc redeundi*] Iterum a loco. *Idem.*

Abeundi a milite] A persona. *Idem.*

Redeundi, abeundi, vosque hic videndi] Oratorie unam rem in tria divisit, Huc redeundi, Abeundi a milite, Vosque hic videndi: ut diceret, Huc veniendi. *Idem.*

17 *Vosque hic videndi*] A re. *Idem.*

18 *Agitarem inter vos libere convivium*] Inter 'agere' et 'agitare' hoc interest: quod 'agere' est aliquid vel necessarium facere; 'agitare,' voluptuarium. Ergo 'agitarem,' exercerem. *Idem.*

19 *Nam illic haud licebat nisi præfinito loqui*] Legitur et *illi*: ut sit circumflexus accentus, et significet illius, 'illi mea tristia facta.' et absolutum est. *Idem.*

Præfinito] Deest tempore, aut quid tale. *Idem.*

Nisi præfinito loqui] A tempore. Hic ostendit, quid dixit supra, 'tuli:' et quid sit: *Agitare convivium libere.* Idem.

Nisi præfinito loqui quæ illi placerent] Duo dixit: et *præfinito*, et *quæ illi placerent*: ut neque quantum velles, neque quod velles, diceres. *Idem.*

20 *Haud opinor commode*] *Commode*, pro blande, et bene: ut, 'Nunquam tam dices commode.' *Idem.*

Haud opinor commode finem statuisse orationi militem] Jocandi materiam arripit vernula more suo, ex verbis mulieris non alias sane valde ambiguis, sed quæ tamen in alium sensum torqueri possint. Dixerat Philotium, haud licuisse sibi nisi 'præfinito loqui,' &c. apud militem scil. qui ejus esset ingenii, quale describitur. Eun. act. II. sc. 2. 'Est genus hominum,' &c. Optime illa ostendunt quid hic sit, 'præfinito loqui.' Quia autem et illi qui 'ad legem et regulam,' (ut Quintil. alicubi loquitur) id est, ad amussim præceptorum rhetoricorum loqui student, et sermonem sollicite exigunt, ii quoque non male 'præfinito' loqui dicantur; et militaris oratio ut plurimum incultior, (unde et illud ejusdem Quintiliani: 'Simpliciora militares decent:' et in Eun. per ironiam, de milite, 'Attica elegantia,') eo trahit Parmeno, quasi de oratione ex præceptis artis, cujus se magistrum profiteretur miles, instituenda locuta esset. Etiam Persius, 'gentem hircosam centurionum;' et alio loco, 'hircosos centuriones,' pro agrestibus et indoctis posuit: ut ibi docti viri, qui et vetus proverbiorum στρατιωτικὴ ἀλογία, de homine stupido. *M. Casaub.*

21 *Finem statuisse orationi militem*] Argute *militem*; quia quasi inimicus

sit orationi, quæ in pace plurimum potest. *Donatus.*

22 *Sed quid hoc negoti est*] Hic ad argumentum nunc descendit. In Phormione, 'Sed quid tu es tristis?' prælatis scilicet allocutionibus, et separatarum et permistarum personarum: ne jejune ad argumentum veniens, non agere fabulam, sed narrare videretur. *Idem.*

Quid hoc negoti est] Bene addidit 'negoti,' ut augeret invidiam facti. nam potuit dicere, *quid hoc est?* Sed, ut diximus, ad invidiam et magnitudinem rei, *negoti* dixit. *Idem.*

Quæ narravit mihi] *Quæ*, qualia scilicet, et quanta. *Idem.*

Modo quod narravit mihi] *Quæ* legendum est: ut sit, qualia et quanta: et hoc ἐν ὑποκρίσει. *Idem.*

23 *Quod ego numquam credidi*] Hoc totum cum invidia pronuntiandum ex animo meretricis, quæ facinus indignum nuptias putat. *Idem.*

24 *Ut hac ille viva posset*] Mire ostendit ex eisdem verbis eandem hanc esse, quam supra dixit, 'Numquam illa viva uxorem ducturum.' *Idem.*

Posset animum inducere] Quasi in rem duram et immanem. *Idem.*

25 *Habere autem*] Ostendit pronuntiatione, quod prope est, ut non habeat. *Idem.*

Habere autem] Post verba familiaritatis, Philotis modeste quidem curiosa, sed cum aliqua tamen invidia et accusatione Pamphili orditur. quæ forma orationis inconsideratum servum eo perduxit, ut excusandi heri causa temere negatum iret, de matrimonio. *habere autem?* quasi tu dicas Pamphilum habere uxorem. statim igitur captari tam incaute progressus et constringi potuit: 'eho tu, an non habet?' quid rem tam certam, tam manifestam celare inceptas? ut confiteri cogeretur, quod negare voluerat, et cito ab illo male callido, *habere autem?* ad simplex, *habet*, rejiceretur; non sine pudore aliquo; qui in novam eum fraudem præcipitavit. dum enim quod deprehensus esset, excusare contendit, arcani herilis prodendi bonam de se spem præbet, familiarius et intentius subjiciens: 'sed firmæ hæ vereor ut sint nuptiæ.' Arripit incallidi hominis familiaritatem meretrix, et instat; arcanaque et silenda caussantem, asseverantius primo, mox lepido irrisu, ad rem omnem ordine denarrandam pertrahit. *Bœclerus.*

26 *Sed firmæ hæ vereor ut sint nuptiæ*] Bene pro persona servi, qui vult dominum uxorium esse magis, quam amatorem Bacchidis. *Donatus.*

Sed firmæ vereor] Animadverte Terentium in nuptiis hoc dictum servare, utrum firmas an infirmas dicat nuptias. *Idem.*

Firmæ hæ vereor ut sint nuptiæ] Ne non. Andr. act. II. sc. 2. 'Id paves, ne ducas tu illam; tu autem, ut ducas:' i. e. 'ne non ducas:' ut ibi Don. *Mer. Casaubonus.*

Ut] Ne non. *Donatus.*

27 *Si in rem est Bacchidis*] Bene additum, *si in rem est Bacchidis:* ut ostenderet, se non malignitatis, sed benevolentiæ causa, talia vota suscipere. *Idem.*

In rem] Pro, utilitatem: 'ab re,' contra utilitatem. *Idem.*

28 *Sed qui istuc credam*] Id est, nuptias esse infirmas. *Idem.*

Sed qui istuc credam, ita esse? dic mihi, Parmeno] Superiore voto excusavit crimen curiositatis: jam videtur post Bacchidem audire velle. *Idem.*

29 *Non est opus prolato: hoc percontarier desiste*] Vide quam convenienter Poëta, quum id agat, ut narrantem Parmenonem inducat, tamen multis diverticulis morales facetias internectat. *Idem.*

Non est opus prolato: hoc percontarier desiste] Incerta distinctio, utrum, *prolato hoc*, an *hoc percontarier*.

Idem.

30 *Ea causa, ut ne id fiat palam*] Ea nempe tibi metuendi sive celandi causa, ne per me aliis innotescat, quod mihi dixeris. *Mer. Casaubonus.*

31 *Ita me Di bene amabunt*] Pro *ament.* ut, 'donec regina sacerdos Marte gravis geminam partu dabit Ilia prolem.' *Donatus.*

32 *Ut hoc proferam*] Prodam, Bacchidi scilicet, vel cuilibet. *Idem.*

Mecum gaudeam] 'Mecum,' intra me. Virgil. 'Hæc secum.' *Idem.*

33 *Numquam dices tam commode*] Hæc pronuntiatio ejusmodi esse debet, ut ex ea appareat prope delinitum Parmenonem vix se posse continere quin narret. *Idem.*

Nunquam dices tam commode] Quasi ex parte labefactus est: sic enim loquitur. *Idem.*

34 *Ah noli, Parmeno*] Artificiose se fingit audire nolle, ut taciturа credatur, si audierit: quia curiositas signum est loquacitatis. Sic Horat. 'Percontatorem fugito, nam garrulus idem est.' *Idem.*

Ah noli Parmeno] Minus explicat, quod vult, Donatus: cujus annotationes hoc loco nec ab una manu esse videntur. Verbo, et claro Guyetus. *Bœclerus.*

35 *Quasi non tu multo malis*] Deest, 'Ita dicis:' ut sit, 'Ita dicis quasi.' Et nunc Philotis non est instantior hac calliditate, ut magis servum ad dicendum provocet. *Donatus.*

Quasi non tu multo malis narrare hoc mihi] 'Ελλειψις· deest enim, 'Ita gravaris dicere,' aut 'Ita negas te esse locuturum.' *Idem.*

37 *Et illud mihi vitium est maximum*] Servile vitium est, tacere non posse. *Idem.*

Vera hæc prædicat, et illud mihi maximum vitium est] Hæc lentius apud sese: illud clare, 'Si mihi fidem das.' Etiam alia se habere vitia, exceptione significat, in hoc quod dicit, 'Illud mihi vitium maximum est.' *Idem.*

Mi illud vitium maximum est] Hæc ille secum, ut Philotis non audiat. *Mer. Casaubonus.*

Si mihi fidem das] Animadverte, his dilationibus etiam spectatorem suspendi, quo libentius audiat. *Donatus.*

Si mihi fidem das] Fideliter, pro *des.* Idem.

38 *Ad ingenium redis*] Quia a se discesserat, si taceret. Cicero, 'Redit a se.' *Idem.*

39 *Hanc Bacchidem amabat, ut cum maxume*] Ejusmodi est hæc tota narratio, ut defensionem adolescentis continere videatur, quod meretricem amicam necessitate coactus deseruerit. Mire igitur, unde quæstio est, inde cœpit: 'amabat,' inquit, 'Bacchidem.' Sic et in secundo Virgilius, an fortiores Græci Trojanis: 'Fracti bello,' inquit, 'fatisque repulsi Ductores Danaum.' *Idem.*

40 *Bacchidem amabat*] Ordo et sensus hic est, Hanc Bacchidem tum amabat Pamphilus, ut cum maxime amabat, quum pater uxorem, ut ducat, orare occipit. Et *ut* positum pro *quemadmodum.* Et *maxime* bis numero subauditur. Et *cum maxime,* una pars orationis est: aut *cum maxime,* pro nimis. *Idem.*

Amabat, ut cum maxime] Amabat tum, ut cum maxume (amabat scil.) i. e. nunquam magis quam tum amaverat. *Mer. Casaubonus.*

41 *Quum pater*] *Quum* modo adverbium est temporis, pro *quando.* Donatus.

Orare occipit] Maxima necessitas est, orans pater. *Idem.*

42 *Et hæc, communia omnium*] Quid si injustum est, quod orabatur? ostendit justum, et frequentatum, quod dicebat pater. *Idem.*

43 *Sese senem esse dicere*] Omnem causam adolescentis senex amputavit, pro suo senili commodo rogans: potuisset enim adolescens dicere,

Quam pro me curam geris, hanc precor pro me deponas. *Idem.*

Senem esse dicere] Illud posset agere amator contra utilitatem suam: sed non poterat filius contra utilitatem patris. Ergo ut cogeret pater, suam causam interponebat. *Idem.*

44 *Præsidium velle se senectuti suæ*] 'Præsidium senectutis,' soboiem et successorem dicit. *Idem.*

45 *Ille primo se negare*] Utrum deest *ducere?* an *Negare se nuptiis. Idem.*

Ille se primo negare, &c.] Accuratius hunc locum tractavit poëta, ut auspicio levitatis averteretur a Pamphilo, qui juraverat Bacchidi, ut ante dictum est: simul difficultas ipsius rei, ut supra in Heautontimorumeno exemplo Clitiphonis et in parte argumenti demonstrata est, ita hic narratione non perfunctoria indicatur. *Bœclerus.*

Negare] Posse ducere scil. *Mer. Casaubonus.*

Sed postquam acrius pater instat] Tria dicit, et *acrius*, et *pater*, et *instat.* Donatus.

Sed postquam acrius pater instat] Postquam, inquit, acrius instat, non compulsus est Pamphilus, sed tantum deliberavit. *Idem.*

46 *Pater instat*] Major vis est quum pater instat, quam quum rogat. *Idem.*

47 *Pudorine, anne amori obsequeretur magis*] Sic ostendit in utramque partem, ut tantum in animo honesti adolescentis pudor amorem vincere debuisset. *Idem.*

Pudorine anne amori] 'Ἀνακόλουθον. non enim præposito *utrum* intulit *anne.* Idem.

Pudorine, anne amori] Latens excusationis ratio explicata est. *Pudori*, Patris scilicet: *amori*, Meretricis. *Idem.*

Pudorin' anne amori obsequeretur magis] Ovid. 'Pudor est qui suadeat istinc, Hinc dissuadet amor: victus pudor esset amore: Sed leve si munus,' &c. *Mer. Casaub.*

48 *Tundendo, atque odio*] *Tundere*, est sæpius idem repetere: translatio a fabrorum malleo. *Donatus.*

Odio] Assiduitate. Attendenda est difficultas uniuscujusque verbi. *Idem.*

Tundendo, atque odio denique effecit] *Denique* temporis longitudinem significat. *Efficimus* vero, quod cum magno conatu et molimine facimus, vixque per nos finem accipit. *Idem.*

Tundendo, atque odio denique effecit senex] Mire interposuit moras, ad postremum confessurus uxorem ductam. Primo, inquit, negavit: post, deliberavit: ad postremum, duxit. Non, inquit, ipse: sed effecit hoc senex. Ita mutatione personæ totam voluntatem adolescentis absolvit. *Idem.*

Denique effecit] Oratorie tempus apposuit: nam hoc significat *denique.* Idem.

Odio] Hoc est, instantia. *Idem.*

Tundendo atque odio] Sæpius eadem repetendo, atque importunitate. *Mer. Casaubonus.*

49 *Despondit ei gnatam*] Vide, non hic dici, Duxit uxorem Pamphilus: sed totum ad patrem referri. *Donatus.*

50 *Nentiquam*] Non nimis. *Idem.*

51 *Donec jam in ipsis nuptiis*] Nota locutionem sensu magis, quam verbis manifestam. *Idem.*

Donec jam in ipsis nuptiis] Deest, positus constitutusve ita doluit, et ægre tulit. Aut repetere debemus sic, In ipsis inquam nuptiis. *Idem.*

Donec jam in ipsis nuptiis] In mentione nuptiarum effervescit animus amatoris. *Idem.*

In ipsis nuptiis] Positus constitutusve: ut hic Don. vel, *in ipsis nuptiis.* i. e. in nuptiarum tempore et celebritate. *Mer. Casaubonus.*

52 *Nec moram ullam, quin ducat, dari*] Ubi nec aliquam dieculam vel dilationem videt ad nuptias. *Donat.*

Quia] Quominus. *Idem.*

53 *Ibi demum*] Denique, postremo. Et mire additum est *ibi:* quia male pendebat, *in ipsis nuptiis.* et sic est, quasi dixisset, in ipsis inquam nuptiis. *Idem.*

Demum ita ægre tulit, ut ipsam Bacchidem, Si adesset, credo ibi ejus commiseresceret] Hoc ὑπερβολικῶς. ut Virgilius, 'Vel Priamo miseranda manus.' *Idem.*

Ut ipsam R. Bacchidem] Quæ nunc accusatrix est. Et est argumentum ab animo. *Idem.*

Ægre tulit] Idem Virgilius, 'Quis talia fando Myrmidonum Dolopumve, aut duri miles Ulyssei, Temperet a lachrymis?' *Idem.*

Ut ipsam Bacchidem] Credo ipsam Bacchidem; pro, credo quod ipsa Bacchis, &c. ut supra: 'Metue lenonem' pro, 'metue ne leno,' &c. *Mer. Casaubonus.*

54 *Credo ibi*] *Ibi*, pro *tum*. Donatus.

56 *Ut colloqui mecum una posset*] Παρέλκον tertium. Et argumentum a persona, quod ait, *mecum*. Idem.

Parmeno, perii] Argumentum a dictis: quod ait, *Parmeno, perii.* Idem.

Parmeno] Moraliter, et antonomasiace nomen repetit. Et significanter fecit, non addendo *dicebat*, et in μιμητικὸν a διηγηματικῷ transeundo. Et mire interposuit nomen, ut affectum doloris ostenderet. Sic Virgilius: 'Anna, fatebor enim.' *Idem.*

58 *Parmeno, &c. Parmeno*] Ἐν ἤθει repetit nomen. *Idem.*

59 *At te DI Deæque perduint*] Obtinuit et persuasit servus. nam jam meretrix seni irascitur, non Pamphilo. *Idem.*

At te dii deæque perd.] Hunc versum ejicit Guyetus. Sed magna est ratio Donati, et quæ merito eum tueatur. Bene enim consilium poëtæ videtur conjecisse, cum annotat: 'Obtinuit et persuasit servus. nam jam meretrix seni irascitur, non Pamphilo.' id voluerat tam diligens amplificatio narrationis, de qua modo egimus. *Bæclerus.*

Cum istoc odio] Cum instantia ac molestia. *Donatus.*

60 *Ad pauca ut redeam*] Tanquam multa sint, quæ de Pamphili amore dici possint. *Idem.*

Ad pauca ut redeam] Præceptum oratorium in longa narratione, pro veritatis inquisitione. reddit enim auditorem acriorem, quem spes finis recipit fatigatum. *Idem.*

Ad pauca ut redeam] Ut paucis absolvam. Phorm. IV. 3. 'Ut ad pauca redeam, ac mittam illius ineptias.' *Mer. Casaubonus.*

Uxorem deducit domum] *Uxor* dicitur, vel ab ungendis postibus, et figenda lana: id est, quod quum puellæ nuberent, maritorum postes ungebant, ibique lanam figebant. vel quod lotos maritos ipsæ ungebant. cujus rei testis Ennius: 'Exin Tarquinium bona fœmina lavit et unxit.' *Donatus.*

Uxorem deducit domum] Quod vulgo, *uxorem ducit* vel *domum ducit*. Plaut. 'Nam bona uxor, si ea quidem deducta est usquam gentium, ubi ea posset inveniri? verum egone eam ducam domum Quæ mihi dicat,' &c. *Mer. Casaubonus.*

61 *Nocte illa prima*] Pronuntiandum acutius *illa prima*, quasi dicat, plena desiderii, plena cupiditatis. Similiter addidit *virginem*. et expresse, 'Non attigit nocte illa prima.' Quasi dicat, plena amoris et plena dulcedinis: ut mirum sit quod infertur, *Non tactam virginem*. Et hic argumentum est, quanta fecerit Pamphilus erga amicam suam. *Donatus.*

Virginem non attigit] *Virginem* ἔμφασις est: quamvis non amatam, virginem tamen. et non dixit, non amplexus est: sed, 'Ne attigit quidem.' *Idem.*

62 *Quæ consecuta est nox*] Eam primam noctem scilicet. *Idem.*

Nihilo magis] Quasi in nihilo possit esse magis aut minus. Et *nihilo magis*, asseverationis est. *Idem.*

Eam nihilo magis] Ea nocte eam nihilo magis attigit. *Mer. Casaubonus.*

63 *Quid ais? cum virgine una*] Invenitur quasi interjectio *una*, id est, simul uno loco. *Donatus.*

Quid ais? cum virgine, &c.] Comice narratio distinguitur et eleganter sermone ad meretricis ingenium apto. *Bœclerus.*

Cum virgine] A persona. *Donatus.*

Una] A loco. *Idem.*

Adolescens] A persona. *Idem.*

Cubuerit] Ab habitu et occasione. *Idem.*

Cum virgine una adolescens cubuerit] Argumenta in conjecturam necessario posita: quibus Terentius ex utraque parte disputans, τὸ ἀπίθανον purgat, ne quis illum stulte hæc posuisse judicaret. Hæc enim meretrix tarde credit argumentis, ne a Parmenone vincatur. Hinc est quod ait Horatius, 'Vincere Cæcilius gravitate, Terentius arte.' *Idem.*

64 *Plus potus*] Ab impulsione, et ex accidentibus. *Idem.*

65 *Non verisimile dicis*] Αὔξησις perversa: prius est enim verum, deinde verisimile. Sed ideo sic dicit, quia est sæpe non verisimile, verum tamen: ut, Decios pro alieno commodo mori voluisse. *Idem.*

Non verisimile dicis] Hoc jam plus est, tantum eum amasse Bacchidem, quantum non possit credi. *Idem.*

66 *Credo ita videri tibi: nam nemo ad te venit*] Magno compendio usus est, non ostendens cur hoc falsum sit, quod putet meretrix: sed cur hoc putet. ita ex ejus persona totum refellitur, quod objicit. *Idem.*

67 *Ille invitus*] *Invitus* dicendo, quasi admonet iterum iterumque. ut Virgilius, 'Italiam non sponte sequor.' *Idem.*

68 *Quid deinde fit*] Interponitur persona ad exitum festinans: ut alibi, 'Quam metui quorsum evaderes!'* *Idem.*

Diebus sane pauculis post] Hic exitus est. *Idem.*

69 *Pamphilus me solum seducit foras*] Ne testis quisquam et arbiter secretorum interveniat. *Idem.*

Me solum seducit foras] Familiaris in servo jactantia, de dominorum familiaritate, simul quia decens est, ut per eum, quid gestum sit, spectatores sciant. *Idem.*

Pamphilus me solum sed.] Fides totius narrationis in hoc vertitur. *Bœclerus.*

70 *Narratque, ut virgo a se integra etiam tum siet*] Hoc est illud quod supra dixerat, 'Nocte illa prima virginem non attigit.' *Donatus.*

71 *Seque ante, quam eam uxorem duxisset domum*] Bonus color purgationis: diceretur enim, Quare si illam odio habebat, ducebat uxorem. *Idem.*

Seque ante, quam eam uxorem] *Antequam ux.* Mer. Casaubonus.

72 *Tolerare posse*] *Tolerare*, verbum est male patientis. *Donatus.*

73 *Quam decrerim me non posse diutius habere*] Ἀποστροφὴ καὶ ἠθοποιΐα, ἀπὸ διηγήματος εἰς μιμητικήν. *Idem.*

Decrerim] Statuerim et defixerim. *Idem.*

Sed quam decrerim me non p. d. &c.] Vertitur narratio in προσωποποιΐαν μιμητικήν, ordinario apud Comicos schemate. quod et Donatus monet. Sensus et φράσις, aliqua declaratione opus habet. In prima consultatione, Pamphilus hoc dicit: Integra et intacta dimittenda est, quam segregare a me decrevi. In altera: Cum repudiari honeste non possit, operam dandum est, ut sua sponte abeat. Prius consilium in hunc modum proponitur: Quoniam decrevi, me non posse cum hac ætatem degere, (id enim est, *diutius habere*,) nihil aliud superest, quam ut a me discedat, sicut accepi. Si

aliter fieret, i. e. si eam, dum mecum est, attingerem, contumeliæ me postulare et injuriæ haud immerito posset. cujus rei exemplum in Phormione poëta exhibet, quando conjugem *item ut meretricem, ubi abusus sis, amittere*, nefas esse ostenditur. atque hoc esset, *ludibrio haberi*. unde in Pamphilum, infamia; in segregatam immedicabile detrimentum, quantum ad muliebrem insequentis temporis fortunam, emergebat. Bene igitur et honeste Pamphilus: 'Quam decreverim me non posse diutius habere, eam ludibrio haberi, quin (i. e. quo minus) integram itidem reddam, ut accepi ab suis,' id vero, 'neque honestum mihi, neque utile ipsi virgini est.' qua figura, summam ibi infamiam, hic irreparabile damnum signari, palam est. vide omnino Guyetum.

Altera deliberatio hoc fere ambitu concluditur. Si remittere volo in domum patris, aut causa proferenda est repudii, aut absque causa et juris titulo repudiare eam oportet. Causam vero, quæ me ab illa abstrahit, et alibi attinet, in publicum efferri, non uno nomine 'Incommodum mihi esse arbitror.' Repudiare autem, nec repudii causam repudiatæ dicere, parentibus ejus approbare, incivile, *superbum*, insolens. Relinquitur, ut sperem, sponte abituram, si cognoverit, mihi animum ab hisce nuptiis prorsus abhorrere. Hæc verissima hujus loci sententia est. in quo nec se nec alios expediunt eruditorum nonnulli. Sunt, qui τὸ *proferre* in *perferre* mutatum cupiant. Non enim satis ceperunt, quid esset, *hoc* proferre. *hoc* i. e. quod amoris meretricii causa repudium cupiam, nec possim ad stabile connubium animum applicare. Donatus: '*Hoc ego proferre*. amorem scilicet meretricis.' recte. 'Cui tu nihil dicas vitii,' Guyetus explicat, erudite sane. vide Chrestomath. Alii τὸ *cui* ad patrem referunt. *Boeclerus*.

74 *Eam ludibrio haberi*] Honesto verbo et pudoris pleno usus est: et nove pro, vitiari. *Donatus*.

Ludibrio haberi] Nove, inquit Don. pro, vitiari: et honestum pudorisque plenum verbum pronuntiat. recte hoc, ex sanctæ linguæ consuetudine; ut Gen. XXXIX. 11. 14. &c. ubi vulgata non male, *illudere*, quomodo et alii Latini autores in eadem notione. *Mer. Casaubonus*.

75 *Quin*] Quo minus. *Donatus*.

Integram] Id est, honestam. non enim dixit, spoliatam virginem aut mulierem. *Idem*.

Ut accepi a suis] Vigilanter quidem integram specificat: id est, talem, qualem accepit a suis. potuit enim vitiatam accepisse, ut sæpe evenit. Ergo non abundat, *ut accepi a suis*, sed habet significationem. *Idem*.

77 *Pium ac pudicum ingenium narras Pamphili*] Erga meretricem *pium*, *pudicum* erga virginem. Cogitur pium dicere Pamphilum, quem perjurum putabat. *Idem*.

Pium et pudicum ingenium narras Pamphili] An simul erga virginem et pium et pudicum? an pium erga meretricem, pudicum erga virginem? *Idem*.

Pium ac pudicum ingenium narras Pamphili] Nuspiam disertiores sibi videntur Grammatici, quam in explicandis, quæ ἐκ παραλλήλου ponuntur. Scire utique possunt, eruditos multam plerumque philosophiam hac figura concludere. sed interpretatio non est cujusvis operæ. Donatus hic: 'Erga meretricem pium; pudicum erga virginem.' Et iterum in eodem commentario: 'An simul,' &c. Ad virginem et ejus domum spectare utrumque vocabulum, orationis series, et poëtæ consuetudo, non longe arcessentis judicia de moribus, ostendunt. *Pietati* honestatis et juris religio potenter inest. *Pium* ingenium idem hic est, quod in Andria Teren-

tius dixerat *bonum*: 'Quandoquidem ipse est ingenio bono, Cumque huic veritus est optimæ adolescenti facere injuriam.' Non alia hic sententia. *pudicum* autem, verecundiam illam notat, quam Pamphilus ipse sibi debuit, indignum se illud existimando, quod ab honestate tantum abiret. qui enim abuti honesta fœmina et postea dimittere eam in animum induceret, injuriam atrocem in illam, turpitudinem in se admitteret maximam. injuriæ pietas obstat, turpitudini pudor. *Bœclerus.*

78 *Hoc ego proferre*] Verba Pamphili sunt: non ut quidam putant, ad personam Parmenonis referentes. *Donatus.*

Hoc ego proferre] Amorem scilicet meretricis. *Idem.*

Incommodum esse mihi arbitror] Propter patris iram, qui autor istarum nuptiarum. *Mer. Casaubonus.*

79 *Patri*] Proprio patri Phidippo. *Idem.*

Cui nihil dicas vitii] Nunc *vitii*, culpæ uxoriæ. *Donatus.*

Nihil dicas vitii] Sine justæ causæ allegatione. *Mer. Casaubonus.*

81 *Mecum esse*] Uxoris loco: ut apud Plautum sæpe. *Idem.*

Abituram denique] *Denique*, moram significat, et postremam tarditatem. itaque postremo, vel sero abituram indicat. *Donatus.*

82 *Quid interea*] Exultantis est, et gestientis audire. *Idem.*

Interea] Inter eos dies. *Idem.*

83 *Postquam hunc alienum ab sese videt*] Pro *alienatum* dixit. ut in Phormione, 'Quid ego vobis, Geta, alienus sum?' Nam quomodo *alienum*, si amabat, dixisset? *Idem.*

Postquam hunc alienum] Oratorie, non jam Bacchidem excusat, quam a verisimili causa vult inducere, quod ipsa sit in Pamphilum durior. *Idem.*

Alienum ab sese videt] Id est maritum: nam hoc nomen a meretricibus alienum est. *Idem.*

84 *Maligna multo*] *Maligna*, difficilis ac superba. *Malignus* est, qui difficultatem sui ostendit. *Idem.*

Procax] Dispoliatrix et petax. *Procare* enim, est petere. Virgil. 'Procacibus austris,' id est, impudentibus. nam qui multum petit, impudens est et procax. Unde et *proci* dicti sunt, qui filias alienas in matrimonium petierunt. *Idem.*

85 *Non adepol mirum*] Obtinuit quod volebat Parmeno. nam credidit Philotis injuriam factam Pamphilo. *Idem.*

Non edepol mirum] Donatus hic annotat: 'Obtinuit,' &c. credidit, inquam, dum excusat: nec mirum esse, ait, si quid in Pamphilum durius consuluisset Bacchis. *Bœclerus.*

Atqui ea res multo maxime] Opportune concitatius Pamphilum defendit Parmeno, postquam Philotis inducta est, ut fateretur injuriam factam. *Donatus.*

Atqui ea res] *Atqui*, imo. Legitur et *atque*. Idem.

87 *Et illam*] Meretricem malam. *Idem.*

Et hanc, quæ domi erat] Uxorem modestam. *Idem.*

Et illam, et hanc quæ domi erat] *Illam* quæ meretrix esset: *hanc*, id est, uxorem. *Idem.*

Cognovit] Diligentius et attentius consideravit. nam *cognoscere*, est diligenter et attente considerare. *Idem.*

Cognovit satis] Bene *satis*, ex ipsius moribus, et ex meretricis. *Idem.*

88 *Ad exemplum*] Quasi ad imaginem, et collationem, et speciem comparationis. *Idem.*

Ad exemplum ambarum mores earum existimans] Donatus: 'Quasi,' &c. Nihil satis expedivit. Res mira: omnes videntur sibi intelligere, et interpretari hunc versum, dum nihil agunt interim. non enim sufficit dicere: 'Mores earum comparavit ac contendit, et de utriusque moribus ex hac comparatione judicavit.' non-

dum enim nec de *φράσει*, nec de *συντάξει* constat. in qua re cum non parum incommodi videret Franciscus Guyetus, versum totum delevit. Majoris id esse candoris dixeris, quod fateri ita voluit, non satis commode explicari posse; ut cum Terentiana scilicet stili civilitate consentiat explicatio, ac eruditis approbari queat, Sive enim dicas: *earum ambarum mores, ad exemplum existimavit;* satisne Latinum erit, *ad exemplum existimare*, ut efficiat sensum, quem vis? Sive ita distinguas: *ad exemplum ambarum, mores earum existimans*, quid aliud poteris afferre melius quam ut dicas, *exemplum*, cottidianæ vitæ consuetudinem esse, *mores* ad ingenium notandum pertinere? q. d. exigendo et comparando hujus consuetudinem, ad illius consuetudinem, quo ingenio utraque esset, facile judicare potuit ac deprehendere. nam 'Cotidianæ vitæ consuetudo, ut cujusque ingenium sit, declarat maxime.' Heaut. II. 3. 43. Nec dubitandum est de re, quin de comparatione liberalis in Philumena ingenii, meretricis ingenium parum liberale perspexerit Pamphilus. id quod vs. 60. et seq. satis ostenditur. sed quid in verbis desiderare queant eruditæ aures, norunt, qui castum Terentiani sermonis genium intelligunt. *Baclerus.*

Existimans] Intelligens. *Donatus.*

Mores earum æstimans] Mores earum comparans ac contendens; et de utriusque moribus ex hac comparatione judicans. *Mer. Casaubonus.*

89 *Hæc, ita ut liberali esse ingenio decet*] Qualitas comparativa. *Donatus.*

Hæc ita uti liberali esse ing. &c.] Egregie induxit hanc figuram Poëta, ut quantum præstaret matronæ virtus meretriciis moribus intelligendum daret: dum enim adolescens uni deditus meretrici fuit, non statim deprehendit fucatos mores, et nihil ex sincero trahentes. Verum postquam comparandi copia fuit, non potuit liberali Pamphili ingenio (tale enim facit poëta) dubium esse, quid amari, quid præferri deberet. Ingenia enim similitudine sibi conciliantur invicem. atque ut pravi facile inter se conspirant; ita præstantes nec distortas naturas arcano quodam et elegante commercio consentire videmus. cujus sententiæ vim, quasi obiter, sed penetrabili efficacia, extulit noster in illis: 'Huc transtulit Amorem, postquam par ingenium nactus est.' *Baclerus.*

Uti liberali esse ingenio decet] Ut eam decet, quæ liberali sit ingenio. Cæterum, posterius membrum comparationis consulto omittit, ne meretricem absentem insectando præsentem offenderet. *Mer. Casaubonus.*

90 *Pudens, modesta*] Hæc contra vitia meretricis posuit. Pudens hæc, illa procax: modesta hæc, illa maligna. reliqua vero superadduntur, ornamenta uxoris, matronæque laudes. *Donatus.*

Incommoda atque injurias] Callide, laudata uxore non repetit vitia meretricis apud meretricem: et simul contentus de uxoris laudibus, vitia meretricis intelligit. *Idem.*

Incommoda atque injurias viri omnes ferre] Figura ἔλλειψις. *Idem.*

Tegere] Hoc plus est, quam ferre. et *tegere*, quod meretricem amaret. Et plus dixit *tegere*, quam celare. *Tegere* enim ad hoc dixit: ut non solum cuiquam non ediceret, sed et ne quis sciret. *Idem.*

92 *Hic animus*] Oratorie dixit; non enim Pamphilum dixit, sed animum Pamphili. *Idem.*

Hic animus] *Hic* pro *tum*. Virgilius, 'Hic annis gravis, atque animi maturus Alethes.' *Idem.*

Uxoris misericordia] Ἀμφιβολία. *Idem.*

Uxoris misericordia] Recte, quia ex misericordia amor nascitur. Sic et in Phormione, 'Misertum est, virgo ipsa facie egregia.' Virgilius, 'Heu

quibus ille Jactatus fatis !' *Idem.*

93 *Devinctus, partim victus*] De proximo repetivit παρόμοιον, *devinctus, victus.* Idem.

Devictus] Alii melius, *Devinctus. devinctus, victus,* elegans παρόμοιον. *Mer. Casaubonus.*

Partim victus hujusce injuriis] Qualitas relativa. *Donatus.*

94 *Paulatim elapsus*] Adeo est tardus amor Pamphili et magnus, ut etiam post injurias difficile discedat. *Idem.*

Elapsus] Animus, non Pamphilus. *Idem.*

Huic] Alii, *huc.* Mer. Casaubonus.

95 *Postquam par ingenium nactus est*] An sibi par? an absolute bonum? ut dicimus, 'Si par est facere te.' Ergo aut sibi par, aut uxori: id est, liberali fœminæ. *Donatus.*

Par ingenium nactus est] *Par ingenium,* eandem voluntatem. Sallustius, 'Quos eadem odisse, et eadem metuere id unum coëgit.' Idem alibi, 'Nam idem velle, atque idem nolle, ea demum firma amicitia est.' *Idem.*

Par ingenium nactus est] Quod mori et amori suo melius congrueret: ille 'Pius ac pudicus,' ut paulo supra; hæc, 'Pudens, modesta,' &c. ut modo. *Mer. Casaubonus.*

96 *Interea in Imbro moritur cognatus senex*] Bene causa abitionis Pamphili narratur. *Donatus.*

Imbro] Insula Thraciæ proxima. *Mer. Casaubonus.*

Moritur cognatus senex] Bene quod ait *senex:* nam acerbum funus non conveniebat fabulæ. In comœdia itaque apud Terentium, aut meretrix molesta, aut ex duabus una uxor moritur, aut senex. Ita ex hujusmodi mortibus, vel incommodum vitatur, vel lucrum insuper nascitur, ut non sit causa lugendi. *Donatus.*

97 *Horum*] Maluit *horum,* quam *dominorum,* dicere. *Idem.*

Ea] Quæ ex cognato sene. nam mortui senis commemoratio, ex communi loquentium consuetudine, tacitam habet et hæreditatis significationem, quo spectat relativum illud, *ea.* Mer. Casaubonus.

Ad hos redibat lege hereditas] Verbo juris usus est: ea enim legitima est hæreditas, quæ familiæ debebatur. *Donatus.*

98 *Eo amantem*] Modo jam uxorem: non enim amicam. *Idem.*

Invitum Pamphilum extrudit pater] Invitum recessisse vis verbi demonstrat. Nam proprie *extrudere* dicitur, qui manibus expellit: sed hic translatione usus est, ut ostenderet, tantum importunitatis verbis senis fuisse, quantum impulsio manuum efficere potuisset. *Idem.*

Extrudit] Verbum necessitatis et aptum importunitati. *Idem.*

99 *Relinquit*] Inertia præsentis temporis. Legitur et *reliquit.* Idem.

Relinquit cum matre hic uxorem] Præparatio ad futurum errorem. *Idem.*

100 *Nam senex rus abdidit se*] *Nam* hic inceptiva particula est. ut, 'Nam meus conservus est homo haud magni pretii.' Plautus in Milite Glorioso. *Idem.*

Rus abdidit se] Verbum reprehendentis senem: quod, *se abdidit,* dixit. *Idem.*

Huc raro in urbem commeat] *Huc* bene dixit, ut ostendat Parmenonem in urbe esse. Mira οἰκονομία. fac enim præsentem, et nullus error in fabula est. *Idem.*

Commeat] *Commeare* est abesse inde, ubi te esse oporteat. Ergo hoc dicto ostendit, quam raro ad urbem veniat senex. quippe *commeatus* est ex aliqua commoratione temporalis abscessus. *Idem.*

101 *Quid adhuc habent infirmitatis nuptiæ*] Bene usque adhuc suspensa narratio est. et in hac interrogatione quasi substomachatur Philotis decepta, quod nihil videat infirmitatis

in nuptiis, quod optaverit. *Idem.*

Quid adhuc habent] Hoc tristior meretrix dixit. *Idem.*

Infirmitatis] Instabilitatis. Phorm. act. v. sc. 1. *Mer. Casaubonus.*

102 *Nunc audies*] Sic ait, quasi jamdudum audire cupienti, vel quasi ad molestam percontatricem. *Donat.*

103 *Bene conveniebat sane*] *Bene*, pro multum: et *sane*, valide. quia qui sanus, idem et validus. *Idem.*

104 *Interim miris modis odisse*] Huc usque Parmenonem Poëta verba passus est dicere; cætera actibus servaturus. *Idem.*

Interim miris modis] Mire ad finem comœdiæ rerum explanatio reservatur. namque si quæras, fallitur Parmeno, quum non odio socrus, sed pudore simultatem adversus socrum Philumena simulaverit. *Idem.*

Interim] Modo repente: et est adverbium temporis. *Idem.*

Miris modis] Miris exemplis. *Idem.*

105 *Postulatio*] Expostulatio, querela. sed proprie *expostulatio* est apud illum ipsum, qui peccaverit. *postulatio*, de illo apud alterum. *Idem.*

Postulatio] Expostulatio, querela. ex quibus non solum amor sæpe confirmatur: (And. act. III. sc. 3. 'Amantium iræ, amoris redintegratio est:') sed et dulcior interdum fit amoris fructus; ut apud Ælianum De Var. Hist. nescio quis, εἰ δέ τι καὶ ἐγὼ ἡδῶν ἐπαΐω, ἥδιστον εὑρίσκω εἶναι τοῖς ἐρῶσι πρὸς τὰ παιδικὰ ἐκ διαφορᾶς καταλλάσσεσθαι. *M. Casaubonus.*

106 *Quid igitur*] Recte dixit, si hoc non fuit, quid ergo? *postulatio*, querela et quasi justa interpositio querelarum. *Donatus.*

Quid igitur] Unde igitur de odio tibi constat? *Mer. Casaubonus.*

107 *Fugere e conspectu illico*] Bene *e conspectu*: utpote, quæ caveret gravida intelligi. Sed tamen subjungit, *videre nolle*: ut ignorantia Parmenonis appareat, qui argumentum odiorum credidit, quod Philumena neque videri vellet, neque videre. *Donatus.*

Fugere e conspectu] Ne videretur. *Id.*

108 *Videre nolle*] Ne videret. *Idem.*

Denique, ubi non quit pati] *Pati* et sustinere, et sustineri intelligi potest hoc loco. utrum postquam non potuit sustinere socrum? an postquam illam socrus ferre non potuit, sic se celantem nurum? Potest etiam sic intelligi, Ubi non potuit argumenta odii sui ipsa nurus pati et continere, migravit ad socrum. *Idem.*

Non quit pati] Tolerare aut tolerari: quia *patior* commune est, nam 'patior te,' et 'a te,' dicimus. *Idem.*

Accersi ad rem divinam] Tum enim amici et familiares vocari solebant. *Mer. Casaubonus.*

Abiit] Proprie *abiit*: quia non expectavit ut mitteretur. *Donatus.*

110 *Ubi illic dies est complures*] Ἀρχαίως *dies*, non *diebus* dixit. *Idem.*

Accersi jubet] Non addidit *quæ*, quia intelligitur. *Idem.*

Accersi jubet] Socrus scil. *Mer. Casaubonus.*

111 *Dixere causam tunc, nescio quam*] Ideo *nescio quam*, quia nullius momenti, ac falsam. *Donatus.*

Dixere causam tunc nescio quam] Nescio quid causati sunt. *Mer. Casaubonus.*

112 *Nemo remisit*] Hic jam apertius odium videtur, ubi nec jam fingitur causa. *Donatus.*

Postquam accersunt] Subanditur *nostri*, id est, missi a socru. *Idem.*

Postquam accersunt] Id est, missi a nobis scilicet. Et mira varietas. *Id.*

114 *It visere*] Ut, 'Populare penates Venimus.' *Idem.*

It visere ad eam] *Visere*, officii est: *videre*, quærentis aliquem. *Idem.*

Admisit nemo] Injuriosa etiam ipsa pronuntiatio est. *Idem.*

Hoc ubi senex rescivit] *Scimus* quæ ad nos deferuntur: *rescimus* celata. *Id.*

115 *Heri ea causa*] Bene *ea causa*, quippe qui se ruri abdidisset. *Idem.*

117 *Nondum etiam scio*] Παρέλκον

tertium: et deest *scire*. Et est ἐλλειψις, *scio scire*, cum ἀναβάσει. *Idem*.

Nondum etiam] Recte servavit reliquis partibus fabulæ pendulum et attentum spectatorem. *Idem*.

118 *Nisi sane curæ est, quorsum eventurum hoc siet*] Bene, quia curiosus est Parmeno, et idem garrulus. nam per totam fabulam talis inducitur. *Idem*.

Nisi sane curæ est] Vide Phorm. act. III. sc. 1. *Mer. Casaubonus*.

Quorsum eventurum] Ἔλλειψις. deest *scire*. Donatus.

119 *Habes omnem rem*] Quasi dicat, quam audire expetisti. *Idem*.

Pergam quo cœpi hoc iter] *Pergam hoc iter*: ut, 'Tendere iter pennis.' *Idem*.

Quo cœpi hoc iter] Ad portum scilicet. *Idem*.

120 *Nam constitui cum quodam hospite*] Dicit causam cur in reliqua fabula non appareat persona hujus meretricis. *Donatus*.

Constitui] *Constitui* proprie. nam de hujusmodi rebus dicitur convenire et constituere, de cujusmodi rebus apud extraneos meretrices agunt. *Idem*.

Nam constitui] Heaut. act. IV. sc. 4. 'Aut cum venturam dixero et constituero,' &c. *Mer. Casaubonus*.

121 *DI vortant bene quod agas*] Sæpe enim res eveniunt aliter, quam volumus: et ideo *vertumnus* colitur, qui præest rebus vertentibus. *Donatus*.

ACTUS II.

SCENA I. Satura est hæc scena, Octonariis et Senariis Iambicis, tum septenariis Trochaicis constans. *Bœclerus*.

Pro Deum atque hominum fidem] *In hac scena accusatio socrus est: quæ se conjecturaliter defendit dicens nihil a se factum in perniciem nurus*. Donatus.

1 *Pro Deum atque Hominum fidem*] Ἐμπαθῶς ab exclamatione cœpta scena est. Senex enim est difficilis et iratus. *Idem*.

Quod hoc genus est? quæ hæc est conjuratio] Conatur Terentius adversus famam socrum bonam reperire, et incipit a generali exclamatione, quo vehementior sit ejus accusatio: paulatimque ad speciale crimen descendit. *Idem*.

Quod hoc genus] Accusatio a persona: cui accidit ex sexu, quod socrus est. *Idem*.

Quod hoc genus est] *Quod genus*, i. e. *hominum*. Virg. vel eo respicit, quia ut genus, ita et mores sæpe: boni ex bonis, &c. Vide Phorm. act. I. sc. 2. *Mer. Casaubonus*.

1 et seq. Ut æquissimam esse hanc socrum constaret, Poëta omnes socrus accusari fecit. nam et accusatio illustrabit virtutem innocentis et comparatio. pertinetque hic locus ad explicandum fabulæ titulum.' *Bœclerus*.

Conjuratio] *Confessio* bonæ rei est: *conjuratio* malæ. et inde conjuratio Catilinæ dicta est. *Donatus*.

Quæ hæc conjuratio] Accusatio a re. *Idem*.

2 *Ut omnes mulieres*] In lib. Bembi et Victorii, *utin' omnes*. quod commotum, fervidumque magis est, et homini irato convenit magis. Post istud, *conjuratio*, distinctio interrogativa poni debet. *Faber*.

Ut omnes mulieres eadem æque studeant] Bono argumento utitur. Læsisti nurum, quia socrus es: et nulla socrus diligit nurum. *Idem*.

Ut omnes mulieres] Accusatio a causa eadem. *Idem*.

Studeant] Majoris operis est *studere*, quam *velle*. Idem.

Nolintque omnia] Menand. Γυνὴ γυ-

ποικὸς πάντοτ' οὐδὲν διαφέρει. Mer. Casaubonus.

3 *Neque declinatum quidquam*] Id est, flexam vel inflexam, ab eo quod declinaverit: ne parum sit, diversam vel dissimilem dixisse. ut est illud, 'Illum tumultum inflexit.' *Donatus.*

4 *Itaque adeo uno animo*] Nescias an ex sententia hac, vel adeo ex hac scena nomen fabulæ sit inventum. *Idem.*

Itaque adeo] Necessaria sententiæ ἀμφιβολία, ad describendam utramque personam. *Idem.*

Itaque adeo uno animo omnes socrus oderunt nurus] Nemo potest hic dubitare, aut de ambiguo sensu queri, socrus enim accusantur, non nurus. Donatus summam ponit: 'Læsisti nurum, quia socrus es: et nulla socrus diligit nurum.' Mox non inerudite, 'necessariam sententiæ ἀμφιβολίαν' agnoscit, 'ad describendam utramque personam.' *Boeclerus.*

Itaque adeo uno animo omnes socrus oderunt nurus] Necessaria sententiæ ἀμφιβολία, ad describendam utramque personam, ait hic Don. ambiguitas autem ex eo, quod utrumque *socrus*, et *nurus*, vel ut accusativi, vel ut nominativi possint accipi; sed ideo quæsita ambiguitas, quia utrolibet accipias modo æque vera fuerit oratio, nam et τὰς socrus ut plurimum oderunt αἱ nurus, et τὰς nurus αἱ socrus. *Mer. Casaub.*

5 *Viris esse adversas*] Aliud argumentum: Læsisti nurum, ut mihi adversareris. nam mulier es, et mulieres omnes adversantur viris. *Donatus.*

Æque studium est] Studium, est voluntas hominis attentior atque impensior. *Idem.*

Similis pertinacia est] Αὔξησις. nam studium et bonum est: *pertinacia* vero nunquam non mala. *Idem.*

6 *In eodemque omnes mihi videntur ludo doctæ ad malitiam*] Tria in accusatione posuit, ex quibus duo sunt communia, unum ipsius. quod mulier est, et quod socrus, communia: quod ipsa specialiter magistra est ad malitiam Sostrata. Ex his colligit injuriam passam nurum per conjecturam. *Idem.*

In eodem ludo] In eadem schola: vel eodem Gymnasio. *Mer. Casaub.*

7 *Et ei ludo, si ullus est, magistram*] Magna amplificatio criminis. Dubitat an sit ludus malitiæ: et magistram non dubitat Sostratam, sed, 'Certo scio,' inquit. *Donatus.*

8 *Me miseram*] Et hæc ἐμπαθῶς cœpit, sed ad misericordiam spectat defendentis oratio. *Idem.*

Quæ nunc, quamobrem accuser, nescio] Oratorie pro se loquitur mulier, siquidem majoris innocentiæ est nescire crimen, quam defendere. et his verbis ostenditur, sine noxa esse etiam Philumenam: non solum hanc, quæ loquitur, Sostratam. *Idem.*

9 *Non ita me DI ament, mi Laches*] Modo mi *Laches* non est blandientis, sed ejus qui periclitetur innoxius. *Idem.*

Non ita me DI bene ament] Ἄτεχνος πίστις per jusjurandum. *Idem.*

Non, ita me DI bene ament] Animadvertendum, veteres, non minus εὐφημισμὸν in verbis, quam κακέμφατον neglexisse: velut hic, *Ita me DI bene ament.* Idem.

10 *Itaque*] Modo duæ partes sunt orationis. *Idem.*

Una inter nos agere ætatem liceat] Virg. 'Omnes ut tecum meritis pro talibus annos Exigat, et pulcra faciat te prole parentem.' *Mer. Casaubonus.*

DI mala prohibeant] Seniliter odit uxorem, cujus amor optabilis fuit in adolescentia. *Donatus.*

DI mala prohibeant] Ut una inter nos agamus ætatem. *Idem.*

Dii mala prohibeant] Sc. 'Ut una,' &c. et 'Seniliter,' &c. ita Donatus. Satisne ἠθικῶς hoc fieri putabimus, si senex iracundior sane, minime ex durissimis tamen, uxoris præsentis mor-

tem optet, quod plerique hic putant intelligi? an Comœdia Terentiana huc progreditur? Manifesto hoc fieri vix crediderim. itaque rectius forte fuerit, ut credamus, secum hæc Lachetem in iracundia mussitare; non audiri ab uxore velle. Qui diversum sentiunt, tolerabilius ita explicarent, quasi Laches potius sibi optaret mortem, quam uxori. Sed quod ante dixi, verius videtur. inter orationem enim Sostratæ murmuratur: quæ connectenda est: 'Non, ita me dii ament, mi Laches: itaque una inter nos agere ætatem liceat: meque abs te immerito esse accusatam postmodo resciscces.' *Bœclerus.*

Mala prohibeant] Ut una inter nos agamus ætatem. Plaut. in Trin. 'M. Quid agit tua uxor, ut valet? plus quam ego volo:' et quæ ibi sequuntur. *M. Casaubonus.*

11 *Postmodum resciscces*] Hæc figura ab oratoribus ἐπάγγελμα nominatur: in qua aliquid promittimus judicibus nos probaturos, quum metuimus, ne quid illis temere persuasum sit. *Donatus.*

Postmodum resciscces] Fiducia innocentiæ. *Resciscere* est, quum quod de industria celatur, vix argumentorum vi agnoscitur. *Idem.*

12 *An quidquam pro istis factis*] Amare; παρὰ προσδοκίαν. *Idem.*

An quicquam pro istis, &c.] Nota ἐνέργειαν Poëtæ et δεινότητα in augendo amplificandoque crimen erat: 'offendisti nurum, atque ut abiret effecisti.' Hæc sunt *facta ista*, quæ nulla reprehensione satis exaggerari possunt: quæ *dedecus* et *luctum* in omnem familiam inferunt; quæ *inimicitias* in affines spargunt; quæ sacra necessitudinis exoptatæ violant ac perturbant. considera singula verba, et exquire, si quid potuit comprehendi plenius, aut gravius incusari. *Bœclerus.*

13 *Quæ me, et te, et familiam*] Jam sic accusat, quasi probaverit crimen. et est amplificatio. *Donatus.*

Quæ me, et te, familiam] Hæc exaggeratio est, quæ δεινότης appellatur, quum ex uno maleficio multa fiunt ab oratoribus crimina. *Idem.*

Dedecoras] *Dedecoratur*, quod honestum est; *turpatur*, quod honestum est corporale. *Idem.*

14 *Ex amicis inimici ut sint*] Operosius locutus est. ut in Andria I. 1. 10. 'Feci ex servo ut esses libertus mihi.' Ita Cæsar, B. C. III. 104. 'Plerumque in calamitate ex amicis inimici existunt.' Et ex diverso: 'Cum eo reveni ex inimicitia in amicitiam,' apud Plautum Sticho, III. 1. 8. *Bœclerus.*

15 *Dignum, suos cui liberos committerent*] Multum sonanter, et accusatorio strepitu, nec masculinum genus nec fœmininum posuit: nec unam, sed liberos. Sic Cicero, 'En cui tuos liberos committas:' quum de uno ageret, et, 'Habemus enim liberos:' de puella. *Donatus.*

Dignum] Sic dixit *dignum*, ut honoris genus sit, accipere uxorem meruisse. *Idem.*

Suos cui liberos committerent] Nota liberos in significatione etiam unius filiæ. *Idem.*

16 *Tu sola exorere*] Emergis, reperiris. Verbum hoc impudentiam notat. Cicero, 'Exortus est servus, qui quum in eculeo appellare non posset, eum accuset solutus.' *Idem.*

Exorere] Existis. *Exoriri* dicitur, qui non expectatus invadit in aliquem. *Idem.*

Tu sola exorere] Emergis, reperiris. verbum hoc impudentiam notat. Don. recte sane. nam τὸ *oriri* proprie de magnis dicitur, ut de Sole, vulgo. et Hor. de Aug. 'Nil oriturum alias, nil ortum tale fatentes.' Hic igitur de muliere, cum indignatione, ac contemptu: q. d. Tu muliercula inventa es, quæ tantum tibi pro tua impudentia sumeres, &c. *Mer. Casaubonus.*

17 *Tu inquam mulier, quæ me omnino*

lapidem, non hominem putas] *Tu mulier*; ἔμφασιν malitiæ habet. et omnino expressio consuetudinis est ad indignationem. Et lapis nunquam utilis, nisi ad telum, quem magis ad injuriam delegit. nam saxum melius, quam lapis. Ut Virgilius: 'Saxaque subvectare humeris.' *Donatus.*

Tu inquam mulier] Sic Euripides: Πολλὰς ἂν εὕροις μηχανὰς, γυνὴ γὰρ εἶ. et Virgilius: 'Varium et mutabile semper Fœmina.' *Idem.*

Quæ me omnino lapidem, haud hominem putas] Heaut. act. v. sc. 1. 'Non (ita me dii ament) auderet hæc facere viduæ mulieri, Quæ in me fecit.' ibid. 'Quot res dedere ubi possem persentiscere, Nisi essem lapis?' Aut Plautus etiam ad hominem vafrum et rigidum transtulit: ut in Mostell. 'Alter hoc Athenis nemo doctior dici potest. Verba dare illi non magis hodie quisquam, quam lapidi potest.' *Mer. Casaubonus.*

Lapidem, haud hominem] Sufficeret, 'Lapidem putas:' sed de stomacho; 'Haud hominem,' additum est. Plautus; 'Herus meus elephanti corio circumtectus est, non suo.' *Donatus.*

Haud hominem putas] Ἐν ἤθει. Sic Apollodorus: Σὺ μὲ πανπάπασιν eHC-AT λίθον. *Idem.*

18 *An quia ruri crebro esse soleo*] *Donatus:* 'Memor sui est, qui dixerat, 'Rus abis.' Ubi hoc dixerat? nuspiam. Corrige: *Rus abdidit se.* quod extat act. I. sc. 2. vs. 100. et, ne quid dubitationis relinquatur ad vs. 27. 'Rus habitatum abii,' iterum annotat sive priorem annotationem repetit: 'Quia dixit, senex rus abdidit se.' quid agunt, qui semper tanta diligentia obvia errata typis ornant? *Bœclerus.*

19 *Quo quisque pacto hic vitam vestrorum*] *Vestrorum*, pro *vestrum.* sic veteres. *Donatus.*

20 *Multo melius hic quæ fiunt*] Ὑπερβολῇ usus est. ut in Adelphis, 'An non prius totis sex mensibus olfecissem.' *Idem.*

Illic] Pro *illic*, antique. *Mer. Casaubonus.*

21 *Ideo, quia, ut vos mihi domi eritis*] Mire confirmat, unde sciat: ne suspiciose crimen objicere videretur. Et bene *mihi:* quia commoditas familiæ ad hunc redundatura est. *Donat.*

Proinde ego foris] Honesta curiositatis excusatio: nempe quod ab illarum vita, et conversatione domestica sua fama foris penderet; quæ bona, si vita illarum talis; mala si et illa. *Mer. Casaubonus.*

22 *Pridem equidem audivi cepisse odium tui Philumenam*] Primo, objurgatio est Sostratæ, cur non amet nurum. Secundo, cur non ametur a nuru. Tertio, cur usque adeo puella nupta deserat domum. *Donatus.*

23 *Minimeque adeo mirum*] Satis amare, pro merito dicit odium, contra meritum amoremque: simul excusat nurum, quæ oderit talem socrum: et simul prævenit, Quid si non læsa est, sed odio me habet? *Idem.*

24 *Sed non credidi adeo*] Deest *osuram fuisse.* Idem.

25 *Quod si scissem, illa hic maneret potius, tu hinc isses foras*] Senili jurgio, quo magis iniquam nurui socrum credit, tanto vehementius pro Philumena nititur; ut etiam officiorum ordinem pervertat. in quo suggeritur Sostratæ occasio ejus consilii, quod infra act. IV. sc. 2. 3. simul, quod nimis a Lachete duriter hic dictum est, corrigitur a poëta, tum statim, quando effuso iracundiæ impetu ratiocinari incipit senex et honestius cum uxore loqui, tum accurata disputatione Pamphili, qua Sostrata vero officiorum ordine Philumenæ præfertur act. IV. sc. 2. 3. *Bœclerus.*

26 *At vide, quam immerito ægritudo hæc mihi oritur abs te, Sostrata*] Ἠθικῶς post acrem invectionem, se ipsum miseratur, ut invidiam duræ inclama-

tionis in ipsam convertat. Sic in Andria, 'Age nunc: jam ego pol hodie, si vivo, tibi Ostendam, herum quid sit pericli fallere.' Et continuo, 'Chreme, Pietatem gnati! nonne te miseret mei, Tantum laborem capere ob talem filium?' *Donatus.*

Quam immerito ægritudo hæc oritur mihi abs te, Sostrata] Postquam de injuria dixit, de persona ejus cujus fama est, id est, * cum 'Ægritudo hæc oritur.' *Oritur*, et magnitudinem rei significat, et repentinum impetum. ut supra, 'Tu sola exorere.' *Idem.*

27 *Rus habitatum abii*] Quia dixit, 'Senex rus sese abdidit.' *Idem.*

Concedens vobis] Ne diceretur, quod sit voluptatis causa. *Vobis*, melius pluraliter, quam si diceret *cui*. Idem.

Concedens vobis, et rei serviens] *Concedens vobis*, id est, ut vos in urbe essetis. *Idem.*

Rei serviens] Res servit divitibus, quia abundant: rei serviunt pauperes, quia se coärtant ad angustias rei. Ita ergo res pro qualitate sua et servit, et ei rei servitur. Horatius, 'Imperat aut servit collecta pecunia cuique.' *Idem.*

Rei serviens] Rei faciendæ et augendæ dans operam. *Mer. Casaubonus.*

28 *Vestros sumptus, otiumque*] Sumptus vestros, idem quod alibi, 'Otium, vitam urbanam.' Vel quod nihil acquiritis, ut in Adelphis, 'Hanc ego clementem vitam urbanam, atque otium sequutus sum.' *Donatus.*

Otiumque] Hoc est, amorem: quasi nihil agentibus. *Idem.*

Ut nostra res posset pati] Mediocris scilicet: ut comici patresfamilias. *Idem.*

Otium] Vitam otiosam. *Mer. Casaubonus.*

Nostra res] Nostræ facultates. *Id.*

29 *Præter æquum, atque ætatem meam*] *Præter æquum*, quia vos estis domini: vel quia vos fruimini, quum ego doluerim. *Donatus.*

Præter æquum atque ætatem meam] Heaut. act. I. sc. 1. 'Quod mihi videre præter ætatem tuam Facere, et præterquam res te adhortatur tua.' *Mer. Casaubonus.*

Ætatem] Quia senex. Virgil. 'Vires ultra, sortemque senectæ.' *Donatus.*

30 *Non te pro his curasse rebus*] Mirus sensus: Pro his, inquit, tot rebus unam et facilem redderes: curares, ne quid ægre esset mihi. Et *te* sic pronuntiandum, quasi dicat, Etsi alii non curarent, curare debuisti. *Idem.*

31 *Non mea opera, neque pol culpa*] Vellet dicere, Nurus culpa evenit: sed melius dixit, *non mea*: ne accusando confirmaret quod dixit senex, 'Omnes socrus oderunt nurus.' *Idem.*

Neque pol culpa evenit] Bene additum, 'Neque pol culpa.' Potuit enim fieri ut non fecerit ipsa injuriam; sed tamen permiserit fieri. mire tamen nec ipsa accusat nurum. *Idem.*

Non mea opera, neque pol culpa] Videtur unum dixisse *opera* et *culpa*: et tamen non est idem. *Opera* enim est, si scientes læserimus: *culpa*, si nescientes. quorum alterum sceleris, alterum stultitiæ est. *Idem.*

32 *Sola hic fuisti*] Ratio. et deest *enim*: ut sit, Sola enim hic fuisti, quod ad filium et maritum pertinet: nam non sola, cum qua nurus. *Idem.*

Sola hic fuisti] *Sola*, quantum pertinet ad regendam domum: cæterum et filius, et nurus erant: sed *sola*, id est, sine me. *Idem.*

In te omnis hæret culpa] Etsi in nuru culpa aliqua, in te omnis est tamen, Sostrata. *Idem.*

Sola, Sostrata] Optime geminavit *sola*, more irascentium: nondum nomen posuit, et *Sostrata* additum ad amaritudinem inclamantis. *Idem.*

33 *Quum ego vos solvi curis cæteris*] *Vos*, pro *te*: ut, 'Desiste manum committere Teucris.' *Idem.*

Quum ego vos solvi] Nova figura,

solvi vos. Idem.

34 *Cum puella anum suscepisse inimicitias*] Hoc dicit, tanquam concesserit etiam nurum iniquam esse. *Id.*

Cum puella] *Puellam* blande dixit: ita hanc cum amaritudine, *anum*. *Id.*

35 *Illius dices culpa factum*] Prævenit defensionem: et eam sic pronuntiavit ut crimen. *Idem.*

Haud equidem dico, mi Laches] *Mi Laches* modo dixit, quasi gravissimum accusatorem arguens, et quasi defatigata et delassata ejus inclamationibus. Non ergo blandientis est modo *mi*: sed invidiose rogitantis. *Idem.*

36 *Gaudeo (ita me DI ament) gnati causa*] Quod similis filius non sit, an quod talem uxorem habeat, quam nec inimica accusare possit? Et *gnati causa*, dixit, quia talem uxorem habens, sua causa quid gaudeat, non habet. *Idem.*

Nam de te quidem satis scio] Id est, nihil detrimenti fit, si tu pecces. id est, nunquam, inquit, peccando pejor fieri potes: sed es eadem quæ semper es. Sensus est: Jam talis es, ut pejor fieri non possis. Sic Cicero, 'Est idem Verres, qui fuit semper.' *Idem.*

37 *Peccando detrimenti*] Servas, inquit, numerum peccatorum, nec fit ullum copiæ detrimentum. sed quum plurimum delinquas, tantundem semper admittitur. *Idem.*

Peccando detrimenti] Hic sensus obscurus est: attamen hic, dum quantumcunque inquit sceleris admiseris, id est, quantumcunque peccaveris, nihil de tua existimatione minuitur, nihil de pudore derogatur: eadem es quæ fuisti, quia pejor fieri non potes. *Idem.*

Peccando detrimenti] Quidam hanc putant εἰρωνείαν: quasi dicat, Certus sum, quod ex nullo peccato tuo damnum pati possumus: sed male. *Idem.*

Peccando detrimenti nil fieri potest] Cic. 'Scurra, exhausto rubore, qui se putaret nihil habere, quod de existimatione perderet, ut omnia sine famæ detrimento facere posset.' *Mer. Casaubonus.*

38 *Qui scis, an ea causa, mi vir*] Defensio a derivatione causæ, in qua ostenditur non hanc esse, quam objicit causam senex, cur abierit nurus ad matrem suam. *Donatus.*

39 *Ut cum matre*] Deest *sua*. Idem.

Ut cum matre una plus esset] Ἰδιωτικῶς, dixit: id est, diu, ac majorem partem. *Idem.*

40 *Quod heri nemo voluit*] Bene infirmavit defensionem senex, dicendo, Si propter matrem abiit, cur tu exclusa es, quum venires? *Idem.*

Visentem te ad eam intromittere] Nos ex libro Bembino ita legimus, *visentem ad eam te intro admittere*. Faërnus.

41 *Enim lassam oppido*] Infirmius defenditur socrus, ut error senis usque ad καταστροφὴν perseveret. *Donatus.*

Enim lassam oppido] Pro, *oppido enim* dixit. Supervacua ponitur interdum hæc conjunctio, aut pro altera conjunctione. *Idem.*

Lassam] Ægrotam. unde mox, 'Tuos esse illi mores morbum magis,' &c. et sc. 2. 'Quia ægra est,' &c. nec mirum, cum Græci τὸ κάμνειν, (unde κεκμηκότες,) et Heb. τὸ פגר. etiam de mortuis usurpent. Τὸ *enim* autem, pro *nam*, vel *siquidem*, sæpius apud veteres. *Mer. Casaubonus.*

Oppido] Valde. translatio a rusticis, qui interrogati, quemadmodum fruges provenissent, respondebant, *oppido*, id est, quæ sibi et oppido sufficere potuissent. *Donatus.*

Eo] Propterea, ideo. *Idem.*

42 *Tuos esse illi mores*] Acerbissime institit senex et accusationi uxoris, et defensioni nurus: siquidem hoc sensu dicat, nurum nec mendacii culpam incurrere, quæ vere ægrotet ex moribus malæ socrus. *Idem.*

43 *Nam vestrarum nulla est*] Pro *vestrum*. hoc enim venit ab eo quod est *vestra*. Idem.

Quia gnatum velit] Quia, quæ non. *Idem.*

44 *Et quæ vobis placita conditio est, datur*] Imago hic quædam argumentationis, quæ dicitur ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους: quod Latine dicitur, 'Ab initio ad finem.' et ut generaliter cœpit invectionem, ita generaliter conclusit in socrus: et est sensus, Eo improbius facitis, quod illas, quas elegeritis, odistis. *Idem.*

Conditio] Vide Phor. act. IV. sc. 1. *M. Casaubonus.*

45 *Ubi duxere impulsu vestro*] Bene verba eadem stomachose, et significanter repetivit, ut improbitas ex proximo appareat impulsu. *Donatus.*

Ubi duxere impulsu] Videtur, ut supra diximus, hæc tota scena ad hoc interposita, ut fabulæ nomen hinc intelligeremus inventum. Et impudentiam socruum, impulsus repetitio demonstravit. *Idem.*

Impulsu vestro] Sic in Heautontim. 'Scortari crebro nolunt, nolunt crebro convivarier.' *Idem.*

Scena II. Iambici sunt tetrametri catalectici. *Boeclerus.*

Etsi scio ego, Philumena, meum jus esse] *In hac scena moralis allocutio Phidippi est ad filiam, mitissimi patris colorem ostendens.* Donatus.

1 *Etsi scio*] Apparet et hic multa prius patri suo Philumenam locutam fuisse. Ergo hæc responsio est, non principium. *Idem.*

Scio meum jus esse ut te cogam] Hoc idem in Adelphis, 'Non necesse habeo omnia pro meo jure agere.' *Idem.*

Ut te cogam] Etiam invitam scilicet. *Idem.*

2 *Patrio animo victus*] Bene *victus*: quia non ratione facio. Victus est undecunque, qui recedit a jure. *Idem.*

Ego tamen patrio animo victus] *Non necesse habeo omnia pro meo jure agere.* Mer. Casaubonus.

3 *Ut tibi concedam*] Faciam ut tibi concedam: nec multo aliter in vulgari Idiotismo, *I do love: I do eat.* q. d. 'Facio ut edam: Facio ut amem:' i. e. edo, amo. *Idem.*

Neque tuæ libidini] *Libido* est quælibet voluntas temere suscepta. Et bene *libidini*: est enim non æquum, domo mariti abesse nuptam. Etsi enim pro voluntate posuit *libidinem*: tamen subaccusavit hoc nomine. *Donatus.*

Libidini] Voluntati, simpliciter. vel, temerariæ, iniquæ voluntati. *Mer. Casaubonus.*

4 *Optume*] Opportune. *Donatus.*

Ex hoc jam scibo] Legitur et hinc, locale adverbium. et quasi comminatur uxori, modo se inventurum, ipsam peccasse non nurum. *Idem.*

Quid siet] Utrum quid sit rei? an quid siet nurus? utrum innocens, an iniqua? Et videtur hoc Sostratæ dicere: nam vicini sunt inter se proximi Laches et Phidippus. *Idem.*

Ex hoc jam scibo quid siet] Donatus: 'Utrum quid,' &c. Male dubitavit. non potest σύνταξις nisi ad rem referri, si quis bene scribendi consuetudinem novit. *Boeclerus.*

5 *Phidippe, etsi ego meis*] Expostulatio Lachetis apud Phidippum, accusationem continens, tanquam causam injuriarum intendat. *Donatus.*

Scio me esse adprime obsequentem] Principium a persona ejus cum quo agitur, et sua: et an utile sit, nimis obsequi hominem suis. *Idem.*

Adprime] Vehementissime. *Idem.*

Obsequentem] Facilem. *Mer. Casaubonus.*

6 *Sed non adeo ut mea facilitas*] *Facilitas*, indulgentia. *Donatus.*

Sed non adeo, ut mea facilitas] Deest *tamen*. et est ἀνακόλουθον tertium. *Idem.*

8 *Nunc video*] Jucunde temperat ejus culpam, quem accusat, quum dicat illum coactum a suis facere sibi injurias. *Donatus.*

Eia vero] Modo adverbium corripientis. *Idem.*

Eia vero] Παρέλκον. *Idem.*

9 *Adii te heri de filia*] Narratio. et

memoriter Poëta: quia dixit *heri*. ea causa rure huc advenit, patrem continuo Philumenæ convenit. *Idem.*

Itidem incertum amisti] Pro *amisisti*. συγκοπή. Et *itidem*, quid est? an id, Incertum amisisti, ut ad te incertus veni? Jungendum ergo *ut veni itidem.* ut sit, Ut veni, amisisti itidem incertum. Incertus inquit veni: incertus a te recessi. *Idem.*

Ut veni, itidem incertum amisti] Incertus veni: et incertum dimisisti. *M. Casaubonus.*

10 *Haud ita decet*] Non usque adeo decet. et est confirmatio. *Donatus.*

Haud ita decet] Bene additum est *ita*. etsi enim celandæ iræ: non usque adeo tamen, ut discordiam pariant. *Idem.*

12 *Aut ea refellendo, aut purgando*] *Refellit* qui negat: *purgat* qui fatetur. et sic defendit. Ergo *refellimus* per conjecturam: *purgamus* per ceteros status. *Idem.*

Refellendo] Negando factum. *Mer. Casaubonus.*

Purgando] Faciendi rationes ostendendo. *Idem.*

Vobis corrigemus] Plus dixit *vobis*, quam *tibi*. Donatus.

13 *Te judice ipso*] Virgilius: 'Pan Deus Arcadiæ * mecum si judice certet.' Quid enim est *te ipso*, nisi scilicet reo culpæ, et tibi ipsi ac tuis faventi? vel qui me speres vincere. *Idem.*

Sin ea est causa retinendi apud vos] Reprehensio. *Idem.*

14 *Arbitror, Phidippe*] Bene addidit nomen, excitans audientem. *Idem.*

15 *Satis ut mea domi curetur diligenter*] *Ut*, ne non. et jungendum est, 'Satis diligenter.' non enim 'Metuis satis.' *Idem.*

Ut] Ne non. Supra, I. 2. *Mer. Casaubonus.*

16 *At, ita me DI ament, haud*] Addidit jusjurandum: vix enim credibile est tantundem amare socerum, quantum patrem. *Donatus.*

Etsi illi pater es] Salustius in primo libro, 'Et liberis ejus avunculus erat.' *Idem.*

Etsi illi pater es] Compendium attulit Virgilius: 'Heu fuge nate Dea.' Hoc enim sentit, Quanquam natus Dea sis, fuge tamen. *Idem.*

17 *Id adeo gnati causa*] Honeste amori nurus rationem subjecit piam. Nam non continuo rectum est, nimis amari a socero nurum, nisi propter filium diligatur. Bene ergo *gnati causa.* incredibile est enim, patrem non patris pietate superari. *Idem.*

18 *Quem ego intellexi*] Et causam sui amoris ostendit, et mariti nullam erga conjugem culpam; quippe qui amet. et a Parmenone dictum, 'Eo amantem invitum Pamphilum extrudit pater.' *Idem.*

Quem ego intellexi illam haud minus, quam se ipsum magnifacere] Hic subtiliter oneratur culpa nurus: si quidem indigne injuriam faciat socero et marito. *Idem.*

Magnificare] Magnifacere. *Mer. Casaubonus.*

19 *Neque adeo clam me est, quam esse*] Ingeniosissime Poëta jam præparat causam simulaturo ob hanc rem iracundiam Pamphilo. *Donatus.*

Quam esse eum graviter laturum credam] Graviter laturus sit: ut τὸ *credam* redundet. *Mer. Casaubonus.*

20 *Studeo hæc prius*] Ideo cupio ut hæc prius domum redeat, &c. *Mer. Casaubonus.*

Hæc prius, quam ille ut redeat] Hic subtiliter etiam terrorem injecit iracundiæ mariti. *Donatus.*

21 *Laches, et diligentiam vestram*] Principium similiter a persona est factum. *Idem.*

Laches, et diligentiam vestram] Remotivo statu agit Phidippus pro persona sua. nam in filiam removet culpam, cur non redeat: et relativam simul tentat qualitatem. potest enim videri, eam injuria socrus ad hanc

voluntatem esse compulsam. *Idem.*

Laches, et diligentiam vestram] Ab eo cœpit, quo maxime motus est, et quod in primis purgandum sibi fuit: ne suspectam aut voluntatem aut diligentiam habere videatur affinium. Et cum affectu quodam et gemitu dixit Laches, quod ille ait Phidippe. et bene a nomine cœpit, ut consentire illi videatur. *Et diligentiam*, quod ille ait: 'Sin metuis, satis ut meæ domi,' &c. Et *vestram* melius, quam *tuam*: quum ille dixerit de se tantum. Et *benignitatem*, quod ait, 'Haud tibi concedo, etsi illi pater es, ut tu illam,' &c. *Idem.*

Et diligentiam vestram, et benignitatem] 'Ανάδοσις ad utrumque. Diligentiam: quia dixit, 'Si metuis, satis ut meæ domi curetur diligenter.' Benignitatem: quia dixit, 'Haud tibi concedo, etsi illi pater es, ut tu illam salvam magis velis, quam ego.' *Idem.*

22 *Et quæ dicis, omnia esse, ut dicis*] Quod juravit: et quod dixit gnati causa, et quod addidit, 'Quod illam amet Pamphilus.' *Idem.*

23 *Et te hoc mihi cupio credere*] Melius, quam si et hic juraret. *Idem.*

Et te hoc mihi cupio credere] Bene collegit ex vicissitudine, quod volebat. *Idem.*

24 *Si facere possim*] Hic est remotio, *Si facere possim ullo modo.* et mollius dixit, quam si *Nec facere possum*, dixisset. hoc enim vult intelligi, Volo, et non possum facere. *Idem.*

25 *Eho, num quidnam accusat virum*] Gesticulatio quædam, secretiora quærentis. sæpe enim de maritis puellæ parentibus queri solent aliquid ejusmodi, quod solis ipsis committendum est. *Idem.*

Eho, num quidnam accusat virum] *Eho*, interjectio ponentis aurem propiorem. nam illa quærit, quæ solent de maritis puellæ matribus queri. *Idem.*

Nam postquam adtendi] Instituti. Et vide, num desit *animum*: ut sit, *adtendi animum.* Non enim plenum est, sed nudum. Adverti enim oculos; aut animum subauditur. *Idem.*

26 *Sancte adjurat*] Τὸ *ad*, nunc auctivum est: significat enim *valde.* Idem.

27 *Non posse apud vos Pamphilo se absente perdurare*] Bene hic addidit Poëta verba Philumenæ, ad quæ Phidippus respondebat: quum diceret, 'Etsi scio ego, Philumena, meum jus esse,' &c. *Idem.*

Non posse apud vos Pamphilo se absente perdurare] Magnifice contra illud quod Laches dixit, ægre laturum Pamphilum. et ita locutus est, quasi hoc Pamphilo gratius esse debeat. *Idem.*

Perdurare] Proprie et muliebriter dixit. *Idem.*

Se absente perdurare] Absente Pamphilo se perd. *Mer. Casaubonus.*

28 *Aliud fortasse aliis vitii est*] Sic dixit, ne diceret, Sed coge ut redeat. et mollius dixit *aliis*, quam si *tibi* dixisset. *Donatus.*

Aliud fortasse alii vitii est] Hor. 'Vitiis nemo sine nascitur: optimus ille Qui minimis urgetur.' Vetus Poëta cujus meminit Dem. Μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα κατορθοῦν. 'Εν βροτῇ μοῖραν δ' οὔτι φυγεῖν ἔπορεν. *Mer. Casaubonus.*

Ego sum animo leni natus] Hoc contra illud quod primum dictum est. Etsi ego meis omnibus scio me esse apprime obsequentem. sed non adeo, ut facilitas mea illorum corrumpat animos. *Donatus.*

Ego sum animo leni] Qualitas venialis. *Idem.*

Animo leni natus] Hoc est plenum. nam *Sum animo leni*, quum dicimus, ἐλλειπτικῶς profertur. *Idem.*

29 *Non possum*] Conclusio. *Idem.*

Non possum adversari meis] Lenem esse, non est vitium: sed adeo lenem esse, ut corrumpi sinas potius quam adverseris, magnum vitium est. merito igitur hoc addit, quod si non

addidisset, se potius laudasset, quam culpam agnovisset. *Mer. Casaubonus.*

Hem Sostrata] Quæ dixisti, 'Non mea opera neque pol culpa evenit.' *Donatus.*

Heu me miseram] Ad se rediri totiens, quasi delassata, conqueritur. *Idem.*

30 *Certumne est istoc*] Quod Philumena non redeat. *Idem.*

Certumne est istuc? nunc quidem ut videtur] Certumne est istud? sc. quod non reditura sit Philumena ante adventum Pamphili. respondetur: *nunc quidem, ut videtur.* mitigavit enim Phidippus, quasi spei locum daret, posse aliquid accidere, quo Philumena animum mutaret; sibique, ut rediret, persuaderi pateretur.

Quod ad accusationis et defensionis, inter hos senes, momenta et argumenta pertinet, bene explanavit Donatus. *Boeclerus.*

Certumne est istud] Itane stat sententia? *Mer. Casaubonus.*

Numquid vis] Discedentis verbum. *Donatus.*

31 *Transire*] Cito ire. *Idem.*

Quod] Propter quod; ut sæpe. *Mer. Casaubonus.*

Scena III. Trochaici septenarii sunt.

Morata est apologia matronæ, opposita importunæ accusationi Lachetis in scena prima hujus actus. *Boeclerus.*

Ædepol ne nos mulieres sumus iniquæ æque omnes] *In hac scena est allocutio qua inducitur secum loquens anus: per quam orationem mores ejus, et animus mitis intelligi possit.* Donatus.

1 *Ædepol ne nos mulieres*] Laches generaliter incusavit socrus; hæc plurimas defendit. Causa accusationis iniquæ, Non enim omnes sumus malæ. *Idem.*

Inique æque] Comicum παρόμοιον. Et vide sententiam, defensionem accusatarum socruum continentem: contra illud quod ait, 'Itaque uno animo omnes socrus oderunt nurus.' Officium enim boni Poëtæ est, nullum genus hominum specialiter lædere. Sic Virgilius: 'Quod sæpe malæ legere novercæ.' Id est, non omnes novercæ, sed tantum malæ. *Idem.*

3 *Nam ita me DI ament*] Bene jurat. nam sine jurejurando incredibile est, sit bona socrus. *Idem.*

Quod me accusat] Deest *in eo.* ut sit, In eo quod me accusat nunc vir, sum extra noxiam. An *quod*, propter quod. *Idem.*

4 *Ita animum induxerunt*] *Inducere animum* est ita tenere, ut non amittant: id est, persuadere animo suo. *Idem.*

5 *Socrus omnes esse iniquas*] Intelligitur, quibus iniquas, id est nuribus: quia socrus nomen est ad aliquid dictum. *Idem.*

Haud pol me quidem] Esse iniquam subaudiendum est a superiore, ut sit *pol*, pro pleno jurejurando. *Idem.*

Haud pol me quidem] Subaudiendum *scio esse*, aut *novi esse,* aut tale quid, secundum ἔλλειψιν, quæ familiaris est his, qui secum loquuntur. *Idem.*

6 *Nec, qui hoc mihi eveniat*] *Qui,* unde. *Idem.*

7 *Multis modis*] Vehementer. *Id.*

Jam expecto, ut redeat domum] Quia nihil mirum in matre est, expectare ut filius redeat: idcirco additum *multis modis.* Idem.

Nisi pol filium multis modis jam expecto ut redeat domum] Ex ratione versus, qui est trochaicus catalecticus, legendum *multimodis;* quam dictionem et in Andria reposuimus, ex libro Bembino, ubi in vulgata lectione pariter erat, *multis modis.* Faërnus.

ACTUS III.

SCENA I. Satura est hæc scena: nec eodem modo ordinant metrum. vide Antesignanum, Glareanum, et alios. Guyetus omnes Iambicos facit, octonarios catalecticos et acatalecticos ac Senarios. Alii Trochaicos etiam agnoscunt. Nimium autem sibi permiserunt iterum, qui voces ubique pro lubitu transponunt. *Bœclerus.*

Nemini ego plura acerba] *Hic allocutio est per conquestionem. Et bene non se amatoribus modo, sed infelicibus amatoribus comparavit: et principium est a summa totius mali.* Donatus.

1 *Nemini ego plura acerba*] Ab eo loco conquestionis, in quo dicitur, quod nulli fere talia adversa contigerint. *Idem.*

Nemini ego plura acerba] Nimis cothurnati et tragici in hac scena dolores essent, non comici, nisi adderet, *ex amore*. Idem.

Nemini ego plura acerba esse credo] Acerba dupliciter evenerunt Pamphilo. ex præterito, de meretrice, ex præsenti, de uxore. *Idem.*

Nemini ego plura ac. &c.] Donatus: 'Nimis cothurnati,' &c. Vide an accurate dictum sit. *Bœclerus.*

2 *Heu me infelicem*] Ab ipsa simplici exclamatione. *Donatus.*

Heu me infelicem] Lachrymans hoc dicit. *Idem.*

Hanccine ego vitam] Ab eo quod ab adversis ad adversa delatus sit. *Id.*

Parsi perdere] *Parco*, conservo, *parsi* facit: *parco*, veniam do, *peperci.* Modo ergo continui, abstinui significat. *Idem.*

3 *Cupidus redeundi domum*] Ab eo quod contra spem contigit malum. *Idem.*

4 *Ubivis gentium agere ætatem*] A malorum suorum comparatione. *Id.*

Ubivis gentium agere ætatem] Magna detestatio præsentis loci, eligere quasvis terras, vel quamvis gentem potius, quam eam in qua est. Virgilius: 'Tollite me, Teucri, quascunque abducite terras.' Et *Gentium* hic abundat. Et bene, 'Ubivis gentium agere ætatem:' quia supra dixerat, 'Hanccine ego vitam parsi perdere?' Nimis enim tragicum fieret, 'Satius erat in mari perire.' *Idem.*

5 *Atque hæc ita esse miserum me resciscere*] Quod ait, lachrymantis est. *Resciscere*, est vix reperire, quod de industria fuerat cœlatum. *Idem.*

6 *Nam nos omnes, quibus est alicunde*] Aut deest *apud*, ut sit, Apud nos omnes. Aut *nos omnes*, pro nobis omnibus. *Idem.*

Nam nos omnes] Ratio superioris sensus. et deest *apud*, aut *penes*, aut quid tale. *Idem.*

Nam nos omnes, quibus est] Constat hanc σύλληψιν esse. retulit enim *lucro est*, non ad *nos omnes*, sed ad *quibus est alicunde:* ut sit ordo, Nam quibus est alicunde aliquis objectus labos, lucro est tempus. hoc est, nos omnes. *Idem.*

Nam omnes, quibus est] Hac figura usus est etiam Tullius pro Murena, 'Prætor quoque ne se pulchrum ac beatum putaret, ei quoque carmen compositum est.' Nam ille dativum casum subjecit, cum præposuisset nominativum. Et totum Apollodori est, qui sic ait ' ΟΙΓΑΡΑCΙCΟΥΝΙΕC ΤΟΝ ΧΡω CΝΟΥ ΔιεΝΤΙΚΗΚΟΤΗC. *Idem.*

Quibus est alicunde] Hoc genus locutionis absolutum dicitur. Tale est apud Virgilium: 'Crastina lux, mea si non irrita dicta putaris, Ingentes Rutulæ spectabis cædis acervos.' *Id.*

Nam nos omnes, &c.] Donatus non inerudite ita ordinat et explicat: 'Nam quibus,' &c. Subjicit: 'Hoc genus,' &c. *Bœclerus.*

Labes] Dolor, ærumna: ut Græcis, πόνος, pro dolore, vulgo. qui tamen eo nomine reprehenduntur a Cicerone Tusc. Quæst. II. ubi discrimen ostenditur. *Mer. Casaubonus.*

7 *Resitum est*] Σχῆμα ἀπαντᾶ ΝΟΝ.* *Donatus.*

Prius quam id resitum est, lucro est] Quamdiu ignoramus mala nostra, non dolemus, et ista temporis intermedii mora quoddam quasi lucrum est. *M. Casaubonus.*

8 *At sic*] Sed sic. *Donatus.*

At sic, citius qui te expedias ærumnis reperias] At hoc modo, quod venisti, et discordias esse celerius reperire poteris; et quo modo his ærumnis te absolvas. Et bene *expedias ærumnis.* aut enim solvunt nos curæ abeuntes, aut impediunt et ligant advenientes. Ut, 'Solvite corde metum, Teucri, secludite curas.' *Idem.*

At sic, citius qui] Sententia contraria. nam supra sic collegit, Si ignorare mala sua unicuique bonum est: sequitur ut malum sit, ea cito cognovisse. Hic per contrarium: Si in adversis suis succurrere unicuique quamprimum bonum est: sequitur, ut cito ea cognovisse, sit quam optimum. *Idem.*

10 *Sed nunc adventum tuum ambas*] Ne accusare alteram altera audeat. *Idem.*

11 *Rem cognosces*] Melius est *rem*, quam *litem*. Idem.

Rem cognosces] Iram expedies: rursum in gratiam restitues. Τρίκωλος sententia. Et bono ordine usus est. Prius enim fit querela, deinde ponitur iracundia, postremo reditur in consilium. *Idem.*

12 *Levia sunt hæc quæ tu pergravia esse*] Genus consolationis, non a substantia sed a quantitate. non dicit non esse causam solicitudinis, sed levem dicit. *Idem.*

Quæ tu pergravia esse] Bene additum contra *levia*, non gravia, sed *pergravia*. Idem.

Levia sunt] A quantitate. *Idem.*

In animum induxti tuum] Id est persuasisti tibi. *Idem.*

13 *Quid consolare me? an quisquam usquam*] Ut solet in vero angore, ipsa consolatione ægrescit dolor. Et ingeniose, non inquit *dicis*, sed *consolaris me*: et hoc ipse ostendis scire te, quod miser sum. *Idem.*

14 *Prius quam hanc uxorem duxi*] Hoc refert ad illud caput in quo ait, 'Nemini ego plura acerba esse credo ex amore homini unquam oblata.' *Idem.*

Prius quam hanc uxorem duxi] Ante rem. *Idem.*

Habebam alibi animum amori deditum] An miser sit in amore ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, Ante rem, in re, et post rem. *Idem.*

Habebam alibi] Gravius dixit *alibi*, quam si *in meretrice* diceret; et maluit *alibi* dicere, quam *ad meretricem*. Idem.

16 *Quam mihi obtrudit*] Recte enim dici potuit, Quomodo ergo uxorem duxit, si amabat? Et bene, *obtrudit*, quia invito. Sic alibi, 'Aliquid monstri alunt: ea quoniam nemini obtrudi potest, itur ad me.' Et *obtrudit*, pro obtrudebat, ἐνέργεια temporis. *Idem.*

17 *Vix me illinc abstraxi*] *Vix*, vel μόλις, vel *statim* significat. *Idem.*

Vix me illinc abstraxi] In lib. Bembi est *illi*. Sin minus, erit Creticus in quarta sede. Ceterum æque dicere possis, 'abstraxi me illi,' atque, 'eripui me illi,' quod vulgatissimum est. *Faber.*

Atque expedivi animum meum] Curæ, ut diximus, aut ligant, aut solvunt. Virgilius, 'Quæ mihi reddat eum, vel eo me solvat amantem.' Amatoris enim curæ vincula dicuntur. *Idem.*

18 *Vixque huc*] Maluit *huc*, quam *ad uxorem* dicere. *Idem.*

Huc contuleram] Supra, act. I. sc. 2. 'Paulatim elapsu' est Bacchidi,

atque huic transtulit Amorem.' *Mer. Casaubonus.*

Hem nova res orta est, porro] *Porro*, deinde: et vim habet deinde modo implicationem continuarum miseriarum referentis. *Donatus.*

20 *Quod cum ita esse invenero, quid restat nisi porro ut fiam miser*] Ordinem servavit allocutionis, in quo a præteritis, a præsentibus, a futuris inducitur personæ loquentis oratio. *Idem.*

Quod cum ita esse invenero] Jam ante dixi, operarum incuria hic non comparere vocem *esse*. quæ nunc restituitur. *Boeclerus.*

Nisi porro ut fiam] *Porro*, postea, vel in postremum. Alii conjunctionem putant. *Donatus.*

21 *Matris ferre injurias me, pietas jubet*] Pia sententia, quæ pluribus a divino Platone tractatur in IV. de Legib. ubi de liberorum erga parentes officio multa: et inter alia ista eximia, et sacris Oraculis valde consona: Παρὰ δὲ πάντα τὸν βίον ἔχειν τε καὶ ἐσχηκέναι χρὴ πρὸς αὐτοὺς γονέας εὐφημίαν διαφερόντως, διότι κούφων καὶ πτηνῶν λόγων βαρυτάτη ζημία. πᾶσι γὰρ ἐπίσκοπος τοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐτάχθη Δίκης νέμεσις ἄγγελος. θυμουμένοις τε οὖν ὑπείκειν δεῖ καὶ ἀποπιμπλᾶσι τὸν θυμὸν, ἐάν τ' ἐν λόγοις, ἐάν τ' ἐν ἔργοις δρῶσι τὸ τοιοῦτον, ξυγγινώσκοντα ὡς εἰκότως μάλιστα πατὴρ υἱεῖ δοξάζων ἀδικεῖσθαι, θυμοῖτ' ἂν διαφερόντως. *Mer. Casaubonus.*

21 *Pietas jubet*] Apte, quia *ferre* dixit, addit *jubet*. Donatus.

22 *Tum uxori obnoxius sum*] *Matris* cum dixisset, non intulit *uxoris*, sed mutavit casus. *Idem.*

Ita olim suo me ingenio pertulit] *Olim*, ad diuturnitatem retulit, non ad spatium præteriti temporis. *Idem.*

23 *Tot meas injurias*] Hæ sunt injuriæ quas supra dixit, 'Nocte illa prima virginem non attigit: quæ consecuta est nox, eam nihilo magis.' Et deinde,' Quid interea? ibatne ad Bacchidem? Quotidie.' *Idem.*

Tot meas injurias] Aliam vim habet quod dixit, *me pertulit*: aliam quod adjecit, *injurias meas*: aliam, quod reticuit. *Idem.*

Quæ numquam ullo patefecit loco] Non dixit *quas*, sed *quæ*, ut ad omnia, non ad *injurias*, referatur extrema conclusio. *Idem.*

24 *Sed magnum nescio quid necesse est*] Bene de ambabus sentiens, putat magnam causam esse quæ iram fecerit, et iram diuturnam. *Idem.*

25 *Quæ tam permansit diu*] Et a re, et a tempore. *Idem.*

26 *Haud quidem hercle parum est*] Servilis ratio et sordida: et non his respondens omnibus quæ dixit Pamphilus, sed tantum novissimæ parti. *Idem.*

Parum] Subaudiendum necesse est evenisse, vel evenit. nam consequens sententia tollit, quod ille dixit, Necesse est. *Idem.*

Haud quidem hercle parum est] Donatus: 'Servilis ratio,' &c. Quid habuit causæ, cur hoc diceret? τὸ *haud* aliqui in *hoc*, aliqui in *at* commutarunt. vide Guyeti notas. *Boeclerus.*

Si vis vero veram rationem exequi] *Vero*, vel nomen est, vel conjunctio, vel adverbium. *Donatus.*

27 *Non maximas, quæ maxumæ sunt interdum iræ, injurias faciunt*] Injuriæ faciunt iras, non iræ injurias. sed hic *faciunt* ὑπαλλακτικῶς dixit, secundum superiorem rationem increpans errorem Pamphili, qui de iræ magnitudine æstimet injuriæ quantitatem. Alii *faciunt*, probant, ostendunt, intelligunt. Caute dixit *interdum*: plerumque enim sic. *Idem.*

Non maxumas, quæ maxumæ sunt] Sensus est, In quo primum, Non iræ injurias faciunt; accipiendum est, secundum, Non maxumas maxumæ. *Faciunt*, pro ostendunt. *Idem.*

Non maximas, quæ maximæ sunt interdum iræ, injurias faciunt] Ex iis,

quæ Donatus annotat, melius videtur: ‘*Faciunt* pro ostendunt.’ Guyetus animose corrigit. *Baclerus.*

28 *Faciunt*] Arguunt, ostendunt: *faciunt*, pro factas arguunt, ut apud Virgil. *circumdare*, et *erigere*, pro, circumdatas et erectas (interprete Servio) canere: apud Ciceronem emere pro, emptum scribere. Philosophos *γεννῷν καὶ φθείρειν τὸν κόσμον*, pro, genitum et corruptibilem asserere; et id genus alia non pauca, doctis observata. *Mer. Casaubonus.*

29 *Cum de eadem causa*] Rectum erat si diceret, *cum in hisdem rebus*. adjiciendo *causæ* obscuravit elocutionem suam. sed convenit servo hæc humilitas orationis, nam plenam erat si diceret: Nam sæpe est, quibus in rebus alius ne iratus quidem est, cum de eisdem rebus est iracundus factus inimicissimus. *Est* autem pro, evenit, dixit. et est ordo: Sæpe est, cum quibus in rebus alius ne iratus quidem est, de eadem causa iracundus factus est inimicissimus. *Donatus.*

Iracundus factus inimicissimus] *Iratus* quidem est, qui ex aliqua re lacessitus irascitur: *Iracundus*, qui ex parva nullave causa præcedente irascitur. *Idem.*

30 *Pueri inter sese*] Argumentum a simili. *Idem.*

Quam pro levibus noxis] Interrogative. *Noxis*, injuriis, culpis. *Idem.*

31 *Quapropter*] *Διαλεκτικῶς* interrogat. *Idem.*

Quia enim qui eos gubernat animus] *Αἰτιολογικὴ ἀπόκρισις*. *Idem.*

Qui eos gubernat animus] Inde Græcis, *τὸ ἡγεμονικόν*: et Sall. ‘Dux et imperator vitæ.’ *Mer. Casaubonus.*

Infirmum gerunt] *Ἐσχηματισμένως, ἀντὶ τοῦ*, *infirmus est*. Sed *ἀνακολουθία* ista convenit servo. *Donatus.*

Infirmum gerunt] Ita, ex impotentia (i. e. imbecillitate) animi: unde *impotentia*, apud Latinos, pro ira, aliove quovis affectu majore: et *impotentes*, qui affectibus cedunt et indulgent. *Mer. Casaubonus.*

32 *Itidem illæ mulieres sunt ferme ut pueri*] Artificiose *mulieres* a persona: a similitudine, *pueri*: a facto, *iras gerunt*: ab accidentibus similitudinis, *animus infirmus*: a collatione personæ mulieris accidentium, *levi sententia*: a facto, ‘Fortasse unum aliquod verbum inter eas iram in hanc concivit.’ qua sententia totum hic sublatum est, quod ait: ‘Sed magnum nescio quid necesse est evenisse, Parmeno, unde ira inter eas intercessit.’ *Donatus.*

Itidem illæ mulieres] Sexus alius ad ingenium, et sensus, idem est. Et mire similitudinem contulit ad id quod agitur. *Idem.*

Sententia] *Γνώμῃ*, animo. *Mer. Casaubonus.*

33 *Fortasse unum aliquod verbum inter eas iram hanc conciverit*] Sic Plautus, ‘Fortasse te amare suspicabere.’ Nam veteres infinitivo modo adjungebant *fortasse*. Donatus.

Conciverit] Commoverit. *Idem.*

Iram hanc conciverit] Legitur et *consciviisse*. et *rem consciviisse*, est rem novam fecisse. *Idem.*

Conciverit] Decreverit, fecerit. *Id.*

34 *Me venisse nuntia*] Ex consuetudine Rom. de qua Nann. Miscell. l. II. ex Plutarcho. *Mer. Casaubonus.*

35 *Trepidari sentio, cursari rursum prorsum*] *Trepidatio*, ad vocem refertur loquentium: *cursatio*, ad sonum pedum. Et trepidatur primo ab his, qui morbum putant: cursatur ab his, qui partum sciunt. *Donatus.*

Cursari rursum prorsum] *Rursum* proprie *retro*: *prorsum*, *ante* significat. et est proverbiale, ut dicimus, ‘Sursum deorsum,’ ‘intro foras,’ ‘hac illac,’ et similia: Græci *ἄνω κάτω*. *Idem.*

Rursum prorsum] Retro et ante, ultro citroque, quod vulgo, *to and fro*. Mer. Casaubonus.

Tute loqueris, me vetas] Mire expressus est mos auscultantium. *Donatus.*

38 *Tace obsecro, mea gnata*] Non solum hic Juno Lucina non inducitur,

sed etiam silentium parturienti insuper imponitur: quia furtiva conceptio est. et tamen ejusmodi verba sunt matris, ut duntaxat argumentum scientibus manifesta sint. Pamphilo vero et Parmenoni, tanquam ægram continentis filiam videantur. *Idem.*

Tace, obsecro, mea gnata] Conceptum furtivum furtim convenit nasci. *Id.*

Tace obsecro] Hic Argentoratensis codex orditur novam scenam. In meorum uno ad marginem annotatur, in aliis hic novam scenam incipi, 'Eo quod hic Myrrhina introducitur.' hic erroris per imperitiam fons est. *Boeclerus.*

Matris vox visa est] Omnia hæc quæ sensu percipi possunt, *visa* dicimus. Virgilius, 'Visæque canes ululare per umbram.' *Donatus.*

Matris vox visa est] Eun. act. III. sc. 2. 'Audire vocem visa sum modo militis.' *Mer. Casaubonus.*

39 *Nullus sum*] Rursus se infelicem et miserum appellavit hic. *Donatus.*

Nullus sum] Αὐξητικῶς. *Idem.*

Quia perii] Satis amatorie. *Idem.*

40 *Me celant*] Aliæ ed. *me celas.* Mer. Casaubonus.

Uxorem Philumenam pavitare] *Pavitare*, τῷ ἐξουθενισμῷ. *Donatus.*

41 *Pavitare nescio quid*] *Pavere* et *timere*, et ad corporis, et ad animi perturbationem veteres referebant. Plautus in Bacchidibus: 'Nam ut in mari vecta es, credo timida es.' Ergo, *pavitare*, ægrotare: quia sic horruisse visa ac palpitare venis, &c. *Idem.*

Pavitare] Horrere, ægrotare. fortasse audierat ancillas mussitantes, Philumenam *paritare parere:* id est, ad partum properare; quod ille per errorem *pavitare* retulit. *Mer. Casaubonus.*

42 *Quia non poteram una omnia*] Deest, *dicere.* Donatus.

Quia non poteram una omnia] Cum stomacho pronuntiavit: et deest, *dicere.* Idem.

43 *Nemone medicum adduxit*] Scilicet ex quo scire posses. *Idem.*

Nescio] Parturbatus Parmeno idem repetit verbum. et verbum aptum est personæ servili. *Idem.*

44 *Cesso hinc ire intro*] In vultu proloquium. Sic autem dixit Poëta, ut gravem morbum in uxore suspectans maritus, protinus ingrediatur, et partum improvisus offendat. *Idem.*

45 *Quonam modo, Philumena*] Amatoria ἀποστροφή. Sic in Phormione, 'Quod si eo meæ fortunæ redeunt, Phanium, abs te ut distrahar, nulla est mihi vita expetenda.' *Idem.*

Offendam affectam] Lassam possessamque morbo, ab eo quod est *affici:* unde affectus dicuntur, propter quos afficimur. *Idem.*

46 *Num si periculum ullum in te inest*] Multum dixit, Si in te periculum inest, me periisse non dubito. Tantus autem affectus non est mariti tantum, sed amatoris quoque. *Idem.*

Nam si periculum ullum] Non permisit amor dicere Perituram: sed *si periculum.* Idem.

47 *Non usus facto est mihi*] Vide artificem Terentium, quemadmodum alias per Pamphilum, alias per ipsum Parmenonem invenit, quemadmodum nesciatur a ceteris virginem ante nuptias ab ipso Pamphilo vitiatam esse. *Idem.*

Non usus facto] Non utile. *Facto* abundat. *Idem.*

Non usus facto] Opus facto. id est, non expedit: non est ex re mea. *Mer. Casaubonus.*

48 *Nam invisos omnes nos esse illis sentio*] Acute ejusmodi causam repetit, quæ vel hominem curiosum contineret: quæque non Parmenonem modo, sed mox etiam Sostratam arceat ab ingressu. *Donatus.*

49 *Heri nemo voluit Sostratam*] Quasi alius dixerit, 'Unde intelligis.' *Idem.*

Heri nemo voluit Sostratam] Argumentum odii. *Idem.*

51 *Maxime heri essem mei*] Bene *maxime:* qui et propter ipsam, vel propter invidiam socrus non velit fieri graviorem morbum. *Idem.*

. 52 *Servum illico introiisse*] Mire, ut criminosius, suspiciosumque sit: non Lachetis aut Pamphili servum, sed Sostratæ: nec Parmenonem saltem. *Idem.*

53 *Comminiscentur*] Dicent, cum confinxerint. *Idem.*

54 *Capiti atque ætati illorum*] Bene τῷ ἀθροισμῷ maluit *illorum*, quam *puellæ*, dicere: quod utique intelligitur. *Idem.*

Capiti atque ætati illorum morbus qui auctus siet] Sensus et ordo est; comminiscentur, *Sostratæ servum introiisse* et *aliquid mali* secum *tulisse* sive intulisse in domum, *qui*, seu unde, *morbus auctus siet capiti atque ætati illorum*, i. e. quare morbus Philumenæ major atque capitalior factus sit. ἀθροιστικῶς *illorum*. cum de Philumena sermo sit, ad totam domum retulit. *capiti* ejus augetur morbus i. e. ipsi, eodem figuræ genere. additur amplius, *atque ætati;* non ineleganti incremento. in *caput* et *ætatem* hominis dicuntur fieri, quæ ad ipsum potenti quodam effectu spectant, aut vitam petunt. An malis? *tulisse aliquid mali capiti atque ætati illorum*, i.e. intulisse aliquid veneficii in caput atque ætatem illorum parati, unde seu *qui morbus auctus siet*. Ita non quidem imprecatio fuerit, sed imitatio tamen φράσεως imprecantibus usitatæ. eo magis, quod inter veneficii genera, imprecationes quædam et devotiones habebantur. *Bœclerus.*

Capiti, atque ætati illorum, morbus] Phorm. act. III. sc. 2. 'Ne quid suo luat capiti.' et ibid. act. V. sc. 7. 'Malum quod est,' &c. *Mer. Casaubonus.*

Qui] *Qui*, unde. *Donatus.*

55 *Hera in crimen*] Sostrata in litem. *Idem.*

Ego vero in magnum malum] In quæstionis tormenta. *Idem.*

SCENA II. Iambici sunt Octonarii catalectici. *Bœclerus.*

1 *Nescio quid jamdudum hic audio tumultuari*] *In hac scena quasi quædam deliberatio est, continens suasionis dissuasionisque partes, quas in subditis considerabimus.* Donatus.

Hic] Quia nimis vicini sunt. *Idem.*

2 *Male metuo, ne Philumenæ magis*] Instat Terentius bonam socrum facere, ut bonam meretricem faciat. *Idem.*

Male metuo] Donatus: 'Instat Terentius,' &c. Non debuit hæc conjungere. non enim æque mirum est, socrum bonam esse, quam meretricem. *Bœclerus.*

Magis morbus adgravescat] Gravior fiat. Proprie, quia morbi graves sunt dicti. Virgilius, 'Ubi aut morbo gravis, aut jam segnior annis, Deficit.' Sallust. 'Morbi graves ob inediam insolita vescentibus.' *Donatus.*

3 *Quod te Æsculapi, et te Salus*] Deest *propter:* ut sit: *propter quod.* Idem.

Quod] Deest *propter;* ut sit *propter quod:* ait hic Don. sed est solennis implorandi (ut *at*, imprecandi) particula; ut in Andr. act. I. sc. 5. 'Quod ego per hanc te dextram oro, et genium tuum,' &c. et apud Virgil. 'Quod te per superos et conscia numina veri,' &c. et alibi passim, ubi Donati expositio non habet locum. *Mer. Casaubonus.*

Ne quid sit hujus] Quod male metuo. *Idem.*

4 *Nunc ad eam visam*] Sic Virgil. 'Respice ad hæc.' *Donatus.*

Hem] Interjectio est novas res audientis. *Idem.*

Heus Sostrata] Tollendum est obiter mendum ex *Donato*, annotante: 'Vide, quemadmodum per se ipsum Parmeno,' (scen. præced.) 'per Parmenonem arceatur Sostrata: quæ neque deesse propter officium, neque ingredi propter socrum' (lege omnino *servum*) 'inducitur.' res clamat. *Bœclerus.*

Iterum istinc excludere] Bene *iterum*: ut illi pudorem incuteret repetitione injuriæ. et memoriter. jam enim dixit, Nostra ilico it visere ad eam. admisit nemo. Et simul vide, quam vehementius ad injuriam sonet *excludi*, quam *non admitti*. Donatus.

5 *Ehem Parmeno*] *Ehem*, interjectio est ejus, quæ commota sit nova re. *Idem.*

6 *Non visam uxorem Pamphili*] Ut dixit supra, 'Servum Sostratæ,' non Parmenonem: sic hic, *uxorem Pamphili* dixit magis, quam Philumenam: ut animum et officium ejusdem socrus, et matris breviter demonstraret. *Idem.*

7 *Non visas*] Unam rem Sostrata consuluit, hic de duabus respondet: namque et illam non vult ingredi, et cavet ne ipse mittatur. et bene, *quemquam*: ne aperte pro se loqui videatur. *Idem.*

8 *Nam qui amat, cui odio ipsus est*] Aliam causam subjunxit: quia durum fuerat ipsi Sostratæ dici, quod supra dictum est. *Idem.*

Nam qui amat] Una causa a sententia morali. *Idem.*

Cui odio ipsus est] Deest *eam*, vel *eum*. Idem.

Bis facere stulte duco] Plaut. 'Nullum beneficium esse duco id, quod cui facias non placet:' et Hor. 'Invitum qui servat, idem facit occidenti.' *Mer. Casaubonus.*

9 *Laborem inanem ipsus capit, et illi molestiam adfert*] Hoc validissimum ad dissuadendum fuit. *Donatus.*

Et illi molestiam adfert] Bene hoc adjecit, ne qui amat, hoc dicat, Laborem, dum promereat, quem amo. *Idem.*

10 *Tum autem filius*] Alia causa ab eventu. *Idem.*

Videre, ut venit, quid agat] Quod supra, *visere*. An *visere*, officii est apud ægros: *videre*, cognitionis? et ideo additum, *quid agat*. Idem.

Ut venit] Statim ut rediit, aut advenit. *Mer. Casaubonus.*

11 *An venit Pamphilus*] Bene imitatur affectum. *Donatus.*

12 *Hem*] Interjectio fœminina ac matronalis. *Idem.*

Ex corde excessit] Geminavit præpositionem. *Idem.*

13 *Hunc nunc intro ire nolo*] Cur, si venit Pamphilus, non sit introëundum, causa narratur. *Idem.*

14 *Nam si remittent quippiam*] Verbum activum quasi neutrum posuit. *Idem.*

Nam si remittent quippiam Philumenæ dolores] Ita Donatus, qui explicat, potius videtur, quam, *Philumenam*, quod tamen in Mss. nostris est. vide Guyet. et Rivium. *Bœclerus.*

Philumenæ dolores] Δραματικῶς errat; non enim vere dolor morbi est, cum sit partus. *Donatus.*

15 *Scio. continuo sola soli*] Ut; 'Haud (credo) invisus cœlestibus, auras Vitales carpis.' Et sic, *sola soli* dicitur, quomodo *præsens præsenti.* sic Virgilius, 'Illum absens absentem auditque videtque.' *Idem.*

16 *Unde ortum est*] Pro *sit.* Ἀνακόλουθον tertium. *Idem.*

Quæ inter vos intervenit] Melius sic, quam si diceret, *quæ illi feceris.* Idem.

Unde ortum est initium iræ] A quo initio orta sit ira, quæ inter nos intervenit. *Mer. Casaubonus.*

17 *Quam tristis est*] Χαρακτηρισμὸς locuturi Pamphili. *Donatus.*

O mi gnate] Ordo est, O mi gnate, gaudeo te salvum venisse. sed intercedit Pamphilus tristis. *Idem.*

Salvan' Philumena est] Cito probat Pamphilo se amare nurum, cum post salutationem nihil prius, quam de salute uxoris ejus inquirat. *Idem.*

Salvan' Philumena est] Mire obviam sibi exeuntem filium nihil aliud, nisi de Philumena interrogavit: ut ostenderet ejus morbum curæ sibi esse. *Idem.*

19 *Meliuscula est*] Verum est, quantum ad morbum pertinet. *Idem.*

Meliuscula est] Hoc et ad morbum,

et ad eventum paritudinis verum est. Ita non mentitur Pamphilus matri. *Idem.*

Meliuscula est] *Meliuscule est.* Cic. paulo supra, 'Si remittent quippiam dolores.' *Mer. Casaubonus.*

Utinam istuc ita DI faxint] Diligentiore officio loquitur, ut rea apud filium socrus. *Donatus.*

20 *Quid tu igitur lachrumas*] Locus ab eo quod agitur: quo significat, Si ita est, quare ergo tu tristis es? *Id.*

Recte, mater] Sic dicimus, cum sine injuria interrogantis aliquid reticemus. Et bene additum *mater;* ut duritia reticentiæ blando nomine molliretur. Alii *recte* sic accipiunt, ut intelligant, *nihil est mali.* Donatus.

21 *Quid fuit tumulti*] Antiqui sic declinaverunt, *tumulti, senati,* ut Sallustius, 'Decretum senati fit.' *Idem.*

Dic mihi] *Dic,* verbum est instantis audire, et curiosius interrogantis. Virgilius, 'Dic mihi, Damœta, cujum pecus.' *Idem.*

Dolor repente invasit] Proprie *invasit,* quia repente. *Idem.*

22 *Ita factum est*] Moris est assentiri ad dicta interrogantium, qui quæ vera sunt celant. *Idem.*

Ita aiunt] Bene aliis adscripsit: si falsum sit, ut ipsis adscribatur mendacium. *Idem.*

Ita aiunt] In hac tota interrogatione et responsione, colorem induxit secretum, ægre objurgantis. *Idem.*

Ita aiunt] Religiose mendacium ad rumorem retulit. *Aiunt* inquit, ne ipse falsum dicere videretur. *Idem.*

23 *I sodes intro*] Metuit, ne ingrediatur mater ad socros, et ideo dicit, *I sodes intro.* Et apparet *intro* dicentem, manu annuere, ut domum redeat: et simul quo magis faciat addit caussam. *Idem.*

Consequar jam te, mea mater] Adjecit et tempus, *jam.* Idem.

Mea] Necessario additum: *mea mater.* Et *sodes;* quia *intro,* durum est. *Idem.*

Fiat] Abiens dixit hoc mater. *Fiat:* ne omnino jussis alienis parere videatur. quasi imperemus et nos, quæ nos ipsi facturi sumus. *Idem.*

24 *Tu pueris curre, Parmeno, obviam*] Probabilis causa: qua ablegat etiam Parmenonem, dum jubet eum pueris occurrere. Et simul notandum, quod in hac fabula ridicule vexatur usque ad ultimum servus et ablegatur, cum sit et piger et curiosus. *Id.*

Atque his onera adjuta] In Ms. Bembi legitur *eis,* quod melius. *Faber.*

Atque eis onera adjuta] Locutio antiqua figurata. Et est ὑπαλλαγή, pro, ipsos onera portantes, eis onera adjuta. *Donatus.*

25 *Quid? non sciunt ipsi viam, domum qua redeant*] Jam vide quemadmodum servetur Parmenoni persona loquacis, curiosi, pigri. *Domum,* adverbiale est. *Idem.*

Domum qua redeant] *Qua* si locum significet, videbitur reliquum præceptum servus non audivisse. Sin audivit, *qua, quomodo* intelligemus. id est, quemadmodum onus portent de navi. ut, *quid fieret,* et *qua fieret.* Id.

Cessas] De industria omnes ablegavit suos, ut non audirent quæ intus post scenam sunt acta: quæ tamen populo est narraturus. *Idem.*

SCENA III. Trochaici sunt, et in fine Senarii Iambici. *Boeclerus.*

Nequeo mearum rerum initium ullum invenire idoneum] *In hac scena conquestio est ad deliberationem descendens, an habeat Pamphilus, an excludat uxorem: in qua tota oratio Pamphili ad argumentum spectans, amatoria magis quam maritalis est; nam aliter non perveniretur ad ultimam cognitionem omnium rerum, nisi adolescens furtivum conceptum uxoris, et partum, aliquanto lenius, quam conjugalis dolor expetit, toleravisset.* Donatus.

1 *Nequeo mearum*] Hæc est Homerica illa διαπόρησις. Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω; *Idem.*

Nequeo mearum rerum initium] Hoc

principium magna διαστροφαῖς oneratur: ut ostendantur ærumnæ et multæ et graves. *Idem.*

Idoneum] Aptum, conveniens. *Id.*

2 *Unde*] A quo. *Idem.*

3 *Partim quæ perspexi his oculis*] *His*, quasi miseris, vult intelligi, quibus perspexi, vel audivi mala. An sic dictum est, ut apud Virgilium, 'Vocemque his auribus hausi.' *Idem.*

4 *Qua me propter exanimatum*] Inter *exanimatum* et *exanimum* hoc interest: *exanimatus*, est conterritus, conturbatus. 'Ut, Sed quidnam Pamphilum exanimatum video?' Et Virgilius, 'Exanimata sequens impingeret agmina muris.' *Exanimus* vero, est occisus. Virgil. 'Corpus ubi exanimi positum Pallantis Acetes Servabat senior.' *Idem.*

Qua me propter] Qua propter me. *Mer. Casaubonus.*

Exanimatum] Perterritum, consternatum. *Idem.*

5 *Nam modo me intro, &c.*] Multum, opinor, decederet tractationi hujus affectus, et narrationi, si undecim hi versus ejicerentur, quod doctissimus Guyetus voluit. Vide etiam, an ad illa 'Partim quæ perspexi his oculis, partim quæ accepi auribus, Qua me propter exanimatum citius eduxi foras;' bene statim consequatur: 'Postquam aspexi, o facinus indignum, inquam, et corripui ilico Me inde lacr.' *Boeclerus.*

Me intro ut corripui] Raptim ingressus sum. *Donatus.*

Timidus] Pro timens, nomen loco participii. *Idem.*

6 *Morbo me visurum affectam*] Quia et hic morbus est. *Idem.*

Hei mihi] Interjectio dolentis est. Virgilius, 'Eloquar, an sileam?' Et dicitur hæc figura ἐπιμονή. *Idem.*

Hei mihi] Mire interposuit σχετλιασμόν. *Idem.*

8 *Id quod me repente*] Deest *propter*. ut sit, Propter id: ac per hoc, Ideo. *Idem.*

Id quod me repente adspexerunt] Causa cur læte exclamaverint. *Id* ergo, ob id. *Idem.*

9 *Sed continuo voltum earum sensi immutari omnium*] Mire Pamphilus etiam ancillarum metu impellitur, ut alienum nasci puerum suspicetur: nec ullo modo in memoriam redeat, hanc se puellam, vel hujusmodi vitiasse. *Idem.*

Voltum earum] Quæ viderint. *Id.*

10 *Fors obtulerat*] *Offerri* dicuntur tam bona quam mala, si insperata objiciantur aspectibus. *Idem.*

Obtulerat] *Oblatum* dicitur in utramque partem, quidquid expectationem prævenit. *Idem.*

12 *Ego ejus videndi cupidus*] Non erit plena vis repentini doloris, si aliquid præsentiens suspicatur. et ideo addidit, 'Ego ejus videndi cupidus.' *Idem.*

Recta consequor] Absolute, et sine adjectione: non enim addit *via*. Id.

13 *Extemplo ejus morbum*] *Morbum* mitiore animo, quam vitium dixit, aut probrum. Et recte: quia dixit, 'Alio me suspicans morbo visurum affectam, ac sensi, esse uxorem.' *Donatus.*

14 *Spatium*] Moram. *Idem.*

15 *Ac res monebat*] Partus. *Idem.*

16 *O facinus indignum*] *Facinus indignum*, non ad illam, hoc est, Philumenam, sed ad authorem vitii refertur. *Idem.*

Et corripui ilico] Ardens scilicet dolore. Et est causa cur cito exierit. *Idem.*

17 *Lachrumans*] Non furens, sed *lachrumans*: non iratus, sed miserius. Idem.

Atque atroci] Id est, vehementi. *Idem.*

18 *Mater consequitur. jam ut limen exirem*] Ostendit affectum misericordiæ suæ, *matrem* potius dicendo, quam *Myrrhinam*, et addendo *miseram*. Idem.

Jam ut limen exirem] Jam in eo

eram, ut Simon exirem. *Mer. Casaubonus.*

Ad genua accidit] *Accidere*, est gestu corporis ostendere humilitatem cadentis: propter, *ad*, quod est juxta, et *cadere*. Sallustius autem sine præpositione dixit, 'Qua accidam, aut quo.' *Donatus.*

Ad genua accidit] Plin. 'Hominis genibus quædam et religio inest, observatione gentium. Hæc supplices attingunt: ad hæc manus tendunt: hæc ut aras adorant; fortassis quia inest iis vitalitas.' *Mer. Casaubonus.*

19 *Lachrumans misera*] Miserabiliter se habens. *Donatus.*

Misertum est] Ut recte supra dictum sit de illo, 'Pium et pudicum ingenium narras Pamphili.' *Idem.*

Misertum est] Hoc ipse sibi. *Idem.*

20 *Omnibus nobis ut res dant sese, ita magni atque humiles sumus*] Mire dixit *dant sese*. Homerus: Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. Sed hic *sese* illo et validius dixit, et est hæc καθολικὴ sententia. Apollodorus: οὕτως ἕκαστος διὰ τὰ πράγματα σεμνὸς ἦν καὶ ταπεινός. *Idem.*

Omnibus nobis ut res dant sese] Quæ ex Apollodoro et Homero Donatus affert, Guyeto explicata vide. *Boeclerus.*

Omnibus nobis ut res dant sese, ita magni atque humiles sumus] Prout se res habent nostræ, vel bene, vel secus, ita animos gerimus vel superbos, vel humiles. In eam autem cogitationem incidit hic, ex Myrrhinæ, nobilis matronæ, miseranda specie, quæ dignitatis suæ oblita, ad pedes ejus se abjecerat. *Mer. Casaubonus.*

22 *O mi Pamphile, abs te quamobrem hæc abierit*] A nomine et blandimento. mire: quia secreta confitetur. Ut Virgil. 'Anna, fatebor enim miseri post fata Sichæi.' A principio idem elaboravit, ut adversus pudorem conscientia et voce et confessione duraret. *Donatus.*

O mi Pamphile, abs te quamobrem hæc abierit] Venialis status, in quo confessio est et precatio. *Idem.*

O mi Pamphile] Exemplum eloquentiæ Terentianæ singulare hæc oratio esse potest. *Boeclerus.*

Abs te quamobrem] Morale blandimentum ante confessionem. *Donatus.*

23 *Nam vitium*] Est confessio. *Id.*

Nam vitium est oblatum] Cœpit a causa. *Idem.*

Oblatum] Ad repentina pertinere superius annotavimus. et *oblatum*, quasi non expectanti et nolenti. *Idem.*

Virgini] Quasi quæ falli posset. *Idem.*

Olim] Recte *olim*: quia facilis venia circa vetera jam delicta. unde tentat temporis longinquitate extenuare peccatum. *Olim* ergo, ante menses novem. *Idem.*

Ab nescio quo improbo] Mire contemsit personam, dicendo *nescio quo*, id est, nescio quem dixit. ut ostendat ignobilem, ita abjectum. nam si nomen illi est, habet et dignitatem: ut, 'Et nos aliquod nomenque decusque Gessimus.' Et ne placere videatur is qui fecit, *improbum* dixit. *Idem.*

25 *Sed quum orata ejus*] Bona παρένθεσις. *Idem.*

Nequeo quin lacrumem miser] Videtur quasi distillantes fletus detergere. *Idem.*

Nequeo] Deest *continere*. Idem.

26 *Quæque fors fortuna*] Ὑφέν. id est, subita fortuna. Et *fortuna*, in incerto: *fors fortuna*, in bono ponitur. Virgilius, 'Si qua in te fortuna fuisset.' Et ipse, 'O fors fortuna.' *Idem.*

Quæ quæ] Al. plerique libri *quæque*. Mer. Casaubonus.

Fors fortuna] Phor. act. v. sc. 6. *Idem.*

27 *Per eam te obtestamur*] Oratorie inducuntur et pro tacentibus preces. *Donatus.*

Per eam te obtestamur ambæ] Obtes-

tatio, est precatio cum mentione earum rerum, per quas petimus: ut, 'Per eversæ genitor fumantia Trojæ Excidia obtestor.' *Idem.*

Si jus, si fas est] Utrum hoc invidiose an quasi fœmina, quæ leges nesciat. *Idem.*

Si jus, si fas est] 'Utrum hoc invidiose; an quasi fœmina, quæ jus nesciat.' ait hic vetus nescio quis Interpres. nempe, quia de jure dubitanter loquitur. in quo judicium Grammatici desidero. est enim pulcherrima et usitatissima figura, quam etiam Apostolus adhibet in re omnium gravissima; Philip. IV. 8. Εἴ τις ἀρετὴ, εἴ τις ἔπαινος, &c. *Mer. Casaubonus.*

28 *Uti adversa ejus*] Mire non crimen: sed *adversa.* Donatus.

Per te tecta, tacitaque] *Tecta*, si reducis: *tacita*, si repudias sub alia excusatione. An idem significant? an potius, Neque te, neque verbo indices? An *tecta*, ne videantur: *tacita*, ne dicantur? *Idem.*

Tecta, tacitaque] *Tecta* sint, ne hæc alii sciant: *tacita*, ne ipse indicet. *Idem.*

Adversa ejus per te tecta tacitaque ap. omn.] Imminutam pudicitiam, non ad crimen, sed fortunam retulit, humanitate figuræ. Donati περιεργία in distinguendis vocabulis *tecta* et *tacita* involvit rem potius, quam declarat. *Boeclerus.*

29 *Si umquam erga te*] Virgilius, 'Si concessa peto, si dant ea mœnia Parcæ.' Terentius in Andr. 'Si te in germani fratris dilexi loco, sive hæc te solum semper fecit maximi.' *Donatus.*

Si unquam erga te] Ab anteacta vita. *Idem.*

Sensistin'] Pro audistin'. Ita Virgil. 'Sensit, et ad sonitum vocis,' &c. Ita ut Itali hodie dicunt, ubi de Missa, &c. *Faber.*

30 *Sine labore*] Ex quo tibi *nihil incommodi*; ut mox. *Mer. Casaubonus.*

Uti sibi des pro illa] Subauditur *gratia.* Donatus.

Uti sibi des pro illa] *Hanc gratiam* (silentii scil.), *rogat te ut sibi des pro illa*; gratia scil. vel pro amico illo, quo erga te fuit animo. *Mer. Casaubonus.*

31 *Ceterum de reducenda*] Tentat etiam hoc persuadere, sed oratorie et verecunde. Et mire, *de reducenda* dixit, non *de respuenda.* Donatus.

9 *Ceterum de reducenda*] Versus est Trochaicus: quamobrem RE longum est, ut sæpe apud Lucretium. *Faber.*

Quod in rem sit tuam] Nam nisi reducatur, reddenda dos erit. *Donat.*

Quod in rem sit tuam] Quod commodum tibi videbitur. Nam nisi reducatur, reddenda dos erit. *Mer. Casaubonus.*

32 *Solus conscius*] A possibili. nam hoc nomine ostendit tacere eum posse, quod conscius sit ipse solus. *Donatus.*

Solus conscius] Dextre insinuat, posse eum (si ita velit) uxorem sine mala fama retinere, ut qui solus sciat eam non ex se gravidam esse. Quo pertinet etiam quod de mense septimo mox sequitur, in quem cadebat abortus suspicio. *Mer. Casaubonus.*

33 *Nam aiunt*] Honestius *aiunt*, pro *ait*, dixit: nam quis aut scire aut dicere potuit, nisi Philumena? ergo recte. *Aiunt* enim potius honestum est, quam *ait.* Donatus.

Post duobus concubuisse eam mensibus] *Post duobus*, simpliciter accipiendum. non post duos. est enim ἀντιστροφὴ, pro *duobus post*, id est, non statim ut nupta sit, sed postquam nupta est, post duos menses nuptiarum: ut sint reliqui quinque menses. Et hinc apparet, ante duos menses, priusquam cum Pamphilo concumberet, vitiatam, quatuor mensibus cum Pamphilo fuisse: ex quibus duobus posterioribus amatam esse, reliquis tribus peregrinatum fuisse Pamphilum. An *post duobus*, pro post duos?

ut Plautus, 'Post principio denique,' et, 'Post paulo.' *Idem.*

Neque hic Donatus rem expedit. cujus annotatio etiam corrupta est. *Baclerus.*

35 *Quod te scire ipsa indicat res*] Quia contristatus corripuisti te foras, *Donatus.*

Quod te scire] Rationem temporis inivisse. *Mer. Casaubonus.*

Si potis est] Si fieri possit. ut Phorm. act. II. sc. 2. *Idem.*

36 *Partus evenit*] Philumenæ scilicet. *Donatus.*

38 *Abortum esse*] Non est Latinum *aborsa est:* sed, *abortum fecit.* Idem.

Abortum esse] Deest, *natum*, vel *factum*, vel absolute. quomodo dicimus, *e re nata:* vel quemadmodum dicimus, 'Ex te mihi orta est injuria.' *Idem.*

Dicam abortum esse] Rationabiliter dixit. fit enim abortus mense septimo sine pernicie fœminæ. *Idem.*

Suspectum fore] Suspicabilem, suspiciosum. *Idem.*

39 *Ex te recte eum natum putent*] Nove dixit *natum abortum:* quasi abortus nascatur. *Natum* ergo pro facto, conceptoque dixit. *Idem.*

Ex te recte eum natum] Infantem abortivum. nam alioquin minus proprie dicatur abortus *nasci.* Mer. Casaubonus.

40 *Exponetur*] Ad mortem scilicet. *Donatus.*

Continuo exponetur] Vide de toto exponendi infantis negotio, quod in hac fabula tractatur, Chrestomathiam nostram, voc. Expon. *Baclerus.*

Hic tibi nihil est quidquam incommodi] Quum alienus exponitur, et non tollitur pro tuo. Et mire necandi pueri non fit mentio: quia Pamphili filius invenietur, quum ei etiam per patrem puellæ Poëta succurrit. *Donatus.*

Hic tibi nihil est quidquam incommodi] Ab utili. et est παρέλκον quartum: ut, 'Nihil vidi quidquam lætius.' *Idem.*

41 *Et illi miseræ indigne*] Ut non sit ἀνακόλουθον. Superiori versui τὸ *et* addendum est: ut sit, 'Et tibi nihil est quidqnam incommodi.' *Idem.*

Et illi miseræ] Conclusio per enumerationem. Et non læderis inquit, et proderis miseræ. *Idem.*

Factum injuriam] Mire *injuriam* dixit, ut non contemnenda sit; sed tollenda. *Idem.*

42 *Pollicitus sum*] Plus quam promisi. *Idem.*

Quod dixi] Quod promisi. *Idem.*

43 *Id vero neutiquam honestum esse arbitror*] *Neutiquam*, non est omnino negativum, sed aliquid ascensionis habet. Est enim *neutiquam*, non nimis, non valde. *Idem.*

Honestum] Εὐφημὸν, decorum. *M. Casaubonus.*

44 *Nec faciam*] Bene addidit, *nec faciam.* multa enim etiam inhonesta amore suspicimus. *Donatus.*

Etsi amor me graviter, consuetudoque tenet] Hoc cum gemitu. *Etsi* non complexivum, neque præpositivum, sed subjunctivum, id est, pro tamensi. *Idem.*

Amor me graviter, consuetudoque] Quæ duæ res contra honestum et utile validissimæ. Et bene *tenet*, non tenuit. *Idem.*

45 *Lachrumo, quæ posthac futura est vita*] Bene propensior in affectum est, ut verisimile fiat potuisse reticere. Et *Lacrumo* non pendet a superiori: sed interpositis diu fletibus dixit. *Idem.*

Lachrumo, quæ posthac] *Quæ* modo vim pronominis non tenet, sed querelæ. Et *lacrumo*, sic dixit, ut Virgil. 'Sic affata, sinum lacrumis implevit obortis.' Et est ordo, *Lacrumo, cum in mentem venit.* Idem.

46 *O fortuna*] Hic *fortunam* pro bona posuit. *Idem.*

Ut numquam perpetuo es bona] Legitur et *data.* nam et sic pro bona intelligitur necessario. *Idem.*

O fortuna, ut numquam perpetuo es bona] Vide Georg. Fabric. et Guyet. Horatius Sat. II. 8. itidem μέγεθος παθητικὸν addidit sententiæ: 'Heu Fortuna, quis est crudelior in nos Te Deus? ut semper gaudes illudere rebus Humanis!' *Bœclerus.*

O Fortuna, ut numquam perpetuo es bona] And. act. v. sc. 5. 'Ego vitam Deorum propterea sempiternam esse arbitror, Quod voluptates eorum propriæ sint.' Plaut. 'Ita quoque comparatum est in ætate hominum, ita Dis placitum, voluptati ut mœror Comes consequatur.' *Mer. Casaubon.*

Quem ego tum consilio missum feci] Magna ratio movit Guyetum, ut ejiceret hunc versum. argumento enim et τῇ οἰκονομίᾳ obest, si dicatur Pamphilus, ad pristinum amorem Bacchidis animum referre. Repugnant, quæ habentur infra act. IV. sc. 4. vs. 75. et act. v. sc. 1. vs. 25. 26. *Bœclerus.*

Consilio] Ratione et prudentia. *M. Casaubonus.*

Idem nunc operam huic dabo] Si *idem*, ego. si *eidem*, hoc est amori. *Donatus.*

Operam dabo] Difficultatem rei ostendit, dicendo *operam dabo.* Idem.

Idem nunc operam huic dabo] Quod in illo amore feci, idem nunc in hoc conabor, vel operam dabo; ut faciam scil. vel *idem*, id est, idem ego; ut Don. *Mer. Casaubonus.*

49 *Adest Parmeno cum pueris*] Quia idem Parmeno est secretorum conscius, addidit, *cum pueris.* Donatus.

Minime est opus] Id est, omnino non est opus. *Idem.*

50 *Nam olim soli credidi*] Vide supra, act. I. sc. 2. 'Diebus sane pauculis Post Pamphilus me solum seducit foras,' &c. *Mer. Casaubonus.*

Aliquo mihi est hinc ablegandus, dum parit Philumena] In tota comœdia non cessabit, cum sit piger; nec resciscet aliquid, cum sit curiosus Parmeno. *Donatus.*

54 *Dum parit Philumena*] *Dum*, alias dummodo, alias donec: nunc, quamdiu. *Idem.*

Scena IV. Senarii sunt. *Bœclerus.*

Ain' tu tibi hoc incommodum evenisse iter] *Alia ratio est, currentis ad argumenta: alia actuum Comicorum. Sed perfecti Poëtæ est ita servire argumento, ut tamen spectator novis delectationibus teneatur. Nam in hac scena, donec perveniat ad Pamphilum Parmeno, hoc εὕρημα inducitur, cum hoc ostenditur, quid mali sit navigatio.* Donatus.

1 *Ain' tu*] Pro *aisne tu?* Et sic jam aliquid dixisse magni in præcedenti oratione ex respondentis sermone demonstratur. *Idem.*

Ain' tu] In scena nascitur oratio, aut in scenam defertur. *Idem.*

3 *Tantum quam re ipsa navigare incommodum est*] Ἀνακόλουθον quartum. non enim intulit quantum. Ut Virgil. 'Sed quanto ille magis formas se vertet in omnes: Tanto, nate, magis contende tenacia vincla.' *Idem.*

Re ipsa] Plaut. 'Nimio pol hominum fortunæ minus miseræ memorantur, Quam reapse experiundo iis datur acerbum.' *Mer. Casaubonus.*

4 *O fortunate, nescis quid mali præterieris*] Bene majori affectu, dicens *o fortunate*, quam si responderet, *ita.* Donatus.

O fortunate, nescis quid mali præterieris] 'O fortunatos nimium, bona si sua norint, Agricolas.' *Mer. Casaubonus.*

5 *Qui numquam es ingressus mare*] Proprie dixit, *ingressus.* nam qui jam navigavit, *egressus* dicitur. sic Virgil. 'Egressi optata potiuntur Troës arena.' *Donatus.*

6 *Nam alias ut mittam miserias*] Παράληψις oratoria. Et *miserias*, navigationes scilicet. *Idem.*

7 *Dies triginta*] Accusativus casus plenum numerum et continuationem rei significat. *Idem.*

Dies triginta, aut plus eo, in navi fui] Hoc exitiosum vel sine periculo videri potest. Sed vide quid addat, *Aut*

plus eo, in navi. Absolute *eo*, ut alibi, 'Annos sexaginta natus es, aut plus eo, ut conjicio.' *Idem.*

Dies triginta aut plus eo, in navi fui] Priscianus lib. VII. legit *ego* pro *eo*; et ex Heautont. ἁμαρτήματι μνημονικῷ citat. Donatus *eo* retinet, et explicat. *Boeclerus.*

8 *Semper mortem exspectabam miser*] Dura est exspectatio mali. Virgilius, 'Inclusi pœnam exspectant.' *Donatus.*

Semper mortem exspectabam] Id est, horis omnibus, cum continuatione triginta dierum. *Idem.*

9 *Ita usque*] *Usque*, vel diu, vel valde. *Idem.*

10 *Odiosum*] Esse scilicet in mari triginta dies. Et nomen pro adverbio posuit: *odiosum* pro odiose. *Idem.*

Haud clam me est] Λιτότης. pro Ego maxime intelligo, quam odiosum sit. Nam qui jungunt, et sic legunt, errant, et non intelligunt. *Idem.*

Aufugerim] Sic veteres, quod nos, *fugerim.* Idem.

12 *Olim quidem te causæ impellebant leves*] Mire in servum fugitivum, qui ob vitium hujusmodi, non ob causam fugiat. Et bene *leves* dixit, hæc enim non est levis. *Idem.*

13 *Quod nunc minitare facere*] Ut sit ordo, Olim quidem te causæ impellebant leves, Sosia, ut faceres quod nunc minitaris facere hac occasione. Artificiose. Et in Andria sic ait recusanti perjurium servo Mysis, 'Nova nunc religio in te incessit?' *Idem.*

Quod nunc minitare facere, ut faceres, Sosia] Q. d. facile credo tibi te tanti mali, quantum videtur esse navigatio, vitandi causa fugam arrepturum, cum jam olim levibus de causis fugam adornaveris. ita jocose ut servum nequam et fugitivum perstringit. *Mer. Casaubonus.*

Facere] Ut faceres. Comicum est et Terentianum. *Donatus.*

14 *Sed Pamphilum ipsum video*] *Ipsum* a quo missus sum: vel dominum, ut Græci dicunt αὐτόν. *Idem.*

15 *Ego hunc adibo*] Vel nova curiositate ait Parmeno. *Idem.*

16 *Equidem te exspecto*] Bene excepit Pamphilus Parmenonem, ut videatur vera dicturus. *Idem.*

Equidem te exspecto] Apparet Pamphilum Parmenonis absentiam desiderare: eo quod nunc prior Parmenonem alloquitur. *Idem.*

17 *In arcem transcurso opus est*] Ostendit quam longe sit, cum *in arcem* dicat. Et bene *in arcem*, quam Minerva condidit. *Idem.*

In arcem] Pronuntia, ut ostendat quam longe sit in arcem transcurrere. *Idem.*

Transcurso] Pro transcurrere. *Idem.*

In arcem transcurso opus est] Nescio quid illis hic in mentem venerit, qui arcem, Pyræeum interpretantur. Pyræeus portus longe extra urbem, sed longo muro urbi junctus: arx, in medio urbis, ἀκρόπολις proprie, et olim πόλις dicta. *Mer. Casaubonus.*

Cui homini] Hæc verba cum sua pronuntiatione vim recusationis in se continent. *Donatus.*

Cui homini] Cum recusatione pronuntiandum. et est pigri responsio, laborem ad alium transferentis. *Idem.*

19 *Qui mecum una advectus est*] Apparet eum cum eo aliquid negotii habere, cum dicit, 'Qui mecum una est advectus.' *Idem.*

Qui mecum una vectus] Faërnus ex Bembino codice τὸ *vectus* attulit. Donatus *advectus* (quod in plerisque Mss. est) habet. *Boeclerus.*

20 *Vovisse hunc dicam, si salvos domum Redisset unquam*] Facete dixit. More enim hoc fit eorum, qui longis itineribus maris periclitati, vovent aliquid si pervenerint. Et convenit hoc Pamphilo quem supra male navigasse audierat. *Donatus.*

Vovisse hunc dicam] Interdum *dicere* est idem ac *credere, putare.* Ita apud Hom. sæpissime, φάσθαι, id est, 'apud se se dicere.' *Faber.*

21 *Ambulando rumperet*] *Rumpi* dicuntur, quibus ex nimia intentione vocis aut laboris, vel vena, vel peritoneum rumpitur. *Mer. Casaubonus.*

22 *Quid vis dicam? an conveniam modo*] Non enim mandaverat quicquam, qui sine causa mittebat, oblitus bene dissimulare: ut qui mentiuntur. Et sic pronuntiandum, *An conveniam modo?* ut reprehendere dominum Parmeno videatur. *Donatus.*

An conveniam modo] Εἰρωνικῶς dixit. Nam non hoc interrogantis simpliciter. *Idem.*

23 *Imo quod constitui me hodie*] Deest, *nuntia*: ut sit, imo nuntia. et sumitur a superiori sententia, qua dixit, 'Quid vis dicam?' *Idem.*

Imo, quod constitui me hodie] Apparet eum hanc conquisitam, et vix corrasam invenisse causam. *Idem.*

Illi] Pro *illic*, ut supra, *Mer. Casaubonus.*

Vola] Ἠθικῇ ὑπερβολῇ usus est. Ita curras, ut volare magis, quam currere videaris. Et antea transcurrere jusserat: nunc adjecit imperio, non *curre*, sed *vola*. Donatus.

25 *At non novi hominis faciem*] Moralis expressio pigritiæ in tot excusationibus posita est. *Idem.*

At faciam ut noveris] Stomachose pronuntiandum *at*. quod et Pamphilus repetit dicens, *at faciam ut noveris*. Idem.

At faciam] Bene monet Don. stomachose hæc esse pronuntianda. Nam quod irati solent, cum colloquentium verbis offenduntur, ut regerant illis sua verba, sed vel pronuntiando, vel leniter immutando perversa, et detorta; ita hic fit a Pamphilo. 'At non novi hominis faciem,' dixerat Parm. servus. *At faciam* (*faciam* pro *faciem*) regerit ille, tristis, et intempestiva servuli sedulitate irritatus. *Mer. Casaubonus.*

26 *Magnus, rubicundus, crispus, cæsius, crassus*] Properatio, συναθροισμός, et acervo sine conjunctivo est usus. *Donatus.*

Magnus, rubicundus] Imperite Terentium de Myconio crispum dixisse aiunt, cum Apollodorus calvum dixerit. quod proprium Myconis est. ut Lucilius, 'Myconi calva omnis juventus.' Unde etiam proverbium Græcum; Μυκώνιος φαλακρός. Sed ego Terentium puto scientem facetius Myconium crispum dixisse. *Idem.*

Magnus, rubicundus, &c.] Effictio memorabilis; sed assimulata. in qua *cadaverosam faciem*, cum *rubicundo* parum convenire, plerique animadvertunt. Donatus dedit operam ne nihil diceret, nec expedivit. Vide etiam Chrestomathiam nostram voc. Cadav. *Bœclerus.*

Crispus] Quanquam Myconii ut plurimum calvi, unde Proverbium Μυκώνιος φαλακρὸς, nihil obstat tamen quin inter illos etiam *crispi* nonnulli, ex alio fortasse genere, ut rufi inter Anglos. Aut fortasse Poëta ita consulto maluit, ut Myconium istum non hominem verum, sed merum Pamphili commentum, ad eludendum servum, intelligeremus. *Mer. Casaubonus.*

Cæsius] Glaucis oculis, quasi felis oculos habens et glaucos. *Donatus.*

27 *Cadaverosa facie*] Sublivida, ac personata rubore et livore. Rubicundi enim et crassiorem faciem sæpe habent: quod est proprium cadaveris. Potest et pulposa intelligi et crassa, quasi carnosa: *caro* enim dicta est, eo quod careat anima. Et *caro* proprie dicitur mortuorum. Virgilius: 'Et corpora luce carentum.' Unde *carnifices* dicti, quod carnes ex homine faciant. *Pulpa* vero, proprie ea quæ manducatur, eo quod pulsetur et conscindatur. Potest et *r* pro *d* poni, ut *caro* sit dicta quasi *cado*. ut Virgil. 'Belloque caduci Dardanidæ.' Quod jam scilicet sine anima sit et cadat. *Idem.*

Cadaverosa facie] Sublivida, ac personata rubore et livore; ut Don.

vel, ut alii, fœda et turpi, tetra et exsangui facie. Quod si *cadaverosa facies*, quod vulgo dicimus, *a pocky face*: scabiosa facies, a papulis et variolis erosa, et frequentibus maculis et cavernulis conspersa: si tamen variolos, ut nunc vulgo vocantur, vel eo, vel alio quocunque nomine veteribus notos fuisse concedent medici. *Mer. Casaubonus.*

Dii illum perduint] More pigrorum, male optat ei, propter quem mittitur. *Donatus.*

28 *Quid si non veniet*] Omnia dicit, ne eat. *Idem.*

29 *Maneto: curre*] Etiam Pamphilus tanquam de industria perseverat. *Idem.*

Non queo: ita defessus sum] Hoc in gestu et spectaculo plus est; nam incessu et author exprimit lassitudinem. *Idem.*

30 *Ille abiit*] Quasi dicat, licet jam loqui. *Idem.*

Ille abiit] Quasi cum difficultate completam rem ostendit hoc dicto. *Idem.*

32 *Suæ gnatæ partum*] Ἐπεξήγησις. *Idem.*

33 *Quod potero, faciam*] Id est, celabo quantum potero. an quasi projiciens curas, et fessus angore dixit, *Quod potero, faciam*: id est, si potero, cedam amori: et rursus, tanquam pietatis admonitus, adjecit exceptionem, *tamen ut pietatem colam.* Servat enim in illo amorem Poëta: cujus non pœnitebit, re cognita, et errore sublato. *Idem.*

Quod potero, faciam] Id est, amori obsequar. nam misericordia mulieris de amore descendit. *Idem.*

Quod potero, faciam] Apparet hoc dictum, defectus esse, non virtutis. *Idem.*

Quod potero faciam, &c.] Nihil præter argumentum dixit in his sententiis, ad honestatem ingenii in Pamphilo pertinentibus. Ut amorem retineret erga Philumenam Pamphilus, argumenti intererat. amor ille perfecit, ut rectum tacitumque, sicut rogatus erat, infortunium ejus vellet esse. Aliter autem tegi non poterat, nisi ut causa discessionis probe assimularetur, ex illo dissidio, quod in ore et animo omnium versabatur. nisi enim servaretur nomen illius dissidii, qui poterat Pamphilus recusare, quo minus reduceret, cujus famam et pudicitiam nolebat prodere. in assimulanda ergo hujus dissidii causa, (vult dicere Pamphilus) doleo equidem incusandam esse vel Philumenam vel matrem: licet utramque sciam innocentem esse. Sed licet amor ab incusanda Philumena me retineat, pietas tamen in matrem fortius urget; meritòque præferri à me debet. igitur sic mihi versandum in hoc negotio esse intelligo, ut primam pietatis rationem habeam, et eatenus Philumenæ parcam, quatenus innocentia matris omnibus modis defendenda patitur. Ut autem innocens videretur mater, in quam tam gravis turba incumbebat, necesse erat, non innocentem videri Philumenam. quam rem ita Pamphilus tractabit, ut ultra quam necesse est non provehatur. Qui aliter explicant, non satis attendunt argumento. *Bœclerus.*

Tamen ut pietatem colam] Recordatus est ipsam matrem esse ab uxore: hoc enim credit. et ideo se ad exceptionem revocavit; ita se amori cedere oportere, ut non obliviscatur omnino pietatis. Et bene in eam causam contulit necessitatem non reducendæ uxoris, quæ invenietur nulla esse. Sunt tamen quæ, manente eadem sententia, totum hoc jungunt: *Quod potero, faciam tamen ut pietatem colam*; hoc est, in quantum potero, dabo operam adversus amorem, ut, omisso eo, pietatem colam. Et subjungitur causa. *Donatus.*

Tamen ut pietatem colam] Deest *ita*: ut sit *tamen* pro duntaxat. Ut sit, Ita ut pietatem colam. dixerat enim, *quod*

potero: et ideo addidit exceptionem, *Tamen ut pietatem colam*, id est, non sum oblitus et matris. *Idem.*

Tamen] Pro ita tamen. *Idem.*

Tamen ut pietatem colam] Id est, si ita potest fieri, ut sine parentum graviore offensa et ira hoc uxoris vitium celem, (quod sane difficile, quia dimittendæ uxoris legitimam aliam causam reperire non in promptu,) libenter celabo, et uxoris famæ consulam. Sin aliter, pietatem erga parentes amori præferam. Multus hic Don. qui tamen mentem verborum non videtur assecutus. *Mer. Casaubonus.*

34 *Nam me parenti potius, quam amori*] *Amori*, scilicet uxoris, quia dixit, *Quod potero, faciam.* et hoc est quod dixerat, *Quod potero, faciam.* Donatus.

35 *Atat*] Interjectio est conterriti et conturbati. *Idem.*

36 *Horsum pergunt*] Modo *pergunt*, pro eunt. alias perseverant. *Idem.*

Scena v. Trochaici sunt septenarii. reliqui Senarii Iambici. *Bœclerus.*

Dixtin' dudum, dixisse illam, se exspectare] *Facete principium est interrogantis ita, ut sciat quid sibi responsurus sit, quem interrogat. Illaturus est enim argumentum per ἐπαγωγήν. Donatus.*

1 *Dixtin' dudum*] Quia dixerat, 'Sancte adjurat non posse Pamphilo se absente perdurare.' *Idem.*

Dixtin' dudum] Captiosa interrogatione cœpit, dicturus, 'Venisse ajunt: redeat.' *Idem.*

2 *Factum*] Id est, Dixisse illum, aut me. Et deest *est*: ut sit, *Factum est.* Idem.

3 *Quamobrem non reducam, nescio*] Habet causam: sed non vult veram dicere, et præterea non vult cum invidia matris suæ loqui: si in illam conferat, ut uxorem non reducat domum. *Idem.*

Quem ego hic audivi loqui] Ut solet, primo personas inducit secum loquentes; deinde ipsas convenire invicem, ut alibi, 'Quis hic loquitur? Mysis, salve.' *Idem.*

4 *Certum obfirmare est viam me*] Adversus omnia obstinate agere, id est, contra omnes. *Idem.*

Obfirmare est viam me, quam decrevi persequi] Id est, ut matri potius, quam amori, morem gerat. *Idem.*

Obfirmare viam] Firmiter et pertinaciter insistere viam, (i. rationem, consilium,) quam mihi insistendam sive persequendam proposui. nempe, ut dimittam uxorem, et dimittendæ causam veram celem. *Mer. Casaubonus.*

6 *Bene factum*] Id est, gaudeo. vide supra. *Idem.*

7 *Atque adeo, quod maximum est, salvum atque validum*] Ordo est, primum *advenisse*, deinde *salvum*, postremo *validum*. Αὔξησις ad salutem. *Validus* namque, robustus et habitior corpore. *Donatus.*

Quod maximum est] Legitur et *quod maxime est*. Idem.

Creditur] Minus blande respondet, de repudio locuturus. *Idem.*

Creditur] Donatus: 'Minus blande,' &c. Melius Guyetus: submisse dici a Pamphilo ad spectatores converso. *Bœclerus.*

Creditur] Vide act. v. sc. 4. 'Factis ut credam facis.' *Mer. Casaubonus.*

8 *Advenis modo*] Difficile invenitur præsentis temporis *modo*. Atque ut ostendat esse momentum etiam præsentis temporis, dixit *admodum*: quod est minus. *Donatus.*

Advenis modo] Virgilius, 'Vigilasne Deum gens Ænea? vigila.' *Idem.*

Admodum] Excusatio cur adhuc non viderit patrem. *Idem.*

Cedo, quid reliquit Phania consobrinus noster] Utrum jactanter Laches de hereditate loquitur præsente socero, ut illum cupidiorem faciat ad revocandam filiam? (et fit sæpe hoc, ut ex alio principio pervenire quæramus ad ea, quæ volumus dicere:) An ideo, ut

sciat rem, et divitias suas? cupidiorem socerum redditurus. *Idem.*

9 *Consobrinus noster*] Quasi sororinus. *Sobrini*, sunt ex duabus sororibus. *Consobrini*, ex fratre et sorore. Et propinquitate Terentius frequentata movetur, ut heredum. *Idem.*

Consobrinus noster] Quum de fratre natus est alter, et alter ex sorore, *consobrini:* quum ex fratribus, *patrueles* dicuntur. *Idem.*

Sane hercle homo voluptati obsequens fuit] *Sane*, satis, valide. nam qui sanus, et validus est. *Idem.*

Voluptati obsequens fuit] Contra facit Pamphilus: disjungi enim volens, nihil dicit vel parum relictum. *Idem.*

10 *Et qui sic sunt, &c.*] Peregregia et ex vitæ communis moribus opportune petita sunt *εὑρήματα*, quibus tota hac fabula poëta utitur. *Boeclerus.*

Haud multum heredem juvant] Parum consulunt heredi. *Donatus.*

Heredem adjuvant] Elegantius in Ms. Bembi, *juvant.* Faber.

11 *Sibi vero hanc laudem relinquunt: Vixit, dum vixit, bene*] Bene et facete, Nihil heredi relinquunt, sibi vero relinquunt. *Donatus.*

Sibi vero hanc laudem relinquunt: vixit, dum vixit, bene] Loquitur hic, ut Epicuri de grege porcus; si tamen ex sua, et non potius ex vulgi sententia; qui quid homo distet a bestia, parum intelligit. Aliter Philosophi, et quibus humanæ præstantiæ sensus aliquis. Sen. 'Laudemus itaque et in numero felicium reponamus eum, cui quantulumcunque temporis contigit, bene collocatum est, &c. Alter post mortem quoque est; alter ante mortem perit.' Sall. 'Multi mortales, dediti ventri atque somno, &c. verum enimvero, is demum mihi vivere, et frui anima videtur, qui aliquo negotio intentus, præclari facinoris, aut artis bonæ famam quærit.' *Mer. Casaubonus.*

Vixit, dum vixit, bene] Πλοκή. unum *vixit* aliud significat: et alterum *vixit*, aliud. *Donatus.*

Vixit, dum vixit, bene] Sententia est hortantis ad delicate vivendum. *Idem.*

Vixit, dum vixit, bene] Hoc enim scilicet reliquit. *Idem.*

12 *Una sententia*] Expressit animum avari senis. *Idem.*

13 *Quidquid est id, quod reliquit, profuit*] *Quidquid*, et ad parvitatem refertur. ut, 'At enim id mihi satis est, quod est de me opinionis, quidquid est.' *Idem.*

Quidquid est id quod reliquit] Nullum in hoc sene fuit doloris officium, antequam sciret aliquid relictum. *Idem.*

Profuit] Id est, pro nobis fuit: ac per hoc nostrum est. potest enim ipse profuisse, potest res ejus. *Idem.*

Profuit] Non est quod ejus pœniteat. *Mer. Casaubonus.*

Imo obfuit] Morem eorum expressit, quibus relinquitur: qui quum audierint sibi aliquid esse relictum, tunc tristes se fingunt. *Donatus.*

14 *Nam illum vivum et salvum vellem*] Non idem *vivum*, quod *salvum.* Idem.

Impune optare istuc licet] Bene *Impune:* quia heredi pœna est, mortuos reviviscere. An sine detrimento optas? ut quum medicus dicit de jam mortuo, 'Ego si illum curarem, viveret.' *Idem.*

Impune optare] Si optata evenirent, numquam, inquit, optares ut ille revivisceret. *Idem.*

15 *Ille reviviscet jam numquam*] Mire Poëta his verbis Phidippum quoque subinvidere indicat. Plus est *numquam*, quam *non.* Idem.

Et tamen utrum malis, scio] Mortuum illum magis, quam ut reviviscat denuo. *Idem.*

Et tamen utrum malis scio] Quid malis de duobus, scio: utrum illum mortuum permanere, an reviviscere.

Idem.

16 *Heri Philumenam*] Hoc erat, quo omnis tendebat oratio. *Idem.*

Ad se accersi hic jussit] Bene et *accersit* et *jussit*: ut nihil uxor sua sponte fecerit. *Idem.*

Heri Philumenam ad se accersi hic jussit] Et *heri* et *jussit*, bene: ut breve tempus sit, et coacta videatur exisse. Et non *adduci*, sed *accersi*: nec *a nobis*, sed *ad se*. Idem.

Hera] Alii, *Heri*. Mer. Casaubonus.

Dic jussisse te] Hoc ille in aurem Phidippo, qui non adeo callidus. *Idem.*

17 *Noli fodere*] Latus scil. quod faciunt interdum, qui minus promptos (digito pungentes) excitare volunt. *Idem.*

18 *Omnem rem scio ut sit gesta*] Virgilius: 'Trojanas ut opes et lamentabile regnum,' &c. *Donatus.*

19 *At istos invidos DI perdant*] Bene *invidos*, qui matrimonio invideant: ergo revocanda uxor est. et adeo non puduit mendacii honeste deprehensum senem, ut invidos faceret, qui vera prodiderant. *Idem.*

20 *Ego me scio cavisse*] Principium a tempore, a dictis factisque, tam suis quam adversariorum: et ab anteacta vita et præsenti. *Idem.*

Ego scio me cavisse, ne ulla merito contumelia] Mire addidit *merito*. non enim cavere, inquit, ne fieret ea, potui: igitur, ne merito fieret, quod in me fuit. *Idem.*

21 *Idque si nunc*] Ab anteacta vita. *Idem.*

Et clementi fui] Pro *fuerim*, indicativum pro conjunctivo posuit. *Idem.*

23 *Ni te ex ipsa hæc magis velim resciscere*] Παράληψις. *Idem.*

24 *Namque eo pacto maxume apud te meo erit ingenio fides*] Bene, non dictis, sed *ingenio*. Idem.

Meo ingenio] Meis factis, moribus. *Mer. Casaubonus.*

25 *Quum illa quæ nunc in me iniqua est, æqua*] *Iniqua æqua*, παρονομασίαι sunt Terentianæ. Et bonum argumentum. Nam et Virgil. 'Ipse hostis Teucros insigni laude ferebat,' inquit, et Cicero, 'Te ipso teste iniquo, atque improbo: verum ad hanc rem satis idoneo: te, inquam, teste, dicam.' *Donatus.*

In me iniqua est, æqua de me dixerit] Quia adversarii testimonium, si contra se dicat, tam grave est, quam vel boni viri. *Idem.*

26 *Neque mea culpa hoc dissidium evenisse*] Non ergo quid fiat, verum per quos fiat, quærendum est. Et nimis abrupte dixit *evenisse*, non *evenire*. Idem.

Hoc evenisse dissidium] Ad confirmationem, non *evenire*, sed *evenisse* dixit. *Idem.*

27 *Sed quando sese esse indignam*] Hoc sic profert, ut eam ostendat causam esse dissidii: et hoc ipse tentat, utrum dotem relinquere possit. et ideo supra, 'Neque mea culpa hoc dissidium evenisse, Id testor Deos,' inquit. *Idem.*

Sed quando sese indign. &c.] Quidam *indignam* mutarunt in *indignum*. neque sic tamen explicarunt satis locum. exempla enim, quæ de irregulari pronominis Syntaxi afferunt, non conveniunt. Optime igitur forsitan Guyetus fecit, qui emendavit, *quæ*. ita expedita omnia. *Boeclerus.*

Deputat matri meæ, cui concedat] Fortasse ergo indigna est, et recte deputat: mihi tamen mater colenda est. hoc sentit. *Donatus.*

Deputat matri meæ, cui concedat] 'Εν ὑπονοίᾳ matri meæ, ut idonea sit causa repudii. *Idem.*

Indignam deputat] Injuriam putat, id a se exigi, ut ad socrus suæ mores se componat. Indignum se putat, eo usque se demittere, &c. *Mer. Casaubonus.*

28 *Cui concedat*] Sensus: quæ concedat matri meæ. Syntaxis autem, *indignam matre mea*, postularet. Sed antecedens hic sequitur casum relativi, ut in Eunucho, 'Eunuchum

quam dedisti:' et Virgil. 'Urbem quam statuo, vestra est:' et alibi non raro. *Idem.*

Cui concedat] Semper putavi legendum *quæ*, et tollendam distinctiunculam, quæ est post *meæ*. Abhinc aliquot annis vidi ita legisse Bandinellum, hominem ingeniosum. Ita etiam in Ms. Bembi scriptum. *Elle croit être trop grand' dame pour ceder a ma mere.* Faber.

Cujusque mores toleret] Hoc melius, quam *obsequatur*, aut *inserviat*. Donatus.

Mores toleret] Bene *mores*, ut aniculæ: notat enim pravitatem. unde senes, *morosi* appellantur. Horatius, 'Donec virenti canities abest Morosa.' *Idem.*

Mores toleret sua modestia] O temperamentum! *mores* potius quam *injurias* dixit. *Idem.*

29 *Neque alio pacto componi potest*] Nisi ut concedat matri, toleretque mores ejus. *Idem.*

Neque alio pacto potest componi inter eas gratia] Phorm. IV. 3. 'Cum bona componantur gratia.' *Mer. Casaubonus.*

30 *Segreganda aut Mater est a me, Philippe*] Bene tanquam ex deliberatione colligit, quod facturus est. Et mollius *segreganda*, quam *excludenda*. Donatus.

Segreganda aut mater, aut Philumena. nunc me pietas matris commod. &c.] Hic impletur deliberatio illa scena superiore. vss. 33. 34. accusando excusarit Philumenam; quod summæ humanitatis erat: postea pietatis antiquiorem rationem esse duxit. quæ in sequentibus amplius illustrantur. *Boeclerus.*

31 *Nunc me pietas matris potius commodum suadet sequi*] Quam mollibus verbis repudium nuntiatum est a Pamphilo! *Donatus.*

Nunc me pietas matris potius commodum suadet sequi] Non mirum, ubi divortia tam frequentia et minimis ex caussis, si uxor potius quam parentes deseruntur. at ubi jus connubii sanctum et inviolabile, aliter res habet. *Mer. Casaubonus.*

32 *Ad aures haud invito*] Optime dictum, *haud invito*. non enim in totum volenti, quippe de dissidio: sed tamen quia pie locutus est, mediocriter approbavit. *Donatus.*

Pamphile, ad aures haud invito] Gravis oratio est a nomine incœpta. Virgilius, 'O præstans animi juvenis.' Et est figura Λιτότης. Sic Virgil. 'Posthabui tamen illorum mea seria ludo.' *Idem.*

Haud invito sermo mihi accessit tuus] Senili loquacitate: pro, 'Recte locutus es.' *Idem.*

33 *Omnes res*] Plus dixit, quam si uxorem diceret. *Idem.*

Præ parente intelligo] Bene *parente*, quod nomen commune et cum patre est, et cum omnibus, quos hæc necessitudo conjungit. Melius ergo, quam si diceret *matrem*. Idem.

34 *Verum vide, ne impulsus ira prave insistas, Pamphile*] Leniter et suadenter. *Idem.*

Ira] Non ergo judicio. *Idem.*

Ne impulsus ira prave insistas] Vide Phor. act. I. sc. 5. ex Thucyd. Eunuch. act. II. sc. 3. 'Quam insistam viam?' *Mer. Casaubonus.*

Insistas, Pamphile] Non enim *incipere*, sed *insistere* hic malum est. *Donatus.*

35 *Quibus iris impulsus*] Non dixit *qua ira*, ne superbe loqueretur, sed *quibus iris*: ut hoc ipsum per εἰρωνείαν derideret, quod pater dixit, *impulsus ira*. An iris matris, aut meæ uxoris, et meæ? an omnium trium? *Idem.*

Quibus iris impulsus] Recte non vult iram esse, ne peccasse videatur uxor. Sic enim quasi nec ipsa peccaverit. *Idem.*

Quibus iris] Ille *iram* singulariter dixit, hic *iras* pluraliter: ne videatur unius iræ caussa mittere uxorem. *Idem.*

36 *Quæ numquam quidquam erga me commerita est, Pater*] Adverte, proprietatem expressit commerendi et merendi. *Idem.*

37 *Et sæpe, quod vellem, meritam scio*] *Mereri* bona dicimus: *Commereri* mala: id est, delinquere, peccare. Ergo hic *meritam*, pro præstitisse dixit. Virgilius, 'Ego te quæ plurima fando Enumerare vales, nunquam regina, negabo, Promeritam.' *Idem.*

38 *Amoque, et laudo*] Non statim qui amantur, et laudantur: nec qui laudantur, etiam continuo desiderantur. Multa ergo dixit, *amoque, et laudo, vehementer desidero.* Et vide, amoris impulsus nimius hic est circa uxorem: et quasi oblitus suæ matris et vitiatæ, loquitur. sed tali opus est Pamphilo ad ejusmodi argumentum, donec perveniat ad καταστροφὴν, in qua uxorem reduci necesse est. *Idem.*

39 *Nam fuisse erga me*] Quantum valet quod *fuisse* dixit, et non *esse!* quasi re transacta. *Idem.*

Erga me] Hoc totum repudiaturus inaniter diceret, nisi ad exitum fabulæ Poëta respiciens, reducturi animum in Pamphilo reservaret. Et nota repudiantem eam, quam laudat, pietate sola compulsum. *Idem.*

40 *Ut reliquam vitam exigat*] Satis flebiliter dixit, *reliquam exigat*. Virgilius: 'Omnes ut mecum, meritis pro talibus, annos Exigat.' *Idem.*

41 *Cum eo viro*] Non invidere, jam non est mariti. *Idem.*

42 *Quandoquidem illam a me distrahit necessitas*] Omnis conclusio verborum Pamphili, repudii confirmationem continet: plus tamen sententia significante, quam verbis. *Idem.*

Quandoquidem illam a me distrahit necessitas.] Excusatio in necessitate, quæ est inexorabilis. Et *necessitas*, partus scilicet, quam necessitatem domi offendit: quod ex alio scilicet peperit. Sed modo vult necessitatem, matris videri iracundiam, quæ a nuru ira offensa sit. *Idem.*

43 *Tibi id in manu est; ne fiat*] Hoc opposuit, quod minime vult Pamphilus videri, et quod prodest socero. *Idem.*

Tibi in manu est] Infra, act. IV. sc. 4. 'Uxor quid faciat, in manu non est mea.' *Mer. Casaubonus.*

Si sanus sies, jube illam redire] Pro, *si sanus es*: nam aliter *jubeas* dicere debuit. *Donatus.*

Si sanus sies] Bene pater supra *iram* dixit: nunc *insaniam* significat inesse Pamphilo. *Idem.*

Si sanus sies] Non ergo culpa est, cui ut redeat jubere potest. *Idem.*

44 *Non est consilium*] Durius erat, *non reducere*. ergo hoc lenius dixit. *Idem.*

45 *Matris servibo commodis*] Hoc verbo necessitatem, qua cogatur, ostendit. *Idem.*

Servibo] Ut *scibo*, et alia non pauca, antiquis usitata. *Mer. Casaubonus.*

Quo abis] Factum Pamphili ex patris verbis ostenditur, quod discessit. et bene: nam ulterius præsente patre resistere durum fuit. *Donatus.*

46 *Mane, inquam; quo abis*] Bene *quo abis?* quia patrem deseris et uxorem. *Idem.*

Quæ hæc est pertinacia] Sicut decuit socerum. et subindignatur, quia coram sibi fit contumelia. *Idem.*

47 *Dixine, Phidippe.*] Artificiose Laches, ut minus miretur, et minus indignetur socer, irasci Pamphilum dicit: quando et prædictum est, et sic oportuit. *Idem.*

Dixine, Phidippe, hanc rem ægre laturum esse eum] Renovavit verba sua eidem personæ. nam ita dixerat, 'Neque adeo me clam est, quam esse eum graviter laturum credam,' hoc si resciverit. *Idem.*

48 *Quamobrem te orabam, ut filiam remitteres*] Invidiose adversum Phidippum, tamquam in illo sit, unde se purget, et non accuset Pamphilum. *Idem.*

49 *Adeo inhumanum fore*] Bene,

quasi iratus, inhumanum esse inquit. *Idem.*

Non credidi adepol adeo] Potuit enim dicere, Non credidi inhumanum fore: sed acerbe addidit *adeo.* Idem.

50 *Ita nunc is sibi me*] *Sibi* et *me*, magno pondere legendum est utramque pronomen, ut, 'Cantando tu illum?' Id est, genero socerum, vel Pamphilo Phidippum, vel si quid tale inveneris. *Idem.*

Supplicaturum] Parum est *satis facturum; supplicaturum* addidit. *Idem.*

51 *Si est*] Si ita res habeat. *Mer. Casaubonus.*

52 *Sin est alio animo, renumeret dotem huc; eat*] Hoc recte socer. non tam ut dotem recipiat, quam ut terreat, hoc dicit. Et *renumeret*, proprie, quia dos, pecunia est. Et ἰδιωτισμὸς irascentis est, et exigentis debitum. *Eat* vero mire dictum: quasi ipse projiciatur, qui jubetur ire. et simul in hoc verbo quasi renuntiatio caritatis est. *Donatus.*

Renumeret dotem huc; eat] Terrorem repetendæ dotis ostendit, quum dicit, *renumeret dotem:* simul cum injuria, *huc:* et iracunde, *eat.* Idem.

Renumeret dotem huc] Vide supra, act. III. sc. 3. *Mer. Casaubonus.*

Eat] Valeat. *Idem.*

53 *Ecce autem tu quoque proterve iracundus*] Addendo *quoque*, nonnihil assensus est: quasi dicat, *quomodo Pamphilus.* Donatus.

Proterve iracundus es] *Proterve*, immoderate, et superbe, dictum est ideo, quod proterat alium, qui protervus est. Nam *protervus* est, qui dum alius obvius est, poterit: quod faciunt et tauri in appetitu coitus fœminarum, in quas calent. *Idem.*

54 *Percontumax redisti*] Proprie *contumax* dicitur contemptor potiorum. *Idem.*

Percontumax redisti huc nobis, Pamphile] Magnæ indignationis est, absentes alloqui. ut alibi, 'O Æschine, pol haud paternum istuc dedisti.' *Idem.*

Nobis, Pamphile] Τῷ ἀντικειμένῳ. nam aut abundat, aut significatu adjuvat pronuntiationem. *Idem.*

55 *Decedet jam ira*] Quasi in ira sit culpa: non, *deponetur ira*, inquit, sed *decedet.* Idem.

56 *Quia paululum vobis accessit pecuniæ*] Facete: quasi dicat, Quia habetis unde dotem reddatis: aut, Quia nullam causam habeatis repudii, sed ditiorem quæratis conjunctionem. *Idem.*

Quia paululum vobis accessit pecuniæ, sublati animi sunt] Et non, Major est factus Pamphilus. simul majore stomacho, quod cum labore celabat, aperte ostendit. *Idem.*

57 *Sublati animi*] Pro *elati, sublati* dixit. Et hoc proprie ferarum est. ut, 'Attollitque animos: Pœnorum qualis in arvis, Saucius ille gravi venantum vulnere pectus, Tum demum movet arma leo,' &c. Nam bestiæ pro animi qualitate vel erigunt corpora, vel deponunt, ait Cicero. *Donatus.*

Sublati animi sunt] Supra, act. III. sc. 3. *Mer. Casaubonus.*

Etiam mecum litigas] Belle: et illum ex invidia iracundiorem, et hoc ad se dicentem, quod propter Pamphilum dicebat, effecit. [*Donatus.*

Etiam mecum litigas] Invidiose, quasi jam cum Pamphilo litigaverit. *Idem.*

58 *Deliberet, renuntietque hodie*] Ferocius quam socerum deceret: attamen mature, quod *deliberet* dixit. *Idem.*

59 *Ut alii, si huic non sit, siet*] Magna fiducia conditionem filiæ asserit: quoniam jam si Pamphilus nolit, paratum alterum dicit esse. *Idem.*

Si huic non sit] Subauditur *uxor.* Sed dura dictu reticuit, ut debebat. *Donatus.*

Siet] Uxor. scil. quod, ut δύσφημον, reticetur. *Mer. Casaubonus.*

60 *Phidippe, ades*] Nomine appellat: quod facere solemus, iratos mitigare conantes. *Donatus.*

61 *Postremo inter se transigant*] Non enim hæc votiva sunt, quibus interesse delectet. *Idem.*

62 *Quando nec gnatus, neque hic*] Invidiose *gnatus*, et *non obtemperant*, et 'Hic non familiariter' dictum, quasi ab irato. *Idem.*

63 *Quæ dico, parvi pendunt*] Quia obtemperamus etiam tacitæ voluntati. *Idem.*

Porto hoc jurgium ad uxorem: cujus, &c.] Bene rursus in errorem reditur: ne quæ vera sunt, contra fabulæ propositum cognoscantur. *Idem.*

Porto hoc jurgium] *Porto*, quasi aliquid magnum. *Idem.*

Porto hoc jurgium ad uxorem] Ita postulat οἰκονομία, ut innocentis matronæ miseria ostendatur, in quam morosi senis suspicio et inhumanitas magnam turbarum partem cumulat. *Boeclerus.*

Cujus hæc fiunt consilio omnia] Non transacta objicientur uxori, sed quæ nunc aguntur. *Donatus.*

Consilio] Utrum dispositione? an εἰρωνεία est in male consulentem? *Idem.*

65 *Atque in eam hoc omne, quod mihi ægre est*] Non *quod irascor*, sed *quod mihi ægre est*, dixit. *Idem.*

Evomam] Bene: quia ægritudinem solet vomitus relevare: sic Cicero in Catilinam, quum dicit, 'Quæ quidem lætari mihi videtur, quod tantam pestem evomuerit, forasque projecerit.' *Idem.*

ACTUS IV.

Scena i. Satura est hæc scena, Iambicis et Trochaicis catalecticis constans, et secundum quosdam acatalecticis. Iterum nimis sibi permiserunt multa eruditi. quo factum est, ut non emendatius metrum sed molestius fieret.

In hac scena alteram matronam senex maritus jurgio aderitur: sed illa plus constantiæ habet, quam Sostrata. itaque patientiam Sostratæ cum Lachetis iracundia, Myrrhinæ fiduciam cum lenibus Phidippi moribus, apposite Poëta comparavit. *Boeclerus.*

Perii quid] *Mire in hac scena iterum rixa est senis atque anus: et tamen varie et alio modo, ut mores inter se diversos, et tamen notos, possimus agnoscere.* Donatus.

1 *Perii! quid agam*] Hæc preloqui oportet Myrrhinam, ut ex ejus persona reminiscatur spectator gestæ rei: simulque ex hujus personæ verbis, quid agat altera persona, monstretur. Nam perscrutari Phidippum universa conclavia et ire per totam domum cognito partu filiæ suæ, apparet ex præsentibus dictis. *Idem.*

Perii! quid agam] Singula ita pronuntia, ut perturbatum ostendas. *Idem.*

Quid agam? quo me vertam] Figura διαπόρησις, apta turbatis. *Idem.*

2 *Nam audisse vocem pueri visus est vagientis*] Virgilius, 'Continuo auditæ voces, vagitus et ingens, Infantumque animæ flentes in limine primo.' Et est ὀνοματοποιΐα. nam vox ipsa sic est, ut quasi vagitus sæpius sonet. *Idem.*

Pueri visus est vagientis] Proprie dixit *vagientis*, et infantium est. *Id.*

Visus est] Quomodo, 'Audire vocem visa sum modo militis.' *Idem.*

Audisse vocem pueri visus est] Non erat certa, sed inde conjicit, quia 'Ira corripuit,' &c. *Mer. Casaubonus.*

3 *Ita corripuit derepente*] Raptim intulit. Et *derepente*, una pars orationis est, ut *defessus*. adverbiis etiam præpositiones separatim non adduntur. *Donatus.*

Derepente] Ἐξαίφνης. Nam si separaveris, non est Latinum, *de repente.* Idem.

4 *Quod si*] *Quod*, pro, Nam, aut Itaque. sed et nos in hujusmodi significatione sic dicimus. *Idem.*

Quod si te rescierit] *Scimus* manifesta: *rescimus* occulta. *Idem.*

Id qua causa] *Id*, hoc ipsum, peperisse eam. *Idem.*

5 *Non ædepol scio*] Ideo quia vera causa dici non potest. *Idem.*

6 *Sed ostium concrepuit*] Plus est quam *crepuit*: nam *con* modo auctivum est. *Idem.*

Ad me] Bene *ad me*, quasi litigaturum. *Idem.*

7 *Ubi me ad filium ire sensit*] Hoc ante rem: et simul argumentum delicti est, quod exiit a filia marito ingresso mulier. *Idem.*

Uxor ubi me ad filiam] Mirantis est gestus et dictum. *Idem.*

Se duxit foras] Ordo, *duxit se.* Et verbis usus est, intra domesticos parietes, artis, τῷ ἰδιωτισμῷ. *Se duxit*, pro *abiit.* Idem.

Se duxit foras] Servius ad ix. Æn. cum explicat illud, 'Is enim se primus agebat,' addit: Plautus in Mostellaria: 'Unde agis te? ut enim nos e contrario dicimus, duco me: ita illi (veteres) agit se,' ἀπὸ τοῦ ἄγειν. *Boeclerus.*

Duxit] Subduxit. *Mer. Casaubonus.*

8 *Atque eccam video*] Apparet mulierem fugere, et viri aversari præsentiam. et ideo hoc separatim pronuntiandum. *Donatus.*

Heus, tibi dico] Ostendit Myrrhinam avertentem se: quasi nihil inveniat quod dicat de filia. *Idem.*

Mihine, mi Vir] Sic et in Andria, *nihil respondes?* quum turbatum se ostendit Davus. *Idem.*

Vir] Ad maritalem conditionem retulit, non ad sexum. ut Virgilius in Bucolicis, 'Vir gregis ipse caper.' *Idem.*

9 *Tun' virum me*] Accusatio ab increpatione incipiens. *Idem.*

Tun' virum me, aut hominem] Vide supra, act. II. sc. 1. *Mer. Casaubonus.*

Aut hominem deputas adeo esse] Ἀδ-ξησις perversa. *Adeo* autem abundat. Virgil. 'Tuque adeo, quem mox quæ sint habitura Deorum Concilia incertum est.' *Donatus.*

10 *Nam si utrumvis horum*] Vir aut homo. *Idem.*

Mulier, unquam tibi visus forem] Acerbe *mulier:* ut supra, 'Tu, inquam, mulier, me quæ omnino lapidem, non hominem putas.' *Idem.*

11 *Quibus*] Callide mulier, et quasi nullius culpæ conscia, *quibus* dixit: Et *quibus*, factis scilicet. *Idem.*

At rogitas] Bene irascitur interroganti; nam interrogare quæ sciat impudentiæ est. *Idem.*

12 *Peperit filia*] Propositio criminis. *Idem.*

Hem! taces] Non *taces* nunc: sed *taces*, celas. *Idem.*

Ex quo] Bene *ex quo*, quia argumentum impudicitiæ est puerperium taciturnum. *Idem.*

Istuc patrem] Mira calliditas. Rea mulier hoc solo defenditur, quod accusat. *Idem.*

Istuc patrem rogare est æquum] Ex sua interrogatione accusavit accusatorem. *Idem.*

13 *Perii, ex quo censes*] Mire additum ad effectum *perii.* Idem.

Nisi ex illo, cui data] A verisimili argumentum. *Idem.*

Nisi ex illo, cui data est nuptum] Solutio criminis per fiduciam respondentis. Sallustius, 'Ita fiducia, quam argumentis purgatior es.' *Id.*

14 *Credo, neque adeo arbitrari*] Ab accusatione maritus ad defensionem sui conversus, omisit quod cœperat. *Idem.*

Sed demiror quid sit] Mollior factus, jam non irascitur, sed miratur. Adeo vides Phidippum nulla re alia, quam mulieris correptione lenitum. *Id.*

Demiror] Valde miror: quod minus est quam irascor. *Idem.*

15 *Quamobrem tantopere*] Alia intentio criminis. *Idem.*

Omnes nos celare volueris] Antiqua locutio, 'Illam rem celo te.' *Idem.*

16 *Præsertim quum et recte, et tempore suo peperit*] Vide, duæ causæ sunt celandi partus. si non tempore suo venerit, quod indicium stupri est: et si non recte evenerit: hoc est, monstri aliquid natum fuerit. Hic autem et tempore suo, et recte natum prædicat. *Idem.*

Præsertim quum et recte] Attulit mulieri compendium credulitas senis semel correpti, ne aliter suspicetur. *Idem.*

Præsertim quum et recte, et tempore suo] *Recte*, ad illud pertinet, Quod non monstrum peperit. *Tempore suo*, ad spatium, quo prægnantes esse consueverunt, id est, ad mensium dinumerationem: quia et septimo mense nasci solent. *Idem.*

Tempore suo pepererit] Ergo tum apud Græcos partus septimestris tempestivus habitus est. nam post nuptias hic mensis agebatur septimus. Videndus omnino Gellius III. 16. ubi medicorum et philosophorum illustrium de tempore humani partus et varietate puerperii sententias ponit. Qua auctoritate etiam nititur Paulus, cum, 'Eum, qui ex justis nuptiis septimo mense natus est, justum filium esse credendum' confirmat l. XII. de Stat. Hom. i. e. die 182. a nuptiis. l. III. in Fin. de suis. *Boeclerus.*

17 *Adeon' pervicaci esse animo*] In-

vectio. *Donatus.*

Adeon' pervicaci esse] *Pervicax* est perseverans cum quadam vi. *Idem.*

Ut puerum præoptares perire] Ab ætate infantis invidia. *Idem.*

18 *Ex quo firmiorem inter nos fore amicitiam posthac scires*] Ab accidentibus, Invidia. Et bene additur *scires:* quia imprudentia in delicto veniam frequenter extorsit. *Idem.*

19 *Potius, quam adversum animi tui lubidinem*] A voluntate peccantis, invidia. *Animi tui libidinem* dixit, ut minima causa magnis sceleribus subjecta esset. *Idem.*

Esset cum illo nupta] Antiqui non *illi nupta:* sed, *cum illo nupta.* Ergo ambo sibi invicem nubunt. *Idem.*

Adversus animi lubidinem] Plaut. 'Qui animum vincunt, quam quos animus semper probiores cluent.' *Mer. Casaubonus.*

Tui] Al. edit. *Potius quam adv. animi tui libid. esset cum illo nupta. Ego etiam, &c.* minus bene. Plantin. ut hic. *Idem.*

20 *Ego etiam illorum esse hanc culpam*] Bene, *etiam illorum:* non enim hoc se errasse ait, quod illorum putaverit culpam, quæ minor est: sed, *etiam illorum:* ut commune peccatum fuerit. sed nunc quidem totum credit esse Myrrhinæ. An *etiam*, pro adhuc, ut major sit dolor, qui nec opinanti acciderit. *Donatus.*

21 *Utinam sciam ita esse istuc*] Te miseram esse. Alibi, 'Miserum quem minus credere est.' Et erit sensus, Utinam vere sis misera. *Idem.*

Utinam sciam ita esse istuc] Hoc quidam sic accipiunt, quasi Phidippus dicat, penes te culpa est, quam illorum esse credebam: et utinam quod credo, penes te esse culpam, ita non esse certo sciam. quia dixit, se miseram: et miseros non nisi innocentes dicimus. Ille enim hoc respondet: Utinam in hoc negotio miseram te, non scelestam reperiam. Sic Sallustius, 'Atque ea cogentes, non coactos: scelestos magis, quam miseros distringi.' Et ideo sequitur, 'Sed nunc mihi in mentem venit.' Argumentum ex antecedentibus dictis et factis. *Idem.*

Nunc mihi in mentem venit] Recte *nunc:* quasi alias nihil suspicanti. *Idem.*

22 *Quod locuta es olim*] Pro Ante. *Idem.*

Quum illum generum cepimus] Ut *arbitrum capere* dicimus, id est, eligere. et cum laude locutus est Pamphili. *Idem.*

Cepimus] Elegimus. Virgilius, 'Ante locum capio oculis.' *Idem.*

24 *Cum eo*] Viro. *Idem.*

Qui meretricem amaret: qui pernoctaret foris] Non in hoc est accusatio, quod hæc locuta sit: sed argumentum est, quod celare voluerit partum, quæ hoc olim dixerit. *Idem.*

Qui pernoctaret] Propter illud quod dixerat, 'Quid interea? ibatne ad Bacchidem? Quotidie.' Et nota, familiariter hoc verbum poni a Terentio. Sic in Adelphis, 'Sed si hic pernocto, causæ quid dicam, Syre?' *Idem.*

25 *Quamvis causam*] Hoc propter spectatorem dicitur, ut gestorum meminerit. *Idem.*

Quam ipsam veram] Quia sola ex omnibus defendi non potest. *Idem.*

26 *Multo prius scivi, quam tu*] Bene pergit. quia taciturnitas pro confessione accepta est. *Idem.*

27 *Verum id vitium*] Hoc intelligi non potest, nisi vitium bis numero subaudieris. *Idem.*

Verum id vitium, &c.] Exemplum disciplinæ Atticæ non uno loco Poëta ostendit. quod propterea observandum est, quia ad rationem argumenti non raro inde aliqua petuntur. *Bœclerus.*

Decrevi] Κέκρικα, judicavi, censui. *Mer. Casaubonus.*

Adolescentiæ] Melius dixit *adolescentiæ*, quam *Pamphili:* ut quod in

ætate fuerat, non timeret in ingenio. *Donatus.*

28 *Nam id omnibus innatum est*] Amare in Adolescentia. *Idem.*

At pol jam aderit, se quoque quum oderit] Mire senectutem accusat senex, quum et velocem ostendit his verbis, *jam aderit:* et addit, *se quoquè oderit:* quasi dicat, Non solum non amabit, sed et odio habebit: et non alienas mulieres modo, nec uxorem quoque, sed etiam se ipsum. Plus ergo illatum, quam ratio deposcebat: sed mire ad affectum senis exprimendum. *Idem.*

Se quoque etiam quum oderit] Id est, ut pœniteat eum sui facti. Sed plus dixit, quam si diceret, *Facta sua.* Idem.

Se quoque etiam eum oderit] Don. ad senectutem refert, quæ vulgo onus grave habetur, et omnium rerum fastidium afferre solet: sed male meo judicio. Non enim id vult, opinor, cum ad senectam amori illicito indulsurum, quod perditissimi fuisset ingenii; sed mox, (ut qui talis: *plus alioquin, ac pudicus.* act. I. sc. 2.) ad saniorem mentem rediturum ac facti sui odium. Infra, act. V. sc. 1. 'Nam neque hoc animo erit ætatem,' &c. Sen. 'Demus illi spacium, quo despicari quod fecerit possit. se ipse castigabit,' &c. *Mer. Casaubonus.*

29 *Sed, ut olim te ostendisti*] Quum superiora dicta sunt. *Donatus.*

Sed ut olim te ostendisti, eadem esse] Ostendisse eandem te esse, quæ olim fuisti. Al ed. *Sed ut olim te ostendisti, eandem esse nihil cess. usque adhuc.* Mer. Casaubonus.

30 *Ut filiam ab eo abduceres*] Vehementius dixit, quam si diceret, Ut filiam ei non redderes. *Donatus.*

Neu, quod ego egissem, esset ratum] Quod ab eo abducis, non bona socrus: quod filiam, non bona mater: quod irrita facis quæ gessi, non bona uxor es, inquit. *Idem.*

31 *Nunc res indicium facit*] Hoc est, quod celavisti partum. *Idem.*

Id nunc res] Quasi dixerit, *Unde scio.* Idem.

Quo pacto factum volueris] Non solum quod fecit, sed etiam quod voluit, objicit. *Idem.*

Quo pacto factum volueris] Deest *fieri.* Idem.

32 *Pervicacem*] Per vim agentem, perniciosam me esse censes. *Idem.*

Cui] Deest *ei,* vel *circa eam.* Idem.

Cui mater siem] Rursus a verisimili: an mater contra filiam faciat. *Idem.*

33 *Si ex usu esset nostro hoc matrimonium*] Callide mulier, ex his quæ dixit senex, defensionem arripuit. Nam ille sic ait: Negabis posse filiam tuam te pati cum eo, qui meretricem amaret, qui pernoctaret foris. *Idem.*

Ex usu nostro] Modo, utile: si pro nostra esset utilitate. *Idem.*

Si ex usu esset nostro, &c.] Myrrhinam quoque, ut alibi Pamphilum, contentio illuc abripit, ut aliquid dicendum esset, in speciem. Itaque quod proximum erat et latius patebat, quam ut proderet aut nimis oneraret partem necessitate non animo segregatam, utilitatem obtendit. Sed haud molliter occurrit maritus; non muliebris id arbitrii aut sollertiæ esse, de utilitate matrimonii liberorum judicare; ut hic quoque exaudiri velit sui muneris auctoritatem, de qua postea dicet: 'Aderam, cujus consilio ea par fuerat prospici.' *Boeclerus.*

Ex usu nostro] E re nostra, et filiæ. *Mer. Casaubonus.*

34 *Tune prospicere*] A persona. *Donatus.*

Aut judicare] *Prospicere* futura: *judicare* præsentia. *Idem.*

35 *Audisti ex aliquâ fortasse*] Ἠθικῶς satis et oratorie. *Idem.*

Aliquo] Non a certa persona. Bene *aliquo:* ademit judicibus authoritatem. *Idem.*

Qui vidisse eum diceret] Non *Qui vidisset*. Idem.

36 *Exeuntem aut introëuntem*] Sic Cicero, 'Tibi autem, Balbe, respondebo: primum precario, si licet, si fas est defendi a me eum, qui in hortis fuerit, qui unguenta sumpserit, qui Bajas viderit.' Non enim dixit, 'Amplectentem amicam.' *Idem.*

Aut introëuntem] Σύλληψις prima. 'In ludum ducere et reducere.' *Idem.*

Exeuntem aut introëuntem] Σύλληψις διανοίας, et mollis est, quia luditur de sequentibus ad amicam. ἐξουθενισμὸς criminis, de consuetudine. *Idem.*

Exeuntem aut introëuntem ad amicam] Σύλληψιν διανοίας Donatus vocat, et comparat cum illo Ph. I. 2. 36. 'In ludum ducere et reducere.' Plura Servius ad illud Virgilii: 'Nec jam amplius armis Sed votis precibusque jubent exposcere pacem.' Homericum est, σῖτον καὶ οἶνον ἔδοντες. *Boeclerus.*

Quid tum postea] Ἰδιωτισμὸς, quo contemnimus crimina leviora. *Donatus.*

37 *Si modeste*] Adhibito modo: vel certe cum pudore ac modestia, ut celatum voluerit. *Idem.*

Nonne ea dissimulare nos] Duobus modis feruntur peccata: vel ignoscendo, vel cohibendo. Modo *dissimulare*, est ignorantiam fingere. *Idem.*

38 *Magis humanum est*] Bene, quia et illud humanum dissimulare. an magis humanum dissimulare, quia et irasci et arguere humanum est? *Idem.*

Magis humanum] Nota, pro *Humanius*, Terentiano more. *Idem.*

Qui nos oderit] *Qui*, unde vel quamobrem. Et recte, nemo enim dolens quod non ametur, id facit quo magis odio sit. *Idem.*

39 *Nam si is posset ab ea sese derepente avellere*] Oratorie. non contentus defendisse Pamphilum, hoc ipso illum, quo accusatus est, laudat. *Idem.*

Derepente] Una pars orationis est. *Idem.*

40 *Quicum tot consuesset annos*] Laudat ubique eos Terentius, qui consuetudine vincuntur. Et alibi, 'Hic parvæ consuetudinis causa, hujus mortem tam fert familiariter.' Et mox, 'Ut neque me consuetudo, neque amor, neque pudor commoveat, neque commoneat, ut servem fidem?' Ergo ferus, quem longa consuetudo non commovet. *Idem.*

Qui cum tot consuesset annos] Non *quocum*, sed *quicum*: ut *a quibus*, et non *a quis*. Et *consuesset* proprie dicitur in stupro. *Idem.*

Non eum hominem ducerem] Non solum, inquit, homo non esset, id quod forsitan nihil nostra intererat: sed quod nobis maximum est, vir stabilis filiæ esse non posset. *Idem.*

Non eum hominem ducerem, nec virum satis firmum gnatæ] Potest et sic intelligi, Non eum hominem ducerem, qui consuetudinem longi temporis temere abrumperet. *Idem.*

41 *Nec virum*] *Vir* modo maritus. *Idem.*

Nec virum satis firmum gnatæ] Quem res venereæ non moverent. nam *firmum* etiam hoc possumus intelligere, validum in officio coitus. Sic Horatius, 'Fortique marito Destinet uxorem.' *Idem.*

Mitte adolescentem obsecro] His verbis solemus commentitia argumenta contemnere; ut, 'Misericordia, animus maternus: sino.' Et alibi, 'Mitto omnia. Adde istuc, Imprudens timuit adolescens: sino. tu servus.' *Idem.*

Mitte adolescentem] Etenim ille dixerat: 'Verum id vitium numquam decrevi esse ego adolescentiæ. Adeon' pervicaci esse animo, ut puerum præoptares perire Potius, quam adversus animi tui lubidinem esset cum illo nupta?' *Idem.*

42 *Et quæ me peccasse ais. abi: solus solum conveni*] Recte hæc dicit mulier, utpote memor quod cum Pamphilo sit locuta. Et *solus solum* ideo quia metuit, ne orata sua non servet Pamphilus, et ideo multi sciant. *Idem.*

43 *Roga, velitne uxorem, an non*] Verba quibus cum Pamphilo loquatur socer: ne si aliter agat, respondeatur a genero. *Idem.*

44 *Recte consului meæ*] Illum, inquit, nolle, signum erit me providisse filiæ. *Idem.*

45 *Siquidem ille ipse non vult: et tu sensisti*] Animadvertendum, quemadmodum omnia, quibus se defenderit Myrrhina, in malam partem accipit Phidippus: et hinc magis accusat, unde illa se purgat. *Idem.*

46 *Cujus consilio ea par fuerat prospici*] Non dixit, cujus consilio repudium daretur Pamphilo. ita ad bonum omnia exitum spectant. *Idem.*

47 *Esse ausam facere hæc te injussu meo*] Abducere filiam, celare partum, exponere puerum. *Idem.*

48 *Interdico*] Inter *edico* et *interdico* hoc interest: *edicimus*, quod jubemus fieri: *interdicimus*, quod vetamus fieri. *edicimus* etiam uni generi hominum: *interdicimus* diversis. Itaque *Prætoris edicta* et *interdicta* dicuntur. *Interdico*, separatim dicendum legendumque. quia *intèrdico ne velis*, non est integrum. *Idem.*

Interdico ne extulisse extra ædes] Id agitur, ne sub incerto intercipiatur puer, et tragœdia fiat ex comœdia. *Idem.*

Interdico, ne extulisse extra ædes puerum usque velis] Don. separatim hæc legit, *Interdico; ne velis, &c.* quia, inquit, *interdico ne velis*, non est integrum. Id opinor vult, ideo non integrum, quia voluntas non cogitur: nec votis leges feruntur, sed factis. Sed hoc subtilius; cum, *ne velis extulisse*, valeat hic, *ne efferas*. Mer. Casaubonus.

Ne extulisse extra ædes puerum usquam velis] Doctissimus Muretus subtiliter et exquisite explicat hoc genus loquendi ad v. Eth. Aristot. Omnia exempla interdictum habent, cui minæ insunt, adeoque τὸ πρὸ ὀμμάτων ποιεῖν, ad præsentius terrendum. eo facit hæc figura. *Bœclerus.*

49 *Meis dictis parere hanc qui postulem*] Demonstrative et accusatorie dixit *hanc*, quasi tam contumacem. *Donatus.*

Hanc qui postulem] Quid est *hanc?* utrum mulierem? an uxorem, an contumacem fœminam? *Idem.*

50 *Ibo intro*] Sibi ipsi hoc dicit τῷ ἰδιωτισμῷ. *Idem.*

Edicam servis, ne quoquam efferri sinant] Et hoc recte Poëta, quia ita opus est, ne compleat Myrrhina, quod promisit de exponendo puero. Ait enim, ‘Dein continuo exponetur.’ *Idem.*

52 *Nam ut hic laturus hoc sit*] Sic ostenditur causa, cur perpetuo celandum sit seni vitium virginis. *Idem.*

Nam ut hic] Quantum iracundiæ habiturus sit, quantum furoris: hoc enim significat *ut*. Et simul Poëta, quod alibi obscure facit, hic aperte demonstrat, quod periculum sit in fabula, nisi καταστροφὴ succurrat. *Idem.*

53 *Non ædepol clam me est*] Id est, scio. *Idem.*

54 *Nec qua via sententia ejus possit mutari, scio*] Nescio quo modo ex iracundo placidus fiat. *Idem.*

Sententia ejus] De puero non exponendo. *Idem.*

55 *Hoc mihi unum*] Hoc adhuc, inquit, malum non mihi evenerat, quum evenerint multa. Et vide, an *si puerum ut tollat cogit*, quasi cum gemitu et percontative pronuntiandum sit. etenim *si*, obscuram locutionem facit: nisi forte *cum*, vel *quod* significat. *Idem.*

Hoc mihi unum ex plurimis miseriis reliquum fuerat malum] Ex omnibus malis reliquum quum dicat, maximum

malum significat. Nam non mediocre est, quod omnium miseriarum est ultimum, et inter mala multa reliquum, quod sic accipimus. Possumus et nos interrogative pronuntiare. *Idem.*

56 *Puerum ut tollam cogit*] Recte *tollam.* quæstio, unde sit. *Idem.*

57 *Forma in tenebris nosci non quita est*] Ab activo *queo*, passivum fecit *queor*, retinendo participium *quita est*, sed antique dixit. *Idem.*

Non quita est] Antique, pro *non potuit.* Mer. Casaubonus.

58 *Neque detractum*] Solet enim fieri. *Donatus.*

Qui] Unde. *Mer. Casaubonus.*

59 *Ipse eripuit*] Hic ad exitum spectat παρασκευὴ, quia per annulum fiet cognitio. *Donatus.*

Ipse eripuit] E contrario, inquit, factum est, ipsa ut non eriperet, sed ipsi eriperetur. *Idem.*

60 *Simul vereor Pamphilum, ne orata nostra*] Scilicet si sustulerimus, cogente sene, eum puerum, quem expositum iri Pamphilo paulo ante promisi. *Idem.*

Simul] Præterea. *Mer. Casaubonus.*

61 *Quum sciet alienum puerum tolli pro suo*] Non solum, inquit, tolli ægre feret alienum, verum etiam pro suo. *Donatus.*

Cum sciet alienum puerum tolli pro suo] Cum ratione metuit eventum, quem virtus Pamphili discutit infra IV. 4. 82. *Bœclerus.*

Scena II. Iambici sunt octonarii acatalectici. vs. 29. omnes; *reduce.* Bœclerus.

Non clam me est, Gnate mi] *In hac scena velut qualitas negotialis in disputationem venit: justumne sit repudiari conjugem causa matris, et omnino quid fieri debeat.* Donatus.

1 *Non clam*] Vero ordine a purgatione sui incipit mater abitura: ne, quod discedit, iracundiæ videatur. *Idem.*

Tibi me esse suspectam] Id est, in suspicionem venisse. *Idem.*

Uxorem tuam propter meos mores hinc abisse] Blandius *uxorem* significat, quam si diceret *Philumenam.* Et *mores*, proprie senum dicuntur: unde 'senectus morosa,' et 'morosi homines,' qui sui cujusdam moris sunt. *Idem.*

2 *Etsi ea dissimulas sedulo*] *Ea*, id est, quæ scio: et *ea* pro *eam rem.* sed absolute occurrit supra latæ sententiæ, et genere neutro. et est ordo, Etsi ea dissimulas sedulo, non clam me est, &c. *Idem.*

Etsi ea dissimulas sedulo] Bonum et honestum ingenium Pamphili demonstrat mater hac sententia. *Bœclerus.*

3 *Verum ita me DI ament*] Conjectura, quæ solvitur jurejurando. *Donatus.*

Itaque obtingant ex te] Pro se jurat, et ita rem Pamphilo probat, ut blanda sit. *Idem.*

Itaque] Duæ partes orationis. *Id.*

4 *Numquam sciens commerui*] Bona exceptio: quia possumus aliquem inscienter lædere, quæ res ad veniam pertinet. *Idem.*

Ut numquam sciens] Hic ordo est jurisjurandi, ut quum proposuerit *ita*, sequatur *ut.* Cicero, 'Ita velim mihi Deos propitios, ut quum illius temporis mihi venit in mentem,' &c. *Idem.*

Merito ut caperet odium illa mei] Bene dixit *merito:* nam ut nos immerito quis non oderit, non est in nostra manu. hæc est exceptio. Plautus in Trinummo, 'Quin dicant, non est: merito ut ne dicant, id est.' *Idem.*

Merito ut caperet odium illa mei] Id enim est culpa sine merito. *Idem.*

5 *Teque antequam me*] Deest *tam.* ut sit ordo; Et quam te amare me rebar, tantum firmasti fidem ei rei. *Idem.*

Teque antequam me amare rebar, ei firmasti fidem] Ordo et sensus hic est, Et quod ante rebar, ei firmasti fidem meam: neque me fefellit, quod ante rebar, te me amare; nam ei rei hodie

firmasti fidem, id est, probationem attulisti. *Idem.*

Teque ante quam me amare rebar, ei rei firmasti fidem] Obscuritatis causa hunc versum ejecit Guyetus. Donatus ita expedit, ut dura tamen adhuc videatur locutio, nec Terentiani moris: et quam amari me rebar, i. e. et quod existimabam de tuo affectu, quam me egregie amares, *ei rei firmasti fidem.* et quam te amare me rebar, tantum firmasti fidem ei rei. Nolo referre, quæ alii comminiscuntur: non alio tamen successu, quam ut hæreat sententia, et dictio, et connexio. *Bœclerus.*

Ei rei firmasti fidem] Sed nec sic male fortasse, ut nihil desit: 'Et firmasti fidem ei rei quam ante rebar te amare.' *M. Casaubonus.*

6 *Nam mihi intus tuus pater*] Dixit enim supra, 'Atque in eam hoc omne quod mihi ægre est, evomam.' potuit enim evomendo narrasse, quod matrem filius præposuisset uxori. *Donatus.*

Tuus pater] Familiarius, quam diceret, *Laches.* Idem.

7 *Præpositam amori tuo*] Plus dixit, *amori tuo,* quam si *uxori tuæ* diceret. *Idem.*

8 *Ut apud me præmium esse positum pietatis scias*] Laborat mulier, ne quod dictura est, odio, aut dolore, aut certe ira facere videatur. *Idem.*

Præmium esse positum pietatis] Sic Virgilius, 'Hic pietatis honos, sunt hic sua præmia laudi.' *Idem.*

9 *Mi Pamphile, hoc et vobis, et meæ commodum*] Rem duram dictura, vide quantis præblanditur verbis, remque præmolliat, 'Nunc tibi me certum est contra gratiam.' *Contra* nunc vicissim. *Idem.*

Et meæ commodum famæ] Ab honesto. *Idem.*

Mi Pamphile, hoc et vobis et meæ] Principium hoc aliquid est precantis fœminæ. A blandimento ergo incipit, ut libenter audiat. *Idem.*

10 *Ego rus abituram hinc cum tuo me esse certo decrevi patre*] *Certo* dixit, ne sit dissuadendi locus. *Idem.*

Cum tuo me esse certo decrevi] Ad hoc addidit, *certo decrevi:* ut non audeat dissuadere filius. *Idem.*

11 *Ne mea præsentia*] Non dixit *jam culpa,* sed *præsentia.* Idem.

12 *Quid istuc consilii est*] Bene: quia illa *decrevi* dixerat. *Idem.*

13 *Illius*] A persona. *Idem.*

Stultitia] A causa. *Idem.*

Victa] Non enim volens. *Idem.*

Urbe] A loco. *Idem.*

Tu] A persona. *Idem.*

Habitatum] A facto. *Idem.*

Illius stultitia victa, ex urbe tu rus habitatum migres] Vide quam oratorie omnia congesserit, a personis, a causis, a locis, a factis. *Idem.*

Illius stultitia] Ab utili. Mire autem, et *rus,* et *ex urbe,* et *habitatum,* dixit. *Idem.*

Victa] Impulsa, adacta. *Mer. Casaubonus.*

14 *Non facies: neque sinam*] Primo, *non facies:* deinde, Si facere perseveraveris, *non sinam.* Et, *non facies,* non est interdicentis, sed quasi dicat, Scio te non facturam rem tam pravam. Sunt autem qui *neque sinam* jungant interioribus: sunt qui totum contexte legant, *non facies,* usque *modestia.* Donatus.

Ut qui nobis, mater, maledictum velit] Ab honesto. *Idem.*

15 *Mea pertinacia esse dicit factum*] Bene retinet, quum vult sua interesse ne fiat. *Idem.*

Modestia] Moderatione, facilitate. *Mer. Casaubonus.*

16 *Tum tuas amicas te*] In dissuadendo commiscuit et honestatem et utilitatem. *Donatus.*

Tum tuas amicas te et cognatas deser.] Fortius hanc φαντασίαν Catullus movet carmine LXIV. 'Egone a mea remota hæc ferar in nemora domo? Patria, bonis amicis, genitoribus abero? Abero foro, palæstra, stadio

et gymnasiis ?' *Baclerus.*

Tuas amicas te, et cognatas deserere] Quæ vitam urbanam, ut in re lauta, omnes amplectuntur. hinc, 'Ab hominibus relegati,' Ciceroni III. de Off. dicuntur, qui ruri habitare coguntur. *Mer. Casaubonus.*

Et festos dies] Tum enim præcipue convivia et compotationes: unde Plaut. 'Festo die si quid prodegeris, Profesto egere liceat, nisi pepereris.' nisi *charistia* quæ vocabant, proprie intellexerit; de quibus Ovid. 'Proxima cognati dixere charistia chari: Et venit ad socios turba propinqua Deos.' de quibus plura doctiss. Kindanbr. hic. *Idem.*

17 *Mea causa nolo*] Non est superbum *nolo*: sed consuetudine dicitur. *Donatus.*

Nihil jam mihi istæc res] Contra omnia. Et ab ultimis incipit. *Idem.*

Istæc res] Amicæ, cognatæ, dies festi. *Idem.*

18 *Dum ætatis tempus tulit*] *Tulit*, pro passum est, permisit. et in bonis enim, et in malis dicitur. *Idem.*

Dum ætatis tempus tulit, perfuncta satis sum] Si, inquit, meæ voluptatis causa exercendæ sunt, jam non delectant: si officii ac religionis, jam non possum, quæ sim anus. Necessaria divisio: quia ille et religionem incusaverat festorum dierum. *Idem.*

Dum ætatis tempus tulit] Non, inquit, reprehendat, quæ quum potuerim, perfuncta satis sum. Sic Virgilius, 'Sat patriæ Priamoque datum.' *Idem.*

Satias me jam tenet] Nimis materne atque aniliter. *Idem.*

19 *Hæc mihi nunc cura est maxuma*] Hoc nimis serio pronuntiandum. et ne cui odiose, ne *tibi* diceret. *Idem.*

Ut ne cui mea longinquitas ætatis obstet] Hoc ad nurum, exspectationem ad filium refert. hinc enim odio digni parentes, *exspectati* appellantur. *Idem.*

20 *Longinquitas ætatis obstet, mortemve exspectet meam*] Quum sedulo agat socrus, ne quid per iracundiam statuisse videatur. Vide tamen ut intermisceatur indignatio, et multa dolore deprompta sint: quod Poëta non invitus facit, ad mores exprimendos, personasque reddendas. *Idem.*

Longinquitas ætatis] Longitudo, diuturnitas. *Mer. Casaubonus.*

3 *Mortemve exspectet meam*] In aliis *exoptet*; sed glossema est. *Faber.*

Exoptet] Alii *exspectet*, quod puto verius: sed eadem sententia. *Mer. Casaubonus.*

21 *Hic video me esse invisam immerito*] Quia rus decrevi pergere: non quasi nurum vitatura, sed locum. Et mire *invisam*, et non addidit cui: sed dixit, *tempus est concedere.* Quia anus sum? an quia nurus in domo? *Donatus.*

22 *Omnes causas præcidam omnibus*] Bene *omnibus*: ne specialiter læsisset nurum. Et generaliter dixit. *Idem.*

23 *Et illis morem gessero*] Mire *illis* non *nurui*. Et *morem gessero*, acriter dictum ut ostendat, hoc illos olim voluisse, ut expelleretur domo. ut si dicas, inimicum tibi morem gessisse, quod se suspenderet. *Idem.*

Morem gessero] Obsequens, indulgens fuero. *Mer. Casaubonus.*

24 *Sine me obsecro effugere*] Quia dixerat maritus ejus, 'Omnes socrus oderunt nurus.' *Donatus.*

Sine me obsecro hoc effugere] Potentissimum est ad extorquendum aliquod argumentum, quum illis quibus chari esse debemus, nostra causa potius, quam illorum, dicimus velle nos, aut nolle quod facimus. Nam et Pamphilus supra sic dixit, 'Non facies, neque sinam.' *Idem.*

Quod male audit] Supra dixit ab honesto. *Idem.*

Quod] Propter quod, ut alibi non semel. *Mer. Casaubonus.*

25 *Absque una hac foret*] *Absque* extra: ut sit adverbium magis, quam

præpositio. et *una*, *res* subaudienda. Et totum ἐν ὑποκρίσει, statimque jungendum, 'Hanc matrem habet talem, illam autem uxorem.' Vel certe, *absque foret*, pro abesset. Alii *hac* de uxore dici putant, ut *absque* sit præpositio. *Donatus.*

Absque una hac foret] Vide Phorm. act. I. sc. 4. sed aliæ edit. *Absque una hac foret:* ut τὸ *absque* sit adverb. non præpositio: q. d. hæc una res si abesset, aut, extra foret. Don. utriusque lectionis meminit. *Mer. Casaubonus.*

27 *Non tute incommodam rem, ut quæque est, in animum inducas pati*] Horat. 'Durum, sed levius fit patientia, Quidquid corrigere est nefas.' *Donatus.*

In animum inducas pati] Ita omnes quas vidi edit. claudunt hic sententiam, sed, ut arbitror, perperam. Id enim dicit: Obsecro te, mi Pamphile, non tu ita sponte tua animatus es, ut si quid tibi contra animi tui sententiam accidat, id æquo patiaris animo; dum certe reputas, alia esse, plura, et majora, quæ tibi pro voto succedant. Hoc certe est, quod passim ethnici inculcant Philosophi; quodque Græci vulgatissima ista (qua Cic. non semel utitur) sententia jactant, Ἄλλοις ἐν ἐσθλοῖς τόνδε ἀπωθοῦνται λόγον. Apud Virgil. autem, 'Fatis contraria fata rependere.' Ita igitur solum hunc locum distinguendum censeo: *Obsecro mi Pam. Non tute incomm. rem, ut quæque est, in an. ind. pati, Si cetera sunt ita, ut tu vis, itaque ut esse illam existumo?* per interrogationem, scil. Pamphilus enim cetera laudabat uxorem, ut optimam: hoc unum erat quod illi vitio verteret, quod ad mores socrus suæ, mores suos componere non poterat. *Mer. Casaubonus.*

28 *Si cetera sunt*] Bene *cetera*, absque uno dicenti. *Donatus.*

Itaque ut esse ego illam existimo] Quia potuit dici ei, *o socrus*, ergo dubitas de integritate nurus: addidit, 'Itaque ut esse ego illam existimo.' *Idem.*

Itaque ut esse ego illam existimo] Redit flexu prono, oratorie, ad Philumenæ excusationem; estque hic aditus ad preces de reducenda ea. *Bœclerus.*

29 *Da veniam hanc mihi*] *Mihi*, propter quam putas non reducendam. *Donatus.*

Da veniam hanc mihi] Concede hoc mihi, ut Cornelius Nepos sæpe loquitur. Ita et Adelph. act. V. sc. 8. *Mer. Casaubonus.*

Væ misero mihi] Nec negat, nec promittit: sed intumescit, utpote qui penitus dolore commotus, æstum animi dissimulare jam non potest. *Donatus.*

Væ misero mihi] Nihil potuit pro rerum qualitate respondere, nisi ut ingemisceret. *Idem.*

30 *Et mihi quidem*] Ἄχθος. quid enim, *Et mihi?* an ei? multa sic in usu nostro sunt. *Idem.*

Nam hæc res non minus] Hic in lacrimas solvitur Sostrata, quæ orationem absorbent. *Bœclerus.*

Scena III. Scena satura est Iambicis Octonariis et Trochaicis Septenariis, senario et dimetro Iambicis constans.

Guyetus egregiam in hac scena explicanda operam navavit. *Bœclerus.*

1 *Quem cum istoc sermonem habueris*] *In hoc colloquio reconciliatio senum est post jurgium, mista disputatione Pamphili de non reducenda.* Donatus.

Procul hinc stans] Scribendum *procul hic stans;* nam *procul*, hoc quidem loco, est prope, ut apud Virgilium, 'Serta procul,' &c. Idem in Æneide. 'Terra procul vastis,' &c. id est, non longe. Vide interpretes, et eos etiam, qui ad Plautum scripserunt. Si legeris *hinc*, tum *procul* significarit, longe; quod falsum: neque enim longe erat Laches, cum verba uxoris accepit. *Faber.*

Procul] *Procul*, nunc prope. *Donat.*

Procul] Τὸ *procul*, pro *prope*, antiquis usitatum fuisse, notant Grammatici. *M. Casaubonus.*

Hinc stans accepi, uxor] *Accepi*, audivi. Et modo *uxor*, ante *mulier*: et de uxore, *DI mala prohibeant.* Donatus.

Istuc est sapere] Τὸ *istuc*, exceptive dictum: quasi cetera stulte fecerit. et simul stomachum retinet, quo reprehendat cetera. *Idem.*

Istuc est sapere, qui, ubicunque opus sit, animum possis flectere] Id est, quomodo, vel ut. post τὸ *flectere*, semicolon, quod in quibusdam edit. reperio, rectum puto. Duo enim videtur dicere, quæ tamen eodem recidunt: nempe in eo veram sapientiam præcipue versari, ut ubic. opus sit, animum possis flectere, et quod faciendum tibi fortasse sit postea ingratiis, id si voluntate tua (ut alibi loquitur) prius quam cogat necessitas, feceris. *Mer. Casaubonus.*

Qui ubicunque opus sit] *Qui* pro *quæ*, interdum abundat. *Donatus.*

Animum possis flectere] Modo non alienum animum, sed suum flectere. et unde flectere? a jurgio ad modestiam, ex concessione ex domo. *Idem.*

Animum flectere] Ad hoc *flectere animum* dixit, ut ostenderet, ne nunc quidem purgatam apud se Sostratam de præterita culpa. *Idem.*

3 *Quod faciundum sit post fortasse*] Hæc etiam sententia videri potest generalis: et deest *ad id:* ut sit flectere ad id quod faciundum. Potest et absolute accipi *quod*, pro, quæ res facienda sit. *Idem.*

Quod faciundum sit post fortasse] Id est, concedendum. et vim necessitatis hoc verbum exprimit. *Idem.*

Quod faciundum, &c.] Possit hic versus aliter scribi. Vide Faërn. *Fab.*

4 *Fors fuat pol*] Fortuna faveat: quasi τῷ εὐφημισμῷ adversus triste dictum usa est: nam Fors fortuna bona est. Et *fuat*, *sit* significat. dixerat enim ille, *Quod faciundum sit fortasse.* Donatus.

Fors fuat pol] Id est, bona eveniat. quasi τῷ εὐφημισμῷ dicat, Bona dicito potius. An bona fortuna sit per Pollucem? *Idem.*

Abi rus] Hortantis est ad celeritatem. Virgilius: 'Ergo age, chare pater, cervici imponere nostræ.' *Id.*

Ibi ego te, et tu me feres] Non dixit, Ibi nos invicem delectabimus: sed quia senex atque anus est, *Ego te, et tu me feres*, dixit. Et simul, quia nuper incusaverat mores senum, revocare vult causam abscessionis suæ et ad filii culpam aut nurus. *Idem.*

Ibi ego te, et tu me feres] Aut quia noti inter nos sunt mores nostri: aut quia utrique una ætas est. Et sic pronuntia, quasi hoc ipsum necessitate decernat senex, cum dicit, *abi rus.* Ergo hinc; *Ibi ego te, et tu me feres*, ipsa pronuntiatio querelam continet de filiis et senectute. *Idem.*

5 *Spero ecastor*] Mire non confirmavit mulier, sed sperare se dixit, memor jurgii pristini, et senilis amaritudinis: maxime quod et ille non dixit, Ibi nobis jucunde erit: sed, *Ibi ego te, et tu me feres.* Idem.

I ergo intro, et compone quæ simul tecum ferantur] Κωμικῷ χαρακτῆρι, et usu quotidiano, satisque moraliter: quia 'Mulieres dum moliuntur, et dum comuntur, annus est.' *Idem.*

6 *Dixi*] Denuntiatio est confirmandæ sententiæ, nec mutandæ: et translata est de foro et causidicis. Cic. 'Præco dixisse pronuntiat.' *Id.*

Dixi] Hoc verbum in fine additum superiora confirmat: et est proprium his, qui peroraverunt causam. *Idem.*

Dixi] Vide Phorm. act. I. sc. 2. *Mer. Casaubonus.*

Pater] Ipsum nomen dehortationem significat, adjecta pronuntiatione. *Donatus.*

Pater] Sic pronuntia, ut hoc vultuose dictum sit, 'Hinc abire matrem.' *Idem.*

7 *Quid vis, Pamphile*] Facete præsto *quid vis*, respondit. *Idem.*

Quid vis, Pamphile] Versus est trochaicus tetrameter acatalecticus, ut et sequens. *Faërnus.*

Quid ita istuc vis] Rem supra audivit et personam: nunc causam quærit. quasi dicat, *Esto ut nolis: quid tantopere non vis?* Donatus.

8 *Incertus sum etiam quid sim facturus*] Non, *quid faciam*, dixit: sed *quid sim facturus:* ut incerta molimina etiam verbis posset ostendere. *Idem.*

Quid est] Et, *quid ita istuc vis*, et *quid est*, eo vultu pronuntiantur, ut consilium ejus et verba videatur contemnere pater. *Idem.*

9 *Quid vis facere, nisi reducere*] Sic loquitur Laches, ut aliud Pamphilus respondere non audeat. et ideo dicit, *Equidem cupio, et vix contineor:* ut reducam scilicet. Adeo magna causa est non reducendi ut cum velim, non possim. *Idem.*

Equidem cupio, et vix contineor] Donatus: Ut reducam sc. at Guyetus, Vix contineo me, quin partum Philumenæ aperiam. *Boeclerus.*

10 *Sed non minuam meum consilium*] Caute satis, reducendi inquit cupiditas est, non reducendi consilium. *Donatus.*

Id persequar] Non *sequar*, sed *persequar* ait, ut constantiam demonstraret. *Idem.*

11 *Credo ea gratia concordes magis*] Sententiose dixit, nunc posse inter se congruere et concordare mulieres, quum et illa esse desierit socrus, et illa nurus. hæc enim inter illas est dissidiosa conjunctio. Et satis ingeniose dictum. Tolle enim inter mulieres proximitatem, et nulla causa discordiæ est. *Idem.*

Concordes magis] Non 'magis concordes,' verum pro minus discordibus dixit. an ut serviret sententiæ? *Idem.*

Credo, si non reducam, ea gratia concordes magi' fore] Credo si non ostendam me cupidum, et exspectem dum illa cupiat, et parentes offerant; eo magis in posterum fore obsequentem matri, &c. Don. aliter: sed hoc verius puto. *Mer. Casaubonus.*

12 *Nescias*] Utrum concordes futuræ sint, an discordes. *Donatus.*

Verum id tua refert nihil] Hoc verbum ex aliqua parte confirmantis est et consentientis. *Idem.*

Utrum illæ fecerint] Utrum consentientes sint, aut dissentientes. *Id.*

Utrum] Unum de duobus significat. *Idem.*

Utrum illæ fecerint] Utrum ab ipsis, et earum consilio fuerit (matre scil. et filia:) quod redeat: quod tu tibi pollicearis, si ipse reducere non festines: et inde, fore eas magis concordes in posterum. *Mer. Casaubonus.*

13 *Quando hæc abierit*] Absente matre tua, non est quod sollicitus sis de earum concordia. *Idem.*

Odiosa hæc est ætas adolescentulis] Supra in personam socrus culpam iratus contulerat discordiæ: nunc et uxori placatus, et nurui parcens, odiorum causam a personis transtulit ad ætates: sed ita tamen, ut magis juniores accusaret, ei de adolescentibus questus, quum misceratur senes. *Donatus.*

Odiosa hæc est ætas] *Hæc* cum gemitu pronuntiandum est. *Idem.*

14 *E medio æquum est excedere*] Utrum ex urbe rus, an ex vita in mortem. Et satis moraliter. nam in medio stare dicitur supervacuus vel molestus. Et cum stomacho dixit senilii. *Idem.*

Postremo jam nos fabulæ Sumu', Pamphile, senex, atque anus] Quotquot habui familiares, et queis ego Terentium ab hinc triginta annis explicavi, sciunt illi, et in commentariolis suis notarunt, me semper legisse, *fabula.* Gall. dicas: *Nous sommes tous deux bons a faire la matiere d'une fable, d'un conte: il y avoit un jour un bon homme et une bonne femme.* risi et gavisus sum modo, idem a Guyeto scriptum fuisse, cu-

jus liber Argentorati prodiit anno 1657. non prius. *Faber.*

15 *Senex atque anus*] Hæc duo nomina, ut posita sunt, caput indicant et inceptionem hujusmodi fabularum. *Donatus.*

Sumus', senex atque anus] Per. 'Cinis et manes et fabula fies.' Donatus putat alludi ad veterem fabulam, quæ ut plurimum ab his verbis, *senex atque anus*, incipiebant. Ita certe etiam in Plauto, nescio quis exorditur apologum; 'Fuit olim quasi ego sum senex,' &c. *Mer. Casaubonus.*

Jam nos fabulæ sumus, senex atque anus] Pronuntia *senex atque anus*, quasi initium fabulæ. τῷ *βιωτικῷ* additum, *Pamphile.* Donatus.

16 *Per tempus*] *Opportune*, ut mox. *Mer. Casaubonus.*

Scena iv. Senariis constat scena. *Boeclerus.*

Tibi quoque edepol] *In hac scena ultimus error est vicinus καταστροφῇ. Donatus.*

1 *Tibi quoque edepol sum iratus*] Quasi dicat, Non solum matri tuæ, sed etiam socrui tuæ. *Idem.*

Tibi quoque edepol] Recte: nam et amicos incusamus leniter incipientes, et graviora inferentes. Hanc ergo partus causa leniter incusat: deinde confirmat, inferendo, graviter quidem. et statim causam subjungit, cur quidem ei irascatur. *Idem.*

2 *Factum est turpiter*] Quod abscesserit domo mariti. *Idem.*

3 *Etsi tibi causa est de hac re*] Causam more suo pro defensione posuit. Sic in Phormione, 'Quid mihi dicent, aut quam causam reperient, demiror.' Et quæ causa fuerit, ipse dicit. *Idem.*

Causa] Πρόφασις, quo excuses te. *Mer. Casaubonus.*

Mater te impulit] '*Mater te impulit*,' absolute: deest enim *nam*. ut sit, Nam mater te impulit. *Donatus.*

Mater te impulit] Qualitas remotiva. *Idem.*

4 *Huic vero*] Ipsi matri scilicet. *Idem.*

Opportune te mihi Phidippe in ipso tempore] Utrum ταυτολογία est? an *opportune*, quia volebam: et in tempore, quomodo volebam? an, *opportune*, mihi: *in ipso tempore* tibi, id est, et mihi et tibi commode evenisti. *Idem.*

5 *In ipso tempore ostendis*] Ostenditur nobis id quod quærebamus. *Opportune*, et *in ipso tempore*, non est idem. Etenim *opportune* dicimus, quum, verbi gratia, invitati ad ipsum tempus incipientis prandii venimus: *in ipso tempore*, cum jam prandio apposito. *Idem.*

6 *Quo pacto hoc aperiam*] In aliis, *operiam*; et verum est. *Faber.*

Aut quo pacto hoc aperiam] Hoc modo ostendit; nec esse quod simulet; nec id quod verum est, dicendum sibi esse. *Donatus.*

7 *Dic filiæ rus concessuram Sostratam*] Blande non addidit *tuæ*: quasi dicat communi filiæ. Et bene, non socrum, sed Sostratam. *Idem.*

8 *Ne revereatur*] Bene *revereatur*: ne odisse Sostratam, sed metuere videatur: et quasi ipsa socrus non odium meruerit, sed reverentiam. *Idem.*

Minus jam quo redeat domum] Τμῆσις cum ἀναστροφῇ. ut sit ordo, Quominus redeat. *Idem.*

9 *Nullam de his rebus culpam*] Relatio criminis potest videri. *Idem.*

Tua] Deest *uxor*: quod nomen inferius posuit. *Idem.*

Tua] Cum percussione audiendum est, ut subaudiatur *uxor*, ab eo quod dicturus est, uxore. *Idem.*

11 *Mutatio fit*] Mutationem, suspicionem dicit, erroremque jurgantium. *Idem.*

Mutatio] Deest quarum rerum mutatio. ergo mutatio criminum aut culparum. *Idem.*

Mutatio sit] Criminis scilicet et peccati. id est, vel mea uxor crimentum sustinet: vel tua ad meam trans-

lata est culpam. *Idem.*

Mutatio fit: ea nos perturbat, Laches] Quod in Donato additur; 'Ea, non,' &c. ineptum est et Terentio indignum. quæ præcedunt non male se habent: mutatio fit criminis scilicet et culpæ, quando culpa non amplius in tua domo hærere cognoscitur, sed in mea. non enim a tua sed mea uxore exorta sunt omnia. hæc mutatio nos jam perturbat. Phidippus hæc loquitur, perturbationem animi vultu præferens. Fr. Guyetus delet hunc versum. At Priscianus adducit lib. VII. *Bœclerus.*

Mutatio fit] Commutatio, conversio rerum, *καταστροφή*. *M. Casaubonus.*

Ea nos perturbat, Laches] *Ea:* non ea mutatio, sed uxor, hoc est, Myrrhina. *Donatus.*

12 *Dum ne reducam, turbent porro*] Quomodo est pius erga matrem Pamphilus, si parvi facit, utrum socrus sua perturbetur? an mater a senibus? Solvitur sic: quia *quam* non est generis fœminini, sed est *quantum*. *Turbent*, errent et tumultuentur significat, vel turbentur. *Idem.*

Turbent porro quam velint] Quantum velint; aut eam, quam velint, mulierem: sed melius est quod supra diximus. *Idem.*

Quam] Quantum. *Mer. Casaubonus.*

13 *Ego, Pamphile*] Hoc pronomen initium continet orationis graviter inceptæ: ut, 'Ego postquam emi te a parvulo.' *Donatus.*

Ego Pamphile, esse inter nos, &c.] Nihil verius Guyeti sententia: Lache, hic legendum esse, non Pamphile. Illud, *si fieri potest*, Donatus ad supercilium soceri refert, non sustinentis rogare generum. quod sic quoque stare potest; i. e. potest tamen intelligi Pamphilus, licet ad eum sermo non dirigatur. hoc sensu: si fieri potest per contumaciam Pamphili, de qua actus præcedentis scena ultima. *Bœclerus.*

Si fieri potest] Interposuit, ut supercilium soceri demonstraret. *Donatus.*

Si fieri potest] Recte additum, *si fieri potest:* quia non convenit rogari a socero generum, ut supra dixit. *Idem.*

14 *Hanc sane perpetuam volo*] Jam enim est confirmata: sed perpetuam cupit. *Idem.*

15 *Sin est, ut aliter tua siet sententia*] Τῷ εὐφημισμῷ vitavit illud quod est ominosum, ne dissidium diceret. ut Virgilius, 'Gravior ne nuncius aures Verberet.' *Idem.*

16 *Accipias puerum*] Jure, quia liberi patrem sequuntur. Et mire hoc maxime adjecit, quod maxime recusat Pamphilus: et propter quod uxor quoque non reducitur. Et *accipias*, pro accipe: ut *quiescas*, pro quiesce. *Idem.*

Accipias puerum] Donatus: 'Jure, quia liberi patrem sequuntur.' Hoc jus postea agnoscit Laches vs. 46. et sequentibus, tanquam indubitabile et translatitium. adde vs. 77. et seq. ubi nec Pamphilus invenit, quod opponat auctoritati hujus juris. Quod enim opponi poterat, alienum scilicet puerum, et ex Pamphilo natum non esse, id vero summo studio celandum fuit. Alias hæc quæstio fuisset: 'Si divortium vis, alere filium debes ex te natum.' responderet Pamphilus: 'Non est meus, sive ex me natus.' controversia: 'An sit Pamphili filius, qui ex Philumena natus est.' Nunc autem fidem de silentio promisso, servandam sibi duxit Pamphilus. Manet ergo hic quæstio, ad quem, divortio facto, pertineat, alere liberos. de qua re quid Imperatores Romani constituerint, vide l. Un. C. Divort. Fact. l. III. Cod. de Alend. lib. Novell. CXVII. c. 7. Hoc interim ad artem Poëtæ pertinet, ne absolvatur hæc controversia; neque de divortio ut plane facto, sed futuro agatur: nisi catastrophe in tempore

subvenisset. *Boeclerus.*

Sensit peperisse. occidi] Hoc maxime inopinatum est Pamphilo: quia socrus promiserat omnes ignoraturos. *Donatus.*

Sensit] Proprie sic. *Idem.*

17 *Puerum! quem puerum*] Moraliter primo dubitat quid audierit: deinde quasi certus quid audierit, admiratur, dicendo, *quem puerum?* Idem.

Puerum! quem puerum] Bene cum consternatione animi: quod nunquam fando acceperat. *Idem.*

Natus est nobis] Bene, quia ambo avi. *Idem.*

18 *Nam abducta a nobis*] Bene, non *abierat*, sed *abducta fuerat:* ut magis sit culpa matris. *Idem.*

A vobis] Pro, a Pamphilo. *Idem.*

Nam abducta a vobis prægnans fuerat] Hoc totum cum indignatione in uxorem pronuntiandum est. *Idem.*

19 *Neque fuisse prægnantem*] Prægnans est ante gnatum, vel ante genetricem: est enim *præ*, ante. *Idem.*

20 *Bene, ita me Di ament*] Agit gratias nuntianti: gratulatur ob susceptum nepotem: gaudet liberatam nurum. *Idem.*

21 *Natum illum, et tibi illam salvam*] Proprium affectum refert, sibi nepotem, illi filiam esse servatam. *Idem.*

Et tibi illam salvam] Recte *tibi*, quia pater puerperæ est cui dicit. *Idem.*

Sed quid mulieris uxorem habes] *Quid mulieris*, dixit: ne diceret, qualem mulierem, aut aliquid gravius. Et totum percunctative potius, quam pronuntiaret, et diceret, Pessimam mulierem, et male moratam uxorem habes. Et reprehensio est cum contemptu. sic et, 'Quid hominis?' ut Virgilius, 'Tu mihi quodcunque hoc regni.' Ac contra cum honore sic dicimus, 'Quem hominem habes?' *Idem.*

Quid mulieris] Qualem; quod genus? ut Heaut. act. IV. sc. 7. 'Quæso, quid hominis es?' *Mer. Casaubonus.*

22 *Moratam*] Id est, institutam. et est participium sine verbo. *Donatus.*

23 *Nosne hoc celatos*] Non partum celatos dicit: sed prægnantem filiam fuisse. *Idem.*

Nequeo satis, &c. proloqui] Magna exaggeratio. *Idem.*

24 *Quam hoc mihi videtur factum prave*] Totum modeste, quamvis indignetur: quia apud maritum uxor non est vehementius accusanda. *Id.*

Quam hoc mihi] Quod prægnans fuerit filia: non quod natus est puer. *Idem.*

25 *Non tibi illud factum minus placet quam mihi, Laches*] Non possum mihi persuadere sic scriptum a Terentio fuisse; conjicio legendum: *Quam tibi illud factum minus placet, tam mihi, Laches.* Dactylus in prima fuerit, nam *illud* primam olim communem habebat. Guyetus sic, *Non mihi factum illud mage placet quam tibi, Laches.* Faber.

Non tibi illud factum minus placet, quam mihi, Laches] Utrum quia minus et magis, quoniam sequitur ? an *eiproneia* est? ut sit ordo, Non minus mihi placet, quam tibi. Et *placet*, pro displicet intelligamus: ut alibi: 'Nunc me hospitem lites sequi, quam hic mihi sit facile atque utile, aliorum exempla commonent.' *Donatus.*

Non tibi illud factum] Sub *eiproneia* est dictum. hoc enim ait, Tantundem tibi placet hoc factum, quam mihi. Alibi, 'Nunc me hospitem lites sequi,' &c. *Idem.*

26 *Etsi jam dudum fuerat ambiguum hoc mihi, Nunc non est*] Etsi antea de reducenda, vel non, uxore dubius animi eram, (vel, fuissem) quid statuerem; nunc non sum. certum est, non reducere, cum, &c. *Mer. Casaubonus.*

27 *Quum eam consequitur alienus*

puer] *Alienum*, quod senes gratulantur, id maxime lædit Pamphilum. *Donatus.*

Consequitur alienus puer] Μεταφορὰ a pecoribus, quæ ut mox nata fuerint, matres sequuntur. Virgilius, 'Atque ipsæ memores redeunt in tecta, suosque Deducunt.' *Idem.*

28 *Nulla tibi Pamphile hic jam consultatio est*] De reducenda scilicet uxore. *Idem.*

29 *Perii*] Hoc sibi ipse Pamphilus dicit. *Idem.*

30 *Cum ex te esset aliquis qui te appellaret patrem*] Bene hoc putavit, quod Pamphilo non videtur: hoc est, ex illo esse quod natum est. *Idem.*

31 *Evenit*] Proprie *evenit*. ideo et 'bonorum eventus' dicitur. *Idem.*

Nullus sum] Ipse sibi iterum hoc. ulterius est, quam *perii*: quia quum aliquis perit, reliquum vel cadaver est. *Idem.*

32 *Ac noli adversari mihi*] Causam interposuit senex, quo magis facere filius non recuset. *Idem.*

Si ex me illa liberos vellet sibi] Ut apparet, tantum commentus est causam. *Idem.*

Si ex me illa liberos vellet sibi] Nactus est Pamphilus ex verbis senis causam aliam dissidii. *Idem.*

34 *Aut se esse mecum nuptam*] Vetuste *mecum nuptam*, dixit. Et recte: quia partus confirmat nuptias. Et melius, *nuptam mecum*: quasi tectam et opertam uno cubiculo mecum. *Nubere* enim, est operiri tegique: unde et *nubes*, quod tegere solent cœlum, dicuntur. Virgilius, 'Arsurasque comas obnubit amictu.' *Idem.*

35 *Non me clam haberet*] Id est, non tacuisset, partumque celasset. *Idem.*

Quod celasse intelligo] Non dixit, natum filium: ne interposito affectu molliretur iratus. *Idem.*

36 *Nunc quum ejus alienum esse a me animum sentiam*] A præsenti tempore. *Idem.*

37 *Nec conventurum*] A futuro. *Id.*

38 *Quamobrem reducam*] Firmior conclusio facta est per interrogationem, quam si esset pronuntiativa. *Idem.*

Mater quod suasit sua] A derivatione causæ defensio: et præterea status est venialis, ab imprudentia descendens. *Idem.*

Sua] Pro *ejus*: ut, 'Namque suam patriam antiquam cinis ater habebat.' *Idem.*

39 *Adolescens mulier fecit*] Multa dixit: et *mater sua*, et *adolescens mulier*. et quasi docet hoc exemplo, parendum patri esse. *Idem.*

Adolescens mulier] Supra, 'etsi tibi' Philumena (adolescenti mulieri) 'causa est de hac re, mater te impulit.' *Mer. Casaubonus.*

Mirandumne id est] Bene *mirandum*, non *irascendum*, dixit. Miramur enim magis si amici peccaverint, quam irascimur. *Donatus.*

40 *Reperire ullam mulierem*] Quasi dicat, si hanc repudiaveris. *Idem.*

41 *An quia non delinquunt viri*] Εἰρωνείᾳ dictum: non enim non delinquunt. *Idem.*

An quia non delinquunt viri] Si nec ipsi viri sunt immunes a culpa, quanto magis ferendæ mulieres? *Mer. Casaubonus.*

42 *Vosmet videte jam, Laches, et tu Pamphile*] Nec rogare socerum, nec interesse convenit, ubi certior sit ad repudiandum gener. *Donatus.*

Vosmet videte jam, Laches] Virgil. 'Vos, o Calliope, precor, aspirate canenti.' *Idem.*

43 *Remissam opus sit vobis, an reductam domum*] In veris codicibus sic est, *Remissam', an reducta*: ut sit *Remissamne, an reducta*. Idem.

Remissam opus sit vobis] Donatus habet: *Remissam opus sit vobis an reductam*. Sed corrigit, et in veris codicibus sic esse ait: *Remissam' opus sit vobis an reducta*. ut sit, *Remis-*

sine an reducta. Recte. Argentoratensis codex itidem vitiose: *Remissam an opus est vobis reductam domum*. sequenti versu Donatum merito refutat Guyetus. *Boeclerus*.

Remissam opu' sit vobis an reductam domum] Opus hanc rem, et, opus hac re, utrumque legitimum. Sed Don. magis probat illorum codicum lectionem, qui habent, *Remissam'* (i. e. remissamne) *opu' sit vobis, an reducta domum*: id autem dicit: Videte vos, an malitis exspectare, dum illa remittatur a nobis, (quo pertinet illud act. III. sc. 5. 'Ita nunc is sibi supplicaturum me putat?') an ipsi reducatis. *Mer. Casaubonus*.

44 *Uxor quid faciat, in manu non est mea*] Ordo, Uxor mea quid faciat, in manu non est: deest *ejus*. ut sit, in manu ejus non est: sed in mea potestate positum est. *Donatus*.

In manu non est] Uxoris scilicet. Et est ordo, Uxor mea quid faciat, in manu ejus non est. *Idem*.

45 *Neutra in re vobis difficultas*] Promittit facilitatem suam: ut tamen uxor roganda sit. An aliter, et ut supra annotavimus. *Idem*.

46 *Sed quid faciemus puero*] 'Quid me fiet,' et 'Quid fiet mihi' dicitur. *Idem*.

Sed quid faciemus puero] Qui utique quicquid erit, patri reddendus est. *Idem*.

Ridicule rogas] *Ridicule*, vel adverbium esse potest, vel nomen: si nomen est, subdistingue *ridicule*: et sic interroga, cum vi pronuntiationis. *Id.*

47 *Huic reddas*] Pamphilo scilicet. *Idem*.

Huic suum reddas scilicet] Sic dixit, *Huic suum*, et *reddas*; quasi reposcat Pamphilus. Et non subjunxit, *ut alat*, sed, *ut alamus*: ut sua quoque interesse monstraret. *Idem*.

48 *Ut alamus nostrum*] Scilicet Pamphili filium, nepotem meum, utrumque nostrum. *Idem*.

Quem ipse neglexit] Si *ipse* legeris, clare dictum est: si *ipsa*, lenius est, et videbitur senex ob murmurationem ejus intellexisse, quod nolit puerum tolli: et ideo adpositum, *Quid dixti? eho! an non alemus, Pamphile?* Idem.

Quem ipse neglexit] Legitur et *ipsa*, et hoc est melius: ut sit *pater* vocativus casus. *Idem*.

Quem ipsa neglexit, pater, ego alam] Hic sibi obmurmurans, vultu et verbis ostendit nolle suscipere filium. *Idem*.

Quem ipsa neglexit pater] Recte Donatus τὸ *ipsa* præfert τῷ *ipse*: in eo autem nugatur, quod non vidit, τὸ *ipse* nullo modo stare posse. quod et Faërnus animadvertere debuit. quid enim sibi hoc vellet? *quem ipse pater neglexit*. an Pamphilus prodit hic secretum, et alium filii patrem nominat? nihil magis ab argumento alienum, aut iis, quæ sequuntur, adversum. si hoc voluisset Pamphilus enuntiare, plane alius esset factus status fabulæ, neque ad illud periculum res pervenisset, ex parte Pamphili, quod videmus a poëta signari, et ad καταστροφὴν maturandam intendi. 'Omnia' enim 'facit poëta, ne aut rem palam faciat, aut intercedat divortium,' ut recte Donatus. At enim, inquit Faërnus, hoc non est satis causæ, ut filium suum abjiciat Pamphilus, quod sit a matre neglectus. Equidem Pamphilus nolebat hanc disputationem ingredi; sed satis habuit, si ad declinandam omnem juris disceptationem, injiceret hic suspicionem majoris alienationis ac dissidii, ex tam contumaci et incredibili dissimulatione, sicut ipse explicat. *Boeclerus*.

Ipsa] Mater scil. quem mater ipsa celatum voluit infra, act. V. sc. 1. 'Sin autem est ob eam rem iratus gnatus, Quod peperit uxor clam.' *M. Casaubonus*.

Quem ipse neglexit pater, ego alam] Hæc ita dicuntur a Pamphilo, ut a

Lachete non satis audiantur. *Faber.*

49 *An non alemus, Pamphile*] Quod faciendum sit, a contrario vult senex pronuntiatione demonstrare, quod scelus sit non fecisse. *Donatus.*

50 *Prodemus quæso potius*] Deseremus, projiciemus, porro dabimus. Virgilius, 'Unius ob iram Prodimur.' Nam a quo defendendi sumus, si nos deserit pater? *Idem.*

51 *Enimvero prorsus jam tacere*] Multa reticentia de filiorum vitiis, et defensione quoque apud soceros uti parentes, sæpe Terentius demonstravit, et præcipue in Andria, quum dicit, 'Ego illud sedulo negare factum, ille instat factum.' *Idem.*

Jam tacere non queo] Quamvis tacendum sit. *Idem.*

52 *Ut præsente hoc loquar*] Ostendit Poëta, affectu ulterius, quam decet, provehi senem, sed cum confessione morata, quæ patris officium in tegendis apud alios filiorum erratis declararet. adde vs. 90. *Bœclerus.*

53 *Ignarum censes tuarum lachrumarum esse me*] Conjectura quod amet meretricem Pamphilus. *Donatus.*

Ignarum tuarum lachrumarum esse me] Apparet illum a Sostrata hoc audivisse, nam ipsa filium reprehenderat flentem. *Idem.*

Ignarum censes tuarum lacrim.] Quas non ipse sed Sostrata deprehenderat. *Bœclerus.*

54 *Sollicitere*] Perturberis, commoveare. *Donatus.*

Ad hunc modum] Id est, immoderate. *Idem.*

55 *Primum, hanc ubi dixti causam*] A summo ad imum. *Idem.*

Nactus alteram es] *Nancisci* proprie dicitur qui paratus ad tenendum, antequam possit reperire quod teneat, statim, quod occurrerit, prehendit. *Idem.*

61 *Aliquando tandem huc animum ut adjungas tuum*] Mire est temporis invectio: Et *Aliquando tandem ut adjungas*, deest *fac*: sed plenum pronuntiatione est. *Idem.*

Huc] Ad uxorem. *Mer. Casaubon.*

62 *Quam longum spacium*] Ab ante actis. *Donatus.*

63 *Sumptus, quos fecisti in eam*] Recte hoc dixit: quia impetrabilior esse debet indulgentissimus pater. ut alibi, 'Tum patris pudor, qui me tam leni passus est animo usque adhuc, Quæ meocunque animo libitum est facere: eine ego ut adverser?' *Idem.*

64 *Egi, atque oravi*] *Agit*, qui justam rem dicit: *orat*, qui animo demisso precatur, ut quasi beneficium præstetur sibi. *Idem.*

Oravi tecum] Ita Plautus sæpe, 'orare mecum,' 'tecum,' &c. pro, 'me,' 'te,' &c. *Mer. Casaubonus.*

65 *Tempus dixi esse*] *Tempus:* quia diu multumque sustinuit. *Donatus.*

Impulsu duxisti meo] Multum valet ad suadendum laudatio ejus, apud quem agimus: et ex ea parte laudatio, qua illum volumus inflecti. *Id.*

66 *Quæ tum, obsecutus mihi, fecisti, ut decuerat*] Ordo, Quæ fecisti tum obsecutus mihi, ut decuerat. *Idem.*

Quæ tum obsecutus mihi, fecisti] Juveniliter satis, quia non dixit, Multum amans. *Idem.*

67 *Nunc animum rursum ad meretricem*] Hoc vultuose et demisso labro: ut appareat invitum adduci ad reprehendendum, qui laudaverit modo. *Id.*

68 *Cui tu obsecutus*] O meretricis superbiam non ferendam! *Idem.*

Facis huic] Scilicet uxori. *Idem.*

69 *Nam in eandem vitam*] Parcius *vitam* dixit, quam flagitium atque libidinem. *Idem.*

Nam in eandem vitam te revolutum denuo] Ὗς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου. 2 Pet. II. vs. 22. *Mer. Casaubonus.*

Te revolutum denuo] Non *redisse*, sed *revolutum esse:* tanquam invitum aut nescium. relinquit enim quandam veniam, ut velit esse correctior. *Donatus.*

70 *Mene*] Hoc genus interrogatio-

nis negativam habet significationem. *Idem.*

Et facis injuriam] Pro, *facis injuste.* Idem.

72 *Ut cum illa vivas*] Gravius est cum meretrice vivere, quam meretricem amare. *Idem.*

Testem hanc quum abs te amoveris] Laudata est hic uxor modesta, quum illam testem, non impeditricem appellet socer. *Idem.*

Testem hanc] Uxorem tuam, testem (quamdiu domi tecum) tuæ impudicitiæ et impuritatis. *Mer. Casaubonus.*

73 *Sensitque adeo uxor*] Aliud argumentum, quo vult in Pamphilum referre, non solum illius, sed etiam uxoris culpam. Et hic vide non accusari socrum. *Donatus.*

74 *Plane hic divinat*] *Divinat* dixit, pro verum dixit. et nota *divinat*, de præterito dictum. Unde proverbium, ‘Aiunt divinare sapientem.’ quia qui dicit verum, divinus est. *Idem.*

Divinat] Verum dicit. ita quidem credebat Phidippus. Vide supra act. IV. sc. 1. *Mer. Casaubonus.*

75 *Dabo jusjurandum*] Ubi argumenta et testimonia deficiunt, ibi jurejurando opus est: et id est *ἄτεχνος πίστις. Donatus.*

Nihil esse istorum] Satis concinne dixit *istorum*, ne in singulis commoraretur. *Idem.*

76 *Reduc uxorem. aut quamobrem non opus sit, cedo*] Quia Pamphilus hoc solum defendit, non id esse, quod pater putat, nec causam, quæ vera sit, protulit: ideo senex, relicta tota quæstione, rediit ad id quod agitur, et ait, *Reduc uxorem:* aut dic, quæ res vetat. *Idem.*

Non opus sit] Reducta scilicet. *Idem.*

77 *Non est nunc tempus*] Quia socer adest. Et oratorie confugit ad deditionem, defensione titubante. *Idem.*

Accipias] Pro *accipe.* Causa cur accipiat. *Idem.*

78 *Nam is quidem in culpa non est*] In hoc dicto est quædam faceta irrisio ejus, qui nimis iracundus sit. *Idem.*

Post de matre videro] Bene de matre concedit, ut de puero extorqueat: quia scit parentum concordiam firmam esse per filios. *Idem.*

79 *Omnibus modis miser sum*] Quid est, *omnibus modis?* utrum et circa parentem, et circa uxorem? an et in reducenda, et in non reducenda? *Idem.*

Miser sum] An miser sum, cui maxime obtruditur quod maxime fugio, id est, puer? *Idem.*

Omnibus modis miser sum] Sive reducam, sive non reducam. et hæc ille seorsim, ut senes non audiant. *Mer. Casaubonus.*

Concludit pater] Translatio de fera indagata. Sic Cicero, ‘Circumdatos Verri cancellos,’ ait. *Donatus.*

82 *Nam puerum, credo*] Omnia facit Poëta, ne aut rem palam faciat, aut intercedat divortium. *Idem.*

Tollet] Laches, scilicet. Alii legunt, *tollent.* Faber.

83 *Adjutrix socrus*] Quæ dixit, *Continuo exponetur.* Idem.

84 *Fugis? hem*] Ex verbis patris ostendere voluit, quid agat Pamphilus. et ille *abibo* dixit, hic *fugis.* Idem.

85 *Num tibi videtur esse apud sese*] Quasi ob amorem meretricis insanus. *Idem.*

Apud sese] Animi compos? *Mer. Casaubon.*

Sine] *Sine,* separatim accipe: quia vim habet comminantis. *Donatus.*

88 *Amaræ mulieres*] Quasi vir, dixit amaras mulieres. non enim laudat, sed causam dicit, unde uxor offenderit Pamphilum. *Idem.*

Non facile hæc ferunt] Non facile ferunt pellicatum, neque amorem aliarum in viris. *Idem.*

Non facile hæc ferunt] Pellicatum scil. et furtivos maritorum amores. *M. Casaubonus.*

89 *Nam ipsa narravit mihi*] Utrum

finxit hæc dixisse filiam sibi? an vero κατὰ τὸ πεπτάμενον factum est? Ego neutrum puto: et sic intelligo, quod de uxore sua dicat, ipsa narravit mihi: secundum illud quod supra dixit; Nunc mihi in mentem venit, de hac re quod locuta es olim, quum illum generum cepimus. nam negabas nuptam filiam tuam posse te pati cum eo, qui meretricem amaret, qui pernoctaret foris. *Donatus.*

91 *Neque illi credebam primo*] Quare non credebas? namque amaræ ad hanc rem mulieres sunt, et sæpe de nihilo suspiciosæ. Et bene hoc addidit, ne timuisse generum videretur. *Idem.*

Nunc verum palam est] Ita in lib. Bembi; id est, *veritas.* Faber.

A nuptiis] Non dixit *a filia mea:* sed quod pater Pamphili magis doleat, *a nuptiis* inquit. nam Philumenam nolle, irati est: odisse nuptias, amatoris. *Donatus.*

93 *Quid ergo agam, Phidippe*] Mire conturbatur pater, quasi res sua tantum agatur. Et vide quemadmodum Poëta latenter festinet ad rerum cognitionem. *Idem.*

94 *Meretricem hanc*] Bene *hanc,* quasi eam quæ interturbat. sic enim sumitur hoc pronomen: ut, 'Hanccine ego vitam parsi perdere?' Et, 'Tuaque animam hanc effundere dextra.' Id est, malam. *Idem.*

Hanc] Quasi dicat, quæ nos perturbat. *Idem.*

Primum] Bene *primum:* ut intelligamus deinde Pamphilum. *Idem.*

95 *Oremus*] Utrum rogemus? an quod est verius, omni genere eloquii commoneamus? unde oratores orare et perorare dicuntur: et orator nomen accepit. Virgilius, 'Talibus orabat dictis.' Nam qui orat, accusaturus aut commoniturus orat. *Idem.*

Oremus] Id est, eloquamur. Potest intelligi et Rogemus: sed non convenit personæ potiori, et caussæ, et ipsi verborum ordini. *Idem.*

96 *Si cum illo habuerit rem postea*] Ut in Eunucho, 'Quocum uno tum rem habebam hospite.' *Idem.*

97 *Bacchidem hanc vicinam nostram*] Sic maluit, quam meretricem dicere: ne grave sit cum ea seni loqui, nisi quia vicina est. *Idem.*

Huc evoca verbis meis] Bene servata sunt personis congruentia. Nam socerum monere hanc rem tantum decuit, non etiam facere, ut cum pellice filiæ suæ mitius sermocinaretur. Et, *Huc evoca verbis meis:* deest *eam.* Idem.

102 *Si ullo modo est ut possit*] Manere scilicet, vel fieri ut maneat. *Idem.*

103 *Sed visne adesse me una dum istam convenis*] Melius pronuntiaveris, si renitente et improbante hoc vultu, dicere acceperis Phidippum: quasi non oporteat interesse socerum. Ideo mutat sententiam Laches, et relegat eum in procurationem alterius rei. *Idem.*

104 *Nutricem para*] Pro, quære. *Idem.*

ACTUS V.

Scena i. Satura scena e Iambicis et Trochaicis acatalect. et catalect. *Bœclerus.*

Non hoc de nihilo est] *Rarus vitæ color in hac locutione miscetur a Poëta. Nam meretrix loquitur et senex; et quod est mirabilius, bona meretrix, mitis senex. ut intelligas laborasse Terentium, ut et a lege comicorum recederet, et in actu tantum consuetudinem retineret.* Donatus.

1 *Non hoc de nihilo est*] Debet mirari meretrix, quum ad senem ducitur: debet timere, quum ad patrem:

debet suspicari aliquid, cujus amator jam maritus est. *Idem.*

Non hoc de nihilo] Conjecturalis causa est: Recipis Pamphilum? non recipio. *Idem.*

2 *Ne pol me multum fallit, quin quod suspicor*] Ordo et sensus hic est, Nec pol me multum fallit, quin quod velit hoc sit quod suspicor: vel, quin quod suspicor, sit hoc quod velit. Ordo, Quin quod velit, sit quod suspicor. *Idem.*

Nec pol me multum fallit] Non me fallit, quo minus id sit, quod me vocat, quod suspicor. *Idem.*

3 *Videndum est*] Providendum, cavendum. *Idem.*

Videndum est, ne minus, &c.] Laches conscius sibi commotioris animi, meditatur mitiora: idque ex præscripto Phidippi. hujus enim consilio obsequi decrevit, qui non poterat expedire suum. Phidippi ordo erat: *oremus: accusemus gravius; minitemur.* accusatio est: Bacchis receptat Pamphilum. Sequitur demonstratio criminis. quod cum jurejurando expurgaret Bacchis, non opus erat ad minas progredi. Laches tamen seniliter diligens illuc quoque descendere parat, vs. 39. 'Aliter si facias,' sed reprimit se. *Boeclerus.*

Ne minus propter iram] Quia non erat verisimile, bonum esse patrem meretrici interturbanti: reddit rationem senex, cur agat mitius, ne videatur personæ modus non esse servatus. *Donatus.*

Ne minus propter iram hanc impetrem, quam possem] Vide Phorm. act. I. sc. 5. Etiam Quintil. 'Bonus altercator vitio iracundiæ careat. Nullus enim rationi magis obstat affectus, et fert extra causam.' *Mer. Casaubonus.*

Impetrem] Perficiam: dictum a patrando: cujus rei difficultas, ob tarditatem complendarum nuptiarum, etiam ad alia negotia, quæ sunt ardua, verbum hoc commodavit ac dedit. *Donatus.*

4 *Quod post me minus fecisse satius sit*] Satisfaciendo minuisse. *Idem.*

Quod post me minus fecisse satius] Si *sit* pro videatur acceperis, erit sensus, Ne quid faciam plus, quod postdum pœniteat me, videatur satius minus fecisse. Si *sit* pro erit acceperis, erit sensus: Videndum est ne quid plus faciam: quod quum fecero, postea satius sit, me non fecisse et satisfacere. Aut certe duas res significat, quibus inter utrumque temperandum esse demonstrat: ut per illud supra, lenitatem tenendam; per hoc infra, authoritatem defendendam esse commoneat. An *minus fecisse*, pro pœnitere? Sic enim veteres dicebant, 'Muto factum,' et 'nolo factum:' quum alicujus rei eos pœnitebat. *Idem.*

Sit] Modo *sit* pro videatur posuit. *Idem.*

Quod post me minus fecisse satius sit] Quod satius sit me non fecisse. Alludit ad vulgatum illud, *Ne quid nimis.* Dicebant etiam vulgo, 'Plus minusve aliquid facere:' quo etiam Terent. usus Phorm. act. III. sc. 3. *Mer. Casaubonus.*

5 *Aggrediar. Bacchis, salve*] Bene *aggrediar*, quasi rem arduam, et incongruam seni. vel, *aggrediar*, ut meretricem circumveniam. Virgilius. 'Talibus aggreditur Venerem Saturnia dictis.' *Donatus.*

Bacchis, salve] Non ita meretrici obsequitur senex: quanquam vult adimere timorem personæ suæ. *Id.*

Credo edepol te nonnihil mirari] Ipsum procemium mollius et lenius est, ut ostendat se non jurgaturum senex. *Idem.*

6 *Quid sit*] Deest *rei*: ut sit, *quid sit rei.* Idem.

7 *Ego pol quoque etiam timida sum*] Παρέλκον tertium. Ut, 'Multa quoque et bello passus.' Et obsequenter posuit non solum se mirari, sed etiam pavere. *Idem.*

Ego pol quoque etiam timida sum] Bene *etiam*: ut hoc dicat, non solum miror, sed etiam timeo. Et nove, *timida sum*, pro timeo. *Idem*.

8 *Ne nomen mihi quæstus*] Id est, nomen quod inest meo quæstui. *Id.*

Nomen quæstus obstet] Quem exerceo scilicet: id est, 'Quod est quæstui mihi.' *Idem*.

Ne nomen mihi quæstus] Id est, quod meretrix sum. Legitur et, *nomen meo quæstui obstet*. Idem.

Ne nomen mihi quæsti obsiet] Ne genus quæstus, quem exerceo, mihi fraudi sit apud te: meretricium scil. non enim omnis quæstus male audit. Unde Cic. de Artificiis et Quæstibus, 'Qui liberales habendi, qui sordidi sint, hæc fere accepimus.' *quæsti*, pro, quæstus, antique, ut infra, sc. 3. *Mer. Casaubonus*.

Mores facile tutor] Hoc empto, quod quæstus causa sum meretrix, ceteros mores facile præstabo innoxios, infra sc. 3. 'Nunquam animum quæsti gratia ad malas adducam partes.' et leno pariter, Ad. act. II. sc. 1. 'Leno ego sum: ac ita ut usquam fuit fide quisquam optima.' *Mer. Casaubonus*.

9 *Si vera dicis*] Interrogabo scilicet. *Donatus*.

10 *Jam ea ætate sum, ut non sit peccato mihi ignosci æquum*] Qui jam ipse non do veniam. an quia mihi peccanti non danda est? Et est ordo, ut non sit mihi æquum peccato ignosci. Necessaria igitur ambiguitas. aut enim *sit* pro videatur: aut *peccato*, pro peccatorum: aut *peccato mihi*, pro peccanti mihi, aut peccato meo: aut deest *in*, ut sit in peccato. *Donatus*.

Jam ætate ea sum, ut non siet peccato mihi ignosci æquom] Putat Muretus *peccato* jungi cum *mihi*. Verba illius sunt: 'Id est, mihi, siquid peccaverim; nam ut *juratus* est qui juravit, ita *peccatus*, hoc quidem in loco, qui peccavit.' Addit deinde exemplum e Quintiliano: 'Similiter locutus est Quintilianus lib. VI. Qui vero judicem rapere, et in quem vellet habitum animi posset perducere, quo dicto flendum et irascendum esset, rarius fuit; ibi enim, quo dicto, valet Græce, οὗ λέξαντος.' Hæc ille. Quamobrem in posterum licebit dicere, nam id recte dictum putat Muretus, *In hac re peccatus sum*; item ex Quintiliani loco, licebit quoque, *dictus sum te esse virum perditum*. Secundum F. Guyetum, aliud plane mirificissimum etiam dicere possumus. quid illud? *Erratus sum*; idque ex Cicerone contra Rullum; cujus verba subjeci: 'Quæ cum omnibus est difficilis et magna ratio, tum vero mihi præter ceteros: cui errato nulla venia, recte facto exigua laus, et ab invitis expressa proponitur,' &c. Sed in isto exemplo est aliud etiam portentum Latinitatis plane novum, ita ut dicas, *id recte factus sum*. Hæc satis est ostendisse; neque enim, opinor, ad refellendum verbis opus sit. Error utriusque ortus ex eo est, quod apud Terentium istud *peccato*, ut jam dixi, conjungendum putarint cum *mihi*. At non ita est; sic enim ordinanda et componenda est oratio: *Non est æquum mihi ignosci peccato*, id est, Si peccatum a me fuerit; per ablativum absolutum, sive liberum. Sic in illo exemplo e Cicerone debes dicere, cui nulla venia errato, id est, si erratum fuerit; *Cui recte facto, &c.* Sic componenda verba: cui exigua laus proponitur, *recte facto*, id est, si recte factum fuerit. In exemplo illo quod e Quintiliano petitum est, *quo dicto* verti debet, qua re dicta, vel, quo sermone. Ego isthæc examinanda esse putavi, et explicanda diligentius, ne quem magnorum hominum auctoritas in fraudem induceret. *Faber*.

Peccato] Ἡμαρτηκότι, si peccaverim: ut *jurato mihi, &c.* Mer. Casaubonus.

11 *Cautius, ne temere faciam*] Seniliter additum post *cautius*, *ne temere*

faciam. Donatus.

12 *Facturave es*] Etiamsi non facies. *Donatus.*

13 *Inscitum*] Me scilicet, si injuriam faciam. *Idem.*

Inscitum, &c.] Sic distinxit Faërnus: *Inscitum offerre injuriam tibi, immerenti iniquom est.* Faber.

Inscitum] Inelegans, non bonum. Et bene non dixit *durum*, aut quid tale, sed *inscitum*: quo verbo maxime mulieres et meretrices utuntur. *Scitum* enim dicunt quod placet: *inscitum* quod displicet. ut 'Per ecastor scitus puer natus est e Pamphilo.' Hoc tale est quod dixit *inscitum* ex abundanti: quale est apud Virgilium, 'Nec post arma ulla rebelles Æneadæ referent.' *Donatus.*

Offerre injuriam] *Offerimus* injuriam non merenti: *reddimus* ei qui meretur. *Idem.*

Iniquum est] Non inscitum tantum, (ut vos mulieres amatis loqui,) et inelegans; sed palam injustum. Alii, iniquum fuerit, inscitum, (i. insulsum,) me offerre, &c. ut sit accusativus. Alii cum Faërno legunt: *Inscitum offerre injuriam tibi;* (mulieri) scil. *immerenti, iniquum.* i. e. immerenti autem, et innocenti, etiam iniquum est. *Mer. Casaubonus.*

· 15 *Est magna ecastor gratia, de ista re, quam tibi habeam*] Imitatur hic et senile et fœmineum tardeloquium. Suffecerat enim, *ago gratias.* Donat.

Est magna ecastor gratia] Donatus: *Imitatur hic et senile* (in præcedentibus sc.) *et fœmineum tardiloquium:* sed cur ad sexum et ætatem referimus, quod habet propiores in ipsa *οἰκονομίᾳ* causas? nam et Laches decreverat, accurate agere ac comiter; et Bacchis blandæ orationis subsidio ad senem, quem sibi adversum jam suspicabatur, uti constituerat. unde postea senex: 'Facilem benivolumque lingua tua jam tibi me reddidit.' *Boeclerus.*

Est magna ecastor gratia de hac re quam tibi habeam] Incitatur hic et senile et fœmineum tardiloquium. Suffecerat enim, *ago gratias.* Mer. Casaubonus.

16 *Nam qui post factam injuriam se expurget*] Sic in Adelphis ait: 'Indignum te esse injuria hac, indignis quum egomet sim acceptus modis.' *Donatus.*

Parum mihi prosit] Si sic accipiatur, ut scriptum est, λιτότης est aut ταπείνωσις, et ita intelligendum, quasi dixerit, multum mihi nocuerit, imo me everterit. *Idem.*

Mihi parum prosit] Λιτότης, pro, multum nocuerit. *Mer. Casaubonus.*

16 *Sed quid istuc est*] Nunc demum ad rem redit. *Donatus.*

Meum receptas filium] Intensio criminis. Et non *recipis*, sed *receptas.* Et ne diceret, Quid tua? *meum filium.* Idem.

Meum receptas filium ad te] Status conjecturalis, quæ conjectura diluitur per ἄτεχνον πίστιν, id est, jusjurandum, ac tormenta servorum. *Idem.*

Ah] Quod falsum est, reclamavit meretrix statim: et voluit contradicere, si permitteret senex. *Idem.*

17 *Sine dicam*] Virgilius, 'Sine me hæc haud mollia fatu Sublatis aperire dolis.' *Idem.*

Uxorem hanc prius quam duxit] Hanc quasi molestam, et quæ hæc nolit pati. *Idem.*

Uxorem hanc prius quam] A persona sua, Prius quam hanc duxit, vestrum amorem pertuli. Et quia multum diuque amaverit, *pertuli* dixit, quæ est longi temporis significatio. *Idem.*

Hanc prius quam duxit] Ante rem: a præteritis et ante actis. *Idem.*

Vestrum amorem pertuli] Ἀποσιώπησις, ut in Heautontim. 'At næ illud haud inultum, si vivo, ferent. Non jam, non tute cohibes?' *Idem.*

Vestrum] Non, ipsius Pamphili. Ergo blande et honorifice. Non enim illius amorem, et tuum quæstum;

sed amorem vestrum. nihil potuit dici familiarius. *Pertuli* autem, quantam vim patientiæ habet, quantumque ponderis, ne lædi mereatur ulterius. *Idem.*

18 *Nondum etiam dixi id quod volui*] Apparet senem tarde et longe loquentem interpellari vultu responsuræ meretricis, quum ille sibi silentium præberi velit. Sic Virgilius Latinum inducit dicentem, 'Sine me hæc haud mollia fatu Sublatis aperire dolis: simul hæc animo hauri;' et ad postremum de Turno: 'Ut primum fari potuit, sic incipit ore.' *Idem.*

Mane; nondum etiam] Ἀποσιώπησις tertia. *Idem.*

Mane] Interpellabat enim Bacchis, non sustinens audire, quæ sibi falso objici sciebat. *Mer. Casaubonus.*

Hic nunc uxorem habet] Cum denuntiatione pronuntiandum est: quasi dicat, alia res est. *Donatus.*

19 *Quære alium tibi amicum firmiorem*] Magna moralitas in denuntiatione, magna proprietas: sic enim dicimus, *Quære tibi*. Virgilius, 'Quærat sibi fœdera Turnus.' *Idem.*

Quære alium tibi amicum firmiorem] *Firmiorem* pro firmo. non enim firmum concedit esse Pamphilum: quem vult intelligi deceptorem esse Bacchidis, non jam amatorem stabilem. *Idem.*

Quære alium tibi amicum firmiorem] Oratorie senex quasi consulit meretrici, quam vocaverat incusandam. *Idem.*

Quære alium] A præsentibus et a futuris. *Idem.*

Amicum firmiorem] Callide senex, quasi jam non Pamphilo consulat, sed Bacchidi, *quære alium*, dixit. *Idem.*

Dum tempus consulendi est] Sensus, dum ætas in flore posita est, facies vendibilis etiam nunc est. Et est ordo, Dum tempus est consulendi tibi. et bis subaudiendum est *tibi*. Idem.

20 *Nam neque ille hoc animo erit ætatem*] *Ætatem*, pro, tam diu quam longa est ætas. *Idem.*

Neque pol tu eadem istac ætate] Σχῆμα λόγου πλοκή. prius *ætatem* adverbium, et posterius nomen. *Idem.*

Neque pol eadem ista ætate tu] Supra, act. II. sc. 1. 'Cur non aut istæc mihi ætas et forma est, aut tibi hæc sententia?' *Mer. Casaubonus.*

21 *Quis id ait*] Non interrogatio, sed firma negatio est. *Donatus.*

Quis id ait] Quum dicat senex, *Meum receptas filium*; mirum est illam dicere, *Quis id ait?* sed ab accusatore testimonium quærit. Et bene *ait*, quasi vanum. sic enim dicimus, *ait*, *aio*, de rebus nugatoriis. *Idem.*

Quis id ait] Moraliter meretrix missa fecit omnia, quæ in medium senex contulit: et soli intentioni, Meum receptas filium ad te Pamphilum, *quis id ait*, respondit. *Idem.*

Socrus] Terribiliter, quasi quæ maxime sciat, et quæ maxime doleat. Ergo et oculis et labris pronuntiandum est. *Idem.*

Et filiam abduxit suam] Addidit, ad personam testis, et facta: quia minus idoneum videbatur socrum dixisse de pellice. et simul ostendit, quantopere hoc animadvertendum sit, ex quo tantæ turbæ sint concitatæ. *Idem.*

Abduxit suam] *Abduxit*, proprie. *Accersi* enim dicitur ad maritum: *abduci* a marito ad divortium. Sic Virgil. 'Et gremiis abducere pactas.' *Idem.*

22 *Puerumque ob eam rem*] Hoc sic pronuntiat senex, quasi qui dicat, Ecce quarum rerum tu causa. Et hæc oratio de iis est, quibus ostendimus, nos posse graviter accusare, sed nolle. *Idem.*

23 *Aliud si scirem, qui firmare*] Mire, dum quærit quo firmet fidem, fidem sibi acquisivit atque adscripsit. *Idem.*

Apud vos possem fidem] Bene *vos*:

quia et *hic* dicit, et *socrus*. Idem.

23. 24 *Aliud si scirem, qui firmare meam ap. v. p. fidem sanctius quam jusjurandum*] De jurejurando, et explicatione hujus loci vide Chrestomath. voc. Jusjur. *Boeclerus*.

24 *Sanctius quam jusjurandum*] Bene, dum aliud agit, etiam personam commendat. nam non est levis, quæ jurejurando nihil sanctius sciat. *Donatus*.

Sanctius] Firmius. *Idem*.

Quam jusjurandum] Cicer. 'Nullum enim vinculum ad adstringendam fidem jurejurando majores arctius esse voluerunt.' *Mer. Casaubonus*.

25 *Me segregatum habuisse*] Bono significatu usa est: quasi ipsa hæc fecerit. Et bene *segregatum*: non enim disjunctum aut repudiatum proprie diceret. *Donatus*.

Uxorem ut duxit] *Ut*, adverbium est temporis, pro *ex quo*. Idem.

Ut duxit] I. e. ex quo duxit. *Mer. Casaubonus*.

26 *Lepida es*] Senex, cum meretrice loquens, eo potius nomine laudavit eam, quo meretrices solent laudari, quam quo matresfamilias. sic et supra, quum inscitum se diceret, rationem habuit, quæ esset cum qua loqueretur. *Donatus*.

Sed scin' quid volo potius] Hinc deliberativa incipit. *Idem*.

Sodes] Si audes, si vis. *Idem*.

27 *Eas ad mulieres huc intro*] Non dixit ad socrum et ad uxorem, terribilia nomina et inimica meretrici; sed, quod facile est, *ad mulieres*. Sic alibi, 'Mulier mulieri congruit.' Et ne longe videretur, addidit *huc intro*. Idem.

Atque istic jusjurandum] Id est, quod tu mihi pollicebaris. *Idem*.

28 *Exple animum his, teque hoc crimine expedi*] *Explere*, pro *exinanire*, Terentianum est. *Expedire* dicitur, qui pedem retentum liberat. *Idem*.

Exple animum] Quod illis prosis. *Idem*.

Exple animum iis] Exonera sollicitudine: si quidem, ut Don. censet, τὸ *ex*, in *explere*, sit privativa (ut interdum) particula. Sed præstat ut pro satisfacere accipiamus: ut et And. act. I. sc. 2. 'Dum tempus ad eam rem tulit, sivi, animum ut expleret suum.' et ita videtur ipse Terent. infra explicare; sc. 2. 'Exquire, adest; quod satis sit, faciet ipsa.' *Mer. Casaubonus*.

29 *Quod pol si esset alia ex hoc quæstu*] Vigilanter Poëta, ne non verisimile videretur, id ullam fecisse meretricem, ipse lectorem prævenit. et sic fere in omnibus Terentius, quæ minus pervulgata sunt, quæque abhorrent a consuetudine, agit. *Donatus*.

30 *Ut de tali causa*] Id est, amore mariti ejus et pellicatu. *Idem*.

Nuptæ mulieri se ostenderet] Plus dixit, quam, *Nuptam alloqueretur*. Id.

31 *Sed esse falsa fama nolo gnatum*] Bene, quo sit gratiosior, non propter se dicit, quod facit, facere. *Idem*.

32 *Nec leviorem vobis*] Quid *leviorem?* an minus charum? ut contra *gravis*, honore dignus, et charus intelligitur. Virgilius, 'Ferit ense gravem Tymbræus Osirim.' *Gravis* etiam molestus intelligitur. ut Sallustius, 'Graviore bello qui prohibituri venerant socii, frigere.' *Gravis* etiam languidus. Virgilius, 'Ubi aut morbo gravis, aut jam segnior annis Deficit, abde domo.' *Idem*.

Nec leviorem] Ut contra, *gravis*, honore dignus et charus. *Idem*.

Leviorem] Minus constantem, infidum. *Mer. Casaubonus*.

Quibus est minime æquum] Parentibus scilicet. *Donatus*.

33 *Immerito*] Bona exceptio. hoc enim et cavere nobis, et præstare aliis possumus. *Idem*.

Immerito] Nam *meritus est de me*. Παρόμοιον. *Idem*.

Nam meritus de me est, quod queam, illi ut commodem] Et hoc artificiose

Terentius, ne vel meretricem dure a Pamphilo segregaret. *Idem.*

Quod queam, illi ut commodem] Sic in Andria, 'Magis id adeo mihi ut incommodet, quam ut obsequatur gnato.' *Idem.*

34 *Facilem, benevolumque, lingua tua*] *Facilem* ad peccatum, *benevolum* ad iracundiam retulit. *Idem.*

Lingua tua] Consuetudine magis, quam ratione dicit, *tua lingua.* ergo pro homine ipso. *Idem.*

Lingua tua jam] Subdistingue *jam:* ut appareat, Si lingua tua jam, quanto magis facta. *Idem.*

35 *Nam non sunt solæ arbitratæ hæ*] Nunc fatetur, se quoque accusatorem fuisse: nunc vero benevolum factum. *Idem.*

Hæ] Cum ἀποστροφῇ. *Idem.*

Ego quoque hoc etiam credidi] *Quoque* et *etiam* supervacue posita sunt: sed hic confirmationem ostendunt. *Idem.*

36 *Præter nostram opinionem*] Pro contra. *Idem.*

Præter nostram opinionem] Hoc est, innoxiam. *Idem.*

37 *Fac eadem ut sis porro*] Hoc est, persevera purgata esse. vult enim et de futuro cautum esse: ut supra, *Nam si id facis, facturave es.* Idem.

Nostra utere amicitia] Non jam *amore*, sed *amicitia.* Idem.

38 *Aliter si facias*] Ἀποσιώπησις. *Idem.*

Reprimam me] Al. *Sed reprimam me.* Verum istud *sed* in lib. Bembi non apparet; versus autem est Trochaicus, ut multi alii in hac scena. *Faber.*

Ne ægre quidquam ex me audias] Utrum *ægre* pro *male?* an *ægre* pro *invita?* Idem.

39 *Verum hoc te moneo unum*] Hæc figura oratoria παραίνεσις dicitur. *Idem.*

Qualis sim amicus, aut quid possiem] In secunda oratione Sallust. ad Jugurtham, 'Nam vim magis, quam benevolentiam ejus experire mallem.' *Idem.*

Qualis sim amicus, aut quid possiem] Hoc genus comminationis minus habet amaritudinis, sed plurimum gravitatis. *Idem.*

40 *Potius quam inimicus*] Contra quam ille (ut Don. hic) nescio quis apud Sall. 'Nam vim magis quam benevolentiam ejus experiri mallem.' Est autem in his Terentii, tacita comminatio, cum professione benevolentiæ. *Mer. Casaubonus.*

Scena ii. Iambicis Octonariis catalecticis constat. *Bæclerus.*

Nihil apud me tibi defieri patiar] *Verba nutricis fuisse Poëta demonstrat, petentis ordine longo, quæ sibi præbenda sint. unde quasi tædio singulorum generaliter hæc respondit.* Donatus.

1 *Nihil apud me tibi defieri patiar*] *Apud me*, dixit pro, Apud eum, ubi futura es. *Idem.*

2 *Defieri patiar*] Noluit dicere *deesse:* sed *defieri* dixit, ut id quod minus usitatum est, magis delectet auditum. *Idem.*

Defieri] Deesse, ut supra, et in Eun. 'Nihil cum est, nihil desit tamen.' *Mer. Casaubonus.*

Benigne præbeatur] *Benigne*, large. hoc enim est gratius, non solum præbere, sed benigne præbere. *Donatus.*

3 *Sed quum tu satura, atque ebria eris*] Hoc est in nutricibus non solum non turpe, sed etiam necessarium. Et, *hic satur*, et *hæc satura* fecit. *Id.*

Cum tu satura, atque ebria eris] De saturitate concedo: sed ebrietas nutricum perniciosa sæpe infantibus non una ratione. Sed et apud Aul. Gell. 'Si improba, si informis, si impudica, si temulenta est,' malæ nutricis signa, et nota. Conjiciebant igitur τὸ *ebria* hic ἐκ παραλλήλου, ut Grammatici loquuntur, positum, non aliud quam bene saturam significare. Ita enim vocem *ebriam*, pro *pleno*, usurpari interdum, satis notum est. Etiam apud Plaut. 'Cœnam ebriam,' lautam, co-

piosam, exponunt vulgo. Idem, *saturitate ebrium*, dixit in Captivis. Sed contrarium suadet apertius. Plauti testimonium; ‘ Opus nutrici utrum habeat veteris vini, largiter ut dies noctesque potet.’ Sed et vino *ali vires, sanguinem, coloremque*, tradit Plin. Nec tamen ista satisfaciunt, ut vinum nutricibus conducere credam ego: viderint medici. *Mer. Casaubonus.*

4 *Noster socer, video, venit*] *Noster*, blandientis dictum est. Virgilius, ‘ Noster eris.’ Et magis hoc consuetudine dictum est, quam integritate. Aut certe ordo est, Noster socer venit: et deinde, *video*: aut deest *ut*: ut sit, *ut video*. Donatus.

5 *Dejerat*] Deos jurat. ut, ‘ Maria omnia juro.’ Aut valde jurat. *Idem.*

Bacchis dejerat] Si correpte, *dejerat*, Deos jurat: si producte, valde jurat. Et bene senem iratum præoccupavit, dicendo, *dejerat sancte:* ne confligeret cum meretrice, et fieret fabula longior. *Idem.*

Hæccine ea est] Imitanda irati contemplatio: quasi dicat, Hæc est, quam uxori Pamphilus anteponit. *Idem.*

6 *Nec pol istæ metuunt Deos*] Hoc argumentum est, non illam vera jurare. Sanctum, ait, jusjurandum est, aut metu religioso, aut suppliciis sacrilegorum. At vero nec religiosæ sunt meretrices, inquit, nec dant pœnas: quippe quæ a Diis contemnuntur. Tale est apud Virgilium de violato luco, qui vindicatus non est: ‘ Novimus et qui te, transversa tuentibus hirquis: Et quo, sed faciles nymphæ risere, sacello.’ *Idem.*

Neque has respicere Deos opinor] Et inferiores sunt, inquit, quam in quas Dii vindicent. *Idem.*

Neque has respicere Deos] Nec merentur ut Diis pœnas referant, quia nec curæ Diis esse dignæ sunt. Et est ἀμφιβολία, quæ sensu manifesta est. *Idem.*

Neque has respicere Deos opinor] Plautus Persa IV. 4. 33. ‘ Nam generi lenonio Nunquam ullus Deus tam benignus fuit, qui fuerit propitius.’ explicatio sententiæ habetur in Prologo Rudentis vs. 25. &c. *Bæclerus.*

Neque has respicere Deos opinor] Vel præmiis vel pœnis afficere, ut quas non omnino dignentur Dii sua cura et providentia. Nam malos extra providentiam Deorum esse putabant antiqui non pauci. *Mer. Casaubonus.*

7 *Ancillas dedo*] Repudiato jurejurando ad aliud transit firmius documentum. *Donatus.*

Quolibet cruciatu per me exquire] *Per me*, hoc est, me permittente: ut quod per legem tibi non licet, per me liceat. *Per me* ergo, me authore et permittente. *Idem.*

8 *Hæc res hic agitur*] Aut sic intelligendum est, quasi dicat, Hoc agebamus quum tu advenires, aut cum asseveratione pronuntiandum est, ut sit *res* veritas: quasi dicat, Hic non verba sunt, sed res agitur. *Idem.*

Hæc res hic agitur] Propositio eorum quæ dictura est, hoc modo, ‘ Hæc res hic agitur. [quæ res?] Pamphilo me facere ut redeat uxor, Oportet: quod si perficio, non pœnitet me famæ, Solam fecisse id, quod aliæ meretrices facere fugitant.’ Multa Terentius feliciter ausus est, arte fretus: nam et socrus bonas, et meretrices honesti cupidas, præter quam pervulgatum est, facit: sed tanta vigilantia causarum et rationum momenta subjungit, ut ei soli merito videantur omnia licere. Nam hoc contra illud est, quod alibi ait, commune esse jam omnibus comicis bonas matronas facere, meretrices vero malas. *Idem.*

9 *Non pœnitet me famæ*] Hæc figura λιτότης dicitur: minus enim dicit, quam significat. nam, *Non pœnitet me famæ:* pro eo quod est, Magnam famam cupide acquisiverim, significat. *Idem.*

Non pœnitet me famæ] Ne quæreremus, qui hoc meretrici prodesse posset. *Idem.*

10 *Solam fecisse*] Bene *solam*, ne nescisse officium meretricis Poëta videretur. *Idem.*

Solam fecisse id, quod aliæ meretrices facere fugitant] Id est, reconciliasse uxorem marito. *Idem.*

11 *Nostras mulieres suspectas fuisse*] Id est, in suspicione positas. Nam esse suspectas, ambiguum est: et nunc ejus partem manifestam videmus. *Id.*

12 *Nobis, in re ipsa*] *Nobis*, aut abundat, aut *cum molestia nostra* significat. *Idem.*

Porro hanc nunc experiamur] *Porro nunc*, futurum tempus ostendit. nam si jam invenisti quid, experiaris et ea quæ restant in reliquum tempus: quia jam de præteritis purgata est. *Idem.*

Hanc experiamur]. Id est, utamur opera ejus. *Idem.*

13 *Crimini tua se falso uxor credidisse*] *Crimen* proprie dicitur id, quod factum est. Cicero, 'Veruntamen fac, tametsi criminosum id est.' Id est, falsa insimulatio est. *Idem.*

Crimini] *Crimen* nunc, pro falsa suspicione. Virgil. 'Formidine crimen acerbat.' Et, 'Semperque odiis, et crimine Drances Infensus juveni Turno.' Id est, et quod eum odisse, et quod se illi odio esse suspicaretur. *Idem.*

15 *Cito ab eo hæc ira abscedet*] Bene: in duabus enim personis caussa videtur esse turbarum, socrus et Pamphili. *Idem.*

16 *Profecto in hac re nihil mali est quod sit dissidio dignum*] Moraliter, quasi quærendo et discutiendo hoc intulit. *Idem.*

Dissidio] Divortio. *Idem.*

Velim quidem herole] Ut nihil sit dignum: hoc est, non peccaverit Pamphilus. *Idem.*

17 *Quid satis sit, faciet ipsa*] Id est, quicquid ad plenam ducit purgationem, faciet. *Idem.*

Quod satis sit, faciet ipsa] Vide supra sc. 1. *Mer. Casaubonus.*

18 *Quid istæc mihi narras*] Reprehensio est, quasi longorum verborum Lachetis. *Donatus.*

An quia non tu ipse dudum] Correptio est. nam audivit, 'Manere affinitatem hanc inter nos perpetuam volo.' *Idem.*

An quia non tu ipse audisti dudum, De hac re animus meus ut sit Laches] Utrum quia dixit, 'Manere affinitatem hanc inter nos perpetuam volo:' an quia apud uxorem defendit adolescentem in amore meretricis? *Idem.*

19 *Illis modo exple animum*] Quasi dicat, quæ amaræ sunt et molestæ. *Idem.*

20 *Quod mihi es pollicita, tute ut serves*] Id est, jusjurandum apud mulieres. *Idem.*

21 *Ob eam rem vin' ergo introëam*] 'Vis,' dicit, ut ostendat in hac re cunctationem suam. *Idem.*

23 *Nam nupta meretrici hostis est*] Caute etiam hoc præstruit Poëta, ne non verisimile videatur, potuisse meretricem concorditer cum pellice agere. Nam nupta meretrici hostis alia, scilicet inimica.

Nam nupta meretrici hostis est, a viro ubi segregata est] Invisa semper, ut meretrix: sed tanto magis tum, ut pellex. *Mer. Casaubonus.*

At hæ amicæ erunt] Tibi scil. ut mox. *Idem.*

At hæ amicæ erunt] Versus non stat, nisi legas, *hæc*, ut in lib. Bembi. Veteres enim dicebant, hæc, isthæc, illæc, pro, hæ, istæ, illæ. Ita alibi apud Terentium. Quin et superius paulo, illo versu: *Nam non sunt solæ arbitratæ hæ, ego quoque credidi;* scribi oportet *hæc*, ob metrum. Id quod insciens prætererieram. *Faber.*

25 *At easdem, &c.*] Hunc versum qui delendum putant, male putant. Exemplum habes alibi apud Terentium, ubi cum duobus sermonem habemus,

sæpe fit, et quotidie videmus fieri, ut uterque respondeat variis quidem verbis, sed eodem sensu. *Faber.*

At easdem amicas fore tibi] Hic quidem senes: verum aliæ causæ sunt, quæ mulieres faciunt molestas: et hæ autem spectatoribus notæ sunt ex argumento. *Donatus.*

26 *Et te simul suspicione exsolves*] Hoc est quod supra dixit, *crimen:* nos quoque suspicionem interpretati sumus. *Idem.*

Exsolves] Expedies. *Idem.*

27 *Pudet Philumenæ*] *Pudet* duo significat: sive ille peccarit quem pudet, sive ille cujus pudet. Et familiariter *Philumenæ*, tanquam notæ ex Pamphilo. *Idem.*

Pudet Philumenæ] Conscientia communis viri et pellicatus. *Idem.*

Perii. pudet Philumenæ] Impura meretrix (sed in hoc pudica) pudicæ mulieris conspectum non sustinet. *Mer. Casaubonus.*

Sequimini me huc intro ambæ] Ancillis dicit, quæ sunt κωφὰ πρόσωπα. *Donatus.*

Sequimini me intro ambæ] Meretrices enim egredientes domo ancillas trahebant secum pedissequas. supra Thais Eunucho III. 2. 53. 'Vos me sequimini.' *Boeclerus.*

Me sequimini intro ambæ] Ancillas alloquitur. *Mer. Casaubonus.*

28 *Quid est quod mihi malim, quam quod huic*] Sensus hic est, Quid est quod magis optem mihi evenire, quam quod simul proderit etiam meretrici? *Donatus.*

Quid est quod mihi, &c.] Sic hoc ergo intulit pro novo. Mirandum est enim evenire potuisse, ut idem et seni et patri prosit, quod meretrici. *Idem.*

Quid est quod mihi malim] Ut amicitia mihi et sibi prosit. Et ostendit, commune sibi bonum esse. *Idem.*

Evenire] *Evenire*, bis subaudiendum. *Idem.*

Quid mi est quod malim, quam quod huic intelligo evenire, ut Gratiam ineat sine suo dispendio, et mihi prosit] Hic esse errorem ne ullus quidem suspicatus est, et locum tamen scio esse depravatum, legique oportere, *et sibi prosit.* Rem ita explico: Suave est inire gratiam ab aliis, sed ab aliis gratiam inire, et sibi eadem opera prodesse, id vero tale est, mihi ut nihil aliud magis optandum videatur. Hæc loci sententia est. Atqui isthæc muliercula id ipsum faciebat: quippe inibat gratiam a Lachete, et eodem tempore *sibi* proderat. Id quomodo? Laches ipse explicabit; *Nam* inquit, (isthæc autem vocula causam complectitur) nam si hanc a me gratiam ineat, scit *sibi* famam (id enim significat *nobilitas*) paratam esse, tum et amicitiam meam, et boni aliquid, præterea, sibi proventurum. *Faber.*

29 *Ut gratiam ineat sine suo dispendio*] Recte. Difficile est enim gratiam inire sine damno. *Donatus.*

Et mihi prosit] Mire: quia difficile est amicum sine damno acquirere. Et quia cum lucro non potuit dicere: et hoc ipsum bonum fecit, quia sine damno. Ergo velut tria sunt: ut gratiam ineat, ut sine damno, et ut mihi prosit. *Idem.*

Et mihi prosit] Gratulatur sibi senex ita rem commode cadere, ut, dum sibi studet, et suo ipsius obsequitur animo meretrix; eadem opera et quod sibi quoque gratissimum factura sit. Hoc autem dicens ideo inducitur a Poëta, ne alioquin præter morem et verisimilitudinem bonam nimis et ingenuam meretricem fingeret, si totum hoc quod agit, studio commodandi aliis et gratificandi ageret. Quæ præcipua laus Terentii, et in quo palmam aliis Comicis præcipue præripuit, quod nihil fingit, nisi quod credi facile possit, et ad naturam omnia solertissime exigat. *Mer. Casaubonus.*

30 *Pamphilum vere ab se segregarit*] Proprie ab meretrice *segregari* dici-

tur: ab uxore, *disjungi*. Donatus.

31 *Scit sibi nobilitatem ex eo, et rem natam*] Quasi dicatur, Ecce quam amavit Pamphilus! Sed hoc sentire et dicere patris est, stulta pietate magnificantis filium. Ut, 'Meum gnatum rumor est amare.' Et proprie *nobilitatem* dixit. nam et *meretrix* et *gladiator nobiles* dici solent. *Idem.*

Scit sibi] Quod nimis amat, ait *nobilitatem*. Idem.

Ex eo] Utrum ex Pamphilo? an *ex eo*, ex ea re, id est quod segregaverit vere ab se Pamphilum? et hoc est melius. nam nobilis meretricis est, non timere ne alterum non inveniat. aut nobilis est, cognitam fieri etiam senibus. *Idem.*

Scit sibi nobilitatem] Explicatur versus 11. *Bœclerus.*

Scit sibi nobilitatem ex eo] Bacchis, ut videtur, ante Pamphili amorem, obscurior. ex ejus nobilitate, parta ipsi nobilitas, et gloria. *Mer. Casaubonus.*

Et rem natam] Ex patrocinio et amicitia senis. *Donatus.*

Rem natam] Quia multa in eam contulit. *Idem.*

Rem natam] Supra, act. IV. sc. 4. 'Sumptus quos fecisti in eam, quam æquo animo tuli!' *Mer. Casaubonus.*

Et gloriam] Ex facto raro in meretricibus. *Donatus.*

Et gloriam esse] Quia defendit eum apud soceros et uxorem: et quod marito meretrix conjugem reddit. *Idem.*

SCENA III. Trochaicis et Iambicis septenariis constat scena. *Bœclerus.*

Ædepol ne meam Herus esse operam deputat parvi pretii] *In tota hac fabula servus piger et curiosus inducitur: neque quidquam illi evenit ex sententia sua.* Donatus.

1 *Ædepol ne meam*] Totum a stomachante dicitur: quasi qui nunc maxime injuriam persenserit. *Idem.*

Ædepol ne meam] In hac scena καταστροφὴ populo exponitur. *Idem.*

Edepol, &c.] Τὸ θυμῆρες τῆς κωμῳδίας supra cœptum hic absolvitur in persona Parmenonis. *Bœclerus.*

Ædepol næ] Alii *ne*: pro *non*, scilicet: eodem redit; ut *floccifacio*, et *non flocci facio*. Mer. Casaubonus.

Deputat parvi pretii] Quia sic scilicet abutitur. Deputat parvi eam, qui deputat eam in re nullius pretii consumendam. *Donatus.*

2 *Frustra ubi totum desedi diem*] Deest *illuc*: ut sit, illuc ubi frustra totum desedi diem. *Idem.*

Totum desedi diem] Nota accusativo casu usum esse. *Idem.*

3 *Myconium hospitem dum exspecto*] Memoriter et vigilanter servus Myconium hospitem et Callidemidem dixit: ne videretur negligentia vel oblivione sua non invenisse, ad quem missus est. *Idem.*

Myconium hospitem] Bene ostendit se memorem et signorum et nominum, ut videatur vere illusus, quum operam dederit. *Idem.*

4 *Itaque ineptus*] Moraliter additum *ineptus*. et *ineptus*, quasi inaptus. *Idem.*

5 *Adolescens, dicdum, quæso*] Vernaliter et comice se ipsum servus imitatur. et est μίμησις. *Idem.*

Dic dum] *Dic dum*, ut *adesdum*, *facito dum*, et similia. Grammatici vocant *parelcon*, et syllabicam adjectionem. *Mer. Casaubonus.*

Es tu Myconius] Nam ut tria mandata sunt inquirenda, tria inquisita sunt ordine. *Donatus.*

6 *Non sum*] Respondebat ille, scil. *Mer. Casaubonus.*

7 *Omnes negabant*] Bene transit a μιμητικῷ ad διηγηματικὸν, et συντόμως. *Donatus.*

Neque enim quemquam esse arbitror] Id est, non puto eum esse in mundo. *Idem.*

Neque enim quemquam esse arbitror] O. l. s. *neque eum*. ita et Donatus, si bene consideretur. *Faërnus.*

8 *Jam pudebat*] Sedere, an interrogare? *Donatus.*

9 *Ab nostro adfine exeuntem video*] Satis moraliter inducitur servus dicere, *ab nostro adfine:* quum domini ejus sit, non ipsius. Sic et prius, 'Noster socer, video, venit,' pro, Pamphili socer. *Idem.*

Exeuntem video] Docte Poëta præmonstrat locuturam personam. *Idem.*

Quid huic hic est rei] Rursus curiosus nihil sciturus est, et excursurus piger. *Idem.*

10 *Parmeno, opportune te offers*] Attendendum, quod ab initio comœdiæ usque ad finem, Parmeno mittitur ut currat: et celatur, ut nesciat, quod curiose desiderat. *Idem.*

Propere curre ad Pamphilum] Facete Poëta inde incipientem facit, quod ille minime vult, dicendo *curre.* Idem.

11 *Quid eo*] Id est, ad Pamphilum. *Idem.*

Ad te] Vide curiosum non recusare laborem, quo causam sciat. *Idem.*

Ad te] Non ad te conveniendam: sed domum, *ad te* significat. *Idem.*

Imo ad Philumenam] Mire tota fabula invenit, quamobrem currat Parmeno. *Idem.*

12 *Quid rei est*] Totum pro persona. *Idem.*

Tua quod nihil refert, percontari desinas] Οἰκονομικῇ διανοίᾳ et eximie dixit, quasi minus sit injurium prohibere interrogare, quam interroganti non respondere. Et memento hanc esse, cui in principio nihil cœlaverit Parmeno. *Idem.*

Tua quod nihil ref.] Ex Plauti Sticho II. 1. 48. 'Tua quod nihil refert, ne cures.' *Baclerus.*

13 *Nihil aliud dicam*] Vult rem per mandata colligere. *Donatus.*

Nihil aliud dicam? etiam] Donatus non expedit satis. *etiam* sub. dicas, i. e. præterea hoc dicas. *Bæclerus.*

Ba. *Etiam cognosce annulum illum Myrrhinam*] *Etiam* adverbium est vel consentientis, vel reminiscentis: sed magis reminiscentis modo. Sic Cicero, 'Etiam, quod pene præterii, capella quædam est, mire facta.' *Scio:* non *audio*, inquit, sed *scio.* Donatus.

14 *Scio*] Audio te, intelligo. *Mer. Casaubonus.*

16 *Sed cessas*] Hoc est, tardas et quiescis? urget autem cum cursu. *Donatus.*

Minime equidem] *Cesso* subauditur. *Idem.*

Potestas haud data est] Cessandi scilicet. *Idem.*

17 *Ita cursando atque ambulando*] Est enim cursus et navigantis et equitantis. *Idem.*

18 *Quantam obtuli adventu meo*] Reliqua pars argumenti per μονῳδίαν narratur. *Idem.*

19 *Quot commodas res attuli*] *Quot*, tam multas. Et more suo *attuli* dixit. *Idem.*

Quot autem ademi curas] Sic ante, 'Ut metum, in quo nunc est, adimam: atque expleam animum gaudio.' *Idem.*

Quot commodas res attuli! Quot autem ademi curas] Hæc omnia admirantis sunt. ut Virgil. 'Quis novus hic nostris successit sedibus hospes!' *Idem.*

20 *Gnatum ei restituo, &c.*] Ἐξαρίθμησις. *Idem.*

21 *Reddo*] *Redditur* nobis, quod nostri cupidum est; *restituitur* nobis, cujus cupidi sumus. Bene ergo 'Gnatum restituo,' 'Uxorem reddo.' *Idem.*

22 *Qua re suspectus suo patri et Phidippo fuit*] Ergo non unum beneficium, sed tria sunt. *Idem.*

Exsolvi] Variavit tempora, *restituo, reddo, exsolvi.* Idem.

Exsolvi] Exsolvi ejus rei suspicione, quam ob rem, vel, qua re susp. &c. *Mer. Casaubonus.*

24 *Nam memini abhinc menses decem*] *Menses decem* dixit: et recte: ut de hoc peperisse demonstret. *Donatus.*

Abhinc menses decem fere] Bene expressit tempus, ut nulla ex parte dubitaretur, Philumenam ex Pamphilo peperisse. unde mox in tota narratione, qua Bacchis spectatoribus rem exponit, accurate omnia colliguntur, sicut Donatus diligenter observat. *Bœclerus.*

Ab hinc menses decem] Nono mense exacto, vel certe quadragesima præcise septimana, parere fœminas hodie vulgo credunt; unde quæ in veteribus de decem mensibus, de lunaribus quidam (Turnebus aliique) interpretantur. At medici tum veteres, tum recentiores, decimum mensem totum pro legitimo non minus habent, quam nonum, ut mirum non sit, si, ut nos noni, ita veteres decimi mensis meminerint. Gellius adeundus, Noct. Attic. l. III. c. 16. Sed et Sennertus, aliique nostri temporis præstantissimi medici. *Mer. Casaubonus.*

Nocte prima] Primis partibus noctis, vel primore: ut, 'Vidimus obscuris primam sub vallibus urbem.' *Donatus.*

Nocte prima] Ineunte nocte. vel noctis prima parte, quam alii *concubium*, alii *conticinium* appellatam volunt. Ita alibi, 'Prima fabula,' pro, prima parte fabulæ: 'Ultima platea,' &c. *Mer. Casaubonus.*

25 *Confugere anhelantem*] Ex his argumentis potest colligi, hunc esse, qui virginem vitiaverit. *Donatus.*

Confugere anhelantem] Vide signa conjecturalia: quod confugere vidit, timebat: quod anhelantem, colluctatus fuerat: quod domum, celari volebat: quod sine comite, pudendum fuerat facinus: quod vini plenum, temerarium: quod annulum habebat, raptum indicat. Vides igitur his indiciis ut virginem apparet vitiatam. *Idem.*

27 *Mi Pamphile, inquam, amabo*] Hæc blandimenta sunt muliebria. *Idem.*

27 *Quid exanimatus es, obsecro? aut unde annulum istum nactus*] Principalia signa vitii illati, perturbatio et annulus. *Idem.*

Quid exanimatus es, obsecro? aut unde annulum istum nactus] Brevitati consulit Terentius: nam in Græcia hæc aguntur, non narrantur. *Idem.*

28 *Simulare*] Fingere, ac pro vero falsum tradere. *Idem.*

Ille alias res agere se simulare] Id est, alias res agentem se fingere: pudebat enim amicæ de alterius stupro fateri: et ei amicæ, quam tum deperibat. *Idem.*

29 *Nescio quid suspicarier*] Pro aliquid. *Idem.*

Nescio quid suspicarier magis cœpi inst.] Distinguendum est: *nescio quid suspicarier magis cœpi, instare ut dicat*: sub. et instare. minus elegans mihi hæc ellipsis hoc loco videtur. sed sensui aliter succurri non potest. *Bœclerus.*

30 *Homo se fatetur vi in via virginem nescio quam compressisse*] Bene additum *homo*: et oratorie *nescio quam*. ex quo dicto omnis error est natus. Nam appone nomen, et nulla fabula est. *Donatus.*

Nescio quam] Vel quia vere nesciebat: vel quia sic dicendum fuit, ne amare illam videretur. *Idem.* Non disjungit particula *vel*, sed conjungit; i. e. tum quia vere nesciebat, (id enim fabula clamat,) tum quia hoc genus loquendi, in quo Donatus *μίμησιν* agnoscit, opportunum erat apud amicam, ex causa addita. *Bœclerus.*

31 *Luctat*] Antique, pro *luctatur*. Mer. Casaubonus.

35 *Hæc tot propter me gaudia*] Inclusit narrationem fabulæ more suo: ne hæc in futuro actu exspectaremus. *Donatus.*

36 *Etsi hoc meretrices aliæ nolunt*] Color necessarius a verisimili. Se enim alibi dixisse, 'Bonas matronas facere meretrices malas,' meminit. *Idem.*

Neque enim est in rem nostram] *In*

rem, in utilitatem, id est, pro commodo. *Idem.*

38 *Ad malas adducam partes*] Vide supra, sc. 1. *Mer. Casaubonus.*

39 *Ego, dum illo licitum est*] An meruerit Pamphilus. *Donatus.*

Dum illo licitum est, usa sum benigno] Dum licitum est, usa sum illo benigno, &c. trajectio, sive transpositio, quales apud optimos scriptores non paucæ. *Mer. Casaubonus.*

40 *Incommode mihi nuptiis evenit*] Sic dixit, quemadmodum dicimus, 'Ei male evenit,' aut 'Bene ei contigit.' *Donatus.*

Incommode mihi nuptiis evenit] 'Ανθυποφορά. Et est ordo, Incommode mihi evenit ex nuptiis: et *incommode*, pro incommodo. *Idem.*

Nuptiis] Deest *ex.* ut sit, *ex nuptiis.* Idem.

Incommode mihi nuptiis evenit] Nuptiæ illæ non in rem meam: mihi incommodæ: fateor, sed id nulla mea culpa, quæ impedire non potui. *Mer. Casaubonus.*

Factum fateor] 'Ανθυποφορά. *Donatus.*

41 *Ne id merito mihi eveniret*] Ergo hæc dolemus, quæ merito contingunt. *Idem.*

42 *Multa ex quo fuerint commoda, ejus*] Ratio cur nova omnia fiant, et contra officium meretricis. *Idem.*

Multa ex quo fuerint commoda, ejus incommoda æquum est ferre] Hoc eo tractu vocis, et ea æquanimitate dicendum, quale in Adelphis, 'Quando eum quæstum occœperis, Accipienda et mussitanda injuria adolescentium est.' *Idem.*

Ejus incommoda] Vide supra act. IV. sc. 2. 'Incommoda ejus,' pro 'Incommoda quæ ex eo.' Vide Phor. V. 8. 'Odio tuo,' &c. *Mer. Casaubonus.*

SCENA IV. Satura est hæc quoque scena, ex Trochaicis tetrametris catalecticis et acatalect. itemque Iambicis non unius generis. vide Faërnum præsertim. Omnes addunt Grammatici recensentis nomen; *Calliopius recensui.* Bœclerus.

1 *Vide, mi Parmeno, etiam sodes, ut mihi hæc certa*] Bene *hæc* repetit. verum est enim, ut quod misere cupimus, id etiam tardius credamus effectum. Sic et in Heautontimor. 'Ego vereor magis.' *Donatus.*

Vide mi Parmeno] Versus hi trochaici sunt tetrametri: sed hic et septimus, acatalectici. alii catalectici. *Faërnus.*

2 *Ne me in breve conjicias tempus gaudio hoc falso frui*] An ordo est, *Ne me conjicias frui hoc falso gaudio in breve tempus?* ita volunt. Miro genere ὑπερβατικῆς συλλήψεως, ut sic vocemus, extulit hunc sensum, *Ne me conjicias in falsum et breve gaudium.* ne me conjicias in falsum gaudium, quo si breve ad tempus fruerer, evanesceret. Affectus ipse cum φράσει exprimitur ἐκ παραλλήλου Heaut. II. 3. 51. 'Ne me in lætitiam frustra conjicias.' et vs. 61. 'Cave ne falsam gratiam studeas inire.' Latine scilicet dicitur, In gaudium breve, In lætitiam brevem conjicere aliquem. quam phrasin, non simplici, ut diximus, figura, ad *tempus* transtulit poëta: *Ne me in breve conjicias tempus, ad fruendum falso gaudio.* nam et ita potest, ac fortasse debet, ordinari. *Bœclerus.*

Visum est] Dixerat Pamphilus, *Vide, mi Parmeno, &c.* id est, cave diligenter, provide,&c. respondet eodem verbo Parmeno, *visum est.* i. cautum a me est, provisum diligenter, &c. ita mox, *Manedum: maneo.* Mer. Casaubonus.

Deus sum] Heaut. act. IV. sc. 3. 'Deorum vitam adepti sumus.' *Idem.*

4 *Manedum*] *Dum* abundat. *Donatus.*

Timeo ne aliud esse credam, atque aliud nuncies] Insperatum gaudium, somnio simile. *Mer. Casaubonus.*

5 *Sic te dixisse opinor*] Miro affectu inducitur, vix adduci ad creden-

dum, quod gaudet Pamphilus. *Donatus.*

7 *Ita inquam*] Quasi jam ante fassus, dico. *Idem.*

8 *Quis me est fortunatior venustatisque adeo plenior*] Ob beneficia Veneris; cui contrarium 'invenustus,' cui contra reciderit, quod amat. *Idem.*

Venustatisque adeo plenior] Bene Donatus comparatione similis loci explicat. Sed Nonius Marcellus quorsum excedit, cum *vetustatem* hic nobis pro *venustate* reponit? 'Vetustas,' inquit, 'et antiquitas, vel felix, vel sapiens, vel mansueta est habita.' Terentius Hecyra: 'Quis me est fortunatior vetustatisque adeo plenior?' Non est usus bono Terentii codice. aut habuit in animo vs. 18. *Baclerus.*

Venustatisque adeo plenior] Id est felicitatis. Vide And. act. I. sc. 5. ad illa: 'Adeon' hominem invenustum esse, aut infelicem quenquam ut ego sum?' *Mer. Casaubonus.*

9. *Quid donem? quid? quid? nescio*] Μελλησμός. ut: 'Pelagine venis erroribus actus, An monitu divum: an quia te fortuna fatigat, Ut tristes sine sole domos, loca turbida, adires?' *Donatus.*

Egon' te pro hoc nuncio quid donem] Phorm. act. V. scen. 7. 'Argentum quod habes condonamus te.' *Mer. Casaubonus.*

11 *Nam neque in nuntio*] Magis scire vult, quam munus accipere. *Donatus.*

Nam neque in nuntio, neque in me ipso boni quid sit, scio] Facete agit Terentius: quanto magis Parmeno curiosus est, tanto magis nescit illa, quæ cupit. *Idem.*

Nam neque in nuntio, &c.] Monuimus ab initio peculiare hujus fabulæ artificium esse, celari quædam, secus quam in aliis fit comœdiis. Id poëtæ consilium servi hujus curiositas subinde lacessit, sed frustra: i. e. conspectius reddit. Sed hæc omnia a vs. 9. usque ad 39. Fr. Guyetus una litura delet. Et sunt sane in his, quæ nemo quisquam hactenus explicaverit, aut explicaturus forte satis sit in posterum. nec sententiæ tantum, sed et personæ commiscentur. *Baclerus.*

Neque in nuncio, neque in me ipso, tibi boni quid sit, scio] Andr. act. II. sc. 1. 'Ego Charine neutiquam officium liberi esse hominis puto, Cum is nihil promereat, postulari id gratiæ apponi sibi.' *Mer. Casaubonus.*

16 *O Bacchis, o mea Bacchis, servatrix mea*] Bene additum est, *servatrix mea.* Et *mea*, quod supra dixit, amatoris est. *Donatus.*

17 *Factis ut credam, facis*] Difficile enim erat credere, his rebus gaudere meretricem. *Idem.*

Factis, ut credam, facis] Olim cum lætum aliquid alicui gratulabantur, et gaudere se solenni formula profitebantur, respondebat ille, cui gratulabantur; *credo*, vel, *creditur*. Supra, act. III. sc. 5. 'Bene factum te advenisse Pamphile, Atque adeo, &c. P. Creditur.' Phorm. act. II. sc. 1. 'Mi patrue, salve. salvum advenire' (gaudeo, scil. vide ibi) 'D. credo.' Alibi quoque exempla observantibus occurrent. Hic igitur cum Bacchis solita formula Pamphilo felicitatem suam gratularetur, non contentus ille simplici responsione, 'Credo: factis' (inquit) 'ut credam facis.' q. d. Si alii crederem, aut credere me saltem pro more responderem, qui se gaudere profiteretur; quanto magis tibi, cui potissimum debeo hanc felicitatem, quam mihi gratularis? Hæc vera loci sententia, quam Don. non est assecutus. Hinc etiam lux non uni Plauti loco, in Sticho. Antipho senex, Pamphilippo adolescenti solita formula incolumem reditum in patriam gratulatur: 'Ita me Dii bene ament,' &c. respondet ille, jocose, 'Satis abs te accipiam, nisi videam mihi te amicum esse Antipho:

Nunc quia te amicum mihi experiar esse, Creditur tibi.' *Mer. Casaubonus.*

19 *Ut voluptati obitus*] *Obitus* occursus: *ob* enim significat contra. Ergo *obitus*, aditus. Legitur et, *voluntate obitus*. Donatus.

Obitus, sermo, adventus tuus] Inter *obitum* et *adventum* hoc interest: quod *obitus* est, quem casus affert: *adventus*, quem voluntas et destinatus locus. *Idem.*

Ut voluptati obitus, sermo, adv.] Donatus *Obitum* et *adventum* hic distinguit. Nonius alibi *obitum* pro *adventu* accipit. *Bœclerus.*

Obitus] Occursus. *Mer. Casaubonus.*

22 *Tune mihi istuc*] Quia blandimentum magis meretricium est. *Donatus.*

Tu ne mihi istuc] Ex eodem libro et Victoriano lege, *tun*, et versus procedit, si *mihi* monosyllabum feceris. *Faërnus.*

Recte] Non sine causa. *Mer. Casaubonus.*

23 *Numquam ante hunc diem meis oculis eam, quod nossem, videram*] Hoc est, numquam sic videram, ut eam nossem. *Donatus.*

Nunquam ante hunc diem meis oculis eam, quod nossem, videram] Potuit enim vidisse, cum non nosset. *Mer. Casaubonus.*

Quod nossem] Id est, quod meminissem, quod scirem: ac per hoc, numquam videram. ut alibi, 'Non equidem istuc, quod sciam.' *Idem.*

24 *Perliberalis visa est*] Plautus in Persa IV. 3. 75. 'Hæccine illa est furtiva virgo? To. Juxta tecum æque scio, Nisi quia aspexi. equidem edepol liberalis est, quisquis est. Do. Sat edepol concinna est facie.' *Bœclerus.*

Dic verum] Bene instanter ex meretrice quærit, quid de forma uxoris sentiat. scit enim hanc judicem esse pulchritudinis posse: vel quod fœmina, vel quod æmula? *Donatus.*

25 *Numquid*] Num aliquid. acuendum ergo *quid*. Idem.

Neque opus est, adeo mutito] Vel tenui dicto. *Idem.*

26 *Adeo mutito*] And. act. III. sc. 2. 'Itaque hercle nihil jam muttire audeo.' *Mer. Casaubonus.*

Non fieri hoc itidem ut in comœdiis.] Mire: quasi hæc comœdia non sit, sed veritas. aut deest *aliis*. Donatus.

Ut in comœdiis] Deest *fit*. Idem.

Ut in comœdiis] Sed Terentio præivit Plautus. ut in Amphit. 'Nam mihi quidem, hercle, qui minus liceat Deo, minitarier populo, ni decedat mihi, quam servulo in Comœdiis?' *Mer. Casaubonus.*

27 *Omnia omnes ubi resciscunt*] In fine enim comœdiæ nihil cuiquam cœlari solet. *Donatus.*

Quos par fuerat resciscere] Scribe *sciscere*, cum Faërno. Alioqui non esset Trochaicus. *Faber.*

Hic, quos par fuerat] *Hic*, in hac comœdia, aut in hac re. *Donatus.*

28 *Neque resciscent, neque scient*] *Resciscunt* ad quos pertinet. Et *resciscunt* qui nesciunt: *sciunt* qui negligunt. Et *resciscimus* ex alio, *scimus* etiam per nostram opinationem. *Rescire*, est recognoscere, et vix invenire quod quis nescierit. *Idem.*

Neque resciscunt, neque scient] O. fere l. s. et in iis Bembinus, et Victorianus, et Basilicanus, itemque Donatus, *resciscent*. Faërnus.

30 *Jurejurando meo se fid. hab.*] Ita libri scripti. unde Faërnus putat, in recto casu dictum fuisse *jurejurandum*. Nolim huc descendere; cum propiora sint tuendæ locutioni præsidia. *Bœclerus.*

32 *Speroque hanc rem eventuram*] Idem liber et aliqui alii ita habent, *rem esse eventuram*. quod et ad rationem trochaici pertinent. *Faërnus.*

33 *Here, licetne scire ex te*] Ridicule instat scire, ignoraturus Parmeno. *Donatus.*

34 *Tamen suspicor*] In *tamen*, n eliditur. ut et alibi, 'Tamen vix humane patitur.' *Idem.*

35 *Egone hunc ab orco mortuum*] Verba sunt cogitantis. ideo et ἐλλειπτικῶς loquitur. *Idem.*

Nescis, Parmeno] Addidit stimulos curiositati ejus. *Idem.*

37 *Immo vero scio, neque hoc imprudens feci*] Recte: parvum enim beneficii meritum, si ab imprudente præstitum videatur. *Idem.*

Immo vero scio, neque hoc imprud. f.] Nihil durius correctione Petiti: *immo vere scio: næ quæ hic imprudens feci.* Qui novit Terentii stilum, nihil tale exspectat. an iterum tentat curiosius, resciscere secretum, dum ad Pamphilum loquitur? Nam quod vs. 40. ait, 'Imprudens plus boni feci,' &c. id ad spectatores dicitur, et hoc significat: cum annulum Myrrhinæ repertum esse Pamphilo renuntiavi, quid inde sequeretur, ignorabam quidem; sed boni aliquid fuisse, nunc satis animadverto. *Boeclerus.*

Neque hoc imprudens feci] Non hoc serio dicit Parmeno, sed servili quadam jactantia et exsultatione: neque aliter accipienda responsio Pamphili. *Mer. Casaubonus.*

38 *Temere quicquam Parmenonem prætereat*] Quod interdum non temere prætereat, quod habet faciendi necessitatem. *Donatus.*

Temere quicquam Parmenonem prætereat] Sibi ipsi hoc dicit, et se nominat. Ut, 'Degeneremque Neoptolemum narrare memento.' Et, 'Age nunc: Phormionem, qui volet, lacessito.' *Idem.*

Temere quicquam] Utrum hoc dicit, Non temere, neque per imprudentiam geritur, quicquid utile est? an hoc dicit, Nihil potest transire temere, quod utile factu est, quin gratiam sui habeat? An hoc dicit, An quicquam Pamphilus prætereat temere, ita ut non remuneret bonum factum Parmenonis, quod sibi utile fuerit? Et convenit hoc dictum meretrici abeunti. *Idem.*

Omnes nostri Mss. habent: *An temere quicquam Parmenonem prætereat.* Ita etiam Donatus legit: sed dubitat, utrum ex persona Bacchidis hæc dicantur, quasi esset: *An quicquam Pamphilus prætereat temere, ita ut non remuneret bonum factum Parmenonis, quod sibi utile fuerit?* Id quod durum fuerit; ut nesciam, quomodo potuerit Grammatici stomachus concoquere talem sensum, istis verbis enuntiatum. Faërnus ex Bembino libro hunc sermonem Pamphilo tribuit; et ex eodem legit, *Parmeno.* unde in nostram editionem irrepsit. Placet, quod de persona Pamphili affertur, cujus in servum ironiæ aptius videntur convenire hæc verba. nam quatenus Parmenoni tribuuntur, nihil satis constanter expedivit Donatus. simplicius tamen fuerit tum sic accipere, ut continuet suam εἰρωνείαν Parmeno, quam cœpit in illis; 'Immo vero scio; neque hoc imprudens feci: an enim Parmenonis industriam facile effugiat aliquid ex illis quæ facienda sunt, quæ, fieri debent?' Mallem autem retinere τὸ *Parmenonem.*

Ultimum versum ex Plauti Captiv. Prol. imitatione traductum, non unus eruditorum monuerunt. *Boeclerus.*

39 *Plus hodie boni feci imprudens*] Bonum facere, recte potest et imprudens. bene facere, nemo, nisi prudens. Sen. 'Non erant illi sapientes viri, etiamsi faciebant facienda sapientibus.' *Mer. Casaubonus.*

40 *Feci imprudens, quam sciens ante hunc diem unquam*] Quia non convenit servo scienti, recte facere, bene addidit, imprudenti sibi evenisse, ut bene faceret, quod prudens nunquam fecerit. *Donatus.*

Imprudens, quam sciens] Ἀντίθετον secundum. Nam imprudentem scienti reddit, non prudentem. *Idem.*

PHORMIO.

PERSONÆ] In nuperis editionibus Batavicis Stilpho adolescens ponitur inter personas mutas bis male. Nam Stilpho est Chremes, et Chremes senex erat, ut ex comœdiæ historia constat. Illum itaque hinc sustuli. Legitur et in iisdem ancilla Dorcio; error haud ferendus; illa enim puella dicebatur Dorcium, ut Stephanium, Lampadium, Glycerium, &c. *Faber*.

Senarii sunt. vs. 3. Mss. nostri duo; *retrahere* pro *deterrere*. vs. 22. omnes; *sibi esse id rel. p.* vs. 28. unus; *agetur*. vs. 34. duo; *autoris virtus*.

Donati annotatio in hunc prologum valde diligens et erudita est. *Baclerus*.

Postquam Poëta vetus Poëtam non potest] *Hoc initium a destructione personæ adversarii sumitur, conjunctum cum insinuatione personæ Terentianæ*. Donatus.

1 *Postquam Poëta vetus Poëtam non potest*] Nota, *postquam* apud veteres non præterito modo, sed etiam præsenti tempori adjungi. Ut, 'Postquam nos Amaryllis habet, Galatea reliquit.' Quamquam sunt, qui *postquam* simpliciter pro *quoniam* accipi velint. *Idem*.

Postquam Poëta vetus] Qui jam diu est, non qui jam diu fuit. Ergo ut vinum, *vetus:* non vetus, ut Ennius. *Idem*.

Postquam Poëta vetus Poëtam] Jocunda repetitio. ut, 'Diva deum.' Et, 'Notos pueri puer indue vultus.' *Idem*.

Postquam Poëta vetus Poëtam non potest] Ἀντίθετον primum per σύλληψιν primam, ita ut extrinsecus novum audire Poëtam oporteat. *Idem*.

Poëta vetus] Vide ad Andr. prolog. *Mer. Casaubonus*.

2 *Retrahere a studio*] Sic loquitur, quasi rem scenicam magis lædere voluerit Luscius, quam Terentium. *Donatus*.

Retrahere a studio] Liber Victorianus *ab*, ut et infra. *Faërnus*.

Transdere] *Transdere* veteres sonantius, quod nos lenius dicimus *tradere:* ut *tralatum*, nos *translatum* e contrario. *Donatus*.

Et transdere hominem] Comice et venuste inseruit *hominem:* ut, 'Levibus huic hamis consertam, auroque trilicem Loricam, quam Demoleo detraxerat ipse Victor, apud rapidum Simoënta sub Ilio alto; Donat habere viro, decus et tutamen in armis.' *Idem*.

Transdere] Alii, *tradere*. Veteres *transdere*, quod nos mollius *tradere*. ac nos ex contrario, *translatum*, quod illi, *tralatum*. Don. *Mer. Casaubonus*.

3 *Maledictis deterrere*] Sensus hic est: Ipse se, inquit, adversarius fatetur victum, qui a rebus exclusus, ad verba delapsus est. *Donatus*.

Maledictis deterrere] Deest *eum*. ut, 'Quarum, quæ forma pulcherrima, Deiopeiam Connubio jungam stabili.' *Idem*.

4 *Qui ita dictitans*] Impudentiam ostendit per frequentativum verbum. *Idem*.

Quas antehac fecit fabulas] Et hic lentum accusatorem facit, qui præterita ingerat, et de quibus jam sit judicatum in melius. *Idem*.

5 *Tenui esse oratione, et scriptura levi*] Imperitum inducit criminatorem, qui hoc objiciat, quod proprium debet esse comici styli. Revera autem hoc deterior Menandro Terentius judicabatur, quod minus sublimi oratione uteretur. quod ipsum nunc purgat, dicens in tragœdia altiora trans-

ire posse. *Idem.*

Tenui esse oratione, et scriptura levi] Vide C. Julii Cæsaris de Terentio judicium, inter testimonia initio præfixa. *Mer. Casaubonus.*

6 *Quia nusquam insanum scripsit adolescentulum*] Ideo videmur leves, tenuesque, inquit, quia non in comœdia prodigia facta sunt, et tragœdias concitavimus. Et callide hic non solum errorem reprehendentis, sed etiam imperite scripsisse ipsum ostendit Luscium Lavinium. *Donatus.*

Scripsit] Legitur et *fecit*. Idem.

Adolescentulum] Ut comicam personam ostenderet, artificiose imminuit *adolescentulum*, quo magis persona a sublimitate tragica discederet. *Idem.*

Quia nusquam insanum scripsit adolesc. &c.] Cautius omnino agere debuerunt, qui auctoritatem magni illius Turnebi secuti, nec de re tota satis cogitantes, hoc tantum secure crediderunt, quod is ex Donato in Eun. sumserat, *cervam* hic significare amicam, quam multi depereant amatores. Qui attendit, quid dicatur, non dubitat Luscium in eo reprehendi: quod introduxit in Comœdia adolescentulum *μαινόμενον* sive insanum; qui putaret adeoque diceret, se videre cervam fugientem insectantibus canibus, ipsique cum lacrimis supplicantem, ut subveniret sibi. Insani et furentes putant se videre, quod non vident: *Οἴονται ἰδεῖν τὰ μὴ ὄντα·* sicut vel ex Ajace Sophoclis cognoscas: adeoque *μανίας ἔνοχον ῥίπτουσι λόγον*, sicut apud Euripidem in Hippolyto Phædra. in quibus *μανιώδεσι λόγοις*, consentaneum est *τὰ τοῦ πάθους αἰνίττεσθαι.* sicut exempla laudata ostendunt. Ajax enim iræ suæ argumentum *διαστρόφοις ὀφθαλμοῖς* intuetur: Phædra amoris sui figuras loquitur, insanisque verbis *τὰ τοῦ ἔρωτος αἰνίττεται.* Ita apud Luscium ille adolescentulus, præ nimio desiderio amicæ, potuerit de sanæ mentis statu emoveri, et morbo intra præcordia sæviente, videre quæ non videbat, deque iis verba jacere. quibus interim voluerit Poëta causam insaniæ et morbi *αἰνίττεσθαι.* Sive autem continuus hic furor sit; ut Ajacis, quem *θεήλατον* Poëta fecit; sive vehementia perturbationis ad sermones parum sanos evectus refringitur, ut in Phædra, quæ *πάλιν καταστᾶσα τῆς μανίας καὶ ἔμφρων γενομένη αἰσθάνεται ἑαυτὴν παρατρέψασαν, καὶ μανιώδη φθεγγομένην*; quicquid inquam horum sumserit Luscius, non jam comicum sed tragicum *πάθος* in scenam attulit. nam *κωμικὴν ὑπόθεσιν* excedit, vel per intervalla, vel per *συνεχῆ ἐκφροσύνην*, verba furentium loqui. Hoc est, quod Terentius in Luscio notavit: et in quo *τὸν κωμικὸν ἐκωμῴδησεν. Bœcler.*

Scripsit adolescentulum] Quæ tragœdiæ aptiora, quam comœdiæ. *Mer. Casaubonus.*

7 *Cervam videre fugere, sectari canes*] Hic affectus a comœdiis removendus est. *Donatus.*

Cervam videre fugere, sectari canes] Ambiguitas per accusativum casum, perseverans usque ad ultimum de industria, ut etiam ipsa perplexitas odiosa sit. *Idem.*

Videre] Imo, *videri*. Nam procul dubio ita scriptum reliquit Comicus: quod verbum magis aptum personæ insanienti, de qua intelligit; quia *videri*, id est, *τὸ δοκεῖν, καὶ φαντάζεσθαι*, longe accommodatius turbatæ menti, quam *τὸ ὁρᾷν*. Nam ejusmodi homines putant se videre quod non vident: et hoc est *δοκεῖν*. Scal. in Catul. *Mer. Casaubonus.*

8 *Et eam plorare, orare, ut subveniat sibi*] Hæc omnis *περίστασις* tragica est: et ideo in comœdia vitiose inducitur. *Donatus.*

Eam plorare] Lacrymæ hominis propriæ, (ut solus vere gaudeat et mœreat,) ex quadam tamen similitudine aliis aliquot animalibus tribuuntur: ut

crocodilo, et cervo. De cervi lacryma Scal. exercit. 112. *Mer. Casaubonus.*

Orare ut subveniat sibi] Plinius de cervis: ‘Urgente vi canum, ultro confugiunt ad hominem.’ *Idem.*

9 *Quum stetit olim nova*] Bene hoc positum est. potuit enim responderi, Cur igitur stetit, et non exacta est a populo? *Donatus.*

Quum stetit olim nova] Recte *olim:* quasi dicat, Quum adhuc Terentius non scriberet, penuria meliorum est probata. Deinde quod ait *nova*, hoc significat, omnia carmina novitate ipsa commendari, etiamsi nullius momenti sint. *Idem.*

Cum stetit olim nova] *Stetit* posteriorem hic producit, more antiquorum, apud quos finientia in, t, indifferentia erant. *Faërnus.*

10 *Actoris opera magis stetisse*] Una opera et suffragium scenicorum comparat, et lædit adversarium. *Donatus.*

11 *Minus multo audacter*] Nove dictum, *minus multo audacter:* ut cum dicamus nos, ‘minus audacter.’ *Id.*

Minu' multo audaciter quam lædit læderet] Ita dubio procul legerat Donatus; sed is hodie ab excerptore suo corruptus est. Quare autem non æque dici queat *audaciter*, ac *contumaciter*, *pertinaciter*, *pervicaciter*, *furaciter*, *&c.* apud Ciceronem? Scio et hoc, apud Minutium Felicem reperiri eandem vocem pag. 23. ed. Germanicæ. *Faber.*

12 *Quas fecisset fabulas*] Andr. prol. ‘Populo ut placerent, quas fecisset fabulas.’ Vide ibid. *Mer. Casaubonus.*

Et magi' placerent quas fecisset fabulas] Vellem hunc versum delevisse; qui ex Andria est, et huc inepte translatus. In veteribus quidem libris nullus est. *Faber,*

13 *Nunc si quis est qui hoc dicat, aut sic cogitet*] Omne quod in mentem venit, aut cogitamus, aut dicimus. ut Virgilius, ‘Et mihi jam multi crudele canebant Artificis scelus, et taciti ventura videbant.’ Hic sensus est, Nunc si quis est, qui hoc dicat, aut censeat, improbus est Terentius, qui omnes prologos de maledictis facit: habeat is hoc responsum sibi, adversarium coëgisse, qui provocaverit. Nam quid faceret Terentius, quum de palma artis musicæ certandum videat esse sibi? *Donatus.*

14 *Lacessisset prior*] Aut *lacessisset* abundat, aut *prior*. Idem.

15 *Nullum invenire prologum*] *Prologum* modo, non hominem, sed verba significat. *Idem.*

Novus] Hic quod supra prætermisit, veteri supposuit novum. *Idem.*

16 *Nisi haberet cui malediceret*] Mire, *haberet:* quasi dubium non sit, maledicendum esse Luscio. *Idem.*

17 *Is sibi responsum hoc habeat*] Huic rei per qualitatem respondet, adversarium cogere, ut sic agat. *Idem.*

In medio omnibus palmam esse positam] Sensus hic est, Inveniret, inquit: sed maluit, quum de palma certandum sit, adversario respondere lædenti. Verum oratorie, manifesta solvere non curavit, hoc est, nullum invenire prologum potuisse Terentium. et hoc enim objiciendum fuit omnibus et novis et veteribus Poëtis. *Palmam* pro causa certaminis posuit. Et ideo non est mirandum, si pugnant, quibus causa certaminis præsto est. *Idem.*

In medio omnibus palm.] Vide Chrestomath. in voc. ‘med.’ *Boeclerus.*

18 *Qui artem tractant musicam*] Virgilius, ‘Nec quicquid ubique est Gentis Dardaniæ, magnum quæ sparsa per orbem.’ Et περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ, qui comœdias scribunt. *Donatus.*

Qui artem tractant musicam] Prol. Heaut. ‘Repente ad studium hunc se applicasse musicum.’ vide ibid. *Mer. Casaubonus.*

19 *Ille ad famem hunc ab studio*] Hic maxime incipit solvere, quod sibi superius ipse proposuit. *Donatus.*

Ille ad famem hunc ab studio] Nunc

quid est, inquit, Poëtam vituperare, nisi ad famem rejicere? nam Poëtæ probi suas vendebant fabulas, et harum pretiis alebantur. *Idem.*

Ille ad famem hunc ab studio] Cur lacessitus respondes? certamen est, inquit. *Idem.*

Ab studio studuit] Vetuste: ut, 'luserat ludum' et 'pugnam pugnavit.' *Idem.*

Ab studio] Donatus hic: *ab studio studuit.* vetuste. ut, 'luserat ludum,' et 'pugnam pugnavit:' sed fallitur. nam is ordo verborum, *studuit reicere* (i. rejicere) *ab studio ad famem.* nempe, ut cessante studio et industria fame periret, et inopia. Nam, 'Magister artis ingeniique largitor venter,' ut Pers. in prolog. et Theog. 'Η πενία Διόφαντε μόνη τὰς τέχνας ἐγείρει. *Studium* autem vox, ex Heb. צדה, quod 'quærere,' 'venari' significat. Id enim primorum hominum præcipuum studium, venatio. *Mer. Casaubonus.*

21 *Benedictis si certasset*] Quia supra dixit, 'In medio omnibus palmam esse positam.' quasi dicat, quicquid in certamen venerit, in eo vincendos æmulos esse. *Donatus.*

Si certasset] Ἀντὶ τοῦ provocasset: ab eo quod præcedit, id quod sequitur. Virgilius, 'Nec te certasse priorem Pœniteat.' *Idem.*

Audisset bene] *Bene audire*, est bene dici, laudari. *Idem.*

Audisset bene] Donatus supplere ἔλλειψιν videtur, quando notat: 'bene audire,' &c. plenius: bene audire, est, audire bene dici. ita male audire, est, audire male dici, sibi aut de se. hæc unica ratio locutionis. *Boeclerus.*

22 *Quod ab ipso allatum est*] Id est, maledictum. *Donatus.*

Quod ab ipso allatum est, sibi esse id rellatum putet] Proverbiale est, 'Quod dedit, recepit.' Et geminavit *l.* ut 'Relliquias Danaum.' *Idem.*

Id sibi esse rellatum] Versus sustentatur contrahendo in scansione, *sibi*, in unam syllabam, vel elisione d ex *id*, ut sit dactylus in tertia et quarta sede. *Faërnus.*

Quod ab illo allatum est, id sibi relat.] Jure se defendit. de quo illud proverbiale apud Donatum testatur: 'Quod dedit, recepit.' Apud Suetonium Vespasianus de jurgio quodam Senatoris Equitisque Romani ita pronuntiavit: 'Non oportere maledici Senatoribus: remaledici civile fasque esse.' Ulpianus quoque putat ignoscendum ei, qui voluit se ulcisci provocatus, retorquendo scilicet in eum crimina, a quo petitus erat l. xiv. § 6. de Bonis Libert. Bene 'ignoscendum.' *Boeclerus.*

Quod ab illo allatum est, sibi id esse rellatum] Quod Angli vulgo venuste, *Such as you bring, &c.* Mer. Casaub.

23 *De illo jam finem faciam dicundi mihi*] Ἀπὸ τῆς ἐπιεικείας τοῦ λέγοντος. *Donatus.*

Dicundi mihi, Peccandi quum ipse de se finem non facit] Et *mihi*, et *de se*, proprie positum est: et præterea ἀμφιβολία. *Idem.*

24 *Peccandi*] Maledicendi. *Idem.*

Peccandi cum ipse de se finem] Prius, inquit, ego de illo finem faciam, quam ipse de se. An, Prius dicendi ego faciam, quam ille peccandi finem? *Non facit*, pro non faciat: ut, 'Mirum ni ego turpiter hodie dabo.' *Idem.*

De se] An *de se* additum ad concinnitatem sententiæ, ut τῷ *de illo* respondeat? an, *de se*, i. ἀφ' ἑαυτοῦ, propria voluntate et motu; nulla a me injuria provocatur? *Mer. Casaubonus.*

25 *Nunc quid velim, animum attendite*] Deest *quæritis.* ut sit, Nunc quid velim, quæritis? animum attendite. *Donatus.*

Adporto novam] *Novam*, Latinam dicit. *Idem.*

26 *Epidicazomenon quam vocant comœdiam*] Hic manifeste errat Terentius. nam hæc fabula quam transtu-

lit, *Epidicazomene* dicta est, a puella de qua judicium est: quum sit alia *Epidicazomenos* ejusdem Apollodori. Debuit ergo dicere *Epidicazomenen* Græce. *Idem.*

Ἐπιδικαζόμενον *quam vocant Comœdiam*] Defendit contra Donatum hanc lectionem Guyetus, quem vide. *Bocl.*

Ἐπιδικαζόμενον *quam vocant Græci*] Ita enim comparata res est, ut disquisitione opus habeat, propter calumniam excerptoris: (sic eum voco qui nobis Donatum tam misere, tamque imperite mutilavit:) sic loquitur: 'Hic manifeste,' &c. Hæc ille. at ego hoc satis scio: si iste nugator hodie viveret, apud Reginam Moriam codicillos bellninæ nobilitatis obtineret, et ex beneficio tantæ reginæ, etiamsi haberet competitores quantum nunc fatuorum sub sole est, eos omnes longe post se relinqueret. Nam cui tandem homini nato fiat credibile, Terentium, Scipionem, Lælium, ejus ipsius Fabulæ nomen nescisse, quam ipse vel ipsi vertendam suscepissent? Isthuc ne in cucurbitam quidem Claudii cadere possit. Sed ut dixi modo, literas Græcas hic non habeo; quare de his alias. Tum explicabo, si copia mihi fuerit, quid tandem errandi causam præbuerit huic pulmoni. *Faber.*

27 *Latini Phormionem nominant*] Φόρμιον tegiculum dicunt Græci, quo insternitur pavimentum: unde Phormio correpta prima syllaba apud Apollodorum est. Non ergo a formula, ut quidam putant, dictum est. Ergo inde parasitus, vilissimæ conditionis homo, nomen accepit. *Donatus.*

28 *Quia primas partes qui aget*] *Primas* nunc, maximas ad actorem enim retulit Cicero, 'Sæpe illum qui est secundarum aut tertiarum partium.' *Idem.*

Phormio parasitus] Si a formula esset nomen comœdiæ, primam produceremus syllabam: si a Phormione, corripere debemus. *Idem.*

29 *Per quem res agitur maxime*] Quia primæ partes etiam aliud significant. non ergo nunc primum actum dicit, sed summas partes. Et bene *maxime*: quia et per alios. *Idem.*

30 *Voluntas vostra si ad Poëtam accesserit, date operam*] *Si voluntas accesserit*: pro, si faveritis. nove sic *voluntatem*, pro favore ponit. *Idem.*

31 *Adeste æquo animo*] Favor in comœdia silentium spectatoris est. Recte ergo addit *per silentium*. Idem.

Æquo animo] Nunc propositio est. *Idem.*

32 *Ne simili utamur fortuna atque usi sumus*] Ne populum læderet, fortunam maluit accusare. *Idem.*

33 *Quum per tumultum noster*] Apparet Hecyram ante Phormionem actam esse: cui contigit id quod queritur populum subaccusans. *Idem.*

Noster grex motus loco est] 'Locus,' est distributio temporum, quæ cuique in spectaculum venturo attribuuntur ab Ædilibus. Unde *loco motus* dicitur, qui suas horas non obtinuerit inter præcedentes et consecuturos. Ergo proprie. Sic et Cicero, 'Loco ille motus est, quum est ex urbe pulsus.' *Idem.*

34 *Quem actoris virtus*] Ubique laudat actorem. est enim Poëtæ utile. *Idem.*

Quem actoris virtus] Qui exclusus toties, animum non abjecerit, sed perseveraverit agere. ideo *virtus*. Idem.

Restituit locum] Bene repetivit locum, ut ἀμφιβολίαν vitaret: ne *quem tumultum* dicere videretur. *Idem.*

35 *Bonitasque vestra adjutans, atque æquanimitas*] *Bonitas* in omnibus generaliter rebus est: *Æquanimitas* in spectando. An *bonitas* in probandis his quæ bona sunt, *Æquanimitas* in agnoscendis vitiis atque delictis? An ταυτολογία est? An *bonitas* circa omnes: *Æquanimitas* circa Terentium? *Idem.*

Bonitasque vestra] Ne totum actori tribuens, nihil populo præter culpam reliquisse videretur, honoris causa hoc addidit. *Idem.*

Adjutans] Sic veteres dicere maluerunt, quam *adjuvans.* Idem.

ACTUS I.

SCENA. I. Constat Senariis hæc scena. vs. 7. Mss. *hi qui minus hab.* vs. 11. omnes; *arripiet.* vs. 12. duo; *quanto lab. sit partum.* Bœclerus.

Amicus summus meus, et popularis] *Quod in omnibus fere comœdiis, in quibus perplexa argumenta sunt, fieri solet, id in hac quoque Terentius servat: ut* προτατικὸν πρόσωπον, *id est, personam extra argumentum, inducat: cui dum ob hoc ipsum, quod veluti aliena tota fabula est, gesta res narratur, discat populus textum ex continentia rerum, sitque instructus ad cetera. In hac scena, quæ docendi atque instruendi spectatoris causa inducitur, mire extrinsecus lepores facetiæque cernuntur et sales comici. Id enim est artis Poëticæ, ut quum narrationi argumenti detur opera; jam tamen res agi et comœdia spectari videatur.* Donatus.

1 *Amicus summus meus, et popularis Geta*] Insinuatio personæ ejus, quæ inducitur ad audiendum argumentum. Et vide servum ostendi Davum: et non ostendi cujus servus sit. *Idem.*

Amicus summus meus] Causa cur in scenam procedat Davus. *Idem.*

Amicus] A voluntate. *Idem.*

Popularis] A fortuna. *Popularis*, ejusdem conditionis gentisque. Sallustius, 'Popularis sui sceleris.' Et *popularis*, populo amatus, et *popularis* civis, et *popularis* humilis, et *popularis* vilis, e populoque factus: ut si quis dicat sordidum, 'popularem civem.' *Idem.*

Amicus summus meus] Davus extra duas familias inducitur, quæ in hac sunt fabula, alienus, ac per hoc ignarus, cui narret Geta argumentum. *Idem.*

2 *Heri ad me venit*] Apparet heri fuisse nuptias. *Idem.*

Heri ad me venit] Propter cognationem *E* et *I* literarum, non dubitaverunt antiqui et *here* et *heri* dicere, et *mane* et *mani*, et *vespere* et *vesperi.* Idem.

Erat ei de ratiuncula] Deest *nam:* sed mire subtractum est. *Idem.*

Erat ei de ratiuncula] Opportuna diminutio in re servili, *ratiuncula* et *pauxillulum.* Idem.

Erat ei de ratiuncula] Moraliter intulit, *erat ei.* magis enim facetum et comicum est, quum ἀσυνδέτως infertur, quam si diceret, *nam erat ei.* Idem.

3 *Jampridem apud me reliquum*] De argumento sumitur causa colloquii. Nam debui, inquit, Getæ: et ille me exigit, ut muneretur domino ob nuptias factas. *Idem.*

Pauxillulum] Quartus gradus diminutionis, *paulum, paululum, pauxillum, pauxillulum.* Idem.

4 *Id ut conficerem*] Ἔλλειψις prima. Et *conficerem* proprie: nam 'fieri pecunia' dicebatur. Sallustius, 'Quæ pecunia ad Hispaniense bellum Metello facta erat.' *Idem.*

Conficerem] Quia in promptu non erat. *Idem.*

Conficerem] Compararem, paratum haberem. Cic. 'Duæ rationes conficiendæ pecuniæ, aut versura, aut tributo.' vide act. v. sc. 5. *Mer. Casaubonus.*

Confeci: adfero] Bene quasi reddendæ moræ, non habere, causa fuerit. *Donatus.*

5 *Nam herilem filium*] Τρόφιμον Græci dicunt. atque haud scio, an Latini quoque 'alumnum' dicere poterant, nisi hoc mallent. *Idem.*

Nam herilem filium ejus duxisse audio uxorem] Mire se applicat argumento. *Idem.*

Nam herilem filium] Antiphonem. *Mer. Casaubonus.*

6 *Ei credo munus hoc conraditur*] Mire. Heri quidem fuerunt nuptiæ, sed adhuc munus conraditur: quia in nuptiis etiam septimus dies instaurationem voti habet, ut in funere nonus dies, quo parentalia concluduntur. *Donatus.*

Ei credo] Uxori scilicet. *Idem.*

Munus hoc conraditur] *Hoc*, pecuniæ scilicet munus erit. Et est figura ἐπεξήγησις. *Idem.*

Credo] Pro vere scio. Et *ei*, an uxori, an absolute? ut sit, *ei rei.* Idem.

Conraditur] Apta in verbo difficultas. Ut in Adelphis, 'Minas decem conradit alicunde.' Et, 'Conrasi omnia.' *Idem.*

7 *Quam inique comparatum est*] Miro ἰδιωτισμῷ merem pro lege conqueritur. *Idem.*

Comparatum] Constitutum est lege. Et, *Hi qui minus habent,* et, *divitioribus* dixit: ne diceret, servi dominis. vult enim latius patere quod dicit, et generalem esse sententiam. *Idem.*

Quam inique comparatum est! hi qui minus habent] Garrulos servos et sententiosos amat Comœdia: tristes et parce loquentes Tragœdia. *Idem.*

8 *Ut semper aliquid addant*] Mire, non *dent*, sed *addant*: et non, *aliquando*, sed *semper*. Idem.

Divitioribus] Pro, minus pauperibus. *Idem.*

Addant ditioribus] O. l. s. et Donatus, *divitioribus*. Faërnus.

9 *Quod ille*] Docte ad singularem numerum transit a plurali. *Donatus.*

Quod ille] Redit ad Getam. *Idem.*

Unciatim] Sic veteres, *multa unciatim*. Cum expensa pecunia ferretur more veterum; non, ut nunc, annumeraretur; 'assis' libra erat, ejusque partes, 'unciæ.' Rursus unciæ unius duodecima pars, 'libella' dicebatur. Merito ergo non per singulos sestertios, neque per singulos denarios, neque per singulos asses: sed id quod ὑπερβολικῶς minimum fuit, per singulas uncias *unciatim* dixit. Et Cicero, 'Ecquis Volcatio, si sua sponte venisset, libellam unam dedisset?' *Id.*

Unciatim] Vix potuit et unciatim, et cito conflari peculium. Ut multa pauxillatim, et cito fiunt maxima. Merito ergo additum est *vix*. Sed quid si et *unciatim*, et *vix*, et tamen de lucro dedit? 'De demenso suo,' inquit. Quid si ex abundanti? 'Suum defrudans genium.' Deinde, non 'acquisivit,' sed *comparsit*. Et ad postremum, 'miser;' ut iniquitas consuetudinis, comploratione finiretur. *Id.*

De demenso suo] Servi quaternos modios accipiebant frumenti in mensem, et id 'demensum' dicebatur. et utrum a mense, an a metiendo, incertum est. *Idem.*

Unciatim] Minimis portiunculis. *Mer. Casaubonus.*

10 *Suum defrudans genium*] Ut contra, 'genialia curare' dicitur, qui vivit lautius. *Donatus.*

11 *Id illa*] Nupta scilicet. *Idem.*

Universum abripiet] Contra illud quod 'unciatim' dixerat. *Idem.*

Universum abripiet] Magna virtus pene in singulis syllabis: contra illud quod ait 'ille,' *illa* retulit: contra 'unciatim,' *vix*: et 'de demenso suo,' *universum*. Contra id quod ait, 'munus conraditur,' *abripiet*. Contra, 'Suum defrudans genium,' et 'comparsit miser,' *Haud existimans quanto labore partum*. Idem.

Haud existimans] *Haud existimans*, vel intelligens, vel recogitans, ac reputans. *Idem.*

Haud existimans] Pro, æstimans, Sallustius, 'Si, Quirites, pacem existimaretis.' *Idem.*

12 *Quanto labore partum*] Hoc sic pronuntiandum est, quasi nunc ei venerit in mentem sæpius passurum

Getam, quod semel tolerare gravissimum judicaverit. *Idem.*

Quanto labore] Ut, 'Relliquias Troja ex ardente receptas.' *Idem.*

Partum] Proprie dicitur *partum*, de eo quod labore quæsitum est: quia nullus partus sine dolore est ac labore. *Idem.*

Porro autem Geta ferietur] Ad paupertatem retulit *ferietur.* nam et damnum 'plaga:' et res, 'sanguis' noster dicitur. *Idem.*

13 *Ferietur alio munere*] Significanter, non *fungetur*, munere, sed *ferietur*, dixit. *Idem.*

Ferietur alio munere] Ex consuetudine, *ferietur.* Nam et 'plagam,' damnum: et sumptum, 'sanguinem' nostrum dicimus. *Idem.*

Ferietur alio munere] Mactabitur. Quia autem τὸ 'mactare' ambiguum, cum et 'bono' mactare dicamus, et 'malo' (ut, 'mactare infortunio,' 'mactare honore,' &c.) ideo et τὸ *ferire* synonymum taliter hic usurpatur. ut *munere*, τὸ *ferietur* in bonam partem; sed ut *munere* quod damnum potius dicendum sit, ita τὸ *ferietur* in malam partem. *Mer. Casaubonus.*

Ubi hera pepererit] Quæ supra 'illa' dicta est. *Donatus.*

Ubi hera pepererit] Quinto a partu die, qui dies ἀμφιδρόμια vulgo dicebatur (qui etiam 'dies lustricus') apud Græcos. vide Casaub. in Pers. Sat. XI. ubi varii circa infantes ritus, tum Græci, tum Romani. *M. Casaubonus.*

14 *Porro alio autem*] Et *alio*, quod dicit, pro multis pronuntiandum est. *Donatus.*

Ubi erit puero natalis dies] Cum adjectione temporis, cujuslibet natalis dies melius dicitur: ut 'natalis locus,' et 'natale astrum.' sed Virgilius, serviens personæ rusticæ, 'Meus est natalis, Iola,' inquit: nec addidit, 'dies.' *Idem.*

15 *Ubi initiabunt*] Hoc vultuose pronuntiandum. *Idem.*

Ubi initiabunt] Ut quidam cibo et potu: ut quidam, sacris. *Idem.*

Ubi initiabunt] Legitur apud Varronem, initiari pueros Edulisæ, et Poticæ, et Cubæ, divis edendi, et potandi, et cubandi: ubi primum a lacte et cunis transierunt. quod Virgilius, 'Nec deus hunc mensa, dea nec dignata cubili est.' Hoc adnotavit Probus. Sed Terentius Apollodorum sequitur. apud quem legitur, in insula Samothracum, a certo tempore pueros initiari, more Atheniensium, quod, ut in palliata, probandum est magis. *Id.*

Ubi initiabunt] Hoc sic inferendum est: non quasi hoc solum sit, sed quasi defatigatus sit enumerando occasiones dandorum munerum. *Idem.*

Initiabunt] A lacte depellent, et novi cibi præbendi initium facient: quod non sine multa superstitione. Alii ad sacra Samothracum referunt, quibus certo tempore, more Atheniensium, pueri initiari soliti. Vide Don. hic. *Mer. Casaubonus.*

Omne hoc mater auferet] Hoc retulit ad offerentis irrisionem, qui putat se puero dare. *Donatus.*

Mater auferet] An nutrix? an vera mater? *Idem.*

Omne hoc mater auferet: puer causa erit mittendi] Inepte hic quæritur apud Donatum; 'an nutrix,' &c. non enim nisi de vera matre accipi debere, et Latinitas et contextus docet. *Bœclerus.*

16 *Puer causa erit mittundi*] Proprie dixit *mittundi*, de muneribus. *Donatus.*

Sed videon' Getam] Locuturum ostendit Getam. *Idem.*

Sed videon' Getam] Apparet Poëtam nihil putasse amplius addendum, ad insinuandam populo personam Davi: et ideo jam induxit exeuntem Getam, ut sit causa commutandæ orationis. *Idem.*

SCENA II. Iterum senarii sunt. vs. 3. Argentoratensis; *debeo.* vs. 7. duo; *scis q. in met.* vs. 12. omnes; *hanc op.*

tibi dabo. vs. 41. omnes; *huic viciniæ.* vs. 56. duo; *capillus sparsus.* vs. 61. duo; *scin quantum?* unus; *scin quam.* in margine 'al. *quantum.*' vs. 64. duo; *illum hinc civem esse Atticam.* vs. 76. omnes; *eis nubant.* vs. 88. duo; *placet.* vs. 90. omnes; *abeam.* et vs. 91. *omitte.* Boeclerus.

Si quis me quæret rufus] *Mire Poëta desideratum Getæ ostendit Davum.* Donatus.

1 *Si quis me quæret rufus*] De ipso loquitur, a quo reddi sibi debitum sperat. *Idem.*

Si quis me quæret rufus] Ἀποσιώπησις secunda. nam apparet plura dicturum fuisse. *Idem.*

Præsto est; desine] Tertia persona de se loquens usus est: quia ille nominativum prætulit. *Idem.*

2 *At ego obviam conabar tibi, Dave*] *Conabar*, absolute. An ἔλλειψις est, ut desit *ire?* Et est adverbium loci *obviam.* Idem.

Conabar] Id est, cogitabam. Locum ex epistolis Ciceronis ad Familiares alias proferam a me emendatum. Ibi legitur 'coactus' pro 'conatus,' in hac significatione, qua de nunc agimus. Apud Plaut. in Mercatore est, 'conata proloqui,' id est cogitata, initio Fabulæ. *Faber.*

Accipe] Prævenit petitionem, dicendo *accipe:* et hoc cum gestu offerentis dicitur. Et hoc est quod ait, *confeci; affero.* Donatus.

3 *Lectum est*] Absolute. nam non dicit quid: utrum debitum, an argentum lectum. Lucilius, 'Lecti omnes: Atticon hoc est.' *Idem.*

Lectum est: conveniet numerus] Ordinem servavit. prius enim qualitas, deinde numerus pecuniæ spectari solet. *Idem.*

Lectum est: conveniet numerus quantum debui] Quippe tribus modis debitum pecuniarum solvitur. pensione, *accipe.* spectatione, *lectum est.* numero, *conveniet numerus quantum debui.* Idem.

Lectum est] *Lectum*, bonum, vel splendidum: ut, 'Arma Serestus Lecta refert humeris.' Quamvis quidam putant, *lecta*, ab eo quod est 'lego,' dictum. *Idem.*

Quantum debui] Pro, debitum tibi a me est. *Idem.*

4 *Amo te, et non neglexisse habeo gratiam*] Amat, quod reddiderit pecuniam: agit gratias, quod diligenter. Et quare? utrum quia creditum non fefellerit? an quia lectum attulerit, et numero congruenti. Et recte dixit: nam redhibitio debiti hoc agit, ut etiam gratias agamus. *Idem.*

Amo te, et non neglexisse habeo gratiam] Hoc pro gratiarum actione ponitur: et ostenditur vere, necessariam fuisse pecuniam. *Idem.*

Non neglexisse] In Andria, 'Et id gratum fuisse adversum te, habeo gratiam.' *Idem.*

5 *Præsertim ut nunc sunt mores*] Sic et illud dictum est, 'Namque hoc tempore Obsequium amicos, veritas odium parit.' Quia consuetudinis imago est, vituperare præsentia. *Idem.*

Adeo res redit] Figurate, pro, ita loqueris; *adeo res redit*, dicitur, quum aliquid pejus exspectatione contigit. *Idem.*

6 *Si quis quid reddit, magna habenda est gratia*] Id est, etsi rem non magnam, tamen magna habenda est gratia: hoc enim significat, *quid reddit.* Id.

Si quis quid reddit] Qui hoc interrogative pronuntiaverit, parum belle explicat conceptam sententiam. *Id.*

Si quis quid reddit, magna habenda est gratia] Juven. 'Nunc si depositum non inficietur amicus, Si reddat veterem cum tota ærugine follem, Prodigiosa fides.' *M. Casaubonus.*

Habenda est gratia] Deest, *ei.* Donatus.

7 *Sed quid tu es tristis*] Hic admonemur omnem ab initio sermonem Getæ, quasi satagentis et anxii, pronuntiare, accommodatis præsertim ad vultum verbis. Nam et, 'Si quis me

quærit:' et, 'At ego obviam tibi conabar, Dave:' et, 'Amo te, et non neglexisse habeo gratiam:' in se quoddam contractionis animi occupatique signum habent. *Idem.*

Sed quid tu es tristis] *Sed* particula, transitum significat ad mentionem alterius rei. *Idem.*

Sed quid tu es tristis? egone? nescis quo in metu] Descensus ad argumentum ab eo sermone, qui extrinsecus a Poëta informatus est, jam manifeste apparet. *Idem.*

Egone! nescis quo in metu] Ὑπόθεσις comœdiæ, ne nuda appareat σύνθεσις. *Idem.*

Nescis quo in metu, et quanto in periculo sim] Pronuntiantis et interrogantis esse potest. *Idem.*

Nescis quo in metu] Dum perturbationum bigæ sunt: a malo una, ex cupitis altera. Ergo a mali bigis, præsentis temporis periculum esse dicimus, et futuri metum. *Idem.*

Nescis quo in metu] Pronuntiative magis quam percontative efferendum est. sic enim solemus de magnis rebus dicere. *Idem.*

Nescis quo in metu, et quanto in periculo sim] Vix alterum sustineri potest eorum, quæ utraque posuit nunc, et metum et periculum. *Idem.*

8 *Quid istuc est*] Fac hunc scire: et narrandi non erit locus. Necessario igitur ignarus inducitur Davus. *Idem.*

9 *Modo ut tacere possis*] *Ut*, pro ne, non. quod si est, subaudiendum est, *vide*, aut quid tale. *Idem.*

Modo ut tacere possis] Vere argumentum est, celari id, quod Antipho non coactus, sed volens duxit uxorem. *Idem.*

Modo ut tacere possis] *Modo*, pro, tantummodo: ut, 'Modo Juppiter adsit.' *Idem.*

Abi sis insciens] Nunc pro inscito posuit. vel *inscientem* modo stultum dicit, alias ignarum. *Idem.*

Insciens] Stulte. *Mer. Casaubonus.*

10 *Cujus tu fidem in pecunia perspexeris*] Sententiose dixit: quasi in omnibus credendum sit, servaturum fidem esse eum, qui in pecunia servaverit. Et hoc ideo interposuit, ne longus esset, dum suadet ut dicat: quemadmodum in aliis fabulis. *Donatus.*

Cujus tu fidem in pecunia perspexeris] Proprie locutus est de pecunia, et *fidem* dicendo, et *credere*. Nam 'fides' est eorum, quibus datur: 'creditores' dicuntur ipsi qui dant. *Idem.*

In pecunia] A majore ad minus. *Idem.*

Perspexeris] Non *inspexeris*, sed *perspexeris*, quod plus est, dixit. *Id.*

11 *Verere verba ei credere*] Verba cum pronuntiatione dicit, ut ostendat, multum distare inter pecuniam et verba. *Idem.*

Verba] Caute hæc accipienda; et ex eorum numero, qui scite potius quam vere dicuntur. Verba enim, κοῦφον πρᾶγμα, per se, ut Plato loquitur, sed ex quibus res maximæ pendent: et secreti longe difficilior, ut plurimum, quam auri solet esse custodia. *M. Casaubonus.*

Ubi quid mihi lucri est te fallere] Ab utili conjectura, et bene: quia servus nihil de honesto dicit. *Donatus.*

Ubi quid] Significantius dixit *quid*, quam si diceret, *nihil*. Idem.

12 *Ergo ausculta*] *Ergo* nunc velut increpatio tarde facientis est. Quia hic igitur obloquendo impediverat narraturum, *ergo* dixit. Sic Virgilius, 'Ergo age, chare pater, cervici imponere nostræ.' *Idem.*

Hanc operam tibi dico] Auscultandi scilicet et audiendi. *Idem.*

Hanc operam tibi dico] Plus est *dico*, quam *do*. 'Dicatur' perpetuo. 'Datur' ad tempus. *Idem.*

Dico] Addico, audiendi et auscultandi scil. *Mer. Casaubonus.*

13 *Senis nostri, Dave, fratrem majorem*] Dicendo *senis*, ostendit et adolescentem se dominum habere. dicendo *nostri*, ostendit esse et alio-

num. dicendo *fratrem*, non unum esse monstravit. dicendo *majorem*, etiam minoris fecit indicium. Sic argumenti partem maximam nondum narrans, jam in ipsa interrogatione transegit. Hæc autem omnia propter populum sic aguntur. Ideo ille, *quidni* dixit, ne sit opus pluribus verbis. *Donatus.*

Senis nostri, Dave, fratrem] Mirum compendium narrationis, quasi per interrogationem, fecit, ne ex alto repeteret. Sic Virgilius: 'Fando aliquid si forte tuas pervenit ad aures, Belidæ nomen Palamedis, et inclyta fama.' Et, 'Nostin' hanc quam amat frater?' In Eunucho. *Idem.*

14 *Quid? ejus gnatum Phædriam*] Non dixit, quid? Phædriam? sed addidit, *ejus gnatum*: ut magis docere, quam interrogare videretur. *Idem.*

Quid? ejus gnatum Phædriam] Deest *nosti*. Idem.

15 *Tanquam te*] O varietas: quidni? tanquam te. *Idem.*

Evenit, senibus ambobus simul iter] Non, evenit iter: sed, evenit ut iter esset. *Idem.*

Simul] Uno tempore. *Idem.*

16 *Illi in Lemnum ut esset*] Recte tacetur cur Chremes ierit, et dicitur cur Demipho. utrumque pro argumento est. *Idem.*

17 *Ad hospitem antiquum*] Sic Virgilius, 'Veterem Anchisen agnovit amicum.' Hoc autem addidit, ut esset idonea causa navigandi seni. *Idem.*

Senem per epistolas pellexit] *Epistolas* dicendo, ostendit eum non semel scripsisse. *Idem.*

18 *Pellexit*] Induxit. sic Virgilius, 'Pellacis Ulyssi.' *Idem.*

Modo non montes auri pollicens] Proverbialis ὑπερβολὴ facta per exceptionem, aut per superlationem, aut æquam collationem. Ejusmodi est illud Demosthenis, *μόνον οὐχὶ φορὴν ἐμοίς.* *Idem.*

Modo non montes auri] Sallustius, 'Maria montesque polliceri cœpit.' *Idem.*

Modo non montés auri pollicens] More veterum: quia hospites hospitibus multa donabant. *Idem.*

Montes auri pollicens] Sallust. 'Maria montesque pollicere cœpit.' Vide Erasm. *Mer. Casaubonus.*

19 *Cui tanta erat res*] *Cui*, dativus casus est. Dominone tuo, inquit, pollicebatur hæc, cui tanta res erat? *Donatus.*

Cui tanta erat res] Deest, *eum*. ut sit, Eum pellexit, cui tanta res erat? *Idem.*

Cui tanta erat res, et supererat] Dominone tuo, cui tanta res ad usum suppetebat, et ultra quam usus postulabat? Magna autem stultitia tam opulentum senem, lucri causa a domo peregrinari, et longi itineris molestias et pericula subire. *Mer. Casaubonus.*

Et supererat] Plus est *superesse*, quam *esse*. Donatus.

Desinas: sic est ingenium] Necessaria est ad fabulæ ἔκτασιν avaritia Demiphonis: ut majore periculo, illo absente, duxerit filius indotatam. nam mox dicturus est, 'Illene indotatam virginem atque ignobilem daret illi?' *Idem.*

20 *Sic est ingenium*] Præparatio bona, qua et dives et avarus describitur Demipho, ut indotatas nuptias filii ferre non possit. *Idem.*

Sic est ingenium] Recte. non enim, inquit, fortuna avarus est, sed natura. *Idem.*

Sic est ingenium] Omnium? an domini? sed magis domini. *Idem.*

Oh! regem me esse oportuit] Ostendit pauperum affectiones, qui se solos uti divitiis scire aiunt, si eas habeant. *Idem.*

Oh! me regem esse oportuit] Acue *me*. Idem.

21 *Abeuntes ambo hinc tum*] *Hinc* et *hic* legitur. et est ordo, hic relinquunt filiis. *Idem.*

22 *Relinquunt*] Id est, non secum abducunt. *Idem.*

Quasi magistrum] Bene *quasi:* qui non complevit hoc ipsum, nec vult esse. *Idem.*

Magistrum] Sic Latini: quem Græci παιδαγωγὸν appellant. *Idem.*

O Geta, provinciam cepisti duram] Acquisitæ bello longe ab Italia regiones, 'provinciæ' dictæ sunt, a porro, vel procul, et vincendo. ad quas quia Prætores cum officio mittebantur, officia quoque 'provinciæ' nominantur. *Idem.*

O Geta, provinciam] Splendide *provinciam* dixit. *Idem.*

23 *Mihi usus venit*] Ita plane accidit mihi. *Mer. Casaubonus.*

24 *Memini relinqui me, Deo irato meo*] Sic Virgilius, 'Nec DI texere Cupentum Ænea veniente sui.' Hoc Asper. Sed mihi videtur ad hoc addidisse *meo*, ne esset ἀμφίβολον, cui diceret, *irato Deo.* Nævius in Stalagmo, 'Deo meo propitio, meus homo est.' *Donatus.*

Memini relinqui me, deo irato meo] *Domino* dixit: an vere deo? Et bene *meo*, ne esset ἀμφίβολον. Et sic dixit, *Memini relinqui*, ut in Andria, 'Memini me videre;' et, 'Memini me fieri parvum,' Ennius. *Idem.*

Deo irato] Andr. IV. scen. 1. 'Si mihi deos satis scio fuisse iratos.' vide ibi not. *Mer. Casaubonus.*

25 *Quid verbis opus est*] Repente infertur, *Quid opus est verbis?* et satis moraliter. *Donatus.*

26 *Seni fidelis dum sum*] Opportune *seni* dixi, ut ostendat quam stultum est, seni adversus juvenes fidelem esse. *Idem.*

Seni fidelis dum sum] *Fidus* est amicus: *fidelis* est servus. Plus est *perdidi*, quam si diceret, *dolui.* Et bene retulit *perdidi* πρὸς τὸ *fidelis.* Fidelis enim officium est, servare aliquid. *Idem.*

Scapulas perdidi] Vapulando, dum adolescentibus adversor, ut mandato munere fideliter fungar. *Mer. Casaubonus.*

27 *Venere in mentem istæc mihi*] *Venire in mentem*, non ad recordationem tantum dicitur: sed ad reputationem et intelligentiam. *Donatus.*

Venere in mentem istæc mihi] Haud equidem miror, et parum abest quin id tibi merito contigisse pronuntiem. *Mer. Casaubonus.*

Nam quæ inscitia est, adversum stimulum calces] Hoc dictum et superiori personæ esse potest, et alteri. *Donatus.*

28 *Adversus stimulum calces*] Παροιμία cum ἐλλείψει: deest enim, *jactare. Stimulum* pro domino adolescente posuit. *Idem.*

Calces] Modo! *calces*, non partes plantæ, sed percussiones pedum plagasque significat. Aliter Virgilius, 'Calcemque terit jam calce Diores.' *Idem.*

Adversus stimulum calces] Proverb. Græc. πρὸς κέντρα λακτίζειν, quo usi Euripides, Æschylus, alii. ut ridiculi sint, (Boccalius, Reuelinus, &c.) qui Christum, Act. IX. vs. 5. voce Terentii usum esse censuerunt. *Calces* autem hic, i. repetiti calcis ictus. *Mer. Casaubonus.*

29 *Scisti uti foro*] Secundum illos negotiatores, qui ante locum commercii, non præscribunt quanti vendant quæ advehunt: sed secundum annonam fori quam deprehenderint, consilium divendendis aut non vendendis mercibus sumunt. *Donatus.*

Scisti ut foro] *Forum* pro tribus intelligitur: loco, tempore, personæ. Scisti, inquit, his uti. Et est vulgare proverbium. Sensus hic est, *Scisti*, inquit, quid facere te oporteret. *Idem.*

Uti foro] Temporibus servire, occasionem arripere: exemplo negotiatorum, qui pro annonæ ratione, pretium mercibus suis statuunt. *Mer. Casaubonus.*

30 *Noster mali nihil quidquam*] Quar-

tem παρέλκον. Ut in Hecyra: 'Nam nemo illorum quisquam, scito, ad te venit.' *Donatus.*

Noster mali nihil quidquam] *Noster* πρὸς ἀντιδιαστολὴν Phædriæ: qui non noster est. *Idem.*

Noster] Antipho scil. herilis filius. *Mer. Casaubonus.*

Primo hic Phædria] Bene additum *primo*: quia non perpetuo. *Donatus.*

31 *Continuo quandam*] Bene *Continuo*: quasi vix exspectaverit profectionem patris. *Idem.*

Puellulam citharistriam] Istis hoc nominibus agit, ut causa amoris et ex ætate, et ex arte puellæ videretur: nam ideo puellam dixit. *Idem.*

32 *Amare cœpit perditus*] Legitur et *perdite.* Et *amare perdite*, ut puta puellulam et citharistriam. *Idem.*

Perdite] Præter modum, et rationem: ut homo perditus, cui nihil pensi quid agat, modo voti fiat compos. vide Andr. act. v. sc. 3. *Mer. Casaubonus.*

33 *Et serviebat lenoni*] Et honeste, et cito dixit *serviebat*. Donatus.

Lenoni impurissimo] Et quare non fuisset libera, et cujus fuisset ancilla, et qualis hominis fuerit, demonstravit. *Idem.*

Ea serviebat Lenoni impurissimo] Magna præparatio ad rerum difficultatem imminentium: Puellula citharistria, Avarus leno, Amator perditus, Inopia. *Idem.*

34 *Id curarant patres*] Expedite dixit *patres*. si enim patrem ejus tantum dixisset, restabat, ut ei per patrui filium succurreretur. ideo dixit ambos non habuisse. *Idem.*

35 *Nisi oculos pascere*] Hoc enim solum erat, quod leno non venderet. *Idem.*

36 *Sectari, in ludum ducere, et reducere*] Bene cavillatus est et localiter in adolescentem, cui ætas ad sectandos Philosophos apta erat. Hinc etiam Philosophorum sectæ. Sed *sectari* proprie est, ut taurus buccu-lam, ut aries ovem. Virgilius, 'Trahit sua quemque voluptas.' *Idem.*

Reducere] Σύλληψις, a ludo enim subauditur. *Idem.*

37 *Nos otiosi operam dabamus Phædriæ*] Cum τύπῳ dixit *nos*, velut magistrum excusans obsequentem ei, cui custos sit datus. et ideo addidit *otiosi*. Idem.

Nos otiosi operam dabamus Phædriæ] Relatio ad illud quod mox, otiosi non erunt. *Idem.*

Nos otiosi operam dabamus Phædriæ] Aut ad pudorem sumitur hoc pronomen in singulari numero: aut ad dignitatem. sed potest *nos*, et propter Antiphonem dixisse. *Idem.*

Nos otiosi operam dabamus Phædriæ] Apollodor. ΝΑΛΚΕΙΒ δεσυνεμαλι μΕΟΛ*. *Idem.*

Operam dabamus Phædriæ] Ille amicæ, nos illi. *Idem.*

38 *In quo hæc discebat ludo*] Figurate, *In quo hæc discebat ludo*, est additum. *Idem.*

Ex advorsum ei loco] *Ei loco.* legitur, et *elico*. Et adnotatur, ex abundanti additum, ut apud veteres multa sunt. *Idem.*

Ex advorsum ei loco] Παρέλκον quartum. *Idem.*

39 *Tonstrina erat*] Apta sedes otiosis. *Idem.*

Tonstrina erat quædam] Παρέλκον tertium, *quædam*. Idem.

Hic solebamus fere plerumque] Παρέλκον tertium, *fere plerumque*. Idem.

40 *Dum inde iret domum*] Ad se scilicet. *Iret domum*, pro rediret. vel certe, iret. Παρέλκον figura. *Idem.*

41 *Dum sedemus*] Proprie *sedemus*, ut in tonstrina. *Idem.*

Illi, intervenit] *Illi* pro *ibi*. ut, 'Illi mea tristia facta.' Et nota *illi*, pro *illic*. Idem.

42 *Adolescens quidam lachrumans*] Apollodorus tonsorem ipsum nuntium facit, qui dicat se nuper puellæ comam ob luctum abstulisse: quod scio mutasse Terentium, ne externis

moribus spectatorem Romanum offenderet. *Idem.*

Nos mirarier] Recte: mirum enim in adolescentibus lachrumæ, ut contra, 'Tristisque senectus.' *Idem.*

Nos mirarier] Ut, 'Solam nam perfidus ille Te colere.' *Idem.*

43 *Rogamus quid sit*] Quid lachrumet: non, Quid sit ipse, ut stulti putant. *Idem.*

Numquam æque, inquit, ac modo] Mire ostendit semper sibi hoc visum, quod dicit: sed numquam æque. *Idem.*

44 *Paupertas mihi onus visum est*] Statim fit mentio paupertatis, ut sit causa fallaciæ Phormionis. *Idem.*

45 *Modo quandam vidi virginem*] Bene *quandam:* ne ob familiaritatem laudari videretur. *Idem.*

Modo quandam vidi virginem] Vide sic agi, ut non tam morte mulieris, quam solitudine pulchræ virginis moveatur affectus. Simul et ea describi, quæ matronæ futuræ magis conveniant, quam quæ temere amanda sit. Nam hic obitus fœminæ ad comicum exitum spectat: quandoquidem plus ex ejus morte securitas, quam molestiæ, sentiat argumentum. *Idem.*

Hic viciniæ] Adverbium in loco est, *hic viciniæ:* cujus ad locum, *huc viciniæ.* Et statim proximitas insinuatur, ut sit spes et causa videndi. *Idem.*

46 *Miseram*] Ab affectu: et subdistinguendum est, ut ad virginem referatur. *Idem.*

Lamentari mortuam] A probitate, quæ piis adtribuitur. Et *lamentari mortuam*, ambiguitas, sed sensu manifesta. *Idem.*

47 *Ea sita erat*] *Sita*, pro posita. Sallustius cum adjectione in H. 'Cum prædixero positum insulæ.' Et hoc ei reciprocum est. *Idem.*

Ea sita erat exadversum] Expositio paupertatis, et quam facile virgo videri possit. *Idem.*

Ea sita erat ex adverso] Collocata, pro more, in vestibulo domus, versis in portam pedibus. *Mer. Casaubonus.*

48 *Neque notus, neque cognatus*] Αὔξησις fit: quia res minuitur, crescit sententia. Sallustius, 'Non repugnantibus modo: sed ne deditis quidem a b c m.' *Donatus.*

Neque notus, neque cognatus, extra unam aniculam] Hæc præstruuntur, ut sit spes potiundæ virginis. *Idem.*

Neque notus, neque cognatus] Hæc descriptio paupertatis adjuvat argumentum, ut et visere audeant adolescentes virginem, et amet Antipho. *Idem.*

49 *Qui adjutaret funus*] Ipsum officium *funus* dixit. *Idem.*

Miseritum est] Hoc est miseritus sum ejus. Et hic videtur ostendisse cur lachrumaverit. *Idem.*

Miseritum est] Heaut. act. III. sc. 1. 'Ut tuarum miseritum est, Menedeme, fortunarum,' ut emendatiores quique codices; non ut nuperæ quædam editiones, 'Ut me tuorum,' &c. quomodo Plautum quidem loqui non ignoramus: sed aliter solet Terentius. *Mer. Casaubonus.*

50 *Virgo ipsa facie egregia*] A forma indignatio. *Donatus.*

Virgo ipsa] Bene *ipsa;* quia quæ supra dixit, non ad ipsam, sed ad eventum ejus pertinebant. *Idem.*

Quid verbis opus est] Sic dicit Terentius, ubi ad effectum properat. *Idem.*

51 *Commorat omnes nos*] Figura συγκοπὴ pro *commoverat.* Et bene *omnes;* quia res ad Antiphonem tantum spectat. *Idem.*

Ibi continuo Antipho] Hic redditur nomen adolescentis. et est παρασκευή. *Idem.*

52 *Voltisne eamus visere*] Ut, 'Populare penates Venimus.' *Idem.*

Voltisne eamus visere] Ipse hortator inducitur, qui amaturus est. *Idem.*

Alius, censeo, eamus, duc nos sodes]

Hæc omnia diversi dicunt. Et apparet tot esse homines, quot per *μέρων ἀσύνδετα* demonstrantur. *Donatus.*

Alius, censeo] Phædria vel quilibet. *Idem.*

53 *Imus, venimus, Videmus*] 'Ασύνδετον primum per *βραχυλογίαν*, *imus, venimus, videmus*. Μετ' ἐνεργείας. Et, 'virgo pulchra,' *συντομία* mirantis. Duo ingentia, et *virgo*, et *pulchra*. Idem.

Imus, venimus, Videmus] Βραχυλογία ἀσύνδετος, quale illud Cæsaris, 'Veni, vidi, vici.' et mox, 'Persuasum est homini: factum est: ventum est: vincimur.' *Mer. Casaubonus.*

54 *Virgo pulchra*] Bene non dixit, Videmus virginem pulchram, sed ὑπὸ τῆς καταπλήξεως, *virgo pulchra!* Illud enim frigidius, hoc concitatius; et hoc magis demonstratur δράματι, quam relatione. *Donatus.*

Et quo magis diceres] *Diceres*, pro crederes. ut, 'Audacter dicito.' Sæpe Plautus. *Idem.*

55 *Nihil aderat adjumenti*] Proprie *aderat*. *Adest* enim id, quod adjuvat. *Idem.*

56 *Capillus passus*] Singularem numerum, pro plurali, posuit. Sic et alibi, 'Capillus pexus, prolixus, circum caput rejectus negligenter.' *Idem.*

Passus] Temere dispersus. ut magna pars, a Græca oratione profluit hæc dictio. *Idem.*

Capillus passus, nudus pes] Facetius, quam si pluraliter dixisset. Virgilius, 'Quibus acer Erix in prælia suetus Ferre manum.' *Idem.*

Ipsa horrida] Quasi extra ipsam sit id quod dixit, 'Capillus passus, nudus pes.' Tale est apud Virgilium, 'Illum autem, quamvis aries sit candidus ipse, Nigra subest udo cui tantum lingua palato, Rejice.' Et alibi de arbore, 'Tum fortes late ramos, et brachia tendens Huc illuc, media ipsa ingentem sustinet umbram.' Et, 'Domus sanie, dapibusque cruentis Intus opaca, ingens: ipse arduus altaque pulsat Sidera.' *Donatus.*

57 *Lachrumæ, vestitus turpis*] 'Ασύνδετον tertium. *Ipsa horrida* et *lacrumæ* ad luctum pertinent, 'nudus pes' et 'vestitus turpis' ad pauperiem. *Idem.*

Ut, ni vis boni] Plus est *vis boni*, quam *bonum*. Idem.

Ni vis boni in ipsa inesset forma] Veteres ignem et calorem quemdam, quasi fervorem, dixerunt *formam*: et ideo *fornaces*, *forcipes*, *formam* et *formosos*, ex quibus ignis amoris exoritur. Laudandus est ergo Terentius proprietate servata: qui quum formam prætulisset, subjecit *extinguerent*. Ideo et Virgilius sic ait, 'At mihi sese offert ultro meus ignis Amyntas.' *Idem.*

Ut ni vis boni in ipsa inesset forma] Lucretius ποιητικώτερον, 'vim Veneris' dixit: 'Sed tamen esto etiam quantovis oris honore, Cui Veneris membris vis omnibus exoriatur.' diffundit Propertius I. 2. 'Quid juvat ornato procedere, Vita, capillo, Et tenues Coa veste movere sinus? Aut quid Oronthea crines perfundere myrrha, Teque peregrinis vendere muneribus? Naturæque decus mercato perdere cultu, Nec sinere in propriis membra nitere bonis?' *Barclerus.*

Vis boni] Exsuperantia pulcritudinis. *Mer. Casaubonus.*

58 *In ipsa inesset forma, hæc formam extinguerent*] Figura πλοκή: aliud enim supra, aliud infra, *forma* repetita significat. *Donatus.*

In ipsa inesset forma] Geminavit præpositionem, ut alibi, 'In amore hæc omnia insunt vitia.' *Idem.*

Extinguerent] Bene *extinguerent*: quia ab igne et calore forma dicta est. *Idem.*

59 *Ille, qui illam amabat*] Bene *illam*: quia jam supra insinuavit personam citharistriæ. *Idem.*

Ille, qui illam amabat] Ratio cur amaverit virginem. *Idem.*

Fidicinam] Supra, *citharistriam*, ergo indifferenter. *Idem.*

Ille] Phædria. *M. Casaubonus.*

Tantummodo, Satis, inquit, scita est] Sensus est, Laudavit tantummodo, non etiam raptus est in amorem. *Donatus.*

60 *Satis, inquit, scita*] Magna laus formæ, amanti aliam placuisse. *Idem.*

Satis, inquit, scita] *Scita*, bella. ut in Andria: 'Scitus puer est natus e Pamphilo.' *Idem.*

Noster vero] Ἀποσιώπησις tertia; quæ succurrit, quotiens verba rebus minora sunt. *Idem.*

61 *Amare cœpit*] Ille, inquit, laudavit tantum: hic amare cœpit. Et bene *cœpit*, non *amavit*: ut ostendat, vim amoris non parum esse, et rem quæ semel suscipi possit. *Idem.*

Scin' quam] Ἀποσιώπησις, qua in narrationibus in compendium Terentius uti solet. *Idem.*

Scin' quam] Amare cœpit, subauditur. *Idem.*

Quo evadat, vide] *Evadat*, perveniat. Nam *evadere*, est per obstantia pervenire. *Idem.*

62 *Postridie ad anum recta pergit*] Hoc præstruens, aniculæ supra mentionem fecerat. Et bene memor et virginis, et honestæ, non ipsam adiri facit, sed anum: neque ab ipsa peti fructum voluptatis, ex cujus persona major desperatio noscebatur: sed a nutrice potius, per quam suaderi puellæ posse creditur, quicquid libet. *Idem.*

Postridie ad anum] Ἐμφατικῶς, ad anum statim: ut qui posthabuerit omnia alia. *Idem.*

Recta] Quia non per nuntium. *Idem.*

63 *Ut sibi ejus faciat copiam*] Vide ut nihil de virgine speret, qui omnia ab anicula petat. *Idem.*

Ut sibi ejus faciat copiam. illa enim se negat] In dimetiendo hoc versu commodum videtur, ut *sibi* in unam syllabam contrahatur, et ex τὸ *illâ* unum l elidatur, ut in prima et tertia sede sit spondeus, in secunda dactylus, in quarta tribrachus. *Faërnus.*

Illa enim se negat] Copiam facturam, subauditur. *Donatus.*

Enim] Vero. *Mer. Casaubonus.*

64 *Neque eum æquum ait facere*] Non quod amet, sed quod hoc petat. *Donatus.*

Neque eum] Quod peteret scilicet. *Idem.*

Illam civem esse Atticam] *Illam* cum ἐμφάσει dixit: quasi dicat, quam sic contemnat. *Idem.*

65 *Civem bonam esse*] *Civem*, quod ad jura pertinet: *bonam*, quod ad ipsam. *Idem.*

Bonam] Non vilem: quia boni non viles sunt. unde superlativus gradus *optimates* facit: quia *bonus, melior, optimus* dicitur. *Idem.*

Bonis prognatam] Quod ad majores ejus. *Idem.*

Bonam, bonis prognatam] Plato: ἀγαθοὶ δ' ἐγένοντο διὰ τὸ φῦναι ἐξ ἀγαθῶν. Horat. 'Fortes creantur fortibus et bonis.' et Κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν, vulgo dicimus. *Mer. Casaubonus.*

Si uxorem velit] Recte subjunxit, *si uxorem velit*: postquam ea in virgine prætulit, quæ solent ornare nuptias. *Donatus.*

66 *Lege id licere facere*] Incerta distinctio est: utrum *uxorem velit lege*, an *lege id licere facere*. Idem.

Sin aliter, negat] Et pudice anus, et tamen illecebrose, *licere facere* dixit, quod ille impudentius petit, ut sibi ejus faciat copiam. *Idem.*

Sin aliter, negat] Σύλληψις facta ex eo quod sequitur, *facere*. Idem.

67 *Noster quid ageret, nescire*] Proposita deliberatio: cujus tamen altera pars vincet. nam ducturus est per absentiam patris. *Idem.*

Quid ageret, nescire] Pro *nesciebat*. sed recte sic ait: quia subjuncturus est. *Idem.*

68 *Cupiebat et metuebat*] *Metuebat*

proprie dixit. *Metuimus* enim eos qui nos amant: *timemus* etiam inimicos. *Idem.*

Illam ducere cupiebat, et metuebat] Vide ambiguitatem, quam tamen sequentia tollunt. *Idem.*

69 *Non, si redisset pater, ei veniam daret*] Bene interrogat Davus: hoc enim sperari si posset, non opus erat fraudibus Phormionis. *Idem.*

Non, si redisset] *Si*, pro postquam. Virgilius, 'Præterea si nona diem mortalibus almum Aurora extulerit.' *Idem.*

70 *Illene indotatam virginem*] 'Εμφατικῶς *ille*, de quo dixerat, *desinas; sic est ingenium:* et qui propter spem lucri navigarat senex. Insinuandum igitur fuit: hic enim erit omne periculum fabulæ. Et ordine Terentius prius insinuavit personam senis, ut graviora fierent quæ dirimebant nuptias. *Idem.*

Illene indotatam virginem, atque ignobilem] Duo dixit, et *indotatam*, et *ignobilem*. Hæc enim duo principaliter petuntur; cum sint quatuor quæ in sponsis quæruntur; forma, probitas, dos, nobilitas. Et manifestum est, cur de forma et probitate nihil dicat: quippe cum supra magnopere ea laudaverit in puella. *Idem.*

Illic indotatam virginem atque ignobilem daret illi? nunquam faceret] Apud Plautum senex ad filium, Trinum. II. 2. 97. 'Egone indotatam te uxorem ut patiar?' sc. ducere. *Boeclerus.*

Virginem] Simpliciter accipimus, *virginem*? an subaudimus, *quamvis*? ut sit *quamvis virginem*. Donatus.

71 *Daret illi*] Bono affectu dixit, *daret illi?* Filius enim familiæ, non tam ducit uxorem, quam a patre accipit: quippe cum patri committatur puella potius in hujusmodi conditionibus, quam marito. *Idem.*

Daret illi? nunquam faceret] 'Ανθυπόφορα secunda: hic enim non transit ad aliud, sed instat incepto: ut et per interrogationem diceret, *Daret illi?* et per responsionem inferret, *nunquam faceret*. Et nota *nunquam* pro *non*, in majorem negationis significationem poni semper. *Idem.*

Daret illi] Mire *daret*: ut ostenderet nihil esse potestatis in filio. *Idem.*

Quid fit denique] More suo Terentius *denique* posuit in fine sensus. Et est adverbium ordinis. Sic in Heautontimorumeno, 'Fodere, aut arare, aut aliquid facere denique.' ut sit *denique*, vel deinde, vel ad postremum. *Idem.*

Quid fiat] Deest, *rogitas?* et est ἀποσιώπησις quarta. *Idem.*

72 *Est parasitus quidam Phormio*] *Phormio*, non a formula, sed phormione dicitur sparteo, quem nos *eronem* dicimus trivialiter et pro consuetudine. *Idem.*

73 *Homo confidens*] *Homo* comice additum: nam quis ignoret parasitum hominem esse? *Idem.*

Confidens] Hic *confidens*, pro improbo, audaci, ac temerario posuit. ut, 'O ingentem confidentiam!' *Idem.*

Homo confidens] Cicero: 'Qui fortis est, idem est fidens: quoniam confidens mala consuetudine loquendi in vitio ponitur: ductum verbum a confidendo, quod laudis est.' *Mer. Casaubonus.*

Qui, illum] *Qui*, utinam est. ut Lucilius in secundo, 'Qui te Momentane malum jam cætera perdat.' Aut, 'Qui hoc consilium, quod dicam, dedit.' *Donatus.*

Qui, illum DI omnes perduint] *Qui* ut expletivum, aut pronomen: quo incipiens Phormionem describere, cohorruit consideratione ejus, et in hanc vocem, quasi confusus erupit. hoc autem certum genus est παρενθέσεως. *Idem.*

74 *Quid is fecit*] Servatur affectus tristis hominis. ut supra ait, 'Sed quid tu es tristis? *Idem.*

Quid is fecit?] Correxit interrogatione errantem: ut rediret ad nominativum casum *qui*, unde aberraverat

et *illum* dixerat. *Idem.*

Hoc consilium, quod dicam, dedit] Secundum quosdam ordo est, Qui hoc consilium, quod dicam, dedit. *Idem.*

75 *Lex est*] *Lex,* ut in palliata, recte ponitur: nam Græcorum fuit: ideo et in Andria sic ait, 'Inopia et cognatorum negligentia coacta.' *Id.*

Lex est] Alia narratio interponitur, et dicitur παρεξήγησις. *Idem.*

Lex est] A causa litis: potuit enim dici, non habes causam. *Idem.*

Ut orbæ, qui sint genere proximi, eis nubant] Orba proximo nubat, orbam proximus ducat, Atticum jus est. Et ordo, Lex est, ut orbæ eis nubant qui sint proximi. *Idem.*

76 *Et illos ducere*] Bene additum: nihil enim ad rem, si ducendi necessitas non fuisset. *Idem.*

Et illos ducere eadem hæc lex jubet] Vide ad Adelph. act. IV. sc. 5. *Mer. Casaubonus.*

Eadem hæc lex jubet] Non duas res jubet hæc una lex: sed puellis permittit nubere; cognatos cogit ducere. *Donatus.*

Eadem hæc lex jubet] Bene *jubet:* minorem enim vim habet ea lex, quæ aliquid permittit, quam illa quæ aliquid jubet. *Idem.*

77 *Ego te cognatum dicam, et tibi scribam dicam*] A persona ejus cum quo agitur. Potuit enim dici, 'Quid mecum est tibi?' *Idem.*

Ego te cognatum dicam, et tibi scribam dicam] Ἀποστροφὴ et ἠθοποιΐα. Hæc narratio est, quam dicit Tullius constitutam: et ipse, 'Tibi uni parcam,' inquit in Verrinis: repente enim transitur ad verba personarum ab earum descriptione: sed hoc ipsum ad commovendos auditores valet plurimum. *Idem.*

Et tibi scribam dicam] A denuntiatione in personam: ne diceret, Non mihi denuntiasti. *Idem.*

Et tibi scribam dicam] Cicero: 'Scribitur Heraclio dica.' *Idem.*

Dicam] *Dicam* supra, verbum; infra, nomen est totidem literis, diverso accentu. *Idem.*

Ego te cognatum dicam, et tibi scribam dicam] Τὸ *dicam,* prius, verbum: hic, nomen, δίκη, *dica,* lis, causa. infra, act. II. sc. 3. 'Dicam impingam tibi grandem.' *Mer. Casaubonus.*

78 *Paternum amicum me adsimulabo virginis*] A persona litigantis: potuit enim opponi, Personam non habes. *Donatus.*

79 *Qui fuerit pater*] Qui hic pronomen est: infra quomodo significat. *Idem.*

80 *Quæ mater*] Virginis scilicet. *Idem.*

Qui cognata tibi sit] *Qui,* quomodo, et qua ratione. *Idem.*

Omnia hæc confingam] *Omnia hæc,* non ex abundanti posuit: sed oratorie, quasi tam multa: et est ἀρχαϊσμός. nam post enumerationem veteres hoc dicebant. Sallustius in Jugurtha: 'Hæc omnia præsidio adsunt.' *Idem.*

81 *Quod erit*] Tuto confingam. *Id.*

Quod erit mihi bonum atque commodum] Εὐφημία. Quod mihi, inquit, faustum ac fœlix erit; hoc est, confingere atque mentiri. *Idem.*

Quod erit mihi bonum, atque commodum] Totum j培ulariter parasitus: quippe qui *confingam* dicens, non solum non erubuerit falsiloquio, sed quasi præclari facinoris inceptionem etiam auspicatus sit, omenque susceperit, dicendo, *Quod erit mihi bonum atque commodum.* Sic enim veteres, 'Quod Faustum felixque sit,' dicebant, aliquid aggressuri. *Donatus.*

Quod erit mihi bonum atque commodum] Non per εὐφημίαν ista dicuntur, ut Don. autumat: sed, *quod erit mihi bonum et comm.* i. e. quod erit in rem meam, et quod pro re nata causæ, quam suscepi, erit utile: ut apud Ciceronem sæpe. *Mer. Casaubonus.*

82 *Quum tu horum nihil refelles*] Hoc interrogative pronuntiandum est. *Donatus.*

Refelles] Refutabis, redargues. Nam prorsus *refellere*, est redarguere falsitatem. *Idem.*

83 *Pater aderit: mihi paratæ lites. quid mea*] Mire ὁ συκοφάντης, quod maxime aliter metueret, hoc pro ridicula re contempsit. *Idem.*

Pater aderit: mihi paratæ lites] Exquisite autem subjectum est, quum supra dixerit, *Mihi paratæ lites.* Id.

Quid mea? pater aderit: mihi paratæ lites] Ut Antiphoni formidanda ista sunt, ita ridicula parasito. *Idem.*

84 *Illa quidem nostra erit*] Ἠθικῶς *nostra*, quum Antiphonis tantum esse debeat. *Idem.*

Jocularem audaciam] Εἰρωνεία κατ' ἀντίφρασιν: hoc est, minime jocularem. An quæ ex ludo et joco in periculum veniat? *Idem.*

Jocularem audaciam] Deest, *audio ex te*, aut *dicis.* Idem.

Jocularem audaciam] And. act. IV. sc. 5. vs. 43. 'Jocularium in malum insciens pene incidi.' per antiphrasin, pro minime jocularium: vel, quod joco et fabulæ similius videatur, quam rei gestæ et veræ. Ita et Angli vulgo τὸ *jest* usurpant. *Mer. Casaubonus.*

85 *Persuasit homini*] Hic jam de Antiphone quæritur, cui persuasum sit. *Donatus.*

Factum est] Adeo audax Phormio. *Idem.*

Ventum est] Ἐπεξήγησις. Quo modo factum est: ventum est: vincimur: duxit. *Idem.*

Factum est: ventum est: vincimur: duxit] Ἀσύνδετον ut supra, 'Imus, venimus, videmus.' *Idem.*

Factum est: ventum est: vincimur: duxit] Amat hoc Terentius, ut, 'It, lavit, redit.' et, 'Imus, venimus, videmus.' et, 'Funus interim procedit: sequimur: ad sepulchrum venimus: in ignem posita est: fletur.' His non modo brevis et comis narratio est: sed etiam auditoris animum, ad id quod restat, intendit. *Idem.*

86 *Quid narras?*] Admirantis vox est, non interrogantis. *Idem.*

O Geta, quid te futurum est] Sic pronuntia, quasi periturum contempleris Getam, et jam eum in certo interitu defleas. *Idem.*

O Geta, quid te futurum est] Scilicet qui magister relictus sis Antiphoni. *Idem.*

87 *Nescio hercle. unum hoc scio, Quod fors feret, feremus æquo animo*] Ἠθικῶς desperatione rerum, fortis est servus, et simul vigilavit Poëta, ne si et hic ejularet, res tota migraret in tragœdiam. *Idem.*

88 *Quod fors feret, feremus æquo animo*] Hæ graves sententiæ, ex persona servorum quum dicuntur, ridiculæ sunt, et eo consilio interponuntur. *Idem.*

Quod fors feret, feremus æquo animo] Hor. 'Levius fit patientia Quicquid corrigere est nefas.' et And. act. V. sc. 1. 'Incepi, dum res retulit: nunc non fert; feras.' *Mer. Casaubonus.*

Feremus æquo animo] Hoc secundum servos, qui futura contemnunt. Et mire meritum culpæ suæ ad fortunam retulit. *Donatus.*

89 *Hem, istuc est viri officium*] Compendium consolationis est, quod hic libenter accepit: et ideo statim approbat. *Idem.*

Hem istuc viri officium est] Pacuvius in extremis Niptris apud Ciceronem Tusc. II. 21. 'Id viri est officium.' ubi et totus hic locus de ferendis æquo animo adversis tractatur. *Bœclerus.*

In me omnis spes est mihi] Quo modo? an ut strenue se defendat? an ut fugiat? an ut patiens sit plagarum? *Donatus.*

In me omnis spes est mihi] Ex eodem libro, ac Victoriano, et Basilicano, et Donato, versusque ratione, ita collocamus, *spes mihi est.* Faërnus.

In me omnis spes mihi est] Cic. 'Quam

quidem laudem sapientiæ statuo esse maximam, non aliunde pendere, nec extrinsecus aut bene aut male vivendi suspensas habere rationes.' et Eun. act. II. sc. 2. 'Itane parasti te, ut spes nulla reliqua in te siet tibi?' *Mer. Casaubonus.*

90 *Ad precatorem adeam credo*] Bene Poëta omnia tractat, quæ in tali re tacenda servo essent, nisi aliud posceret argumentum. *Donatus.*

Ad precatorem adeam] Sic in Heautontimorumeno, 'Nec tu aram tibi, nec precatorem pararis.' *Idem.*

Qui mihi sic oret] Id est, pro me oret. *Idem.*

91 *Nunc amitte quæso hunc*] Μίμησις dicitur, ubi non verba modo, verum etiam gestum vocemque fingimus alienum. *Idem.*

Nunc amitte quæso] Hoc quod nos dicimus *dimitte*, antiqui etiam dicebant, *amitte*. Virgilius, 'Amissos hinc jam obliviscere Graios.' Et Sallustius, 'Pactione amisso Publio legato.' *Idem.*

92 *Posthac si quidquam, nihil precor*] Facile impetrat, qui non omnia extorquet. Ergo ars precatoria est, mitigare præsentia, futura permittere. Simul etiam, quia omnis causa in hoc est, ne videatur servus, ob impunitatem in delictis amplius peccaturus. *Idem.*

Posthac si quidquam] Ut solet, eleganter per ἔλλειψιν. Et simul, non si tantumdem peccaverit: sed, si vel minimum. Tale est et illud, 'Si sensero hodie quicquam in his te nuptiis fallaciæ conari.' et, 'Si quicquam invenies mentitum, occidito.' *Idem.*

Nihil precor] *Nihil*, pro non: sed plena negatio, *nihil*. Idem.

93 *Ubi ego hinc abiero*] Hic ostendit nullum precatorem ex animo postulare veniam servo. *Idem.*

Vel occidito] *Vel*, pro etiam. *Idem.*

Occidito] Tu tantum cædere volebas; ego dico, *etiam occidito*. Idem.

94 *Quid ille pædagogus, qui citharistriam*] Moraliter quærit, volens audire de Phædria, postquam de Antiphone cognovit; maxime, quia hæc interrogatio responsionem elicit, qua spectator instruitur ad cognoscenda cetera. *Idem.*

Quid ille pædagogus, qui citharistriam] Quia dixit, 'Sectari, in ludum ducere et reducere:' et quia *puellulam* dixit, ab ætate; 'pædagogus est illi,' ait. *Idem.*

Quid ille pædagogus, qui citharistriam] Phædria scilicet, qui neque abscedit a custodia puellæ, neque illam ipse contingit. *Idem.*

Pædagogus] Phædria scil. quem prius puellam *sectari*, 'in ludum ducere et' (quod pædagogi munus) 'reducere' dixerat Geta. *Mer. Casaubonus.*

Qui citharistriam] Ἔλλειψις. Sectatur, amat, vel quid tale subaudiendum est. *Donatus.*

95 *Sic, tenuiter*] Δεικτικῶς. *Sic* dicendum est, cum aliquo gestu. *Idem.*

Non multum habet quod det fortasse] Cum commiseratione amatoris adolescentis pronuntiandum est. *Idem.*

96 *Immo nihil, nisi spem meram*] Bene *spem*: quia amat. nemo enim sine spe amat. *Idem.*

Meram] Solam. *Idem.*

97 *Pater ejus rediit, an non*] Chremes scilicet. *Idem.*

Nondum] Subaudi, *venit*. Jam *non* plena negatio est. *Idem.*

Quid? senem quoad exspectatis vestrum] Animadvertite, *quid*, secundum morem quotidianum tum dici, quum sit transitus a mentione alterius rei ad alteram. Sic et supra, 'Quid pædagogus ille?' *Idem.*

98 *Quoad exspectatis vestrum*] *Quoad*, quamdiu. Et recte locutus est: quia adventus, finis est exspectationis. *Idem.*

99 *Sed epistolam ab eo allatam esse*

audiri] Mire paratur inopinatus subito adventus senis: nam ipse veniet, cujus epistolam sperat. *Idem.*

100 *Et ad portitores esse delatam*] More veterum magistri tributorum, id est, publicani, operam in portu dabant, inferendarum rerum et efferendarum vectigal exigentes. *Idem.*

Ad portitores] Ad eos qui in portu sunt. Et quo more hoc dixerit vide, Attico an Romano. *Idem.*

Portitores] Qui in portu, rebus inferendis et efferendis operam dabant. *Mer. Casaubonus.*

101 *Numquid, Geta, aliud me vis*] Absque illo argento, quo tibi a me opus fuit. *Donatus.*

Ut bene sit tibi] Ἀρχαϊσμὸς, pro nihil. *Idem.*

102 *Puer heus: nemon' huc prodit*] Moralis expressio: nam eos vocat, quibus initio egrediens dicebat, 'Si quis me quæret rufus.' *Idem.*

Cape, da hoc Dorcio]Ad κωφὸν πρόσωπον loquitur, *Dorcio. Dorcium* fœminum nomen est, ut Planesium, Glycerium. *Idem.*

Scena III. Trochaicis et iambicis, acatalecticis et catalecticis constat scena, cum dimetro intermedio. Mss. vs. 2. duo; *patrem nunc. extim.* duo; *ubi adventi ejus in mentem venit.* vs. 5. omnes; *non* pro *ne.* sed Priscianus lib. XV. retinet τὸ *ne*, et explicat. vs. 7. duo; *fuisset tum illud mihi ægre al. d.* tertius; *fuisset. istud mihi æ. a. d.* vs. 10. duo; *deest* pro *defit.* vs. 14. omnes; *jam depacisci morte cupio.* vs. 16. duo; *ingenuam ac liberalem.* vs. 19. omnes; *quod si tibi res cum lenone sit.* Bœclerus.

1 *Adeon' rem redisse, ut qui mihi consultum optime velit esse*] *In hac scena color vitæ est eorum qui id, quod immodice concupierint, spernunt postquam evenerit. quod apertiore sententia ostendit Poëta, dicendo,* Nostri nosmet pœnitet. *Donatus.*

Adeon' rem redisse] *Comparativa qualitas in hac scena est, inter Antiphonis vitam, et Phædriæ. Genus causæ demonstrativum. Contendunt autem, uter magis miser sit.* Idem.

Ut qui mihi consultum optime velit esse, Phædria] *Mira sententia, qua ostendit adolescentulos in peccatis neminem magis metuere, quam eos a quibus maxime diliguntur. Simulque inducitur rerum imminentium præstructio: in qua sic audax inducitur Phædria, ut defensor futurus sit: sic timidus Antipho, ut fugiturus sit.* Idem.

Ut qui mihi consultum optime velit esse, Phædria, patrem extimescam] Ferienda pronuntiatio in eo quod ait, 'Qui mihi consultum optime velit esse' hoc enim magis mirum est, ideo patrem timeri, quia consultum optime velit. *Idem.*

Adeon rem redisse] Primus hic versus trochaicus est tetrameter acatalecticus, item quartus, in quo ex libro Bembino legendum, *mi conscius sis.* item quintus; sextus vero et septimus ejusdem generis, sed catalectici. item octavus, in quo in secunda sede est dactylus. secundus vero, ubi ex multis libris, etiam antiquissimis, et Donato legendum est, *patrem ut extimescam*, licet aliud, *ut*, præcedat: item tertius, nonus, et reliqui, octonarii iambici, præter unum dimetrum iambicum. *Faërnus.*

2 *Ubi in mentem ejus adventi venit*] Nota, *venire in mentem* veteres, non recordationis causa tantum, sed etiam recogitationis considerationisque posuisse. *Donatus.*

Ubi in mentem ejus adventi venit] Sic veteres genitivo casu proferebant. *Idem.*

In mentem ejus adventi venit] Cicero, 'Fac tibi paternæ legis Aciliæ veniat in mentem.' *Idem.*

Adventi venit] Multipliciter declinatur, et *adventi* et *adventus.* sic et in Andria, 'Nihil ornati, nihil tumulti.' *Idem.*

Adventi] Genitivus antiquus. Prisc. *Mer. Casaubonus.*

Venit] Legitur et *advenit*. Donatus.

3 *Incogitans*] Temerarius. 'Probus, incogitans,' inquit, 'in usu est: at non eodem modo Cogitans.' *Idem.*

Incogitans] Temerarius, præceps; quia pleraque mala potius ex incogitantia, quam ignorantia. Ideo Sen. (ut et alii passim Philosophi) 'Quid prodest,' inquit, 'aperta monstrare: plurimum interdum enim scimus, nec attendimus,' et mox, 'Itaque subinde reducendus es ad memoriam: non enim reposita illa esse oportet, sed in promptu.' *Mer. Casaubonus.*

Ita eum exspectarem, ut par fuit] *Exspectarem* nunc opperirer: alias, sperarem. *Donatus.*

4 *Quid istuc est*] Hæc interrogatio stomachosa est, extenuare volentis metum fratris: diversa enim sentit ob diversum amoris eventum. *Idem.*

Qui tam audacis facinoris mihi conscius sis] Proprie ad terrorem, qui de facinore loquitur, *conscium* dixit. *Idem.*

Rogitas? qui tam audacis facinoris] Bene timens inducitur Antipho, ut sit causa fugiendi. Ad hoc enim fugiet, ne ad amittendam conjugem cogatur, a patre ante errorem fabulæ patefactum. *Idem.*

5 *Quod utinam ne Phormioni*] Gravissime non Phormioni succenset, sed Phormionis invento. Et vide, ut et ipse se culpæ subtrahat. *Idem.*

Quod utinam] Et familiare est, initia rerum accusare eos, quos alicujus negotii pœnitet. *Idem.*

Quod utinam ne Phormioni] Vetus elocutio, *utinam ne*. Ennius in Medea, 'Utinam ne in nemore Pelio securibus cæsa cecidisset abiegna ad terram trabes.' Et *ne*, non, accipiendum. *Idem.*

Quod utinam ne Phormioni id suadere in mentem incidisset] Vide, ut custodiat Poëta τὸ ἦθος personarum. antea servus: 'Est parasitus quidam Phormio, qui (illum dii omnes perduint) hoc consilium dedit.' at quanto honestius Antipho nihil mali imprecatur Phormioni, sed hoc tantum optat, ne in mentem venisset ei consilium dare et persuadere, quod cum tantis periculis esset conjunctum! Quæ sequuntur, connectenda sunt in hunc modum: 'At non cotidiana hæc cura angeret animum, dum exspecto quam mox veniat, qui hanc mihi adimat consuetudinem.' nota auctam ipso verborum tractu solicitam exspectationem. *Bœclerus.*

6 *Neu me cupidum eo compulisset*] Bene hoc addidit ad excusationem. potuit enim dici, *non consentires*. Donatus.

Eo compulisset] *Eo*, ad uxorem ducendam. an *eo* in tantum? *Idem.*

Cupidum] Ad nuptias scil. vel ad fictitiam illam dicam. *Mer. Casaubonus.*

Quod mihi est principium mali] Bene, quasi caput mali non in amore sit, sed in nuptiis. *Donatus.*

Quod mihi principium est mali] Virgil. *Prima mali labes.* vel, quod mihi præcipuum malum, ut ἀρχὴ apud Græcos, interdum: et ראשית apud Hebr. *Mer. Casaubonus.*

7 *Non potitus essem*] More hominum loquitur: credit enim ex sequenti satietate, quod potuerit abstinere amoribus suis. *Donatus.*

Non potitus essem] 'Ανθυποφορὰ μονομερής. Non enim, 'Sed potiri voluisti' posuit: ut ille, 'Verum anceps pugnæ fuerat fortuna.' *Idem.*

Fuisset] Hic enim utraque pars ponitur. *Idem.*

Fuisset tum illos mihi ægre aliquot dies] Quidam totum interrogative pronuntiant: nempe, 'Fuisset tum illos mihi ægre aliquot dies?' *Donat.*

8 *At non quotidiana cura hæc angeret animum*] Quum amatorie loquatur Antipho, errant qui putant eum pœnitere sui desiderii. nam si hoc est, nec maritus firmus videbitur fore. sed hoc dicit: facilius fuisse abstinere virgine intacta, quam ea cum qua

jam consueverit. et ideo subjungit, 'Dum exspecto quam mox veniat, qui hanc mihi adimat consuetudinem.' *Idem.*

Audio] *Audio* per *εἰρωνείαν* dicitur modo a contemnente dictum Antiphonis. *Idem.*

Audio] Omnia deridet Phædria, cupiens fructum amoris vel periculis adipisci. Est ergo *audio εἰρωνεία*, pro *non audio*, hoc est, nihil dicis. *Idem.*

Audio] Indignantis et cum impatientia audientis, hoc verbum. *Mer. Casaubonus.*

9 *Dum exspecto quam mox veniat*] Non *quando*, sed *quam cito:* quia timet. *Donatus.*

Qui adimat hanc mihi consuetudinem] Mire non amorem: tanquam amore carere potuerit, consuetudine non possit. Et nota proprietatem. nam *consuetudo* specialiter de coitu dicitur. *Idem.*

Consuetudinem] Usum fructumque amoris. *Mer. Casaubonus.*

10 *Aliis, quia defit, quod amant*] Magnificentius *aliis* dixit, quam si diceret *mihi.* Donatus.

Defit] Deest. Eun. act. II. sc. 2. 'Omnia habeo, neque quicquam habeo: nihil cum est, nihil defit tamen.' *Mer. Casaubonus.*

Tibi, quia superest, dolet] Laboravit, ut ostenderet, plus esse *dolet*, quam *ægre est.* et ideo insanum ait Antiphonem: qui in ea fortuna positus, quæ adversa et contraria est, idem patiatur quod miser. et est figura *ὑπόζευξις.* Nam ad utrumque, *ægre est*, sufficere potuit. Scire autem debemus, et pronuntiative, et per interrogationem, hoc ipsum pronuntiari posse. *Donatus.*

Tibi quia superest] Id est, eo quod desideras, abundas. Ordo est, *Tibi dolet, quia superest.* Idem.

11 *Amore abundas, Antipho*] Sic hoc pronuntiandum, quemadmodum solet cum stomacho dici vituperanti cibum, *non esuris*, aut, *pleno ventre es.* vult enim ostendere, satietatis hoc esse, non ratiocinationis, quod nunc queritur Antipho. *Idem.*

Amore abundas, Antipho] *Abundare* dicitur, qui successu prospero affluit. Lucilius libro tertio, 'Ille alter abundans Cum septem incolumis pinnis redit, ac recipit se.' *Idem.*

Amore abundas, Antipho] Hoc cum pronuntiatione infert. *Idem.*

Amore abundas] Τίκτει δὲ κόρος ὕβριν. ex nimia satietate lascivis, delicias facis. *Mer. Casaubonus.*

12 *Nam tua quidem hercle certo vita hæc expetenda*] Bene *certo:* quia supra omnia cum *εἰρωνείᾳ* dixit. *Donatus.*

Vita hæc expetenda] *Vita* dixit, ut ostenderet, etiamsi non felicitas, sed vita dicatur, optandam esse. *Vita* autem et mores significat, et animam, et alimentum, et spatium vivendi, et fortunam accidentem viventibus: ut modo. *Idem.*

Expetenda optandaque] Proprie dixit, *expetenda, optandaque:* omnia enim quæ amamus, aut industria, aut voto proveniunt, hoc est, aut in nobis sunt, aut in fortuna posita. *Idem.*

13 *Ita me DI bene ament, ut mihi liceat*] Necessario jurat: quia quod dicturus est, solis amatoribus videtur esse credendum. *Idem.*

Ita me DI bene ament, ut mihi liceat tamdiu, quod amo, frui] Opportunus locus, in quo ostendatur, quam magno amore sit possessus Phædria, cui par impenditur argumentum. *Idem.*

Tam diu, quod amo frui] Quamdiu uxore fruitur Antipho. An *tam diu*, δεικτικῶς? *Idem.*

Tam diu] Tantisper, hoc est, vel tantillo tempore. *Idem.*

Quod amo, frui] Deest *eo:* ut sit, *eo, quod amo, frui.* Idem.

14 *Jam depecisci morte cupio*] Pactionem transigere. *Idem.*

Jam depecisci mortem cupio] Αὐτίκα τεθναίην λεχέων ἐπιβήμενος Ἡροῦς. *Mer. Casaubonus.*

Tu conjicito cetera] Aut *cetera* abundat, aut deest *per*: ut sit, *per cetera.* Donatus.

15 *Quid ego ex hac inopia nunc capiam*] Infortunium scilicet. *Idem.*

Quid ego ex hac inopia nunc cap. et quid tu ex ist. c.] Ὁ ζῆλος φθόνου χαρακτηρίζεται, οὐχ ὅτι ἄλλῳ, ἀλλ' ὅτι οὐχὶ καὶ αὐτῷ ἐστι τὰ ἀγαθά. Vide Aristot. Rhet. 2. *Boeclerus.*

Et quid tu ex istac copia] Fructum ac felicitatem. *Donatus.*

16 *Ut ne addam*] Παράλειψις figura, in qua velut ex abundanti enumerantur adjecta. *Idem.*

Ut ne addam] Σχῆμα παράλειψις. Quod Græci, ἵνα μή. *Idem.*

Ingenuam, liberalem nactus es] Hoc natalium, illud morum est. *Idem.*

Sine sumptu, ingenuam, liberalem nactus es] Contra ea quæ patitur, ista posuit omnia. hujus in amore copiam: suam inopiam. hujus desiderium nullo constitisse sumptu: sibi a lenone fuisse emendam puellam. hujus ingenuam: suam servam. hujus liberalem: suam citharistriam. hunc nactum esse: se sectari tantum. hujus uxorem: amicam suam. hujus amorem maritalem esse: suum velut prodigi, velut scortatoris. *Idem.*

17 *Quod habes, ita ut voluisti*] *Voluisti* subdistinguendum est, et sic legendum *uxorem.* Erit enim ἐμφατικώτερον. *Idem.*

Ut voluisti, uxorem] Bona præparatio uxoris futuræ. *Idem.*

18 *Ni unum hoc desit, animus qui modeste istæc ferat*] *Modeste,* moderate. Sallustius libro secundo: 'Modestus ad omnia alia, nisi dominationem.' *Idem.*

Ni unum desit] Al. *si unum hoc desit.* Mer. Casaubonus.

Modeste] Cum modo. *Donatus.*

Animus qui modeste istæc ferat] Virg. 'O fortunatos nimium bona si sua norint Agricolas.' Hor. 'Bene ferre magnam disce fortunam.' *Mer. Casaubonus.*

19 *Et si tibi res sit cum eo lenone*] *Et* modo non connexiva, sed inceptiva conjunctio est. Sallustius libro secundo, 'Et Pœni ferunt adversus a n c m*.' *Donatus.*

Et si tibi res sit, &c.] Ita Donatus legit: quem multæ editiones sequuntur. annotatque: 'Et, modo,' &c. Vide Guyet. *Boeclerus.*

Sentias] Sic alibi, 'Sit rogas? sensi.' *Donatus.*

20 *Ita plerique ingenio sumus omnes, Nostri nosmet pœnitet*] Παρέλκον tertium in Andria, 'Quod plerique omnes faciunt adolescentuli.' et est ἀρχαϊσμός: ut, 'Accede ad ignem hunc, jam calesces plus satis.' *Idem.*

Nostri nosmet pœnitet] Pœnitet eum, qui parum putat, ergo ipsi nos, inquit, nostra contemnimus. Sic et in Heautontimorumeno, 'At enim hic dices, Me, quantum hic operis fiat, pœnitet.' *Idem.*

Nostri nosmet pœnitet] Hor. 'Qui fit, Mecænas, ut nemo quam sibi sortem, Seu ratio dederit, seu fors objecerit, illa Contentus vivat, laudet diversa sequentes?' et quæ ibi sequuntur. *Mer. Casaubonus.*

22 *Cui de integro est potestas*] Post, deinceps. An de *integro,* id est, integris rebus? *Donatus.*

Quid velis; retinere, amare, amittere] An conjuncte legendum est, 'Quid velis retinere?' ut duo sint, 'amare, amittere:' quia et infra duo reddit, 'Ut neque mihi sit ejus amittendi, neque retinendi copia.' *Amittendi,* propter amorem, *retinendi,* propter patrem. *Idem.*

Amittere] And. act. v. sc. 3. 'Vis me uxorem ducere? hanc amittere? ut potero feram.' *M. Casaubonus.*

25 *Sed quid hoc est? video ne ego Getam currentem advenire huc*] O. l. s. *videon* habent: et, *huc advenire?* quæ collocatio versui, alioqui non bene procedenti, consulit, elidendo ex *quid* d; vel corripiendo *hoc.* versus autem est iambicus tetrameter catalecticus,

ita et sequens; si tamen ejus primam syllabam præcedenti attribuas; et ex o. fere l. s. hæc verba sic ordines, *quam hic nunc mihi nuntiet rem.* Faërn.

26 *Hei timeo miser*] Quam recte jam timet: quia in metu semper est præsaga mali mens. Et *hei* interjectio ingemiscentis est. ut, 'Hei mihi quantum Præsidium, Ausonia, et quantum tu perdis, Iule.' *Donatus.*

Scena iv. Satura est, ex Iambicis Octonariis acatalecticis et catalecticis, senariis, dimetris, et Trochaicis septenariis. vs. 1. Mss. meorum unus; *reppereris.* sicut et Priscianus legit lib. vii. vs. 2. omnes; *impediunt.* vs. 10. omnes; *heu me mis. tum mihi paveo.* vs. 13. omnes; *aliquid corrusissem.* et vs. 20. *uno verbo exp.* vs. 21. duo; *intellextin.* unus; *intellexistin'.* vs. 27. duo; *quam maxime,* pro *cum maxime.* vs. 30. duo, ut ed. unus; *aliquid gravius.* vs. 32. duo; *quin abeam.* vs. 33. omnes; *quid si sic assimulabo.* unus; *vultum contempl. hunc.* vs. 34. omnes; *quid si sic? sat est.* vs. 35. duo; *sic respondeas.* vs. 37. unus; *vi coactum te esse et victum lege jud.* alter; *vi dic coactum te et lege, judicio.* vs. 43. τὸ *pendens* a duobus abest. vs. 48. duo; *nessum.* vs. 50. duo; *potes.* vs. 52. omnes; *insidiis,* absque præpositione. *Boeclerus.*

Nullus es, Geta] *In hac scena servi concurrentis officium est, tendens ad perturbationem Antiphonis, quem oportet abesse a conspectu patris usque ad cognitionem rerum, et καταστροφὴν fabulæ.* Donatus.

1 *Consilium celere*] *Hoc celere* Neutraliter dicitur. *Idem.*

Nullus es] Periisti, actum est de te. *Mer. Casaubonus.*

2 *Subito tanta te impendent mala*] Accusativo casu *impendent.* aut ἀναστροφὴ, pro, *in te pendent mala.* Quum supra *Nullus es, Geta,* dixerit, hic transitum fecit ad primam personam. *Donatus.*

Nota in uno versu quam potentia frequentium verborum momenta! *Ita* (statim exspectationi movendæ aptum est) *nunc* (a tempore) *imparatum* (a statu personæ) *subito* (ab eventu) *tanta* (a comparatione) *te* (a demonstratione personæ) *impendent* (a repræsentatione periculi) *mala,* per cumulationem. Mirus ubique artifex est Poëta noster, in attollendis aut repræsentandis, frequentatione quadam verborum, sententiis, quæ affectum habent aut faciunt. *Boeclerus.*

Imparatum] Cic. 'Quoniam multum potest provisio animi et præparatio.' *Mer. Casaubonus.*

Te impendent] Antique pro, *impendent tibi.* Plaut. 'Impendent in te.' *Idem.*

3 *Qui neque uti devitem, scio*] Ruina aut vitanda est, aut extrahenda sunt ex ea corpora quæ oppresserit. *Donatus.*

Devitem] Ante quam irruant. *Idem.*

Inde extraham] Quum irruerint. *Idem.*

4 *Nam non potest celari nostra diutius jam audacia*] Bene *nostra:* quia ipse partem maximam culpæ sustinet, ut magister. *Idem.*

Celari] Nigidius, *celari,* quærit utrum plenum sit, an pressum. *Idem.*

5 *Quæ si non astu providentur*] Hic versus totidem elementis legitur in Andria i. 3. 3. ne quis miretur infra ii. 4. 2. repeti versum positum in Adelphis iii. 3. 54. *Boeclerus.*

Quæ si non astu providentur, me aut herum pessum dabunt] Ex Andr. integer hic versus, act. i. sc. 3. ubi vide. *Mer. Casaubonus.*

Quæ si non astu, &c.] Delendus hic versus. ejus non meminit excerptor; nil ad sensum facit; in libris veteribus apparet nullus. *Faber.*

6 *Quidnam ille commotus venit*] Modo *commotus,* perturbatus atque conterritus. *Donatus.*

Quidnam ille commotus] Hic ostendit Poëta, idcirco confusum Getam

induci, ut de ejus metu Antipho terreatur. *Idem.*

Quidnam ille commotus] Hos versus ita ordinamus, partim ex ratione metrica, partim etiam adjuti ab libro Bembino: AN. *Quidnam ille commotus venit?* | GE. *Tum temporis mihi punctum ad hanc rem est, herus adest.* AN. *quid istuc mali est?* Versus iambici sunt, prior dimeter, posterior octonarius. *Faërnus.*

7 *Tum, temporis punctum mihi*] *Punctum*, pro momentum. ut Lucilius in decimoquarto, *puncto uno, hora* * et qui quoque invasit. *Donatus.*

Punctum] Angustissimum spatium. *Idem.*

Punctum] Momentum. *Mer. Casaubonus.*

Ad hanc rem] Ad deliberandum quod ago. *Donatus.*

Herus adest] Vultu tristi ac superciliis arduis hoc dicendum est. *Idem.*

Quid istuc mali est] Mire πρὸς τὸ *herus adest, Quid istuc mali est* posuit, ex persona Antiphonis: cui pro calamitate est patris adventus. *Idem.*

8 *Quod quum audierit*] Scilicet quod uxorem duxit Antipho. *Idem.*

Quod quum audierit] Bene non addidit quid: secum enim loquitur. *Idem.*

Quod ejus remedium inveniam iracundiæ] Plus est, quam si diceret, *nullum.* Idem.

Quod ejus remedium inveniam iracundiæ] Proprie, *remedium*, quasi iracundia morbus sit. *Idem.*

9 *Loquarne? incendam*] Quia iracundia ignis est. *Idem.*

Taceam? instigem] *Instigari* proprie fera dicitur. *Idem.*

Loquarne? incendam. taceam? instigem] Σχῆμα διαπόρησις. Duo sunt quæ fieri in placando solent: aut loqui, aut tacere. Sed quid vult sibi, *purgem me?* quum idem sit *loquar?* an quia potest purgatio et per defensorem patronumve induci? sic quidam putant. Sed melius est hoc, ut perturbatæ et servilis imperitæque personæ verba sine arte esse, et vim significati non habere. *Idem.*

Purgem me? laterem lavem] Παροιμία, πλίνθον πλύνεις. *Idem.*

Loquarne? . . . purgem me] Donatus cum non posset explicare, quid differrent hic *loqui*, et *purgare se*; denique illuc confugit, ut dicat: 'Perturbatæ,' &c. Nunquam id facit Terentius, crede mihi. *loquarne?* i. e. an interroganti de re tota hero respondeam? *taceam?* nihil respondendo. *purgem me?* a me culpam omnem et suspicionem amoliendo. *Boeclerus.*

Laterem lavem] *Laterem* hic non aliud intelligendum quam massam vel ex argilla vel luto, macerlis ædificandis idoneam, non igne, sed sole induratam, quæ cum non sit nisi lutum exsiccatum, quanto magis eam lavas, eo magis lutescit et in cœnum resolvitur, multis probat Nannius, Miscellan. l. xx. Aliud igitur *later*, simpliciter: aliud *later coctilis* (quanquam is vulgo *later* vocetur) in duritiem lapideam excoctus. *Mer. Casaubonus.*

10 *Eheu me miserum*] Hic et sequens versus trochaici tetrametri acatalectici sunt. *Faërnus.*

Quum mihi paveo] *Quum, præter quam quod* significat modo. *Donatus.*

Tum Antipho me excruciat animi] Τῷ ἰδιωτισμῷ, pro eo quod est, propter Antiphonem me excrucio. *Idem.*

Me excrucio animi] Sic in Hecyra, 'Fecit, animi ut incertus foret.' Genitivo enim casu veteres figurabant hanc locutionem. *Idem.*

11 *Ejus me miseret: ei nunc timeo*] *Miseret* præteritorum, *timeo* de futuris. *Idem.*

Ejus me miseret: ei nunc timeo: is nunc me retinet] Figura πολύπτωτον, *ejus, ei, is.* Idem.

Is nunc retinet] Si *retinet*, quomodo *excruciat?* Idem.

Nam absque eo esset] Si ad eum res

non pertineret: id est, si meum tantummodo peccatum esset hoc ipsum. *Idem.*

Absque eo esset] Eleganter sic, quod vulgo, propter illam, aut, ex illius intuitu. ita Plaut. in Persa: 'Si absque me foret,' et Menæchm. 'Nam absque eo esset, hodie nunquam ad solem occasum viverem.' *Mer. Casaubonus.*

12 *Recte ego mihi vidissem, et senis essem ultus iracundiam*] Facete servus occasionem melioris conditionis esse existimat fugæ causam, tanquam sibi per eam et libertatis genus præstare posset et prædam. *Donatus.*

Recte ego mihi vidissem] Ut dicimus, *vide tibi*, et *videte vobis*. Et recte, *vidissem*, ἀντὶ τοῦ *providissem*. Idem.

Recte ego mihi vidissem] Providissem. *Mer. Casaubonus.*

Et senis essem ultus iracundiam] *Senis* maluit, quam *domini*, dicere, ut in ipso nomine et hortamentum impune fugiendi appareat. et simul quia non *iram*, sed *iracundiam* dicturus erat. nam *ira* de causa, *iracundia* de moribus. *Donatus.*

Et senis ultus essem iracundiam] Non dixit *evasissem*, sed *ultus essem*. faciunt enim servi fugiendo, ut dominos pœniteat iratos fuisse. *Idem.*

Ultus essem] Sic Virgilius, 'Ulta virum, pœnas inimico a fratre recepi.' *Idem.*

13 *Aliquid convasassem*] Figuratum est a colligendis vasis. *Idem.*

Convasassem] Ad furtum et fugam parassem, collegissem. Hor. 'Formidare malos fures, incendia, servos, Ne te compilent fugientes.' *M. Casaubonus.*

Hinc me conjicerem] Recte ego mihi vidissem. *Donatus.*

Protinus in pedes] *Protinam* fuit: et sic Nigidius legit. *Idem.*

Protinam] Protinus, illico. *M. Casaubonus.*

14 *Quam hic fugam*] 'Conjicerem in pedes.' *Donatus.*

Aut furtum parat] 'Aliquid convasassem.' *Idem.*

Quam hic fugam, aut furtum parat] Secunda ἀπόδοσις. prius enim furtum, quam fuga occurrere debuit. *Idem.*

15 *Sed ubi Antiphonem reperiam*] *Sed*, pro ergo: ut sit, Ergo ubi Antiphonem reperiam? An *sed* finis superioris sententiæ est? ut Sallustius, 'Sed Metellus in ulteriore provincia.' *Idem.*

Reperiam] Si alicubi cesset. *Idem.*

Aut qua quærere insistam via] Si alicubi ambulet. omnis enim qui quæritur, aut cessat, aut ambulat. *Idem.*

16 *Te nominat*] Ad hoc diu auditur Geta, et ipse non videt adolescentes: ut plus illis terroris incutiat, dum secum loquitur. *Idem.*

Nescio quod magnum hoc nuntio exspecto malum] Diserte locutus est, *Nescio quod magnum hoc nuntio exspecto malum*: pro eo quod est, *Nescio quod magnum malum hunc mihi nuntiaturum arbitror*. Idem.

17 *Domum ire pergam*] Hoc nos ἐλλειπτικῶς dicimus, *Domum pergam*. Idem.

Ibi plurimum est] Ostendit ab initio se domum pergere, et sic videtur deliberasse. *Idem.*

Ibi plurimum est] Scilicet propter amorem uxoris suæ. *Plurimum* τὸ πλεῖστον. *Idem.*

Revocemus hominem] Comice et moraliter addidit *hominem*. Idem.

18 *Hominem.* AN. *sta ilico.* GE. *hem*] Hic versus videtur monometer trochaicus hypercatalecticus. *Faërnus.*

Sta illico] Ille, *Revocemus hominem*, dixit: hic, non progredi jussit. *Donatus.*

19 *Satis pro imperio quisquis es*] Hic ostendit, culpæ conscientiæ nullam auctoritatem reliquam in magistro Geta. *Idem.*

Satis pro imperio] Id est, imperiose. *Idem.*

Satis pro imperio, quisquis es] Satis

imperiose loqueris, quisquis es. *Mer. Casaubonus.*

Satis pro imperio] Hoc legerat Rufinus: nam apud Josephum vertens, δεσποτικώτερον, dixit, *pro imperio*, id est, imperiose; et id quidem optime, ut multa alia. Sic et Livius. *Faber.*

20 *Cedo, quid portas, obsecro? atque id si potes, verbo expedi*] Mire expressit affectum de timore properantis. *Cedo quid portas, obsecro?* Ut, 'Si vera feram, si magna rependam.' Nam *ferre* et *portare*, de negotiis majoribus dicitur. *Donatus.*

Verbo expedi] Deest, uno. *Idem.*

Eloquere] Aliter ostendit, quid est, *verbo expedi*, dicendo *eloquere.* Idem.

Modo apud portum] *Patrem vidi*, dicturus Geta, præventus est ab eo, quem timor intelligentem fecerat. *Id.*

Hem] Propria et sua cuique personæ exhibuit: celeritatem ex præsagio metuenti Antiphoni: et tarditatem intellectus quieti pectoris securo Phædriæ. *Idem.*

22 *Quid agam*] Jam fiet Antipho, et adhuc non intelligit Phædria. *Id.*

Hujus patrem vidisse me, patruum tuum] Mire Poëta Antiphoni minus quam oportet, et Phædriæ plus quam oportet, facit loqui nuntium. Ille enim pene divinat ex metu, hunc tardum securitas facit. *Idem.*

Hujus patrem vidisse me, patruum tuum] Reddit utrique proprium: ut et ille qui timebat, paucis intelligeret: et ille qui securus erat, pluribus edoceretur. *Idem.*

23 *Nam quod ego huic nunc subito*] *Nam* aut subjunctiva conjunctio est superiori dicto, quod ait, *quid agam?* aut ἀναστροφὴ est. *Nam quod*, pro *quodnam.* Idem.

Huic subito exitio remedium] *Subito*, et adverbium, et nomen est. 'Quum subito assurgens fluctu nimbosus Orion.' *Idem.*

Inveniam miser] Quum *ego* supra dixerit, ἐμφατικῶς addidit, *miser.* Id.

24 *Quod si eo meæ fortunæ redeunt*] Tragice amator hoc negotium fortunas omnes dixit esse. *Idem.*

Fortunæ redeunt] Bene *redeunt:* quasi in pejus, et a processu retro, et in deterius. *Idem.*

Phanium, abs te ut distrahar] Amatoria προσφώνησις per ἀποστροφήν. *Id.*

Abs te ut distrahar] Non dixit, *a me detraheris.* Et vide verbum vim cohærentis ostendere. *Idem.*

25 *Nulla est mihi vita expetenda*] *Nulla* pro *non.* Aut *nullius conditionis.* quasi dicat, Ne deorum quidem vita mihi dulcis est sine te. *Idem.*

Nulla est mihi vita expetenda] Sine Phanio. *Idem.*

26 *Tanto magis te advigilare*] *Ad* vim auctivam nunc habet: ut *adlaudabile, admirabile.* Idem.

Fortis Fortuna adjuvat] Παροιμία. Et *fortis* accusativus pluralis est. *Idem.*

Fortes Fortuna adjuvat] Sententiam hanc proverbii vice Cicero cum ἐλλείψει effert III. de Finib. 4. 'Sed Fortuna fortes. quare conare quæso.' cum explicatione II. Tuscul. 4.: 'Fortes enim non modo Fortuna adjuvat, ut est in vetere proverbio, sed multo magis ratio, quæ quibusdam quasi præceptis confirmat vim fortitudinis.' Qualia qui amat, plerumque apud Joh. Weitzium diligenter congesta reperiet. nostri enim instituti ratio illuc non pertinet. quod semel monendum est. *Bœclerus.*

Fortes Fortuna adjuvat] Sall. 'Non votis neque suppliciis muliebribus auxilia deorum parantur. vigilando, agendo, bene consulendo, prospere omnia cedunt. ubi socordiæ atque ignaviæ te tradideris, nequicquam deos implores: irati infestique sunt.' Οὐκ ἔνι δ' αὖ τὸν ἀργοῦντα οὐδὲ φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν, μήτι γε τοῖς θεοῖς. *Mer. Casaubonus.*

27 *Non sum apud me*] Id agitur, ut supra diximus, quemadmodum Antipho præsens non sit: quem neque convenit contra patrem aliquid di-

cere, neque rursum præsentem opprimi a patre ex argumento. *Donatus.*

Atque opus est nunc quum maxime, ut sis, Antipho] *Apud te* subauditur. *Id.*

28 *Nam si senserit te timidum pater esse, arbitrabitur commeruisse culpam*] Sic Sallustius in Historia, 'Ita fiducia, quam argumentis purgatiores dimittuntur.' *Idem.*

Nam si te senserit timidum] *Timidum*, pro timentem. Ut Virgilius: 'Addit se sociam, timidisque supervenit Ægle.' *Idem.*

Commeruisse culpam] Pro *commisisse.* Idem.

Nam si te senserit] O. l. s. et Donatus, *nam si senserit te.* ut et exigit versus. *Faërnus.*

29 *Hoc verum est*] Congrue fit, ut et Geta et Phædria audaciores sint, qui et absque amore sunt: et hos oportet objici pro Antiphone irato seni. *Donatus.*

Non possum immutarier] Vim negantis hoc habet, quod ait *immutarier:* ostendit enim naturæ suæ timiditatem nullis adhortationibus ejici posse. *Idem.*

30 *Quid faceres si aliud gravius tibi nunc faciundum foret*] Bene *gravius:* quia hoc grave: ut videas, ipsam adhortationem vim habere concedentis, grave esse quod geritur. *Idem.*

31 *Quum hoc non possum, illud minus possem*] Hoc intulit παρὰ προσδοκίαν. Nam videbatur hac interrogatione adduci posse ad sententiam percontantis. et hæc ars est dialectica contra ἐπαγωγὴν, quum male respondendo, callide interrogantis interrumpimus argumentum. *Idem.*

Hoc nihil est, Phædria: ilicet] Utrum *hoc* relativum? an *hoc* cum contemptu, pro, Hic Antipho nihil est? Sic Cicero in Verrinis, 'Etsi hoc nescio, quid nugatorem sciebam?' pro *hunc.* Idem.

Ilicet] Semper *ilicet* finem rei significat, ut *actum est.* Idem.

Ilicet] Per συγκοπήν. Sic judices de consilio demittebantur, suprema dicta quum præco pronuntiasset, *ilicet:* quod significat *ire licet.* Idem.

Ilicet] Frustra hæc a nobis dicuntur, res conclamata est. vel, hic Antipho homo nihil est, actum est de illo. Eun. act. II. sc. 3. 'Ilicet: desine: jam conclamatum est.' vide ibi. *Mer. Casaubonus.*

32 *Quin abeo*] Hic terrore commovet Antiphonem. et *quin* dicit, pro *cur non.* Donatus.

Et quidem ego] Ordo, Et ego quidem. et deest *abeo.* Idem.

33 *Quid si assimulo*] Audacem scilicet. *Idem.*

Obsecro, quid si assimulo? satin' est] Adeo morale vitium est ex conscientia pavor, ut ipse quoque Antipho nitatur contra, neque quicquam promoveat. *Idem.*

Satin' est] Hic locus actoris magis quam lectoris est. ostenditur enim conari ad simulandam audaciam, quo magis ridicula est, formidolosa persona. *Idem.*

Satin' est] Vultum mutat, et ad confidentiam se componit Antipho ut abeuntes, aut abire simulantes retineat. *Mer. Casaubonus.*

Garris] Nugæ. *Idem.*

34 *Propemodum*] Et hoc non plenæ consensionis est, quod ait *propemodum.* Donatus.

Sat est] Non dixit, *bene est*, sed *sat est.* et vide vix ad hoc ipsum esse perventum. *Idem.*

35 *Hem istuc serva*] Dicendo *serva*, ostendit jam incipere deperire, quod finxit atque assimulavit audaciæ. *Id.*

Hem istuc serva: et verbum verbo, par pari ut respondeas] Animadverte, et quid doceat et commachinetur artifex poëta, qui debitum reddat rebus atque personis. *Idem.*

Verbum verbo, par pari] Duo dixit: non tantum *verbum verbo*, sed *par pari.* Idem.

Verbum verbo, par pari ut respondeas] Quid hoc sit, non melius potest

intelligi, quam ex contentione Demiphonis et Phædriæ scena sequenti. quod enim Antipho subterfugit, Phædria probe implevit officium. *Bœclerus.*

36 *Ne te iratus suis sævidicis dictis protelet*] Causalem vim habet quod ait hoc, *iratus:* hoc est, qui ob præsentem iram vehementius tecum agat. *Protelet* et *protelum* a πρὸ et ἑλεῖν dictum est, quod est *ante* et *trahere.* Alii ab assiduo telorum jactu existimant dici. ut Lucretius, 'Undique protelo plagarum continuato,' hoc est, tenore. *Donatus.*

Protelet] Protrahat, præveniat, exagitet. *Idem.*

Sævidictis] Alii, *sævidicis dictis.* M. Casaubonus.

Protelet] Protrahat, præveniat, exagitet. D. Vel, longe arceat, abigat. Plaut. Argum. Mercat. 'Eam domi deprehensam conjux illius Vicini scortum insimulat: protelat virum.' *Idem.*

Scio] Apparet hoc verbum eo vultu dici, ut manifestum sit, absenti animo esse eum qui loquitur. *Donatus.*

37 *Vi coactum te esse invitum*] Mira brevitas, in quo tota defensio continetur. et subauditur, *fac respondeas,* aut quid tale. *Idem.*

Vi coactum te esse invitum, lege, judicio] Oratorie divisit rem unam, ut major videretur. 'Necessitas legis' intelligitur. *Jus* dicitur *cogere* Adelph. III. 5. 44. et Phorm. II. 1. 6. sententiis scilicet judicum, secundum jus et leges pronuntiantium. ita vs. 49. hujus scenæ, defensionem facilem significare volens, partitione amplificavit et in majus audiri fecit: 'Justam illam causam, facilem, vincibilem, optimam.' promta defensio, et simplex: *lex coëgit.* Bœclerus.

Invitum] Bene idem repetit ad confirmandam memoriam trepidantis. non enim diversa sunt, sed repetuntur, ut teneri possit id, quod causæ opus est. Nam *vi coactum esse,* idem significat quod *invitum.* An ideo *vi coactum invitum,* jungendum est, quia interdum etiam ipsi nos cogimus propria voluntate? ut ipse in Andria, 'Tu coactus tua voluntate es.' *Donatus.*

Tenes] Exquisite addidit *tenes:* ut appareat, Antiphonem vultu ostendere, quod horum nihil perturbatus advertat. *Idem.*

38 *Sed quis hic est senex*] *Sed,* ut diximus, transitum significat ad aliam rem, ab ea quæ agebatur. *Idem.*

Quem video in ultima platea] Sic dixit *ultima platea,* quemadmodum Virgilius, 'Imas Obsedere fores.' *Id.*

In ultima platea] In ulteriore plateæ parte. ut *imæ fores,* i. e. forium pars ima, &c. *Mer. Casaubonus.*

Ipsus est] Et quia timidior est: et quia postea de proximo ipse agnoscit magis. *Donatus.*

39 *Non possum adesse*] Apparet, ex conspectu patris magis confundi, quam ex nuntio adventus ejus, filium. *Idem.*

Quo abis] *Abis, Antipho?* Sic Virgilius: 'Quo fugis, Ænea?' Et, 'Quo fugitis, socii?' Sic enim loquitur, qui vult ostendere conditionem locorum, in qua perverso modo alius petatur, alius linquatur. *Idem.*

Ah, quid agis] Et perturbati intercessoris est dicere, *quid agis?* ut in Andria, 'Mea Glycerium, inquit, quid agis? cur te is perditum?' *Idem.*

40 *Mane, mane, inquam*] Omnia hæc habent singularem vim in se revocantis. *Idem.*

Egomet me novi, et peccatum meum] Duo dixit; et 'Hominem pavidum,' et 'Peccatum grave.' *Idem.*

Egomet me novi, et peccatum meum] Et natura, et ex conscientia criminis admissi (quod juvenem et ingenuum decebat) pavidus. *Mer. Casaubonus.*

41 *Vobis commendo Phanium, et vitam meam*] Comice, duobus duo retulit: Me et peccatum meum, Phanium et vitam meam. Et animad-

verte, quod amator prius ponit Phanium, quam vitam suam. *Donatus.*

42 *Geta, quid nunc fiet?*] Apparet, hæc sic pronuntianda, quasi adhuc tuto dicantur. *Idem.*

Tu jam lites audies: ego plectar pendens] Non intulit quod quærebatur: sed verba sunt hominis omnia desperantis. *Idem.*

Tu jam lites audies: ego plectar pendens] Tu audies, ego verberabor. ut alibi, 'Tibi erunt parata verba, huic demum verbera.' Quod ipsum mire: non, *facies lites*, sed *audies.* Idem.

42. 43 *Tu jam lites audies: ego plectar*] Bene Donatus huc comparavit locum Heaut. II. 3. 115.: 'Tibi erunt parata verba, huic homini verbera.' ἐκ παραλλήλου enim hæc dicuntur. *Bœclerus.*

43 *Ego plectar pendens*] *Plectar*, feriar: unde et *plectrum*, et *plagæ* dictæ. *Donatus.*

44 *Sed quod modo hic nos*] Deest *tamen:* ut sit, *sed tamen.* Idem.

Sed quod modo hic nos Antiphonem monuimus, id nosmet ipsos facere oportet, Phædria] Sulpicius in præstantissima ad Cicer. Epist. 'Denique noli te oblivisci Ciceronem esse, et eum qui aliis consueveris præcipere, et dare consilium; neque imitare malos medicos, qui in alienis morbis profitentur se tenere medicinæ scientiam, ipsi se curare non possunt: sed potius quæ aliis tute præcipere soles, ea tute tibi subjice, atque apud animum propone.' Heaut. act. V. sc. 1. 'Nonne id flagitium est, te aliis consilium dare,' &c. *Mer. Casaubonus.*

45 *Id nosmet ipsos facere oportet*] Quia *nos* supra dixit in significatione actus proprii, *ipsos* addit. *Donatus.*

46 *Aufer mihi; oportet*] Τῷ ἀττικισμῷ addidit *mihi.* sine hoc enim plena sententia est. *Idem.*

Aufer mihi] Redundat τὸ *mihi:* ut et infra, act. V. sc. 6. 'Sed ego nunc mihi cesso.' Ita *tibi*, et *nobis*: haud raro. *Mer. Casaubonus.*

Quin tu quod faciam, impera] Mire ad omnia paratum se indicat, qui *impera* dicat servo. *Donatus.*

Quin tu, quid faciam, impera] Omnem ab officio, aut necessitate argumentationem missam fac, quæ non opus est, cum libenter ac sponte, quicquid faciendum suggesseris, obire paratus sim. *M. Casaubonus.*

47 *Meministin' olim ut fuerit vestra oratio*] Mire et consilio et oratione compendiosus est: quo magis Phædriam propriis consiliis ac domesticis permoveret. *Donatus.*

Ut fuerit vestra oratio] Ut magis excitaret, non *nostra* dixit, sed *vestra.* Idem.

48 *In re incipiunda*] *Incipiunda* proprie, quasi de re magna, dicit. Sic alibi, 'Vide quod inceptet facinus.' *Idem.*

Ad defendendam noxiam] *Noxiam* nunc culpam: alias pœnam. Et est ἀντένθεσις, ab eo quod est *noxam:* et hoc factum est propter iambum. *Idem.*

49 *Justam illam causam, facilem, vincibilem, optumam*] Considera singula, et invenies et naturali ordine, et per αὔξησιν dicta. *Causam* pro defensione posuit, et *vincibilem*, quæ facile vincat. *Idem.*

50 *Nunc ipsa est opus ea*] Causa scil. *Idem.*

51 *Meliore et callidiore*] Bene *meliore et callidiore:* quia tunc prolusio fuit, nunc ipsum prælium. *Idem.*

Fiet sedulo] Παρέλκον *sedulo.* nam suffecerat, *fiet.* Idem.

52 *Nunc prior adito tu*] *Adito*, quasi ad prælium. Virgilius, 'Nec quisquam ex agmine tanto Audet adire virum.' *Idem.*

Ego in insidiis hic ero] Tota μεταφορὰ de re militari est. *Idem.*

In insidiis] *In subsidiis*, apud Priscian. *Mer. Casaubonus.*

In subsidiis] Hanc lectionem in textum recepi ex Prisciano. Illa altera, *in insidiis*, vitiosa est. *Faber.*

53 *Succenturiatus*] *Succenturiati* di-

cuntur, qui explendæ centuriæ gratia subjiciunt se ad supplementum ordinum. Et est translatio a re militari. *Donatus.*

Age] Potuit dicere *vero*, aut *ita*. sed *age* dixit, quod verbum vim hortantis maximam præbet. *Idem.*

ACTUS II.

Scena i. Constat Trochaicis septenariis, et iambicis Octonariis ac senariis. vs. 5. unus Mss. *an hec dicent mihi.* vs. 6. duo: *audio et fateor.* vs. 9. unus: *hoc mihi accidit.* vs. 11. duo: *cum secundæ res sunt, tum maxime med.* vs. 16. unus: *reputare.* vs. 19. unus: *molendum mihi est usque in pistrino.* alter: *molendum mihi esse v. i. p.* vs. 20. unus omittit τὸ *quicquam.* vs. 25. unus: *salvum te advenire gaudeo.* alter: *salvum te venire.* vs. 30. unus: *egone illi succenseam.* alter: *egon non illi s.* vs. 37. unus: *cum ille adest, hic pr. e.* duo: *cum ille abest, hic p. e.* vs. 45. duo: *nostran' culpa est an judicum.* vs. 54. unus omittit: *tum.* vs. 60. omnes: *immeritissimum.* vs. 64. unus: *adde huc.* vs. 71. omnes: *vel fœnore.* vs. 73. duo: *non sic futurum est.* vs. 84. duo: *cum adveniat Phormio.* alter: *cum advenerit Ph.*

Ratio quæ Muretum induxit, ut inepte hic novum actum incipi putaret, levis est, et exemplis Terentianis ultro refutatur. *Becclerus.*

1 *Itane tandem uxorem duxit Antipho injussu meo*] *In hac scena accusatio est et contradictio, per remotivam qualitatem. ergo controversia.* Donatus.

Itane tandem uxorem duxit Antipho] *Hic exemplum vitæ est: in quo spectatur, nullam esse tam justam et gravem iracundiam patris, quæ non et fiducia defensoris et intervallo temporis evanescat.* Idem.

Itane tandem uxorem duxit Antipho injussu meo] Non potuit vehementius incipere, quam ut ipse crimen, quod objicit, miraretur. *Idem.*

Itane tandem uxorem duxit] *Tandem*, hic expletiva conjunctio: ut Cicero, 'Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra?' *Idem.*

Itane tandem] Hic totus versus in hoc est, an factum sit: quid factum sit: a quo factum sit: in cujus injuriam factum sit. *Idem.*

2 *Nec meum imperium*] Rara ἀποσιώπησις: nam non sequitur *sed.* intulit enim *age.* subauditur autem *revereri.* Sic Lucretius, 'Nonne videre*.' *Idem.*

Age, mitto imperium, non simultatem meam] Σχῆμα διανοίας. ΜΗ'ΟΑΟ θεωτς*. Ut Virgilius, 'Cujus ob auspicium infaustum, moresque sinistros.' *Idem.*

Age, mitto] Legitur et *taceo.* Idem.

Simultatem] Jurgium, contentionem. *Idem.*

Non simultatem meam revereri saltem? non pudere] Neque metu, neque pudore (sine amore) deterritum esse. Adelph. act. i. sc. 1. 'Pudore ac liberalitate liberos Retinere, satius esse credo, quam metu.' inde hic, *mitto imperium.* Utitur hoc loco Terentii Cic. ad Att. l. ii. Ep. 19. *Mer. Casaubonus.*

3 *Non pudere*] Hoc absolutum est, et nulli adnexum. *Donatus.*

Non pudere] Hic Nigidius adnotavit, neminem videri pudere ante delictum. *Idem.*

4 *Vix tandem*] Convenit hoc dictum ei, qui jam pridem se male audire putat: et ideo sero videtur ad hunc senex pervenisse, quum ille metuens, se primum ad accusatorem crederet. An *vix tandem* ad hoc pertinet, quia ille *monitor* dixit? quasi dicat, Vix tandem factum est, ut me senex laudare cœpisset: quia *monitor*, quamvis in contrarium dixerit, tamen

est nomen laudis. *Idem.*

Vix tandem] Εἰρωνεία, quasi dicat, Pene mei oblitus est. An, quia tarde ad ipsum pervenit senex, quem ille ob conscientiam a se capturum esse credebat? *Idem.*

Vix tandem] Et multis aliis locis, et hoc, discet, qui volet, non esse ab una manu, quæ in Donati commentariis visuntur. Nihil interim dicitur, quod ad rem faciat. nimis enim, non frigidum modo, sed absurdum est, ita accipere, ac si Geta diceret, sero se accusari, qui primus omnium post Antiphonem, ipsoque Antiphone magis accusatur. Primum enim: 'Itane Antipho uxorem duxit?' &c. subjicitur statim, non sine derivatione culpæ in Getam, *o Geta monitor!* quasi non facturus id fuerit Antipho, nisi hoc monitore. ita enim accipi posset, ut in illo: 'Submonuit me Parmeno ibi servus, quod ego arripui.' Eun. III. 5. 22. Sin illo significatu velis exaudire, quo Horatius magistros et rectores adolescentiæ signavit, cum juvenis 'Monitoribus asper' describitur, rursum pœne dixerim ineptum fuerit interpretari: *vix tandem* me laudat herus. Nihil verius quam senem hoc velle: *o Geta monitor:* id est, huic mandes si quid recte curatum velis. hunccine ego filio meo quasi magistrum et monitorem reliqui? facinorum scilicet monitor hic fuerit, non disciplinæ et probi moris magister. quin enim τὸ *monitor* duplicem vim habeat, tum ex destinatione ad officium, tum ex prævaricatione ejus, qui destinatus erat, nemo dubitaverit. Geta igitur cum facta et virtutes suas in hoc vocabulo, non modo ut dicebantur sed ut erant, agnosceret, ad Phædriam, cum subrisu et *εἰρωνείᾳ μιμητικῇ*, *vix tandem* inquit: q. d. ego vero monitor! ut in Andria Davus simili *μιμήσεως* genere dixerat: 'Ego vero solus!' III. 4. 17. nam τὸ *tandem* hic ἐκ παραλλήλου significat *vero, equidem.* i. e. egregie cau- sit provincia, quam cepi. quasi vero illi adolescentes indiguissent hujus monitoris, qui lubidinem animi ducem ad omnia et magistram haberent. Comicæ sunt hæ interruptiones, et festivæ, quas inter continuam senis orationem actoribus et theatro poëta gratificatur. *Boeclerus.*

Quid mihi dicent, aut quam causam reperient] Quid dicent, si negare voluerint? quam causam reperient, si purgare? Omne enim crimen a defensore aut negatur, aut purgatur. *Donatus.*

5 *Demiror*] Pro nescio. nam admirationem ignorantia facit. *Idem.*

Atqui reperi jam: aliud cura] Eo animo hoc dicit, quo supra dixit *vix tandem.* Et quum ille pluraliter *reperient* dixerit, hic singulariter *reperi* respondit: quasi in se solo sit crimen. *Idem.*

6 *Invitus feci: lex coëgit*] Bene poëta jam scire facit senem, quid isti dicturi sint. ut videatur frangi posse, qui jam partem defensoris admittit. *Idem.*

7 *Causam tradere adversariis*] Hoc cum majore exclamatione dicitur. non enim dixit, *concedere adversariis*, sed, quod prius esset, *causam tradere.* Idem.

8 *Illud durum*] *Illud durum* dicit, qui supra dixit: 'Atqui reperi jam.' *Idem.*

Ego expediam: sine] Vide præparationem futuræ defensionis: quam nisi hoc modo Terentius intulisset, incredibile videretur subito sedatum senem. *Idem.*

9 *Incertum est quid agam*] Nonnihil jam fracta indignatio est. Nam in his verbis, non jam ira, sed admodum mœror est. *Idem.*

9. 10 *Incertum est quid agam, &c.*] Duos hos versus Dionis Cassii ista, *ἐν μέρει παραφράσεως*, explicent: *ὅταν γάρ τι ἀπροσδοκήτως τινὶ καὶ μετὰ πλείστου παραλόγου προσπέσῃ, τό, τε φρόνημα αὐτοῦ ταπεινοῖ, καὶ τὸ λογιζόμενον ἐκ-*

πλήσσει, ὥστ' αὐτὸν κάκιστόν τε καὶ ἀσθενέστατον τῶν πρακτέων κριτὴν γενέσθαι. *Bœclerus.*

Quia præter spem, atque incredibile hoc] Virgilius, 'Hunc ego si potui tantum sperare dolorem, Et perferre, soror, potero.' *Donatus.*

Atque incredibile hoc mihi obtigit] Gravius est *incredibile*, quam *præter spem*: et ideo posterius et in actu est. *Idem.*

Obtigit] Pro *accidit*: cujus reciprocum est, si quis bonum accidisse dicat, non obtigisse. *Idem.*

10 *Ita sum irritatus*] *Irritatus*, provocatus, in iram impulsus: hoc est, commotus et perturbatus. *Idem.*

Ita sum irritatus, animum ut nequeam ad cogitandum instituere] Thucyd. *Νομίζω δὲ δύο τὰ ἐναντιώτατα τῇ εὐβουλίᾳ εἶναι, τάχος τε, καὶ ὀργήν. ὧν τὸ μὲν μετὰ ἀνοίας φιλεῖ γίγνεσθαι, τὸ δὲ μετὰ ἀπαιδευσίας καὶ βραχύτητος γνώμης.* *M. Casaubonus.*

Animum ut nequeam ad cogitandum instituere] Bene *instituere* dixit: quo verbo quies ostenditur cogitativæ mentis, quæ nunc non adest. *Donat.*

11 *Quamobrem omnes, &c.*] Ῥῆσις graviter incepta, subtiliter deducta, personæ senis et perturbationi rerum apta. Quam commode hoc dixerit Terentius a philosophia sumtum, ostendit Cicero III. Tuscul. 14. allato simili Euripidis loco. De Ciceronis descriptione, quantum ad hujus loci lectionem attinet, Guyetum vide. Sicut autem præmeditatio futurorum malorum eorum adventum lenit: ita et securos venturi, graviter percellit fortuna et affligit, ut exsurgendi curam amittant, sicut de exemplo Pompeii philosophatur Dio principio libri XLII. *Bœclerus.*

Quum secundæ res sunt maxime, tum maxime] Ut, 'Nudus ara, sere nudus: hyems ignava colono.' Et bona sententia; tum maxime sapienti metuendum, quo tempore maxime securus est stultus. *Donatus.*

Omnes, cum secundæ res sunt maxume, tum maxume Meditari secum oportet, quo pacto advorsam ærumnam ferant] Vide Cicer. Tuscul. III. ubi totus hic Terentii locus. Sen. 'In ipsa securitate animus ad difficilia se præparet, et contra injurias fortunæ, inter beneficia formetur. Miles in media pace decurrit sine ullo hoste, vallum jacit, et supervacuo labore lassatur, ut sufficere necessario possit. Quem in ipsa re trepidare nolueris, ante rem exerce.' *M. Casaubonus.*

12 *Meditari secum oportet*] Bene additum *secum*: insani enim videbitur, hoc palam agere. *Donatus.*

Adversam ærumnam ferant] Abundat *adversam*. Idem.

13 *Pericla, damna, exilia peregre rediens*] Superiora ἀσύνδετα sunt, inferiora intermistis conjunctionibus. Sallustius, 'Nam quidem a Pyrrho, Hannibale, et æquore et terra.' *Idem.*

Pericla, damna, exilia] Bene puto corrigi *exitia*. si tamen alicui placeat, *exilia*, retinere, quod codices præferunt, interpunctio et explicatio sic esset constituenda: 'Meditari secum oportet, quo pacto adversam ærumnam ferant, Pericla, damna, exilia. peregre rediens semper cogitet, Aut filii peccatum,' &c. ut *pericla, damna, exilia*, tanquam exempla adversæ ærumnæ, quæ, ut sunt humana, frequenter accidunt, subjiciantur: inde demum ad ea, quæ sunt hujus loci, progressus fiat. Quicquid sit de voce, interpunctio hæc unice convenit huic loco, quam et in nostra editione debuimus exhibere. *Bœclerus.*

Peregre rediens semper cogitet] Mire a genere ad speciem non semel transit. Nam quum dicit, *peregre rediens*, jam de se loquitur, sed latenter. *Donatus.*

Semper cogitet] A singulari ad pluralem transit. supra dixit *omnes*: at nunc *cogitet*. Et est ordo, Semper peregre rediens, quicunque peregre redit. *Idem.*

14 *Aut filii peccatum, aut uxoris mortem, aut morbum filiæ*] Quamvis iratus filio, non potuit tamen dicere, *filii mortem*. Convenit autem seni, uxoris mortem non putare magnum incommodum. *Idem*.

Aut filii peccatum, aut uxoris mortem, aut morbum filiæ] Varie, post enumerationem conclusam, hæc etiam intulit. Virgilius, ‘Sed neque Medorum, silvæ ditissima, terra, Nec pulcher Ganges, atque auro turbidus Hermus Laudibus Italiæ certent: non Bactra, nec Indi, Totaque thuriferis Panchaia pinguis arenis.’ *Id.*

15 *Communia esse hæc: fieri posse*] Ordo est, Semper cogitet, communia esse, et fieri posse, peccatum filii, uxoris mortem, filiæ morbum. *Idem*.

Communia esse] Commune est quod accidere omnibus potest. *Idem*.

Communia esse hæc, fieri posse] Pub. ‘Cuivis accidere potest, quod cuiquam potest.’ *Mer. Casaubonus.*

16 *Quidquid præter spem eveniat, omne id deputare esse in lucro*] Vide jam senem fractum, non culpam filii magnam ducere: sed ideo indignari, quod non crediderit peccaturum, in quo ipse se reprehendit, et quod a peccatoribus dici solebat, hoc dicit, *communia esse*, et *fieri posse*. Donatus.

17 *Herum anteeo sapientia*] Legitur et *anteo:* sed pro conjunctivo pronuntiandum, *anteeo* pro *anteeam*. Id.

18 *Meditata mihi sunt omnia mea incommoda*] Nimis comice, non clades, aut ærumnas posuit servus, sed incommoda: molere in pistrino, vapulare, habere compedes, et cetera: quum hoc nomen leve quiddam significet: ut ipse in Eunucho, ‘Imo enim infeliciter: nam incommoda alia sunt dicenda, Parmeno.’ *Idem*.

Meditata mihi sunt omnia mea incommoda] Hæc est altera παρῳδία post illam in Adelphis III. 3. ubi plura attulimus. *Bœclerus.*

Herus si redierit] *Si* aut pro *cum*, aut serviliter. ut dubitet ex voto suo utrum dominus redeat, an non: quod cupit. *Donatus.*

19 *Molendum usque in pistrino*] Facete enumerat servus universa supplicia suæ conditionis, excepta cruce et furca: quarum pœnam verbis extenuare non potuit. *Idem*.

Habendæ compedes] Vitiosam locutionem servili personæ dedit Terentius. nam integra esset, si diceret, *habendas compedes*. unde quidam non *esse*, sed *usque* legunt. *Idem*.

Habendæ compedes] Iterum nota, quam varia nobis fercula sub nomine Donati apponantur. Primum ita annotatur: ‘*Habendæ compedes.* Vitiosam locutionem,’ &c. Non novit Terentium, libere dicam et vere, qui servi causa vitiose locuturum putavit, quisquis est ille. hoc tantum bene factum, quod de veriore lectione (*usque* pro *esse*) mentio illata est. Jam sequitur: ‘*Opus ruri faciundum.* Varie,’ &c. Videnturne hæc ejusdem interpretis esse? sit Donati, quod melius est, id est, posterius. ubi nihil vitiatur, nihil implicatur. Concinnior longe oratio est hic in casu recto: quam qui non intellexerunt, τὸ *esse* interposuerunt, occasionemque nugandi iis præbuerunt, qui tum demum sapere sibi videntur, si dicant, quæ nec alii, multo minus ipsi intelligant. *Bœclerus.*

20 *Opus ruri faciundum*] Varie, ‘molendum,’ ‘vapulandum,’ ‘compedes habendæ,’ ‘opus ruri faciundum.’ et supra, verba gerundia sunt: infra, participia. *Donatus.*

Horum nihil quidquam accidet animo novum] Recte addidit *animo*. omne enim quidquid acciderit novum erit, sed non animo. *Idem*.

Horum nihil quidquam] Παρέλκον quartum. *Idem*.

Horum nihil quidquam accidet animo novum] Tale est illud sapientis Æneæ: ‘Non ulla laborum, O virgo, nova mi facies inopinave surgit.’ Et, ‘Arma parate animis, et spe præsu-

mite bellum.' *Et*, 'Hunc ego si potui tantum sperare dolorem, Et perferre, soror, potero.' *Idem.*

21 *Quicquid præter spem eveniet, omne id deputabo esse in lucro*] Totidem verbis est usus, quot senex, ad irrisionem ejus. Sic et in Adelphis, 'Postremo tanquam in speculum in patinas, Demea, inspicere jubeo.' *Id.*

Omne id deputabo esse in lucro] Hoc idem senex oportere fieri dixit, quod hic facit: ergo sapientior Geta. *Id.*

22 *Sed quid cessas hominem adire*] Bene *adire*, quasi terribilem, et pugnaturum: ut Virgilius, 'Audet adire virum.' et *hominem* comice addidit. *Idem.*

Sed quid hominem cessas adire, et blande in principio alloqui] Ex præcepto Rhetorum. Vide Quintil. de exordiis, Instit. l. IV. c. 1. Virg. 'Sola viri mores, aditus, ac tempora norat.' *Mer. Casaubonus.*

Et blande in principio alloqui] Recte monuit, non perpetuo blande, sed in principio agendum: secundum præceptum Socratis, qui ait, *μηδὲ πρὸς τὰς τῶν πλησιαζόντων ὀργὰς τραχέως ἀπαντᾶν, ἀλλὰ θυμουμένοις μὲν αὐτοῖς εἴκων, πεπαυμένοις δὲ τῆς ὀργῆς ἐπιπλήττων.* *Donatus.*

23 *Phædriam mei fratris*] Hæc verba ostendunt quam miti pectore suscipiatur Phædria. *Idem.*

Mi patrue salve] *Mi*, vim blandimenti habet: nam significat, *meus.* Idem.

25 *Salvum advenire*] Ἔλλειψις, vel ἀποσιώπησις secunda: *gaudeo* enim subauditur. quod nisi acceperis, non intelliges cur hic responderit, *credo.* Donatus.

Salvum advenire] Iracundiam frangere conatur obsequio et mora. *Idem.*

Salvum advenire] Altera salutatio et ad leniendum, et ad criminis dissimulationem: sed et tertio addidit, 'Satin' omnia ex sententia?' *Idem.*

Salvum advenire] *Gaudeo* scil. ut mox, cum Geta salutat. sed interrumpit motus Demiphonis ob filii peccatum. *Mer. Casaubonus.*

Credo: hoc responde mihi] *Hoc*, incerta distinctione pronuntiatur. *Donatus.*

Credo] Et hoc quoque ex vetere formula; ita enim respondere solebant, qui solemni aliqua gratulatione compellati fuerant. Vide Hec. act. V. sc. 4. ad ista, 'Factis ut credam facis.' *Mer. Casaubonus.*

26 *Valet*] Hic oratorie dissimulat, atque ita respondet, quasi senex non iratus quærat, sed de salute sollicitus sit Antiphonis. *Donatus.*

Sed satin' omnia ex sententia] Quod vulgo, *omnia recte?* Et deest *quæris*, aut quid tale. *Idem.*

27 *Vellem quidem*] Semper hoc verbum dolentis est, ac negantis evenire, quod voti sit. *Idem.*

Quid istuc] Magnam vim habet contra iram hujusmodi interrogatio. *Idem.*

28 *Bonas me absente*] Mire consuetudinem expressit, dicendo *bonas.* Idem.

Me absente] Summa criminis. *Idem.*

Bonas me absente hic confecistis nuptias] Crimen in duobus esse demonstrat: quod non *bonas*, et quod *absente patre.* Idem.

29 *Eho, an id succenses nunc illi*] Huc tendebat interrogatio, ut tam integris rebus admiraretur irasci senem. *Idem.*

Eho, an tu id succenses] Pronomen, *tu*, nec habet liber Bembinus, nec Donatus; nec exigit versus. *Faërn.*

O artificem probum] Εἰρωνεία. nam non est artifex, cujus deprehenditur jocus. *Donatus.*

O artificem probum] Male in Donato: Εἰρωνεία, &c. quid hoc ad rem? revera Geta laudat Phædriam, quod defensionem patruelis eo astu inceptet, qui optabatur: fronte composita, verbis fidem asseverantibus. conferri debent vss. 48. 55. *Bœclerus.*

Artificem probum] Hoc Geta seor-

sim, ut Demipho non audiat. *Mer. Casaubonus.*

30 *Ipsum gestio dari*] Verbum *dari*, ex Bembino et aliquibus aliis libris, non huic versui, sed subsequenti applicamus: hoc modo, 'Dari mihi in conspectum: nunc sua culpa ut sciat.' in cujus scansione, *mihi* et *sua* in unam syllabam contrahuntur. *Id.*

Gestio] Plus *gestio*, quam *volo*. Donatus.

31 *Dari mihi in conspectum*] Non dixit *venire*, ut filium: sed *dari*, ut reum. *Idem.*

32 *Lenem patrem illum*] O artificium poëtæ! in media patris sævitia mentionem lenitatis induxit: ut ostendat quam facile placari possit. *Id.*

Lenem patrem illum, factum me esse acerrimum] Nota ἀντίθετον. non enim leni asperrimum, sed acerrimum reddidit, et mutavit gradum, positivo superlativum opponens. *Idem.*

Lenem patrem illum, factum] Sic Virgil. 'Quantum mutatus ab illo Hectore!' *Idem.*

33 *Atqui nihil fecit, patrue*] Summa contradictionis. et non dixit, *leniter peccavit*: sed, *nihil fecit.* Neque, quod punias, sed, quod succenseas: id quod levissimum est. *Idem.*

34 *Ecce autem similia omnia*] *Ecce autem*, vox est apta his, quæ nova et improvisa animo accidunt. Sic Virgilius, 'Ecce autem gemini a Tenedo tranquilla per alta.' *Idem.*

Similia omnia: omnes congruunt] More stomachantis, *omnia* et *omnes*, de his dicit quæ ad duos pertinent. *Idem.*

Omnes congruunt] Similes habent labra lactucas. Dignum patella operculum. *Mer. Casaubonus.*

35 *Unum cognoris, omnes noris*] Iterum non *duos*, sed *omnes*. et varie, *cognoris*, *noris*. Donatus.

Unum cognoris, omnes noris] Sic Virgilius, 'Accipe nunc Danaum insidias, et crimine ab uno Disce omnes.' *Idem.*

36 *Hic in noxa est, ille ad defendendam causam adest*] Hoc Demipho non sine quadam delectatione dixit: quam tamen premit ob iram præsentem. *Idem.*

36. 37 Guyetus plane expungit, nollem factum. satis enim probi et eruditi et Terentio digni videntur: quos Donatus bene interpretatur, et exemplo Ciceroniano plane huc convenienti illustrat. sicut invicem Asconius Pedianus cum loco Ciceroniano hos duos versus comparat. *Boeclerus.*

37 *Quum ille est, hic præsto est*] Huic loco reddidit Cicero illum locum in Verrinis: 'Qui cives Romani erant, si Siculi essent, tum Siculos eorum legibus dari oporteret: qui Siculi, si cives Romani essent.' Nam subauditur ad 'Qui cives Romani erant,' *judices dabantur*, ad 'Si Siculi essent,' subauditur *rei*. Donatus.

Quum ille est] Ζεῦγμα secundum. nam et hic subaudiendum est, *in noxia*. Idem.

Cum ille est] In nota scil. vel culpa. *Mer. Casaubonus.*

Hic præsto est] Ad defendendam causam, subauditur. *Donatus.*

Tradunt operas mutuas] Mulus mulum scabit. *Idem.*

38 *Probe eorum facta imprudens*] Ideo *imprudens*: quia nescit in amore citharistriæ esse Phædriam. *Donatus.*

Imprudens] Modo insciens. *Idem.*

Imprudens] Nondum enim ita rem habere compererat Demipho, sed quod ira suggerebat, et ex suspicione loquebatur. *Mer. Casaubonus.*

39 *Nam ni hæc ita essent, cum illo haud stares, Phædria*] Vide quemadmodum jam præstruat poëta ad ea quæ futura sunt, ad adjuvandum amorem Phædriæ. *Donatus.*

Cum illo haud stares, Phædria] Cum Antiphone scilicet. Et *cum illo*, ἀντὶ τοῦ *pro illo*. In ejus parte stamus, pro quo facimus. Sic Virgilius, 'Jupiter hic stat.' *Idem.*

Cum illo haud stares] Non esses ab

illius partibus, non illum tuereris. *M. Casaubonus.*

40 *Si est, patrue, culpam ut Antipho in se admiserit*] Principium per insinuationem subtilem. Et honesta locutio: 'Si est ut admiserit:' pro, si admisit. *Donatus.*

Si est, patrue, culpam ut Antipho] Oratorium principium ἀπὸ τῆς ἐπιεικείας τοῦ αἰτοῦντος. *Idem.*

Si est, patrue, culpam ut in se] Priscianus lib. XVI. hoc loco τὸ *ut* per ὅτι interpretatur. Ceterum huic apologiæ compara orationem Lysitelis apud Plautum Trinummo II. 2. 246. &c. Nisi festinandum esset, ostenderemus, quam pulcro artificio omnia, quæ senex accusat, a defensore transferantur ad molliora et placabiliora vocabula. *Bœclerus.*

In se admiserit] Bono ornatu addidit, *in se:* quum et sine hoc plenum videri possit. Et hic est, quem Cicero succum orationis appellat. *Donatus.*

41 *Ex qua re minus rei foret aut famæ*] Nota; hic comparativa qualitas est pauperis, neque strenui. Et docuit, in negotio nuptiarum duabus rebus consuli, rei et famæ, hoc est, facultatibus dotis, honestatique natalium. *Idem.*

Ex qua re minus rei foret] Hæc tractatio est criminis oratoria: in qua defensor accusat crimen, reumque purgat. *Idem.*

Ex qua re] Haud venuste insertum *re*, cum præposuisset *culpam*. Idem.

Ex qua re] Haud venuste insertum *re*, cum præposuisset *culpam*, ait hic D. Atqui ita Terent. haud dubie consulto maluit, ut orationi venustatem ex allusione in verbis, *re*, et *rei*, in diversa significatione positis, conciliaret. Notum est Atticos, agnominationibus valde delectatos esse: quos imitatus Ter. plenus est illis. Sed et extra πλοκὴν, τὸ *res* interdum eleganter repetitur: ut a Cic. de Off. 'Valetudo sustentatur observatione earum rerum, quæ res aut prodesse soleant aut obesse.' et ad Qu. Fr. 'Quæ res ad officium imperii pertinebunt, de iis rebus ne attingat.' *Mer. Casaubonus.*

Minus rei foret] Quia pauperem. *Donatus.*

Rei] Familiaris scil. Cicero quoque haud multo aliter, 'Res autem familiaris quæri debet iis rebus,' &c. *Mer. Casaubonus.*

Famæ] Quia ignobilem. *Donatus.*

Temperans] Consulens, providens, moderatus. ut, 'Jam sibi tum curvis male temperat unda carinis.' *Idem.*

42 *Non causam dico*] Non recuso, non deprecor. *Idem.*

Quin quod meritus sit, ferat] Rhetoricum θεώρημα in hujusmodi exceptionibus: quo uti solet, qui propositæ causæ fiduciam gerit. Si hoc aut illud, non oro veniam, non deprecor pœnam. *Idem.*

Quin quod meritus sit] Hunc defensorem magis, et non judicem dicam. sed hic colligitur patrocinantis auctoritas: non enim dixit, *quod voluerit*, sed *quod meritus sit*, manente eo, si peccaverit tamen. *Idem.*

43 *Sed si quis forte malitia fretus sua*] *Forte* quasi non defensurus, sed simul causam cogniturus advenerit. nec contendit verum esse quod dicit, ne sollicitum faciat ad credendum. Sic apud Virgilium Sinon, 'Dum vela darent, si forte dedissent.' *Idem.*

44 *Insidias nostræ fecit adolescentiæ*] Bene se adjungit ad crimen, ut elevet culpam. *Idem.*

Insidias nostræ fecit adolescentiæ] Mire *insidias* dixit: ut diu comparata causa, per ignorantiam dolosque capti videantur. *Idem.*

Adolescentiæ] Opportuna ætatis commemoratio. Πρὸς τὴν συγγνώμην. *Idem.*

45 *Nostrane ea culpa est, an judicum*] Potentior facta sententia est τῇ ἐρωτήσει. Et oratorie, *Nostrane culpa, an judicum?* duplex μετάθεσις. altera in

accusatorem, altera in judices. Et bene suam miscuit personam, ut reum sublevet et suo merito, et multitudine reorum. *Idem.*

Nostrane ea culpa, an judicum] Mire assurrexit in fiduciam defensoris. nam quum supra de Antiphone dixerit, nunc intulit *nostra.* Idem.

46 *Qui sæpe propter invidiam adimunt diviti*] Notum alteri* qui invident. *Idem.*

Qui sæpe propter invidiam adimunt diviti, aut propter misericord. addunt pauperi] Quam hic τὸ *adimere* et *addere* μάλα φιλοσοφικῶς et ex intimis justitiæ ac injustitiæ rationibus dicantur, tum intelliges, si legeris quæ Aristoteles v. Ethicorum περὶ τοῦ πλεονεκτεῖν disputat; cap. 5. et addideris Michaëlem Ephesium. utrumque autem genus injustitiæ hic tangitur a Poëta, quod Marcianus quoque Jureconsultus vitandum judici demonstravit nobili sententia l. xi. de pœnis. Donatus nimis hic timidus est, dum veretur ne judices indecore accusentur. certe *culpam judicum*, citra ambages, incusari videmus; et mox partitione describi. quin enim sæpe ad hunc modum Athenis judices peccarent, nemo rerum Atticarum peritus negaverit. itaque color, quo adolescens hic usus est, nihil habuit a moribus temporum abhorrens. nec enim poëta tam rudem faceret causæ defensorem. sed quia, hac quidem in re frustra in judices culpa conferebatur, non reliquit eos indefensos, cum senex mox infert, vss. 49. 50. 'An quisquam judex est, qui possit noscere Tua justa, ubi tute verbum non respondeas?' nam justa causa etiam judici debet approbari. qui secundum ea, quæ probata sunt, sententiam ferre tenetur. *Boeclerus.*

47 *Aut propter misericordiam addunt pauperi*] Posteriorem causam honestiorem posuit, ne non Antiphonem defendere, sed accusare judices videretur. *Donatus.*

Aut propter misericordiam] Primum ἀντίθετον. Et oratorie naturam judicum τῷ διορισμῷ expedivit. *Idem.*

48 *Ni nossem causam, crederem vera hunc loqui*] Suavissime laudavit oratorem: qui, omnia ad persuadendum idonea advocans, solum conscium non adduxit ad credendum. *Idem.*

Ni nossem causam, crederem vera hunc loqui] Oblique Poëta se laudavit. *Id.*

49 *An quisquam judex est, qui possit, &c.*] Apparet, jam persuasum seni esse, verum adversarium fuisse Phormionem, non subjectum atque appositum sycophantam. unde ad aliud transit, ut accuset segnitiem in respondendo, quæ levior culpa est. Ita, ut cedentibus mos est, paulatim seni singula extorquentur e manibus. *Idem.*

50 *Tua justa*] Diserte magis et absolute, *tua justa:* quam si aliter diceret. *Idem.*

Tua justa] Justa tuæ causæ. Plin. Sec. 'Prævaricatio est transire dicenda.' *M. Casaubonus.*

Ubi tute verbum] Non dixit, 'Parum dicas:' sed *verbum.* Donatus.

51 *Ita ut ille fecit*] Unde scit? an illa Poëtæ virtus est, quod omnia ante inducit cognovisse: ne in scena, hæc ut nova audiens, tragicis moribus insaniret? *Idem.*

Functus adolescentuli est officium] Oratorie, quod objectum est, non purgavit modo, sed etiam ad laudem convertit. quod Rhetores περίστασιν dicunt. Et hoc de Apollodoro. *Idem.*

Functus adolescentuli est officium liberalis] Derivatio causæ: et est venialis status. *Idem.*

Functus adolescentuli est officium liberalis] Ingeniose non negavit hoc crimen, occasionem laudis de confessione sumpturus. *Idem.*

Officium liberalis] Potenter *officium* nominat, quod ille *crimen* appellat. Et nota, *functus officium*, accusativo casu; quod nos ablativo. *Idem.*

52 *Postquam ad judices ventum est, non potuit cogitata proloqui*] Hæc apud oratores μετάθεσις αἰτίας, hoc est,

translatio causæ facti: quem vulgo *colorem* nominant. *Idem.*

53 *Non potuit cogitata proloqui*] Ergo quod cogitavit, industriæ est: quod nihil dixit, pudoris. *Idem.*

54 *Ita eum tum timidum*] *Timidum*, perturbatum. Plautus, 'Nam ut ex mari timida es.' Et ipse in Adelphis: 'Me miserum! quidnam est quod sic video timidum, et properantem Getam?' *Idem.*

Eum timidum obstupefecit pudor] Quod multis contigisse, ex Cicerone aliisque notum. *Mer. Casaubonus.*

55 *Laudo hunc: sed cesso adire*] Satis defensionis est, ubi Geta jam adire non timeat dominum. *Donatus.*

56 *Here salve: salvum te advenisse gaudeo*] Principium a benevolentia. Et vide vernilitatem aptissimam servo callido. credasne hunc esse, qui supra dixerit, 'Herus si redierit, molendum esse in pistrino, vapulandum,' &c. *Idem.*

57 *Ho! bone custos, salve*] Ab initio idem motus servatus est seni. nam idem hoc est quod supra dixit, *O Geta, monitor.* quamquam per αὔξησιν plus significat quod dicit, *bone custos:* quam quod supra, *monitor.* Idem.

Columen vero familiæ] *Columen*, culmen. an *columen*, columna? unde *columellæ* apud veteres, dicti servi majores domus. Lucil. XXII. 'Servus neque infidus domino, neque inutilis cuiquam, Lucili columella, hic situs Metrophanes.' Tubero: 'Hinc in millesimum annum eorum columine civitas continebitur.' Horatius contra pro columine columnam, 'Injurioso ne pede proruas Stantem columnam.' Ennius X. 'Regni versatum, summamve columnam.' *Idem.*

Columen vero familiæ] Sustentatio vel decus. unde *columnæ* dictæ. Et moralis αὔξησις ἐν εἰρωνείᾳ. *Idem.*

58 *Cui commendavi filium hinc abiens meum*] Duplex excusatio est de eo quod fecerit. Hæc conveniunt in eas personas, quas spectare non oportuerit. *Idem.*

59 *Jamdudum te omnes nos accusare audio immerito*] Vide quam in his verbis etiam vultus quidam servi contumacis appareat, et versute mali. Et hoc est quod dixerat, 'Ego in insidiis hic ero succenturiatus.' *Idem.*

60 *Immerito, et me omnium horum immeritissimo*] Tantum impudentiæ superest, ut non solum se, sed alios etiam defendat. Horum omnium immeritissime, ὁ πλήρης. *Horum:* et sic nos *hanc* et *hunc* dicimus. *Idem.*

Immeritissimo] Ut parvo, falso, de adverbiis est in O desinentibus. *Id.*

61 *Nam quid me in hac re facere voluisti*] Bona exceptione locutus est, quasi in aliis omnia fecerit. *Idem.*

In hac re voluisti tibi] Quam contemnat iram domini, ut hoc ipso purgatior videatur, ex hoc apparet, quod addidit *tibi*. Sic enim dicere solemus, 'Quid tibi vis faciam?' quum alieno negotio frustra nos ostendimus laborare. *Idem.*

62 *Servum hominem causam orare leges non sinunt*] Hoc enim quasi ignoranti dicit: sed stomachose admonet, velut stultum, qui rem manifestam non cogitat. *Idem.*

Servum hominem causam orare leges non sinunt] Vetuste *hominem*. Sallustius in Jugurtha: 'Quum interim Hiempsal reperiretur occultans se in tugurio mulieris ancillæ.' *Idem.*

Servum hominem causam orare leges non sinunt] Mire extenuavit conditionem suam, dicendo non *me*, sed *servum*. Et addendo *hominem*, moraliter locutus. Sic Virgilius, 'Venerat antiquis Coriti de finibus Acron Graius homo.' *Idem.*

Causam orare] Non improprie. Sic Virgilius, 'Orabunt causas melius.' *Idem.*

63 *Neque testimonii dictio est*] Vis scire, inquit, quam non liceat servo pro domino dicere? nec testis loco produci potest. *Idem.*

Neque testimonii dictio est] Varie:

non enim dixit, *Neque testimonium dicere.* Idem.

Neque testimonii dictio est] Neque dicendi testimonii servo copia, aut facultas: per easdem leges scil. *Mer. Casaubonus.*

Mitto omnia] Et jam hoc perdidit senex, quod videbatur validum ad accusationem. Ita gradatim illi singula subducuntur, et accusationis impetus evanescit. *Donatus.*

64 *Addo istuc, imprudens timuit adolescens*] Hæc omnia verba causalem ad argumentandum vim habent. *Id.*

Imprudens timuit adolescens, sino] Σχῆμα, ἑκουσίας συγχώρησις. Et singula pronuntianda, ut plura videantur. *Mitto, sino,* vim habent contra voluntatem concedentis. *Idem.*

65 *Tu servus. verum si cognata est maxime*] Sub obtentu hujus propositionis, in qua pars legis ostenditur, jam Poëta præparat locum fallaciæ Phormionis, de dote accipienda. *Id.*

Verum si cognata est maxime] Τῷ ἐπιτατικῷ addidit *maxime:* nam sive est cognata, sive non est, non recipit τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον. hoc est, non dicitur maxime cognata, et cognata minime: sed, aut est, aut non est. Alii sic ordinant, *Non fuit necesse maxime habere.* Alii, *sed id quod lex jubet, maxime dotem daretis.* Idem.

Si cognata est maxime] Ut ut de cognatione maxime constet, et explorata res sit. Nam Donatus hic nodum in scirpo quærit. *Mer. Casaubonus.*

66 *Sed id quod lex jubet, dotem daretis*] Id quod lex jubet: ordo. sic Virgilius, 'Verum, id quod multo tute ipse fatebere majus.' *Donatus.*

Sed id quod lex jubet, dotem daretis, quæreret alium virum] Hic affertur altera pars legis, post eam quæ ponebatur act. I. sc. 2. vs. 75. &c. Integra ergo est: 'Orbam proximus cognatus ducat, aut dotet.' pluribus verbis proponit Eugraphius ad initium sc. III. act. 2. ergo lex optionem dat cognato. cur non elegistis, partem alteram, minusque onerosam? Unde et in jure Romano illud l. cx. § 3. de R. J. ubi verba conjuncta non sunt, 'sufficit alterutrum esse factum,' proprie ad legum, edictorum, et statutorum interpretationem pertinere, annotat Jac. Gothofredus Commentario ad Reg. Jur. *Bœclerus.*

67 *Dotem daretis*] Vide ad Adelph. act. IV. sc. 5. *Mer. Casaubonus.*

Quæreret alium virum] *Quæreret,* quam idoneum est ad significationem odiorum! Virgilius, 'Quærat sibi fœdera Turnus.' *Donatus.*

68 *Qua ratione inopem potius ducebat domum*] Magno sonitu intulit, quod minus momenti habet adversus eos qui accusantur, quam illa superiora. *Idem.*

Inopem potius ducebat domum] Non *inopem potius.* sed *potius ducebat* subdistinguendum est. *Idem.*

Ducebat domum] Quod absolute vulgo dicitur, *ducebat.* Mer. Casaubonus.

69 *Non ratio, verum argentum deerat*] Hoc ita ludibundus absolvit Geta, ut etiam quasi per jocum respondeat. *Donatus.*

Non ratio, verum argentum deerat] Plaut. Trin. 'Ratio quidem hercle apparet, sed argentum οἴχεται.' *Mer. Casaubonus.*

70 *Alicunde! nihil est dictis facilius*] Hoc quasi subridens, et averso ab illo vultu pronuntiavit Geta. quod genus actionis securitatem ostendit hominis, manifesta dicentis. *Donatus.*

Alicunde] Demipho *alicunde* ad facilitatem retulit: hic sic intelligere se fingit, ut, quasi non habens ipse Demipho de proximo a quo dicere incipiat, dixerit *alicunde.* Idem.

Nihil est dictu facilius] Mire, ut solet, proverbio uno dissolvit totam senis intentionem. ut in Heautont. 'Quid si hoc pater resciverit? Quid

si redeo ad illos qui aiunt, Quid si nunc cœlum ruat?' *Idem.*

71 *Postremo, si nullo alio pacto, vel fœnore*] Ostendit se senex hæc perdere: quum ab his ad alia transcendit exclusus. *Idem.*

72 *Dixti pulchre, siquidem quisquam crederet*] Vide quam non laboret ad respondendum Geta: siquidem illi per εἰρωνείαν respondit. *Idem.*

Crederet] Pecuniam committeret. *Idem.*

Si quidem quisquam crederet te vivo] Iterum adimitur seni argumentum, quo pugnabat, adeoque causa iracundiæ imminuitur. Similis Græcæ, sive adeo Atticæ legis, qua minor viginti quinque annis, si quis ab eo stipulatus esset, in integrum restituebatur, apud Plautum fit mentio Pseudolo I. 3. 69. ubi 'Lex qui navicennaria' appellatur; et Rudente V. 3. 26. Ubi miror, tot viros eruditos Romanam illam legem dicere. At Romanam Lætoriam ex hac Græca, cujus apud Plautum mentio, natam rectius dixeris. quod et de Senatusconsulto Macedoniano, propius huc pertinente, verum erit putare. *Boeclerus.*

73 *Non, non sic futurum est: non potest*] Hic jam palmæ locus est debitæ Poëtæ, siquidem et omnia objecerit Demipho, et omnia solverit Geta: quibus actis, sola irrationabilis exclamatio relinquetur seni. *Donatus.*

Non, non sic futurum est: non potest] Moralis abnegatio frequenti repetitione firmata. *Idem.*

74 *Egone illam cum illo ut patiar nuptam unum diem*] Hic est de quo supra dictum est, 'Illene indotatam virginem atque ignobilem daret illi? numquam faceret.' *Idem.*

Egone illam cum illo ut patiar nuptam] Hic jam præstruitur, quam facile triginta minas perditurus sit Demipho, dum illam vult excludere. *Idem.*

75 *Nihil suave meritum est*] Donati annotatio plane inepta est. Guyetus Goveanum sequitur. possis tamen, ut editur, eodem sensu accipere, ut *meritum* παθητικῶς ponatur, et ad totam causam adeoque Antiphonem et Getam porrigatur. *Bœclerus.*

Nil suave meritum est] Ad hunc locum sic scribit elegantissimus Interpres: *Ces paroles sont si obscures, et ce que Donat et les autres disent, y apporte si peu de lumière, que je me suis contenté de suivre à-peu-près le sens.* Quod dicit vir doctiss. verum est. Mihi autem hoc loco impetranda, oranda certe, venia est, si paulo fuerim prolixior. Eo me cogit loci ipsius difficultas, id et facit Latinorum Interpretum inter se discordantium numerus; qui omnes hic se turpiter dederunt. At ego rem ita me elucidaturum puto, ut vel tantillum quiddam difficultatis hic residere nemo posthac queratur. Primum igitur, quin vera sit scriptura dubitari haud potest; sic enim constanter in omnibus Mss. legere est; et ita legisse Donatum excerpta testantur. Sed Goveanus vir Doct. qui hoc non intelligeret, putavit scriptum a Terentio fuisse non, *meritum est*, sed, *meritu' est*, pro *meritus est*, ut scribere olim solebant. Hæc ab eo tradita reperio in collectione commentariorum: 'Scriptum fuisse puto, *nil suave meritu' est*, ut ad Antiphonem ea verba sic referantur; *Egone cum illo illam ut patiar nuptam unum diem? non faciam; non enim meritus a me est, ei ut esse dulce aut suave aliquid patiar.* Potest et sic intelligi, Nihil mihi fecit Antipho suave, ut ei suave esse aliquid permittam.' Hæc Goveanus. Illum secutus est Guyetus, quod ipse testatur. At in Notis Gallicis I. Peyraredi, quæ non ita pridem e Latino conversæ fuerunt, ita scriptum videas: *Les interprètes ont mal entendu ces paroles, qui ne veulent dire autre chose que,* gratum mihi non est illud

officium: *on ne m'a pas fort obligé en cela; si ce n'est qu'il faille lire*, nil suave meritu' est, *Antiphon ne mérite pas que je luy en sache bon gré; parceque c'étoit Antiphon qui avoit camparu en jugement pour Phedrie.* In eo autem mihi nimium placet I. Peyraredus, quod, alios reprehendens, ipse nihil novi affert, nihil boni. Nam illud, *officium*, plane alienum ab ea re est, qua de agitur. Dein illud etiam, *meritu' est*, et Goveano in mentem, et Guyeto venerat; et ab utroque scriptum est, ut ii norunt qui vel levissimam librorum supellectilem habent. Quamobrem nunc ad me tandem veniendum, videndumque est an aliquid dicam quod audiri debeat. Id ego agam et plane et simpliciter. Hoc igitur ante omnia dico, locum hunc a veteri illo Donato recte fuisse intellectum, et, si quid sentio, bene explicatum; sed excerptorem, dum tanti hominis verba in compendium studet mittere, ipsius interpretationi tenebras offudisse; id quod ex Plauto, quem Donatus diligenter legerat, cognosces. In Pœnul. act. I. sc. 2. ubi Agorastoclem ex amore delirantem, et nugas pueriliter blaterantem facit, sic positum est: *Ut non ego te hodie emittam manu, non meream quantum aquæ in mari, neque nubis quantum, neque quot stellæ in cælo, neque hoc, neque illud.* Gallice: *Quand on me donneroit autant de bien qu'il y a de nuées dans l'air, d'eau dans la mer, d'étoiles au ciel, &c. tout cela ne seroit pas capable de m'ôter la pensée que j'ay de t'affranchir.* An putas nescisse Donatum quid hoc loco esset, *merere?* Ita alibi: *Neque hodie, ut te perdam, meream Deum divitias mihi.* Gallice diceres: *Quand je serois assuré de gagner toutes les richesses des Dieux, je ne m'éloignerois pas de vous.* Donatus certe non potuit hoc loco non intelligere quid esset, merere; id scilicet quod Gallice dixi. Sed annon et ita locutus est Cicero? Id profecto est; at locum non memini, nec vacat quærere; dein et exemplorum sat est. Nunc denique ad Terentium, cujus causa hæc notata a me fuere: *Nil suave meritum est illam ut cum illo vel diem unum nuptam esse patiar.* Sic explicari debet: Quidquid possum merere, (quidquid a me mereri potest,) quæcumque ad me utilitas ex tolerantia mea redire queat: totum id respuam et longe asperner; illam ut cum illo nuptam vel unum patiar diem, nolim Deum immortalitatem merere; ea mihi sorderet: (Horat. 'pretium, ætas altera, sordet,' qui locus huic germanus est; illum vide:) nam τὸ *merere*, notat pretium seu mercedem. Et hæc quidem ad locum Terentii satis difficilem, sed qui, uti spero, nihil posthac habebit quod lectorem possit morari. Verum, antequam manum de tabula tollo, hoc quoque monendum arbitror: istud nomen, *meritum*, in hoc Terentii loco non esse substantivum, quod tamen putavit non excerptor modo, sed et Budæus ipse; alioqui dicendum fuerat *nil meriti suave sit.* Hinc autem omnes Doctos arbitror in errorem inductos fuisse; quod te, Lector, velim notasse. *Faber.*

Hominem commonstrarier] Bono ordine pervenit ad Phormionem: a quo magis confutabitur. *Donatus.*

76 *Aut ubi habitet, demonstrarier*] Mire ostendit, quam hic senex contemnat Phormionem modo, a quo mox superabitur. *Idem.*

77 *Nempe Phormionem*] Apparet hic in *Phormionem* primam corripi, quemadmodum et Apollodorum fecisse testatur Donatus. sed forte verius est in *nempe* priorem corripi: ut sæpe apud Plautum: forte elisione m. *Faërnus.* Hæc ille. Sed nihil necesse est; nam in *Phormio* prima corripi potest ut in *pherbe;* vide observatiunculas de metris ad calcem Notulæ. *Faber.*

Istum patronum mulieris] Hic et con-

temptum adversarii, et sui fiduciam monstrat. *Donatus.*

78 *Jam faxo hic aderit*] Virgil. 'Haud sibi cum Danais rem faxo, et pube Pelasga.' *Idem.*

Jam faxo hic aderit] Incauti sunt, ne dicam inepti, qui Scioppio tam secure credunt, scribenti in Annotationibus in Paradigmata Verborum: 'Bonos auctores (retineo verba) præsertimque veteriores, verbis, quæ indicativi, optativi, et subjunctivi modi vulgo a Grammaticis perhibentur, nullo fere discrimine usos' esse. Quo nihil ille stultius in re Grammatica, cujus diligens investigator fuit, sæpius tamen alieno quam suo ingenio, scripsit, quasi non obviam sit, ex illis ipsis, quas Scioppius agnovit, regulis monstrare veriorem σύνταξιν, in iis exemplis, quæ satis multa affert. vide etiam Chrestomath. voce 'Age.' *Boeclerus.*

Antipho ubi nunc est] Mitius nunc quærit ubi sit Antipho. et utrum amatæ adhæreat, subtiliter quærit. quod servus intelligens respondit, *foris.* Donatus.

Foris] *Foris* dixit, quum fugisse eum sciat. *Idem.*

79 *Abi, Phædria, eum require, atque abduce huc*] Opportuna et apta simplicitas attribuitur Demiphoni, nihil tale de Phædria suspicanti. *Idem.*

80 *Eo recta via equidem illuc*] Et amatorem ostendit Phædriam: et simul id agit, ne in conspectum patris veniat Antipho. *Idem.*

Nempe ad Pamphilam] Nisi hoc Geta dixisset, non intelligerent spectatores quid dixisset Phædria. *Idem.*

81 *At ego deos penateis hinc salutatum domum devortar*] Nulla mentio fit uxoris apud Demiphonem. non enim convenit argumento ut habeat. neque quid in Cilicia gesserit, demonstratur ideo, quia jam dictum est, 'Noster in Ciliciam ad hospitem antiquum:' causa enim quæsita est cur abesset, dum uxorem ducat Antipho: et causa ex argento, id est, avaritia, quo minus videatur pati nurum pauperem, qui ob spem lucri ab Attica in Ciliciam navigaret. *Idem.*

Hinc salutatum] Ab hoc loco. *Idem.*

Salutatum] Adoratum prima post reditum prece. *Idem.*

82 *Devortar*] Bene *devortar*, quasi de via. *Idem.*

Atque aliquot mihi amicos advocabo] Jam præparat ridiculam advocationem: qua plures adhibendo Jurisconsultos incertior reddetur. *Idem.*

83 *Amicos advocabo*] *Amicos* et pro testibus et pro advocatis veteres posuerunt. *Idem.*

Adsient] Proprie *adsient.* 'Adesse' enim dicuntur advocati. *Idem.*

84 *Ut ne imparatus*] Pro *non.* Id.

Scena ii. Septenarii sunt omnes. vs. 5. unus; *ecce in re.* alter; *ecce rem.* tertius; *ecce quid si reddet.* vs. 8. duo; *a crimine.* vs. 9. duo; *patris.* vs. 20. Argent. *duceret damn. dom.* vs. 21. omnes; *mea quidem sententia.* vs. 25. omnes; *ad symbolum.* vs. 31. omnes; *præbeat.* vs. 33. Argentorat. *post illam jam ut lubet licet.* Secunda manu additur, *ludas.* mei etiam præferunt *illam.* Boeclerus.

Itane patris ais conspectum veritum hinc abiisse] *In hac scena de parasitis vilioribus Terentius proponit imaginem vitæ: ut in Eunucho de potioribus, et his qui nuper processerint, id est, de assentatoribus. Animadvertendum autem, hujusmodi genus hominum magis a Terentio lacerari.* Donatus.

Itane patris ais conspectum veritum hinc abiisse] *Adhuc narratur fabula de Terentio et Ambivio ebrio: qui acturus hanc fabulam, oscitans temulenter, atque aurem minimo inscalpens digitulo, hos Terentio pronuntiavit versus. quibus auditis exclamaverit Poëta, se talem quum scriberet, cogitasse parasitum: et ex indignatione, quod eum saturum potumque deprehenderat, delinitus statim sit.* Id.

1 *Itane patris ais*] Hæc et labia lingens, ut ebrius, et ructans, ut-

pote satur, pronuntiavit actor bonus. *Idem.*

Itane patris ais conspect.] Nisi valde fallor, Donatus hic alias res egit, cum Phormionem parasitum e vilioribus denotat, et satyrico naso irridet. quem Terentius altero parasito Gnathone omnino callidiorem fecit; et valde cavit, ne probris, ut ille, expositus foret. *Bœclerus.*

Admodum] *Admodum* annuendi vim habet duntaxat modo: et subanditur veritum. *Donatus.*

2 *Phaniam relictam solam*] Subanditur, *ais.* Idem.

Iratum senem] Iterum *ais* subanditur. *Idem.*

3 *Oppido*] Non *ait*, sed *iratum* intellige. *Idem.*

Oppido] Admodum, valde, ut supra. *Mer. Casaubonus.*

Ad te summa solum, Phormio, rerum redit] Ideo velut expergefactus ad has causas accedit Phormio, quia non diu sollicitum convenit esse parasitum: nec quidquam aliud, nisi de convivio, vel propter convivium cogitare. adeo, nisi a Geta cogatur, modo etiam negotiorum Antiphonis negligens est, atque securus. *Donat.*

Ad te summa rerum redit] Jul. Cæs. III. de Bello Civ. 5. alia non minus elegante formula: 'Ad illum summa imperii respiciebat.' *Bœclerus.*

4 *Tute hoc intristi, tibi omne est exedendum*] Παροιμία apta parasito, quæ de cibo est. Hoc autem inter rusticos de alliato moretario dici solet. Et bene *intristi*: proprie enim *intrita*, dicitur hujusmodi cibus. *Donatus.*

Accingere] Appara te atque expedi. *Idem.*

Eccere quid si reddet] Totum hoc quasi alia agens loquitur parasitus: ut ex hoc appareat quid intersit inter audaciam sycophantæ improbi, et patrisfamilias perturbationem minime litigiosi. nam ille in bona causa advocatos quærit, et ipse sollicitus in toto actu est: hic in puncto temporis se ad calumniam præparavit. *Idem.*

Eccere] Adverbium jurandi, pro, *ecere.* i. per ædem Cereris: ut Ædepol, Æcastor, &c. Plaut. 'Jam enim eccere ibo ad forum, atque hæc Facta narrabo seni.' Atque alibi sæpius. Nisi tamen diversa sunt *eccere*, pro, *ecce res*, jurantis; et *eccere*, pro *ecce res*, vel, *ecce rem*, confirmantis adverbium: ut et vetus Glos. videtur distinguere. *Mer. Casaubonus.*

6 *Quid si reddet*] Bene jam ad illud respicit fabula, quod futurum est, propter Phædriam. *Donatus.*

Quid si reddet] Hoc est, quid si respondebit? An, quid si mulierem reddet. *Idem.*

Sic opinor] Non ad *tu impulisti* hoc pertinet: sed ad id quod secum tacitus volvit Phormio. *Idem.*

Subveni] Hæc omnia Phormio, 'si rogitabit,' &c. secum profunde de negotio cogitans, et dolos ultro citroque varios agitans, nec, quid Geta diceret interim, attendens. *Mer. Casaubonus.*

7 *Cedo senem*] Hic alii exclusisse torporem somni inducunt parasitum. alii transglutisse quod in ore mandebat: quasi hoc moræ fuerit ad vincendum senem. *Donatus.*

Cedo senem] Non parvi moliminis certamen impendet; quum senex dixerit, 'Hominem commonstrarier mihi istum volo:' parasitus dicat, 'Cedo senem.' *Idem.*

Jam instructa sunt mihi in corde consilia] Cicero, nunquam oblivisci solitus familiaris sui Terentii, III. de Nat. Deor. 29. cum 'dolos, fallacias, machinas, præstigias' considerat, hunc versum laudat: quem παραφράσει quadam diffundere poterunt illa Plautina in Pseudolo II. 3. 10. 11. 'Jam instituta, ornata, cuncta in ordine animo ut volveram, Certa, deformata habebam.' *Bœclerus.*

8 *Quid ages*] Non interrogantis, sed metuentis hoc dictum est. *Donat.*

Quid vis, nisi ut maneat. Phanium] Tria promittit, in quibus omnis causa Antiphonis est constituta. *Idem.*

Atque ex crimine hoc] Sic dixit, Ex crimine eripiam, quasi ex incendio. Considera, trium rerum, quas promittit, gradus per αὔξησιν esse servatos. *Idem.*

Phanium] Uxorem scilicet Antiphonis. *Idem.*

9 *Antiphonem eripiam*] Bene *eripiam* dixit: quo vim significat doli, pro eo qui jam teneatur oppressus. Virgilius, 'Tune hinc spoliis, indute, meorum Eripiare mihi,' &c. *Idem.*

In me omnem iram derivem senis] *Derivatio* dicitur inflexio criminis ab eo ad quem pertinebat, ad eum ad quem non pertinet. *Idem.*

10 *O vir fortis atque amicus*] Ordine laudavit. plus est enim *amicus*, quam *vir fortis.* Et apparet, adversum Getam exclamasse: quod majorem vim habet, quam si *amice* dixisset. *Idem.*

O vir fortis, atque amicus] Nominativum pro Vocativo posuit. *Idem.*

Verum hoc sæpe Phormio] Bene *sæpe* addidit, ut sententiam faceret de speciali dicto. *Idem.*

11 *Vereor ne istæc fortitudo in nervum erumpat denique*] Quid est *istæc?* nimium audax scilicet. Et convenit hoc dictum Getæ; qui et supra dixerat, Est parasitus quidam Phormio, homo confidens. *Idem.*

Verum hoc sæpe, Phormio, Vereor, ne istæc fortitudo in nervum erumpat] Et consuetudine Romana dixit: quia sæpe in nervum conjiciebantur, ex aliquo maleficio in carcerem missi. An numquid proverbium a sagittariis natum est; quod immoderatæ plerumque vires adducendo arcu non telum incitent, sed nervum rumpant? An ex eo, quod sæpe fortius ferientes, nervum sibi aliquem lædant? Ergo fortitudine nimia sæpe vinci, sæpe decipi contigit. *Idem.*

In nervum erumpat denique] *Denique*, modo παρέλκον, Terentiana consuetudine, qui hanc particulam in ultima ponit sententia. *Idem.*

Vereor, ne istæc fortitudo in nervum erumpat] Metaph. a sagittariis, quorum arcus intentione nimia seu nervus rumpitur. Potest etiam de nervo arcus, vel etiam corporis, quibus a nimia illa intentione periculum non minus, intelligi. Ad sensum verborum prope accedit illud Plaut. 'Hei mihi quam istæc blanda dicta quo eveniant, madeo metu.' Vide act. I. sc. 4. vs. 4. *Mer. Casaubonus.*

Factum est periculum jam pedum, visa est via] Sic lego, et distinguo. de aliis aliorum lectionibus alias. *Faber.*

12 *Jam pedum visa est via*] *Pedum* pro pedibus. et *visa* ἀντὶ τοῦ *provisa.* Et totum μεταφορικῶς. *Donatus.*

Jam pedum visa est via] *Pedum*, pro *pedibus:* et *visa*, pro, *provisa.* D. Aliis, *via pedum*, pro, vestigia pedum. ut sit metaph. a venatoribus. alii denique ita distinguunt: *factum est periclum jam pedum: visa est via:* quæ tamen omnia eodem tendunt, ut tritam sibi ac exploratam viam se insistere dicat Phormio, ac proinde non esse quod timeat Geta. *Mer. Casaubonus.*

13 *Quot me censes homines jam deverberasse usque ad necem*] Parasitice totum translationibus loquitur. hujusmodi est enim vis umbraticorum hominum, scurrilis oratio. *Donatus.*

Deverberasse] Plaut. 'Dilaceravisse:' 'deartuavisse:' 'malis exemplis excruciavisse.' *Mer. Casaubonus.*

14 *Hospites, tum cives*] Ἀνακόλουθον secundum: deest enim supra, *cum.* Et bene posterius posuit id quod majus est. *Donatus.*

Quo magis novi, tanto sæpius] Quo notior via, tanto plures quotidie perdo. Usus promptum fecit: et quantum accedit peritiæ, tantum et maleficiis. *M. Casaubonus.*

15 *Cedo dum, en unquam injuriarum audisti mihi scriptam dicam*] Plus est,

hoc per interrogationem intulisse, quam si diceret, Nunquam mihi scripta est injuriarum dica. *Donatus.*

Injuriarum audisti mihi scriptam dicam] 'Ακυρολογία. sic enim et Tullius, 'Scribitur Heraclio dica.' *Idem.*

Dicam] *Dice* causa est Græce, quæ fit Latine *dica:* ut *Acte Acta, Calliope Calliopa.* Idem.

Scriptam dicam] Supra act. I. sc. 2. *Mer. Casaubonus.*

16 *Quid istuc*] Interrogare dicitur et fingitur Geta, ut parasitica progrediatur oratio. *Donatus.*

Quia non rete accipitri tenditur, neque milvio] Rursus per ἀλληγορίαν loquitur parasitus: ut totum triviale sit, a conviviis escisque translatum. *Idem.*

Quia non rete accipitri tenditur, neque milvio] Legitur et *tennitur.* habet enim *N* litera cum *D* communionem. *Idem.*

Neque milvio] G. Faërnus pag. 198. testatur in omnibus Mss. scriptum, *miluo*, trisyllabice, et id verum esse olim ostendi ad Phædrum. Milvius non est Latinum, sed Barbarum. *Faber.*

17 *Qui malefaciunt nobis*] Ore et unguibus scilicet. *Donatus.*

Illis qui nihil faciunt, tenditur] Non sic accipe, *nihil faciunt*, quasi dicat, nec bene nec male: sed quum legeris *nihil faciunt*, subaudito, *nobis male.* Idem.

18 *Quia enim in illis fructus est*] Παρέλκον tertium: quo aut *quia* (et sic *enim* subjungatur) aut ipsum *enim* supervacuum est. *Idem.*

In illis fructus est] Quia nihil faciunt nobis male. *Idem.*

Quia enim in illis fructus est] *Fructus*, cibus: quia *frumen* dicitur tractus gulæ, qua cibus in alvum demittitur. *Idem.*

In illis opera luditur] Qui malefaciunt nobis. *Idem.*

Luditur] Exercetur. An illuditur? id est, frustratur. *Idem.*

19 *Aliis aliunde est periculum, unde aliquid abradi potest*] Utrum hic sensus est, quasi dixerit, Aliud aliis periculum affertur, a quibus aliquid anferri potest? an alii aliunde periclitantur, quam creduntur? est enim illis causa periculi, non quæ videtur, sed quia ab his aliquid auferri potest. *Idem.*

Unde aliquid abradi] *Abradi*, per vim auferri. *Idem.*

20 *Mihi sciunt nihil esse*] Rei scilicet. *Idem.*

Ducent damnatum domum] Secundum jus scilicet, quo obærati, quum solvendo non essent, ipsi manu capiebantur. *Idem.*

Ducent damnatum domum] Miris usus est verbis ad extenuandam pœnam, et rem ad commodum transferendam: nam quod obæratis inimicum est, id parasitus maxime optat, duci ab aliquo domum. Addidit autem, *damnatum;* quasi qui irrideat genus damnationis, in qua victor pascere compellitur, et pascitur victus. *Idem.*

Dices, ducent damnatum domum] Valde nollem, annotari: Poëtam respexisse hic mores Romanos, de nexis in vincula ducendis. Peccavit si hoc fecit Poëta: Græcos enim non Romanos mores respicere debuit: quibus si sæpe Romani fuerunt similes, non horum tamen sed illorum auctoritatem sibi propositam meminit arbitror. Ad id quod præcessit, 'Mihi sciunt nihil esse,' comparari potest illud Gaii in jure Romano: 'Nam is nullam videtur actionem habere, cui propter inopiam adversarii inanis actio est.' l. VI. de Dol. Mal. *Bœclerus.*

Dices, ducent damnatum domum] Dices, quamvis injuriarum postulatus, et damnatus, non habeam quod pendam, tamen addici possum ad servitutem, ut qui non sum solvendo. *Mer. Casaubonus.*

21 *Alere nolunt hominem edacem*] Sensus est, Sciunt edacem, et ideo nolunt alere. Et hoc sic pronuntiandum ut facete totum videatur illa-

tum, quando obæratus sit sub hujusmodi pœna: nec accusari ab aliquo se queritur, neque damnari. *Donatus.*

Hominem edacem] Se significat. *Id.*

Sapiunt] Sibi consulunt. *Idem.*

22 *Pro maleficio si beneficium summum nolunt reddere*] Parasitice *beneficium summum* dixit *alere*. Idem.

Pro maleficio] Pro injuria. *Idem.*

Reddere] Retribuere, reponere. *Id.*

23 *Non potest satis pro merito ab illo tibi referri gratia*] Multum promittit Geta parasito, quum dicat, nihil futurum, quod pro merito possit accipere. *Idem.*

Non potest satis pro merito ab illo] Hujusmodi sententias inferunt Poëtæ parenthesi, cum his quæ volunt inferre. *Idem.*

Ab illo tibi referri gratia] Non ab eo, qui te damnatum duxerit: sed Antiphone, de quo sermo est. *Idem.*

Illo] Antiphone. *Mer. Casaubonus.*

24 *Imo enim nemo satis pro merito gratiam regi refert*] Bene parasitus, quidquid præstat, debere se dicit. Et est proprium personæ inferioris. Virgilius, 'Tu mihi quodcunque hoc regni, tu sceptra Jovemque Concilias, tu das epulis accumbere divum.' *Donatus.*

Gratiam] Vicem. *Idem.*

Nemo satis pro merito gratiam regi refert] *Rex* alias regnator, alias dominus, alias dives significat. Sed nunc rationem habet nominis ad aliquid dicti, ad significandum parasitum. ut enim parasitus regis est, et libertus patroni; sic e contrario rex parasiti est, et patronus liberti. quod si non esset, non *nemo* tantummodo, sed 'Nemo parasitus' diceret. *Idem.*

Immo enim nemo] Vel ex *immo*, vel ex *enim*, elidetur m: primo modo anapæstus in prima est, secundo dactylus. *Faërnus.*

Immo enim nemo satis, &c.] Conqueritur de quinque horum versuum obscuritate Scaliger Poëtic. IV. 1. Guyetus animosius recidit tres versus: duosque insequentes pro suspectis habet. Sed Donatus monuit ex Ennii loco notabili hunc esse desumtum. Versus Ennii quemodo in Variis ordinet Muretus vide. Quam commodum sit aliena quadra vivere, hac *phrasi* parasiti declaratur. cur, *asymbolum* inter parasitos confictum putaret Donatus, nihil causæ habuit. qui reliqua satis bene explicat; nisi quod de procacitate parasitorum, in accumbendo, itidem frustra cogitavit. At Eugraphii nihil est annotatio ad illa, 'Prior bibas, prior decumbas; hæc utique servorum est quædam libertas, ut ista prius sibi præstent.' Nihil hic de servis. et parasitus non tantum liber, sed ut conviva describitur. *Boeclerus.*

Regi] Ita vocabant parasiti benefactores et alumnos suos. Mart. 'Qui rex est, regem, Maxime, non habeat.' Plaut. 'Parasitus, qui me complevit flagitii et formidinis, Meus Ulysses, suo qui regi tantum concivit mali.' *Mer. Casaubonus.*

25 *Tene asymbolum venire, unctum, atque lautum e balneis*] Hæc non ab Apollodoro, sed e sexto satyrarum Ennii translata sunt omnia: 'Quippe sine cura, lætus, lautus, quum advenis, Infertis malis, et expedito brachio, Alacer, celans, lupino exspectans impetu, Mox dum alterius abligurias bona: quid Censes dominis esse animi? pro divum fidem! Ille tristis cibum dum servat, tu ridens voras.' *Donatus.*

Tene asymbolum venire] Et hoc nomen constat inter parasitos confictum atque compositum esse. Contra illud in Andria, 'Symbolam dedit, cœnavit.' *Idem.*

Asymbolum] Sine symbola: sine sumptu. vide And. act. I. sc. 1. ad, 'Quid? symbolam dedit: cœnavit.' *Mer. Casaubonus.*

26 *Otiosum ab animo*] Πλεονασμός. Nam addidit *ab*, quum sufficeret *animo*. Donatus.

Quum ille cura et sumptu absumitur]

Cura in apparando, sumptu in coëmendo. *Idem.*

27 *Dum tibi sit, quod placeat*] Acuenda vox in eo, quod ait *tibi.* Et hoc eminenter adjectum est: non sui curam, sed convivarum gerere illum qui vocat. *Idem.*

Ille ringitur, tu rideas] Poëtico lepore et iisdem syllabis diversa significantia prope invicem posuit, *ringitur* et *rideas.* Idem.

Ille ringitur, tu rideas] Varie. nam pronuntiativo conjunctivum miscuit. Non enim dixit, *ringatur. Ringi* est stomachari tacitum: est enim translatio a canibus latraturis. *Idem.*

28 *Prior bibas, prior decumbas*] Hoc ad procacitatem parasitorum retulit. *Idem.*

Prior bibas] *Prior,* monosyllabum: vel r posterius eliditur, ut primus pes sit tribrachus. *Faërnus.*

Prior decumbas] Sic alibi, 'Mature veniunt, discumbitur,' inquit. *Donat.*

Cœna dubia apponitur] Et hoc adeo parasiticum verbum est, ut id non intelligat Geta. *Idem.*

Cœna dubia] 'Vide tu dubites,' &c. ut mox sequitur. Pari festivitate apud Plaut. act. III. sc. ult. Aulul. 'Agnus curiosus,' vel *curio.* ubi pariter ut hic, 'Volo ex te scire, qui sit agnus curio:' &c. Non dubium quin Plautum sit imitatus Terentius. *Mer. Casaubonus.*

29 *Quid istuc verbi est*] Ut intelligat populus, idcirco non intelligit, et vult doceri Geta. Ostendit autem Poëta, pro unaquaque re verba propria esse, neque communia cum iis, qui diversi sunt actus. *Donatus.*

Ubi tu dubites, quid sumas potissimum] Non *potius,* sed *potissimum* dixit: ut in re omni aliis alia monstraret potiora. Plautus, 'Standum est in lecto, si quid de summo petas.' *Idem.*

30 *Hæc cum ratione ineas*] Intelligas, æstimes. *Idem.*

Quam rationem ineas] Cum tecum serio reputes. *Mer. Casaubonus.*

Quam sint suavia, et quam cara sint] Nonnihil philosophatus est Poëta, ostendendo multis suavia esse quæ cara sint. *Donatus.*

Cara] Magni pretii. *Idem.*

31 *Ea qui præbet, non tu hunc habeas plane præsentem deum*] Hoc est quod ait, 'Imo enim vero nemo satis pro merito gratiam regi refert.' *Idem.*

Non tu hunc habeas plane præsentem deum] *Præsentes* dii sunt, vel qui statim præstant: vel qui coluntur et videntur, ut Sol et Luna. Alii 'præsentem' pro potentissimo accipiunt; ut Virgil. 'Quo non præsentius ullum.' *Idem.*

Hunc habeas plane præsentem deum] Virgil. in re non absimili, 'Namque erit ille mihi semper deus.' Ab eadem mente et illud apud Plautum: 'Siquidem mihi statuam, et aram statuis, atque ut Deo mihi hic immolas bonam, nam ego tibi salus sum.' *Mer. Casaubonus.*

32 *Senex adest: vide quid agas*] Intervenit senex ultimo. et quidem, quod extra argumentum per inventionem dici potuit, consumptum est. *Donatus.*

Vide quid agas] Non terrentis est, sed excitantis. *Idem.*

Prima coitio est acerrima] Translatio est a prælio. nam et congredi milites et coire dicuntur. *Idem.*

Prima coitio] Primus impetus: ut Cæsar de militibus: et Florus, de Gallis, 'Primus impetus eis major quam virorum est; sequens, minor quam fœminarum.' *Mer. Casaub.*

33 *Si eam sustinueris*] Multum de illo exigit, quando non dicit, si eam repuleris; sed potius, si eam sustinueris. *Donatus.*

Post illa jam, ut lubet, ludas licet] In officio militari omne negotium, vel pugna, vel ludus. *Idem.*

SCENA III. Inter personas hujus scenæ esse debent Hegio, Cratinus,

et Crito, quos advocaverat Demipho; illos enim alloquitur his verbis: 'En unquam audistis, &c. adeste:' Item: 'Sequimini.' Debet itaque tolli titulus scenæ sequentis; nihil enim in theatro novi est, unde nova scena fiat. *Faber*.

Constat Senariis hæc scena. vs. 3. duo Mss. nostri: *quin tu hoc quod cepimus age, jam ego h.* tertius: *quin tu hoc ages quod cepimus, j. e.* vs. 4. duo: *proh deum immortal. fidem.* tertius: *proh deum atque hominum fidem.* vs. 5. et seq. unus meorum ita: *negat Phanium esse hanc sibi cognatam Demipho.* Ge. *negat.* Ph. *neque ejus patrem se scire quis fuerit.* Ge. *negat.* alter: *negat Phanium hanc sibi cognitam Demipho neque ejus patrem se scire qui fuerit.* Ge. *negat.* Argentor. *negat Phanium hanc sibi esse cognatam Demipho negat esse gnatam.* Ge. *negat.* vs. 21. omnes: *abi hinc in malam crucem.* et vs. 22. *extimassem et.* vs. 25. *absente.* vs. 30. duo omittunt, *hodie.* duo: *ohe jam desine.* vs. 31. omnes *hec.* duo, *expeto.* vs. 45. unus: *quisquis hoc nomine.* vs. 57. duo: *reddatur.* vs. 66. 67. unus: *ita ne tandem queso item ut meretricem abusus sis mercedem dare lex jubet ei atque emittere, an ut ne quid civis turpe.* alter: *ita ne tandem queso itidem ut meretricem ubi abusus sis mercedem dare lex jubet atque emittere.* vs. 76. unus: *ducendi ætas.* vs. 82. duo: *omnia tibi pr.* vs. 88. unus: *minue ita iram.* Bœclerus.

En, unquam cuiquam contumeliosius audistis factam injuriam] *In hac scena, ut rhetoribus placet, veluti quædam controversia est, quæ uno tempore ex utraque parte tractatur. Ut si quis dicat, legem esse, ne de eadem re bis agatur; et item, ut orbam proximus ducat. quidam absente patre sub hoc nomine uxorem coactus est ducere: vult illam pater adveniens ejicere: matrimonio contradicitur. Meminisse autem debemus, in omni contentione ea maxime dici, quæ simplici patrifamilias et calumnioso sycophantæ, improbissimoque parasito congruere, Poëtæ visa sunt.* Donatus.

1 *En unquam cuiquam contumeliosius audistis factam injuriam*] Jam instructi sunt advocati, et recte. longum enim fuerat omnia hæc post scenam geri. *Idem*.

En unquam] *En* vim habet indignationis post enarratam injuriam. *Idem*.

En unquam cuiquam, &c.] Interpretes veteres, ut controversiam proponunt, describuntque hanc contentionem. sicut et ante, juris quæstio tractata est in prima disceptatione heri et servi; cui hæc ordine succedit. Poëtæ nostri δεινότητα ubivis observes licet: *en* (excitat ad considerandum rem magnam) *unquam* (a tempore) *cuiquam* (a persona) *contumeliosius* (a genere injuriæ) *audistis* (vel aliunde) *factam injuriam* (potentius jam infertur, ut et sequens particula, qua absolvitur conquestio indignitatis) *quam hac est mihi?* ipsumque interrogationis σχῆμα rem attollit. cui ἀποστροφὴ, ad similitudinem quiritationis facta, pondus adjicit: *adeste quæso.* Bœclerus.

2 *Quam hæc est mihi*] *Facta injuria*, subauditur. *Donatus*.

3 *Adeste quæso*] Interim advocati Demiphonem sequi inducuntur, et ridicule tacent prius, postea locuturi. Et *adeste* proprie. *Adesse* enim causæ proprie dicuntur patroni et amici. *Idem*.

Adeste quæso] Proprie advocatis *adeste* dixit. Et qui ipse properantius pergit, rogat ut assequerentur. *Idem*.

Iratus est] Hoc ad excitandum Phormionem dicitur. *Idem*.

Quin tu hoc age. st] Annuit ut taceat. *St* significat silentium. *Idem*.

Hoc age] Attentionis et silentii formula, Eunuch. act. I. sc. 2. *Mer. Casaubonus*.

St] Silentii indicti particula, vel nota. ut And. act. IV. sc. 1. alibique. *Idem*.

4 *Jam ego hunc cogitabo*] Modo *jam*

celeritatis est signum. *Hanc* cum contemptu dixit. *Agitabo*, perturbabo. *Donatus*.

Pro deum immortalium] Ἔλλειψις, deest *fidem*, aut quid tale. Cicero in Œconomico, 'Quid igitur, pro deum immortalium! primum eam docebas quæso?' *Idem*.

Pro deum immortalium] Artificiose prior exclamat, ut Demipho, qui injuriam passus est, ultro impetum accusationis incurrat. *Idem*.

Pro deum immortalium] Cum priora submissa voce dixisset, ut solus Geta audiret; nunc exclamare incipit, ut Demipho audiat, et terreatur. Subauditur autem, *fidem*. Mer. Casaubonus.

5 *Negat Phanium esse hanc sibi cognatam*] Additum pronomen est; quasi notam omnibus diceret. *Donatus*.

Phanium esse hanc sibi cognatam] Magno ingenio Terentius impudentiam calumniatoris expressit. nam et prior incipit, et prior accusat. Et quia non potest dicere, Expellit Phanium Demipho? *negat cognatam*, inquit. *Idem*.

Cognatam Demipho] Hæc est flagitatio, quæ etiam nomen tumultuose persequitur atque exagitat. Ideo callidus sycophanta patrisfamilias proprium nomen non solum invidiose infert, sed etiam repetit. *Idem*.

6 *Hanc Demipho negat esse cognatam*] Ovid. 'Et me mihi perfide prodis, Me mihi prodis, ait.' Repetitio testandæ indignationis quasi justissimæ. *Mer. Casaubonus*.

Negat] Una opera Geta in duplici versatur dolo. nam et audiente jam sene, se ejus defensorem, tanquam absentis, assimulat, et irritat ad vociferationem Phormionem, qui clamandi alterius causam non haberet, si taceret Geta. *Donatus*.

7 *Sequimini*] Apparet, Demiphonem, ut patremfamilias, perturbari non mediocriter: quippe qui et advocatos conquisiverit adversus hominem sine advocatis agentem, et progredi non audeat, nisi illi sequantur. *Idem*.

Sequimini] *Sequimini* dicit, qui properantius et concitatiore gradu pergit iratus. *Idem*.

8 *Neque ejus patrem se scire, qui fuerit*] Ambiguitas, quæ tamen sensu discernitur. *Idem*.

9 *Nec Stilphonem ipsum scire qui fuerit*] Hæc asseveratio mentientis est, imitata veritatem. *Idem*.

Nec Stilphonem ipsum scire] Quam multa calumniatores clamandi causa dicunt, et vociferandi: ut ipso strepitu terreant. *Idem*.

Nec Stilphonem ipsum] Tantundem quod supra, 'neque ejus patrem.' Scire debemus hoc nomen non fictum a parasito, sed auditum a puella, quæ uxor ducta sit, dici. *Idem*.

Negat] Σύλληψις prima. nam extrinsecus audiendum est, *pater*. Idem.

10 *Quia egens relicta est misera*] Communis locus in avaritiæ generalitate approbatior; facilius enim hoc de omnibus, quam de Demiphone, credatur: et ideo *ignoratur* dixit, et *negligitur*: non Ignorat, nec, Negligit Demipho. *Idem*.

Quia egens relicta est misera] Illustrat hunc locum de despecta miserorum fortuna Muretus Var. II. 6. adde Plaut. Stich. IV. 1. 16. *Barclerus*.

Ignoratur] Non agnoscitur, ignorarique fingitur. hoc enim significat modo. *Donatus*.

Parens] Pater: nam ut variaret, *parentem* dixit, quem supra dixerat *patrem*. Patrem ergo dicit puellæ a Demiphone ignorari. *Idem*.

11 *Negligitur ipsa*] Quia fieri potest, ut qui ignoret parentes puellæ, id est, ignorare se dicat, tamen ipsam non negligat puellam. utrumque conquestus est. *Idem*.

Avaritia vide quid fecit] Hæc conversus ad circulum et coronam circumstantium dicit, et conqueritur.

Nulla enim re magis populus concitatur, quam si quis egenum contemnat. inde et Sallust. 'Bonis invident, et malos extollunt.' *Idem.*

Avaritia vide] Proprie *vide* stomachantibus convenit, qui indignatione coguntur quasi cum aliquo colloqui. Sic in Adelphis, 'Illud sis vide exemplum disciplinæ.' Sunt qui putent illum alicui de corona circumstantium dicere moraliter. *Idem.*

Avaritia quid facit] Plaut. 'Aurum, quæso, quid valet?' *Mer. Casaubonus.*

12 *Si herum insimulabis avaritiæ*] *Insimulare*, est crimen ingerere. *Donatus.*

Si herum insimulabis] *Insimulatio* est et falsi et veri criminis incusatio. sic Cicero, 'Nihil eorum, quæ Galli insimulabant, negarunt.' *Insimulo* genitivo jungitur. *Idem.*

Male audies] Scilicet a me. *Idem.*

13 *O audaciam*] Hæc exclamatio ostendit quid absente patre defenderit filius. *Idem.*

O audaciam! etiam me ultro accusatum advenit] Hic jam ostenditur, persuasum esse Demiphoni, vim adhibitam filio suo, uxorem ducere: uno, quum hunc audacem appellat: altero, quod dicit *etiam.* quæ conjunctio et Antiphonem complectitur, et sic accusatum. *Idem.*

14 *Nam jam adolescenti nihil est quod succenseam*] Sic subtiliter ac latenter purgatur a Phormione apud patrem Antipho. nam quum dicit, 'Nihil est quod succenseam adolescenti,' ostenditur, adhuc succensuisse, et inimico fuisse animo. Quum autem addit, 'Si illum minus norat,' ostenditur, contradixisse sibi, et restitisse judicio; et sic dicit, quod si adolescens non agnoscens puellam veniam non meruerit; pater negata cognata ferri non possit. *Idem.*

Nihil est quod succenseam] *Succensere* dicimus eum, qui quum amare debeat, leviter irascitur. Et vide, ut veteratorie ostendat contradixisse adolescentem. *Idem.*

15 *Si illum minus norat*] Non dixit *non norat*, sed, *minus norat:* quasi et ipse nosse debuerit. *Idem.*

Quippe homo] Repente transit ad Nominativum, quum supra dixerit *illum:* et deest *erat;* quod assumitur ab inferiore. *Idem.*

Jam grandior] Hic comparativus non habet significationem qua magis sive minus a positivo significet. Ut, 'Jam senior, sed cruda deo, viridisque senectus.' *Idem.*

Quippe homo jam grandior] Argumentalis narratio dicitur, quæ nunc subjecta est ad fidem faciendam, et constituendam personam defensoris. Et *grandior*, non *grandis.* quasi dicat, qui grandior fuit, quam ut illum adolescens optime nosse posset. *Idem.*

Jam grandior] Proprie *grandis* ad speciem refertur ætatis. ut 'Grandis puer,' et 'Grandis virgo:' 'Grandis natu,' senex dicitur. *Idem.*

16 *Cui opera vita erat*] Hic ostendit quam pauper fuerit. et *opera* sexti casus est, et *vita* Nominativi. *Idem.*

Cui opera vita erat] *Opera* pro victu posuit. et *opera* hic Ablativus casus est. *Idem.*

Cui opera vita erat] Bene explicat Guyetus; et ante eum Lindenbrogius. Nimis devertit Palmerius. *Boeclerus.*

Cui opera vita erat] *Vita*, (ait hic D.) ita enim legendum, non ut in nuperis editionibus, *opera*, pro *victu* posuit, *et opera* hic Ablativus casus est. alii contendunt esse Nominativum, quibus potius assentior, quanquam sententiæ non multum intersit. Cic. 'Illiberales autem et sordidi quæstus mercenariorum, omniumque quorum operæ, non quorum artes emuntur.' *Mer. Casaubonus.*

Ruri fere] Id est, ruri opera faciendo quærebat cibum. Et bene addidit *fere;* non enim semper, sed

pleramque. *Donatus.*

Ruri fere se continebat] Expresse ostendit miseriam hominis, qui in urbe natus interdixerat sibi accessu ejus, ob pudorem inopiæ: nam hoc significat *continebat*: unde *contenti* dicuntur, in malis durantes. Hoc autem veteres faciebant nobiles, quum ad paupertatem redacti essent. *Idem.*

Ruri fere se continebat] *Continere se* dicitur, qui contra voluntatem se continet. *Idem.*

18 *Colendum habebat*] Virgilius, 'Conductaque pater tellure serebat.' *Idem.*

Sæpe interea mihi senex narrabat] Miserabiliter et invidiose positum *senex*: et majore fidè *narrabat* dixit, non *querebatur*. Et vide congestionem argumentorum. Et ordo est, *Sæpe narrabat senex hunc suum cognatum se negligere*. Idem.

Sæpe interea mihi senex narrabat] Habet misericordiam odiosa narratio. *Idem.*

19 *Se hunc negligere cognatum suum*] 'Αμφιβολία. sed in sensu dissolvitur. *Idem.*

Cognatum suum] Hoc crimen et causa est, quod *cognatum* addidit. *Idem.*

Se hunc negligere cognatum suum] 'Αμφιβολία, ob duos (quod frequens est) accusativos. ordo verborum: *Hunc cognatum suum* (Demiphonem scil.) *negligere se*. Mer. Casaubonus.

20 *At quem virum*] Qualitas injuriæ a dignitate personæ. multi enim tales fiunt, ut cognitione abdicandi sint. *Donatus.*

At quem virum] Eun. act. III. sc. 5. 'At quem Deum! qui templa cœli summa sonitu concutit.' *Mer. Casaubonus.*

Quem ego viderim in vita optimum] Modo in vita ac moribus. Et *in vita*, hoc est, quum viveret, et in eo quod a vivo fit. *Donatus.*

Quem ego viderim in vita optimum] Modo *in vita*, in actu, in moribus. *Idem.*

21 *Videas te, atque illum*] Melius hoc clare dictum a servo accipimus, ut defendisse dominum videretur. *Idem.*

Videas te, atque illum, ut narras] Hoc est, parentem te illi existimo, atque illum tibi. An potius servus, sciens hanc personam fingi, vel certe etiam mortuum hominem induci, male precatur parasito: ut etiam ipse, aut nusquam sit, ut fictus: aut pereat, ut mortuus? An sic accipiendum? ut servus submissa voce hoc per jocum dixerit, Tantum in vita te videas optimum, quam fuit ille, quem narras. An sic intelligendum? ut servus hoc dicat, Si optimum est, victum opera quærere, et in alieno agro esse, ita te videas atque illum vidisti, quem ad hunc modum narras vivere. Et allusit ad illud, quod ait, 'Quem ego viderim in vita optimum.' *Idem.*

Videas te, atque illum] Deest, *Vidisti*: scit enim illum non vera dicere. *Idem.*

Videas te atque illum, ut narras] Nugarum plena omnia apud veteres interpretes. neque juniores talia adferunt, quibus merito acquiescas. Id interea ex sequentibus certum est, non de Demiphone, sed de Stilphone Getam hic loqui. *Bœclerus.*

Videas te, atque illum] Eun. act. III. 2. 'Hem alterum! Ex homine hunc natum dicas.' *Mer. Casaubonus.*

In malam crucem] Adverbialiter, ut, *huc viciniæ*. Donatus.

22 *Nam ni ita eum existimassem*] Ut vita optimum judicarem. *Idem.*

Nunquam tam graves] Hoc non quasi timidus, sed quasi religiosus et fidelis, loquitur Phormio. *Idem.*

23 *Ob hanc*] Tanquam præsens sit mulier, de qua lis est; sic demonstrativa particula usus est, dicendo *hanc*. Idem.

Ob hanc] Id est, pro filia ipsius. *Idem.*

Inimicitias caperem] *Capere* dicimus,

quum id, quod in nobis est, assumimus. unde *capere* pro eligendo ponitur. *Idem.*

24 *Quam is aspernatur*] Ordo est: Ob hanc, quam hic aspernatur. 'Ανάδοσις. *quam* enim supra revocavit, ad puellam referens: ut, 'Quam regno Hesperio fraudo.' Et Sallustius: 'Nam Syllæ dominationem audebat.' Et interpositis quibusdam, 'Neque est offensus dominationem Syllæ.' *Idem.*

Quam is aspernatur nunc tam illiberaliter] *Aspernari* est averti, non solum corpore, sed etiam animo. *Aspernari*, recusare, avertere, non agnoscere. Est autem dictum a sperno. *Idem.*

Illiberaliter] Apud veteres *illiberaliter* dicebant *factum*, si quis excessisset omne genus maleficii. Sic in Adelphis, 'Factum a vobis duriter, Immisericorditerque: atque etiam, si est, pater, Dicendum magis aperte, illiberaliter.' Vides more αὐξήσεως *illiberaliter* pro magno hic ultimum poni. *Idem.*

25 *Pergin' hero absenti male loqui*] 'Απόστροφος per παρένθεσιν. *Male loqui*, pro male dicere. Et quærit Probus, quis ante Terentium dixerit. *Idem.*

Hero absenti] Argute *hero absenti*: ut videatur fidelior, qui defendat absentem: quod præstans argumentum est, id in animo habuisse Getam, etiam peregrinante domino. *Idem.*

Impurissime] Improbissime. *Idem.*

26 *Dignum autem hoc illo est*] Non negat male loqui: sed hoc esse dignum contendit malo homine. *Idem.*

Ain'] 'Απόστροφος nota est, quæ separat *E* ab *N*, et intermittit *S* literæ sonum: est enim integrum, *aisne?* Idem.

Ain' tandem, carcer] Non carcerarium, sed carcerem asperius appellavit. Sic Lucilius, 'Carcer vix carcere dignus.' Et *vix* pro *non*. Idem.

27 *Bonorum extortor*] Ingeniose de ipso negotio sunt inventa convitia. *Idem.*

Bonorum extortor, legum contortor] Fingit illi crimina de causa, et de negotio. *Idem.*

Bonorum extortor, legum contortor] Ipsa vocabula veluti in re præsenti facta, gravius et significantius exaudiuntur. Cicero in Pisonem (cap. 27.) odium rei simili figuræ genere amplificavit: 'Senatus odit te, afflictorem et perditorem non modo dignitatis et auctoritatis, sed omnino ordinis ac nominis sui.' *Boeclerus.*

Bonorum extortor, legum contortor] Proverb. in sycophantas et rabulas forenses. Hinc Aristophanica illa, στρεψοδικεῖν et στρεψοδικοπανουργία. *M. Casaubonus.*

28 *Responde*] Timuit poëta, ne hujusmodi vociferatio Getæ, quasi veram discordiam apud populum fingeret: et ideo facit jam, a Phormione ipsum admoneri. *Donatus.*

Quis homo est] Mire servus finxit, se non vidisse senem: ut ea quæ dixerit, in Phormionem sincere dixisse credatur. Et mira dissimulatione addidit *homo:* ut videatur nihil de præsentia domini cogitasse. *Idem.*

Absenti tibi] Tunc fidelis opera est, si absens aliquis defendatur. hoc ergo confirmat, velut indicando. Sic in Andria, 'O Chreme, per tempus hic advenis. ausculta.' *Idem.*

29 *Seque dignas contumelias*] Id est, quas ipse debet audire. *Idem.*

30 *Ohe desine*] Hac voce ostendit, plus justo pro se locutum videri Getam. nam *ohe* interjectio est; satietatem usque ad fastidium designans. *Idem.*

Desine] Imponit silentium Getæ: quasi validiora dicturus sit. et supra *tace* dixit senex. *Idem.*

31 *Adolescens primum abs te*] Et hæc auctoritas in senibus, ut qui minoris ætatis fuerint, illos appellatione pueri, vel adolescentis, vel juvenis etiam ostendant: ut hoc de no-

mine illis quidem detrahant, sibi vero auctoritatem attribuant. Sic Virgilius: 'O præstans animi juvenis, quantum ipse feroci Virtute exsuperas.' *Idem.*

Bona venia] Sine ira, sine discordia. *Idem.*

Adolescens primum abs te hoc bona venia peto] Metum senis, cui parum successerat prima de jure disputatio, intelligi vult poëta; quod commotior ingenio, et nunc ira non mediocri instigatus, tam placide adversarium alloquitur, veniamque præfatur. *Bœclerus.*

32 *Si tibi placere potis est*] Pro *potest.* Donatus.

Mihi ut respondeas] Bene *mihi:* utpote patri adolescentis, vel domino Getæ, vel etiam seni. Et verbum est scrupulose aliquid interrogantium. Sic Virgilius, 'Mihique hæc edissere vera roganti.' Et, 'Dic mihi, Damœta, cujum pecus?' *Idem.*

33 *Quem amicum tuum ais fuisse*] *Ais* dicimus de iis, qui vana loquuntur: *dicere* autem dicimus de iis, qui validiora. *Idem.*

Explana] Manifesta, expone. *Idem.*

34 *Et qui cognatum*] *Qui,* quomodo, unde. *Idem.*

35 *Proinde expiscare, quasi non noses*] *Proinde,* ita similitudinis adverbium est modo, non conjunctio. ut, 'Proinde tona eloquio solitum tibi.' *Expiscari,* est diligentissime quærere, ubinam pisces lateant. ergo verbum est tractum a piscatoribus. *Idem.*

Proinde] Perinde. *Mer. Casaubonus.*

Expiscare] Diligenter quæris. *Idem.*

36 *Ego me nego, tu qui ais*] Subauditur ad omnia, *nosse.* Donatus.

37 *Eho tu sobrinum tuum*] Populari quadam vulgarique fatigatione, utpote scurra, respondit. *Idem.*

Sobrinum] *Sobrini* (qui et *consobrini:* quanquam sunt qui distinguunt) qui ex duabus pluribusve sororibus sunt nati: ut *patrueles,* qui ex fratribus cognati. *Mer. Casaubonus.*

38 *Nomen? maxime*] Falsa non habent memoriam: hic ergo deest, nescio, vel, necessarium est? *Donatus.*

Quid nunc taces] Urget senex: quia intelligit eum nomen nescire. *Idem.*

39 &c.] Egregia arte hic parasitus sycophanta partim seorsum cum servo de nomine quærit, partim aperte moram fiducia frontis et vulgari tergiversantium schemate prætexit. *Bœclerus.*

40 *Subjice*] Suggere. *Donatus.*

41 *Non dico: quasi non noris*] Mire: nam videtur arte celare id, quod invitus nesciebat. *Idem.*

42 *Stilpho*] Στίλπων. nam reddit ad nominativum, *est;* utique Stilpho; ut rursus ad accusativum, *noveras,* Stilphonem scilicet. *Idem.*

43 *Stilphonem inquam noveras*] Figura ἐπιτροχασμός. Est autem ἐπιτροχασμὸς verborum super se invicem effusio, quæ fit adversarii causa turbandi. Virgilius: 'Nec longe scilicet hostes Quærendi nobis, circumstant undique muros. Imus in adversos? quid cessas? an tibi Mavors Ventosa in lingua, pedibusque fugacibus istis Semper erit?' *Idem.*

Stilphonem inquam noveras] Quasi dicat, Convincam, si neges. *Idem.*

46 *At si talentum rem reliquisset*] Ἀξιόπιστον illud fecit. *Idem.*

At si talentum rem reliquisset decem] More Romanorum, apud quos hereditas pecuniæ erat. *Talentum* autem quod dixit, more Græcorum admiscuit. *Idem.* An dedit operam, ne non aliquid diceret? frustra certe hoc loco ista vel cogitantur, vel dicuntur, de conjuncto more Græco Romanoque. *Bœclerus.*

Rem] Hereditatem, οὐσίαν. *Mer. Casaubonus.*

48 *Proferens*] *Esses proferens,* pro, proferres: Græcismus: ut Andr. act. IV. sc. 5. 'Ut tu sis sciens.' i. ut scias. *Idem.*

49 *Ita ut dicis*] Ita sum, inquit, ut dicis, avarus et superbus. Et vide senem de injuria non agere: quia justæ confidit et nititur causæ. Ple-

rumque enim hac constantia animi fulciuntur, qui juri confidunt. At contra, qui nullo jure freti sunt, litigant, et ad injurias prosiliunt: ut his saltem perturbent adversarium, qui jure non valent. Condono igitur, inquit, tibi omne contumeliæ genus. *Donatus.*

Ita ut dicis, ego tum si adv.] Donatus majoris moliminis interpretationem affert. Guyetus corrigit. Nihil putaverim expeditius, quam si ita distinguatur: *ita ut dicis, ego tum si advenissem, qui mihi cognata ea esset dicerem;* vel hoc ordine: Si ego tum, ita ut dicis, ad hereditatem adeundam advenissem, dicerem utique, qui mihi cognata esset. vel tali explicatione: Esto, sicut tu dicis, de hereditate, si ego tum advenissem, probanda mihi cognatio fuerat. *Bœclerus.*

Ita ut dicis] Non repugno, quin ita res habeat. vel, fac ita rem habere. *Mer. Casaubonus.*

Ego tum si advenissem] Deest *ad judicium:* ut sit, Quum ad judicium venissem. *Donatus.*

Qui mihi cognata] *Qui,* unde, quomodo. *Idem.*

51 *Eu! noster, recte*] Geta sic laudat senem, ut optet vincere Phormionem. *Idem.*

Eu! noster, recte] Plaudit sibi Terentius, supposita persona: quasi recte dixisset. *Idem.*

Eu noster recte] Hæc ad senis orationem, clare applaudens. *heus tu tace.* hæc ad Phormionem versus, lente. qui enim hactenus satis declinaverat senis disceptationem, nunc ita urgeri videtur, ut nec evitare æquitatem postulati, nec sine periclo respondere posse videatur. ita adhortatione servi, conspectior fit extemporalis Phormionis calliditas, qui rem judicio definitam, iterum in disceptationem mitti, nec juris nec moris esse, respondet. *Bœclerus.*

Heus noster, recte] Geta laudat herum in os, qui tamen Phormionem cupit vincere. *Mer. Casaubonus.*

52 *Quibus me oportuit judicibus*] Probavi judicibus, inquit. *Donatus.*

53 *Filius cur non refellit*] *Refellere,* est arguendo falsum ostendere. *Idem.*

55 *Cujus de stultitia dici, ut dignum est*] Compendium convitiorum est, nihil dignum invenire, pro magna injuria quod respondeas. *Idem.*

57 *Judicium de eadem causa iterum ut reddant tibi*] Immoratur amplificationi argumenti, quo irretitum senem obhærescere videbat: magnifica specie auctoritatem judiciorum extollens. quæ cum non civili tantum jure nitatur, sed naturali, maluit tamen inculcare legem Atticam, cujus rationem, potenti sententiæ momento, ad rempublicam refert; ejusque libertate salva non posse violari quod de auctoritate judiciorum servanda constitutum est, ostendit. Comparavit jus Atticum hac in re cum Romano Lindenbrogius. Adde Weitzio congesta. *Bœclerus.*

58 *Quandoquidem solus regnas*] Quoniam regnum solutum legibus est, et opprimens libertatem. Sic alibi, 'Regnumne hic, Æschine, possides?' *Donatus.*

Solus regnas] Quod maxime invidiosum Athenis. Vide ad Adelph. 'Regnumne hic, Æschine, possides?' *Mer. Casaubonus.*

59 *Hic de eadem causa*] *Hic,* videlicet apud Athenas, ubi leges, ubi libertas omnibus communis est. *Donatus.*

60 *Etsi mihi facta injuria est, &c.*] Senex confutatus a Phormione, cum parum in judicio spei reponeret, honesta *ἐπιεικείας* præscriptione, ad transactionem animum adjicit, quasi ex altera parte legis, de dotanda, quam proximus non vult ducere, orba. *Bœclerus.*

61 *Potius quam lites secter, aut quam te audiam*] Bis posuit *quam.* Quod genus figuræ primo *ζεύγματι* contrarium est. Ut in Heautontimorumeno, 'Propter quam in summa infamia sum, et meo patri minus obsequens.'

Item, 'Cepi rationem, ut neque tu egeres, neque hoc posses perdere.' *Donatus.*

62 *Id quod lex jubet dotem dare*] *Id*, pro *ob id.* Idem.

Id quod lex jubet dotem dare] Eugraphius et Fortunatianus *decem millia* dotis lege constituta exprimunt. *Boeclerus.*

Itidem ut cognata si sit] Perinde ac si cognata esset. *Mer. Casaubonus.*

63 *Abduce hanc, minas quinque accipe*] Modo id agit, quod reprehendit a filio non esse factum, 'Dotem daretis, quæreret alium.' Et dotem voluit custodem esse pudoris. *Donatus.*

Abduce] Quoad leges vetant. ut ex Demosthene aliisque liquet. *Mer. Casaubonus.*

Minas quinque accipe] Ita enim lex, de qua multi. Vide et supra aliquid ad And. act. IV. sc. 5. de dote, in genere. Postea, auctis rebus Atheniensium, a 5. minis, ad decem ventum est; ut Meursius accurate docet. Cæterum, quod in Fortun. et Eugraphii verbis, x. *millia*, pro *decem minis*, exhibent superæ editiones, et ita exponunt, ut hæc certa summa, dicis causa, pro magna posita fuerit, id amplectendum sit, (quod exemplo certe non caret, ut ibi doctiss. Lindebr.) an cum doctiss. Meursio *decem minas*, pro *decem millibus*, in utroque corrigendum, lectori judicandum relinquimus. Facilis sane lapsus, *decem MILL.* pro, *decem MIN.* Mer. Casaubonus.

64 *Ha, ha, he*] Hic risu destruxit, quod serio intendebat senex. *Donatus.*

Homo suavis] Præscriptio, quum jam alterum factum sit, fieri utrumque non posse. *Idem.*

65 *An ne hoc quidem adipiscar ego*] Quia enim a lege stat, recitat tantum id quod scriptum est. *Idem.*

66 *Itane tandem, quæso*] Majora argumenta sunt quæ per interrogationem proferuntur. *Idem.*

66 &c. *Itane tandem quæso ... Mercedem dare lex jubet*] Egregia exceptione et mentem legis et consilium legislatoris adversario opponit: tanto successu, ut depulsus ille hoc conatu ad priorem et jam profligatam disputationem se referret. ubi et Phormioni opportunum fuit, priori præscriptione rei judicatæ se tueri. *Boeclerus.*

Ubi abusus sis] A scripti voluntate. *Utimur* cum honore, *abutimur* cum injuria. *Donatus.*

Ubi abusu' sis] Hic vox *civem* (*civem ubi abusus sis*) quæ typographorum incuria ex Heinsiana editione præstantissima videtur excidisse, ex Plantiniana (quam ut plurimum, nec sine causa, secutus est vir ille doctiss. et de Terentio optime meritus) restituenda est. Al. minus bene (quanquam et Eugraphius ita videtur legisse) *item ut meretricem ubi abusus sis.* Mer. Casaubonus.

67 *Atque amittere*] Bene *amittere:* quia finis cupiditatis amissio est. *Donatus.*

68 *An, ut nequid turpe civis in se admitteret*] Idoneum testimonium est bonorum esse natalium, civem dixisse: nam apud veteres peregrinæ mulieres in meretricum numero habebantur. Sic ipse alibi, 'Adeone est demens ex peregrina?' Et alibi, 'Samia mihi mater fuit, ea habitabat Rhodi.' Et Parmeno comprobans respondit, *potest taceri hoc.* id est, meretricem matrem te habuisse. *Donatus.*

An, ut ne quid civis turpe in se admitteret] A voluntate. *Idem.*

70 *Ut cum uno ætatem degeret*] Quid enim est pudicitia, nisi unius scientia viri? *Idem.*

72 *Actum, aiunt, ne agas*] *Aiunt* dicimus, quum proverbium significamus. *Acta res* est, de qua sententia prolata sit. *Idem.*

73 *Donec perfecero hoc*] Virgilius; 'Donec me flumine vivo Abluero.' *Donatus.*

Perfecero] Pro *perficiam*. Idem.

Ineptis] Ut a *sapientia*, *sapis* dicimus, ita ab *ineptia*, *ineptis*. Idem.

Sine modo] Hæc minantis sunt verba. et bene. imitatus est enim comminantem. *Idem.*

75 *Tuus est damnatus gnatus, non tu*] Ludit Phormio quum dicit, *non tu*: et contemptibiliorem in hac causa sibi senem, quam Antiphonem fuisse, dicit: simulque ætatem illius esse despectam. *Idem.*

Tuus est damnatus gnatus, non tu] Pro voluntate contendentis est prolatio sententiæ. *Idem.*

76 *Nam tua jam præterierat adducendum ætas*] Notari et hoc poterit, præterierat, pro, *jam dudum præteriit*. Cujus rei bene multa apud Sallustium exempla, ut et apud Plautum. *Faber.*

77 *Illum putato, quæ ego nunc dico, dicere*] Definitive respondit. *Donatus.*

Illum] Natum meum. *Mer. Casaubonus.*

78 *Cum uxore hac*] Id est, tali. *Donatus.*

79 *Tute idem melius feceris*] Locus est hic, ut ostendat Phormio, de compacto egisse cum Antiphone. *Idem.*

Tute idem melius feceris] Quidam sic intelligunt, Tute idem melius feceris, ut senex potius exeat, quam ejiciat filium. Artificiose autem loquitur Phormio, ut adimat suspicionem seni consensionis et cohibentiæ inter parasitum et filium. *Idem.*

Tute idem melius feceris] In Donato non jungenda junguntur. vide et Guyetum. ac obiter emenda Donatum; apud quem hic legas: 'Artificiose autem loquitur Phormio, ut adimat suspicionem seni consensionis et conhibentiæ' (lege *convenientiæ*: nam *convenientia* Donato est conventio, ut ad act. III. sc. 1. 'Sub convenientia sua et Phormionis dicit') 'inter parasitum et filium.' quia de compacto scilicet hi rem inter se gerebant. Guyetus mallet *conniventiæ*. Bœclerus.

Tute idem melius feceris] Æquius est te domum relinquere, quam filium ejicere. Vide Hec. act. IV. sc. 2. *Mer. Casaubonus.*

81 *Infelix*] Κακοδαίμων, improbe. nihil enim improbitate miserius. vel, alastor, per quem alii infelices. *Idem.*

Metuit nos, tametsi sedulo] Hæc Geta ac Phormio inter se, ut Demipho non audiat. *Idem.*

Sedulo] Sine dolo, instanter. *Donatus.*

82 *Dissimulat*] Fingit, mentitur. *Id.*

Bene habent tibi principia] Eun. act. III. sc. 2. initio: 'Bene habent tibi principia.' vulgo, 'Dimidium facti, qui bene cœpit, habet.' *Mer. Casaubonus.*

Quin quod est ferendum feras] Cur non, inquit, accommodas necessitati voluntatem? *Donatus.*

Quia, quod est] Vide supra, act. II. sc. 1. *Mer. Casaubonus.*

84 *Ego ne tuam expetam*] O. l. s. *egon*. Faërnus.

86 *Quæ tuam senectutem oblectet*] Non *te*, sed *senectutem tuam*. Donat.

87 *Senectutem oblectet*] In dimetiendo versu, *senectutem* trisyllabum est, eadem ratione, qua *senex* monosyllabum. *Faërnus.*

Senectutem oblectet] Lego, *senectam oblectet*, idque ob metrum. *Faber.*

88 *Minue vero iram*] Contemnentis est dissuadere iracundiam. *Donatus.*

Hoc age] Annuentis est. *Idem.*

89 *Nisi tu properes*] Aliqui libri, et in iis Bembinus et Victorianus, *properas*. Faërnus.

90 *Dixi, Phormio*] *Dixi* solent dicere perorata causa. *Donatus.*

Dixi] Hoc verbo utebantur perorata causa. et ita mox, sc. 3. Sed hic minantis est, cum quadam feritate. ideo etiam a Phormione, ut par pari referat, repetitum. Hec. act. IV. sc. 2. Laches iratus uxorem alloquitur, 'I ergo intro, et compone quæ tecum simul ferantur: dixi:' respondit illa: 'Ita ut jubes faciam.' *Mer. Casaubonus.*

92 *Dicam impingam tibi grandem*] O. l. s. hunc ordinem verborum habent, *dicam tibi impingam*. puto autem *tibi* in unam syllabam contrahi, et per synalœphen elidi. *Faërnus.*

Dicam] Supra, act. II. sc. 2. *Mer. Casaubonus.*

Dixi, Demipho] Mire comminationem et ferocitatem ejus imitatus est simili verbo. *Donatus.*

93 *Si quid opus fuerit*] Hæc repentina discessio habet aliquam majorem litigaturi denuntiationem. Et bene breviter, ne multiloquio infringeretur superior comminatio. *Idem.*

Si quid opus fuerit] Hæc submisse dicta accipi debent. quod aliter Donatus videtur putasse. *Bœclerus.*

SCENA IV. Iterum senarii sunt. vs. 1. Mss. nostri omnes; *affecit*. vs. 3. unus omittit *mihi*. vs. 4. duo; *quidve sit sententiæ illi*. vs. 5. unus; *abi getha tu*. alter; *abi tu Getha*. vs. 11. duo; *æquum ac bonum est*. alter; *æquum esse et bonum*. vs. 21. omnes; *exequar*. Bœclerus.

Quanta me cura et solicitudine] *Hæc deliberativa est, in qua tres advocati sunt: quorum unus suadet, alter dissuadet, tertius, qui se alterutri addere debuisset, ejusmodi sententiam dicit, ut rursum deliberatione opus esse videatur.* Donatus.

1 *Quanta me cura et solicitudine afficit Gnatus*] *Cura* est in spe bonorum: *solicitudo* in metu malorum. *Id.*

3. 4 *Ut saltem sciam quid de hac re dicat, quidve sit sententiæ*] Merito temperanda fuit patria potestas, in causa jam integra. qui locus tentatur etiam apud Senecam Controv. I. 6. cui titulus: *Archipiratæ filia: An pater propter matrimonium filium abdicare possit, cum liberum hujus rei cuique arbitrium sit.* quod in contracto scilicet perfectoque matrimonio locum habere debuit, ne contra animi sententiam dimittere conjugem cogatur, qui eam amat. *Bœclerus.*

7 *Ego Cratinum censeo*] Potest *ego* subdistingui, ut subaudiatur *ego dicam*. Donatus.

Cratinum censeo] Dicere debere, vel priorem interrogandum. *Mer. Casaubonus.*

9 *Quæ in rem tuam sint*] Bene principio, ἀπὸ τῆς THOΛKIS * AAITOT συμβουλεύοντος, benevolentiam suam commendavit: et sic consilium dedit. *Donatus.*

11 *Restitui in integrum*] Vid. Guyet. De tota hac re agetur amplius in dissertatione de matrimonio. *Bœclerus.*

Restitui in integrum] Ut quæ facta sunt, pro infectis habeantur, et irrita declarentur. Liv. 'Quum præcipitata raptim consilia neque revocari neque restitui in integrum possent.' *Mer. Casaubonus.*

Æquum est] Ab honesto. *Donatus.*

Et bonum] Ab utili. *Idem.*

12 *Et id impetrabis*] A possibili. Et breviter deliberative tres locos tetigit, justum, utile, et possibile. *Idem.*

13 *Ego sedulo hunc dixisse credo*] Artificiose personam defendit, sententiam reprehensurus: ne si inimicus sit, adimat auctoritatem sententiæ suæ. *Idem.*

Verum ita est] Subjunxit locum ἀντιρρήσεως oratoriæ: ut invidiæ contradicturus occurreret. *Idem.*

14 *Quot homines tot sententiæ*] Cicero, de Fin. v. totidem verbis. *Bœclerus.*

15 *Mihi non videtur*] A possibili. *Donatus.*

Quod sit factum legibus] Hic alio ordine locos suasoriæ tetigit: primum a possibili, secundum ab honesto. *Idem.*

Quod sit factum legibus, rescindi posse] Quintilianus Declam. CCCLVIII. in Sermone: 'Hic adolescens jure infirmus est. nam quod lege agitur, non solet vindicari lege.' Et Declam. CCCLXXII. 'Quicquid lege factum est, vindicari lege non solet.' mox: 'Judicia tamen judiciis rescin-

di non possunt.' *Bœclerus.*

16 *Et turpe inceptu est*] Ab honesto. Utilitatem autem prætermisit per artem, quæ ubi non potest fieri, frustra spectatur. *Donatus.*

Et turpe inceptu est] Liber Bembinus et Victorianus, *inceptum.* Faërnus.

18 *Res magna est*] Causa ampliandi sententiam. *Donatus.*

Nunquid nos vis] Abiturientium formula. q. d. num quid aliud est, quod nos velis, priusquam abimus? *Mer. Casaubonus.*

19 *Incertior sum multo quam dudum*] Ex tribus enim unus suasit, alter dissuasit, tertius nihil dixit. *Donatus.*

22 *Quoad se recipiat*] Quando rediturus sit. supra act. I. sc. 2. 'Senem quoad exspectatis vestrum?' *Mer. Casaubonus.*

23 *Ut quæ acta hic sunt, sciat*] Complures libri, in quibus antiquissimi quattuor, *sint.* Faërnus.

24 *In tempore huc se recipere*] Εὐκαίρως. Sallust. 'Maximeque ferocia regis Mithridatis in tempore bellaturi.' *Donatus.*

ACTUS III.

Scena I. Satura est scena, ex Iambicis et Trochaicis, octonariis et septenariis. quos non eodem modulo metiuntur eruditi, dum quidam utrumque metrum admittunt. vs. 1. Mss. nostri omnes; *multis modis.* vs. 2. omnes omittunt *te.* vs. 3. duo, *te* pro *tete.* vs. 7. omnes; *equidem.* et vs. 10. *et quid.* vs. 12. duo; *itidem hac re uti in aliis.* unus; omisso τῷ *itidem, in hac re ut in aliis.* vs. 13. omnes, ut ed. *Bœclerus.*

1 *Enimvero, Antipho, multis modis cum isthoc animo*] *Cum isthoc animo:* pro hujus animi. Ennius: 'Omnia cum pulchris animis Romana juventus.' *Donatus.*

Enimvero Antipho multis modis cum istoc animo es vituperandus] Iisdem rationibus, quibus supra legendum arbitramur, *multimodis.* ita versus erit trochaicus tetrameter catalecticus, ut tres sequentes; si tamen *enimve* sit anapæstus, ut sæpe in hoc poëta, et apud Plautum. *Faërnus.*

Cum istoc animo vituperandus es] Andr. act. v. sc. 4. 'Dignus es cum tua religione odio.' *Mer. Casaubonus.*

2 *Itane hinc abisse, et vitam tuam*] Ἐν ὑποκρίσει. ut, 'Invidisse deos, patriis ut redditus oris Conjugium optatum et pulchram Calydona viderem?' Et, 'Servon' fortunas meas commisisse futili?' *Donatus.*

3 *Alios tuam rem*] Ab infinitivo ad indicativum transitum fecit. *Id.*

Credidisti] Pro *putasti.* Idem.

Magis quam te animadversuros] Liber Bembinus, *quam te te,* apposite ad rationem versus. *Faërnus.*

Alios tuam rem credidisti, quam tete, animadversuros magis] Quod raro contingere venustissimo docuit Æsopus olim apologo: qui apud Aul. Gell. Noct. Attic. l. II. c. 29. et inde Ennii, quadrati, ut ait Gell. versus, 'Hoc tibi erit argumentum semper in prompta situm; Ne quid exspectes amicos, quod tu agere possis.' *Mer. Casaubonus.*

4 *Illi*] Uxori. *Idem.*

5 *Propter tuam fidem*] Dum tibi fidem habet, tibi credit; vel, fidem illi dedisti, qua te illi obstrinxisti. *Idem.*

Pateretur mali] Legitur et *potiretur,* quia *potiri τῶν μέσων* fuit. Plautus, 'Hostium potitus est.' *Donatus.*

Pateretur mali] Vide Guyet. *Bœclerus.*

Potiretur] Alii, *pateretur.* sed Don. hanc etiam lectionem agnoscit, qui docet τὸ *potiri τῶν μέσων* esse, quod tam in malam, quam bonam partem

accipi possit. Ita et *spero*, pro *timeo*; *promitto*, pro *minor*: aliaque. *Mer. Casaubonus.*

6 *Spes opesque sunt*] Hæc quidem de his sunt, quæ amant jungi. *Donat.*

Spes opesque sunt] Ut, 'Res fortunæque.' *Idem.*

Qui abieris] Mollius, quam *fugeris.* Idem.

8 *Sed ea causa*] Quia abieris. *Idem.*

10 *Numquid patri subolet*] Sub convenientia sua et Phormionis dicit. *Idem.*

11 *Nisi*] *Nisi* pro *sed.* ut Andr. act. IV. sc. 1. 'Nisi mihi deos satis Scio fuisse iratos, qui auscultaverim.' Sall. 'Plura de Jugurtha scribere dehortatur fortuna mea; nisi tamen intelligo,' &c. vide ibi Manutium de his Terentii locis. *Mer. Casaubonus.*

13 *Confutavit verbis*] Convicit: ut si diceret, Refutavit. sed *refutatio* in rem est: *confutatio* in personam. *Donatus.*

Confutavit] Convicit, exagitavit. Supra, Heaut. act. v. sc. 2. 'Hic ita, ut liberos est æquom, dictis confutabitur.' vide ibid. *Mer. Casaubonus.*

14 *Ego quod potui porro*] De se mediocriter per ἔλλειψιν. moraliter satis. *Donatus.*

Ego quod potui porro] Ordine. primo dominum, post Phormionem, ultimum se posuit. *Idem.*

Omnes vos amo] Vetus formula pro, gratias ago. *Mer. Casaubonus.*

15 *Sic habent principia*] Hic et sequens versus trochaici sunt tetrametri acatalectici. *Faërnus.*

16 *Mansurusque*] Exspectaturus. *M. Casaubonus.*

17 *De ejus consilio velle se facere*] O. fere l. *s. sese velle facere.* Faërnus.

18 *Quantus metus est mihi*] Venustius videtur, *quantum metus*, quod est in libro Bembino. *Idem.*

Quantus metus est mihi, &c.] Donati annotatio obiter emendanda est: 'Non optat,' &c. vide, an non interrogatio hæc sit: sequitur: 'An vero, &c. omnino legendum est, 'An vero dicit, non malum esse et incommod.' &c. *Boeclerus.*

Huc salvom nunc patruum, Geta] Non optat salvum patruum venire, secundum Apollodorum: et ostendit, non congruere salutem ejus cum commodo suo. An non dicit, *malum esse et incommodum sibi*, sed tantum magni terroris plenum adventum patrui? *Donatus.*

Venire huc salvom nunc patruum] *Salvom* hic additum tantum ex veteri formula, salvum reditum amicis gratulantium. Nam id modo vult, non ut pereat patruus in via, (quod ab Antiphonis persona valde alienum,) sed adventum ejus, a quo sua vita pendeat, sibi magni metus causam fore. Hoc etiam voluit Don. ubi post allatam Apollodori sententiam: 'An vero dicit, (inquit) non malum esse et incommodum sibi;' (ita enim legendum; non ut excusum in nuperis editionibus, *malum esse, &c.* τοῦ *non* omisso) 'sed tantum magni terroris plenum adventum patrui.' *M. Casaubonus.*

Quantus metus est nunc mihi venire huc salvum nunc patruum] Hic vero Terentium miror; neque enim dicit: *metuo ne veniat patruus;* nam absque eo nil fieri poterat quod placeret satis. Non dicit, *metuo ut veniat:* alioqui cuperet venire patruum; (nam, *metuo ut veniat*, idem est ac si dixeris, *metuo ne non veniat*:) unde autem scire poterat an id probaturus esset patruus, quod factum fuerat? Itaque quam hic Terentium miror, tam et profecto elegantissimum interpretem miror; quippe cujus versio neutram in partem propendeat. Vellet non metuere, at cupere non audet; quid igitur? in dubio est animus. nil itaque potuit melius, quam quod præstitum ab ipso est. Hoc unum mihi dolet. Pauci interdum sentiunt quod recto, subtilique judicio scriptum est. Illius viri causa dico, non mea. *Faber.*

19 *Nam per ejus unam*] Hic versus eliso *r* ex *per*, et *ejus* in unam syllabam contracto, sustentari potest: ut sit trochaicus tetrameter catalecticus: aliter esset hypercatalecticus. *Faërnus.*

20 *A sua palæstra exit foras*] Bene palæstram ejus dixit lenonis domum, in qua est exercitus amator assidue. Plautus Bacchid. 'Homo adolescens Penetrem hujusmodi in palæstram, ubi damnis desudascitur!' *Donatus.*

A sua palæstra] Idem liber et Victorianus, *ab sua.* Faërnus.

Ab sua palæstra exit] Domo meretricia. *Mer. Casaubonus.*

Scena ii. In modulis hujus scenæ metiendis non consentiunt. Quidam Trochaicos tetrametros catalecticos seu septenarios cum senario iambico horizonte agnoscunt: alii et iambicos octonarios miscent. vs. 5. duo Mss. nostri: *afferas.* vs. 6. duo: *ne aliquid suo suat capiti.* mox duo: *idem ego metuo.* Argent. *idem metuo.* vs. 8. duo: *pulcre tibi d.* vs. 9. duo; *verum hercle quod dico hoc est.* vs. 11. duo; *tu mihi cognatus, tu mihi parens, tu amicus.* vs. 15. unus; *ut phaleratis dictis nunc seducas me.* alter; *nunc ducas.* tertius; *ut phal. d. seducas me.* vs. 16. omnes; *misertum est.* Argent. *quomodo uterque est sim. s.* vs. 18. Argent. *cum esset hoc mihi objectum malum,* prima manu. corrector fecit *tum* et *esse.* mox duo; *quid istuc est Phædria.* vs. 20. duo; *unquam tibi usus venit.* vs. 22. Argent. *nam ego neque quo amittam invenio, neque ut retineam sciam.* alter meorum; *nam neque quomodo amittam inv. neque ut ret. sc.* vs. 26. omnes; *meo.* vs. 27. omittunt *me.* vs. 31. omnes; *idem hoc tibi.* vs. 39. unus; *proconstituta.* alter; *præconstituta.* mox unus; *non ego istuc nego.* alter; *num istuc nego.* Argent. *cujum istuc.* vs. 43. duo; *hic decipit.* vs. 45. duo; *is me fefellit.* vs. 46. omnes; *sed ut hæc sunt.* Bœclerus.

Dorio, audi, obsecro] *Hæc scena in petitione, quæ sæpe admittit deliberativæ locum.* Donatus.

1 *Dorio, audi, obsecro*] Sunt qui sic legunt, ut *Dorio* Phædria dicat, *audi* leno: *obsecro* iterum Phædria. *Idem.*

Quin omitte me] *Quin,* modo corripiendi vel imperandi vim habet. ut, *quin age.* Idem.

Quin omitte me] Videtur legendum *mitte,* ex ratione versus, ut sit trochaicus tetrameter catalecticus, ut sequentes; in quo sit anapæstus in tertia. aliter esse potest ejusdem generis hypercatalecticus: in quo sit in ea sede spondeus producendo penultimam in *obsecro.* Faërnus.

6 *Hei metuo lenonem, ne quid suo suat capiti*] Deest *mali.* *Suat* autem, appingat atque affigat. *Donatus.*

Hei metuo lenonem, ne quid suo suat capiti] Ex omnibus, quæ adferuntur, explicationibus, Mureti eruditior est. qua si quis nolit acquiescere, nihil reliquum video, quin hactenus assentiam Guyeto, qui nullam satis probare potuit. *Bœclerus.*

Hei, metuo lenonem, ne quid suo suat capiti] *Metuo lenonem,* i. e. metuo ne leno, &c. ut recte Scal. Sed quid illud porro, *ne quid suo suat capiti? suere,* inquiunt, interdum significat struere, moliri: ut apud Græcos τὸ ῥάπτειν, unde et *sutela,* pro dolo et fraude: fateor. *suo capiti,* i. e. capiti Phædriæ: *suo* scil. pro, illius. ita quidem Don. quod tamen a puritate sermonis Terentiani nimis alienum videtur. Verissima igitur Mureti, viri doctissimi et facundissima sententia, quæ tamen illis, qui veterum morum minus gnari, non adeo fortasse probabilis videbitur. Cum dixisset (Mureti sunt ista) Antipho se metuere ne quid leno sueret, i. e. ne quid dolose moliretur; addit, *suo capiti:* quorum verborum ea vis est; Quæ quidem res lenoni vertat male, atque in ipsius caput recidat. ita autem loqui solitos veteres, exempla indicabunt. Hactenus ille, qui plura dein exempla profert: nos

plura quoque possemus, si suscepta brevitas pateretur. Quod alii proponunt, an Latine dici possit, *suo capiti aliquid suere*, qui dolis se vel fraude instruit: non puto. Quanquam enim in vulgari idiotismo nihil usitatius, non tamen est et Romanæ consuetudinis, ut *caput* pro animo, aut pectore, vel etiam corde (ut paulo ante Ter. 'In corde instructa consilia' dixit) ponatur. Hæc eo pluribus, ut non sine causa Mureti sententiam nos amplecti, et aliorum expositionibus præferre ostenderemus. vide et infra, act. v. sc. 7. at Hec. act. III. sc. 1. 'Capiti atque æt. illorum.' *Mer. Casaubonus.*

Suo suat capiti] Ἀποσιώπησις. διὰ τὸν εὐφημισμὸν, *suo capiti* dixit, quum dicturus esset, Phædriæ. ut, 'Dardaniique regum capitis.' *Donatus.*

Hei, metuo lenonem, nequid suo suat capiti. Idem ego metuo] Debet esse Trochaicus catalecticus, at non est. Mihi quidem nunquam hic versus placuit. Qui illum vocavit monstrum, recte sensit. Dicas, in excerptis Donati mentio illius fit. Quid tum? Donatus ipse agnovit nonnullos in Terentio addititios versus esse; hunc ejusmodi esse non vidit. Muretus et Faërnus hoc loco nil senserunt. Dein ad sensum quid facit hic versus? Sed de illo et aliis similibus aliquando otiosius agemus. *Faber.*

7 *Hariolare*] Cic. 'Non ariolans, ut illa, cui nemo credidit.' *Mer. Casaubonus.*

Fabulæ, &c.] Similem mimum exhibebit tibi Plautus in Pseudolo I. 3. quem conferre licebit cum Terentiana hac scena. *Bœclerus.*

8 *Fœneratum*] Ab utili. *Donatus.*

Fœneratum istuc beneficium tibi] Id est, mihi a te fœneratum. *Idem.*

Fœneratum] Infra, 'Idem hic tibi, quod bene promeritus fueris, conduplicaverit.' Plaut. Quod bonis benefit beneficium, gratia ea gravida est bonis. *Mer. Casaubonus.*

Tibi pulchre dices] O. L. s. *pulchre tibi dices.* Faërnus.

9 *Verum hercle hoc est*] Bene ipse dictum suum confirmavit. *Donatus.*

10 *Cantilenam eandem canis*] Ita dicit: ut, 'Verus et vulgata cantio.' *Idem.*

11 *Tu mihi cognatus*] Ab honesto. *Idem.*

Tu parens, tu amicus, tu] Secunda ἀποσιώπησις. *Idem.*

15 *Phaleratis dictis*] Honestis atque ornatis: quia dixit, 'Tu mihi cognatus, tu parens.' Et quasi leno irridet honestatem, et despicit. *Idem.*

Et meam ductes gratis] Liber Bembinus habet *gratiis*, ut ratio trochaici exposcit. *Faërnus.*

Ductes] Abducas. *M. Casaubonus.*

16 *Miseritum est*] Εἰρωνεία. *Donatus.*

Miseritum est, &c.] Tres istos versus pro insititiis habet Guyetus. Neque vel Donatus multum expedit; vel Goveani, *verba, veris* substituta, aut Palmerii *æque* in locum τοῦ *neque* repositum, difficultatem discutiunt potius quam augent. Liceat et mihi pauca annotare: Antipho cum audiret irritas Phædriæ ad lenonem inexorabilem preces, nondum ipse a Phædria conspectus, dolet vicem ejus, cui res esset cum tam impuro lenone: et ad Getam sibi astantem conversus, *miseritum est*, inquit. ut me miseret ejus! ut me miseritum est ejus, cum vidi hæc! Locus est huc omnino spectans, in Heaut. III. 1. 54. 55. 'Sic me dii amabunt, ut me miseritum est tuarum, Menedeme, fortunarum.' exspectabatur: *ut me miseret.* dixit: *ut me miseritum est.* vide an non minus φορτικὸν hoc sit, quam illa εἰρωνεία, de qua interpres. Deplorat interim fortunas suas Phædria: agnoscens vera dicere lenonem, a quo scilicet nemo gratis amare, vel more, vel jure exspectet. hoc est: *hei veris vincor:* jus suum postulat leno: cui verbis nemo satisfacit. ad hanc

vocem, Geta Antiphoni modo miseranti sortem patruelis, *quam uterque*, ait, *est similis sui!* id est, avarus et durus leno; impatienter amans et mollioris animi Phædria. sive; impurus leno, honestus Phædria. nam illa vox, *heu veris vincor*, honestatis index est. Sed magis placet prior expositio. ceterum querela Phædriæ, ab eo, quod veris se vinci videbat, illuc descendit, ut auxilii inopiam deploret. eum enim, in quo uno spes auxilii præcipua esse poterat, Antiphonem, maxima nunc solicitudine perturbari. Ordo verborum ex trajectione rariori ita restituendus est: ‘Neque tum hoc malum mihi objectum esse, quum Antipho alia’ (i. e. leviore) ‘occupatus esset solicitudine!’ illud *neque* non habet unde pendeat. Sed in orationibus παθητικῶς, ubi perturbatus est animus, ad cogitata sæpe referri solent, quæ ex abrupto offeruntur. quasi si non voce expressum, certe animo hoc agitasset: hoccine malum nunc mihi tempore tam alieno objici; neque tum, quum animus Antiphonis propria ægritudine liber mihi auxiliari potuisset, objectum esse! His demum Antipho Phædriæ, a quo nondum conspectus erat, propior factus, familiari allocutione, ‘Ah quid istuc est autem,’ inquit, ‘Phædria?’ de quo conquereris tantopere, et in quo auxilium meum desideras. Conversus jam ad Antiphonem Phædria respondet: ‘O fortunatissime Antipho.’ quamquam enim maxima itidem solicitudine occupatus sis, uti modo dictum erat, fortunatissimus es tamen, si mecum compareris. nimirum suæ cuique calamitates maximæ videntur. In hac interpretatione, si non omnia satis commode videbuntur dicta, minus tamen forte incommodi habent, quam ea, quæ hactenus ab aliis allata sunt. *Boeclerus*.

Miseritum est] Non de lenone per ironiam dicit hoc Antipho, ut vult D. sed de se ipso, vere ac serio: cognato Phædriæ συμπάσχων. Plaut. ‘Et me ejus miseritum est.’ vide supra, act. I. sc. 2. *Mer. Casaubonus*.

Hei veris vincor] Mirum quantum difficultatis in his verbis somnient quidam, ut etiam de mendo suspecta habeant. Sed sine causa. Agnoscit enim (ipsum se alloquens) his verbis Phædria, verum esse quod leno objecerat, ipsum scil. nihil hactenus nisi verba dedisse, cum pecuniam sæpius promisisset. Quid igitur *veris vincor*? plane nihil aliud quam quod Hec. act. I. sc. 2. ‘Vera prædicat.’ Plaut. Mostell. ‘Profecto ita est, ut dico, vero vincam.’ *Idem*.

Quam similis uterque est sui] At ille leno, ‘Pernicies communis adolescentium,’ &c. (Adelph. act. II. sc. 1.) impurissimus; et iste amator, perditus. *Idem*.

17 *Neque Antipho alia quum occupatus esset solicitudine*] Hoc dolet Phædria quod in eadem re laboraverit Antipho, id est, in amore: quodque amare contigerit. *Donatus*.

Neque, Antipho alia] Minore aliqua solicitudine quam hæc est, quam nunc gerit. An *alia*, præter hanc, quam de me gerit? Ordo et sensus hic est; Neque tum esse mihi hoc objectum malum, quum Antipho alia sollicitudine esset occupatus levi quapiam, non hac de nuptiis, quæ est gravissima. *Idem*.

Neque, alia Antipho cum occupatus esset solicitudine, tum esse hoc mihi objectum malum] Olim etiamnum adolescentulus ad oram Terentii mei hæc adscripseram: ‘Palmerii sententiam, qui pro *neque* legi vult *æque*, haud probem. illa particula apud Plautum quam vim habeat, satis observasse videor; sed hic locum habere non potest. Recte a Palmerio factum fuisset, si pro *neque*, legisset *adque*, id enim sententia videtur postulare.’ Hæc olim. At nuper animadverti idem in mentem venisse

trium Comœdiarum interpreti. Verum jamdiu est cum sententiam mutavi, neque adeo pœnitet. Rem enim si attentius consideres, nil mutari oportere animadvertes. Eam rem ita explicabo, ut perspicua fiat, spero. Si Antipho alia quapiam leviori solicitudine præpeditus fuisset, nonne Phædriam adjutare potuisset? Opinor. at nullam habere graviorem poterat et molestiorem, quam quæ ipsi e nuptiis oriebatur. Dolet igitur Phædria hoc mali eo sibi tempore obortum esse, quo nullam auxilii copiam ab Antiphone sperare possit, quippe qui aliud magis ex sese habeat, et majus. Gallice fusius interpretarer, *Si, au moins, cette affaire me fust survenue dans un temps où Antiphon n'eust pas esté embarrassé comme il est presentement, il m'auroit tiré de peine: Mais pour l'heure, il ne sçait de quel costé se tourner; ainsi je ne puis attendre aucun secours de sa part: Il n'est nullement en estat de me servir; et je ne puis pas l'en soliciter honnestement.* Hic locus elegantissimo interpreti satis negotii facessivit, et mihi itidem, scilicet; at Guyetus sine omni labore hinc sese expedit; hos versus delet. *Faber.*

18 *Tum esse hoc mi objectum malum*] Imperfecta oratio est, ut secum loquentis et perturbati: quam ita suppleas: atque illud quoque gravissimum mihi, hoc malum mihi tum potissimum objectum esse, vel obvenisse; cum Antipho non dissimili sollicitudine conflictatur. *Mer. Casaubonus.*

19 *Qui*] Pro *cui.* Idem.

20 *Unquam usus venit*] Opus aut necesse fuit. *Donatus.*

21 *Auribus teneo lupum*] Græcum proverbium, τῶν ὤτων ἔχω τὸν λύκον· οὔτ' ἔχειν, οὔτ' ἀφεῖναι δύναμαι. *Idem.*

23 *Ipsum istuc mihi in hoc est*] Leno arrepta occasione ex sermone Antiphonis: *ipsum istuc*, inquit, *mihi in hoc* (Phædria) *est*. quem neque diutius contra ingenium meum ferre, neque a me amoliri possum; ita obtundit rogando. *Bœclerus.*

Neque parum leno sies] Ἔλλειψις. deest enim, *vereris?* Donatus.

24 *Nunquid hic confecit*] Absolvitur interrogatio ante cœpta: 'Ah quid istuc est autem Phædria?' nunquid flagitii est, quod hic confecit leno? *Bœclerus.*

26 *Ære emptam suo*] Bene *suo*, quasi de tertia persona. *Donatus.*

Nequeo exorare ut me maneat, et cum illo ut mutet fidem] Τὸ *maneat* expectandi significationem habere, clarum est. sed nondum consulitur toti loco. an enim satis recte dicatur, *mutare fidem cum aliquo*, dispiciendum erat. et quam dura tum erit trajectio vocum, si τὸ *triduum hoc* referas ad illud, *ut me maneat*. 'Mutare vestem cum aliquo,' in Eunucho legimus. 'mutare cum mercatoribus res,' alibi. i. e. permutare. an autem, *fidem mutare cum aliquo*, dici possit, utinam probassent potius, qui tam secure crediderunt. *mutare fidem*, per se positum, satis notum est dici, vel ex Plauto. i. e. non servare. sed aliud hic quæritur. vide Guyetum. ut et, de sequentibus, et vs. 34. 'Neque ego, neque tu.' *Bœclerus.*

Illo cum ut mutet fidem] *Illo cum*, pro *cum illo*: *mutare fidem*, i. pacto non stare, fallere, ut etiam Sallust. loquitur. *Mer. Casaubonus.*

30 Do. *Obtundis.* An. *haud longum'st id quod orat, Dorio: exoret sine*] Versus hic octonarius iambicus, inter trochaicos, quod, ut sæpe dixi, non placet mihi. sunt aliqui libri, inter quos est Victorianus et Basilicanus, qui non *obtundis*, sed *obtunde* habent, imperandi modo; ut supra, *garri modo.* ita procedit trochaicus, si ex *quod* d abjicias. *Faërnus.*

31 *Conduplicaverit*] Conjunctivum pro indicativo, id est, *conduplicabit.* Hoc est aliter, 'Fœneratum istuc beneficium pulchre tibi dices.' *Donat.*

24 *Neque ego, neque tu. dii tibi omnes id, quod es dignus, duint*] Quod Antipho de distractione seu separatione serio dixerat, id leno repetit, voce quidem ad miserationem composita; sed ut irridere illum appareat (unde et Getæ indignatio subsequitur) *dii tibi, &c.* q. d. absit ut vel ego, vel tu tam simus immisericordes, &c. *Mer. Casaubonus.*

DI tibi omnes id quod est dignum duint] Magis figuratam lectionem continent omnes antiqui libri: *Di tibi omnes id quod es dignus duint.* Faërnus.

26 *Flentem, nihil ferentem*] Ὅμοιον τῷ γένει usitatum veteribus. *Donatus.*

28 *Tibi quidem olim est dies*] Hic *olim*, futuri temporis. Nam leno de accipienda ab adolescente pecunia diem constituerat: et inventa meliori conditione anticipaverat tempus cum adolescente præscriptum. *Idem.*

40 *Jam ea præteriit*] Interrogative pronuntiandum. *Idem.*

Jam ea præteriit? non, verum hæc ei antecessit] I.e. cras aderit. in crastinum finis constituti inter nos temporis incidit. Donatus nihil hic extricat. *Bæclerus.*

Non: verum ei hæc antecessit] Urbane leno, *hæc antecessit.* ut alii putant, meretrix vendita: ut alii dies qua lenoni constitutum fuit. An aperte leno perfidus mentitur? unde sequitur, 'Non pudet vanitatis?' Ergo plus est *antecessit*, quam *præteriit*. Donatus.

Verum ei hæc antecessit] O. l. s. *verum hæc ei.* Faërnus.

Non, verum ei hæc antecessit] Ridicula responsio, qua rationem anticipatæ dei reddere velle videtur, nec tamen ullam reddit, nisi quod prior dies (quod nemo dubitat) posteriori antecesserit. quare aperte agnoscit perfidiam suam leno, ut lenone dignum erat, cui nullus pudoris, nullius honesti sensus. sed et in verborum ambiguitate festive ludit poëta. Ita enim intelligi etiam possunt, ut hanc diem priorem ac potiorem, pretio scilicet oblato ac parato, merito sibi fuisse pronuntiet. Possis et de virgine intelligere, ut ante præstitutam diem hæc aliis cessisse dicatur. *Mer. Casaubonus.*

Non pudet vanitatis] Apparet, supra, lenonem de perfidia anticipati temporis esse confessum. *Donatus.*

41 *Vanitatis*] Falsitatis, perfidiæ. *Mer. Casaubonus.*

Rem] Lucrum. 'Quocunque modo rem:' ut ille nescio quis. *Idem.*

Sterquilinium] 'Canum sordes:' ut Plin. Sec. de Pallante. 'cloaca,' Plaut. de anicula multibiba et merobiba. *Idem.*

47 *Miles se dare dixit*] O. l. s. *miles dare se dixit.* Faërnus.

48 *Mea lege utar*] Lenonia scilicet: in qua semper commodum est prius, quam fides. *Donatus.*

Scena iii. Trochaicis tetrametris catalecticis, sive septenariis constat. vss. 2. et 3. Mss. duo; *quod si hic potuisset nunc exor. triduum hoc.* alter: *quod si hic p. exor. triduo hoc.* vs. 5. unus omittit *nunc me.* vs. 15. unus; *alius ab oculis meis ignotum hinc abducet locum.* alter; *alius hinc ab oculis meis illam in ignotum deducet locum.* Argent. alius ab oculis meis illam *ignotum hinc abducet locum.* vs. 16. omnes; *dum igitur licet*, omisso *tum.* vs. 23. duo; *una tecum bona malaque tolerabimus.* vs. 25. duo; *precare.* vss. 29. et 30. post *ocyus*, omnes habent hæc verba; Phæ. *abi dic præsto ut sit domi*, quæ Faërnus delevit. vs. 30. Argent. omittit *opus.* Bœclerus.

1 *Quid faciam*] Οἰκονομία *ad futurum exitum comœdiæ.* Donatus.

2 *Minus nihilo*] Ὑπερβολή. *Idem.*

Quod si hic potuisset nunc exorarier] In scandendo versu, ex *quod* d elidendum. *quod* vero non adverbium est, sed pronomen. est autem hic ordo constructioque verborum: Unde

ego miser cui minus nihilo est, nunc tam subito huic inveniam argentum, quod promissum fuerat, si hic pote fuisset exorarier triduum hoc. *Faërnus.*

Pote fuisset] *Potuisset.* quod ex *pote fuisset* contractum; *pote sum*, possum, &c. *Mer. Casaubonus.*

4 *Adjuverit*] Secundum *u* pronuntiari debet. *Donatus.*

Adjuverit comiter] *Comiter* veteres dixerunt παρὰ τὸ κόσμος. *Idem.*

7 *Quid faciam*] Comiter. quamvis uterque intelligat quid alteruter dicat, dissimulant tamen. *Idem.*

8 *Dictum sapienti sat est*] Infra, act. IV. sc. 2. 'Vix dum dimidium dixeram, intellexerat.' *Mer. Casaub.*

9 *Hinc abis*] 'In malam crucem,' (ut supra, act. II. sc. 3.) vel *rem*, volebat indignabundus dicere, sed repressit se. *Idem.*

10 *Ex tuis nuptiis*] O. l. s. *ex nuptiis tuis*, ut et exigit versus: *tuis* autem monosyllabum est; sicut et *nihil*, quod sequitur. *Faërnus.*

Non triumpho, ex nuptiis tuis si nihil nanciscor mali, Ni etiam nunc me hujus quærere causa in malo jubeas crucem] Ad hunc locum in Notis Gallicis I. Peyraredi sic scriptum reperio: 'Ces mots, *non triumpho*, ont esté passez par Donat., qui sans doute ne les ayant pas entendu, a fait comme la pluspart des Interpretes font pour ne s'embarrasser pas en des lieux d'où ils ne peuvent sortir a leur honneur. Celuy qui l'a voulu expliquer, *n'a rien fait pour sa reputation.*' Isthæc profecto, nequid gravius dicam, scribi non oportuit. Primum ait hæc præteriisse Donatum, quasi scilicet in iis magna aliqua difficultas foret; at nulla est. Dein et Donatum hodie non habemus. Præterea et hic locus alibi potuit a Donato explicari, nempe ad Heautontimorumenon act. IV. sc. 1. ubi hæc verba legas: 'Triumpho, si licet me latere tecto discedere;' et idem plane est ac quod hoc loco legimus. Sed nihil hodie ex Donato superest in illam Fabulam; imo ne minima quidem excerpta. Cum vero addit, eum, qui locum hunc Gallice vertit, existimationi suæ et studiorum suorum gloriæ non satis consuluisse; id si de interprete trium Comœdiarum dicit, fallitur; optime enim hic locus ab eo conversus est; sed Peyraredus, ipse vero Gallice nesciebat. quod necesse tamen est, si interpretem nostrum sentire velis. Verum jam me istorum piget, etiam si in Urbe edita sint. Ut finem faciam, hoc addam: hunc Terentii locum expressit Horatius, cum de Romanis, cecinit, 'Quos opimus Fallere et effugere est triumphus.' Gallice, *Quand un General n'est pas battu par les Romains, il peut appeller cela un triomphe; c'est triompher que de n'être pas battu par les Romains.* Sic igitur hic Terentii locus converti possit: *Ne suis-je pas trop heureux, et trop glorieux en même temps, s'il ne m'arrive point de mal de votre beau mariage, sans m'aller engager dans la mauvaise affaire dont vous me parlez?* Multum est si nihil mali nanciscor ex istis tuis nuptiis. Hæc mea postrema verba ad eos versus pertinent, qui mox leguntur: 'Sed parumne est, omnibus nobis quod succenset senex, ni instigemus etiam.' Superioris autem loci metaphora sumta est a duce copiarum, qui si in receptu milites servarit, id profecto præstiterit quod inter præcipuas summi Imperatoris laudes positum est. *Faber.*

11 *Ni etiam nunc me hujus causa quærere in malo jubeas crucem*] Quasi dicat, In malo aliud malum. *Donatus.*

Ni etiam nunc me hujus quærere causa in malo jubeas crucem] Non sufficit tibi, quod ex nuptiis tuis certum malum mihi imminet; nisi etiam hujus (cognati tui) causa quærere me jubeas in malo (i. e. præter, aut ad illud prius malum de quo dixi) quod malorum ultimum est; crucem scilicet? *Mer. Casaubonus.*

12 *Verum hic dicit*] Vide, an prorsus hic locus similis sit, præced. sc. vs. 16. 'heu veris vincor.' quod ideo annotandum duxi, ut ἦθος utrobique idem cognoscatur, adeoque interpretatio nostra illustretur. *Bœclerus.*

14 *Relinquatur preci*] Bene *preci.* Donatus.

16 *Dum igitur licet, dumque adsum, loquimini mecum*] Tanquam nunc ultimum allocuturi, et visuri. *Mer. Casaubonus.*

19 *Dii bene vertant quod agas*] Mss. nostrorum unus Antiphoni hæc tribuit, reliqui Getæ. vide Don. et Guyet. *Bœclerus.*

Pedetentim] Caute. a pedibus et tentando. *Donatus.*

Pedetentim tamen] Hoc quidam sic accipiunt, tanquam Getæ dicat Antipho, ut caute aggrediatur senem fallere. *Idem.*

Pedetentim tamen] Σπεῦδε βραδέως. *Mer. Casaubonus.*

21 *Ne quid plus minusve faxit*] Ne quid omnino faciat. *Idem.*

22 *Salvos est*] Εὕρηκα. jam inveni, quod illum salvum faciat. *Idem.*

23 *Bona malaque tolerabimus*] Conjunctione deleta ex auctoritate ejusdem antiquissimi libri, hunc trochaicum sustentamus, aliter laborantem. *Faërnus.*

25 *Istæc vero vilis est*] Amatorie. *Donatus.*

Istæc vero vilis est] Si formam et dotes pendas. *Mer. Casaubonus.*

27 *Jam opus est*] Instat illi ut festinet, præsenti pecunia opus esse affirmans. *Idem.*

29 *Præsto est*] Quis ferat Palmerium tanta asseveratione hic substituentem, *præs est?* qui etiam versu ultimo τὸ *te* sola codicis Veneti auctoritate contra omnes reliquos ejicit. *Bœclerus.*

30 *Solus est homo amico amicus*] Apollodorus, Μόνος φιλεῖν γὰρ τοὺς φίλους ἐπίσταται. *Donatus.*

Solus est homo amico amicus] Interpretetur Plautus talem amicum, Trinummo III. 1. 19. et 20. 'Nimium difficile est, reperire amicum, ita ut nomen cluet, cui tuam cum rem crediderit, sine omni cura dormias.' *Bœclerus.*

Solus est homo amico amicus] Μόνος ἐπίσταται φιλεῖν τοὺς φίλους: de eo qui amici causa nihil non audeat. *Mer. Casaubonus.*

31 *Numquid est, quod opera mea*] Ex *numquid*, et ex *quod*, d eliditur: *mea* et *nihil* monosyllaba sunt. *Faërnus.*

ACTUS IV.

Scena I. Senarii sunt. vs. 1. Mss. nostri omnes; *Chremes.* vs. 2. Argent. *abduxtin.* vs. 7. idem omittit *igitur.* vs. 10. idem; *navita.* vs. 13. omnes; *extraneo.* vs. 20. omnes; *quod si scit.* vs. 23. unus; *defatiscar.* al. *defeciscar.* tertius; *deficiscar.* et in margine, *defatiscar.* pro *ego* unus habet, *adeo.* vide Guyet. *Bœclerus.*

Quid? qua profectus causa] *Hæc est narratio simplex.* Donatus.

1 *Quid? qua profect.*] Egregie se explicat οἰκονομία ἐπιτάσεως, dum, post duorum adolescentum querelas, senes quoque congressi suas fortunas lamentantur: ita tamen ut querela utraque in officium et solatium ex argumenti serie deinceps processura desinat. ut fiat nimirum illud vere οἰκονομικὸν in comœdiis; quod in Heautontimorumeno signatur: 'nam quod potero adjutabo senem, Item ut filium meum amico atque æquali suo Video inservire, et socium esse in negotiis. Nos quoque senes est æquum senibus obsequi.' *Bœclerus.*

4 *Non manebat ætas virginis Meam negligentiam*] Ætas virginis jam nubilis longiorem moram non concedebat. *Mer. Casaubonus.*

9 *Senectus ipsa est morbus*] Apollodorus, Τὸ γῆράς ἐστιν αὐτὸ νόσημα. *Do-*

natus.

12 *Quod quidem me factum*] Arbitror ex *quod* d elidi, ut brevi remanente ea syllaba primus pes sit anapæstus. *Faërnus.*

13 *Hanc conditionem si cui tulero*] Κυριολογία. quia 'ferre conditionem alicui' dicimus. *Donatus.*

Nam hanc conditionem si cui tulero extraneo] Si natam meam alicui nulla affinitate aut consanguinitate conjuncto collocavero. *conditio*, conventio quævis: sed interdum de nuptiis, proprie: quod vulgo, *a match.* Mer. Casaubonus.

15 *Te mihi fidelem esse æque*] Mire admixtum ante completam sententiam de extraneo, *Te mihi fidelem esse, &c.* Donatus.

16 *Sciebam: ille si me alienus*] Ex libro Bembino lego, *scibam:* ita versus sine ulla difficultate procedit. *Faërnus.*

17 *Tacebit, dum intercedet familiaritas*] Incertum, quando proditum iri se dicat ante, an post nuptias. *Donatus.*

18 *Sin spreverit me*] Aliquid intervenerit, cur mihi sit offensus. *Mer. Casaubonus.*

Plus, quam opus est scito, sciet] Tum conscium eum esse hujus arcani, valde mihi nocebit. *Idem.*

19 *Vereorque ne uxor*] Ad id, quod futurum est, figuram præsagitionis, proposito οἰκονομίας, hoc refertur. *Bœclerus.*

20 *Ut me excutiam*] Legitur et *excutiat.* Donatus.

Quod si fit, ut me excutiam] Si quid in me opis aut ingenii sit, id adhibeam, ut mihi de futuro prospiciam. *Mer. Casaubonus.*

21 *Meorum solus sum meus*] Apollodorus, ἐγὼ γάρ εἰμι τῶν ἐμῶν ἐμὸς μόνος. *Donatus.*

Nam ego meorum solus sum meus] Ἐγὼ γάρ εἰμι μόνος τῶν ἐμῶν ἐμός. Cætera omnis familia, non mihi, sed uxori studet; illius omnes captant benevolentiam. *Mer. Casaubonus.*

24 *Donec tibi id, quod pollicitus sum, effecero*] Virgilius, 'Donec me flumine vivo Abluero.' *Donatus.*

Scena II. Senarii. vs. 15. Mss. nostri omnes; *ab hoc.* Bœclerus.

2 *Venio ad hominem*] Venuste repetitum, *hominem.* Donatus.

Et id quo pacto fieret] Fr. Guyetus corrigit, *et is quo p. f.* quod eodem sensu accipiendum est, ac si τὸ *id* retineretur. Getæ enim hoc inventum fuisse, monstrat series argumenti. unde antea ipse suo invento gloriabatur: 'quæro, salvus est ut opinor.' jam habeo optimam rationem juvandi Phædriæ. et 'Phormionem adjutorem' sibi 'dari,' subinde petierat: ex quo satis apparet, Getæ attribui commentum, quo Phormio de dote cum senibus deberet transigere. *Bœclerus.*

4 *Vix dum dimidium dixeram, intellexerat*] Supra, act. III. sc. 3. 'Dictum sapienti sat est.' *Mer. Casaubonus.*

8 *Amicum esse*] Impletur, quod ante dictum erat: 'solus est homo amico amicus.' quamquam enim in fallendis aliis quæ datur opera, amicitiæ tribui nequeat, nomina tamen et formulas officiosæ amicitiæ imitatur; commonetque homines, quid in veris officiis inter amicos facere par sit. quam est enim egregia hic descriptio promti animi, et in quovis loco parati! *Bœclerus.*

Ad forum] Apud forum. Plaut. 'Ita mali mœroris montem maximum ad portam modo conspicatus sum.' *Mer. Casaubonus.*

10 *Quis est ulterior*] Quis ille præterea? *Idem.*

11 *Pater venit*] Ex *pater* r debet elidi. *Faërnus.*

13 *Commodius esse opinor duplici spe utier*] Hunc versum laudat Priscianus lib. VII. Guyetus expungit, quod nollem factum. *Bœclerus.*

Duplici spe utier] Duabus anchoris

niti. quod vulgo, *Two strings to my bow.* Mer. Casaubonus.

Hunc adorier hospitem] Astute *hospitem*, de eo qui supervenit: nomen aptum imprudenti rerum, atque alieno ab earum scientia. Sallustius, 'Vitam sicuti peregrinantes transegere,' &c. *Donatus.*

SCENA III. Iterum senarii sunt. vs. 1. Mss. duo; *expecto quam mox recipiat se Geta.* Argent. *sese.* et alia manu *huc* addit. vs. 10. unus, ut ed. alter; *nam hercle ego quoque id mecum agitans sed.* Argent. *nam hercle ego hic quidem cogitans mecum sedulo.* vs. 11. duo; *ut opinor.* vs. 16. omnes; *inter nos.* pro *sic*, Argentor. habet *si.* meorum alter omittit. vs. 25. omnes; *pone.* vs. 26. Argent. *non capitis ejus agitur.* vs. 28. duo; *eho dic quid velis.* vs. 33. Argent. *ut ille est bonus vir.* unus meorum τὸ *ille* omittit. vs. 35. Argent. *non potest.* vs. 37. duo; *a primo.* vs. 38. GE. *quid? nimium.* DE. *quantum?* GE. *quantum lubet.* DE. *dic.* GE. *si q. d.* vs. 39. 40. unus; DE. *imo malum hercle. ut nihil pudet. quid dixti adeo ei queso.* GE. *quid filiam si suam v. l.* vs. 50. et seq. Argentoratensis multum diversus est a ceteris; *quo dissolverem quæ debeo etiam si vult nunc dare Demipho, quantum ab hac capio* (ita erat prima manu, correct. mutarunt in *cupio.* τὸ *capio* est etiam in altero meorum) *quæ desponsa est, nullam mihi malim uxorem quam istanc dari.* vs. 58. τὸ *hoi* omnes omittunt. vs. 60. duo; *ancilla.* et mox; *tum autem plusc.* vs. 61. posterius *opus est* omnes omittunt. vs. 62. omnes; *pone sane.* Bœclerus.

Expecto, quam mox recipiat huc sese Geta] *Ad errorem cumulandum, persona Antiphonis interponitur: ut ei adaucto metu amittendæ uxoris, major vis fiat repentinæ lætitiæ.* Donatus.

1 *Quam mox recipiat huc sese*] Rediturus sit. Supra, act. II. sc. 4. quoad 'se recipiat.' *Mer. Casaubonus.*

2 *Sed patruum cum patre video*] O. l. s. *Sed patruum video cum patre.* quæ collocatio meliorem efficit numerum. *Faërnus.*

5 *Volup' est*] *Hoc volup* nomen est, ut *hoc facul*: sic enim veteres per ἀποκοπὴν loquebantur. *Donatus.*

CH. *Credo*] Ita Faërnus, ex quo in nostram editionem irrepsit. nam Mss. nostri omnes Chremeti, non Demiphoni hoc tribuunt. merito. *Bœclerus.*

Credo] Et 'credo,' et 'creditur,' sæpe usurpari videas, ubi alterius gratulationem accipimus, et gratias agimus; quod non omnes interpretes animadverterunt. *Faber.*

6 *Compluria*] Secundum regulam locutus est. nam *hoc complure*, et *his compluria.* Donatus.

Nova hic compluria] Sic veteres, quod nostri dempta syllaba *complura* dicunt. Sic Cato Originum secundo; 'Fana hoc loco compluria.' Cicero in Protagora, 'Confirmandi genera compluria.' Credo quia veteres *hoc plure*, non *hoc plus* dicebant. *Idem.*

8 *Tun' dixeras huic*] Vereor, ne nimium exquisita sit Guyeti interpretatio: *Nonne prædixeras huic deceptum iri a lenonibus?* Bœclerus.

9 *Circumiri*] Circumveniri, decipi. *Mer. Casaubonus.*

Commodum] Commoda æstimatio est temporis * Commodum, tantum quod Lucilius: 'Quod mihi commodum est, aut uda vestimenta deposueram.' *Donatus.*

Cum hoc id agebam commodum] O. l. s. *id cum hoc a. c.* Faërnus.

11 DE. *quid Geta*] Hæc verba Chremeti liber Bembinus ascribit, duo sequentia Demiphoni. *Idem.*

13 *Qui Phormio?* GE. *is qui istam*] Fastidio Demiphonis heri, aptavit servus hanc ἀποσιώπησιν. vultu adjuvatur oratio. *Bœclerus.*

Is qui istam] Ἀποσιώπησις tertia. deest *obtrusit nobis*, aut *defendit*, aut quid tale. *Donatus.*

Is, qui istanc] Nobis obtrusit, scilicet, vel tale quid. Ita dicturus, dum

aliquamdiu quasi præ indignatione subsistit, a Demiphone, de remedio audire festinante, prævenitur. *Mer. Casaub.*

16 *Inter vos sic hæc potius, &c.*] Eugraphius quoque legit *nos*, ut ex Mss. supra attulimus. ita enim explicat: 'Vide potius ut hæc cum bona gratia componamus, non mala, per injuriam atque litem.' *Bœclerus.*

17 *Quam cum mala*] I. e. vi et ingratiis, ut apud Plaut. sæpius. verbum autem *gratis* esse τῶν μέσων non inde (quod quidam volunt) bene colligitur, quod 'mala gratia' reperiatur hic; nisi etiam 'malitia,' et 'mœstitia' (ut alia omittam plurima) ejusdem sint ob eandem causam generis, cum 'mala malitia,' et 'mala mœstitia' sint apud Plautum. Sed neque illud arguit, quod 'gratiam referre' dicatur interdum pro, malum malo rependere; quod ita dicitur, ut cum nebulonem et improbum 'bonum virum' indigitamus. *Mer. Casaubonus.*

18 *Fugitans litium*] Genitivo casui vim nominis habet *fugitans* junctum: accusativo, vim tantum participii. *Donatus.*

Fugitans litium] Quasi quod vult in domino facere, id jam in eo esse dicit: præparans hominem ad contemptum pecuniæ, quæ posceretur statim. *Idem.*

20 *Ut præcipitem hanc daret*] Phanium scil. domo contumeliose proturbaret. *Mer. Casaubonus.*

24 *Ea eloquentia est*] Quæ in judiciis præstare solet innocentiæ: ut in Aristidis vita observat Corn. Nepos. *Idem.*

25 *Verum pone esse victum eum*] Faërnus ex libro Bembino reposuit, *pono*. Sed sequendus est omnino consensus codicum, et consuetudo loquendi. Eugraphius quoque non aliter legit. Ceterum de difficultate injuriæ vindicandæ in potentiores, qui hic tangitur locus, illustrandus est philosophia Aristotelis 1. Rhet. ubi ostendit: facilius injuriam inferre, qui sperant se vel evasuros legum pœnas, vel certe minores eas credunt, præ commodo aut voluptate ex suo facto speratis: tum eos, qui eloquentia præstant, usu fori. *οὗτοι γὰρ οἴονται δυνατὸν εἶναι μάλιστα ἀζήμιοι ἀδικεῖν.* *Bœclerus.*

28 *Quid vis dari Tibi in manum*] *Argenti*; ut apud Plaut. 'præsentarii.' *Mer. Casaubonus.*

29 *Dari tibi in manum*] Datur ei in manum, qui furtum accipit sine arbitro, aut interprete: ut prævaricator, aut judex corruptus. *Donatus.*

Hæc hinc facessat] Pro, *hinc se faciat*, id est, abeat: *huc se faciat*, huc accedat, significat. *Idem.*

Hæc hinc facessat] Pro *cedat*, alias *faciat*. Ergo duas res significat hoc unum verbum. An *hinc facessat*, proverbialiter, quasi *hinc faciat*. Plautus; 'Argentum hinc facite.' 'Huc te fac' dicitur, pro 'huc accede.' *Idem.*

31 *Satin' illi dii sunt propitii*] Antipho, ignarus consiliorum Phormionis, putat eum insanire, qui de dimittenda sua uxore verba faciat. An dii, inquit, irati mentem illi ademerunt? *Mer. Casaubonus.*

32 *Aliquam partem*] Et si non totum, vel aliquam partem. *Donatus.*

33 *Ut ille est bonus vir*] O. l. s. habent: *ut est ille*: in dimetiendo versu ex *est* s elidetur; ut in prima sede sit anapæstus. *Faërnus.*

Tria non commutabitis verba hodie inter vos] Sic dicebant, jurgium significantes. Proprie *verba commutare* est, quod *altercari* dicimus. *Donatus.*

37 *At primo*] Omnino legi debet, *a primo*. quod ex Mss. nostri habent, et ex editionibus Faërni, Lindenbrogii, aliæ. *Bœclerus.*

At primo] Ita in aliis editionibus, sed, *a primo*, legendum est, ut me alicubi legere memini. Gallice dicas: *D'abord il se faisoit tenir; il ne vouloit point entendre raison.* Ita scena 2. 'Unde a primo institui petere.' *Faber.*

At primo homo insanibat] Pro insaniebat; antique: ut, 'custodibat,' et id genus plura. *Mer. Casaubonus.*

38 *Quid? nimium: quantum libuit*] Apud quosdam diversæ personæ cum verbis singulis. *Donatus.*

Quid? nimium quantum libuit] Guyeti distinctionem confirmant Mss. codices: et Donatus agnoscit jam olim variam fuisse personarum distinctionem. *Bœclerus.*

39 *Talentum magnum*] Quod minis 80. (singulæ autem minæ, drachmas 100. continebant) constabat: nostræ autem (ut vulgo subducunt) monetæ, 250. lib. conficiebat: cum minus talentum, (quod vulgo 'talentum' simpliciter; et 'talentum Atticum;' quanquam utrumque esset Atticum) 60. minis constaret; quod est de nostra, 187. lib. 10. Sol. *Mer. Casaubonus.*

40 *Quod dixi adeo ei*] *Quod*, hoc loco, significat, propter quod, ut alibi. *Faber.*

41 *Parvi retulit*] Nihil interfuit: vel parum interfuit, id est, nihil profuit. *Donatus.*

42 *Non suscepisse: inventa est quæ dotem petat*] In Græca fabula senex hoc dicit, Quid interest me non suscepisse filiam, si modo dos dabitur alienæ? *Donatus.*

Non suscepisse] Non genuisse, non habuisse. *Mer. Casaubonus.*

48 *In servitutem pauperem ad ditem dari*] Hoc Plauto est, 'ab asinis ad boves transcendere:' qui istius conjunctionis incommoda festive enarrat in Aulularia: 'Venit hoc mihi in mentem, Megadore, te esse hominem divitem, factiosum; me item esse hominem pauperum pauperrimum: Nunc si filiam locassim meam tibi,' &c. Et nescio an ad conjunctionis istius inæqualitatem melius exprimendam anomala verborum constructione sponte poëta usus sit: *ad ditem*, pro *diti.* cujus tamen alibi quoque reperiuntur exempla; ut in Plauto, 'ad herum nuntiare;' et alibi. *Id.*

49 *Sed mihi*] Παρένθεσις prima. *Donatus.*

Sed mihi opus erat] Indictio doli est. nam antequam petat, petendi causam ingerit. *Idem.*

Fabuler] Narrem. et hinc *fabula*, pro vera narratione interdum. *Mer. Casaubonus.*

50 *Quæ adferret, qui dissolverem*] Quia, si opum causa habendarum dotatam quæreret, minor esset necessitas captandæ opulentioris. Æs alienum addidit, cui rei nihil opponi potest. *Donatus.*

52 *Ab hac accipio quæ sponsa est mihi*] Mire *accipio*: non *accepturus sum.* Et definitivum modum ponit, ne de summa dotis supersit disputatio. *Id.*

54 *Utrum stultitia facere*] Παρέλκον tertium. hoc idem enim valet, *utrum*, quod *an*. Idem.

55 *Scientem, an imprudentem*] 'Αντίθετον secundum. nam scienti imprudentem reddidit. *Idem.*

56 *Quid si animam debet*] Græcum proverbium, καὶ αὐτὴν τὴν ψυχὴν ὀφείλει. *Idem.*

Ager oppositus est pignori ob decem minas] Astute non protinus *triginta minas* dixit, sed paulatim colligit, ut partibus congestis in summa senex minus gravetur. nam si semel diceret, deterreret parcissimum senem. Denique auditis decem minis, statim respondet *dabo.* conceduntur ab alio decem. de reliquis superest dubitatio; nam difficilis est ad dandum. *Idem.*

57 *Age, age, jam ducat, dabo*] Hominem avarum et concitatioris animi, paulatim et ἐκ παραγωγῆς ad perficiendum consilium comicum poëta inducit, eo usque, quo patiebatur ingenium. ante (act. II. sc. 3. vs. 63.) obtulerat quinque minas. nunc decem. nec ultra processurus est. itaque Chremes supplet quæ restabant, et his decem Demiphonis viginti addit ipse, quot nimirum debebant confici. *Bœclerus.*

61 *Sumptis ad nuptias*] *Opus est*

subanditur. *Donatus.*

62 *Pone sane, inquit, decem minas*] Bene, *sane:* quasi plus quiddam exigat, sed hoc contentus sit. *Idem.*

63 *Sexcentas proinde scribito jam mihi dicas*] Perspicere hinc licet consuetudinem utriusque sermonis: nam Apollodorus *μυρίας* dixit, pro multis. Et ut apud Græcos *μύρια*, ita apud nos *sexcenta*, dicere pro multis, usitatum est. Cicero, 'Sexcenta possum decreta proferre.' *Idem.*

Dicas] Supra act. I. sc. 2. *Mer. Casaubonus.*

65 *Quæso, ego dabo. quiesce*] Semper poëta morum ὑπερβολὴν comparatione moderatioris instituti temperat: iracundo, placidum; timido constantem componens. idque, non tantum varietatis causa, sed etiam ad argumentum et exitum fabulæ aptando ista, quasi ita necesse foret, aut certe peropportunum. Demipho et Chremes hic conferuntur, ut in Andria Simo et Chremes. *Bœclerus.*

68 *Mea causa ejicitur. me hoc æquom est amittere*] Ratio cur ipse viginti dare debeat minas, dante Demiphone decem. *Donatus.*

Æquum est amittere] Ex o. l. s. et Donato ita colloca, *est æquum.* Faërnus.

69 *Quantum potes, me certiorem*] Festinat Geta: scit enim dixisse lenonem, 'Mea lege utar, ut potior sit, qui prior ad dandum est.' *Donatus.*

Quantum potest] Al. *Quantum potes.* quod idem est. id est, celerrime, quamprimum. Utriusque exempla in Plauto passim. *Mer. Casaubonus.*

72 *Illis*] Nuptiis scil. *Mer. Casaubonus.*

73 *Quæ quidem illi res vortat male*] Non desinit poëta ostendere avaritiam Demiphonis, qui nec ideo libenter fert dari aliquid Phormioni, quia sic commodum ei est. Virgilius, 'Hos illi, quod nec bene vertat, mittimus hædos.' *Donatus.*

74 *Argentum mecum adtuli*] Comicum, argentum præsto est. et causa additur cur præsto, et unde sit. simul iracundiæ uxoris, et jurgio præparatur locus. *Idem.*

75 *Fructum quem Lemni, &c.*] Et *Lemni*, et *Lemno* legitur. *Idem.*

Reddunt prædia] Σχῆμα ἐπεξήγησις. Et proprie de fructu, *reddunt.* Idem.

76 *Id sumam*] Non fructum, sed argentum. *Idem.*

Id sumam] Impendam, unde et *sumptus* dictus. *Idem.*

Uxori, tibi opus esse, dixero] Bene *esse*, non *fuisse:* ne jam repetendum videretur. *Idem.*

Opus esse, dixero] Adjunctivum, pro pronuntiativo. ut in Eunucho, 'Perculeris jam tu me.' *Idem.*

Tibi opus esse] Tibi commodatum esse. *Mer. Casaubonus.*

SCENA IV. Senarii sunt. vs. 8. post hunc versum, unus e Mss. meis addit: *qui te ad scopulum e tranquillo auferat.* Argentoratensis in margine eadem verba exhibet. vs. 9. duo: *utile.* Argent. *utibile.* vs. 16. Argent. *loquendo.* vs. 20. idem omittit *τὸ quidem.* vs. 23. duo: *rogitas.* vs. 28. duo: *autem* pro *aliquid.* vs. 31. duo: *abi et dic.* Bœclerus.

1 *Emunxi argento senes*] Mire. quum e contrario dicatur *emunctus homo*, elegans et facetus: ut Horatius de Lucilio, 'Emunctæ naris,' inquit. *Donatus.*

2 *Satin' id est*] Hoc est, id ne tibi videtur satis esse ad miserias meas? An quasi *εἰρωνικῶς* dicit, ut dicere solemus 'Bene habet nunc:' aut 'Fecisti certe quod debuisti.' Ideo autem subambigue locutus est, ut nequaquam posset aliter interpretari a Geta, qui respondebit, 'Nescio hercle, tantum jussus sum.' *Idem.*

Satin' id est] Non potest satis commode verti Gallice, ob geminam significationem. Nam iste nugator volebat dicere, 'An me satis macerasti?' Servus aliter accipit; de pecunia scilicet, qua emuncti senes fu-

erant. *Faber.*

Tantum jussus sum] Ludit in ambiguitate interrogationis. Dixerat Ant. *Satin' id est?* i. e. hoc sufficit tibi, quod Phædriæ prospexeris? nulla tibi mei cura? Respondet autem Geta quasi id voluisset Antipho, *Satin' est id?* i. An tanto argento senes emunxisti, quantum Phædriæ satis erit? ideo dicit, An satis sit, nescio: sed quantum jussus sum providere, tantum me providisse scio. *Mer. Casaubonus.*

5 *Ad restim mihi quidem res rediit*] Hunc versum Priscianus lib. VII. tanquam ex Eunucho citat. *Boeclerus.*

Ad restim] Ad suspendium. *Mer. Casaubonus.*

8 *Huic mandes, &c.*] Vide Guyetum, qui varias lectiones hujus loci collegit. nos illud, 'Qui te ad scopulum e tranquillo auferat,' omisimus, ratione non levi ducti: adde Georg. Fabric. *Boeclerus.*

Huic mandes, qui te ad scopulum e tranquillo inferat] Alii: *Huic mandes, quod quidem recte curatum velis, Qui te ad scopulum, &c.* quæ verba, *quod quidem recte curatum v.* glossema videntur esse priorum illorum, *Si quid velis*: ut merito absint a melioribus editionibus. *M. Casaubonus.*

9 *Qui te e tranquillo in scopulum inferat*] Mirum est, isthæc verba nec in libro Bembino, nec in Victoriano, nec in Basilicano, aut aliis denique Mss. vetustioribus apparere; testes sunt Rivius, Faërnus, et Georgius Fabricius. Deinde, quod non omnes animadvertunt, quis versus? Certe motus contrarios habet. Itaque imitatio alicujus prosaici Scriptoris fuerit, fortasse Livii. Nulla certe in Excerptis horum verborum mentio est. *Faber.*

10 *Quid minus utile fuit, quam hoc ulcus tangere*] Vide Erasm. Cic. 'Quicquid horum attigerit, ulcus est.' *Mer. Casaubonus.*

Ulcus tangere] Proverbiale: non εἰρωνικῶς dixit. *Donatus.*

15 *Nostra causa in nervum potius ibit*] In Chrestomathia diximus, sola comparatione loci alterius, Guyetum defendi, quod hic quoque elegit illam significationem, qua 'In nervum erumpere' res, aut levius, *ire* diceretur. Non peccabit tamen, si quis cum Scaligero, Nannio, et aliis, velit accipere εἰρωνικῶς: *nostra causa scilicet in nervum potius ibit*, i. e. in vincula se duci potius patietur, quam nos prodet. i. e. eum repetens argentum, potius nos prodet, quam in nervum compingi se, quod iis qui solvendo non erant usu veniebat, patietur. vide etiam Joh. Weitz. *Boeclerus.*

17 *In nervum potius ibit*] Decipiet. a proverbio tracto a sagittariis: quum vis conatusque tendentis arcum, non in volatum teli, sed in ruptionem nervi expetatur. *Donatus.*

In nervum potius ibit] Vide supra, act. II. sc. 1. Sunt tamen viri docti, qui ad vincula nexorum (nam qui solvendo non erant, vincti creditoribus tradebantur, ut, quod pecunia non poterant, opera satisfacerent; et nexi vocabantur) respici censeant: quæ vincula *nervus* vocata. *Mer. Casaubonus.*

18 *Tu id quod boni est excerpis*] Honeste *excerpis* dixit. et attende, quemadmodum dicat, *excerpi bona*, quibus non utatur. *Donatus.*

Tu id quod boni est, excerpis: dicis, quod mali est] Hoc est quod Epictetus Enchirid. c. 65. egregie docet, rem quamque duas habere ansas: alteram φορητὴν, quæ facit ut nihil non tolerabile videatur: alteram ἀφόρητον, qua quicquid accidit præter mentem, fit intolerabile. *Excerpis* autem hic, pro *demis*, aufers: quod non sine causa notari vult D. cum Græci in hac ipsa re τῷ ἐκλογίζεσθαι plane aliter utantur. *Mer. Casaubonus.*

22 *Sacrificandi*] Neque enim nuptiæ sine sacrificio: aut saltem sine aliqua precum et votorum solemnitate. Ad. act. IV. sc. 5. 'Abi domum,

et Deos comprecare, ut uxorem accersas.' vide ibi. *Mer. Casaubonus.*

25 *Quot res, post illa, monstra evenerunt mihi*] Egregius locus, quo superstitio circa omnia et religiones, vel observandas, vel ementiendas κυρω-δεῖται. quod Donatus etiam notat. de ipsis omnibus vide Lindenbrogium. *Boeclerus.*

Post illa monstra] Omina, prodigia, qualia (ut erat illorum superstitio) quæ mox postea recensentur. *Mer. Casaubonus.*

26 *Gallina cecinit*] Observatum est, in qua domo gallina canat, superiorem marito esse uxorem. *Donatus.*

Gallina cecinit] Rustici nostri dicunt, *La poulle a chanté le coq.* Idque cum accidit, extemplo misella illa gallina 'Crudeli ferro meritas jugulata sub umbras Mittitur.' Idque ad avertuncandum malum eventum, præsens remedium est. *Faber.*

Interdixit hariolus] *Hariolus* est qui divina mente vaticinatur. Dictus *hariolus*, quasi *fariolus*, a fatis et a fando. quum *F* pro *H*, et item *H* pro *F*, in multis locutionibus ponatur. An quod imitatur aspirationem in exhalando? nam halitu solent excludere velut mortalem animam, ut divinam recipiant. unde et vocem ejusmodi dabant, quæ est *oe*: quod *oe* sonus exhalandi vim præstat. *Donatus.*

29 *Haruspex vetuit*] *Haruspex* ab haruga nominatur. nam *haruga* dicitur hostia, ab hara in qua concluditur et servatur. *hara* autem est, in qua pecora includuntur. Plautus, 'Rusticus, hircus, hara;' Mostellaria. *Donatus.*

Ante brumam] Arte irrisit homines Terentius, quibus religio sit aggredi negotium aliquod diebus decrescentibus. *Idem.*

Ante brumam] Quod ante brumam dies decrescere incipiant. *Idem.*

31 *Fient: me vide*] Respice, id est, vultus mei fiduciam gere: siquidem quia nullum periculum est. Sic Græci, nam aliter Latini. *Idem.*

Me vide] Quia in jure promittit, et interponit suam fidem: quod nos dicimus, *me habes.* Idem.

Vide] Respice. *Idem.*

Scena v. Octonariis Iambicis constat. vs. 1. unus meorum; *ne quid dicat.* alter, ut edid. Argent. *ne quid verborum dicat.* vs. 2. unus; *quin testes adhibeam.* Argent. *quin testes ego adhibeam.* uterque; *cum dem.* vs. 5. omnes; *nam si altera illa.* vs. 8. unus; *dicat hanc dare nos Ph.* Argent. *dicat eandem.* vs. 10. Argent. *degressos.* duo; *egressos.* vs. 12. omnes; *hec.* Boeclerus.

1 *Quietus esto, inquam: Ego curabo*] *Quietus*, id est, securus, ab eo quod præcedit, id quod sequitur. *Donatus.*

Ne quid verborum duint] Lego, *duit*: de solo enim Phormione est sermo, ut ex insequentibus patet. est hæc lectio omnium antiquissimorum librorum. *Faërnus.*

Ne quid verborum duit] Ne verba det nobis, et argento emungat. *Mer. Casaubonus.*

2 *Hoc*] Argentum. *Idem.*

Amittam] Dimittam. *Idem.*

2. 3 Formula cautionis in numeranda pecunia debita, adhibitis testibus, expressa causa. *Boeclerus.*

3 *Ut cautus est, ubi nihil opus est*] Consulit, inquit, quemadmodum detur, ubi omnino dare non debuerit: siquidem argentum Phædriæ detur sub nomine Phormionis. *Donatus.*

4 *At matura*] Omnes fere, et in iis antiqui libri, *et matura.* Faërnus.

Dum libido eadem hæc manet] Bene *libidinem* posuit pro voluntate hominis incerti ac levis. *Donatus.*

Libido] Voluntas. *Mer. Casaubonus.*

5 *Forsitan nos rejiciat*] Mulierem scilicet. An vere *nos*, id est, negotium nostrum et conditionem? *Donatus.*

Forsitan nos rejiciat] *Nos rejiciat*: mulierem scil. quam nos illi destina-

mus. *Mer. Casaubonus.*

6 *Rem ipsam putasti*] Pro disputasti modo. *Donatus.*

Rem ipsam putasti] Rem acute tetigisti. *Mer. Casaubonus.*

8 *Ne succenseat*] Ordo: Ne succenseat dare nos eam Ph. nuptum. vel, *Dicat eam dare non Ph. nuptum: ne succ.* M. Casaubonus.

11 *Quid tua, malum id refert*] *Malum*; interjectio: et est ordo, Quid tua id refert? *Donatus.*

Quid tua malum id refert] Arbitror in dimetiendo hoc versu, qui est octonarius iambicus, ut ceteri, pronomen *tua* posteriorem corripere, quod posse fieri Donatus videtur innuere, cum dicit, 'Et quære,' &c. ex quibus Donati verbis videre licet, existimare eum in accusativo casu efferri posse hanc dictionem. ita in quarta sede esset tribrachus. *Faërnus.*

Magni, Demipho] Nota, responsum contra *quid refert*, non ad *quid* relatum. Et quære quomodo dicatur, *Quid mea, quid tua?* An deest *ad*: ut sit, *ad mea*, aut *ad tua?* Donatus.

12 *Non sat, tuum te officium fecisse, si non id fama approbat*] Sen. 'Nunquam volui populo placere. Nam quæ ego scio, non probat populus: quæ probat populus, ego nescio:' et mox, 'Quis enim placere potest populo, cui placeat virtus?' *Mer. Casaubonus.*

13 *Volo ipsius quoque voluntate hoc fieri, ne se ejectam prædicet*] Ex *ipsius* s elidetur, ut in secunda sede sit dactylus vel tribrachus. nam utrumque potest esse. *ejectam* vero in duas syllabas contrahetur: ut sit in sexta spondeus. *Faërnus.*

15 *Illas reperire*] Filiam et uxorem. *Donatus.*

ACTUS V.

Scena i. Satura est, quam non uno modo dimetiuntur eruditi. Quidam enim ex Trochaicis octonariis et septenariis, intermedio *dimetro* constituunt: alii Iambicos miscent, eosque pauciores, aut plures. vs. 1. Mss. nostri omnes; *aut cui consilia hæc ref.* vs. 2. duo; *aut unde mihi auxilium petam.* vs. 10. omnes; *dum eam q. l.* vs. 11. unus; *nihil sit quod verear.* alter; *nihil quod verear.* Argent. *nihil sit quod vererer.* mox omnes; *ea ipsa est colloquar.* vs. 15. duo; *non es obsecro.* Argent. *non obsecro is es.* vs. 16. omnes; *est* pro *st.* vs. 21. omnes; *quid tibi rei est.* vs. 24. unus; *sine nostra cura hæc sola fecit.* Bœclerus.

1 *Quo hæc consilia referam*] Nimirum, cum video consilia nostra, quæ cepimus de collocanda Antiphoni Phanio, in nervum erumpere, eo quod redux pater adolescentis tam ægre fert, et disturbare hoc matrimonium volet. *infirmas* enim veretur *has nuptias*, ut vs. 6. loquitur. *Idem.*

3 *Hera*] Phanium scil. *Mer. Casaubonus.*

Ne ob meum suasum indigna injuria afficiatur] Ne hera indigna affic. injuria. Sed al. edit. etiam Plantin. *indigne*, non *indigna*. Idem.

4 *Audio violenter*] Quod Græci dicunt δεινῶς. *Donatus.*

5 *Nam quæ hæc est anus*] Ἀναστροφή. ut, 'Nam quis te juvenum confidentissime.' Sed figura hæc apta commotis est aliqua re nova. *Idem.*

A fratre] Pro, A domo fratris. ut, 'Jam proximus ardet Ucalegon.' *Donatus.*

6 *Egestas me impulit*] Venialis status. *Idem.*

Cum scirem infirmas] Hec. act. i. sc. 2. 'Quid adhuc habent infirmitatis nuptiæ?' *Mer. Casaubonus.*

7 *Interea vita ut in tuto foret*] Compensativa qualitas. *Donatus.*

Interea vita ut in tuto foret] Ut vitæ ejus interim prospicerem, quæ non tuta, quamdiu illa sola. *Mer. Casaubonus.*

8 *Nisi me animus fallit, aut parum oculi prospiciunt*] Docte Terentius. nam visa, vel corporis, vel animi sunt: hoc est, rationis, vel sensus. *Donatus.*

9 *Investigatur*] Inveniri potest, aut inventus hactenus. *Mer. Casaubonus.*

12 *Meum nomen*] Mire suum nomen illa agnoscit: hic dissimulat. *Donatus.*

14 *Paululum istorsum*] Nunc *istorsum* adverbium est loci: alias nomen. *Idem.*

16 *Quem semper te esse dictitasti*] *Esse* pro nominari antiquorum more dixit. *Donatus.*

17 *Conclusam hic habeo uxorem sævam*] Illaturus *sævam*, bene *conclusam* prætulit: ut si diceret, feram. *Idem.*

Conclusam hic habeo uxorem sævam] Illaturus *sævam*, bene *conclusam* prætulit: ut si diceret, *feram*. D. Quæ eo spectant, quia feræ *caveis* concludi solitæ. *Mer. Casaubonus.*

19 *Effutiretis*] Eloqueremini, evacuaretis, exinaniretis. *Effutiretis*, ab eo quod est effundere. Translatio est a vase, *futili* nomine: quod patulo ore, fundo acuto instabile, nihil prorsus continet, unde *futilis* dicitur ejusmodi, ut nihil intra se contineat, et semper inanis sit. *Donatus.*

20 So. *Hem istoc pol*] Auctoribus antiquissimis libris Bembino et Vaticano, deleo particulam *hem*. Faërn.

23 *Ex ægritudine*] Infirmitate ac morbo. *Donatus.*

Ex ægritudine miseram mors consecuta est] Bene moderatus est, ut neque nimis ægre ferat, neque rursum ἀπαθὴς sit. Et hæc est οἰκονομία, ne in eadem urbe duæ uxores, plus mali ex sollicitudine afferant Chremeti, quam ex alterius morte tristitiæ. Neque in comœdia possunt nimis miserabiles mortes esse; ne res in tragœdiam transeat. *Idem.*

Ex ægritudine miseram] Quod te non inveniret scil. natæ aut tibi metuens. *M. Casaubonus.*

24 *Male factum*] Vetus formula pro, valde doleo. *Idem.*

Deserta, egens, ignota] Singula pronuntianda sunt. argumenta enim hæc ad venialem statum proferuntur. *Donatus.*

27 *Unam quidem ille*] O. l. s. hunc ordinem verborum habent, *unam ille quidem.* Faërnus.

29 *Composito factum est*] Sic veteres: nos, *ex composito*. ut, 'Composito rumpit vocem, et me destinat aræ.' *Donatus.*

Composito] Consulto, de industria. *Mer. Casaubonus.*

30 *Quam sæpe forte temere*] Ἀπρονοήτως. *Idem.*

31 *Quæ non audeas optare*] Pro, quæ non audeat quis. ut, 'Facile pro Eunucho probes.' *Donatus.*

Quæ non audeas optare] Quæ non ausis tibi promittere: et quæ vota ipsa (nisi insana) superent. Hinc illud Gr. prov. Ταυτόματον ἡμῶν κάλλιον βουλεύεται. *Mer. Casaubonus.*

Offendi adveniens] Pro, quum advenissem. ut, 'Ipse nemus linquens patrium suaque arva Latinus.' Quia Latina lingua deficit hac declinatione. *Donatus.*

Offendi adveniens] Παραγενόμενος: postquam adveni. *Mer. Casaubonus.*

34 *Maxima sua cura hæc sola fecit*] Donatus dubitavit *hic* an *hæc* legendum esset. 'Si *hic*,' &c. Eugraphius citra hæsitationem de Sophrona recte accipit in illa interpretatione: 'Quod quidem magna nos cura et opere ut fieret laborabamus: at nunc sola hæc atque cuncta complevit.' Corrigi debet Chrestomathia in vocabulo 'Cura,' ubi 'Fortuna' pro 'Sophrona' per incuriam correctoris inserta est. *Boeclerus.*

Hæc sola fecit] Si *hic* legerimus, An-

tiphonem intelligimus: si *hac*, Sophronam. *Donatus.*

37 *Sed per deos*] Adjurationis genus est. *Idem.*

Sed per deos atque hom.] 'Adjurationis est.' *Don.* Eugraphius: 'Per deos atque homines rogat potius, quam terret.' *Bœclerus.*

Scena II. Iambici octonarii catalectici seu Scazontes. vs. 1. omnes Mss. nostri, ut ed. In Argentoratensi erat, *malis.* quod manu correctoris in *malos* mutatum est. vs. 2. duo; *præter causam.* vs. 6. omnes; *his nunc pr. e.* vs. 8. duo; *posset.* unus; *possit.* vs. 21. unus omittit *ut.* Bœclerus.

1 *Nos nostrapte culpa, &c.*] Hunc versum et sequentem irato Mercurio interpretatus est F. Guyetus, qui per *malos* significari putat *tenaces et parcos*, quod nullibi reperias. Dein et versus sequentes satis hos explicant, et mentem Terentii ostendunt. *Faber.*

2 *Ita fugias ne præter casam, aiunt*] Apparet proverbium esse. Quæ ad hunc locum dicta ab aliis fuere, ea omnia hydropici somnia sunt. Aliud haud paulo melius reperies in Epist. meis, vol. II. ubi rem, ut decuit, examinavi; et Doctis placui. *Idem.*

Ita fugias, ne præter casam] Proverbium, *Ita fugito, ne præter casam*: Hoc est, ne prætereas casam tuam, quæ sit tibi tutissimum receptaculum. Aut; ita fugias, ne præter casam: ubi custodiri magis, et prehendi fur, et mulctari verberibus potest. Aut verbum erat ipsius custodis furem exagitantis, et interea prohibentis, ne ante casam transeat, ne in prætereundo etiam inde aliquid rapiat. Queritur senex se, dum avari infamiam fugeret, in stulti reprehensionem incidisse. *Donatus.*

Ita fugias ne præter casam] Vide Guyet. et Chrestomath. voc. Casa. Palmerii interpretatio, quam est longe petita! *Bœclerus.*

Ita fugias, ne præter casam] Ne sit tam præceps fuga, ut propriam domum, ubi tutissimum tibi (a latronibus puta, vel feris persequentibus) præsidium, prætereas. Nam qui id agunt, ut totis viribus fugiant, cursum cum volunt, et deberent, non possunt inhibere. unde sæpe in periculum incidunt. Varro quoque in eandem sententiam, 'Longe fugit, qui suos fugit.' *M. Casaubonus.*

4 *Etiam argentum est ultro objectum ei*] Τὸ *ei* nullus habet l. s. quod nec sensui nec versui necessarium est. *Faërnus.*

5 *Dum aliud aliquid*] Vetuste. *Donatus.*

Dum aliquid aliud] Et Donatus, et libri Bembinus et Victorianus, *dum aliud aliquid.* Faërnus.

6 *His nunc præmium est, qui recta prava faciunt*] 'Candida de nigris, et de candentibus atra.' *Mer. Casaubonus.*

7 *Illi rem gesserimus*] Illi profuerimus, hanc illi operam navaverimus. *Idem.*

8 *Modo ut hoc consilio possiet discedi, ut istam ducat*] Ne pœniteat dominum pecuniam dedisse, terrorem servus injecit. *Donatus.*

Modo ut hoc consilio possiet discedi, ut istam ducat] Saltem ut hic operæ nostræ eventus sit, ut illam tandem ducat. *Mer. Casaubonus.*

9 *Haud scio hercle, ut homo est*] Qui tali sit ingenio: perfidus, inconstans, levis. quanquam etiam in genere, homo εὐμετάβολον ζῶον, ut olim recte Plato. *Idem.*

16 *In eodem luto hæsit*] Cumulat hic proverbia Geta: facundus in malo suo. *Bœclerus.*

Versuram solvis] Creditorem mutas. *Donatus.*

Versuram solvis] *Versuram facere* dicitur, qui æs alienum ex ære alieno solvit. Dicitur etiam *versuram facere*, cum minore fœnore acceptam quia pecuniam majore occupat. *Idem.*

Vorsuram solves] Assentior illis, qui *versura*, seu *vorsuram* scriptum putant a Terentio. Aliud autem est

versuram facere; aliud, *versura solvere*. *versuram facere* dicebantur, (ut ex pluribus Ciceronis locis apertissime docuit Gifanius,) qui sub fœnore mutuabantur: at *versura solvere*, qui vetus nomen, sive debitum, novo debito contracto solvebant. Ait igitur hic Geta, soluturum se cum fœnore, quod ex mora supplicii lucri fecerit. *Mer. Casaubonus.*

16 *Præsens quod fuerat malum, in diem abiit*] Ὑποφορά. *Donatus.*

Plagæ crescunt] Ἀνθυποφορά. *Idem.*

18 *Ne quid vereatur Phorm. aut ejus orat.*] Scilicet, qua dixerit adeoque pepigerit, se ducturum Phanium uxorem, si dos sibi daretur. id enim Nausistrata, Chremetis uxor, Phanio dictura erat, illique, ut Phormionis matrimonio acquiesceret, persuasura. Palmerius nimis, ut videtur, sollicite, de ipsius Phormionis præsentia hic requirit. Guyetus delet versum. Sed vide, an ita possit scena finiri, quin decurtata videatur: 'Nunc hinc domum ibo, ac Phaniam edocebo.' *Boeclerus.*

Nequid vereatur Phormionem, aut eju' orationem] Palmerius legit, *aut senis orationem.* Guyetus versum tollit. *Faber.*

Scena III. Eodem metro partim, partim admixtis Iambicis octon. acatalect. vs. 3. Mss. nostri omnes; *adjuvas.* vs. 8. omnes; *ac* (unus *at*) *rebus vilioribus multo, tamen duo talenta.* et vs. 10. *certe scio.* vs. 14. τὸ *hei* unus habet, alter omittit, tertius *sed* substituit. vs. 19. Argent. *an sanus es. narres.* meorum unus; *si tu mihi nihil.* vs. 28. Argent. *si tu nihil mihi narras.* vs. 32. unus; *ejicere hanc.* vs. 36. unus; *heus, ne hoc nostri resciscant volo.* alter; *heus filii ne hoc nostri resciscant volo.* Argentor. *heus ne filii hoc resciscant nostri volo.*

Fr. Guyetus delet hanc scenam. Sed quomodo potest Demipho relinqui in domo Chremetis, quam modo ingressus erat, et tamen postea scena sexta, quam genuinam agnoscit Guyetus, agnitioni Phanii in sua domo factæ interesse? nihil potest responderi, quo explicetur hæc difficultas. Jam quis non videt, Getam propterea in scena detineri a poëta, et consultare, donec Demipho egrediatur? Ita enim solet poëta. Non dicam, quam videatur parum ad seriem rerum opportune Antipho in scenam venire, cum illa loquitur, quæ scena 4. habentur: cujus sex priores versus admittit Guyetus. Illud autem prorsus est invicti roboris, quod in scena 6. quæ itidem genuina est Guyeto, Phormio adesse non posset cum Antiphone, nisi scena præcedente, quam rejicit Guyetus, adductus esset a poëta. Qui norunt in Terentio personarum συνέλευσιν καὶ ἐπέλευσιν, facile intelligunt, aliter fieri non potuisse. An Phormio cum Antiphone statim sc. 4. advenit; et illius sermonem adstans tacitus audivit? cui hoc videatur verisimile? an tum intervenit Phormio, cum Geta lætum nuntium theatro inferret? at, tanquam cum eo, qui dudum aderat, Antipho familiariter loquitur; et, 'Num tu intelligis,' inquit, 'Hic quid narret?' atque, ubi ita tacitæ coëunt personæ, ut nulla congressus significatio fiat? *Boeclerus.*

Verba Guyeti sunt hæc: Nihil opus erat hac scena et sequentibus aliis quatuor, *quinta* scilicet, *septima, octava*, et *nona*, quæ addititi æ sunt et spuriæ. Nonam autem scenam vocat, quæ in hac editione, et aliis multis, octava est; sed Guyetus editione Faërni utebatur. In ea autem scena, quam ipse spuriam putat, (de nona, seu octava, loquor,) id profecto est quod me nuper, cum vidi, in stuporem dedit; dii boni! In ea scena et Gratiæ et Risus, et Joci convenisse inter sese videntur, ut quanta maxima voluptate possent, aut auditores, aut lectores perfunderent. Huic scenæ equidem palmam do; totius Phormionis pars est et ingeniosissima et longe facetissima. Eam si

tollas, Phormio mortuus est. Sed, quod mirere, sub extremum finem Notarum hoc scribit: Qui de censura hac nostra dubitarit, postremis quibusque Terentii et Plauti fabulis lectis, a me, si quidem sanus poterit, dissentiat, licebit. Hem, *siquidem sanus!* Præsens itaque mihi ab insania periculum est, et Doctis omnibus; qui nunquam Guyeto assentientur; ipse certe, dissentio. Sed hoc plane dignum est quod animadvertatur; Guyetus, qui nobis Terentium pæne totum subvertit, nescit interdum quid legat. E multis exempiis unum suffecerit. En tibi; et jam aliud superius habes ad act. v. sc. 2. Ad versus istos qui in Phormione leguntur act. v. sc. 2. 'Ut sit qui vivat, dum aliud aliquid flagitii conficiat. G. Planissime. D. iis nunc præmium est, qui recta prava faciunt. G. Verissime. D. ut stultissime illi rem gesserimus.' Postquam dixit hos versus esse spurios, hoc quoque addit: *rem alicui gerere*, recte dici posse nequaquam videtur. Sed unde error ille Guyeti? Ex eo scilicet quod non cogitarit τὸ *illi* esse adverbium, non autem pronomen. At quia non intelligit, id est, somniculose legit, locum delet. Miseros profecto qui ante nos scripserunt, si, quoties aliquid in eorum libris non intelligas, illud extemplo delendum esse pronunties. *Faber.*

1 *Agedum ut soles, Nausistrata*] *Divitis uxoris de marito licentius conquerentis hæc allocutio est; cum dispositione futurarum turbarum.* Donatus.

Fac ut illa placetur nobis] O. l. s. *fac illa ut p. n.* quod meliorem efficit numerum. *Faërnus.*

3 *Pariter nunc opera me adjuves, ac re dudum opitulata es*] Bene Donatus hic annotat locum. act. IV. sc. 3. vs. 76. 'Id sumam: uxori, tibi opus esse, dixero.' *Bœclerus.*

Ac dudum re opitulata es] Supra enim dixerat Chremes, 'Id sumam: uxori, tibi opus esse, dixero.' *Donatus.*

Ac dudum re opitulata es] Libri Bembinus, et Victorianus, *ac re dudum.* Faërnus.

Re] Pecunia mutua. act. III. sc. 3. *M. Casaubonus.*

4 *Factum volo*] Libenter de te bene merear, tibi gratificer. *Idem.*

Factum volo] Non est quod Gallus aliquis credat. Idem enim est Latine, atque id quod alibi dixit Terentius: *non muto factum;* aliter diceres, id me fecisse gaudeo. *Faber.*

At pol minus queo] Scilicet opitulari. utinam plus potuissem tibi dare: quod factum esset, si ex prædiis meis is fructus redisset, qui redire debebat. *Bœclerus.*

7 *Statim capiebat*] *Statim*, perpetuo, æqualiter, et quasi uno statu. Plautus, 'Ita statim stant signa.' et habet primam longam: quando autem significat aliud, primam brevem habet. *Donatus.*

Statim capiebat] Donatus hic τὸ *statim* explicat, *perpetuo, æqualiter, et quasi uno statu.* Apud Plautum legimus 'Statim rem gerere.' item, 'Statim stant signa.' *ἱσταμένως.* Amphitr. I. 1. 84. 120. *Bœclerus.*

Statim] Constanter; singulis annis. *Mer. Casaubonus.*

Vir viro quid præstat] Eun. act. II. sc. 2. 'Homini homo quid præstat? stulto intelligens Quid interest?' *Id.*

9 *Scilicet*] Obscure et negligenter annuentis, ut qui Nausistratæ sermone non delectaretur. *Mer. Casaubonus.*

10 *Certe scio*] I. e. minime dubito. et hoc placide interponit, ut Nausistrata sermonem, (quæ jam vocem altius tollere, et iram suscitare incipiebat) *Ego ostenderem quo pacto*, inquiens, interciperet, ac sisteret. Quo etiam spectant et sequentia, *Parce sodes, &c.* i. e. parce tibi, ut par esse possis illi juniori, si forte opus, &c. *Idem.*

14 *Pæne plus quam sat erat*] Locutus sum, scilicet. ad spectatores ver-

sua hoc ait. *Boeclerus.*

Pene plus quam aut erat] Dictum scil. vel, locutus sum. Intempestiva enim argenti mentio, coram uxore, quam non viderat. *Mer. Casaubonus.*

15 *Quamobrem hanc ducimus*] Nempe filiam amici nostri, i. e. tuam. usus est pronomine tum in re nota, ut sæpe, tum ad dissimulandum. *Boeclerus.*

16 *Quid non potest*] Liber Bembinus, Victorianus, et Basilicanus, *qui non potest? qui* autem pro, quomodo exponetur. *Faërnus.*

Abduci non potest] Sc. marito, cum emphasi ponitur. *Boeclerus.*

19 *Redi mecum in memoriam*] In hoc pleroque colloquio Chremes aliud dicit, aliud vult intelligi: dissimulatione necessaria et anxia, ob præsentiam Nausistratæ uxoris. Qui locus sicut difficilis est tractatu, ita plurimum rationis habet; neque τὸ εἰκὸς tantopere violat, sicut nonnemini visum est. *Idem.*

Redi mecum in memoriam] Chremes studet ita loqui, ut a Demiphone possit intelligi, quo spectant illa: *redi mecum in memoriam:* ad ea quæ dudum de amica in Lemno, et filia ex ea suscepta narraverat, (tacite provocantia,) et tamen ab uxore non intelligatur. Sed tardior Demipho, et nihil suspicans tale, importunitate sua et intempestiva curiositate valde ei molestus est. *Mer. Casaubonus.*

21 *Hoc tu errasti*] Inde error tuus. *Idem.*

22 *Neque intelliges? De. si tu nihil narres. Ch. pergis. Na. miror quid hoc siet*] Pro *narres, narras*, est in o. fere l. s. et in iis Bembino. pro *pergis* vero, is tantum liber, et Victorianus habet, *perdis*. Sane in dimetiendo versu, suspicatus quandoque sum, ex *intelliges* s eliso, ultimaque syllaba brevi remanente, ut apud Ennium, ' Virgines nam sibi quisque domi Romanus habet sas;' item ex *quid* d, *nihilque* in unam syllabam contracto, in prima sede hujus octonarii iambici esse iambum, in secunda dactylum, in quinque sequentibus spondeum: sed tamen non valde placet hæc sustentatio versus. *Faërnus.*

Perdis] Enecas. sed alii, *pergis*. M. Casaubonus.

26 *Aut scire, aut nescire hoc volo*] Certum est, nihil non experiri, ne dubius animi pendeam. *Idem.*

28 *Vin' satis quæsitum*] Hoc totum pro una persona quidam legunt. *Donatus.*

Vin' satis quæsitum mihi istuc esse] Nihil ultra hac de re quærere? *Mer. Casaubonus.*

Filia amici nostri] Hoc est, tua. *Donatus.*

29 *Hanc igitur mittimus*] Videntur hæc continuari sequentibus, ut sit: *hanc igitur* (amici nostri filiam, quam collocare Antiphoni destinatum erat) *mittimus?* sic supra: ' Si illam dant, hanc ut mittam.' IV. 3. 70. *illa* (Phanium, quæ abduci non potest) *maneat?* in matrimonio Antiphonis. Qua re ita inter senes constituta, nihil opus erat Nausistratam, ut a Demiphone rogata erat, ire ad Phanium, eique persuadere, ut sua voluntate ex matrimonio Antiphonis ad Phormionem se transferri pateretur. dimittitur ergo: ' Ire igitur tibi licet, Nausistrata.' domum scilicet redire tibi licet. neque enim nunc tua opera amplius opus est, postquam placet Phanium manere in matrimonio Antiphonis. Potest tamen illud, ' Hanc igitur mittimus?' etiam aliter accipi: hanc, Nausistratam, igitur domum dimittimus? ne pergat ire, quo cœpit, ad Phanium. τὸ *recte*, quod præcessit, ἀποσιωπήσει aptum est, et dissimulationi, ut alibi apud nostrum. q. d. non opus est nunc de ea re loqui. recte se habet illa res: neque nunc nos morari debet. *Boeclerus.*

31 *Commodius esse in omnes*] Et circa illum qui duxit, et circa illam quæ

ducta est, et circa te socerum. *Donatus.*

32 *Hanc*] Phanium. *Mer. Casaubonus.*

Perliberalis visa est, quum vidi, mihi] Ordo est, Perliberalis visa est mihi. *Donatus.*

Scena iv. Iambici sunt tetrametri catalectici. vs. 1. Argentor. *ut ut res meæ se habeant.* quo confirmatur Guyeti emendatio. Meorum alter; *ut ut meæ res sese habeant.* alter; *ut meæ res se habent.* vs. 3. duo, ut edidimus. unus; *quibus cum res adv.* Priscian. v. lib. 8. vs. 5. duo; *ego n. possum r. m. evolvere ex istis turbis.* Argentor. *ego nullo possim remedio me evolare ex istis turbis.* Bœclerus.

1 *Lætus sum*] Antiphonis persona est. *Donatus.*

Fratri] I. e. patrueli. secundum idiotismum Hebraicum. 'Frater patruelis,' Plauto. *Mer. Casaubonus.*

2 *Quam scitum est*] Quantæ prudentiæ et felicitatis! *Idem.*

Parare animo] Venuste additum est, *animo.* Ennius in sexto, 'Sed quid ego hic animo lamentor?' *Donatus.*

3 *Quum res adversæ sient*] Quum desideratæ fuerint, id est, quum harum penuria fuerit. *Idem.*

Cum res adversæ sient, paulo mederi possis] Cum aliquid intervenit, quod voluptatibus adversetur, facili negotio possis occurrere, et amoliri. *Mer. Casaubonus.*

6 *Si hoc celetur, in metu*] 'Ανακόλουθον quartum. Nam cum posuisset, *Si hoc celetur:* intulit, *sin patefit.* Donatus.

In probro siem] Apud patrem scilicet. *Idem.*

7 *Ni mihi esset spes ostensa*] Ita Argent. et meorum alter: alter autem *ostentata.* Ceterum hos tres versus iterum abjicit Guyetus, eo quod spei hic mentio fieri non possit, cum modo dictum sit: 'Ego nullo possum remedio me evolvere ex istis turbis.' Sed egregie cavit poëta, ne repugnaret ipsa sibi Antiphonis oratio. illæ turbæ, quarum remedium hactenus non videt Antipho, inter *metum* et *probrum* versantur. *Metus* manebat, *si celaretur*, quo pacto sua voluntate non legibus coactus Phanium duxerit; semper enim metuendum erat, ne patefieret. *Probrum* in conspectu erat apud patrem, si statim patefieret. Inter hæc ancipitia, *spes* media ostensa erat ante (act. iv. sc. 4.) habendæ uxoris, per novas Phormionis technas, qui non ducturus erat, quæ offerebatur. *Bœclerus.*

Scena v. Eodem metro. vs. 2. duo Mss. omittunt *propria.* vs. 3. verba varie collocantur. vs. 5. Argent. *quidnam nunc facturus est Phædria?* vs. 10. duo; *ancillam illam emtam.* Bœclerus.

1 *Argentum accepi*] *Jactantia hic inducitur Phormionis, qui in omni scena, prout in se jactatur, insultat.* Donatus.

2 *Propria ea Phædria*] Virg. 'Connubio jungam stabili, propriamque dicabo.' *Idem.*

Propria] Non usuraria, ut Plautus loquitur, aut temporaria; sed stabili, perpetua. *Mer. Casaubonus.*

Nam emissa est manu] Offendit Guyetum hæc locutio: 'Qui enim manu emissa est, si emta est ab lenone?' Sed ἐξήγησις hæc potius quam κυριολεξία habenda est. Sic apud Plautum, ubi de emenda ab lenone virgine agitur Curcul. i. 3. 32. 'Ita me Venus amet, ut ego te hoc triduum nunquam sinam In domo esse istac, quin ego te liberalem liberem.' quomodo vult liberare? non liberali causa manu asserendo eam, aut vindicias secundum libertatem postulando, quod secure annotari video, sed emtione et pecunia. præcesserat enim; missum in Cariam, qui argentum efficeret. de emtione ergo proprie agitur, quicquid de allusione in phrasi statuas. ita hic emissa manu ἐξηγητικῶς videtur dici, quæ ab lenone impurissimo emta, adeoque emancipata

ait. *Bœclerus.*

Emissa est manu] Ut jam alienari non possit amplius, tota sui juris. *M. Casaubonus.*

3 *Nunc una res mihi etiam restat*] Venustior videtur collocatio librorum Bembini et Victoriani, *nunc una mihi res.* Faërnus.

4 *Aliquot hos sumam dies*] Valida significatione, ut alias *consumere*, et sim. *Bœclerus.*

Aliquot hos sumam dies] Ad hilaritatem scil. Adelph. act. II. sc. 4. 'Ita quæso: quando hoc bene successit, hilarem hunc sumamus diem.' Plaut. 'Hunc diem sumpsimus hilariter.' Hinc *sumptus*, Adelph. act. III. sc. 4. pro expensis in convivia et compotationes. 'Dedit præterea in sumptum dimidium minæ.' *Mer. Casaubonus.*

6 *Quo pacto satietatem amoris ait se velle sumere*] Antiquissimi libri, et multi alii ex recentibus, *absumere* habent. *Faërnus.*

7 *Vicissim partes tuas acturus est*] Secundum illud quod dictum est, 'Tradunt operas mutuas.' *Donatus.*

Quas] Inserta hic interrogatio obscuram facit orationem; videtur enim Phormio roganti Antiphoni, quas? (meas partes: scil.) respondere; nec tamen respondet. Non enim *fugites*, sed *fugitet* dicit. nec eæ partes Antiphonis. Non igitur Antiphoni τὸ *quas* interserenti respondet hic Phormio, sed (ut alias sæpe in his fabulis) continua oratione, *vicissim* inquit. *p. t. acturus est Ph. ut fugitet patrem, &c.* Alio tempore tuas p. aget Phæ. Nunc vicissim has suas tibi commendat, ut fugiat patr. et causam absentis suscipias. Nisi sit illud *quas* ita supplendum; ut, cum ex verbis Phormionis, *vicissim, &c.* aliquid se rogandum intelligeret, promptam voluntatem testaturus, Phormionem prævenire voluerit: q. d. quas vero partes Phædriæ mihi narras et commendas? atque ita apposita fuerit Phorm. responsio. Cæterum Plantin. ed. non ut hic, sed, *Tu suas rog. rursum ut ageres: causam ut pro se diceres.* Ita et aliæ pleræque, nisi quod illæ *Te suam.* non, *Tu suam.* Ego Plantinianam libenter sequar, et veriorem puto. *Mer. Casaubonus.*

8 *Te suam rogavit rursum ut ageres*] *Partem* iterum subaudiamus. et est ζεῦγμα a superiore. *Donatus.*

Te suas rogavit rursum ut ageres, &c.] Hæc vera lectio est. altera illa, *te suam rogavit rursum ut ageres causam, ut pro se diceres*, vitiosa est. *Faber.*

Te suum rogavit rursum ut ageres causam] *Causam* omnes Mss. nostri habent. Donatus non legit hanc vocem, sed subaudit, *partem.* Bœcler.

9 *Senibus*] Ob fallaciam mire exultat. *Donatus.*

11 *Conficere*] *Conficere argentum*, quid proprie, vide act. I. sc. 1. Hic plane contraria notione, pro *dilapidare*, ut mox et fortasse ex ambiguitate captatus jocus. *Mer. Casaubon.*

12 *Ostium concrepuit*] Vide Adelph. act. II. sc. 3. *Idem.*

Abs te] Ostium domus tuæ: ubi tu habitas, ut Andr. act. III. sc. 1. 'Crepuit a Glycerio ostium.' *Idem.*

SCENA VI. Trochaici tetrametri catalectici sunt. vs. 2. meorum Mss. unus, *honorastis.* ut et Argentoratensis, sed secunda manu. prima enim erat, *honerastis*, i. e. onerastis. quod verum est. vs. 4. duo; *exonero.* τὸ *hunc* unus omittit; Argent. habet *hoc.* vs. 8. duo; *non;* Argent. *nunc.* vs. 9. duo, ut ed. Phormioni tribuunt τὸ *pergit hercle.* Argent. Getæ. vs. 10. *curialis vernula est qui me vocat* ab omnibus absunt. vs. 14. omnes; *hominum homo honoratissime.* vs. 18. omnes: *et q. f.* vs. 23. omnes; *occurrit.* et vs. 24. *pone me appr.* vs. 25. duo; *ad eam.* vs. 41. Argent. *ait uterque tibi pot. ejus dare habendæ.* unus; *a. v. t. p. e. h. dare.* alter, ut ed. vs. 43. duo; *hem, quia ergo rape me.* vs. 44. unus; *et gaudeo.* vs. 50. duo; *hoc qui agam.* vs. 52. omnes; *in angip. hoc.*[4] Sed Pris-

cianus lib. vi. leg. *hunc*. Bœclerus.

1 *O Fors Fortuna*] *Fortuna* dicta est incerta res: *Fors fortuna* eventus fortunæ bonus. *Donatus*.

Fors fortuna] Aliud *fortuna* est, aliud *Fors fortuna*. nam *Fors fortuna*, est cujus diem festum colunt, qui sine arte aliqua vivunt. hujus ædes trans Tiberim est. *Idem*.

Onerastis diem] Plaut. 'Ita hic me amœnitate amœna amœnus oneravit dies.' *Mer. Casaubonus*.

4 *Sed ego nunc mihi cesso*] Plaut. 'Sed ego cesso hunc Ægionem onerare lætitia senem?' *Idem*.

Hunc onero pallio] Recte: quia palliata fabula est, non togata: *Donatus*.

6 *Quid hic narret*] Idem liber, *hic quid hic narret*: nos *hic quid narret*, versui congruenter. *Faërnus*.

8 *Num mirum aut novum est, revocari*] I. e. an non mirum aut novum est? cum affectu. *Bœclerus*.

Num mirum, aut novum est revocari, cursum cum institueris] Tanti non est, ut illum morer, qui me revocat, quisquis est, cum nihil usitatius, quam ut festinans in via revocetur. *Mer. Casaubonus*.

Heus, Geta. G. *Hem tibi*] Idem verbum repeti debuit. lege, *Heus, Geta*. G. *heus tibi*. Gall. *Hé Geta. Hé toi-même*. Faber.

9 *Pergit hercle*] Potest distingui hic, *pergit*: et conjuncte legi, 'Hercle tu nunquam odio tuo me vinces.' *Donatus*.

Odio] Importunitate tua. *Mer. Casaubonus*.

10 *Vapulabis*] Alii, *vapula*. i. e. *οἴμωζε, κλαίειν μακρὰν σε κελεύω*. *Idem*.

Curialis vernula est, qui me vocat] Ex codice Veneto Muretus recepit hæc verba; quæ Fr. Fabricius erudite explicat. Goveanus retinet: tum editio Bergii: editio Veneta cum notis var. et al. Non reprehendendos puto tamen, qui malunt omittere. *Bœclerus*.

Curialis vernula est] Publicus curiæ servus, qui tam imperiosus est. *Mer. Casaubonus*.

Id tibi quidem jam fiat] Id quod sibi dici audivit, minitatur. Et est conveniens error festinanti. *Donatus*.

Id tibi quidem jam fiet] Quod verbis aliis minitaris, tibi serio fiat; *vapulabis*. Mer. Casaubonus.

Nisi resistis] Stas, manes. *Idem*.

11 *Minitat*] Al. *minitatur*: quod usitatius. *Mer. Casaubonus*.

13 *Qui vivant hominum homo honoratissime*] Liber Bembinus, *qui vivōt homo hominū ornatissime*, ad rationem versus accommodate. *Faërnus*.

14 *Sine controversia*] Sine ambiguitate. *Donatus*.

A diis solus diligere] Cui tanta fœlicitas contigerit. *Mer. Casaubonus*.

16 *Si te delibutum gaudio reddo*] Ad animum transtulit, quod est corporis. Nam *delibutus* unctus dicitur. *Donat.*

19 *Ut modo argentum*] Vide narrationem cœptam unde opus est. *Idem*.

20 *Mittit herus me ad uxorem tuam*] Conversus ad Antiphonem hoc dicit. *Idem*.

22 *Gynæceum*] Quod aliter etiam *γυναικονῖτις*, dicebatur: de quo, purissimæ Latinit. auctor, Corn. Nepos, (qui vulgo, Æmilius Probus) sic scribit: 'Quem Romanorum pudet uxorem ducere in convivium? aut cujus materfamilias non primum locum tenet ædium, atque in celebritate versatur? quod multa fit aliter in Græcia, nam neque in convivium adhibetur, nisi propinquorum; neque sedet, nisi in interiore parte ædium, quæ Gynæconitis appellatur: quo nemo accedit, nisi propinqua cognatione conjunctus.' *Mer. Casaubonus*.

28 *Animam compressi*] Spiritum continui, ut melius audirem. *Idem*.

29 *Euge Geta*] Liber Bembinus, et Victorianus, *eu Geta*. Basilicanus, *heu Geta*. Faërnus.

Pulcherrimum facinus audivi] Hujusmodi locos poëtæ actoribus indulgent: quod in his actoris est com-

mendatio. *Donatus.*

Pulcerrimum facinus audivi] Rem verbis ornat, ex gaudii vehementia. *M. Casaubonus.*

30 *Pene exclamavi gaudio*] Tale quid Xenophanto accidisse memorat Aristoteles. ubi ait, Οἱ κατέχειν πειρώμενοι τὸν γέλωτα ἀθρόον ἐκκαγχάζουσι, risum temere compressum, in effusiorem risum, sive cachinnum, interdum erumpere. *Idem.*

31 *Atqui mirificissimum*] Vide Priscianum, qui hunc locum laudat lib. III. *Bœclerus.*

32 *Patruus tuus est pater inventus Phanio uxori tuæ*] Ut Sallustius in primo: 'Liberis ejus avunculus erat.' *Donatus.*

34 *Somnium. utin' hæc ignoraret suum patrem*] Inducuntur hæ contradictiones, et moræ, proposito et figura rem confirmandi. *Bœclerus.*

37 *Egerint*] Dixerint, locuti sint. *Mer. Casaubonus.*

37 *Atque hercle ego quoque illam inaudivi fabulam*] Plautus in Milite Glorioso, 'Nam hoc cognomentum poëtæ esse inaudivi barbaro.' *Donatus.*

Illam audivi fabulam] Audivi qui ita fabularentur, sive narrarent. V. supra act. IV. sc. 3. *Mer. Casaubonus.*

41 *Denique ego sum missus*] Idem liber, *ego missus sum.* Idem.

Quin, ergo, rape me] Sic distinxi, deleto puncto interrogationis post *ergo*. Nota autem herum in humeros servuli sublatum, et ita illud *rape* verti Gallice debet. *Faber.*

43 *Bene factum et gaudeo*] Τὸ *gaudeo* ad sequentia pertinere puto, cum, quod præcessit *bene factum*, (vide supra, act. V. sc. 1.) sufficiat: atque ita tollenda erit interrogationis nota. *Mer. Casaubonus.*

46 *Curam adimere argentariam*] Varie, pro, adimendi occasio est. *Donatus.*

47 *Ne cuiquam suorum æqualium supplex siet*] Non necesse erit illi mutuari ab amicis et æqualibus. supra, act. III. sc. 3. 'quod si hic pote fuisset nunc exorarier Triduum hoc, promissum fuerat.' *Mer. Casaubonus.*

Nam idem hoc argentum ita, ut datum est ingratiis His datum erit] Revocanda est vera lectio ex Ms. P. Bembi, scribendumque, *ei datum erit.* Illud autem *ei* significat *Antiphoni.* Faber.

48 *Ut datum est ingratiis*] A senibus sine justa (nam de uxore ducenda res erat fictitia; et illa nunc agnita, nullus color superest) causa per fraudem extortum. *Idem.*

49 *Ei datum erit*] Sub. Phædriæ. hoc sensu: nam hoc argentum, ita ut datum est (quicquid est hoc argenti quo emunxi senes) ingratiis ei datum erit, i. e. id vel invitis his senibus habebit; neque de reddendo cogitare opus habebit. In Mss. nostris est *his*, quod et multæ editiones præferunt: *his datum erit.* quod eodem sensu acceperim: *hoc argentum ita ut datum est, ingratiis his datum erit.* i. e. ab invitis datum erit; velint, nolint, datum erit, non revocabitur. Est qui ita explicat et distinguit: *Nam idem hoc argentum ita ut datum est ingratiis, His datum erit.* i. e. *argentum ita ut datum est ingratiis*, seu a senibus sine justa causa per fraudem extortum, *his datum erit*, sc. in usum horum (adolesc.) cedet. Sed hoc durum est; nec Latine doctis approbari potest. *Bœclerus.*

His datum erit] In usum horum cedet. *Mer. Casaubonus.*

Qui cogam] Heaut. act. I. sc. 1. 'quasi talenta ad quindecim coëgi.' *Idem.*

53 *Quo me assimularam ire ad mercatum, non eo*] Quærit nonnemo: quid opus fuit hæc dicere? Responderi debet: omnino opus fuisse. antea enim sc. præced. constituerat Phormio, absentiam simulare, obtentu mercatus, tempusque perpotando trahere; nunc oblata nova occasione aliquam ad senes fabricam fingendi,

prodituram in publ. se ait, neque itineris prætextu usurum. *Bœclerus.*

Ire ad mercatum] Act. v. sc. 5. 'Ego me ire senibus Sunium Dicam ad mercatum.' *Mer. Casaubonus.*

Non eo] Non iturum me, mutata sententia, dicam. *Idem.*

Scena vii. Senarii. vss. 5. et 6. Mss. duo: *P. Demiphonem, si domi ést, visam.* D. *at nos ad te ibamus.* omissa voce, *Phormio.* quæ nec in tertio comparet: ubi cetera leguntur, sicut ed. vs. 10. duo: *quanta hæc mea paup. est.* vs. 13. duo: *denuntiatum.* vs. 22. duo: *satin superbe illud.* vs. 23. omnes: *quia ne alteram quidem illam p. d.* vs. 33. omnes: *dos hic omnis maneat.* vs. 36. duo addunt: *tandem.* vs. 54. omnes omittunt *te.* vs. 57. duo ut edidimus. unus: *nolo, volo, nolo rursum.* vs. 58. duo: *quod dictum est, indictum est: quod modo erat ratum; id irrit. est.* vs. 77. omnes addunt, *tandem.* varia verborum collocatione. vs. 89. omnes omittunt τὸ *ego.* Bœclerus.

3 *Quantum potest*] Supra, act. iv. sc. 3. *Mer. Casaubonus.*

4 *Priusquam dilapidet*] Disperdat. *Donatus.*

Priusquam dilapidet] Liber Bembinus, *dilapidat.* Faërnus.

Priusquam dilapidat] Sup. act. v. sc. 5. *Mer. Casaubonus.*

6 *Visam, ut, quod*] 'Αποσιώπησις secunda. *Donatus.*

9 *Ne non id facerem quod recepissem semel*] Et deest, *ad me.* ut in Heautontim. 'Ad me recipio: faciet.' *Idem.*

11 *Adhuc curavi*] Τῷ ἀρχαϊσμῷ addidit *adhuc:* quum potuisset sine hoc integer sensus esse. *Idem.*

Ut mi esset fides] Cic. 'Haud magna in re, sed fidei plenus.' *Mer. Casaubonus.*

12 *Estne ita ut dixi liberalis*] Muretus: *ut dixit*, i. e. modo. in verbis præcedentibus. sin retinemus, *dixi;* Demipho Chremeti denarraverit ante; Phormionem esse hominem astutum, confidentem; et qui, si vultum aspiceres, quantivis pretii videretur, qui ore imaginem honesti exprimere doctus esset, et liberalis hominis. Utrobique, εἰρωνικῶς. *Bœclerus.*

Estne ea ita, ut dixi, liberalis] Phanium scil. And. act. iii. sc. 1. 'forma præter cæteras honesta et liberali.' et ita passim. Hæc autem inter senes, dum in via, submissiore voce. *Mer. Casaubonus.*

15 *Nam omnes posthabui mihi res*] Plautus Sticho ii. 2. 37. 'Imo res omnes relictas habui, præ quod tu velis.' *Bœclerus.*

20 *Nunc viduam extrudi, turpe est*] Ut apud Plautum sæpe, de muliere, quæ 'exacta est matrimonio,' ut in Mercatore loquitur, ubi Syra anus, 'Ecastor faxim, si itidem plectantur viri, ut illæ exiguntur, quæ in se culpam commerent, Plures viri sint vidui, quam nunc mulieres.' *Mer. Casaubonus.*

21 *Quæ tute dudum coram me incusaveras*] Nova locutio *Coram me incusaveras:* non *Quæ hic incusaveras.* Donatus.

Coram me incusaveras] Belle: ut si quid neget, contra se ipsum sentire videatur. *Idem.*

Coram me incusaveras] Objeceras. *Mer. Casaubonus.*

22 *Satin' superbe illuditis me*] Et dativum at accusativum casum regit *illudo.* Donatus.

24 *Nam quo ore redibo*] O. fere l. a. *nam quo redibo ore.* Faërnus.

Nam quo redibo ore ad eam quam contemserim] Ὡς συνετραγῳδεῖτο τῇ δόξῃ τοῦ πάθους; ut magistri Græcorum dicerent. *Bœclerus.*

26 *Inque*] Submissa voce Chremes hoc illi suggerit, quod ille mox eloquitur. *Mer. Casaubonus.*

28. 29 *Illud mihi argentum rursum jube rescribi*] Vide Weitzio congesta. *Bœclerus.*

29 *Jube rursum rescribi, Phormio*]

Rescribi, reddi, seu per mensæ scripturam dari. *Donatus.*

Jube rescribi] Quoniam ad numerationem pecuniæ antecedit scriptura, *rescribere* dicebant, pro renumerare. Et sic infert, 'Ne ego perscripsi porro illis quibus debui.' Hæc est ergo figura, in qua secunda de primis significantiam sumunt. *Idem.*

Jube rescribi] Per scripturam, id est, de mensæ scriptura dari. unde hodie additur chirographis, 'Domo ex arca sua,' vel 'ex mensæ scriptura.' *Idem.*

Argentum jube rursum] O. l. s. *argentum rursum jube.* Faërnus.

Rursum rescribi] Reddi, renumerari: quia negotia pecuniaria ut plurimum veteres apud mensarios per scripturam transigebant: unde etiam additur chirographis, (ut hic Don.) 'Domo ex arca sua:' vel, 'ex mensæ scriptura.' Hinc etiam *scribere*, pro, solvere: vel tradere. *Mer. Casaubonus.*

20 *Ne ego perscripsi*] Multis per scripturam reddidi, multis dedi, ut apud Virgilium, 'Diditur hic subito Trojana per agmina rumor.' *Donatus.*

Discripsi] Ita videtur legisse Donatus. qui super hoc loco ita dicit, 'Multis per scripturam reddidi, multis dedi: ut apud Virgilium: 'Diditur hic subito Trojana per agmina murmur.'' quod exemplum ex Virgilio ad *discripsi* optime facit; ad *perscripsi* nullo modo. *Faërnus.*

25 *Vestri honoris causa*] I. e. Vestro honori consulens, vel, pro eo quo vos prosequor honore: vestri reverentia. *Mer. Casaubonus.*

26 *Quæ tantundem dotis dabat*] Meliore numero habent o. l. s. *quæ dotis tantundem dabat.* Faërnus.

27 *Cum istac magnificentia*] Quia dixerat, 'vestri honoris causa:' qui magnificus prætextus. *Mer. Casaubonus.*

28 *Fugitive*] Furcifer. *Idem.*

39 *Aut tuà facta*] Omnia enim jam, agnita Phanio, senibus innotuerant. *Idem.*

Irritor] Laudat Nonius Marcellus, cap. 1. *Bæclerus.*

42 *Quin tu mihi argentum cedo*] Hoc ab utroque cum clamore dici accipiendum est. *Donatus.*

43 *In jus ambula*] Ad judicem eamus scilicet. nam *jus*, pro loco est. Cicero, 'Quandoquidem te in jure conspicio.' *Idem.*

44 *Enimvero si porro odiosi esse pergitis*] Vultu juvandum est, et pronuntiatione, hoc, quod tam minaciter suspenditur. *Idem.*

Enimvero] *Enimvero*, principium est aliquid per iracundiam dicturi; ut, 'Hic tum alius ex alia parte enimvero hoc feret,' &c. *Idem.*

45 *Indotatis*] Hoc est, ut Phanio. *Idem.*

47 *Etiam dotatis soleo*] Ut Nausistratæ. *Idem.*

Dotatis] Qualis Nausistrata, Chremetis uxor. *Mer. Casaubonus.*

47. 48 *Nihil. hic quondam noram*] Κωμικῇ μιμήσει, non sine suavitate et lepore, ad ἀνταναγωγὴν transit. *Bæclerus.*

49 *Nullus sum*] Perii, mortuus sum. *Donatus.*

50 *Educit*] Ita alibi, non semel, pro *educat.* Mer. Casaubonus.

Sepultus sum] Αὔξησις. nam plus est, quam *Nullus sum.* Donatus.

Sepultu' sum] Multi conclamatæ spei ad vitam revocati sunt: sed sepultis nulla spes reliqua. *Mer. Casaubonus.*

52 *Ludos facit*] Ludit, irridet. subaudi, nos. ut apud Plaut. 'Exploratorem hunc faciamus ludos suppositituum, Donicum adeo ipsus sese ludos fieri senserit:' alibique quanquam etiam *nobis* possimus: ut idem Plaut. 'Nec pol ego Nemeæ credo, neque ego Olympiæ, Nec usquam ludos tam festivos fieri, Quam hic intus fiunt ludi ludificabiles, Seni nostro, et nos-

tro Ol. villico.' et Ter. And. act. III. sc. 1. 'quos mihi ludos redderet?' *Idem.*

53 *Quid vis tibi? argentum quod habes? condonamus te*] *Vis* iterum subaudiendum est; ut sit, *Vis argentum quod habes?* et est ἀσυνδέτως inferendum *Condonamus te.* Sic est illud apud Virgilium, 'Vultis et his mecum pariter considere regnis? Urbem quam statuo, vestra est.' *Donat.*

54 *Condonamus te*] *Condono* ablativo junxit: ut in Eunucho, 'Habeo alia multa, quæ nunc condonabitur.' *Id.*

55 *Malum, ergo me sic, &c.*] *Malum* adverbium est interpositæ indignationis. *Idem.*

57 *Nolo, volo: volo, nolo rursum*] Primo singula separatim: deinde simul utraque pronuntianda sunt. *Id.*

Nolo, volo, volo nolo rursum] Inter eruditissimas Donati notas est, quæ hic adscribitur: 'primo singula,' &c. nihil potuit magis dici aptum ad evolvendam vim διανοίας μιμητικῆς. *Barclerus.*

58 *Quod dictum, indictum est: quod modo erat ratum, irritum est*] Plaut. Aulul. 'At scio quo vos pacto soleatis perplexarier: Pactum, non pactum est, non pactum, pactum est, quod vobis lubet.' *Mer. Casaubonus.*

61 *Injeci scrupulum*] Adel. act. II. sc. 2. 'Injeci scrupulum homini.' Vide And. act. V. sc. 4. *Idem.*

62 *Hoc tantum argenti*] Ut apud Cic. 'Hoc tantum domestici mali.' *Idem.*

64 *Animo virili*] A necessario adhortatur. *Donatus.*

68 *Placabilius*] Ad placandam uxorem utilius, conducibilius. *Mer. Casaubonus.*

69 *Impuratum*] Impurum. *Idem.*

Nostro modo ulcisci] Ingenio scilicet. *Donatus.*

Nostro modo] Nostro arbitrio. *Idem.*

70 *Hæreo*] Ægre postea expediam. *Mer. Casaubonus.*

71 *Hi gladiatorio animo*] Parato ad periculum. hoc est, ita perdito ac temerario, ut non sibi caveant, dummodo vulnerent. ut Sallustius, 'Avidius alter alterum sauciare, quam semet tegere.' *Donatus.*

Gladiatorio animo] Infesto, pernicioso, sanguinolento: sumpta a gladiatoribus metaphora, quibus aut occidere aut occidi dicta lex est. Longe alia mente Philosophi veteres æquanimitatem et patientiam erga adversarios athletarum nobis commendant exemplo, quos quamvis infestis armis, non tamen et animis congredi testantur. Videatur Anton. Imper. de seipso, et quæ nos ibi. *Mer. Casaubonus.*

Ad me affectant viam] *Affectant viam*, plenum: quod nos ἐλλειπτικῶς. *Donatus.*

Affectant viam] Recta tendunt. Plaut. 'Scio quam rem agat, ut me deponat vino, eam affectat viam.' Virgil. 'Viamque affectat Olympo.' *Mer. Casaubonus.*

72 *Ut placari possit*] *Ut* pro *ne non.* Donatus.

74 *Quum de medio excessit*] Pro quia. *Idem.*

De medio excessit] Et ad dictum, et ad rationem dicti, comicum est. *Idem.*

E medio excessit] Obiit. *M. Casaub.*

75 *Astute aggredimini*] Εἰρωνεία. Et proprie *adgredi*, accedere ad dimicandum est. Bene ergo servavit translationem a gladiatoribus cœptam. *Donatus.*

77 *Ain' tu? ubi peregre*] Modo ad Chremetem cum invectione conversus est. *Idem.*

Peregre] Peregrinans in Lemno. *M. Casaubonus.*

78 *Veritus*] Verens, reverens fueris. nisi cum Palmerio, *Neque hujus sis veritus* (i. e. nihil veritus sis, flocciferis) *Quin fam. primariæ cont. faceres.* ut τὸ ei redundet: ut alibi sæpe. *Idem.*

80 *Lautum peccatum tuum*] Ut la-

ves, ut maculam. *Donatus.*

82 *Lachrumis si extillaveris*] *Stillare*, est guttas emittere ex corpore. *Extillare*, ipsum corpus guttatim finiri. Ergo quasi totum in lachrymas converti, et ex toto stillare corpore. *Idem.*

83 *Malum, quod isti dii, deæque omnes duint*] *Malum*, in magna ira aut indignatione usitatissima interjectio. ut supra, IV. 5. 'Quid tua, malum, id refert?' Hanc igitur vocem (quæ vox alioquin infausta est) cum justa Demiphoni hic expressisset indignatio; omnis diritatem (ita enim illi de talibus verbis judicabant) statim a se deprecatur, et Phormioni imprecatur dum addit, *quod isti*, *&c.* vide supra, act. III. sc. 2. 'ne quid suo suat capiti.' et Hec. act. III. sc. 1. *Mer. Casaubonus.*

84 *Hominem quemquam esse audacia*] O. I. s. sic verba ordinant, *quemquam esse hominem audacia?* Faërnus.

85 *Publicitus*] Id est, publica cura atque consilio. *Donatus.*

Publicitus] Publica cura atque consilio, ut quod intersit publici ex hominum conspectu longissime submoveri. *Mer. Casaubonus.*

86 *In solas terras*] Virgilius, 'Pastorum et solis exegit montibus ævum.' Et Sallustius in primo, 'Solis viis.' *Donatus.*

87 *Nesciam prorsus*] Liber Bembinus, *prorsum*, apposite ad rationem versus. *Faërnus.*

88 *In jus eamus*] Ad prætoris sellam, modo enim locum significat. *Donatus.*

In jus! huc, si quid lubet] Apparet parasitum niti ad domum Chremetis, senes vero ad forum conari attrahere. *Idem.*

In jus eamus. PH. *in jus! huc, si quid lubet*] Apposite cogitavit Donatus, quando existimat, parasitum niti ad domum Chremetis: senes vero ad forum conari attrahere. quod sequentia docent. itaque antea parasitus, ex ambiguo huc alluserit vs. 44. *Barclerus.*

90 *Etenim solus nequeo*] *Etenim*, pro *at* posuit: ut turbatum ostenderet. Sic alibi, 'Etenim non sinam.' *Donatus.*

Una injuria est] Id est, actio injuriarum ex lege. *Idem.*

91 *Lege agito ergo*] *Lege agito* dicebatur ei, cujus intentio contemtibilis adversario videbatur: Plautus in Aulularia, 'Lege agito mecum, molestus ne sis, et cœnam coque.' *Idem.*

Altera] Quam fecisti dotatæ uxori. *Idem.*

95 *Pugnos in ventrem ingere*] Urbane *in ventrem*, quasi parasito. An *ventrem*, totum parasitum dicit? ut Lucilius in secundo: 'Vivito, lurcones, comedones; vivite, ventres.' An simpliciter? quia qui resistit, ne sequatur trahentem, collo obtorto repandum se facit, et ventrem projicit. quum autem in ventrem feritur, curvatur et sequitur. *Idem.*

Ventrem] Ventriculum, (qui vulgo stomachus) ut eo crebris ictibus percusso vox et vires Phormioni ad tempus deficerent, vel, *venter*, i. e. ventris mancipium: belluo, gurges. ut ad Tit. I. in Epimenidis versu, a Sancto Paulo citato, Cretenses appellantur γαστέρες ἀργαί, 'ventres otiosi.' *Mer. Casaubonus.*

96 *Exclude*] Alii, *exculpe*. Mer. Casaubonus.

SCENA VIII. Senarii. vs. 2. duo ex Mss. nostris, *hem*. vs. 6. duo; *quid ergo est q. i. n.* vs. 29. omnes; *neque post illam v. a.* vs. 41. unus; *habet hæc uxor ei quod dum vivat usque in aurem obganniat*. alter; *habet hæc ei quod dum vivat aurem obganniat*. Argent. *habet hæc ei quod dum vivat aure obganniat*. vs. 42. et 43. unus; *quid nunc ego mea commemorem Demipho sigillatim, qualis in hunc fuerim*. alter; *quid ego commemorem tibi Demipho sigillatim, q. in h. f.* Argent. *quid ego nunc comm. tibi sig. qualis ego in hunc fue-*

rim. vs. 44. omnes; *meriton' vid. meo h. f.* vs. 48. duo; *respondeas.* vs. 52. omnes; *nihil pudet te.* vs. 54. Arg. ut ed. Meorum unus; *fiet ut voles.* alter; ut ed. sed in margin. *Cr. fiat ut voles.* vs. 65. Argent. *eamus intro hinc*, Demiphoni tribuit; meorum unus Nausistratæ, alter Phormioni. τὸ *fiat* Argent. Chremeti, ut ed. ut et meorum unus; alter Nausistratæ. *Bœclerus.*

1 *Quis nominat me*] *Hic velut controversia est: in qua reus fit maritus malæ tractationis. et est status qualitatis venialis.* Donatus.

4 *Ubi sit, nescit*] Præ terrore scil. et consternatione mentis. Plaut. 'Equidem quo eam, aut ubi sim, aut qui sim, Nequeo cum animo certum investigare.' At sensu philosophico, de plerisque id non minus vere dicas hominibus, ut egregie docet sapientissimus Imperator, de se ipso. *Mer. Casaubonus.*

5 *Si non totus friget*] Nonius laudat hunc versum II. 325. *Bœclerus.*

7 *Pergin' credere*] Jam antea dixerat, 'cave isti quidquam creduas:' (i. credas:) hic iterum alieno loco ingerit; et expostulat cum uxore, quasi jam pronuntiata sententia, quæ tamen nihil adhuc audiverat. plane ut illi, qui, metu mortis imminentis, mortem sibi consciscunt. Meticulosum hominem, sed et vim conscientiæ ista pulcre exhibent. *M. Casaubonus.*

8 *Delirat miser timore*] Graviter utrumque: *delirat*, et *timore*. nam deliratio senectuti convenit, timor conscientiæ. *Donatus.*

9 *Temere*] Sine causa. *M. Casaub.*

12 *Ohe tu factum est abs te sed*] Q. d. desine tu tandem: satis jam fratris causam egisti. *Bœclerus.*

Factum est abs te sedulo Pro fratre] Bene de fratre tuo meruisti, me irritando. *Mer. Casaubonus.*

16 *Mi homo, di melius duint*] Quærit Probus, an matrona tam familiariter *mi homo* recte dicat alieno: sed frustra. nam fœminarum oratio, etsi non blanditur, blanda est. *Donatus.*

18 *Quid agimus*] Facete dictum. *Idem.*

Quid agimus] Metu stupentis verba hæc, et de fuga cogitantis. *Mer. Casaubonus.*

19 *Pro di immortales facinus indignum et malum*] O. l. s. præter Victorianum, et Vaticanum, et Basilicanum, ita habent: *facinus miserandum et malum. miserandum* autem, quoad Nausistratam, in quam ex hoc miseria redundabat: *malum*, quoad Chremetem, qui id amiserat. *Faërnus.*

21 *Qui mihi*] Eleganter insertum *mihi*. ut in Heautont. 'Is mihi, ubi adbibit plus paulo, sua quæ narrat facinora?' *Donatus.*

Qui mi] Oratio imperfecta, iratæ ac stomachanti conveniens. q. d. An quicquam hoc meo viro, aliisque similibus (vel, hoc hominum genere) indignius, qui, &c. Τὸ *mi* redundat; ut alibi sæpe: an elegantiæ causa, incertum est. *Mer. Casaubonus.*

Ad uxores ventum est, tum fiunt senes] Eleganter *fieri* dixit. Et generaliter invidiosius, quam si unum accusaret senem. *Donatus.*

Tum fiunt senes] Quanto honestius hoc extulit, quam Plautus, Asinaria v. 2. 21. &c. tum IV. 2. 8. et 4. *Bœclerus.*

Tum fiunt senes] Plaut. 'Ain tu, apud amicum munus adolescentuli fungare? uxori excuses te, et dices senem?' *M. Casaubonus.*

23 *Hæccine*] Si hæc vera lectio, tum fuerit enallage generis neutrius, pro fœminino, sed magis probem, quod in Plantin. aliisque reperitur, *hæcine.* Idem.

24 *Quæ nostros fructus minuebat vilitas*] Supra, act. v. sc. 3. 'Nam ex his prædiis,' et quæ ibi sequuntur. *Idem.*

25 *Ego, Nausistrata*] Qualitas venialis a concessione. *Donatus.*

Culpam meritam non nego] Subaudiendum est, Chremetem culpam me-

ritum. quo modo et supra dictum est, 'arbitrabitur commeruisse culpam.' item Plauto in Captivis: 'Neque te commeruisse culpam.' *Faërnus.*

26 *Sed ea quin sit ignoscenda*] Quis, qui sit paulo æquior, dubitet scil. vel tale quid. Al. ed. *Sed eam quæ sit ignoscenda:* in eandem sententiam. *Mer. Casaubonus.*

Verba fiunt mortuo] Non est passus parasitus, ut totam sententiam senex explicaret. *Donatus.*

Verba fiunt mortuo] Frustra hæc verborum (quibus iratam Nausist. placare studebat Demipho) opera Chremeti impenditur, qui jam pro mortuo habendus. *Mer. Casaubonus.*

27 *Nam neque negligentia tua, neque id odio fecit tuo*] Locus in hac causa principalis est, ἀπὸ τῆς συγγνώμης καὶ εὐνοίας. et ideo in duo divisit, nec negligentia circa te, nec odio inquit factum. Præterea et περιστάσεως addidit defensionem, 'Vinolentus, fere abhinc annos quindecim, mulierculam,' &c. ab ætate ejus, a tempore criminis; a diminutione; contemptuque pellicis, ab eventu, ab animo facientis; quod mortua est; postremo et a precibus. Et epilogum ἀπὸ τῆς εὐνοίας τῆς ἐκβάσεως fecit, admonens illam oratorie mansuetudinis suæ. *Donatus.*

Nam neque neglig.] Non vult ἀδίκημα, sed ἁμάρτημα hoc videri. vide Aristot. in Rhet. *Bœclerus.*

Neque odio id fecit tuo] *Odio tuo* pro, *odio tui:* Græcorum imitatione. ita et *negligentia tua* capiendum. *Mer. Casaubonus.*

28 *Vinolentus*] Ab imprudentia defensio. *Donatus.*

Abhinc annos quindecim] A tempore defensi. *Idem.*

29 *Eam compressit*] Bene dixit *compressit:* quod interdum est non amoris, sed injuriæ. *Idem.*

Neque post illa unquam attigit] Ita facti pœnituit. Hic locus ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως est, id est, ab eo quod futurum sit; facilius enim ignoscitur non ultra peccaturis. *Idem.*

30 *Ea mortem obiit: e medio abiit*] Bis idem dicit, et merito hic immoratur, ubi præcipuum causæ præsidium, 'Ego redigam res in gratiam, hoc fretus Chreme,' &c. *Mer. Casaub.*

32 *Cupio misera in hac re jam defungier*] Egregie hic exprimuntur, 'quæ in tali re muliebris dolor, quo est mœstior imbecillo animo, eo miserabilia magis querentibus subjicit,' ut hoc verbis Livii efferam. Estque tota hæc scena eruditissima; ut mirer, qui expunctam voluerit Vir Magnus, cui scire licuit, non potuisse talia nisi a Terentio scribi. *Bœclerus.*

Defungier] *Defungi,* desinere. *Donatus.*

33 *Ætate porro minus peccaturum putem*] Quia dixit, 'Abhinc annos quindecim.' *Donatus.*

34 *Senectus si verecundos facit*] Modeste et graviter. *Idem.*

36 *Quid mihi nunc adfers*] Callidius usa est ad ultimum πάθει, converso ad ipsum defensorem mariti. de qua vi contradictionis exultat parasitus, tanquam confecto mortuoque adversario suo. *Idem.*

37 *Exequias Chremeti*] Bono ordine, primo, *Delirat miser timore.* post, *verba fiunt mortuo.* ad ultimum, *Exequias Chremeti.* delirat, moritur, effertur. *Idem.*

Exequias Chremeti, quibus commodum ire, jam tempus est] Vetus in dicendi funeris formula. Chremeti, ut mortuo, insultat impudens parasitus. Ita et Plaut. in Asin. 'Ecquis currit pollinctorem accersere? Mortuus est Demænetus.' *Mer. Casaubonus.*

38 *Sic dabo*] Sic tractabo. Heaut. v. 2. 'Adeo exornatum dabo.' *Idem.*

Age nunc, age: Phormionem, qui volet, lacessito] Virgilius, 'Degeneremque Neoptolemum narrare memento.' *Donatus.*

39 *Faxo tali eum mactatum*] Pro eo quod est *eum* * sic frequenter vete-

res. Ennius, 'Omnes corde patrem præbent, animoque benigno Circumfusum.' *Idem.*

Fanno tali eum mactatum] Vide act. I. sc. 1. *Mer. Casaubonus.*

41 *Usque ad aurem obgannias*] Ad aurem obgan. usque. ut in istis, 'Naturam expellas furca licet, usque recurret.' *Idem.*

42 *At meo merito credo*] Ironice. *Idem.*

43 *Novi æque omnia tecum*] Plaut. 'Eloquere, ut quod ego nescio, id tecum sciam.' *Idem.*

46 *Ignosce. orat: confitetur: purgat*] Verba venialis status sunt, *Ignosce, confitetur*. Donatus.

53 *Nil pudere? quo ore illum objurgabis*] Juven. 'Unde tibi frontem libertatemque parentis, Cum facias pejora senex?' *Mer. Casaubonus.*

54 *Imo, ut meam jam scias sententiam*] Soleo legere, *sciat*, maritus meus, scilicet; quod rectum puto. *Faber.*

59 *Tu tuum nomen dic*] Bene *tu* pronomine utitur; quia non habet nomen. Nam potentiorum blandimentorum circa inferiores hoc fuit, ut nomina eorum quærerent, et quum audissent, ipsis nominibus eos compellarent statim. Tale est in Adelphis, 'Qui vocare? Geta. hominem maxumi pretii,' &c. *Donatus.*

60 *Vestræ familiæ hercle amicus*] Hoc propter Antiphonis amicitiam dixit. *Idem.*

Et tuo summus Phædriæ] *Amicus* iterum subaudiendum. *Idem.*

Tuo summus Phædriæ] Eun. act. II. sc. 2. 'Plurima salute Parmenonem suum impertit Gnatho.' *M. Casaubonus.*

64 *Et quod tuo viro oculi doleant*] Propter quod vir tuus riagatur? quod fit illi ἀλγηδὼν ὀφθαλμῶν, ut Græci vulgo. *Idem.*

Me ad cœnam voca] Facete ex persona parasitica beneficii optio facta est, quod promiserat mulier. *Donatus.*

65 *Sed ubi est Phædria judex noster*] Bene *judex*: ad illum enim mulieris delata sententia est, ut quum ita agitur, tuta sint marito omnia. Et per *εἰρωνείαν* ridicule dicitur ab ea quæ irata erat. *Idem.*

66 *Judex noster*] Nihil facetius, quam judicem capi adversus crimen voluptatis paternæ, et amatorem filium, et fratrem Antiphonem, cui nubet furtiva filia. *Idem.*

Judex noster] Terribilis scilicet censor paternarum deliciarum. Vides igitur hic omnino sublatam uxoris iracundiam. *Idem.*

FINIS NOTARUM VARIORUM.

RECENSUS EDITIONUM

TERENTII,

LONGE AUCTIOR WESTERHOVIANO,

ET NOVA RATIONE DESCRIPTUS.

[EX. ED. BIPONT. 1779—80.]

ÆTAS I. nutrix, an. 1469—1500. Archetyporum s. editionum principum, quæ hodie rarissimæ et pro Codicibus habentur. Terentium pleræque ex Codd. absque versuum distinctione exhibent; dein et ad metri rationes, quas primus Ang. Politianus curare aggressus est (teste Benedicto Philologo Flor. in præf. ad Petr. Crinitum recusa edit. Argent. 1516.) atque ab an. 1487. in edd. adnotatas reperimus.

Terentius poëta, cum Commentario Donati Grammatici. 4.

——— cum vett. variorum Commentt. Venet. fol.

——— per Jo. Hugonis de Gengenbach, sine dist. vers. fol.

Ælii Donati notæ ad Terent. sine textu. fol. ed. elegantissima.

1469 Editio princeps, in Bibl. Com. Sunderlandiæ. Westerhovius impressam anni notam dicit; Harius manu adjectam putat.

1470 Ed. Mediolan. I. cum Donato in Ter. per Ant. Zarotum, impendio Jo. Legnani. Mediol. fol. a nemine editorum adhuc collata.

1471 Veneta I. per Jo. de Colonia (ab Hario consulta).

1472 Romæ Donati Comm. sine textu: 'Conradus Sweynheim Arnoldus Pannarzque Magistri, impresserunt,' &c. lit. uncial. (inter cimelia Bibl. Archipal.)

1474 s. dist. versuum (Harius contulit).

— Tarvisina I. c. Donato et Calphurnio. Fol.

1475 Vicentina c. Don. et Calph. per Herm. Levilapidem, Coloniensem (alias H. Lichtenstein).

1476 Mediol. II. fol.

— Veneta II. c. Don. et Calph. per Jac. Rubrum. fol. Quamvis mendis scateat, insignia tamen veteris scripturæ vestigia habet, quæ Muretus in corrigendo secutus.

1477 Tarvisina II. c. Don. Calph. per Herm. Levilap. Col. fol.

— Tarvisina III. alia c. iisdem Comm. fol.

— Mediolan. III. per Domin. de Vespolate et Jac. de Martiano. Fol.

*1479 Veneta III. c. Donato, recogn. a Franc. Diana (I.), per Nic. Girardengum. Fol. Hanc sibi Crollius ex Bibl. Friburgensi comparavit.

1480 Veneta IV. ex castig. Angeli Sabini (I.), fol.

— Parmensis c. castigg. Pomponii Læti.

1481 Tarvisina IV. c. Don. interpr. per M. Paulum Ferari et recogn. per M. Aloysium Strazarolum. Fol. (a Westerh. collata).

— Neapolitana s. verss. ex castig. Ang. Sabini (II.), fol.

1482 Veneta V. c. Don. ex rec. Fr. Diana (II.), fol.

1483 Veneta VI. c. Don. per Andr. de Asula et Bartha de Alexandria socios. Fol.

— Mediolan. IV. Fol.

1485 Veneta VII. c. Don. per Simonem dictum Bevilaqua. Fol. (Bibl. Sam. Engelii.)

1486 Terentii Phædria Comœdia in ling. Germ. versa c. Comm. etiam Germ. miris ac facetis figuris exornata. In fine legitur: 'Dise Comedia hat Hanns Nythart zu Ulm lassen truchen den Cunrad Dinchmut nach Christs Gepurt MCCCC. LXXXVI. Iar.' Fol.

1487 Veneta VIII. distinctis versibus, c. Don. et Calph. ex rec. Fr. Diana (III.), per Andr. de Paltaschichis Catarensem. Fol.

1488 Veneta IX. c. Don. per Valerium Superchium, (cujus extat præf.) fol.

1489 Veneta X. c. Don. per Bern. de Choris et Simonem de Luero. Fol. (Bibl. Engel.)

1490 Veneta XI. distinctis versibus per M. Theodor. de Ragazonibus de Asula, fol. (Westerh. collata).

1491 Veneta XII. c. Don. et Calph. Fol.

1492 Veneta XIII. per Peregr. de Pasqualib. de Bononia. Fol.

1492 Parisiensis I. c. Comm. Guid. Juvenalis (I.), opera Georg. Wolff. Fol.

1493 Lugdun. I. s. verss. c. figg. et Guid. Juv. interprr. (II.) Fol.

— Veneta XIV. c. Don. Fol. (Bibl. Pal.)

1494 Veneta XV. s. verss. c. Comm. Don. Calph. et Guid. Juv. per Simonem Papiensem, dictum Bevilaqua, impensis Lazari de Isoardis de Savilla. Fol.

— Veneta XVI. c. Comm. Ital. 4.

*1496 Argentoratensis I. c. Directorio artis comicæ, vocab. sent. et glossa interlineari (Guid. Ascensii) et Comm. Don. Calph. Guid. Juven. et Io. Badii Ascensii, et figuris per Jo. Reinhard. cogn. Gruninger. Fol. Huic similis, vel etiam vetustior ed. c. figg. quam in præf. descripsimus, nobis ad manus est. Cf. Bibl. Uffenb. T. II. Incun. artis typogr. p. 61. n. CLXIX. Hambergerus titulum sic profert: 'Terentius cum directorio vocabulorum, sententiarum, artis comicæ, glossa interlineari, commentariis, Donato, Guidone, Ascensio.' in fin. 'Impressum in imperiali ac libera urbe Argentina, per magistrum Joan. Grüninger, accuratissime nitidissimeque elaboratum, et denuo revisum atque collectum ex diversis commentariis, anno 1496. Kal. Nov.' Fol.

1497 Veneta XVII. c. Comm. Don. Guid. Juv. et Calph. per Sim. dictum Bevil. Fol.

1499 Argentor. II. c. figg. ap. Jo. Gruning. fol. hæc est versio Germ. Cf. Uffenbach. Bibl. T. II. Inc. art. typogr. n. 199. p. 68. sq.

— Veneta XVIII. c. quatuor Comm. Donati, Guid. Calph. Ascensii. Fol.

Ætas I. exhibet 40. editiones, e quibus Venetæ, additis duabus incertis, sunt 20. Mediol. 4. Tarvis. 4.

ÆTAS II. pueritiæ 1500—1532. s. ectyporum, Commentatoribus fœcundior, a Criticis deserta. Illorum numerum auxere post Calph. Guid. Juvenalem, Iod. Badius Asc. Petrus Marsus, Petr. Malleolus, Ph. Melanchthon, criticæ ætatis lucifer. Ectypa vero edd. nobis sunt Ascensianæ, Juntinæ, Aldinæ, R. Stephani, et Gryphianæ.

1500 Parisina I. c. n. Iod. Badii Ascensii. Fol.

— c. comment. Donati et Calph. Venet. Fol.

1503 Paris. Ascensii II. 4.

1503 Argentoratensis III. c. P. Marsi et P. Malleoli annott. et marginariis exornatt. arte et industria honesti Joh. Priis Argentin. 4. Kal. Febr. in Bibl. Uffenbach. Inc. typogr. n. 224.

— Argentor. IV. c. Don. et Calph. Gruningeri III. c. iconibus ridicule in ligno descriptis.

1504 Paris. Ascensii III. 4.

— Veneta c. quinque Comm. Fol.

1505 Argentor. V. c. Don. Fol.

— Juntina I. Florent. 8. (an c. præf. Bened. Philol. Flor.?)

1506 Argentor. VI. c. Comm. P. Marsi et P. Malleoli. 4.

1508 Paris. Ascensii IV. c. Guid. Juv. familiari explanatione ab I. Badio Asc. recognitæ, impressæ quam diligentissime per Nic. de Pratis. Fol.

— Lipsiensis. 4.

— Veneta per Lazar. de Suardis.

1509 Juntina II. Florent. 8.

— Paris. 4.

1511 Paris. 4.

— Lugdun. c. expl. Guid. Juv. et I. Badii Asc. sine metro. 4.

1512 Veneta c. V. Comm. Don. Guid. Juv. Calph. Asc. et Servii. Fol.

1513 Mediolan. a Guid. Juven. familiariter expl. et ab Iod. Badio recogn. per Jo. Ang. Scinzenzeler. Fol. Bibl. Uffenb. T. II. hist. Inc. art. typ. n. 177. p. 63.

— Argentor. VII. c. Comm. Marsi et Mall. 4.

1515 Veneta per Laz. de Suardis.

1516 Tubingensis. 4.

— Argentor. VIII. c. præf. Bened. Philol. Flor. repetita ex ed. Italica.

1517 Aldina I. in ædibus Aldi et Andr. Asulani. Venet. 8.

1518 Veneta c. V. Comm. Don. Guid. Calph. Ascensii, et Servii. Venetiis, Jussu et impensis Georgii de Rusconibus.—Ed. rar. eleg. c. figg. fol.

1519 Argentor. IX. c. n. Marsi et Mall. 4.

— R. Stephani I. Paris. fol.

— Daventriensis Adelph. et Heaut. 4.

1520 Lugd. a. verss. c. Comm. Guid. Juv. ex rec. Badii. 4.

1521 Veneta c. Comm. Don. et al. ap. G. de Rusconibus. Fol.

— Basil. ed. L. Victor. Fausti ex off. Froben. 8.

1521 Aldina II. Venet. 8.
— Mogunt. per Schefferum. 8. Repetitio Aldinæ.
1522 Basil. ed. correctissima.
— R. Stephani II. Paris. Fol.
1523 Colon. apud Jo. Gymnicum. 8.
1526 Antverp. cura Ph. Melancht. 8.
1527 Lugdun. 4.
1528 Mogunt. a Ph. Melancht. restit. et scholiis illustratus. 4.
— Paris. ap. Petrum Vidovæum. 12.
1529 R. Stephani III. Paris. c. Don. et Calph. Fol.
— Lugdun. 8.
1530 Lovan. cura Andr. Barlandi. 4.
1531 Antverp. 8.
— R. Stephani IV. Paris. 8.
1532 Lugdun. Gryphii, c. schol. Melancht. 8.
— Paris. Rob. Steph. 12.

Incerti anni Pictaviensis, ex rec. Phil. Mel. Westerhovio usurpata. Et hæc ætas exhibet 47. edd.

ÆTAS III. adolescentiæ s. criticæ nascentis 1532-1565. Agmen Criticorum ducit Erasmus Roter. qui metrum denuo curavit. Eum secuti sunt Jo. Rivius, R. Stephanus, Ant. Goveanus (vir ingeniosus), Henr. Lor. Glareanus, Georg. et Franc. Frabricii, J. C. Scaliger, Jo. Fabrini, P. Antesignanus, et qui multa ausus, multum quoque Terentio profuit M. Ant. Muret. &c.

*1532 Basiliensis Frobeniana ex rec. Erasmi, c. schol. ex Don. Aspero et Cornuto. Fol. Editio hujus ætatis princeps.
— Paris. R. Steph. s. Comm. 12.
1533 Paris. R. Steph. s. Comm. 8.
———————— ex rec. Erasmi c. Donati argg. et versuum generibus.
1534 Paris. R. Steph. 16.
— Antverp. 8.
— Basil. ap. Froben. 8.
— Colon. c. n. Erasmi, Jo. Rivii, P. Bembi, P. Marsi, Ph. Melancht. Chr. Hegendorphini, P. Malleoli, et Barth. Latomi. 8.
1535 Tigurina Froschoveri c. schol. per Diethelm. Cellarium collectis.
— Lugd. c. n. Varr. 4.
— Paris. R. Stephani. 8.

1536 Antverp. e rec. Erasmi et Rivii. 8.

— Lugdun. Seb. Gryphii. 8.

— Paris. R. Steph. c. Comm. Don. Calph. Fol. Atque hæc est editio Erasmica II. cujus tit. vide ap. Hamberg.

— ibid. c. Comm. 4.

— ibid. s. Comm. 8.

1537 Colon. ap. Jo. Gymnicum c. schol. 8.

— Lugd. c. Comm. Don. et Guid. Juv. 4.

1538 Ed. Erasmicæ princ. (1532.) repet. Basil. Frob. Fol.

— Lugdun. Gryph. a Phil. Melancht. et Jo. Rivio ad exempl. vetusta rec. 8.

— R. Steph. Paris. Andria. 4.

— ibid. Eunuchus et Adelph. 4.

1539 ibid. Phorm. et Hecyra. 4.

— Paris. Colinæi. Heaut. Adelph. Hecyr.

1540 R. Stephani. Paris. 24.

— Lugdun. Gryph. post Ph. Melancht. et Des. Erasm. per J. Rivium recogn. 8.

1541 Aldina III. Venet. 8.

— R. Steph. Paris. c. Don. et Calph. 4.

— ibid. ap. eund. 8.

— ibid. ap. eund. 12.

— Ter. ab Ant. Goveano integritati suæ restitutus Lugd. ap. Gryph. 4.

1542 Lugdun. Gryph. 8.

— Paris. fol.

1543 Veneta...summa denuo vigilantia recognitæ et judicio Henr. Loritii Glareani illustratæ, ap. Mich. Sessam. 8.

1544 Lugdun. Seb. Gryph.

1545 R. Stephani Paris. s. Comm. 8.

— Paris. ap. Vascosan. 4.

1546 R. Stephani Paris. Andria, omni interpr. genere in adolescentulorum gratiam facilior effecta: ut ex hac Comœdia omnes deinde alias ab eodem Comico conscriptas nullo negotio assequantur juvenes bonarum literarum studiosi. 8.

— Misniensis c. annot. Bergii. 8.

— Lugdun. ap. Beringos fratres. 12.

— Antv. Donati, Asperi, Cornuti, Calph. Comm. illustr. 8.

— Veneta. fol. inter edd. primarias refertur.

1546 Veneta, ex off. Erasm. ap. Vinc. Valgrisium. 8.

1547 R. Steph. Paris. c. argg. ex Donato. 4.

— Lugdun. Gryph. 12.

1548 Basil. ap. Brylingerum c. Comm. Don. Calph. Erasm. Melancht. Fr. Fabr. Marcodurani et Theod. Pulman. 8.

— Argentor. c. castigg. Jo. Rivii et G. Fabricii. 8. Georg. Fabr. usus est Cod. pervetusto et collationibus cum Cod. Vatic.

— Il Terentio Latino commentato in lingua Toscana da Giov. Fabrini. Venet. 4.

1550 Tigurina c. n. Iod. Willichii et M. A. Mureti, editore Greg. Wagnero Refelliano. 8.

1551 Paris. c. n. varr. fol.

— R. Stephani. Paris. 8.

— Lugdun. Gryph. 12.

1552 Paris. c. variis lectt. et restituta versuum ratione et scholiis Donati, Calphurnii, Commentariis et annotationibus Melancht. Erasm. Gov. J. C. Scalig. L. Vict. Fausti, P. Bembi, Barlandi, Latomi, Marsi, Rivii, Steph. Doleti, Glareani, Jo. Theod. Bellovaci, et Iod. Willichii. Fol. c. figg.

— Lovan. ... ab Ant. Goveano integritati suæ restitutæ. 4.

1553 Veneta c. Comm. Don. Guid. Juv. Marsi, Doleti, Calph. ap. Barth. Cæsanum. Fol.

— Veneta alia. Fol.

1554 Lugdun. Seb. Gryph. Latine et Gall. c. figg. 8.

1555 ibid. 12.

— Colon. c. Comm. Iod. Willichii in omnes Ter. fabb. 8.

— Aldina (Mureti I.) cura M. A. Mureti; ap. P. Manutium. Venet. 8.

1556 Lugdun. cura P. Antesignani, Rapistagensis. 8. Habet hæc ed. I. argg. brevesque notas c. prosodia carminumque ratione.

1557 Comœdiæ omnes. Venet. Fol.

— Argent. 8.

1558 Paris. 4.

— Venet. fol. expressa ad edit. Paris. 1552. Fol.

— Ant. Goveani II. 4.

— Aldina II. c. M. A. Mureti (IV. Codd. Mss. usi) argg. et notis ap. P. Manutium. Venet. 8. Editio præstans; sed dum Muretus metro consulere studuit, plus justo sibi videtur indulsisse doctis.

1558 Paris. c. argg. et notis Mureti. 12.

— Lugdun. 12.

1559 Paris. 4.

— Aldina III. Mureti. Venet. 8.

1560 Antverp. cura Th. Pulmanni. 24.

— Colon. c. nott. Don. Asperi, Cornuti, &c. 8.

— P. Antesignani (qui summam laboris patientiam attulit Ter.) triplex. Lugd. 8. (cf. Bayle dict. voc. Antes. et Boecleri Bibliogr. crit. p. 119. Bauer T. IV. p. 186.) primum Vol. est repetitio ed. 1556.

— Alterum c. n. Willichii et aliorum.

— Tertium c. n. marg. vers. et paraphr. Gallica, variaque lectione.

— Lips. 8. Catal. bibl. Francof.

— Lugdun. c. Comm. varr. 4.

1561 Paris. cura Goveani. 4.

— Aldina IV. Ter. a M. Ant. Mureto emendatus. Venet. ap. Aldum 8. Beyschlagii Sylloge p. 668.

— Basil. 8.

— Venet. fol. repet. ex illa 1553. c. Don. et aliorum notis. Ven. ap. J. M. Bonellum.

1562 Lugd. Bat. 8. Catal. bibl. Francof.

1564 Dusseldorp. 4.

1565 Antverp. c. Mureti argg. et notis. 12.

— Venet. Gryph. c. n. Goveani. 8.

Aldina V. Mureti ap. Ald. Nep. Venet. 8.

Editiones hujus ætatis 87. quas novimus.

ÆTAS IV. juventutis s. virilis primæ 1565—1615. s. Criticæ adultioris, cujus princeps est Gabr. Faërnus, (qui testante Latino Latiari in ep. 1555. data Tom. II. Epp. 41. intermisso Livio ad Terentium absolvendum iterumque nova diligentia castigandum rediit, tumque jam ad Phormionem pervenerat,) adjutus maxime Codd. aliquot ope, in quibus præstat ille vetustissimus Petri Bembi, a Politiano tractatus, dein Fulvio Ursino pretiosior auro habitus, et ab eo bibliothecæ Vatic. legatus. Editionem vero Faërnianam post mortem auctoris (1561.) absolvit P. Victorius. Neque tamen eo invaluit Faërniana emendatio, ut priorem lectionem, maxime ab Erasmo, Goveano, Mureto, ceterisque directam, profligaret. Inter eos autem, qui post Faërnum hac ætate profue-

runt Terentio, eminent Matth. Bergius, et maxime Frid. Lindenbrogius, cujus studia in Terentio posita hodie præ ceteris jure laudantur ab omnibus. Bene quoque de nostro meriti sunt J. Scaliger, Riccius, Colerus, aliique.

*1565 P. Ter. Com. e vetustissimis libris et versuum ratione a G. Faërno emendatæ: accessere in eas comœdias emendd. libri VI. de versibus comicis liber I. fragmentum Eugraphii interpr. in easdem fabb. cura P. Victorii. Florent. ap. Juntas (I.) 8. Editio nitida et accuratissima.

1566 c. n. Ambr. Berndtii (qui affinis Lutheri et Prof. Orat. Wittenb. † 1542.) edidit Steph. Riccius.

— Leucopetræ 8.

1567 Basil. c. Comm. Don. 8.

— Colon. ed. Wagneri Reselliani c. n. Mureti, Barlandi, &c. 8.

— Antverp. ap. Plantin. 8.

— Venet. cum Comm. varr. Fol.

— Venet. Jo. Fabrini c. Comm. Etrusce scripto. 4.

— Venet. c. n. Goveani ap. Jo. Gryph.

1568 Mulhusana Steph. Riccii I. e prælect. doctor. Viteberg. 8.

1570 Gorlicensis, Riccii II. 8.

— Aldina VI. Mureti. 8.

1571 Brixiensis ap. Jac. Britann. 8.

1572 Faërni, Juntina II. Florent. 8. Repet. primæ 1565.

1573 Lugdun. 8.

*1574 Lipsiensis, typis Vœgelin. c. castigg. et comm. Matth. Bergii, adjunctis Joach. Camerarii, Jo. Rivii, Geo. et Fr. Fabricii castigg. et annott. 8. 2. Voll. Sequitur ubique lectionem Fabr. sed eam contulit c. Faërniana et Muretiana.

— Gorlicensis, Riccii III.

— Antverp. Plantini c. n. margin. 12.

— Paris. P. Antesignani. 12.

— Francof. ex. em. et c. n. Mureti. 8.

1575 Francof. ex rec. Erasmi et Melancht. 8.

— Aldina VII. Mureti.

1576 Antverp. ap. Plant. 12.

1577 Complutensis c. vers. Hispan. Sim. Petr. Avril. 8.

1579 Francof. c. n. Goveani. 8.

1580 c. J. Fabrini Comm. lingua Hetrusca scriptis. Ven. 4.

— Antverp. 8.

— Lugdun. ap. Gryph. Fol.

— Lugd. Bat. Plantin. ex emend. Mureti c. n. Fr. Fabricii. 8.

— Veneta c. Comm. Don. et varr. fol. in Bibl. Gymn. Isenac.

1581 c. conject. et notis J. Scaligeri. 8. in Bibl. Pal. Manhem. Frustra igitur dubitatur, an extet.

1582 Complutensis c. vers. Hisp. S. P. Avril. 8.

1583 Paris. ed. P. Antesignani. 12.

1584 Francof. c. n. brevibus et indice phrasium Christoph. Coleri. 12.

1585 eadem repetita.

1586 Veneta ap. Gryph. c. Comm. Don. et varr. Fol.

— Paris. Lat. et Gall. 12. sine nomine interpretis.

1587 Heidelb. ap. Commelin. ex emend. Faërni c. præf. Victorii et H. Commel. (Faërniana III.) Ed. præstans.

— Juntina III. Florent. ex emend. Faërni et ed. Victorii. Faërniana IV.

*1588 Lips. ed. Erasmica c. schol. Ph. Melancht. 8. Editio mendosissima.

1590 Aldina VIII. Mureti. Venet. 8.

1591 Antverp. Plantin. a Mureto emendata. 8.

1592 Lugdun. c. n. ap. Jac. Stoer. 12.

— Francof. c. argg. et not. Mureti. 8. accuratior.

— Francof. Heaut. c. prælect. leg. Sam. Sebaldi. 8.

— Lips. c. nott. Indd. et medulla s. phraseol. Mart. Hayneccii. 8.

— Francof. cura Melanchthonis. 8.

1593 Lugd. Bat. Mureti c. Ind. vocum antiq. 8.

— Genevensis c. n. Coleri. 12.

— Adelphi c. pr. S. Sebaldi. 8. Hanoviæ.

— Argentor. 12.

1594 Veneta c. Comm. J. Fabrini. 4.

— Francof. c. n. Coleri. 12.

1595 Antverp. 12.

1597 Franeq. 8.

— Bergomensis c. ind. cura Aug. Gambarelli. 8.

1598 Terentium Christianum pro suo ingenio dedere Antverpienses. 8.

1599 Barcinonensis c. vers. Hisp. Avril. 8.

— Lugdun. c. n. Mureti. 8.

1602 Francof. ex recogn. Erasmi Rot. c. scholiis Phil. Mel. 8. Catal. bibl. Francof.

1602 Frid. Lindenbrogii Ter. Com. c. Æl. Donati et Eugraphii vett. Schol. integris Comm. ad Mss. Codd. recensitis, additis propriis et Gabr. Faërni, de Ter. præclare meriti, Obss. Paris. 4. Editio præstantior.

1603 Veneta Mureti. 8.

1604 Lat. et Gall. 12.

1605 Paris. c. schol. et emendd. Mureti. 4.

— Ter. Antverp. 8.

— Genev. cum brevibus ex Mureti G. et F. Fabriciorum notis. 12. Catal. bibl. Francof.

1606 Lips. cura M. Hayneccii. 8.

— ibid. cura Bornii. 8.

1607 Heidelb. ap. Commel. 8.

1609 Lips. stud. Phil. Melancht. et Erasm. Rot. 8.

1610 Francof. c. n. Mureti. 8.

— Lips. c. Comm. Jo. Weitzii. 8.

1613 Antverp. ex off. Plant. 12.

1614 Lips. Steph. Riccii. 3. Voll. 8.

— ibid. M. Hayneccii. 8.

— Paris. P. Antesignani. 12.

— Witteberg. c. emend. Phil. Melancht. et Des. Erasmi ap. Seuberlich. 8.

1616 Lips. Hayneccii. 8.

— Genev. s. Colon. Allobr. 16.

— Basil. c. Donato, typis Conr. Waldkirchi, Imp. Lud. Regis.

Ætas hæc tulit 80. edd. quas novimus.

ÆTAS v. ætatis virilis progredientis, tandem cadentis. 1615—1700. Auctorem ejus facimus Dan. Heinsium, qui pro ingenio suo, neque tamen ubique sapienter, lectionem Terentii direxit, ita ut Faërnianæ ab omnibus fere præferretur. Redit quoque Lindenbrogiana auctior, hujus ætatis ornamentum præcipuum. Præter eos Pareus et Bœclerus bene mereri studuere de Ter. editæque a Bœclero Franc. Guyeti Galli notæ, quibus magis ratio invadendi in textum Ter. quam eum s. stabiliendi s. firmandi continetur. Indulget sibi quoque multum alter Gallus Tan. Faber. Sed plus his profuit Terentio Fabri filia, Anna Dacieria, quæ quamvis non ubique saperet, plerisque tamen eruditis sapientior, non modo rationem scenicam melius ordinavit, sed et ipsi auctori, a se Gallice verso, lucem attulit. Alii magis in colligendis diversorum notis gloriam quæsivere; alii, quo-

rum principes Farnabius, Casaubonus, Minellius, tironibus consulere notis sategerunt.

1615 Dan. Heinsii I. prodiit Lugd. Bat. 12. Præmisit Diss. de Plauto et Terentio.

1618 Heinsii II. Amstel. 12. quam vulgo I. faciunt; sæpius dein repetitam.

1619 Jo. Phil. Parei I. Neap. Nemetum (Neostadii ad Hartam ap. Henr. Starkium) 4. quæ præter notas Rivii, G. Fabricii, Faërni, Mureti, ipsius quoque Parei notas, habet indicem omnium vocabb. (Idem diss. de Terentiana Plauti imitatione, quod argumentum jam ante tractaverat Gaud. Merula in dialogo Terentiano, attexuit Plauto suo.)

— Heinsii III. Amstel. 12.

1623 Frid. Lindenbrogii altera auctior et emendatior. Francof. 4. Sed in ea ep. Lindenbrogii ad Suffridum Calignonum et Faërni notæ sunt omissæ.

1624 Lips. Hayneccii. 8.

— Aug. Vindel. c. Germ. vers. a Dav. Hœschelio et M. Schenckio. 8. quam nominasse pudet.

1628 Argent. J. H. Bœcleri. 8. c. Chrestomathia Terent.

1629 Londin. ap. Wetterhouse. Lat. et Angl. per Dan. Webbe.

1631 Heinsiana Elzevirii, quam Car. Coquelines in Romana editione 1767. secutus est.

1633 Amstel. Heinsiana ap. Jo. Jansson. 12.

1634 Lips. Hayneccii. 8.

1635 Lugd. Bat. Heinsiana, typis Elzev. 12.

1640 Eadem Amst. ap. Jo. Jansson. 12.

1641 Eadem ibid. 12.

— Lips. St. Riccii. 8.

1642 Paris. ex rec. Heinsii, typis regiis. Fol.

*1644 c. Comm. Don. et n. Variorum I. Lugd. Bat. ex off. Hackiana. 8. cura Schrevelii, cujus nomen edd. repetitis præscriptum.

1646 Paris. Lat. et Gall. interprete Sanct. Albino in Andr. Adelph. et Phorm. quater dein repetita. 12.

— Lips. cura Rhenii. 8.

1647 Florentina c. n. Jo. Nardi Florent. 4.

1648 Roterod. Lat. et Belgice cura et notis Henr. Zwaardekronii. 8.

1650 Roterod. Latine et Belgice.

1651 Lubec. c. locupletissimo Ind. philol. et collectaneis Jac.

Kokerti. 8. præmisit Diss. ad Heinsii de Plauto ac Ter. judicium.
*1651 c. n. Th. Farnabii (I.) in 4 priores et Mer. Casauboni in 2 posteriores. Lond. et Amst. 12.
— e rec. Heinsii. Amst. Elzevir. 16.
— Schrevelii c. n. varr. (II.) Lugd. Bat. 8.
1653 Genev. 12.
1656 Amstel. ex rec. Heinsii ap. J. Jansson. 24.
1657 Schrevelii c. n. varr. (III.) Lugd. Bat. 8.
*— Argentor. J. H. Boecleri c. annott. et Chrestomath. Ter. s. sel. Ind. locutionum. Additæ Franc. Guyeti (Abb. S. Andreani † 1655.) in Ter. notæ. 8.
— P. Terentii Afri fabulæ Colon. 8.
1658 Veneta c. Comm. Don. et aliorum. Fol.
*— Farnabii et Casaub. II. e rec. Heins. Amstel. ap. Jo. Jansson. 12.
— Eadem Amstel. ap. Elzev. 12.
— Lips. 8.
1660 rep. Amst. 1658. 12.
— Paris. Lat. et Gall. Mich. de Marolles c. n. subjunctis J. Peyraredei. 2 Voll. 8.
1661 Amstel. c. n. Heinsii. 12.
1662 Schrevelii c. n. varr. (IV.) Lugd. Bat. 8.
— Farnabii &c. (IV.) Amst. 12.
1663 H. Zwaardekronii II. Roter. 8.
1666 Lugdun. e rec. Heinsii. 12.
1667 Kockerti II. Francof. et Lubec. 8. rep. ed. 1651.
1668 Amst. c. n. Farnabii. (V.) 12.
1669 Schrevelii c. n. varr. (V.) Lugd. Bat. 8.
— Farnabii, &c. (VI.) Amstel. ap. Waesberg. 12.
1670 c. n. Minellii Roter. 12.
— Paris. Eun. Heaut. et Hec. Lat. et Gall. interprete Martignaco. 12. repetita 1678.
1671 c. n. Tan. Fabri, Salmurii ap. Pean. 12.
1672 Minelliana Roterod. 12.
1673 c. vers. Gall. et notis Gall. 12.
— Bremæ. 12.
1674 Andria c. n. Limbergeri. Rintel. 8.
1675 c. n. Nic. Cami, in usum Delph. Paris. ap. Leonard. 4.
— Lat. et Ital. c. figg. Urbini. 4.
1678 Lugd. Bat. c. doctt. virr. emendd. ap. Gaesbeck. 12.

1680 Minelliana. Roterod. 12.
1681 Farnabii &c. VII. Amstel. 12.
1683 Lips. Lat. et Germanice. 8.
1685 Francof. Coleri. c. ind. Casaub. 12.
1686 Gronoviana c. n. varr. Don. Eugr. Faërn. Bœcl. Farnab. M. Casaub. et T. Fabri. Amstel. 8.
— Paris. c. vers. Gall. Martignaci. 8.
— Rothomag. c. interpr. et notis. 8.
— Les Comédies de Térence en Latin et François par Sibour, à Strasb. 12.
1687 Lugd. Bat. c. annot. 12.
— Schrevelii VI. c. n. varr. Lugd. Bat. 8.
1688 Paris. cura Dacierii. 12.
— c. vers. Gall. et notis Annæ Dacieriæ (I.) Paris. 3 Voll. 12.
— Rothom. c. interpr. et not. 12.
— Cami in usum Delphini editio rep. Londini. 8.
— Lugd. 24. e rec. Heins. ap. Ant. et Henr. Morin.
1690 Minelliana Roterod. typ. viduæ Arn. Leers. 12.
1691 Eadem Hamburgi. 12.
— Eadem Holm. et Hamb. 8.
— Dacieriæ ed. Amstel. 3 Voll. 12.
1696 Hafniensis. 12.
1697 Amstel. e rec. Heinsii. 24.
1699 Minelliana Hamburgi. 8.
— Lips. ex rec. Heinsii. 12.
1700 Cami in usum Delph. rec. Londini. 8.
— Holmiæ c. n. Minellii. 8.
— Hamb. c. n. Minellii. 8.
Ætatis hujus editiones sunt 83.

ÆTAS VI. 1701—1774 Criticæ apud Anglos luxuriantis et scepticæ; apud Batavos impeditæ; apud Italos sumtuosæ; apud Germanos fere repuerascentis, minutæ, et ob suam inopiam alienis opibus altæ. Tres scilicet ex Anglis John Leng, Franc. Hare, et Rich. Bentleius Terentii lectionem post Faërnum emendandam suscepere. Lengius quidem Christoph. Wassii (qui jam an. 1687. Oxoniæ 4. librum eruditum de legibus et licentia veterum poëtarum, inscriptum 'Senarii' titulo ediderat) collectaneis potitus, XIII. Codd. Mss. et edd. vett. contulit, notas criticas et Diss. criticas de ratione et licentia metri Terentiani addidit. Harius

lectionem a Faërno emendatam edidit, notisque Faërni, quibusdam Donati, addidit suas criticas, quibus mutati a se textus Faërniani et metri a se constituti rationes reddit, sæpius in eo reprehensus a Critico glorioso, Rich. Bentleio. Hic vero audacia ceteros longe antegressus, lectionem Faërni, cum ejusdem emendationibus collatis Mss. Codd. Bibl. Cantabrig. et reg. Londin. et ad rationes metri (pro arbitrio fictas) mille locis se correxisse gloriatur, sed idem certe, præter scribendi rationem Mss. usitatam, et a recepta alienam, sexcentis locis textum Terentii corrupit. Atque hi tres inter principes hujus ætatis habentur. Quartum se adjunxit Batavus Arn. Henr. Westerhovius, Rector Goudanus, Perizonii discipulus, qui quamvis Codd. Mss. et plures ex edd. vett. ac melioribus contulisset, tamen se criticum haud æque exhibuit, quam sedulum in apparatu interpretum congerendo. De Anglorum et Italorum sumtibus testantur editiones. Germani hodie ad has literas acumen et ingenium nullum attulere: atque pudet, futiles illas edd. ad modum Minellii s. cum notis Germanicis enumerare. Adducimus tamen, ut ex iis genius seculi apud nos appareat.

1701 Cantabrig. curante John Leng c. varr. lect. typis majoribus Acad. fol. min. s. 4 maj.

— Amstel. ex rec. Bœcleri c. ind. absolutissimo Mart. Hugenii. 12.

1702 Minelliana. Roterod. 12.

— c. n. ad modum Minellii cura Chr. Junckeri. Lips. 12.

1703 Rothomag. 8.

1709 Londin. in usum Delph. 8.

1710 Amstel. c. ind. M. Hugenii et imitatione Plautina, curante M. Hugenio fil. 12. Editio elegans.

1711 Amstel. e rec. Heinsii. 12.

— Lips. 12. e rec. Heins.

— Rothomag. expurgatus et illustratus notis Jos. Juvencii 12.

— Hamburg. c. interpr. Germ. Hartnaccii. 8.

1714 Amstel. 24.

1715 Londin. cura Mich. Maittaire c. ind. Hugenii 12.

1716 Paris. c. Jos. Juvencii interpr. ac notis. 8.

1717 Aug. Vind. c. n. Germ. Eman. Sinceri. 8.

— Roterod. c. vers. et notis Dacieriæ, additis iconibus ex ant. Ms. Bibl. reg. 3 Voll. 8.

1718 Amstel. c. locis parall. et indice formul. cura Dan. Hoogstratenii. 12.

1721 Minelliana. Amstel. 12.

1723 Londin. in usum Delph. 8.

— Cantabrig. 12.

*1724 Amstel. c. vers. et notis Dacieriæ ap. R. et G. Wetstein. 3 Voll. 8.

— Londin. ad exemplar Faërn. a P. Victorio editum 1565. summa fide recens. additis Faërni emendd. cura Franc. Hare. 4.

— Amstel. 24.

1726 Veneta Jos. Juvencii. 12.

— Gallicam versionem novam dedit in Anglia Car. Hennebertus (Lengii edit. secutus et Bentl. emendd. impugnans) Londini. Versio minus castigata habetur, quam Dacieriæ.

— Cantabrig. ex rec. et c. n. R. Bentleii, additis G. Faërni. 4. Accedunt Phædri fabb. Æsopp. Publii Syri et aliorum vett. sententiæ.

*— Hagana ap. Petr. Gosse, ad fidem 12 amplius Mss. et plusculorum op. notæ edd. recensitæ et Comm. perp. illustratæ. Acc. interpretes vett. Æl. Donatus, Eugraphius, Calphurnius, &c. additis obss. porro Fr. Lindenbrogii in Ter. et Don. Demum indices locupletissimi curavit Arn. Henr. Westerhovius. 2 Tom. 4.

— Lips. Minellii. 12.

*1727 Amstel. Bentleii altera, denuo recensita, ac Ind. ampl. rer. et verb. tam in textum, quam in notas aucta. cur. Westerhov. 4. ap. Wetsten.

1728 Hagana c. n. Westerhovii in comp. redactis in usum juvenum. 8.

1732 Hagana ap. Isaac van der Kloot, c. interpr. Don. et Calph. et Comm. perp. curavit A. H. Westerhovius. 8.

1733 Francof. c. vers. Dacieriæ. 2. Voll. 8.

1734 Hamburg. Dacieriæ ap. van der Hoeck. 3 Voll. 12. Editio a mendis edd. Wetsten. repurgata.

1735 Londin. c. vers. Anglica notisque Crit. ap. J. Wood. 3 Voll. 12. auctore Spence. Edit. elegans, sed non satis accurata.

— Aug. Vind. c. n. Germ. Sinceri. 8.

1736 Urbin. sumtibus Hier. Mainardi, Latine e rec. maxime Heins. c. figg. person. e Cod. Vatic. accurate expressis, (quas ex eod. Codice jam descriptas dederat Christoph. Henr. a Berger)

et vers. Ital. numeris astricta poëticis auct. Nic. Fortiguerra. Fol. Editio magnifica.

1737 Romana ex ed. M. A. Giacomelli, ap. Pagliarin. 8.

— Amstel. Bentleii III. 4.

1738 Lips. ad modum J. Minellii. 12.

1739 Londin. Jo. Stirling.

1740 in corp. poët. Latin. cum Ital. versione editorum Mediolani T. XIX. et XX.

1741 Hafn. c. n. Minell. 8.

1742 Glascov. ex rec. Westerhov. et ad fidem XII. amplius Mss. et pluscularum opt. edd. 8.

1745 Hagana Westerhovii minor ex illa 1732. repetita 8.

*1749 Berolin. cur. J. P. Millero, sumt. Ambr. Haude et C. Speneri. 8.

1751 Londin. c. varr. lectt. et figg. ap. J. et P. Knapton et G. Sandby, 8. 2 Voll. Editio elegans et sumtuosa.

— Londin. c. varr. lectt. ap. eundem. 12. 2 Voll.

1753 Paris. c. varr. lectt. e Mss. et erud. Comm. desumtis, ac figg. ap. La Loup et Merigot. 2 Voll. 12. Il y a dans cette belle edition, qui fait suite aux auteurs Latins imprimés chez M. Barbou 7. figg. 30. vignettes et 30. culs de Lampes.

1754 Amstel. Wetsten. c. vers. et notis Daceriæ. 3 Voll. 12.

— Aug. Vind. c. n. Sinceri. 8.

— Paris. ... expurgatæ c. notis J. Juvencii ap. Barbou. 12.

1762 Francof. c. n. Germ. Sinceri. 8.

— Halæ. 12.

1763 Paris. c. n. Juvencii ap. Brocas. 8.

1765 Londin. The Comedies of Ter. translated into familiar blank verse by George Colman. 4. Versio poëtica gratiosa multum. (Ipse auctor Anglis hodie ante alios poëtas placet.) Repetita 1770. 8.

1767 Romæ. P. Ter. Afri Comœdiæ ex rec. D. Heinsii collata ad antiquissimos Mss. Codd. Bibl. Vatic. cum variantibus lectt. larvis et personis depromtis ex eisdem Codd. et Italica versione: recensuit, notasque, antiquam artem comicam et nonnulla antiquitatum Romanarum monumenta illustrantes, addidit Car. Cocquelines, impensis Roisechii, bibliop. et typogr. in foro Agonati, volumina duo. Fol. magn. Editio sumtuosa. cf. Klotzii Acta liter. vol. VI. p. I. n. 1. Versio est Fortiguerræ, quam habet Maynar-

diana 1736. Urbini edita. Et videntur eædem laminæ adhibitæ, quæ dictæ editioni jam inserviere.

1774 Lips. ex rec. Lindenbrogii, c. ejusd. Mss. lectt. et Obss. atque Don. Eugr. et Calph. Comm. integris. Acc. Bentl. et Faërni lectt. ac conjecturæ omnes, sed in comp. redactæ, item Westerh. in Scholiastas lectt. ac conjecturæ, quibus et suas aspersit M. J. Car. Zeunius, adj. Indd. in Don. Bentleii in Ter. et Zeunii in scriptores in Schol. obvios. 2 Voll. 8. Editio in quam priorum bona congesta, eoque commendabilis.

— Norimb. 12.

Ætatis hujus editiones sunt 58.

Hactenus Bipontini. Editionem principem (quæ ab iis vocatur) anno annumerant 1469. sed, cum Harius annum manu appictum putet, sine anno potius accipienda videtur; eoque magis ista editio sub dubio esse debet, quia secundum Chevalier d'Elci non pauciores quam quindecim editiones antiquæ, quarum ipse duodecim possedit, sine anno numerandæ sunt. Vix igitur statui potest quænam inter eas sit editio princeps, neque est hujus loci perquirere. Si quis vero hanc rem curiosius velit scrutari, consulat Harles. Introd. in Notit. Lit. Rom. ejusdem Suppl. ad Brev. Notit. et Biblioth. Spencer. vol. II. p. 400. sqq. Si quis etiam petat argumentum, quod editionem, secundum Bipontinos, 1470. nullam aliam esse quam editionem 1481. a Bipontinis supra notatam, statuat, adeat eandem Biblioth. Spencer. vol. II. p. 402. not.

Variæ editiones Mediolanenses evulgatæ sunt sæc. XV. quarum nonnullæ effugisse videntur Bipontinos, nempe a. 1472. fol. et 1492. et 1496. fol. cum comment. Ælii Donati, per Ulderic Zeinzeller; alia etiam typis Zeroti 1481.

Terentius, s. a. l. et nomine impressoris, 4to. Biblioth. Spencer. Duæ vel tres aliæ editt. in celebri hoc Museo, ut

apparet, videndæ sunt, quæ Bipontinos effugerunt. Ex his unam omnes Bibliographi prætermiserant, s. a. sed circa 1472. impressam et evulgatam per Faustum et Schefferum, continentem folia centum, in forma maxima.

Terentius, s. a. Paris. fol. excus. a Gering Crantz et Friburger. Hæc editio inter rarissimas habetur.

Una est editio a. 1475. s. l. et typographi nomine, fol. min. mentione digna, eo quod Politianus id exemplum contulit (a. 1491.) cum codice valde antiquo, a Petro Bembo ei commodato, et quod annotationes et emendationes Politiani autographæ ibi reperiuntur. Fossius Cat. Bibl. Magliab.

Terentius, Taurini 1478. fol. per Jo. Fabri Lingonensem. Ibid. 1483. et Paris. 1496. et ibid. cura Jo. Philippi 1499. 8vo. et Lugd. per Jo. de Vingle 1497. 4to.

Terentius, impress. Parmæ 1481. a Genexio del Cerro, fol. Rara admodum est hæc editio. In Colophone: 'Impressum Parmæ per me Genexium del Cerro, anno Nativitatis Domini MCCCCLXXXI. pridie Kl. Augusti, regnāte illustrissimo Principe Galeazeo Maria Duce Mediolani.'

Terentius, Romæ 1482. 4to. Harles.

Terentius, Brixiæ, per Britannicum Brixianum, 1485. fol.

Terentius in Andria. Sub finem in Colophone sic legitur: 'Hic finitur Comœdia sexta et ultima impressa per Ricardum Pynson manentem extra Barrā novi Templi Lond. A. D. 1497.' Hic liber continet omnes Terentii Comœdias; et primus est auctorum classicorum omnium, qui Latine vulgati fuerunt in regno Britanniæ. Effugisse tamen videtur Palmerum in Hist. Typograph. p. 352. sq.

Terentius cum comment. Donati, Guid. Juvenalis, et Jo. Calphurnii, Lond. ap. Ric. Pynson, 1497. 8vo.

Editiones XX. Venetas sæc. XV. numerant Bipontini; Panzer contra (Annal. Typogr.) circa XXVIII.

Vulgaria quædam abs Terentio in Anglicanam linguam traducta, Londoniis impressa per me Gulielm. Faques Normannum, sine a. 4to. sed sub init. sæc. XVI.

Terentius, cum Guidonis Juvenalis et Iodoci Badii explanationibus. Lugd. 1506. 4to. maj.

Terentius, cum L. Victoris Fausti de Comœdia libello, Venet. 1511. 8vo. In Mus. Brit.

Terentius sexies editus est Argentorati intra annos 1511. et 1532. Vid. Panzer. Ann. Typogr. vol. VI. et Harles. Suppl. ad Brev. Not. Lit. Rom. vol. I.

Terentius Lugd. 1513. in metricis divisionibus.

Recusa est Juntina ed. Florent. 1517. 8vo.

Editioni Moguntinæ, Aldinæ repetitioni, non recte apponitur a Bipontinis annus 1521. Legi debet 1520. 8vo.

Terentius, Cæsar-Augustæ 1524. 4to. cum præf. Georgii Coci. Vid. Specimen Biblioth. Hispano-Maianan.

Terentius, cum scholiis Donati, Asperi, et Cornuti, et cum annotationibus Joan. Rivii, evulgatus est Brixiæ, 4to. 1536.

Le grant therēce en Francoys tant en Rime que en Prose, nouvellement imprime a Paris, M.D.XXXIX. Hic liber multa præbet invitamenta, abundans ligneis figuris, affabre descriptis. Exemplar extat in Museo Britannico.

Terentii Andria omni genere interpretationis facilior effecta a Carolo Stephano. Lovan. 1547. 8vo.

Terentius, Lugd. Bat. 1549.

Terentius, ab Ant. Goveano, Par. 1553. 4to. In Mus. Brit.

Terentius, Venet. 1556. 4to.

Terentius Venet. ap. Jo. Mariam Bonellum, 1563. fol.

Anglica versio a Mauritio Kyffin, Lond. 4to. 1588.

Terentius Cantabr. 1589. 24mo.

Terentius Lond. 1592. 4to. typis Roberti Robinson.

Publii Terentii Comœdiæ sex. Ex officina Roberti Robinson, Lond. 1597. 12mo. cum privilegio regiæ majestatis.

Terentius Italice versus a Christophoro Rosario. Romæ 1612. 12mo.

Terentius, Basil. 8vo. 1616.

Terentius, Lat. et Angl. per Ric. Barnard. 1641.

Terentius, Lond. 1667. 12mo.

Terentius cum notis Joh. Minellii, Cantabr. 1676. 1691. Lond. 1708. 1730. 1757. 1805. 12mo.

Terentius Anglice, a diversis interpretibus, Lond. 1694. 8vo.

Publii Terentii Afri Comœdiæ ad optimorum exemplarium fidem recensitæ. Accesserunt variæ lectiones quæ in libris Mss. et eruditorum commentariis notatu digniores occurrunt. Editio altera. Cantabrigiæ, typis Academicis, 1701. 12mo.

Terentius ex recensione Heinsiana, Dublin. 1709. 8vo. et Edinb. 1731. 12mo.

Terentii Comœdiæ, &c. ex recensione Mich. Maittaire. Lond. 1713. 1729. 1762. 12mo.

Comœdiæ sex, cum Jo. Minellii notis, Lond. 1719. 8vo. 1758. 12mo.

Francisci Harii editio, quam in 4to. 1724. memoraverunt Bipontini, repetita fuit emendatius Lond. 1725. 4to.

Editio Bentleiana repet. Amst. 1728. 4to. Lips. 1791. 8vo.

Editio in usum Delphini repet. Lond. 1731. 1769. 1776. 1785. 1805. 1816. 8vo.

Versio Anglica Terentii Comœdiarum, cum textu Latino, et Tractatu Critico. Per Tho. Cooke, 1734. 8vo. 3 vol. Repetita cum Latino textu, 1749. 1755. in duobus voluminibus, 12mo.

Terentius cura Ric. Spenceri, Lond. 1734. 8vo. iterum ibid. 1764. 8vo.

Terentii Comœdiæ, typis Brindley, 1744. 18mo.

Terentius cura Joh. Hawkey, Dublin. e Typogr. Acad. 1745. 8vo.

Terentii Comœdiæ, 3 tom. 8vo. Amst. et Lips. 1747.

Terentii Comœdiæ in Anglicam prosam versæ, Lond. 1752. 12mo. a Gordon.

Terentii Comœdiæ, Amst. 1755. 24mo.

Terentii Comœdiæ ad fidem optimarum editionum impressæ. Edinburgi ap. Hamilton, Balfour, et Neil, 1758. 8vo. Secuta est hæc editio Westerhovianum textum plerumque, Bentleii lectiones interdum recipiens.

Comœdiæ Terentii tres, Adelphi, Eunuchus, et Andria, in usum scholæ Etonensis, Lond. 1768. 8vo.

Terentius Lat. et Fr. avec des notes par l'Abbé Le Monnier. Paris 1771. 8vo. 3 voll. Hæc versio apud Gallos multum æstimatur.

Publii Terentii Afri Comœdiæ. Birminghamiæ: typis Johannis Baskerville, 1772. 4to. Textus nudus nitidissime impressus.—Ibid. eod. a. 12mo. maj.

Editio Gronoviana, cum notis integris Variorum, Donati, Eugraphii, Faërni. Birminghamiæ 1776. 12mo. et 4to.

Terentius ex recensione Lindenbrogii, cum variis lectionibus codicis Jenensis, et aliquot editionum antiquarum, notisque Variorum, accurante M. Jo. Georg. Lenz, Jenæ 1780. et deinceps, 8vo. 6 tom.

Editio cum versione Gallica et notis Annæ Dacier repetita est Hamb. 1782. 12mo.

Terentius ex recensione Lindenbrogii, cum variis lectionibus et notis selectis Variorum, cura Lenz, Jenæ 1785. 8vo. 2 voll.

Terentius cum notis veterum scholiastarum, Westerhovii, et aliorum, studio Gudmundi Magnæi (Islandici), qui et multa de suo adjecit. Accedit index verborum et phrasium. Hafniæ, 1788. 8vo. 2 voll.

Inter pauca classica quæ Lusitania præbet, hæc notanda est Terentii interpretatio, cui tit. As primeiras quatro Comœdias de P. Terentio Aphricano, traduzidas do Latino en verso solto. Portuguez por Leonel da Costa dodas a luz com e texto Latino eo fronte por Forge Berthrand, merador dos libros em Lisboa. Pars I. Lisb. 1788. Pars II. ib. 1789. Vixit Leonel da Costa ab a. 1670. ad a. 1746. Hæc Lusitanica versio, quæ latuerat in cœnobio usque ad initium sæc. XVII. multam laudem tulit in Neue Biblioth. der

Schönen Wissenchafften, vol. LI. P. 2. 1794. p. 328. sqq.

Terentii Comœdias recensuit, perpetuámque annotationem et Latinitatis indicem adjecit M. Benj. Schmieder, Gymn. Halensis Luther. rector. Halæ 1794. 8vo. In hac editione vir doctus interdum recipit lectiones Bentleii, interdum Westerhovii: sæpe autem, lectionibus utriusque rejectis, suum secutus est judicium. Multas illustrationes et criticas observationes profert, quas separatim in singulas comœdias, Germanice versas, ediderat ab a. 1790. ad a. 1793.

Vir doctus Car. Aug. Bœttiger novam editionem promisit, et laudatum specimen dedit, Lips. 1795. 8vo.

Terentii Comœdiæ ad fidem optimarum edd. recensitæ a Brunck. Basil. 1797. 4to.

Terentii Comœdiæ VI. ad optimas editt. collatæ, studio et cura J. J. Bellermanni. Erford. 1803. 8vo.

Publi Terenti Afri Comœdiæ. In usum elegantiorum hominum edidit Fridericus Henricus Bothe, Magdeburgensis. Accedit icon Comici in æs incisa. Berolini, 1806. 8vo.

P. Terentii Afri Comœdiæ sex. Textum ad fidem codicis Halensis antiquissimi, criticis nondum cogniti, edidit, variam editionum lectionem annotavit, scholia vulgatis diversa ex eodem codice descripsit, et cel. Ruhnkenii Dictata in Terentium, necdum typis impressa, adjecit D. Paulus Jacobus Bruns, Philosophiæ Professor P. O. in Acad. Halensi. Halæ, 1811. 8vo. 2 voll.

Terentii Comœdiæ ad optimorum librorum fidem accurate editæ, Lips. 1813. 18mo.

Publii Terentii, Afri, Comœdiæ sex, ad fidem editionis Westerhovianæ concinnatæ. Lond. 1815. 18mo. Eadem ed. recusa ibid. 1819.

His adjiciantur codicis pervetusti, picturis ornati, multas probas lectiones et scholia continentis, *Specimina*, quæ Angelus Maius publici juris fecit, una cum Plauti Fragmentis, ex eodem codice palimpsesto bibliothecæ Ambrosianæ

Mediolanensis erutis. Mediol. 1815. typis regiis. Eadem etiam illustravit Frid. Osanius Vimariensis in libro multum commendato, cui titulus, Analecta Critica, poësis Romanorum scenicæ reliquias illustrantia. Berol. 1816. 8vo. maj.

Publii Terentii Carthaginiensis Afri comœdiæ sex. Textum recensuit, et notulis aliquot Anglice scriptis illustravit D. B. Hickie. Accedit Index Latino-Anglicus. Eblanæ, 1818. 12mo.

P. Terentii Carthaginiensis Afri Comœdiæ sex, ex recensione Frid. Lindenbrogii, cum ejusdem Mstorum lectionibus et observationibus, atque Ælii Donati, Eugraphii, et Calpurnii commentariis integris. His accesserunt Bentleii et Faërni lectiones ac conjecturæ omnes, sed in compendium redactæ; item Westerhovii in scholiastas lectiones ac conjecturæ; quibus et suas adspersit M. Jo. Car. Zeunius. Adjecto indice in Donatum et Terentium locupletissimo. Insuper addita sunt cel. Ruhnkenii Dictata in Terentium, necnon selectissimæ virorum doctorum Annotationes. Lond. 1820. 8vo. 2 voll.

P. Terentii Afri Comœdiæ. Ad codices Mss. et optimas editiones recognovit, varietate lectionis, commentario perpetuo, et indice verborum instruxit Frider. Christ. Gottl. Perlet. Accedunt variæ lectiones trium codicum Guelferbytanorum, nunc primum collatorum, excerptæ. Lips. 1821. 8vo.

Ut Terentii editiones sunt pæne infinitæ, sic etiam Versiones abundant. Quædam jam datæ sunt; plures possint enumerari: inter quas versio est Germanica a Valentino Bottzio, a. 1567. 8vo. et Petroburgi 1782. 8vo. Kindervateri Jen. et Lips. 1799. 8vo. Neide (Lips. 1784. 1787. 8vo.) et Roosi, 2 partt. Giessæ 1794. 1795. 8vo. Terence in English, s. a. et l. sed circa annum 1520. Lond. 8vo. ap. J. Kastel. Andria, &c. per Maur. Kyffin, Lond. 1588. 4to. et opera Ricardi Bernardi, Cantab. 1598. et Caroli Hooke, Lond. 1670. 1676. 8vo. Andria et Eunuchus Anglice, a T. New-

man, Lond. 1627. 12mo. Des Comedies de Terence trad. en François, par le Ch. Hennebert, avec quelques remarques. A Cambridge, dans l'imprimerie de l'Université, 1726. 8vo. Terence's Comedies made English, with his Life, and some Remarks at the end. By Mr. Lawrence Echard and others. Revised and corrected by Dr. Echard and Sir R. L'Estrange. The ninth edition. Lond. 1741. 12mo. Ter. Lat. et Angl. cum notis a Thoma Cooke, 1749. 2 voll. 12mo. Ter. Lat. et Angl. cum notis a Samuele Patrick, Lond. 1745. 2 voll. 8vo. repet. ibid. 1750. 1759. 1767. Lond. 1768. 8vo. cum notis D. R. Schomberg. Gallica versio Daceriæ sæpe versa fuit Belgice et Germanice. Terentius Anglice, fol. 1814. Terentii Andria Anglice, Lond. 1818. 12mo. Vide plura in Harlesii Introd. p. 224. Not. Brev. p. 98. et Suppl. Terentii sex Comœdiæ in sermonem prosaicum Gallice versæ ab Anonymo. Par. 1583. 8vo. Antwerp. 1566. 8vo. per Jo. Bourlier. Paris. 1584. per J. Bourle. Per Mich. de Marolles, cum notis et textu Lat. Par. 1659. 2 voll. Versiones singularum comœdiarum Terentii Gallice abundant. Italicæ versiones numerandæ sunt, quæ sequuntur, Italica Versio da Christophoro Rosario 12mo. Romæ, 1612. Terentii Comœdiæ, Italicis versibus (a Nicolao Fortiguerra) cum personarum figuris, &c. Urbini 1736. notatur a Bipontinis, non vero le Comedie de Terenzio, tradotte in Versi, da Nic. Fortiguerra col. testo Lat. Venezia 1774. 8vo.

Variæ sunt editiones singularum Comœdiarum Terentii, inter quas eminet Andriæ editio cum animadversionibus Ge. Wolfg. Augusti Fischeri. Altenb. 1799. 8vo. Dedit etiam versionem ejusdem Germanicam. Ibid. 1800. 8vo. Addas etiam Glycerium von Andriæ, Savon. 1738. 8vo. Andria Rythmicis Germanicis composita, per H. Kant. et scholiis illustrata per T. Agricolam, Wittenb. 1602. P. Terentii Afri Andria, Adelphi, et Hecyra, cum notis Willemoti, Lond. 1713. 8vo. Et Comœdiæ tres, Andria, Eunuchus, et Adelphi, sine notis, Lond. 1767. 8vo.

Adelphi Terentii, in versu heroico, cum notis, per translatorem. 1775. 8vo. Terentii Heautontimoroumenos et Adelphi, Anglice versæ, cum observationibus in versionem Anglicam Colmanni. Oxon. 1777. 8vo. Terentii Andria in Anglicam prosam versa, cum notis criticis et explicatoriis, a G. R. Goodluck, jun. Lond. 1820. 8vo.—Sunt etiam aliæ multiplices singularum comœdiarum editiones, tam exteræ quam Anglicæ, tam veteres quam recentiores, quas hic memorare longum esset.

Inter Terentiana quædam sunt quæ ab editoribus, juvenum moribus consulentibus, (quod vocant) *castrata sunt*. Ex hoc numero est, Pars Campianæ Classicorum Latinorum Encyclopædiæ ea quæ longiora excerpta ex Andria, Adelphis, Phormione, et Eunucho exhibet, iis quæ sanctitati puerorum nocitura viderentur recisis, cura Jo. Henr. Aug. Schulze, Brunsv. 1790. 8vo. ne dicamus de Terentio Christiano, seu Comœdiis sacris sex, et Terentiano stylo conscriptis a Cornelio Schonæo Goudano. Colon. 1614. 8vo.

Inter Terentiana notanda sunt quædam Miscellanea; tale est, Stendal, 1794. 8vo. cum tabulis æneis, quod continet, præter Fragmenta quædam Ennii, Pacuvii, Cæcilii, Attiique, Plauti etiam Captivos, Terentii Heautontimor. et Senecæ Herculem Furentem. Terentii Andriam, ex recensione Bentleii, edidit G. W. A. Fickenscher. Attenb. 1799. 8vo.

Flores etiam Terentii a Nicol. Udal collecti, ex tribus prioribus Terentii Comœdiis. Londini, per Thomam Berthelet, 1532. 12mo. et sæpe repet. Nova Editio aucta, ab J. Higgins, flosculis ex reliquis tribus comœdiis. 1581. 8vo. Sentences from Terence, Lond. 1560. 8vo.

Scripserunt de Vita Terentii, Suetonius in Libro Donato perperam ascripto, Fabricius in Biblioth. Lat. Vossius de Poëtis Latinis, p. 9. Harlesius, Crusius, in Vitis, Anglice scriptis, poëtarum Latinorum, vol. II. Auctor Biographiæ Classicæ, vol. I. Edmondus Burtonus, (nuper Trin. Col. Cantab. Socius,) in Observationibus in Charactera et Scripta Terentii. Præcepta etiam Artis Pædago-

gicæ, ex Terentio petita, Dissertatione Philosophico-philologica publice defendit Joh. Gottlobt Græsse Philosoph. D. Lycei Viteberg. Conrector. Vitebergæ. 1800. 4to.

Inter alia multiplices Tractatus de Terentio numerentur sequentes: De Bembino Libro, de Virgilii Culice, et Terentii Fabulis. E Codd. emendantur in hoc libro multa Terentii loca. Emendationes eædem occurrunt etiam in Editione Terentii, Par. 1552. fol.—Defensio docendi Terentium in Schola Exonensi, Exon. 1719. 8vo.—Ampla et simplex Descriptio versus Latini et metricarum compositionum varii generis, et præsertim metrorum enarratio. Secunda editio, revisa et emendata. Lond. 1799. 12mo.—De modulatione Comœdiarum Terentii in Roberti Whytintoni Lychfeldiensis secunda Grammaticæ parte; de syllabarum quantitate. Lond. per Winken de Worde. 1515. 1524. 4to.—Multa de metro Terentiano scribit Christ. Wassius in tractatu de Legibus et Licentia veterum Poëtarum. 1687. 4to.—Petri Lagnerii Sylloge et Compendium insignium Sententiarum Terentii, &c. Oxon. 1704. 8vo.—Amplum in Terentii Andriam Commentarium vulgavit Fr. Chr. G. Perlet. Ronneb. 1805. 8vo. Quædam nitide, more suo critico, dedit Ric. Hurdius, Episc. in Commentario suo et notis in Horatium; alia acute Aug. Bened. Wolff, qui Bentleii conjecturas examinavit, et lectiones quasdam emendavit, in tract. edit. Ruben. 1811. 4to. et etiam Ruhnkenius in, 'Dictata' in Terentium, quæ plenius et emendatius editurus erat Car. Frid. Heinric, et cujus specimen dedit Gurlitt, Hamb. 1817. 4to. Hermanni Dissertatio de R. Bentleio ejusque editione Terentii, Lipsiæ 1820. 4to. privatim distributa est.

Ex his breviter dictis judicabit lector, quanta sit Terentii editionum copia: pæne est infinita, nec versionum seges est parca. Qui plura velit, consulat Fabricii Biblioth. Lat. Harlesii Introd. ad Rom. Lit. et Suppl. Kluglingi Addit. ad Brev. Not. &c. et Brunet Manuel du Libraire.

Quod ad versiones spectat, de Germanicis consulat

Harles. Suppl. ad Brev. Notit. &c. vol. I. II. de Italicis Biblioth. degle Autori vulgarizzati Tom. IV. p. 105. seqq. de Gallicis Brunet Manuel du Libraire, et de Britannicis Bruggemannum.

RECENSUS CODICUM MSS.

P. TERENTII AFRI

QUI IN BIBLIOTHECIS BRITANNICIS ASSERVANTUR.

In Museo Britannico.

In *Biblioth. Reg.* 15 A. VIII. est codex valde antiquus, qui continet, inter alia classica, Publii Terentii Afri Comœdias. Quiddam deficit in Phormione, nempe in Scena prima Actus tertii. Membran. circa sæc. XI.

15 A. XI. Terentii Comœdiæ. Codex chartac. valde antiquus, nempe sæc. XI. Nitide scriptus, sine gloss. aut notis.

15 A. XII. Comœdiæ Terentii. Codex membran. valde antiquus, sæc. X. cum notis marginalibus.

15 B. VIII. Comœdiæ Terentii, sæc. XV.

In *Biblioth. Harl.* N. 2455. est cod. chartac. sæc. XV. sine gloss. aut comment. qui Terentii Comœdiis, cum Vita ejus a Donato, subjuncta habet Hexametra quædam, Epigramma, et Fragmentum.

N. 2456. Codex est Terentii partim chartac. partim membran. Textus scribitur sine versuum distinctione. Pauculas habet annott. Nitide scriptus, sed quiddam mutilus, sæc. XV.

N. 2475. Codex est chartac. illumin. sæc. XIII. continens, inter alia classica, Publii Terentii Afri Vitam, sed initio carentem, et sex ejusdem Comœdias, sine versuum distinctione scriptas.

N. 2496. Codex chartac. sæc. XV. cum paucis annott. ad duas primas Comœdias.

N. 2524. Codex membran. illumin. sæc. XIII. continens Vitam et Comœdias Terentii. Sine gloss. aut notis.

N. 2525. Codex membran. sæc. XIV. continens sex Comœdias Terentii cum gloss. interlineari, et notis marginalibus. Præfigitur Vita Terentii, et subjungitur, 'Fr. Petrarchæ Exaratio, quis Terentius iste fuerit.'

Codicum Terentii magna copia est. Præter hos jam dictos, Biblioth. Harl. complectitur octodecim alios diversi characteris et pulchritudinis.

Inter Codices *Burneianos* sunt septem Terentii, N. 261. sqq. quorum paucæ quædam paginæ collatæ sunt vel ad editionem Ricardi Bentleii, recusam Amstelodami 1727. vel ad paginas editionis Westerhovianæ, Hagæ-Comitum editæ 1726.

Terentius, Par. 4to. cum notulis Mss. Ricardi Bentleii.

Terentius ex recensione Fabri, cum notulis Mss. R. Bentleii.

Terentius 12mo. cum plurimis notis Mss. Hæc ed. sine titulo est, sed plane non antiqua. Olim fuit Antonii Askew, M. D.

Codices Oxonienses.

In *Biblioth. Bodl.* vetus est codex Terentii Comœdiarum. Quinque etiam alii codices ejusdem bibliothecæ numerantur, quibus addatur alius inter *Ashmol.* Horum præcipuæ variæ lectiones videndæ sunt, manu scriptæ, in ed. sine a. et l. olim Askeuii, nunc in Museo Britannico, quem nos alibi notavimus.

Inter codd. Mss. et impressos cum notis Mss. olim *Dorvillianos:* X 1. 1, 19. Terentii Comœdiæ. Cod. membr. ff. 145. in fol. Catal. Gaisford.

X 1. 1, 20. Terentii Comœdiæ. In fine: 'Jacobus de machariis venetus scripsit in civitate Senap. MCCCCLXI. Octobris.' Codex membr. ff. 131. in fol. Catal. Gaisford.

X 1. 5, 8. Terentii Comœdiæ sex, cum scholiis. In fine: 'Transcriptus est ab exemplari B. laurentii de monacis crcte cancelarii. secundum modum metrorum reductus. sicut fuit compositus, quam potui correcte.' f. 1—142. Codex membr. in 4to. min. Catal. Gaisford.

X 2. 4, 23. P. Burmanni Commentarius in Terentii Andriam, Eunuchum, et Heautontimorumenon. Ms. pp. 401. in 4to. Catal. Gaisford.

X 2, 6. 29. Terentius Glareani. Venetiis ap. Melchiorem Sessum 1543. 8vo. In summo p. 9. scr. 'Baccii Valerii κτῆμα καὶ τῶν φίλων.' Ibid. ad argumentum metricum Andriæ: 'Ego Angelus Politianus contuleram codicem hunc cum venerandé vetustatis codice majoribus conscritto litteris quem mihi utendum commodavit P. Bembus—observavi autem quod consuevi ut ad unguem escriberem et qué plane mendosa videbantur; erat enim liber inversus digestus pene litteris simillimis earum quibus et pisané pandecté et virgilianus Palatinus codex est esaratus ipse etiam Bembus operam suam in conferendo commodavit.' Vide Victorium V. L. IX. 15. et Præfationem Caroli Cocquelines p. iii. ad suam Terentii ed. Romæ 1767. 2 tom. fol. Catal. Gaisford.

X 2. 6, 30. Terentius ap. Elzevir. 1635. 4to. cum Ms. an. 1441. a Gisb. Cupero collatus. Catal. Gaisford.

X 2. infr. 2, 1. Notæ sive VV. LL. in Terentium. 1. Collatio cum cod. scripto 1461. pp. 48.—2. Collatio cum cod. cum Scholiis: pp. 195.—3. Notæ Mss. in Terentium ex ed. R. Steph. 1529. pp. 84. Ms. Strackhovii in 4to. Catal. Gaisford.

Inter Codices E. D. Clarke, codex membran. pulcherrime exaratus, in 4to. min. In fine: 'Explicit Echirra Comœdia sexta et ultima, quæ secundum quosdam est quinta, Phormio autem sexta.—Scriptus fuit manu Gherardi Johannis Delceria civis et notarii Florentini A. 1466.'—'Nescio quis,' ait doctissimus editor Catalogi, 'male sedulus ultimum c, quo codici suo major accederet auctori-

tas, scalpello abraserat, ita tamen ut ejus etiamnum planissima extent vestigia.'

Codicibus Bodleianis etiam adjiciendus est cod. membr. 4to. maj. Terent. Comœd. continens, sine gloss. et annot. 'Singulis fere paginis sunt figuræ larvatæ, ad partes ibidem actas accommodatæ, et a manu delineatæ. Deficit in Phormione Act. v. sc. 6. sub l. 13. 'homo, hominum *ornatissime,*' quod in codice legitur *honoratissime.* Autographum cl. Porsoni notandum est in rasa pagina, sub initio, indicans, quod ante pag. 235. 6. fol. unum continet Prisciani Tract. de Metris Comicis. Præfixa sunt hæc verba: 'Egregium hunc librum Bibliothecæ Bodl. dedit vir spectabilis Nicolas Trevile Lambton de Hardwicke in agro Dunelmensi Armiger, A. D. 1704.'

Inter libros, manu exaratos, numerandæ sunt etiam Joh. Frederici Gronovii NOTÆ, olim cl. viri Edvardi Bernardi. Impressæ Oxon. in Theatro Sheldoniano. 8vo. 1750.

In *Coll. Magdalensi*, Terentii Comœdiæ cum scholiis. Præmissa est Præfatio Francisci Petrarchæ, Epitaphium Terentii, 'Natus in excelsis,' &c. et Argumenta in omnes Comœdias. Ante Phormionem et Hecyram adjecta alia Argumenta in omnes Comœdias. Ad finem iterum descriptum est Epitaphium. Membran. illum. sæc. XV. Hæc debemus doctissimo hujusce Collegii Præsidi.

In *Coll. Corp. Christi*, ubi multi et pretiosi codices asservantur, sunt Comœdiæ Terentii in cod. membran. scripto a. 1450. 4to. Sub finem: 'Explicit Terentii, Poëtæ Comici, Viri clarissimi, Comœdia sexta et ultima feliciter.' Bonus censetur hic codex.

In *Coll. S. Joannis* codex est Terentii membran. pulcher, illumin. cum scholiis. Sub initio scribitur, A. D. 1477. Præfigitur: 'Ex dono Gulielmi Laudi, sacræ Theologiæ Doctoris, et ejusdem Collegii socii. A. D. 1610.'

Ibidem est alius codex Terentii membran. pulcher, illumin. In primæ paginæ margine scribitur: 'Sum Benj. Jonsoni Liber.' Sæc. XV.

Coll. Baliol. codicem possidet, Terentii Comœdias cum aliis manu scriptis miscellaneis continentem. Mutilus est usque ad medium sc. secundæ act. secundi: alias est integer et pulchre exaratus. E codicibus est quos Grayus, Episcopus Eliensis, secum ex Italia tulit; sæc. xv. Hæc nobiscum benigne communicavit Reverendus hujusce Collegii librarius.

Canonici Lat. 94. Terentii Andria et Heautontimor. cod. chart. sine gloss. interlin. aut annott. marginal. sub finem utriusque comœdiæ : 'Calliopius recensui.'

Canonici Lat. 95. Donati Grammatici Comment. in Terent. Chartac. sæc. xv. cum paucis variis lect. et annott. Sub finem: 'Donati Grammatic. Comment. in Phormionis Comediam feliciter explicit.'

Canonici Lat. 96. Terent. Afri Comœd. Cod. script. Florent. 1419. Cum multis annott. marg. sub finem singularum Comœdiarum. Sub finem vero codicis hæc verba: 'Scripscit (sic script.) presbiter guilermus de regnó. laus sit Deo et omnibus sanctis.'

Canonici Lat. 97. Terentii Fragmenta. Cod. chartac. sæc. xv. sine gloss. aut annott. Sub fin. 'Calliopius recensui.'

Canon. 98. Terent. elegant. script. et illum. Sæc. xv. cum annott. marg.

Canon. 99. Terent. Comœd. Cod. membr. nitide script. in manu Italica, sæc. xv. Sine gloss. interl. aut annott. marginal. Sub fin. singularum Comœdiarum: 'Calliopius recensui.'

Inter Canon. sex alii sunt Codd. membran. et chart. plerumque eleganter script. et illum. Horum unus cod. chartac. (a. 1448.) habet gloss. interlin. et annott. marginales.

In *Coll. Oriel.* Annotationes Mss. in duas Terentii Comœdias.

Codices Cantabrigienses.

Bibliotheca *Domus Petrensis* habet unum cod. membran. vetustum et integrum, a Bentleio notatum.

Aula Pembrociensis Terentium possidet cum expositione et notis.

Bentleius, in editione sua Terentii, sæpe commemorat codicem Academicum, at sæpius loquitur non definite, sine ulla ejusdem designatione; est etiam ubi satis confidenter, interdum plus quam satis, codices valere jubet; at quidem codices scripti maculis fœdissimis ipsi non raro scatent.

In *Caii Coll.* codex est membran. 4to. sæc. XI. in quo continentur Terentii Comœdiæ omnes. Deest primum folium. N. 231. Nasmith.

Cod. chartac. forma minori, in quo continentur, 1. Fragmentum libri impressi, cujus titulus: 'Vulgaria Terentii in Anglicanam Linguam traducta, Londoniis impressa in Abchirche lane per me Gulielmum Faques Normannum.'—2. Collectanea quædam (Mss. sæculo XV. exarata) de Metro et Versu, cum multis versibus, de quibus hæc annotavit Parkerus: 'Hic libellus vilis videri potest; sed nullus liber tam humilis quin ejus aliquis usus esse potest, ut in hoc videre licet artem componendorum carminum qua usi sunt poëtæ posterioris temporis in versibus suis resonantibus: fortasse non facile reperias alibi rationem qua usi sunt.—Hic liber exemplum esse potest ne facile contemnatur scriptum etiamsi facie inculta.' N. 386. Nasmith.

Codex Edinensis.

In *Bibliotheca Advocatorum* apud Edinenses unus est codex scriptus Terentii, membran. 8vo.

Codex Glasguensis.

In *Bibliotheca Universitatis Glasguensis*, ubi multa præclara restant, est unus codex Ms. Terentii, cum notis. Multas exhibet varias lectiones.

INDEX

IN

TERENTIUM.

INDEX

IN

TERENTIUM.

A. Andriam designat, *Eu.* Eunuchum, *Hea.* Heautontimorumenon, *Ad.* Adelphos, *He.* Hecyram, *Ph.* Phormionem.

A Parvulo A. i, 1. 8. Ad. i, 1. 23 A principio A. i, 1. 21. iv, 4. 46. He. iii, 3. 21. Ph. iv, 3. 45 Metui a Chryside A. i, 1. 79 Incepta a parvis A. iii, 3. 7 Concrepuit a Glycerio ostium A. iv, 1. 59 Unde est? dic clare. My. A vobis A. iv, 4. 15 Dona adsunt tibi a Phædria Eu. iii, 2. 12 Quam longe a mari? Eu. iii, 3. 13 Anne abiit jam a milite? Eu. iv, 5. 7 Præmium a me optato Eu. v, 9. 27 Actor tantum poterit a facundia Hea. Prol. 13 Peccatum a me maximum est Hea. i, 1. 106 Sed quid crepuerunt fores hinc a me? Hea. i, 1. 122 Usque a pueritia Hea. i, 2. 9 Nos jam a pueris ilico nasci senes Hea. ii, 1. 2 A patre aliquis exiens Hea. ii, 2. 6 Factum a nobis stulte est Hea. ii, 3. 8 A me nescio quis exit Hea. iii, 1. 90 Quisnam a nobis egreditur foras? Hea. iii, 2. 50 Quid tam a nobis graviter crepuerunt fores? Hea. iii, 3. 52 Haud multum a me aberit infortunium Hea. iv, 2. 1 Dabitur a me argentum Ad. i, 2. 38 Tibi a me nulla orta est injuria Ad. ii, 1. 35 Alieno animo a nobis esse, res indicat Ad. iii, 2. 40 Conscia mihi, a me culpam esse procul Ad. iii, 2. 50 Homo amicus nobis a puero Ad. iii, 3. 86 A villa mercenarium vidi Ad. iv, 2. 2 Quisnam a me pepulit tam graviter fores? Ad. v, 3. 2 Simulat se a matre arcessi He. i, 2. 109 Si quid est peccatum a nobis He. ii, 2. 11 Illam a me distrahit necessitas He. iii, 5. 42 Alienum esse a me animum He. iv, 4. 36 Neutra in re vobis difficultas a me erit He. iv, 4. 45 Abhorrere animum huic video a nuptiis He. iv, 4. 92 Nihil tibi est a me pericli He. v, 1. 9 Quomodo a me amittam. Ph. iii, 2. 22 Unde a primo institui? Ph. iv, 2. 14 A primo homo insanibat Ph. iv, 3. 37 A fratre quæ egressa est Ph. v, 1. 5

Ab. Ingenium ab labore proclive ad lubidinem A. i, 1. 51 Ab illo animadvertenda injuria est A. i, 1. 129 Mysis ab ea egreditur A. i, 3. 21 Cur tu abis ab illa? A. i, 5. 64 Ut ab illa excludar A. ii, 3. 12 Ab Andria est ancilla hæc? A. iii, 1. 3. iv, 4. 17 Ab dextra me venire assimulabo A. iv, 3. 19 Propera puerum tollere hinc ab janua A. iv, 4. 20 Abhorrenti ab re uxoria A. v, 1. 10 Tibi ab istoc cavendum intelligo Eu. v, 2. 44 Ab meretrice avara Eu. v, 4. 5 Fores crepuere ab ea Eu. v, 8. 5 Tantumne est ab re tua otii tibi? Hea. i, 1. 23 Hæc facta ab illo oportebant Hea. iii, 2. 25 Jam inde ab adolescentia Ad. i, 1. 16 Alienus est ab nostra familia Ad. iii, 2. 28 Ab lenone ipsus eripuit palam Ad. iii, 2. 30 Hanc sibi videbit abduci ab oculis? Ad. iv, 5. 35 Ne ab re sint omissiores Ad. v, 3. 44 Remotum ab studio, atque ab labore He. Alt. Prol. 15 Ut virgo ab se integra fiet He. i, 2. 70 Ab nescio quo improbo He. iii, 3. 23 Quid Bacchidem ab nostro affine exeuntem video? He. v, 3. 9 Ab Orco mortuum me reducem in lucem feceris He. v, 4. 12 Otiosum ab animo Ph. ii, 2. 26 Ab sua palæstra exit foras Ph. iii, 1. 20 Ab amicis argentum aufero Ph. iii, 2. 28 Ab oculis meis illam abducet? Ph. iii, 3. 15 Ab Dis solus diligere Ph. v, 6. 14 Video ab sese amittere

invitum eam Ph. v, 7. 25

Abdo. Senex rus abdidit se He. i, 2. 100

Abduco. Ad se abducit domum Eu. iii, 5. 28 Abducit secum ancillas Eu. iii, 5. 33 Me convivam abducebat sibi Eu. iii, 1. 17 Abduxi ad cœnam Hea. i, 2. 9 Abduxi mulierem Ph. v, 5. 1 Me invito abduxit meam Ad. ii, 1. 44 Amicus me a foro abduxit huc advocatum sibi Ad. iv, 5. 11 Filiam abduxit suam He. v, 1. 21 An illam hinc abducet, pater? Ad. iv, 5. 27 Ab oculis in ignotum hinc abducet locum? Ph. iii, 3. 15 Abduc, duc, quantum potes Eu. ii, 3. 85 Hunc abduce, vinci Ad. iii, 4. 36 Abduce hanc: minas quinque accipe Ph. ii, 3. 63 Quid illam ni abducat? Ad. iv, 5. 28 Ne illum ab studio abducerem He. Alt. Prol. 11 Ut filiam ab eo abduceres He. iv, 1. 30 Si abduxeris, celabitur Hea. iv, 3. 20 Quamobrem cupiam abducere Eu. i, 2. 65 Cupio abducere, ut reddam suis Eu. i, 2. 77 Illam cupio abducere Eu. i, 2. 92 Ad nequitiam abducere Ad. iii, 3. 4 Nisi tu properas mulierem abducere Ph. ii, 3. 90 Ad me abducta est domum Ad. iv, 4. 18 Abducta a vobis prægnans fuerat filia He. iv, 4. 18 Ad tuam matrem abducetur Hea. ii, 3. 94 Scio, quo abducta sit Eu. ii, 3. 58 Abduci ab oculis? Ad. iv, 5. 35 Abduci non potest Ph. v, 3. 16 Credo abductum in ganeum Ad. iii, 3. 5

Abeo. Abeo A. ii, 2. 7 Recte; inquit Abeo Eu. ii, 3. 50 Ego hinc abeo Eu. iii, 2. 41. Ad. iii, 3. 81 Cum inde abeo Eu. iv, 4. 58 Ego abeo intro Eu. v, 5. 28 Nusquam abeo Ad. ii, 2. 38 Quin abeo? Ph. i, 4. 32 Cur tu abis ab illa? A. i, 5. 64 Malam rem! hinc abis? Eu. iii, 3. 30 Non tu hinc abis? Eu. iv, 7. 29 Diminuam caput, nisi abis Eu. iv, 7. 33 Si nunc a nobis abis Hea. iv, 3. 18 Rus hinc abis? Ad. iii, 3. 79 Quid agis? quo abis? Ad. v, 2. 5. Ph. i, 4. 39 Quo abis? mane; mane, inquam, quo abis? He. iii, 5. 45. 46 Quo nunc abis? Ph. iii, 2. 4 Etiam tu hinc abis? Ph. iii, 3. 9 Abit Ad. v, 2. 7 Abeunt lavatum Eu. iii, 5. 52 Cum illo abii huc Eu. i, 2. 40 In Asiam hinc abii Hea. i, 1. 59 Abii ad proximos Hea. v, 2. 13 Rus habitatum abii He. ii, 1. 27 Jam pudebat. Abii He. v, 3. 8 Ut abii abs te Ph. iv, 3. 12 Abiisti: mihi amicam adduxti Hea. iv, 6. 14 Nimium istoc abisti Ad. ii, 1. 15 Reliquit me homo, atque abiit A. iv, 4. 5 Dum hæc dicit, abiit hora Eu. ii, 3. 49 Anne abiit jam a milite? Eu. iv, 5. 7 Scio; nescio; abiit Eu. v, 1. 2 Eunuchus abiit Eu. v, 1. 5 Ad regem militatum abiit Hea. i, 1. 65 Huc abiit Clitipho Hea. v, 1. 31 Abiit; vah! rogasse vellem Hea. v, 2. 25 Rus abiit Ad. iii, 3. 82 Ille ubi est Milesius? Mi. Abiit Ad. iv, 5. 69 Abiit He. i, 2. 109 Ille abiit He. iii, 4. 30 Abiit. quid mea? He. iii, 5. 60 Præsens malum, in diem abiit Ph. v, 2. 16 E medio abiit Ph. v, 8. 30 Ambo abierunt foras Eu. iv, 4. 35 Ubi abiere intro Hea. v, 1. 33 Menses abierunt decem Ad. iv, 5. 57 Longe jam abieram Eu. iv, 2. 5 Abibo hinc He. iv, 4. 81 Abi domum. abi cito A. i, 5. 20 Immo abi intro A. iii, 2. 43 Tu, Dave, abi domum A. v, 6. 14 Abi præ, curre Eu. iii, 2. 46 Abi, Dorias Eu. iii, 3. 32 Abi hinc, quo dignus, cum donis Eu. iv, 3. 9 Abi tu, cistellam domo effer Eu. iv, 6. 15 Tu abi, atque obsera ostium intus Eu. iv, 6. 25 Abi illis obviam Hea. ii, 3. 8 Abi deambulatum Hea. iii, 3. 26 Abi sane istac, istorsum, quovis Hea. iii, 3. 27 Abi jam nunc intro Hea. iv, 1. 5 Abi: effer argentum Hea. iv, 5. 56 Abi intro; vide, quid postulet Hea. iv, 8. 31 Abi præ strenue Ad. ii, 1. 13 Abi, nescis inescare homines Ad. ii, 2. 12 Tu, quantum potes, abi Ad. iii, 2. 53 Abi, virum te judico Ad. iv, 2. 25 Illa exclamat: abi, abi jam, Æschine! Ad. iv, 4. 10 Abi domum. abi! Ad. iv, 5. 65 Abi! Ad. v, 1. 3. v, 2. 1 Tu illas, abi, et traduce Ad. v, 7. 19 Abi, Parmeno, intro He. iii, 1. 34 Abi: solum solus conveni He. iv, 1. 42 Abi rus ergo hinc He. iv, 3. 4 Immo vero abi He. iv, 4. 104 Abi sis, insciens Ph. i, 2. 9 Abi, Phædria Ph. ii, 1. 79 Abi tu, vise, redieritne jam Ph. ii, 4. 5 Abi, dic, esse argentum Ph. iv, 4. 32 Abi præ, nuntia hanc venturam Ph. v, 2. 12 At tu abi intro Ph. v, 3. 36 Abi: tange Ph. v, 8. 5 Abin' hinc in malam rem? A. ii, 1. 17 Abin' hinc, insana? Eu. v, 2. 22 Intro auferte: abite A. i, 1. 1 Honeste quo modo hinc abeam, nescio Eu. iv, 4. 49 Quin abs te abeam doctior Eu. iv, 7. 21 Quo hinc abeam ego? Hea. iii, 3. 25 Numquid vis, quin abeam? Ad. ii, 2. 39 Interea in angulum aliquo abeam Ad. v, 2. 11 Vide sis, ne quo hinc abeas longius Hea. i, 2. 38 Abeas, si sapis

Hea. ii, 3. 138 Ne abeas longius Ad. v, 5. 1 Dum hinc denuo abeat Hea. iii, 2. 33 Optabit, ut abeat ab se filius Hea. iv, 5. 8 Immo abeat multo malo, quovis gentium Hea. v, 1. 55 Priusquam hinc abeat Ph. iv, 5. 7 Provisum est, ne hæc hinc abeat Ph. v, 2. 14 Obsecro, abeamus intro Eu. v, 2. 67 Quid nobis cum illis? abeamus Ad. iv, 5. 44 Mirabar, hoc si sic abiret A. i, 2. 4 Quam ob rem abs te abiret? He. iv, 4. 74 Te absentem incusamus, qui abieris Ph. iii, 1. 7 Miror, quid ex Piræeo abierit Eu. ii, 2. 59 Abs te quamobrem hæc abierit, causam vides He. iii, 3. 22 Quando hæc abierit He. iv, 3. 13 Ah! si pergis, abiero Ad. i, 2. 47 Ubi ego hinc abiero Ph. i, 2. 93 Quo ille abire ignavus possit longius Eu. iv, 3. 20 Jube hunc abire hinc aliquo Hea. iii, 3. 25 Hinc abire matrem He. iv, 3. 7 Sinam sine munere a me abire? He. v, 4. 13 Id modo dic, abisse Dorum Eu. iv, 4. 57 Ain', patrem hinc abisse rus? Ad. iv, 1. 1 Uxorem tuam hinc abisse He. iv, 2. 2 Patris ais conspectum veritum hinc abisse? Ph. ii, 2. 1 Itane hinc abisse? Ph. iii, 1. 2 Cupida eram abeundi a milite He. i, 2. 16 Puerum inde abiens conveni A. ii, 2. 31 Nihil, nisi abiens mihi innuit Eu. iv, 5. 9 Istuccine interminata sum, hinc abiens, tibi? Eu. v, 1. 14 Eripuit vi virgini abiens anulum He. iv, 1. 59 Cui commendavi filium hinc abiens Ph. ii, 1. 58 Suspicor, aliquid domo abeuntem abstulisse Eu. iv, 3. 19 Observabam servulos venientes aut abeuntes A. i, 1. 57 Abeuntes ambo hic tum senes Ph. i, 2. 21 Abiturum se abs te esse ilico minabitur Hea. iii, 1. 80 Sed illam spero abituram denique He. i, 2. 81 Rus abituram hinc me esse certo decrevi He. iv, 2. 10

Abhinc. Abhinc triennium, commigravit huc viciniæ A. i, 1. 42 Abhinc menses decem fere He. v, 3. 24 Fere abhinc annos quindecim Ph. v, 8. 28

Abhorreo. Abhorrere animum huic video a nuptiis He. iv, 4. 92 Abhorrenti ab re uxoria A. v, 1. 10

Abigo. Abigam hunc rus Ad. iii, 3. 47

Abjicio. Quæ aliquo abjicienda est Ad. iv, 7. 26

Abitio. Abitus. Propter eam hæc turba, atque abitio evenit Hea. i, 2. 16 Quum videam, hunc excruciarier ejus abitu Hea. iii, 1. 5 Sperabit sumtum sibi levatum esse harum abitu Hea. iv, 4. 24

Ablego. Aliquo mihi est hinc ablegandus He. iii, 3. 54

Abligurio. Patria qui abligurierat bona Eu. ii, 2. 4

Abortus. Dicam abortum esse He. iii, 3. 38

Abrado. Unde aliquid abradi potest Ph. ii, 2. 19

Abripio. Id illa universum abripiet Ph. i, 1. 11 Parvola hinc est abrepta Eu. i, 2. 76 Jam intro abripiere Ad. ii, 1. 27 Oportet in cruciatum hinc abripi A. iv, 4. 47 Miror, non jussisse abripi me Hea. v, 2. 48 Puellam dono dedit, ex Attica hinc abreptam Eu. i, 2. 30 Se audisse, abreptam e Sunio Eu. i, 2. 35

Abs. Ne abs te hanc segreges A. i, 5. 56 Abs te esse ortum A. iii, 2. 9 Veritus sum, Dave, abs te A. iii, 4. 3 Ob hæc facta abs te spernor Eu. i, 2. 91 Volgus quæ abs se segregant Hea. ii, 4. 6 Dum abs te absum Hea. ii, 4. 19 Quam bene abs te prospectum est! Hea. iv, 1. 25 Abs quivis homine Ad. ii, 3. 1 Abs te ut blanditiis voluptatem expleat He. i, 1. 11 Ut abii abs te Ph. iv, 3. 12 Meum virum abs te exire video Ph. v, 3. 12 Ostium concrepuit abs te Ph. v, 5. 12

Abscedo. Cito ab eo hæc ira abscedet He. v, 2. 15 Mihi, ne abscedam, imperat Eu. iii, 5. 30 Si licet me latere tecto abscedere Hea. iv, 2. 5

Absolvo. Hominem quamprimum absolvitote Ad. ii, 4. 18 Ut hunc absolvam Ad. ii, 4. 13

Absque. Absque una hac foret He. iv, 2. 25 Nam absque eo esset Ph. i, 4. 11

Abstergeo. Qui abstergerem vulnera? Eu. iv, 7. 9

Absterreo. Quo Chremetem absterreant A. iii, 1. 14

Abstineo. Non manum abstines, mastigia? Ad. v, 2. 6 Tussis, risus, abstine Hea. ii, 3. 132 Qui non abstineas manum Hea. iii, 3. 4 Illa se abstinere ut potuerit? He. i, 2. 64 Ea me abstinuisse in principio He. iii, 3. 51

Abstraho. Vix me illinc abstraxi He. iii, 1. 17 Quis igitur eum ab illa abstraxit, nisi ego? A. iii, 2. 39 Psaltriam una illuc mecum hinc abstraham Ad. v, 3. 57 Ut me a Glycerio miserum abstrahat? A. i, 5. 8 Ab hac quæ me abstrahat He. iii, 1. 18

Absum. Dum abs te absum Hea. ii, 4. 19 Id hic nunc abest A. v, 2. 7 Menses tres abest Hea. i, 1. 66 Quanto diutius abest Hea. iii, 1. 16 Quod abest, non quæris Hea. v, 4. 16 Domini ubi absunt Eu. iii, 5. 52 Haud multum a me aberit infortunium Hea. iv, 2. 1 Non aberit longius Hea. v, 2. 31 Si absis uspiam Ad. i, 1. 3 Quod si abesset longius Ad. iv, 1. 8 Cum milite isto præsens, absens ut sies Eu. i, 2. 112 Idem absens facere te hoc vult filius Hea. i, 1. 112 Præsens, absensque, idem erit Ad. i, 1. 48 Pergin' hero absenti male loqui? Ph. ii, 3. 25 Absenti tibi contumelias numquam cessavit dicere hodie Ph. ii, 3. 28 Metuebat absentem patrem Ph. i, 2. 68 Te absentem incusamus Ph. iii, 1. 7 Nescio, quid absente nobis turbatum est domi Eu. iv, 3. 7 Ut mihi tua domus, te præsente, absente, pateat Eu. v, 9. 29 Vereor, ne mulier, me absente, hic corrupta sit Hea. ii, 2. 2 Quo studio vitam suam te absente exegerit Hea. ii, 3. 39 Non posse apud vos se, Pamphilo absente, perdurare He. ii, 2. 27 Bonas, me absente, hic confecistis nuptias! Ph. ii, 1. 28 Quod te absente hic filius egit Ph. ii, 4. 10 Quid gnato obtigerit, me absente, audistin'? Ph. iv, 1. 11

Absumo. Pytissando modo mihi quid vini absumsit! Hea. iii, 1. 49 Quum ille et cura, et sumtu absumitur Ph. ii, 2. 26

Absurdus. Est hercle inepta (ratio) atque absurda Ad. iii, 3. 22 Mihi ineptum, absurdum videtur Ad. v, 8. 21

Abundo. Amore abundas, Antipho Ph. i, 3. 11 Quasi is non divitiis abundet Hea. iii, 2. 17

Abutor. In prologis scribundis operam abutitur A. Prol. 5 Ut meretricem, ubi abusus sis, amittere? Ph. ii, 3. 66

Ac. Dissimili oratione factæ, ac stilo A. Prol. 12 Omnes perferre, ac pati A. i, 1. 35 Parce, ac duriter A. i, 1. 47. Ad. i, 1. 20 Ego vero, ac lubens A. ii, 1. 37 Ch. Liberatus sum. Da. Ac nullus quidem A. ii, 2. 33 Dictum ac factum invenerit causam A. ii, 3. 7 Quid tibi sum oblitus, ac volui, dicere A. v, 1. 22 Rem dic, ac mitte male loqui A. v, 3. 2 Ac meretricios amores nuptiis conglutinas? A. v, 4. 10 Si fidem habeat, ac non id metuat Eu. i, 2. 60 Ut suis restituam, ac reddam Eu. i, 2. 67 Utinam istuc verbum ex animo ac vere diceres Eu. i, 2. 95 Faciam sedulo, ac dabo operam Eu. ii, 3. 70 Ita feci, ac lubens Eu. iii, 5. 43 Cognoscitne? Ch. Ac memoriter Eu. v, 3. 6 Recipimus. Ch. Ac libenter Eu. v, 9. 56 Omnes produxi, ac vendidi Hea. i, 1. 92 Habet bene ac pudice eductam Hea. ii, 1. 14 Animus te erga idem, ac fuit Hea. ii, 3. 24 Hodie sero, ac nequicquam voles Hea. ii, 3. 108 Ibo, ac dicam, ut dixeram Hea. iii, 1. 94 Certo scio, te inscientem, atque imprudentem dicere, ac facere omnia Hea. iv, 1. 20 Decipiam, ac non veniam Hea. iv, 4. 6 Dictum, ac factum reddidi Hea. iv, 5. 12 Faciam boni tibi aliquid pro ista re, ac lubens Hea. iv, 5. 15 Cape hoc argentum, ac defer Hea. iv, 7. 3 Quam multa injusta ac prava fiunt moribus! Hea. iv, 7. 11 Des qui aurum, ac vestem Hea. iv, 8. 15 Ne quam aliam quærat copiam, ac te deserat Hea. v, 1. 54 Sibi me pro ridiculo, ac delectamento putat Hea. v, 1. 79 Scio tibi esse hoc gravius multo, ac durius Hea. v, 2. 4 Ac Syro nihil gratiæ Hea. v, 2. 46 Hoc pater, ac dominus interest Ad. i, 1. 51 Non fratrem videt, ruri esse parcum, ac sobrium? Ad. i, 2. 15 Abi præ strenue, ac aperi fores Ad. ii, 1. 13 Tace modo, ac sequere hac Ad. ii, 4. 16 Homo antiqua virtute, ac fide Ad. iii, 3. 88 Ibo, ac requiram fratrem Ad. iii, 4. 65 Quæ dolore ac miseria tabescit Ad. iv, 3. 11 Ne quid dicerem, ac fieret palam Ad. iv, 4. 14 Abi domum, ac Deos comprecare Ad. iv, 5. 65 Dis quidem esses, ac tuam rem constabilisses Ad. v, 1. 9 Favillæ plena, fumi, ac pollinis Ad. v, 3. 60 Syre, cessas ire, ac facere? Ad. v, 7. 18 Pium ac pudicum ingenium narras He. i, 2. 77 Nunquam secus habui illam, ac si ex me esset nata He. ii, 3. 6 Alio morbo me visurum affectam, ac sensi esse He. iii, 3. 6 Neque voce alia, ac res monebat He. iii, 3. 15 Si modeste ac raro hoc fecit? He. iv, 1. 37 Reduc uxorem, ac noli advorsari mihi He. iv, 4. 32 Ac tu morem antiquom obtines He. v, 4. 20 Nunquam æque, ac modo Ph. i, 2. 43 Insidias nostræ fecit adolescentiæ, ac vicit Ph. ii, 1. 45 Nihilo sum aliter, ac fui Ph. iii, 2. 45 Aliud mihi respondes, ac rogo Ph. iv, 4. 3 Ibo, ac Phanium edocebo Ph. v, 2. 17 Pariter nunc opera me adjuves, ac re dudum Ph. v, 3. 3 Binan'? quæso! Nau. Ac rebus vilioribus multo Ph. v, 3. 8 Propior illi, quam ego sum, ac tu, nemo est

Ph. v, 3. 25 Assequere, ac retine Ph. v, 7. 69

Accedo. Accedo ad pedisequas A. i, 1. 96 Nunquam accedo, quin abs te abeam doctior Eu. iv, 7. 21 Accedo, ut melius dicas Ad. iii, 2. 52 Ubi eam vidi, illico accedo, rogito Ad. iv, 4. 9 Ad hæc mala hoc mihi accedit etiam A. i, 3. 10 Ut quisque venerat, accedebam He. v, 3. 5 Ferme moriens me vocat: accessi A. i, 5. 50 Accessi: intro aspexi A. ii, 2. 28 Accessi: astiti Ph. v, 6. 27 Postquam amans accessit A. i, 1. 49 Ad flammam accessit imprudentius A. i, 1. 103 Funambuli eodem accessit expectatio He. Alt. Prol. 26 Ad aures sermo mihi accessit tuus He. iii, 5. 32 Quia paululum vobis accessit pecuniæ He. iii, 5. 56 Si quando ad eam accesserat confabulatum He. i, 2. 106 Non accedam ad illos? Hea. iii, 3. 22 Accedam ad fores Ad. iv, 4. 22 Accede ad ignem hunc, calesces plus satis Eu. i, 2. 5 Ubi tu es, Dore? accede huc Eu. iii, 2. 19 Thraso! ubi vis, accede Eu. v, 9. 58 Accede huc, Syre Hea. iv, 5. 14 Accede illuc, Parmeno Ad. ii, 1. 14 Syre, eho! accede huc ad me Ad. v, 9. 18 Accede propius He. iii, 1. 36 Ne accedam ad Bacchidem Hea. iv, 6. 5 Propius, obsecro, accedamus, Sostrata Ad. iii, 2. 11 Video egredi per tempus, accedamus He. iv, 3. 16 Quod hinc accesserit, id de lucro putato esse Ad. v, 3. 30 Voluntas si ad Poëtam accesserit Ph. Prol. 30 Ait, vetitum intro ad heram accedere Ph. v, 6. 24 Quæso, una accedundi via est? Hea. iii, 3. 22

Accido. Istuc verbum vere in te accidit A. v, 3. 14 Ad genua accidit He. iii, 3. 18 Quæ nec opinanti accidunt He. iii, 3. 2 Horum nihil quicquam accidet animo novum Ph. ii, 1. 20 Timeo, hoc quorsum accidat A. i, 5. 29 Interea aliquid acciderit boni A. ii, 3. 24

Accingo. Tibi omne est exedendum. accingere Ph. ii, 2. 4 Do fidem, futurum. Gu. Accingar Eu. v, 9. 30

Accipio. Dos est decem talenta. Pa. Accipio A. v, 4. 48 Cape hoc flabellum. accipio tristis Eu. iii, 5. 48 In eam partem accipioque, et volo Eu. v, 2. 37 Quantum ab hac accipio Ph. iv, 3. 52 Opinor narras? non recte accipis A. ii, 2. 30 Aliter tuum amorem, atque est, accipis Hea. ii, 3. 28 Hei, quid stas? lapis! quin accipis? Hea. iv, 7. 4 Accipit hominem nemo melius, neque prolixius Eu. v, 9. 52 Ad contumeliam omnia accipiunt magis Ad. iv, 3. 15 Accepi. acceptam servabo A. i, 5. 63 Integram reddam, ut accepi ab suis He. i, 2. 75 Partim quæ accepi auribus He. iii, 3. 3 Procul hinc stans accepi He. iv, 3. 1 Argentum accepit Ph. v, 5. 1 Restitue, in quem me accepisti, locum A. iv, 1. 58 Accepit conditionem A. i, 1. 52 Mater ubi accepit Eu. i, 2. 36 Illa ilico ubi me accepit Eu. iii, 5. 28 Quot incommoditates in hac re accipies? Hea. v, 1. 59 Si te æquo animo ferre accipiet A. ii, 3. 23 Dotem si accipiet Ph. iv, 4. 13 Accipe a me hunc o.iu. A. iv, 3. 9 Accipe hem! Ph. i, 2. 2. v, 6. 18 Minas quinque accipe Ph. ii, 3. 63 Causam hanc accipite He. Alt. Prol. 47 Hanccine ut contumeliam in me accipiam? Eu. iv, 7. 1 Ne prius, quam hanc a me accipias, amittas Eu. iv, 6. 13 Accipias puerum He. iv, 4. 16. 77 Cupide accipiat, faxo Ad. ii, 2. 1 Jam accipiat (dotem) Ph. iv, 3. 72 Ne, ubi acceperim, sese relinquam Eu. i, 2. 60 Neve aliorsum, atque ego feci, acceperit Eu. i, 2. 2 Si argentum acceperit Ph. iv, 4. 19 Necesse est multum accipere Thaidem Eu. v, 9. 45 Quamobrem accipere hunc mihi expediat metum Hea. ii, 3. 96 Utrum vis: argentum accipere, an causam meditari tuam? Ad. ii, 1. 41 Abs quivis homine beneficium accipere gaudeas Ad. ii, 3. 1 Nonne id sat erat, accipere ab illo injuriam? Ph. v, 2. 4 Accipiunda injuria adolescentium est Ad. ii, 1. 53 Indignis quum sim acceptus modis Ad. ii, 1. 12 Accepi. acceptam servabo A. i, 5. 63 Hunc ulcisci, accepta injuria Eu. iv, 6. 24

Accipiter. Quia non rete accipitri tenditur Ph. ii, 2. 16

Accresco. Quæ (amicitia) cum ætate accrevit simul A. iii, 3. 7

Accubo. Ac dum accubabam Eu. iv, 5. 2

Accumbo. Ipsa accumbere mecum Eu. iii, 3. 9

Accuro. Res cautius, ne temere faciam, accuro He. v, 1. 11 Saltem accurate, ut metui videar A. iii, 2. 14

Accurro. Accurrit: mediam mulierem complectitur A. i, 1. 106 Continuo accurrit ad me Eu. ii, 3. 43 Puer ad me accurrit Mida Ph. v, 6. 22 Assido, accurrunt servi Hea. i, 1. 72 Accurre huc Ph. v, 7. 90

Accuso. Nemo accusat, Syre, te Hea.

v, 2. 22 Num quidnam accusat virum? He. ii, 2. 25 Quod me accusat nunc vir, sum extra noxiam He. ii, 3. 3 Qui cum hunc accusant, Nævium, Plautum, Ennium accusant A. Prol. 18. 19 Ultro accusant Ad. iv, 3. 5 Quotidie accusabam Hea. i, 1. 50 Te ultro accusabis Eu. i, 1. 24 Accusemus gravius He. iv, 4. 95 Jam dudum te omnes nos accusare audio Ph. ii, 1. 59 Jam accusando fieri infectum non potest Ph. v, 8. 45 Etiam me ultro accusatum advenit? Ph. ii, 3. 13 Ambo accusandi Hea. i, 1. 67 Quam ob rem accuser, nescio He. ii, 1. 8 Ne quid accusandus sis, vide Hea. ii, 3. 111 Meque abs te immerito esse accusatam, rescisces He. ii, 1. 11

Acer. Prima coitio est acerrima Ph. ii, 2. 32 Lenem patrem factum me esse acerrimum Ph. ii, 1. 32

Acerbus. Plura acerba esse ex amore homini oblata He. iii, 1. 1

Acriter. Postquam acrius pater instat He. i, 2. 45

Actor. Sed hic actor tantum poterit a facundia Hea. Prol. 13 Actoris opera magis stetisse, quam sua Ph. Prol. 10 Quem actoris virtus nobis restituit locum Ph. Prol. 34 Me actorem dedit Hea. Prol. 12

Actus. Refero denuo, primo actu placeo He. Alt. Prol. 31

Actutum. Aperite aliquis actutum ostium Ad. iv, 4. 24 Congredere actutum Ph. v, 6. 12

Acuo. Quod illos sat ætas acuet Ad. v, 3. 49

Ad. Nihil opus est arte ad hanc rem A. i, 1. 5 Canes ad venandum A. i, 1. 30 Nec satis ad objurgandum causæ A. i, 1. 111 Ne esset spatium cogitandi ad disturbandas nuptias A. i, 2. 11 Dum tempus ad eam rem tulit A. i, 2. 17 Magistrum cepit ad eam rem improbum A. i, 2. 21 Ad hæc mala hoc mihi accedit etiam A. i, 3. 10 Ego hinc me ad forum A. i, 3. 21 Ne ad morbum hoc etiam A. i, 5. 66 Ut sese habeat, animum ad nuptias perspexerit A. ii, 3. 4 Quæque oportent signa esse ad salutem, omnia huic esse video A. iii, 2. 2 Non posse ad salutem converti hoc malum A. iv, 1. 49 Nihil ad te A. iv, 1. 60 Ne vacuum esse me ad narrandum credas A. iv, 2. 23 Si opus sit ad herum jusjurandum mihi A. iv, 3. 13 Aliquantum ad rem est avidior Eu. i, 2. 51 Ad virginem animum adjecit Eu. i, 2. 63 Cum huc respicio ad virginem Eu. ii, 3. 50 Huc deducta est ad meretricem Eu. ii, 3. 60 At nihil ad nostram hanc Eu. ii, 3. 69 Eamus ergo ad cœnam Eu. iii, 2. 6 Ad eam rem tempus non erat Eu. iv, 1. 7 Ne comparandus hic ad illum est Eu. iv, 4. 14 Quid is, obsecro, ad nos? Eu. v, 1. 10 Ubi is est? Py. Hem! ad sinistram, videsne? Eu. v, 1. 19 Ad omnia hæc magis opportunus Eu. v, 9. 47 Ad regem militatum abiit Hea. i, 1. 65 Illa ætas magis ad hæc utenda idonea est Hea. i, 1. 81 Quasi talenta ad quindecim coëgi Hea. i, 1. 93 Ilico abduxi ad cœnam Hea. i, 2. 9 Hæc sunt tamen ad virtutem omnia Hea. i, 2. 33 Ubi ventum ad ædes est Hea. ii, 3. 34 Ad rem redi Hea. ii, 3. 78. Ad. ii, 1. 31 Novisti, ad has res quam sit perspicax Hea. ii, 3. 129 Ingenio egregie ad miserias natus sum Hea. iii, 1. 11 Quam instructa pulchre ad perniciem siet Hea. iii, 1. 41 Quantam fenestram ad nequitiam patefeceris! Hea. iii, 1. 72 Nonne ad senem fabricam fingit? Hea. iii, 2. 34 Eaque est nunc ad uxorem tuam Hea. iii, 3. 43 Tantum devenisse ad eum mali Hea. iv, 5. 2 Mihi vere ad rastros res rediit Hea. v, 1. 58 Tibi jam esse (cibum) ad sororem intelligo Hea. v, 2. 26 Ad misericordiam ambos adduces cito Hea. v, 2. 42 Neque quod principium inveniam ad placandum, scio Hea. v, 4. 21 Poëtæ ad scribendum augeat industriam Ad. Prol. 25 Me vis dicere id, quod ad te attinet? Ad. ii, 1. 32 Nisi eo ad mercatum venio Ad. ii, 2. 23 Ne aliqua ad patrem hoc permanet Ad. ii, 4. 19 Quod ad hanc rem opus est, porro consule Ad. iii, 2. 37 Etiam eum ad nequitiam abducere Ad. iii, 3. 4 Conservis ad eundem præcipio modum Ad. iii, 3. 70 Ubi ad Dianæ veneris Ad. iv, 2. 43 Ad contumeliam omnia accipiunt magis Ad. iv, 3. 15 Fero alia flagitia ad te Ad. iv, 7. 3 Reprime iracundiam, atque ad te redi Ad. v, 3. 8 Ad omnia alia ætate sapimus rectius Ad. v, 3. 46 Attentiores sumus ad rem, quam sat est Ad. v, 3. 48 Nunquam ita quisquam bene subducta ratione ad vitam fuit Ad. v, 4. 1 Ego hinc ad hos provisam Ad. v, 6. 1 Quod nimium ad rem in senecta attenti sumus Ad. v, 8. 31 Hecyram ad vos refero He. Alt. Prol. 21 Artem Musicam recidere ad paucos He. Alt. Prol. 39 Ut ad pauca redeam He. i, 2. 60. Ph. iv, 3. 43 Ad exemplum ambarum mores existimans He. i, 2. 88 Si quando ad eam accesse-

rat confabulatum He. i, 2. 106 Simulat se arcessi ad rem divinam He. i, 2. 109 Nostra it visere ad eam He. i, 2. 114 In eodem mihi videntur ludo doctæ ad malitiam He. ii, 1. 6 Agedum ad fores He. iii, 1. 35 Ad eam visam He. iii, 2. 4 Ad genua accidit He. iii, 3. 18 Amor me ad hanc rem exercitatum reddidit He. iii, 3. 47 Ad aures sermo mihi accessit tuus He. iii, 5. 32 Porto hoc jurgium ad uxorem He. iii, 5. 64 Corripuit tacitus sese ad filiam He. iv, 1. 3 Credo, ipsum ad me exire He. iv, 1. 6 Qui vidisse eum diceret introeuntem ad amicam He. iv, 1. 36 Animum ad meretricem induxti He. iv, 4. 67 Fingis falsas causas ad discordiam He. iv, 4. 71 Nunquam animum ad malas adducam partes He. v, 3. 38 Ad famem hunc ab studio studuit rejicere Ph. Prol. 19 Voluntas vostra si ad Poëtam accesserit Ph. Prol. 30 Nihil aderat adjumenti ad pulchritudinem Ph. i, 2. 55 Præterierat ad ducendum ætas Ph. ii, 3. 76 Qui prior ad dandum est Ph. iii, 2. 48 Hominem ad forum jussi opperiri Ph. iv, 2. 8 In servitutem pauperem ad ditem dari Ph. iv, 3. 48 Ad restim mihi res rediit Ph. iv, 4. 5 Quod, dum vivat, usque ad aurem obganniat Ph. v, 8. 41

Adaugeo. Ne duritia adaucta sit Hea. iii, 1. 26

Adbibo. Ubi adbibit plus paulo Hea. ii, 1. 8

Addo. Quod tibi dieculam addo A. iv, 2. 27 Mitto omnia : addo istuc Ph. ii, 1. 64 Nisi mihi addit animum Hea. iii, 2. 31 Propter misericordiam addunt pauperi? Ph. ii, 1. 47 Mercator hoc addebat Eu. i, 2. 34 Hæc tria primum addidi Ad. v, 5. 3 Ut ne addam, quod sine sumtu ingenuam nactus es Ph. i, 3. 16 Neque, præterquam quas amor molestias habet, addas Eu. i, 1. 33 Tantummodo non addat Ph. i, 2. 93 Ut aliquid addant divitioribus Ph. i, 1. 8 Verbum si addideris A. v, 2. 19

Adduco. Adducimus tuam Bacchidem Hea. ii, 3. 70 Mihi ante oculos coram amatorem adduxti! Eu. iv, 7. 24 Perdidisti istum, quem adduxti pro eunucho Eu. v, 5. 7 Mihi amicam adduxti Hea. iv, 6. 15 Adduxtin' tecum filiam? Ph. iv, 1. 2 Quem secum adduxit Parmeno Eu. iv, 4. 27 O scelestum Parmenonem! qui istum huc adduxit Eu. v, 5. 2 Jam ancillas secum adduxit Hea. iii, 1. 42 Hanc secum huc adduxit Hea. iii, 3. 43 Quam Bacchis secum adduxit adolescentulam Hea. iv, 1. 41 Nemon' medicum adduxit? He. iii, 1. 42 Socer venit: puero nutricem adduxit He. v, 2. 4 Tamen eam adducam A. i, 4. 4 Nunquam animum ad malas adducam partes He. v, 3. 38 Uxorem ejus huc adducam Ph. v, 2. 11 Ad misericordiam ambos adduces cito Hea. v, 2. 42 Turbam domum adducet Ad. v, 7. 15 Eum require, atque adduce huc Ph. ii, 1. 79 Ad me adducito Eu. iii, 2. 50 Sine illum huc coram adducam. Si. Adducas! A. v, 3. 29 Eo ad Sophronam, ut eam adducam Eu. iv, 7. 38 Missus sum, te ut adducerem Ph. v, 6. 41 Viden' militem secum ad te quantas copias adducere? Eu. iv, 6. 17 Non mihi per fallacias adducere ante oculos? Hea. v, 4. 18 Cum fide scortum adducere Ad. v, 9. 8 Ea gratia secum adduxisse Hea. iv, 5. 21 Eo me esse adducturum senem Ph. iv, 2. 9 Quamobrem adductus est? Eu. v, 1. 10 Tu, Parmeno, huc fac illi adducantur Eu. i, 2. 109 Lesbiam adduci jubes A. i, 4. 1 Inventum tibi curabo, et mecum adductum Pamphilum A. iv, 2. 1 Miles sibi putare adductum ante oculos æmulum Eu. iv, 1. 9 Adducti, qui illam civem hinc dicant A. v, 3. 21

Adelphi. Eum locum sumsit sibi in Adelphos Ad. Prol. 11

Adeo (adverbium). Voltu adeo modesto, adeo venusto, ut nihil supra A. i, 1. 93 Magis id adeo, mihi ut incommodet A. i, 1. 135 Ipsum adeo præsto video A. ii, 5. 4 Aut, si adeo, bidui est aut tridui solicitudo A. ii, 6. 9 Atque adeo in tempore eccum obviam A. iii, 2. 52 Tute adeo jam ejus verba audies A. iii, 3. 47 Idque adeo metuens vos celavi A. iii, 4. 6 Nunquam destitit orare, usque adeo, donec perpulit A. iv, 1. 38 Propera adeo puerum tollere hinc A. iv, 4. 20 Nunc adeo, ut tu sis sciens A. iv, 4. 36 Atque adeo longum est A. v, 6. 13 Reperisse adolescentem adeo nobilem Eu. i, 2. 124 Hoc adeo ex hac re venit in mentem mihi Eu. ii, 2. 3 Ego adeo hanc primus inveni viam Eu. ii, 2. 16 Meque adeo, qui restiterim Eu. ii, 3. 11 Sive adeo digna res est Eu. ii, 3. 20 Idque adeo visam, si domi est Eu. iii, 4. 7 Usque adeo illius ferre possum ineptias Eu. iv, 6. 3 Et adeo ad te attinere rem? Eu. iv, 6. 6 Miles, nunc adeo edico tibi Eu. iv, 7. 36 Non

adeo inhumano ingenio sum Eu. v, 2. 41 Atque adeo cur non intro eo? Eu. v, 5. 22 Inde adeo, quod agrum hic mercatus es Hea. i, 1. 2 Nulla adeo ex re istuc fit Hea. i, 1. 57 Postremo adeo res rediit Hea. i, 1. 61 Ibo adeo hinc intro Hea. i, 1. 121 Minime mirum, adeo impeditæ sunt Hea. ii, 3. 4 Quum egomet vitam tuam considero, omniumque adeo vestrarum Hea. ii, 4. 6 Facis adeo indigne injuriam illi Hea. iii, 3. 4 Ipse adeo adest Hea. iv, 5. 56 Gaudere adeo cœpit, quasi qui cupiunt nuptias Hea. v, 1. 12 Si vivo, adeo exornatum dabo, adeo depexum, ut, dum vivat, meminerit semper mei Hea. v, 1. 77. 78 Idque adeo miror Hea. v, 3. 2 Ea lege hoc adeo faciam Hea. v, 5. 10 Is adeo dissimili studio est Ad. i, 1. 15 Nunquam adeo astutus fui, quin Ad. ii, 2. 13 Hæc adeo mea culpa fateor fieri Ad. iv, 4. 19 Ex te adeo est ortum Ad. v, 3. 11 Neque adeo ex æquo et bono Ad. v, 9. 30 Nunc adeo, si vobis vita mea invisa est Ad. v, 9. 32 Itaque adeo uno animo omnes socrus oderunt nurus He. ii, 1. 4 Sed non credidi adeo, ut He. ii, 1. 24 Et merito adeo He. ii, 1. 43 Me scio esse apprime obsequentem, sed non adeo, ut He. ii, 2. 6 Id adeo gnati causa He. ii, 2. 17 Neque adeo clam me est He. ii, 2. 19 Ut clam eveniat partus patrem: atque adeo omnes He. iii, 3. 37 Te advenisse, atque adeo salvom He. iii, 5. 7 Non credidi adeo inhumanum fore He. iii, 5. 49 Tun' virum me deputas adeo esse? He. iv, 1. 9 Credo: neque adeo arbitrari patris est aliter He. iv, 1. 14 Facis huic adeo injuriam He. iv, 4. 68 Sensitque adeo uxor He. iv, 4. 73 Hic adeo his rebus anulus fuit initium inveniundis He. v, 3. 23 Venustatisque adeo plenior? He. v, 4. 8 Antiquamque adeo tuam venustatem obtines He. v, 4. 18 Neque opus est: adeo mutito He. v, 4. 26 Adeo res redit Ph. i, 2. 5 Neque adeo defetiscar unquam experirier Ph. iv, 1. 23 Quod dixi adeo ei Ph. iv, 3. 40 Opportune adeo argentum mecum attuli Ph. iv, 3. 74 Credis, te ignorarier, aut tua facta adeo? Ph. v, 7. 39 Hæc adeo illi jam denarrabo Ph. v, 7. 51

Adeon'. Adeon' hominem esse invenustum; ut A. i, 5. 10 Adeon' me ignavum putas? adeon' porro ingratum, ut A. i, 5. 42. 43 Adeon' est demens? A. iii, 1. 11 Adeon' videmur vobis esse idonei? A. iv, 4. 18 Adeon' impotenti esse animo, ut A. v, 3. 8 Quid hoc morbi est? adeon' homines immutarier ex amore? Eu. ii, 1. 19 Adeon' rem redisse, ut Hea. v, 2. 27. Ph. i, 3. 1 Adeon' pervicaci esse animo, ut He. iv, 1. 17 Adeon' me esse pervicacem censes, ut He. iv, 1. 32 Adeon' ingenio esse duro te, ut Ph. iii, 2. 12 Adeon' te esse incogitantem, ut Ph. iii, 2. 14 Adeon' hoc indignum tibi videtur? Ph. v, 8. 51

Adeo (verbum). Adeon' ad eum? A. ii, 1. 15 Quid agam? adeo, an maneo? Ph. v, 1. 10 Adii te heri de filia He. ii, 2. 9 Aliquot me adiere A. iii, 3. 2 Adibo, atque assimulabo Eu. iii, 2. 8 Adibo, atque ab eo gratiam hanc inibo Eu. iii, 5. 9 Adibo. quid istuc? Eu. iv, 3. 8. v, 5. 5 Eccum video. adibo Eu. v, 7. 5 Pater adest, quem volui: adibo Hea. i, 2. 5 Adibo. Salvere Hegionem jubeo Ad. iii, 4. 14 Nam jam adibo Ad. iv, 2. 51 Ite intro. ego hunc adibo He. iii, 4. 15 Me expectat, credo: adibo He. v, 4. 15 Adibo hosce Ph. iv, 3. 4 Magistratus adi Ph. ii, 3. 56 Nunc prior adito tu Ph. i, 4. 52 Adeamne ad eum? A. iv, 1. 15 Ad precatorem adeam Ph. i, 2. 90 Ne vir quisquam ad eam adeat Eu iii, 5. 30 Adeamus. bone vir, salve Eu. v, 2. 11 Capitis periclum adire A. iv, 1. 54 Satis pericli cœpi adire A. v, 1. 2 Quid cessas hominem adire? Ph. ii, 1. 22 Sed cesso adire quamprimum senem? Ph. ii, 1. 55 Meretricem hanc primum adeundam censeo He. iv, 4. 94

Adhibeo. Quin mihi testes adhibeam Ph. iv, 5. 2

Adhortor. Adhortor, properent Eu. iii, 5. 35 Præter quam res te adhortatur tua Hea. i, 1. 8 Syrus est adhortandus mihi Hea. iii, 1. 89

Adhuc. Leni passus est animo usque adhuc A. i, 5. 27 Adhuc signa esse ad salutem video A. iii, 2. 1 Nihil adhuc est, quod vereare Hea. i, 2. 1 Celabitur itidem, ut celata adhuc est Hea. iv, 3. 20 Adhuc quod factum est, miror Hea. v, 2. 47 Adhuc non molesta sunt Ad. i, 2. 42 Sat adhuc tua nos frustrata est fides Ad. iv, 4. 11 Cessatum usque adhuc est Ad iv, 4. 21 Vitam duram, quam vixi usque adhuc, mitto Ad. v, 4. 5 Quid adhuc habent infirmitatis nuptiæ? He. i, 2. 101 Nihil cessavisti usque adhuc He. iv, 1. 29 Adhuc tranquilla res est Ph. iii, 1. 15 Adhuc curavi

anum hoc Ph. v, 7. 11
Adigo. Tu homo adigis me ad insaniam Ad. i, 2. 31 Noctu te adigent horsum insomnia Eu. ii, 1. 13
Adjicio. Ad virginem animum adjecit Eu. i, 2. 63
Adimo. Qui propter invidiam adimunt diviti Ph. ii, 1. 46 Quot autem ademi curas! He. v, 3. 19 Hanc, nisi mors, mihi adimet nemo A. iv, 2. 14 Ut metum, in quo nunc est, adimam A. ii, 2. 2 Qui adimat hanc mihi consuetudinem Ph. i, 3. 9 Volgo audio dici, diem adimere ægritudinem hominibus Hea. iii, 1. 13 Occasio est mihi Phædriæ curam adimere argentariam Ph. v, 6. 46 Postquam ademta spes est A. ii, 1. 4 Ubi ea causa erit ademta his A. v, 1. 18 Ademtum tibi jam faxo omnem metum Hea. ii, 3. 100 Postquam ademtam hanc tibi causam vides He. iv, 4. 58
Adipiscor. Anne hoc adipiscar ego, quod jus publicum est? Ph. ii, 3. 65 Nuptias effugere ego istas malo, quam tu adipiscier A. ii, 1. 32 Soli licet hic de eadem causa bis judicium adipiscier Ph. ii, 3. 59
Adjumentum. Nihil aderat adjumenti ad pulchritudinem Ph. i, 2. 55
Adjungo. Ille, quem beneficio adjungas, ex animo facit Ad. i, 1. 47 Aliquando huc animum ut adjungas tuum He. iv, 4. 61 Ut animum ad aliquod studium adjungant A. i, 1. 29 Familiam colere, adjuvare, adjungere Ad. v, 8. 4 Imperium quod amicitia adjungitur Ad. i, 1. 42
Adjuro. Mysis, per omnes tibi adjuro Deos A. iv, 2. 11 Sancte adjurat, non posse apud vos se perdurare He. ii, 2. 26
Adjuto. Nam quod potero, adjutabo senem Hea. iii, 1. 7 Adjuta me, quo id fiat facilius Eu. i, 2. 70 Pueris curre obviam, atque his onera adjuta He. iii, 2. 24 Pamphilumne adjutem, an auscultem seni A. i, 3. 4 Neque quisquam aderat, qui adjutaret funus Ph. i, 2. 49 Te adjutare oportet adolescentuli causa Hea. iii, 2. 35 Dicunt malevoli, homines nobiles eum adjutare Ad. Prol. 16 Bonitasque vestra adjutans Ph. Prol. 35
Adjutor. Sed hic adjutor meus hoc mihi præstat Hea. v, 1. 2 Aut adjutor sim ejus iracundiæ Ad. i, 2. 66 In Psaltria emunda, hic adjutor fuit Ad. v, 9. 10 Te oro porro in hac re adjutor sis mihi He. iv, 4. 99 Opus est, mihi Phormionem ad hanc rem adjutorem dari Ph. iii, 3. 28
Adjutrix. Te in hac re mihi oro ut adjutrix sies Eu. v, 2. 46 Si erit adjutrix nostræ industriæ He. Alt. Prol. 24 Ut vestra Auctoritas adjutrix sit He. Alt. Prol. 40 In ea re quum sit mihi adjutrix socrus He. iv, 4. 83 Matres omnes filiis in peccato adjutrices Hea. v, 2. 39
Adjuvo. Neque me quicquam consilio adjuvas Hea. v, 2. 29 Fortes fortuna adjuvat Ph. i, 4. 26 Dabo operam, adjuvabo Eu. ii, 3. 71 Ut me adjuves in hac re A. iii, 3. 10 Pariter nunc opera me adjuves Ph. v, 3. 3 Qui me dudum adjuverit comiter Ph. iii, 3. 4 Familiam colere, adjuvare, adjungere Ad. v, 8. 4 Id spero adjuturos Deos A. iii, 2. 42
Administro. Lauteque munus administrasti tuum Ad. v, 1. 2
Admiror. Eorum ingenia admiror Eu. ii, 2. 19 Cave quicquam admiratus sies Hea. iv, 6. 23
Admisceo. Ne te admisce: nemo accusat te Hea. v, 2. 22 Ita tu istæc tua misceto; ne me admisceas Hea. iv, 5. 35
Admitto. Quid ego tantum sceleris admisi miser? Hea. v, 2. 3 Nostra ilico it visere ad eam. admisit nemo He. i, 2. 114 Sumtum admittet Ad. v, 7. 15 Ut ne quid turpe civis in se admitteret Ph. ii, 3. 68 Si (noxiam) aliam admisero unquam, occidito Eu. v, 2. 14 Si est, culpam ut Antipho in se admiserit Ph. ii, 1. 40 Tu quod cavere possis, stultum admittere est Eu. iv, 6. 23 Hæc te admittere indigna genere nostro! Ad. iii, 3. 54 Nemo voluit visentem ad eam te intro admittere? He. ii, 1. 40 Nemo voluit Sostratam intro admittere He. iii, 1. 49 Delictum admisisse in me, id mihi vehementer dolet Ad. iv, 5. 48 Eo ad eam non admissa sum He. ii, 1. 41 Fac ut admittar ad illam Eu. ii, 2. 50 Militem rogat, ut illum admitti jubeat Eu. iv, 1. 4
Admodum. Hæc inter nos nuper notitia admodum est Hea. i, 1. 1 Atque iratum admodum Ad. iii, 3. 49 La. Advenis modo? Pa. Admodum He. iii, 5. 8 Ais conspectum veritum hinc abisse? Ge. Admodum Ph. ii, 2. 1 Confutavit verbis admodum iratum senem Ph. iii, 1. 13
Admoneo. Recte admones A. v, 4. 50 Ridiculum est, te istuc me admonere

Hea. ii, 3. 112

Admoveo. Animam compressi: aurem admovi (ad fores) Ph. v, 6. 28

Adolescens. Postquam iste advenit Chremes adolescens Eu. iv, 1. 3 Te auctore quod fecisset adolescens Eu. v, 7. 13 Quisnam hic adolescens est? Hea. ii, 4. 23 Adolescens facillime patris pacem in leges conficiet suas Hea. v, 2. 44 In Græca adolescens est, qui lenoni eripit meretricem Ad. Prol. 8 Domus sumtuosa: adolescens luxu perditus Ad. iv, 7. 42 Quid ais! cum virgine una adolescens cubuerit plus potus He. i, 2. 63 Mater quod suasit sua, adolescens mulier fecit He. iv, 4. 39 Adolescens, dic dum, quæso, es tu Myconius? He. v, 3. 5 Intervenit adolescens quidam lacrymans Ph. i, 2. 42 Imprudens timuit adolescens Ph. ii, 1. 64 Adolescens, primum abs te hoc bona venia peto Ph. ii, 3. 31 Ne te adolescens mulier defatiget Ph. v, 3. 11 Homo adolescens, si habet unam amicam Ph. v, 8. 52 Bonum ingenium narras adolescentis A. iii, 1. 8 Istunc servolum dico adolescentis Hea. iii, 2. 20 Fero flagitia ad te boni illius adolescentis Ad. iv, 7. 4 Ita patrem adolescentis facta hæc tolerare audio violenter Ph. v, 1. 4 Pater adolescentis venit Ph. v, 1. 35 Veritus est optimæ adolescenti facere injuriam A. iii, 2. 8 Dolet, dictum imprudenti adolescenti et libero Eu. iii, 1. 40 Fingeret fallacias, unde esset adolescenti, amicæ quod daret Hea. iii, 2. 23 Adolescenti morem gestum oportuit Ad. ii, 2. 6 Atque adolescenti esses morigeratus Ad. ii, 2. 10 Adolescenti ipsi eriperem oculos Ad. iii, 2. 20 Jam adolescenti nihil est, quod succenseam Ph. ii, 3. 14 Nuptum virginem locavi, huic adolescenti Ph. v, 1. 25 Me ejus spero fratrem repperisse, adolescentem adeo nobilem Eu. i, 2. 124 Quæ liberum scire æquum est adolescentem Eu. iii, 2. 25 Etsi adolescentem hoc nolle intelligo Hea. iii, 1. 3 Cur perdis adolescentem nobis? Ad. i, 1. 36 Mitte adolescentem, obsecro He. iv, 1. 41 Conferunt consilia adolescentes Hea. iii, 1. 65 Cur partes seni Poëta dederit, quæ sunt adolescentium Hea. Prol. 2 Leno sum, fateor; pernicies communis adolescentium Ad. ii, 1. 34 Mussitanda injuria adolescentium est Ad. ii, 1. 53 Quam iniqui sunt patres in adolescentes judices Hea. ii, 1. 1

Adolescentia. Affines esse rerum, quas fert adolescentia Hea. ii, 1. 3 Quæ fert adolescentia Ad. i, 1. 28 Persuasit nox, amor, vinum, adolescentia Ad. iii, 4. 24 Id vitium nunquam decrevi esse ego adolescentiæ He. iv, 1. 27 Insidias nostræ fecit adolescentiæ Ph. ii, 1. 44 Quæ nos, nostramque adolescentiam habent despicatam Eu. ii, 3. 91 Sperabam jam defervisse adolescentiam Ad. i, 2. 72 Quæ vos propter adolescentiam minus videtis Ad. v, 9. 35 Dissimili studio est, jam inde ab adolescentia Ad. i, 1. 16

Adolescentior. Quo jure sum usus adolescentior He. Alt. Prol. 3

Adolescentula. Forte unam aspicio adolescentulam A. i, 1. 91 Ea mortua est. reliquit filiam adolescentulam Hea. iii, 3. 41 Quam Bacchis secum adduxit adolescentulam Hea. iv, 1. 41

Adolescentulus. Una in convivio erat hic Rhodius adolescentulus Eu. iii, 1. 33 Ad nos deductus hodie est adolescentulus Eu. iv, 4. 19 Quomodo adolescentulus meretricum ingenia posset noscere Eu. v, 4. 9 Adolescentulus sæpe eadem, et graviter audiendo, victus est Hea. i, 1. 61 Ut animum decuit ægrotum adolescentuli, tractare Hea. i, 1. 48 Ad te adjutare oportet adolescentuli causa Hea. iii, 2. 35 Functus adolescentuli est officium liberalis Ph. ii, 1. 51 Homini adolescentulo filiam ut darem A. v, 1. 9 Quomodo minimo periclo id demus adolescentulo Hea. iii, 1. 68 O infelicem adolescentulum! Eu. v, 5. 1 Perdidisti istum, quem adduxti pro eunucho adolescentulum Eu. v, 5. 7 Qui stultum adolescentulum nobilitas flagitiis Eu. v, 7. 20 Filium unicum adolescentulum habeo Hea. i, 1. 41 Nimis graviter cruciat adolescentulum Hea. v, 5. 1 Non est flagitium adolescentulum scortari Ad. i, 2. 21 Non est flagitium, facere hæc adolescentulum! Ad. i, 2. 32 Quia nusquam insanum scripsit adolescentulum Ph. Prol. 6 Quod plerique omnes faciunt adolescentuli A. i, 1. 28 Heri aliquot adolescentuli coimus in Piræeo Eu. iii, 4. 1 Ut adolescentuli vobis placere studeant potius Hea. Prol. 51 Nosse omnia hæc, salus est adolescentulis Eu. v, 4. 18 Odiosa hæc est ætas adolescentulis He. iv, 3. 13 Tune hic homines adolescentulos in fraudem illicis? A. v, 4. 7

Adopto. Ego hunc majorem (filium) adoptavi mihi Ad. i, 1. 22 Tuum filium dedisti adoptandum mihi Ad. i, 2. 34 Major filius Æschinus, quem fratri adop-

tandem dedisti Ad. iii, 4. 17

Adorior. Tum hunc adoriar hospitem Ph. iv, 2. 15 Adortus jurgio fratrem apud forum Ad. iii, 3. 50 Hiccine me si imparatum in veris nuptiis adortus esset A. iii, 1. 21 Cesso hunc adoriri? Hea. iv, 5. 9

Adorno. Continuo hæc adornant, ut lavet Eu. iii, 5. 34 Ita jam adornabat fugam Eu. iv, 4. 6

Adsum. Thais, ego jam dudum hic adsum Eu. iv, 6. 5 Adsum, dic, quid est? Hea. ii, 3. 108 Dumque adsum, loquimini mecum Ph. iii, 3. 16 Ac non, quia ades præsens, dico hoc Ad. iii, 3. 39 Prope adest, quum alieno more vivendum est mihi A. i, 1. 125 Sed pater adest: cave, te esse tristem sentiat A. ii, 3. 29 In denegando quis pudor paululum adest A. iv, 1. 6 Adest optime ipse frater Eu. v, 2. 66 Ubi est frater? Ch. Præsto adest Eu. v, 9. 20 Pater adest, quem volui Hea. i, 2. 5 Mulier tibi adest, audin' Clinia? Hea. ii, 3. 2 Ipse adeo adest. abi Hea. iv, 5. 56 Geta autem hic non adest Ad. iii, 1. 4 Ecce hic adest senex noster Ad. v, 1. 5 Eccum adest corruptela nostrum liberum Ad. v, 3. 6 Adest Parmeno cum pueris He. iii, 3. 49 Exquire: adest He. v, 2. 17 Herus adest Ph. i, 4. 7 Ille ad defendendam causam adest Ph. ii, 1. 36 Senex adest: vide, quid agas Ph. ii, 2. 32 Phædria tibi adest Ph. iii, 1. 20 Pater adest hic Ph. iii, 3. 8 Ubi vis, dona adsunt tibi a Phædria Eu. iii, 2. 11 Signa ostende. Py. Adsunt Eu. iv, 6. 29 Eccum Dromonem cum Syro, una adsunt tibi Hea. ii, 2. 12 Aderam, cujus consilio ea par fuerat prospici He. iv, 1. 46 Aderam. sed cessas? Ph. v, 6. 18 Tu quoque hic aderas, Phormio? Ph. v, 6. 18 Cum illis una aderat frequens A. i, 1. 80 Neque cognatus quisquam aderat Ph. i, 2. 49 Nihil aderat adjumenti ad pulchritudinem Ph. i, 2. 55 Inter mulieres, quæ ibi aderant, unam aspicio A. i, 1. 91 Risu omnes, qui aderant, emoriri Eu. iii, 1. 42 Abiit: audivi: ego non affui Eu. v, 1. 2 Forte fortuna affuit hic meus amicus Eu. i, 2. 54 Cum in pariundo aliquot affuerunt liberæ A. iv, 4. 32 Jam, inquam, hic adero A. iv, 2. 32 Omitte: jam adero Eu. iv, 6. 27 Continuo hic adero Hea. iii, 1. 96 Nunquam, dum ego adero, hic te tanget Ad. ii, 1. 3 In cognoscendo ipse aderis, Chæræa Eu. v, 2. 54 Aderit una in unis ædibus Eu. ii, 3. 75 Jam hæc tibi aderit supplicans Eu. iv, 7. 41 Thais jam aderit Eu. iv, 4. 58 Jam frater ipse hic aderit virginis Eu. v, 2. 52 Pol is quidem jam hic aderit Ad. iii, 1. 6 At pol jam aderit, se quoque etiam quum oderit He. iv, 1. 28 Aderit continuo, hoc ubi ex te audierit He. v, 3. 15 Pater aderit. mihi paratæ lites Ph. i, 2. 83 Jam faxo hic aderit Ph. ii, 1. 78. v, 8. 66 Jam aderunt Hea. ii, 2. 9 Dave: ades. resiste A. ii, 2. 7 Phidippe, ades! audi paucis He. iii, 5. 60 Sosia, adesdum: paucis te volo A. i, 1. 2 Favete, adeste æquo animo A. Prol. 24 Adeste æquo animo Hea. Prol. 35. Ph. Prol. 31 Adeste, quæso Ph. ii, 3. 3 Cibum una capias, adsis, tangas Eu. ii, 3. 81 Rogito, Pamphila quid agat? jam partus adsiet? Ad. iv, 4. 9 Domi adsitis, facite Eu. iii, 2. 53 Amicos advocabo, ad hanc rem qui adsient Ph. ii, 1. 83 Magistratus cum ibi adesset, occepta est agi Eu. Prol. 22 Utinam hic prope adesset alicubi Ad. iii, 4. 7 Si adesset, credo, ibi ejus commiseresceret He. i, 2. 54 Si nihil mali esset, jam hic adessent Hea. ii, 2. 9 Quidni? qui usque una affuerim Hea. iv, 3. 6 Jam nunc times, quasi nunquam affueris Ad. iii, 1. 3 Utrumque adesse video A. ii, 5. 5 Ibi me adesse, neuter tum præsenserat A. v, 1. 20 Volo ego adesse hic advocatos nobis Eu. iv, 6. 26 Hunc minime est opus in hac re adesse He. iii, 3. 50 Visne adesse me una, dum istam convenis? He. iv, 4. 108 Ipsus est: non possum adesse Ph. i, 4. 39 Credo illum jam affuturum esse Eu. iv, 6. 1 Illum tibi salvom affuturum esse hic, confido Hea. i, 1. 108 Illam simul tibi hic ego affuturam hodie scio Hea. i, 2. 2

Adveho. Qui mecum una advectus est He. iii, 4. 19 Istam nunc times, quæ advecta est Eu. i, 2. 81

Advena. Est e Corintho hic advena anus paupercula Hea. i, 1. 44

Advenio. O salve, Pamphile. ad te advenio A. ii, 1. 19 Quum illoc advenio: solitudo ante ostium A. ii, 2. 25 Huc cum advenio, nulla erat Eu. ii, 3. 53 Optato advenis A. iii, 3. 1 O Chreme, per tempus advenis A. iv, 4. 44 Itane huc paratus advenis? A. v, 4. 6 O Charine, in tempore ipso mihi advenis A. v, 6. 10 Pater, opportune advenis Hea. i, 2. 5 Ehem! Menedeme, advenis? Hea. v, 1. 10 Advenis modo?

He. iii, 5. 8 Quasi non noris, tentatum advenis Ph. ii, 3. 41 Postquam iste advenit Chremes adolescens Eu. iv, 1. 3 Etiam ultro derisum advenit Eu. v, 2. 21 Unde hæc advenit? He. i, 2. 6 Heri ea causa rure huc advenit He. i, 2. 115 Interea loci ad macellum ubi advenimus Eu. ii, 2. 24 Ut ne imparatus sim, si adveniat Phormio Ph. ii, 1. 84 Mansurusque patruum pater est, dum huc adveniat Ph. iii, 1. 16 Quamobrem adveneris, resciscent He. v, 2, 24 Ut voluptati adventus tuus, quocumque adveneris, siet He. v, 4. 19 Si Chremes huc forte advenerit Eu. iii, 2. 48 Ego tum si advenissem Ph. ii, 3. 49 Video herilem filium huc advenire Eu. ii, 2. 58 Ehem, salvum te advenire, here, gaudeo Eu. v, 6. 6 Salvum te advenire, Demea, gaudemus! Ad. i, 1. 55 Videon' ego Getam currentem huc advenire? Ph. i, 3. 25 Salvom advenire. De. Credo Ph. ii, 1. 25 Salvum advenisse gaudeo Hea. ii, 4. 27 Postquam me aspexere ancillæ advenisse He. iii, 3. 7 Bene factum, te advenisse, Pamphile He. iii, 5. 6 Here, salve: salvum te advenisse gaudeo Ph. ii, 1. 56 Conveni hodie adveniens quemdam mei loci Eu. ii, 2. 3 Id equidem adveniens mecum stomachabar modo Eu ii, 3. 31 Quod dedit principium adveniens! Eu. iii, 2. 5 Adveniens audivi omnia He. iii, 5. 18 Offendi adveniens, quicum volebam collocatam filiam Ph. v, 1. 31 Hoc advenienti quot mihi, Micio, dixere! Ad. i, 2. 12 Multa advenienti, ut fit, nova hic, compluria Ph. iv, 3. 6 Advenientem ilico abduxi ad cœnam Hea. i, 2. 8

Adventus. Ut voluptati obitus, sermo, adventus tuus semper siet He. v, 4. 19 Adventus hujus quo impellat patrem Ph. iv, 3. 3 Ubi in mentem ejus adventi venit? Ph. i, 3. 2 Ego commodiorem hominem, adventum, tempus, non vidi A. v, 2. 3 Ad cœnam vocant: adventum gratulantur Eu. ii, 2. 28 Modò isse dicito ad portum, percontatum adventum Pamphili He. i, 2. 2 Nunc adventum tuum ambas, Pamphile, scio reverituras He. iii, 1. 10 Incommode illis fors obtulerat adventum meum He. iii, 3. 10 Quantam obtuli adventu meo lætitiam Pamphilo hodie! He. v, 3. 18

Adversarius vel Advorsarius. Poëtam restitui remotum injuria adversarium He. Alt. Prol. 14 Causam tradere advorsariis: etiamne id lex coëgit? Ph. ii, 1. 7 Et adversarios rapere in pejorem partem, quam acturi sumus Ad. Prol. 2 Injurium autem est ulcisci adversarios? He. i, 1. 15

Adversatrix vel Advorsatrix Quin tu in ea re mihi fueris advorsatrix, Sostrata? Hea. v, 3. 5

Adversor vel Advorsor. Cum placo, advorsor sedulo, et deterreo Ad. i, 2. 64 Neque tuæ libidini advorsabor He. ii, 2. 3 Ein' ego ut advorser? A. i, 5. 28 Non possum advorsari meis He. ii, 2. 29 Reduc uxorem, ac noli advorsari mihi He. iv, 4. 32 Cœpi advorsari primo Ph. i, 2. 25

Adversum vel Advorsum. Id gratum fuisse advorsum te, habeo gratiam A. i, 1. 15 Peropus est, me aliquid de illa advorsum hunc loqui A. i, 5. 30 Ne credas me advorsum edictum tuum facere esse ausam Hea. iv, 1. 10 Neque servolorum quisquam, qui advorsum ierant? Ad. i, 1. 2 Ridiculum: advorsumne illum causam dicerem? Ad. iv, 5. 42 Advorsum animi tui libidinem esset cum illo nupta? He. iv, 1. 19 Quæ inscitia est, advorsum stimulum calces? Ph. i, 2. 28 Itane es paratus facere me advorsum omnia? Ph. ii, 3. 80 Ego te complures advorsum ingenium meum menses tuli Ph. iii, 2. 35

Adversus vel Advorsus, a, um. Eorum obsequi studiis, advorsus nemini A. i, 1. 37 Quo pacto advorsam ærumnam ferant Ph. ii, 1. 12 Ita usque advorsa tempestate usi sumus He. iii, 4. 9 Cui magis bonæ felicitates adversæ sient Eu. ii, 3. 33 Quum res advorsæ sient, paulo mederi possis! Ph. v, 4. 3 Viris esse advorsas, æque studium est He. ii, 1. 5 Nihil est magis, Syre, meis nuptiis advorsum Hea. iv, 3. 21 Si quid forte nobis advorsi evenerit Hea. ii, 3. 114 Uti advorsa ejus per te tecta sient He. iii, 3. 28

Adverto vel Advorto. Advertunt graviter, quæ non censeas Hea. iii, 3. 9 Advorti hercle animum Eu. iii, 1. 7 Animum non advorti primum Hea. iv, 1. 48 Illa sese commodum huc advorterat Eu. ii, 3. 51 Quæso animum advortite A. Prol. 8

Advesperascit. Cur non arcessitur? jam advesperascit A. iii, 4. 2

Advigilo. Si advigilaveris, ex unis geminas mihi conficies nuptias A. iv, 1. 50 Tanto magis te advigilare æquom est Ph. i, 4. 26

Aduncus. Rufamne illam virginem,

adunco naso? Hea. v, 5. 18

Advocatus. Advocatus mane mihi esse ut meminerit Eu. ii, 3. 48 Cui veneram advocatus? Ad. iv, 5. 43 Amicus me a foro abduxit huc advocatum sibi Ad. iv, 5. 12 Volo ego adesse hic advocatos nobis in turba hac Eu. iv, 6. 26

Advoco. Aliquot mihi amicos advocabo Ph. ii, 1. 83

Adustus. Hoc salsum est, hoc adustum est Ad. iii, 3. 71

Æcastor: vide Ecastor

Ædepol. Quæso, ædepol, Charine A. ii, 1.5 Atque ædepol ea res est A. iv, 2. 9 Neque ædepol, quid consilii capiam, scio Eu. v, 2. 28 Bene, ædepol, narras Eu. v, 3. 7 Nunquam ædepol, quicquam jam diu mihi evenit, quod Eu. v, 7. 1 Ædepol, mea te Antiphila, laudo Hea. ii, 4. 1 Recte, ædepol spero Ad. iii, 1. 2 Ædepol, Syrisce, te curasti molliter Ad. v, 1. 1 Ædepol commissatorem haud sane commodum Ad. v, 2. 8 Ego ædepol mea sententia judico Ad. v, 9. 2 Ædepol vir bonus es Ad. v, 9. 4 Et tu ædepol, Syra He. i, 2. 8 Ædepol te desiderium Athenarum arbitror cepisse He. i, 2. 13 Non ædepol mirum He. i, 2. 85 Ædepol næ nos sumus mulieres invisæ He. ii, 3. 1 Non credidi ædepol adeo inhumanum fore He. iii, 5. 49 Non ædepol scio He. iv, 1. 5 Non, ædepol clam me est He. iv, 1. 53 Tibi quoque ædepol iratus sum He. iv, 4. 1 Credo, ædepol, te nonnihil mirari, Bacchis He. v, 1. 5 Quæso ædepol, Bacchis, ut serves, quod He. v, 2. 20 Ædepol næ meam herus esse operam deputat parvi pretii He. v, 3. 1 Certe ædepol, nisi me animus fallit Ph. v, 1. 8

Ædes. Ædes nostræ vix capient, scio Hea. ii, 3. 13 Fratri ædes fient perviæ Ad. v, 7. 14 Harum qui est dominus ædium Ph. v, 1. 26 Si positum puerum ante ædes viderit A. iv, 4. 34 Primum ædeis expugnabo Eu. iv, 7. 3 Hunc tu in ædeis cogitas recipere posthac? Eu. v, 2. 58 Inscripsi ilico ædeis mercede Hea. i, 1. 93 Ubi ventum ad ædes est Hea. ii, 3. 34 In ædes irruit alienas Ad. i, 2. 8 Ante ædes non fecisse erit melius hic convicium Ad. ii, 1. 26 Ne extulisse extra ædes puerum usquam velis He. iv, 1. 48 Scin' Cratini, hujus ditis, ædes? Ad. iv, 2. 42 Introïit in ædes ater alienus canis Ph. iv, 4. 26 In ædibus nihil ornati, nihil tumulti A. ii, 2. 27 Aderit una in unis ædibus Eu. ii, 3. 75 Consilium illud rectum est de occludendis ædibus Eu. iv, 7. 14 Nihil relinquo in ædibus Hea. i, 1. 88 Est mihi in ultimis conclave ædibus, retro Hea. v, 1. 29 Pollicita est ea, se concessuram ex ædibus He. iv, 4. 57

Ædicula. Ædiculæ item sunt ob decem alias (minas) Ph. iv, 3. 58

Ædilis. Postquam ædiles emerunt Eu. Prol. 20

Æger, a, um. Video sentum, squalidum, ægrum Eu. ii, 2. 5 Quia ægra est He. ii, 2. 14 Cum in proximo hic sit ægra? He. iii, 2. 6 Ægram esse simulant mulierem He. i, 2. 113

Ægre. Redeo inde iratus, atque ægre ferens A. i, 1. 110 Nequid id ægre tulit A. i, 2. 7 Voluit facere contra huic ægre Eu. iv, 1. 10 Ne sentiat me sensisse, atque ægre ferat? Ch. Ægre! Hea. iv, 8. 20. 21 Ego haud minus ægre patior Hea. v, 2. 5 Ægre est: alienus non sum Ad. i, 2. 57 Sed ostendere, me ægre pati, illi nolui Ad. i, 2. 63 Ægre solus, si quid fit, fero Ad. iv, 2. 8 Ibi demum ita ægre tulit He. i, 2. 53 Ne quid ægre esset mihi? He. ii, 1. 30 Dixin', hanc rem ægre laturum esse eum? He. iii, 5. 47 In eam hoc omne, quod mihi ægre est, evomam He. iii, 5. 65 Si hoc ægre tulit He. iv, 4. 87 Sed reprimam me, ne ægre quicquam ex me audias He. v, 1. 38 Fuisset tum illos mihi ægre aliquot dies Ph. i, 3. 7 Aliis, quia defit, quod amant, ægre est Ph. i, 3. 10

Ægritudo. Si nulla ægritudo huic gaudio intercesserit A. v, 5. 5 Mihi augescit magis de filio ægritudo Hea. iii, 1. 15 Dum ægritudo hæc est recens Ad. iii, 2. 14 Quam immerito ægritudo hæc oritur mihi abs te He. ii, 1. 26 Volgo audio dici, diem adimere ægritudinem hominibus Hea. iii, 1. 13 Quæ mihi ægritudinem afferat Hea. iv, 3. 2 Ne hoc gaudium contaminet vita ægritudine aliqua Eu. iii, 5. 4 Domum revortor mœstus, atque animo fere perturbato præ ægritudine Hea. i, 1. 71 Quia in re nostra, aut gaudio sumus præpediti nimio, aut ægritudine? Hea. iii, 1. 100 Matrem ex ægritudine miseram mors consecuta est Ph. v, 1. 23 Quia magnarum sæpe id remedium ægritudinum est Hea. iii, 2. 28

Ægrotus. Animum ægrotum ad deteriorem partem applicat A. i, 2. 22 Reducant animum ægrotum ad misericordiam A. iii, 3. 27 Ut animum decuit ægrotum adolescentuli, tractare Hea. i,

1. 48 Quam puerperam ducî huc perviam ægrotam Ad. v, 7. 24 Facile, cum valemus, recta consilia ægrotis damus A. ii, 1. 9

Æmulor. Quorum æmulari exoptat negligentiam A. Prol. 20

Æmulus. Istum æmulum ab ea pellito Eu. ii, 1. 8 Tibi putare adductum ante oculos æmulum Eu. iv, 1. 9

Æqualis. Ita ut filium meum æquali suo video inservire Hea. iii, 1. 8 Patris cognatum, atque æqualem, Archimedem, novistin'? Eu. ii, 3. 35 Amicum noras Simulum, atque æqualem? Ad. iii, 4. 20 Quem ad cœnam vocabo meorum æqualium? A. ii, 6. 22 Ne cuiquam æqualium supplex siet Ph. v, 6. 47

Æquanimitas. Facite, æquanimitas Poëtæ ad scribendum augeat industriam Ad. Prol. 24 Bonitasque vostra adjutans, atque æquanimitas Ph. Prol. 35

Æque. Æque quicquam nunc quidem A. ii, 6. 3 Miser æque, atque ego A. iv, 2. 19 Cui æque audisti commodius quicquam evenisse? Hea. iv, 3. 7 Quid! quam illam? Æs. Æque Ad. iv, 5. 68 Utin' omnes mulieres eadem æque studeant He. ii, 1. 2 Viris esse advorsas, æque studium est He. ii, 1. 5 Næ nos sumus mulieres inique æque invisæ viris He. ii, 3. 1 An quisquam est æque miser? He. iii, 1. 13 Nunquam æque, inquit, ac modo Ph. i, 2. 43 Nihil est, æque quod faciam lubens Ph. iii, 3. 33 Te mihi fidelem esse æque, atque egomet sum mihi Ph. iv, 1. 15 Novi æque omnia tecum Ph. v, 8. 43

Æquus, a, um. Tuus iste animus æquus Ad. v, 3. 51 Adeste æquo animo A. Prol. 24. Hea. Prol. 35. Ph. Prol. 31 Si te æquo animo ferre accipiet A. ii, 3. 23 Non tu tuum malum æquo animo feres? A. v, 4. 18 Vos æquo animo æqua noscere oportet Ad. iii, 4. 58 Nunc, cum non queo, æquo animo fero Ad. iv, 7. 20 Quid petam, æquo animo attendite He. Alt. Prol. 20 Quam animo æquo tuli? He. iv, 4. 63 Quod fors feret, feremus æquo animo Ph. i, 2. 88 Te oro, æquo animo hoc feras. Nau. Quid ego, æquo animo? Ph. v, 8. 31. 32 Facite æqui sitis Hea. Prol. 28 Ne plus iniquum possit, quam æquum, oratio Hea. Prol. 27 Utinam esset mihi pars æqua amoris tecum Eu. i, 2. 12 Curemus æquam uterque partem Ad. i, 2. 50 Hiccine libertatem aiunt æquam esse omnibus? Ad. ii, 1. 29 Dehinc postulo, sive æquum est, te oro, Dave A. i, 2. 19 Quare æquum est, vos cognoscere Eu. Prol. 42 Æquum est fieri, ut a me ludatur dolis Eu. ii, 3. 94 Quæ liberum scire æquum est adolescentem Eu. iii, 2. 25 Ita ut æquum fuerat Eu. v, 2. 31 Nec tibi est credere ausus, quæ est æquum patri Hea. i, 1. 104 Hunccine erat æquum ex illius more vivere? Hea. i, 2. 29 Senes est æquum senibus obsequi Hea. iii, 1. 10 Hic, ita ut liberos est æquum, dictis confutabitur Hea. v, 1. 76 Nihil succenseo: nec vos est æquum, quod facio, mihi Hea. v, 2. 24 Quem æquum est benefacere Ad. ii, 3. 2 Nisi facient, quæ illos æquum est Ad. iii, 4. 8 Fient, quæ fieri æquum est, omnia Ad. iii, 4. 60 Hæc, mi pater, te dicere æquum fuit Ad. iv, 5. 41 Qui minus mihi idem jus æquum est esse? Ad. v, 3. 15 Hanc te æquum est ducere Ad. v, 8. 10 Prodesse æquum est Ad. v, 9. 11 Haud dubium, quin emitti æquum siet Ad. v, 9. 19 Istuc patrem rogare est æquum? He. iv, 1. 12 E medio æquum excedere est He. iv, 3. 14 Ut non siet peccato mihi ignosci æquum He. v, 1. 10 Nec, quibus est minime æquum, viderier He. v, 1. 32 Ejus incommoda æquum est ferre He. v, 3. 42 Quos non æquum est scire He. v, 4. 28 Tanto magis te advigilare æquum est Ph. i, 4. 26 Restitui in integrum, æquum est, et bonum Ph. ii, 4. 11 Ita, ut æquum fuerat, volui uxorem ducere Ph. iv, 3. 46 Me hoc est æquum amittere Ph. iv, 3. 68 Non est æquum, me propter vos decipi Ph. v, 7. 34 Istuc, Chreme, æqui bonique facio Hea. iv, 5. 40 Cupio: æqui modo aliquid Ad. ii, 1. 33 Si tu aliquam partem æqui bonique dixeris Ph. iv, 3. 32 Æquum postulat. da veniam A. v, 3. 30 Ah! non æquum facis Hea. i, 1. 39 Qui æquum esse censent Hea. ii, 1. 2 Qui neque bonum, atque æquum sciunt? Hea. iv, 1. 29 Quod ego hunc æquum censeo Hea. v, 5. 11 Nimium ipse est durus, præter æquumque et bonum Ad. i, 1. 39 Si ita æquum censes Ad. iv, 3. 10 Non æquum dicis Ad. v, 3. 17 Judico Syrum fieri esse æquum liberum Ad. v, 9. 3 Præter æquum atque ætatem meam He. ii, 1. 29 Neque eum æquum ait facere Ph. i, 2. 64 Scio quidem, hoc esse æquum Ph. iii, 3. 6 Neque adeo ex æquo et bono Ad. v, 9. 30 Vos æqua noscere oportet Ad. iii, 4. 58 Cum illa æqua de me dixerit He. iii, 5. 25 Quo æquior sum Pamphilo A. ii, 5. 18

Ærumna. Quo pacto advorsam ærumnam ferant Ph. ii, 1. 12 Nescis, ex quanta ærumna extraxeris He. v, 4. 36 Quo tu minus scis ærumnas meas A. iv, 1. 31 At sic citius, qui te expedias his ærumnis, reperias He. iii, 1. 8

Æs. Quam indignum facinus! ancillam ære emtam suo Ph. iii, 2. 26

Æschinus. Non rediit hac nocte a cœna Æschinus? Ad. i, 1. 1 Passim

Æsculapius. Quod te, Æsculapi, et te, Salus, ne quid sit hujus, oro! He. iii, 2. 3

Ætas. Dum ætas, metus, magister prohibebant? A. i, 1. 27 Dum licitum est ei, dumque ætas tulit, amavit A. ii, 6. 12 Forma, et ætas ipsa est, facile ut pro eunucho probes Eu ii, 3. 83 Illa ætas magis ad hæc utenda idonea est Hea. i, 1. 81 Locus, occasio, ætas, mater Hea. ii, 2. 4 Quæ sit ejus ætas, vides Hea. iii, 2. 44 Quod illos sat ætas acuet Ad. v, 3. 49 Quin res, ætas aliquid apportet novi Ad. v, 4. 2 Cur non aut istæc mihi ætas, et forma est? He. i, 1. 18 Dum ætas, tempus tulit He. iv, 2. 18 Odiosa hæc est ætas adolescentulis He. iv, 3. 13 Tua præterierat jam ad ducendum ætas Ph. ii, 3. 76 Non manebat ætas virginis meam negligentiam Ph. iv, 1. 4 An mea forma atque ætas nunc magis expetenda est? Ph. v, 8. 35 Ego istuc ætatis, non amori operam dabam Hea. i, 1. 58 Ut ne cui meæ longinquitas ætatis obstet He. iv, 2. 20 Aliquid tulisse comminiscentur mali, capiti atque ætati illorum! He. iii, 1. 54 Mi Pamphile, hujus formam atque ætatem vides A. i, 5. 51 Neque per ætatem potuerat Eu. i, 2. 33 Jamdudum, ætatem Eu. iv, 5. 8 Mihi videre præter ætatem tuam facere Hea. i, 1. 7 Vobis cum uno ubi ætatem agere decretum est viro Hea. ii, 4. 12 Me ætatem censes velle id assimularier? Hea. iv, 3. 38 Dum per ætatem licet Ad. i, 2. 28 Contrivi in quærendo vitam, atque ætatem meam Ad. v, 4. 15 Itaque una inter nos agere ætatem liceat He. ii, 1. 10 Præter æquum atque ætatem meam He. ii, 1. 29 Quanto fuerat præstabilius, ubivis gentium agere ætatem? He. iii, 1. 4 Neque ille hoc animo erit ætatem He. v, 1. 20 Ut cum uno ætatem degeret? Ph. ii, 3. 70 Respice ætatem tuam Ph. ii, 3. 87 Egregia forma atque ætate integra A. i, 1. 45 Quæ (amicitia) incepta a parvis, cum ætate accrevit simul A. iii, 3. 7 Quam ætate integra! Eu. iii, 2. 20 Ætate putavit me plus scire, et providere Hea. i, 1. 63 Alieniore ætate, post faceret tamen Ad. i, 2. 30 Ad omnia alia ætate sapimus rectius Ad. v, 3. 46 Nunc exacta ætate Ad. v, 4. 16 Ea jam ætate sum, ut He. v, 1. 10 Neque pol tu eadem (eris) istac ætate He. v, 1. 20 Ætate porro minus peccaturum putem? Ph. v, 8. 38

Æternus. Spero æternam inter nos gratiam fore Eu. v, 2. 33

Æthiopia. Ex Æthiopia est usque hæc Eu. iii, 2. 18

Affabilis. Meditor esse affabilis Ad. v, 6. 8

Affecto. Ad dominas qui affectant viam Hea. ii, 3. 60 Hi gladiatorio animo ad me affectant viam Ph. v, 7. 71

Affero. Confeci. affero Ph. i, 1. 4 Quid mihi hic affers? Ph. v, 8. 36 Hic dies aliam vitam affert A. i, 2. 18 Solum hoc vitium senectus affert hominibus Ad. v, 3. 47 Illi molestiam affert He. iii, 2. 9 Haud auspicato huc me attuli A. iv, 5. 12 Quot commodas res attuli! He. v, 3. 19 Opportune argentum mecum attuli Ph. iv, 3. 74 Tum tu igitur nihil attulisti huc plus una sententia? He. iii, 5. 12 Puer hic unde est? quisve huc attulit? A. iv, 4. 9 Hic bonam, magnamque partem ad te attulit Eu. i, 2. 43 Efferant quæ secum huc attulerunt Hea. iv, 4. 23 Quam causam afferam? Hea. iv, 3. 23 Da mihi, atque affer mihi Hea. ii, 1. 11 Quidnam hæc turba tristitiæ afferat A. i, 4. 8 Res, quæ mihi ægritudinem afferat Hea. iv, 3. 2 Auxilii nihil afferant Ad. iii, 2. 2 Mirabar, si tu mihi quicquam afferres novi Ph. iii, 2. 5 Puerum ut afferret simul A. iii, 2. 35 Mihi opus erat, aliquantulum quæ afferret Ph. iv, 3. 50 Vide, ut mihi hæc certa et clara attuleris He. v, 4. 1 Si mihi prior tu attuleris Ph. iii, 2. 47 Vide, si quid opis potes afferre huic Ph. iii, 3. 20 Hæc affertur mihi ab hoc fallacia A. iii, 1. 13 Quod ab ipso allatum est, id sibi esse relatum putet Ph. Prol. 22 Quemne heri vidi ad vos afferre vesperi? A. iv, 4. 29 Epistolam ab eo allatam esse audivi modo Ph. i, 2. 99

Afficio. Quanta me cura et solicitudine afficit gnatus! Ph. ii, 4. 1 Hera ne indigne injuria afficiatur Ph. v, 1. 3 Tantane affectum quemquam esse hominem audacia? Ph. v, 7. 84 Quonam modo nunc te offendam affectum? He. iii, 1. 45 Alio suspicans morbo me visurum affectam He. iii, 3. 6

Affinis. Affinis nobis Ad. v, 8. 25

Si me affinem volet Ph. iv, 1. 16 Quid Bacchidem ab nostro affine exeuntem video? He. v, 3. 9 Neque illarum affines esse rerum Hea. ii, 1. 3 Et gener, et affines placent Hea. v, 1. 63 Ex amicis inimici ut sint nobis affines, facis He. ii, 1. 14

Affinitas. Nullon' ego pacto Chremetis affinitatem effugere potero? A. i, 5. 12 Si perpetuam vis esse affinitatem hanc He. ii, 2. 10 Affinitatem hanc perpetuam volo He. iv, 4. 14 Manere affinitatem hanc inter nos volo He. iv, 4. 101

Afflicto. Ne te afflictes Eu. i, 1. 31

Agellus. Agelli est hic sub urbe paullum Ad. v, 8. 26

Ager. Ager oppositus est pignori Ph. iv, 3. 56 Neque agri, neque urbis odium me unquam percipit Eu. v, 6. 2 Quod agrum in proximo hic mercatus es Hea. i, 1. 2 Agrum in his regionibus meliorem nemo habet Hea. i, 1. 11 Agrum hunc mercatus sum Hea. i, 1. 94 Ibi agrum de nostro patre colendum habebat Ph. ii, 3. 17

Agito. Apud eum miles Dionysia agitat Hea. iv, 4. 11 Jam ego hunc agitabo Ph. ii, 3. 4 Ut agitarem libere inter vos convivium He. i, 2. 18 Ego id quidem agitans mecum sedulo Ph. iv, 3. 10

Agmen. In medium huc agmen cum vecti Eu. iv, 7. 4

Ago. Id ago sedulo A. iii, 5. 8 Parum succedit quod ago A. iv, 1. 56 Istuc ago quidem Eu. ii, 3. 57 Quid ago nunc? Hea. ii, 3. 102 Tamen istuc ago Hea. ii, 3. 106 Quid ago? Ad. v, 7. 18 Ph. ii, 4. 7 Dis gratias habeo, atque ago Ph. v, 7. 1 Mea Glycerium, quid agis? A. i, 1. 107 Hoccine agis, an non? A. i, 2. 15 Quid tu? quo hinc te agis? A. iv, 2. 25 Alias res agis Eu. ii, 3. 56 Quid agis? jocabar equidem Eu. ii, 3. 86 Quid agis, homo impudens? Eu. iii, 1. 35 Ah! quid agis? tace Eu. iv, 7. 27 Siccine agis? Eu. iv, 7. 34. Ad. i, 2. 48 Quam rem agis? Hea. i, 1. 37. iv, 4. 18. v, 1. 60 Quid agis? Hea. v, 1. 74. v, 2. 23. Ad. iii, 2. 45. v, 2. 5 Quid agis, Micio? Ad. i, 1. 35 Id quia non est a me factum, agis gratias? Ad. iv, 3. 5 Quo magis, quæ agis, curæ sunt mihi Ad. iv, 5. 46 Nihil agis: fieri aliter non potest Ad. v, 8. 12 Ah! quid agis? quo abis, Antipho? Ph. i, 4. 39 Quid agit? My. Rogas? A. i, 6. 32 Quid hic agit? A. ii, 1. 11 Viden' tu, Thais, quam hic rem agit? Eu. iv, 7. 13 Quam hic rem agit? Ad. v, 8. 9 Quid agimus? Eu. iv, 7. 41. v, 9. 51. Ph. v, 8. 18 Obsecro te, quid agimus? Eu. v, 9. 58 Syre, quid agimus? Ad. iv, 1. 22 Quam vos facillime agitis Ad. iii, 4. 56 Quid istuc est, quod vos agitis? He. v, 4. 34 Itane agitis mecum? Ph. v, 7. 75 Rape hunc. Ph. Itane agitis? Ph. v, 7. 92 Estne hic ipsus, de quo agebam? Ad. i, 1. 53 Ipsus est, de quo hic agebam tecum He. iii, 5. 5 Ipsum esse opinor, de quo agebam Ph. ii, 3. 8 Id hoc cum agebam commodum Ph. iv, 3. 9 Hæc pudice vitam, parce, ac duriter agebat A. i, 1. 48 Vel rex semper maxumas mihi agebat Eu. iii, 1. 8 Dis gratias agebat Ph. iv, 2. 6 Perii! quid ego egi miser? Eu. ii, 3. 86 Ecquid de illo, quod dudum tecum egi, egisti, Syre? Hea. iii, 3. 34 Usque id egi dudum Hea. v, 2. 30 Perii! quid ego egi? He. i, 2. 57 Egi, atque oravi tecum, uxorem ut duceres He. iv, 4. 64 Quid egisti? Ph. iv, 4. 1 Mihi egit gratias Ad. iii, 3. 14 Ille suam semper egit vitam in otio Ad. v, 4. 9 Quod te absente hic filius egit Ph. ii, 4. 11 Ego id agam, mihi qui ne detur A. ii, 1. 35 Quid agam, cogito A. ii, 2. 21 Hoc agam A. ii, 5. 4 Sed quid agam? adeamne ad eum? A. iv, 1. 15 Herus est. quid agam? A. v, 2. 5 Quid agam? aut quid comminiscar? Hea. iv, 2. 7 At jam hoc non ages. Cl. Agam Hea. iv, 3. 16 Nunc si hoc omitto; actum agam Ad. ii, 2. 24 Quid ego nunc agam? Ad. v, 2 9 Sic agam Ad. v, 2. 11 Hei mihi! quid faciam? quid agam? Ad. v, 3. 3 Ille abiit, quid agam infelix? He. iii, 4. 30 Perii! quid agam? He. iv, 1. 1 Quid ergo agam, Phidippe? He. iv, 4. 93 Quid agam? Ph. i, 4. 22. v, 1. 1 At jam hoc non ages Hea. iv, 3. 16 Tamen hoc ages Ad. ii, 2. 18 Quid ages? Ph. ii, 2. 8 Primas qui partes aget, is erit Phormio Ph. Prol. 28 Age igitur, ubi nunc est ipsus? A. iii, 4. 19 Age, si hic non insanit satis sua sponte, instiga A. iv, 2. 9 Age, veniam A. iv, 2. 30 Age nunc jam A. v, 2. 25 Age, Pamphile, exi A. v, 2. 30 Age dicat, sino A. v, 3. 24 Jube solvi, obsecro. Si. Age fiat A. v, 4. 53 Age, me in tuis secundis respice A. v, 6. 11 Siccine ais, Parmeno? age! Eu. i, 2. 19 Age modo, nunc tibi patent fores hæ Eu. ii, 2. 51 Age, inepte! Eu. ii, 3. 19. Ad. ii, 4. 7 Age, eamus intro Eu. ii, 3. 85 Age nunc, bellua Eu. iv, 4. 37 Age modo, hodie sero, ac nequicquam voles Hea. ii, 3. 103 Nunc istuc age Hea. iii, 2. 47

Nunc, Clinia, age, da te mihi vicissim Hea. iv, 3. 10 Age jam, uxorem ut arcessat, paret Hea. v, 1. 75 Age, Chreme mi. Me. Age quæso, ne tam Hea. v, 5. 8 Age, jam cupio Ad. ii, 1. 48 Age, scis quid loquar? Ad. ii, 2. 7 Age; novi tuum animum Ad. ii, 2. 15 Age, tamen ego hunc amovebo Ad. iv, 2. 14 Age, mitto Ad. iv, 4. 16 Age, da veniam filio Ad. v, 8. 14 Age. quid, si quid te majus oret Ad. v, 8. 18 Age; prolixe, Micio Ad. v, 8. 20 Age, pater Ad. v, 9. 25 Hic ero succenturiatus, si quid deficies. Ph. Age Ph. i, 4. 53 Age, mitto imperium: non simultatem Ph. ii, 1. 2 Quin tu hoc age. st! Ph. ii, 3. 8 Hoc age: satis jam verborum est Ph. ii, 3. 88 Age ergo, solus servare hunc potes Ph. iii, 3. 6 Age, fiat. quid? Ph. v, 3. 28 Age, age, ut lubet A. ii, 1. 10 Age, age, cedo istuc tuum consilium Hea. ii, 3. 91 Age, age, traducatur Bacchis Hea. iv, 3. 44 Age, age, nunc experiamur contra hæc Ad. v, 4. 23 Age, age, inventas reddam Ph. iii, 3. 26 Age, age; jam ducat: dabo Ph. iv, 3. 57 Age, age nunc, Phormionem, qui volet, lacessito Ph. v, 8. 38 Agedum, hoc mihi expedi primum Eu. iv, 4. 27 Agedum vicissim, Syre, dic Hea. ii, 3. 69 Agedum, ad fores He. iii, 1. 35 Agedum, ut soles, Nausistrata Ph. v, 3. 1 Lege agito ergo Ph. v, 7. 91 Hoc agite, amabo Eu. i, 2. 50 Nec quid agam, certum est A. i, 3. 4 Incertum est, quid agam A. i, 5. 29. Ph. ii, 1. 9 Teneo quid erret; et quid agam, habeo A. iii, 2. 18 Ut, quid agam, porro intelligas A. iv, 3. 16 Nec, quid agam, scio Eu. i, 1. 28 Ad. iii, 4. 39. He. iv, 4. 79 Quid agam, nescio Eu. iv, 4. 44 Metuo, quid agam Hea. iv, 3. 42 Ut, quid agam, quamprimum sciam Ad. iii, 5. 6 Ut, neque quid agam, certum siet! Ad. iv, 4. 2 Non agam? immo haud desinam Ph. ii, 3. 72 Ut, quid agam cum illo, nesciam prorsum Ph. v, 7. 87 Ego, quid agas, nihil intelligo A. iv, 3. 22 Nihilo plus agas, quam si des operam, ut Eu. i, 1. 16 Quid agas? nisi ut te redimas captum Eu. i, 1. 29 Vide, quid agas Eu. ii, 1. 18. v, 5. 23. Ph. ii, 2. 32 Quid cum illo agas? Eu. iv, 7. 25 Si sumas in illis exercendis, plus agas Hea. i, 1. 22 Quid cum illis agas, qui neque jus sciunt? Hea. iv, 1. 29 Sostrata, vide, quam rem agas Ad. iii, 2. 45 Quid tu hic agas, ubi Ad. iii, 3. 79 Di vortant bene, quod agas! He. i, 2. 123. Ph. iii, 3. 19 Quid agas? meretricem adeundam censeo He. iv, 4. 94 Actum, aiunt, ne agas Ph. ii, 3. 72 Observes filium, quid agat A. i, 1. 143 Proviso quid agat Pamphilus A. v, 5. 1 Rogito, Pamphila quid agat? Ad. iv, 4. 9 Filius introiit videre, ut venit, quid agat He. iii, 2. 10 Reviso, quid agant A. ii, 4. 1 Tua culpa. Sa. Quid agerem? Ad. ii, 2. 6 Ceteros ruerem, agerem, raperem Ad. iii, 2. 21 Te suam rogavit rursum ut ageres Ph. v, 5. 8 Ut, quid ageret de nuptiis, scirem A. ii, 5. 2 Noster, quid ageret, nescire Ph. i, 2. 67 Ut, quid egerim, egomet nesciam Eu. iv, 4. 23 Quid egerint inter se, nondum scio He. i, 2. 117 Intus quæ inter sese egerint? Ph. v, 6. 36 Neu, quod ego egissem, esset ratum He. iv, 1. 30 Quid, si sic? tantundem egero Hea. iv, 2. 9 Te sciente faciam, quicquid egero Hea. iv, 8. 33 Ubi hoc egeris, transito ad uxorem Ph. iv, 5. 6 Ah! tantamne rem tam negligenter agere? A. i, 5. 18 Magnas vero agere gratias Thais mihi? Eu. iii, 1. 1 Ait rem seriam velle agere mecum Eu. iii, 3. 8 Mihi statariam agere ut liceat Hea. Prol. 36 Vobis cum uno ætatem agere decretum est viro Hea. ii, 4. 12 Etsi subsensi, illos id agere inter se clanculum Hea. iii, 1. 63 Ruri agere vitam Ad. i, 1. 20 Non necesse habeo omnia pro meo jure agere Ad. i, 1. 27 Jamdudum aliquid ruri agere arbitror Ad. iii, 3. 47 Tu de Psaltria me somnias agere Ad. iv, 7. 7 Easdem agere cœpi He. Alt. Prol. 10 Quam mihi per silentium nunquam agere licitum est He. Alt. Prol. 22 Cum primum eam agere cœpi He. Alt. Prol. 25 Itaque una inter nos agere ætatem liceat He. ii, 1. 10 Ubivis gentium agere ætatem? He. iii, 1. 4 Ille alias res agere se simulare He. v, 3. 26 Videre egisse jam nescio quid cum sene Hea. iv, 5. 11 Dic convenisse; egisse te de nuptiis Hea. iv, 8. 23 Assidue agendi sint mihi Hea. Prol. 39 Agendi tempus mihi datum est He. Alt. Prol. 36 In agendo partem ostendent Ad. Prol. 24 Dies mihi hic ut sit satis vereor ad agendum A. iv, 2. 23 Integram Comœdiam hodie sum acturus Hea. Prol. 5 Vicissim partes tuas acturus est Ph. v, 5. 7 Quam tu rem actura, obsecro, es? Eu. v, 2. 57 Quam nunc acturi sumus Menandri Eunuchum Eu. Prol. 19 Et adversarios rapere in pejorem partem, quam acturi sumus Ad. Prol. 3 Eam nos acturi sumus novam Ad. Prol. 12 Quid agitur? Pa. Statur Eu. ii, 2. 40 Meum suavium,

quid agitur? Eu. iii, 2. 3 Non nunc de pecunia agitur Hea. iii, 1. 67 Ea res nunc agitur ipsa Hea. iv, 8. 10 Haud aspexeram te: quid agitur? Ad. iii, 3. 19 Quid fit? quid agitur? Ad. v, 5. 2. 4 Quid agitur, Æschine? Ad. v, 7. 3 Mensis agitur hic jam septimus He. iii, 3. 34 Hæc res hic agitur He. v, 2. 8 Quid agitur? Ph. iv, 3. 5 Non capitis ejus res agitur, sed pecuniæ Ph. iv, 3. 26 Acta hæc res est. perii! Hea. iii, 3. 3 Sic res acta est. quanta spe decidi! Hea. iv, 8. 11 Actum est, siquidem hæc vera prædicat A. iii, 1. 7 Eho, inepta, nescis quid sit actum? A. iv, 4. 52 Actum est! ilicet! Eu. i, 1. 9 Sed de symbolis quid actum est? Eu. iii, 5. 59 Actum est, siquidem tu me nebulo ludificabere Eu. iv, 4. 50 Actum est Eu. v, 6. 15 Hea. iii, 3. 23 Quod si iterum mihi sit danda, actum siet Hea. iii, 1. 47 Perimus! actum est! Ad. iii, 2. 27 Hoc actum est Ph. v, 8. 20 Fere in diebus paucis, quibus hæc acta sunt A. i, 1. 77 Ut, quomodo acta hæc sint, sciat Ad. iv, 5. 2 Ut, quæ acta hic sint, sciat Ph. ii, 4. 23 Per quem res agetur maxume Ph. Prol. 29 Quasi istic minor mea res agatur, quam tua Hea. ii, 3. 113 Quid agitur? De. Quid agatur! Ad. iii, 3. 20 Magistratus cum ibi adesset, occepta est agi Eu. Prol. 22 Etiam bene dicat secum esse actum Ad. ii, 2. 2 Nunc si hoc omitto; actum agam Ad. ii, 2. 24 Actum, aiunt, ne agas Ph. ii, 3. 72

Aggravesco. Metuo, ne Philumenæ morbus aggravescat He. iii, 2. 2

Aggredior. Satis astute aggredimini Ph. v, 7. 75 Aggrediar. Bacchis salve! He. v, 1. 5 Alia aggrediemur via A. iv, 1. 47

Agrestis. Ego ille agrestis, sævus, tristis, duxi uxorem Ad. v, 4. 12

Ah. Ah! tantamne rem tam negligenter agere? A. i, 5. 17 Ah! quanto satius est, te id dare operam A. ii, 1. 7 Ah! Pamphile, nihil A. ii, 1. 25 Ah! vix tandem sensi stolidus A. iii, 1. 11 Ah! ne me obsecra A. iii, 3. 11 Ah! id ne est verum A. iv, 1. 4 Ah! nescis, quantis in malis verser miser A. iv, 1. 25 Ah! rogitas? A. v, 1. 9 Ah! ne sævi tantopere A. v, 2. 27 Ah! rem potius ipsam dic A. v, 3. 1 Ah! desine A. v, 6. 8 Ah! rogitare? Eu. ii, 1. 2 Ah! nihil dicis, Parmeno Eu. ii, 1. 15 At enim istæc in me cudetur faba. Ch. Ah! Eu. ii, 3. 89 Ah! quid agis? tace Eu. iv, 7. 27 Quid? ah! volet, certo scio Eu. v, 2. 50 Ah! non possum satis narrare Eu. v, 7. 8 Ah! non æquum facis Hea. i, 1. 30 Ah! quid dixi habere me? Hea. i, 1. 42 Ah! retine me, obsecro Hea. ii, 4. 23 Ah! vehemens in utramque partem es nimis Hea. iii, 1. 30 Ah! nescis, quam doleam Hea. v, 1. 61 Ita dico. Ch. Ah! Hea. v, 1. 65 Ah! ausculta: ne me obtundas Ad. i, 2. 32 Ah! si pergis, abiero Ad. i, 2. 47 Ah! Micio Ad. i, 2. 52 Ah! vereor coram in os te laudare Ad. ii, 4. 5 Ah! stultitia est istæc, non pudor Ad. ii, 4. 10 Ah! me miserum! Ad. iii, 2. 11 Ah! me miseram! Ad. iii, 2. 31 Ah! minime gentium Ad. iii, 2. 44 Ah! minime Ad. iv, 3. 6 Ah stulte! Ad. iv, 7. 6 Ah! pergisne? Ad. v, 3. 67 Ah! noli, Parmeno He. i, 2. 34 Ah! nullam de his rebus culpam commeruit tua He. iv, 4. 8 Ah! jamdudum dixi He. iv, 4. 99 Ah! La. Sine dicam He. v, 1. 16 Ah! nimium me ingratum putas He. v, 4. 13 Ah! sanusne es? Ph. i, 4. 17 Ah! quid agis? quo abis, Antipho? Ph. i, 4. 39 Ah! non ita est Ph. ii, 2. 11 Nescio. An. Ah! Ph. iii, 1. 10 Ah! quid istuc autem est, Phædria? Ph. iii, 2. 18 Ah! dictum sapienti sat est Ph. iii, 3. 8

Aio. Negat quis? nego: ait? aio Eu. ii, 2. 21 Quid ais? A. i, 1. 110. i, 2. 13. iii, 2. 37. iii, 3. 43. iii, 4. 9. iii, 5. 10. Eu. ii, 3. 42. iv, 3. 12. iv, 6. 10. v, 5. 6. 15. Hea. i, 1. 66. i, 2. 8. iii, 3. 50. iv, 3. 24. v, 1. 27. He. i, 2. 63. iii, 2. 11. Ph. i, 4. 22. v, 1. 28. v, 5. 5 Quid ais, Byrrhia? A. ii, 1. 1 Hem! quid ais, scelus? A. iv, 1. 42 Quid ais, omnium? A. v, 3. 1 Eho, tu Glycerium hinc civem esse ais? A. v, 4. 5 Quid tu ais? A. v, 4. 30 Siccine ais, Parmeno? Eu. i, 2. 19 Quid tu ais, Gnatho? Eu. iii, 2. 21 Idem hoc tu ais, Thais? Eu. iv, 7. 40 Quid ais, venefica? Eu. v, 1. 9 Quid ais, sacrilega? Eu. v, 1. 13 Quos ais homines, Chreme, cessare? Hea. v, 1. 10 Quid ais, bone vir? Ad. iv, 2. 17 Hem! quid ais? Ad. iv, 2. 31. Ph. ii, 3. 39. v, 6. 33. v, 8. 15. v, 8. 51 Quid ais tu? Ad. v, 7. 22 Quid ais, Myrrhina? He. iv, 1. 8 Quæ me peccasse ais He. iv, 1. 42 Itane patris ais conspectum veritum hinc abisse? Ph. ii, 2. 1 Quem amicum tuum ais fuisse istum? Ph. ii, 3. 33 Tu, qui ais, redige in memoriam Ph. ii, 3. 36 Ducenda est uxor, ut ais: concedo tibi Ph. iv, 4. 20 Ain' tandem? civis Glycerium est? A. v, 3. 4 Ain' tu? læta est? Eu. iii, 1. 2 Ain' tu? Eu. iii, 5. 19. Hea. ii, 3. 1. v, 1. 17. Ph. v, 7. 77 Ain' vero, canis? Eu. iv, 7. 33 Subditum! ain' tu? Hea. v, 3.

12 Ain' vero? Ad. iii, 3. 51 Ain', patrem hinc abisse rus? Ad. iv, 1. 1 Ain' tu, tibi incommodum evenisse iter? He. iii, 4. 1 Ain' tandem? carcer! Ph. ii, 3. 26 Ain'? vendidit? Ph. iii, 2. 25 Ait tibi uxorem dare sese hodie A. ii, 2. 16 Ait, nimium parce facere sumtum A. ii, 6. 19 Quid hic sensisse ait? A. iii, 1. 12 Videre ait te cupere A. iv, 2. 5 Quid ait tandem? A. v, 2. 18. Ph. v, 3. 16 Nisi quid pater ait aliud A. v, 4. 47 Ait, se iri præpositum tibi apud me Eu. i, 2. 59 Negat quis? nego: ait? aio Eu. ii, 2. 21 Ait, rem divinam fecisse Eu. iii, 3. 7 Modo ait, modo negat Eu. iv, 4. 47 Amabo! quid ait? cognoscitne? Eu. v, 3. 6 Audin' tu illum, quid ait? Eu. v, 9. 7 Nunc ait: periculum ex aliis facito Hea. ii, 1. 9 Quid ait, ubi me nominas? Hea. ii, 3. 62 Quid ait? Hea. v, 1. 12 Quid ait tandem nobis Sannio? Ad. ii, 4. 12 Primum ait se scire Ad. iv, 2. 9 Me impulsore hanc emtam esse ait Ad. iv, 2. 21 Quis id ait! He. v, 1. 21 Neque eum æquom ait facere Ph. i, 2. 64 Satietatem amoris ait se velle sumere Ph. v, 5. 6 Ait, esse vetitum intro ad heram accedere Ph. v, 6. 24 Ait uterque tibi potestatem se dare Ph. v, 6. 40 Sororem esse aiunt Chrysidis A. i, 1. 97 Ita aiunt A. i, 2. 21 Hea. iv, 8. 13. He. iii, 2. 22 Hodie uxorem ducis? Pa. Aiunt A. ii, 1. 21 Ut quimus, aiunt A. iv, 5. 10 Illam hinc civem esse aiunt A. v, 1. 14 Si qua est habitior paulo, pugilem esse aiunt Eu. ii, 3. 23 Quo pacto Danaæ misisse aiunt in gremium Eu. iii, 5. 37 Præsto apud me esse aiunt Hea. i, 1. 120 Qui aiunt: quid si nunc cœlum ruat? Hea. iv, 8. 41 Illum aiunt velle uxorem Hea. iv, 8. 14 Si ex capite sis meo natus, ut aiunt Minervam esse ex Jove Hea. v, 4. 13 Hiccine libertatem aiunt æquam esse omnibus? Ad. ii, 1. 29 Præterea te aiunt proficisci Cyprum Ad. ii, 2. 16 Quid ipsæ? quid aiunt? Ad. iv, 5. 22 Proba et modesta. Mi. Aiunt Ad. v, 8. 7 Aiunt tecum concubuisse eam He. iii, 3. 38 Venisse aiunt: redeat He. iii, 5. 2 Actum, aiunt, ne agas Ph. ii, 3. 72 Id quod aiunt, auribus teneo lupum Ph. iii, 2. 21 Eumque animo iniquo hoc oppido ferre aiunt Ph. v, 1. 36 Ita fugias, ne præter casam, quod aiunt Ph. v, 2. 3 Id quod me fecisse aiebas parum Hea. v, 1. 51 Hic patrem astare aiebas? Hea. v, 2. 7 Non tu cum rus hinc modo produxe aiebas? Ad. iv, 2. 22 Rhamnusium se aiebat esse A. v, 4. 27 Quid eam tum? suamne esse aiebat? A. v, 4. 29 Neque fratrem homo vidisse se aiebat quisquam Ad. iv, 6. 5 Ut aiebat, de ejus consilio sese velle facere Ph. iii, 1. 16 Ex te auditum qui aiebant A. iii, 3. 2 Lassam oppido tum esse aiebant He. ii, 1. 41 Ad me profectam esse aiebant Ph. iv, 1. 6

Alacris. Quid tu es tristis? quidve es alacris? Eu. ii, 3. 12

Algeo. Ne aut ille alserit, aut uspiam ceciderit Ad. i, 1. 11

Alias. Si impetro, quid alias malim, quam hodie A. iii, 2. 49 Alias ut uti possim causa hac integra He. i, 2. 5

Alibi. Neque istic, neque alibi tibi usquam erit in me mora A. ii, 5. 9 Hinc sciri potuit, aut nusquam alibi Hea. ii, 3. 38 Habebam alibi animum amori deditum He. iii, 1. 14

Alicubi. Utinam hic prope adesset alicubi Ad. iii, 4. 7

Alicunde. Venit meditatus alicunde, ex solo loco A. ii, 4. 3 Minas decem corradet alicunde Ad. ii, 2. 34 Quibus est alicunde aliquis objectus labos He. iii, 1. 6 Sumeret alicunde. Ge. Alicunde! nihil est dictu facilius Ph. ii, 1. 70

Alieno. Unde mihi peterem cibum: ita nos alienavit Hea. v, 2. 26

Alienus, a, um. Viden', otium, et cibus quid faciat alienus? Eu. ii, 2. 34 Alienus non sum Ad. i, 2. 57 Alienus est ab nostra familia Ad. iii, 2. 28 Cum eam consequitur alienus puer He. iv, 4. 27 Quid? ego vobis, Geta, alienus sum? Ph. iii, 3. 12 Ille, si me alienus affinem volet Ph. iv, 1. 16 Introiit in ædes ater alienus canis Ph. iv, 4. 26 Id illi nunc dolet alieno Ad. iii, 4. 6 Obsecro, ne in animum inducas, alienum esse te Hea. v, 4. 6 Postquam hunc alienum ab sese videt He. i, 2. 83 Cum sciet alienum puerum tolli pro suo He. iv, 1. 61 Cum ejus alienum esse a me animum sentiam He. iv, 4. 36 Prope adest, cum alieno more vivendum est mihi A. i, 1. 125 Labore alieno magnam partam gloriam verbis in se transmovet Eu. iii, 1. 9 Potius sua sponte recte facere, quam alieno metu Ad. i, 1. 50 Illum alieno animo a nobis esse, res ipsa indicat Ad. iii, 2. 40 Cur duxit alienam? Ad. iv, 5. 38 In ædes irruit alienas Ad. i, 2. 9 Etsi hoc mihi pravum, atque alienum a vita mea videtur Ad. v, 8. 21 Homo sum: humani nihil a me alienum puto Hea. i, 1. 25 Tantumne est ab re tua otii tibi, aliena ut cures? Hea. i, 1. 24 Aliena ut

melius videant, et dijudicent, quam sua? Hea. iii, 1. 98 Alieniore ætate, post faceret tamen Ad. i, 2. 30

Alimentum. Quas (minas) pro alimentis esse nunc duco datas Hea. iv, 7. 8

Alio. Tu profectus alio fueras Eu. ii, 2. 49 Ne quando iratus tu alio conferas Eu. iii, 1. 60 Illi suum animum alio conferunt Hea. ii, 4. 10

Aliorsum. Neve aliorsum, atque ego feci, acceperit Eu. i, 2. 2

Aliqua. Ne aliqua ad patrem hoc permanet Ad. ii, 4. 19 Vereorque, ne uxor aliqua hoc resciscat mea Ph. iv, 1. 19 Atque id porro aliqua uxor mea resciseret Ph. v, 1. 19

Aliquando. Si quid hujus simile forte aliquando evenerit Hea. iii, 2. 40 Aliquando tandem huc animum ut adjungas He. iv, 4. 61

Aliquantisper. At concedas hinc aliquo ab ore eorum aliquantisper Hea. iii, 3. 11 Cur non ludo hunc aliquantisper? Ad. iv, 5. 5

Aliquantulum. Subtristis visus est esse aliquantulum mihi A. ii, 6. 16 Quæso, tandem aliquantulum tibi parce Hea. i, 1. 111 Sed mihi opus erat, aliquantulum quæ afferret Ph. iv, 3. 50

Aliquantum. Ejus frater aliquantum ad rem est avidior Eu. i, 2. 51 Fortasse aliquantum iniquior erat Hea. i, 2. 27

Aliquis, a, od vel id. Atque aliquis dicat, nihil promoveris A. iv, 1. 16 Aliquis forsan me putet non putare hoc verum A. v, 5. 1 Ne videat hinc te a patre aliquis exiens Hea. ii, 2. 6 Mihi nunc inveniendus est aliquis Hea. iv, 7. 13 Aperite aliquis actutum ostium Ad. iv, 4. 24 Quibus est alicunde aliquis objectus labos He. iii, 1. 6 Cum ex te esset aliquis He. iv, 4. 30 Arbitror, jam aliquem esse amicum ei A. iv, 5. 18 Hoc quidem ferendum aliquo modo est Ad. iii, 4. 23 Audisti ex aliquo fortasse He. iv, 1. 35 Cupio aliquos parare amicos beneficio meo Eu. i, 2. 69 Ut aliqua pars laboris minuatur mihi Hea. Prol. 42 Qui alicui rei est Ad. iii, 3. 4 Dictum ac factum invenerit aliquam causam A. ii, 3. 8 Hic me credit aliquam sibi fallaciam portare A. ii, 6. 1 Ut huic malo aliquam producam moram A. iii, 5. 9 Dabit hic aliquam pugnam denuo Eu. v, 2. 60 Jam diu aliquam causam quærebat senex Eu. v, 6. 30 Nonne ad senem aliquam fabricam fingit? Hea. iii, 2. 34 Me jam in cellam aliquam cum illa concludam Ad. iv, 2. 13 Aliquam puero nutricem para He. iv, 4. 104 Si tu aliquam partem æqui bonique dixeris Ph. iv, 3. 32 Ne hoc gaudium contaminet vita ægritudine aliqua Eu. iii, 5. 4 Ut hæream in parte aliqua tandem apud Thaidem Eu. v, 9. 25 Interea fiet aliquid By. Id aliquid nihil est A. ii, 1. 14 Interea aliquid acciderit boni A. ii, 3. 24 Utinam mihi esset aliquid hic, quo nunc me præcipitem darem! A. iii, 4. 27 Nisi si prospectum interea aliquid est Hea. ii, 4. 11 Ut meæ stultitiæ sit aliquid præsidii Hea. iv, 1. 33 Cupio: æqui modò aliquid Ad. ii, 1. 33 Fortasse unum aliquod verbum inter eas iram conciverit He. iii, 1. 33 Unde aliquid abradi potest Ph. ii, 2. 19 Ut animum ad aliquod studium adjungant A. i, 1. 29 Aliquid monstri alunt A. i, 5. 15 Aliquid facerem, ut hoc ne facerem A. i, 5. 24 Aut me aliquid de illa advorsum hunc eloqui A. i, 5. 30 Dicam, aliquid jam inventurum A. iii, 5. 9 Jam aliquid despiciam A. iii, 5. 16 Utinam tam aliquid invenire facile possis Eu. ii, 1. 4 Chærea, aliquid inveni modo quod ames Eu. ii, 3. 16 Suspicor, aliquid domo abeuntem abstulisse Eu. iv, 3. 19 Propter me hisce aliquid esse eventurum mali Eu. v, 6. 29 Insigne aliquid faceret his Eu. v, 6. 31 Aut arare, aut aliquid ferre Hea. i, 1. 17 Hujusmodi, obsecro, aliquid repperi Hea. ii, 3. 98 Rogas? aliquid reperiret Hea. iii, 2. 22 Nisi aliquid video Hea. iv, 2. 3 Faciam boni tibi aliquid pro ista re Hea. iv, 5. 15 Tu homo, aliquid gnato conficies mali Hea. v, 3. 1 Aut perfregerit aliquid Ad. i, 1. 13 Aut cui non dedit aliquid? Ad. i, 2. 70 Jam dudum aliquid ruri agere arbitror Ad. iii, 3. 47 Evadet in aliquod magnum malum Ad. iii, 4. 64 Cum maxume operis aliquid facere credo Ad. iv, 1. 2 Quin usus semper aliquid apportet novi, aliquid moneat Ad. v, 4. 2. 3 Bene nos aliquid facere illi decet Ad. v, 8. 25 Atque huic aliquid paululum præ manu dederis Ad. v, 9. 23 Aliquid tulisse comminiscentur mali He. iii, 1. 53 Ut semper aliquid addant divitioribus Ph. i, 1. 8 Nullus es, nisi jam aliquod tibi consilium celere reperis Ph. i, 4. 1 Aliquid convasassem Ph. i, 4. 13 Haruspex vetuit aliquid novi negoti incipere Ph. iv, 4. 29 Dum aliud aliquid flagitii conficiat Ph. v, 2. 5 Aliquid credito, Phormio, esse causæ Ph. v, 6. 34 Quod cuperes, aliquo pacto efficiun-

dum tibi A. v, 3. 13 Verum aliquo pacto verba me his daturam esse Hea. iv, 4. 13

Aliquo. Profer, dum proficiscor aliquo; ne videam A. ii, 1. 29 Illum aliquo conclusissem Eu. iv, 3. 25 At certe concedas hinc aliquo ab ore eorum Hea. iii, 3. 11 Jube hunc abire hinc aliquo Hea. iii, 3. 25 Ne denuo miser aliquo extrudar hinc Hea. iv, 6. 5 Credo abductum in ganeum aliquo Ad. iii, 3. 6 Hinc egens profugiet aliquo militatum Ad. iii, 3. 31 Quæ, quantum potest, aliquo abjicienda est Ad. iv, 7. 26 Interea in angulum aliquo abeam Ad. v, 2. 11 Aliquo mihi est hinc ablegandus He. iii, 3. 53

Aliquot. Ut aliquot saltem nuptiis prodat dies A. ii, 1. 13 Saltem aliquot dies profer A. ii, 1. 28 Aliquot me adiere, ex te auditum qui aiebant A. iii, 3. 2 Cum in pariundo aliquot affuerunt liberæ A. iv, 4. 32 Sine illum priores partes aliquot dies apud me habere Eu. i, 2. 71 Heri aliquot adolescentuli coimus in Piræeo Eu. iii, 4. 1 Hosce aliquot dies non sentiet Hea. iv, 5. 4 Fuisset tum illos mihi ægre aliquot dies Ph. i, 3. 7 Aliquot mihi amicos advocabo Ph. ii, 1. 82 Aliquot hos sumam dies Ph. v, 5. 4

Aliter. Verum aliter evenire multo intelligit A. Prol. 4 Tu si hic sis, aliter sentias A. ii, 1. 10 Clinia, aliter tuum amorem, atque est, accipis Hea. ii, 3. 23 Sin aliter animus voster est Ad. iii, 4. 46 Sin aliter de hac re est ejus sententia Ad. iii, 5. 5 Nunquam te aliter, atque es, in animum induxi meum Ad. iv, 3. 6 Sed si aliter putas Ad. iv, 3. 12 Haud aliter censeo Ad. v, 8. 5 Nihil agis: fieri aliter non potest Ad. v, 8. 13 Scio, nemini aliter suspectum fore He. iii, 3. 38 Neque adeo arbitrari patris est aliter He. iv, 1. 14 Sin est, ut aliter tua siet sententia He. iv, 4. 15 Aliter si facias He. v, 1. 38 Sin aliter, negat Ph. i, 2. 66 Ego hunc esse aliter credidi Ph. iii, 2. 44 Ego isti nihilo sum aliter, ac fui Ph. iii, 2. 45

Aliunde. Aliis aliunde est periculum Ph. ii, 2. 19

Alius, a, ud. Hercle, alius nemo respicit nos Ad. iii, 2. 55 Est alius quidam, parasitaster parvolus Ad. v, 2. 4 Quibus in rebus alius ne iratus quidem est He. iii, 1. 28 Vultisne eamus visere? alius: censeo Ph. i, 2. 52 Alius ab oculis meis illam hinc abducet? Ph. iii, 3. 15 Ut alii, si huic non sit, siet He. iii, 5. 59 Alium esse censes nunc me, atque olim? A. iii, 3. 18 Quem rogem, qui hic neminem alium videam? A. iv, 4. 11 Nemo posset, qui haberet, qui pararet alium, hunc perpeti Eu. iii, 2. 35 Nam quem? alium habui neminem Eu. iv, 4. 13 Alium quærebam, iter hac habui Eu. v, 9. 35 Ad alium defertur gregem Hea. Prol. 45 Qui mihi per alium ostendit suam sententiam Hea. ii, 1. 7 Per alium quemvis ut des Hea. iii, 1. 61 Apud alium prohibet dignitas: apud alium ipsius facti pudet Hea. iii, 3. 15 Quære alium tibi amicum firmiorem He. v, 1. 19 Dotem daretis: quæreret alium virum Ph. ii, 1. 67 Item alio die quærebam A. i, 1. 62 Adolescentulo in alio occupato amore A. v, 1. 10 Esse ex alio viro puerum natum Ad. iv, 5. 23 Alio morbo affectam He. iii, 3. 5 Sin alio est animo He. iii, 5. 52 Eadem hæc multi alii in Andro tum audivere A. v, 4. 28 Ubi alii? Sa. Qui, malum, alii? Eu. iv, 7. 10 Alii clanculum patres quæ faciunt Ad. i, 1. 27 Fecere alii sæpe, item boni Ad. iv, 5. 54 Alii meliores erunt Ad. v, 9. 11 Aliorum exempla commonent A. iv, 5. 17 Quod si personis iisdem uti aliis (Poëtis) non licet Eu. Prol. 35 Mihi (gratias) agebat, aliis non item Eu. iii, 1. 8 Immo, aliis si licet, tibi non licet Hea. iv, 5. 49 Nonne id flagitium est, te aliis consilium dare? Hea. v, 1. 49 Date silentium, ut libeat scribere aliis He. Alt. Prol. 48 Aliud fortasse aliis vitii est He. ii, 2. 28 Hic dies alios mores postulat A. i, 2. 18 Cedo alios Eu. iv, 7. 6 Video alios festinare Hea. i, 1. 73 Unam hanc rem me habere præter alios arbitror Ad. ii, 3. 5 Te atque alios partum ut celaret He. iii, 3. 24 Alios tuam rem credidisti magis, quam tete, animadversuros? Ph. iii, 1. 3 Hoc scitum est; periculum ex aliis facere Hea. i, 2. 36 Periculum ex aliis facito Hea. ii, 1. 9 Ex aliis sumere exemplum sibi Ad. iii, 3. 62 Quod ipsa ex aliis auditura sit Ph. v, 7. 67 Fallacia alia aliam trudit A. iv, 4. 40 Alia res est Eu. ii, 3. 69 Dum nulla alia delectatio Hea. v, 2. 34 Nati filii: alia cura Ad. v, 4. 14 Ei causa alia quæ fuit He. iv, 4. 73 Si esset alia ex hoc quæstu, haud faceret, scio He. v, 1. 29 Hic dies aliam vitam affert A. i, 2. 18 Aliam otiosus quæret A. ii, 3. 24 Fallacia alia aliam trudit A. iv, 4. 40 Aliam rem ex alia cogitare Eu. iv, 2. 3

Si aliam (noxiam) admisero unquam, occidito Eu. v, 2. 14 Ne quam aliam quærat copiam Hea. v, 1. 54 Aliam (virginem) dabo Hea. v, 5. 19 Amare occepit aliam (puellam) Ad. iii, 2. 29 Cum amet aliam Ad. iii, 2. 43 Tuos esse illi mores morbum magis, quam aliam rem, arbitror He. ii, 1. 42 Lemni habuit aliam Ph. v, 7. 49 Alia aggrediemur via A. iv, 1. 47 Aliam rem ex alia cogitare Eu. iv, 2. 3 Volo te dare operam, ut fiat, verum alia via Hea. iv, 5. 41 Illud rus nulla alia causa tam male odi, nisi Ad. iv, 1. 7 Neque voce alia, ac res monebat, poterat conqueri He. iii, 3. 15 Alia cum occupatus esset solicitudine Ph. iii, 2. 17 Quod aliæ meretrices facere fugitant He. v, 2. 10 Etsi hoc meretrices aliæ nolunt He. v, 3. 36 Ex aliarum ingeniis me judicet Eu. i, 2. 118 Neque declinatam quicquam ab aliarum ingenio He. ii, 1. 4 Alias res agis Eu. ii, 3. 56 Cum dabit alias novas Hea. Prol. 34 Nescio alias (mulieres) Hea. ii, 4. 16 Alias (fabulas) cognostis ejus He. Prol. 8 Ut ab eodem alias discerem He. Alt. Prol. 10 Deterruissem facile, ne alias scriberet He. Alt. Prol. 19 Alias ut omittam miserias He. iii, 4. 6 Ille alias res agere se simulare He. v, 3. 28 Ædiculæ item sunt ob decem alias (minas) Ph. iv, 3. 58 Di, date illi in aliis (mulieribus) potius peccandi locum A. i, 4. 6 Et in hac re, et aliis Ad. v, 8. 2 Itidem in hac re, ut in aliis Ph. iii, 1. 12 Dictum puta. Si. Immo aliud A. i, 1. 3 Nomen non convenit. Cr. Fuit hercle huic aliud parvæ A. v, 4. 39 Quid te ergo aliud solicitat? Eu. i, 2. 82 Aliud ex alio malum Eu. v, 6. 17 Numquid est aliud mali damnive reliquum? Eu. v, 6. 25 Jam hoc aliud est, quod gaudeamus Eu. v, 9. 11 Dicam: verum, ut aliud ex alio incidit Hea. iii, 3. 37 Fiat: quæratur aliud Hea. iv, 5. 42 Aliud fortasse aliis vitii est He. ii, 2. 28 Restabat aliud nihil, nisi oculos pascere Ph. i, 2. 35 Quid faceres, si aliud gravius tibi nunc faciundum foret? Ph. i, 4. 30 Ne nega. patris nomen aliud dictum est Ph. v, 3. 21 Nihil volo aliud, nisi Philumenam A. ii, 1. 6 Quid dicam aliud, nescio A. iv, 4. 7 Nisi quid pater ait aliud A. v, 4. 47 Quia habet aliud (negotium) magis ex sese et majus A. v, 4. 51 Et tu numquid vis aliud? Eu. i, 2. 111 Sed numquid aliud imperas? Eu. ii, 1. 7 At numquid aliud (vides?) Eu. ii, 2. 41 Numquid me aliud vis? Eu. ii, 3. 71. Ph. i, 2. 100 Quid? quid aliud volui dicere? Eu. iii, 2. 51 Inde item in aliud, inde in aliud Eu. v, 2. 7 Quid aliud tibi vis? Hea. ii, 3. 90 Mane. habeo aliud, si istud metuis Hea. ii, 3. 97 Aliud lenius sodes vide Hea. iii, 1. 50 Nunc aliud specta Hea. v, 2. 38 Aliud si scirem, qui firmare apud vos possem fidem He. v, 1. 23 Nihil aliud dicam? He. v, 3, 13 Timeo, ne aliud credam, atque aliud nunties He. v, 4. 4 Atqui reperi jam: aliud cura Ph. ii, 1. 5 Eho! verbero, aliud mihi respondes, ac rogo Ph. iv, 4. 3 Dum aliud aliquid flagitii conficiat Ph. v, 2. 5 Cur aliud (nomen) dixit? Ph. v, 3. 22 Alio pacto honeste quo modo hinc abeam, nescio Eu. iv, 4. 49 Aliud ex alio malum Eu. v, 6. 17 Ut aliud ex alio incidit Hea. iii, 3. 37 Porro autem alio (munere,) ubi erit puero natalis dies Ph. i, 1. 14 Si nullo alio pacto, fœnore Ph. ii, 1. 71 Nam incommoda alia sunt dicenda Eu. ii, 3. 38 Emtæ mulieres: et item hinc alia Ad. ii, 2. 22 Ut ut erant alia, illi certe consuleres Ph. iii, 1. 4 Ut alia facta tua sunt Ph. v, 8. 31 Ait tibi uxorem dare sese hodie: item alia multa A. ii, 2. 17 Habeo alia multa, quæ nunc condonabitur Eu. Prol. 17 Simul alia circumspecto Eu. iii, 5. 54 Nam ut alia omittam, pytissando Hea. iii, 1. 48 Atque alia, quæ opus sunt, comparet Hea. iv, 8. 15 Sed te miror, qui alia tam plane scias Hea. v, 1. 24 Fero alia flagitia ad te, ingentia Ad. iv, 7. 3 Ad omnia alia ætate sapimus rectius Ad. v, 3. 46

Allego. Obsecro, ut ne credas a me allegatum hunc senem A. v, 3. 28

Alligo. Audin' tu? hic furti se alligat Eu. iv, 7. 39 Eo pacto prorsum illic alligaris filium Ad. v, 3. 58

Alloquor. Ipsum foras egressum video: ibo, alloquar Hea. iii, 1. 17 Cessas alloqui? A. ii, 2. 6 Cesso alloqui? A. v, 2. 4 Quid cessas hominem blande in principio alloqui? Ph. ii, 1. 22

Alludo. Forte habui scortum: cœpit ad id alludere Eu. iii, 1. 34

Alo. Alit illas: solus familiam sustentat Ad. iii, 4. 35 Aliquid monstri alunt A. i, 5. 15 Quæ illam aluit parvolam Eu. v, 2. 53 Quem ipse neglexit pater, ego alam? He. iv, 4. 49 Puerum mihi cedo; ego alam He. iv, 4. 86 Quid dixti? eho! an non alemus? He. iv, 4. 49 Ut alamus nostrum He. iv, 4. 48 Aut equos alere, aut canes ad venandum

A. i, 1. 30 Illanccine mulierem alere cum illa familia? Hea. iv, 5. 3 Alere nolunt hominem edacem Ph. ii, 2. 21

Alter, a, um. Postquam amans accessit unus, et item alter A. i, 1. 50 At ille alter venit, annos natus sedecim Eu. iv, 4. 26 Ille alter sine labore patria potitur commoda Ad. v, 4. 17 Atque ex incommodis alterius sua ut comparent commoda? A. iv, 1. 4 Verum illud verbum est, omnes sibi malle melius esse, quam alteri A. ii, 5. 16 Ecce autem alterum Eu. ii, 3. 6 Qui si occeperit, ludum jocumque dices fuisse illum alterum Eu. ii, 3. 9 Hem alterum: ex homine hunc natum dicas Eu. iii, 2. 6 Curemus æquam uterque partem: tu alterum, ego item alterum Ad. i, 2. 50. 51 Quænam est altera? Hea. ii, 3. 31 Syre, dic quæ illa est altera? Hea. ii, 3. 69 Si altera illa magis instabit Ph. iv, 5. 5 Quid illa altera, quæ dicitur cognata? Ph. v, 1. 28 Altera (injuria) est tecum, Chreme Ph. v, 7. 91 Hoc ipsa in itinere alteræ dum narrat, forte audivi Hea. ii, 3. 30 Cum vestri honoris causa repudium alteræ remiserim Ph. v, 7. 35 Puer quia clam te est natus, nactus alteram (causam) es He. iv, 4. 59 Rogas? quia ne alteram quidem illam potero ducere Ph. v, 7. 23 Hasce (minas) ornamentis consequentur alteræ Hea. iv, 7. 9 Tum hoc alterum id vero est Eu. v, 4. 7

Alterco. Scio: cum patre altercasti dudum A. iv, 1. 29

Amabo. Hoc agite, amabo Eu. i, 2. 50 Id amabo! adjuta me Eu. i, 2. 70 Fac amabo Eu. iii, 3. 28 Amabo, ut illuc transeas, ubi illa est Eu. iii, 3. 31 Vise amabo, num sit Eu. iv, 3. 21 Habesne hominem, amabo? Eu. iv, 4. 7 Vide amabo! si non, cum aspicias Eu. v, 1. 22 Amabo! quid ait? cognoscitne? Eu. v, 3. 6 Amabo, quid tibi est? Hea. ii, 4. 24 Hiscine tu, amabo, non contra insidiabere? He. i, 1. 13 Mi Pamphile, inquam, amabo He. v, 3. 26

Amarus, a, um. Amaræ mulieres sunt: non facile hæc ferunt He. iv, 4. 88

Amator. Satrapes si siet amator, nunquam sufferre ejus sumtus queat Hea. iii, 1. 44 Neque est in rem nostram, ut amator nuptiis lætetur He. v, 3. 37 Summum bonum esse heræ putavi hunc Pamphilum, amicum, amatorem A. iv, 3. 3 Quæ mihi ante oculos coram amatorem adduxti tuum! Eu. iv, 7. 24 Cum amatore suo cum cœnant, liguriunt Eu. v, 4. 14 Forma impulsi nostra, nos amatores colunt Hea. ii, 4. 9 Amatores mulierum esse audieram eos maxumos: sed nihil potesse Eu. iv, 3. 23 Quam paucos reperias meretricibus fideles evenire amatores He. i, 1. 2

Ambages. Quas, malum! ambages mihi narrare occipit? Hea. ii, 3. 77

Ambigo. Simus, et Crito vicini hic ambigunt de finibus Hea. iii, 1. 93

Ambiguus, a, um. Etiamsi dudum fuerat ambiguum hoc mihi He. iv, 4. 26

Ambio. Nisi vides, nisi senis amicos oras, ambis A. ii, 2. 36

Ambo, æ, o. Euge, Charine. ambo opportune. vos volo A. ii, 2. 8 Post una ambo abierunt foras Eu. iv, 4. 35 Ambo accusandi Hea. i, 1. 67 Quod ambo confiteamini sine periculo esse Hea. ii, 3. 97 Ego vapulando, ille verberando, usque ambo defessi sumus Ad. ii, 2. 5 Illum diligunt: apud illum sunt ambo Ad. v, 4. 19 Abeuntes ambo hic tum senes Ph. i, 2. 21 Nos ambo opere maxumo dabamus operam, ut Ph. v, 1. 33 Quod satis putabas tua bona ambobus fore Ad. v, 3. 24 Evenit, senibus ambobus simul iter, ut esset Ph. i, 2. 15 Ego vos credere ambos hoc mihi vehementer velim Eu. v, 9. 39 Vera dicendo ut eos ambos fallam Hea. iv, 3. 33 Ad misericordiam ambos adduces cito Hea. v, 2. 42 Nam ambos curare, propemodum reposcere illum est Ad. i, 2. 51 Usque a pueris curavi ambos sedulo Ad. v, 9. 5 Heri minas viginti pro ambobus dedi Eu. i, 2. 89 Te obsecramus ambæ He. iii, 3. 27 Sequimini me huc intro ambæ He. v, 2. 27 Ad exemplum ambarum mores earum existimans He. i, 2. 88 Qui utramvis recte norit, ambas noverit A. Prol. 10 Adventum tuum ambas, Pamphile, scio reverituras He. iii, 1. 10

Ambulo. O hominem felicem! Sy. Ambula Hea. ii, 3. 139 In jus ambula Ph. v, 7. 43 Defessus sum ambulando Ad. iv, 6. 1 Ut me ambulando rumperet He. iii, 4. 21 Ambulando totum hunc contrivi diem He. v, 3. 17

Amens. Inceptio est amentium, haud amantium A. i, 3. 13

Amentia. Quæve amentia est? Hea. v, 2. 21 Quæ hæc amentia est? He. iv, 4. 50 Cur meam senectutem hujus solicito amentia? A. v, 3. 16

Amica. Hæc Andria, sive amica est, gravida e Pamphilo est A. i, 3. 11 Tua apud patrem amica tecum ut sit, copia

est Hea. ii, 3. 87 Hæc Clitiphonis est amica Hea. iv, 8. 13 Filii est amica Bacchis. occidi! Hea. v, 1. 35 Timet animum amicæ, se erga ut siet suæ Hea. i, 2. 15 Magis nunc me amicæ dicta stimulant Hea. ii, 1. 11 Unde esset adolescenti, amicæ quod daret Hea. iii, 2. 28 Id amicæ dabitur Hea. iv, 8. 16 Immo quod amicæ (operam dat) Hea. v, 1. 38 Licere speras facere, amicam ut habeas in uxoris loco? Hea. i, 1. 52 Assimulabimus, tuam amicam, hujus esse Hea. ii, 3. 92 Atque ejus amicam subagitare Hea. iii, 3. 6 Ne esse amicam hanc gnati resciscat senex Hea. iv, 2. 3 Senex resciscet ilico, esse amicam hanc Clitiphonis Hea. iv, 3. 19 Ut cum narret senex, istam esse amicam gnati Hea. iv, 3. 34 Dum amicam hanc meam esse credet Hea. iv, 3. 36 Clitiphonis esse amicam Bacchidem dixit Clinia Hea. iv, 5. 19 Mihi amicam adduxti, quam non liceat tangere Hea. iv, 6. 15 Ut ne suboleat, esse amicam hanc Cliniæ Hea. v, 1. 26 Qui se vidente amicam patiatur suam (subagitari)? Hea. v, 1. 40 Cur emis amicam, Micio? Ad. v, 3. 14 Multo prius scivi, illum amicam habere He. iv, 1. 26 Qui vidisse eum diceret introeuntem ad amicam He. iv, 1. 36 Quam longum spatium amandi amicam tibi dedi? He. iv, 4. 62 Homo adolescens, si habet unam amicam Ph. v, 8. 52 Haud convenit una ire cum amica imperatorem in via Eu. iii, 2. 42 Ne quid de amica nunc senex (resciscat) Hea. iv, 3. 12 Lætus est de amica Ad. ii, 2. 45 Is pro sua amica lenoni dedit Ph. v, 8. 50 At hæ amicæ (mulieres) erunt He. v, 2. 24 Tuas amicas te deserere nolo He. iv, 2. 16 At easdem (mulieres) amicas fore tibi promitto He. v, 2. 25

Amicitia. Satis spectata erga te amicitia est mea A. v, 1. 1 Quod ego in propinqua parte amicitiæ puto Hea. i, 1. 5 Te per amicitiam, et per amorem obsecro A. ii, 1. 26 Per ego te Deos oro, et nostram amicitiam A. iii, 3. 6 Ex quo firmiorem inter nos fore amicitiam posthac scires He. iv, 1. 18 Egon' tuam expetam amicitiam? Ph. ii, 3. 85 Qui imperium credat esse stabilius, vi quod fit, quam illud, quod amicitia adjungitur Ad. i, 1. 42 Scio te non usum antehac amicitia mea Ad. ii, 2. 42 Nostra utere amicitia, ut voles He. v, 1. 37

Amicus. Pater amicus summus nobis A. v, 6. 6 Forte fortuna adfuit hic meus amicus Eu. i, 2. 55 Homo amicus nobis jam inde a puero Ad. iii, 3. 66 Amicus, hospes, nemo est vobis? Ad. iv, 1. 13 Amicus quidam me a foro abduxit modo Ad. iv, 5. 11 Hic meus amicus illi genere est proximus Ad. iv, 5. 17 Qualis sim amicus, periculum facias He. v, 1. 39 Amicus summus meus heri ad me venit Ph. i, 1. 1 O vir fortis, atque amicus! Ph. ii, 2. 10 Tu parens, tu amicus, tu Ph. iii, 2. 11 Solus est homo amico amicus Ph. iii, 3. 30 Vestræ familiæ hercle amicus Ph. v, 8. 60 Amici quoque res est videnda, in tuto ut collocetur Hea. iv, 3. 11 Jam a principio amici filiam volui uxorem ducere Ph. iv, 3. 45 Illa filia amici nostri, quid futurum est? Ph. v, 3. 29 Principio, amico filium restitueris A. iii, 3. 38 Ita ut filium meum amico video inservire Hea. iii, 1. 8 Istuc times, quod ille operam amico dat suo Hea. v, 1. 37 Te isti virum do, amicum, tutorem A. i, 5. 60 Summum bonum esse heræ putavi Pamphilum amicum A. iv, 3. 3 Simul arbitror jam aliquem esse amicum ei A. iv, 5. 18 Habeo hic neque amicum neque cognatum Eu. i, 2. 68 Hominem amicum recipere ad te Hea. iii, 3. 6 Nostrum amicum noras Simulum? Ad. iii, 4. 19 Quære alium tibi amicum firmiorem He. v, 1. 19 Paternum amicum me assimulabo virginis Ph. i, 2. 78 Quem amicum tuum ais fuisse istum? Ph. ii, 3. 33 Ubi Phædriæ se ostenderet nihilo minus amicum esse Ph. iv, 2. 8 Quem mihi amicum inveniam misera! Ph. v, 1. 1 O festus dies hominis! amice! salve Eu. iii, 5. 12 Si unquam erga te animo esse amico sensisti eam He. iii, 3. 29 Quo redactus sum! noti me, atque amici deserunt Eu. ii, 2. 7 Ut amici inter nos simus Ph. ii, 3. 84 Ceteri amici omnes modo uno ore auctores fuere Ph. iv, 3. 19 Amici, quod polliciti sunt, dabunt Ph. iv, 4. 23 Minus amicorum hic habens Eu. iv, 6. 22 Amicum ingenio fretum, haud natura sua Hea. Prol. 24 Nemo est amicorum hodie, apud quem Hea. iii, 3. 13 Vetus verbum est: communia esse amicorum inter se omnia Ad. v, 3. 18 Quam vellem noctu amicis operam mos esset dari Ad. iv, 1. 16 Ita facillime amicos pares A. i, 1. 39 Obsequium amicos parit A. i, 1. 41 Nisi senis amicos oras A. ii, 2. 36 Cupio parare amicos beneficio meo Eu. i, 2. 69 Sic soleo amicos (beare) Eu. ii, 2. 48 Patriam incolumem, amicos, genus

Hea. i, 2. 20 Unaque nos sibi opera amicos junget He. v, 2. 32 Aliquot mihi amicos advocabo Ph. ii, 1. 83 Nosque amicos ejus exonerastis metu ? Ph. v, 6. 3 Ex amicis inimici ut sint nobis, facis He. ii, 1. 14 Ab amicis argentum aufero Ph. iii, 2. 28

Amitto. Qui illam e conspectu amisi meo Eu. ii, 3. 2 Simul consilium cum re amisti ? Eu. ii, 2. 10 Qua ratione amisisti ? Eu. ii, 3. 30 Ut veni, itidem incertum amisti He. ii, 2. 9 Testis mecum est annulus, quem amiserat Ad. iii, 2. 49 Hoc temere nunquam amittam ego a me Ph. iv, 5. 2 Nunc amitte, quæso, hunc Ph. i, 2. 91 Neque quomodo a me amittam, invenio Ph. iii, 2. 22 Cave, ne prius, quam hanc a me accipias, amittas Eu. iv, 6. 13 Prius, quam abs te amittas filium Hea. iii, 1. 71 An ego occasionem tam insperatam amitterem ? Eu. iii, 5. 58 Vis me uxorem ducere ? hanc vis amittere ? A. v, 3. 27 Quidvis jam malo, quam hunc amittere Hea. iv, 8. 18 Quid velis : retinere, amare, amittere Ph. i, 3. 23 Ubi abusus sis, mercedem dare lex jubet ei, atque amittere ? Ph. ii, 3. 67 Me hoc est æquum amittere Ph. iv, 3. 68 Tum, Antiphonem video ab sese amittere Ph. v, 7. 25 Video filium invitum sane mulierem ab se amittere Ph. v, 7. 27 Dic, te parvam virginem amisisse Eu. iv, 6. 29 Ut neque mihi ejus sit amittendi, nec retinendi copia Ph. i, 3. 24 Illa cum his amittenda sunt Hea. ii, 3. 84

Amo. Merito amo te Eu. i, 2. 106. Ad. v, 8. 23 Qui quæso ? Ch. Amo Eu. ii, 3. 15 Te quoque jam, Thais, amo Eu. v, 2. 43 Perii ! quanto minus spei est, tanto magis amo Eu. v, 9. 23 Amo te merito, Clinia Hea. ii, 3. 119 Nam te amo Ad. iv, 5. 46 Ni magis te, quam oculos nunc amo meos Ad. iv, 5. 67 Amoque, et laudo, et vehementer desidero He. iii, 5. 38 Amo te, et non neglexisse, habeo gratiam Ph. i, 2. 4 Ut mihi liceat tam diu, quod amo, frui Ph. i, 3. 13 Mi Geta, omnes vos amo Ph. iii, 1. 14 Nisi illum plus amas, quam me Eu. i, 2. 80 Ecquid nos amas de fidicina istac ? Eu. iii, 2. 3 Cave posthac, si me amas, istuc verbum ex te audiam Hea. v, 4. 8 Cui, quod amas, domi est Ph. iii, 2. 19 Sponsam hic tuam amat A. ii, 1. 24 Propterea quod amat filius A. iii, 4. 5 Quando illud, quod tu das, expectat, atque amat : jam dudum te amat Eu. iii, 1. 57. 58 Nostin' hanc, quam amat frater ? Eu. iii, 5. 15 Quandam fidicinam amat hic Chærea. La. Hem ! quid ? amat ? Eu. v, 6. 15. 16 Eam misere amat Hea. i, 2. 16 Cur amat ? cur potat ? Ad. i, 1. 36 Amat ? dabitur a me argentum Ad. i, 2. 38 Haud scio, an illam misere nunc amat Ad. iv, 5. 33 Qui te amat plus quam hosce oculos Ad. v, 7. 5 Qui amat, cui odio ipsus est, bis facere stulte duco He. iii, 2. 8 Qui amant, graviter sibi dari uxorem ferunt A. i, 2. 20 Omnes bene dicunt, amant Ad. v, 4. 11 Illum amant, me fugitant Ad. v, 4. 18 Virginem quam amabat, eam confeci sine molestia Eu. v, 4. 6 Eripuit mulierem quam amabat Ad. i, 2. 11 Bacchidem amabat tum Pamphilus He. i, 2. 40 Qui illam amabat fidicinam Ph. i, 2. 59 Qui tum illam amabant A. i, 1. 53 Hi tres tum simul amabant A. i, 1. 61 Cum illis, qui amabant Chrysidem, una aderat frequens A. i, 1. 80 Habui, amavi pro meo Ad. i, 1. 23 Recte amasti uxorem tuam He. v, 4. 22 Dumque ætas tulit, amavit A. ii, 6. 13 Quam hic non amavit meretricem ? Ad. i, 2. 69 Sic me Dii amabunt, ut Hea. iii, 1. 54 Ita me Dii amabunt Hea. iv, 5, 1. He. i, 2. 31 Non pol, quo quemquam plus amem, aut plus diligam, eo feci Eu. i, 2. 16 Orare jussit, si se ames, hera, jam ut ad se venias A. iv, 2. 4 Dies noctesque me ames : me desideres Eu. i, 2. 113 Aliquid inveni modo quod ames Eu. ii, 3. 17 Gnate mi, pol tibi dabo illam lepidam, quam tu facile ames Hea. v, 5. 16 Ita velim me promerentem ames, dum vivas Ad. iv, 5. 47 Neque tu istum metuas ne amet mulier Eu. v, 9. 50 Cum amet aliam Ad. iii, 2. 43 Ita me Di ament ! A. v, 4. 44. Eu. iii, 2. 21. v, 9. 7. Hea. ii, 3. 67. ii, 4. 3. iii, 3. 8. iv, 3. 8. v, 1. 80. Ad. iv, 7. 31. He. ii, 1. 36. ii, 2. 16. ii, 3. 3. iv, 2. 3. iv, 4. 20. v, 4. 24. Ph. v, 6. 43. v, 7. 61 Ita me Dii bene ament ! Eu. iv, 1. 1. v, 2. 43. He. ii, 1. 9. Ph. i, 3. 13 Siquidem me amaret, tum istuc prodesset Eu. iii, 1. 56 Qui meretricem amaret He. iv, 1. 24 Quin me omnes amarent plurimum Eu. v, 9. 62 Scimus, quam misere hanc amarit A. iii, 2. 40 Quid, si ipse amasset ? A. i, 1. 85 Rogas ? meum gnatum rumor est amare A. i, 2. 14 Postquam me amare dixi A. iv, 1. 21 Me amare hanc, fateor A. v, 3. 25 Qui magis licet, amare, odisse ? Eu. Prol. 40 Indicans te amare Eu. i, 1. 9 Interea miles, qui

me amare occeperat Eu. i, 2. 45 Quod eam me amare suspicata est? Eu. iii, 1. 45 Quid multa verba? amare cœpi Eu. iii, 5. 20 Extrema linea amare haud nihil est Eu. iv, 2. 13 Ejus filiam ille amare cœpit perdite Hea. i, 1. 45 Vis amare: vis potiri Hea. ii, 3. 81 Illam te amare, et velle uxorem Hea. iv, 3. 25 Te amare cogitat Ad. i, 1. 7 Amare occepit aliam Ad. iii, 2. 29 Video vereri, inter se amare Ad. v, 3. 42 Ante quam me amare rebar He. iv, 2. 5 Hanc amare cœpit perdite Ph. i, 2. 32 Jam scio: amare cœpit Ph. i, 2. 61 Retinere, amare, amittere Ph. i, 3. 23 Nescio; nisi amasse credo Pamphilam Eu. v, 1. 11 Spatium amandi amicam tibi dedi? He. iv, 4. 62 Postquam amans accessit A. i, 1. 49 Quomodo hanc amans habere posset Ph. v, 1. 29 Nisi me lactasses amantem A. iv, 1. 24 Eo amantem invitum Pamphilum extrudit pater He. i, 2. 98 Incœptio est amentium, haud amantium A. i, 3. 13 Amantium iræ, amoris integratio est A. iii, 3. 23 Novi ego amantium animum Hea. iii, 3. 9 Itaque ergo amantur Eu. ii, 3. 25 Nihil est Thaide hac tua, dignius quod ametur Eu. v, 9. 22 A meis me amari, et magni pendi postulo Ad. v, 4. 25 Hic non amandus? hiccine non gestandus in sinu est? Ad. iv, 5. 75

Amolior. Proinde hinc vos amolimini A. iv, 2. 24

Amor. Tot me impediunt curæ: amor, misericordia hujus A. i, 5. 26 Ut neque me consuetudo, neque amor commoveat A. i, 5. 44 Præterquam quas ipse amor molestias habet Eu. i, 1. 32 Ut, quid amor valeat, nesciam Eu. v, 2. 42 Persuasit nox, amor, vinum Ad. iii, 4. 24 Etsi amor me graviter, consuetudoque ejus tenet He. iii, 3. 44 Prior amor me ad hanc rem exercitatum reddidit He. iii, 3. 47 Amantium iræ, amoris integratio est A. iii, 3. 23 Utinam esset mihi pars æqua amoris tecum Eu. i, 2. 12 Scito, contumeliæ non me fecisse causa, sed amoris Eu. v, 2. 39 In hunc suspicio est translata amoris Hea. iv, 5. 53 Quo pacto satietatem amoris ait se velle sumere? Ph. v, 5. 6 Ut tuo amori suppeditare possit sine sumtu tuo Eu. v, 9. 46 Ego istuc ætatis, non amori operam dabam Hea. i, 1. 58 Ut nunquam ulla amori vestro incidere possit calamitas Hea. ii, 4. 15 Pudorin', anne amori obsequeretur magis He. i, 2. 47 Habebam alibi animum amori deditum He. iii, 1. 14 Me parenti potius, quam amori obsequi oportet He. iii, 4. 24 Quo pacto me habueris præpositam amori tuo He. iv, 2. 7 Bene dissimulatum amorem et celatum indicat A. i, 1. 105 Tum illa, ut consuetum facile amorem cerneres A. i, 1. 108 Si propter amorem uxorem nolit ducere A. i, 1. 128 Qui istum amorem ex animo amoveas tuo A. ii, 1. 7 Amorem huic narrabo meum A. ii, 1. 12 Te per amicitiam, et per amorem obsecro A. ii, 1. 26 Haud istuc dicas, si cognoris vel me, vel amorem meum A. iv, 1. 28 Amorem difficillimum, et carissimum Eu. v, 4. 4 Meo fratri gaudeo amorem esse omnem in tranquillo Eu. v, 9. 8 Aliter tuum amorem, atque est, accipis Hea. ii, 3. 23 Syre, et me, et meum amorem permitto tibi Hea. ii, 3. 110 Meum amorem, et peccatum in se transtulit Ad. ii, 3. 10 Huc transtulit amorem He. i, 2. 95 Vestrum amorem pertuli He. v, 1. 17 Horunc' amorem distrahi poterin' pati? Ph. iii, 2. 38 Primum jam de amore hoc comperit A. i, 3. 6 Homini adolescentulo, in alio occupato amore, filiam ut darem A. v, 1. 10 In amore hæc omnia insunt vitia Eu. i, 1. 14 Et tædet: et amore ardeo Eu. i, 1. 27 Misera præ amore exclusti hunc foras Eu. i, 2. 18 Quid hoc morbi est? adeon' homines immutarier ex amore Eu. ii, 1. 20 Nescio quid de amore loquitur Eu. ii, 3. 7 Si mihi secundæ res de amore meo essent Hea. ii, 2. 1 Ctesipho in amore est totus Ad. iv, 2. 50 Nemini plura acerba esse credo ex amore homini oblata He. iii, 1. 1 Amore abundas, Antipho Ph. i, 3. 11 Meretricios amores nuptiis conglutinas? A. v, 4. 10

Amoveo. Age, tamen ego hunc amovebo Ad. iv, 2. 14 Modo te hinc amove Ph. iii, 3. 34 Qui istum amorem ex animo amoveas tuo A. ii, 1. 7 Testem hanc cum abs te amoveris He. iv, 4. 72 Sperantes jam, amoto metu; interea oscitantes opprimi A. i, 2. 10 Prorsus a me opinionem hanc tuam esse amotam volo A. iii, 2. 30

Amplector. Si se illam in somnis, quam illum, amplecti maluit A. ii, 5. 19

Amplexor. Mitto jam osculari, atque amplexari Hea. v, 1. 27

Amplior. Si forte morbus amplior factus siet He. iii, 1. 50 Hæ iræ factæ essent multo ampliores He. iii, 1. 9

Amplius. Quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius? A. i, 1. 4 Num quidnam amplius tibi cum illa fuit? A.

ii, 1. 25 Etiamne amplius? Eu. i, 2. 63 Nec rei fere sane amplius quicquam fuit Hea. i, 1. 3 Quem pariter uti his decuit, aut etiam amplius Hea. i, 1. 80 Quam vellem invitatum amplius Hea. i, 2. 11 Unus est dies, dum argentum eripio. pax! nihil amplius Hea. iv, 3. 39 Quid est, quod amplius simuletur? Hea. v, 1. 28 Vereor coram in os te laudare amplius Ad. ii, 4. 5 An quid est etiam amplius? He. Vero amplius Ad. iii, 4. 22. 23 Quid faciam amplius? Ad. iv, 7. 14 Ego amplius deliberandum censeo Ph. ii, 4. 17 Orat: confitetur: purgat. quid vis amplius? Ph. v, 8. 46

An. Anne. Spectandæ, an exigendæ sint vobis A. Prol. 27 Hoccine agis, an non? A. i, 2. 15 Hoc intellextin'? an nondum etiam? A. i, 2. 30 Pamphilumne adjutem, an auscultem seni A. i, 3. 4 An tute intellexti hoc assimulari? A. iii, 2. 20 Haud scio, an, quæ dixit, sint vera A. iii, 2. 45 Id viso, tun', an illi insaniant A. iii, 3. 3 An non dixi hoc esse futurum? A. iii, 5. 15 Tibi ego dico, an non? A. iv, 4. 23 Eho, an non est? A. iv, 4. 27 An non civis est? A. iv, 4. 42 Ex animo facias, an de industria? A. iv, 4. 56 An nondum etiam? A. iv, 5. 12. Hea. iii, 3. 35 An ut pro hujus peccatis ego supplicium sufferam? A. v, 3. 16 Vera an falsa audieris, jam sciri potest A. v, 4. 19 An potius ita me comparem Eu. i, 1. 2 An id flagitium est? Eu. ii, 3. 90 An potius hæc pati? Eu. ii, 3. 94 Is est, an non est? Eu. iii, 4. 8 An hunc credidisti esse ad nos deductum? Eu. iv, 4. 12 Utrum taceamne, an prædicem? Eu. iv, 4. 54 Qui scis, an quæ jubeam, sine vi faciat? Eu. iv, 7. 20 An paulum hoc esse tibi videtur? Eu. v, 2. 18 An quia pudet? Eu. v, 2. 68 Dicam huic, an non? Eu. v, 5. 26 An scit jam ille, quid meretrix siet? An in Astu venit? Eu. v, 6. 16. 17 An pœnitebat flagitii Eu. v, 7. 12 Quid dixti pessuma? an mentita es? Eu. v, 7. 16 An me, qui ausus sim incipere? an fortunam collaudem Eu. v, 9. 15. 16 An mei patris festivitatem? Eu. v, 9. 18 An cuiquam est usus homini, se ut cruciet? Hea. i, 1. 29 An (erat æquum) illum ex hujus (more) vivere? Hea. i, 2. 29 An ea quoque dicetur hujus? Hea. ii, 3. 93 Pravum an rectum siet Hea. iii, 1. 76 An eo fit, quia Hea. iii, 1. 99 Jocon' an serio illæc dicat, nescio Hea. iii, 2. 30 An dum hinc denuo abeat? Hea. iii, 2. 32 An dubium id tibi est? Hea. v, 1. 38 Haud scio, an uxorem ducat Hea. v, 2. 46 An locum reprehensum Ad. Prol. 13 An non credis? Ad. i, 2. 56 Utrum vis: argentum accipere, an causam meditari? Ad. ii, 1. 41 Servesne, an perdas totum Ad. ii, 2. 32 An narremus cuipiam? Ad. iii, 2. 28 An hoc proferendum tibi videtur esse? Ad. iii, 2. 39 Eho, an domi est habiturus? Ad. iii, 3. 35 An quid est etiam amplius? Ad. iii, 4. 22 An illam hinc abducet, pater? Ad. iv, 5. 27 Haud scio, an illam misere amat Ad. iv, 5. 33 An sedere oportuit domi virginem? Ad. iv, 5. 38 An tibi jam mavis cerebrum dispergi hic? Ad. v, 2. 7 Eho tu, an non habet? He. i, 2. 25 An quicquam pro istis factis dignum te dici potest? He. ii, 1. 12 An nescire arbitramini? He. ii, 1. 18 Qui scis, an ea causa? He. ii, 1. 38 An quisquam est æque miser? He. iii, 1. 13 An dolor repente invasit? He. iii, 2. 21 An conveniam modo? He. iii, 4. 22 Renuntietque hodie mihi, velitne, an non He. iii, 5. 59 Roga, velitne, an non, uxorem He. iv, 1. 42 An, quia non delinquunt viri? He. iv, 4. 41 Eho! an non alemus? He. iv, 4. 49 An, quia non tute ipse dudum audisti? He. v, 2. 18 An temere quicquam Parmenonem prætereat? He. v, 4. 38 Eho, an id succenses nunc illi? Ph. ii, 1. 29 Nostrane ea culpa est, an judicum? Ph. ii, 1. 45 An quisquam judex est, qui Ph. ii, 1. 49 Vise, redieritne jam, an nondum, domum Ph. ii, 4. 5 An quia, pro uno duo sunt mihi dati? Ph. iv, 2. 12 An legibus daturum pœnas dices? Ph. iv, 3. 21 Utrum stultitia facere hunc, an malitia dicam: scientem, an imprudentem Ph. iv, 3. 54. 55 Haud scio hercle, an mutet animum Ph. v, 2. 9 Isne est, quem quæro, an non? Ph. v, 6. 12 An quicquam hodie est factum indignius? Ph. v, 8. 20 An mea forma nunc magis expetenda? Ph. v, 8. 35 Anne est intus Pamphilus? A. v, 2. 10 Anne abiit jam a milite? Eu. iv, 5. 7 Pudorin', anne amori obsequeretur He. i, 2. 47 Anne hoc dicent mihi? Ph. ii, 1. 5 Anne hoc quidem adipiscar, quod Ph. ii, 3. 65

Ancilla. Ab Andria est ancilla hæc? A. iii, 1. 3. iv, 4. 17 Missa est ancilla ilico A. iii, 2. 34 Cum Davo vidi jurgantem ancillam A. v, 1. 19 Ancillam ære emtam suo Ph. iii, 2. 26 Parasitus cum ancilla Eu. ii, 3. 55 Ancillæ tot

me vestiant? Hea. i, 1. 78 Peiii! unde illi sunt ancillæ? Hea. ii, 3. 6 Postquam me aspexere ancillæ advenisse He. iii, 3. 7 Ancillarum gregem ducunt secum Hea. ii, 3. 4 Abducit secum ancillas Eu. iii, 5. 33 Corrasi omnia, ancillas, servos Hea. i, 1. 90 Viden' tu ancillas, aurum, vestem? Hea. ii, 3. 11 Disciplina est eisdem, munerarier ancillas Hea. ii, 3. 60 Ancillas secum adduxit plus decem Hea. iii, 1. 42 Ancillas Bacchidis traduce huc ad vos propere Hea. iv, 4. 22 Sponsæ vestem, aurum, atque ancillas opus esse Hea. v, 1. 20 Ancillas dedo He. v, 2. 7

Ancillula. Præterea una ancillula erat Hea. ii, 3. 52 Uxori emunda ancillula est Ph. iv, 3. 60 Nonne, ubi mihi dixti cupere te ex Æthiopia ancillulam, quæsivi? Eu. i, 2. 86 Me ire dicam ad mercatum, ancillulam emtum Ph. v, 5. 10 Quam (amicam) cum una ancillula hic reliqui Hea. ii, 3. 11

Andria. Hei vereor, ne quid Andria apportet mali A. i, 1. 46 Hæc Andria, sive ista uxor, sive amica est A. i, 3. 10 Andriæ illi id erat nomen A. i, 1. 58 Menander fecit Andriam et Perinthiam A. Prol. 9 Quæ convenere in Andriam, ex Perinthia fatetur transtulisse A. Prol. 13 Ab Andria est ancilla hæc A. iii, 1. 3. iv, 4. 17

Andrius. Andrium ego Critonem video? A. v, 4. 3

Andrus. Navem is fregit apud Andrum insulam A. i, 3. 17 Atticus navi fracta, apud Andrum ejectus est A. v, 4. 20 Ex Andro commigravit huc viciniæ A. i, 1. 43 Eadem hæc multi alii in Andro tum audivere A. v, 4. 28

Angiportum. Ibi angiportum propter est Ad. iv, 2. 37 Id angiportum non est pervium Ad. iv, 2. 39 Ego me in pedes in angiportum quoddam desertum Eu. v, 2. 6 Hinc concedam in angiportum hoc proximum Ph. v, 6. 51

Ango. At non quotidiana cura hæc angeret animum Ph. i, 3. 8

Anguis. Anguis per impluvium decidit de tegulis Ph. iv, 4. 27

Angulus. Interea in angulum aliquo abeam Ad. v, 2. 10

Angustus, a, um. Hac re in angustum oppido nunc meæ coguntur copiæ Hea. iv, 2. 2

Anhelo. Memini ad me nocte prima confugere anhelantem domum He. v, 3. 25

Anicula. Importunitatem spectate aniculæ A. i, 4. 4 Neque notus, neque cognatus, extra unam aniculam, aderat Ph. i, 2. 48

Anima. Seni animam primum extinguerem ipsi Ad. iii, 2. 16 Quid festinas, mi Geta? animam recipe Ad. iii, 2. 26 Animam relinquam potius, quam illas deseram Ad. iii, 4. 52 Quid, si animam debet? Ph. iv, 3. 56 Accessi: astiti: animam compressi Ph. v, 6. 28

Animadverto. Postquam, tantopere id vos velle, animadvorteram Ph. v, 7. 16 Cum silentio animadvertite, ut pernoscatis Eu. Prol. 44 Alios tuam rem credidisti magis, quam tete, animadversuros? Ph. iii, 1. 3 Ea ab illo animadvertenda injuria est A. i, 1. 129 O facinus animadvertendum! A. iv, 4. 28

Animus. Neque commovetur animus in ea re A. i, 1. 67 Mala mens, malus animus A. i, 1. 137 Dum in dubio est animus, paulo momento huc illuc impellitur A. i, 5. 31 Ut animus in spe atque in timore usque antehac attentus fuit A. ii, 1. 3 Potes nunc, dum animus irritatus est A. iii, 4. 18 Vix sum apud me, ita animus commotus est metu, spe, gaudio A. v, 4. 34 Meus fac sis postremo animus, quando ego sum tuus Eu. i, 2. 116 Impendio magis animus gaudebat mihi Eu. iii, 5. 39 Jamdudum animus est in patinis Eu. iv, 7. 46 Hæc perinde sunt, ut illius animus, qui ea possidet Hea. i, 2. 21 Ubi animus semel se cupiditate devinxit mala Hea. i, 2. 34 Nescio quid mihi animus præsagit mali Hea. ii, 2. 7 Vita est eadem, et animus te erga idem, ac fuit Hea. ii, 3. 24 Nisi me animus fallit, hic est anulus Hea. iv, 1. 1 Misericordia, animus maternus Hea. iv, 1. 24 Quanto tuus est animus natu gravior, ignoscentior Hea. iv, 1. 32 Nisi me animus fallit Hea. iv, 2. 1. Ph. v, 1. 8 Animus tibi pendet? Ad. ii, 2. 18 Sin aliter animus voster est Ad. iii, 4. 46 Animus timore obstupuit Ad. iv, 4. 3 Tuus iste animus æquus Ad. v, 3. 51 Animus partim uxoris misericordia devinctus He. i, 2. 92 Qui eos gubernat animus, infirmum gerunt He. iii, 1. 31 Hem! istoc verbo animus mihi rediit He. iii, 2. 12 Audisti, de hac re animus meus ut sit? He. v, 2. 19 Animus qui modeste istæc ferat Ph. i, 3. 18 Hæc putabam esse humani ingeni, mansuetique animi officia A. i, 1. 87 Ejiciunda hercle hæc est mollities animi Eu. ii, 1. 16 Ut falsus animi est! Eu. ii, 2. 43 Quid illi credis animi tum fu-

isse, ubi Eu. v, 7. 14 Illud inceptum, animi est pudentis signum, et non instrenui Hea. i, 1. 68 Clitipho cum spe pendebit animi Hea. iv, 4. 5 Vix sum compos animi: ita ardeo iracundia Ad. iii, 2. 12 Discrucior animi Ad. iv, 4. 1 Quid illi tandem creditis fore animi misero? Ad. iv, 5. 32 Fecit animi ut incertus foret He. i, 2. 46 Advorsum animi tui lubidinem esset cum illo nupta? He. iv, 1. 19 Erras, tui animi si me esse ignarum putas He. iv, 4. 60 Antipho me excruciat animi Ph. i, 4. 10 Quæ meo cunque animo lubitum est, facere A. i, 5. 28 Quam animo egregie caram pro uxore habuerim A. i, 5. 38 Atque animo morem gessero A. iv, 1. 17 Teneone te, Antiphila, animo exoptata meo? Hea. ii, 4. 28 Aut te amare cogitat, aut animo obsequi Ad. i, 1. ✱ Animo male est Ad. iv, 5. 21 Fieri posse: ut ne quid animo sit novum Ph. ii, 1. 15 Horum nihil quicquam accidet animo novum Ph. ii, 1. 20 Poëta, cum primum animum ad scribendum appulit A. Prol. 1 Quæso, animum advortite A. Prol. 8 Ut animum ad aliquod studium adjungant A. i, 1. 29 Percussit illico animum A. i, 1. 98 Sivi, animum ut expleret suum A. i, 2. 17 Animum ægrotum ad deteriorem partem applicat A. i, 2. 22 Curæ, quæ meum animum divorse trahunt A. i, 5. 25 Quæ mihi suum animum, atque vitam credidit A. i, 5. 37 Reddidisti animum A. ii, 1. 33 Atque expleam animum gaudio A. ii, 2. 2 Priusquam tuum, ut sese habeat, animum ad nuptias perspexerit A. ii, 3. 4 Animum ad uxorem appulit A. ii, 6. 15 Priusquam reducant animum ægrotum ad misericordiam A. iii, 3. 27 Si ita istuc animum induxti esse utile A. iii, 3. 40 Qui tuum animum ex animo spectavi meo A. iv, 1. 22 Per te Deos oro, ut ne illis animum inducas credere A. v, 1. 15 Olim, cum ita animum induxti tuum A. v, 3. 12 Ad virginem animum adjecit Eu. i, 2. 63 Advorti hercle animum Eu. iii, 1. 7 Qui huic animum assentari induxeris Eu. iii, 2. 37 Causam hanc justam esse animum inducite Hea. Prol. 41 Eum esse quæstum in animum induxi maximum Hea. Prol. 49 Ut animum decuit ægrotum tractare Hea. i, 1. 48 Timet patris iram et animum amicæ, se erga ut siet suæ Hea. i, 2. 15 Opiniones, quæ mihi animum exaugeant Hea. ii, 2. 3 Ut illius animum cupidum inopia incenderet Hea. ii, 3. 126 Ubi immutata (forma) est, illi suum animum alio conferunt Hea. ii, 4. 10 Si semel tuum animum ille intellexerit Hea. iii, 1. 69 Nisi mihi addit animum, quo lubeat magis Hea. iii, 2. 31 Novi ego amantium animum Hea. iii, 3. 9 Animum non advorti primum Hea. iv, 1. 43 Ut ejus animum, qui nunc luxuria et lascivia diffluit, retundam Hea. v, 1. 72 Ut pater omnem de me ejecerit animum patris? Hea. v, 2. 2 Obsecro, ne istuc in animum inducas tuum, alienum esse te Hea. v, 4. 5 Heja! ut elegans est! credas animum ibi esse Hea. v, 5. 19 Vah! hominem in animum instituere, aut parare, quod sit carius? Ad. i, 1. 13 Mea sic est ratio, et sic animum induco meum Ad. i, 1. 48 Age; novi tuum animum Ad. ii, 2. 15 Nunquam te aliter, atque es, in animum induxi meum Ad. iv, 3. 6 Illi animum jam relevabis, quæ dolore tabescit Ad. iv, 3. 11 Scire est liberum ingenium, atque animum Ad. v, 3. 43 Populus studio stupidus in funambulo animum occuparat He. Prol. 5 Eum esse quæstum, in animum induxi; maximum He. Alt. Prol. 42 Ut ille viva posset animum inducere uxorem habere He. i, 2. 24 Omnia esse, ut dicis, animum induco He. ii, 2. 22 Ita animum induxerunt, socrus omnes esse iniquas He. ii, 3. 4 Quæ tu pergravia esse in animum induxti tuum He. iii, 1. 12 Habebam alibi animum amori deditum He. iii, 1. 14 Impeditum in ea expedivi animum meum He. iii, 1. 17 Non tute incommodam rem in animum inducas pati? He. iv, 2. 27 Istuc est sapere, qui, ubicumque opus sit, animum possis flectere He. iv, 3. 2 Cum ejus alienum esse a me animum sentiam He. iv, 4. 36 Tandem huc animum ut adjungas tuum He. iv, 4. 61 Animum rursum ad meretricem induxti tuum He. iv, 4. 67 Abhorrere animum huic video a nuptiis He. iv, 4. 92 Exple animum iis He. v, 1. 28. v, 2. 19. 21 Nunquam animum quæsti gratia ad malas adducam partes He. v, 3. 38 Nunc quid velim, animum attendite Ph. Prol. 25 Cura hæc angeret animum Ph. i, 3. 8 Ita sum irritatus, animum ut nequeam ad cogitandum instituere Ph. ii, 1. 10 Haud scio, ut homo est, an mutet animum Ph. v, 2. 9 Ita animum cœpi attendere Ph. v, 6. 28 Anime mi, noli te macerare A. iv, 2. 2 Ne crucia te, obsecro, anime mi Eu. i, 2. 15 Salve, anime mi Hea. ii, 4. 26 Adeste æquo animo A. Prol. 24. Hea. Prol. 35. Phorm. Prol. 31 Qui me

tam leni passus est animo usque adhuc A. i, 5. 27 Mihi scripta dicta sunt in animo Chrysidis A. i, 5. 48 Qui istum amorem ex animo amoveas tuo A. ii, 1. 7 Si te æquo animo ferre accipiet A. ii, 3. 23 Tuum animum ex animo spectavi meo A. iv, 1. 22 Ex animo omnia, ut fert natura, facias, an de industria? A. iv, 4. 55 Animo nunc jam otioso esse impero A. v, 2. 1 Adeon' impotenti esse animo, ut A. v, 3. 8 Non tu tuum malum æquo animo feres? A. v, 4. 18 Bono animo es Eu. i, 2. 4. Hea. iv, 6. 18. Ad. ii, 4. 20. iv, 5. 62. Ph. v, 7. 72 Utinam istuc verbum ex animo ac vere diceres Eu. i, 2. 95 Ego non ex animo misera dico? Eu. i, 2. 99 Ne istuc tam iniquo patiare animo Eu. ii, 1. 6 Deleo omnes dehinc ex animo mulieres Eu. ii, 3. 5 Quasi ubi illam exspueret miseriam ex animo Eu. iii, 1. 16 Ubi quid in animo est molestiæ Eu. iv, 2. 2 Fac animo hæc præsenti dicas Eu. iv, 6. 31 Domum revortor mœstus, atque animo fere perturbato, atque incerto Hea. i, 1. 70 Cum mecum in animo vitam tuam considero Hea. ii, 4. 5 Si te tam leni et victo animo esse ostenderis Hea. iii, 1. 29 Tantamne esse in animo inscitiam Hea. iv, 1. 17 Quam timui male, ne nunc animo ita esses duro Hea. iv, 1. 52 Quemquamne animo tam communi esse, aut leni putas Hea. v, 1. 39 Nisi quod tibi bene ex animo volo Hea. v, 2. 6 Ubi te vidi animo esse omisso Hea. v, 2. 9 Quæ in animo cogitat irata Ad. i, 1. 5 Quem beneficio adjungas, ex animo facit Ad. i, 1. 47 Talem, tali genere, atque animo Ad. iii, 1. 10 Illum alieno animo a nobis esse, res ipsa indicat Ad. iii, 2. 40 Cum animo cogites, quam vos facillime agitis Ad. iii, 4. 55 Vos æquo animo æqua noscere oportet Ad. iii, 4. 58 Bono animo fac sis, Sostrata Ad. iii, 5. 1 Quin tu animo bono es Ad. iv, 2. 4 Nunc, cum non queo, æquo animo fero Ad. iv, 7. 20 Hæc si voles in animo vere cogitare Ad. v, 3. 32 Fortunatus, qui istoc animo sies Ad. v, 3. 66 Hominem maxumi pretii te esse, hodie animo judicavi meo Ad. v, 6. 4 Tuus hercle vero et animo et natura pater Ad. v, 7. 4 Te video nostræ familiæ tam ex animo factum velle Ad. v, 7. 21 Mihi es germanus pariter corpore et animo Ad. v, 8. 34 Quid petam, æquo animo attendite He. Alt. Prol. 20 Uno animo omnes socrus oderunt nurus He. ii, 1. 4 Ego tamen patrio animo victus, faciam He. ii, 2. 2 Ego sum animo leni natus He. ii, 2. 28 Si unquam erga te animo esse amico sensisti eam He. iii, 3. 29 Quam fideli animo, et benigno in illam, et clementi fui He. iii, 5. 22 Sin alio est animo He. iii, 5. 52 Adeon' pervicaci esse animo, ut He. iv, 1. 17 Ut eo essem animo He. iv, 1. 33 Cum hoc tam animo iracundo tulit He. iv, 1. 53 Quam animo æquo tuli? He. iv, 4. 63 Neque ille hoc animo erit ætatem He. v, 1. 20 Quod fors feret, feremus æquo animo Ph. i, 2. 88 Ten' asymbolum venire! otiosum ab animo Ph. ii, 2. 26 Multimodis cum istoc animo es vituperandus Ph. iii, 1. 1 Animo iniquo hoc oppido ferre aiunt Ph. v, 1. 36 Quam scitum est, ejusmodi parare in animo cupiditates Ph. v, 4. 2 Animo virili præsentique ut sis, para Ph. v, 7. 64 Hi gladiatorio animo ad me affectant viam Ph. v, 7. 71 Te oro, æquo animo hoc feras. Nau. Quid ego, æquo animo? Ph. v, 8. 31. 32 Sublati animi sunt He. iii, 5. 57 Sollicitando et pollicitando eorum animos lactas? A. v, 4. 9 Non adeo, ut mea facilitas corrumpat illorum animos He. ii, 2. 6

Annona. Tum annona cara est A. iv, 4. 7

Annumero. Argentum annumeravit ilico Ad. iii, 3. 15

Annuo. Annuo, terram intuens modeste Eu. iii, 5. 31

Annus. Dum moliuntur, dum comuntur; annus est Hea. ii, 2. 11 Ego novus maritus anno demum quinto et sexagesimo Ad. v, 8. 15 Anni? Ch. Anni? sexdecim Eu. ii, 3. 26 Ea si vivit, annos nata est sedecim Eu. iii, 3. 20 At ille alter venit, annos natus sedecim Eu. iv, 4. 26 Annos sexaginta natus es, aut plus eo Hea. i, 1. 10 Parere jam diu hæc per annos non potest Ad. v, 8. 8 Quicum tot consuesset annos He. iv, 1. 40 Fere abhinc annos quindecim Ph. v, 8. 28 Video sentum, squalidum, ægrum, pannis, annisque obsitum Eu. ii, 2. 5

Ante. Præpositio. Solitudo ante ostium A. ii, 2. 25 Postquam ante ostium me audivit stare, approperat A. iii, 1. 16 Mox deferent puerum huc ante ostium A. iii, 2. 27 Ante nostram januam appone A. iv, 3. 10 Si positum puerum ante ædes viderit A. iv, 4. 34 Parmenonem ante ostium Thaidis tristem video Eu. ii, 2. 36 Sibi putare adductum ante oculos æmulum Eu. iv, 1. 9 Quæ mihi ante oculos coram amatorem adduxti

tuum! Eu. iv, 7. 24 Dum ante ostium sto Eu. v, 2. 4 Domi opperiamur potius, quam hic ante ostium? Eu. v, 2. 56 Quem præstolare hic ante ostium? Eu. v, 6. 5 Non mihi per fallacias adducere ante oculos? Hea. v, 4. 18 Ante ædes non fecisse, erit melius, convicium Ad. ii, 1. 26 Istuc est sapere, non, quod ante pedes modo est videre, sed Ad. iii, 3. 32 Fecere, ut ante tempus exirem foras He. Alt. Prol. 28 Pamphilum video stare ante ostium He. iii, 4. 14 Neque umquam ante hunc scivi diem He. iv, 4. 19 Bacchidem, eccam, video stare ante ostium! He. v, 4. 14 Numquam ante hunc diem eam videram He. v, 4. 23 Plus hodie boni feci imprudens, quam sciens ante hunc diem umquam He. v, 4. 40 Haruspex vetuit ante brumam aliquid novi negoti incipere Ph. iv, 4. 29

Ante. Antea. Antequam. (Adverb.) Nonne oportuit præscisse me ante? A. i, 5. 4 Id te oro, ut ante eamus, dum tempus datur A. iii, 3. 24 Sed Thais multo ante venit? Eu. iv, 5. 7 Antea qui scire posses? A. i, 1. 25 Seque ante, quam eam uxorem duxisset domum, sperasse He. i, 2. 71 Teque ante quam me amare rebar He. iv, 2. 5

Antecedo. Non: verum hæc (dies) ei antecessit Ph. iii, 2. 40

Anteeo. Incredibile est, quantum herum anteeo sapientia Ph. ii, 1. 17

Antehac. Quod antehac fecit, nihil ad me attinet A. i, 2. 16 Animus in spe atque in timore usque antehac attentus fuit A. ii, 1. 3 Itane attemperate venit, ut veniret antehac numquam? A. v, 4. 14 Anus quæ est dicta mater esse ei antehac, non fuit Hea. ii, 3. 29 Illa, quæ antehac facta sunt, omitto Ad. i, 2. 6 Scio te non usum antehac amicitia mea Ad. ii, 2. 42 Quas antehac fecit fabulas, tenui esse oratione Ph. Prol. 4

Anteverto vel Antevorto. Miror ubi ego huic antevorterim Eu. iv, 5. 12

Antiphila. Collocupletasti te, Antiphila Hea. ii, 3. 17 passim alibi

Antipho. Quid ego ejus tibi nunc faciem prædicem, aut laudem, Antipho Eu. iii, 5. 17 passim alibi

Antiquus, a, um. Tu morem antiquum, atque ingenium obtines He. v, 4. 20 Iter ut esset nostro in Ciliciam, ad hospitem antiquum Ph. i, 2. 17 Hoc timet, ne tua duritia antiqua illa etiam adaucta sit Hea. iii, 1. 26 Eandem illam rationem antiquam obtine Ad. v, 3. 26 Antiquamque adeo tuam venustatem obtines He. v, 4. 18 Homo antiqua virtute, ac fide Ad. iii, 3. 88 Antiqua ut consuetudine agitarem inter vos convivium He. i, 2. 17 O optume hospes, pol, Crito, antiquum obtines A. iv, 5. 22

Anulus. Hic profecto est anulus, quem ego suspicor Hea. iv, 1. 1 Is hic est anulus Hea. iv, 1. 40 Testis mecum est anulus, quem amiserat Ad. iii, 2. 49 Hic adeo his rebus anulus fuit initium inveniundis He. v, 3. 22 De digito anulum detraho Hea. iv, 1. 37 Ipse eripuit vi virgini abiens anulum He. iv, 1. 59 Cognosse anulum illum Myrrhinam gnatæ suæ fuisse He. v, 3. 13 Unde anulum istum nactus? He. v, 3. 27 Dicitque sese illi anulum, dum luctat, detraxisse He. v, 3. 31 Sic te dixisse, opinor, Bacchidem anulum suum habere He. v, 4. 6 Memini ad me confugere cum hoc anulo He. v, 3. 26 Dati anuli: locus, tempus constitutum est Eu. iii, 4. 3

Anus. Est e Corintho hic advena anus paupercula Hea. i, 1. 44 Anus quæ est dicta mater esse ei, non fuit Hea. ii, 3. 28 Pultat fores: anus quædam prodit Hea. ii, 3. 35 Anus foribus obdit pessulum Hea. ii, 3. 37 Anus subtemen nebat Hea. ii, 3. 51 Fuit quædam anus Corinthia hic Hea. iii, 3. 39 Erat hic Corinthia anus, haud impura Hea. iv, 1. 16 Id anus fecit indicium mihi Ad. iv, 4. 7 Jam nos fabulæ sumus, senex, atque anus He. iv, 3. 15 Quæ hæc anus est exanimata? Ph. v, 1. 5 Ego, quæ essem anus deserta, egens, ignota Ph. v, 1. 24 Ejus anuis causa, quæ erat mortua Hea. ii, 3. 46 Anui illi prodita abs te filia est planissume Hea. iv, 1. 26 Anum decrepitam ducam! Ad. v, 8. 16 Cum puella anum suscepisse inimicitias, non pudet? He. ii, 1. 34 Ad anum recta pergit Ph. i, 2. 62

Apage. Apage sis, egon' formidolosus? Eu. iv, 6. 18 Apage te Eu. v, 2. 65

Aperio. Qui mihi uno digitulo fores aperis fortunatus Eu. ii, 2. 53 Coacti, necessario se aperiunt: et timent A. iv, 1. 8 Hæc ubi aperuit ostium Hea. ii, 3. 35 Quo pacto hoc aperiam? He. iv, 4. 6 Senes qui primi venient, ii partem aperient Ad. Prol. 23 Abi præ strenue, ac aperi fores Ad. ii, 1. 13 Aperite aliquis actutum ostium Ad. iv, 4. 25

Aperte. Ergo aperte vis, quæ restant, me loqui? A. i, 2. 24 Aperte ipsam rem modo locutus es A. i, 2. 31 Quem tam

aperte fallere incipias dolis? A. iii, 2. 18 Non tu istuc mihi dictura aperte es? Eu. v, 1. 3 Aperte, ita ut res sese habet, narrato Hea. iv, 3. 24 Atque etiam, si est, pater, dicendum magis aperte Ad. iv, 5. 30 Ut aperte tibi nunc fabuler Ph. iv, 3. 49 Tam aperte irridens Ph. v, 7. 63

Apiscor. Deorum vitam apti sumus Hea. iv, 3. 15

Apollo. Non Apollinis magis verum, atque hoc responsum est A. iv, 2. 15

Appareo. Apparet servum hunc esse domini pauperis Eu. iii, 2. 33 Ille bonus vir nusquam apparet Eu. iv, 3. 18 Res apparet Ad. v, 9. 7 Fac sis, nunc promissa appareant Eu. ii, 3. 19

Apparo. Video alios festinare, cœnam apparare Hea. i, 1. 74 Apparare de die convivium Ad. v, 9. 8 In apparando consumunt diem Ad. v, 7. 2 Spatium apparandis nuptiis dabitur Ph. iv, 4. 21 Dum apparatur, virgo in conclavi sedet Eu. iii, 5. 35 Hæ nuptiæ non apparabantur mihi A. iv, 1. 32 Omnia apparata jam sunt intus A. v, 2. 6 Domum modo ibo, ut apparentur A. iii, 4. 15 Postquam videt nuptias domi apparari A. iii, 2. 34 Nuptias quod mihi apparari sensit A. iv, 2. 7

Appello, are. Demipho, te appello: nam me cum hoc distædet loqui Ph. v, 8. 22 Nam quo ore appellabo patrem? Hea. iv, 3. 22 Quum ex te esset aliquis, qui te appellaret patrem He. iv, 4. 30 Ne me istoc posthac nomine appellassis Ph. v, 1. 15

Appello, ere. Poëta, quum animum ad scribendum appulit A. Prol. 1 Animum ad uxorem appulit A. ii, 6. 15

Applico. Animum ægrotum ad deteriorem partem applicat A. i, 2. 22 Forte applicat primum ad Chrysidis patrem se A. v, 4. 21 Hi se ad vos applicant Hea. ii, 4. 13 Dictitat, repente ad studium hunc se applicasse musicum Hea. Prol. 23

Appono. Puer hercle est mulier, tun' apposuisti hunc? A. iv, 4. 8 Cedo; cujum puerum hic apposuisti? A. iv, 4. 24 Ante nostram januam appone A. iv, 3. 10 At istos rastros interea appone Hea. i, 1. 37 Si forte opus sit jusjurandum, non apposuisse A. iv, 3. 14 Prior decumbas: cœna dubia apponitur? Ph. ii, 2. 28 Postulare id gratiæ sibi apponi A. ii, 1. 31

Apporto. Nuntium apporto tibi Hea. iii, 1. 18 Apporto novam, Epidicazomenon quam vocant Comœdiam Græci Ph. Prol. 25 Quidnam apportas? A. v, 2. 17 Hei vereor, ne quid Andria apportet mali A. i, 1. 46 Haud scit, paulum lucri, quantum ei damni apportet Hea. iv, 4. 25 Quin usus semper aliquid apportet novi Ad. v, 4. 2

Apposco. Hæc talenta dotis apposcunt duo Hea. iv, 7. 10

Apprehendo. Pone apprehendit pallio Ph. v, 6. 23

Apprime. Nam id arbitror apprime in vita esse utile A. i, 1. 34 Scis, fratrem ejus esse apprime nobilem? Eu. v, 5. 10 Etsi me omnibus scio esse apprime obsequentem He. ii, 2. 5

Approbo. Si non id fama approbat? Ph. iv, 5. 12

Appropero. Postquam ante ostium me audivit stare, approperat A. iii, 1. 17

Apud. Ut semper tibi apud me justa fuerit servitus A. i, 1. 9 Navem is fregit apud Andrum insulam A. i, 3. 17 Præteriens modo mihi apud forum inquit A. i, 5. 19 Apud forum modo e Davo audivi A. ii, 1. 2 Proin tu fac, apud te ut sies A. ii, 4. 5 Quid turbæ est apud forum! A. iv, 4. 6 Atticus olim navi fracta, apud Andrum ejectus est A. v, 4. 20 Vix sum apud me A. v, 4. 34 Aut quia sum apud te primus Eu. i, 2. 10 Se iri præpositum tibi apud me Eu. i, 2. 60 Sine illum priores partes apud me habere Eu. i, 2. 72 Olim isti fuit generi quondam quæstus apud Seclum prius Eu. ii, 2. 15 At tu apud nos hic mane Eu. iii, 3. 28 Immo apud libertum Discum Eu. iii, 5. 60 Ubi ea est? Th. Domi apud me Eu. iv, 6. 9 Apud Antiphonem uterque, mater et pater Eu. v, 2. 1 Ut hæream in parte aliqua tandem apud Thaidem Eu. v, 9. 25 Si commodum est, apud me sis volo Hea. i, 1. 110 Jamdudum domi præsto apud me esse aiunt Hea. i, 1. 120 Apud nos est Hea. i, 2. 8 Tua apud patrem amica tecum sine metu ut sit, copia est Hea. ii, 3. 87 Eademque ut esset apud te quam gratissima Hea. ii, 3. 127 Jam nunc hæc non est tua. Clit. Scio; apud patrem Hea. iii, 3. 136 Ubinam est, quæso? Ch. Apud me domi Hea. iii, 1. 21 Quo maxume apud te se valere sentiet Hea. iii, 1. 79 At mihi fides apud hunc est Hea. iii, 3. 10 Apud quem expromere omnia mea occulta audeam: apud alium prohibet dignitas: apud alium ipsius facti pudet Hea. iii, 3. 14. 15 Apud eum miles Dionysia agitat Hea. iv, 4. 11 Scin' ubi nunc sit tibi tua Bacchis? Cl. Apud nos. Sy. Non.

Cl. Ubi ergo? Sy. Apud Cliniam Hea. iv, 6. 17 Hæc, quæ apud te est, Clitiphonis est amica Hea. iv, 8. 12 Præ iracundia non sum apud me Hea. v, 1. 48 Si apud forum est Ad. i, 2. 74 Adortus jurgio fratrem apud forum Ad. iii, 3. 50 Micionem, si apud forum est, conveniam Ad. iii, 5. 2 Apud villam est Ad. iv, 1. 1 Facio te apud illum Deum Ad. iv, 1. 19 Nostin' porticum, apud macellum, hanc deorsum? Ad. iv, 2. 34 Apud ipsum lacum est pistrilla Ad. iv, 2. 44 Cur nunc apud te potat? Ad. v, 3. 12 Apud illum sunt ambo Ad. v, 4. 19 Si ea est causa retinendi apud vos He. ii, 2. 13 Sancte adjurat, non posse apud vos se perdurare He. ii, 2. 27 Uti advorsa ejus per te tecta, tacitaque apud omnes sient He. iii, 3. 28 Eo pacto apud te meo erit ingenio fides He. iii, 5. 24 Ut apud me præmium esse positum pietati scias He. iv, 2. 8 Num tibi videtur esse apud sese? He. iv, 4. 85 Ne nomen mihi quæstus obstet apud te He. v, 1. 8 Qui firmare meam apud vos possem fidem He. v, 1. 23 Nihil apud me tibi defieri patiar He. v, 2. 1 Erat ei de ratiuncula apud me relliquom pauxillulum nummorum Ph. i, 1. 3 Modo apud portum Ph. i, 4. 21 Non sum apud me Ph. i, 4. 27 Itan' parvam mihi fidem esse apud te? Ph. v, 3. 27 Potaturus est apud me Ph. v, 5. 9 Ut modo argentum tibi dedimus apud forum Ph. v, 6. 19 Sin est, ut velis manere illam apud te Ph. v, 7. 22 Ut cum illa habitet apud te Ph. v, 7. 41

Aqua. Congrum in aqua sinito ludere Ad. iii, 3. 23

Aquila. Visa vero est, quod dici solet, aquilæ senectus Hea. iii, 2. 10

Ara. Nec tu aram tibi, nec precatorem pararis Hea. v, 2. 22 Ex ara hinc sume verbenas tibi A. iv, 3. 11

Arbiter. Me cepere arbitrum Hea. iii, 1. 94 Aut desine, aut cedo quemvis arbitrum Ad. i, 2. 43

Arbitrium. Arbitrium vestrum, vestra existimatio valebit Hea. Prol. 25

Arbitror. Id arbitror apprime in vita esse utile A. i, 1. 33 At ego non posse arbitror A. iii, 2. 31 Simul arbitror, jam aliquem esse amicum ei A. iv, 5. 17 Deorum vitam propterea sempiternam esse arbitror A. v, 5. 3 Civemne? Th. Arbitror: certum non scimus Eu. i, 2. 30 Hac re arbitror id fieri posse maxime Eu. i, 2. 92 Tene? non hercle arbitror Eu. ii, 1. 12 Nec quemquam esse ego hominem arbitror, cui Eu. ii, 2. 22 Sic homo est, perpaucorum hominum. Gn. Immo nullorum arbitror Eu. iii, 1. 19 E flamma petere te cibum posse arbitror Eu. iii, 2. 38 Idem ego arbitror Eu. v, 9. 53 Illud permagni referre arbitror Hea. iii, 1. 58 Sic est, non esse horum te arbitror Hea. v, 2. 32 Non arbitror Hea. v, 2. 38 Rem me habere præter alios præcipuam arbitror Ad. ii, 3. 5 Jamdudum aliquid ruri agere arbitror A. iii, 3. 47 Neque faciam, neque me satis pie posse arbitror Ad. iii, 4. 13 Sanum te credis esse? Mi. Equidem arbitror Ad. iv, 7. 30 Dignos arbitror Ad. v, 7. 21 Te desiderium Athenarum arbitror cepisse sæpe He. i, 2. 13 Nec verum arbitror He. i, 2. 65 Incommodum mihi esse arbitror He. i, 2. 78 Tuos esse illi mores morbum arbitror He. ii, 1. 42 Te mihi injuriam facere arbitror He. ii, 2. 14 Matrem me, aut uxorem in culpa inventurum arbitror He. iii, 1. 19 Id vero neutiquam honestum esse arbitror He. iii, 3. 43 Hoc et vobis, et meæ commodum famæ arbitror He. iv, 2. 9 Nec conventurum inter nos posthac esse arbitror He. iv, 4. 37 Neque eum quemquam esse arbitror He. v, 3. 7 At, pol, me fecisse arbitror, ne He. v, 3. 41 Sic pol commodius esse in omnes arbitror Ph. v, 3. 31 Quam hoc munus gratum Thaidi arbitrare esse? Eu. ii, 2. 44 In qua civitate te arbitrare vivere? Ad. iv, 5. 51 Quodnam arbitrare? Ph. v, 6. 31 Nescire arbitramini, quo quisque pacto hic vitam exigat? He. ii, 1. 18 Me indotatis patrocinari fortasse arbitramini Ph. v, 7. 46 Hice hoc munere arbitrantur suam Thaidem esse Eu. ii, 2. 38 Non sunt solæ arbitratæ hæ: ego etiam credidi He. v, 1. 35 Arbitrabitur commeruisse culpam Ph. i, 4. 28 Si, Simo, hunc noris satis, non ita arbitrere A. v, 4. 12 Ut te arbitretur sibi paratum mœchum A. ii, 1. 16 Te arbitrari, quod res est, velim Eu. v, 6. 9 Neque adeo arbitrari patris est aliter He. iv, 1. 14

Arcesso. Obstetricem arcesso A. i, 5. 64 Cur non domum uxorem arcessis? Ad. v, 7. 6 Postquam arcessunt sæpius He. i, 2. 112 Ubi voles, arcesse A. v, 2. 7 Propere arcesse, hinc qui auferant eam A. v, 6. 15 Pamphilam arcesse, ut delectet hic nos Eu. iv, 1. 11 Curre: obstetricem arcesse Ad. iii, 2. 56 Abi domum, ut uxorem arcessas Ad. iv, 5. 65 Uxorem ut arcessat, paret Hea. v, 1. 75 Nec qui arcessat Æschinum Ad. iii, 1. 6

Rogito, eone obstetricem arcessat? Ad. iv, 4. 10 Quam mox virginem arcessant Ad. v, 6. 2 Missa est ancilla ilico obstetricem arcessitum ad eam A. iii, 2. 35 Nutricem arcessitum iit Eu. v, 2. 53 Nam idcirco arcessor A. iv, 2. 7 Non eam? ne nunc quidem, cum arcessor ultro? Eu. i, 1. 2 Cur non arcessitur? A. iii, 4. 2 Arcessitur lavatum interea virgo Eu. iii, 5. 44 Si in rem est utrique, ut fiant, arcessi jube A. iii, 3. 14 Ut jubeam arcessi A. iv, 4. 2 Huc qua gratia te arcessi jussi, ausculta Eu. i, 2. 20 Cum primum jussit me ad se arcessier Eu. iii, 3. 4 Cur non arcessi jubes filiam? Hea. v, 5. 3 Simulat se a matre arcessi ad rem divinam, abiit, ubi ibi est dies complures, arcessi jubet He. i, 2. 109. 110 Philumenam ad se arcessi hic jussit He. iii, 5. 16

Archidemides. Patris cognatum, atque æqualem, Archidemidem, novistin'? Eu. ii, 3. 35

Archilis. Audivi, Archilis, jamdudum A. i, 4. 1

Archonides. Quam volo: Archonidi hujus filiam Hea. v, 5. 21

Ardeo. Et tædet: et amore ardeo Eu. i, 1. 27 Vix sum compos animi: ita ardeo iracundia Ad. iii, 2. 12

Argentarius, a, um. Occasio est, et Phædriæ curam adimere argentariam Ph. v, 6. 46

Argentum. Circumcursa: inveniundum est tamen argentum Hea. iii, 2. 2 Quin est paratum argentum Hea. iv, 4. 15 Argentum dabitur ei ad nuptias Hea. iv, 5. 29 Ut ea via abs te argentum auferretur Hea. iv, 3. 9 Amat? dabitur a me argentum Ad. i, 2. 38 Ut numerabatur forte argentum Ad. iii, 3. 52 Non ratio, verum argentum deerat Ph. ii, 1. 69 Etiam argentum est ultro objectum Ph. v, 2. 4 Argentum inventum est Phædriæ Phorm. v, 2. 12 Jam illi datum est argentum? Ph. v, 3. 12 Idem hoc argentum, ita ut datum est, ei datum erit Ph. v, 6. 48 Huic drachmarum argenti hæc mille dederat mutuum Hea. iii, 3. 40 Argenti tantum dabitur Ad. ii, 1. 36 Quantum tibi opus est argenti? Ph. iii, 3. 24 Ex his prædiis talenta argenti bina statim capiebat Ph. v, 3. 6 Hiccine ut a nobis hoc tantum argenti auferat? Ph. v, 7. 62 Quod illi argentum es pollicitus, eadem inveniam via Hea. ii, 3. 88 Hic prius se indicarit, quam ego argentum effecero Hea. iii, 3. 22 Retraham ad me illud fugitivum argentum Hea. iv, 2. 11 Unus est dies, dum argentum eripio Hea. iv, 3. 39 Quam rem agis? Sy. Egone? argentum cudo, quod tibi dem Hea. iv, 4. 18 Abi: effer argentum Hea. iv, 5. 56 Ex te prius audivisse gaudeo, quam argentum haberes Hea. iv, 6. 13 Jam argentum ad eam deferes Hea. iv, 6. 18 Cape hoc argentum, ac defer Hea. iv, 7. 3 Sponsæ ancillas opus esse, argentum ut dares Hea. v, 1. 20 Pro qua ego argentum dedi? Ad. ii, 1. 25 Vide, utrum vis: argentum accipere, an Ad. ii, 1. 41 Si modo argentum reddat Ad. ii, 1. 48 Argentum adnumeravit ilico Ad. iii, 3. 15 Non tu hoc argentum perdis, sed vitam Ad. iii, 3. 56 Ipse egomet solvi argentum Ad. iv, 4. 18 A me argentum, quanti est, sumito Ad. v, 9. 20 Id, quod est promissum, ab amicis argentum aufero Ph. iii, 2. 28 Cras mane argentum mihi miles dare se dixit Ph. iii, 2. 46 Unde tam subito huic argentum inveniam? Ph. iii, 3. 1 Invenias argentum Ph. iii, 3. 7 Opportune nunc argentum mecum attuli Ph. iv, 3. 74 Quum argentum repetent Ph. iv, 4. 15 Si argentum acceperit Ph. iv, 4. 19 Abi, dic, esse argentum, Phædriæ Ph. iv, 4. 32 Hic simul argentum repperit Ph. v, 4. 4 Argentum accepi Ph. v, 5. 1 Ne conficere credant argentum suum Ph. v, 5. 11 Ut modo argentum tibi dedimus apud forum Ph. v, 6. 19 Illud mihi argentum rursum jube rescribi Ph. v, 7. 29 Quin tu mihi argentum cedo Ph. v, 7. 42 Argentum, quod habes, condonamus te Ph. v, 7. 54 Ea relicta huic arrhaboni est pro illo argento He. iii, 3. 42 Quod de argento sperem, nihil est Hea. iv, 2. 4 Quod tibi dixi de argento Hea. iv, 5. 43 De argento, somnium Ad. ii, 1. 50 Ut dicerem, argento opus esse Ph. iv, 2. 3 Emunxi argento senes Ph. iv, 4. 1

Argumentum. Non qui argumentum narret A. Prol. 6 Dehinc ne exspectetis argumentum Fabulæ Ad. Prol. 22 Non ita dissimili sunt argumento A. Prol. 11 Duplex quæ ex argumento facta est simplici Hea. Prol. 6

Aridus, a, um. Habet patrem avidum, miserum, atque aridum Hea. iii, 2. 15

Arma. Omnia prius experiri, quam armis sapientem decet Eu. iv, 7. 19 Ibi simul rem, et belli gloriam armis repperi Hea. i, 1. 60

Aro. Quin te in fundo conspicer fodere, aut arare, aut Hea. i, 1. 17

Arrhabo. Ea relicta huic arrhaboni est Hea. iii, 3. 42

Arrideo. Sed his ultro arrideo Eu. ii, 2. 19 Nulli lædere os, arridere omnibus Ad. v, 4. 10

Arrigo. Arrige aures, Pamphile A. v, 4. 30

Arripio. Submonuit me Parmeno ibi servus, quod ego arripui Eu. iii, 5. 23 Sublimem medium arriperem Ad. iii, 2. 18

Ars. Quid est quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius A. i, 1. 4 Habet pudice eductam, ignaram artis meretriciæ Hea. ii, 1. 14 Si numquam avare pretium statui arti meæ Hea. Prol. 48 He. Alt. Prol. 41 Nolite sinere per vos artem musicam recidere ad paucos He. Alt. Prol. 38 In medio omnibus palmam esse positam, qui artem tractant musicam Ph. Prol. 18 Nihil istac opus est arte ad hanc rem A. i, 1. 5 Hæc (Bacchis) arte tractabat virum Hea. ii, 3. 125 Id arte ut corrigas. Dea Corrector! nempe tua arte viginti minæ pro Psaltria periere Ad. iv, 7. 23 et 24 Remotum ab studio, atque ab labore, atque arte musica He. Alt. Prol. 15 Fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem Ad. ii, 3. 6

Articulus. O scelera! illud vide, ut in ipso articulo oppressit! Ad. ii, 2. 21

Artifex. O artificem probum! Ph. ii, 1. 29

Arx. In arcem transcurso opus est Par. Cui homini? Pa. Tibi. Par. In arcem! quid eo? He. iii, 4. 17. 18 Hospitem dum exspecto in arce Callidemidem He. v, 3. 3

Ascendo. Ibi ascendo in quemdam excelsum locum A. ii, 2. 19 Abiit: periit: navem ascendit Ad. iv, 5. 69

Asia. Meque in Asiam persequens, proficiscitur A. v, 4. 32 In Asiam hinc abii propter pauperiem Hea. i, 1. 59 In Asiam ad regem militatum abiit Hea. i, 1. 65 Audivi, esse in Asia Hea. i, 2. 7

Asinus. Quæ sunt dicta in stultum, caudex, stipes, asinus, plumbeus Hea. v, 1. 4 Flabellum tenere te asinum tantum Eu. iii, 5. 50 Quid? tu autem huic, asine, auscultas? Ad. v, 8. 12

Aspecto. Satin' sanus? quid me aspectas? Eu. iii, 5. 11

Asper, a, um. Sic hoc, dicens; asperum, pater, hoc est; aliud lenius sodes vide Hea. iii, 1. 49

Aspernor. Quam is aspernatur tam illiberaliter Ph. ii, 3. 24

Aspicio. Forte unam aspicio adolescentulam A. i, 1. 91 Accessi: intro aspexi A. ii, 2. 28 Tremo, horreoque, postquam aspexi hanc Eu. i, 2. 4 Sed postquam aspexi, ilico cognovi Hea. iv, 1. 43 Postquam aspexi, o facinus indignum! He. iii, 3. 16 Postquam me aspexere ancillæ advenisse He. iii, 3. 7 Hem! Demea, haud aspexeram te Ad. iii, 3. 19 Clamant, venit! id quod me repente aspexerant He. iii, 3. 8 Vide, amabo! si non, cum aspicias, os impudens videtur Eu. v, 1. 22 Sibi complacitam formam, postquam aspexerit Hea. iv, 5. 25

Asporto. Quoquo hinc asportabitur terrarum, certum est persequi Ph. iii, 3. 18

Assentor. Imperavi egomet mihi omnia assentari Eu. ii, 2. 22 Nam qui huic animum assentari induxeris Eu. iii, 2. 37 Ne id assentandi magis, quam quo habeam gratum, facere existimes Ad. ii, 4. 6 Id non fieri ex vera vita, sed ex assentando, indulgendo Ad. v, 9. 31

Assequor. Assequere, ac retine, dum huc serves evoco Ph. v, 7. 89

Assero. Nam ego liberali illam assero causa manu Ad. ii, 1. 40

Asservo. Here, hic tibi asservandus est Hea. iii, 3. 32 Dic me hic oppido esse invitam, atque asservari Hea. iv, 4. 12 Cura asservandum vinctum A. v, 2. 24

Assido. Assido, accurrunt servi Hea. i, 1. 72

Assidue. Ne semper servus currens, iratus senex, &c. assidue agendi sint mihi Hea. Prol. 39 Quid te futurum censes, quem assidue exedent? Hea. iii, 1. 53 Dicunt malevoli, homines nobiles eum adjutare, assidueque una scribere Ad. Prol. 16 Multo melius hic quæ fiunt, quam illic, ubi sum assidue, scio He. ii, 1. 20

Assimulo. Quid si assimulo? satin' est? Ph. i, 4. 33 Gnatus quod se assimulat lætum, id dicis? Hea. v, 1. 15 Quo me assimularam ire ad mercatum, non eo Ph. v, 6. 53 Hinc ab dextera me venire assimulabo A. iv, 3. 20 Adibo, atque assimulabo, quasi nunc exeam Eu. iii, 2. 8 Paternum amicum me assimulabo virginis Ph. i, 2. 78 Assimulabimus, tuam amicam, hujus esse Hea. ii, 3. 91 Has bene ut assimules nuptias A. i, 1. 141 Istunc exora, ut suam esse assimulet Hea. ii, 3. 117 Qui scis, an ea causa, me odisse assimulaverit He. ii, 1. 38 An tute intellexti hoc assimulari? A. iii, 2. 20 Me autem censes velle id

assimulatier? Hea. iv, 3. 38
Assisto. Hic propter hunc assiste Ad. ii, 1. 15
Assolet. Adhuc, Archilis, quæ assolent signa esse ad salutem, huic esse video A. iii, 2. 1
Asto. Accessi: astiti Ph. v, 6. 27 Hic patrem astare aiebas? Hea. v, 2. 7 Patruum video cum patre astantem Ph. iv, 3. 2
Astringo. Hac lege tibi meam astringo fidem Eu. i, 2. 22
Astu. An in Astu venit? Eu. v, 6. 17
Astus. Quæ si non astu providentur, me, aut herum pessum dabunt A. i, 3. 3 Ph. i, 4. 5 Quod si astu rem tractavit, Di vostram fidem! Eu. v, 4. 2
Astute. Ne esset spatium cogitandi ad disturbandas nuptias. astute! A. i, 2. 12 Ita me video ab ea astute labefactarier Eu. iii, 3. 3 Satis astute aggredimini Ph. v, 7. 75
Astutia. Me magnifice effero, qui et potestatem habeam tantæ astutiæ Hea. iv, 3. 32 Opus est tua mihi expromta memoria atque astutia A. iv, 3. 8 Hem astutias! quod si quiessem A. iii, 4. 25
Astutus. Astutus! næ ille haud scit, quam Hea. ii, 1. 10 Nunquam adeo astutus fui, quin Ad. ii, 2. 13 Me non tam astutum, neque ita perspicacem esse, id certo scio Hea. v, 1. 1
Asymbolus, a, um. Ten' asymbolum venire! Ph. ii, 2. 25
At. Atat. At enim. At nunc faciet! neque sine tuo magno malo A. i, 2. 8 At ego hinc me ad forum A. i, 3. 21 At te Di perdant Eu. iii, 1. 41 At tu apud nos hic mane Eu. iii, 3. 28 At tu indignus, qui faceres tamen Eu. v, 2. 27 At ne hoc nesciatis, dico, edico vobis Eu. v, 5. 19 At istos rastros appone Hea. i, 1. 36 At quasi is non divitiis abundet Hea. iii, 2. 16 At scin' quid, sodes? Hea. iv, 4. 16 At, næ, illud haud inultum, si vivo, ferent Hea. v, 1. 45 Peccatum magnum, at humanum tamen Ad. iv, 5. 53 Si non pretio, at gratiis Ad. iv, 7. 26 At te Di, Deæque perduint He. i, 2. 59 At faciam, ut noveris He. iii, 4. 25 At easdem amicas fore tibi promitto He. v, 2. 25 At si talentum rem reliquisset decem Ph. ii, 3. 46 Mi vir, non mihi narras? Ch. At. Nau. Quid, at? Ph. v, 8. 13. passim alibi. At at! hoc illud est! hinc illæ lacrymæ! A. i, 1. 98 Qui huc pergit? at at! hic quidem est parasitus Eu. ii, 1. 22 At at! data hercle verba mihi sunt Eu. iv, 5. 1 At at! Th. Num formidolosus obsecro es, mi homo? Eu. iv, 6. 18 At at! eccum Phidippum, et patrem video He. iii, 4. 35 At at! Phædriæ pater venit Ph. iv, 2. 10 At at! nisi mihi prospicio, hæreo Ph. v, 7. 70 At enim istæc in me cudetur faba Eu. ii, 3. 89 At enim cave, ne prius, quam Eu. iv, 6. 13 At enim dices, me pœnitet Hea. i, 1. 20 At enim. Clit. Quid enim? Hea. ii, 3. 76 At enim spem nuptiarum omnem eripis Hea. iv, 3. 35 At enim non sinam Ad. ii, 1. 14 At enim metuas, ne ab re sint omissiores Ad. v, 3. 44 At enim tædet jam audire eadem millies Ph. iii, 2. 2
Atavus. Progeniem vostram usque ab avo, atque atavo proferens Ph. ii, 3. 48
Ater, a, um. Introiit in ædes ater alienus canis Ph. iv, 4. 26 Quo pacto ex jure hesterno panem atrum vorent Eu. iv, 4. 17 Tam excoctam reddam, atque atram, quam carbo est Ad. v, 3. 63
Athenæ. Te desiderium Athenarum arbitror cepisse sæpe He. i, 2. 13 Quid tu Athenas insolens? A. v, 4. 5
Atque. Atque adeo in ipso tempore eccum ipsum obviam A. iii, 2. 52 Alium esse censes nunc me, atque olim? A. iii, 3. 13 Non Apollinis magis verum, atque hoc responsum est A. iv, 2. 15 Miser æque, atque ego A. iv, 2. 19 Præter civium morem atque legem, et voluntatem patris A. v, 3. 9 Atque adeo longum est, nos illum expectare A. v, 6. 13 Dum tempus est, etiam atque etiam cogita Eu. i, 1. 11 Neve aliorsum, atque ego feci, acceperit Eu. i, 2. 2 Atque adeo cur non intro eo? Eu. v, 5. 22 Ne lacruma; atque istuc, fac me ut sciam Hea. i, 1. 32 Domum revortor mœstus, atque animo fere perturbato, atque incerto Hea. i, 1. 70. 71 Atque etiam nunc tempus est Hea. i, 2. 18 Aliter tuum amorem, atque est, accipis Hea. ii, 3. 23 Qui neque jus, neque bonum atque æquum sciunt? Hea. iv, 1. 29 Des qui aurum, ac vestem, atque alia comparet Hea. iv, 8. 15 Nunquam te aliter, atque es, in animum induxi meum Ad. iv, 3. 6 Atque etiam, si est, pater, dicendum magis aperte Ad. iv, 5. 29 Prope remotum ab studio, atque ab labore, atque arte musica He. Alt. Prol. 15 Ut clam eveniat partus patrem: atque adeo omnes He. iii, 3. 37 Atque adeo, quod maximum est, salvum atque validum He. iii, 5. 7

Timeo, ne aliud credam, atque aliud nunties He. v, 4. 4 Ne simili utamur fortuna, atque usi sumus Ph. Prol. 32 Atque adeo quid mea? Ph. ii, 3. 42 Te mihi fidelem esse æque, atque egomet sum mihi, scibam Ph. iv, 1. 15 Faxo tali eum mactatum, atque hic est, infortunio Ph. v, 8. 39. passim alibi.

Atqui. Atqui expectabam quidem A. ii, 6. 4 Sine veniat! atqui si illam digito attigerit uno Eu. iv, 6. 2 Quid ais, venefica? Py. Atqui certo comperi Eu. v, 1. 9 Atqui sic inventa est Eu. v, 5. 11 Atqui nunc, here, hic tibi asservandus est Hea. iii, 3. 32 Atqui, non est opus Hea. iii, 3. 50 Atqui tu hanc jocari credis? Hea. iv, 4. 7 Atqui jam dabitur Hea. iv, 4. 16 Atqui cum maxume volo te dare operam, ut fiat Hea. iv, 5. 40 Atqui ex me hic non natus est Ad. i, 1. 15 Atqui, Syre, hoc verum est Ad. v, 5. 6 Atqui ea res disjunxit illum ab illa He. i, 2. 85 Atqui opus est nunc cum maxume ut sis Ph. i, 4. 27 Atqui reperi jam: aliud cura Ph. ii, 1. 5 Atqui nihil fecit, quod succenseas Ph. ii, 1. 33 Atqui mirificissimum Ph. v, 6. 31

Atrox. Incredibili re, atque atroci percitus He. iii, 3. 17

Attamen. Attamen ubi fides? A. iv, 1. 12 Dave, attamen A. iv, 2. 28 Attamen si quid A. iv, 2. 30 Attamen habet bene ac pudice eductam Hea. ii, 1. 13

Attemperate. Attemperate venit in ipsis nuptiis A. v, 4. 13

Attendo. Postquam attendi magis, et vi cœpi cogere He. ii, 2. 26 Nunc quid petam, æquo animo attendite He. Alt. Prol. 20 Quid velim, animum attendite Ph. Prol. 25 Aurem admovi: ita animum cœpi attendere Ph. v, 6. 28

Attente. Ita tute attente illorum officia fungere Hea. i, 1. 14

Attentus, a, um. Animus in spe atque in timore usque antehac attentus fuit A. ii, 1. 3 Nimium ad rem in senecta attenti sumus Ad. v, 8. 31 Attentiores sumus ad rem omnes, quam sat est Ad. v, 3. 48

Attica. Matri puellam dono mercator dedit, ex Attica hinc abreptam Eu. i, 2. 30

Atticus, a, um. Atticus quidam, navi fracta, apud Andrum ejectus est A. v, 4. 20 Ibi ego audivi ex illo, sese esse Atticum A. v, 4. 24 Civem Atticam esse hanc A. i, 3. 16. iv, 4. 41 Se scire civem esse Atticam A. v, 2. 18 Eam esse dico liberam, civem Atticam Eu. iv, 7. 35 Dixin' in hoc inesse vobis Atticam elegantiam Eu. v, 9. 63 Illam civem esse Atticam, bonam Ph. i, 2. 64

Attineo. Quod ante hac fecit, nihil ad me attinet A. i, 2. 16 Profundat, perdat, pereat! nihil ad me attinet Ad. i, 2. 54 Jamne me vis dicere id, quod ad te attinet? Ad. ii, 1. 32 Quod ad illum attinet potissimum Ad. iii, 1. 9 Illum cūro unum: ille ad me attinet Ad. iii, 3. 82 Quod ad hanc rem attinet Ph. iii, 1. 17 Eaque, nihil quæ ad te attinent? Hea. i, 1. 24 Comperiebam, nihil ad Pamphilum quidquam attinere A. i, 1. 64 Scin' tu, adeo ad te attinere hanc omnem rem? Eu. iv, 6. 6

Attingo. Nocte illa prima virginem non attigit He. i, 2. 61 Mulierculam compressit, neque postilla unquam attigit Ph. v, 8. 29 Ne me attingas, sceleste A. iv, 4. 51 Si attigisses, ferres infortunium Ad. ii, 1. 24 Si tu illam attigeris secus, quam dignum est, liberam Ph. ii, 3. 91 Atqui si illam digito attigerit uno Eu. iv, 6. 2

Attollo. Attolle pallium Eu. iv, 6. 31

Au. Dicturan' es quod rogo? My. Au! A. iv, 4. 12 Au! obsecro; an non civis est? A. iv, 4. 42 Au! obsecro; mea Pythias Eu. iv, 3. 14 Au! ne comparandus hic ad illum est Eu. iv, 4. 13 Au! tace, obsecro Eu. v, 2. 60 Au! obsecro te, istuc inimicis siet Hea. v, 3. 13 Au! mi homo, sanusne es? Ad. iii, 2. 38 Quid! duasne is uxores habet? So. Au! obsecro Ph. v, 1. 27 Au! obsecro, cave, ne in cognatam pecces Ph. v, 3. 20

Avare. Si nunquam avare pretium statui arti meæ Hea. Prol. 48 He. Alt. Prol. 41

Avaritia. Vide; avaritia quid facit! Ge. Si herum insimulabis avaritiæ, male audies Ph. ii, 3. 11. 12

Avarus, a, um. Sycophanta impudens, avarus leno Hea. Prol. 39 Ab meretrice avara Eu. v, 4. 5

Auceps. Concurrunt læti mi obviam piscatores, aucupes Eu. ii, 2. 26

Auctor. Auctor his rebus quis est? Ad. iv, 5. 37 Te auctore quod fecisset adolescens? Eu. v, 7. 12 Idne estis auctores mihi? Ad. v, 8. 16 Amici omnes uno ore auctores fuere Ph. iv, 3. 20 Quos hic noster auctores habet A. Prol. 19

Auctoritas. Facite ut vostra auctori-

tas meæ auctoritati fautrix, adjutrixque sit He. Alt. Prol. 39. 40 Nunquam defugiam auctoritatem Eu. ii, 3. 98

Aucupium. Hoc novum est aucupium Eu. ii, 2. 16

Audacia. Non potest celari nostra diutius jam audacia Ph. i, 4. 4 Audire eorum est operæ pretium audaciam A. i, 3. 12 Parum perspexisse ejus videre audaciam Eu. v, 2. 61 Audaciam meretricum specta Eu. v, 6. 24 O hominis impudentem audaciam! Hea. ii, 3. 72 Jocularem audaciam! Ph. i, 2. 84 O audaciam! Ph. ii, 3. 18 Hanc se intendit esse, ut est audacia Eu. iii, 3. 19 Qua audacia tantum facinus audet? Eu. v, 5. 16 Tantane affectum esse hominem audacia? Ph. v, 7. 84

Audacter. Audacissime. Facit, ut te audacter moneam, et familiariter Hea. i, 1. 6 Minus multo audacter læderet Ph. Prol. 11 Audacissime oneris quidvis impone, et feret Ph. iii, 3. 29

Audax, cior, cissimus. Qui tam audacis facinoris mihi conscius sis? Ph. i, 3. 4 O hominem audacem! A. iv, 4. 30 O scelestum atque audacem hominem! Eu. iv, 4. 42 O facinus audax! A. ii, 3. 27 Ph. ii, 1. 3 Hoccine tam audax facinus facere esse ausum? Eu. iv, 3. 2 Rogitas, audacissime? Eu. v, 5. 6

Audeo. Nihil jam mutire audeo A. iii, 2. 25 Neque cum rogites, quid sit, audet dicere Eu. iv, 3. 17 Qua audacia tantum facinus audet? Eu. v, 5. 17 Qui referire non audebam, vicit Ad. iv, 2. 28 Nunquam ausus sum recusare eam He. iii, 1. 10 An me, qui ausus sim incipere? Eu. v, 9. 15 Nec tibi ille est credere ausus Hea. i, 1. 104 Qui mentiri, aut fallere insuerit patrem, aut audebit: tanto magis audebit ceteros Ad. i, 1. 31 Qua fiducia id facere audeam? A. iii, 5, 7 Apud quem expromere occulta audeam Hea. iii, 3. 14 Sæpe forte temere eveniunt, quæ non audeas optare! Ph. v, 1. 31 Non ausim Eu. v, 2. 45 Neque pol servandum tibi quidquam dare ausim Eu. v, 2. 65 Fac ut audeat tibi credere omnia Hea. v, 1. 52 Non auderet hæc facere viduæ mulieri Hea. v, 1. 80 Ille continuo irasci: neque negare audere Eu. iv, 1. 5 Hoccine tam audax facinus facere esse ausum? Eu. iv, 3. 2 Ne quid credas me advorsum edictum tuum facere esse ausam Hea. iv, 1. 11 Incendor ira, esse ausam facere hæc te injussu meo He. iv, 1. 47

Audio. Miseram me! quod verbum audio? A. i, 5. 5 Herus, quantum audio, uxore excidit A. ii, 5. 12 O Jupiter! quid ego audio? A. iii, 1. 7 Iræ sunt inter Glycerium et gnatum. Ch. Audio. A. iii, 3. 30 Quidnam audio! A. iii, 4. 13 Jam susurrari audio, civem Atticam esse hanc A. iv, 4. 40 Si invenies me mentitum, occidito. Si. Nihil audio A. v, 2. 22 Postilla nunc primum audio, quid illo factum sit A. v, 4. 33 Pro illo te ducam Ch. Audio Eu. ii, 3. 79 Quem hic ego audio? Eu. v, 9. 30 Ego vero audio nunc demum, et video, et valeo Hea. ii, 3. 3 Aut illud falsum est, quod volgo audio dici Hea. iii, 1. 12 Cognita est, quantum audio hujus verba Hea. iv, 3. 4 Loquere; audio Hea. iv, 3. 16. Ph. iii, 2. 4 Pater. Ch. Nihil audio Hea. v, 5. 12 Nihil etiam audio ipsum Hea. v, 5. 13 Quid istuc, Sannio, est, quod te audio? Ad. ii, 2. 2 Pro Jupiter! clamorem audio He. iii, 1. 37 Nescio, quid audio hic tumultuari misera He. iii, 2. 1 Herilem filium ejus duxisse audio uxorem Ph. i, 1. 5 At non cura angeret animum. Ph. Audio Ph. i, 3. 8 Lex coëgit? audio, et fateor Ph. ii, 1. 6 Te omnes nos accusare audio immerito Ph. ii, 1. 59 Per ejus unam, ut audio, aut vivam, aut moriar, sententiam Ph. iii, 1. 19 Dorio, audi, obsecro Do. Non audio Ph. iii, 2. 1 Patrem adolescentis facta tolerare audio violenter Ph. v, 1. 4 Argentum, quod habes, condonamus te. Ph. Audio Ph. v, 7. 54 Quid narras! Ge. Hoc, quod audis Ph. i, 2. 86 Atque audin'? verbum unum cave de nuptiis A. i, 5. 65 Audin' tu illum? A. ii, 2. 5. iii, 4. 2 Atque audin'? quadrupedem constringito A. v, 2. 24 Audin' tu? hic furti se alligat Eu. iv, 7. 39 Audin' tu illum, quid ait? Eu. v, 9. 7 Mulier tibi adest, audin' Clinia? Hea. ii, 3. 2 Audin', quid dicam, Scirte? He. i, 2. 3 Laudarier te audit libenter Ad. iv, 1. 19 Volgus quod male audit mulierum He. iv, 2. 24 Audivi, Archilis, jamdudum A. i, 4. 1 Apud forum modo e Davo audivi A. ii, 1. 2 Unde id scis? Da. Audivi, et credo A. iii, 2. 31 Ausculta. Ch. Audivi jam omnia. Audivi, inquam, a principio A. iv, 4. 45. 46 Nihil, nisi quod illum audivi dicere A. v, 2. 17 Ibi ego audivi ex illo, sese Atticum A. v, 4. 24 Ex ipsa millies audivi A. v, 4. 43 Quæ vera audivi, taceo, et contineo optume Eu. i, 2. 23 Plus millies audivi

Eu. iii, 1. 32 Mea tu, ne audivi quidem Eu. iv, 3. 22 Nescio; abiit; audivi Eu. v, 1. 2 Scis Pamphilam inventam civem? Pa. Audivi Eu. v, 9. 6 Audivi, esse in Asia Hea. i, 2. 7 Alteræ dum narrat, forte audivi Hea. ii, 3. 31 Nunquam commodius herum audivi loqui Hea. iii, 2. 48 Mea Phrygia, audisti, modo; &c. Ph. Audivi Hea. iv, 4. 10 Audivi filium una affuisse in raptione Ad. iii, 3. 1 Æschine, audivi omnia, et scio Ad. iv, 5. 45 Virgo nihil habet. Mi. Audivi Ad. iv, 7. 11 Jampridem audivi cepisse odium tui Philumenam He. ii, 1. 22 Quem ego hic audivi loqui? He. iii, 5. 3 Adveniens audivi omnia He. iii, 5. 18 Epistolam ab eo allatam esse audivi Ph. i, 2. 99 Venisse eas salvas, audivi ex nauta Ph. iv, 1. 10 Hoc ubi ego audivi Ph. v, 6. 26 Hic pulcherrimum facinus audivi Ph. v, 6. 30 Num quidnam de gnato meo audisti? Hea. iii, 1. 20 Cui æque audisti commodius quidquam evenisse? Hea. iv, 3. 7 Mea Phrygia, audisti, modo, &c Hea. iv, 4. 9 Nondum audisti, quod est gravissimum Ad. iii, 4. 21 Audisti ex aliquo fortasse He. iv, 1. 35 An, quia non tute ipse dudum audisti? He. v, 2. 18 En unquam injuriarum audisti mihi scriptam dicam? Ph. ii, 2. 15 Audistin' obsecro? A. iv, 4. 46. Hea. iv, 3. 6 Audistin'? Ch. Omnia A. v, 6. 11 Si quid rogabit, nusquam tu me: audistin'? Ad. iv, 1. 23 Quid gnato obtigerit, audistin' Chreme? Ph. iv, 1. 11 De Antiphone audistin' quæ facta? Ph. iv, 3. 7 Ubi nuptias futuras esse audivit A. i, 2. 3 Postquam ante ostium me audivit stare, approperat A. iii, 1. 17 Perii! numnam hæc audivit? Hea. iii, 3. 6 Videlicet de Psaltria hac audivit Ad. iii, 4. 5 En unquam cuiquam contumeliosius audistis factam injuriam? Ph. ii, 3. 2 Eadem hæc, multi alii in Andro tum audivere A. v, 4. 28 Amatores mulierum esse audieram eos maximos Eu. iv, 3. 23 Nec quis esset, unquam audieram dicier Eu. iv, 4. 32 Audieras? Gn. Sæpe, et fertur inprimis Eu. iii, 1. 30 Ubi id audiveras? Ph. iv, 1. 7 Qui postquam audierat non datum iri filio uxorem A. i, 2. 6 Ego audiam? quid audiam, Chreme? A. v, 3. 23 An ego toties de eadem re audiam? Ad. i, 2. 48 Rem omnem a principio audies A. i, 1. 21 Quid obstat, cur non veræ fiant? Si. Audies A. i, 1. 76 Tute adeo jam ejus verba audies A. iii, 3. 47 Quid est? Ch. Tacitus citius audies Eu. iii, 5. 23 Nunc audies He. i, 2. 102 Tu jam lites audies Ph. i, 4. 42 Si herum insimulabis avaritiæ, male audies Ph. ii, 3. 12 Intus cetera audies Ph. v, 1. 38 Ea, quæ non vult, audiet A. v, 4. 17 Audi nunc jam A. ii, 1. 29 Quin tu hoc audi A. ii, 2. 9 Hoc audi A. iii, 4. 11. iv, 1. 36 Audi. audi, obsecro A. v, 2. 19. 20 Tamen, Simo, audi A. v, 3. 23 Quid est? Me. Audi modo Hea. v, 1. 23 Æschine, audi: ne te ignarum fuisse dicas Ad. ii, 1. 6 Leno, audi, si vis, nunc jam Ad. ii, 1. 30 Phidippe, ades! audi paucis He iii, 5. 60 Dorio, audi, obsecro. Audi, quod dicam Ph. iii, 2. 1. 2 Audi nunc contra jam Ph. iv, 4. 19 Prius quam huic respondeas temere, audi Ph. v, 8. 48 Prius audite paucis Eu. v, 9. 37 Cave posthac unquam istuc verbum ex te audiam Hea. v, 4. 8 Potius, quam lites secter, aut quam te audiam Ph. ii, 3. 61 Indignum jam facinus faxo ex me audias A. v, 2. 13 Immo ego te obsecro hercle ut audias Eu. iii, 5. 14 Reprimam me, ne ægre quidqum ex me audias He. v, 1. 38 At nunc dicam, quod libenter audias Ph. iii, 2. 3 Fac quam primum hæc audiat Eu. v, 9. 12 Vereor, si clamorem ejus hic crebro audiat He. iii, 3. 52 Si placuerit, facitote. Ph. Audiamus Eu. v, 9. 38 Rogas? viderem, audirem, essem una Eu. iii, 5. 26 Utinam hic prope adesset, atque audiret hæc! Ad. iii, 4. 7 Vera an falsa audieris, jam sciri potest A. v, 4. 19 Benedictis si certasset, audisset bene Ph. Prol. 21 Si jam audierit sibi paratas nuptias A. ii, 2. 4 Aderit continuo, hoc ubi ex te audierit He. v, 3. 15 Quod cum audierit Ph. i, 4. 8 Audireque eorum est operæ pretium audaciam A. i, 3. 12 Audire vocem visa sum modo militis Eu. iii, 2. 1 Tædet jam audire eadem millies Ph. iii, 2. 2 Mercator hoc addebat, se audisse abreptam e Sunio Eu. i, 2. 35 Næ me istuc ex te prius audivisse gaudeo Hea. iv, 6. 12 Audivisse vocem pueri visus est vagientis He. iv, 1. 2 Adolescentulus eadem, et graviter audiendo, victus est Hea. i, 1. 62 Aliquot me adiere, ex te auditum qui aiebant A. iii, 3. 2 Aut te visum, aut auditum velim Ph. ii, 3. 65 Quod ipsa ex aliis auditura sit Ph. v, 7. 67 Audiendum hercle est Hea. ii, 2. 80

Aveho. Is venit, ut secum avehat. Æs. Hem! Virginem ut secum avehat! Ad. iv, 5. 19. 20

Avello. Sperat se a me avellere Eu.

iii, 3. 14 Si is posset ab ea sese derepente avellere He. iv, 1. 39 Ita magnæ (iræ,) ut sperem posse avelli A. iii, 3. 21

Aufero. Quod est promissum, ab amicis argentum aufero Ph. iii, 2. 28 Minas triginta per fallaciam ab illo abstuli Ph. v, 8. 48 Inultum nunquam id auferet A. iii, 5. 4 Omne hoc mater auferet Ph. i, 1. 15 Nisi facient, quæ illos æquum est, haud sic auferent Ad. iii, 4. 8 Aufer aurum hoc Eu. iv, 4. 59 Insanis? aufer Ad. v, 8. 14 Aufer mihi; oportet Ph. i, 4. 46 Aufer te hinc Ph. iii, 3. 27 Quin tu hinc pollicitationes aufer Ph. v, 6. 17 Vos isthæc intro auferte: abite A. i, 1. 1 Dat mihi (aurum) ut auferam Eu. iv, 1. 13 Hiccine ut a nobis hoc tantum argenti auferat? Ph. v, 7. 62 Priusquam dilapidet nostras triginta minas, ut auferamus Ph. v, 7. 5 Propere arcesse, hinc qui auferant eam A. v, 6. 15 Quidquid possem, mallem auferre potius in præsentia Ad. ii, 2. 14 Suspicor, aliquid domo abeuntem abstulisse Eu. iv, 3. 19 Ut ea via abs te argentum auferretur Hea. iv, 8. 9 Parasiti personam inde ablatam et militis Eu. Prol. 26

Aufugio. Dic mihi, aufugistin'? Eu. v, 2. 12 Denique hercle aufugerim potius, quam redeam He. iii, 4. 10

Augeo. Immo auge magis suspicionem Eu. iii, 1. 46 Verum si augeam, aut adjutor sim ejus iracundiæ Ad. i, 2. 65 Facite, æquanimitas Poëtæ ad scribendum augeat industriam Ad. Prol. 25 Si sic factum est, herus damno auctus est Hea. iv, 1. 15 Morbus qui auctus siet He. iii, 1. 54 Omnes te in lauta, et bene aucta parte putant Hea. iv, 5. 50

Augesco. Mihi augescit magis de filio ægritudo Hea. iii, 1. 14

Avidus, a, um. Habet patrem avidum, miserum, atque aridum Hea. iii, 2. 15 Quam inhonestæ solæ sint domi, atque avidæ cibi Eu. v, 4. 16 Ejus frater ad rem est avidior Eu. i, 2. 51

Aureus, a, um. Jovem quo pacto Danaæ misisse aiunt in gremium imbrem aureum Eu. iii, 5. 37

Auris. Faxo, in aurem utramvis otiose ut dormias Hea. ii, 3. 101 Animam compressi: aurem admovi Ph. v, 6, 28 Habet hæc, ei quod, dum vivat, usque ad aurem obganniat Ph. v, 8, 41 Arrige aures, Pamphile A. v, 4. 30 Orando surdas jam aures reddideras mihi Hea. ii, 3. 89 Haud invito ad aures sermo mihi accessit tuus He. iii, 5. 32 Partim quæ accepi auribus He. iii, 3. 8 Auribus teneo lupum Ph. iii, 2. 21

Aurum. Aurum quare sit suum Eu. Prol. 11 Senem pellexit, modo non montes auri pollicens Ph. i, 2. 18 Aurum sibi clam mulier demit Eu. iv, 1. 13 Aufer aurum hoc Eu. iv, 4. 59 Portant quid rerum! aurum vestem Hea. ii, 3. 7 Viden' tu ancillas, aurum, vestem? Hea. ii, 3. 11 Aurum, atque vestem, qui, tenesne? Hea. iv, 5. 30 Des qui aurum, ac vestem Hea. iv, 8. 15 Sponsæ vestem, aurum, atque ancillas opus esse Hea. v, 1. 20 Sine auro, tum ornatam, ita uti quæ ornantur sibi Hea. ii, 3. 47 Ancillas secum adduxit, oneratas veste, atque auro Hea. iii, 1. 43

Ausculto. Ausculto: loquere quid velis A. iii, 3. 5 Quid tu huic, asine, auscultas? A. v, 8. 12 Ausculta paucis A. iii, 3. 4 Per tempus advenis. ausculta A. iv, 4. 45 Huc qua gratia te arcessi jussi, ausculta Eu. i, 2. 20 Porro ausculta, quod superest fallaciæ Hea. iv, 5. 23 Quin tu ausculta Hea. v, i. 17 Ah! ausculta A. i, 2. 33 Pater, obsecro, ausculta A. iv, 5. 45 Ausculta paucis, nisi molestum est A. v, 3. 20 Ausculta Ph. Istic sum He. i, 2. 39 Ergo ausculta Ph. i, 2. 12 Jam scies: ausculta Ph. v, 8. 7 Pamphilumne adjutem, an auscultem seni A. i, 3. 4 Nisi mihi Deos satis scio fuisse iratos, qui auscultaverim A. iv, 1. 41 Vin' tu homini stulto mihi auscultare? Hea. iii, 3. 24 Vin' tu huic seni auscultare? Ad. v, 7. 8 Non hercle otium est nunc mihi auscultandi Ad. iii, 3. 66

Auspicato. Haud auspicato huc me attuli A. iv, 5. 12

Aut. Gaudeo. si tibi quid feci, aut facio A. i, 1. 14 Qui scire posses, aut ingenium noscere A. i, 1. 26 Aut equos alere, aut canes ad venandum, aut ad Philosophos A. i, 1. 29. 30 Observabam servulos venientes, aut abeuntes A. i, 57 Quid commerui, aut peccavi, pater? A. i, 1. 112 Peropus est, aut hunc cum ipsa, aut me aliquid de illa advorsum hunc loqui A. i, 5. 30 Adeon' ingratum, aut inhumanum, aut ferum A. i, 5. 48 Utinam aut hic surdus, aut hæc muta facta sit A. iii, 1. 5 Aut quia sum apud te primus Eu. i, 2. 10 Si falsum, aut vanum, aut fictum est, palam est Eu. i, 2. 24 Profecto non plus biduum, aut Ph. Aut? nihil moror Eu. i, 2. 104 Aut dicat quod volt; aut molesta ne siet

Eu. iii, 3. 23 Aut consolando, aut consilio, aut re juvero Hea. i, 1. 34 Aut hæc cum illis sunt habenda, aut illa cum his amittenda sunt Hea. ii, 3. 84 Aut ad miserias natus sum: aut illud falsum est Hea. iii, 1. 11. 12 Aut te amare cogitat, aut tete amari, aut potare, aut animo obsequi Ad. i, 1. 7. 8 Ne aut ille alserit, aut uspiam ceciderit, aut perfregerit aliquid Ad. i, 1. 11. 12 Aut ea refellendo, aut purgando: vobis corrigemus He. ii, 2. 12 Dies triginta, aut plus eo, in navi fui He. iii, 4. 7 Segreganda aut mater a me est, aut Philumena He. iii, 5. 30 Me, aut herum pessumdabunt Ph. i, 4. 5 Peregre rediens cogitet, aut filii peccatum, aut uxoris mortem: aut morbum filiæ Ph. ii, 1. 14 Aut te visum, aut auditum velim Ph. ii, 3. 85 Per ejus unam, ut audio, aut vivam, aut moriar, sententiam Ph. iii, 1. 19 Una omnes nos aut scire, aut nescire hoc volo Ph. v, 3. 26 Quamobrem expectem, aut sperem, porro non fore? Ph. v, 8. 36 passim alibi

Autem. Tum autem hoc timet A. i, 5. 34 Id paves, ne ducas tu illam, tu autem ut ducas A. ii, 2. 12 Puerum autem ne resciscat mihi esse ex illa, cautio est A. ii, 3. 26 Ecce autem alterum Eu. ii, 2. 6 Tum autem, qui illum floccifecerim Eu. ii, 3. 11 Quid tu autem, Thraso? Eu. iii, 2. 22 Ille autem bonus vir nusquam apparet Eu. iv, 3. 18 Tuam autem? furcifer! Eu. iv, 7. 28 Quid faciam? quid mea autem? Eu. v, 2. 10 Atque adeo autem cur non intro eo? Eu. v, 5. 22 Ecce autem video rure redeuntem senem Eu. v, 5. 25 Quid hoc autem est? Eu. v, 7. 4 Perii! quid hoc autem est mali? Eu. v, 8. 5 Tum autem Phædriæ gaudeo amorem esse in tranquillo Eu. v, 9. 7 Sycophanta autem impudens Hea. Prol. 38 Quæ res te solicitat autem? Hea. ii, 3. 10 Ego te autem novi Hea. ii, 3. 130 Tibi autem porro ut non sit suave vivere Hea. iii, 1. 73 Quid hoc autem? Hea. v, 2. 47 Ecce autem de integro! Ad. i, 2. 73 Egon' debacchatus sum autem, an tu in me? Ad. ii, 1. 31 Præterea autem te aiunt proficisci Ad. ii, 2. 16 Geta autem hic non adest Ad. iii, 1. 4 Tum autem Syrum impulsorem Ad. iii, 2. 17 Quid autem? Ad. iii, 3. 50. iii, 4. 16. Ph. v, 3. 5 Porro autem Ad. iii, 3. 65 Hem tibi autem Ad. iv, 1. 21 Ctesipho autem in amore est totus Ad. iv, 2. 50 Ecce autem! Ad. iv, 7. 4. He. iii, 5. 53 Ecce autem hic adest senex Ad. v, 1. 5 Meam autem mortem expectant Ad. v, 4. 20 Me ducere autem! Ad. v, 8. 11 Tu autem huic, asine, auscultas? Ad. v, 8. 12 Promisti autem? Ad. v, 8. 17 Paullum id autem? Ad. v, 8. 27 Habere autem? He. i, 2. 25 Illum autem unicum He. i, 2. 43 Reddi patri autem superbum est He. i, 2. 79 Tum autem, ex amicis inimici ut sint, facis He. ii, 1. 14 Tum autem filius introiit videre He. iii, 2. 10 Sin est autem, ut nolit He. iv, 1. 44 Illam autem uxorem! He. iv, 2. 26 Sin autem est ob eam rem iratus gnatus He. v, 2. 14 Quot autem ademi curas! He. v, 3. 19 Sciunt: quos non autem æquom est scire He. v, 4. 28 Porro autem Geta ferietur alio munere: porro autem alio Ph. i, 1. 12. 14 Ecce autem similia omnia Ph. ii, 1. 34 Dignum autem hoc illo est Ph. ii, 3. 26 Egone autem tento? Ph. ii, 3. 42 Ah! quid istuc autem est? Ph. iii, 2. 18 Simul autem non manebat ætas virginis Ph. iv, 1. 4 Quid pertimui autem, bellua? Ph. iv, 2. 11 Hem! mutet autem? Ph. v, 2. 10 Tum autem, Antiphonem video ab sese amittere invitum eam Ph. v, 7. 25

Autumo. Neque se id pigere: et deinde facturum autumat Hea. Prol. 19

Avus. Primus esses, memoriter progeniem vostram usque ab avo atque atavo proferens Ph. ii, 3. 48

Auxilior. Nonne id flagitium est, foris sapere; tibi non posse auxiliarier? Hea. v, 1. 50 Ut si cuperent, nihil tibi possent auxiliarier Ad. ii, 4. 9

Auxilium. Neque pol consilii locum habeo, neque auxilii copiam A. ii, 1. 20 Si huic malo salutem quærant, auxilii nihil afferant Ad. iii, 2. 2 Matres filiis in peccato adjutrices, auxilio in paterna injuria Hea. v, 2. 39 Si illum objurges, vitæ qui auxilium tulit A. i, 1. 115 Ad te advenio, spem, salutem, auxilium expetens A. ii, 1. 19 Ferte misero, atque innocenti auxilium! Ad. ii, 1. 1 Unde mihi auxilium petam? Ph. v, 1. 2

B.

Babylo. Dinumeret illi Babylo viginti minas Ad. v, 7. 17

Bacchis. Quam Bacchis secum adduxit adolescentulam Hea. iv, 1. 41 Ancillas Bacchidis traduce huc ad vos

Hea. iv, 4. 22 Quod ista debet Bacchidi, id reddendum est illi Hea. iv, 5. 43 Adducimus tuam Bacchidem Clit. Hem! quid? Bacchidem? Hea. ii, 3. 70 alibi passim

Balneum. Unctum, atque lautum e balneis Ph. ii, 2. 25

Beatus. Palam beatus Ph. i, 3. 18

Bellua. Age nunc, bellua Eu. iv, 4. 37 Quid pertimui bellua? Ph. iv, 2. 11 Quia habes imperium in belluas? Eu. iii, 1. 25

Bellum. In amore, induciæ, bellum, pax rursum Eu. i, 1. 16 Belli gloriam armis repperi Hea. i, 1. 60 Is hinc, bellum fugiens, proficiscitur A. v, 4. 32 Quorum opera in bello, in otio usus est Ad. Prol. 20

Bellus, a, um. Unumquodque, quod erit bellissimum, carpam Ad. iv, 2. 51

Bene. O factum bene! A. i, 1. 78. v, 6. 5 Eu. iv, 4. 7 Bene dissimulatum amorem indicat A. i, 1. 105 Has bene ut assimules nuptias A. i, 1. 141 Bene et pudice doctum atque eductum ingenium A. i, 5. 39 Bene mones, ibo A. ii, 2. 36 Bene sane A. v, 2. 7. Ad. iv, 2. 47 Bene factum A. v, 6. 11. He. v, 4. 17 Bene vertendo Eu. Prol. 7 Bene facis Eu. i, 2. 106 Ad. iv, 3. 10. 13. v, 8. 22. v, 9. 13 Bene dixti Eu. iii, 1. 61 Bene fecisti Eu iii, 2. 10. v, 9. 61 Ita me Dii bene ament! Eu. iv, 1. 1. v, 2. 43. He. ii, 1. 9. Ph. i, 3. 13 Istuc pol vero bene Eu. iv, 4. 8 Bene putas Eu. iv, 7. 43 Bene, ædepol, narras Eu. v, 3. 7 Bene, ita me Di ament! factum Eu. v, 9. 7 Ph. v, 6. 43 Bene libenter victitas Eu. v, 9. 44 Bene vale Hea. i, 1. 115. He. i, 2. 122 Habet (amicam) bene ac pudice eductam Hea. ii, 1. 14 Quam bene abs te prospectum est! Hea. iv, 1. 25 Te in lauta, et bene aucta parte putant Hea. iv, 5. 50 Tibi bene ex animo volo Hea. v, 2. 6 Tibi bene esse soli, cum sibi sit male Ad. i, 1. 9 Quando bene promeruit, fiat Ad. ii, 1. 47 Bene dicat secum esse actum Ad. ii, 2. 2 Quem æquum est bene facere Ad. ii, 3. 2 Quando hoc bene successit Ad. ii, 4. 23 Si quid bene præcipias, nemo obtemperet? Ad. iii, 3. 80 Di bene vortant! Ad. iv, 7. 10. He. i, 2. 121. Ph. iii, 3. 19 Quasi re bene gesta Ad. v, 1. 13 Bene subducta ratione Ad. v, 4. 1 Omnes bene dicunt, amant Ad. v, 4. 11 Tibi lubens bene faxim Ad. v, 5. 6. v, 6. 8 Meditor esse affabilis, et bene procedit Ad. v, 6. 9 Di tibi, Demea, bene faciant Ad. v, 7. 20 Bene nos aliquid facere illi decet Ad. v, 8. 25 Bene et sapienter dixti dudum Ad. v, 8. 30 Bene præcepi semper, quæ potui, omnia Ad. v, 9. 6 Bene conveniebat inter eas He. i, 2. 103 Bene factum te advenisse salvom He. iii, 5. 6 Vixit, dum vixit bene He. iii, 5. 11 Bene, ita me Di ament! nuncias He. iv, 4. 20 Benedictis si certasset, audisset bene Ph. Prol. 21 Ut bene sit tibi! Ph. i, 2. 101 Bene habent tibi principia Ph. ii, 3. 82 Quod bene promeritus fueris, conduplicaverit Ph. iii, 2. 31 Pol mei patris bene parta indiligenter tutatur Ph. v, 3. 5

Benedictum. Benedictis si certasset Ph. Prol. 21

Beneficium. Quasi exprobratio est immemoris beneficii A. i, 1. 17 Ut beneficium verbis initum, re comprobes A. v, 1. 5 Ut solidum parerem mihi beneficium Eu. v, 2. 32 Abs quivis homine beneficium accipere gaudeas Ad. ii, 3. 1 Pro maleficio si beneficium summum nolunt reddere Ph. ii, 2. 22 Fœneratum beneficium tibi pulchre dices Ph. iii, 2. 8 Quin beneficium rursum ei experimur reddere? Ph. iii, 3. 5 Cupio parare amicos beneficio meo Eu. i, 2. 69 Hoc beneficio utrique ab utrisque devincimini Hea. ii, 4. 14 Quem beneficio adjungas Ad. i, 1. 47

Benevolens. Neque illi benevolens quisquam aderat Ph. i, 2. 47

Benevolentia. Putavit me, et benevolentia plus scire Hea. i, 1. 63

Benevolus. Benevolumque lingua tua jam tibi me reddidit He. v, 1. 34

Benigne. Quid ego possiem benigne facere Ad. v, 4. 24 Quin, quod opus sit, benigne præbeatur He. v, 2. 2 Benigne dicis Ph. v, 8. 62

Benignitas. Neque modum benignitatis cogitas A. v, 1. 7 Meam benignitatem sensisti in te claudier? Eu. i, 2. 84 Benignitatem novi He. ii, 2. 21

Benignus. Quam animo benigno in illam fui He. iii, 5. 22 Usa sum benigno, et lepido, et comi He. v, 3. 39 Dum nimium dici nos studemus benignos Ph. v, 2. 2

Beo. Ecquid beo te? Eu. ii, 2. 48 O factum bene! beasti A. i, 1. 79

Bibo. Vicit vinum, quod bibi Eu. iv, 5. 1 Prior bibas, prior decumbas Ph. ii, 2. 28 Heri qui tantum biberis Hea. iii, 2. 8 Quod jussi ei dare bibere, date

A. iii, 2. 4

Biduum. Siquidem biduum: verum ne fiant viginti dies Eu. i, 2. 102 Profecto non plus biduum Eu. i, 2. 104 Sine, biduum hoc prætereat Eu. ii, 2. 52 Bidui est aut tridui hæc solicitudo A. ii, 6. 9 Impetrare nequeo hoc abs te biduum Eu. i, 2. 191 Ibi hoc me macerabo biduum Eu. i, 2. 107 In hoc biduum, Thais, vale Eu. i, 2. 110 Hem! biduum hic manendum est soli sine illa? Eu. iv, 2. 8

Biennium. Biennium ibi perpetuum misera illum tuli He. i, 2. 12

Bini, æ, a. Ex prædiis talenta argenti bina capiebat. De. Binan'? quæso! Nau. Tamen talenta bina Ph. v, 3. 6. 7. 8

Bis. Qui amat, cui odio ipsus est, bis facere stulte duco He. iii, 2. 8 Soli licet hic de eadem causa bis judicium adipiscier Ph. ii, 3. 59

Blande. Quid ego possiem blande dicere Ad. v, 4. 24 Quid cessas hominem adire, et blande alloqui? Ph. ii, 1. 22

Blanditia. Abs te ut blanditiis suis, voluptatem expleat He. i, 1. 11

Blandus, ior. Ut te vivat nusquam quisquam blandior He. v, 4. 21

Bolus. Crucior, bolum tantum mihi ereptum tam subito e faucibus Hea. iv, 2. 6

Bonitas. Bonitasque vostra adjutans Ph. Prol. 35

Bonum. (substant.) Summum bonum esse heræ putavi Pamphilum A. iv, 3. 2 Animus commotus est mirando, tam repentino bono A. v, 4. 35 Ejus morte ea ad me lege redierunt bona A. iv, 5. 4 Bonorum extortor Ph. ii, 3. 27 Quin habeat, quæ in homine dicuntur bona? Hea. i, 2. 19 Bona nostra hæc tibi permitto A. i, 5. 61 Itidem patria qui abligurierat bona Eu. ii, 2. 4 Serva, obsecro, hæc nobis bona Eu. v, 9. 19 Labore inventa cui dem bona Hea. iv, 7. 13 Me mea omnia bona doti dixisse illi Hea. v, 1. 69 Egon' mea bona ut dem Bacchidi dono? Hea. v, 5. 6 Quod satis putabas tua bona ambobus fore Ad. v, 3. 24 Si moreretur, ne expers partis esset de nostris bonis Hea. iv, 1. 39

Bonus, a, um. Bonus est hic vir. Si. Hic vir sit bonus? A. v, 4. 12 Ille bonus vir nusquam apparet Eu. iv, 3. 18 Ille bonus vir nobis Psaltriam paravit Ad. iii, 4. 30 Bonus es, cum hæc existimas Ad. v, 6. 9 Bonus est: noster est Ad. v, 8. 28 Ædepol, vir bonus es Ad. v, 9. 4 Ut est ille, bonus vir Ph. iv, 3. 33 Quid ago nunc? Clin. Tune? quod boni est Hea. ii, 3. 102 Neque boni, neque liberalis functus officium est viri Ad. iii, 4. 17 Fero flagitia ad te boni illius adolescentis Ad. iv, 7. 4 Virum bonum eccum incedere video Eu. v, 3. 9 Ehodum, bone vir, quid ais? A. iii, 5. 10 O salve bone vir A. v, 2. 5 Bone vir, Dore, salve Eu. v, 2. 11 Quid ais, bone vir? est frater domi? Sy. Quid, malum! bone vir, mihi narras? Ad. iv, 2. 17 et 18 Ho! bone custos, salve Ph. ii, 1. 57 Bono animo es Eu. i, 2. 4. Hea. iv, 6. 18. Ad. ii, 4. 20. iv, 5. 62. Ph. v, 7. 72 Bono animo fac sis, Sostrata Ad. iii, 5. 1 Quin tu animo bono es Ad. iv, 2. 4 Di boni, boni quid porto! A. ii, 2. 1 Di boni, quid hoc morbi est? Eu. ii, 1. 19 Di boni, quid turbæ est! Hea. ii, 3. 13 Dii boni! Ad. iii, 3. 86 Fecere alii sæpe, item boni Ad. iv, 5. 54 Habet bonorum exemplum Hea. Prol. 20 Qui placere se studeat bonis Eu. Prol. 1 Dum dici nos bonos studemus et benignos Ph. v, 2. 2 Civem esse Atticam, bonis prognatam Ph. i, 2. 65 Tametsi bona est natura, reddunt curatura junceas Eu. ii, 3. 24 O fortuna, ut nunquam perpetuo es bona! He. iii, 3. 46 Bonam partem ad te attulit Eu. i, 2. 43 Bonam atque justam rem imperas, et factu facilem Hea. iv, 3. 26 Illam civem esse Atticam, bonam Ph. i, 2. 65 Aspicio adolescentulam, forma! So. Bona fortasse A. i, 1. 92 Vidi virginem, forma! bona A. ii, 5. 17 Ita non ut olim, sed uti nunc, sane bona (forma) Hea. iii, 2. 18 Bonan' fide? Sy. Bona hercle Hea. iv, 5. 13 Abs te hoc bona venia peto Ph. ii, 3. 31 Inter vos sic hæc cum bona ut componantur gratia Ph. iv, 3. 16 Cui magis bonæ felicitates adversæ sient Eu. ii, 3. 32 Ne bonæ tuæ istæ nos rationes subvortant Ad. v, 3. 50 Ex Græcis bonis, Latinas fecit non bonas Eu. Prol. 8 Qui magis licet, bonas matronas facere Eu. Prol. 37 Expedit bonas esse vobis Hea. ii, 4. 8 Si id facis, bonas quod par est facere He. v, 1. 12 Bonas hic confecistis nuptias! Ph. ii, 1. 28 Quod erit mihi bonum, atque commodum Ph. i, 2. 81 Restitui in integrum, æquum est, et bonum Ph. ii, 4. 11 Di boni, boni quid porto! A. ii, 2. 1 Interea aliquid acciderit boni

A. ii, 3. 24 Hic plus mali est, quam illic boni A. iv, 3. 5 Quod tibi evenit boni A. v, 6. 4 Faciam boni tibi aliquid pro ista re Hea. iv, 5. 15 Istuc æqui bonique facio Hea. iv, 5. 40 Neque in me ipso, tibi boni quid sit, scio He. v, 4. 11 Licetne scire ex te, quid sit, quod feci boni? He. v, 4. 33 Plus hodie boni feci imprudens, quam He. v, 4. 39 Ni vis boni in ipsa inesset forma Ph. i, 2. 57 Si tu partem æqui bonique dixeris Ph. iv, 3. 32 Tu id, quod boni est, excerpis Ph. iv, 4. 18 Bonum ingenium narras adolescentis A. iii, 1. 8 Qui neque bonum, atque æquum sciunt? Hea. iv, 1. 29 Nimium est durus, præter æquumque et bonum Ad. i, 1. 39 Ipse est ingenio bono A. iii, 2. 7 Neque adeo ex æquo et bono Ad. v, 9. 30 Qui uti scit, ei bona: illi, qui non utitur recte, mala Hea. i, 2. 22 Tum uno ore omnes omnia bona dicere A. i, 1. 70 Bona verba quæso A. i, 2. 33 Una tecum bona, mala tolerabimus Ph. iii, 3. 23

Brevis, ve. An occasionem tantam, tam brevem amitterem? Eu. iii, 5. 57 Ne me in breve conjicias tempus He. v, 4. 2 Ut pater tam in brevi spatio de me ejecerit animum patris? Hea. v, 2. 2

Bruma. Haruspex vetuit ante brumam aliquid novi negoti incipere Ph. iv, 4. 29

Byrrhia. Quid ais, Byrrhia! daturne illa Pamphilo nuptum? A. ii, 1. 1 Forte ibi hujus video Byrrhiam A. ii, 2. 20

C.

Cadaverosus, a, um. Cadaverosa facie He. iii, 4. 27

Cado. Homini illico lacrumæ cadunt, quasi puero, gaudio Ad. iv, 1. 20 Ita vita est hominum, quasi, cum ludas tesseris: si illud, quod maxime opus est jactu, non cadit; illud quod cecidit forte, id arte ut corrigas Ad. iv, 7. 22 et 23 Aut uspiam ceciderit, aut perfregerit aliquid Ad. i, 1. 12

Cæcilius. Quas primum Cæcilii didici novas He. Alt. Prol. 6

Cædo. Interea dum sermones cædimus Hea. ii, 3. 1 Ut tu illos procul hinc ex occulto cæderes Eu. iv, 7. 17 Verberibus cæsum te, Dave, in pistrinum dedam usque ad necem A. i, 2. 28

Cæsius, a, um. Cæsius, cadaverosa facie He. iii, 4. 26 Rufamne illam virginem, Cæsiam, sparso ore, adunco naso? Hea. v, 5. 18

Calamitas. Sed ecca ipsa egreditur, nostri fundi calamitas Eu. i, 1. 34 Ut nunquam ulla amori vestro incidere possit calamitas Hea. ii, 4. 15 Novum intervenit vitium, et calamitas He. Prol. 2 Ita eam oppressit calamitas: eam calamitatem vostra intelligentia sedabit Hec. Alt. Prol. 22 et 23

Calesco. Accede ad ignem hunc; jam calesces plus satis Eu. i, 2. 5

Calidus. Vide, ne nimium calidum hoc sit modo Eu. ii, 3. 88

Calleo. Etenim quo pacto id fieri soleat, calleo Hea. iii, 2. 37 Ego illius sensum pulchre calleo Ad. iv, 1. 17

Callide. Quid? hoc intellextin'? an nondum etiam ne hoc quidem? Da. Immo callide A. ii, 2. 30 Hoc fugito. Sy. Callide Ad. iii, 3. 63

Callidemides. Es tu Myconius? non sum. at Callidemides? non He. v, 3. 6 Callidemidem hospitem Myconium, conveni He. iii, 4. 18 Myconium hospitem dum exspecto in arce Callidemidem He. v, 3. 3

Calliditas. Servi venere in mentem Syri calliditates Hea. v, 1. 14

Callidus. Aut velle in ea re ostendi, quam sis callidus A. i, 2. 27 Vah! consilium callidum A. iii, 4. 10 Primo callidum et disertum credidi hominem Eu. v, 7. 10 Ego hominem callidiorem vidi neminem Ph. iv, 2. 1 Hem! nunc ipsa est opus ea: aut, si quid potest, meliore, et callidiore Ph. i, 4. 51

Calx. Quæ inscitia est, advorsum stimulum calces? Ph. i, 2. 28 Calcibus sæpe insultabis frustra Eu. ii, 2. 54

Canis. Ain' vero, canis? siccine agis? Eu. iv, 7. 33 Introiit in ædes ater alienus canis Ph. iv, 4. 26 Aut equos alere, aut canes ad venandum A. i, 1. 30 Cervam videre fugere, sectari canes Ph. Prol. 7

Cano. Cantilenam eandem canis Ph. iii, 2. 10 Gallina cecinit Ph. iv, 4. 28

Canthara. Vidi Cantharam suffarcinatam A. iv, 4. 30

Cantilena. Cantilenam eandem canis Ph. iii, 2. 10

Cantito. Facturum credo, ut habeas, quicum cantites Ad. iv, 7. 32

Canto. Qui harum mores cantabat mihi Hea. ii, 3. 19 Hymenæum qui cantent Ad. v, 7. 7 Pamphilam cantatum provocemus Eu. iii, 1. 53

Capillus. Capillus passus Hea. ii, 3. 49. Ph. i, 2. 56 Vix me contineo, quin

involem in capillum Eu. v, 2. 21 Tam ipsam capillo conscidit Eu. iv, 3. 4

Capio. Ex meo propinquo rure hoc capio commodi Eu. v, 6. 1 Nec rationem capio, nisi Hea. v, 2. 6 Miseriam omnem ego capio Ad. v, 4. 22 De te si exemplum capit? A. iv, 1. 27 Ex eo nunc misera quem capit laborem! A. iv, 3. 4 Quem ipsa nunc capit fructum Eu. iii, 1. 59 Laborem inanem ipsus capit He. iii, 2. 9 Ex his prædiis talenta argenti bina statim capiebat Ph. v, 3. 7 Etsi consilium, quod cepi, rectum esse scio Hea. ii, 3. 86 Mihi labores fuere, quos cepi, leves Hea. ii, 4. 19 Cepi rationem, ut neque egeres Hea. v, 2. 11 O Geta! provinciam cepisti duram Ph. i, 2. 23 Si quis magistrum cepit ad eam rem improbum A. i, 2. 21 Quantum ex ipsa re conjecturam cepimus Hea. ii, 3. 25 Quum illum generum cepimus He. iv, 1. 22 Me cepere arbitrum Hea. iii, 1. 94 Eum satias hominum, aut negoti si odium ceperat Eu. iii, 1. 14 Quid ego ex hac inopia nunc capiam Ph. i, 3. 15 Cibum nonnunquam capiet cum ea Eu. ii, 3. 76 Quantam, et quam veram laudem capiet Parmeno! Eu. v, 4. 3 Ædes nostræ vix capient, scio Hea. ii, 3. 13 Dore, cape hoc flabellum Eu. iii, 5. 47 Signa ostende Py. Adsunt. Th. Cape Eu. iv, 6. 29 Cape hoc argentum, ac defer Hea. iv, 7. 3 Puer, heus! cape, da hoc Dorcio Ph. i, 2. 102 Volo, nolo rursum: cedo, cape Ph. v, 7. 57 Neque, quid nunc consilii capiam, scio Eu. v, 2. 28 Capias tu illius vestem Eu. ii, 3. 78 Cibum una capias, adsis Eu. ii, 3. 81 Numquam tam graves ob hanc inimicitias caperem in nostram familiam Ph. ii, 3. 23 Quid ex ea re tandem ut caperes commodi? Eu. iii, 5. 25 Numquam commeruit, merito ut caperet odium illa mei He. iv, 2. 4 Aut si lubitum fuerit, causam ceperit A. i, 3. 8 Cum intellexeras id consilii capere, cur non dixti extemplo Pamphilo? A. iii, 2. 38 Tantum laborem capere ob talem filium? A. v, 2. 29 Nam quod nos capere oportet, hæc intercipit Eu. i, 1. 35 Consilium volo capere una tecum Eu. iii, 5. 66 Quod tempus conveniundi patris me capere jubeat? Ph. v, 4. 9 Te desiderium Athenarum arbitror cepisse sæpe He. i, 2. 14 Jampridem audivi cepisse odium tui Philumenam He. ii, 1. 22 Certe captus est! habet! A. i, 1. 55 Nunc gestus mihi, voltusque est capiundus novus Ph. v, 6. 50 Aut qua via te captent, eadem ipsos capi? He. i, 1. 16 Quid agas? nisi ut te redimas captum quam queas minimo Eu. i, 1. 29 Dicam, hanc esse captam ex Caria Hea. iii, 3. 47 Non, si capiundos mihi sciam esse inimicos omnes homines A. iv, 2. 12

Capitalis. Fero flagitia ad te nova, capitalia Ad. iv, 7. 5

Capitulum. O capitulum lepidissimum! Eu. iii, 3. 25

Caprificus. Illic ubi etiam caprificus magna est Ad. iv, 2. 38

Capto. Quid agat, quid cum illo consilii captet A. i, 1. 143 Reviso quid agant, aut quid captent consilii A. ii, 4. 1 Aut qua via te captent, eadem ipsos capi? He. i, 1. 16 Ad fores ire perrexi: hoc modo sermonem captans Ph. v, 6. 29

Captus. (subst.) Geta, ut captus est servorum, non malus, neque iners Ad. iii, 4. 34

Caput. Ridiculum caput! A. ii, 2. 34 Illic est huic rei caput A. ii, 6. 27 Colaphis tuber est totum caput Ad. ii, 2. 37 Festivom caput! Ad. ii, 3. 8 O lepidum caput! Ad. v, 9. 9. Ph. iii, 3. 26 Capitis periculum adire, dum prosim tibi A. iv, 1. 54 Non capitis ejus res agitur, sed pecuniæ Ph. iv, 3. 26 Aliquid tulisse comminiscentur mali, capiti atque ætati illorum! He. iii, 1. 54 Metuo lenonem, ne quid suo suat capiti Ph. iii, 2. 6 Diminuam ego caput tuum hodie, nisi abis Eu. iv, 7. 33 Utinam tibi commitigari videam sandalio caput! Eu. v, 8. 4 Capillus passus, prolixus, circum caput rejectus negligenter Hea. ii, 3. 49 Non possum pati, quin tibi caput demulceam Hea. iv, 5. 14 Sentit, te esse huic rei caput Ad. iv, 2. 29 Non si ex capite sis meo natus item, ut aiunt Minervam esse ex Jove Hea. v, 4. 12 Capite prium in terram statuerem Ad. iii, 2. 18

Carbo. Tam excoctam reddam, atque atram, quam carbo est Ad. v, 3. 63

Carcer. Ain' tandem? carcer! Ph. ii, 3. 26

Careo. Dum ego propter te errans patria careo demens Hea. ii, 3. 16 Tandem non ego illa caream, si sit opus, vel totum triduum? Eu. ii, 1. 17 Censen' te posse reperire ullam mulierem, quæ careat culpa? He. iv, 4. 41 Careas patria ob meas injurias Hea. i, 1. 85 Omnes mihi labores fuere, quos cepi, leves; præterquam, tui carendum quod erat Hea. ii, 4. 20

Caria. In Cariam est profectus Eu. i, 2. 46 Dicam hanc esse captam ex Ca-

ria Hea. iii, 3. 47

Carnufex. Carnufex, quæ loquitur! A. i, 2. 12 Quantasque hic suis consiliis mihi confecit solicitudines, meus carnufex A. iv, 1. 27 Eho, non tu dixti esse inter eos inimicitias, carnufex? A. v, 2. 11 Os ut sibi distorsit carnufex! Eu. iv, 4. 3 Numquam dicet carnufex Ad. iii, 3. 9 Eho! carnufex; est Ctesipho intus? Ad. v, 2. 2

Carpo. Unumquodque, quod quidem erit bellissimum, carpam Ad. iv, 2. 52

Carus, a, um. Tum annona cara est A. iv, 4. 7 Solum id est carum mihi Ad. i, 1. 24 Hæc quam sint suavia, et quam cara sint Ph. ii, 2. 30 Neque meo cordi esse quemquam cariorem hoc Phædria Eu. i, 2. 121 Ego quoque una pereo, quod mihi est carius Eu. ii, 1. 5 In animum instituere, aut parare, quod sit carius, quam ipse est sibi? Ad. i, 1. 14 Amorem difficillimum et carissimum Eu. v, 4. 5

Casa. Ita fugias, ne præter casam, quod aiunt Ph. v, 2. 3

Castigo. Chreme, nisi eum servas, castigas, mones? Hea. iii, 3. 31

Catus. Nescio qui senex modo venit, ellum, confidens, catus A. v, 2. 14

Caudex. In me quidvis harum rerum convenit, quæ sunt dicta in stultum, caudex; stipes, asinus, plumbeus Hea. v, 1. 4

Caveo. Atqui tu hanc jocari credis? faciet, nisi caveo Hea. iv, 4. 8 Etiam caves? ne videat forte hinc te a patre aliquis exiens Hea. ii, 2. 6 Quot incommoditates in hac re accipies, nisi caves? Hea. v, 1. 59 Profecto nisi caves, tu homo, aliquid gnato conficies mali Hea. v, 3. 1 Geminabit (colaphos), nisi caves Ad. ii, 1. 19 Malo coactus qui suum officium facit, dum id rescitum iri credit, tantisper cavet Ad. i, 1. 45 Cavit, ne infamiæ ea res sibi esset A. ii, 6. 13 Ut hosce instruxit, ipsus sibi cavit loco Eu. iv, 7. 12 Etiam taces? ego cavebo Ad. iv, 2. 12 Sciens cavebo Ad. iv, 5. 77 Neque tu hoc dicas, tibi non prædictum. cave A. i, 2. 34 Audin'? verbum unum cave de nuptiis A. i, 5. 65 Cave, te esse tristem sentiat A. ii, 3. 29 Verbum si mihi unum, præterquam quod te rogo, faxis, cave A. iv, 4. 14 Mane; cave quoquam ex istoc excessis loco A. iv, 4. 21 At enim cave, ne prius, quam hanc a me accipias, amittas Eu. iv, 6. 13 Cave sis; nescis, cui nunc maledicas viro Eu. iv, 7. 29 Cave faxis Hea. i, 2. 13 Perge, obsecro te, et cave Hea. ii, 3. 61 Cave quicquam admiratus sies Hea. iv, 6. 23 Cave posthac, si me amas, unquam istuc verbum ex te audiam Hea. v, 4. 8 Mores cave in te esse istos sentiam Hea. v, 4. 9 Cave nunc jam oculos a meis oculis quoquam demoveas tuos Ad. ii, 1. 16 Si deseris tu, perimus. He. Cave dixeris Ad. iii, 4. 12 Heus tu! cave Ph. iii, 3. 51 Meam esse hanc cave resciscat quisquam Ph. v, 1. 37 Cave, ne in cognatam pecces Ph. v, 3. 20 Cave isti quicquam creduas Ph. v, 8. 4 Sed tu quod cavere possis, stultum admittere est Eu. iv, 6. 23 Ego me scio cavisse, ne ulla merito contumelia fieri a vobis posset He. iii, 5. 20 Tibi ab istoc, hera, cavendum intelligo Eu. v, 2. 44

Causa. Ne hæc quidem satis vehemens causa ad objurgandum A. i, 1. 123 Ut per falsas nuptias vera objurgandi causa sit A. i, 1. 131 Tandem inventa est causa A. iv, 1. 19 Ubi ea causa, quamobrem hæc faciunt, erit ademta his, desinent A. v, 1. 18 Una harum quævis causa me, ut faciam, monet A. v, 4. 1 Causa optuma est, nisi quid pater sit aliud A. v, 4. 46 Num parva causa, aut parva ratio est? Eu. iii, 5. 27 Quamobrem id faciam, vera causa est Hea. ii, 3. 95 Inventa est causa, qua te expellerent Hea. v, 2. 36 Sin ea est causa retinendi apud vos, quia ægra est He. ii, 2. 13 Neu causa ulla restet reliqua He. iv, 2. 11 Etsi tibi causa est de hac re, mater quæ te impulit He. iv, 4. 3 Ei causa alia quæ fuit, quamobrem abs te abiret? He. iv, 4. 73 Puer causa erit mittundi Ph. i, 1. 16 Nostra causa, scilicet! in nervum potius ibit Ph. iv, 4. 15 Quæ causa est justissima Ph. iv, 4. 30 Nec satis ad objurgandum causæ A. i, 1. 111 Quid causæ est, quin hinc in pistrinum recta proficiscar via? A. iii, 4. 21 Sed si hic pernocto, causæ quid dicam, Syre? Ad. iv, 1. 15 Aliquid credito, Phormio, esse causæ Ph. v, 6. 35 Aut si lubitum fuerit, causam ceperit A. i, 3. 8 Censen' me potuisse proloqui causam, ineptam, falsam, iniquam? A. i, 5. 22 Dictum ac factum invenerit aliquam causam A. ii, 3. 8 Causam dicere prius, unde petitur, aurum quare sit suum Eu. Prol. 10 Ubi veni, causam, ut ibi manerem, repperit Eu. iii, 3. 6 Nam jam diu aliquam causam quærebat senex Eu. v, 6. 30 Causam hanc justam esse animum inducite Hea. Prol. 41 Quid dicam? quam cau-

sam adferam? Hea. iv, 3. 23 Vide, utrum vis: argentum accipere, an causam meditari tuam? Ad. ii, 1. 41 Advorsumne illum causam dicerem, cui veneram advocatus? Ad. iv, 5. 42 Mea causa, causam hanc accipite He. Alt. Prol. 47 Dixere causam tunc, nescio quam He. i, 2. 111 O mi Pamphile! abs te quamobrem hæc abierit, causam vides He. iii, 3. 22 Quam causam dicam patri, quamobrem non reducam, nescio He. iii, 5. 2 Quamvis causam hunc suspicari mavolo He. iv, 1. 25 Hanc ubi dixti causam He. iv, 4. 55 Postquam ademtam hanc quoque tibi causam vides He. iv, 4. 58 Justam illam causam, facilem, vincibilem, optumam? Ph. i, 4. 49 Quam causam reperient? demiror Ph. ii, 1. 4 Causam tradere advorsariis Ph. ii, 1. 7 Ille ad defendendam causam adest Ph. ii, 1. 36 Non causam dico, quin, quod meritus sit, ferat Ph. ii, 1. 42 Ni nossem causam, crederem vera hunc loqui Ph. ii, 1. 48 Servom hominem causam orare leges non sinunt Ph. ii, 1. 62 Causam ut pro se diceres Ph. v, 5. 8 Hic, parvæ consuetudinis causa, hujus mortem tam fert familiariter A. i, 1. 84 Egomet quoque ejus causa in funus prodeo A. i, 1. 88 Nec tu ea causa minueris hæc, quæ facis A. ii, 3. 18 Cujus causa hæc incipit A. iv, 4. 33 Et quicquid hujus feci, causa virginis feci Eu. i, 2. 122 Postulat sua causa excludi cæteros Eu. iii, 2. 28 Id faciebat retinendi illius causa Eu. iv, 1. 6 Contumeliæ non me fecisse causa, sed amoris Eu. v, 2. 39 Me hujus quicquid facio, id facere maxume causa mea Eu. v, 9. 40 Mea causa, causam hanc justam esse animum inducite Hea. Prol. 41 Scire hoc vis? Ch. Hac quidem causa, qua dixi tibi Hea. i, 1. 35 Tot mea solius soliciti sint causa? Hea. i, 1. 77 Ejus anuis causa, opinor, quæ erat mortua Hea. ii, 3. 46 At te adjutare oportet adolescentuli causa Hea. iii, 2. 36 Qua hoc occeptum est causa, loquere Hea. iv, 1. 36 Non tam meapte causa lætor, quam illius Hea. iv, 3. 8 Qua causa id fiat Hea. iv, 6. 22 Ea causa magis patiar Hea. v, 4. 13 Syro ignoscas volo, quæ mea causa fecit Hea. v, 5. 23 Nam ego liberali illam adsero causa manu Ad. ii, 1. 40 Ego illud rus nulla alia causa tam male odi, nisi quia prope est Ad. iv, 1. 7 Mea causa, æquo animo attendite He. Alt. Prol. 20 Mea causa, causam hanc accipite He. Alt. Prol. 47 Alias ut uti possim causa hac integra He. i, 2. 5 Nempe ea causa, ut ne id fiat palam He. i, 2. 30 Heri ea causa rure huc advenit He. i, 2. 115 Gaudeo, ita me Di ament! gnati causa He. ii, 1. 36 Qui scis, an ea causa, mi vir, me odisse assimulaverit? He. ii, 1. 38 Id adeo gnati causa He. ii, 2. 17 Haccine causa ego eram tantopere cupidus redeundi domum? He. iii, 1. 3 Quum de eadem causa est iracundus factus inimicissimus He. iii, 1. 29 Quod sane nolim, maxume heri causa mei He. iii, 1. 51 Ne mittas quidem visendi causa quemquam He. iii, 2. 7 Ea de causa huc introire nolo He. iii, 2. 13 Id qua causa clam me habuisse dicam? He. iv, 1. 4 Tum tuas amicas te, et cognatas deserere, et festos dies, mea causa, nolo He. iv, 2. 17 Ut de tali causa nuptæ mulieri se ostenderet He. v, 1. 30 Judicium de eadem causa iterum ut reddant tibi Ph. ii, 3. 57 Soli licet de eadem causa bis judicium adipiscier Ph. ii, 3. 59 Sed ea causa nihilo magis defecimus Ph. iii, 1. 8 Ni etiam nunc me hujus causa quærere in malo jubeas crucem? Ph. iii, 3. 11 Qua profectus causa hinc es Lemnum, Chremes? Ph. iv, 1. 1 Mea causa ejicitur Ph. iv, 3. 68 De eadem hac fortasse causa Ph. v, 7. 7 Cum ego vestri honoris causa repudium alteræ remiserim Ph. v, 7. 35 Multæ sunt causæ, quamobrem cupiam abducere Eu. i, 2. 65 Olim quidem te causæ impellebant leves He. iii, 4. 12 Postquam sensit me tecum quoque rem habere, fingit causas, ne det, sedulo Eu. i, 2. 58 Omnes causas præcidam omnibus He. iv, 2. 22 Fingis falsas causas ad discordiam He. iv, 4. 71

Caute. Quo magis omnes res cautius, ne temere faciam, accuro He. v, 1. 11

Cautim. Sed hæc ita ut sunt, cautim, et paulatim dabis Hea. iv, 8. 30

Cautio. Puerum autem ne resciscat mihi esse ex illa, cautio est A. ii, 3. 26 Pisces hi mihi ne corrumpantur, cautio est Ad. iii, 3. 67

Cautus. Ut cautus est, ubi nihil opus est! Ph. iv, 5. 3

Cedo. Qui, cedo? A. i, 1. 123 Cedo igitur, quid faciam, Dave? A. i, 3. 9 Cedo, quid jurgabit tecum? A. ii, 3. 15 Quid facies? cedo A. iv, 2. 22 Nova nunc religio in te istæc incessit, cedo? A. iv, 3. 15 Cedo, cujum puerum hic apposuisti? A. iv, 4. 24 Quid te ergo aliud solicitat? cedo Eu. i, 2. 82 Cedo alios: ubi centurio est? Eu. iv, 7. 6

Quid ita? aut quid factum est? cedo Eu. v, 5. 8 Age, age, cedo istuc tuum consilium Hea. ii, 3. 91 Cedo, quid hic faciet sua? Hea. ii, 3. 92 Cedo dextram : porro te idem oro ut facias, Chreme Hea. iii, 1. 84 Cedo quid est? Hea. iii, 3. 36 Nomen mulieris cedo quod sit Hea. iv, 1. 49 Lapis! quin accipis? Cl. Cedo sane Hea. iv, 7. 4 Cedo, quid vis? faciam Hea. iv, 8. 5 Postremo, aut desine, aut cedo quemvis arbitrum Ad. i, 2. 43 Coram ipsum cedo Ad. iii, 4. 38 Cedo; numquid circumspexti? Ad. iv, 5. 54 Cedo, quid reliquit Phania? He. iii, 5. 8 Quamobrem non opus sit, cedo He. iv, 4. 76 Puerum mihi cedo; ego alam He. iv, 4. 86 Quid vis? cedo He. v, 1. 26 Cedo, quid portas, obsecro? Ph. i, 4. 20 Cedo senem! Ph. ii, 2. 7 Cedo dum, en unquam injuriarum audisti mihi scriptam dicam? Ph. ii, 2. 15 Cedo, qui est cognata? Ph. ii, 3. 51 Quidnam facturus? cedo Ph. iii, 3. 17 Cedo, quid postulat? Ph. iv, 3. 37 Cedo nunc porro, Phormio dotem si accipiet Ph. iv, 4. 12 Quod fers, cedo Ph. v, 6. 17 Quin tu mihi argentum cedo. Ph. Immo vero uxorem tu cedo Ph. v, 7. 42. 43 Volo, nolo rursum : cedo, cape Ph. v, 7. 57

Celer, is, e. Nullus es, nisi jam tibi consilium celere repperis Ph. i, 4. 1

Cella. Me jam in cellam aliquam cum illa concludam Ad. iv, 2. 13

Cellula. Cum in cellulam ad te patris penum omnem congerebam clanculum Eu. ii, 3. 18

Celo. Nescio quod magnum malum me celas He. iii, 1. 40 Idque adeo metuens vos celavi, quod nunc dicam A. iii, 4. 6 Celem tam insperatum gaudium Hea. iii, 1. 5 Prorsus nescio, quo pacto hoc celem He. iii, 4. 31 Ut celet senem vostrum Hea. iv, 3. 27 Ea ne me celet, consuefeci filium Ad. i, 1. 29 Te atque alios partum ut celaret suum He. iii, 3. 24 Haud ita decet celare te iras He. ii, 2. 11 Quid sit, quamobbrem nos celare volueris partum He. iv, 1. 15 Simul vereor, ne orata nostra nequeat celare He. iv, 1. 61 Neque id celare posse te uxorem Ph. v, 7. 66 Non me clam haberet, quod celasse intelligo He. iv, 4. 35 Celabitur itidem, ut celata adhuc est Hea. iv, 3. 20 Quin, si hoc celetur, in metu : sin patefit, in probro siem Ph. v, 4. 6 Ubi ubi est, diu celari non potest Eu. ii, 3. 4 Neque, ut celari posset, tempus spatium dabat He. iii, 3. 14 Non potest celari nostra diutius audacia Ph. i, 4. 4 Bene dissimulatum amorem, et celatum indicat A. i, 1. 105 Nosne hoc celatos tam diu? He. iv, 4. 23

Censeo. Ego rus ibo, atque ibi manebo. Pa. Censeo Eu. ii, 1. 11 Militem ego rivalem recipiendum censeo Eu. v, 9. 42 Recte dicit. censeo Hea. iii, 3. 27 Si facit, quod ego hunc æquom censeo Hea. v, 5. 11 Neque vendundam censeo, quae libera est Ad. ii, 1. 39 Rus cras cum primo lucu ibo. Mi. Immo de nocte, censeo Ad. v, 3. 55 Haud aliter censeo Ad. v, 8. 5 Meretricem primum adeundam censeo He. iv, 4. 94 Alius : censeo. eamus Ph. i, 2. 52 Cratinum censeo, si tibi videtur Ph. ii, 4. 7 Amplius deliberandum censeo Ph. ii, 4. 17 Continuo dari tibi verba censes A. iii, 2. 25 Alium esse censes nunc me, atque olim? A. iii, 3. 13 Num censes faceret? A. iii, 3. 46 Paullum interesse censes A. iv, 4. 55 Quid illum censes? A. v, 2. 12 Nunc, quid faciendum censes, Dorias? Eu. iv, 4. 53 Quid te futurum censes, quem assidue exedent? Hea. iii, 1. 53 Me ætatem censes velle id assimularier? Hea. iv, 3. 38 Si ita æquom censes Ad. iv, 3. 10 Quid illas censes? nihil enim Ad. iv, 5. 22 Ex quo censes, nisi ex illo? He. iv, 1. 13 Adeon' me esse pervicacem censes? He. iv, 1. 32 Ignarum censes tuarum lacrumarum esse me? He. iv, 4. 53 Quot me censes homines jam deverberasse usque ad necem? Ph. ii, 2. 13 Censen' ullum me verbum potuisse proloqui? A. i, 5. 21 Censen' posse me obfirmare? Eu. ii, 1. 11 Censen' vero? Hea. iii, 3. 30 Vah! censen' hominem me esse? erravi Ad. iv, 2. 40 Censen' te posse reperire ullam mulierem? He. iv, 4. 40 Sed me censen' potuisse omnia intelligere extra ostium? Ph. v, 6. 35 Qui æquum esse censent, nos jam a pueris illico nasci senes Hea. ii, 1. 2 Ita faciam, ut frater censuit Ph. v, 2. 11 Advertunt graviter, quae non censeas Hea. iii, 3. 9 Quam severus! rem, cum videas, censeas Hea. v, 3. 21

Centies. Nisi idem dictum sit centies Hea. v, 1. 8

Centurio. Ubi Centurio est Sanga? Eu. iv, 7. 6

Cerebrum. Diminuetur tibi quidem jam cerebrum Ad. iv, 2. 32 An tibi jam mavis cerebrum dispergi hic? Ad. v, 2. 7 Ut cerebro dispergat viam Ad. iii, 2. 19

Ceres. Sine Cerere et Libero friget

Venus Eu. iv, 5. 6

Cerno. Si satis cerno, is hercle est Ad. iii, 3. 85 Ut consuetum facile amorem cerneres A. i, 1. 108

Certe. Egomet continuo mecum: certe captus est! A. i, 1. 55 Mea quidem hercle certe in dubio vita est A. ii, 2. 10 Certe si resciverim! Da. Certe hercle nunc hic se ipsus fallit, haud ego A. iii, 2. 14. 15 Certe enim scio A. iii, 2. 23 Expedies? Da. Certe, Pamphile A. iii, 5. 11 Molestus certe ei fuero A. iv, 1. 17 Andrium ego Critonem video? certe is est A. v, 4. 3 Certe mea est A. v, 4. 30 Nescis quid mihi obtigerit. Da. Certe A. v, 6. 2 Homo quatietur certe cum dono foras Eu. ii, 3. 66 Certe extrema linea amare haud nihil est Eu. iv, 2. 12 Certe tu quidem pol et multo hilarior Eu. iv, 5. 5 Credin'? Gn. Immo certe Eu. iv, 7. 42 Venit! Ch. Certe Hea. iii, 1. 22 At certe concedas hinc aliquo Hea. iii, 3. 11 Ain' tu? So. Certe, inquam, mi vir Hea. v, 3. 12 Estne hic ipsus, de quo agebam? et certe is est Ad. i, 1. 53 Certe, Hegio Ad. iii, 4. 42 Simulare certe est hominis Ad. iv, 7. 16 Certen'? Par. Certe He. v, 4. 3 Illi certe, quæ nunc tibi domi est, consuleres Ph. iii, 1. 4 Certe hercle, tibi quidem est olim dies præstituta Ph. iii, 2. 38 Certe ædepol, nisi me animus fallit Ph. v, 1. 8

Certo. (adverb.) Hoc certo scio A. v, 4. 26 Ego pol, quæ mihi sum conscia, hoc certo scio Eu. i, 2. 119 Atqui certo comperi Eu. v, 1. 9 Quid? ah! volet, certo scio: civis modo hæc sit Eu. v, 2. 50 Satis certo scio Hea. i, 1. 19. Ad. ii, 3. 3. He. ii, 1. 7. iv, 4. 34 Id equidem ego certo scio Hea. iv, 1. 19 Id certo scio Hea. v, 1. 1. Ph. v, 3. 10. v, 7. 60 Pro certon' tu istæc dicis? Ad. iii, 4. 32 Has non nosse te, et certo scio Ad. iv, 5. 14 Ego rus abituram hinc cum tuo me esse certo decrevi patre He. iv, 2. 10 Tua hercle certo vita expetenda est Ph. i, 3. 12

Certo. (verb.) Benedictis si certasset, audisset bene Ph. Prol. 21

Certus, a, um. Spe incerta, certum mihi laborem sustuli He. Alt. Prol. 9 Certa res est A. ii, 2. 31 Nec quid agam certum est A. i, 3. 4 Omnia experiri certum est, priusquam pereo A. ii, 1. 11 Ita facere certum est Eu. i, 2. 108 Nebulonem hunc certum est ludere Eu. ii, 2. 38 Certum est Eu. ii, 3. 88 Si certum est facere, facias Eu. ii, 3. 96 Si istuc ita certum est tibi Eu. iii, 3. 30 Jam satis certum est, virginem vitiatam esse Eu. iv, 4. 37 Si certum est tibi sic facere, illud permagni referre arbitror. Hea. iii, 1. 57 Satin' hoc certum est? Ge. Certum Ad. iii, 2. 31 Ut neque quid agam, certum siet! Ad. iv, 4. 2 Domi certum obsidere est usque, donec redierit Ad. iv, 6. 6 Certumne est istuc He. ii, 2. 30 Servare in eo certum est, quod dixi, fidem He. iii, 3. 42 Certum obfirmare est viam me He. iii, 5. 4 Nunc tibi me certum est contra gratiam referre He. iv, 2. 7 Certum est persequi Ph. iii, 3. 18 Nec quicquam certi respondes mihi? He. iv, 4. 84 Arbitror: certum non scimus Eu. i, 2. 31 Ibo intro, de cognitione ut certum sciam Eu. v, 3. 12 Ut hoc, quicquid est, certum sciam? He. iii, 1. 44 Non certum scio Ph. i, 2. 98 Hic reddes omnia, quæ nunc sunt certa ei consilia, incerta ut sient A. ii, 3. 16 Incerta hæc si tu postules ratione certa facere Eu. i, 1. 17 Vide, ut mihi hæc certa et clara attuleris He. v, 4. 1 Quantum potes, me certiorem face Ph. iv, 3. 69

Cerva. Cervam videre fugere, sectari canes Ph. Prol. 7

Cervix. Inversa verba, eversas cervices tuas, abstine Hea. ii, 3. 131

Cesso. Cesso alloqui? A. v, 2. 4 Sed ego cesso ad Thaidem hanc deducere? Eu. ii, 2. 34 Cesso huc introrumpere? Eu. v, 6. 26 Cesso pultare ostium vicini? Hea. iii, 1. 1 Cesso hunc adoriri? Hea. iv, 5. 9 Sed cesso heram hoc malo impertiri propere? Ad. iii, 2. 22 Sed cesso ad eum pergere Ad. iv, 2. 47 Sed cesso ire intro? Ad. iv, 5. 78 Cesso hinc ire intro? He. iii, 1. 44 Sed cesso adire quamprimum senem? Ph. ii, 1. 55 Sed ego nunc mihi cesso, qui non humerum hunc onero pallio Ph. v, 6. 4 Cessas alloqui? A. ii, 2. 6 Quid stas? quid cessas? A. v, 6. 15 Odiosa cessas? Eu. iv, 6. 16 Sed cur cessas? Ad. iv, 5. 69 Syre, cessas ire, ac facere? Ad. v, 7. 18 Quid cessas? He. iii, 4. 22. Ph. v, 6. 42 Sed cessas? He. v, 3. 16. Ph. v, 6. 18 Quid cessas hominem adire? Ph. ii, 1. 22 Cessas? Ph. iii, 3. 33 Sed interim, quid illic jam dudum gnatus cessat cum Syro? Hea. v, 1. 9 Æschinus odiose cessat: prandium corrumpitur Ad. iv, 2. 49 Haudquaquam etiam cessant Hea. i, 2. 1 Nihil cessavisti usque adhuc He. iv, 1. 29 Nunquam cessavit dicere hodie Ph. ii, 3. 30 Nisi Phædria haud

cessavit pro te eniti Ph. iii, 1. 11 Aut ubi si cesses, evenire ea satius est Ad. i, 1. 4 Uxor, si cesses, aut te amare cogitat Ad. i, 1. 7 Paullum si cessassem, domi non offendissem Eu. iv, 4. 5 Quos sis homines, Chreme, cessare? Hea. v, 1. 10 Cessatum usque adhuc est Ad. iv, 4. 21

Cetarius. Cetarii, lanii, coqui, fartores, piscatores, aucupes Eu. ii, 2. 26

Ceteri, æ, a. Nunc mihi hoc negotî ceteri dedere, ut illum quæram Eu. iii, 4. 6 Ceteri quidem amici omnes Ph. iv, 3. 19 Non sibi soli postulat te vivere, et sua causa excludi ceteros Eu. iii, 2. 28 Fallere tanto magis audebit ceteros Ad. i, 1. 31 Ceteros ruerem, agerem, raperem, tunderem, et prosternerem Ad. iii, 2. 21 Pisces ceteros purga, Dromo Ad. iii, 3. 22 Nolim ceterarum rerum te socordem eodem modo Ad. iv, 5. 61 Quia tum mihi lamentari præter ceteras visa est; et quia erat forma præter ceteras honesta et liberali A. i, 1. 94. 95 Quum ego vos solvi curis ceteris He. ii, 1. 33 Quam fortunatus ceteris sum rebus He. iv, 2. 25 Si cetera sunt ita, ut vis He. iv, 2. 28 Horum ille nihil egregie præter cetera studebat A. i, 1. 31 Patriam et signa cetera neque sciebat Eu. i, 2. 32 Lectulos jube sterni nobis, et parari cetera Ad. ii, 4. 21 Tu conjicito cetera Ph. i, 3. 14 Intus cetera audies Ph. v, 1. 38

Ceterum. Ceterum de exclusione verbum nullum Eu. i, 2. 7 Ceterum idem hoc tute melius quanto invenisses, Thraso! Eu. iii, 1. 62 Ceterum equidem istuc, Chreme, æqui bonique facio Hea. iv, 5. 39 Abi præstrenue, ac aperi fores. Sa. Ceterum hoc nihil facis Ad. ii, 1. 13 Ceterum, placet tibi factum, Micio? Ad. iv, 7. 18 Ceterum rus cras cum filio cum primo lucu ibo hinc Ad. v, 3. 54 Ceterum de reducenda id facias, quod in rem sit tuam He. iii, 3. 31 Ceterum posthac, si quicquam, nihil precor Ph. i, 2. 91 Ceterum quum argentum repetent Ph. iv, 4. 14

Chærea. Heus! heus! tibi dico, Chærea, inquit. restiti Eu. ii, 3. 45 Chæream ei rei præfecimus Eu. iii, 4. 2 passim alibi

Charinus. Modo iste homo quam villam demonstravit Charini? Hea. iv, 4. 10 Charinum video. salve A. ii, 1. 18 Quæso, ædepol, Charine A. ii, 1. 5

Chremes. Venit Chremes postridie ad me, clamitans A. i, 1. 117 Nullon' ego Chremetis pacto affinitatem effugere potero? A. i, 5. 12 Puerum inde abiens conveni Chremis A. ii, 2. 31 Exequias Chremeti, quibus est commodum, ire, hem! tempus est Ph. v, 8. 37 Ego me continuo ad Chremem A. ii, 2. 24 Hanc simulant parere, quo Chremetem absterreant A. iii, 1. 14 Per ego te Deos oro, Chreme, ut me adjuves in hac re A. iii, 3. 6 passim alibi

Chrysis. Chrysis vicina hæc moritur A. i, 1. 78 Sororem esse aiunt Chrysidis A. i, 1. 97 Dic sodes, quis heri Chrysidem habuit? A. i, 1. 58 Metui a Chryside A. i, 1. 79 passim alibi

Cibus. Viden', otium, et cibus quid faciat alienus? Eu. ii, 2. 34 Avidæ cibi Eu. v, 4. 16 Deducunt cibum Eu. ii, 3. 23 Cibum nonnunquam capiet cum ea Eu. ii, 3. 76 Cibum una capias Eu. ii, 3. 81 E flamma petere te cibum posse arbitror Eu. iii, 2. 38 Unde mihi peterem cibum Hea. v, 2. 25

Cicatrix. Neque pugnas narrat, neque cicatrices suas ostentat Eu. iii, 2. 29

Cilicia. Iter, illi in Lemnum ut esset, nostro in Ciliciam Ph. i, 2. 16

Circuitio. Nihil circuitione usus es A. i, 2. 31

Circum. Paucæ, quæ circum illam essent Eu. iii, 5. 33 Capillus circum caput rejectus negligenter Hea. ii, 3. 49

Circumcurso. Hac illac circumcursa Hea. iii, 2. 1

Circumeo. Facinus indignum, Chreme, sic circumiri! Ph. iv, 3. 9

Circumspecto. Simul alia circumspecto, satin' explorata sint Eu. iii, 5. 54 Nescio quid circumspectat Eu. ii, 2. 60

Circumspicio. Ibi ascendo in quemdam excelsum locum. circumspicio A. ii, 2. 20 Cedo, numquid circumspexit? Ad. iv, 5. 55

Circumvallo. Tot res repente circumvallant, unde emergi non potest Ad. iii, 2. 4

Circumvenio. Ne cum circumventum inique iniqui irrideant He. Alt. Prol. 46

Cistella. Abi tu, cistellam, Pythias, domo effer cum monumentis Eu. iv, 6. 15

Citharistria. Continuo quamdam nactus est puellulam Citharistriam Ph. i, 2. 32 Quid pædagogus ille, qui Citharistriam? Ph. i, 2. 94

Cito. Abi cito, et suspende te A. i, 5. 20 Ejiciat? Da. Cito A. ii, 3. 8 Hui, tam cito? ridiculum A. iii, 1. 16 Nomen tam cito tibi? Phania A. v, 4. 26 Labascit, victus uno verbo. quam cito! Eu. i, 2. 98 Cito hunc deduce ad militem Eu. iii, 3. 32 Quam cito sunt consecutæ mulieres! Hea. ii, 3. 134 Ad misericordiam ambos adduces cito Hea. v, 2. 42 Haud cito mali quid ortum ex hoc sit publice Ad. iii, 3. 89 Reddet tibi cito Ad. v, 9. 24 Cito ab eo hæc ira abscedet He. v, 2. 15 Quid id est? Ch. Tacitus citius audies Eu. iii, 5. 28 At sic citius, qui te expedias his ærumnis, reperias He. iii, 1. 8 Qua me propter exanimatum citius eduxi foras He. iii, 3. 4

Civis. Au! obsecro; an non civis est? A. iv, 4. 42 Ain' tandem? civis Glycerium est? A. v, 3. 4 Civis modo hæc sit Eu. v, 2. 51 Ut ne quid turpe civis in se admitteret Ph. ii, 3. 68 Civem Atticam esse hanc A. i, 3. 16. iv, 4. 41. v, 2. 18. Eu. iv, 7. 35. Ph. i, 2. 64 Illam hinc civem esse aiunt A. v, 1. 14 Adducti, qui illam civem hinc dicant A. v, 3. 21 Men' quæris? eho tu Glycerium hinc civem esse ais? A. v, 4. 5 Ex Attica hinc abreptam. Ph. Civemne? Th. Arbitror Eu. i, 2. 30 An paulum hoc esse tibi videtur, virginem vitiare civem? Eu. v, 2. 19 Scis eam hinc civem esse? Eu. v, 5. 10 Scis Pamphilam meam inventam civem? Eu. v, 9. 6 Hoc peccatum in virginem est civem Ad. iv, 7. 7 Præter civium morem atque legem A. v, 3. 8 Næ illiusmodi jam nobis magna civium penuria est Ad. iii, 3. 87 Hospites, tum cives? Ph. ii, 2. 14

Civitas. In qua civitate tandem te arbitrare vivere? Ad. iv, 5. 51

Clam. Nec clam te est A. i, 5. 52 Dumque ætas tulit, amavit: tum id clam A. ii, 6. 13 Ne quis forte internuntius clam a milite ad istam cursitet? Eu. ii, 2. 56 Hanc tu mihi vel vi, vel clam, vel precario fac tradas Eu. ii, 3. 27 Interea aurum sibi clam mulier demit Eu. iv, 1. 13 Cum eo clam te subduxti mihi Eu. iv, 7. 25 Hæc clam me omnia Hea. i, 1. 46 Clam me profectus, menses tres abest Hea. i, 1. 66 Si sperat fore clam, rursum ad ingenium redit Ad. i, 1. 46 Neque adeo clam me est He. ii, 2. 19 Maxume volo, doque operam, ut clam eveniat partus patrem He. iii, 3. 36 Haud clam me est He. iii, 4. 10 Id qua causa clam me habuisse dicam? He. iv, 1. 4 Non, ædepol, clam me est He. iv, 1. 53 Non clam me est, gnate mi, tibi me esse suspectam He. iv, 2. 1 Non me clam haberet, quod celasse intelligo He. iv, 4. 35 Puer quia clam te est natus, nactus alteram es He. iv, 4. 59 Puerumque ob eam rem clam voluit, natus qui est, exstinguere He. v, 1. 22 Quod peperit uxor clam He. v, 2. 15 Eam clam educat Ph. v, 7. 50 Clam te. Ch. Hei mihi! Ph. Uxorem duxit Ph. v, 8. 15

Clamito. Quid clamitas? A. iv, 4. 28 Clamitent, me Sycophantem, hæreditates persequi, mendicum A. iv, 5. 19 Venit Chremes postridie ad me, clamitans, indignum facinus! A. i, 1. 117 Venit ad me sæpe, clamitans: quid agis, Micio? Ad. i, 1. 35

Clamo. Hæccine flagitia! Sy. Mihi quidem non placent. Et clamo sæpe Ad. iii, 3. 26 Dic mihi, non clamas? non insanis? Ad. iv, 7. 9 Illis quæ sunt intus, clamat de via A. iii, 2. 11 Id nunc clamat scilicet Ad. v, 3. 5 Clamant omnes, indignissime factum esse Ad. i, 2. 11 Tumultuantur, clamant He. Alt. Prol. 33 Ne clama: petito hasce a me decem Ph. iv, 3. 59 Quid agam? quid clamem, aut querar? Ad. v, 3. 3 Cœpit clamare, o Æschine! Ad. iii, 3. 58

Clamor. Strepitus, clamor mulierum He. Alt. Prol. 27 Pro Jupiter! clamorem audio He. iii, 1. 37 Vereor, si clamorem ejus hic crebro audiat He. iii, 3. 52 Clamore summo, cum labore maxumo Hea. Prol. 40

Clanculum. In cellulam ad te patris penum congerebam clanculum Eu. ii, 3. 18 Invidere omnes mihi: mordere clanculum Eu. iii, 1. 21 In alienas tegulas venisse clanculum per impluvium Eu. iii, 5. 41 Ego limis specto, sic per flabellum clanculum Eu. iii, 5. 54 Etsi subsensi id quoque, illos ibi esse, et id agere inter se clanculum Hea. iii, 1. 63 Alii clanculum patres quæ faciunt Ad. i, 1. 27 Cum ejus consuevit olim matre in Lemno clanculum Ph. v, 6. 33

Clare. Unde est? dic clare A. iv, 4. 15

Clarus, a, um. Vide, ut mihi hæc certa et clara attuleris He. v, 4. 1

Claudo. Nolo tibi ullum commodum in me claudier A. iii, 3. 41 Nuncubi meam benignitatem sensisti in te claudier? Eu. i, 2. 84

Clemens. A parvulo ut semper tibi apud me justa et clemens fuerit servitus, scis A. i, 1. 9 Clemens, placidus, nulli

lædere os Ad. v, 4. 10 Hanc clementem vitam urbanam, atque otium secutus sum Ad. i, 1. 17 Quam fideli animo, et benigno in illam, et clementi fui He. iii, 5. 22

Clementia. Facilitate nihil esse homini melius, neque clementia Ad. v, 4. 7

Cliens. Cliens, amicus, hospes, nemo est vobis? Ad. iv, 1. 13

Clientela. Thais patri se commendavit in clientelam et fidem Eu. v, 9. 9

Clinia. Erras, et me ignoras Clinia Hea. i, 1. 53 Ille Cliniæ servus tardiusculus est Hea. iii, 2. 4 Phædrum, aut Cliniam, dicebant A. i, 1. 59 passim alibi

Clitipho. Necesse est, Clitipho, consilia consequi consimilia Hea. i, 2. 35 Senex resciscet ilico, esse amicam hanc Clitiphonis Hea. iv, 3. 19 passim alibi

Clivus. Clivus deorsum vorsus est Ad. iv, 2. 36

Cœlum. Quid si nunc cœlum ruat? Hea. iv, 3. 41 O cœlum! o terra! o maria Neptuni! Ad. v, 3. 4 Qui templa cœli summa sonitu concutit Eu. iii, 5. 42

Coëmo. Coëmisse, hinc quæ illuc veheres, multa Ad. ii, 2. 17

Cœna. Cœna dubia apponitur? Ph. ii, 2. 28 Ibo hinc intro, ut videam nobis quid cœnæ siet Hea. i, 2. 37 Olera et pisciculos minutos ferre obolo in cœnam seni A. ii, 2. 32 Quem ad cœnam vocabo meorum æqualium? A. ii, 6. 22 Ad cœnam vocant Eu. ii, 2. 28 Cesso rogitare ad cœnam ut veniat? Eu. ii, 2. 35 Eamus ergo ad cœnam. quid stas? Eu. iii, 2. 6 Ego, inquit, ad cœnam hinc eo Eu. iii, 5. 32 Video lectos sternere, cœnam apparare Hea. i, 1. 74 Monere oportet me Phaniam, ad cœnam ut veniat Hea. i, 1. 118 Advenientem ilico abduxi ad cœnam Hea. i, 2. 9 Ei unam cœnam atque ejus comitibus dedi Hea. iii, 1. 46 Me ad cœnam voca Ph. v, 8. 64 Non rediit hac nocte a cœna Æschinus Ad. i, 1. 1

Cœno. Quæ, cum amatore suo cum cœnant, liguriunt Eu. v, 4. 14 Symbolam dedit, cœnavit A. i, 1. 62

Coëo. Heri aliquot adolescentuli coimus in Pyræeo Eu. iii, 4. 1

Cœpi. Satis pericli cœpi adire A. v, 1. 2 Quid multa verba? amare cœpi Eu. iii, 5. 20 Egomet quoque id spectare cœpi Eu. iii, 5. 38 Dum rus eo, cœpi egomet mecum inter vias cogitare Eu. iv, 2. 1 Ubi rem rescivi, cœpi non humanitus tractare Hea. i, 1. 47 Ubi video hæc; cœpi cogitare Hea. i, 1. 76 Mane: hoc, quod cœpi, primum enarrem, Clitipho Hea. ii, 3. 32 Ego hoc, quia dudum tantopere jusseras, eo cœpi Hea. iv, 5. 39 Nam hunc diem misere nimis cupio, ut cœpi, perpetuum in lætitia degere Ad. iv, 1. 6 Easdem agere cœpi He. Alt. Prol. 10 Cum primum eam agere cœpi He. Alt. Prol. 25 Vetere in nova cœpi uti consuetudine He. Alt. Prol. 29 Pergam, quo cœpi, hoc iter He. i, 2. 119 Vi cœpi cogere He. ii, 2. 26 Postquam video, nescio quid suspicarier magis cœpi He. v, 3. 29 Cœpi advorsari primo Ph. i, 2. 25 Cœpi iis omnia facere, obsequi quæ vellent Ph. i, 2. 28 Aurem admovi: ita animum cœpi attendere Ph. v, 6. 28 Illuc, quæso, redi, quo cœpisti, Æschine Ad. ii, 1. 36 Mater ubi accepit, cœpit studiose omnia docere, educare Eu. i, 2. 36 Ibi homo cœpit me obsecrare Eu. ii, 2. 30 Forte habui scortum: cœpit ad id alludere Eu. iii, 1. 34 Ubi satias cœpit fieri, commuto locum Eu. v, 6. 3 Ejus filiam ille amare cœpit perdite Hea. i, 1. 45 Ea coacta ingratiis post illa cœpit victum vulgo quærere Hea. iii, 1. 38 Gaudere adeo cœpit, quasi qui cupiunt nuptias Hea. v, 1. 12 Cœpit clamare, o Æschine! Ad. iii, 3. 53 Interim miris modis odisse cœpit Sostratam He. i, 2. 104 Hanc amare cœpit perdite Ph. i, 2. 32 Jam scio: amare cœpit Ph. i, 2. 61 Video, non licere, ut cœperam, hoc pertendere Hea. v, 5. 9 Sic pol commodius esse in omnes arbitror, quam ut cœperas Ph. v, 3. 31 Si quicquam hodie hic turbæ cœperis, faciam, ut Eu. iv, 7. 30 An non sex totis mensibus prius olfecissem, quam ille quicquam cœperit? Ad. iii, 3. 43

Cœpto. Quid hic cœptat? aut quo evadet hodie? Ph. iv, 3. 21

Cogito. Quid agam, cogito A. ii, 2. 21 Profecto quanto magis magisque cogito Eu. iii, 3. 1 Ego, quia non redit filius, quæ cogito! Ad. i, 1. 10 Verum cogito id, quod res est Ad. ii, 1. 52 Ubi illum quæram, cogito Ad. iv, 2. 30 Ubi illas ego nunc reperire possim, cogito Ph. iv, 5. 15 Neque modum benignitatis, neque, quid me ores, cogitas A. v, 1. 7 Quod nunc tute tecum iratus cogitas Eu. i, 1. 19 Peniculon' pugnare, qui istuc huc portes, cogitas? Eu. iv, 7. 7 Hunc tu in ædes cogitas recipere posthac? Eu. v, 2. 58 Non cogitas hinc longule esse? Hea. ii, 2. 10 Quid faciam? Ch. Quidvis potius, quam

quod cogitas Hea. iii, 1. 60 Quid nunc facere cogitas? Hea. iii, 2. 46 Num cogitat quid dicat? A. v, 3. 6 Quæ in animo cogitat irata Ad. i, 1. 5 Aut te amare cogitat Ad. i, 1. 7 Sic cogitabam; hic, parvæ consuetudinis causa, hujus mortem tam fert familiariter A. i, 1. 83 Credo id cogitasti: quidvis satis est, dum vivat modo Hea. iv, 1. 28 Ridiculum: non enim cogitaras Eu. iii, 1. 62 Proin tu, dum est tempus, etiam atque etiam cogita Eu. i, 1. 11 Cogita modo Eu. v, 2. 43 Quid voluisti? cogita Hea. iv, 1. 25 Immo hoc cogitato Eu. iv, 6. 21 Nam si cogites, remittas jam me onerare injuriis A. v, 1. 8 Me somnies: me expectes: de me cogites Eu. i, 2. 114 Hoc tu facito: cum animo cogites Ad. iii, 4. 55 Quæso facito hæc tecum cogites Ad. v, 3. 22 Dehinc, ne frustretur ipse se, aut sic cogitet Eu. Prol. 14 Nunc si quis est, qui hoc dicat, aut sic cogitet Ph. Prol. 13 Peregre rediens semper cogitet Ph. ii, 1. 13 Cœpi aliam rem ex alia cogitare Eu. iv, 2. 3 Occepi mecum cogitare Eu. iv, 2. 8 Quantum ille potuit cogitare commode Hea. Prol. 14 Ubi video hæc; cœpi cogitare Hea. i, 1. 76 Hæc si voles in animo vere cogitare Ad. v, 3. 32 Ne esset spatium cogitandi ad disturbandas nuptias A. i, 2. 11 Ita sum irritatus, animum ut nequeam ad cogitandum instituere Ph. ii, 1. 10 Non potuit cogitata proloqui Ph. ii, 1. 53

Cognata. Qui cognata tibi sit Ph. i, 2. 80 Verum si cognata est maxume Ph. ii, 1. 65 Qui mihi cognata ea esset, dicerem. itidem tu face. cedo, qui est cognata? Ph. ii, 3. 50. 51 Itidem ut cognata si sit Ph. ii, 3. 62 Quid illa altera, quæ dicitur cognata? Ph. v, 1. 28 Negat Phanium esse sibi cognatam Demipho? Hanc Demipho negat esse cognatam? Ph. ii, 3. 5. 6 Cognatam comperi esse nobis Ph. v, 3. 18 Cave, ne in cognatam pecces Ph. v, 3. 20 Tum tuas amicas te, et cognatas deserere nolo He. iv, 2. 16

Cognatus. Tum is mihi cognatus fuit, qui eum recepit A. v, 4. 23 Mihi cognatus erat Ad. iii, 4. 48 Dum cognatus huc illinc veniret Ad. iv, 5. 39 Hegio his est cognatus proxumus Ad. v, 8. 24 Interea in Imbro moritur cognatus senex horunc He. i, 2. 96 Neque illi benevolens, neque notus, neque cognatus aderat Ph. i, 2. 49 Neque mihi cognatus fuit quisquam isthoc nomine Ph. ii, 3. 44 Tu mihi cognatus, tu parens, tu amicus Ph. iii, 2. 11 Abi, atque Hegioni, cognato hujus, rem omnem narrato ordine Ad. iii, 2. 53 Sola sum: habeo hic neminem, neque amicum, neque cognatum Eu. i, 2. 68 Patris cognatum, atque æqualem, Archidemidem, novistin'? Eu. ii, 3. 35 Ego te cognatum dicam, et tibi scribam dicam Ph. i, 2. 77 Narrabat, se hunc negligere cognatum suum Ph. ii, 3. 19 Qui cognatum me sibi esse diceret Ph. ii, 3. 34 Inopia et cognatorum negligentia coacta A. i, 1. 44 Amicos, genus, cognatos, divitias Hea. i, 2. 20

Cognitio. Inde est cognitio facta He. v, 3. 33 Ibo intro, de cognitione ut certum sciam Eu. v, 3. 12

Cognosco. Non cognosco vestrum tam superbum Eu. v, 9. 36 Dum ea, quæ loquitur, magis cognosco? Ph. v, 1. 10 Amabo! quid ait? cognoscitne? Ch. Ac memoriter Eu. v, 3. 6 Te interea loci cognovi Eu. i, 2. 47 Sed postquam aspexi, ilico cognovi Hea. iv, 1. 44 Postquam introii, ejus morbum cognovi miser He. iii, 3. 13 Tandem cognosti qui siem A. iii, 4. 7 Ipse se, et illam, et hanc, quæ domi erat, cognovit satis He. i, 2. 87 Eum hæc cognovit Myrrhina in digito modo me habentem He. v, 3. 32 Alias cognostis ejus: quæso hanc nunc noscite He. Prol. 8 Eo pacto et gnati vitam, et consilium meum cognosces A. i, 1. 23 Rem cognosces He. iii, 1. 11 Adeste æquo animo, et rem cognoscite A. Prol. 24 Adeon' homines immutarier ex amore, ut non cognoscas eundem esse? Eu. ii, 1. 20 In ea re utilitatem ego faciam ut cognoscas meam Eu. ii, 3. 17 Ne quis me cognosceret Eu. v, 2. 8 Haud istuc dicas, si cognoris vel me, vel amorem meum A. iv, 1. 28 Hæc, dum incipias, gravia sunt: dumque ignores: ubi cognoris, facilia Hea. v, 5. 15 Unum cognoris, omnes noris Ph. ii, 1. 35 Mature ut cum cognorit, perpetuo oderit Eu. v, 4. 11 Ubi hoc cognoverit, non posse se mecum esse He. i, 2. 80 Rem ubi cognoverint He. v, 2. 25 Æquum est vos cognoscere, atque ignoscere Eu. Prol. 42 Dic, te parvam virginem amisisse: nunc cognosse: signa ostende Eu. iv, 6. 29 Cognosse anulum illum Myrrhinam gnatæ suæ fuisse He. v, 3. 13 Nam et cognoscendi, et ignoscendi dabitur peccati locus Hea. ii, 1. 6 In cognoscendo tute ipse aderis, Chærea Eu. v, 2. 54

Cognita est, quantum audio hujus verba Hea. iv, 3. 4 Ubi sunt cognitæ, placitæ sunt He. Alt. Prol. 12 Ut neque spectari, neque cognosci potuerit He. Prol. 8

Cogo. Jubeo, cogo, atque impero Eu. ii, 3. 97 Nam cogis ea, quæ nolo He. iv, 4. 52 Tamen res cogit denegare A. iv, 1. 9 Quod vos jus cogit, id voluntate impetret Ad. iii, 4. 44 Si puerum, ut tollam, cogit He. iv, 1. 56 Huic leges cogunt nubere hanc Ad. iv, 5. 18 Quasi talenta ad quindecim coëgi Hea. i, 1. 94 Invitus feci: lex coëgit? Ph. ii, 1. 6 Etiamne id lex coëgit? Ph. ii, 1. 8 Quid? si ego tibi illam nolo vendere, coges me? Ad. ii, 1. 39 Etsi scio ego, Philumena, meum jus esse, ut te cogam He. ii, 2. 1 Hoc qui cogam, re ipsa repperi Ph. v, 6. 49 Filium, si nolit, cogas, ut cum illa una cubet Ad. v, 3. 65 Si nolit, quin eum merito possim cogere A. iii, 2. 51 Nec te quivit hodie cogere, illam ut duceres A. iv, 1. 30 Vi cœpi cogere He. ii, 2. 26 Hac re in angustum oppido nunc meæ coguntur copiæ Hea. iv, 2. 2 Tu coactus tua voluntate es A. iv, 1. 34 Coactus legibus eam uxorem ducet A. iv, 4. 41 Malo coactus qui suum officium facit Ad. i, 1. 44 Sinam coactum egestate ingenium immutarier? A. i, 5. 40 Vi coactum te esse invitum, lege, judicio. tenes? Ph. i, 4. 37 Tum coacti, necessario se aperiunt A. iv, 1. 8 Inopia et cognatorum negligentia coacta A. i, 1. 45 Ea coacta ingratiis postilla cœpit victum volgo quærere Hea. iii, 1. 37

Cohæreo. Non cohærent A. ii, 2. 24

Cohibeo. Non tu te cohibes? non te respicis? Hea. v, 1. 46

Coitio. Prima coitio est acerrima Ph. ii, 2. 32

Colaphus. Homini misero plus quingentos colaphos infregit mihi Ad. ii, 1. 46 Colaphis tuber est totum caput Ad. ii, 2. 37

Colax. Colax Menandri est: in ea est parasitus Colax Eu. Prol. 30 Colacem esse Nævi et Plauti, veterem fabulam Eu. Prol. 25

Collacrumo. Nonnunquam collacrumabat A. i, 1. 82

Collaudo. Collaudavi (te) secundum facta et virtutes Eu. v, 9. 60 Collaudavit filium Ad. iii, 3. 13 An fortunam collaudem, quæ gubernatrix fuit? Eu. v, 9. 16

Collibet. Si quid (tibi) collibuit, novi te Eu. v, 9. 26

Colligo, are. Colligavit primum eum miseris modis Pa. Hem! colligavit? Eu. v, 5. 13. 14

Colligo, ere. Præter hæc meridie ipso faciam, ut stipulam colligat Ad. v, 3. 62

Colloco. Deinde eam in lectum illæ collocant Eu. iii, 5. 45 Amici quoque res in tuto ut collocetur Hea. iv, 3. 11. 17 Offendi adveniens, qui cum volebam, collocatam filiam Ph. v, 1. 32

Collocupleto. Tu interea loci collocupletasti te, Antiphila Hea. ii, 3. 17

Colloquor. Salvos sum, si hæc vera sunt. colloquar A. v, 6. 10 Ea est ipsa: colloquar Ph. v, 1. 12 Colloquetur: aderit una in unis ædibus Eu. ii, 3. 75 Opperiar hominem hic, ut salutem, et colloquar Ad. iii, 3. 92 Quæso ut liceat, convenire et colloqui Eu. iii, 2. 14 Ut colloqui mecum una posset He. i, 2. 56

Colo. Forma impulsi nostra, nos amatores colunt Hea. ii, 4. 9 Is nostro Simulo fuit summus, et nos coluit maxume Ad. iii, 2. 54 Usque dum ille vitam illam colet inopem Hea. i, 1. 84 Tamen ut pietatem colam He. iii, 4. 33 Familiam colere, adjuvare, adjungere Ad. v, 8. 4 Ibi agrum de nostro patre colendum habebat Ph. ii, 3. 18

Color. Num ejus color pudoris signum usquam indicat? A. v, 3. 7 Qui color, nitor vestitus, quæ habitudo est corporis! Eu. ii, 2. 11 Color verus, corpus solidum, et succi plenum Eu. ii, 3. 26 Hic est vetus, vietus, veternosus, senex, colore mustellino Eu. iv, 4. 22

Columen. Bone custos, salve: columen vero familiæ Ph. ii, 1. 57

Comedo. Quid comedent? quid ebibent? Hea. ii, 3. 14 Hunc comedendum et deridendum vobis propino Eu. v, 9. 57

Comes. Memini, ad me nocte prima confugere sine comite, vini plenum He. v, 3. 25 Comites secuti scilicet sunt virginem? Eu. ii, 3. 54 Comitum conventus He. Alt. Prol. 27 Ei unam cœnam atque ejus comitibus dedi Hea. iii, 1. 46

Comis. Ego, dum illo licitum est, usa sum benigno, et lepido, et comi He. v, 3. 39

Comiter. Patiemur fieri miserum, qui me dudum, ut dixti, adjuverit comiter? Ph. iii, 3. 4

Commemini. Ego, si satis commemini Ph. ii, 2. 38 Sic commemineram

Eu. iii, 5. 16

Commemoratio. Nam isthæc commemoratio quasi exprobratio est immemoris beneficii A. i, 1. 16

Commemoro. Cui dem, et quamobrem dem, commemorabo Ph. iv, 5. 3 Quid commemorem primum, aut laudem maxume? Eu. v, 9. 14 Quid ego nunc commemorem, Demipho? Ph. v, 8. 42

Commendo. Ego me tuæ commendo et committo fidei Eu. v, 2. 47 Vobis commendo Phanium, et vitam meam Ph. i, 4. 41 Commendat virginem. An. Cui? tibine? Ch. Mihi Eu. iii, 5. 29 Cui commendavi filium hinc abiens meum Ph. ii, 1. 58 Thais patri se commendavit in clientelam et fidem Eu. v, 9. 9 Ille tibi moriens nos commendavit, senex Ad. iii, 4. 11

Commentum. Mihi quidem hercle non fit verisimile; atqui ipsis commentum placet A. i, 3. 20

Commeo. Huc raro in urbem commeat Hec. i, 2. 100 Olim potius, quam paterere filium commeare ad mulierculam Hea. iii, 1. 35

Commereo. Commereor. Quid feci? quid commerui, aut peccavi, pater? A. i, 1. 112 Quæ exopto mihi, ut nunquam sciens commerui He. iv, 2. 4 Ah! nullam de his rebus culpam commeruit tua He. iv, 4. 9 Si senserit te timidum pater esse, arbitrabitur commeruisse culpam Ph. i, 4. 29 Nunquam quicquam erga me commerita est, pater He. iii, 5. 36

Commigro. Ex Andro commigravit huc viciniæ A. i, 1. 43 Neque enim diu huc commigrarunt Ad. iv, 5. 15

Comminiscor. Hujusmodi res semper comminiscere Hea. iv, 6. 8 Quid agam? aut quid comminiscar? Hea. iv, 2. 7 Aliquid tulisse comminiscentur mali He. iii, 1. 53 Commenta mater est, esse ex alio viro, nescio quo, puerum natum Ad. iv, 5. 23

Commiseresco. Si adesset, credo, ibi ejus commiseresceret He. i, 2. 54

Commissator. Ædepol commissatorem haud sane commodum Ad. v, 2. 8

Commissor. Phædriam intromittamus commissatum Eu. iii, 1. 52

Commitigo. Utinam tibi commitigari videam sandalio caput! Eu. v, 8. 4

Committo. Ego me tuæ commendo et committo fidei Eu. v, 2. 47 Eis commisi et credidi Hea. v, 2. 13 Lupo ovem commisisti Eu. v, 1. 16 Se in vostram commisit fidem He. Alt. Prol. 45 Nunquam hercle hodie ego istuc committam tibi Ad. iv, 2. 12 Nam dum amicam hanc meam esse credet, non committet filiam Hea. iv, 3. 36 Quamquam est scelestus, non committet hodie unquam, iterum ut vapulet Ad. ii, 1. 5 Nunquam dices tam commode, ut tergum meum tuam in fidem committam He. i, 2. 34 Nec satis digna, cui committas primo partu mulierem A. i, 4. 3 Qui illum decrerunt dignum, suos cui liberos committerent He. ii, 1. 15 Neque illi commisissem virginem Eu. iv, 3. 25 Servon' fortunas meas me commisisse futili? A. iii, 5. 3 Qui denegarat se commissurum mihi gnatam suam uxorem A. i, 5. 6 Non pol credo, Chærea, nisi si commissum non erit Eu. v, 2. 63

Commode. Non sat commode divisa sunt temporibus tibi, Dave, hæc A. iii, 1. 17 Quantum ille potuit cogitare commode Hea. Prol. 14 Illum obsequentem, si quis recte aut commode tractaret Hea. i, 1. 100 Haud opinor, commode finem statuisse orationi militem He. i, 2. 20 Nunquam dices tam commode, ut tergum meum tuam in fidem committam He. i, 2. 33 Nunquam commodius unquam herum audivi loqui Hea. iii, 2. 48 Cui æque audisti commodius quicquam evenisse? Hea. iv, 3. 7

Commoditas. Itaque adeo magnam mihi injecit sua commoditate curam Ad. iv, 5. 76 At si corrigitur, quot commoditates, vide A. iii, 3. 37 O fortuna! o fors fortuna! quantis commoditatibus, quam subito, hero meo Antiphoni ope vestra hunc onerastis diem! Ph. v, 6. 1

Commodo. Nam meritus de me est, quod queam, ut illi commodem He. v, 1. 33

Commodum. (adverb.) Illa sese interea commodum huc advorterat Eu. ii, 3. 51 Id hoc cum agebam commodum Ph. iv, 3. 9

Commodum. (subst.) Sed si ex ea re plus mali est, quam commodi utrique A. iii, 3. 15 Quid ex ea re tandem ut caperes commodi? Eu. iii, 5. 25 Ex meo propinquo rure hoc capio commodi Eu. v, 6. 1 Nolo tibi ullum commodum in me claudier A. iii, 3. 41 Manebo: ne quod vostrum remorer commodum A. iv, 3. 24 Ut ex illius commodo meum compararem commodum Hea. ii, 4. 17 Me pietas matris potius commodum suadet sequi He. iii, 5. 31 Qui omnia

sibi postputavit esse præ meo commodo Ad. ii, 3. 9 Cui tam subito tot contigerint commoda Eu. v, 9. 3 Multa ex quo fuerint commoda, ejus incommoda æquum est ferre He. v, 3. 42 Quam maxume servire vestris commodis Hea. Prol. 50 Hec. Alt. Prol. 43 Matris servibo commodis He. iii, 5. 45 Atque ex incommodis alterius sua ut comparent commoda? A. iv, 1. 4 Ille alter sine labore patria potitur commoda Ad. v, 4. 17 Tu illis fruare commodis Eu. ii, 3. 80

Commodus, a, um. Ædepol commissatorem haud sane commodum Ad. v, 2. 8 Mulier commoda, et faceta, hæc meretrix Hea. iii, 2. 10 Quot commodas res attuli! He. v, 3. 19 Si id non commodum est, ut redeat Eu. iii, 2. 49 Si commodum est; apud me sis volo Hea. i, 1. 109 Dabitur a me argentum, dum erit commodum Ad. i, 2. 38 Quod erit mihi bonum, atque commodum Ph. i, 2. 81 Exsequias Chremeti, quibus est commodum, ire, hem! tempus est Ph. v, 8. 37 Hoc et vobis, et meæ commodum famæ arbitror He. iv, 2. 9 Commodiorem hominem, adventum, tempus, non vidi A. v, 2. 3 Commodius esse opinor duplici spe utier Ph. iv, 2. 13 Sic pol commodius esse in omnes arbitror Ph. v, 3. 31

Commoneo. Aliorum exempla commonent A. iv, 5. 17 Ut neque amor, neque pudor commoveat, neque commoneat, ut servem fidem? A. i, 5. 45

Commonstro. Quod peto, et volo, parentes meos ut commonstres mihi Hea. v, 4. 4 Hominem commonstrarier mihi istum volo Ph. ii, 1. 75

Commorior. Eam Commorientes Plautus fecit fabulam Ad. Prol. 7

Commoror. Quid illic tam diu, quæso, igitur commorabare? Ph. iv, 1. 7

Commoveo. Commovi A. ii, 6. 25 Commorat omnes nos Ph. i, 2. 51 Dormiunt: pol ego istos commovebo Hea. iv, 4. 8 Neque amor, neque pudor commoveat, neque commoneat, ut servem fidem? A. i, 5. 45 Neque commovetur animus in ea re tamen A. i, 1. 67 In hac commotus sum Eu. iii, 5. 19 Vix sum apud me, ita animus commotus est metu A. v, 4. 34 Quidnam ille commotus venit? Ph. i, 4. 6 Ego jam te commotum reddam A. v, 2. 23

Communico. Nonne prius communicatum oportuit? A. i, 5. 4

Communis, e. Leno sum, fateor; pernicies communis adolescentium Ad. ii, 1. 34 Eccum adest communis corruptela nostrum liberum Ad. v, 3. 7 Quemquamne animo tam communi esse, aut leni putas? Hea. v, 1. 39 Vitium commune omnium est, quod Ad. v, 8. 30 Id oro te, in commune ut consulas A. iii, 3. 16 Et hæc, communia omnium quæ sunt patrum He. i, 2. 42 Communia esse amicorum inter se omnia Ad. v, 3. 18 Communia esse hæc: fieri posse Ph. ii, 1. 15

Commuto. Ubi satias cœpit fieri, commuto locum Eu. v, 6. 3 Tria non commutabitis verba hodie inter vos Ph. iv, 3. 33 Crede, nunquam hodie tecum commutaturum patrem unum esse verbum A. ii, 4. 7

Como. Dum moliuntur, dum comuntur, annus est Hea. ii, 2. 11

Comœdia. Συναποθνήσκοντες Diphili Comœdia est Ad. Prol. 6 Ex integra Græca, integram Comœdiam hodie sum acturus Hea. Prol. 5 Adporto novam, Epidicazomenon quam vocant Comœdiam Græci Ph. Prol. 26 Posthac quas faciet de integro Comœdias A. Prol. 26 Placet, non fieri hoc itidem, ut in Comœdiis He. v, 4. 26

Comparco. Quod ille unciatim vix de demenso suo, suum defraudans genium, comparsit miser Ph. i, 1. 10

Comparo. An potius ita me comparem, non perpeti meretricum contumelias? Eu. i, 1. 2 Immo enim si scias, quod donum huic dono contra comparet Eu. ii, 3. 63 Aurum, atque vestem, qui, tenesne? Ch. Comparet? Sy. Id ipsum Hea. iv, 5. 30 Des qui aurum, ac vestem, atque alia, quæ opus sunt, comparet Hea. iv, 8. 15 Atque ex incommodis alterius sua ut comparent commoda? A. iv, 1. 4 Ut ex illius commodo meum compararem commodum Hea. ii, 4. 17 Di vostram fidem! ita comparatam esse hominum naturam omnium? Hea. iii, 1. 97 Nunquam vidi iniquius concertationem comparatam, quam Ad. ii, 2. 4 Quam inique comparatum est! Ph. i, 1. 7 Au! ne comparandus hic quidem ad illum est Eu. iv, 4. 14

Compedes. Herus si redierit: vapulandum: habendæ compedes Ph. ii, 1. 19

Comperio. rior. Comperiebam: nihil ad Pamphilum quicquam attinere A. i, 1. 63 Atqui certo comperi Eu. v, 1. 9 Ubi comperi ex iis, qui ei fuere con-

scii Hea. i, 1. 69 Nunc quum ego te esse præter nostram opinionem comperi He. v, 1. 36 Cognatam comperi esse nobis Ph. v, 3. 18 Primum jam de amore hoc comperit A. i, 3. 6 Nam si compererit crimini tua se falso uxor credidisse He. v, 2. 13 Clamitans, indignum facinus! comperisse A. i, 1. 118 Quidvis cupio, dum ne ab hoc me falli comperiar, Chremes A. v, 3. 31

Complacita. Postquam me amare dixi, complacita est tibi A. iv, 1. 21 Ejus sibi complacitam formam, postquam aspexerit Hea. iv, 5. 24

Complector. Adcurrit: mediam mulierem complectitur A. i, 1. 106

Complures. Emtæ mulieres complures Ad. ii, 2. 22 Servos complures (habes) Hea. i, 1. 13 Ubi ibi est dies complures He. i, 2. 110 Ego te complures advorsum ingenium meum menses tuli Ph. iii, 2. 35 Multa advenienti, ut fit, nova hic, compluria Ph. iv, 3. 6

Compluscuii. Primo dies complusculos bene conveniebat sane inter eas He. i, 2. 102

Compono. I ergo intro, et compone, quæ tecum simul ferantur He. iv, 3. 5 Inter vos sic hæc potius cum bona ut componantur gratia, quam cum mala? Ph. iv, 3. 17 Res composita est: fiunt nuptiæ Ad. iv, 7. 17 Neque alio pacto componi potest inter eas gratia He. iii, 5. 29 Nihil videtur mundius, nec magis compositum quicquam Eu. v, 4. 13

Compos. Vix sum compos animi: ita ardeo iracundia Ad. iii, 2. 12

Composito. Composito factum est, quomodo hanc amans habere posset sine dote Ph. v, 1. 29

Compotrix. Quia compotrix ejus est A. i, 4. 5

Comprecor. Abi domum, ac Deos comprecare, ut uxorem arcessas Ad. iv, 5. 65 Tu potius Deos comprecare: scio obtemperaturos Ad. iv, 5. 70

Comprehendo. Hunc pro mœcho postea comprehendere intus, et constrinxere Eu. v, 6. 23 Comprehendi jube, quantum potest Eu. v, 1. 20

Compressus. (subst.) Virgo ex eo compressu gravida facta est Ad. iii, 4. 29

Comprimo. Accessi: astiti: animam compressi Ph. v, 6. 28 Vinolentus muliercuiam eam compressit Ph. v, 8. 29 At tu pol tibi istas posthac comprimito manus Hea. iii, 3. 29 Homo se fatetur vi, in via, nescio quam compressisse He. v, 3. 30 Nam quum compressa est gnata, forma in tenebris nosci non quita est He. iv, 1. 57 Inde est cognitio facta, Philumenam compressam esse ab eo He. v, 3. 34

Comprobo. Postulo, atque oro, Chreme, ut beneficium verbis initum dudum, nunc re comprobes A. v, 1. 5

Conatus. Næ ista hercle magno jam conatu magnas nugas dixerit! Hea. iv, 1. 8

Concalesco. Concaluit. quid vis? Hea. ii, 3. 108

Concedo. (Largior) Haud tibi hoc concedo, etsi illi pater es He. ii, 2. 16 Ducenda est uxor, ut ais: concedo tibi Ph. iv, 4. 20 Nunquamne hodie concedes mihi, neque intelliges? Ph. v, 3. 22 Patrio animo victus, faciam, ut tibi concedam He. ii, 2. 3 Cui concedat, cujusque mores toleret sua modestia He. iii, 5. 28

Concedo. (Abeo) Concedam hinc intro, atque exspectabo, dum venit Eu. i, 2. 126 Prodit nescio quis: concedam huc Ad. iv, 4. 26 Hinc concedam in angiportum hoc proximum Ph. v, 6. 51 Concede ad dexteram A. iv, 4. 12 Concede istuc paululum Eu. iv, 4. 39 Tu concede paullum istuc, Thraso Eu. v, 9. 38 Concede hinc domum Hea. iii, 1. 90 Concede hinc a foribus paululum istorsum Ph. v, 1. 14 Ego impetrare nequeo hoc abs te biduum, saltem ut concedas, solum? Eu. i, 2. 102 At certe concedas hinc aliquo ab ore eorum aliquantisper Hea. iii, 3. 11 Si nunc de tuo jure concessisses paululum Ad. ii, 2. 9 Huc concessero Hea. i, 1. 122 Tempus est concedere He. iv, 2. 21 Rus habitatum abii, concedens vobis He. ii, 1. 27 Dic filiæ, rus concessuram hinc Sostratam He. iv, 4. 7 Pollicita est ea, se concessuram ex ædibus He. iv, 4. 57

Concertatio. Nunquam vidi iniquius concertationem comparatam Ad. ii, 2. 4

Concerto. Quid istuc est, quod te audio, nescio quid concertasse cum hero? Ad. ii, 2. 3

Concieo. Disperii! scelestus quantas turbas concivi insciens! Hea. v, 2. 17 Fortasse unum aliquod verbum inter eas iram hanc conciverit He. iii, 1. 33

Concilio. Exeo ergo, ut pacem conciliem Hea. v, 5. 2 Prodi, male conciliate Eu. iv, 4. 2

Conclamo. Ipsa est: ilicet! desine, jam conclamatum est Eu. ii, 3. 56

Conclave. Est mihi in ultimis con-

clave ædibus quoddam, retro Hea. v, 1. 29 Virgo in conclavi sedet Eu. iii, 5. 35

Concludo. Tot me nunc rebus miserum concludit pater He. iv, 4. 80 Quæ tot res, tantas, tam opportune in unum conclusit diem? Eu. v, 9. 17 Nam me jam in cellam aliquam cum illa concludam Ad. iv, 2. 13 Nam illum aliquo conclusissem Eu. iv, 3. 25 Ut ab illa excludar, huc concludar A. ii, 3. 12 Conclusam hic habeo uxorem sævam Ph. v, 1. 17

Concordo. Si concordabis cum illa, habebis, quæ tuam senectutem oblectet Ph. ii, 3. 86

Concors. Credo ea gratia concordes magis, si non reducam, fore He. iv, 3. 11

Concrepo. Concrepuit a Glycerio ostium A. iv, 1. 59 Sed ostium concrepuit! He. iv, 1. 6 Sed ostium concrepuit abs te Ph. v, 5. 12

Concubo. Nam aiunt tecum post duobus concubuisse eam mensibus He. iii, 3. 33

Concurro. Multa concurrunt simul, qui conjecturam hanc facio A. iii, 2. 31 Concurrunt læti mi obviam cupedinarii omnes Eu. ii, 2. 25 Concurrunt multæ opiniones, quæ mihi animum exaugeant Hea. ii, 2. 3 Tot concurrunt verisimilia Ad. iv, 4. 17

Concutio. At quem Deum? qui templa cœli summa sonitu concutit Eu. iii, 5. 42

Condecoro. Vobis datur potestas condecorandi ludos scenicos He. Alt. Prol. 37

Conditio. Et quæ vobis placita est conditio, datur He. ii, 1. 44 Accepit conditionem, dein quæstum occipit A. i, 1. 52 Hanc conditionem si cui tulero extrario Ph. iv, 1. 13 Harum duarum conditionum nunc utram malis, vide Hea. ii, 3. 85

Condono. Argentum quod habes, condonamus te Ph. v, 7. 54 Habeo alia multa, quæ, nunc condonabitur; quæ proferentur post Eu. Prol. 17

Conduco. Navem conductam, hoc scio Ad. ii, 2. 17

Conduplico. Idem hoc tibi, quod bene promeritus fueris, conduplicaverit Ph. iii, 2. 31

Confabulor. Si quando ad eam accesserat confabulatum He. i, 2. 107

Confero. Illi suum animum alio conferunt Hea. ii, 4. 10 Conferunt consilia adolescentes Hea. iii, 1. 64 Vixque (animum) huc contuleram He. iii, 1. 18 Verum, ne post conferas culpam in me Eu. ii, 3. 96 Metuit semper, quem ipsa nunc capit fructum, ne quando iratus tu alio conferas Eu. iii, 1. 60 Quod si omnes omnia sua consilia conferant Ad. iii, 2. 1 Si ad rem conferentur (verba) vapulabit Eu. iv, 6. 4 Si conferendum exemplum est, non fratrem videt rei dare operam Ad. i, 2. 14

Conficio. Virginem quam amabat, eam confeci sine molestia Eu. v, 4. 6 Id ut conficerem. confeci Ph. i, 1. 4 Quantasque hic suis consiliis mihi confecit solicitudines A. iv, 1. 26 Numquid hic confecit? Ph. iii, 2. 24 Bonas, me absente, hic confecistis nuptias! Ph. ii, 1. 28 Simul et conficiam facilius ego, quod volo Hea. iv, 5. 55 Nam satis credo, si advigilaveris, ex unis geminas mihi conficies nuptias A. iv, 1. 51 Profecto, nisi caves, tu homo, aliquid gnato conficies mali Hea. v, 3. 1 Tam facillime patris pacem in leges conficiet suas Hea. v, 2. 45 Dum aliud aliquid flagitii conficiat Ph. v, 2. 5 Id ut conficerem. confeci Ph. i, 1. 4 Ne, cum hic non videant me, conficere credant argentum suum Ph. v, 5. 11 Quid? credebas, dormienti hæc tibi confecturos Deos? Ad. iv, 5. 59 Magis unum etiam instare, ut hodie conficerentur nuptiæ Hea. v, 1. 22 Cura confectus (animus,) stupet A. ii, 1. 4 Nunc una mihi res etiam restat, quæ est conficiunda Ph. v, 5. 3

Confidens. Nescio qui senex modo venit, ellum, confidens, catus A. v, 2. 14 Homo confidens Ph. i, 2. 73

Confidenter. In qua re nunc tam confidenter restas, stulta? Hea. v, 3. 7

Confidentia. Tum quæ ejus confidentia est! Eu. v, 1. 23 O ingentem confidentiam! A. v, 3. 5

Confido. Salvom adfuturum esse hic, confido, propediem Hea. i, 1. 108 Quæ ego illis inesse video, ut confidam fore, ita ut volumus Ad. v, 3. 40

Confingo. Omnia hæc confingam Ph. i, 2. 81 Lacrumæ confictæ dolis A. iii, 3. 26

Confio. Hoc confit, quod volo Ad. v, 8. 23 Et spero, confore A. i, 1. 140

Confiteor. Atque hoc confiteor, jure mihi obtigisse A. iii, 5. 1 Ignosce: orat: confitetur: purgat Ph. v, 8. 46 Confitere, tuum non esse Hea. v, 3. 13 Egone confitear, meum non esse filium, qui sit meus? Hea. v, 3. 14 Quod ambo con-

ſtramini sine periclo esse Hea. ii, 3. 97

Conflicto. Nec cum hujusmodi unquam usus venit, ut conflictares malo Ph. iii, 2. 20

Conflictor. Nam qui cum ingeniis conflictatur ejusmodi A. i, 1. 66

Conflo. Sæpe ex hujusmodi re quapiam, et malo principio, magna familiaritas conflata est Eu. v, 2. 36

Confugio. Nunc huc confugit He. iii, 3. 24 Neque tu scilicet eo nunc confugies Hea. iv, 5. 46 Memini, ad me nocte prima confugere anhelantem domum He. v, 3. 25

Confuto. Confutavit verbis admodum iratum patrem Ph. iii, 1. 13 Hic, ita ut liberos est æquom, dictis confutabitur Hea. v, 1. 76

Conger vel Congrus. Congrum istum maximum in aqua sinito ludere Ad. iii, 3. 23

Congero. Cum in cellulam ad te patris penum omnem congerebam clanculum Eu. ii, 3. 18

Conglutino. Meretricios amores nuptiis conglutinas? A. v, 4. 10

Congredior. Congredere actutum Ph. v, 6. 12

Congruo. Mulier mulieri magis congruit Ph. iv, 5. 14 Omnes congruunt: unum cognoris: omnes noris Ph. ii, 1. 34 Concede hinc domum, ne nos inter nos congruere sentiant Hea. iii, 1. 91

Conjecto. Neque scio quid dicam, aut quid conjectem Eu. iii, 4. 5

Conjectura. Ex quibus conjectura facile fit Ad. v, 3. 36 Qui conjecturam hanc nunc facio A. iii, 2. 32 Quantum ex ipsa re conjecturam cepimus Hea. ii, 3. 25 Ego de me facio conjecturam Hea. iii, 3. 13

Conjicio. Suspicor. Annos sexaginta natus es, aut plus eo, ut conjicio Hea. i, 1. 11 Tu conjicito cetera Ph. i, 3. 14 Nequeo satis mirari, neque conjicere Eu. iii, 4. 9

Conjicio. Jacio. In nuptias conjeci herilem filium Ad. iii, 4. 23 In quod me conjeci malum? He. i, 2. 57 Qui me hodie ex tranquillissima re conjecisti in nuptias A. iii, 5. 14 Hæc ubi aperuit ostium, continuo hic se conjecit intro Hea. ii, 3. 36 Ne me in lætitiam frustra conjicias Hea. ii, 3. 51 Ne me in breve conjicias tempus, gaudio hoc falso frui He. v, 4. 2 Aliquid convasassem, atque hinc me conjicerem protinus in pedes Ph. i, 4. 13 Si omnes hunc conjectum in nuptias inimici vellent A. iv, 1. 43

Conjugium. Consuetudine et conjugio liberali devinctum A. iii, 3. 29

Conjuratio. Quid hoc genus est? quæ hæc est conjuratio? He. ii, 1. 1

Conor. At ego obviam conabar tibi, Dave Ph. i, 2. 2 Scio quid conere A. iv, 2. 20 Si sensero hodie quicquam in his te nuptiis fallaciæ conari, quo fiant minus A. i, 2. 26 Hem, egone istuc conari queam? A. i, 5. 35 Conari manibus, pedibus, noctesque et dies A. iv, 1. 53

Conqueror. Neque voce alia, ac res monebat, ipsa poterat conqueri He. iii, 3. 15

Conscindo. Vestem omnem miseræ discidit: tum ipsam capillo conscidit Eu. iv, 3. 4 Virgo conscissa veste lacrumans obticet Eu. v, 1. 4

Conscius, a, um. Parturire eam, neque gravidam esse ex te, solus conscius He. iii, 3. 32 Qui tam audacis facinoris mihi conscius sis? Ph. i, 3. 4 Ubi comperi ex iis, qui ei fuere conscii Hea. i, 1. 69 Ego, pol, quæ mihi sum conscia, hoc certo scio Eu. i, 2. 119 Postremo, quando ego conscia mihi sum, a me culpam esse hanc procul Ad. iii, 2. 50

Consector. Est genus hominum, qui esse primos se omnium rerum volunt, nec sunt: hos consector Eu. ii, 2. 18

Consequor. Ego consequor Hea. ii, 3. 36 Recta consequor He. iii, 3. 12 Mater consequitur He. iii, 3. 18 Cum eam consequitur alienus puer He. iv, 4. 27 Bacchis consecuta est ilico Hea. v, 1. 32 Quæ consecuta est nox He. i, 2. 62 Matrem ipsam ex ægritudine miseram mors consecuta est Ph. v, 1. 22 Sed quam cito sunt consecutæ mulieres! Hea. ii, 3. 134 I, sodes, intro; consequar jam te, mea mater He. iii, 2. 23 Hasce ornamentis consequentur alteræ Hea. iv, 7. 9 Necesse est, Clitipho, consilia consequi consimilia Hea. i, 2. 35

Conserva. Summa forma conservam domi videbit Eu. ii, 3. 74 Conservam esse credidi. Py. Conservam! Eu. v, 2. 19. 20

Conservo. Conservasti te, atque illam Hea. iv, 1. 40 Conserva, quære, parce Ad. v, 3. 27

Conservus. Conservis ad eundem istunc præcipio modum Ad. iii, 3. 70

Considero. Cum egomet nunc mecum in animo vitam tuam considero Hea. ii, 4. 5

Consilium. Consilium illud rectum

est de occludendis ædibus Eu. iv, 7. 14 Si sanus sies, jube illam redire. Pa. Non est consilium, pater He. iii, 5. 44 Hoc vostrum consilium fuit Ph. v, 7. 41 Simul sceleratus Davus si quid consilî habet, ut consumat A. i, 1, 132 Quid cum illo consilii captet A. i, 1. 143 Neque pol consilii locum habeo, neque auxilii copiam A. ii, 1. 20 Reviso quid agant, aut quid captent consilii A. ii, 4. 1 Cum intellexeras, id consilii capere A. iii, 2. 38 Quandoquidem tam iners, tam nulli consilii sum A. iii, 5. 2 Neque ædepol, quid nunc consilii capiam, scio, de virgine istac Eu. v, 2. 28 Pectore consistere nihil consilii quit Ad. iv, 4. 4 Quæso, quid istuc consilii est? He. iv, 2. 12 Quid das consilii? He. iv, 4. 93 Quod quidem me factum consilii incertum facit Ph. iv, 1. 12 Huic equidem consilio palmam do Hea. iv, 3. 31 Eo pacto et gnati vitam, et consilium meum cognosces A. i, 1. 22 Ad te advenio, spem, salutem, auxilium, consilium expetens A. ii, 1. 19 Vah! consilium callidum A. iii, 4. 10 Si hunc conjectum in nuptias inimici vellent: quod, nisi hoc, consilium darent? A. iv, 1. 45 Consilium quæro A. iv, 2. 19 Repudio, quod consilium primum intenderam A. iv, 3. 18 Quæ res in se neque consilium, neque modum habet ullum Eu. i, 1. 12 Simul consilium cum re amisti? Eu. ii, 2. 10 Nunquam vidi melius consilium dari Eu. ii, 3. 84 Consilium volo capere una tecum Eu. iii, 5. 66 Qui mihi consilium dedit, ut facerem Eu. v, 9. 15 Etsi consilium, quod cepi, rectum esse et tutum scio Hea. ii, 3. 86 Age, age, cedo istuc tuum consilium: quid id est? Hea. ii, 3. 91 Nonne id flagitium est, te aliis consilium dare? Hea. v, 1. 49 Mihi, qui id dedissem consilium, egit gratias Ad. iii, 3. 14 Is, quod mihi de hac re dederit consilium, id sequar Ad. iii, 4. 54. Ph. ii, 4. 21 Arbitror, te tuum consilium contemsisse He. i, 2. 15 Sed non minuam meum consilium He. iv, 3. 10 Hoc consilium, quod dicam, dedit Ph. i, 2. 74 Nullus es, Geta, nisi jam aliquod tibi consilium celere repperis Ph. i, 4. 1 Hujus consilio fretus sum A. ii, 1. 36 Quasi tu dicas, factum id consilio meo A. iii, 2. 22 Ne tu hoc mihi posterius dicas, Davi factum consilio, aut dolis A. iii, 2. 29 Eam consilio regere non potes Eu. i, 1. 13 Qua spe, aut quo consilio huc imus? Eu. v, 8. 1 Aut consolando, aut consilio, aut re juvero Hea. i, 1. 34 Irrides in re tanta? neque me quicquam consilio adjuvas? Hea. v, 2. 29 Quem (amorem) ego tum consilio missum feci He. iii, 3. 48 Cujus hæc fiunt consilio omnia He. iii, 5. 64 Aderam, cujus consilio ea par fuerat prospici He. iv, 1. 46 Ut aiebat, de ejus consilio sese velle facere, quod ad hanc rem attinet Ph. iii, 1. 17 Modo ut hoc consilio possiet discedi, ut istam ducat Ph. v, 2. 8 Hic reddes omnia, quæ nunc sunt certa ei consilia, incerta ut sient A. ii, 3. 16 Jam instructa sunt mihi in corde consilia omnia Ph. ii, 2. 7 Ipsus mihi Davos, qui intimus est eorum consiliis, dixit A. iii, 3. 44 Facile omnes, cum valemus, recta consilia ægrotis damus A. i, 1. 9 Mea consilia ut tibi credam omnia Eu. i, 2. 48 Credere omnem exercitum, consilia Eu. iii, 1. 13 Necesse est, Clitipho, consilia consequi consimilia Hea. i, 2. 35 Conferunt consilia adolescentes Hea. iii, 1. 65 Quod si omnes omnia sua consilia conferant Ad. iii, 2. 1 Illi credunt consilia omnia Ad. v, 4. 18 Quo consilia hæc referam? Ph. v, 1. 1 Viden' me tuis consiliis miserum impeditum esse? A. iii, 5. 10 Quantasque hic suis consiliis mihi confecit solicitudines A. iv, 1. 26 Natura tu illi pater es, consiliis ego Ad. i, 2. 46

Consimilis. Cujus mos maxume est consimilis vostrum; hi se ad vos applicant Hea. ii, 4. 13 Quod magis credendum siet, id quod est consimilis moribus Hea. v, 3. 17 Quia consimilem luserat jam olim ille ludum Eu. iii, 5. 38 Isti formæ ut mores consimiles forent Hea. ii, 4. 2 Necesse est, Clitipho, consilia consequi consimilia Hea. i, 2. 35

Consisto. Ubi ad ipsum veni diverticulum, constiti Eu. iv, 2. 7 Otiose nunc jam illico hic consiste Ad. ii, 1. 2 Pectore consistere nihil consilii quit Ad. iv, 4. 4

Consobrinus. Cedo, quid reliquit Phania, consobrinus noster? He. iii, 5. 9

Consolor. Quid consolare me? He. iii, 1. 13 Illam miseram, quam nunc intus scio esse exanimatam metu, consolare Ph. iii, 3. 33 Istam, quod potes, fac consolere Ad. iii, 5. 2 Aut consolando, aut consilio, aut re juvero Hea. i, 1. 34

Conspectus. Tuum conspectum fugitat, propter peccatum Hea. iii, 1. 25 Etsi scio, pol, iis fore meum conspectum invisum hodie He. v, 2. 22 Ipsum ges-

tio dari mihi in conspectum Ph. ii, 1. 31 Itane patris ais conspectum veritum hinc abisse? Ph. ii, 2. 1 Neque mihi in conspectum prodit Ph. ii, 4. 3 Neque virgo est usquam: neque ego, qui illam e conspectu amisi meo Eu. ii, 3. 2 Fugere e conspectu ilico: videre nolle He. i, 2. 107

Conspicor. Cur ergo in his ego te conspicor regionibus? Eu. v, 9. 32 Neque tam vesperi domum revortor, quin te in fundo conspicer fodere Hea. i, 1. 16

Constabilio. Tuam rem constabilisses Ad. v, 1. 9

Constituo. Nam constitui cum quodam hospite, me esse illum conventuram He. i, 2. 120 Quod constitui me hodie conventurum eum He. iii, 4. 23 Et is hodie venturum ad me constituit domum Eu. i, 2. 125 Nam illi mihi dotem jam constituerunt dare Ph. iv, 3. 71 Aut cum venturam dixero et constituero Hea. iv, 4. 4 Quia olim in hunc (diem) sunt constitutæ nuptiæ A. i, 5. 34 Locus, tempus constitutum est Eu. iii, 4. 3

Constringo. Hunc pro mœcho postea comprehendere intus, et constrinxere Eu. v, 6. 23 Quadrupedem constringito A. v, 2. 24

Consuefacio. Nihil prætermitto: consuefacio Ad. iii, 3. 60 Ea ne me celet, consuefeci filium Ad. i, 1. 29 Hoc patrium est, potius consuefacere filium, sua sponte recte facere, quam alieno metu Ad. i, 1. 49

Consuesco. Quid illi tandem creditis fore animi misero, qui cum illa consuevit prius? Ad. iv, 5. 32 Cum ejus consuevit olim matre in Lemno clanculum Ph. v, 6. 33 Quicum tot consuesset annos He. iv, 1. 40

Consuetudo. Ut neque me consuetudo, neque amor, neque pudor commoveat A. i, 5. 44 Etsi amor me graviter, consuetudoque ejus tenet He. iii, 3. 44 Hic, parvæ consuetudinis causa, hujus mortem tam fert familiariter A. i, 1. 83 Propter hujusce hospitæ consuetudinem? A. ii, 6. 8 Cotidianæ vitæ consuetudinem Hea. ii, 3. 42 Mitto rem: consuetudinem ipsorum Ad. v, 3. 34 Quam mox veniat, qui adimat hanc mihi consuetudinem Ph. i, 3. 9 Consuetudine, et conjugio liberali devinctum A. iii, 3. 28 Vetere in nova cœpi uti consuetudine He. Alt. Prol. 29 Antiqua ut consuetudine agitarem libere inter vos convivium He. i, 2. 17

Consuetus, a, um. Ut consuetum facile amorem cerneres A. i, 1. 108

Consulo. Pessume istoc in te atque in illum consulis Hea. iii, 1. 28 Tun' consulis quicquam? Ad. i, 2. 47 Quæ vos propter adolescentiam consulitis parum Ad. v, 9. 36 Recte ego consului meæ He. iv, 1. 44 Post consulam Ad. v, 9. 25 Quod ad hanc rem opus est, porro consule Ad. iii, 2. 37 Id oro te, in commune ut consulas A. iii, 3. 16 Quid me fiat, parvi pendis, dum illi consulas Hea. iv, 3. 37 Ut id consulerem, interea vita ut in tuto foret Ph. v, 1. 7 Illi certe, quæ nunc tibi domi est, consuleres Ph. iii, 1. 4 Consulere in longitudinem Hea. v, 2. 10 Dum tempus consulendi est He. v, 1. 19 Cui de integro est potestas etiam consulendi, quid velis Ph. i, 3. 22 Ut qui mihi consultum optume velit esse Ph. i, 3. 1

Consultatio. Nulla tibi, Pamphile, hic jam consultatio est He. iv, 4. 28

Consumo. Quod in opere faciundo operæ consumis tuæ Hea. i, 1. 21 In apparando consumunt diem Ad. v, 7. 2 Si quid consili habet, ut consumat nunc A. i, 1. 133 Sumat, consumat, perdat, decretum est pati Hea. iii, 1. 56

Consusurro. Syrus cum illo vestro consusurrat Hea. iii, 1. 64

Contamino. Ne hoc gaudium contaminet vita ægritudine aliqua Eu. iii, 5. 4 Multas contaminasse Græcas Hea. Prol. 17 In eo disputant, contaminari non decere fabulas A. Prol. 16

Contego. Illi miseræ, indigne factam injuriam contexeris He. iii, 3. 41

Contemno. Hic ego illum contemsi præ me Eu. ii, 2. 8 Numquid habes, quod contemnas? tacent: satis laudant Eu. iii, 2. 22 Nam quo redibo ore ad eam, quam contemserim? Ph. v, 7. 24 Arbitror, te tuum consilium contemsisse He. i, 2. 15 O Dave, itan' contemnor abs te? A. iii, 2. 12 Quot modis contemtus, spretus? A. i, 5. 13 Tamen contemtus abs te. hæc habui in memoria Eu. i, 2. 90

Contemplor. Voltum contemplamini Ph. i, 4. 33 Contemplamini me Ph. iii, 3. 17 At, ut satis contemplata modo sis, mea nutrix Hea. iv, 1. 4

Contentus, a, um. Quia neque tu uno eras contenta Eu. i, 2. 42 Quæ paululo tum erat contenta Hea. iii, 1. 37

Contero. Quid hic conterimus operam frustra? Ph. i, 4. 32 Contrivi in

quærendo vitam, atque ætatem Ad. v, 4. 15 Ita cursando, atque ambulando totum hunc contrivi diem He. v, 3. 17

Continens. Hoc nemo fuit magis continens Eu. ii, 1. 21

Continentia. Spectatum satis putabam, et magnum exemplum continentiæ A. i, 1. 65

Contineo. Quæ vera audivi, taceo, et contineo optume Eu. i, 2. 23 Vix me contineo, quin involem in capillum Eu. v, 2. 20 Ruri fere se continebat Ph. ii, 3. 17 Continebit posthac, si sapiet, manus Ad. iv, 2. 26 Equidem cupio: et vix contineor He. iv, 3. 9

Contingo. Hanc mihi expetivi, contigit A. iv, 2. 13 Cui tam subito tot contigerint commoda Eu. v, 9. 3 Ut hæc, quæ contigerint, sciat? Ph. v, 6. 5 Velle te id, quod non potest contingere Hea. ii, 3. 83 Hæc tot propter me gaudia illi contigisse lætor He. v, 3. 35

Continuo. Egomet continuo mecum A. i, 1. 55 Mors continuo ipsam occupat A. i, 5. 62 Continuo ad te properans percurro ad forum A. ii, 2. 18 Ego me continuo ad Chremem A. ii, 2. 24 Continuo dari tibi verba censes A. iii, 2. 24 Continuo palam est Eu. i, 2. 24 Continuo adcurrit ad me Eu. ii, 3. 43 Ubi nominabit Phædriam, tu Pamphilam continuo Eu. iii, 1. 51 Quæ volo, simul imperabo: post continuo exeo Eu. iii, 2. 40 Continuo hæc adornant, ut lavet Eu. iii, 5. 34 Ille continuo irasci: neque negare audere Eu. iv, 1. 4 Hæc ubi aperuit ostium, continuo hic se conjecit intro Hea. ii, 3. 36 Mulier telam deserit continuo Hea. ii, 3. 65 Continuo hic adero Hea. iii, 1. 96 Continuo injecisse verba tibi Dromonem Hea. v, 1. 19 Miror, continuo non jussisse abripi me Hea. v, 2. 48 Quin pugnus continuo in mala hæreat Ad. ii, 1. 17 Patrem continuo convenit Philumenæ He. i, 2. 116 Omnem rem narrabit, scio, continuo sola soli He. iii, 2. 15 Continuo voltum earum sensi immutari He. iii, 3. 9 Continuo exponetur He. iii, 3. 40 Aderit continuo, hoc ubi ex te audierit He. v, 3. 15 Hic Phædria continuo quamdam nactus est puellulam Ph. i, 2. 31 Ibi continuo Antipho Ph. i, 2. 51

Contortor. Bonorum extortor, legum contortor Ph. ii, 3. 27

Contra. Si scias, quod donum huic dono contra comparet Eu. ii, 3. 63 Si laudabit hæc illius formam: tu hujus contra Eu. iii, 1. 54 Voluit facere contra huic ægre Eu. iv, 1. 10 Uxorem nunquam habui. ille contra, hæc omnia Ad. i, 1. 19 Ille ut item contra me habeat, facio sedulo Ad. i, 1. 25 Age, age, nunc experiamur contra hæc, quid ego possiem blande dicere Ad. v, 4. 23 Hiscine tu, amabo, non contra insidiabere? He. i, 1. 13 Nunc tibi me certum est contra gratiam referre He. iv, 2. 7 At tu mihi contra nunc videre fortunatus, Phædria Ph. i, 3. 21 Nunc contra omnia hæc; repperi, qui det, neque lacrumet Ph. iii, 2. 36 Audi nunc contra jam Ph. iv, 4. 19

Controversia. Nam sine controversia a Diis solus diligere, Antipho Ph. v, 6. 14

Contumelia. Quid est, si non hæc contumelia est? A. i, 5. 2 Nam istæc quidem contumelia est Hea. iii, 3. 5 Ne ulla merito contumelia fieri a vobis posset He. iii, 5. 20 Unum hoc scito: contumeliæ me non fecisse causa, sed amoris Eu. v, 2. 38 Hanccine ego ut contumeliam tam insignem in me accipiam? Eu. iv, 7. 1 Ad contumeliam omnia accipiunt magis Ad. iv, 3. 15 Quin novo modo ei faceres contumeliam Ph. v, 7. 79 Etsi ego digna hac contumelia sum maxume Eu. v, 2. 26 Non perpeti meretricum contumelias? Eu. i, 1. 3 Tegere contumelias He. i, 2. 91 Absenti tibi te indignas, seque dignas contumelias nunquam cessavit dicere hodie Ph. ii, 3. 29 Dumque ejus libido occlusa est contumeliis A. iii, 3. 25

Contumeliose. En unquam cuiquam contumeliosius audistis factam injuriam? Ph. ii, 3. 1

Conturbo. Conturbasti mihi rationes omnes Eu. v, 2. 29

Convaso. Aliquid convasassem, atque hinc me conjicerem protinus in pedes Ph. i, 4. 13

Convenio. Sed visne adesse me una, dum istam convenis? He. iv, 4. 103 Nomen non convenit A. v, 4. 39 Haud convenit una ire cum amica imperatorem in via Eu. iii, 2. 41 Non convenit, qui illum ad laborem impulerim, nunc me ipsum fugere Hea. i, 1. 113 In me quidvis harum rerum convenit Hea. v, 1. 3 Patrem continuo convenit Philumenæ He. i, 2. 116 Hanc mihi expetivi, contigit: conveniunt mores A. iv,

2. 13 Hæc fratri mecum non conveniunt Ad. i, 1. 34 Primo dies complusculos bene conveniebat sane inter eas He. i, 2. 103 Etiam puerum inde abiens conveni Chremis A. ii, 2. 31 Conveni hodie adveniens quemdam mei loci hinc, atque ordinis Eu. ii, 2. 3 Quæ convenere in Andriam A. Prol. 13 Nunc Chremem conveniam A. iii, 2. 48 Tace! egomet conveniam jam ipsum Ad. ii, 2. 1 Fratrem conveniam, Hegio Ad. iii, 4. 53 Micionem, si apud forum est, conveniam Ad. iii, 5. 3 Ego Æschinum conveniam Ad. iv, 5. 2 Ego hos conveniam Ad. iv, 7. 39 Quid vis dicam? an conveniam modo? He. iii, 4. 22 Conveniet numerus, quantum debui Ph. i, 2. 3 Callidemidem hospitem Myconium, conveni He. iii, 4. 19 Abi: solum solus conveni He. iv, 1. 42 At ego hinc me ad forum, ut conveniam Pamphilum A. i, 3. 22 Nunc id prodeo, ut conveniam Parmenonem Eu. v, 7. 4 Transito ad uxorem meam, ut conveniat hanc, priusquam hinc abeat Ph. iv, 5. 7 Num videntur convenire hæc nuptiis? A. ii, 2. 29 Convenire et conloqui Eu. iii, 2. 14 Quicquid est, volo scire, atque hominem convenire Ad. i, 2. 74 Dic convenisse; egisse te de nuptiis Hea. iv, 8. 23 Ut rogem, quod tempus conveniendi patris me capere jubeat? Ph. v, 4. 9 Quantum potest, nunc conveniendus Phormio est Ph. v, 7. 3 Laches me nunc conventam esse expetit He. v, 1. 1 Quod constitui me hodie conventurum eum He. iii, 4. 23 Nec conventurum inter nos posthac esse arbitror He. iv, 4. 37 Constitui, me esse illum conventuram He. i, 2. 121

Conventus. Comitum conventus, strepitus He. Alt. Prol. 27

Converto vel Convorto. Transacta re, convortam me domum Ad. ii, 4. 22 Deum sese in hominem convertisse Eu. iii, 5. 40 Non posse jam ad salutem converti hoc malum A. iv, 1. 49

Convicium. Ante ædes non fecisse, erit melius, hic convicium Ad. ii, 1. 26

Convinco. Convincas esse illum tuum? Hea. v, 3. 15 Convincas facile ex te natum Hea. v, 3. 18

Conviva. Tum me convivam solum abducebat sibi Eu. iii, 1. 17 Egomet convivas moror Hea. i, 1. 120

Convivium. In convivium illam? (adducas) Eu. iv, 1. 12 Apparare de die convivium Ad. v, 9. 8 Antiqua ut consuetudine agitarem libere inter vos convivium He. i, 2. 18 Quo pacto Rhodium tetigerim in convivio Eu. iii, 1. 30 Una in convivio erat hic Eu. iii, 1. 32 Ille suam semper egit vitam in otio, in conviviis Ad. v, 4. 9

Convivor. Nolunt crebro convivarier Hea. i, 2. 32

Convolo. Populus convolat: tumultuantur He. Alt. Prol. 32

Copia. Perfecit, sibi ut inspiciundi esset copia Eu. Prol. 21 Si non tangendi copia est Eu. iv, 2. 11 Amica tecum sine metu ut sit, copia est Hea. ii, 3. 87 Ego in eum incidi infelix locum, ut neque mihi ejus sit amittendi, nec retinendi copia Ph. i, 3. 24 Neque pol consilii locum habeo, neque auxilii copiam A. ii, 1. 20 Date crescendi copiam; novarum qui spectandi faciunt copiam sine vitiis Hea. Prol. 28. 29 Nam ea res dedit tum existumandi copiam Hea. ii, 3. 41 Ne quam aliam quærat copiam, ac te deserat Hea. v, 1. 54 Obsecrat, sibi ut ejus faciat copiam Ph. i, 2. 63 Quid ego ex hac inopia nunc capiam; et quid tu ex hac copia Ph. i, 3. 15

Copiæ, arum. In angustum oppido nunc meæ coguntur copiæ Hea. iv, 2. 2 Militem secum ad te quantas copias adducere? Eu. iv, 6. 17

Coquo. Atque ibi, favillæ plena, fumi, ac pollinis, coquendo sit faxo, et molendo Ad. v, 3. 61

Coquus. Concurrunt læti mi obviam cupedinarii omnes, cetarii, lanii, coqui Eu. ii, 2. 26

Cor. Aut tibi nuptiæ hæ sunt cordi. Pa. Cordi? A. ii, 1. 28 Neque meo cordi esse quenquam cariorem hoc Phædria Eu. i, 2. 121 Uterque utrique est cordi Ph. v, 3. 17 Cura ex corde excessit He. iii, 2. 12 Jam instructa sunt mihi in corde consilia omnia Ph. ii, 2. 7

Coram. Non imperabat coram A. iii, 2. 10 Sine, illum huc coram adducam A. v, 3. 29 Rogitas? quæ mihi ante oculos coram amatorem adduxti tuum! Eu. iv, 7. 24 Ah, vereor coram in os te laudare amplius Ad. ii, 4. 5 Coram ipsum cedo Ad. iii, 4. 38 Te ipsum purgare ipsis coram, placabilius est Ad. iv, 3. 17 Quæ tute dudum coram me incusaveras Ph. v, 7. 21

Corinthius. Fuit quædam anus Corinthia hic Hea. iii, 3. 39 Erat hic Corinthia anus, haud impura Hea. iv, 1. 16

Corinthus. Quæ cum milite Corin-

thum hinc sum profecta inhumanissimo He. i, 2. 11 Est e Corintho hic advena anus paupercula Hea. i, 1. 44

Cornu. Tu, Simalio, in sinistrum cornu Eu. iv, 7. 5

Corpus. Corpus solidum, et succi plenum Eu. ii, 3. 26 Quæ habitudo est corporis! Eu. ii, 2. 11 Tu mihi es germanus pariter corpore et animo Ad. v, 8. 34

Corrado. Corrasi omnia, ancillas, servos H. i, 1. 89 Minas decem corradet alicunde Ad. ii, 2. 34 Ei, credo, munus hoc corraditur Ph. i, 1. 6

Corrector. Corrector! nempe tua arte viginti minæ pro Psaltria periere Ad. iv, 7. 24

Corrigo. Quod peccatum a nobis ortum est, corrigo Ad. iv, 3. 2 Nisi quia correxit miles, quod intellexi minus Eu. iv, 5. 11 Vobis corrigemus, te judice ipso He. ii, 2. 12 Illud, quod cecidit forte, id arte ut corrigas Ad. iv, 7. 23 Corrigere mihi gnatum porro enitere A. iii, 4. 17 Consulitis parum, hæc reprehendere, et corrigere me Ad. v, 9. 37 At si corrigitur, quot commoditates, vide A. iii, 3. 37

Corripio. Modo me intro ut corripui timidus He. iii, 3. 5 Corripui ilico me inde lacrumans He. iii, 3. 16 Ita corripuit derepente tacitus sese ad filiam He. iv, 1. 3

Corrumpo. Sed non adeo, ut mea facilitas corrumpat illorum animos He. ii, 2. 6 Prandium corrumpitur Ad. iv, 2. 49 Hi (pisces) mihi ne corrumpantur, cautio est Ad. iii, 3. 67 Sed vereor, ne mulier me absente hic corrupta sit Hea. ii, 2. 2 Inveniet inopem potius, quam te corrumpi sinat A. ii, 3. 22 Tu illum corrumpi sinis Ad. i, 2. 17

Corruptela. Eccum adest communis corruptela nostrum liberum Ad. v, 3. 7

Cras. Cras est mihi judicium Eu. ii, 3. 46 Thais maximo te orabat opere, ut cras redires Eu. iii, 3. 27 De argento, somnium: mox; cras redi Ad. ii, 1. 50 Rus cras cum filio cum primo lucu ibo hinc Ad. v, 3. 54 Cras mane Ph. iii, 2. 46

Crassus. Magnus, rubicundus, crispus, crassus, cæsius He. iii, 4. 26

Cratinus. Scin' Cratini, hujus ditis, ædes? Ad. iv, 2. 42 Ego Cratinum censeo, si tibi videtur. De. Dic, Cratine Ph. ii, 4. 7. 8

Creber, bra, brum. Hæccine erant itiones crebræ, et mansiones diutinæ Lemni? Ph. v, 8. 28.

Crebro. Scortari crebro nolunt; nolunt crebro convivarier Hea. i, 2. 32 Quia ruri crebro esse soleo He. ii, 1. 18 Vereor, si clamorem ejus hic crebro audiat He. iii, 3. 52

Credibilis, le. Hoccin' est credibile, aut memorabile? A. iv, 1. 1

Credo. Quem ego credo manibus pedibusque obnixe omnia facturum A. i, 1. 134 Credo, impetrabo A. ii, 1. 13 Quem ego nunc credo, me quærere A. ii, 2. 4 Credon' tibi hoc? A. iii, 2. 17 Unde id scis? Da. Audivi, et credo A. iii, 2. 31 Satis credo, si advigilaveris A. iv, 1. 50 Credo: et id facturas, Davos dudum prædixit mihi A. v, 1. 21 Tuam inveniri gaudeo Pa. Credo, pater A. v, 4. 36 Omnes nos gaudere hoc, Chreme, te credo, credere. Ch. Ita me Di ament, credo A. v, 4. 44 Illam me credo haud nosse A. v, 4. 49 Credo, ut fit, misera præ amore exclusti hunc foras Eu. i, 2. 18 Numquidnam quod nolis, vides? Pa. Te. Gn. Credo Eu. ii, 2. 41 Perpulchra credo dona, haud nostris similia Eu. iii, 2. 15 Credo ei placere hoc Eu. iii, 3. 14 Credo equidem illum jam adfuturum esse Eu. iv, 6. 1 Nescio; nisi amasse credo Pamphilam Eu. v, 1. 11 Debeam, credo, isti quicquam furcifero, si id fecerim Eu. v, 2. 23 Nihil tibi quicquam credo Eu. v, 2. 45 Non pol credo, Chærea Eu. v, 2. 62 Reddam hercle. Py. Credo Eu. v, 7. 18 Gaudeo. Ch. Satis credo Eu. v, 9. 21 Ita credo Hea. i, 2. 37. iv, 3. 10 Si hæc sunt vera, ita uti credo Hea. ii, 3. 55 Credo Hea. ii, 4. 20. iv, 5. 39. Ad. v, 9. 15. Ph. ii, 1. 25. iv, 3. 5 Credo; neque id injuria Hea. iii, 3. 20 Etsi incredibile est, credere? Credo Hea. iv, 1. 12 Credo, id cogitasti Hea. iv, 1. 28 Pudore et liberalitate liberos retinere satius esse credo, quam metu Ad. i, 1. 33 Credo jam, ut solet, jurgabit Ad. i, 1. 54 Postremo, nuper, credo, jam omnium tædebat Ad. i, 2. 70 Credo istuc melius esse Ad. ii, 2. 13 Credo abductum in ganeum aliquo Ad. iii, 3. 5 Credo, ut est dementia Ad. iii, 3. 35 Cum maxume operis aliquid facere credo Ad. iv, 1. 2 Nisi me credo huic esse natum rei Ad. iv, 2. 6 Credo hercle Ad. iv, 5. 49 Facturum credo Ad. iv, 7. 32 Si adesset, credo, ibi ejus commiseresceret He. i, 2. 54 Credo ita videri tibi He. i, 2. 66 Nemini plura acerba esse credo

ex amore oblata He. iii, 1. 1 Credo, ipsum ad me exire He. iv, 1. 6 Credo: neque adeo arbitrari patris est aliter He. iv, 1. 14 Nullam pol credo mulierem me miseriorem vivere He. iv, 1. 51 Credo ea gratia concordes magis fore He. iv, 3. 11 Puerum injussu, credo, non tollent meo He. iv, 4. 82 Credo, ædepol, te nonnihil mirari He. v, 1. 5 Me exspectat, credo: adibo He. v, 4. 15 Ei, credo, munus hoc corraditur Ph. i, 1. 6 Ad precatorem adeam, credo Ph. i, 2. 90 Ego sedulo hunc dixisse credo Ph. ii, 4. 13 At meo merito, credo Ph. v, 8. 42 Quas credis esse has, non sunt veræ nuptiæ A. i, 1. 20 Itan' credis? A. ii, 3. 25 Qui credis? A. v, 4. 31 Quid? tu his rebus credis fieri? Eu. ii, 2. 14 Jam satis credis sobriam esse me? Eu. iv, 4. 36 Credis huic quod dicit? Eu. iv, 4. 38 Etiam nunc non credis? Ph. Mirum ni tu credis quod iste dicit Eu. iv, 4. 43 et 44 Credin'? Gn. Immo certe Eu. iv, 7. 42 Credin' te impune habiturum? Eu. v, 2. 13 Quid illi credis animi tum fuisse? Eu. v, 7. 14 Erras, si id credis, et me ignoras Hea. i, 1. 53 Quid illum porro credis facturum? Hea. iii, 3. 30 Atqui tu hanc jocari credis? Hea. iv, 4. 7 Ita aiunt. Ch. Et tu credis? Me. Omnia Hea. iv, 8. 13 An non credis? Ad. i, 2. 56 Sanum te credis esse? Ad. iv, 7. 30 Non mihi credis? Ph. iii, 2. 7 Etiam nunc credis, te ignorarier? Ph. v, 7. 38 Hic nunc me credit aliquam sibi fallaciam portare A. ii, 6. 1 Dum id rescitum iri credit, tantisper cavet Ad. i, 1. 45 Sostrata credit, mihi me Psaltriam hanc emisse Ad. iv, 4. 6 Quid illi tandem creditis fore animi misero? Ad. iv, 5. 31 Propter suam impotentiam se semper credunt negligi Ad. iv, 3. 16 Illi credunt consilia omnia Ad. v, 4. 16 Egon' cui daturus non sum, ut ei despondeam? Sy. Credebam. Ch. Minime Hea. iv, 5. 37 Neque ei credebam primo He. iv, 4. 91 Quid? credebas, dormienti hæc tibi confecturos Deos? Ad. iv, 5. 59 Sororem plerique esse credebant meam Eu. i, 2. 38 Egon' istuc facerem? Si. Credidi A. iii, 4. 5 Tuum ne, obsecro te, hoc dictum erat? vetus credidi Eu. iii, 1. 38 Conservam esse credidi Eu. v, 2. 19 Callidum et disertum credidi hominem Eu. v, 7. 10 Abii ad proximos, qui erant tibi: eis commisi, et credidi Hea. v, 2. 13 Quod ego nunquam credidi fore He. i, 2. 23 Sed non credidi adeo, ut etiam totam hanc odisset domum He. ii, 1. 24 Nam olim soli credidi, ea me abstinuisse He. iii, 3. 50 Non credidi ædepol adeo inhumanum fore He. iii, 5. 49 Ego etiam illorum esse hanc culpam credidi He. iv, 1. 20 Ego quoque etiam credidi He. v, 1. 35 Me hujusmodi esse sciebat: ego hunc esse aliter credidi Ph. iii, 2. 44 Credidi. quid ad me ibatis? Ph. v, 7. 7 An tu hunc credidisti esse, obsecro Eu. iv, 4. 12 Nisi si me in illo credidisti esse hominum numero Ad. iv, 3. 3 Me tum uxorem credidisti ducturum Ad. v, 3. 25 Alios tuam rem credidisti magis, quam tete, animadversuros? Ph. iii, 1. 3 Id sibi negoti credidit solum dari A. Prol. 2 Quæ mihi suum animum, atque vitam credidit A. i, 5. 37 Quid isti credam? res ipsa indicat Eu. iv, 4. 38 Quid ego, obsecro, huic credam, qui nihil dixit? Ph. v, 8. 8 Dum amicam meam esse credet, non committet filiam Hea. iv, 3. 36 Crede, inquam, hoc mihi, Pamphile A. ii, 4. 6 Crede hoc meæ fidei Eu. v, 2. 59 Crede, inquam, mihi Hea. i, 1. 33 Crede, et nostrum te esse credito Hea. v, 4. 11 Non est flagitium, mihi crede Ad. i, 2. 21 Crede hoc; ego meum jus persequar Ad. ii, 1. 9 Crede mihi, gaudebis facto Ph. iii, 2. 9 Quod illum facere credito Hea. iii, 3. 16 Nostrum te esse credito Hea. v, 4. 11 Aliquid credito, Phormio, esse causæ Ph. v, 6. 34 Oh, tibi ego ut credam, furcifer? A. iii, 5. 12 Mea consilia ut tibi credam omnia Eu. i, 2. 48 Sed qui istuc credam ita esse? He. i, 2. 28 Quam esse eum graviter laturum credam He. ii, 2. 19 Timeo, ne aliud credam, atque aliud nunties He. v, 4. 4 Factis, ut credam, facis He. v, 4. 17 Sed, qui istuc credam ita esse? Ph. v, 6. 15 Quid credas? A. iii, 2. 19 Ne vacuum esse me nunc ad narrandum credas A. iv, 2. 23 Non te credas Davom ludere A. iv, 4. 48 Hoc modo te obsecro, ut ne credas a me allegatum hunc senem A. v, 3. 28 Oro, ne quid credas me advorsum edictum facere esse ausam Hea. iv, 1. 10 Ut nihil credas intelligere, nisi idem dictum sit centies Hea. v, 1. 8 Credas animum ibi esse Hea. v, 5. 19 Quid credas jam? aut cui credas? Ad. iii, 2. 32 Aliquid moneat, ut illa, quæ te scire credas, nescias? Ad. v, 4. 3 Immo etiam, hoc qui occultari facilius credas, dabo He. v, 4. 29 Immo etiam dabo, quo magis credas Ph. v, 6. 38 Cave isti quidquam credas Ph. v, 8. 4 Vel hoc

quis non credat, qui norit te, abs te esse ortum? A. iii, 2. 9 Ut per me stetisse credat A. iv, 2. 16. 18 Ut, cum narret senex voster nostro; istam esse amicam gnati, non credat tamen Hea. iv, 3. 34 Qui imperium credat gravius esse, aut stabilius Ad. i, 1. 41 Ipsum id metuo, ut credant Ad. iv, 4. 17 Exple animum iis, ut credant He. v, 2. 21 Ne conficere credant argentum suum Ph. v, 5. 11 Non impulit me, hæc nunc omnino ut crederem A. iii, 2. 44 Si istuc crederem sincere dici Eu. i, 2. 96 Nec cum male facerem, crederem mihi impunius licere Hea. iii, 2. 49 Ni nossem causam, crederem vera hunc loqui Ph. ii, 1. 48 Sumeret alicunde. Ge. Hui! dixti pulchre, siquidem quisquam crederet Ph. ii, 1. 72 Per ego te Deos oro, ut ne illis animum inducas credere A. v, 1. 15 Nos gaudere hoc, te credo, credere A. v, 4. 44 Credere omnem exercitum, consilia Eu. iii, 1. 12 Quid? ilicone credere ea, quæ dixi, oportuit te? Eu. v, 7. 11 Principio ego vos credere ambos hoc mihi vehementer velim Eu. v, 9. 39 Nec tibi ille est credere ausus, quæ est æquom patri Hea. i, 1. 104 Vin' me istuc tibi, etsi incredibile est, credere? Hea. iv, 1. 11 Fac ut audeat tibi credere omnia Hea. v, 1. 53 Quandoquidem hoc nunquam mihi ipse voluit credere Ad. iv, 5. 6 Jurabat quoties, ut quivis facile posset credere He. i, 1. 4 Te hoc mihi cupio credere He. ii, 2. 23 Verere verba ei credere? Ph. i, 2. 11 Vin' me hoc credere? Ph. v, 3. 27 Pergin' credere? Ph. v, 8. 7 Si compererit crimini tua se falso uxor credidisse He. v, 2. 18 Bene factum te advenisse, Pamphile. Pa. Creditur He. iii, 5. 7 Ita ut justi, soli credita est Eu. v, 1. 15 Ignotum est: tacitum est: creditum est Ad. iii, 4. 28 Est vero huic credendum, Chreme? A. v, 4. 14 Sed, quod magis credendum siet, id Hea. v, 3. 16

Crepo. Sed quisnam? foris crepuit Ad. ii, 3. 11 Sed fores crepuere ab ea Eu. v, 8. 5 Sed quid crepuerunt fores hinc a me? Hea. i, 1. 121 Quid est, quod tam a nobis graviter crepuerunt fores? Hea. iii, 3. 52

Cresco. Plagæ crescunt Ph. v, 2. 16 Date crescendi copiam Hea. Prol. 28

Crimen. Si compererit crimini tua se falso uxor credidisse He. v, 2. 18 Hera in crimen veniet He. iii, 1. 55 Teque hoc crimine expedi He. v, 1. 28 Atque ex crimine hoc Antiphonem eripiam Ph. ii, 2. 8

Criminor. Hanc metui, ne me criminaretur tibi Eu. v, 2. 16

Crispus. Magnus, rubicundus, crispus, crassus, cæsius He. iii, 4. 26

Crito. Quem video? estne hic Crito sobrinus Chrysidis? A. iv, 5. 6 Andrium ego Critonem video? certe is est A. v, 4. 3 passim alibi

Cruciatus. Hanc jam oportet in cruciatum hinc abripi A. iv, 4. 47 Quo lubet cruciatu per me exquire He. v, 2. 7

Crucio. Chremes nimis graviter cruciat adolescentulum, nimisque inhumane Hea. v, 5. 1 Quæ nos semper omnibus cruciant modis Eu. ii, 3. 92 An cuiquam est usus homini, se ut cruciet? Hea. i, 1. 29 Ne crucia te, anime mi Eu. i, 2. 15 Crucior miser A. v, 2. 10 Crucior, bolum tantum mihi ereptum tam subito e faucibus Hea. iv, 2. 6

Crux. Quid meritus? Da. Crucem A. iii, 5. 15 In malam crucem! Ph. ii, 3. 21 Ni etiam nunc me hujus causa quærere in malo jubeas crucem? Ph. iii, 3. 11 Illis crucibus, quæ nos, nostramque adolescentiam habent despicatam, nunc referam gratiam Eu. ii, 3. 91

Ctesipho. O Ctesipho! Ct. O Syre! Æschinus ubi est? Ad. ii, 3. 7 Commissatorem haud sane commodum, præsertim Ctesiphoni Ad. v, 2. 9 Ctesiphonem video. lætus est de amica Ad. ii, 2. 44

Cubiculum. Credebas, illam sine tua opera in cubiculum iri deductum domum? Ad. iv, 5. 60

Cubo. Equidem filium tum etiam, si nolit, cogas, ut cum illa una cubet Ad. v, 3. 65 Cum virgine una adolescens cubuerit plus potus He. i, 2. 63

Cudo. Argentum cudo, quod tibi dem Hea. iv, 4. 18 Istæc in me cudetur faba Eu. ii, 3. 89

Cujus, a, um. Cedo, cujum puerum hic apposuisti? A. iv, 4. 24 Quid? virgo, cuja est? Eu. ii, 3. 29 Nunc qui scripserit, et cuja Græca sit Hea. Prol. 8 Suamne esse aiebat? Cr. Non. Ch. Cujam igitur? A. v, 4. 29

Culpa. In te omnis hæret culpa sola, Sostrata He. ii, 1. 32 Nostrane ea culpa est, an judicum? Ph. ii, 1. 45 Ibi culpam in te transferet A. ii, 3. 5 Ne post conferas culpam in me Eu. ii, 3. 97 Conscia mihi sum, a me culpam esse hanc procul Ad. iii, 2. 50 Ego etiam illorum esse hanc culpam credidi, quæ

te est penes He. iv, 1. 20 Ah! nullam de his rebus culpam commeruit tua He. iv, 4. 9 Arbitrabitur commeruisse culpam Ph. i, 4. 29 Si est, patrue, culpam ut Antipho in se admiserit Ph. ii, 1. 40 Esse in hac re culpam meritam non nego Ph. v, 8. 25 Quidquid hujus factum est, culpa non factum est mea Eu. v, 6. 10 Tua culpa Ad. ii, 2. 6 Hæc adeo mea culpa fateor fieri Ad. iv, 4. 19 Non mea opera, neque pol culpa evenit He. ii, 1. 31 Illius dices culpa factum He. ii, 1. 35 Matrem ex ea re me, aut uxorem in culpa inventurum arbitror He. iii, 1. 19 Neque mea culpa hoc discidium evenisse, id testor! He. iii, 5. 26 Censen' te posse reperire ullam mulierem, quæ careat culpa? He. iv, 4. 41 Nam is quidem in culpa non est He. iv, 4. 78 Sua culpa ut sciat lenem patrem illum factum me esse acerrimum Ph. ii, 1. 31 Nostrapte culpa facimus, ut malos expediat esse Ph. v, 2. 1 Minus queo viri culpa, quam me dignum est Ph. v, 3. 4

Culpo. Quod qui rescierint, culpent Eu. ii, 3. 95

Cum. Cum quibus erat cumque una A. i, 1. 36 Qui cum ingeniis conflictatur ejusmodi A. i, 1. 66 Gnatam cum dote summa filio ut daret A. i, 1. 74 Satis cum periclo A. i, 1. 104 Quid cum illo consilii captet A. i, 1. 143 Abin' hinc in malam rem cum suspicione isthac, scelus A. ii, 1. 17 Num quidnam amplius tibi cum illa fuit, Charine? A. ii, 1. 25 Quum istuc, quod postulo, impetro cum gratia A. ii, 5. 11 Cum ætate (amicitia) accrevit simul A. iii, 3. 7 Cum eo injuriam hanc expostulem? A. iv, 1. 15 Cum patre altercasti dudum A. iv, 1. 29 Cum Davo egomet vidi jurgantem ancillam A. v, 1. 19 Cum illa litigat A. v, 2. 12 Tamen hanc habere studeat cum summo probro? A. v, 3. 10 Habeat: valeat: vivat cum illa A. v, 3. 18 Dignus es cum tua religione, odio A. v, 4. 38 Date operam, et cum silentio animadvertite Eu. Prol. 44 Quam si des operam, ut cum ratione insanias Eu. i, 1. 18 Egon' quidquam cum istis factis tibi respondeam? Eu. i, 2. 73 Cum milite isto præsens, absens ut sies Eu. i, 2. 112 Me turpiter hodie hic dabo cum meo decrepito hoc Eunucho Eu. ii, 1. 25 Simul consilium cum re amisti? Eu. ii, 2. 10 Quis est tam potens cum tanto munere hoc? Eu. ii, 3. 61 Homo quatietur certe cum dono foras Eu. ii, 3. 66 Roget quis, quid tibi cum illa? Eu. iii, 3. 5 Ecquis cum ea una? Eu. iii, 3. 16 Ut vestem cum eo mutem A. iii, 5. 24 Ibi illa cum illo sermonem occipit Eu. iv, 1. 8 Abi hinc, quo dignus, cum donis tuis tam lepidis Eu. iv, 3. 9 Cistellam, Pythias, domo effer cum monumentis Eu. iv, 6. 15 In medium huc agmen cum vecti, Donax Eu. iv, 7. 4 Quid cum illo agas? Eu. iv, 7. 25 Quid cum illa rei tibi est? Eu. iv, 7. 34 Nolo me in via cum hac veste videat Eu. v, 2. 68 Quam ego cum una ancillula hic reliqui Hea. ii, 3. 11 Aut hæc cum illis sunt habenda, aut illa cum his amittenda sunt Hea. ii, 3. 84 Vobis cum uno semel, ubi ætatem agere decretum est viro Hea. ii, 4. 12 Quid cum illis agas? Hea. iv, 1. 29 Eum (annulum) dico, ut una cum puella exponeret Hea. iv, 1. 38 Clitipho cum spe pendebit animi Hea. iv, 4. 5 Illanccine mulierem alere cum illa familia? Hea. iv, 5. 3 Videre egisse jam nescio quid cum sene Hea. iv, 5. 11 Ut te quidem omnes Dii, Deæque, quantum est, Syre, cum tuo istoc invento, cumque incepto perduint! Hea. iv, 6. 7 Tu cum illa te intus oblecta interim Ad. ii, 4. 20 Convortam me domum cum obsonio Ad. ii, 4. 22 Una affuisse in raptione cum Æschino Ad. iii, 3. 2 Hoc tu facito: cum animo cogites Ad. iii, 4. 55 Quod cum salute ejus fiat Ad. iv, 1. 3 Qui cum illa consuevit prius Ad. iv, 5. 32 Quid nobis cum illis? Ad. iv, 5. 44 Ut, Syre, te cum tua monstratione magnus perdat Jupiter! Ad. iv, 6. 1 Rus cras cum filio cum primo lucu ibo hinc Ad. v, 3. 54. 55 Cogas, ut cum illa cubet Ad. v, 3. 65 Ne cum Poëta scriptura evanesceret He. Alt. Prol. 5 Cum puella anum suscepisse inimicitias, non pudet? He. ii, 1. 34 Ut reliquam vitam exigat cum eo viro He. iii, 5. 41 Advorsum animi tui lubidinem esset cum illo nupta? He. iv, 1. 19 Nam negabas nuptam posse filiam tuam te pati cum eo He. iv, 1. 24 Denique minitemur, si cum illo habuerit rem postea He. iv, 4. 96 Memini, ad me confugere, sine comite, vini plenum, cum hoc annulo He. v, 3. 26 Et si tibi res sit cum eo lenone, quocum mihi est, tum sentias Ph. i, 3. 19 Ni hæc ita essent, cum illo haud stares Ph. ii, 1. 39 Egon' illam cum illo ut patiar nuptam unum diem? Ph. ii, 1. 74 Ut cum uno ætatem degeret? Ph. ii, 3. 70 Si concordabis cum illa Ph. ii, 3. 86 Multimodis cum isthoc animo es vituperandus

Ph. iii, 1. 1 Cum illo ut mutet fidem Ph. iii, 2. 27 Inter vos sic hæc potius cum bona ut componantur gratia, quam cum mala? Ph. iv, 3. 16. 17 Heia! sudabis satis, si cum illo inceptas homine Ph. iv, 3. 24 Parce, sodes; ut possis cum illa Ph. v, 3. 11 Gnatam inveni nuptam cum tuo filio Ph. v, 3. 34 Cum ejus consuevit olim matre in Lemno Ph. v, 6. 33 I in malam rem hinc cum istac magnificentia Ph. v, 7. 37 Ut filius cum illa habitet apud te Ph. v, 7. 41 Ut, quid agam cum illo, nesciam Ph. v, 7. 87 passim alibi

Mecum. Egomet continuo mecum: certe captus est! A. i, 1. 55 Næ iste haud mecum sentit A. ii, 1. 24 Inventum tibi curabo, et mecum adductum tuum Pamphilum A. iv, 2. 1 Me te oblectes: mecum tota sis Eu. i, 2. 115 Id equidem adveniens mecum stomachabar modo Eu. ii, 3. 31 Ait, rem seriam velle agere mecum Eu. iii, 3. 8 Ipsa accumbere mecum Eu. iii, 3. 10 Dum hæc mecum reputo Eu. iii, 5. 44 Cœpi egomet mecum, aliam rem ex alia cogitare Eu. iv. 2. 1 Occepi mecum cogitare Eu. iv, 2. 8 Pergin', scelesta, mecum perplexe loqui? Eu. v, 1. 1 Cum egomet nunc mecum in animo vitam tuam considero Hea. ii, 4. 5 Dum illum modo habeam mecum Hea. iii, 1. 57 Mecum una simul Hea. v, 1. 34 Hæc fratri mecum non conveniunt Ad. i, 1. 34 Quid tibi rei mecum est? Ad. ii, 1. 28 Frustra egomet mecum has rationes puto Ad. ii, 1. 54 Testis mecum est annulus, quem amiserat Ad. iii, 2. 49 Sed quæso, ut una mecum ad matrem virginis eas Ad. iv, 3. 7 Qui minus mihi idem jus æquom est esse, quod mecum est tibi? Ad. v, 3. 15 Istam Psaltriam una illuc mecum hinc abstraham Ad. v, 3. 57 Phrygiam ut uxorem meam una mecum videam liberam Ad. v, 9. 16 Sed ut tacita mecum gaudeam He. i, 2. 32 Ut colloqui mecum una posset He. i, 2. 56 Ubi hoc cognoverit, non posse se mecum esse He. i, 2. 81 Hanc habere orationem mecum instituit He. iii, 3. 21 Qui mecum una advectus est He. iii, 4. 19 Etiam mecum litigas? He. iii, 5. 57 Si vellet, aut se esse mecum nuptam He. iv, 4. 34 Dum licet, dumque adsum, loquimini mecum Ph. iii, 3. 16 Id quidem agitans mecum sedulo Ph. iv, 3. 10 Opportune adeo argentum mecum attuli Ph. iv, 3. 74 Redi mecum in memoriam Ph. v, 3. 19 Itane mecum agitis? Ph. v, 7. 75

Nobiscum. Ut nobiscum esset hodie Hea. i, 2. 11 Et tu nobiscum una, si opus sit Ad. iv, 7. 35

Quicum. Quocum. Quicum? Do. Cum Parmenone Eu. iv, 4. 31 Quicum res tibi est, peregrinus est Eu. iv, 6. 21 Quicum loquitur filius? Hea. i, 2. 4 Is, quicum exposita est gnata Hea. iv, 1. 2 Psaltriam, si Dis placet, paravit, quicum vivat Ad. iii, 4. 31 Ut habeas, quicum cantites Ad. iv, 7. 32 Etsi tibi res sit cum eo lenone, quocum mihi est Ph. i, 3. 19 Offendi adveniens, quicum volebam collocatam filiam Ph. v, 1. 32 Ego cum illo, quocum tum uno rem habebam hospite, abii huc Eu. i, 2. 39 Essem una, quacum cupiebam Eu. iii, 5. 26 Quicum tot consuesset annos He. iv, 1. 40 Nos, quibuscum est res, non sinunt Hea. ii, 4. 8

Secum. Filium perduxere illuc, secum ut una esset A. i, 1. 54 Etenim ipsus secum eam rem recta reputavit via A. ii, 6. 11 Ducit secum una virginem dono huic Eu. ii, 1. 23 Abducit secum ancillas Eu. iii, 5. 33 Quem secum adduxit Parmeno Eu. iv, 4. 27 Militem secum ad te quantas copias adducere? Eu. iv, 6. 17 Ancillarum gregem ducunt secum Hea. ii, 3. 5 Jam ancillas secum adduxit plus decem Hea. iii, 1. 42 Hanc secum huc adduxit Hea. iii, 3. 43 Quam Bacchis secum adduxit Hea. iv, 1. 41 Efferant quæ secum huc attulerunt Hea. iv, 4. 23 Ea gratia secum adduxisse, ne Hea. iv, 5. 21 Bene dicat secum esse actum Ad. ii, 2. 2 Is venit, ut secum avehat Æs. Hem! virginem ut secum avehat! Ad. iv, 5. 19. 20 Tum maxume meditari secum oportet Ph. ii, 1. 12

Tecum. Cedo, quid jurgabit tecum? A. ii, 3. 15 Quod nunc tute tecum iratus cogitas Eu. i, 1. 19 Utinam esset mihi pars æqua amoris tecum Eu. i, 2. 12 Postquam sensit me tecum quoque rem habere Eu. i, 2. 57 Immo nullorum arbitror, si tecum vivit Eu. iii, 1. 20 Consilium volo capere una tecum Eu. iii, 5. 66 Quid tute tecum? Hea. i, 2. 26 Amica tecum sine metu ut sit, copia est Hea. ii, 3. 87 Ecquid de illo, quod dudum tecum egi, egisti? Hea. iii, 3. 34 Etiamne tecum res hic mihi est? Hea. iv, 4. 20 Quæso facito hæc tecum cogites Ad. v, 3. 22 Eo tecum una He. ii, 2. 31 Compone, quæ tecum simul ferantur He. iv, 3. 5 Egi, atque oravi

tecum, uxorem ut duceres He. iv, 4. 64 Adduxtin' tecum filiam? Ph. iv, 1. 2 Una injuria est tecum. Altera est tecum Ph. v, 7. 91 Novi æque omnia tecum Ph. v, 8. 44

Cum. Poëta cum primum animum ad scribendum appulit A. Prol. 1 Qui, cum hunc accusant, Nævium accusant A. Prol. 18 Cum id mihi placebat, tum A. i, 1. 69 Prope adest, cum alieno more vivendum est mihi A. i, 1. 125 Ut consumat nunc, cum nihil obsint doli A. i, 1. 133 Neutiquam officium liberi esse hominis puto, cum is nihil promereat A. ii, 1. 31 Ne in mora, cum opus sit, sies A. ii, 5. 18 Cum intellexeras id consilii capere, cur non dixti extemplo? A. iii, 2. 37 Alium esse censes nunc me, atque olim, cum dabam? A. iii, 3. 12 Cum in pariundo aliquot affuerunt liberæ A. iv, 4. 32 Cum, ibi me adesse, neuter tum præsenserat A. v, 1. 20 Olim istuc, olim, cum ita animum induxti tuum A. v, 3. 12 Magistratus cum ibi adesset Eu. Prol. 22 Ne nunc quidem, cum arcessor ultro? Eu. i, 1. 2 Ubi pati non poteris, cum nemo expetet Eu. i, 1. 7 Nihil cum est, nihil defit tamen Eu. ii, 2. 12 Nisi nunc, cum minime vellem Eu. ii, 3. 41 Cum hoc respicio ad virginem Eu. ii, 3. 50 Jam tum cum primum jussit me ad se arcessier Eu. iii, 3. 4 Quid habuisset, cum perit? Eu. iii, 3. 16 Nunc est profecto, interfici cum perpeti me possum Eu. iii, 5. 3 Cum ipsum me noris, quam Eu. iii, 5. 18 Longe jam abieram, cum sensi Eu. iv, 2. 6 Neque cum rogites, quid sit, audet dicere Eu. iv, 3. 17 Quia cum inde abeo, jam tum inceperat turba Eu. iv, 4. 58 Cum tibi do istam virginem, dixtin'? Eu. iv, 7. 22 Præsertim cum se servum fateatur tuum Eu. v, 2. 24 Tum, cum gratum mihi esse potuit, nolui Hea. ii, 3. 21 Ita res est hæc nunc, quasi cum Hea. ii, 3. 77 Cum illi pericli nihil ex indicio siet? Hea. iii, 1. 6 Nunc cum sine intertrimento non potest haberi Hea. iii, 1. 39 An dum hinc denuo abeat, cum tolerare hujus sumtus non queat? Hea. iii, 2. 33 Ut cum narret senex voster nostro Hea. iv, 3. 33 Atqui cum maxume volo te dare operam, ut fiat Hea. iv, 5. 40 Si unquam fuit tempus, cum voluptati tibi fuerim Hea. v, 4. 1 Videre videor jam diem, cum hinc egens profugiet Ad. iii, 3. 30 Nunc cum maxume operis aliquid facere credo Ad. iv, 1. 2 Nunc, cum non queo, æquo animo fero, ita vita est hominum, quasi, cum ludas tesseris Ad. iv, 7. 20. 21 Cum primum eam agere cœpi He. Alt. Prol. 25 Bacchidem amabat, ut cum maxume, tum Pamphilus He. i, 2. 40 Olim soli credidi, ea me abstinuisse in principio, cum data est He. iii, 3. 51 Cum interea semper mortem expectabam He. iii, 4. 8 Eo pacto erit ingenio fides, cum illa æqua de me dixerit He. iii, 5. 25 Quod locuta es olim, cum illum generum cepimus He. iv, 1. 22 Videre optabamus diem, cum ex te esset aliquis He. iv, 4. 30 Nunc cum te esse præter nostram opinionem comperi He. v, 1. 36 Quod si intelligeret, cum stetit olim nova Ph. Prol. 9 Cum mihi paveo, tum Antipho me excruciat animi Ph. i, 4. 10 Opus est nunc cum maxume ut sis Ph. i, 4. 27 Cum secundæ res sunt maxume, tum maxume meditari secum oportet Ph. ii, 1. 11 Alia cum occupatus esset sollicitudine, tum esse Ph. iii, 2. 17 Olim cum honeste potuit, tum non est data Ph. v, 7. 19 passim alibi

Cupedinarius. Concurrunt læti mi obviam cupedinarii omnes Eu. ii, 2. 25

Cupio. Me missum face. Pa. Cupio A. iv, 1. 58 Quidvis cupio, dum ne ab hoc me falli comperiar A. v, 3. 31 Vel quod verum est, vel quod ipsi cupio Glycerio A. v, 4. 2 Cupio aliquos parare amicos beneficio meo Eu. i, 2. 69 Cupio abducere, ut reddam suis Eu. i, 2. 77 Quamquam illam cupio abducere Eu. i, 2. 92 Te mihi patronam cupio, Thais Eu. v, 2. 48 Quanto diutius abest, magis cupio tanto, et magis desidero Hea. iii, 1. 16 Cupio illi dare, quod volt: cupio jam videre Hea. iii, 1. 87. 88 Quam ocissume ut des. Me. Cupio Hea. iv, 8. 28 Emori cupio Hea. v, 2. 18 Cupio: æqui modo aliquid Ad. ii, 1. 33 Age, jam cupio: si modo argentum reddat Ad. ii, 1. 48 Hunc diem misere nimis cupio, ut cœpi, in lætitia degere Ad. iv, 1. 6 Nisi quia tam misere hoc esse cupio verum, eo vereor magis Ad. iv, 5. 64 Cupio: verum hoc mihi moræ est Ad. v, 7. 6 Vin' tu hoc fieri? Æs. Cupio Ad. v, 9. 12 Te hoc mihi cupio credere He. ii, 2. 29 Equidem cupio: et vix contineor He. iv, 2. 9 Jam depecisci morte cupio Ph. i, 2. 14 Invenias argentum. Ge. Cupio Ph. iii, 3. 7 Cupio misera in hac re jam defungier Ph. v, 8. 32 Vin' facere, quod tuo viro oculi doleant? Nau. Cupio Ph.

v, 8. 64 Dum efficias id, quod cupis A. v, 1. 6 Nuntium adporto tibi, cujus maxume te fieri participem cupis Hea. iii, 1. 19 Quidvis dare cupis Hea. iii, 1. 40 Tu id, quod cupis, quam ocissume ut des Hea. iv, 8. 27 Magis impense cupitis, consulitis parum Ad. v, 9. 36 Ubi nolis, cupiunt ultro Eu. iv, 7. 43 Gaudere adeo cœpit, quasi qui cupiunt nuptias Hea. v, 1. 12 Essem una, qua cum cupiebam Eu. iii, 5. 26 Quæ cupiebat de sorore ejus indicare Eu. iv, 1. 6 Eam ducere cupiebat Ph. i, 2. 68 Multæ sunt causæ, quamobrem cupiam abducere Eu. i, 2. 65 Nunc ita tempus est mihi, ut cupiam filiam Hea. iv, 1. 54 Ipsa, si cupiat, Salus, servare non potest familiam Ad. iv, 7. 43 Nemo est hominum, quem nunc magis cuperem videre quam te Eu. iii, 5. 13 Quod cuperes, aliquo pacto efficiundum tibi A. v, 3. 13 Ut si omnes cuperent, nihil tibi possent auxiliarier Ad. ii, 4. 9 Videre ait te cupere A. iv, 2. 5 Ubi mihi dixti, cupere te ex Æthiopia ancillulam Eu. i, 2. 85 Hanc cupere uxorem Hea. iv, 5. 26 Nemo ad te venit, nisi cupiens tui He. i, 2. 67

Cupide. Cupide accipiat, faxo Ad. ii, 2. 1

Cupiditas. Ubi animus semel se cupiditate devinxit mala Hea. i, 2. 34 Quam scitum est, ejusmodi parare in animo cupiditates Ph. v, 4. 2

Cupidus. Haccine causa eram tantopere cupidus redeundi domum? He. iii, 1. 3 Ejus videndi cupidus, recta consequor He. iii, 3. 12 Ut illius animum cupidum inopia incenderet Hea. ii, 3. 126 Neu me cupidum eo impulisset Ph. i, 3. 6 Non dici potest, quam cupida eram huc redeundi He. i, 2. 16

Cur. Cur simulas igitur? A. i, 1. 21 Quid obstat, cur non veræ fiant? A. i, 1. 76 Quid agis? cur te is perditum? A. i, 1. 107 Cur tu abis ab illa? A. i, 5. 64 Quid igitur sibi volt pater? cur simulat? A. ii, 3. 1 Cur non? A. ii, 3. 10. Eu. v, 2. 59. Hea. i, 1. 111. Ad. iv, 7. 30. 33 Cur non dixti extemplo Pamphilo? A. iii, 2. 38 Cur non arcessitur? A. iii, 4. 2 Cur non habeo spatium, ut A. iii, 5. 17 Cur me enicas? A. iv, 1. 36 Cur igitur hic est? A. v, 2. 12 Cur me excrucio? cur me macero? cur meam senectutem hujus solicito amentia? A. v, 3. 15. 16 Quid hic stabas? cur non recta introibas? Eu. i, 2. 7 Cur? Gn. Rogas? Eu. iii, 1. 46 Quid stamus? cur non imus hinc? Eu. iii, 2. 12 Hæc cur quæritet? Eu. iii, 3. 17 Cur, mi Chremes? Eu. iii, 3. 29 Cur non egomet intro eo? Eu. v, 5. 22 Cur ergo in his ego te conspicor regionibus? Eu. v, 9. 32 Ne sit mirum, cur partes seni Poëta dederit, quæ sunt adolescentium Hea. Prol. 1 Cur insano serviat? Hea. Prol. 32 Ubi sunt? cur retines? Hea. ii, 3. 135 Cur non arcessi jubes filiam? Hea. v, 5. 3 Cur perdis adolescentem nobis? cur amat? cur potat? cur tu his rebus sumtum suggeris? Ad. i, 1. 36. 37 Cur passus? ubi eras? Ad. ii, 2. 26 Cur non ludo hunc aliquantisper? Ad. iv, 5. 5 Cur duxit alienam? Ad. iv, 5. 38 Cur hic nominat? Ad. v, 2. 3 Cur nunc apud te potat? cur recipis meum? cur emis amicam, Micio? Ad. v, 3. 13. 14 Cur non domum uxorem arcessis? Ad. v, 7. 5 Cur non aut istæc mihi ætas, et forma est, aut? He. i, 1. 17 Interii! cur mihi id non dixti? He. iii, 1. 42 Si id falsum fuerat, filius cur non refellit? Ph. ii, 3. 54 Cur non, inquam, Phormio? Ph. iv, 3. 15 Cur nolles, Chreme? Ph. v, 3. 14 Cur aliud dixit? Ph. v, 3. 22

Cura. Nati filii: alia cura Ad. v, 4. 14 Istoc verbo cura ex corde excessit He. iii, 2. 12 Hæc mihi nunc cura est maxuma, ut He. iv, 2. 19 At non quotidiana cura hæc angeret animum Ph. i, 3. 8 Curæ est mihi. Mi. Et mihi curæ est Ad. i, 2. 49 Quo magis, quæ agis, curæ sunt mihi .Ad. iv, 5. 46 Mihi servos spectatus satis, cui dominus curæ est Ad. v, 6. 6 Nisi sane curæ est, quorsum eventurum hoc siet He. i, 2. 118 Magnam mihi injecit sua commoditate curam Ad. iv, 5. 76 Occasio est, Phædriæ curam adimere argentariam Ph. v, 6. 46 Animus lassus, cura confectus, stupet A. ii, 1. 4 Quum ille et cura, et sumtu absumitur Ph. ii, 2. 26 Quanta me cura et solicitudine afficit gnatus! Ph. ii, 4. 1 Sine nostra cura, maxuma sua cura, hæc sola fecit Ph. v, 1. 34 Cura se expedivit Ph. v, 4. 4 Tot me impediunt curæ, quæ animum divorse trahunt A. i, 5. 25 Quot autem ademi curas! He. v, 3. 19 Quum ego vos solvi curis ceteris He. ii, 1. 33

Curatura. Tametsi bona est natura, reddunt curatura junceas Eu. ii, 3. 24

Curiosus, sa, sum. Sed neminemne curiosum intervenire nunc mihi, qui me sequatur Eu. iii, 5. 5

Curo. Ego istæc moveo, aut curo?

A. v, 4. 18 Unum (filium) vis curem, curo Ad. i, 2. 58 Illum curo unum: ille ad me attinet Ad. iii, 3. 82 Quando ego tuum non curo, ne cura meum Ad. v, 3. 16 Id populus curat, scilicet! A. i, 2. 14 Curabat una funus A. i, 1. 81 Istos vobis usque a pueris curavi ambos sedulo Ad. v, 9. 5 Jam illi datum est argentum? De. Curavi ilico Ph. v, 3. 13 Curavi, propria ea Phædria ut potiretur Ph. v, 5. 2 Tamen adhuc curavi unum hoc quidem Ph. v, 7. 11 Curasti probe A. v, 2. 6 Ædepol, Syrisce, te curasti molliter Ad. v, 1. 1 Hic adjutor fuit, hic curavit Ad. v, 9. 11 Neque quod daretur quidquam, id curarant patres Ph. i, 2. 34 Sat est. curabo A. i, 1. 144 Jam, ubi ubi erit, inventum tibi curabo A. iv, 2. 1 Ego istuc curabo Hea. iii, 3. 32 Curabo, ne quid verborum duint Ph. iv, 5. 1 Cura adservandum vinctum A. v, 2. 24 Quando ego tuum non curo, ne cura meum Ad. v, 3. 16 Atqui reperi jam: aliud cura Ph. ii, 1. 5 Ehem! curate istam diligenter virginem Eu. iii, 2. 52 Unum (filium) vis curem, curo Ad. i, 2. 58 Diligenter, Pythias, fac cures Eu. iii, 2. 48 Chreme, tantumne est ab re tua otii tibi, aliena ut cures? Hea. i, 1. 24 Curemus æquam uterque partem Ad. i, 2. 50 Exemplum omnibus curarem ut esses Ad. v, 1. 10 Ex te adeo est ortum, ne tu curares meum, neve ego tuum? Ad. v, 3. 11 Quæ hic erant, curares: cum vos solvi curis ceteris He. ii, 1. 33 Ambos curare, reposcere illum est, quem dedisti Ad. i, 2. 51 Non te pro his curasse rebus, ne quid ægre esset mihi? He. ii, 1. 30 Curabitur A. ii, 3. 29 Si metuis, satis ut meæ domi curetur diligenter He. ii, 2. 15 Nempe ut curentur recte hæc A. i, 1. 3 Huic mandes, si quid recte curatum velis Ad. iii, 3. 18. Ph. iv, 4. 8

Curriculum. Curriculo percurre Hea. iv, 4. 11

Curro. Abi præ, curre, ut sint domi parata Eu. iii, 2. 46 Propera tu, mea Canthara, curre Ad. iii, 2. 56 Tu pueris curre, Parmeno, obviam He. iii, 2. 24 Maneto: curre He. iii, 4. 29 Curre ad Bacchidem hanc He. iv, 4. 97 Propere curre ad Pamphilum He. v, 3. 10 Servus currens Hea. Prol. 37 Qui nuper fecit servo currenti in via decesse populum Hea. Prol. 31 Videon' ego Getam currentem huc advenire? Ph. i, 3. 25 Qui magis licet, currentes servos scribere? Eu. Prol. 36 Si qua laboriosa est, ad me curritur Hea. Prol. 44

Cursito. Ne sursum, deorsum cursites Eu. ii, 2. 47 Ne quis forte internuntius clam a milite ad istam cursitet? Eu. ii, 2. 56

Curso. Ita cursando, atque ambulando totum hunc contrivi diem He. v, 3. 17 Trepidari sentio, et cursari rursum prorsum He. iii, 1. 35

Cursus. Num mirum, aut novum est, revocari, cursum quum institueris? Ph. v, 6. 8

Custos. Eho! numnam hic relictus custos? Eu. ii, 2. 55 Nam ibi custos publice est nunc Eu. ii, 2. 59 Ho! bone custos, salve Ph. ii, 1. 57

Cyathus. Cyathos sorbillans paullatim hunc producam diem Ad. iv, 2. 52

Cyprus. Te aiunt proficisci Cyprum Ad. ii, 2. 16 Item hinc alia, quæ porto Cyprum Ad. ii, 2. 22 Hic properat in Cyprum Ad. ii, 4. 14

D.

Damno. Tuus est damnatus gnatus, non tu Ph. ii, 3. 75 Dices, ducent damnatum domum Ph. ii, 2. 20

Damnosus. Gerro, iners, fraus, heluo, ganeo, damnosus! Hea. v, 4. 11

Damnum. Nisi eo ad mercatum venio, damnum maxumum est Ad. ii, 2. 23 Numquid est aliud mali damnive reliquom? Eu. v, 6. 25 Næ, ille haud scit, paullum lucri, quantum ei damni adportet Hea. iv, 4. 25 Quid facias illi, qui dederit damnum aut malum? A. i, 1. 116 Ergo herus damno auctus est Hea. iv, 1. 15 Pericla, damna, exilia peregre rediens semper cogitet Ph. ii, 1. 13

Danaë. Jovem quo pacto Danaæ misisse aiunt quondam in gremium imbrem aureum Eu. iii, 5. 37

Davus. Davus sum, non Œdipus A. i, 2. 23 Davos. Ch. Davos! Pa. Davos omnia A. iv, 1. 39 Davo istuc dedam jam negoti A. v, 4. 50 Perterrefacias Davum A. i, 1. 142 Te oro, Dave, ut redeat jam in viam A. i, 2. 19 Apud forum modo e Davo audivi A. ii, 1. 2 passim alibi

De. Posthac quas faciet de integro Comœdias A. Prol. 26 Quid ais? Da. Qua de re? A. i, 2. 13 Quantum intellexi modo senis sententiam de nuptiis A. i, 3. 2 Jam de amore hoc comperit A. i, 3. 6 Ne de hac re pater imprudentem opprimat A. i, 3. 22 Quid ego

nunc dicam de patre? A. i, 5. 17 Peropus est, me aliquid de illa advorsum hunc loqui A. i, 5. 30 Scripta illa dicta sunt in animo Chrysidis de Glycerio A. i, 5. 49 Verbum unum cave de nuptiis A. i, 5. 65 De improviso nuptiæ A. ii, 2. 22 Ut, quid ageret de nuptiis, scirem A. ii, 5. 2 Quasi de improviso respice ad eum A. ii, 5. 6 Illis, quæ sunt intus, clamat de via A. iii, 2. 11 Nec quid me nunc faciam, scio. Da. Nec quid de me A. iii, 5. 8 Cur non habeo spatium, ut de te sumam supplicium? A. iii, 5. 17 Tam mirum est, de te si exemplum capit? A. iv, 1. 27 Ex animo facias, an de industria? A. iv, 4. 56 De uxore, nihil mutat Chremes A. v, 4. 46 De exclusione verbum nullum Eu. i, 2. 8 De me cogites Eu. i, 2. 114 Ut sibi liceret discere id de me Eu. ii, 2. 31 Nescio quid de amore loquitur Eu. ii, 3. 7 Purgon' ego me de istac Thaidi? Eu. iii, 1. 44 Ecquid nos amas de fidicina istac? Eu. iii, 2. 4 Illud de Rhodio dictum in mentem venit Eu. iii, 2. 45 In hunc diem ut de symbolis essemus Eu. iii, 4. 2 De symbolis quid actum est? Eu. iii, 5. 59 De istac consilium volo capere una tecum Eu. iii, 5. 65 Quæ cupiebat de sorore ejus indicare Eu. iv, 1. 7 De istac rogas virgine? pol si sapis, quod scis, nescis, neque de Eunucho, neque de vitio virginis Eu. iv, 4. 53. 55 Consilium rectum est de occludendis ædibus Eu. iv, 7. 14 Neque, quid consilii capiam, scio, de virgine Eu. v, 2. 29 De cognitione ut certum sciam Eu. v, 3. 12 Omitte de te dicere Eu. v, 6. 19 De illius peccatis plura dicet Hea. Prol. 33 Quid de te tantum meruisti? Hea i, 1. 31 Illi de me supplicium dabo Hea. i, 1. 86 Si mihi secundæ res de amore meo essent Hea. ii, 2. 1 Quanta de spe decidi! Hea. ii, 3. 9 Hic de nostris verbis errat videlicet Hea. ii, 3. 22 Ubi de improviso interventum est mulieri Hea. ii, 3. 40 Mihi cotidie augescit de filio ægritudo Hea. iii, 1. 15 Quidnam de gnato meo audisti, Chreme? Hea. iii, 1. 20 Non nunc de pecunia agitur Hea. iii, 1. 67 Vicini hic ambigunt de finibus Hea. iii, 1. 93 De istoc videbimus Hea. iii, 2. 46 De me facio conjecturam Hea. iii, 3. 13 Ecquid de illo egisti, Syre? Hea. iii, 3. 34 De fallacia dicis? st! Hea. iii, 3. 35 De digito annulum detraho Hea. iv, 1. 37 Ne expers patris esset de nostris bonis Hea. iv, 1. 39 Quid suspicare, aut invenis de illa? Hea. iv, 1. 45 Quod de argento sperem Hea. iv, 2. 4 Ratio de integro ineunda est mihi Hea. iv, 2. 7 Ne quid de amica senex (resciscat) Hea. iv, 3. 12 Quod tibi dixi de argento Hea. iv, 5. 43 Oblitus es, inter nos quid sit dictum de fallacia? Hea. iv, 8. 8 Dic convenisse; egisse te de nuptiis Hea. iv, 8. 23 Ut pater omnem de me ejecerit animum patris? Hea. v, 2. 2 Qui me tacere de re tanta postules Hea. v, 3. 9 Indicio de se ipse erit Ad. Prol. 4 Estne hic ipsus, de quo agebam? Ad. i, 1. 53 Ne me obtundas de hac re sæpius Ad. i, 2. 33 Obsonat? potat? olet unguenta? de meo Ad. i, 2. 37 An ego toties de eadem re audiam? Ad. i, 2. 48 Ecce autem de integro! Ad. i, 2. 73 De argento, somnium Ad. ii, 1. 50 Si nunc de tuo jure concessisses paululum Ad. ii, 2. 9 Etiam de sorte nunc venio in dubium miser? Ad. ii, 2. 35 Lætus est de amica Ad. ii, 2. 45 Hercle hic de grege illo est Ad. iii, 3. 8 Adortus jurgio fratrem de Psaltria istac Ad. iii, 3. 51 Intervenit homo de improviso Ad. iii, 3. 53 De istoc ipse viderit Ad. iii, 3. 83 De Psaltria hac audivit Ad. iii, 4. 5 Is, quod mihi de hac re dederit consilium, id sequar Ad. iii, 4. 54. Ph. ii, 4. 21 Sin aliter de hac re est ejus sententia Ad. iii, 5. 5 Hoccine de improviso mali mihi objici tantum? Ad. iv, 4. 1 Tanta nunc suspicio de me incidit Ad. iv, 4. 5 Ne quid de fratre garrulæ illi dicerem Ad. iv, 4. 14 Tu de Psaltria me somnias agere Ad. iv, 7. 6 De summa nihil decedet: quod hinc accesserit, id de lucro putato esse omne Ad. v, 3. 30. 31 Immo de nocte censeo Ad. v, 3. 55 De te largitor, puer Ad. v, 8. 17 Adparare de die convivium Ad. v, 9. 8 De fratre quid fiet? Ad. v, 9. 39 Tumultuantur, clamant, pugnant de loco He. Alt. Prol. 33 De te peccando detrimenti nihil fieri potest He. ii, 1. 36 Adii te heri de filia He. ii, 2. 9 Quum de eadem causa est iracundus factus inimicissimus He. iii, 1. 29 Ipsus est, de quo hic agebam tecum He. iii, 5. 5 Æqua de me dixerit He. iii, 5. 25 De uxore incertus sum He. iv, 3. 8 Etsi tibi causa est de hac re He. iv, 4. 3 Nullam de his rebus culpam commeruit tua He. iv, 4. 9 Post de matre videro He. iv, 4. 78 Non hoc de nihilo est, quod He. v, 1. 1 Ut de tali causa nuptæ mulieri se ostenderet He. v, 1. 30 Meritus

de me est He. v, 1. 33 Quia non audisti, de hac re animus meus ut sit He. v, 2. 19 De illo jam finem faciam dicundi mihi, peccandi quum ipse de se finem non facit Ph. Prol. 23. 24 Erat ei de ratiuncula apud me reliquom Ph. i, 1. 2 Quod ille unciatim vix de demenso suo comparsit miser Ph. i, 1. 9 Cui de integro est potestas etiam consulendi Ph. i, 3. 22 Ipsum esse opinor, de quo agebam Ph. ii, 3. 8 Ibi agrum de nostro patre colendum habebat Ph. ii, 3. 17 Cujus de stultitia dici, ut dignum est, non potest Ph. ii, 3. 55 Judicium de eadem causa iterum ut reddant tibi: et soli licet hic de eadem causa bis judicium adipiscier Ph. ii, 3. 57. 59 Ut saltem sciam, quid de hac re dicat Ph. ii, 4. 4 Ut aiebat, de ejus consilio sese velle facere Ph. iii, 1. 17 De Antiphone audistin' quæ facta? Ph. iv, 3. 7 Anguis per impluvium decidit de tegulis Ph. iv, 4. 27 Verum istoc de nomine, eo perperam olim dixi Ph. v, 1. 17 De jurgio siletur Ph. v, 2. 13 Gaudeo, tantam fortunam de improviso esse his datam Ph. v, 6. 44 De eadem hac fortasse causa Ph. v, 7. 7

Dea. Ut illum Di, Deæque senium perdant! Eu. ii, 3. 10 Ut te omnes Dii, Deæque, quantum est, perduint! Hea. iv, 6. 6 Ita Di Deæque faxint! He. i, 2. 27 At te Di, Deæque perduint! He. i, 2. 59 Ut te omnes Di, Deæque perdant! Ph. iv, 4. 6 Malum, quod isti Di, Deæquæ omnes duint! Ph. v, 7. 83

Deambulatio. Vel me hæc deambulatio, quam non laboriosa, ad languorem dedit! Hea. iv, 6. 2

Deambulo. Abi deambulatum. Cl. Deambulatum! quo? Hea. iii, 3. 26

Deamo. Næ fortunatus homo sum! deamo te, Syre Hea. iv, 6. 21

Debacchor. Si satis jam debacchatus es, leno, audi, si vis, nunc jam. Sa. Egon' debacchatus sum autem, an tu in me? Ad. ii, 1. 30. 31

Debeo. Ego, Pamphile, hoc tibi pro servitio debeo A. iv, 1. 52 Qui dissolverem, quæ debeo Ph. iv, 3. 51 Quod tibi dixi de argento, quod ista debet Bacchidi Hea. iv, 5. 43 Quid, si animam debet? Ph. iv, 3. 56 Conveniet numerus, quantum debui Ph. i, 2. 3 Quodne ego perscripsi porro illis, quibus debui? Ph. v, 7. 30 Debeam, credo, isti quicquam furcifero, si id fecerim Eu. v, 2. 22

Debilis. Membra metu debilia sunt Ad. iv, 4. 3

Decedo. De summa nihil decedet Ad. v, 3. 30 Decedet jam ira hæc: etsi merito iratus est He. iii, 5. 55 Qui nuper fecit servo currenti in via decesse populum Hea. Prol. 32

Decem. Vix, inquit, drachmis est obsonatus decem A. ii, 6. 20 Dos, Pamphile, est decem talenta A. v, 4. 48 Jam ancillas secum adduxit plus decem Hea. iii, 1. 42 Decem minas, quas mihi dare pollicitus est Hea. iv, 4. 2 Minas quidem jam decem habet a me filia Hea. iv, 7. 7 Decem dierum vix mihi est familia Hea. v, 1. 36 Minas decem corradet alicunde Ad. ii, 2. 34 Hæc dum dubitas, menses abierunt decem Ad. iv, 5. 57 Abhinc menses decem fere He. v, 3. 24 At si talentum rem reliquisset decem Ph. ii, 3. 46 Ager oppositus est pignori, ob decem minas, ædiculæ item sunt ob decem alias Ph. iv, 3. 57. 58 Ne clama: petito hasce a me decem Ph. iv, 3. 59 His rebus sane pone decem minas Ph. iv, 3. 62

Decerno. Decrevi tantisper me minus injuriæ meo gnato facere Hea. i, 1. 95 Duo talenta pro re nostra ego esse decrevi satis Hea. v, 1. 67 Certum obfirmare est viam me, quam decrevi persequi He. iii, 5. 4 Id vitium nunquam decrevi esse adolescentiæ He. iv, 1. 27 Rus abiturum hinc cum tuo me esse certo decrevi patre He. iv, 2. 10 Quicquid peperisset, decreverunt tollere A. i, 3. 14 Qui illum decrerunt dignum He. ii, 1. 15 Uxorem decrerat dare sese mihi hodie A. i, 5. 3 Quam decrerim me non posse diutius habere He. i, 2. 73 Nequeo satis decernere Ad. iv, 2. 5 Vobis cum uno semel ubi ætatem agere decretum est viro Hea. ii, 4. 12 Sumat, consumat, perdat, decretum est pati Hea. iii, 1. 56

Decet. Facis, ut te decet A. ii, 5. 10. Hea. v, 5. 10 Ut virum fortem decet A. ii, 6. 14 Omnia prius experiri, quam armis, sapientem decet Eu. iv, 7. 19 Ita uti fortes decet milites Eu. iv, 7. 44 Eia, haud sic decet Eu. v, 9. 35 Hæc ut fiant, Deos quæso, ut vobis decet Ad. iii, 4. 45 Decet te facere Ad. iii, 4. 61 Immo hercle ita nobis decet Ad. v, 8. 5 Bene nos aliquid facere illi decet Ad. v, 8. 25 Hanc maculam nos decet effugere Ad. v, 8. 31 Ita uti liberali esse ingenio decet He. i, 2. 89 Haud ita decet He. ii, 2. 10 Ut animum decuit

ægrotum adolescentuli tractare Hea i, 1. 48 Sed gnatum unicum, quem pariter uti his decuit Hea. i, 1. 80 Ubi, cui decuit primo, tibi non licuit per te mihi dare Hea. v, 2. 12 Fecisti, ut decuerat He. iv, 4. 66 In eo disputant, contaminari non decere fabulas A. Prol. 16

Decido. Quanta de spe decidi! Hea. ii, 3. 9 Quanta spe decidi! Hea. iv, 8. 11 Anguis per impluvium decidit de tegulis Ph. iv, 4. 27

Decimus. Virgo ex eo compressu gravida facta est: mensis hic decimus est Ad. iii, 4. 29

Decipio. Siccine hunc decipis? Do. Immo enim vero, Antipho, hic me decipit Ph. iii, 2. 43 Decipiam, ac non veniam Hea. iv, 4. 6 Quod si is nunc me deceperit Hea. iv, 4. 3 Deceptus sum, at non defatigatus A. iv, 1. 46 Propter me illam decipi miseram sinam? A. i, 5. 36 Non est æquom, me propter vos decipi Ph. v, 7. 34 Ne quid propter tuam fidem decepta pateretur mali Ph. iii, 1. 5

Declaro. Quæ, cujusque ingenium ut sit, declarat maxume Hea. ii, 3. 43

Declino. Neque declinatam quicquam ab aliarum ingenio ullam reperias? He. ii, 1. 3

Decrepitus, a, um. Mirum, ni ego me turpiter hodie hic dabo cum meo decrepito hoc Eunucho Eu. ii, 1. 25 Anum decrepitam ducam! Ad. v, 8. 16

Decumbo. Prior bibas, prior decumbas Ph. ii, 2. 28

Dedecoro. Quæ me, et te, et familiam dedecoras He. ii, 1. 13

Dedecus. An ea quoque dicetur hujus, si una hæc dedecori est parum? Hea. ii, 3. 93

Dedo. Tibi, pater, me dedo A. v, 3. 26 Dedo patri me nunc jam Hea. iv, 3. 3 Ancillas dedo He. v, 2. 7 Verberibus cæsum te, Dave, in pistrinum dedam usque ad necem A. i, 2. 28 Davo ego istuc dedam jam negoti A. v, 4. 50 Egone? ut Thaidi me dedam Eu. v, 8. 2 Cum quibus erat cumque una, iis sese dedere A. i, 1. 36 Habebam alibi animum amori deditum He. iii, 1. 14 Mater et pater, quasi dedita opera, domi erant Eu. v, 2. 2

Deduco. Uxorem deducit domum He. i, 2. 60 Deducunt cibum Eu. ii, 3. 23 Cito hunc deduce ad militem Eu. iii, 3. 32 Domum, ut mancipia hæc deducam ad Thaidem Eu. ii, 3. 72 Huc proviso, ut, ubi tempus siet, deducam Eu. iii, 1. 5 Sed cesso ad Thaidem hanc deducere? Eu. ii, 2. 35 Neque is deductus etiam dum ad eam Eu. iii, 5. 22 Qui ad vos deductus hodie est Eu. iv, 4. 10 Ad nos deductus hodie est adolescentulus Eu. iv, 4. 19 Pro te huc deductus est? Eu. iv, 4. 41 Is pro illo Eunucho ad Thaidem deductus est Eu. v, 6. 21 Huc deducta est ad meretricem Thaidem Eu. ii, 3. 60 An id flagitium est, si in domum meretriciam deducar? Eu. ii, 3. 91 Fac, ita ut jussi, deducantur isti Eu. ii, 1. 1 Ut pro illo jubeam me illuc deducier Eu. iii, 5. 24 An tu hunc credidisti esse, obsecro, ad nos deductum? Eu. iv, 4. 13 Credebas, illam in cubiculum iri deductum domum? Ad. iv, 5. 60

Defatigo. Ne te adolescens mulier defatiget Ph. v, 3. 11 Ita se defatigarit, velim, ut Ad. iv, 1. 3 Deceptus sum, at non defatigatus A. iv, 1. 46 Opus faciam, ut defatiger usque Eu. ii, 1. 14

Defendo. Summa vi defendam hanc Ad. iii, 4. 47 Hæc te dicere æquom fuit, et id defendere Ad. iv, 5. 41 In re incipiunda ad defendendam noxiam Ph. i, 4. 48 Ille ad defendendam causam adest Ph. ii, 1. 36

Defensor. Arbitror, jam aliquem esse amicum et defensorem ei A. iv, 5. 13 Huic ipsi est opus patrono, quem defensorem paro Eu. iv, 6. 32

Defero. Quin egomet jam ad eam deferam Hea. iv, 5. 51 Jam argentum ad eam deferes Hea. iv, 6. 18 Sed nihilo secius mox deferent puerum huc ante ostium A. iii, 2. 27 Cape hoc argentum, ac defer Hea. iv, 7. 3 Sin lenis est, ad alium defertur gregem Hea. Prol. 45 Epistolam audivi ad portitores esse delatam Ph. i, 2. 100

Deferveo. Sperabam jam defervisse adolescentiam Ad. i, 2. 72

Defetiscor. Defessus. Neque adeo defetiscar unquam experirier, donec Ph. iv, 1. 23 Defessus sum ambulando Ad. iv, 6. 1 Non queo: ita defessus sum He. iii, 4. 29 Ego vapulando, ille verberando, usque ambo defessi sumus Ad. ii, 2. 5 Defessa jam sum misera te ridendo Eu. v, 7. 7

Deficio. Sed ea causa nihilo magis defecimus Ph. iii, 1. 8 In subsidiis hic ero succenturiatus, si quid deficies Ph. i, 4. 53

Defit. Nihil cum est, nihil defit tamen Eu. ii, 2. 12 Aliis, quia defit, quod amant, ægre est: tibi, quia superest,

dolet Ph. i, 3. 10 Nihil apud me tibi defieri patiar He. v, 2. 2
Defrudo. Etiam insuper defrudet? Ad. ii, 2. 38 Quod ille unciatim vix de demenso suo, suum defrudans genium, comparsit miser Ph. i, 1. 10
Defugio. Nunquam defugiam auctoritatem Eu. ii, 3. 98
Defungor. Defunctus jam sum, nihil est quod dicat mihi Eu. Prol. 15 Utinam hoc sit modo defunctum! Ad. iii, 4. 63 Cupio misera in hac re jam defungier Ph. v, 8. 32
Dego. Ut cum uno ætatem degeret? Ph. ii, 3. 70 Hunc diem misere nimis cupio, perpetuum in lætitia degere Ad. iv, 1. 6
Dehinc. Dehinc ut quiescant, porro moneo A. Prol. 22 Dehinc postulo, sive æquum est, te oro, ut A. i, 2. 19 Dehinc, ne frustretur ipse se Eu. Prol. 14 Deleo omnes dehinc ex animo mulieres Eu. ii, 3. 5 Nunc dehinc spero æternam inter nos gratiam fore Eu. v, 2. 33 Dehinc ne expectetis argumentum fabulæ Ad. Prol. 22
Dehortor. Hic dehortatus est me, ne illam tibi darem Ph. v, 7. 17
Dejero. Bacchis dejerat persancte He. v, 2. 5 Liquet, mihi dejerare Eu. ii, 3. 39
Dein. Accepit conditionem, dein quæstum occipit A. i, 1. 52 Spero, dein facile ex illis sese emersurum malis A. iii, 3. 30
Deinde. Nosti? deinde desinet A. ii, 6. 10 Nunc primum fac, isthæc ut lavet: post deinde, quod jussi ei dare bibere, date A. iii, 2. 3 Deinde eam in lectum illæ collocant Eu. iii, 5. 45 Id primum dicam: deinde, quod veni, eloquar Hea. Prol. 3 Neque se id pigere: et deinde facturum autumat Hea. Prol. 19 Dic convenisse; egisse te de nuptiis. Me. Dicam. quid deinde? Hea. iv, 8. 24 Quid deinde fit? He. i, 2. 68
Delectamentum. Qui sibi me pro ridiculo, ac delectamento putat Hea. v, 1. 79
Delectatio. Dum istis fuisti solus, dum nulla alia delectatio Hea. v, 2. 34
Delecto. Pamphilam arcesse, ut delectet hic nos Eu. iv, 1. 11
Deleo. Deleo omnes dehinc ex animo mulieres Eu. ii, 3. 5
Delibero. Delibera hoc, dum ego redeo, leno Ad. ii, 1. 42 Deliberet, renuntietque hodie mihi, velitne, an non He. iii, 5. 58 Ego amplius deliberandum censeo Ph. ii, 4. 17
Delibutus. Satin' est, si te delibutum gaudio reddo? Ph. v, 6. 16
Delictum. Ut me hoc delictum admisisse in me, id mihi vehementer dolet Ad. iv, 5. 48
Delinquo. An quia non delinquunt viri? He. iv, 4. 41
Deliro. Deliras? A. iv, 4. 13. Ad. v, 8. 13 Quid! deliras? Ph. v, 3. 18 Delirat miser timore Ph. v, 8. 8 Senex delirans Ad. iv, 7. 43
Deludo. Dolis ut me deluderes A. iii, 4. 4 Ubivis facilius passus sim, quam in hac re, me deludier A. i, 2. 32
Demea. Salvum te advenire, Demea, gaudemus! Ad. i, 1. 55 Sed eccum Demeam! Ad. v, 6. 2 passim alibi
Demens. Adeon' est demens? ex peregrina? A. iii, 1. 11 Dum ego propter te errans patria careo demens Hea. ii, 3. 16
Demensum. Quod ille unciatim vix de demenso suo comparsit miser Ph. i, 1. 9
Dementia. O Jupiter! hanccine vitam! hoscine mores! hanc dementiam! Ad. iv, 7. 40 Credo, ut est dementia Ad. iii, 3. 36
Demipho. Negat Phanium esse hanc sibi cognatam Demipho? Ph. ii, 3. 5 Demiphonem, si domi est, visam Ph. v, 7. 5 passim alibi
Demiror. At hoc demiror, qui Hea. ii, 3. 121 Sed demiror, quid sit He. iv, 1. 14 Quam causam reperient? demiror Ph. ii, 1. 5
Demissus, a, um. Quas matres student demissis humeris esse Eu. ii, 3. 22 Accurrit ad me, incurvus, tremulus, labiis demissis, gemens Eu. ii, 3. 44
Demo. Interea aurum sibi clam mulier demit Eu. iv, 1. 13 Demsi metum omnem Ad. iv, 7. 18 Et mihi, et tibi, et illis demseris molestiam Ad. v, 3. 33
Demonstro. Audisti, modo iste homo quam villam demonstravit Charini? Hea. iv, 4. 9 Hominem commonstrarier mihi istum volo, aut, ubi habitet, demonstrarier Ph. ii, 1. 76
Demoveo. Cave oculos a meis oculis quoquam demoveas tuos Ad. ii, 1. 16
Demulceo. Non possum pati, quin tibi caput demulceam Hea. iv, 5. 14
Demum. Hem! nunccine demum?

A. iv, 1. 60 Hem! modone id demum sensti, Pamphile? A. v, 3. 11 Audio nunc demum, et video, et valeo Hea. ii, 3. 3 Vah! nunc demum intelligo Hea. ii, 3. 12 Nunc demum venis? Ad. ii, 2. 25 Verum enim vero id demum juvat Ad. ii, 3. 2 Nunc demum istæc nata oratio est? Ad. v, 3. 19 Ego novus maritus anno demum quinto et sexagesimo fiam! Ad. v, 8. 15 Ibi demum ita ægre tulit He. i, 2. 53

Denarro. Hæc adeo ego illi jam denarrabo Ph. v, 7. 51

Denego. Qui denegarat se commissurum mihi gnatam suam uxorem A. i, 5. 6 Ut per falsas nuptias vera objurgandi causa sit, si deneget A. i, 1. 131 Dare denegaris: ibit ad illud ilico, quo Hea. iii, 1. 78 Et tamen res cogit denegare A. iv, 1. 9 In denegando modo quis pudor paululum adest A. iv, 1. 6

Denique. Denique ita tum discedo ab illo A. i, 1. 120 Incommoditas denique huc omnis redit A. iii, 3. 35 Denique nullum est jam dictum, quod Eu. Prol. 40 Verba huc redeunt denique Eu. i, 2. 78 Denique metuebant omnes jam me Eu. iii, 1. 42 Denique par pari referto Eu. iii, 1. 54 Denique nullum remittis tempus Hea. i, 1. 17 Metui, quid futurum denique esset Hea. iii, 3. 8 Denique, si conferendum exemplum est Ad. i, 2. 13 Denique, inspicere, tanquam in speculum jubeo Ad. iii, 3. 60 Denique animam relinquam potius Ad. iii, 4. 51 Denique hic volt fieri Ad. v, 9. 12 Tundendo, atque odio denique effecit senex He. i, 2. 48 Sed illam spero abituram denique He. i, 2. 81 Denique, ubi non quit pati He. i, 2. 108 Denique hercle aufugerim potius, quam redeam He. iii, 4. 10 Oremus, accusemus gravius, denique minitemur He. iv, 4. 95 Denique hercle jam pudebat He. v, 3. 8 Quid fit denique? Ph. i, 2. 71 Vereor, ne istæc fortitudo in nervom erumpat denique Ph. ii, 2. 11 Hæc denique ejus fuit postrema oratio Ph. iv, 3. 44 Denique ego missus sum, te ut requirerem Ph. v, 6. 41

Dens. Omnes dentes labefecit mihi Ad. ii, 2. 36

Denuo. Jube, mihi denuo respondeat Eu. iv, 4. 24 Dabit hic aliquam pugnam denuo Eu. v, 2. 60 An dum hinc denuo abeat Hea. iii, 2. 32 Metuo, quam ne denuo miser aliquo extrudar hinc Hea. iv, 6. 4 Refero denuo He. Alt. Prol. 30 In eandem vitam te revolutum denuo video esse He. iv, 4. 69 Cum patre idem recipit se intro denuo Ph. v, 6. 39

Deorsum. Ne sursum, deorsum cursites Eu. ii, 2. 47 Nostin' porticum, apud macellum, hanc deorsum? Ubi eo veneris, clivos deorsum vorsus est Ad. iv, 2. 34. 36

Depeciscor. Jam depecisci morte cupio Ph. i, 3. 14

Depereo. Minimeque miror, Clinia hanc si deperit Hea. iii, 2. 14

Depexus. Adeo exornatum dabo, adeo depexum, ut Hea. v, 1. 78

Depingo. Probe horum facta imprudens depinxit senex Ph. ii, 1. 38

Deporto. Non hoc publicitus scelus hinc deportarier in solas terras? Ph. v, 7. 85

Depravo. Nihil est, Antipho, quin male narrando possit depravarier Ph. iv, 4. 17

Deputo. Tun' virum me, aut hominem deputas adeo esse? He. iv, 1. 9 Sed quando sese esse indignam deputat matri meæ He. iii, 5. 27 Næ meam herus esse operam deputat parvi pretii He. v, 3. 1 Quicquid præter spem eveniet, omne id deputabo esse in lucro Ph. ii, 1. 21 Malo quidem me dignum quovis deputem, si Hea. i, 1. 83 Quicquid præter spem eveniat, omne id deputare esse in lucro Ph. ii, 1. 16

Derepente. Ita corripuit derepente tacitus sese ad filiam He. iv, 1. 3 Nam si is posset ab ea sese derepente avellere He. iv, 1. 39

Derideo. Derides? Hea. v, 1. 42. Ad. v, 3. 66 Hunc comedendum et deridendum vobis propino Eu. v, 9. 57 Monstrum; etiam ultro derisum advenit Eu. v, 2. 21

Derivo. In me omnem iram derivem senis? Ph. ii, 2. 9

Describo. Qui bene vertendo, et eas describendo male Eu. Prol. 7

Desero. Si deseris tu, perimus Ad. iii, 4. 12 Mulier telam deserit continuo He. ii, 3. 64 Omnes noti me, atque amici deserunt Eu. ii, 2. 7 Me in his deseruisti malis Hea. ii, 3. 17 Animam relinquam potius, quam illas deseram Ad. iii, 4. 52 Tum autem hoc timet, ne deseras se A. i, 5. 35 Te obtestor, ne abs te hanc segreges, neu deseras A. i, 5. 56 Ne quam aliam quærat copiam, ac te deserat Hea. v, 1. 54 Quicum vivat: illam deserat Ad. iii, 4. 31 Ami-

cas te, et cognatas deserere, et festos dies, mea causa, nolo He. iv, 2. 16 Hanc fidem sibi, me obsecravit, qui se sciret non deserturum, ut darem A. ii, 3. 28 Per omnes tibi adjuro Deos, nunquam eam me deserturum A. iv, 2. 11

Desertus, a, um. Apud illum sunt ambo: ego desertus sum Ad. v, 4. 19 Quæ essem anus deserta, egens, ignota Ph. v, 1. 24 Nisi si prospectum interea aliquid est, desertæ vivimus Hea. ii, 4. 11 Ego me in pedes in angiportum quoddam desertum Eu. v, 2. 6

Desideo. Frustra ubi totum desedi diem He. v, 3. 2

Desiderium. Ædepol te desiderium Athenarum arbitror, Philotium, cepisse sæpe He. i, 2. 13 Ita magno desiderio fuit ei filius Hea. iv, 5. 5 Ut facile scires, desiderio id fieri tuo Hea. ii, 3. 66

Desidero. Quanto diutius abest, magis cupio tanto, et magis desidero Hea. iii, 1. 16 Quid? nostin' qui sim? Æs. Non desidero Ad. ii, 1. 23 Amoque, et laudo, et vehementer desidero He. iii, 5. 38 Dies noctesque me ames: me desideres Eu. i, 2. 113

Designo. Illa, quæ antehac facta sunt, omitto: modo quid designavit! Ad. i, 2. 7

Desino. Hem! desino Ad. i, 2. 57 Ah! pergisne? De. Jam jam desino Ad. v, 3. 67 Non agam? immo haud desinam, donec perfecero hoc Ph. ii, 3. 72 Bidui est aut tridui hæc solicitudo. nosti? deinde desinet A. ii, 6. 10 Ubi ea causa erit ademta his, desinent A. v, 1. 18 Ah! desine. solus est, quem diligunt Di A. v, 6. 8 Ipsa est, ilicet! desine: jam conclamatum est Eu. ii, 3. 56 Ohe! jam desine Deos, uxor, gratulando obtundere Hea. v, 1. 6 Aut desine, aut cedo quemvis arbitrum Ad. i, 2. 43 Præsto est; desine Ph. i, 2. 1 Ohe! desine Ph. ii, 3. 30 Desinas Eu. v, 2. 45 Audistin'? Sy. Potin' ut desinas? Ad. iv, 1. 23 Tua quod nihil refert, percontari desinas He. v, 3. 12 Desinas: sic est ingenium Ph. i, 2. 19 Is ne erret moneo, et desinat lacessere Eu. Prol. 16 Desinant maledicere, malefacta ne noscant sua A. Prol. 22

Desisto. Nunquam destitit instare, ut dicerem, me esse ducturum, patri: suadere, orare A. iv, 1. 36 Hoc percontarier desiste He. i, 2. 30 Ut herus his desistat litibus Ph. iv, 3. 29

Despicatus, a, um. Quæ nos, nostramque adolescentiam habent despicatam Eu. ii, 3. 92

Despolio. Tum, ipsam despoliare non libet A. iv, 5. 21

Despondeo. At ego illi neque do, neque despondeo Hea. iv, 5. 31 Placuit: despondi: hic nuptiis dictus est dies A. i, 1. 75 Quin jam virginem despondi Ad. iv, 7. 17 Si vis mihi uxorem dare, quam despondisti, ducam Ph. v, 7. 32 Qua ratione istuc? quis despondit? quis dedit? Ad. iv, 5. 36 Despondit ei gnatam hujus vicini proxumi He. i, 2. 49 Egon' cui daturus non sum, ut ei despondeam? Hea. iv, 5. 36 Illum aiunt velle uxorem, ut quum desponderim; des qui aurum, ac vestem Hea. iv, 8. 14 Intus despondebitur; intus transigetur A. v, 6. 16 Si voles, desponsam quoque esse dicito Hea. iv, 8. 26 Nam ubi desponsam nuntiasti filio Hea. v, 1. 18

Desum. Non ratio, verum argentum deerat Ph. ii, 1. 69 Deerit? id mea minime refert Ad. v, 4. 27 Vah! quasi desit locus Hea. iii, 3. 26 Palam beatus: ni unum hoc desit Ph. i, 3. 18

Deterior, rimus. Animum ægrotum ad deteriorem partem applicat A. i, 2. 22 Deteriores omnes sumus licentia Hea. iii, 1. 74 Quibus id maxime utile est, illum esse quam deterrimum A. v, 1. 16

Deterreo. Quum placo, advorsor sedulo, et deterreo Ad. i, 2. 64 Rectum est? ego ut faciam: non est? te ut deterream Hea. i, 1. 27 Deterruissem facile, ne alias scriberet He. Alt. Prol. 19 Maledictis deterrere, ne scribat, parat Ph. Prol. 3 In deterrendo voluissem operam sumere He. Alt. Prol. 17

Detineo. Detineo te fortasse Eu. ii, 2. 49 Pol me detinuit morbus Ph. iv, 1. 8

Detraho. De digito anulum detraho Hea. iv, 1. 38 Adsido, adcurrunt servi, soccos detrahunt Hea. i, 1. 72 Dic dum: Chærea tuam vestem detraxit tibi? Eu. iv, 4. 40 Dicitque sese illi anulum, dum luctat, detraxisse He. v, 3. 31 Neque detractum ei est quicquam He. iv, 1. 58

Detrimentum. De te satis scio, peccando detrimenti nihil fieri potest He. ii, 1. 37

Devenio. Menedemi vicem miseret me; tantum devenisse ad eum mali Hea. iv, 5. 2

Deverbero. Quot me censes homines

jam deverberasse usque ad necem? Ph. ii, 2. 13

Devertor vel Devortor. Deos Penates hinc salutatum domum devortar Ph. ii, 1. 82

Devincio. Ubi animus semel se cupiditate devinxit mala Hea. i, 2. 34 Hoc beneficio utrique ab utrisque vero devincimini Hea. ii, 4. 14 Animus partim uxoris misericordia devinctus, partim victus hujus injuriis He. i, 2. 93 Spero consuetudine et conjugio liberali devinctum, facile ex illis sese emersurum malis A. iii, 3. 29

Devito. Incolumem sat scio fore me, nunc si hoc devito malum A. iii, 5. 5 Quæ neque uti devitem, scio, neque Ph. i, 4. 3

Deus. Quid si hoc quispiam voluit Deus? Eu. v, 2. 36 Deus sum, si hoc ita est He. v, 4. 3 Deum sese in hominem convertisse. At quem Deum? Eu. iii, 5. 40. 42 Facio te apud illum Deum Ad. iv, 1. 19 Non tu hunc habeas plane præsentem Deum? Ph. ii, 2. 31 Memini relinqui me, Deo irato meo Ph. i, 2. 24 Quod Di prohibeant! A. iii, 3. 36 Me, et te imprudens, nisi quid Di respiciunt, perdidi A. iv, 1. 18 Tibi Di dignum factis exitium duint! A. iv, 1. 43 Di te eradicent! A. iv, 4. 22. Hea. iii, 3. 28 Ita me Di ament! A. v, 4. 44. Eu. iii, 2. 21. v, 9. 7. Hea. ii, 3. 67. ii, 4. 3. iii, 3. 8. iv, 3. 8. v, 1. 80. Ad. iv, 7. 31. He. ii, 1. 36. ii, 2. 16. ii, 3. 3. iv, 2. 3. iv, 4. 20. v, 4. 24. Ph. v, 6. 43. v, 7. 61 Solus est, quem diligunt Di A. v, 6. 9 Ut illum Di Deæque senium perdant! Eu. ii, 3. 10 Di vortant bene! Eu. ii, 3. 96. Ad. iv, 7. 10. He. i, 2. 121. Ph. iii, 3. 19 At te Di perdant! Eu. iii, 1. 41 Ita me Dii bene ament! Eu. iv, 1. 1. v, 2. 43. He. ii, 1. 9. Ph. i, 3. 13 In me plane Di potestatem suam omnem ostendere Eu. v, 9. 2 Utinam ita Di faxint! Hea. i, 1. 109 Sic me Di amabunt, ut Hea. iii, 1. 54 Quantum tibi opis Di dant Hea. iii, 3. 31 Ita me Di amabunt! Hea. iv, 5. 1. He. i, 2. 31 Ut te omnes Dii, Deæque, cum incepto perduint! Hea. iv, 6. 6 Di istæc! Hea. v, 4. 15 Di me, pater, omnes oderint! Ad. iv, 5. 67 Di tibi, Demea, bene faciant Ad. v, 7. 19 Di tibi omnes semper omnia optata offerant Ad. v, 9. 21 Ita Di, Deæque faxint! He. i, 2. 27 At te Di, Deæque perduint, cum istoc odio! He. i, 2. 59 Di mala prohibeant! He. ii, 1. 10 Utinam istuc ita Di faxint! He. iii, 2. 19 Dii illum perduint! He. iii, 4. 27 At istos invidos Di perdant! He. iii, 5. 19 Qui, illum Di omnes perduint! Ph. i, 2. 73 Di tibi male faciant! Ph. ii, 3. 47 Di tibi omnes id, quod es dignus, duint! Ph. iii, 2. 34 Satin' illi Di sunt propitii? Ph. iv, 3. 31 Ut te Di, Deæque, Superi, Inferi, malis exemplis perdant! Ph. iv, 4. 6 O Jupiter! Di nos respiciunt! Ph. v, 3. 34 Malum, quod isti Di, Deæque omnes duint! Ph. v, 7. 83 Mi homo, Di melius duint! Ph. v, 8. 16 Proh Deum, atque hominum fidem! A. i, 5. 2. i, 5. 11. Hea. i, 1. 9. He. ii, 1. 1 Deorum vitam propterea sempiternam esse arbitror A. v, 5. 3 Deorum vitam apti sumus Hea. iv, 3. 15 Pro Deum immortalium! Ph. ii, 3. 4 Dis pol habeo gratias A. iv, 4. 31 Si Dis placet! Eu. v, 3. 10. Ad. iii, 4. 30 Est, Dis gratia Ad. i, 2. 41. 58 Dis gratiam habeo He. iii, 2. 11 Habeo gratiam Dis He. iv, 4. 31 Dis gratias agebat, tempus sibi dari Ph. iv, 2. 6 Dis magnas merito gratias habeo, atque ago Ph. v, 7. 1 Deos quæso, ut sit superstes A. iii, 2. 7 Id spero adjuturos Deos A. iii, 2. 42 Per ego te Deos oro, et nostram amicitiam A. iii, 3. 6 Nisi mihi Deos satis scio fuisse iratos A. iv, 1. 40 Per omnes tibi adjuro Deos A. iv, 2. 11 Per ego te Deos oro, ut A. v, 1. 15 Obe! jam desine Deos, uxor, gratulando obtundere Hea. v, 1. 6 Deos nescio: quod potero, enitar sedulo Hea. v, 4. 15 Deos quæso, ut istæc prohibeant Ad. ii, 4. 11 Salvos nobis, Deos quæso, ut siet Ad. iii, 1. 11 Hæc primum ut fiant, Deos quæso, ut vobis decet Ad. iii, 4. 45 Quid? credebas, dormienti hæc tibi confecturos Deos? Ad. iv, 5. 59 Abi domum, ac Deos comprecare Ad. iv, 5. 65 Abi, pater: tu potius Deos comprecare Ad. iv, 5. 70 Id testor Deos! He. iii, 5. 26 Nec, pol, istæ metuunt Deos: neque has respicere Deos opinor He. v, 2. 6 At ego Deos Penates hinc salutatum domum devortar Ph. ii, 1. 81 Per Deos atque homines! Ph. v, 1. 37 Di, date facultatem, obsecro, huic pariundi A. i, 4. 5 Di boni, boni quid porto! A. ii, 2. 1 Di vostram fidem! A. iv, 3. 1. iv, 4. 5. Eu. iii, 1. 28. iv, 7. 20. v, 4. 2. v, 9. 19. Hea. iii, 1. 96. Ad. iii, 3. 27. Ph. v, 1. 30. v, 3. 25 Di boni, quid hoc morbi est? Eu. ii, 1. 19 Di immortales! homini homo quid præstat! Eu. ii, 2. 1 Di boni, quid turbæ est! Hea. ii, 3. 13

Dii boni! Ad. iii, 3. 86 Pro Di immortales! Ad. iii, 4. 1. Ph. v, 8. 19 Di, obsecro vos! estne hic Stilpho?' Ph. v, 1. 13 Nam sine controversia ab Dis solus diligere, Antipho Ph. v, 6. 14

Dexter, tra, trum. Concede ad dexteram A. iv, 4. 12 Quod ego te per hanc dextram oro A. i, 5. 54 Cedo dextram Hea. iii, 1. 84 Proximam esse huic fundo ad dextram? Hea. iv, 4. 10 Ubi eas præterieris, ad sinistram: ubi ad Dianæ veneris, ito ad dextram Ad. iv, 2. 44 Hinc ab dextera venire me assimulabo A. iv, 3. 19 Tu, Simalio, in sinistrum cornu: tu, Syrisce, in dexterum Eu. iv, 7. 5

Diana. Ubi ad Dianæ veneris, ito ad dextram Ad. iv, 2. 43

Dica. Tibi scribam dicam Ph. i, 2. 77 En unquam injuriarum audisti mihi scriptam dicam? Ph. ii, 2. 15 Dicam tibi impingam grandem Ph. ii, 3. 92 Sexcentas scribito jam mihi dicas Ph. iv, 3. 63

Dico, are. Hanc operam tibi dico Ph. i, 2. 12

Dico, ere. Sed dico tibi, ne temere facias A. i, 2. 33 Tibi ego dico, an non? A. iv, 4. 23 Quæ dico, vera an falsa audieris, jam sciri potest A. v, 4. 19 Ego non ex animo misera dico? Eu. i, 2. 99 Heus! heus! tibi dico, Chærea Eu. ii, 3. 45 Tibi equidem dico, mane Eu. ii, 3. 87 Una in convivio erat hic, quem dico, Rhodius adolescentulus Eu. iii, 1. 33 Quam pridem pater mihi et mater mortui essent. dico, jam diu Eu. iii, 3. 12 Dico ego mihi insidias fieri Eu. iii, 3. 26 Principio eam esse dico liberam Eu. iv, 7. 35 Dico, edico vobis, nostrum esse herilem filium Eu. v, 5. 20 Scin' esse factum, ut dico? Hea. iii, 2. 18 Istunc servolum dico adolescentis Hea. iii, 2. 20 Neque eo nunc dico, quo quicquam illum senserim Hea. iii, 2. 43 Verum, dico quod videtur Hea. iii, 3. 21 Eum (annulum) dico, ut una cum puella exponeret Hea. iv, 1. 38 Non hercle vero: verum dico Hea. iv, 5. 18 Ita dico Hea. v, 1. 65 Hæc cum illi, Micio, dico, tibi dico Ad. i, 2. 17 Non, quia ades præsens, dico hoc Ad. iii, 3. 39 Haud equidem dico, mi Lache He. ii, 1. 35 Quæ dico, parvi pendunt He. iii, 5. 63 Quid ais Myrrhina? heus! tibi dico He. iv, 1. 8 Jam dudum dixi, idemque nunc dico, Lache He. iv, 4. 100 Non causam dico, quin Ph. ii, 1. 42 Hem! non dico Ph. ii, 3. 41 Omnia hæc illum putato, quæ ego nunc dico, dicere Ph. ii, 3. 77 Sic habent principia sese, ut dico Ph. iii, 1. 15 Nescio: verum, si forte, dico Ph. v, 2. 10 Sic erit. non temere dico Ph. v, 3. 19 Quando hoc nihil est, quod ego dico: tu narra Ph. v, 8. 11 Recte dicis A. ii, 2. 26. Eu. iii, 5. 64 Male dicis? A. iv, 4. 15 Ah, nihil dicis, Parmeno Eu. ii, 1. 15 Hoc nunc dicis, ejectos hinc nos Eu. ii, 2. 44 Sane hercle, ut dicis Eu. iii, 5. 59 De fallacia dicis? st! Hea. iii, 3. 36 Gnatus quod se assimulat lætum, id dicis? Hea. v, 1. 15 Verum dicis Hea. v, 2. 40 Ita pol est, ut dicis Ad. iii, 1. 11 Pro certon' tu istæc dicis? Ad. iii, 4. 32 Et recte, et verum dicis Ad. iv, 3. 18 Non æquom dicis; non Ad. v, 3. 17 Non verisimile dicis He. i, 2. 65 Quæ dicis, omnia esse, ut dicis, animum induco He. ii, 2. 22 Si vera dicis, nihil tibi est a me pericli, mulier He. v, 1. 9 Ita ut dicis Ph. ii, 3. 49 Dicis, quod mali est Ph. iv, 4. 18 Benigne dicis Ph. v, 8. 62 Quid dicit? A. iii, 1. 4 Dum hæc dicit, abiit hora Eu. ii, 3. 49 Mirum, ni hanc dicit, modo huic quæ data est dono Eu. ii, 3. 52 Credis huic quod dicit? Eu. iv, 4. 38 Mirum, ni tu credis quod iste dicit Eu. iv, 4. 44 Scin' tu hanc, quam dicit sordidatam et sordidam? Hea. ii, 3. 56 Verum hic dicit Hea. ii, 3. 78. Ph. iii, 3. 12 Recte dicit. censeo Hea. iii, 3. 27 Quæ in te uxor dicit, et quæ in animo cogitat irata Ad. i, 1. 5 Nec nihil, neque omnia hæc sunt, quæ dicit Ad. i, 2. 61 Dicitque sese illi annulum, dum luctat, detraxisse He. v, 3. 31 Ubi dicimus redisse te Hea. ii, 3. 63 Quicquid dicunt, laudo Eu. ii, 2. 20 Verum illud, Chreme, dicunt, jus summum sæpe summa malitia est Hea. iv, 5. 48 Quod isti dicunt malevoli Ad. Prol. 15 Profecto hoc vere dicunt Ad. i, 1. 3 Omnes bene dicunt, amant Ad. v, 4. 11 Non ego dicebam, in perpetuum illam illi ut dares Hea. iv, 5. 33 Tu illis fruare commodis, quibus tu illum dicebas modo Eu. ii, 3. 80 Matris nomen et patris dicebat ipsa Eu. i, 2. 32 Parmeno dicebat eum esse Eu. iv, 4. 34 Qui se in sui gremio positurum puerum dicebat patris Ad. iii, 2. 35 Phædrum, aut Cliniam, dicebant A. i, 1. 60 Soror, quam dixi, ad flammam accessit imprudentius A. i, 1. 103 Hodie uxorem ducas, ut dixi, volo A. ii, 5. 7 Eadem hæc, quæ tibi dixi, dicam itidem illi A. iii, 4. 20 An

non dixi hoc esse futurum? A. iii, 5. 15 Postquam me amare dixi, complacita est tibi A. iv, 1. 21 Nihil, pol, falsi dixi, mi senex A. iv, 4. 49 Quo pacto Rhodium tetigerim in convivio, nunquid tibi dixi? Eu. iii, 1. 31 Ilicone credere ea, quæ dixi, oportuit te? Eu. v, 7. 11 Dixin' ego in hoc inesse vobis Atticam elegantiam? Eu. v, 9. 63 Hac quidem causa, qua dixi tibi Hea. i, 1. 35 Ah! quid dixi habere me? immo habui, Chreme Hea. i, 1. 42 Clinia meus venit! Ch. Dixi Hea. iii, 1. 23 Dixi equidem, ubi mihi ostendisti, ilico, eum esse Hea. iv, 1. 3 Sed illud, quod tibi dixi de argento Hea. iv, 5. 43 Dixi pleraque omnia Hea. iv, 7. 2 Cliniæ, quæ dixi, nuntiastin'? Hea. v, 1. 11 Cur non arcessi jubes filiam, et quod dotis dixi, firmas? Hea. v, 5. 4 Dixin' hoc fore? Ad. i, 2. 3 Ita, ut dixi, facite Ad. iv, 5. 1 Tu fac, ut dixi, si sapis Ad. iv, 5. 72 Parata a nobis sunt, ut dixi, ubi vis Ad. v, 3. 1 Servare in eo certum est, quod dixi, fidem He. iii, 3. 42 Dixin', hanc rem ægre laturum esse eum? He. iii, 5. 47 Compone, quæ tecum simul ferantur. dixi He. iv, 3. 6 Tempus dixi esse He. iv, 4. 65 Jam dudum dixi, idemque nunc dico, Lache He. iv, 4. 100 Nondum etiam dixi id, quod volui He. v, 1. 18 Ego illam ejiciam. dixi, Phormio Ph. ii, 3. 90 Dicam tibi impingam grandem. dixi, Demipho Ph. ii, 3. 92 Id impetrabis. dixi Ph. ii, 4. 12 Quod dixi adeo ei Ph. iv, 3. 40 Istoc de nomine, eo perperam olim dixi Ph. v, 1. 18 Estne ita, ut dixi, liberalis? Ph. v, 7. 12 Ita pol res est, ut dixti A. iii, 1. 1 Cur non dixti extemplo Pamphilo? A. iii, 2. 38 Hem! quid dixti? A. iii, 4. 14 An non dixi? Da. Dixti A. iii, 5. 15 Eho, non tu dixti esse inter eos inimicitias, carnufex? A. v, 2. 11 Nonne, ubi mihi dixti, cupere te ex Æthiopia ancillulam, quæsivi? porro Eunuchum dixti velle te Eu. i, 2. 85. 87 Dixti pulchre Eu. ii, 3. 84. Ph. ii, 1. 72 Bene dixti Eu. iii, 1. 61 Istuc quod dixti modo Eu. iii, 2. 44 Dixtin' hos mihi dies soli dare te? Eu. iv, 7. 23 Hem! quid dixti? Eu. v, 7. 16. Hea. ii, 3. 100 Non tu ei dixisti, ut essem? Hea. iii, 1. 27 Quid rei esset, dixti huic? Hea. iv, 7. 2 Quid dixti, Chreme? Hea. iv, 8. 10 Tam flagitium est, non facere vobis, quæ modo dixti Ad. iii, 3. 69 Eadem, quæ mihi dixti, tute dicas mulieri Ad. iv, 3. 8 Egomet narrabo, quæ mihi dixti Ad. iv, 3. 13 Bene et sapienter dixti dudum Ad. v, 8. 30 Interii! cur mihi id non dixti? He. iii, 1. 42 Dixtin' dudum, illam dixisse? He. iii, 5. 1 Quid dixti? He. iv, 4. 49 Hanc ubi dixti causam He. iv, 4. 55 Harum rerum nunquid dixti jam patri? He. v, 4. 25 Quem dixti? Ph. ii, 3. 43 Qui me dudum, ut dixti, adjuverit comiter? Ph. iii, 3. 4 Quid dixit! A. ii, 5. 10 Hæc se e Pamphilo gravidam dixit esse A. iii, 2. 33 Haud scio, an, quæ dixit, sint vera omnia A. iii, 2. 45 Mihi Davos, qui intimus est eorum consiliis, dixit A. iii, 3. 44 Nihil dixit tum, ut sequerere sese? Eu. iv, 5. 9 Clitiphonis esse amicam hanc Bacchidem, Menedemo dixit Clinia Hea. iv, 5. 19 Dixit velle uxorem ducere Ad. i, 2. 71 Myrrhina ita Phidippo dixit He. v, 4. 30 Argentum mihi miles dare se dixit Ph. iii, 2. 47 Cur aliud dixit? Ph. v, 3. 22 Quam dudum dixit Geta Ph. v, 5. 10 Quid huic credam, qui nihil dixit? Ph. v, 8. 8 Hoc advenienti quot mihi, Micio, dixere! Ad. i, 2. 13 Dixere causam tunc, nescio quam He. i, 2. 111 Philumenam pavitare, nescio quid, dixerunt He. iii, 1. 41 Ibo, ac dicam, ut dixeram Hea. iii, 1. 94 Vix dum dimidium dixeram, intellexerat Ph. iv, 2. 4 Tun' dixeras huic? Ph. iv, 3. 8 Quid ego nunc dicam de patre? A. i, 5. 17 Huic dic quæso. By. Ego dicam A. ii, 1. 23 Ego dicam tibi A. ii, 3. 1 Quin taces? Pa. Dicam A. ii, 3. 26 Vos celavi, quod nunc dicam A. iii, 4. 6 Domum modo ibo, ut apparentur, dicam A. iii, 4. 15 Hæc, quæ tibi dixi, dicam itidem illi A. iii, 4. 20 Quid ego nunc dicam patri? A. iii, 5. 6 Dicam, aliquid jam inventurum A. iii, 5. 9 Te esse illum dicam Eu. ii, 3. 79 Dicam huic, an non? dicam hercle Eu. v, 5. 26 Id primum dicam: deinde, quod veni, eloquar Hea. Prol. 3 Quid tute tecum? Ch. Dicam Hea. i, 2. 26 Si sinas, dicam Hea. ii, 3. 76 Dicam, ut revortantur domum Hea. ii, 3. 99 Ibo, ac dicam, ut dixeram Hea. iii, 1. 94 Cedo quid est? Sy. Dicam Hea. iii, 3. 37 Dicam, hanc esse captam ex Caria Hea. iii, 3. 47 Quid dicam? quam causam afferam? Hea. iv, 3. 23 Dicam. quid deinde? Hea. iv, 8. 24 Quid dotis dicam te dixisse filio? Hea. v, 1. 64 Dicam, quod mihi in mentem Hea. v, 2. 33 Si scire vis, ego dicam: gerro! Hea. v, 4. 10 Nunquam ita magnifice quicquam dicam, id virtus

quin superet tua Ad. ii, 3. 4 Quid dicam? Sy. Nihilne in mentem? Ad. iv, 1. 12 Sed si hic pernocto, causæ quid dicam, Syre? Ad. iv, 1. 15 Dicam fratris esse hanc? Ad. iv, 4. 15 Dicam tibi Ad. iv, 5. 12. v, 9, 28 Ibo, illis dicam, nullam esse in nobis moram Ad. iv, 7. 1 Verum, quid ego dicam? Ad. v, 8. 23 Si mihi fidem das, te tacituram, dicam He. i, 2. 38 Si fieri id non potest, quin sentiant, dicam abortum esse He. iii, 3. 38 Quid dicam hisce? incertus sum He. iii, 4. 36 Id qua causa clam me habuisse dicam? He. iv, 1. 5 Nihil aliud dicam? He. v, 3. 18 Hoc consilium, quod dicam, dedit Ph. i, 2. 74 Ego te cognatum dicam Ph. i, 2. 77 Audi, quod dicam. Do. Tædet audire eadem millies. Ph. At nunc dicam, quod lubenter audias Ph. iii, 2. 2. 3 Dicam in itinere Ph. iii, 3. 34 Ego me ire senibus Sunium dicam ad mercatum Ph. v, 5. 10 Posthac tibi, quod potero, et quæ voles, faciamque, et dicam Ph. v, 8. 62 Si te dices ducere A. ii, 4. 8 Quid dices mihi? A. v, 3. 22 Ludum jocumque dices fuisse illum alterum Eu. ii, 3. 8 Primam dices, scio, si videris Eu. iii, 5. 19 At enim dices, me, quantum hic operis fiat, pœnitet Hea. i, 1. 20 Mutum dices Hea. iv, 4. 26 Memorem me dices esse, et gratum Ad. ii, 2. 43 Nunquam dices tam commode, ut He. i, 2. 33 Dices, ducent damnatum domum Ph. ii, 2. 20 Fœneratum istuc beneficium tibi pulchre dices Ph. iii, 2. 8 An legibus daturum pœnas dices? Ph. iv, 3. 22 Si illa dicet, Phædriam intromittamus commissatum: tu Eu. iii, 1. 51 De illius peccatis plura dicet Hea. Prol. 33 Sese ipse dicet tuam vidisse filiam Hea. iv, 5. 24 Nunquam dicet carnufex Ad. iii, 3. 9 Servom ilico introisse dicent Sostratæ He. iii, 1. 52 Quid mihi dicent? aut quam causam reperient? Anne hoc dicent mihi, invitus feci? Ph. ii, 1. 4. 5 Quin uno verbo dic, quid est, quod me velis? A. i, 1. 18 Dic sodes, quis heri Chrysidem habuit? A. i, 1, 58 Huic dic quæso, Byrrhia A. ii, 1. 23 Ehodum dic mihi A. ii, 1. 24. Eu. ii, 3. 68 Dic te ducturum A. ii, 3. 9 Patri dic velle A. ii, 3. 20 Quin dic, quid est? A. ii, 6. 18 Eho, dic mihi A. iv, 1. 44. v, 4. 28 Unde est? dic clare A. iv, 4. 15 Cujum puerum hic apposuisti? dic mihi. Dic, quod rogo A. iv, 4. 24. 25 Rem potius ipsam dic, ac mitte male loqui A. v, 3. 2 Dic mihi hoc primum Eu. i, 2. 20 Scin' quid ego te volebam? dic Eu. ii, 3. 46 Nostin' quæ sit? dic mihi Eu. ii, 3. 57 Dic dum hoc rursum Eu. iv, 4. 40 Id modo dic, abisse Dorum Eu. iv, 4. 57 Hoc modo dic, sororem illam tuam esse Eu. iv, 6. 28 Dic mihi, aufugistin'? Eu. v, 2. 11 Quid trepidas? satin' salve? dic mihi Eu. v, 6. 8 Dic, quæ illa est altera? Hea. ii, 3. 69 Syre, dic modo verum Hea. ii, 3. 102 Adsum, dic quid est? Hea. ii, 3. 108 Scin', quid nunc facere te volo? Ch. Dic Hea. iii, 1. 86 Qui ille poterit esse in tuto? dic mihi Hea. iv, 3. 30 Dic me hic oppido esse invitam Hea. iv, 4. 12 Dic, quid est? Hea. iv, 5. 18 Dic sodes Hea. iv, 5. 22 Dic convenisse; egisse te de nuptiis Hea. iv, 8, 23 Dic mihi, nuntiastin'? Hea. v, 1. 11 Dic ergo locum Ad. iv, 2. 33 Dic sodes, pater Ad. iv, 5. 9 Dic mihi, non clamas? Ad. iv, 7. 8 Dic mihi, Philotis He. i, 2. 9 Dic mihi, Parmeno He. i, 2. 28 Quid fuit tumulti? dic mihi He. iii, 2. 21 Dic jussisse te He. iii, 5. 16 Dic filiæ He. iv. 4. 7 Dic dum, quæso, es tu? He. v, 3. 5 Dic me orare, ut veniat He. v, 3. 11 Unde anulum istum nactus? dic mihi He. v. 3. 28 Dic verum. dic mihi, nunquid dixti jam patri? He. v, 4. 24. 25 Dic nomen Ph. ii, 3. 38 Quid ago? dic, Hegio. Dic, Cratine. Dic nunc, Hegio. Dic, Crito Ph. ii, 4. 7. 8. 12. 16 Cedo, quid postulat; dic Ph. iv, 3. 38 Abi, dic, esse argentum, Phædriæ Ph. iv, 4. 32 Eho! dic mihi, quid rei tibi est? Ph. v. 1. 21 Tu tuum nomen dic quod est Ph. v, 8. 59 Taceri si vis, vera dicito Eu. i, 2. 26 Desponsam quoque esse dicito Hea. iv, 8. 26 Senex si quæret me, modo isse dicito ad portum He. i, 2. 1 Ad te properans percurro ad forum, ut dicam tibi hæc A. ii, 2. 18 Egone dicam? A. ii, 3. 10 Profecto sic est. Ch. Sic hercle, ut dicam tibi A. iii, 3. 22 Verum vis dicam? A. iv, 2. 25 Quid dicam aliud, nescio A. iv, 4. 7 Quid tibi ego multa dicam? Eu. iii, 2. 43 Neque scio quid dicam, aut quid conjectem Eu. iii, 4. 5 Quid tibi ego dicam misera? Eu. v, 1. 6 Tenes, quid dicam? Hea. iv, 3. 22 Quid igitur dicam tibi, vis? Hea. iv, 6. 14 Est hercle inepta, ne dicam dolo, atque absurda Ad. iii, 3. 21 Audin', quid dicam, Scirte? He. i, 2. 3 Vovisse hunc dicam, si salvos domum redisset He. iii, 4. 20 Quid vis dicam? an conveniam modo? He. iii, 4. 22 Quam causam dicam patri,

nescio He. iii, 5. 2 Sine dicam He. v, 1. 17 Utrum stultitia facere ego hunc, an malitia dicam? Ph. iv, 3. 55 Neque tu hoc dicas, tibi non prædictum A. i, 2. 34 Quasi tu dicas, factum id consilio meo A. iii, 2. 22 Ne tu hoc mihi posterius dicas A. iii, 2. 29 Haud istuc dicas, si cognoris vel me, vel A. iv, 1. 28 Si scias, quod donum huic dono contra comparet: tum magis id dicas Eu. ii, 3. 64 Ex homine hunc natum dicas Eu. iii, 2. 7 Fac animo hæc præsenti dicas Eu. iv, 6. 31 Quod dicas mihi, alium quærebam, iter hac habui: periisti Eu. v, 9. 34 Audi: ne te ignarum fuisse dicas meorum morum Ad. ii, 1. 6 Accedo, ut melius dicas Ad. iii, 2. 52 Eadem, quæ mihi dixti, tute dicas mulieri Ad. iv, 3. 8 Si quæret me, uti tum dicas He. i, 2. 4 Reddi patri, cui tu nihil dicas vitii, superbum est He. i, 2. 79 Atque aliquis dicat, nihil promoveris A. iv, 1. 16 Num cogitat quid dicat? A. v, 3. 6 At tandem dicat fine. Si. Age dicat, sino A. v, 3. 24 Nihil est quod dicat mihi Eu. Prol. 15 Aut dicat quod volt; aut molesta ne siet Eu. iii, 3. 23 Jocon' an serio illæc dicat, nescio Hea. iii, 2. 30 Bene dicat secum esse actum Ad. ii, 2. 2 Si est, ut dicat velle se, redde He. iv, 1. 43 Neque sinam, ut mea pertinacia esse dicat factum He. iv, 2. 15 Instare, ut dicat He. v, 3. 29 Si quis est, qui hoc dicat, aut sic cogitet Ph. Prol. 13 Ut saltem sciam, quid de hac re dicat Ph. ii, 4. 4 Dicat, nos dare eam Phormioni nuptum Ph. iv, 5. 8 Adducti, qui illam civem hinc dicant A. v, 3. 21 Nunquam destitit instare, ut dicerem, me esse ducturum, patri A. iv, 1. 37 Ni partem maximam existimarem scire vestrum, id dicerem Hea. Prol. 9 Ne quid de fratre garrulæ illi dicerem Ad. iv, 4. 14 Advorsumne illum causam dicerem? Ad. iv, 5. 42 Qui mihi cognata ea esset, dicerem Ph. ii, 3. 50 Venio ad hominem, ut dicerem, argento opus esse Ph. iv, 2. 2 Utinam istuc verbum ex animo, ac vere diceres Eu. i, 2. 95 Virgo pulchra! et, quo magis diceres Ph. i, 2. 54 Causam ut pro se diceres Ph. v, 5. 8 Diceret, quid feci? A. i, 1. 111 Audisti ex aliquo fortasse, qui vidisse eum diceret exeuntem He. iv, 1. 35 Quem (Prologum) diceret, nisi haberet cui maledicere? Ph. Prol. 16 Qui cognatum me sibi esse diceret Ph. ii, 3. 34 Nunquid est aliud mali damnive, quod non dixeris, reliquom? Eu. v, 6. 25 Quod quum dixero, si placuerit, facitote Eu. v, 9. 37 Quum venturam dixero et constituero Hea. iv, 4. 4 Ubi me dixero dare tanti Ad. ii, 1. 49 Id sumam: uxori, tibi opus esse, dixero Ph. iv, 3. 76 Cave dixeris Ad. iii, 4. 12 Si non quæret, nullus dixeris He. i, 2. 4 Si tu aliquam partem æqui bonique dixeris Ph. iv, 3. 32 Næ ista magno conatu magnas nugas dixerit! Hea. iv, 1. 8 Quæ nunc in me iniqua est, æqua de me dixerit He. iii, 5. 25 Tum uno ore omnes omnia bona dicere, et laudare A. i, 1. 70 Id mihi visus est dicere: abi cito, et suspende te A. 1, 5. 20 Hei mihi! vereor dicere A. ii, 1. 23 Potin' es mihi verum dicere? A. ii, 6. 6 Nescio quid tibi sum oblitus hodie, ac volui, dicere A. v, 1. 22 Nihil equidem, nisi quod illum audivi dicere A. v, 2. 17 Si mihi pergit, quæ volt, dicere A. v, 4. 17 Causam dicere prius, unde petitur Eu. Prol. 10 Quid? quid aliud volui dicere? Eu. iii, 2. 51 Neque, cum rogites, quid sit, audet dicere Eu. iv, 3. 17 At nesciebam id dicere illam Eu. iv, 5. 10 Omitte de te dicere Eu. v, 6. 19 Nihil esse mihi, religio est dicere Hea. ii, 1. 16 Videre verum, atque ita uti res est, dicere Hea. iii, 1. 81 Meministin', mihi te maxumopere dicere? Hea. iv, 1. 13 Certo scio, te inscientem, atque imprudentem dicere, ac facere Hea. iv, 1. 20 Pudet dicere verbum turpe Hea v, 4. 19 Nolo in illum gravius dicere Ad. i, 2. 60 Jamne me vis dicere id, quod ad te attinet? Ad. ii, 1. 32 Hæc, mi pater, te dicere æquom fuit Ad. iv, 5. 41 Si te ipsum mihi puduit dicere Ad. iv, 5. 56 Sæpe, ut possis dicere, hoc licet Ad. v, 3. 37 Quid ego possiem blande dicere Ad. v, 4. 24 Sese senem esse, dicere He. i, 2. 43 Id ego hoc præsente tibi nolebam dicere He. iv, 4. 90 Absenti tibi contumelias nunquam cessavit dicere hodie Ph. ii, 3. 30 Hæc illum putato, quæ nunc dico, dicere Ph. ii, 3. 77 Quid dotis dicam te dixisse filio? Hea. v, 1. 64 Me mea omnia bona doti dixisse illi Hea. v, 1. 69 Dixtin' dudum, illam dixisse? He. iii, 5. 1 Sic te dixisse, opinor He. v, 4. 5 Ego sedulo hunc dixisse credo Ph. ii, 4. 13 Nisi, me dixisse nemini, id certo scio Ph. v, 7. 60 De illo jam finem faciam dicundi mihi Ph. Prol. 23 Vera dicendo ut eos ambos fallam Hea. iv, 3. 33 Sed ita dictu opus est, si me vis salvom esse Hea. v, 1. 68 Turpe dictu Ad. ii, 4. 11 Nihil est dictu facilius Ph. ii, 1. 70 Sic hoc, dicens; asperum, pater,

hoc est Hea. iii, 1. 49 Taces? monstrum hominis! non dicturus? Eu. iv, 4. 29 Qui orationem hanc scripsit, quam dicturus sum Hea. Prol. 15 Hoc sic esse opinor dicturum patrem A. ii, 3. 13 Dicturan' es quod rogo? A. iv, 4. 12 Non tu istuc mihi dictura aperte es? Eu. v, 1. 3 Quid illa altera, quæ dicitur cognata? Ph. v, 1. 28 Quin habeat, quæ quidem in homine dicuntur bona? Hea. i, 2. 19 Hic nuptiis dictus est dies A. i, 1. 75 Dicta est ejus hæc, atque habita est soror A. iv, 5. 14 Soror est dicta Eu. 1, 2. 66. i, 2. 77 Anus, quæ est dicta mater esse ei antehac, non fuit Hea. ii, 3. 29 In hac habitasse platea dictum est Chrysidem A. iv, 5. 1 Pulchre mehercle dictum, et sapienter Eu. iii, 1 36 Quo in loco dictum est, parati nihil est Eu. iii, 4. 4 Dictum est Eu. v, 9. 36 Dictum hoc inter nos fuit Ad. v, 3. 10 Dictum est vere Ad. v, 8. 32 Si meministi id quod olim dictum est, subjice Ph. ii, 3. 40 Patris nomen aliud dictum est Ph. v, 3. 21 Quod dictum, indictum est Ph. v, 7. 58 Quæ sunt dicta in stultum Hea. v, 1. 4 Hac quidem causa, qua dixi tibi. Me. Dicetur Hea. i, 1. 36 An ea quoque dicetur hujus, si? Hea. ii, 3. 93 Nullum est jam dictum, quod non dictum sit prius Eu. Prol. 41 Inter nos quid sit dictum de fallacia Hea. iv, 8. 8 Nisi idem dictum sit centies Hea. v, 1. 8 Verum illud verbum est, vulgo quod dici solet A. ii, 5. 15 Quasi quicquam in hunc jam gravius dici possiet A. v, 3. 3 Si istuc crederem sincere dici Eu. i, 2, 97 Nec quis esset, unquam audieram dicier Eu. iv, 4. 32 Ego te meum esse dici tantisper volo, dum Hea. i, 1. 54 Aut illud falsum est, quod volgo audio dici Hea. iii, 1. 13 Visa vero est, quod dici solet, aquilæ senectus Hea. iii, 2. 9 Non dici potest, quam cupida eram huc redeundi He. i, 2. 15 An quicquam pro istis factis dignum te dici potest? He. ii, 1. 12 Non hercle verbis, Parmeno, dici potest tantum He. iii, 4. 2 Cujus de stultitia dici, ut dignum est, non potest Ph. ii, 3. 55 Dum nimium dici nos bonos studemus et benignos Ph. v, 2. 2 Mihi dici velim Ph. v, 6. 15 Dictus filius tuus tua voluntate Hea. v, 4. 2 Facete dictum Eu. ii, 2. 57 Paucis te volo. So. Dictum puta A. i, 1. 2 Qui dictum in se inclementius existimabit esse, sic existimet: responsum, non dictum esse, quia læsit prior Eu. Prol. 4 et 6 Ne ille pro se dictum existumet Hea. Prol. 30 Dictum factum huc abiit Clitipho Hea. v, 1. 31 Non opus est dicto Ph. v, 8. 14 Quod dicendum hic siet A. ii, 6. 23 Si est, pater, dicendum magis aperte Ad. iv, 5. 30 Quo pacto, aut unde mihi sit, dicendum ordine est Ph. iv, 1. 14 Incommoda alia sunt dicenda Eu. ii, 3. 38

Dictio. Neque testimonii dictio est Ph. ii, 1. 63

Dictito. Tum quod malevolus vetus Poëta dictitat Hea. Prol. 22 Qui ita dictitat, quas antehac fecit fabulas Ph. Prol. 4 Non, obsecro, es, quem semper te esse dictitasti? Ph. v, 1. 16

Dictum. Dictum ac factum invenerit aliquam causam A. ii, 3. 7 Nullum est jam dictum, quod non dictum sit prius Eu. Prol. 41 Tuum ne, obsecro te, hoc dictum erat? vetus credidi. Th. Meum est. Gn. Dolet, dictum imprudenti adolescenti et libero Eu. iii, 1. 38 et 40 Illud de Rhodio dictum in mentem venit Eu. iii, 2. 45 Dictum ac factum huc abiit Hea. v, 1. 31 Dictum sapienti sat est Ph. iii, 3. 8 Dictum ac factum reddidi Hea. iv, 5. 12 Mihi scripta illa dicta sunt in animo Chrysidis de Glycerio A. i, 5. 48 Magis nunc me amicæ dicta stimulant Hea. ii, 1. 11 Non sunt hæc parentis dicta Hea. v, 4. 12 Ego stultior, meis dictis parere hanc qui postulem He. iv, 1. 49 Etiam nunc me ducere istis dictis postulas? A. iv, 1. 20 Te pro istis dictis et factis, scelus, ulciscar Eu. v, 4. 19 Hic dictis confutabitur Hea. v, 1. 76 Ne te iratus sævidicis dictis protelet Ph. 1, 4. 36 Ut phaleratis dictis ducas me? Ph. iii, 2. 15 Hisce ego illam dictis ita tibi incensam dabo, ut Ph. v, 7. 81

Diecula. Non satis habes, quod tibi dieculam addo? A. iv, 2. 27

Dies. Hic nuptiis dictus est dies A. i, 1. 75 Nunc hic dies aliam vitam affert A. i, 2. 18 Dies mihi hic ut sit satis vereor ad agendum A. iv, 2. 22 O festus dies hominis! Eu. iii, 5. 12 Unus est dies, dum argentum eripio Hea. iv, 3. 39 Ubi erit puero natalis dies Ph. i, 1. 14 Tibi quidem est olim dies præstituta Ph. iii, 2. 38 Faciam, ut hujus loci, dieique, meique semper memineris Eu. iv, 7. 31 Ut diei tempus est Hea. i, 1. 116 Tu, ut tempus est diei, vide sis, ne Hea. i, 2. 38 O faustum et felicem hunc diem! A. v, 4. 53 In hunc diem ut de symbolis essemus Eu. iii, 4.

2 Sed in diem istuc est fortasse, quod minitare Eu. v, 7. 19 Quæ tot res in unum conclusit diem? Eu. v, 9. 17 Volgo audio dici, diem adimere ægritudinem hominibus Hea. iii, 1. 12 Hilarem hunc sumamus diem Ad. ii, 4. 23 Nunquam unum intermittit diem, quin Ad. iii, 1. 6 Qui sine hac jurabat se unum nunquam victurum diem Ad. iii, 2. 34 Videre videor jam diem illum Ad. iii, 3. 30 Hunc diem misere nimis cupio, perpetuum in lætitia degere Ad. iv, 1. 5 Paulatim hunc producam diem Ad. iv, 2. 52 Ei (rei) hilarem hunc sumamus diem Ad. v, 3. 68 In apparando consumunt diem Ad. v, 7. 2 Neque fuisse prægnantem unquam ante hunc scivi diem He. iv, 4. 18 Hunc videre sæpe optabamus diem He. iv, 4. 29 Frustra ubi totum desedi diem He. v, 3. 2 Cursando, atque ambulando totum hunc contrivi diem He. v, 3. 17 Nunquam ante hunc diem meis oculis eam videram He. v, 4. 23 Plus hodie boni feci imprudens, quam sciens ante hunc diem unquam He. v, 4. 40 Egon' illam cum illo ut patiar nuptam unum diem? Ph. ii, 1. 74 Præsens quod fuerat malum, in diem abiit Ph. v, 2. 16 Quantis commoditatibus, hero meo Antiphoni ope vestra hunc onerastis diem! Ph. v, 6. 2 Alio die quærebam A. i, 1. 62 Ex hoc misera solicita est die: quia olim in hunc (diem) sunt constitutæ nuptiæ A. i, 5. 33 Eodem die istuc verbum vere in te accidit A. v, 3. 14 Quem ego hodie toto non vidi die Ad. iv, 1. 11 Quovis illos tu die reducas Ad v, 3. 43 Apparare de die convivium Ad. v, 9. 8 Verum ne fiant isti viginti dies Eu. i, 2. 103 Decem dierum vix mihi est familia Hea. v, 1. 36 Credo, impetrabo, ut aliquot saltem nuptiis prodat dies A. ii, 1. 13 Saltem aliquot dies profer A. ii, 1. 28 Conari manibus, pedibus, noctesque et dies A. iv, 1. 53 Sine illum priores partes hosce aliquot dies apud me habere Eu. i, 2. 71 Dies noctesque me ames Eu. i, 2. 113 Dixtin' hos mihi dies soli dare te? Eu. iv, 7. 23 Stertit noctesque et dies Eu. v, 9. 49 Hosce aliquot dies non sentiet Hea. iv, 5. 4 Dies compluscules bene conveniebat inter eas He. i, 2. 102 Ubi ibi est dies complures, arcessi jubet He. i, 2. 110 Dies triginta, aut plus eo, in navi fui He. iii, 4. 7 Te, et cognatas deserere, et festos dies, mea causa, nolo He. iv, 2. 16 Fuisset tum illos mihi ægre aliquot dies Ph. i, 3. 7 Aliquot hos sumam dies Ph. v, 5. 4 Fere in diebus paucis Chrysis moritur A. i, 1. 77 Diebus sane pauculis post He. i, 2. 68

Differo. Orationem sperat invenisse se, qui differat te A. ii, 4. 5 Quod rumores distulerunt malevoli Hea. Prol. 16 Miseram me! differor doloribus Ad. iii, 4. 40

Difficilis. Nulla est tam facilis res, quin difficilis siet, quam invitus facias Hea. iv, 6. 1 Hunc difficilem invitum servaret senem Hea. iii, 2. 24 Difficilem ostendes te esse Hea. v, 1. 60 Cui verba dare difficile est A. i, 3. 6 Difficile est A. ii, 3. 7. Eu. v, 9. 26 Ah! rogitare? quasi difficile sit Eu. ii, 1. 3 Nihil tam difficile est, quin Hea. iv, 2. 8 Amorem difficillimum, et carissimum Eu. v, 4. 4

Difficultas. Neutra in re vobis difficultas a me erit He. iv, 4. 45

Diffluo. Egone? ut ejus animum, qui nunc luxuria et lascivia diffluit, retundam Hea. v, 1. 73

Digitulus. Qui mihi nunc uno digitulo fores aperis fortunatus Eu. ii, 2. 53

Digitus. Atqui si illam digito attigerit uno Eu. iv, 6. 2 De digito annulum detraho Hea. iv, 1. 37 Eripuit vi, in digito quem habuit, virgini abiens annulum He. iv, 1. 59 Eum (anulum) hæc cognovit Myrrhina in digito modo me habentem He. v, 3. 32

Dignitas. Apud alium prohibet dignitas Hea. iii, 3. 15

Dignus, a, um. Dignus es cum tua religione, odio A. v, 4. 37 Abi hinc, quo dignus, cum donis tuis tam lepidis Eu. iv, 3. 9 Dignus est Eu. v, 9. 58 I tu hinc, quo dignus es Hea. iv, 6. 9 Ego te exercebo hodie, ut dignus es, silicernium Ad. iv, 2. 48 Di tibi omnes id, quod es dignus, duint! Ph. iii, 2. 34 Malo quidem me dignum quovis deputem Hea. i, 1. 83 Quid ego nesciam? hominem pistrino dignum Hea. iii, 2. 19 Qui illum decrerunt dignum, suos cui liberos committerent He. ii, 1. 15 Dignos arbitror Ad. v, 7. 21 Nec satis digna, cui committas primo partu mulierem A. i, 4. 3 Sive adeo digna res est, ubi Eu. ii, 3. 20 Etsi ego digna hac contumelia sum maxume; at tu indignus, qui Eu. v, 2. 26 Quam ego scio esse honore quovis dignam Hea. iv, 3. 9 Dignam me putas, quam illudas? Hea. iv, 4. 19 Quæ omnes faciunt dignæ ut videamur malo He. ii, 3. 2 Absenti tibi

te indignas, seque dignas contumelias nunquam cessavit dicere hodie Ph. ii, 3. 29 Educta ita, uti teque illaque dignum est Eu. iv, 6. 10 Te meum esse dici tantisper volo, dum quod te dignum est, facies: sed si id non facis, ego, quod me in te sit facere dignum, invenero Hea. i, 1. 55. 56 Hoccine illo dignum est? Ad. ii, 2. 29 An quicquam pro istis factis dignum te dici potest? He. ii, 1. 12 In hac re nihil mali est, quod sit discidio dignum He v, 2. 16 Dignum autem hoc illo est? Ph. ii, 3. 26 Cujus de stultitia dici, ut dignum est, non potest Ph. ii, 3. 55 Si tu illam attigeris secus, quam dignum est, liberam Ph. ii, 3. 91 Minus queo viri culpa, quam me dignum est Ph. v, 3. 4 At tibi Di dignum factis exitium duint! A. iv, 1. 43 Non te dignum, Chærea, fecisti Eu v, 2. 25 Tuis dignum factis feceris Ph. ii, 3. 83 Nihil est Thaide hac tua, frater, dignius, quod ametur Eu. v, 9. 21

Digredior. Nos nostro officio nihil digressos esse Ph. iv, 5. 10

Dijudico. Ego dicam, quod mihi in mentem: tu dijudica Hea. v, 2. 33 Aliena ut melius videant, et dijudicent, quam sua? Hea. iii, 1. 98 Pergin' istuc prius dijudicare, quam scis, quid veri siet? Hea. ii, 2. 8

Dilapido. Priusquam dilapidet nostras triginta minas Ph. v, 7. 4

Diligenter. At diligenter. Pa. Fiet. Ph. At mature Eu. ii, 1. 1 Quid tum? ut diligenter nunties patri Eu. ii, 3. 47 Diligenter, Pythias, fac cures Eu. iii, 2. 47 Ehem, curate istam diligenter virginem Eu. iii, 2. 52 Satis ut meæ domi curetur diligenter He. ii, 2. 15

Diligentia. Quorum æmulari exoptat negligentiam potius, quam istorum obscuram diligentiam A. Prol. 21 Et diligentiam vostram, et benignitatem novi He. ii, 2. 21

Diligo. Solus est, quem diligunt Di A. v, 6. 9 Illum diligunt Ad. v, 4. 19 Te in germani fratris dilexi loco A. i, 5. 57 Non pol, quo quemquam plus amem, aut plus diligam, eo feci Eu. i, 2. 16 Nam sine controversia ab Dis solus diligere, Antipho Ph. v, 6. 14

Dilucide. Dilucide expedivi; quibus me oportuit judicibus Ph. ii, 3. 52

Dimidius, a, um. Dedit in sumtum dimidium minæ Ad. iii, 3. 16 Vix dum dimidium dixeram, intellexerat. Ph. iv, 2. 4

Diminuo. Diminuam ego caput tuum hodie, nisi abis Eu. iv, 7. 33 Diminuetur tibi quidem jam cerebrum Ad. iv, 2. 32

Dimitto. Jam dimitto exercitum? Eu. iv, 7. 44

Dinumero. Jube nunc jam dinumeret illi Babylo viginti minas Ad. v, 7. 17

Dionysia. Dionysia hic sunt hodie; apud me sis volo Hea. i, 1. 110 Apud eum miles Dionysia agitat Hea. iv, 4. 11

Diphilus. ΣΥΝΑΠΟΘΝΗΣΚΟΝΤΕΣ Diphili Comœdia est Ad. Prol. 6

Diruo. Syre, cessas ire, ac facere? Sy. Quid ago? De. Dirue Ad. v, 7. 18 Hanc in horto maceriam jube dirui Ad. v, 7. 10

Dis. Dis quidem esses, ac tuam rem constabilisses Ad. v, 1. 8 Scin' Cratini, hujus ditis, ædes? Ad. iv, 2. 42 Dicam, hanc esse captam ex Caria, ditem et nobilem Hea. iii, 3. 48 In servitutem pauperem ad ditem dari Ph. iv, 3. 48 Quam estis maxume potentes, dites, fortunati, nobiles: tam maxume Ad. iii, 4. 57

Discedo. Denique ita tum discedo ab illo, ut A. i, 1. 121 Immo vero pulchre discedo, et probe, et præter spem Ph. v, 8. 58 Modo ut hoc consilio possiet discedi, ut istam ducat Ph. v, 2. 8

Discessio. Si eveniat, quod Di prohibeant, discessio A. iii, 3. 36

Discidium. Valeant, qui inter nos discidium volunt A. iv, 2. 14 Neque mea culpa hoc discidium evenisse, id testor Deos! He. iii, 5. 26 Profecto in hac re nihil mali est, quod sit discidio dignum He. v, 2. 16

Discindo. Vestem omnem miseræ discidit: tum ipsam capillo conscidit Eu. iv, 3. 4 Discidit vestem? resarcietur Ad. i, 2. 40 Hem! vide, ut discidit labrum Ad. iv, 2. 20

Disciplina. Disciplina est eisdem, munerarier ancillas primum Hea. ii, 3. 59 Illud sis vide exemplum disciplinæ! Ad. v, 1. 5 Tanquam Philosophorum habent disciplinæ ex ipsis vocabula Eu. ii, 2. 32

Discipulus. Num immemores discipuli? A. iii, 1. 19

Disco. In quo hæc discebat ludo Ph. i, 2. 38 Quas primum Cæcilii didici novas He. Alt. Prol. 6 Nova nupta eadem hæc discet? Ad. iv, 7. 33 Emori cupio. Ch. Prius, quæso, disce, quid sit vivere Hea. v, 2. 18 Pater esse disce ab aliis, qui vere sciunt Ad. i, 2. 45 Easdem agere cœpi, ut ab eodem alias dis-

cerem novas, studiose He. Alt. Prol. 10 Domi habuit, unde disceret Ad. iii, 3. 59 Nunc, quamobrem has partes didicerim, paucis dabo Hea. Prol. 10 Cœpit me obsecrare, ut sibi liceret discere id de me Eu. ii, 2. 31 Mihique ut discere novas expediat He. Alt. Prol. 48

Discordia. Facis injuriam, cum fingis falsas causas ad discordiam He. iv, 4. 71

Discordo. Qui scis eos nunc discordare inter se? A. iii, 3. 43

Discrucior. Discrucior animi Ad. iv. 4. 1

Discus. Immo apud libertum Discum Eu. iii, 5. 60

Disertus, a, um. At etiam primo callidum et disertum credidi hominem Eu. v, 7. 10

Disjungo. Atqui ea res multo maxume disjunxit illum ab illa He. i, 2. 86

Dispendium. Virginem quam amabat, eam confeci sine sumtu, sine dispendio Eu. v, 4. 7 Ut gratiam ineat sine suo dispendio He. v, 2. 29

Dispereo. Amabo, quid tibi est? An. Disperii! perii misera! Hea. ii, 4. 24 Disperii! scelestus quantas turbas concivi insciens! Hea. v, 2. 17 Disperii! Ctesiphonem audivi una affuisse in raptione Ad. iii, 3. 1

Dispergo. Capite primum in terram statuerem, ut cerebro dispergat viam Ad. iii, 2. 19 An tibi jam mavis cerebrum dispergi hic? Ad. v, 2. 7

Dispicio. Sed sine paululum ad me redeam: jam aliquid dispiciam A. iii, 5. 16

Displiceo. Eheu, quam ego nunc totus displiceo mihi! Hea. v, 4. 20 Ubi scies: si displicebit vita, tum istoc utitor Hea. v, 2. 19

Dispudet. Dispudet, sic mihi data esse verba Eu. v, 1. 16

Disputo. In eo disputant, contaminari non decere fabulas A. Prol. 15

Disrumpor. Disrumpor Ad. iii, 2. 15

Dissimilis, le. Non quod dissimilis res sit, sed quod is, qui facit Ad. v, 3. 39 Non ita dissimili sunt argumento, sed tamen dissimili oratione sunt factæ, ac stilo A. Prol. 11. 12 Is adeo dissimili studio est, jam inde ab adolescentia Ad. i, 1. 16

Dissimulo. Etsi ea dissimulas sedulo He. iv, 2. 2 Metuit hic nos, tametsi sedulo dissimulat Ph. ii, 3. 32 Nonne ea dissimulare nos magis humanum est, quum? He. iv, 1. 27 Bene dissimulatum amorem et celatum indicat A. i, 1. 105

Dissolvo. Dissolvi me, otiosus operam ut tibi darem Hea. iii, 1. 102 Aliquantulum quæ afferret, qui dissolverem, quæ debeo Ph. iv, 3. 50

Distædet. Me cum hoc ipso distædet loqui Ph. v, 8. 22

Distorqueo. Oh! illud vide; os ut sibi distorsit carnufex! Eu. iv, 4. 3

Distraho. Illam a me distrahit necessitas He. iii, 5. 42 Phanium, abs te ut distrahar, nulla est mihi vita expetunda Ph. i, 4. 24 Tum horunc' amorem distrahi poterin' pati? Ph. iii, 2. 33

Distribuo. Id distributum sane est ex sententia Ad. iii, 3. 17

Disturbo. Ne esset spatium cogitandi ad disturbandas nuptias A. i, 2. 11

Diu. Diutius. Ubi ubi est, diu celari non potest Eu. ii, 3. 4 Thaidem non scivi nobis vicinam. Ch. Haud diu est Eu. ii, 3. 67 Satis diu hoc jam saxum volvo Eu. v, 9. 55 Diu etiam duras (partes) dabit Hea. ii, 4. 22 Ut sit satius perdere, quam hic manere tam diu Ad. ii, 2. 27 Satis diu dedisti verba Ad. iv, 4. 11 Neque enim diu huc commigrarunt Ad. iv, 5. 15 Ubi te oblectasti tam diu? He. i, 2. 9 Quæ (ira) tam permansit diu He. iii, 1. 25 Nosne hoc celatos tam diu? He. iv, 4. 23 Ut mihi liceat tam diu, quod amo, frui Ph. i, 3. 13 Tibine hæc diutius licere speras facere? Hea. i, 1. 50 Quanto diutius abest, magis cupio tanto Hea. iii, 1. 15 Nihil est, illic quod moremur diutius Hea. iv, 7. 6 Quam decrerim me non posse diutius habere He. i, 2. 73 Ne orata nostra nequeat diutius celare He. iv, 1. 60 Non potest celari nostra diutius jam audacia Ph. i, 4. 4 Postquam videt me ejus mater esse hic diutius Ph. iv, 1. 3

Diverse, vel Divorse. Tot me impediunt curæ, quæ meum animum divorse trahunt A. i, 5. 25

Diverticulum. Ubi ad ipsum veni diverticulum, constiti Eu. iv, 2. 7

Dives. Divitior. Qui sæpe propter invidiam adimunt diviti Ph. ii, 1. 46 Hi qui minus habent, ut semper aliquid addant divitioribus Ph. i, 1. 8

Divido. Non sat commode divisa sunt temporibus tibi, Dave, hæc A. iii, 1. 18

Dividuus, a, um. Sannio, servesne, an perdas totum, dividuum face Ad. ii, 2. 33

Divino. Plane hic divinat: nam id est He. iv, 4. 74

Divinus, a, um. Ait, rem divinam fecisse, et rem seriam velle agere mecum Eu. iii, 3. 7 Simulat se a matre arcessi ad rem divinam He. i, 2. 109

Divitiæ. Quæ sese inhoneste optavit parere hic divitias A. iv, 5. 2 Amicos, genus, cognatos, divitias Hea. i, 2. 20 Quasi is non divitiis abundet Hea. iii, 2. 16

Diutinus, a, um. Hæccine erant itiones crebræ, et mansiones diutinæ Lemni? Ph. v, 8. 23

Divus. Pro Divum fidem! Ad. iv, 7. 28

Do. Nunc id operam do A. i, 1. 130 Te isti virum do A. i, 5. 60 Hanc tibi dono do, neque repeto pro illa quicquam abs te pretii Eu. iv, 6. 11 Cum tibi do istam virginem Eu. iv, 7. 22 Do fidem, futurum Eu. v, 9. 30 Cum (puellam) exponendam do illi Hea. iv, 1. 37 Huic equidem consilio palmam do Hea. iv, 3. 31 At ego illi neque do, neque despondeo Hea. iv, 5. 31 Facio sedulo: do, prætermitto Ad. i, 1. 26 Fidem do: loquere He. i, 2. 39 Maxume volo, doque operam, ut He. iii, 3. 36 Sin fidem do Ph. iii, 2. 7 Sexcentas scribito jam mihi dicas, nihil do Ph. iv, 3. 64 Quando illud, quod tu das, expectat, atque amat Eu. iii, 1. 57 Si mihi fidem das, te tacituram, dicam He. i, 2. 38 Quid das consilii? He. iv, 4. 93 Itane obstinate operam dat, ut? A. i, 5. 8 Hanc mihi in manum dat A. i, 5. 62 Uxorem tibi non dat jam Chremes A. ii, 2. 15 Huic prorsus illam non dat. Da. Quasi necesse sit, si huic non dat, te illam uxorem ducere A. ii, 2. 34. 35 Si id succenseat nunc, quia non dat tibi uxorem Chremes A. ii, 3. 2 Num solus ille dona dat? Eu. i, 2. 88 Dat mihi, ut auferam Eu. iv, 1. 13 Habet quod det, et dat nemo largius Eu. v, 9. 48 Istuc times, quod ille operam amico dat suo? Ch. Immo quod amicæ. Me. Si dat Hea. v, 1. 37. 38 Is si dat, sat est Ph. iv, 2. 14 Prius quam hæc dat veniam, mihi prospiciam et Phædriæ Ph. v, 6. 47 Facile omnes, cum valemus, recta consilia ægrotis damus A. ii, 1. 9 Quantum tibi opis Di dant Hea. iii, 3. 31 Omnibus nobis ut res dant sese, ita magni atque humiles sumus He. iii, 3. 20 Si illam dant, hanc ut mittam Ph. iv, 3. 70 Alium esse censes nunc me, atque olim cum dabam? A. iii, 3. 13 Ego istuc ætatis, non amori operam dabam Hea. i, 1. 58 Neque, ut celari posset, tempus spatium ullum dabat He. iii, 3. 14 Quæ dotis tantumdem dabat Ph. v, 7. 36 Nos otiosi operam dabamus Phædriæ Ph. i, 2. 37 Nos ambo opere maxumo dabamus operam, ut fieret Ph. v, 1. 33 Dum istis fuisti solus, te indulgebant, tibi dabant Hea. v, 2. 35 Heri minas viginti pro ambobus dedi Eu. i, 2. 89 Ei unam cœnam atque ejus comitibus dedi Hea. iii, 1. 47 Ei dedi exponendam (filiam) Hea. iv, 1. 16 Repetun' quem dedi? Ad. i, 1. 56 Pro qua ego argentum dedi? Ad. ii, 1. 25 Quam longum spatium amandi amicam tibi dedi? He. iv, 4. 62 Eum, quem olim ei dedi He. v, 4. 6 Eas dedi tuo gnato: is pro sua amica lenoni dedit Ph. v, 8. 50 Eunuchum quem dedisti nobis, quas turbas dedit! Eu. iv, 3. 11 Tuum filium dedisti adoptandum mihi Ad. i, 2. 34 Nam ambos curare, propemodum reposcere illum est, quem dedisti Ad. i, 2. 52 Pol haud paternum istuc dedisti Ad. iii, 4. 4 Quem fratri adoptandam dedisti Ad. iii, 4. 17 Satis diu dedisti verba Ad. iv, 4. 11 Quid? symbolam dedit, cœnavit A. i, 1. 62 Idem Menandri Phasma nunc nuper dedit Eu. Prol. 9 Ibi tum matri parvolam puellam dono quidam mercator dedit Eu. i, 2. 29 Quia neque tu uno eras contenta, neque solus dedit Eu. i, 2. 42 Quod dedit principium adveniens! Eu. iii, 2. 4 Quas turbas dedit! Eu. iv, 3. 11 Is dedit mihi hanc vestem Eu. iv, 4. 34 Thais patri se commendavit in clientelam et fidem: nobis dedit se Eu. v, 9. 10 Qui mihi consilium dedit, ut facerem Eu. v, 9. 15 Me actorem dedit Hea. Prol. 12 Ea res dedit tum existumandi copiam Hea. ii, 3. 41 Ea lavatum dum it, servandum mihi dedit Hea. iv, 1. 42 Vel me hæc deambulatio, quam non laboriosa, ad languorem dedit! Hea. iv, 6. 3 Quam hic non amavit meretricem? aut cui non dedit aliquid? Ad. i, 2. 69 Dedit præterea in sumtum, dimidium minæ Ad. iii, 3. 16 Lectulos in sole ilignis pedibus faciundos dedit Ad. iv, 2. 46 Quis despondit? quis dedit? Ad. iv, 5. 36 Hujus filio hodie primam mammam dedit hæc. De. Si quidem primam dedit Ad. v, 9. 18. 19 Hoc consilium, quod dicam, dedit Ph. i, 2.

74 Is pro sua amica lenoni dedit Ph. v, 8. 50 Ut modo argentum tibi dedimus apud forum Ph. v, 6. 19 Nunc mihi hoc negoti ceteri dedere, ut illum quæram Eu. iii, 4. 6 Quot res dedere, ubi possem persentiscere, nisi essem lapis? Hea. v, 1. 43 Vivitne illa, cui tu dederas? Hea. iv, 1. 47 Virginem, quam heræ dono dederat miles, vitiavit Eu. iv, 3. 12 Huic drachmarum argenti hæc mille dederat mutuum Hea. iii, 3. 40 Quem ipsus olim mihi dederat He. v, 3. 14 Dabo equidem operam A. ii, 1. 27 At jam hoc tibi inventum dabo A. iv, 1. 60 Quin effectum dabo Eu. ii, 1. 6 Mirum, ni ego me turpiter hodie hic dabo cum meo decrepito hoc Eunucho Eu. ii, 1. 24 Faciam sedulo, ac dabo operam, adjuvabo Eu. ii, 3. 71 Quæ liberum scire æquum est adolescentem, solertem dabo Eu. iii, 2. 25 Inde omnibus signum dabo Eu. iv, 7. 11 Nunc, quamobrem has partes didicerim, paucis dabo Hea. Prol. 10 Interea, usque illi de me supplicium dabo Hea. i, 1. 86 Operam dabo Hea. iii, 1. 88 Si vivo, adeo exornatum dabo, adeo depexum, ut Hea. v, 1. 77 Gnate mi, ego pol tibi dabo illam lepidam Hea. v, 5. 16 Heja! ut elegans est! credas animum ibi esse. So. Aliam dabo Hea. v, 5. 19 Idem nunc huic operam dabo He. iii, 3. 48 Dabo jusjurandum, nihil esse istorum, tibi He. iv, 4. 75 Immo etiam, hoc qui occultari facilius credas, dabo He. v, 4. 29 Age, age; jam ducat: dabo Ph. iv, 3. 57 Quæso, ego dabo, quiesce Ph. iv, 3. 65 Immo etiam dabo, quo magis credas Ph. v, 6. 37 Hisce ego illam dictis ita tibi incensam dabo Ph. v, 7. 81 Sic dabo! Ph. v, 8. 38 Dabis ei ultro supplicium Eu. i, 1. 24 Cautim, et paulatim dabis, si sapies Hea. iv, 8. 30 Præcipitem me in pistrinum dabit A. i, 3. 9 Uxorem his moribus dabit nemo A. ii, 3. 22 Suam gnatam non dabit: tanto hercle magis dabit A. iv, 4. 35 Præut hujus rabies quæ dabit Eu. ii, 3. 9 Dabit hæc Thais mihi magnum malum Eu. iii, 3. 2 Dabit hic aliquam pugnam denuo Eu. v, 2. 60 De illius peccatis plura dicet, cum dabit alias novas Hea. Prol. 33 Immo, ut patrem tuum vidi esse habitum, diu etiam duras (partes) dabit Hea. ii, 4. 22 Quia videbitur magis verisimile id esse, cum hic illi dabit Hea. iv, 5. 54 Sed nemo dabit Ad. ii, 1. 54 Quæ si non astu providentur, me, aut herum pessum dabunt A. i, 3. 3. Ph. i, 4. 5 Interea amici, quod polliciti sunt, dabunt Ph. iv, 4. 23 Postremo id mihi da negoti A. iii, 2. 41 Æquum postulat. da veniam A. v, 3. 30 Tum tu igitur paululum da mihi operæ Eu. ii, 2. 50 Da mihi, atque affer mihi Hea. ii, 1. 11 Da illis locum Hea. iii, 3. 25 Clinia, age, da te mihi vicissim Hea. iv, 3. 10 Da veniam, Chreme: sine te exorem Hea. v, 5. 5 Da te hodie mihi: exporge frontem Ad. v, 3. 52 Age, da veniam filio Ad. v, 8. 14 Quasi non hoc sit maximum. De. Da veniam Ad. v, 8. 19 Reddam hercle, da modo Ad. v, 9. 25 Mi gnate, da veniam hanc mihi He. iv, 2. 29 Cape, da hoc Dorcio Ph. i, 2. 102 Da locum melioribus Ph. iii, 2. 37 Di, date facultatem, obsecro, huic pariundi A. i, 4. 5 Quantum imperavi, date A. iii, 2. 5 Date operam Eu. Prol. 44. Ph. Prol. 31 Date crescendi copiam Hea. Prol. 28 Date potestatem, mihi statariam agere ut liceat per silentium Hea. Prol. 35 Date silentium He. Alt. Prol. 47 Ubi voltis, uxorem date Ph. v, 7. 14 Sine me, vacivom tempus ne quod duim mihi laboris Hea. i, 1. 38 Tum, quod dem ei, 'Recte' est Hea. ii, 1. 16 Argentum cudo, quod tibi dem Hea. iv, 4. 19 Inveniendus est aliquis, labore inventa mea cui dem bona Hea. iv, 7. 13 Egon' mea bona ut dem Bacchidi dono? Hea. v, 5. 6 Cui dem, et quamobrem dem, commemorabo Ph. iv, 5. 3 Nihilo plus agas, quam si des operam, ut cum ratione insanias Eu. i, 1. 18 Quod des paulum est Eu. v, 9. 45 Vis, quod des illi, effici Hea. ii, 3. 81 Per alium quemvis ut des Hea. iii, 1. 61 Des qui aurum, ac vestem Hea. iv, 8. 15 Tanto ocius te ut poscat, et tu id, quod cupis, quam ocissume ut des Hea. iv, 8. 28 Sine labore hanc gratiam, te, ut sibi des pro illa, nunc rogat He. iii, 3. 30 Haud dubium est, quid Chremes tibi non det gnatam A. ii, 3. 18 Gnatam ut det oro, vixque id exoro A. iii, 4. 13 Fingit causas, ne det, sedulo Eu. i, 2. 58 Principio et habet quod det, et dat nemo largius Eu. v, 9. 48 Cliniam orat; sibi uti id nunc det Hea. iii, 3. 44 Non multum habet, quod det, fortasse Ph. i, 2. 96 Repperi, qui det Ph. iii, 2. 37 Uxorem demus A. iii, 3. 28 Quomodo minimo periclo id demus adolescentulo Hea. iii, 1. 68 Huic demus, qui fruatur Ad. v, 8. 27 Nunc, quam rem vitio dent, quæso animum ad-

vortite A. Prol. 8 At tibi Di dignum factis exitium duint A. iv, 1. 43 Di tibi omnes id, quod es dignus, duint! Ph. iii, 2. 34 Ego curabo, ne quid verborum duint Ph. iv, 5. 1 Malum, quod isti Di Deæque omnes duint! Ph. v, 7. 83 Di melius duint! Ph. v, 8. 16 Hanc fidem sibi, me obsecravit, ut darem A. ii, 3. 28 Quo nunc me præcipitem darem A. iii, 4. 27 Filiam ut darem in seditionem, atque incertas nuptias A. v, 1. 11 Dissolvi me, otiosus operam ut tibi darem Hea. iii, 1. 102 Adolescenti ipsi eriperem oculos: post hæc præcipitem darem Ad. iii, 2. 20 At hic dehortatus est me, ne illam tibi darem Ph. v, 7. 17 Non ego dicebam, in perpetuum illam illi ut dares Hea. iv, 5. 33 Argentum ut dares Hea. v, 1. 20 Tibi quidem est olim dies, quam ad dares huic, præstituta Ph. iii, 2. 39 Unicam gnatam suam cum dote summa filio uxorem ut daret A. i, 1. 74 Emit Eunuchum, quem dono huic daret Eu. v, 6. 13 Unde esset adolescenti, amicæ quod daret Hea. iii, 2. 23 Non, si redisset, ei pater veniam daret? Ge. Illene indotatam virginem, atque ignobilem daret illi? Ph. i, 2. 69. 71 Ut præcipitem hanc daret Ph. iv, 3. 20 Si quis daret talentum magnum Ph. iv, 3. 38 Sed, id quod lex jubet, dotem daretis Ph. ii, 1. 67 Quod, nisi hoc, consilium darent? A. iv, 1. 45 Mihi, qui id dedissem consilium, egit gratias Ad. iii, 3. 14 Si tum non dedero, unam præterea horam ne oppertus sies Ph. iii, 2. 29 Atque huic aliquid paululum præ manu dederis, unde utatur Ad. v, 9. 24 Quid facias illi, qui dederit damnum aut malum? A. i, 1. 116 Cur partes seni Poëta dederit, quæ sunt adolescentium Hea. Prol. 2 Is, quod mihi de hac re dederit consilium, id sequar Ad. iii, 4. 54 Ph. ii, 4. 21 Cui verba dare difficile est A. i, 3. 6 Uxorem decrerat dare sese mihi hodie A. i, 5. 3 Quanto satius est, te id dare operam? A. ii, 1. 7 Ait tibi uxorem dare sese hodie A. ii, 2. 16 Num filio videtur uxorem dare? A. ii, 6. 21 Quod jussi ei dare bibere, et quantum imperavi, date A. iii, 2. 4 Nec postulabat nunc quisquam uxorem dare A. iv, 1. 33 Velle se illam mihi dare Eu. i, 2. 61 Quæso hercle ut liceat, pace quod fiat tua, dare huic quæ volumus Eu. iii, 2. 14 Ipsa accumbere mecum, mihi sese dare, sermonem quærere Eu. iii, 3. 10 Dixtin' hos mihi dies soli dare te? Eu. iv, 7. 23 Neque pol servandum tibi quicquam dare ausim Eu. v, 2. 65 Nunc cum sine magno intertrimento non potest haberi, quidvis dare cupis Hea. iii, 1. 40 Ut ne scientem sentiat te id sibi dare Hea. iii, 1. 59 Dare denegaris; ibit ad illud ilico, quo maxume apud te se valere sentiet Hea. iii, 1. 78 Cupio illi dare, quod volt Hea. iii, 1. 87 Dicam, ut dixeram, hodie non posse his dare Hea. iii, 1. 95 Re ipsa spem vitæ dare Hea. iv, 1. 23 Decem minas, quas mihi dare pollicitus est Hea. iv, 4. 2 Volo te dare operam, ut fiat, verum alia via Hea. iv, 5. 41 Nonne id flagitium est, te aliis consilium dare, foris sapere; tibi non posse auxiliarier? Hea. v, 1. 49 Ubi, cui decuit primo, tibi non licuit per te mihi dare Hea. v, 2. 12 Non fratrem videt rei dare operam? Ad. i, 2. 15 Ubi me dixero dare tanti, testes faciet ilico Ad. ii, 1. 49 Æquom est, te operam, ut fiat, dare Ad. v, 8. 10 Quam dare operam, id scire, qui nos oderit? He. iv, 1. 38 Id quod lex jubet, dotem dare Ph. ii, 3. 63 Ubi abusus sis, mercedem dare lex jubet ei, atque amittere? Ph. ii, 3. 67 Cras mane argentum mihi miles dare se dixit Ph. iii, 2. 47 Si volt Demipho dare, quantum ab hac accipio Ph. iv, 3. 52 Nam illi mihi dotem jam constituerunt dare Ph. iv, 3. 71 Dicat, nos dare eam Phormioni nuptum Ph. iv, 5. 8 Ait uterque tibi potestatem ejus habendæ se dare Ph. v, 6. 40 Si vis mihi uxorem dare, quam despondisti, ducam Ph. v, 7. 31 Exclamat, furem, non Poëtam, fabulam dedisse, et nihil dedisse verborum tamen Eu. Prol. 24 Itane hinc abisse: et vitam tuam tutandam aliis dedisse? Ph. iii, 1. 2 Mea lege utar; ut potior sit, qui prior ad dandum est Ph. ii, 2. 48 Si id fit dando, atque obsequendo, non posteriores feram Ad. v, 4. 26 Fidem dans, jurans se illam ducturum domum Ad. iii, 4. 27 Egon' cui daturus non sum, ut ei despondeam? Hea. iv, 5. 36 Argentum haberes, quod daturus jam fui Hea. iv, 6. 13 Denique ita tum discedo ab illo, ut qui se filiam neget daturum A. i, 1. 122 Ibo, ac dicam, ut dixeram, operam daturum me Hea. iii, 1. 95 Id amicæ dabitur. Ch. Scilicet daturum Hea. iv, 8. 17 An legibus daturum pœnas dices, si illam ejecerit? Ph. iv, 3. 22 Illam illi tamen post daturam Hea. iii, 3. 43 Verum aliquo pacto verba me his datu-

ram esse, et venturam Hea. iv, 4. 13 Daturne illa Pamphilo hodie nuptum? A. ii, 1. 1 Cujus tibi potestas summa servandi datur A. iii, 3. 9 Dum tempus datur A. iii, 3. 24 Datur: fruare dum licet Hea. ii, 3. 104 Hoc vitio datur Ad. iii, 3. 64 Bonus est: noster est: recte datur Ad. v, 8. 28 Vobis datur potestas condecorandi ludos scenicos He. Alt. Prol. 36 Quæ vobis placita est conditio, datur He. ii, 1. 44 Dati annuli: locus, tempus constitutum est Eu. iii, 4. 3 Pro uno duo sunt mihi dati? Ph. iv, 2. 12 Modo huic quæ data est dono Eu. ii, 3. 53 Ei dono data est Eu. ii, 3. 60 Quædam hodie est ei dono data virgo Eu. iii, 5. 16 Thaidi, quæ hodie dono data est Eu. v, 5. 9 Hecyra est huic nomen fabulæ. hæc cum data est nova He. Prol. 1 Soli credidi, ea me abstinuisse in principio, cum data est He. iii, 3. 5 Ex quo censes, nisi ex illo, cui data est nuptum? He. iv, 1. 13 Hodie mihi potestas haud data est He. v, 3. 16 Olim quum honeste potuit, tum non est data Ph. v, 7. 19 Est istuc datum profecto, ut grata mihi sint, quæ facio Eu. iii, 1. 5 Quid mea? num datum mihi est? num jussi? Hea. iv, 5. 45 Agendi tempus mihi datum est He. Alt. Prol. 36 Jam illi datum est argentum? De. Curavi ilico. Ch. Nollem datum Ph. v, 3. 13 Idem hoc argentum, ita ut datum est, ingratiis ei datum erit Ph. v, 6. 48. 49 Ubicumque datum erat spatium solitudinis He. i, 2. 55 At at! data hercle verba mihi sunt Eu. iv, 5. 1 Nam et cognoscendi, et ignoscendi dabitur peccati locus Hea. ii, 1. 6 Atqui jam dabitur Hea. iv, 4. 16 Argentum dabitur ei ad nuptias Hea. iv, 5. 29 Id est profecto! id amicæ dabitur Hea. iv, 8. 16 Amat? dabitur a me argentum, dum erit commodum Ad. i, 2. 38 Jusjurandum dabitur, te esse indignum injuria hac Ad. ii, 1. 11 Argenti tantum dabitur Ad. ii, 1. 38 Quid istic? dabitur Ad. v, 8. 33 Spatium vocandi, sacrificandi dabitur paululum Ph. iv, 4. 22 Efficite, qui detur tibi. Ego id agam, mihi qui ne detur A. ii, 1. 34. 35 O fortunatum istum Eunuchum, qui quidem in hanc detur domum! Eu. ii, 3. 73 Qui nunc si detur mihi, ut ego unguibus facile illi in oculos involem venefico! Eu. iv, 3. 5 Quidni? quo verba facilius dentur mihi Hea. v, 1. 41 Neque quod daretur quicquam, id curarant patres Ph. i, 2. 34 Hisce opera ut data sit. Ct. Quæ non data sit? non potest fieri Ad. iv, 1. 14 Tun' hanc duceres, si tibi data esset? Ph. v, 7. 40 Id sibi negoti credidit solum dari A. Prol. 2 Omnes qui amant, graviter sibi dari uxorem ferunt A. i, 2. 20 Continuo dari tibi verba censes A. iii, 2. 24 Sed quem ego mihi potissimum optem nunc, cui hæc narrem, dari? A. v, 5. 6 Nunquam vidi melius consilium dari Eu. ii, 3. 84 Fundam tibi nunc nimis vellem dari Eu. iv, 7. 16 Te mihi ipsum jam dudum optabam dari Hea. iv, 5. 10 Hanc sibi uxorem dari volt Clinia Hea. iv, 8. 6 Nihil est quod malim, quam illam totam familiam mihi dari obviam Ad. iii, 2. 13 Non est utile hanc illi dari Ad. iii, 2. 43 Pro virgine dari nuptum non potest Ad. iii, 2. 48 Numquid vis? De. Mentem vobis meliorem dari Ad. iii, 3. 78 Quam vellem etiam noctu amicis operam mos esset dari Ad. iv, 1. 16 Priorem esse illum; non oportere huic dari Ad. iv, 5. 25 Nec moram ullam, quin ducat, dari He. i, 2. 52 Ipsum gestio dari mihi in conspectum Ph. ii, 1. 31 Propter egestatem, proximo jussa est dari Ph. ii, 3. 69 Sed opus est, mihi Phormionem ad hanc rem adjutorem dari Ph. iii, 3. 28 Dis gratias agebat, tempus sibi dari Ph. iv, 2. 6 Dic, quid velis dari tibi in manum? ut herus his desistat litibus Ph. iv, 3. 28 In servitutem pauperem ad ditem dari Ph. iv, 3. 48 Nullam mihi malim, quam isthanc uxorem dari Ph. iv, 3. 53 Gaudeo, tantam fortunam de improviso esse his datam Ph. v, 6. 44 Quas (minas) pro alimentis esse nunc duco datas Hea. iv, 7. 8 Ain' tu? læta est? Gn. Non tam ipso dono, quam abs te datum esse Eu. iii, 1. 3 Quantum is voluerit, datum esse dotis Ph. iv, 5. 11 Dispudet, sic mihi data esse verba Eu. v, 1. 17 Qui postquam audierat non datum iri filio uxorem suo A. i, 2. 6 Interea rumor venit, datum iri gladiatores He. Alt. Prol. 32 Quod si iterum mihi sit danda (cœna), actum siet Hea. iii, 1. 47

Doceo. Verum, Sostrata, male docet te mea facilitas multa Hea. iv, 1. 35 Docui, monui, bene præcepi semper, quæ potui, omnia Ad. v, 9. 6 Cœpit studiose omnia docere, educare, ita uti si esset filia Eu. i, 2. 37

Doctus, a, um. In eodemque omnes mihi videntur ludo doctæ ad malitiam

He. ii, 1. 6 Bene et pudice ejus doctum atque eductum (ingenium) sinam? A. i, 5. 39 Nunquam accedo, quin abs te abeam doctior Eu. iv, 7. 21

Doleo. Hoc tibi doleret itidem, ut mihi dolet Eu. i, 2. 13 Dolet, dictum imprudenti adolescenti et libero A. iii, 1. 40 Hoc mihi dolet, nos pene sero scisse Ad. ii, 4. 8 Id illi nunc dolet alieno: pater is nihili pendit Ad. iii, 4. 5 Id mihi vehementer dolet Ad. iv, 5. 48 Si non ipsa re istuc tibi dolet Ad. iv, 7. 15 Tibi, quia superest, dolet Ph. i, 3. 10 Ah! nescis, quam doleam Hea. v, 1. 61 Jam dudum illi facile fit, quod doleat Eu. iii, 1. 59 Vin' primum hodie facere, quod ego gaudeam, Nausistrata, et quod tuo viro oculi doleant? Ph. v, 8. 64 Ut aut hoc tibi doleret itidem, ut mihi dolet Eu. i, 2. 13

Dolium. Relevi dolia omnia, omnes serias Hea. iii, 1. 51

Dolor. An dolor repente invasit? He. iii, 2. 21 Laborat e dolore A. i, 5. 33 Ejus labore, atque ejus dolore, gnato ut medicarer tuo A. v, 1. 12 Illi animum jam relevabis, quæ dolore ac miseria tabescit Ad. iv, 3. 11 Modo dolores, mea tu, occipiunt primulum Ad. iii, 1. 2 Nam si remittent quidpiam Philumenæ dolores He. iii, 2. 14 Miseram me! differor doloribus Ad. iii, 4. 40

Dolus. Jam tum erat suspicio, dolo malo hæc fieri omnia Eu. iii, 3. 9 Est hercle inepta, ne dicam dolo, atque absurda Ad. iii, 3. 21 Si quid consilii habet, ut consumat nunc, cum nihil obsint doli A. i, 1. 133 Quem tam aperte fallere incipias dolis? A. iii, 2. 13 Ne dicas, Davi factum consilio, aut dolis A. iii, 2. 29 Prius quam harum scelera, et lacrumæ confictæ dolis, reducant A. iii, 3. 26 Quod vulgus servorum solet, dolis ut me deluderes A. iii, 4. 4 Æquum est fieri, ut a me ludatur dolis Eu. ii, 3. 94

Domina. Si sic factum est, domina Hea. iv, 1. 15 Magnum signum est, dominam esse extra noxiam Hea. ii, 3. 57 Disciplina est eisdem, munerarier ancillas, ad dominas qui affectant viam Hea. ii, 3. 60

Dominus. Hoc pater ac dominus interest Ad. i, 1. 51 Servos spectatus satis, cui dominus curæ est Ad. v, 6. 6 Harum qui est dominus ædium Ph. v, 1. 26 Apparet servum hunc esse domini pauperis miserique Eu. iii, 2. 33 Domini similis es Eu. iii, 2. 43 Dominum, atque omnem familiam mulcavit usque ad mortem Ad. i, 2. 9 Perstrepunt, ita ut fit, domini ubi absunt Eu. iii, 5. 52 Scire equidem volo, quot mihi sint domini Ad. iv, 2. 16

Domus. Domus, uxor, liberi inventi, invito patre A. v, 3. 20 Una est domus Eu. v, 9. 8 Postulo, ut mihi tua domus, te præsente, absente, pateat Eu. v, 9. 28 Domus sumtuosa Ad. iv, 7. 42 Postquam videt nuptias domi apparari A. iii, 2. 34 Mirum ni domi est A. iii, 4. 19 Si quid, domi ero A. iv, 2. 31 Summa forma conservam domi videbit Eu. ii, 3. 74 Abi præ, curre, ut sint domi parata Eu. iii, 2. 46 Domi adsitis, facite Eu. iii, 2. 53 Idque adeo visam, si domi est Eu. iii, 4. 7 Forte fortuna domi erat quidam Eunuchus Eu. iii, 5. 20 Frugi es: ubi? domin'? Eu. iii, 5. 60 Nescio, quid absente nobis turbatum est domi Eu. iv, 3. 7 Paulum si cessassem, domi non offendissem Eu. iv, 4. 6 Ubi ea est? Th. Domi apud me Eu. iv, 6. 9 Solus Sannio servat domi Eu. iv, 7. 10 Domi focique, fac vicissim ut memineris Eu. iv, 7. 45 Mater et pater, quasi dedita opera, domi erant Eu. v, 2. 2 Domi opperiamur potius, quam hic ante ostium? Eu. v, 2. 56 Jam dudum hera vos exspectat domi Eu. v, 3. 8 Quam inhonestæ solæ sint domi, atque avidæ cibi Eu. v, 4. 16 Sumtus domi tantos ego solus faciam? Hea. i, 1. 78 Ibo, visam si domi est. Jam dudum domi præsto apud me esse aiunt Hea. i, 1. 118. 119 Ut hanc lætitiam nec opinanti primus ei objicerem domi Hea. i, 2. 12 Ubinam est, quæso? Ch. Apud me domi Hea. iii, 1. 21 Huic jam mansisset unicus gnatus domi Hea. iii, 2. 20 Ubi videbit tantos sibi sumtus domi quotidianos fieri Hea. iv, 5. 6 Ego domi ero, si quid me voles Hea. iv, 8. 32 Ellum! te exspectat domi Ad. ii, 3. 7 Eho, an domi est habiturus? Ad. iii, 3. 35 Phy! Domi habuit, unde disceret Ad. iii, 3. 59 Una semper militiæ, et domi fuimus Ad. iii, 4. 49 Quid ais, bone vir? est frater domi? Ad. iv, 2. 17 An sedere oportuit domi virginem tam grandem? Ad. iv, 5. 39 Nunc vero domi certum obsidere est usque, donec redierit Ad. iv, 6. 5 Domi erit Ad. iv, 7. 28 Et illam, et hanc, quæ domi erat, cognovit satis He. i, 2. 87 Ideo, quia, ut vos mihi domi eritis, proinde ego ero fama foris He. ii, 1. 21 Si metuis, satis ut

meæ domi curetur diligenter He. ii, 2. 15 Te propter tuam matrem non posse habere hanc uxorem domi He. iv, 4. 56 Illi certe, quæ nunc tibi domi est, consuleres Ph. iii, 1. 4 Cui, quod amas, domi est Ph. iii, 2. 19 Demiphonem, si domi est, visam Ph. v, 7. 5 Abi domum A. i, 5. 20. v, 6. 14. Ad. iv, 5. 65 Domum modo ibo, ut apparentur, dicam A. iii, 4. 15 Is hodie venturum ad me constituit domum Eu. i, 2. 125 Quo nunc is? Pa. Domum Eu. ii, 3. 71 O fortunatum Eunuchum, qui in hanc detur domum! Eu. ii, 3. 73 An id flagitium est, si in domum meretriciam deducar? Eu. ii, 3. 90 Ubi me accepit, læta ad se abducit domum Eu. iii, 5. 28 Nisi si domum forte ad nos rediit Eu. iv, 3. 20 Visam domum Eu. v, 9. 12 Nunquam tam mane egredior, neque tam vesperi domum revortor, quin Hea. i, 1. 15 Domum revortor mœstus Hea. i, 1. 70 Dicam ut revortantur domum Hea. ii, 3. 99 Concede hinc domum Hea. iii, 1. 90 Convortam me domum cum obsonio Ad. ii, 4. 22 Jurans se illam ducturum domum Ad. iii, 4. 27 Ad me abducta est domum Ad. iv, 4. 18 Illam sine tua opera in cubiculum iri deductum domum? Ad. iv, 5. 60 Sed cur non domum uxorem arcessis? Ad. v, 7. 5 Unam fac domum Ad. v, 7. 11 Turbam domum adducet Ad. v, 7. 14 Nunquam illa viva ducturum uxorem domum He. i, 1. 5 Uxorem deducit domum He. i, 2. 60 Seque ante, quam eam uxorem duxisset domum, sperasse He. i, 2. 71 Sed non credidi adeo, ut etiam totam hanc odisset domum He. ii, 1. 24 Eo domum, studeo hæc, prius quam ille, ut redeat He. ii, 2. 20 Filium expecto, ut redeat domum He. ii, 3. 7 Haccine causa eram cupidus redeundi domum? He. iii, 1. 3 Non sciunt ipsi viam, domum qua redeant? He. iii, 2. 25 Vovisse hunc dicam, si salvos domum redisset He. iii, 4. 20 Ne revereatur, minus jam quo redeat domum He. iv, 4. 8 Videte, remissan' opus sit vobis, an reducta domum He. iv, 4. 43 Memini, ad me confugere anhelantem domum He. v, 3. 25 Hic solebamus eam opperiri, dum inde iret domum Ph. i, 2. 40 Domum ire pergam: ibi plurimum est Ph. i, 4. 17 Qua ratione inopem potius ducebat domum? Ph. ii, 1. 68 At ego Deos Penates hinc salutatum domum devortar Ph. ii, 1. 81 Dices, ducent damnatum domum Ph. ii, 2. 20 Abi tu; vise, redieritne jam, an nondum, domum Ph. ii, 4. 5 Verum abi domum Ph. iii, 3. 31 Uxor ducenda est domum Ph. iv, 4. 13 Nunc hinc domum ibo Ph. v, 2. 17 Neque me domum nunc reciperem Ph. v, 4. 7 Recta domum sumus profecti Ph. v, 6. 19 Perii! nam domo exulo nunc Eu. iii, 5. 62 Suspicor, aliquid domo abeuntem abstulisse Eu. iv, 3. 19 Abi tu, cistellam, Pythias, domo effer cum monumentis Eu. iv, 6. 15 Quis homo pro mœcho unquam vidit in domo meretricia prehendi quemquam? Eu. v, 5. 18 Domo me eripuit: verberavit Ad. ii, 1. 44 Meretrix et materfamilias una in domo? Ad. iv, 7. 29 Cum uxore hac, ipsum prohibebo domo Ph. ii, 3. 78 Si quid opus fuerit, heus! domo me Ph. ii, 3. 93 Quod si fit, ut me excutiam, atque egrediar domo, id restat Ph. iv, 1. 20

Donax. Simalio, Donax, Syrisce; sequimini Eu. iv, 7. 2 In medium huc agmen cum vecti, Donax Eu. iv, 7. 4

Donec. Nunquam destitit, suadere, orare, usque adeo donec perpulit A. iv, 1. 38 Domi certum obsidere est usque, donec redierit Ad. iv, 6. 6 Usque illud visum est Pamphilo neutiquam grave, donec jam in ipsis nuptiis He. i, 2. 51 Immo haud desinam, donec perfecero hoc Ph. ii, 3. 73 Neque adeo defetiscar unquam experirier, donec tibi id effecero Ph. iv, 1. 24

Dono. Egon' te pro hoc nuntio quid donem? quid? quid? nescio He. v, 4. 9

Donum. Matri parvolam puellam dono mercator dedit Eu. i, 2. 29 Emit eam dono mihi Eu. i, 2. 55 Ducit secum una virginem dono huic Eu. ii, 1. 23 Modo huic quæ data est dono Eu. ii, 3. 53 Ei dono data est Eu. ii, 3. 60 Si scias, quod donum huic dono contra comparet Eu. ii, 3. 63 Quædam hodie est ei dono data virgo Eu. iii, 5. 16 Virginem, quam heræ dono dederat miles, vitiavit Eu. iv, 3. 12 Hanc tibi dono do Eu. iv, 6. 11 Thaidi, quæ hodie dono data est Eu. v, 5. 9 Emit Eunuchum, quem dono huic daret Eu. v, 6. 13 Egon' mea bona ut dem Bacchidi dono? Hea. v, 5. 6 Si scias, quod donum huic dono contra comparet Eu. ii, 3. 63 Quod vis donum et præmium a me optato Eu. v, 9. 27 Homo quatietur certe cum dono foras Eu. ii, 3. 66 Ain' tu? læta est? Gn. Non tam ipso dono, quam Eu. iii, 1. 3 Num solus ille dona dat?

Eu. i, 2. 83 Ubi vis, dona adsunt tibi a Phædria Eu. iii, 2. 11 Perpulchra credo dona, haud nostris similia Eu. iii, 2. 15 Abi hinc, quo dignus, cum donis tuis tam lepidis Eu. iv, 3. 9

Dorcium. Cape, da hoc Dorcio Ph. i, 2. 102

Dorias. Abi, Dorias, cito hunc deduce ad militem Eu. iii, 3. 32 Quid faciundum censes, Dorias? Eu. iv, 4. 53

Dorio. Dorio, audi, obsecro Ph. iii, 2. 1 Haud longum est id, quod orat, Dorio Ph. iii, 2. 30 Dorio, itane tandem facere oportet? Ph. iii, 2. 41

Dormio. Inde filiam suscepit jam unam, dum tu dormis Ph. v, 8. 18 Dormiunt: pol ego istos commovebo Hea. iv, 4. 8 Interdum propter dormiet Eu. ii, 3. 76 Opus faciam, ut defetiger usque, ingratiis ut dormiam Eu. ii, 1. 14 Adsis, tangas, ludas, propter dormias Eu. ii, 3. 81 Ademtum tibi jam faxo omnem metum, in aurem utramvis otiose ut dormias Hea. ii, 3. 101 Quid? credebas, dormienti hæc tibi confecturos Deos? Ad. iv, 5. 59

Dorus. Id modo dic, abisse Dorum Eu. iv, 4. 57 Ubi tu es, Dore? accede huc Eu. iii, 2. 19 Heus tu, inquit, Dore Eu. iii, 5. 46 Bone vir, Dore, salve Eu. v, 2. 11

Dos. Dos, Pamphile, est decem talenta A. v, 4. 47 Ne quid vereare, si minus: nihil nos dos movet Hea. v, 1. 66 Indotata est: tum præterea, quæ secunda ei dos erat, periit Ad. iii, 2. 47 Sin est, ut velis manere illam apud te, dos hic maneat, Demipho Ph. v, 7. 33 Porro hæc talenta dotis apposcunt duo Hea. iv, 7. 10 Quid dotis dicam te dixisse filio? Hea. v, 1. 64 Cur non arcessi jubes filiam, et quod dotis dixi, firmas? Hea. v, 5. 4 Quantum is voluerit, datum esse dotis Ph. iv, 5. 11 Quæ dotis tantumdem dabat Ph. v, 7. 36 Me mea omnia bona doti dixisse illi Hea. v, 1. 69 Sin alio est animo; renumeret dotem huc; eat! He. iii, 5. 52 Non fuit necesse habere: sed, id quod lex jubet, dotem daretis Ph. ii, 1. 67 Id quod lex jubet, dotem dare Ph. ii, 3. 63 Inventa est, quæ dotem petat Ph. iv, 3. 42 Illi mihi dotem jam constituerunt dare Ph. iv, 3. 71 Phormio dotem si accipiet, uxor ducenda est domum Ph. iv, 4. 13 Unicam gnatam cum dote summa filio uxorem ut daret A. i, 1. 74 Uxor sine dote veniet Ad. iv, 7. 41 Composito factum est, quomodo hanc amans habere posset sine dote Ph. v, 1. 30

Dotatus. Vos me indotatis modo patrocinari fortasse arbitramini: etiam dotatis soleo Ph. v, 7. 47

Drachma. Huic drachmarum argenti hæc mille dederat mutuum Hea. iii, 3. 40 Vix, inquit, drachmis est obsonatus decem A. ii, 6. 20

Dromo. Hem, Dromo, Dromo. Da. Quid est? Si. Dromo. Da. Audi. Si. Verbum si addideris. Dromo A. v, 2. 19 Eccum Dromonem cum Syro, una adsunt tibi Hea. ii, 2. 12 passim alibi

Dubito. Numquid, Gnatho, dubitas, quin ego nunc perpetuo perierim? Eu. v, 9. 12 An dubitas, Clitipho? Hea. v, 5. 13 Hæc dum dubitas, menses abierunt decem Ad. iv, 5. 57 Hic nunc non dubitat, quin te ducturum neges A. ii, 4. 2 Ubi tu dubites, quid sumas potissimum Ph. ii, 2. 29

Dubius, a, um. Non dubium est quin uxorem nolit filius A. i, 2. 1 Nam hocce haud dubium est, quin A. ii, 3. 17 Haud dubium id quidem est A. ii, 3. 25 Haud dubium est mihi, si nolit, quin A. iii, 2. 50 O! dubiumne id est? Eu. i, 2. 49 Non dubium est, quin Eu. v, 6. 27 Hui! dubium id est? Hea. iii, 3. 46 An dubium id tibi est? Hea. v, 1. 38 Haud dubium, quin emitti æquom siet Ad. v, 9. 19 Periisse me una haud dubium est He. iii, 1. 46 Etiamne id dubium est? Ph. v, 2. 9 Etiam de sorte nunc venio in dubium miser? Ad. ii, 2. 35 Tua fama, et gnatæ vita, in dubium veniet Ad. iii, 2. 42 Dum in dubio est animus A. i, 5. 31 Mea quidem hercle certe in dubio vita est A. ii, 2. 10 Sine dubio, opinor Eu. v, 9. 14 Cœna dubia apponitur? Ph. ii, 2. 28 Quia sciebam, dubiam fortunam esse scenicam He. Alt. Prol. 8

Duco. Judico. Quas (minas) pro alimentis esse nunc duco datas Hea. iv, 7. 8 Qui amat, cui odio ipsus est, bis facere stulte duco He. iii, 2. 8 Tu tibi id laudi ducis, quod tum fecisti inopia? Ad. i, 2. 25 Eam laudem hic ducit maximam, cum illis placet Ad. Prol. 18 Non eum hominem ducerem, nec virum satis firmum gnatæ He. iv, 1. 40 Vos eritis judices, laudin' an vitio duci id factum oporteat Ad. Prol. 5

Duco. Hodie uxorem ducis? A. ii, 1. 21 Age modo, nunc tibi patent fores hæ, quia istam ducis Eu. ii, 2. 51 Eho! sceleste, quo illam ducis? Hea. ii, 3. 71

Ducit secum una virginem dono huic Eu. ii, 1. 23 Ecquid locutus cum ista es, quamobrem hanc ducimus? Ph. v, 3. 15 Ancillarum gregem ducunt secum Hea. ii, 3. 5 Qua ratione inopem potius ducebat domum? Ph. ii, 1. 68 Duxi uxorem: quam ibi miseriam vidi! Ad. v, 4. 13 Priusquam hanc uxorem duxi, habebam alibi animum amori deditum He. iii, 1. 14 Impulsu duxisti meo He. iv, 4. 65 Uxorem duxit: nati filii duo Ad. i, 1. 21 Cur duxit alienam? Ad. iv, 5. 38 Hem! duxit (uxorem) He. i, 1. 6 Uxor ubi me ad filiam ire sensit, se duxit foras He. iv, 1. 7 Uxorem hanc prius quam duxit, vostrum amorem pertuli He. v, 1. 17 Vincimur: duxit Ph. i, 2. 86 Itane tandem uxorem duxit Antipho, injussu meo? Ph. ii, 1. 1 Hei mihi! Ph. Uxorem duxit Ph. v, 8. 16 Ubi duxere impulsu vostro, vostro impulsu easdem exigunt He. ii, 1. 45 Ille invitus illam duxerat He. i, 2. 67 Tu, ducam, inquies A. ii, 3. 14 Pro illo te ducam Eu. ii, 3. 79 Si vis mihi uxorem dare, quam despondisti, ducam Ph. v, 7. 32 Bono animo es: duces uxorem hanc Ad. iv, 5. 62 Coactus legibus eam uxorem ducet A. iv, 4. 42 Non enim ducet Ph. iv, 4. 14 Dices, ducent damnatum domum Ph. ii, 2. 20 Duc me ad eam, quando huc veni, ut videam A. iv, 5. 23 Abduc, duc, quantum potes Eu. ii, 3. 85 Duc me ad eum, obsecro Hea. iii, 1. 23 Duc me intro ad Sostratam Ad. iii, 4. 61 Duc nos sodes Ph. i, 2. 53 Duc me ad eum ergo Ph. iv, 5. 6 Si vim faciet, in jus ducito hominem Eu. iv, 6. 30 Quid ergo? Ch. Ut ducam A. iv, 2. 29 Nec mora ulla est, quin eam uxorem ducam A. v, 6. 7 Anum decrepitam ducam! Ad. v, 8. 16 Per amorem obsecro, principio, ut ne ducas A. ii, 1. 27 Id paves, ne ducas tu illam; tu autem, ut ducas A. ii, 2. 12 Ducas volo hodie uxorem A. ii, 3. 14 Hodie uxorem ducas, ut dixi, volo A. ii, 5. 7 Pater, omnia faciam: impera. Ch. Uxorem ut ducas Hea. v, 5. 12 Ut phaleratis dictis ducas me Ph. iii, 2. 15 Etiam haud scio, an uxorem ducat Hea. v, 2. 46 Cum pater, uxorem ut ducat, orare occipit He. i, 2. 41 Nec moram ullam, quin ducat, dari He. i, 2. 52 Age, age; jam ducat: dabo Ph. iv, 3. 57 Fac ut illam ducat, nos quam volumus Ph. iv, 3. 66 Illis repudium renuntiet: hanc ducat Ph. iv, 3. 78 Modo ut hoc consilio possiet discedi, ut istam ducat Ph. v, 2. 8 Exorassem, ut eam ducerem Ad. iv, 4. 20 Nec te quivit hodie cogere, illam ut duceres A. iv, 1. 30 Egi, atque oravi tecum, uxorem ut duceres He. iv, 4. 64 Tun' hanc duceres, si tibi data esset? Ph. v, 7. 39 Seque ante, quam eam uxorem duxisset domum, sperasse He. i, 2. 71 Emoriar, si non hanc uxorem duxero Eu. v, 2. 49 Ut te arbitretur sibi paratum mœchum, si illam duxerit A. ii, 1. 16 Si propter amorem uxorem nolit ducere A. i, 1. 128 Quasi necesse sit, si huic non dat, te illam uxorem ducere A. ii, 2. 35 Sed si tu negaris ducere, ibi culpam in te transferet A. ii, 3. 5 Si te dices ducere A. ii, 4. 8 Negabon' velle me, modo qui sum pollicitus, ducere? A. iii, 5. 7 Etiam nunc me ducere istis dictis postulas? A. iv, 1. 20 Vis me uxorem ducere? hanc vis amittere? A. v, 3. 27 Dixit velle uxorem ducere Ad. i, 2. 71 Ut liceret sibi hanc uxorem ducere Ad. iii, 2. 36 Hanc te æquom est ducere. Mi. Me ducere autem! Ad. v, 8. 10. 11 Nam vostrarum nulla est, quin gnatum velit ducere uxorem He. ii, 1. 44 Restabat aliud nihil, nisi in ludum ducere, et reducere Ph. i, 2. 36 Eam ducere cupiebat Ph. i, 2. 67 Illos ducere eadem hæc lex jubet Ph. i, 2. 76 Ita ut æquom fuerat, volui uxorem ducere Ph. iv, 3. 46 Quia ne alteram quidem illam potero ducere Ph. v, 7. 23 Herilem filium ejus duxisse audio uxorem Ph. i, 1. 5 Tua prætererat jam ad ducendum ætas Ph. ii, 3. 76 Dic te ducturum A. ii, 3. 9 Hic nunc non dubitat, quin te ducturum neges A. ii, 4. 2 Scio equidem illam ducturum esse te A. iv, 1. 35 Nunquam destitit instare, ut dicerem, me esse ducturum, patri A. iv, 1. 37 Jurans se illam ducturum domum Ad. iii, 4. 27 Me tum uxorem credidisti, scilicet, ducturum Ad. v, 3. 26 Nunquam illa viva ducturum uxorem domum He. i, 1. 5 Id voluit, nos sic nec opinantes duci falso gaudio A. i, 2. 9 Multo rectius est, quam illam puerperam nunc duci hoc per viam ægrotam Ad. v, 7. 23 Uxor tibi ducenda est, Pamphile, hodie A. i, 5. 19 Quandoquidem ducenda est, egomet habeo propemodum, quam volo Hea. v, 5. 20 Ducenda indotata est? Ad. iv, 7. 11 Dotem si accipiet, uxor ducenda est domum Ph. iv, 4. 13 Si argentum acceperit, ducenda est uxor Ph. iv, 4. 20

Ducto. Ut phaleratis dictis ducas me, et meam ductes gratiis? Ph. iii, 2. 15 Tu inter eas restim ductans saltabis

Ad. iv, 7. 34

Dudum. Audivi, Archilis, jam dudum A. i, 4. 1 Vide porro, Jamdudum. Dudum nonnihil veritus sum, Dave, abs te A. iii, 4. 3 Narro huic, quæ tu dudum narrasti mihi A. iii, 4. 12 Cum patre altercasti dudum A. iv, 1. 29 Beneficium verbis initum dudum A. v, 1. 5 Davos dudum prædixit mihi A. v, 1. 21 Quasi ego, quam dudum, rogem A. v, 2. 9 Ita visus est dudum: nunc eo tibi videtur fœdus Eu. iv, 4. 16 Quam dudum? Do. Modo Eu. iv, 4. 30 Vah! quanto nunc formosior videre mihi, quam dudum! Eu. iv, 5. 5 Ecquid de illo, quod dudum tecum egi, egisti, Syre? Hea. iii, 3. 34 De illo quod dudum? dictum ac factum reddidi Hea. iv, 5. 12 Quia dudum tu tantopere jusseras Hea. iv, 5. 38 Usque id egi dudum, dum loquitur pater Hea. v, 2. 30 Bene et sapienter dixti dudum Ad. v, 8. 20 Dixtin' dudum, illam dixisse He. iii, 5. 1 Etiamsi dudum fuerat ambiguum hoc mihi He. iv, 4. 26 An, quia non tute ipse dudum audisti? He. v, 2. 18 Incertior sum multo, quam dudum Ph. ii, 4. 19 Qui me dudum adjuverit comiter? Ph. iii, 3. 4 Nunc opera me adjuves, ac re dudum opitulata es Ph. v, 3. 3 Ancillulam emtum, quam dudum dixit Geta Ph. v, 5. 10 Quæ tute dudum coram me incusaveras Ph. v, 7. 21

Duim. Duint: vide Do.

Dulcis, e. Cui nihil jam præter pretium dulce est Hea. ii, 2. 5

Dum. Antea qui scire posses, dum ætas, metus, magister prohibebant? A. i, 1. 27 Dum tempus ad eam rem tulit, sivi A. i, 2. 17 Dum in dubio est animus A. i, 5. 31 Profer, dum proficiscor aliquo A. ii, 1. 29 Dum licitum est ei, dumque ætas tulit A. ii, 6. 12 Te oro, ut ante eamus, dum tempus datur, dumque ejus lubido occlusa est contumeliis A. iii, 3. 24. 25 Potes nunc, dum animus irritatus est A. iii, 4. 18 Dum prosim tibi A. iv, 1. 54 Tu Mysis, dum exeo, parumper opperire me hic A. iv, 2. 31 Dum studeo obsequi tibi A. v, 1. 3 Dum efficias id, quod cupis A. v, 1. 6 Impetrasti: incepi; dum res tulit A. v, 1. 13 Quidvis cupio, dum ne ab hoc me falli comperiar A. v, 3. 31 Longum est nos illum expectare, dum exeat A. v, 6. 13 Ne expectetis, dum exeant huc A. v, 6. 16 Proin tu, dum est tempus, cogita Eu. i, 1. 11 Expectabo, dum venit Eu. i, 2. 126 Dum hæc loquimur, interea loci ad Eu. ii, 2. 24 Mea nihil refert, dum potiar modo Eu. ii, 3. 28 Dum hæc dicit, abiit hora Eu. ii, 3. 49 Apud nos hic mane, dum redeat ipsa Eu. iii, 3. 29 Neque is deductus etiam dum ad eam Eu. iii, 5. 22 Dum hæc mecum reputo, arcessitur lavatum interea virgo Eu. iii, 5. 44 Dic dum hoc rursum Eu. iv, 4. 40 Verba dum sint Eu. iv, 6. 4 Interim, dum ante ostium sto Eu. v, 2. 4 Vin' interea, dum is venit, domi opperiamur? Eu. v, 2. 55 Quæ dum foris sunt, nihil videtur mundius Eu. v, 4. 12 Te meum esse dici tantisper volo, dum, quod te dignum est, facies Hea. i, 1. 55 Usque dum ille vitam illam colet Hea. i, 1. 84 Decrevi tantisper, dum fiam miser Hea. i, 1. 96 Neque etiam dum scit pater Hea. ii, 1. 17 Dum moliuntur, dum comuntur, annus est Hea. ii, 2. 11 Interea dum sermones cædimus Hea. ii, 3. 1 Abi dum tu, Dromo, illis obviam Hea. ii, 3. 8 Dum propter te errans patria careo, tu interea loci Hea. ii, 3. 16 Alteræ dum narrat, forte audivi Hea. ii, 3. 31 Datur: fruare dum licet Hea. ii, 3. 104 Dum illum modo habeam mecum Hea. iii, 1. 57 Quid expectat, Syre? an dum hinc denuo abeat Hea. iii, 2. 32 Facito dum eadem hæc memineris Hea. iii, 2. 39 Quidvis satis est, dum vivat modo Hea. iv, 1. 28 Dum amicam hanc meam esse credet Hea. iv, 3. 36 Unus est dies, dum argentum eripio Hea. iv, 3. 39 Tu hic nos, dum eximus, interea opperibere Hea. iv, 7. 5 Dabo adeo depexum, ut, dum vivat, meminerit semper mei Hea. v, 1. 78 Usque id egi dudum, dum loquitur pater Hea. v, 2. 30 Dum istis fuisti solus, dum nulla alia delectatio Hea. v, 2. 34 Hæc, dum incipias, gravia sunt: dumque ignores Hea. v, 5. 14. 15 Dum id rescitum iri credit, tantisper cavet Ad. i, 1. 45 Sineres nunc facere, dum per ætatem licet Ad. i, 2. 28 Dabitur a me argentum, dum erit commodum Ad. i, 2. 38 Nunquam, dum ego adero, hic te tanget Ad. ii, 1. 3 Delibera hoc, dum ego redeo, leno Ad. ii, 1. 42 Præterea autem, dum illum quæro Ad. iv, 2. 2 Hæc dum dubitas, menses abierunt decem Ad. iv, 5. 57 Dum hæ silescunt turbæ Ad. v, 2. 10 Nullus sum. Par. Qui dum? He. iii, 1. 39 Dum ne reducam, turbent porro, quam velint He. iv, 4. 12 Visne adesse me una, dum istam convenis? He. iv, 4. 103 Dic dum, quæso, es tu Myconius? He. v, 3. 5 Mane dum, sodes He. v, 4. 4 Solebamus fere eam opperiri, dum inde iret domum, interea dum sedemus

illic Ph. i, 2. 40. 41 Cedo dum, en unquam audisti? Ph. ii, 2. 15 Mansurusque patruum pater est, dum huc adveniat Ph. iii, 1. 16 Non pudet vanitatis? Do. Minime, dum ob rem Ph. iii, 2. 41 Tum igitur dum licet, dumque adsum, loquimini Ph. iii, 3. 16 Vix dum dimidium dixeram, intellexerat Ph. iv, 2. 4 Assequere, ac retine, dum huc servos evoco Ph. v, 7. 89 Inde filiam suscepit jam unam, dum tu dormis Ph. v, 8. 18 Habet hæc, ei quod, dum vivat, usque ad aurem obganniat Ph. v, 8. 41 passim alibi

Duo, æ, o. Uxorem duxit: nati filii duo Ad. i, 1. 22 Duo cum idem faciunt Ad. v, 3. 37 An quia, quos fallam, pro uno duo sunt mihi dati? Ph. iv, 2. 12 Tu illos duos olim pro re tollebas tua Ad. v, 3. 23 Nam aiunt tecum post duobus concubuisse eam mensibus He. iii, 3. 33 Harum duarum conditionum nunc utram malis, vide Hea. ii, 3. 85 Quid! duasne is uxores habet? Ph. v, 1. 27 Si habet unam amicam, tu uxores duas? Ph. v, 8. 52 Porro hæc talenta dotis apposcunt duo Hea. iv, 7. 10 Duo talenta pro re nostra ego esse decrevi satis Hea. v, 1. 67

Duplex. Duplex quæ ex argumento facta est simplici Hea. Prol. 6 Commodius esse opinor, duplici spe utier Ph. iv, 2. 18

Duriter. Primum hæc pudice vitam, parce, ac duriter agebat A. i, 1. 47 Ruri agere vitam: semper parce, ac duriter se habere Ad. i, 1. 20 Factum a vobis duriter Ad. iv, 5. 28

Duritia. Tum hoc timet, ne tua duritia antiqua illa etiam adaucta sit Hea. iii, 1. 26

Duro. Non, hercle, hic quidem durare quisquam, si sic fit, potest Ad. iv, 2. 15

Durus, a, um. Satis jam, satis pater durus fui Hea. iii, 1. 30 Nimium ipse est durus, præter æquumque et bonum Ad. i, 1. 39 Quod illum insimulat durum, id non est Hea. i, 2. 30 Quam timui male, ne nunc animo ita esses duro, ut olim Hea. iv, 1. 52 Adeon' ingenio esse duro te atque inexorabili, ut? Ph. iii, 2. 12 Vitam duram, quam vixi usque adhuc, mitto Ad. v, 4. 5 O Geta! provinciam cepisti duram Ph. i, 2. 23 Duras fratris partes prædicas Eu. ii, 3. 62 Ut patrem tuum vidi esse habitum, diu etiam, duras (partes) dabit Hea. ii, 4. 22 Os durum! Eu. iv, 7. 36 Etiamne id lex coëgit? Ph. Illud durum Ph. ii, 1. 8 Scio, tibi esse hoc gravius multo, ac durius Hea. v, 2. 4

E.

E. Fecis, e servo ut esses libertus mihi A, i, 1. 10 Gravida e Pamphilo est A. i, 3. 11 Laborat e dolore A. i, 5. 33 Apud forum modo e Davo audivi A. ii, 1. 2 Credon' tibi hoc, nunc peperisse hanc e Pamphilo? A. iii, 2. 17 Hæc se e Pamphilo gravidam dixit esse A. iii, 2. 32 Mercator hoc addebat, e prædonibus, unde emerat, se audisse, abreptam e Sunio Eu. i, 2. 34. 35 Qui illam e conspectu amisi meo Eu. ii, 3. 2 E flamma petere te cibum posse arbitror Eu. iii, 2. 38 Est e Corintho hic advena anus paupercula Hea. i, 1. 44 Advenientem, e navi egredientem, ilico abduxi ad cœnam Hea. i, 2. 8 Bolum tantum mihi ereptum tam subito e faucibus Hea. iv, 2. 6 E re nata melius fieri haud potuit Ad. iii, 1. 8 Velim, ut triduo hoc perpetuo prorsum e lecto nequeat surgere Ad. iv, 1. 4 Fugere e conspectu ilico: videre nolle He. i, 2. 107 E medio æquom excedere est He. iv, 3. 14 Unctum, atque lautum e balneis Ph. ii, 2. 25 Qui te ad scopulum e tranquillo inferat Ph. iv, 4. 9 Cum e medio excessit Ph. v, 7. 74 Mortem obiit: e medio abiit Ph. v, 8. 30

Ebibo. Quid comedent? quid ebibent? Hea. ii, 3. 14

Ebrius, a, um. Cum tu satura, atque ebria eris, puer ut satur sit, facito He. v, 2. 3

Ecastor. Per ecastor scitus puer est natus Pamphilo A. iii, 2. 6 Spero ecastor He. iv, 3. 5 Est magna, ecastor, gratia de istac re, quam tibi habeam He. v, 1. 14 Verum, ecastor, nunquam animum quæsti gratia ad malas adducam partes He. v, 3. 37 At ego ecastor posthac tibi, quod potero, et quæ voles, faciamque, et dicam Ph. v, 8. 61

Ecce. Ecce autem alterum Eu. ii, 3. 6 Ecce autem video rure redeuntem senem Eu. v, 5. 25 Ecce autem de integro! Ad. i, 2. 73 Ecce autem! Ad. iv, 7. 4 Ecce autem hic adest senex noster Ad. v, 1. 5 Ecce me, qui id faciam vobis Ad. v, 9. 38 Ecce autem! tu quoque proterve iracundus es He. iii, 5. 53 Ecce autem similia omnia Ph. ii, 1. 34

Eccere. Eccere. Quid si reddet? Ph. ii, 2. 5

Eccum. Eccam. Atque adeo in ipso tempore eccum ipsum obviam A. iii, 2. 52 Atque eccum: video ipsum foras exire A. iii, 3. 48. Sed eccum ipsum video A. iii, 4. 26 Proviso quid agat Pamphilus: atque eccum A. v, 5. 1 Sed eccum Parmenonem. salve Eu. ii, 3. 12 Sed eccum militem Eu. iii, 1. 5 Atque eccum salve, mi Thraso Eu. iii, 2. 2 Ubi centurio est Sanga? Sa. Eccum adest Eu. iv, 7. 6 Virum bonum eccum Parmenonem incedere video Eu. v, 3. 9 Atque eccum video. adibo Eu. v, 7. 5 Eccum Dromonem cum Syro Hea. ii, 2. 12 Syrum optime eccum! Hea. iv, 5. 9 Eccum me! inque. Cl. Eccum hic tibi! Hea. iv, 7. 1 Hic patrem adstare aiebas? Me. Eccum! Hea. v, 2. 7 Sed eccum Syrum ire video! Ad. iii, 3. 7 Sed eccum sceleratum Syrum Ad. iv, 2. 14 Sed eccum ipsum! Ad. iv, 7. 2. Ph. iv, 2. 10 Eccum adest corruptela liberum Ad. v, 3. 6 Sed eccum Demeam! Ad. v, 6. 2 Sed eccum, Micio egreditur foras Ad. v, 7. 25 Atque eccum Phidippum optume video He. ii, 2. 4 Atque eccum video ipsum egredi He. iii, 2. 17 Atat! eccum Phidippum et patrem video He. iii, 4. 35 Eccum ipsum video in tempore huc se recipere Ph. ii, 4. 24 Eccum, ab sua palæstra exit foras Ph. iii, 1. 20 Sed video, eccos, quos volebam Hea. ii, 3. 15 Sed ecca ipsa egreditur Eu. i, 1. 34 Sed eccam ipsam Eu. iv, 5. 12 Sed eccam Thaidem ipsam video Eu. iv, 7. 18 Atque eccam video! He. iv, 1. 8 Sed Bacchidem, eccam, video stare ante ostium! He. v, 4. 14

Ecquis, a, id vel od. Ecquis cum ea una? Ecquis eam posset noscere? Eu. iii, 3. 16. 17 Ecquis hic? Eu. iii, 3. 24 Ecquis me vivit hodie fortunatior? Eu. v, 9. 1 Hospitem ecquem Pamphilum hic habes? He. v, 3. 6 Ecqua inde parva perisset soror? Eu. iii, 3. 15 Ecquid te pudet? A. v, 2. 30 Ecquid beo te? Eu. ii, 2. 48 Ecquid nos amas de fidicina istac? Eu. iii, 2. 3 Rus Sunii ecquod haberem, et quam longe a mari? Eu. iii, 3. 13 Quid tu? ecquid de illo, quod dudum tecum egi, egisti? Hea. iii, 3. 34 Ecquid locutus cum ista es Ph. v, 3. 15

Edax. Edax parasitus, sycophanta autem impudens Hea. Prol. 38 Parasitum edacem Eu. Prol. 38 Alere nolunt hominem edacem Ph. ii, 2. 21

Edico. Miles, nunc adeo edico tibi, ne Eu. iv, 7. 36 Pythias, dico, edico vobis, nostrum esse illum herilem filium Eu. v, 5. 20 Miles, edico tibi, si Eu. v, 9. 38 Edicit, ne vir quisquam ad eam adeat; et mihi, ne abscedam, imperat Eu. iii, 5. 30 Edixin' tibi? interminatus sum, ne faceres? A. iii, 2. 15 Ibo intro, atque edicam servis, ne quoquam efferri sinant He. iv, 1. 50

Edictum. Ne quid credas me advorsum edictum tuum facere esse ausam Hea. iv, 1. 10

Edo, es, est. Heri coimus in Piræo, in hunc diem ut de symbolis essemus Eu. iii, 4. 2

Edo, dis. Uterque in te exempla edent Eu. v, 7. 21

Edoceo. Phanium edocebo, ne quid vereatur Phormionem Ph. v, 2. 17 Invenias argentum. Ge. Cupio: sed id unde, edoce Ph. iii, 3. 7

Edormisco. Interea in angulum aliquo abeam, atque edormiscam hoc villi Ad. v, 2. 11

Educo, are. Ex qua filiam suscepit: et eam clam educat Ph. v, 7. 50 Mater ubi accepit, cœpit studiose omnia docere, educare, ita uti si esset filia Eu. i, 2. 37 Una a pueris parvolis sumus educati Ad. iii, 4. 49

Educo, ere. Alo. Eduxi a parvulo Ad. i, 1. 23 Eduxit mater pro sua Eu. i, 2. 76 Tune hic homines adolescentulos, imperitos rerum, eductos libere, in fraudem illicis? A. v, 4. 8 Ita eos meo labore eductos maxumo, hic fecit suos, paullo sumtu Ad. v, 4. 21 Educta ita, uti teque illaque dignum est Eu. vi, 6. 10 Habet bene ac pudice eductam, ignaram artis meretriciæ Hea. ii, 1. 14 Bene et pudice ejus doctum atque eductum sinam coactum egestate ingenium immutarier? A. i, 5. 39

Educo. Proripio. Qua me propter exanimatum citius eduxi foras He. iii, 3. 4

Effero. Hic me magnifice effero Hea. iv, 3. 31 Abi: effer argentum. Ch. Effero Hea. iv, 5. 56 Num quidnam effert? Ad. ii, 4. 1 Verbum de verbo expressum extulit Ad. Prol. 11 Cistellam, Pythias, domo effer cum monumentis Eu. iv, 6. 15 Abi: effer argentum Hea. iv, 5. 56 Efferant quæ secum huc attulerunt Hea. iv, 4. 23 Interdico, ne extulisse extra ædes puerum usquam velis He. iv, 1. 48 Effertur: imus A. i, 1. 90 Quod minime est opus usquam efferri Ad. iv, 4. 16 Edicam servis, ne quoquam efferri sinant He. iv, 1. 50

Vides tuum peccatum esse elatum foras Ph. v, 7. 65
Efficio. Si efficio hoc, postulo, ut Eu. v, 9. 28 Solus mihi effecisti has nuptias A. iii, 4. 16 Tundendo, atque odio denique effecit senex He. i, 2. 48 Facite, fingite, invenite, efficite, qui detur tibi A. ii, 1. 34 Vide quam iniquus sis præ studio, dum efficias id, quod cupis A. v, 1. 6 Quot ut efficerem, orando surdas jam aures reddideras mihi Hea. ii, 3. 89 Hic prius se indicarit, quam ego argentum effecero Hea. iii, 3. 23 Neque defetiscar, donec tibi id, quod pollicitus sum, effecero Ph. iv, 1. 24 Hoc si effeceris, quod vis donum et præmium a me optato Eu. v, 9. 26 Quid est, quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius? A. i, 1. 4 Vis, quod des illi, effici Hea. ii, 3. 81 Hoc ego tibi profecto effectum reddam A. iv, 2. 20 Quin effectum dabo Eu. ii, 1. 6 Quod cuperes, aliquo pacto efficiundum tibi A. v, 3. 13
Effluo. Utrumque hoc falsum est: effluet Eu. i, 2. 41
Effodio. Atqui si illam digito attigerit uno, oculi illico effodientur Eu. iv, 6. 2
Effringo. Fores effregit, atque in ædes irruit alienas Ad. i, 2. 8 Fores effregit? restituentur Ad. i, 2. 40 Non est flagitium, adolescentulum fores effringere Ad. i, 2. 23
Effugio. Ut ne viderem, misera huc effugi foras Eu. v, 5. 3 Nullon' ego Chremetis pacto affinitatem effugere potero? A. i, 5. 12 Nuptias effugere ego istas malo, quam tu adipiscier A. ii, 1. 32 Hanc maculam nos decet effugere Ad. v, 8. 32 Sine me, obsecro, hoc effugere, volgus quod male audit mulierum He. iv, 2. 24
Effundo. Effundite, emite, facite, quod vobis lubet Ad. v, 9. 34
Effutio. Ego perperam olim dixi, ne vos forte imprudentes foris effutiretis Ph. v, 1. 19
Egeo. Cepi rationem, ut neque egeres, neque Hea. v, 2. 11 Tum ille egens, forte applicat primum ad Chrysidis patrem se A. v, 4. 21 Cum hinc egens profugiet aliquo militatum Ad. iii, 3. 30 Quia egens relicta est misera, ignoratur parens Ph. ii, 3. 10 Quæ essem anus deserta, egens, ignota Ph. v, 1. 24
Egestas. Hæc non sivit egestas facere nos Ad. i, 2. 24 Vis, egestas, injustitia, solitudo, infamia Ad. iii, 2. 5 Quod ut facerem, egestas me impulit Ph. v, 1. 6 Propter egestatem, proxime jussa est dari Ph. ii, 3. 69 Sinam coactum egestate ingenium immutarier? A. i, 5. 40
Ego. Ego postquam te emi A. i, 1. 8 Hæc ego putabam esse omnia humani ingenî A. i, 1. 86 Ego illud sedulo negare factum A. i, 1. 119 Hoccine agis, an non? Da. Ego vero istuc A. i, 2. 15 Nuptias effugere ego istas malo, quam tu adipiscier A. ii, 1. 32 Quid ego te velim, et tu quod quæris, scies A. iii, 3. 4 Quis homo est? Pa. Ego sum A. v, 6. 1 Prius resciceres tu, quam ego illud, quod A. v, 6. 4 Neque virgo est usquam: neque ego, qui Eu. ii, 3. 2 Ego hinc abeo, tu istam opperire Eu. iii, 2. 41 Ego te meum esse dici tantisper volo, dum Hea. i, 1. 54 Sed si id non facis, ego, quod me in te sit facere dignum, invenero Hea. i, 1. 56 Ego istuc ætatis, non amori operam dabam Hea. i, 1. 58 Sumtus domi tantos ego solus faciam? Hea. i, 1. 79 Eum ego hinc ejeci miserum injustitia mea Hea. i, 1. 82 Dum ego propter te errans patria careo demens, tu interea Hea. ii, 3. 16 Mirum ni illa salva est, et ego perii Hea. iv, 1. 50 Ego dicam, quod mihi in mentem Hea. v, 2. 33 Ego quæ cogito! Ad. i, 1. 10 Ego illam hercle vero omitto Ad. ii, 4. 4 Ego Æschinum conveniam Ad. iv, 5. 2 Ego ille agrestis, sævus, tristis Ad. v, 4. 12 Vir ego tuus sum? Hc. iv, 1. 9 Tu jam lites audies: ego plectar pendens Ph. i, 4. 43 Nisi tu properas mulierem abducere, ego ejiciam Ph. ii, 3. 90 Ita prorsum oblitus sum mei Eu. ii, 3. 14 Faciam, ut hujus loci, dieique, meique semper memineris Eu. iv, 7. 31 Merito ut caperet odium illa mei He. iv, 2. 4 Væ misero mihi! A. ii, 1. 2 Concurrunt læti mi obviam cupedinarii omnes Eu. ii, 2. 25 Qui mihi nunc uno digitulo fores aperis fortunatus Eu. ii, 2. 53 Scis Pamphilam meam inventam civem? scis sponsam mihi? Eu. v, 9. 6 Mihi illam laudas? Eu. v, 9. 23 Mihi sic est usus Hea. i, 1. 28 Mihi si unquam filius erit. Mihi per alium ostendit suam sententiam. Is mihi, ubi adbibit plus paullo, sua quæ narrat facinora! Hea. ii, 1. 5. 7. 8 Hæc res neutiquam neglectui est mihi Hea. ii, 3. 116 Hic mihi quanto nunc plus sapit, quam egomet mihi! Hea. iii, 1. 101 Vin' tu homini stulto mihi auscultare? Hea. iii, 3. 24 Vigilantiam tuam tu mihi narras? Ad.

iii, 3. 44 Quod nunc mihi evenit Ad. v, 4. 5 Te mihi injuriam facere arbitror, Phidippe He. ii, 2. 14 Hodie mihi potestas haud data est He. v, 3. 16 Ut qui mihi consultum optime velit esse Ph. i, 3. 1 Crede mihi, gaudebis facto Ph. iii, 2. 9 Toto me oppido exanimatum quærere A. ii, 2. 5 Reliquit me homo, atque abiit A. iv, 4. 5 Egone illam? quæ illum? quæ me? quæ non? sine modo Eu. i, 1. 20 Nimis me indulgeo Eu. ii, 1. 16 Ubi ea est? Th. Domi apud me Eu. iv, 6. 9 Scin' me in quibus sim gaudiis? Eu. v, 9. 5 Istuc, quicquid est, fac me ut sciam Hea. i, 1. 32 Me ignoras, Clinia Hea. i, 1. 53 Apud me sis volo Hea. i, 1. 110 Jam dudum domi præsto apud me esse aiunt Hea. i, 1. 120 Præ iracundia, Menedeme, non sum apud me Hea. v, 1. 48 Men' quærit? Ad. ii, 4. 1 Nisi me credo huic esse natum rei Ad. iv, 2. 6 Accedo huc ad me: liber esto Ad. v, 9. 18 Ego hunc adibo, si quid me velit He. iii, 4. 15 Numquid, Geta, aliud me vis? Ph. i, 2. 101 Qui me dudum adjuverit comiter? Ph. iii, 3. 4 Nec quid me nunc faciam, scio. Da. Nec quid de me A. iii, 5. 8 Quid me fiet? A. iv, 2. 26 Tibine hæc diutius licere speras facere, me vivo patre? Hea. i, 1. 51 Sed quid crepuerunt fores hinc a me? Hea. i, 1. 122 A me nescio quis exit Hea. iii, 1. 90 Tu fortasse, quid me fiat, parvi pendis Hea. iv, 3. 37 Ut neque quid me faciam, neque quid agam, certum siet! Ad. iv, 4. 2 Quisnam a me pepulit tam graviter fores? Ad. v, 3. 2 Accessi; vos semotæ: nos soli A. i, 5. 50 Inepta hæc esse, nos quæ facimus, sentio Ad. iii, 3. 76 Ædepol ne nos sumus mulieres inique invisæ viris He. ii, 3. 1 Nos otiosi operam dabamus Phædriæ Ph. i, 2. 37 Nunquam cuiquam nostrum verbum fecit A. i, 2. 7 Pater amicus summus nobis A. v, 6. 6 Eunuchum quem dedisti nobis, quas turbas dedit! Eu. iv, 3. 11 Cur perdis adolescentem nobis? Ad. i, 1. 36 Ex amicis inimici ut sint nobis affines, facis He. ii, 1. 14 Quem actoris virtus nobis restituit locum Ph. Prol. 34 Valeant, qui inter nos discidium volunt A. iv, 2. 14 Ad nos deductus hodie est adolescentulus Eu. iv, 4. 19 Ulciscar: ut ne impune in nos illuseris Eu. v, 4. 20 Ne nos inter nos congruere sentiant Hea. iii, 1. 91 Quasi nunc norimus nos inter nos Ad. ii, 4. 7 Nonne ea dissimulare nos magis humanum est? He. iv, 1. 37 Commorat omnes nos Ph. i, 2. 51 Nescio, quid profecto absente nobis turbatum est domi Eu. iv, 3. 7 Quisnam a nobis egreditur foras? Hea. iii, 2. 50 Quid est, quod tam a nobis graviter crepuerunt fores? Hea. iii, 3. 52 Illum alieno animo a nobis esse, res ipsa indicat Ad. iii, 2. 40 Si quid est peccatum a nobis, profer He. ii, 2. 11 sæpissime alibi

Egomet. Egone. Egomet continuo mecum: certe captus est! A. i, 1. 55 Egomet quoque ejus causa in funus prodeo A. i, 1. 88 Proximus sum egomet mihi A. iv, 1. 12 Cum Davo egomet vidi jurgantem ancillam A. v, 1. 19 Imperavi egomet mihi omnia assentari Eu. ii, 2. 21 Egomet quoque id spectare cœpi Eu. iii, 5. 38 Dum rus eo, cœpi egomet mecum inter vias cogitare Eu. iv, 2. 1 Eo redigis me, ut, quid egerim, egomet nesciam Eu. iv, 4. 23 Egomet, meo indicio, miser, quasi sorex, hodie perii Eu. v, 7. 23 Egomet convivas moror Hea. i, 1. 120 Cum egomet nunc mecum in animo vitam tuam considero Hea. ii, 4. 5 Hic mihi quanto nunc plus sapit, quam egomet mihi! Hea. iii, 1. 101 Quin egomet jam ad eam deferam Hea. iv, 5. 51 Quandoquidem ducenda est, egomet habeo propemodum, quam volo Hea. v, 5. 20 Indignis cum egomet sim acceptus modis Ad. ii, 1. 12 Frustra egomet mecum has rationes puto Ad. ii, 1. 54 Tace! egomet conveniam jam ipsum Ad. ii, 2. 1 Certum: hisce oculis egomet vidi Ad. iii, 2. 31 Oh! qui egomet produxi Ad. iii, 3. 48 Egomet narrabo, quæ mihi dixti Ad. iv, 3. 18 Egomet rapui: ipse egomet solvi argentum Ad. iv, 4. 18 Cesso ire intro, ne moræ meis nuptiis egomet siem? Ad. iv, 5. 78 Egomet me novi, et peccatum meum Ph. i, 4. 40 Te mihi fidelem esse æque, atque egomet sum mihi, scibam Ph. iv, 1. 15 Nostri nosmet pœnitet Ph. i, 3. 20 Id nosmet ipsos facere oportet, Phædria Ph. i, 4. 45 Id nosmet ipsos indicare, placabilius est Ph. v, 7. 68 Hem! egone istuc conari queam? A. i, 5. 35 Pessuma, egon' quicquam tibi respondeam? Eu. i, 2. 78 Quid nunc facere cogitas? Sy. Egone? Hea. iii, 3. 47 Quam rem agis? scelus. Sy. Egone? Hea. iv, 4. 18 Quamobrem id facias, nescio. Ch. Egone? Hea. v, 1. 72 Egon' mea bona ut dem Bacchido dono? Hea. v, 5. 6 Egon' debacchatus

sum autem, an tu in me? Ad. ii, 1. 31 Egon' te pro hoc nuntio quid donem? He. v, 4. 9 Egone illi non succenseam? Ph. ii, 1. 30 Etiam tu hoc respondes? quid istic tibi negotii est? Da. Mihin'? Si. Ita. Da. Mihine? Si. Tibi ergo A. v, 2. 8. 9 Men' rogas? Hea. ii, 3. 5 Men'? Ch. Hisce oculis; ne nega Hea. iii, 3. 3 Men' quærit? Ad. iv, 2. 4

Egredior. Nunquam tam mane egredior, neque tam vesperi revortor, quin Hea. i, 1. 15 Sed Mysis ab ea egreditur A. i, 3. 21 Unde egreditur? A. v, 2. 2 Sed ecca ipsa egreditur, nostri fundi calamitas Eu. i, 1. 34 Sed quid hoc, quod timida subito egreditur Pythias? Eu. iv, 2. 14 Quisnam egreditur? Hea. i, 1. 122 Quisnam a nobis egreditur foras? Hea. iii, 2. 50 Sed pater egreditur Hea. iv, 6. 23 Sed ipse egreditur Hea. v, 3. 21 Sed eccum, Micio egreditur foras Ad. v, 7. 25 Patruus interea inde huc egreditur foras Ph. v, 6. 38 Quod si fit, ut me excutiam, atque egrediar domo, id restat Ph. iv, 1. 20 Vide, quis egreditur Ph. v, 5. 12 Advenientem, e navi egredientem, ilico abduxi ad cœnam Hea. i, 2. 8 Atque eccum video ipsum egredi He. iii, 2. 17 Video Phidippum egredi per tempus He. iv, 3. 16 Sed ipsum foras egressum video Hea. iii, 1. 17 Ubi erunt egressi foras Ph. v, 6. 52 Sed postquam egressa est, illis quæ sunt intus, clamat de via A. iii, 2. 11 A fratre quæ egressa est meo? Ph. v, 1. 5

Egregie. Horum ille nihil egregie præter cetera studebat A. i, 1. 31 Quam ego animo egregie caram pro uxore habuerim A. i, 5. 38 Aut ego profecto ingenio egregie ad miserias natus sum Hea. iii, 1. 11

Egregius, a, um. Mulier quædam egregia forma, atque ætate integra A. i, 1. 45 Virgo ipsa facie egregia Ph. i, 2. 50

Ehem. Ehem! pater A. ii, 5. 6 Ehem, tun' hic eras, mi Phædria? Eu. i, 2. 6 Ehem! Parmeno, bene fecisti Eu. iii, 2. 9 Ehem! curate istam diligenter virginem Eu. iii, 2. 52 Ehem! mi vir. Ch. Ehem! mea uxor Hea. iv, 1. 9 Ehem! opportune: te ipsum quærito Ad. i, 2. 1. ii, 4. 2 Ehem! pater mi, tu hic eras? Ad. v, 7. 8 Ehem! Parmeno, tun' hic eras? He. iii, 2. 5 passim alibi

Eheu. Eheu! Ch. Ne lacruma Hea. i, 1. 31 Eheu, quam ego nunc totus displiceo mihi! Hea. v, 4. 20 Eheu me miseram! He. i, 1. 17 Eheu me miserum! Ph. i, 4. 10

Eho. Eho, quid Pamphilus? A. i, 1. 61 Eho! an tute intellexti hoc assimulari? A. iii, 2. 20 Eho! dic mihi A. iv, 1. 44 Eho tu! impudens A. iv, 2. 27 Eho! Mysis, puer hic unde est? A. iv, 4. 9 Eho! an non est? A. iv, 4. 27 Eho! an non tu dixti? A. v, 2. 11 Eho! tu Glycerium hinc civem esse ais? A. v, 4. 5 Propero ad filiam. Eho! mecum, Crito A. v, 4. 48 Eho! numnam hic relictus custos? Eu. ii, 2. 55 Eho! nonne hoc monstri simile est? Eu. ii, 3. 42 Eho! Parmeno mi, nostin'? Eu. ii, 3. 59 Si non tangendi copia est, eho! ne videndi quidem erit? Eu. iv, 2. 11 Eho tu! emin' ego te? Eu. iv, 4. 24 Eho! nonne id sat erat? Eu. iv, 5. 10 Eho! paululum, impudens? Eu. v, 2. 17 Eho! sceleste, quo illam ducis? Hea. ii, 3. 71 Eho! laudas quæso, heros qui fallunt? Hea. iii, 2. 26 Eho! quæso, una accedundi via est? Hea. iii, 3. 22 Eho! an domi est habiturus? Ad. iii, 3. 35 Eho! nonne hæc justa tibi videntur postea? Ad. iv, 5. 26 Eho! carnufex; est Ctesipho intus? Ad. v, 2. 2 Eho! accede huc ad me: liber esto Ad. v, 9. 13 Eho tu! an non habet? He. i, 2. 25 Eho! num quidnam accusat virum? He. ii, 2. 25 Quid dixti? eho! an non alemus, Pamphile? He. iv, 4. 49 Eho! puer, curre ad Bacchidem hanc He. iv, 4. 97 Eho! an id succenses nunc illi? Ph. ii, 1. 29 Eho! tu sobrinum tuum non noras? Ph. ii, 3. 37 Eho! dic, quid velis dari tibi in manum? Ph. iv, 3. 28 Eho! verbero Ph. iv, 4. 3 Eho tu! factum est abs te sedulo pro fratre Ph. v, 8. 12

Ehodum. Hem, quid est? Si. Ehodum ad me A. i, 2. 13 Ehodum, dic mihi A. ii, 1. 24. Eu. ii, 3. 68 Ehodum, bone vir, quid ais? A. iii, 5. 10

Eia. Eia, haud sic decet Eu. v, 9. 35 Visa vero est aquilæ senectus. Ch. Eia! Hea. iii, 2. 10 Eia! ne parum leno sies Ph. iii, 2. 23

Ejicio. Eum ego hinc ejeci miserum injustitia mea Hea. i, 1. 82 Nisi tu properas mulierem abducere, ego illam ejiciam Ph. ii, 3. 90 Dictum ac factum invenerit causam, quamobrem ejiciat oppido. Pa. Ejiciat? A. ii, 3. 8 Ut pater omnem de me ejecerit animum patris? Hea. v, 2. 2 An legibus daturum pœnas dices, si illam ejecerit? Ph. iv, 3. 22 Ubi te expectatum ejecisset foras Ad. i,

2. 29 Mea causa ejicitur Ph. iv, 3. 68 Atticus quidam olim navi fracta, apud Andrum ejectus est A. v, 4. 20 Hoc nunc dicis, ejectos hinc nos Eu. ii, 2. 45 Ibi tum hanc ejectam Chrysidis patrem recepisse, orbam, parvam A. i, 3. 18 Volo ipsius quoque voluntate hoc fieri, ne se ejectam prædicet Ph. iv, 5. 13 Ejiciunda hercle hæc est mollities animi Eu. ii, 1. 16

Ejusmodi. Nam qui eum ingeniis conflictatur ejusmodi A. i, 1. 66 Quam scitum est, ejusmodi parare in animo cupiditates! Ph. v, 4. 2

Elabor. Animus victus hujus injuriis, paulatim elapsus est Bacchidi He. i, 2. 94

Elegans. Cum ipsum me noris, quam elegans formarum spectator siem? Eu. iii, 5. 18 Heia ut elegans est! Hea. v, 5. 19 Hui! regem elegantem narras Eu. iii, 1. 18 Nihil videtur mundius, nec magis compositum, nec magis elegans Eu. v, 4. 13

Elegantia. Dixin' ego, in hoc inesse vobis Atticam elegantiam? Eu. v, 9. 63

Elephas, vel Elephantus. Elephantis quem Indicis præfecerat Eu. iii, 1. 23

Ellum. Ellam. Nescio qui senex modo venit, ellum, confidens, catus A. v, 2. 14 Æschinus ubi est? Sy. Ellum! te expectat domi Ad. ii, 3. 7 Quid? istæc jam penes vos Psaltria est? Sy. Ellam intus Ad. iii, 3. 35

Eloquentia Sudabis satis, si cum illo inceptas homine: ea eloquentia est Ph. iv, 3. 24

Eloquor. Vix elocuta est hoc, foras simul omnes proruunt se Eu. iii, 5. 51 Id primum dicam: deinde, quod veni, eloquar Hea. Prol. 8 Eloquere ergo, obsecro te, quid sit Ad. iii, 2. 27 Faciam An. Eloquere Ph. i, 4. 21 Perge eloqui Ph. iv, 3. 36

Eludo. Peristi! eludet, ubi te victum senserit Eu. i, 1. 10 Summa eludendi occasio est mihi nunc senes Ph. v, 6. 45

Emergo. Quo pergam, unde emergam Eu. iii, 5. 7 Spero, dein facile ex illis sese emersurum malis A. iii, 3. 30 Tot res repente circumvallant, unde emergi non potest Ad. iii, 2. 4

Emitto. Curavi, propria ea Phædria ut potiretur: nam emissa est manu Ph. v, 5. 2 Haud dubium, quin emitti æquum siet Ad. v, 9. 19

Emo. Non emo. quid ais? Hea. iii, 3. 50 Spem pretio non emo Ad. ii, 2. 11 Cur emis amicam, Micio? Ad. v, 3. 14 Postquam te emi, a parvulo, ut A. i, 1. 8 Eho tu! emin' ego te? Do. Emisti Eu. iv, 4. 24 Minis viginti tu illam emisti Ad. ii, 1. 37 Emit eam dono mihi Eu. i, 2. 55 Emit quemdam Phædria Eunuchum La. Emit! perii hercle Eu. v, 6. 12. 14 Menandri Eunuchum, postquam Ædiles emerunt Eu. Prol. 20 Addebat, e prædonibus, unde emerat, se audisse Eu. i, 2. 35 Effundite, emite, facite, quod vobis lubet Ad. v, 9. 34 Sostrata credit, mihi me Psaltriam hanc emisse Ad. iv, 4. 7 Ego me ire dicam ad mercatum, ancillulam emtum Ph. v, 5. 10 Meum mihi reddatur: saltem quanti emta est, Syre Ad. ii, 2. 41 Ob male facta tantidem emtam postulat sibi tradier Ad. ii, 1. 45 Me impulsore hanc emtam esse ait Ad. iv, 2. 21 Vendidit Do. Quam indignum facinus! ancillam ære emtam suo Ph. iii, 2. 26 Emtæ mulieres complures Ad. ii, 2. 31 Mihique ut discere novas expediat, posthac pretio emtas meo He. Alt. Prol. 49 Uxori emunda ancillula est Ph. iv, 3. 60 Hodie in Psaltria hac emunda, hic adjutor fuit Ad. v, 9. 10

Emorior. Emoriar, si non hanc uxorem duxero Eu. v, 2. 49 Risu omnes, qui aderant, emoriri Eu. iii, 1. 42 Emori cupio. Ch. Prius, quæso, disce, quid sit vivere Hea. v, 2. 18 Emori hercle satius est Ph. v, 7. 68

Emungo. Emunxi argento senes. An. Satin' id est? Ph. iv, 4. 1

En. Cedo dum, en unquam injuriarum audisti mihi scriptam dicam? Ph. ii, 2. 15 En unquam cuiquam contumeliosius audistis factam injuriam? Ph. ii, 3. 1

Enarro. Omnem rem modo seni, quo pacto haberet, enarramus ordine Ad. iii, 3. 11 Mane: hoc, quod cœpi, primum enarrem, Clitipho Hea. ii, 3. 32

Enico. Cur me enicas? A. iv, 1. 36 Enicas: dic nomen Ph. ii, 3. 37 Satin' est, si te delibutum gaudio reddo? An. Enicas Ph. v, 6. 16 Abi: tange: si non totus friget, me enicas Ph. v, 8. 5 Quoquo eam, rogitando obtundat, enecet Eu. iii, 5. 6

Enim. Certe enim scio A. iii, 2. 23 Semper enim dicta est ejus hæc soror A. iv, 5. 14 Immo enim nunc quam maxime abs te postulo, ut A. v, 1. 4 Immo enim si scias, quod Eu. ii, 3. 63 At enim istæc in me cudetur faba Eu. ii, 3. 89 Vide porro, At enim. Non enim cogitaras Eu. iii, 1. 62 Verum enim si ad rem

conferentur, vapulabit Eu. iv, 6. 4 Quia enim incertum est etiam, quid se faciat Hea. i, 2. 14 Quid illo facias? Sy. At enim. Clit. Quid enim? Hea. ii, 3. 76 Quia enim in hunc suspicio est translata amoris Hea. iv, 5. 52 Verum enim quando bene promeruit, fiat Ad. ii, 1. 47 Neque enim diu huc commigrarunt Ad. iv, 5. 15 Quid illas censes? nihil enim Ad. iv, 5. 22 Id enim, quod res ipsa fert Ad. iv, 7. 12 Nihil enim vidi melius, mi pater Ad. v, 7. 24 Enim lassam oppido tum esse aiebant He. ii, 1. 41 Quapropter? quia enim, qui eos gubernat animus He. iii, 1. 31 Neque enim est in rem nostram, ut He. v, 3. 36 Quid? Par. Nihil enim He. v, 4. 10 Obsecrat, sibi ut ejus faciat copiam. illa enim se negat Ph. i, 2. 63 Quia enim in illis fructus est Ph. ii, 2. 18 Immo enim nemo satis pro merito gratiam regi refert Ph. ii, 2. 24 Verum enim metuo malum Ph. iii, 3. 22 Non enim ducet Ph. iv, 4. 14

Enimvero. Enimvero spectatum satis putabam A. i, 1. 64 Enimvero, Dave, nihil loci est segnitiæ A. i, 3. 1 Id enimvero hic nunc abest A. v, 2. 7 Incommode hercle. Ch. Immo enimvero infeliciter Eu. ii, 3. 37 Enimvero reticere nequeo Hea. ii, 3. 79 Enimvero Chremes nimis graviter cruciat adolescentulum Hea. v, 5. 1 Verum enimvero id demum juvat Ad. ii, 3. 2 Enimvero prorsus jam tacere non queo He. iv, 4. 51 Enimvero, Antipho, multimodis cum isthoc animo es vituperandus Ph. iii, 1. 1 Siccine hunc decipis? Do. Immo enimvero, Antipho, hic me decipit Ph. iii, 2. 43 In jus! enimvero si porro esse odiosi pergitis Ph. v, 7. 44 Enimvero voce est opus Ph. v, 7. 93 Enimvero prius quam hæc dat veniam, mihi prospiciam, et Phædriæ Ph. v, 8. 47

Enitor. Ego quod potero, enitar sedulo Hea. v, 4. 15 Corrigere mihi gnatum porro enitere A. iii, 4. 17 Nisi Phædria haud cessavit pro te eniti Ph. iii, 1. 11

Ennius. Qui cum hunc accusant, Nævium, Plautum, Ennium accusant A. Prol. 18

Enumero. Jamne enumerasti id, quod ad te rediturum putes? Ad. ii, 2. 28

Eo. Adverb. Eo redigis me, ut, quid egerim, egomet nesciam Eu. iv, 4. 23 Ad tuam matrem abducetur. Clit. Quid eo? Hea. ii, 3. 94 Tua pompa eo traducenda est Hea. iv, 4. 18 Neque tu scilicet eo nunc confugies Hea. iv, 5. 45 Nisi eo ad mercatum venio Ad. ii, 2. 23 Ubi eo veneris Ad. iv, 2. 35 Quando eo provocat Ad. v, 4. 24 Eo amantem invitum extrudit pater He. i, 2. 98 Si eo mihi redeundum siet He. iii, 4. 11 In arcem! quid eo? He. iii, 4. 18 Propere curre ad Pamphilum. Pa. Quid eo? He. v, 3. 11 Neu me cupidum eo impulisset Ph. i, 3. 6 Quod si eo meæ fortunæ redeunt Ph. i, 4. 24 Ad forum jussi opperiri: eo me esse adducturum senem Ph. iv, 2. 9 Non potuit melius pervenirier eo, quo nos volumus Ph. iv, 3. 36

Eo. Eone. ideo. Non pol, quo quemquam plus amem, eo feci Eu. i, 2. 17 Nunc eo tibi videtur fœdus, quia Eu. iv, 4. 17 An eo fit, quia? Hea. iii, 1. 99 Neque eo nunc dico, quo Hea. iii, 2. 43 Quia dudum jusseras, eo cœpi Hea. iv, 5. 39 Quia hoc esse cupio verum, eo vereor magis Ad. iv, 5. 64 Eo ad eam non admissa sum He. ii, 1. 41 Eo domum, studeo hæc, priusquam ille, ut redeat He. ii, 2. 20 Istoc de nomine, eo perperam olim dixi, ne Ph. v, 1. 18 Eone es ferox, quia habes imperium in belluas? Eu. iii, 1. 25 Jam partus adsiet? eone obstetricem arcessat? Ad. iv, 4. 10

Eo plus. Annos sexaginta natus es, aut plus eo, ut conjicio Hea. i, 1. 11 Dies triginta, aut plus eo, in navi fui He. iii, 4. 7

Eodem. Funambuli eodem accessit expectatio He. Alt. Prol. 26

Eo. Verbum. Eo intro A. v, 4. 53 Quid stas? quid cessas? Da. Eo A. v, 6. 15 Rus eo Eu. iii, 3. 27 Ut illuc transeas, ubi illa est. Ch. Eo Eu. iii, 2. 31 Ego, inquit, ad cœnam hinc eo Eu. iii, 5. 32 Dum rus eo Eu. iv, 2. 1 Thais, ego eo ad Sophronam nutricem, ut Eu. iv, 7. 37 Atque adeo autem cur non egomet intro eo? Eu. v, 5. 22 Abeas, si sapis. Clit. Eo Hea. ii, 3. 138 Ego eo intro, ut, quæ opus sunt, parentur Ad. iv, 5. 72 Eo tecum una He. ii, 2. 31 Eo: etsi scio, pol He. v, 2. 22 Eo recta via equidem illuc Ph. ii, 1. 79 Quo me assimularam ire ad mercatum, non eo Ph. v, 6. 53 Mea Glycerium, inquit, quid agis? cur te is perditum? A. i, 1. 107 Unde is? Eu. ii, 3. 13 Quo nunc is? Eu. ii, 3. 71 In mea vita tu tibi laudem is quæsitum, scelus Hea. ii, 3. 74 It, lavit, redit Eu. iii, 5. 45 Vide ut otiosus it Eu. v, 3. 10 Ea lavatum

dum it Hea. iv, 1. 42 Nostra ilico it visere ad eam He. i, 2. 114 Effertur: imus A. i, 1. 90 Quid stamus? cur non imus hinc? Eu. iii, 2. 12 Jamne imus? Eu. iii, 2. 39 Qua spe, aut quo consilio huc imus? Eu. v, 8. 1 Imus: venimus: videmus Ph. i, 2. 53 Ad te ibam A. iii, 4. 1 Mane: scio: istuc ibam Ad. v, 3. 35 Quid interea? ibatne ad Bacchidem? He. i, 2. 82 At nos ad te ibamus, Phormio. Ph. Quid ad me ibatis? Ph. v, 7. 6. 8 Nutricem arcessitum iit Eu. v, 2. 53 Neque servulorum quisquam, qui advorsum ierant? Ad. i, 1. 2 Ibo; etsi hercle sæpe jam me spes hæc frustrata est A. ii, 2. 37 Domum modo ibo A. iii, 4. 15 Ibo ad eum, atque eadem hæc, quæ tibi dixi, dicam itidem illi A. iii, 4. 20 Rus ibo Eu. i, 2. 107 Ego rus ibo, atque ibi manebo Eu. ii, 1. 10 Ibo intro Eu. v, 3. 12. He. iv, 1. 50 Ibo, visam si domi est Hea. i, 1. 118 Ibo adeo hinc intro Hea. i, 1. 121 Ibo hinc intro, ut videam Hea. i, 2. 37 Ibo obviam hinc Hea. ii, 3. 99 Sed ipsum foras egressum video: ibo, alloquar Hea. iii, 1. 17 Ibo, ac dicam, ut dixeram Hea. iii, 1. 94 Ad Menedemum ibo Hea. iii, 3. 47 Ego ad forum ibo: tu intro ad illam Ad. ii, 4. 13 Ibo, ac requiram fratrem, ut Ad. iii, 4. 65 Immo, ego ibo. He. Bene facis Ad. iv, 3. 13 Ad illas ibo, ut purgem me Ad. iv, 4. 22 Ibo, illis dicam, nullam esse in nobis moram Ad. iv, 7. 1 Cum primo lucu ibo hinc Ad. v, 3. 55 Inde ibo ad forum Ph. ii, 1. 82 Percontatum ibo ad portum Ph. ii, 4. 22 Nunc hinc domum ibo Ph. v, 2. 17 Sane hac multo propius ibis, et minor est erratio Ad. iv, 2. 41 Ibit ad illud ilico, quo Hea. iii, 1. 78 Ille inficias ibit, sat scio Ad. iii, 2. 41 Sin inficias ibit, testis mecum est anulus Ad. iii, 3. 49 Cum argentum repetent, nostra causa, scilicet! in nervom potius ibit Ph. iv, 4. 16 I præ; sequar A. i, 1. 144. Eu. v, 2. 69 I nunc jam intro A. ii, 5. 13. Eu. iv, 4. 48. Ad. ii, 1. 14 Jube, maneat. Ba. I Hea. iv, 4. 15 I tu hinc, quo dignus es Hea. iv, 6. 9 I nunc jam Ad. ii, 1. 21 I sane Ad. iv, 2. 48 I ergo intro Ad. v, 3. 68. He. iv, 3. 5 I, sodes, intro He. iii, 2. 23 I, atque exple animum iis, ut credant He. v, 2. 21 I in malam rem hinc cum istac magnificentia, fugitive! Ph. v, 7. 37 Ubi ad Dianæ veneris, ito ad dextram Ad. iv, 2. 44 Ite intro Eu. v, 3. 8. Hea. ii, 4. 29. He. iii, 4. 15 Ite hac Eu. v, 9. 64 Non eam? ne nunc quidem, cum arcessor ultro? Eu. i, 1. 1 Egone? nescio hercule, neque unde eam, neque quorsum eam Eu. ii, 3. 13 Quoquo eam, rogitando obtundat, enecet Eu. iii, 5. 6 Ob eam rem vis ergo intro eam? He. v, 2. 21 Quæso, ut una mecum ad matrem virginis eas Ad. iv, 3. 7 Eas ad mulieres huc intro He. v, 1. 27 Sin alio est animo; renumeret dotem huc; eat! He. iii, 5. 52 Eamus jam nunc intro A. i, 1. 144 Hem, id te oro, ut ante eamus, dum tempus datur A. iii, 3. 24 Age, eamus intro Eu. ii, 3. 85 Eamus Eu. ii, 3. 88. iii, 2. 53. Hea. iii, 1. 23. Ad. ii, 4. 14 Eamus ergo ad cœnam Eu. iii, 2. 6 Eamus ad me: Ch. Recte dicis: eamus Eu. iii, 5. 64. 65 Si ita opus est facto, eamus Ad. iv, 3. 10 Voltisne eamus visere? alius: censeo. eamus Ph. i, 2. 52. 53 Eamus ergo ad eum ocius Ph. iii, 3. 30 Eamus ad ipsam Ph. v, 3. 26 In jus eamus Ph. v, 7. 88 Eamus intro hinc Ph. v, 8. 65 At ego nesciebam, quorsum tu ires Eu. i, 2. 75 Dum inde iret domum Ph. i, 2. 40 Illa hic maneret potius, tu hinc isses foras He. ii, 1. 25 Haud convenit, una ire cum amica imperatorem in via Eu. iii, 2. 42 Sed eccum Syrum ire video! Ad. iii, 3. 7 Sed cesso ire intro, ne Ad. iv, 5. 78 Syre, cessas ire, ac facere? Ad. v, 7. 18 Cesso hinc ire intro, ut He. iii, 1. 44 Uxor ubi me ad filiam ire sensit, se duxit foras He. iv, 1. 7 Phædriam mei fratris video filium mihi ire obviam Ph. ii, 1. 23 Ire igitur tibi licet, Nausistrata Ph. v, 3. 30 Ego me ire senibus Sunium dicam ad mercatum Ph. v, 5. 9 Ad lenonem hinc ire pergam Ph. v, 6. 7 Ubi in Gynæceum ire occipio Ph. v, 6. 22 Hoc ubi audivi, ad fores suspenso gradu placide ire perrexi Ph. v, 6. 27 Quo me assimularam ire ad mercatum, non eo Ph. v, 6. 53 Exequias Chremeti, quibus est commodum, ire, hem! tempus est Ph. v, 8. 37 Modo isse dicito ad portum He. i, 2. 1 Ituran', Thais, quopiam es? Th. Ehem! bene fecisti: hodie itura Eu. iii, 2. 9. 10 Ea quoniam nemini obtrudi potest, itur ad me A. i, 5. 16 Eatur. Sy. Sequere hac Hea. iv, 4. 21 Qui postquam audierat non datum iri filio uxorem suo A. i, 2. 6 Ait, si fidem habeat, se iri præpositum tibi apud me Eu. i, 2. 59 Dum id rescitum iri credit, tantisper cavet Ad. i, 1. 45 Illam sine tua opera in cubiculum iri deductum domum? Ad. iv, 5. 60 Cum interea ru-

mor venit, datum iri gladiatores He. Alt. Prol. 32

Ephebus. Quis fuit igitur? Py. Iste ephebus frater Phædriæ Eu. v, 1. 8 Is postquam excessit ex ephebis A. i, 1. 24

Epidicazomenos. Apporto novam, Epidicazomenon quam vocant Comœdiam Græci Ph. Prol. 26

Epistola. Epistolam ab eo allatam esse audivi modo Ph. i, 2. 99 Is senem per epistolas pellexit Ph. i, 2. 17

Equidem. Dabo equidem operam A. ii, 1. 27 Scio equidem illam ducturum esse te A. iv, 1. 35 Quidnam apportas? Da. Nihil equidem, nisi A. v, 2. 17 Quia tristis es. Pa. Nihil equidem Eu. ii, 2. 42 Id equidem adveniens mecum stomachabar modo Eu. ii, 3. 31 Quid agis? jocabar equidem. Tibi equidem dico, mane Eu. ii, 3. 86. 87 Tum equidem istuc os tuum impudens videre nimium vellem Eu. iii, 5. 49 Credo equidem illum jam affuturum esse Eu. iv, 6. 1 Equidem pol in eam partem accipioque, et volo Eu. v, 2. 37 Atque equidem orante, ut ne id faceret, Thaide Eu. v, 5. 14 Quid tu istic? Sy. Recte equidem Hea. iii, 2. 7 Facile equidem facere possum, si jubes Hea. iii, 2. 36 Quam molestus! ut equidem metui, quid Hea. iii, 3. 8 Dixi equidem, ubi mihi ostendisti, ilico, eum esse Hea. iv, 1. 3 Id equidem ego, si tu neges, certo scio Hea. iv, 1. 19 Scilicet equidem istuc factum ignoscam Hea. iv, 1. 34 Huic equidem consilio palmam do Hea. iv, 3. 31 Ceterum equidem istuc, Chreme, æqui bonique facio Hea. iv, 5. 39 Nescio equidem: sed te miror, qui alia tam plane scias Hea. v, 1. 24 Scire equidem volo, quot mihi sint domini Ad. iv, 2. 16 Equidem perii! Ad. iv, 2. 18 Non equidem istas, (fores pepuli) quod sciam Ad. iv, 5. 7 Equidem arbitror Ad. iv, 7. 30 Atque equidem filium tum etiam, si nolit, cogas, ut Ad. v, 3. 64 Minime equidem me oblectavi He. i, 2. 10 Jam pridem equidem audivi He. ii, 1. 22 Haud equidem dico, mi Laches He. ii, 1. 35 Equidem te expecto He. iii, 4. 16 Equidem cupio: et vix contineor He. iv, 3. 9 Sed cessas? Pa. Minime equidem He. v, 3. 16 Equidem plus hodie boni feci imprudens, quam He. v, 4. 39 Equidem, here, te absentem incusamus, qui abieris Ph. iii, 1. 7 Equidem hercle nescio Ph. v, 3. 24

Equus. Ut animum ad aliquod studium adjungant, aut equos alere, aut A. i, 1. 29

Eradico. Di te eradicent! A. iv, 4. 22. Hea. iii, 3. 28

Erga. Satis jam, satis, Simo, spectata erga te amicitia est mea A. v, 1. 1 Timet omnia, patris iram et animum amicæ, se erga ut siet suæ Hea. i, 2. 15 Nam et vita est eadem, et animus te erga idem, ac fuit Hea. ii, 3. 24 Si unquam erga te animo esse amico sensisti eam, mi Pamphile He. iii, 3. 29 Quæ nunquam quicquam erga me commerita est, quod nollem He. iii, 5. 36 Nam fuisse erga me miro ingenio, expertus sum He. iii, 5. 39

Ergo. Ergo aperte vis, quæ restant, me loqui? A. i, 2. 24 Qui scis ergo istuc, nisi periculum feceris? A. iii, 3. 33 Ergo pretium ob stultitiam fero A. iii, 5. 4 Quid ergo? A. iv, 2. 28 Quid istic tibi negotii est? Da. Mihin'? Si. Ita. Da. Mihine! Si. Tibi ergo A. v, 2. 9 Quid te ergo aliud solicitat? cedo Eu. i, 2. 82 Itaque ergo amantur Eu. ii, 3. 25 Rex te ergo in oculis Eu. iii, 1. 11 Eamus ergo ad cœnam Eu. iii, 2. 6 Pamphilam ergo huc redde Eu. iv, 7. 26 Cur ergo in his ego te conspicor regionibus? Eu. v, 9. 32 Ah! ergo, mea Antiphila, tu nunc sola reducem me in patriam facis Hea. ii, 4. 18 Fac ergo Hea. iii, 2. 39 Ergo herus damno auctus est Hea. iv, 1. 15 Ubi ergo? Sy. Apud Cliniam Hea. iv, 6. 17 Quid id ergo? Hea. v, 2. 32 Exeo ergo, ut pacem conciliem Hea. v, 5. 2 Istuc volo ergo ipsum experiri Ad. ii, 1. 18 Quid istuc prorsus ergo est? Eloquere ergo, obsecro te, quid sit. Quid is ergo? Ad. iii, 2. 26. 27. 28 Dic ergo locum Ad. iv, 2. 33 Sequere me ergo hac intro Ad. iv, 3. 18 I ergo intro Ad. v, 3. 68 He. iv, 3. 5 Ergo propterea te sedulo et moneo, et hortor, ne He. i, 1. 6 Abirus ergo hinc He. iv, 3. 4 Quid ergo agam, Phidippe? He. iv, 4. 93 Ob eam rem vis ergo intro eam? He. v, 2. 21 Ergo ausculta Ph. i, 2. 12 Ergo istæc cum ita sint Ph. i, 4. 25 Age ergo, solus servare hunc potes Ph. iii, 3. 6 Eamus ergo ad eum ocius Ph. iii, 3. 30 Quid ergo narras? Ph. iv, 4. 4 Duc me ad eum ergo Ph. iv, 5. 6 Hæc ergo est Ph. v, 1. 28 Quin ergo rape me Ph. v, 6. 42 Quid vos, malum! ergo me sic ludificamini? Ph. v, 7. 55 Lege agito ergo Ph. v, 7. 91

Eripio. Unus est dies, dum argentum eripio Hea. iv, 3. 39 Spem is-

hoc pacto rursum nuptiarum omnem eripis Hea. iv, 3. 35 In Græca adolescens est, qui lenoni eripit meretricem Ad. Prol. 8 Eripuit mulierem, quam amabat Ad. i, 2. 10 Domo me eripuit: verberavit Ad. ii, 1. 44 Ab lenone ipsus eripuit palam Ad. iii, 2. 30 Ipse eripuit vi, in digito quem habuit, virgini abiens anulum He. iv, 1. 59 Virginem eripiam Eu. iv, 7. 3 Ex crimine hoc Antiphonem eripiam Ph. ii, 2. 9 Ut illam a me eripiat Eu. iv, 6. 1 Adolescenti ipsi eriperem oculos Ad. iii, 2. 20 Per oppressionem ut hanc mihi eripere postulet? Ad. ii, 2. 30 Nam hæc ea est; quam miles a me vi nunc ereptum venit Eu. iv, 6. 14 Pamphilam ergo huc redde, nisi vi mavis eripi Eu. iv, 7. 26 Cum hanc sibi videbit præsens præsenti eripi Ad. iv, 5. 34 Crucior, bolum tantum mihi ereptum tam subito e faucibus Hea. iv, 2. 6

Erratio. Sane hac multo propius ibis, et minor est erratio Ad. iv, 2. 41

Erro. Erras: cum Davo egomet vidi jurgantem ancillam A. v, 1. 19 Tota erras via Eu. ii, 2. 14 Erras, si id credis, et me ignoras, Clinia Hea. i, 1. 53 Erras. Sy. Quid ita? Hea. iii, 3. 49 Erras, tui animi si me esse ignarum putas He. iv, 4. 60 Hic de nostris verbis errat videlicet Hea. ii, 3. 22 Ut errat! Hea. iv, 8. 3 Errat longe, mea quidem sententia, qui Ad. i, 1. 40 Quid dixti, Chreme? erravi Hea. iv, 8. 11 Censen' hominem me esse? erravi Ad. iv, 2. 40 Patris nomen aliud dictum est: hoc tu errasti Ph. v, 3. 21 Huic, non tibi habeo, ne erres A. iv, 2. 21 Teneo, quid erret: et quid agam, habeo A. iii, 2. 18 Is ne erret moneo, et desinat lacessere Eu. Prol. 16 Quam quod modo senex intro ad nos venit errans Eu. v, 7. 2 Dum ego propter te errans patria careo demens Hea. ii, 3. 16

Error. Nam illas errore et te simul suspicione exsolves He. v, 2. 26

Erubesco. Erubuit: salva res est Ad. iv, 5. 9

Erumpo. Vereor, ne istæc fortitudo in nervum erumpat denique Ph. ii, 2. 11 Jamne erumpere hoc licet mihi gaudium? Eu. iii, 5. 2

Esurio. Modo liceat vivere; est spes. Cl. Quæ? Sy. Nos esurituros satis Hea. v, 2. 28

Et. Et timent: et tamen res cogit denegare A. iv, 1. 9 Præter civium morem atque legem, et patris voluntatem A. v, 3. 9 Nunc ego et illam scelestam esse, et me miserum, sentio: et tædet: et amore ardeo: et prudens, sciens, vivus, vidensque pereo Eu. i, 1. 25. 26. 27 At quanti queas: et ne te afflictes Eu. i, 1. 31 Quibus et re salva, et perdita profueram, et prosum sæpe Eu. ii, 2. 27 Eamus: et de istac simul consilium volo capere Eu. iii, 5. 65 Et cum eo clam te subduxti mihi Eu. iv, 7. 25 In eam partem accipioque, et volo Eu. v, 2. 37 Vide, quid agas, ne neque illi prosis, et tu pereas Eu. v, 5. 23 Factum non negat, neque se id pigere, et deinde Hea. Prol. 19 Atque ibi simul rem, et belli gloriam armis repperi Hea. i, 1. 60 Immo, Syre, et me, et meum amorem, et famam permitto tibi Hea. ii, 3. 110 Et tibi bene esse soli, cum sibi sit male Ad. i, 1. 9 Sed estne hic ipsus, de quo agebam? et certe is est Ad. i, 1. 52 Emtæ mulieres complures: et item hinc alia Ad. ii, 2. 22 Tu mihi es germanus pariter corpore et animo Ad. v, 8. 34 Atque injurias viri omnes ferre, et tegere contumelias He. i, 2. 91 Et tamen utrum malis, scio He. iii, 5. 15 Amoque, et laudo, et vehementer desidero He. iii, 5. 38 Et etiam nunc, si volt Demipho dare Ph. iv, 3. 51 Pulchre discedo, et probe, et præter spem Ph. v, 8. 58. 59 Quod potero, et quæ voles, faciamque, et dicam Ph. v, 8. 61. 62 sæpissime alibi

Etenim. Etenim ipsus secum eam rem recta reputavit via A. ii, 6. 11 Etenim bene libenter victitas Eu. v, 9. 44 Etenim quo pacto id fieri soleat, calleo Hea. iii, 2. 37 Etenim solus nequeo Ph. v, 7. 90

Etiam. Etiamne. Nihil suspicans etiam mali A. i, 1. 89 Quid? hoc intellextin'? an nondum etiam ne hoc quidem? A. i, 2. 30 Ad hæc mala hoc mihi accedit etiam A. i, 3. 10 Etiam nunc mihi scripta illa dicta sunt in animo A. i, 5. 47 Ne ad morbum hoc etiam A. i, 5. 66 Etiam puerum inde abiens conveni Chremis A. ii, 2. 31 Non satis me pernosti etiam, qualis sim A. iii, 2. 23 Etiam nunc me ducere istis dictis postulas? A. iv, 1. 20 Immo etiam, quo tu minus scis ærumnas meas A. iv, 1. 31 Immo etiam: nam satis credo, si A. iv, 1. 50 Immo etiam. Narrationis incipit mihi initium A. iv, 2. 25 An etiam rogas? A. iv, 4. 23 An nondum etiam? A. iv, 5. 12 Etiam tu hoc respondes? A. v, 2. 8 At mihi unus

scrupulus etiam restat; qui A. v, 4. 37 Dum est tempus, etiam atque etiam cogita Eu. i, 1. 11 Neque per ætatem etiam potuerat Eu. i, 2. 33 Etiam nunc hic stas, Parmeno? Eu. ii, 2. 55 Perii! nunquamne etiam me illam vidisse? Eu. ii, 3. 68 Quin etiam insuper scelus, vestem miseræ discidit Eu. iv, 3. 3 Etiam hoc misera suspicor Eu. iv, 3. 18 At etiam restitas, fugitive? Eu. iv, 4. 1 Audin'? etiam nunc paululum Eu. iv, 4. 39 Etiam nunc non credis? Eu. iv, 4. 43 Siquidem tu me hic etiam nebulo ludificabere Eu. iv, 4. 50 Monstrum; etiam ultro derisum advenit Eu. v, 2. 21 At etiam primo callidum credidi hominem Eu. v, 7. 10 Ni miserum insuper etiam patri indicares? Eu. v, 7. 13 An mentita es? etiam rides? Eu. v, 7. 16 Præterea hoc etiam, quod vel primum puto Eu. v, 9. 51 Unum etiam hoc vos oro, ut Eu. v, 9. 54 Nunquam etiam fui usquam, quin Eu. v, 9. 62 Quem pariter uti his decuit, aut etiam amplius Hea. i, 1. 80 Haudquaquam etiam cessant Hea. i, 2. 1 Atque etiam nunc tempus est Hea. i, 2. 13 Incertum est etiam, quid se faciat Hea. i, 2. 14 Etiam caves? ne Hea. ii, 2. 6 Diu etiam duras (partes) dabit Hea. ii, 4. 22 Non vult te scire se rediisse etiam. Tum hoc timet, ne tua duritia antiqua etiam adaucta sit Hea. iii, 1. 24. 26 Repperisti, tibi quod placeat? an nondum etiam? Hea. iii, 3. 35 Postremo etiam, si voles, desponsam esse dicito Hea. iv, 8. 25 Magis unum etiam instare, ut Hea. v, 1. 22 Adeon' rem rediisse, ut periculum etiam fame mihi fit, Syre? Hea. v, 2. 27 Etiam haud scio, an uxorem ducat Hea. v, 2. 46 Nihil etiam audio ipsum Hea. v, 5. 13 Verum, si augeam, aut etiam adjutor sim ejus iracundiæ Ad. i, 2. 66 Nam hercle etiam hoc restat Ad. ii, 1. 36 Atque etiam bene dicat secum esse actum Ad. ii, 2. 1 Etiam de sorte nunc venio in dubium miser? Ad. ii, 2. 35 Etiam insuper defrudet? Ad. ii, 2. 38 Quamvis etiam maneo otiosus hic Ad. ii, 4. 15 Si illum potest, qui alicui rei est, etiam eum ad nequitiam abducere Ad. iii, 3. 4 Sed etiam illa, quæ futura sunt, prospicere Ad. iii, 3. 33 Ubi etiam hujus generis reliquias restare video! vah! vivere etiam nunc libet Ad. iii, 3. 90. 91 An quid est etiam amplius? Ad. iii, 4. 22 Quam vellem etiam noctu amicis operam mos esset dari Ad. iv, 1. 16 Etiam taces? Ad. iv, 2. 11 Illic ubi etiam caprificus magna est Ad. iv, 2. 38 Atque etiam, si est, pater, dicendum magis aperte, illiberaliter Ad. iv, 5. 29 Atque equidem filium tum etiam, si nolit, cogas, ut Ad. v, 3. 65 Narratque, ut virgo ab se integra etiam tum siet He. i, 2. 70 Quid egerint inter se, nondum etiam scio He. i, 2. 117 Sed non credidi adeo, ut etiam totam hanc odisset domum He. ii, 1. 24 Here, etiam tu nunc hic stas? He. iii, 4. 16 Etiam mecum litigas? He. iii, 5. 57 Etiam illorum esse hanc culpam credidi He. iv, 1. 20 At pol jam aderit, se quoque etiam cum oderit He. iv, 1. 28 De uxore incertus sum etiam, quid sim facturus He. iv, 3. 8 Ego, pol, quoque etiam timida sum He. v, 1. 7 Mane. nondum etiam dixi id, quod volui He. v, 1. 18 Ego quoque etiam credidi He. v, 1. 35 Nihil aliud dicam? Pa. Etiam: cognosce annulum illum Myrrhinam He. v, 3. 13 Vide, mi Parmeno, etiam sodes, ut He. v, 4. 1 Immo etiam, hoc qui occultari facilius credas, dabo He. v, 4. 29 Cui de integro est potestas etiam consulendi, quid velis Ph. i, 3. 22 O audaciam! etiam me ultro accusatum advenit? Ph. ii, 3. 13 Numquid patri subolet? Ge. Nihil etiam Ph. iii, 1. 10 Etiam tu hinc abis? Ph. iii, 3. 9 Ni etiam nunc me hujus causa quærere in malo jubeas crucem? Ph. iii, 3. 11 Ni instigemus etiam, ut? Ph. iii, 3. 14 Et etiam nunc, si volt Demipho dare, quantum Ph. iv, 3. 51 Impuratus me ille ut etiam irrideat? Ph. iv, 3. 64 Etiam argentum est ultro objectum Ph. v, 2. 4 Nunc una mihi res etiam restat Ph. v, 5. 3 Immo etiam dabo, quo magis credas Ph. v, 6. 37 Etiam nunc credis, te ignorarier? Ph. v, 7. 38 Etiam dotatis soleo Ph. v, 7. 47 Etiamne amplius? Th. Nihil Eu. i, 2. 63 Etiamne tecum res hic mihi est? Hea. iv, 4. 20 Etiamne id lex coëgit? Ph. ii, 1. 8 Etiamne id dubium est? Ph. v, 2. 9

Etiamsi. Etiamsi dudum fuerat ambiguum hoc mihi He. iv, 4. 26

Etsi. Etsi hercle sæpe jam me spes hæc frustrata est A. ii, 2. 37 Tamen etsi hoc verum est? A. v, 2. 23 Etsi illud inceptum tamen animi est pudentis signum Hea. i, 1. 67 Etsi is quoque suarum rerum satagit: attamen Hea. ii, 1. 13 Etsi consilium, quod cepi, rectum esse et tutum scio Hea. ii, 3. 86 Etsi adolescentem hoc nolle intelligo Hea. iii, 1. 3 Etsi subsensi id quoque Hea. iii, 1. 62

Vin' me istuc tibi, etsi incredibile est, credere? Hea. iv, 1. 11 Etsi scio, hosce aliquot dies non sentiet Hea. iv, 5. 4 Etsi Æschinus nonnullam in hac re nobis facit injuriam Ad. i, 2. 67 Etsi hoc mihi pravum videtur Ad. v, 8. 21 Etsi scio, Philumena, meum jus esse, ut te cogam: ego tamen He. ii, 2. 1 Etsi ego meis me omnibus scio esse apprime obsequentem He. ii, 2. 5 Etsi illi pater es He. ii, 2. 16 Etsi amor me graviter, consuetudoque ejus tenet He. iii, 3. 44 Etsi ea dissimulas sedulo He. iv, 2. 2 Etsi tibi causa est de hac re He. iv, 4. 8 Eo: etsi scio, pol, iis fore meum conspectum invisum He. v, 2. 22 Etsi hoc meretrices aliæ nolunt He. v, 3. 36 Etsi mihi facta injuria est, verum tamen potius Ph. ii, 3. 60

Evado. Ubi friget, huc evasit Eu. iii, 3. 11 Nimia illæc licentia profecto evadet in aliquod magnum malum Ad. iii, 4. 64 Quid hic cœptat? aut quo evadet hodie? Ph. iv, 3. 21 Quam timeo, quorsum evadas! A. i, 1. 100 Scin' quam? quo evadat, vide Ph. i, 2. 61 Heri semper lenitas verebar, quorsum evaderet A. i, 2. 5

Evanesco. Ne cum Poëta scriptura evanesceret He. Alt. Prol. 5

Evenio. Quam sæpe forte temere eveniunt, quæ non audeas optare! Ph. v, 1. 31 Præter spem evenit A. ii, 6. 5 Si quid præter spem evenit A. iv, 1. 55 Quid tu Athenas, insolens? Cr. Evenit A. v, 4. 4 More hominum evenit, ut quod sim nactus mali, prius resciceres te, quam ego illud, quod tibi evenit boni A. v, 6. 3. 4 Nunquam, quod magis vellem evenire, mihi evenit Eu. v, 7. 2 Propter eam hæc turba, atque abitio evenit Hea. i, 2. 16 Ut præter spem evenit! Hea. iv, 1. 51 At postquam id evenit, cedo, numquid circumspexti? Ad. iv, 5. 54 Quod nunc mihi evenit Ad. v, 4. 5 Non mea opera, neque pol culpa evenit He. ii, 1. 31 Videre optabamus diem. evenit. habeo gratiam Dis He. iv, 4. 31 Incommode mihi nuptiis evenit He. v, 3. 40 Evenit, senibus ambobus simul iter, ut esset Ph. i, 2. 15 Mea, quæ præter spem evenere, utantur sine Ad. v, 3. 29 Quot res? postilla, monstra evenerunt mihi! Ph. iv, 4. 25 Quando evenere hæc nobis, frater, prospere Ph. v, 7. 2 Quicquid præter spem eveniet, omne id deputabo esse in lucro Ph. ii, 1. 21 Sin eveniat, quod volo A. i, 1. 138 Si eveniat, quod Di prohibeant! discessio A. iii, 3. 36 Nec, qui hoc mihi eveniat, scio He. ii, 3. 6 Maxume volo, doque operam, ut clam eveniat partus patrem He. iii, 3. 36 Quicquid præter spem eveniat, omne id deputare esse in lucro Ph. ii, 1. 16 Me fecisse arbitror, ne id merito mihi eveniret He. v, 3. 41 Hic si quid nobis forte adversi evenerit Hea. ii, 3. 114 Si quid hujus simile forte aliquando evenerit Hea. iii, 2. 40 Quod si quiessem, nihil evenisset mali A. iii, 4. 25 Quod si esset factum, hæc nunquam evenissent tibi Hea. i, 1. 105 Verum aliter evenire multo intelligit A. Prol. 4 Nunquam, quod magis vellem evenire, mihi evenit Eu. v, 7. 1 Evenire ea satius est, quæ in te uxor dicit Ad. i, 1. 4 Per pol quam paucos reperias meretricibus fideles evenire amatores, Syra He. i, 1. 2 Quid est, quod mihi malim, quam quod huic intelligo evenire He. v, 2. 28 Cui æque audisti commodius quicquam evenisse? Hea. iv, 3. 7 Vah! gloriare evenisse ex sententia? Hea. iv, 5. 17 Sed magnum nescio quid necesse est evenisse, Parmeno He. iii, 1. 24 Ain' tu, tibi hoc incommodum evenisse iter? He. iii, 4. 1 Neque mea culpa hoc discidium evenisse, id testor Deos! He. iii, 5. 26 Nisi sane curæ est, quorsum eventurum hoc siet He. i, 2. 118 Propter me hisce aliquid esse eventurum mali Eu. v, 6. 29 Speroque hanc rem esse eventuram nobis ex sententia He. v, 4. 32

Eversus, a, um. Inversa verba, eversas cervices tuas Hea. ii, 3. 131

Eu. Euge. Eu noster! laudo Eu. i, 2. 74 Eu Phormio! Ph. iii, 1. 14 Eu Geta! Ph. v, 6. 29 Euge Charine! A. ii, 2. 8 Euge! habeo optumam Hea. iv, 2. 10 Euge! jam lepidus vocor Ad. v, 7. 13

Eunuchus Comœdia. Ut pernoscatis, quid sibi Eunuchus velit Eu. Prol. 45 Quam nunc acturi sumus Menandri Eunuchum, postquam Ædiles emerunt Eu. Prol. 20 Eas se non negat personas transtulisse in Eunuchum suam ex Græca Eu. Prol. 32

Eunuchus. Erat quidam Eunuchus, quem mercatus fuerat frater Eu. iii, 5. 21 Qui istuc facere Eunuchus potuit? Eu. iv, 3. 15 Eunuchus abiit Eu. v, 1. 5 Porro Eunuchum dixti velle te Eu. i, 2. 87 Eunuchum. Ch. Illumne obsecro inhonestum hominem? Eu. ii, 3. 64 O fortunatum istum Eunuchum! Eu. ii, 3. 73 Hem Eunuchum tibi! quam liberali

facie, quam ætate integra! Eu. iii, 2. 19 Ego illum Eunuchum, si opus sit, vel sobrius Eu. iii, 2. 26 Eunuchum quem dedisti nobis, quas turbas dedit! Eu. iv, 3. 11 Illum Eunuchum negant fuisse Eu. v, 1. 6 Emit quendam Phædria Eunuchum Eu. v, 6. 18 Mirum, ni ego me turpiter hodie hic dabo cum meo decrepito hoc Eunucho Eu. ii, 1. 25 Forma, et ætas ipsa est, facile ut pro Eunucho probes Eu. ii, 3. 83 Ut pro illo jubeam me illuc deducier An. Pro Eunuchon'? Eu. iii, 5. 25 Quod scis, nescis, neque de Eunucho, neque de vitio virginis Eu. iv, 4. 55 Perdidisti istum, quem adduxti pro Eunucho adolescentulum Eu. v, 5. 7 Is pro illo Eunucho ad Thaidem deductus est. La. Pro Eunuchon'! Eu. v, 6. 21. 22

Evoco. Assequere, ac retine, dum ego huc servos evoco Ph. v, 7. 89 Curre ad Bacchidem: huc evoca verbis meis He. iv, 4. 98 Heus! evocate huc Davum A. iii, 3. 47 Quid sit, quapropter te huc foras puerum evocare jussi He. v, 1. 6 Num quem evocari hinc vis foras? Eu. ii, 2. 52

Evolvo. Hac re, et te omni turba evolves, et illi gratum feceris Eu. iv, 4. 56 Nullo possum remedio me evolvere ex his turbis, quin Ph. v, 4. 5

Evomo. Ut ego iram hanc in eos evomam omnem Ad. iii, 2. 14 Ibo, ac requiram fratrem, ut in eum hæc evomam Ad. iii, 4. 65 Atque in eam hoc omne, quod mihi ægre est, evomam He. iii, 5. 65

Ex. Quæ convenere in Andriam, ex Perinthia fatetur transtulisse A. Prol. 13 Is postquam excessit ex ephebis A. i, 1. 24 Interea mulier ex Andro commigravit huc viciniæ A. i, 1. 43 Ex hoc misera solicita est die A. i, 5. 33 Qui istum amorem ex animo amoveas tuo? A. ii, 1. 7 Redeunti interea ex ipsa re mihi incidit suspicio A. ii, 2. 22 Suadere noli. Da. Ex ea re quid fiat, vide A. ii, 3. 11 Puerum ne resciscat mihi esse ex illa, cautio est A. ii, 3. 26 Venit meditatus alicunde, ex solo loco A. ii, 4. 3 Adeon' est demens? ex peregrina? A. iii, 1. 11 Aliquot me adiere, ex te auditum qui aiebant A. iii, 3. 2 Sed si ex ea re plus mali est, quam commodi utrique A. iii, 3. 15 Dein facile ex illis sese emersurum malis A. iii, 3. 30 Qui me hodie ex tranquillissima re conjecisti in nuptias A. iii, 5. 14 Ex incommodis alterius sua ut comparent commoda? A. iv, 1. 3 Heu me miserum! qui tuum animum ex animo spectavi meo A. iv, 1. 22 Ex unis geminas mihi conficies nuptias A. iv, 1. 51 Ex eo nunc misera quem capit laborem! A. iv, 3. 4 Ex ara hinc sume verbenas tibi A. iv, 3. 11 Cave quoquam ex istoc excessis loco A. iv, 4. 21 Paulum interesse censes, ex animo facias, an de industria? A. iv, 4. 55 Indignum jam facinus faxo ex me audias A. v, 2. 13 Ibi ego audivi ex illo, sese esse Atticum A. v, 4. 24 Ex ipsa millies audivi A. v, 4. 43 Quia habet aliud magis ex sese, et majus A. v, 4. 51 Ex Græcis bonis Latinas fecit non bonas Eu. Prol. 8 Se non negat personas transtulisse in Eunuchum suam ex Græca Eu. Prol. 33 Matri puellam dono mercator dedit, ex Attica hinc abreptam Eu. i, 2. 30 Ubi mihi dixti cupere te ex Æthiopia ancillam Eu. i, 2. 85 Utinam istuc verbum ex animo ac vere diceres Eu. i, 2. 95 Non ex animo misera dico? Eu. i, 2. 99 Ex aliarum ingeniis nunc me judicet Eu. i, 2. 118 Quid hoc morbi est? adeon' homines immutarier ex amore, ut non cognoscas eundem esse? Eu. ii, 1. 20 Hoc adeo ex hac re venit in mentem mihi Eu. ii, 2. 2 Viden' me ex eodem ortum loco? Eu. ii, 2. 10 Hic homines prorsum ex stultis insanos facit Eu. ii, 2. 23 Tanquam Philosophorum habent disciplinæ ex ipsis vocabula Eu. ii, 2. 32 Miror, quid ex Piræeo abierit Eu. ii, 2. 59 O faciem pulchram! deleo omnes dehinc ex animo mulieres Eu. ii, 3. 5 Quasi ubi illam exspueret miseriam ex animo Eu. iii, 1. 16 Hem alterum: ex homine hunc natum dicas Eu. iii, 2. 7 Ex Æthiopia est usque hæc Eu. iii, 2. 18 Quid ex ea re tandem ut caperes commodi? Eu. iii, 5. 25 Cœpi aliam rem ex alia cogitare Eu. iv, 2. 3 Possumne ego hodie ex te exculpere verum? Eu. iv, 4. 45 Ego scibo ex hoc quid siet Eu. iv, 4. 59 Ut tu illos procul hinc ex occulto cæderes Eu. iv, 7. 17 Sæpe ex hujusmodi re quapiam magna familiaritas conflata est Eu. v, 2. 34 Quo pacto ex jure hesterno panem atrum vorent Eu. v, 4. 17 Hoc putant, ex te esse ortum Eu. v, 5. 24 Ex meo propinquo rure hoc capio commodi Eu. v, 6. 1 Aliud ex alio malum Eu. v, 6. 17 Non dubium est, quin mihi magnum ex hac re sit malum Eu. v, 6. 27 Nec magis ex usu tuo nemo est Eu. v, 9. 47 Ex integra Græca, integram Comœdiam hodie sum acturus. Duplex quæ ex argumento facta est sim-

plici Hea. Prol. 4. 6 Nulla adeo ex re istuc fit, nisi ex nimio otio Hea. i, 1. 57 Ubi comperi ex iis, qui ei fuere conscii Hea. i, 1. 69 Hunccine erat æquom ex illius more, an illum ex hujus vivere? Hea. i, 2. 29 Hoc scitum est; periculum ex aliis facere, tibi quod ex usu siet Hea. i, 2. 36 Ex sua libidine moderantur Hea. ii, 1. 4 Periculum ex aliis facito, tibi quod ex usu siet Hea. ii, 1. 9 Quantum ex ipsa re conjecturam cepimus Hea. ii, 3. 25 Ut ex illius commodo meum compararem commodum Hea. ii, 4. 17 Ex me ut sciat sibi filium redisse Hea. iii, 1. 2 Cum illi pericli nihil ex indicio siet? Hea. iii, 1. 6 In eandem fraudem, ex hac re, atque ex illa, incides Hea. iii, 1. 33 Ut aliud ex alio incidit Hea. iii, 3. 37 Dicam, hanc esse captam ex Caria Hea. iii, 3. 47 Nisi ut ex ipsa quæras, unde Hea. iv, 1. 45 Istuc tibi ex sententia tua obtigisse lætor Hea. iv, 3. 5 Vah! gloriare evenisse ex sententia? Hea. iv, 5. 17 Næ me istuc ex te prius audivisse gaudeo Hea. iv, 6. 12 Nisi illos ex tuo ingenio judicas Hea. v, 1. 7 Nisi quod tibi bene ex animo volo Hea. v, 2. 6 Suspicionem istanc ex illis quære Hea. v, 2. 41 Non vides, quantum mali ex ea re excites? Hea. v, 3. 11 Convincas facile ex te natum Hea. v, 3. 18 Ita mihi atque huic sies superstes, ut ex me atque ex hoc natus es! et cave posthac unquam istuc verbum ex te audiam Hea. v, 4. 7. 8 Non? si ex capite sis meo natus item, ut aiunt Minervam esse ex Jove Hea. v, 4. 12. 13 Atqui ex me hic non natus est, sed ex fratre Ad. i, 1. 15 Ille, quem beneficio adjungas, ex animo facit Ad. i, 1. 47 Si possiderem, ornatus esses ex tuis virtutibus Ad. ii, 1. 22 Minime miror, qui insanire occipiunt ex injuria Ad. ii, 1. 43 Tam ob parvolam rem pæne ex patria? Ad. ii, 4. 11 Quod ad illum attinet; natum ex tanta familia Ad. iii, 1. 10 Id distributum sane est ex sententia Ad. iii, 3. 17 Ex aliis sumere exemplum sibi Ad. iii, 3. 62 Pisces ex sententia nactus sum Ad. iii, 3. 66 Mali quid ortum ex hoc sit publice Ad. iii, 3. 89 Ex illan' familia tam illiberale facinus esse ortum? Ad. iii, 4. 2 Virgo ex eo compressu gravida facta est Ad. iii, 4. 28 Vah! quomodo me ex hac expediam turba? Ad. iv, 4. 5 Commenta mater est, esse ex alio viro Ad. iv, 5. 23 Ex te adeo est ortum Ad. v, 3. 11 Multa in homine signa insunt, ex quibus conjectura facile fit Ad. v, 3. 36 Id esse verum, ex me, atque ex fratre, cuivis facile est noscere Ad. v, 4. 8 Cum te video nostræ familiæ tam ex animo factum velle Ad. v, 7. 21 Ut ostenderem, id non fieri ex vera vita, neque adeo ex æquo et bono: sed ex assentando Ad. v, 9. 30. 31 Ex amicis inimici ut sint nobis affines, facis He. ii, 1. 14 Ex hoc jam scibo, quid siet He. ii, 2. 4 Habui illam, ac si ex me esset nata He. ii, 3. 6 Nemini plura acerba esse credo ex amore oblata, quam mihi He. iii, 1. 1 Tum matrem ex ea re me, aut uxorem in culpa inventurum arbitror He. iii, 1. 19 Cura ex corde excessit He. iii, 2. 12 Parturire eam, neque gravidam esse ex te, solus conscius He. iii, 3. 32 Ex te recte eum natum putent He. iii, 3. 39 Ni te ex ipsa hæc magis velim resciscere He. iii, 5. 23 Peperit filia. hem! taces? ex quo? My. Perii! ex quo censes, nisi ex illo, cui data est nuptum? He. iv, 1. 12. 13 Ex quo firmiorem inter nos fore amicitiam posthac scires He. iv, 1. 18 Sed nunc mihi in mentem venit, ex hac re, quod He. iv, 1. 22 Si ex usu esset nostro hoc matrimonium? He. iv, 1. 33 Audisti ex aliquo fortasse He. iv, 1. 35 Hoc mihi unum ex plurimis miseriis reliquum fuerat malum He. iv, 1. 55 Itaque obtingant ex te, quæ exopto mihi He. iv, 2. 3 Ex urbe tu rus habitatum migres? He. iv, 2. 13 Ex usu quod est, id persequar He. iv, 3. 10 Videre optabamus diem, cum ex te esset aliquis, qui He. iv, 4. 30 Si ex me illa liberos vellet sibi He. iv, 4. 33 Pollicita est ea, se concessuram ex ædibus He. iv, 4. 57 Quod pol, si esset alia ex hoc quæstu, haud faceret, scio He. v, 1. 29 Sed reprimam me, ne ægre quicquam ex me audias He. v, 1. 38 Scit sibi nobilitatem ex eo, et rem natam He. v, 2. 31 Aderit continuo, hoc ubi ex te audierit He. v, 3. 15 Multa ex quo fuerint commoda, ejus incommoda æquom est ferre He. v, 3. 42 Speroque hanc rem esse eventuram nobis ex sententia. Par. Here, licetne scire ex te? He. v, 4. 32. 33 Nescis, ex quanta ærumna extraxeris He. v, 4. 36 Quid ego ex hac inopia nunc capiam; et quid tu ex hac copia Ph. i, 3. 15 Sed satin' omnia ex sententia? Ph. ii, 1. 26 Ex qua re minus rei foret aut famæ temperans Ph. ii, 1. 41 Ex crimine hoc Antiphonem eripiam Ph. ii, 2. 8 Ex nuptiis tuis si nihil nanciscor mali Ph. iii, 3. 10 Sed venisse eas salvas, audivi ex nauta Ph. iv, 1. 10 Matrem ipsam ex ægritudine miseram

mors consecuta est Ph. v, 1. 23 Nemo ex me scibit Ph. v, 1. 38 Ex his prædiis talenta argenti bina statim capiebat Ph. v, 3. 6 Nullo possum remedio me evolvere ex his turbis, quin Ph. v, 4. 5 Ex qua filiam suscepit Ph. v, 7. 49 Quod ipsa ex aliis auditura sit Ph. v, 7. 67 Non hercle ex re istius me instigasti Ph. v, 7. 76

Exadvorsum. Exadvorsum fabrica. ibi est Ad. iv, 2. 45 Exadvorsum ei loco tonstrina erat Ph. i, 2. 38 Ea (mater) sita erat exadvorsum Ph. i, 2. 47

Exanimo. Oratio hæc me miseram exanimavit metu A. i, 5. 16 Ibi tum exanimatus Pamphilus amorem indicat A. i, 1. 104 Quid exanimatus es, obsecro? He. v, 3. 27 Sed quidnam Pamphilum exanimatum video? A. i, 4. 7 Credo, toto me oppido exanimatum quærere A. ii, 2. 5 Qua me propter exanimatum citius eduxi foras He. iii, 3. 4 Nam quæ hæc anus est exanimata? Ph. v, 1. 5 Illam miseram, quam ego nunc intus scio esse exanimatam metu, consolare Ph. iii, 3. 32

Exaugeo. Concurrunt multæ opiniones, quæ mihi animum exaugeant Hea. ii, 2. 3

Excarnifico. Hujusmodi res semper comminiscere, ubi me excarnifices Hea. iv, 6. 9

Excedo. Is postquam excessit ex ephebis A. i, 1. 24 Istoc verbo animus mihi rediit, et cura ex corde excessit He. iii, 2. 12 Cum e medio excessit Ph. v, 7. 74 Cave quoquam ex istoc excessis loco A. iv, 4. 21 E medio æquom excedere est He. iv, 3. 14

Excelsus, a, um. Ibi ascendo in quendam excelsum locum A. ii, 2. 19

Excerpo. Tu id, quod boni est, excerpis: dicis, quod mali est Ph. iv, 4. 18

Excido. Herus, quantum audio, uxore excidit A. ii, 5. 12

Excito. Non vides, quantum mali ex ea re excites? Hea. v, 3. 11

Exclamo. Exclamat, furem, non Poëtam, fabulam dedisse Eu. Prol. 23 Illa exclamat, minime gentium Eu. iv, 1. 11 Illa exclamat: abi, abi jam, Æschine! Ad. iv, 4. 10 Ilico omnes simul lætæ exclamant; venit! He. iii, 3. 8 Itaque pæne hercle exclamavi gaudio Ph. v, 6. 30

Excludo. Credo, ut fit, misera præ amore exclusti hunc foras Eu. i, 2. 18 Exclusit: revocat: redeam? non Eu. i, 1. 4 Vel oculum exclude Ph. v, 7. 96 Ego excludor: ille recipitur Eu. i, 2. 79 Iterum istinc excludere He. iii, 2. 4 Ubi non erit, fortasse excludetur foras Ad. i, 2. 39 Ut ab illa excludar, huc concludar A. ii, 3. 12 Non sibi soli postulat te vivere, et sua causa excludi cæteros Eu. iii, 2. 28

Exclusio. Cæterum de exclusione verbum nullum Eu. i, 2. 8

Excoctus, a, um. Tam excoctam reddam atque atram, quam carbo est Ad. v, 3. 63

Excrucio. Cur me excrucio? cur me macero? cur senectutem solicito? A. v, 3. 15 Proin tu solicitudinem istam falsam, quæ te excruciat, mittas Hea. i, 2. 3 Cum mihi paveo, tum Antipho me excruciat animi Ph. i, 4. 10 Spero me habere, qui hunc meo excruciem modo Eu. v, 3. 11 Cum videam, miserum hunc tam excruciarier ejus abitu Hea. iii, 1. 4

Excursus, a, um. Prope jam excurso spatio mitto Ad. v, 4. 6

Excutio. Lacrumas excussit mihi Hea. i, 1. 115 Quod si fit, ut me excutiam, atque egrediar domo, id restat Ph. iv, 1. 20

Exedo. Quid te futurum censes, quem assidue exedent? Hea. iii, 1. 53 Tute hoc intristi: tibi omne est exedendum Ph. ii, 2. 4

Exemplum. Exemplum placet Eu. v, 8. 3 Denique, si conferendum exemplum est Ad. i, 2. 14 Exemplum omnibus curarem ut esses Ad. v, 1. 9 Non tibi ego exempli satis sum? Hea. v, 1. 47 Spectatum satis putabam, et magnum exemplum continentiæ A. i, 1. 65 De te si exemplum capit? A. iv, 1. 27 Habet bonorum exemplum Hea. Prol. 20 Exemplum statuite in me Hea. Prol. 51 Ex aliis sumere exemplum sibi Ad. iii, 3. 62 Illud sis vide exemplum disciplinæ! Ad. v, 1. 5 Ad exemplum ambarum mores earum existimans He. i, 2. 88 Quo exemplo sibi licere id facere putat Hea. Prol. 20 Aliorum exempla commonent A. iv, 5. 17 Quid ais? in quem exempla fient? Eu. v, 5. 6 Quæ futura exempla dicunt in eum indigna? Eu. v, 5. 4 Uterque in te exempla edent Eu. v, 7. 21 Ut te Di, Deæque, malis exemplis perdant! Ph. iv, 4. 7

Exeo. Tu Mysis, dum exeo, parumper opperire me hic A. iv, 2. 31 Post continuo exeo Eu. iii, 2. 40 Exeo ergo, ut pacem conciliem Hea. v, 5. 2 Quid

rei tibi est cum familia hac, unde exis? Ph. v, 1. 21 Sed ipse exit foras A. i, 2. 8 Sed Davus exit A. iv, 3. 6 Sed Thais exit Eu. iii, 2. 46 Quisnam hic a Thaide exit? Eu. iii, 4. 7 A me nescio quis exit Hea. iii, 1. 90 Optume: ipsa exit foras Hea. iv, 3. 44 Senex exit foras: ego fugio Hea. v, 2. 47 Mane, mane! ipse exit foras Ad. ii, 3. 11 Eccum, ab sua palæstra exit foras Ph. iii, 1. 20 Pater exit. abi, dic Ph. iv, 4. 32 Tu hic nos, dum eximus, interea opperibere Hea. iv, 7. 5 Ibo intro: post exibo Eu. v, 2. 13 Age, Pamphile, exi, Pamphile A. v, 2. 30 Exi foras, sceleste! Eu. iv, 4. 1 Nausistrata! exi Ph. v, 7. 93 Adibo, atque assimulabo, quasi nunc exeam Eu. iii, 2. 8 Adeo longum est nos illum expectare, dum exeat A. v, 6. 13 Fieri potis est, ut ne qua exeat Ad. iv, 4. 16 Ne expectetis, dum exeant huc A. v, 6. 16 Strepitus, clamor mulierum fecere, ut ante tempus exirem foras He. Alt. Prol. 28 Jam, ut limen exirem, ad genua accidit, lacrumans misera He. iii, 3. 18 Introire neminem video, exire neminem A. ii, 2. 27 Video ipsum foras exire A. iii, 3. 48 Heus! jubete istos foras exire, quos jussi ocius Eu. iii, 2. 17 Ostium concrepuit! credo, ipsum ad me exire He. iv, 1. 6 Sed meum virum abs te exire video Ph. v, 3. 12 Etiam caves? ne videat forte hinc te a patre aliquis exiens Hea. ii, 2. 6 Qui vidisse eum diceret exeuntem, aut introeuntem ad amicam He. iv, 1. 36 Sed, quid Bacchidem ab nostro affine exeuntem video? He. v, 3. 9 Sane nollem huc exitum Ad. v, 1. 13

Exequiæ. Exequias Chremeti, quibus est commodum, ire, hem! tempus est Ph. v, 8. 37

Exequor. Sed nunc quid primum exequar? A. i, 5. 24 Si meum imperium exequi voluisses Hea. iv, 1. 22 Si vis vero veram rationem exequi Hea. iii, 1. 26

Exerceo. Agrum hunc mercatus sum: hic me exerceo Hea. i, 1, 94 Ego te exercebo hodie, ut dignus es, silicernium Ad. iv, 2. 48 Qui opere rustico faciundo facile sumtum exercerent suum Hea. i, 1. 91 Si sumas in illis exercendis, plus agas Hea. i, 1. 22

Exercitatus, a, um. Sed jam prior amor me ad hanc rem exercitatum reddidit He. iii, 3. 47

Exercitus. Credere omnem exercitum, consilia Eu. iii, 1. 12 Jam dimitto exercitum? Eu. iv, 7. 44

Exigo. Ubi duxere impulsu vostro, vostro impulsu easdem exigunt He. ii, 1. 45 Nescire arbitramini, quo quisque pacto hic vitam vestrorum exigat? He. ii, 1. 19 Illique exopto, ut reliquam vitam exigat cum eo viro He. iii, 5. 40 Quo studio vitam suam te absente exegerit Hea. ii, 3. 39 Partim sum earum exactus: partim vix steti He. Alt. Prol. 7 Nunc exacta ætate, hoc fructi pro labore ab his fero, odium Ad. v, 4. 16 Novas qui exactas feci ut inveterascerent He. Alt. Prol. 4 Spectandæ, an exigendæ sint vobis prius A. Prol. 27

Exigue. Præbent exigue sumtum Hea. i, 2. 33

Exilium. Pericla, damna, exilia peregre rediens semper cogitet Ph. ii, 1. 18

Eximius. Utin' eximium neminem habeam? He. i, 1. 9

Eximo. Ea lege atque omine, ut, si te inde exemerim, ego pro te molam A. i, 2. 29

Existimatio. Arbitrium vestrum, vestra existimatio valebit Hea. Prol. 25

Existimo. Ut esse ego illam existumo He. iv, 2. 28 Bonus es, cum hæc existimas Ad. v, 6. 9 Quod illi maledictum vehemens esse existimant, eam laudem hic ducit Ad. Prol. 17 Tum si quis est, qui dictum in se inclementius existimabit esse, sic existimet Eu. Prol. 5 Metuo, qualem tu me esse hominem existumes Eu. iv, 6. 20 Ne id assentandi magis, quam quo habeam gratum, facere existumes Ad. ii, 4. 6 Ne ille pro se dictum existumet Hea. Prol. 30 Pernoscite, furtumne factum existumetis, an Ad. Prol. 13 Ni partem maximam existimarem scire vestrum Hea. Prol. 9 Nam ni ita eum existumassem, nunquam Ph. ii, 3. 22 Ad exemplum ambarum mores earum existimans He. i, 2. 86 Haud existumans quanto labore partum Ph. i, 1. 11 Nam ea res dedit tum existumandi copiam Hea. ii, 3. 41

Exitium. Quod ego huic nunc subito exitio remedium inveniam miser! Ph. i, 4. 23 At tibi Di dignum factis exitium duint! A. iv, 1. 42

Exonero. Nosque amicos ejus exonerastis metu? Ph. v, 6. 3

Exopto. Illique exopto, ut reliquam vitam exigat cum eo viro He. iii, 5. 40 Itaque obtingant ex te, quæ exopto mihi He. iv, 2. 3 Quorum æmulari exoptat negligentiam potius, quam A. Prol. 20 Teneone te, Antiphila, maxume animo exoptata meo? Hea. ii, 4. 26

Exorator. Orator ad vos venio: si-

nite exorator ut sim He. Alt. Prol. 2

Exordior. Unde exordiar narrare, quæ nec opinanti accidunt He. iii, 3. 2

Exorior. A Myrrhina hæc sunt mea uxore exorta omnia He. iv, 4. 10 Tu sola exorere, quæ perturbes hæc, tua impudentia He. ii, 1. 16

Exorno. Quia varia veste exornatus fuit Eu. iv, 4. 16 Egone? si vivo, adeo exornatum dabo, adeo depexum, ut Hea. v, 1. 77

Exoro. Gnatam ut det oro, vixque id exoro A. iii, 4. 13 Sed istunc exora, ut suam esse assimulet Hea. ii, 3. 117 Sine te hoc exorem A. v, 3. 30 Hoc modo sine te exorem Eu. i, 2. 105 Da veniam, Chreme: sine te exorem Hea. v, 5. 6 Sine te exorem, mi pater Ad. v, 8. 13 Non omittis? Æs. Non, nisi te exorem Ad. v, 8. 20 Haud longum est id, quod orat: exoret, sine Ph. iii, 2. 30 Exorassem, ut eam ducerem Ad. iv, 4. 20 Jam me hoc voles patrem exorare, ut celet senem vostrum Hea. iv, 3. 27 Nequeo te exorare, ut maneas tridum hoc? Ph. iii, 2. 4 Nequeo exorare, ut me maneat Ph. iii, 2. 27 Quod, si hic potuisset exorarier triduum hoc Ph. iii, 3. 2 Restat Chremes, qui mihi exorandus est A. i, 1. 140

Exosso. Ubi ego venero, exossabitur: prius nolo Ad. iii, 3. 24

Expectatio. Funambuli eodem accessit expectatio He. Alt. Prol. 26

Expecto. Expecto quid velis A. i, 1. 7 Te ipsam quærito: te expecto Ad. iii, 2. 24 Nisi pol filium multis modis jam expecto, ut redeat domum He. ii, 3. 7 Equidem te expecto He. iii, 4. 16 Myconium hospitem dum expecto in arce Callidemidem He. v, 3. 3 Dum expecto, quam mox veniat Ph. i, 3. 9 Nescio, quod magnum hoc nuntio expecto malum Ph. i, 4. 16 Expecto, quam mox recipiat huc sese Geta Ph. iv, 3. 1 Quando illud, quod tu das, expectat, atque amat Eu. iii, 1. 57 Jamdudum hera vos expectat domi Eu. v, 3. 8 Vos jamdudum expectat senex Hea. ii, 4. 29 Et nunc, quid expectat, Syre? Hea. iii, 2. 32 Ellum! te expectat domi Ad. ii, 3. 7 Me expectat, credo: adibo He. v, 4. 15 Quid? senem quoad expectatis vostrum? Ph. i, 2. 98 Meam autem mortem expectant Ad. v, 4. 20 Atqui expectabam quidem A. ii, 6. 4 O mi Chreme, te ipsum expectabam Eu. iv, 6. 5 Cum interea semper mortem expectabam miser He. iii, 4. 8 Expectabo, dum venit Eu. i, 2. 126 Quid mihi nunc affers, quamobrem expectem, aut sperem? Ph. v, 8. 36 Me somnies: me expectes: de me cogites Eu. i, 2. 114 Ne me frustra illic expectet He. iii, 4. 24 Mihi nunc cura est, ut ne cui meæ longinquitas ætatis obstet, mortemve expectet meam He. iv, 2. 20 Ne expectetis, dum exeant huc Eu. v, 6. 16 Dehinc ne expectetis argumentum fabulæ Ad. Prol. 22 Ita eum expectarem, ut par fuit Ph. i, 3. 3 Longum est nos illum expectare, dum exeat A. v, 6. 13 Dixtin' dudum, illam dixisse, sese expectare filium? He. iii, 5. 1 Sto expectans, si quid mihi imperent Eu. iii, 5. 46 An sedere oportuit domi virginem tam grandem, expectantem? Ad. iv, 5. 40 Ubi te expectatum ejecisset foras Ad. i, 2. 29 O mi expectate, salve Hea. ii, 4. 26 Frater est expectandus mihi Ph. ii, 4. 20

Expedio. Impeditum in ea expedivi animum meum He. iii, 1. 17 Dilucide expedivi, quibus me oportuit judicibus Ph. ii, 3. 52 Argentum repperit, cura sese expedivit Ph. v, 4. 4 Viden' me tuis consiliis impeditum esse? Da. At jam expediam. Pa. Expedies? A. iii, 5. 11 Vah! quomodo me ex hac expediam turba? Ad. iv, 4. 5 Illud durum. Ge. Ego expediam: sine Ph. ii, 1. 8 Iram expedies: rursum in gratiam restitues He. iii, 1. 11 Age dum, hoc mihi expedi primum Eu. iv, 4. 27 Istuc quicquid est, primum expedi Eu. v, 6. 20 Exple animum iis, teque hoc crimine expedi He. v, 1. 28 Id, si potes, verbo expedi Ph. i, 4. 20 At sic citius, qui te expedias his ærumnis, reperias He. iii, 1. 8

Expedit. Expedit bonas esse vobis Hea. ii, 4. 8 Quamobrem accipere hunc mihi expediat metum Hea. ii, 3. 96 Mihique ut discere novas expediat He. Alt. Prol. 49 Nostrapte culpa facimus, ut malos expediat esse Ph. v, 2. 1

Expello. Inventa est causa, qua te expellerent Hea. v, 2. 36 Neque potuisse unquam ab hac me expellere Hea. ii, 3. 20

Expergiscor. Nunc porro, Æschine, expergiscere! Ad. iv, 4. 21

Experior. Quin, cum opus est, beneficium rursum ei experimur reddere? Ph. iii, 3. 5 Nam fuisse erga me miro ingenio, expertus sum He. iii, 5. 39 Experiar Ad. iii, 2. 52 Quapropter enitar, faciam, experiar Ad. iii, 4. 51 Ludis fortasse me. Sy. Ipsa re experibere Hea. iv, 6. 20 Hoc verum est, et ipsa re ex-

periere propediem Ad. v, 5. 7 Experire, non est longum Ph. iii, 2. 10 Experimini, in utramque partem ingenium quid possit meum Hea. Prol. 46 Nunc experiamur contra hæc Ad. v, 4. 23 Porro hanc nunc experiamur He. v, 2. 12 Omnia experiri certum est prius quam pereo A. ii, 1. 11 Omnia prius experiri; quam armis, sapientem decet Eu. iv, 7. 19 Istuc volo ergo ipsum experiri Ad. ii, 1. 18 Neque adeo defetiscar unquam experirier, donec Ph. iv, 1. 23 Experiundo scies Hea. ii, 3. 90 Quæ tibi putaris prima, in experiundo repudies Ad. v, 4. 4 In experiundo ut essem He. Alt. Prol. 30

Expers. Ne expers partis esset de nostris bonis Hea. iv, 1. 39

Expeto. Mane, hoc prius scire expeto, quid perdideris Hea. v, 1. 17 Nunc sibi uxorem expetit A. iii, 2. 40 Minime miror, si te sibi quisque expetit Hea. ii, 4. 3 Non hoc de nihilo est, quod Laches me nunc conventam esse expetit He. v, 1. 1 Hanc mihi expetivi, contigit A. iv, 2. 13 Ubi pati non poteris, cum nemo expetet Eu. i, 1. 7 Egon' tuam expetam amicitiam? Ph. ii, 3. 84 Ad te advenio, spem, salutem, auxilium, consilium expetens A. ii, 1. 19 Tua hercle vita hæc expetenda optandaque est Ph. i, 3. 12 Nulla est mihi vita expetunda Ph. i, 4. 25 An mea forma atque ætas nunc magis expetenda est, Demipho? Ph. v, 8. 85

Expiscor. Proinde expiscare, quasi non nosses Ph. ii, 3. 35

Explano. Quem amicum tuum ais fuisse istum? explana mihi Ph. ii, 3. 33

Expleo. Exple animum iis, teque hoc crimine expedi He. v, 1. 28 Illis exple modo animum He. v, 2. 19 I, atque exple animum iis, ut credant He. v, 2. 21 Ut metum adimam: atque expleam animum gaudio A. ii, 2. 2 Abs te ut blanditiis suis, quam minimo pretio suam voluptatem expleat He. i, 1. 12 Tot mea solius soliciti sint causa, ut me unum expleant? Hea. i, 1. 77 Dum tempus ad eam rem tulit, sivi, animum ut expleret suum A. i, 2. 17

Exploro. Jam id exploratum est Ph. iv, 3. 23 Simul alia circumspecto, satin' explorata sint Eu. iii, 5. 55

Expolitus, a, um. Nulla mala re esse expolitam muliebri Hea. ii, 3. 48

Expono. Eum (annulum) dico, ut una cum puella exponeret Hea. iv, 1. 38 Is (annulus) quicum exposita est gnata Hea. iv, 1. 2 Continuo exponetur He. iii, 3. 40 Ei dedi exponendam (puellam) Hea. iv, 1. 17 Cum exponendam do illi, de digito annulum detraho Hea. iv, 1. 37

Exporrigo. Exporge frontem Ad. v, 3. 53

Expostulo. Qui ita putant sibi fieri injuriam; ultro si, quam fecere ipsi, expostulant Ad. iv, 3. 4 Cum eo injuriam hanc expostulem? A. iv, 1. 15

Exprimo. Una falsa lacrymula, quam oculos terendo misere, vix vi expresserit, restinguet Eu. i, 1. 23 Verbum de verbo expressum extulit Ad. Prol. 11

Exprobratio. Istæc commemoratio, quasi exprobratio est immemoris beneficii A. i, 1. 17

Expromo. Expromtus, a, um. Nemo est amicorum hodie, apud quem expromere occulta audeam Hea. iii, 3. 14 Nunc opus est tua mihi ad hanc rem expromta memoria atque astutia A. iv, 3. 8

Expugno. Primum ædes expugnabo Eu. iv, 7. 3

Expurgo. Sine me expurgem A. v, 3. 29 Qui post factam injuriam se expurget, parum mihi prosit He. v, 1. 15 Sed non facile est expurgatu He. ii, 3. 4

Exquiro. Quo lubet cruciatu per me exquire He. v, 2. 7 Exquire: adest He. v, 2. 17 Nunc ea me exquirere, iniqui patris est A. i, 2. 15

Exsculpo. Possumne ego hodie ex te exsculperé verum? Eu. iv, 4. 45

Exsilio. Postquam adspexi, ilico cognovi: ad te exsilui Hea. iv, 1. 44

Exsolvo. Qua re suspectus suo patri, et Phidippo fuit, exsolvi He. v, 3. 22 Me hac suspicione exsolvam He. iv, 2. 23 Illas errore, et te simul suspicione exsolves He. v, 2. 26 Quasi non ea potestas sit tua, ut te exsolvas Hea. iv, 3. 43

Exspuo. Quasi ubi illam exspueret miseriam ex animo Eu. iii, 1. 16

Exstillo. Hisce ego illam dictis ita tibi incensam dabo, ut ne restinguas, lacrumis si exstillaveris Ph. v, 7. 82

Exsupero. Exsuperat ejus stultitia hæc omnia Hea. v, 1. 5

Extemplo. Cur non dixti extemplo Pamphilo? A. iii, 2. 38 Postquam introii, extemplo ejus morbum cognovi miser He. iii, 3. 13

Extimesco. Extimui ilico He. v, 3. 26 Patrem ut extimescam, ubi in men-

tem ejus adventi venit? Ph. i, 3. 2
Extinguo. Seni animam primum extinguerem ipsi Ad. iii, 2. 16 Ut, ni vis boni in ipsa inesset forma, hæc formam extinguerent Ph. i, 2. 58 Puerumque ob eam rem clam voluit, natus qui est, extinguere He. v, 1. 22
Extorqueo. Immo hercle extorque, nisi ita factum est Ad. iii, 4. 37
Extortor. Bonorum extortor, legum contortor Ph. ii, 3. 27
Extra. Magnum hoc quoque signum est, dominam esse extra noxiam Hea. ii, 3. 57 Quod me accusat nunc vir, sum extra noxiam He. ii, 3. 3 Interdico, ne extulisse extra ædes puerum usquam velis He. iv, 1. 48 Neque notus, neque cognatus, extra unam aniculam, quisquam aderat Ph. i, 2. 48 Me censen' potuisse omnia intelligere extra ostium, intus quæ egerint? Ph. v, 6. 36
Extraho. Neque quo modo me inde extraham Ph. i, 4. 3 Nescis, ex quanta ærumna extraxeris He. v, 4. 36
Extrarius, a, um. Hanc conditionem si cui tulero extrario Ph. iv, 1. 13
Extremus, a, um. Certe extrema linea amare haud nihil est Eu. iv, 2. 12
Extrudo. Di te eradicent, Syre, qui me hinc extrudis Hea. iii, 3. 28 Eo amantem invitum Pamphilum extrudit pater He. i, 2. 98 Me extrusit foras Eu. iv, 5. 11 Metuo, quam ne denuo miser aliquo extrudar hinc Hea. iv, 9. 5 Injecta est spes patri, posse illam extrudi Ph. iv, 4. 12 Nunc viduam extrudi, turpe est Ph. v, 7. 20
Exulo. Perii! nam domo exulo nunc Eu. iii, 5. 62

F.

Faba. At enim istæc in me cudetur faba Eu. ii, 3. 89
Fabrica. Exadvorsum fabrica. ibi est Ad. iv, 2. 45 Neque illic fabrica ulla erat Ad. iv, 6. 4 Nonne ad senem aliquam fabricam fingit? Hea. iii, 2. 34
Fabula. Quæ est hæc fabula? A. iv, 4. 8 Hem, quæ hæc est fabula? Eu. iv, 4. 22 Dehinc ne expectetis argumentum fabulæ Ad. Prol. 22 Hecyra est huic nomen fabulæ He. Prol. 1 Fabulam inceptat A. v, 4. 22 Exclamat, furem, non Poëtam, fabulam dedisse: Colacem esse Nævi et Plauti, veterem fabulam Eu. Prol. 23 et 25 Næ ille haud scit, quam mihi nunc surdo narret fabulam Hea. ii, 1. 10 Eam commorientes Plautus fecit fabulam Ad. Prol. 7 Ego quoque illam inaudivi fabulam Ph. v, 6. 37 In Græca adolescens est, qui lenoni eripit meretricem, in prima fabula Ad. Prol. 9 Lupus in fabula Ad. iv, 1. 21 Fabulæ! mihi non fit verisimile A. i, 3. 19 Fabulæ! Si. Profecto sic est A. iii, 3. 21 Fabulæ! nihil satis firmi video Hea. ii, 3. 95 Jam nos fabulæ sumus, senex, atque anus He. iv, 3. 14 Sin fidem do. Do. Fabulæ! Ph. iii, 2. 7 Missum te facimus. Ph. Fabulæ! Ph. v, 7. 53 Populo ut placerent, quas fecisset fabulas A. Prol. 3 In eo disputant, contaminari non decere fabulas A. Prol. 16 Eas fabulas factas prius Latinas, scisse sese, id vero pernegat Eu. Prol. 33 Quas antehac fecit fabulas, tenui esse oratione Ph. Prol. 4 Magis placerent, quas fecisset fabulas Ph. Prol. 12
Fabulor. Sed mihi opus erat, ut aperte tibi nunc fabuler Ph. iv, 3. 49 Noli fabularier He iii, 1. 36
Facesso. Hæc hinc facessat, tu molestus ne sies Ph. iv, 3. 30
Facete. Facete dictum Eu. ii, 2. 57 Facete, lepide, laute: nihil supra Eu. iii, 1. 37 Facete! nunc demum istæc nata oratio est Ad. v, 3. 19
Facetus, a, um. Mulier commoda, et faceta, hæc meretrix Hea. iii, 2. 11
Facies. Cum faciem videas, videtur esse quantivis pretii A. v, 2. 15 O faciem pulchram! Eu. ii, 3. 5 Quid ego ejus tibi nunc faciem prædicem, aut laudem, Antipho? Eu. iii, 5. 17 At non novi hominis faciem He. iii, 4. 25 Papæ! facie honesta Eu. ii, 1. 24 Hem Eunuchum tibi! quam liberali facie, quam ætate integra! Eu. iii, 2. 20 Ille erat honesta facie et liberali Eu. iv, 4. 15 Cadaverosa facie He. iii, 4. 27 Virgo ipsa facie egregia Ph. i, 2. 50
Facile. Sic vita erat: facile omnes perferre ac pati A. i, 1. 35 Ut consuetum facile amorem cerneres A. i, 1. 108 Facile omnes, cum valemus, recta consilia ægrotis damus A. ii, 1. 9 Quod tu speras, propulsabo facile A. ii, 3. 21 Spero, dein facile ex illis sese emersurum malis A. iii, 3. 30 Quibus quam facile potuerat quiesci, si A. iv, 2. 8 Facile hic plus mali est, quam illic boni A. iv, 3. 5 Utinam tam aliquid invenire facile possis, Phædria! Eu. ii, 1. 4 Ubi miser famelicus videt, me tam facile victum quærere Eu. ii, 2. 30 Forma et ætas ipsa est, facile ut pro Eunucho probes Eu. ii, 3. 83 Jamdudum illi facile fit, quod doleat Eu. iii, 1. 58

Ut ego unguibus facile illi in oculos involem venefico! Eu. iv, 3. 6 Facile pellas, ubi velis Eu. v, 9. 50 Qui opere rustico faciundo facile sumtum exercerent suum Hea. i, 1. 91 Ut facile scires, desiderio id fieri tuo Hea. ii, 3. 66 At hoc demiror, qui tam facile potueris persuadere illi Hea. ii, 3. 121 Facile equidem facere possum, si jubes Hea. iii, 2. 36 Convincas facile ex te natum: nam tui similis est probe Hea. v, 3. 18 Gnate mi, ego pol tibi dabo illam lepidam, quam tu facile ames Hea. v, 5. 16 Multa signa insunt, ex quibus conjectura facile fit Ad. v, 3. 36 Deterruissem facile, ne alias scriberet He. Alt. Prol. 19 Ut quivis facile possit credere He. i, 1. 4 Amaræ mulieres sunt: non facile hæc ferunt He. iv, 4. 88 Mores facile tutor He. v, 1. 8 Ubivis facilius passus sim, quam in hac re, me deludier A. i, 2. 32 Potin' es mihi verum dicere? Da. Nihil facilius A. ii, 6. 6 Adjuta me, quo id fiat facilius Eu. i, 2. 70 Simul et conficiam facilius ego, quod volo Hea. iv, 5. 55 Quid ni? quo verba facilius dentur mihi Hea. v, 1. 41 Hoc qui occultari facilius credas, dabo He. v, 4. 29 Ita facillime sine invidia laudem invenias A. i, 1. 38 Tam facillime patris pacem in leges conficiet suas Hea. v, 2. 45 Cum animo cogites, quam vos facillime agitis Ad. iii, 4. 56

Facilis, e. Nulla est tam facilis res, quin difficilis siet, quam invitus facias Hea. iv, 6. 1 Bonam atque justam rem oppido imperas, et factu facilem Hea. iv, 3. 26 Quod te isti facilem, et festivom putant, id non Ad. v, 9. 29 Facilem benevolumque lingua tua jam tibi me reddidit He. v, 1. 34 Justam illam causam, facilem, vincibilem, optumam? Ph. i, 4. 49 Mihi si filius erit, næ, ille facili me utetur patre Hea. ii, 1. 5 Nunc me hospitem lites sequi, quam hic mihi sit facile atque utile A. iv, 5. 16 Id esse verum, cuivis facile est noscere Ad. v, 4. 8 Non facile est expurgatu He. ii, 3. 4 Cuivis facile scitu est, quam fuerim miser He. iii, 1. 15 Hæc, dum incipias, gravia sunt: dumque ignores; ubi cognoris, facilia Hea. v, 5. 15 Nihil est dictu facilius Ph. ii, 1. 70

Facilitas. Male docet te mea facilitas multa Hea. iv, 1. 35 Inepta lenitas patris, et facilitas prava Ad. iii, 3. 37 Sed non adeo, ut mea facilitas corrumpat illorum animos He. ii, 2. 6 An mei patris festivitatem, et facilitatem? Eu. v, 9. 18 Re ipsa repperi, facilitate nihil esse homini melius, neque clementia Ad. v, 4. 7

Facinus. Non fit sine periclo facinus magnum et memorabile Hea. ii, 3. 73 Facinus indignum! Ad. iv, 5. 35 Quam indignum facinus! Ph. iii, 2. 26 Facinus indignum, sic circumiri! Ph. iv, 3. 8 Rogitas? qui tam audacis facinoris mihi conscius sis? Ph. i, 3. 4 Venit Chremes postridie ad me, clamitans, indignum facinus! A. i, 1. 118 O facinus audax! A. ii, 3. 27. Ph. ii, 1. 3 O facinus animadvertendum! A. iv, 4. 28 Indignum jam facinus faxo ex me audias A. v, 2. 13 O indignum facinus! Eu. i, 1. 25 Hoccine tam audax facinus facere esse ausum? Eu. iv, 3. 2 Perii! tam infandum facinus, ne audivi quidem Eu. iv, 3. 22 Proh fidem Deum! facinus fœdum! Eu. v, 5. 1 Qua audacia tantum facinus audet? Eu. v, 5. 17 Vah! vide, quod inceptet facinus Hea. iii, 3. 39 Quodnam ob facinus? Hea. v, 2. 3 O facinus indignum! Ad. ii, 1. 19. He. iii, 3. 16 Facinus indignum! Ad. iii, 4. 1 Ex illan' familia tam illiberale facinus esse ortum? Ad. iii, 4. 3 Hic pulcherrimum facinus audivi. atqui mirificissimum Ph. v, 6. 30 Facinus indignum et malum! Ph. v, 8. 19 Is mihi, ubi adbibit plus paulo, sua quæ narrat facinora! Hea. ii, 1. 8

Facio. Fio. Si tibi quid feci, aut facio, quod A. i, 1. 14 Qui conjecturam hanc nunc facio A. iii, 2. 32 Facio sedulo A. iv, 1. 56. Ad. i, 1. 25 Ut grata mihi sint, quæ facio, omnia Eu. iii, 1. 6 Quicquid facio, id facere causa mea Eu. v, 9. 40 Ita facio, prorsus Hea. i, 1. 88 Ego de me facio conjecturam Hea. iii, 3. 13 Istuc, Chreme, æqui bonique facio Hea. iv, 5. 40 Nec vos est æquom, quod facio (succensere), mihi Hea. v, 2. 24 Facio te apud illum Deum Ad. iv, 1. 19 Meum officium facio Ad. iv, 3. 2 Paulatim plebem primulum facio meam Ad. v, 6. 10 Postreme non meum illud verbum facio Ad. v, 8. 29 Missa facio Ad. v, 9. 34 Pamphile, si id facis, hodie postremum me vides A. ii, 1. 22 Nec tu ea causa minueris hæc, quæ facis A. ii, 3. 19 Facis, ut te decet A. ii, 5. 10. Hea. v, 5. 10 Perge facere ita, ut facis A. iii, 2. 42 Quamobrem id tute non facis? A. iv, 3. 12 Bene facis Eu. i, 2. 106. Ad. iv, 3. 10. 13. v, 8. 22. v, 9. 13 Ah! non æquum facis Hea. i, 1. 30 Si id non facis, ego Hea. i, 1. 55 Tu

nunc sola reducem me in patriam facis Hea. ii, 4. 18 Facis adeo indigne injuriam illi Hea. iii, 3. 4 Hoc nihil facis Ad. ii, 1. 13 Ex amicis inimici ut sint nobis affines, facis He. ii, 1. 14 Facis huic adeo injuriam He. iv, 4. 68. 70 Si id facis, facturave es, bonas quod par est facere He. v, 1. 12 Factis, ut credam, facis He. v, 4. 17 Mirum vero, impudenter mulier si facit meretrix? A. iv, 4. 16 Hic homines prorsum ex stultis insanos facit Eu. ii, 2. 23 Si quando illa mentionem Phædriæ facit Eu. iii, 1. 48 Neque tibi obstat, quod quidam facit Eu. iii, 2. 30 Neque pes, neque mens satis suum officium facit Eu. iv, 5. 3 Me impulsore hæc non facit Eu. v, 6. 18 Multas contaminasse Græcas, dum facit paucas Latinas Hea. Prol. 17 Nisi finem maledictis facit Hea. Prol. 34 Vel virtus tua me, vel vicinitas facit, ut Hea. i, 1. 6 Ah! non æquum facis Hea. i, 1. 39 Ea lege faciam; si facit, quod Hea. v, 5. 10 Malo coactus qui suum officium facit Ad. i, 1. 44 Ille, quem beneficio adjungas, ex animo facit Ad. i, 1. 47 In hac re nobis facit injuriam Ad. i, 2. 68 Id demum juvat, si quem æquum est bene facere, is facit Ad. ii, 3. 2 Quid ibi facit? Ad. iv, 2. 45 Sed quod (dissimilis) is, qui facit Ad. v, 3. 39 Id nunc res indicium facit hæc He. iv, 1. 31 Peccandi cum ipse de se finem non facit Ph. Prol. 24 Vide; avaritia quid facit! Ph. ii, 3. 11 Quod me factum consilii incertum facit Ph. iv, 1. 12 Ut ludos facit! Ph. v, 7. 52 Senectus si verecundos facit Ph. v, 8. 34 Flagitium facimus Eu. ii, 3. 90 Inepta hæc esse, nos quæ facimus, sentio Ad. iii, 3. 76 Nostrapte culpa facimus, ut Ph. v, 2. 1 Missum te facimus Ph. v, 7. 53 Recte facitis Eu. v, 9. 54 Faciunt, næ, intelligendo, ut A. Prol. 17 Quod plerique omnes faciunt adolescentuli A. i, 1. 28 Ubi ea causa, quamobrem hæc faciunt, erit ademta his, desinent A. v, 1. 18 Novarum qui spectandi faciunt copiam Hea. Prol. 20 Quid tantum sceleris admisi miser? volgo faciunt Hea. v, 2. 4 Alii clanculum patres quæ faciunt Ad. i, 1. 28 Si id te mordet, sumtum filii quem faciunt Ad. v, 3. 22 Duo cum idem faciunt Ad. v, 3. 37 Quæ omnes faciunt dignæ ut videamur malo He. ii, 3. 2 Non maxumas, quæ maxumæ sunt interdum iræ, injurias faciunt He. iii, 1. 28 Quia non rete accipitri tenditur, neque miluo, qui male faciunt nobis: illis, qui nihil faciunt, tenditur Ph. ii, 2. 17 His nunc præmium est, qui recta prava faciunt Ph. v, 2. 6 Id faciebat retinendi illius causa Eu. iv, 1. 6 Pro se quisque sedulo faciebat, quo Hea. i, 1. 75 Feci, e servo ut esses libertus mihi A. i, 1. 10 Si tibi quid feci, aut facio, quod A. i, 1. 14 Quid feci? quid commerui, aut peccavi, pater? A. i, 1. 112 Merito te semper maxumi feci, Chreme A. iii, 3. 42 Feci hodie ut fierent A. iii, 4. 24 Rape, inquam. Da. Quid feci? A. v, 2. 21 Vereor, ne aliorsum, atque ego feci, acceperit Eu. i, 2. 2 Non pol, quo quenquam plus diligam, eo feci Eu. i, 2. 17 Quicquid hujus feci, causa virginis feci Eu. i, 2. 122. 123 Ego illud vero ita feci, ac lubens Eu. iii, 5. 43 Quid ego feci? Hea. iii, 3. 2 Perii! quid ego feci? si peccavi, insciens feci Hea. iv, 1. 18. 19 Quicquid ego hujus feci, tibi prospexi Hea. v, 2. 8 Quamobrem? quid feci? Ad. v, 1. 10 Novas qui exactas feci, ut inveterascerent He. Alt. Prol. 4 Quem ego tum consilio missum feci He. iii, 3. 48 Here, licetne scire ex te, hodie quid sit, quod feci boni? He. v, 4. 38 Neque hoc imprudens feci He. v, 4. 37 Plus hodie boni feci imprudens, quam He. v, 4. 40 Invitus feci Ph. ii, 1. 6 Parmeno, bene fecisti Eu. iii, 2. 10 Non te dignum, Chærea, fecisti Eu. v, 2. 26 Bene fecisti: gratiam habeo maximam Eu. v, 9. 61 Tu nunc tibi id laudi ducis, quod tum fecisti inopia? Ad. i, 2. 25 Sumtus, quos fecisti in eam He. iv, 4. 63 Quæ tum, obsecutus mihi, fecisti, ut decuerat He. iv, 4. 66 Menander fecit Andriam et Perinthiam A. Prol. 9 Nunquam cuiquam nostrum verbum fecit A. i, 2. 7 Quod antehac fecit, nihil ad me attinet A. i, 2. 16 Hæc te solum semper fecit maximi A. i, 5. 58 Ex Græcis bonis Latinas fecit non bonas Eu. Prol. 8 Hoc, quod fecit, res ipsa indicat Eu. iv, 3. 16 Quidnam fecit? Eu. v, 5. 13 Vestrum judicium fecit: me actorem dedit Hea. Prol. 12 Qui nuper fecit servo currenti in via decesse populum Hea. Prol. 31 Non auderet hæc facere viduæ mulieri, quæ in me fecit Hea. v, 1. 81 Syro ignoscas volo, quæ mea causa fecit Hea. v, 5. 23 Eam Commorientes Plautus fecit Fabulam Ad. Prol. 7 Dixin' hoc fore? quid fecit? Ad. i, 2. 4 Qui, nisi quod ipse fecit, nihil rectum putat Ad. i, 2. 19 Id anus fecit indicium mihi Ad. iv, 4. 7 Sibi vixit: sibi sumtum fecit Ad. v, 4. 11 Ita eos meo labore eductos

maxumo, hic fecit suos Ad. v, 4. 21 Fecit animi ut incertus foret He. i, 2. 46 Si modeste ac raro hoc fecit? He. iv, 1. 37 Mater quod suasit sua, adolescens mulier fecit. He. iv, 4. 39 Non mirum fecit uxor, si hoc ægre tulit He. iv, 4. 87 Qui ita dictitat, quas antehac fecit fabulas Ph. Prol. 4 Quid is fecit? Ph. i, 2. 74. iii, 1. 18 Atqui nihil fecit, patrue, quod succenseas Ph. ii, 1. 33 Insidias nostræ fecit adolescentiæ, ac vicit Ph. ii, 1. 44 Ita ut ille fecit? Ph. ii, 1. 51 Nihil fecit novi Ph. iii, 1. 11 Sine nostra cura, maxuma sua cura, hæc sola fecit Ph. v, 1. 34 Neque negligentia, neque odio id fecit tuo Ph. v, 8. 27 Hæc si neque ego, neque tu, fecimus, non sivit egestas facere nos Ad. i, 2. 23 Fecistis probe Ph. ii, 4. 18 Quo exemplo sibi licere id facere, quod illi fecerunt, putat Hea. Prol. 21 Ultro, si quam (injuriam) fecere ipsi, expostulant Ad. iv, 3. 4 Fecere alii sæpe, item boni Ad. iv, 5. 54 Strepitus, clamor mulierum fecere, ut He. Alt. Prol. 28 Vel rex maxumas (gratias) mihi agebat, quicquid feceram Eu. iii, 1. 8 Quid feceras? Eu. v, 2. 17 Ita faciam A. i, 1. 19. Eu. iii, 2. 51. iv, 4. 57 Non faciam A. i, 5. 41. Eu. ii, 3. 97 Cedo igitur, quid faciam, Dave? A. ii, 3. 9 Faciam hercle sedulo A. iii, 4. 18 Faciam A. iv, 1. 59. Hea. ii, 2. 7. iv, 8. 31. He. v, 1. 29 Id faciam, in proclivi quod est A. iv, 2. 18 Quid igitur faciam? Eu. i, 1. 1 Faciam, ut jusseris Eu. i, 2. 94 Fac, ita ut jussi; deducantur isti. Pa. Faciam Eu. ii, 1. 1 Opus faciam, ut defetiger usque, ingratiis ut dormiam Eu. ii, 1. 14 In ea re utilitatem ego faciam ut cognoscas meam Eu. ii, 3. 17 Faciam sedulo, ac dabo operam, adjuvabo Eu. ii, 3. 70 Fac animo hæc præsenti dicas. Ch. Faciam Eu. iv, 6. 31 Faciam, ut hujus loci, dieique, meique semper memineris Eu. iv, 7. 31 Quid faciam? Eu. v, 2. 10. Hea. iii, 1. 69. iii, 3. 24. v, 1. 51. Ph. iii, 3. 1 Non faciam, Pythias Eu. v, 2. 62 Quid igitur faciam miser? quidve incipiam? Eu. v, 5. 24 Quod tamen nunc faciam Hea. ii, 3. 21 Haud faciam Hea. iii, 1. 7. iv, 5. 49 Quid faciam, Syre mi? gaudeo Hea. iv, 3. 14 Faciam boni tibi aliquid pro ista re, ac lubens Hea. iv, 5. 15 Nam te sciente faciam, quicquid egero Hea. iv, 8. 33 Quid nunc faciam, Syre? Hea. v, 2. 40 Recte suades; faciam Hea. v, 2. 43 Nihilominus ego hoc faciam tamen Hea. v, 3. 10 Egon' mea bona ut dem Bacchidi dono? sciens non faciam Hea. v, 5. 7 Ea lege hoc adeo faciam; si facit. Cl. Pater, omnia faciam: impera Hea. v, 5. 10. 11 Faciam, pater Hea. v, 5. 15 Tu quod te posterius purges, hanc injuriam mihi nolle factam esse, hujus non faciam Ad. ii, 1. 9 Sedulo faciam Ad. ii, 2. 44. He. v, 1. 40 Ah! minime gentium: non faciam Ad. iii, 2. 45 Neque faciam, neque me satis pie posse arbitror Ad. iii, 4. 13 Quapropter enitar, faciam, experiar Ad. iii, 4. 51 Ut neque quid me faciam, neque quid agam, certum siet! Ad. iv, 4. 2 Nunc quid faciam? Ad. iv, 4. 15 Quid faciam amplius? Ad. iv, 7. 14 Hei mihi! quid faciam? quid agam? Ad. v, 3. 3 Præter hæc meridie ipso faciam, ut stipulam colligat Ad. v, 3. 62 Ecce me, qui id faciam vobis Ad. v, 9. 38 Patrio animo victus, faciam, ut tibi concedam He. ii, 2. 2 Quid faciam misera? He. iii, 2. 5 Nec faciam: etsi amor me graviter, consuetudoque ejus tenet He. iii, 3. 44 At faciam, ut noveris He. iii, 4. 25 Quod potero, faciam He. iii, 4. 33 Ita ut jubes, faciam He. iv, 3. 6 Faciam ut mones He. iv, 4. 97 De illo jam finem faciam dicundi mihi Ph. Prol. 23 Id, si potes, verbo expedi. Ge. Faciam Ph. i, 4. 21 Utut hæc sunt, tamen hoc faciam Ph. iii, 2. 46 Ita faciam, ut frater censuit Ph. v, 2. 11 Ut, id quod est faciundum, faciat. Nau. Faciam Ph. v, 3. 2 Faciam, ut jubes Ph. v, 3. 12 Quod is jubebit, faciam Ph. v, 8. 57 Posthac tibi, quæ voles, faciamque, et dicam Ph. v, 8. 62 Quid facies? cedo A. iv, 2. 22 Vigilabis lassus: hoc plus facies Eu. ii, 1. 15 Dum, quod te dignum est, facies Hea. i, 1. 55 Nihilominus ego hoc faciam tamen. So. Facies? Hea. v, 3. 11 Nunquam rem facies Ad. ii, 2. 12 Quid igitur facies? Ad. iv, 7. 28 Tu tuum officium facies Ad. v, 9. 23 Non facies: neque sinam, ut He. iv, 2. 14 Qua via isthuc facies? Ph. iii, 3. 34 Quid facies? Ph. v, 7. 45 Posthac quas faciet de integro Comœdias A. Prol. 26 Quid hic mihi faciet, patri? A. i, 1. 85 At nunc faciet, neque, ut opinor, sine tuo magno malo A. i, 2. 8 Non hercle faciet A. iv, 4. 36 Si vim faciet, in jus ducito hominem Eu. iv, 6. 30 Quid faciet mihi? Eu. v, 2. 10 Cedo, quid hic faciet sua? Hea. ii, 3. 92 Faciet, nisi caveo Hea. iv, 4. 8 Ad me recipio: faciet. Faciet omnia Hea. v, 5. 13. 14 Testes faciet ilico, vendidisse me Ad. ii, 1. 49 Faciet Ad. v, 9. 26 Missam iram faciet He. v, 2. 14 Quod satis sit, faciet ipsa He. v,

2. 17 Faciet, ut voles Ph. v, 8. 54 Quid illo faciemus, stulta? Eu. v, 1. 21 Sed quid faciemus puero? He. iv, 4. 46 Utinam ita Di faxint! Ch. Facient nunc Hea. i, 1. 109 Nisi facient, quæ illos æquom est, haud sic auferent Ad. iii, 4. 8 Proin tu fac, apud te ut sies A. ii, 4. 5 Nunc primum fac, isthæc ut lavet A. iii, 2. 3 Tu, Parmeno, huc fac illi adducantur Eu. i, 2. 109 Meus fac sis postremo animus, quando ego sum tuus Eu. i, 2. 116 Fac, ita ut jussi; deducantur isti Eu. ii, 1. 1 Fac ut admittar ad illam Eu. ii, 2. 50 Fac sis nunc promissa appareant Eu. ii, 3. 19 Hanc tu mihi vel vi, vel clam, vel precario fac tradas Eu. ii, 3. 28 Obsecro hercle, Parmeno, fac ut potiar Eu. ii, 3. 70 Fac periculum in literis: fac in palæstra, in musicis Eu. iii, 2. 23. 24 Diligenter, Pythias, fac cures Eu. iii, 2. 48 Fac amabo Eu. iii, 3. 28 Fac animo hæc præsenti dicas Eu. iv, 6. 31 Fac vicissim ut memineris Eu. iv, 7. 45 Tum tu, frater ubi ubi est, fac quam primum hæc audiat Eu. v, 9. 12 Atque istuc, quicquid est, fac me ut sciam Hea. i, 1. 32 Fac ergo Hea. iii, 2. 39 Fac te patrem esse sentiat: fac ut audeat tibi credere omnia Hea. v, 1. 52 Salsamenta hæc, Stephanio, fac macerentur pulchre! Ad. iii, 3. 27 Bono animo fac sis; et istam quod potes, fac consolere Ad. iii, 5. 1. 2 Tu fac, ut dixi, si sapis Ad. iv, 5. 72 Hilarum ac lubentem fac te in gnati nuptiis Ad. iv, 7. 38 Fac quam plurimum illis relinquas Ad. v, 3. 27 Hodie modo hilarum fac te Ad. v, 3. 56 Unam fac domum Ad. v, 7. 11 Fac: promisi ego illis Ad. v, 8. 17 Fac, promitte Ad. v, 8. 19 Fac eadem ut sis porro He. v, 1. 37 Fac ut illam ducat, nos quam volumus Ph. iv, 3. 66 Fac illa ut placetur nobis Ph. v, 3. 1 Fac periculum Ph. v, 7. 40 Melius tute reperi: me missum face A. iv, 1. 57 Huc face ad me ut venias, si quid poteris A. iv, 2. 29 Orandi jam finem face A. v, 1. 2 Nos missos face A. v, 1. 14 Missa istæc face Eu. i, 2. 10 Mihi sic est usus: tibi ut opus facto est, face Hea. i, 1. 28 Servesne, an perdas totum, dividuum face Ad. ii, 2. 33 Missa hæc face Ad. v, 7. 8 Itidem tu face Ph. ii, 3. 50 Quantum potes, me certiorem, inquit, face Ph. iv, 3. 69 Cape hoc flabellum, et ventulum huic sic facito, dum lavamus Eu. iii, 5. 47 Periculum ex aliis facito, tibi quod ex usu siet Hea. ii, 1. 9 Facito dum eadem hæc memineris Hea. iii, 2. 39 Quod imperabit, facito: loquitor paucula Hea. iv, 6. 24 Hoc facito Ad. iii, 3. 63 Sed, Demea, hoc tu facito Ad. iii, 4. 55 Quæso, facito hæc tecum cogites Ad. v, 3. 22 Modo facito, ut illam serves Ad. v, 3. 59 Puer ut satur sit, facito He. v, 2. 3 Facite, fingite, invenite, efficite, qui detur tibi A. ii, 1. 34 Domi adsitis, facite Eu. iii, 2. 53 Facite æqui sitis Hea. Prol. 28 Facite, æquanimitas Poëtæ ad scribendum augeat industriam Ad. Prol. 24 Ita, ut dixi, Sostrata, facite Ad. iv, 5. 2 Effundite, emite, facite, quod vobis lubet Ad. v, 9. 34 Facite, ut vostra auctoritas meæ auctoritati fautrix, adjutrixque sit He. Alt. Prol. 39 Quod cum dixero, si placuerit, facitote Eu. v, 9. 38 Ne quam faciam in nuptiis fallaciam A. i, 3. 7 Nec quid me nunc faciam, scio A. iii, 5. 8 Una harum quævis causa me, ut faciam, monet A. v, 4. 1 Ut Thaidi me dedam, et faciam quod jubeat Eu. v, 8. 2 Quid vis faciam? Eu. v, 9. 24 Rectum est? ego ut faciam: non est? te ut deterream Hea. i, 1. 27 Sumtus domi tantos ego solus faciam? Hea. i, 1. 79 Malo quidem me dignum quovis deputem, si id faciam Hea. i, 1. 84 Quamobrem id faciam, vera causa est Hea. ii, 3. 95 Cedo, quid vis? faciam Hea. iv, 8. 5 Illum hoc rogitato simul, quamobrem id faciam Hea. v, 1. 71 Quamobrem hoc faciam, nescias Hea. v, 3. 6 Ne forte imprudens faciam, quod nolit Ad. iv, 5. 77 Tibi lubens bene faxim Ad. v, 5. 6. v, 6. 8 Ne quid faciam plus, quod post me minus fecisse satius sit He. v, 1. 4 Quo magis omnes res cautius, ne temere faciam, accuro He. v, 1. 11 Quin tu, quod faciam, impera Ph. i, 4. 46 Nihil est, æque quod faciam lubens Ph. iii, 3. 33 Quid facias illi, qui dederit damnum aut malum? A. i, 1. 116 Sed dico tibi, ne temere facias A. i, 2. 34 Paulum interesse censes, ex animo omnia facias, an de industria? A. iv, 4. 56 Tune impune hæc facias? A. v, 4. 7 Quid istuc? si certum est facere, facias Eu. ii, 3. 96 Miseret tui me, qui hunc tantum hominem facias inimicum tibi Eu. iv, 7. 32 Miles, nunc adeo edico tibi, ne vim facias ullam in illam Eu. iv, 7. 37 Quid facias, rogas? Eu. v, 1. 21 Quid illo facias? Hea. ii, 3. 76 Porro te idem oro ut facias, Chreme Hea. iii, 1. 84 Rem facias palam Hea. iv, 3. 43 Nulla est tam facilis res, quin difficilis siet, quam invitus facias Hea.

iv, 6. 2 Quamobrem id facias, nescio Hea. v, 1. 71 Mi vir, te obsecro, ne facias Hea. v, 5. 5 Quid facias? Ad. iii, 3. 77. iv, 7. 15 De reducenda id facias, quod in rem sit tuam He. iii, 3. 31 Sed scin' quid volo potius, sodes, facias? He. v, 1. 26 Aliter si facias He. v, 1. 38 Qualis sim amicus, periculum facias He. v, 1. 40 Ego, quæ in rem tuam sint, ea velim facias Ph. ii, 4. 9 Obsecro, ne facias Ph. v, 7. 52 Viden', otium, et cibus quid faciat alienus? Eu. ii, 2. 34 Ne quam ille hodie insanus turbam faciat, aut vim Thaidi Eu. iv, 1. 2 Qui scis, an quæ jubeam, sine vi faciat? Eu. iv, 7. 20 Incertum est etiam, quid se faciat Hea. i, 2. 14 Faciat quod lubet Hea. iii, 1. 55 Si quid hujus simile forte aliquando evenerit, ut sunt humana, tuus ut faciat filius Hea. iii, 2. 41 Si est, facturus ut sit officium suum, faciat Ad. iii, 5. 5 Si tu sis homo, hic faciat Ad. v, 8. 12 In istac finem faciat Ad. v, 9. 40 Uxor quid faciat, in manu non est mea He. iv, 4. 44 Obsecrat, sibi ut ejus faciat copiam Ph. i, 2. 63 Ut, id quod est faciundum, faciat Ph. v, 3. 2 Missa hæc faciamus Eu. v, 2. 25 Di tibi bene faciant! Ad. v, 7. 20 Di tibi male faciant! Ph. ii, 3. 47 Quid facerem, si quis nunc me roget? aliquid facerem, ut hoc ne facerem A. i, 5. 23. 24 Egon' istuc facerem? A. iii, 4. 5 Ego homuncio hoc non facerem? Eu. iii, 5. 43 Quid facerem? Eu. v, 1. 15 Qui mihi consilium dedit, ut facerem Eu. v, 9. 15 Nec cum male facerem, crederem mihi impunius licere Hea. iii, 2. 49 Illis dum studeo ut quam plurimum facerem, contrivi in quærendo vitam Ad. v, 4. 15 Quod ut facerem, egestas me impulit Ph. v, 1. 6 Verebamini, ne non id facerem, quod? Ph. v, 7. 9 Interminatus sum, ne faceres? A. iii, 2. 16 Veritus sum, Dave, abs te, ne faceres idem, quod A. iii, 4. 3 At tu indignus, qui faceres tamen Eu. v, 2. 27 Quod tu si idem faceres, magis in rem et nostram, et vostram id esset He. ii, 2. 7 Causæ impellebant leves, quod nunc minitare facere, ut faceres He. iii, 4. 13 Quid faceres, si aliud gravius tibi nunc faciundum foret? Ph. i, 4. 30 Quin novo modo ei faceres contumeliam Ph. v, 7. 79 Num censes faceret, filium nisi sciret eadem hæc velle? A. iii, 3. 46 Atque equidem orante, ut ne id faceret, Thaide Eu. v, 5. 14 Quamobrem insigne aliquid faceret his Eu. v, 6. 31 Quid faceret? Ch. Rogas? Hea. iii, 2. 21 Per te vel uti quæstum faceret, vel uti Hea. iv, 1. 27 Alieniore ætate, post faceret tamen Ad. i, 2. 30 Si esset alia ex hoc quæstu, haud faceret, scio He. v, 1. 29 Nunquam faceret Ph. i, 2. 71 Si esset, unde id fieret, faceremus Ad. i, 2. 27 Facerent fugam Eu. iv, 7. 17 Debeam, credo, isti quicquam furcifero, si id fecerim Eu. v, 2. 23 Scio quid feceris Hea. iv, 1. 14 Quod faciundum fortasse sit post, idem hoc nunc si feceris He. iv, 3. 3 Qui ab Orco mortuum me reducem in lucem feceris He. v, 4. 12 Ubi peregre, tibi quod libitum fuit, feceris Ph. v, 7. 77 Quid ille fecerit! quem neque pudet quicquam Ad. i, 2. 4 Populo ut placerent, quas fecisset fabulas A. Prol. 3 An pœnitebat flagitii, te auctore quod fecisset adolescens? Eu. v, 7. 12 Ni id fecisset, magis mirum foret He. ii, 1. 23 Magis placerent, quas fecisset fabulas Ph. Prol. 12 Quin ergo rape me. quid cessas? Ge. Fecero Ph. v, 6. 42 Sed si te æquo animo ferre accipiet, negligentem feceris A. ii, 3. 23 Qui scis ergo istuc, nisi periculum feceris? A. iii, 3. 33 Illi gratum feceris Eu. iv, 4. 56 Tute idem melius feceris Ph. ii, 3. 79 Tuis dignum factis feceris Ph. ii, 3. 83 Qui erit rumor populi, inquit, si id feceris? Ph. v, 7. 18 Id tua refert nihil, utrum illæ fecerint He. iv, 3. 12 Indignum jam facinus faxo ex me audias A. v, 2. 13 Næ tu istas, faxo, calcibus sæpe insultabis frustra Eu. ii, 2. 54 Jam faxo scies Eu. iv, 3. 21 Ademtum tibi jam faxo omnem metum Hea. ii, 3. 100 Cupide accipiat, faxo Ad. ii, 2. 1 Favillæ plena, fumi, ac pollinis, coquendo sit faxo, et molendo Ad. v, 3. 61 Jam faxo hic aderit Ph. ii, 1. 78. v, 8. 66 Faxo tali eum mactatum, atque hic est, infortunio Ph. v, 8. 39 Verbum si mihi unum faxis, cave A. iv, 4. 14 Cave, faxis; non opus est, pater Hea. i, 2. 13 Vereor, quam ne quid in illum iratus plus satis faxit, pater Hea. i, 2. 24 Ne quid plus minusve faxit, quod nos post pigeat Ph. iii, 3. 21 Utinam ita Di faxint! Hea. i, 1. 109. He. iii, 2. 19 Ita Di Deæque faxint, si in rem est Bacchidis He. i, 2. 27 Quid facere in hac re te velim A. i, 1. 23 Quæ meo cunque animo lubitum est, facere A. i, 5. 28 Ait, nimium parce facere sumtum A. ii, 6. 19 Huic veritus est optumæ adolescenti facere injuriam A. iii, 2. 8 Tu has nuptias perge facere ita, ut facis A. iii, 2. 42 Qua fiducia id facere audeam? A. iii, 5. 7

Si perget lædere ita, ut facere instituit Eu. Prol. 19 Non qui furtum facere studuerit Eu. Prol. 28 Qui magis licet, bonas matronas facere, meretrices malas? Eu. Prol. 37 Incerta hæc si tu postules ratione certa facere, nihilo plus agas Eu. i, 1. 17 Ita facere certum est Eu. i, 2. 108 Quid istuc? si certum est facere, facias Eu. ii, 3. 96 Voluit facere contra huic ægre Eu. iv, 1. 10 Hoccine tam audax facinus facere esse ausum? Eu. iv, 3. 2 Qui istuc facere Eunuchus potuit? Eu. iv, 3. 15 Necesse fuit hoc facere Eu. v, 6. 28 Me hujus quicquid facio, id facere maxume causa mea: verum idem si vobis prodest, vos non facere, inscitia est Eu. v, 9. 40. 41 Quo exemplo sibi licere id facere, quod illi fecerunt, putat Hea. Prol. 21 Quod mihi videre præter ætatem tuam facere Hea. i, 1. 8 Tibine hæc diutius licere speras facere, me vivo patre? Hea. i, 1. 51 Ego, quod me in te sit facere dignum, invenero Hea. i, 1. 56 Decrevi tantisper me minus injuriæ, Chreme, meo gnato facere, dum fiam miser Hea. i, 1. 96 Idem absens facere te hoc vult filius Hea. i, 1. 112 Hoc scitum est; periculum ex aliis facere, tibi quod Hea. i, 2. 36 Si certum est tibi sic facere Hea. iii, 1. 58 Scin', quid nunc facere te volo? Id ut maturent facere Hea. iii, 1. 85. 87 Facile equidem facere possum, si jubes Hea. iii, 2. 36 Ea prohibet facere tua præsentia. Quod illum facere credito Hea. iii, 3. 12. 16 Quid nunc facere cogitas? Hea. iii, 3. 46 Ne quid credas me advorsum edictum tuum facere esse ausam Hea. iv, 1. 11 Certo scio, te inscientem dicere, ac facere omnia Hea. iv, 1. 20 Non auderet hæc facere viduæ mulieri, quæ Hea. v, 1. 80 At te id nullo modo puduit facere Hea. v, 4. 20 Hoc patrium est, potius consuefacere filium, sua sponte recte facere, quam Ad. i, 1. 50 Non sivit egestas facere nos Ad. i, 2. 24 Sineres nunc facere, dum per ætatem licet Ad. i, 2. 28 Non est flagitium, facere hæc adolescentulum! Ad. i, 2. 32 Si, quem æquum est bene facere, is facit Ad. ii, 3. 2 Ne id assentandi magis, quam quo habeam gratum, facere existumes Ad. ii, 4. 6 Sineres vero tu illum tuum facere hæc? Ad. iii, 3. 42 Hæccine flagitia facere te! Ad. iii, 3. 54 Id nobis tam flagitium est, quam illa non facere vobis, quæ Ad. iii, 3. 69 Decet te facere Ad. iii, 4. 61 Nunc cum maxume operis aliquid facere credo Ad. iv, 1. 2 Hoc licet impune facere huic, illi non licet Ad. v, 3. 38 Quid ego possiem blande dicere, aut benigne facere Ad. v, 4. 24 Dum nimis sanctas nuptias student facere Ad. v, 7. 2 Cessas ire, ac facere? Ad. v, 7. 18 Jubeo quam maxume unam facere nos hanc familiam Ad. v, 8. 3 Bene nos aliquid facere illi decet Ad. v, 8. 25 Ut te cogam, quæ ego imperem, facere He. ii, 2. 2 Te mihi injuriam facere arbitror He. ii, 2. 14 Si facere possim ullo modo. La. Quæ res te facere id prohibet? He. ii, 2. 24 Qui amat, cui odio ipsus est, bis facere stulte duco He. iii, 2. 8 Quod nunc minitare facere, ut faceres He. iii, 4. 13 Incendor ira, esse ausam facere hæc te injussu meo He. iv, 1. 47 Quid vis facere, nisi reducere? He. iv, 2. 9 Si id facis, facturave es, bonas quod par est facere He. v, 1. 12 Me facere ut redeat uxor, oportet He. v, 2. 8 Quod aliæ meretrices facere fugitant He. v, 2. 10 Cœpi iis omnia facere, obsequi quæ vellent Ph. i, 2. 29 Neque eum æquom ait facere Ph. i, 2. 64 Si uxorem velit, lege id licere facere Ph. i, 2. 66 Id nosmet ipsos facere oportet, Phædria Ph. i, 4. 45 Quid me in hac re facere voluisti tibi? Ph. ii, 1. 61 Itane es paratus facere me advorsum omnia, infelix? Ph. ii, 3. 80 Ut aiebat, de ejus consilio sese velle facere, quod Ph. iii, 1. 17 Itane tandem facere oportet? Ph. iii, 2. 42 Utrum stultitia facere ego hunc, an malitia dicam Ph. iv, 3. 54 Idem ego istuc facere possum Ph. iv, 5. 14 Vin' primum hodie facere, quod ego gaudeam? Ph. v, 8. 63 Ait, rem divinam fecisse Eu. iii, 3. 7 Hoc scito: contumeliæ non me fecisse causa, sed amoris Eu. v, 2. 39 Me quidem semper scio fecisse sedulo Hea. ii, 4. 16 Fecisse id quod jusseram Hea. iv, 1. 48 Ante ædes non fecisse, erit melius, hic convicium Ad. ii, 1. 26 Ne quid faciam plus, quod post me minus fecisse satius sit He. v, 1. 4 Solam fecisse id, quod aliæ meretrices facere fugitant He. v, 2. 10 At, pol, me fecisse arbitror, ne He. v, 3. 41 Non satis est, tuum te officium fecisse, si non Ph. iv, 5. 12 Venisse clanculum per impluvium, fucum factum mulieri Eu. iii, 5. 41 Bonam atque justam rem oppido imperas, et factu facilem Hea. iv, 3. 26 Si est, facturus ut sit officium suum, faciat Ad. iii, 5. 4 Quia de uxore incertus sum etiam, quid sim facturus He. iv, 3. 8 Quamobrem? aut quidnam facturus? cedo Ph. iii, 3. 17 Quidnam nunc facturus, Phædria? Ph. v, 5. 5 Quem, ego credo manibus pedibusque obnixe

omnia facturum A. i, 1. 135 Facturum quæ voles, scio esse omnia A. v, 6. 12 Deinde facturum autumat Hea. Prol. 19 Scilicet facturum me esse, ut sit necesse Hea. ii, 3. 118 At mihi fides apud hunc est, nihil me istius facturum, pater Hea. iii, 3. 10 Quid illum porro credis facturum, Chreme? Hea. iii, 3. 30 Dicam. quid deinde? Ch. Me facturum esse omnia Hea. iv, 8. 24 Facturum credo, ut habeas quicum cantites Ad. iv, 7. 32 Si id facis, facturave es, bonas quod He. v, 1. 12 Credo: et id facturas, Davos dudum prædixit mihi A. v, 1. 21

Fio. Forte, ita ut fit A. i, 1. 53 Mihi non fit verisimile A. i, 3. 20 Quod si fit, pereo funditus A. i, 5. 9 Nunc hujus periculo fit A. iii, 1. 22 Hoc nisi fit, nihil moventur nuptiæ A. iii, 2. 36 Opportune hic fit mihi obviam A. iii, 4. 11 Credo, ut fit, misera præ amore exclusti hunc foras Eu. i, 2. 18 Is, dum sequor hanc, fit mihi obviam Eu. ii, 3. 36 Jam dudum illi facile fit, quod doleat Eu. iii, 1. 58 Perstrepunt, ita ut fit, domini ubi absunt Eu. iii, 5. 52 Ita ut fit, ubi quid in animo est molestiæ Eu. iv, 2. 2 Nulla adeo ex re istuc fit, nisi ex nimio otio Hea. i, 1. 57 Hocque fit, ubi non vere vivitur Hea. i, 1. 102 Non fit sine periculo facinus magnum et memorabile Hea. ii, 3. 73 Siquidem hoc fit Hea. ii, 3. 90 Scio, tibi esse hoc gravius multo, ac durius, cui fit Hea. v, 2. 5 Id non fit Hea. v, 2. 40 Qui imperium credat gravius esse, vi quod fit, quam Ad. i, 1. 42 Quid fit, Ctesipho? Ad. ii, 4. 2 Fit sedulo, nihil prætermitto Ad. iii, 3. 59 Ægre solus, si quid fit, fero Ad. iv, 2. 8 Non, hercle hic quidem durare quisquam, si sic fit, potest Ad. iv, 2. 15 Quid fit? quid tu es tristis? Ad. v, 1. 6 Ex quibus conjectura facile fit Ad. v, 3. 36 Si id fit dando, atque obsequendo Ad. v, 4. 26 Quid fit? quid agitur? Ad. v, 5. 2. 4 Quid deinde fit? He. i, 2. 68 Sed, ut fit, postquam He. i, 2. 83 Mutatio fit, ea nos perturbat He. iv, 4. 11 Quid fit denique? Ph. i, 2. 71 Quod si fit, ut me excutiam, id restat Ph. iv, 1. 20 Multa advenienti, ut fit, nova hic, compluria Ph. iv, 3. 6 Fit forte obviam mihi Phormio Ph. iv, 3. 12 Quam multa injusta ac prava fiunt moribus! Hea. iv, 7. 11 Non me indicente hæc fiunt Ad. iii, 4. 62 Res composita est: fiunt nuptiæ Ad. iv, 7. 17 Multo melius hic quæ fiunt, scio He. ii, 1. 20 Cujus hæc fiunt consilio omnia He. iii, 5. 64 Qui mihi, ubi ad uxores ventum est, tum fiunt senes Ph. v, 8. 21 Verba fiunt mortuo Ph. v, 8. 26 Is meus est factus Ad. i, 2. 35 De eadem causa est iracundus factus inimicissimus He. iii, 1. 29 Duplex quæ ex argumento facta est simplici Hea. Prol. 6 Virgo ex eo compressu gravida facta est Ad. iii, 4. 29 Maligna multo, et magis procax facta ilico est He. i, 2. 84 Inde est cognitio facta He. v, 3. 33 Etsi mihi facta injuria est Ph. ii, 3. 60 Dissimili oratione sunt factæ, ac stilo A. Prol. 12 Lites sunt inter eos factæ maxumæ Eu. iv, 5. 8 O factum bene! A. i, 1. 78. v, 6. 5. Eu. iv, 4. 7 Optime inquam factum! A. iii, 4. 14 Factum hoc est, Dave? Da. Factum A. iv, 1. 42 Bene factum A. v, 6. 11 Hoc hercle factum est Eu. ii, 3. 19 Perii! Pa. Quid factum est? Eu. ii, 3. 34 Factum. Ph. Et ea est indutus? Do. Factum Eu. iv, 4. 41 Quid factum est? taces? Eu. v, 1. 5 Aufugistin'? Ch. Hera, factum Eu. v, 2. 12 Quid ita? aut quid factum est? cedo Eu. v, 5. 8 Hoc putant, quicquid factum est, ex te esse ortum Eu. v; 5. 24 Quicquid hujus factum est, culpa non factum est mea Eu. v, 6. 10 Bene, ita me Di ament! factum Eu. v, 9. 7. Ph. v, 6. 43 Factum a nobis stulte est Hea. ii, 3. 8 In vino quam immodestus fuisti! Sy. Factum Hea. iii, 3. 7 Si sic factum est, domina, ergo Hea. iv, 1. 15 Quid, postquam hoc est factum? Hea. v, 1. 31 Adhuc quod factum est, miror Hea. v, 2. 47 Melius fieri haud potuit, quam factum est Ad. iii, 1. 8 Sic est factum Ad. iii, 4. 2. Ph. v, 8. 17 Extorque, nisi ita factum est Ad. iii, 4. 37 Factum: verum venit post insaniens Ad. iv, 2. 22 Id quia non est a me factum, agis gratias? Ad. iv, 3. 5 Factum a vobis duriter, immisericorditer, atque illiberaliter Ad. iv, 5. 28 Factum est, non nego Ad. v, 3. 12 Factum est, quod justi Ad. v, 9. 1 An dolor repente invasit? Pa. Ita factum est He. iii, 2. 22 Dixtin' dudum, illam dixisse? Ph. Factum He. iii, 5. 2 Bene factum te advenisse salvom He. iii, 5. 6 Abs te factum est turpiter He. iv, 4. 2 Quam hoc mihi videtur factum prave He. iv, 4. 24 Sic te dixisse, opinor. Par. Factum. Pa. Itane est factum? Par. Ita, inquam He. v, 4. 6. 7 Bene factum, et volupe est He. v, 4. 17 Persuasit homini: factum est Ph. i, 2. 85 Ah! non ita est: factum est periclum Ph. ii, 2. 12 Tibi quidem est olim dies

præstituta. Ph. Factum Ph. iii, 2. 39 Male factum! Ph. v, 1. 24 Composito factum est Ph. v, 1. 29 Factum est abs te sedulo pro fratre Ph. v, 8. 12 An quicquam hodie est factum indignius? Ph. v, 8. 20 Meriton' hoc meo videtur factum? Ph. v, 8. 44 Facta, transacta omnia A. i, 5. 13 Tu fortasse, quæ facta hic sint, nescis Eu. v, 9. 31 Illa, quæ antehac facta sunt, omitto Ad. i, 2. 6 Utut hæc sunt facta Ad. ii, 2. 40 De Antiphone audistin' quæ facta? Ph. iv, 3. 7 Dum fiam miser Hea. i, 1. 96 Ego novus maritus demum fiam! Ad. v, 8. 16 Quid restat, nisi porro ut fiam miser? He. iii, 1. 20 Interea fiet aliquid, spero A. ii, 1. 14 Quid me fiet? A. iv, 2. 26 Non fiet Eu. i, 2. 105 Fiet. Ph. At mature. Pa. Fiet Eu. ii, 1. 2 Hic tibi asservandus est. Ch. Fiet Hea. iii, 3. 33 Non fiet: bono animo es Ad. ii, 4. 20 Obsecro, quid nunc fiet? Ca. Quid fiet, rogas? Ad. iii, 1. 1 Tace: non fiet Ad. v, 3. 52 Sed de fratre quid fiet? Ad. v, 9. 39 Geta, quid nunc fiet? Ph. i, 4. 42 Fiet sedulo Ph. i, 4. 51 Si ab eo nihil fiet, tum Ph. iv, 2. 15 Quid fiet? Ph. iv, 4. 14 Quid fiet? in eodem luto hæsitas Ph. v, 2. 15 Id quidem tibi jam fiet, nisi Ph. v, 6. 10 Quid igitur fiet? Ph. v, 7. 31 Tum illæ turbæ fient A. ii, 3. 6 In quem exempla fient? Eu. v, 5. 6 Redito: fient, quæ fieri æquom est, omnia Ad. iii, 4. 60 Fratri ædes fient perviæ Ad. v, 7. 14 Hæc fient. An. Ut modo fiant. Ge. Fient: me vide Ph. iv, 4. 31 Quid si nunc tute fortunatus fias? Eu. ii, 3. 77 Ex ea re quid fiat, vide A. ii, 3. 11 Postulo, ut fiat, Chreme A. iii, 3. 18 Age, fiat A. v, 4. 53. Ph. v, 3. 28 Fiat Eu. i, 2. 20. iii, 2. 47. iii, 5. 66. Hea. v, 1. 75. v, 5. 23. He. iii, 2. 23. Ph. v, 8. 65 Adjuta me, quo id fiat facilius Eu. i, 2. 70 Id ut ne fiat, hæc res sola est remedio Eu. iii, 1. 49 Pace quod fiat tua Eu. iii, 2. 13 Me, quantum hic operis fiat, pœnitet Hea. i, 1. 20 Fortasse, quid me fiat, parvi pendis Hea. iv, 3. 37 Volo te dare operam, ut fiat, verum alia via. Sy. Fiat: quæratur aliud Hea. iv, 5. 41. 42 Qua causa id fiat Hea. iv, 6. 22 Quando bene promeruit, fiat Ad. ii, 1. 47 Quod cum salute ejus fiat, ita se defatigarit, velim, ut. Sy. Ita fiat! Ad. iv, 1. 3. 5 Æquom est, te operam, ut fiat, dare Ad. v, 8. 10 Si vos istuc voltis, fiat Ad. v, 8. 22 Utinam hoc perpetuum fiat gaudium Ad. v, 9. 15 Ea causa, ut ne id fiat palam He. i, 2. 30 Tibi id in manu est, ne fiat He. iii, 5. 43 Quid fit denique? Ge. Quid fiat? Ph. i, 2. 72 Quid obstat, cur non veræ fiant? A. i, 1. 76 Quo (nuptiæ) fiant minus A. i, 2. 26 Ego istæc, recte ut fiant, videro A. ii, 6. 25 Atque ita, ut nuptiæ fuerant futuræ, fiant A. iii, 3. 11 Si in rem est utrique, ut fiant, arcessi jube A. iii, 3. 14 Ne fiant isti viginti dies Eu. i, 2. 103 Est, Dis gratia, et unde hæc fiant Ad. i, 2. 42 Hæc ut fiant, Deos quæso, ut vobis decet Ad. iii, 4. 45 Ut modo fiant. Ge. Fient: me vide Ph. iv, 4. 31 Utinam esset mihi pars æqua amoris tecum, ac pariter fieret, ut Eu. i, 2. 12 Nam si esset, unde id fieret, faceremus Ad. i, 2. 26 Me reprehendi tamen, ne fieret palam Ad. iv, 4. 14 Prospexti tibi, quid fieret? qua fieret? Ad. iv, 5. 56 Ut dicerem, argento opus esse, et id quo pacto fieret Ph. iv, 2. 3 Dabamus operam, ut fieret Ph. v, 1. 33 Feci hodie ut fierent (nuptiæ) A. iii, 4. 24 Quo minus hæ fierent nuptiæ A. iv, 2. 17 Si forte morbus amplior factus siet He. iii, 1. 50 Utinam aut hic surdus, aut hæc muta facta sit A. iii, 1. 5 Audio, quid illo sit factum A. v, 4. 34 Narra omnem rem ordine, ut factum siet Eu. v, 5. 28 Mihi non videtur, quod sit factum legibus, rescindi posse Ph. ii, 4. 15 Si non redisses, hæ iræ factæ essent ampliores He. iii, 1. 9 Quod si esset factum Hea. i, 1. 105 Quoniam non potest id fieri, quod vis A. ii, 1. 5 Quid alias malim, quam hodie has fieri nuptias? A. iii, 2. 49 At istuc periculum in filia fieri, grave est A. iii, 3. 34 Si poterit fieri, ut ne A. iv, 2. 16 Alio pacto haud poterat fieri, ut A. iv, 4. 53 Hac re arbitror id fieri posse maxime Eu. i, 2. 93 Quid? tu his rebus credis fieri? Eu. ii, 2. 14 Æquum est fieri, ut a me ludatur dolis Eu. ii, 3. 94 Erat suspicio, dolo malo hæc fieri omnia Eu. iii, 3. 9 Dico ego mihi insidias fieri Eu. iii, 3. 26 Sine sanguine hoc fieri non posse Eu. iv, 7. 9 Quod ego nunquam vidi fieri, neque velim Eu. v, 5. 16 Ne quam in illum Thais vim fieri sinat Eu. v, 5. 21 Ubi satias cœpit fieri, commuto locum Eu. v, 6. 3 Ut facile scires, desiderio id fieri tuo Hea. ii, 3. 66 Cujus maxume te fieri participem cupis Hea. iii, 1. 19 Qui passus est id fieri Hea. iii, 2. 21 Quo pacto id fieri soleat, calleo Hea. iii, 2. 37 Itane fieri oportet? Hea. iii, 3. 1 Ubi videbit tantos sibi sumtus domi quotidianos fieri, nec fieri modum,

optabit, ut Hea. iv, 5. 7 Scite poterat fieri Hea. iv, 5. 37 Clinia hæc fieri videbat? Hea. v, 1. 34 Non patiar, flagitiis tuis me infamem fieri Hea. v, 4. 14 E re nata melius fieri haud potuit, quam factum est Ad. iii, 1. 8 Hæccine fieri! Ad. iii, 3. 36 Fient, quæ fieri æquum est, omnia Ad. iii, 4. 60 Non potest fieri Ad. iv, 1. 14 Putant sibi fieri injuriam Ad. iv, 3. 4 Fieri potis est, ut ne qua exeat Ad. iv, 4. 16 Hoc adeo mea culpa fateor fieri Ad. iv, 4. 19 Fieri aliter non potest Ad. v, 8. 13 Dictum est vere, et re ipsa fieri oportet Ad. v, 8. 32 Judico Syrum fieri esse æquom liberum Ad. v, 9. 3 Denique hic volt fieri. Mi. Vin' tu hoc fieri? Ad. v, 9. 12 Quod te festivom putant, id non fieri ex vera vita Ad. v, 9. 30 Peccando detrimenti nihil fieri potest He. ii, 1. 37 Sed si fieri id non potest, quin sentiant He. iii, 3. 37 Ne ulla merito contumelia fieri a vobis posset He. iii, 5. 21 Si fieri potest He. iv, 4. 13 Placet, non fieri hoc itidem, ut in Comœdiis He. v, 4. 26 Communia esse hæc: fieri posse Ph. ii, 1. 15 Itane hunc patiemur fieri miserum? Ph. iii, 3. 4 Volo ipsius quoque voluntate hoc fieri Ph. iv, 5. 13 Quando jam accusando fieri infectum non potest Ph. v, 8. 45 Multo omnium me fortunatissimum factum puto esse Hea. iv, 8. 2 Ut sciat lenem patrem illum factum me esse acerrimum Ph. ii, 1. 32 Scin' tu turbam hanc propter te esse factam? Eu. iv, 6. 6 Hanc injuriam mihi nolle factam esse, hujus non faciam Ad. ii, 1. 9 Illi miseræ, indigne factam injuriam contexeris He. iii, 3. 41 Qui post factam injuriam se expurget He. v, 1. 15 En cuiquam contumeliosius audistis factam injuriam, quam? Ph. ii, 3. 2 Eas fabulas factas prius Latinas, scisse sese, pernegat Eu. Prol. 33 Ego illud sedulo negare factum: ille instat factum A. i, 1. 120 Quasi tu dicas, factum id consilio meo A. iii, 2. 22 Ne dicas, Davi factum consilio, aut dolis A. iii, 2. 29 Ego istuc abs te factum nihili penderem Eu. i, 2. 14 Illud merito factum omnes putent Eu. ii, 3. 96 Ille ubi id rescivit factum Eu. v, 5. 12 Factum hic esse id non negat Hea. Prol. 18 Scin' esse factum, ut dico? Hea. iii, 2. 18 Pernoscite, furtumne factum existumetis, an Ad. Prol. 13 Clamant omnes, indignissime factum esse Ad. i, 2. 12 Nollem factum Ad. ii, 1. 11 Ubi scit factum, ad matrem virginis venit Ad. iii, 4. 25 Cum te video nostræ familiæ tam ex animo factum velle Ad. v, 7. 21 Illius dices culpa factum He. ii, 1. 35 Id res indicium hæc facit, quo pacto factum volueris He. iv, 1. 31 Ut mea pertinacia esse dicat factum He. iv, 2. 15 Factum fateor He. v, 3. 40 Factum volo Ph. v, 3. 4 Hæc facta ab illo oportebant Hea. iii, 2. 25 Ita res erat: faciundum fuit Eu. i, 2. 17 Scilicet faciundum est quod vis Eu. i, 2. 106 Quid faciendum censes? Eu. iv, 4. 53 Ita tempus fert: faciundum est Ad. v, 3. 54 Si multum siet, tamen faciundum est Ad. v, 8. 28 Quod faciundum fortasse sit post, hoc nunc si feceris He. iv, 3. 3 Quid faceres, si aliud gravius tibi nunc faciundum foret? Ph. i, 4. 30 Habendæ compedes: opus ruri faciundum Ph. ii, 1. 20 Ut sua voluntate, id quod est faciundum, faciat Ph. v, 3. 2 Quod in opere faciundo operæ consumis tuæ Hea. i, 1. 21 Qui opere rustico faciundo facile sumtum exercerent suum Hea. i, 1. 91 Lectulos in sole ilignis pedibus faciundos dedit Ad. iv, 2. 46

Factito. Idem hoc jam Pyrrhus factitavit Eu. iv, 7. 13 Quæ veteres factitarunt, si faciunt novi Eu. Prol. 43

Factum. Hoccine est humanum factum, aut inceptum! A. i, 5. 1 Dictum ac factum invenerit aliquam causam A. ii, 3. 7 Dictum factum huc abiit Hea. v, 1. 31 Vos eritis judices, laudin' an vitio duci id factum oporteat Ad. Prol. 5 Nullum hujus simile factum Ad. i, 2. 16 Placet tibi factum, Micio? Ad. iv, 7. 19 Non tibi illud factum minus placet, quam mihi He. iv, 4. 25 Quod me factum consilii incertum facit Ph. iv, 1. 12 Num facti piget? A. v, 3. 6 Apud alium ipsius facti pudet Hea. iii, 3. 15 Id isti vituperant factum A. Prol. 15 Haud muto factum A. i, 1. 13 Equidem istuc factum ignoscam Hea. iv, 1. 34 Dictum ac factum reddidi Hea. iv, 5. 12 Istunc liberum? quodnam ob factum? Ad. v, 9. 4 Non imperabat coram, quid opus facto esset, puerperæ A. iii, 2. 10 Ita facto est opus A. iv, 2. 32. Ph. iv, 5. 4 Tibi ut opus facto est, face Hea. i, 1. 28 Moneo, quid facto usus siet Ad. iii, 3. 75 Si ita opus est facto, eamus Ad. iv, 3. 10 Plus scis, quid facto opus est Ad. v, 9. 39 Non usus facto est mihi hunc intro sequi He. iii, 1. 47 Quod facto usus sit? He. v, 4. 38 Crede mihi, gaudebis facto Ph. iii, 2. 9 Nunc quid opus facto sit, vide Ph. v, 1. 35 Ut alia tua facta sunt Ph. v, 8. 31 Ob hæc facta

abs te spernor Eu. i, 2. 91 Collaudavi secundum facta et virtutes tuas Eu. v, 9. 60 Probe horum facta imprudens depinxit senex Ph. ii, 1. 38 Patrem adolescentis facta hæc tolerare audio violenter Ph. v, 1. 4 Credis, te ignorarier, aut tua facta adeo? Ph. v, 7. 39 At tibi Di dignum factis exitium duint! A. iv, 1. 43 Egon' quicquam cum istis factis tibi respondeam? Eu. i, 2. 73 Pol te pro istis dictis et factis, scelus, ulciscar Eu. v, 4. 19 An quicquam pro istis factis dignum te dici potest? He. ii, 1. 12 Non sic ludibrio tuis factis habitus essem He. iv, 1. 11 Factis, ut credam, facis He. v, 4. 17 Tuis dignum factis feceris Ph. ii, 3. 83

Facultas. Di, date facultatem, obsecro, huic pariundi A. i, 4. 5

Facundia. Hic actor tantum poterit a facundia, quantum ille potuit cogitare commode Hea. Prol. 13

Fallacia. Hæc primum affertur jam mihi ab hoc fallacia A. iii, 1. 13 Fallacia alia aliam trudit A. iv, 4. 39 Intendenda in senem est fallacia Hea. iii, 2. 2 Si sensero hodie quicquam in his te nuptiis fallaciæ conari, quo fiant minus A. i, 2. 26 Sed porro ausculta, quod superest fallaciæ Hea. iv, 5. 23 Ne quam faciam in nuptiis fallaciam A. i, 3. 7 Fingunt quandam inter se nunc fallaciam A. i, 3. 15 Hic nunc me credit aliquam sibi fallaciam portare A. ii, 6. 1 Minas triginta per fallaciam ab illo abstuli Ph. v, 6. 49 De fallacia dicis? st! inveni nuper quandam Hea. iii, 3. 35 Jamne oblitus es, inter nos quid sit dictum de fallacia? Hea. iv, 8. 8 Rogas? aliquid reperiret, fingeret fallacias Hea. iii, 2. 22 Non mihi per fallacias adducere ante oculos? Hea. v, 4. 18 Hei mihi! occidisti me tuis fallaciis Ph. iv, 3. 67

Fallo. Irrides? nihil me fallis A. i, 2. 33 Certe hercle nunc hic se ipsus fallit, haud ego A. iii, 2. 15 Nisi me animus fallit Hea. iv, 1. 1. iv, 2. 1. Ph. v, 1. 8 Nec pol me multum fallit: quin He. v, 1. 2 Eho! laudas quæso, heros qui fallunt? Hea. iii, 2. 26 Jam perturbavi omnia: herum fefelli A. iii, 4. 23 Num me fefellit, hosce id struere? Hea. iii, 2. 3 Nihil me fefellit Hea. iv, 3. 4 Iste me fefellit Ph. iii, 2. 45 Atque eas itidem fallam, ut? Eu. ii, 3. 93 Vera dicendo, ut eos ambos fallam Hea. iv, 3. 33 An quia, quos fallam, pro uno duo sunt mihi dati? Ph. iv, 2. 12 Nisi quid me fefellerit Ph. i, 4. 43 Quem tam aperte fallere incipias dolis? A. iii, 2. 13 Ego pol hodie, si vivo, tibi ostendam, herum quid sit pericli fallere A. v, 2. 26 Quod sensisti illos me incipere fallere Hea. iii, 1. 86 Nam quod de argento sperem, aut posse postulem me fallere Hea. iv, 2. 4 Qui mentiri, aut fallere insuerit patrem Ad. i, 1. 30 Ubi quid mihi lucri est, te fallere? Ph. i, 2. 12 Eas itidem fallam, ut ab illis fallimur? Eu. ii, 3. 93 Quidvis cupio, dum ne ab hoc me falli comperiar, Chremes A. v, 3. 31 Qui magis licet, falli per servum senem? Eu. Prol. 39 Falli te sinas technis per servulum Hea. iii, 1. 61

Falso. Continuo dari tibi verba censes. Si. Falso A. iii, 2. 25 Quam me hoc falso suspicarier Hea. ii, 3. 27 Nostras mulieres suspectas fuisse falso nobis, in re ipsa invenimus He. v, 2. 11 Si compererit crimini tua se falso uxor credidisse He. v, 2. 13

Falsus, a, um. Falsus es A. iv, 1. 23 Uro hominem. Pa. Ut falsus animi est! Eu. ii, 2. 43 Hæc verba, una mehercle falsa lacrymula restinguet Eu. i, 1. 22 Proloqui ullam causam, ineptam saltem, falsam, iniquam? A. i, 5. 22 Proin tu solicitudinem istam falsam, quæ te excruciat, mittas Hea. i, 2. 3 Cave, ne falsam gratiam studeas inire Hea. ii, 3. 61 Nisi me lactasses amantem, et falsa spe produceres? A. iv, 1. 24 Nolo falsa fama esse gnatum suspectum tuum He. v, 1. 31 Id operam do, ut per falsas nuptias vera objurgandi causa sit A. i, 1. 130 Facis injuriam, cum fingis falsas causas ad discordiam He. iv, 4. 71 Inventum est falsum A. iii, 2. 33 Sin falsum, aut vanum, aut fictum est, continuo palam est Eu. i, 2. 24 Utrumque hoc falsum est: effluet Eu. i, 2. 41 Aut illud falsum est, quod volgo audio dici Hea. iii, 1. 12 Tum, si id falsum fuerat, filius cur non refellit? Ph. ii, 3. 53 Me miseram! nihil, pol, falsi dixi, mi senex A. iv, 4. 49 Hoc certo scio, neque me finxisse falsi quicquam, neque Eu. i, 2. 120 Id voluit, nos sic nec opinantes duci falso gaudio A. i, 2. 9 Ne me in breve conjicias tempus, gaudio hoc falso frui He. v, 4. 2 Quæ dico, vera an falsa audieris, jam sciri potest A. v, 4. 19

Fama. Tua fama, et gnatæ vita, in dubium veniet Ad. iii, 2. 42 Proinde ego ero fama foris He. ii, 1. 21 Non satis est, tuum te officium fecisse, si non id fama approbat Ph. iv, 5. 12 Non pœnitet me famæ, solam fecisse id, quod

He. v, 2. 9 Minus rei foret aut famæ temperans Ph. ii, 1. 41 Hæc et vobis, et meæ commodum famæ arbitror He. iv, 2. 9 Et me, et meum amorem, et famam permitto tibi Hea. ii, 3. 110 Maledicta, famam in se transtulit Ad. ii, 3. 10 Hac fama impulsus Chremes, ultro ad me venit A. i, 1. 72 Nolo falsa fama esse gnatum suspectum tuum He. v, 1. 31 Quod habet uxorem sine mala fama Ph. i, 3. 17

Famelicus, a, um. Ille ubi miser famelicus videt me esse in tanto honore Eu. ii, 2. 29

Fames. Ille ad famem hunc ab studio studuit rejicere Ph. Prol. 19 Adeon' rem rediisse, ut periculum etiam fame mihi sit? Hea. v, 2. 27

Familia. Decem dierum vix mihi est familia Hea. v, 1. 36 Columen vero familiæ Ph. ii, 1. 57 Ita nostræ est omni fautrix familiæ Eu. v, 9. 22 Te video nostræ familiæ tam ex animo factum velle Ad. v, 7. 20 Vestræ familiæ amicus Ph. v, 8. 60 Serva filium, et me, et familiam Hea. iv, 8. 4 Omnem familiam mulcavit usque ad mortem Ad. i, 2. 9 Malim, illam totam familiam mihi dari obviam, ut Ad. iii, 2. 13 Solus omnem familiam sustentat Ad. iii, 4. 35 Ipsa Salus servare prorsus non potest hanc familiam Ad. iv, 7. 44 Traduce et matrem, et familiam omnem ad nos Ad. v, 7. 12 Jubeo, unam facere nos hanc familiam Ad. v, 8. 3 Quæ me, et te, et familiam dedecoras He. ii, 1. 13 Nunquam tam graves ob hanc inimicitias caperem in nostram familiam Ph. ii, 3. 23 Illanccine mulierem alere cum illa familia? Hea. iv, 5. 3 Quod ad illum attinet, natum ex tanta familia Ad. iii, 1. 10 Alienus est ab nostra familia Ad. iii, 2. 28 Ex illan' familia tam illiberale facinus esse ortum? Ad. iii, 4. 2 Ipsam cum omni familia ad me profectam esse aiebant Ph. iv, 1. 5 Eho! dic mihi, quid rei tibi est cum familia hac, unde exis? Ph. v, 1. 21

Familiaris, arior. Qui ipsi sit familiarior Ph. iv, 5. 9 Familiariorem oportet esse hunc, qui minitatur malum Ph. v, 6. 11

Familiaritas. Magna familiaritas conflata est Eu. v, 2. 35 Mihi magna cum eo fuit semper familiaritas Hea. i, 2. 10 Tacebit, dum intercedet familiaritas Ph. iv, 1. 17

Familiariter. Hic hujus mortem tam fert familiariter A. i, 1. 84 Rejecit se in eum, flens, quam familiariter A. i, 1. 109 Facit, ut te audacter moneam, et familiariter Hea. i, 1. 6

Fartor. Concurrunt, fartores, piscatores, aucupes Eu. ii, 2. 26

Fas. Decrevi, nec fas esse ulla me voluptate hic frui Hea. i, 1. 97 Si jus, si fas est He. iii, 3. 27

Fateor. Ego me amare hanc, fateor. si id peccare est, fateor id quoque A. v, 3. 25 Quid? quid tum? fatue. An. Fateor Eu. iii, 5. 56 Ita res est, fateor Hea. i, 1. 106 Mi Chreme, peccavi, fateor: vincor Hea. iv, 1. 31 Leno sum, fateor; pernicies communis Ad. ii, 1. 34 Hæc adeo mea culpa fateor fieri Ad. iv, 4. 19 Factum fateor He. v, 3. 40 Lex coëgit. audio, et fateor Ph. ii, 1. 6 Ex Perinthia fatetur transtulisse A. Prol. 14 Homo se fatetur vi, in via, nescio quam compressisse He. v, 3. 30 Præsertim cum se servum fateatur tuum Eu. v, 2. 24 Hoc qui nequit, fateatur nescire imperare liberis Ad. i, 1. 52 Tum si maxime fateatur, cum amet aliam Ad. iii, 2. 43 Non potest sine malo fateri, video Eu. iv, 4. 47

Fatuus, a, um. Fatuus est, insulsus, tardus Eu. v, 9. 49 Quid? quid tum? fatue Eu. iii, 5. 56

Fauces. Crucior, bolum tantum mihi ereptum tam subito e faucibus Hea. iv, 2. 6

Faveo. Illi faveo virgini Eu. v, 3. 7 Favete, adeste æquo animo A. Prol. 24

Favilla. Ibi, favillæ plena, fumi, ac pollinis, coquendo sit faxo, et molendo Ad. v, 3. 60

Faustus. O faustum et felicem hunc diem! A. v, 4. 53

Fautrix. Ita nostræ est omni fautrix familiæ Eu. v, 9. 22 Facite, ut vostra auctoritas meæ auctoritati fautrix adjutrixque sit He. Alt. Prol. 40

Faxim, Faxo: vide Facio

Febris. Quid morbi est? Pa. Febris. So. Quotidiana? Pa. Ita aiunt He. iii, 2. 22

Felicitas. Nec quenquam esse ego hominem arbitror, cui magis bonæ felicitates adversæ sient Eu. ii, 3. 33

Felix. O faustum et felicem hunc diem! A. v, 4. 53 O hominem felicem! Hea. ii, 3. 139

Fenestra. Hui, quantam fenestram ad nequitiam patefeceris! Hea. iii, 1. 72

Fere. Fere in diebus paucis, quibus hæc acta sunt A. i, 1. 77 Nam fere grandiuscula jam profecta est illinc A. iv, 5. 19 Nec rei fere sane amplius quicquam

fuit Hea. i, 1. 3 Revortor mœstus, atque animo fere perturbato Hea. i, 1. 70 Abhinc menses decem fere He. v, 3. 24 Hic solebamus fere plerumque eam opperiri, dum Ph. i, 2. 39 Ruri fere se continebat Ph. ii, 3. 16 Fere abhinc annos quindecim Ph. v, 8. 28

Ferio. Geta ferietur alio munere Ph. i, 1. 13

Ferme. Jam ferme moriens me vocat A. i, 5. 49 Fidelem haud ferme mulieri invenias virum A. iii, 1. 2 Parentum injuriæ uniusmodi sunt ferme Hea. i, 2. 31 Itidem illæ mulieres sunt ferme, ut pueri He. iii, 1. 32 Ferme eadem omnia, quæ tute dudum coram me incusaveras Ph. v, 7. 20

Fero. Ergo pretium ob stultitiam fero A. iii, 5. 4 Fer me. Sy. Fero hercle vero Hea. iv, 3. 14 Ægre solus, si quid fit, fero Ad. iv, 2. 8 Fero alia flagitia ad te, ingentia Ad. iv, 7. 3 Æquo animo fero Ad. iv, 7. 20 Hoc fructi pro labore ab his fero, odium Ad. v, 4. 16 Quin tu hinc pollicitationes aufer: et quod fers, cedo Ph. v, 6. 17 Hic, hujus mortem tam fert familiariter A. i, 1. 84 Ut fert natura, facias, an de industria? A. iv, 4. 56 Incœpi; dum res tetulit, nunc non fert A. v, 1. 13 Neque illarum affines esse rerum, quas fert adolescentia Hea. ii, 1. 3 Multa fert libido: ea prohibet facere tua præsentia Hea. iii, 3. 12 Quæ fert adolescentia Ad. i, 1. 28 Neque id occulte fert Ad. iii, 2. 30 Id, quod res ipsa fert Ad. iv, 7. 12 Ita tempus fert: faciundum est Ad. v, 3. 53 Omnes qui amant, graviter sibi dari uxorem ferunt A. i, 2. 20 Nihil pol jam res istæc mihi voluptatis ferunt He. iv, 2. 17 Non facile hæc ferunt He. iv, 4. 88 Biennium ibi perpetuum misera illum tuli He. i, 2. 12 Quam animo æquo tuli? He. iv, 4. 63 Ego te complures advorsum ingenium meum menses tuli Ph. iii, 2. 35 Si illum objurges, vitæ qui auxilium tulit; quid? A. i, 1. 115 Nunquam cuiquam nostrum verbum fecit, neque id ægre tulit A. i, 2. 7 Dum tempus ad eam rem tulit, sivi A. i, 2. 17 Dum ætas tulit, amavit A. ii, 6. 12 Incœpi; dum res tetulit A. v, 1. 13 Ibi demum ita ægre tulit, ut He. i, 2. 53 Cum hoc tam animo iracundo tulit He. iv, 1. 53 Dum ætas, tempus tulit He. iv, 2. 18 Non mirum fecit uxor, si hoc ægre tulit He. iv, 4. 87 Ut potero, feram A. v, 3. 27 Ego illi maxumam partem feram Ad. i, 2. 36 Non posteriores (partes) feram Ad. v, 4. 26 Non tu tuum malum æquo animo feres? A. v, 4. 18 Id optatum feres Eu. v, 9. 27 Ibi ego te, et tu me feres He. iv, 3. 4 Jam feres Ph. iii, 3. 27 Quod fors feret, feremus Ph. i, 2. 88 Audacissime oneris quidvis impone, et feret Ph. iii, 3. 29 Feremus æquo animo Ph. i, 2. 88 Illud haud inultum, si vivo, ferent Hea. v, 1. 45 Juno Lucina, fer opem! A. iii, 1. 15. Ad. iii, 4. 41 Fer me Hea. iv, 3. 14 Obsecro! populares, ferte misero, atque innocenti auxilium! Ad. ii, 1. 1 Nunc non fert. feras A. v, 1. 13 Illas (molestias), quas habet, recte feras Eu. i, 1. 33 Quin, quod est ferendum, feras Ph. ii, 3. 83 Te oro, æquo animo hoc feras Ph. v, 8. 31 Ne sentiat me sensisse, atque ægre ferat? Hea. iv, 8. 20 Beatus: ni unum hoc desit, animus qui modeste istæc ferat Ph. i, 3. 18 Non causam dico, quin, quod meritus sit, ferat Ph. ii, 1. 42 Meditari secum oportet, quo pacto advorsam ærumnam ferant Ph. ii, 1. 12 Si attigisses, ferres infortunium Ad. ii, 1. 24 Quem ferret, si parentem non ferret suum? Hea. i, 2. 28 Si id scissem, nunquam huc tetulissem pedem A. iv, 5. 13 Vereor, ne illud gravius Phædria tulerit Eu. i, 2. 2 Hanc conditionem si cui tulero extrario Ph. iv, 1. 13 Haud vereor, si in te solo sit situm: sed vim ut queas ferre A. i, 5. 42 Pisciculos minutos ferre obolo in cœnam seni A. ii, 2. 32 Sed si te æquo animo ferre accipiet A. ii, 3. 23 Indicans te amare, et ferre non posse Eu. i, 1. 9 Usque adeo illius ferre possum ineptias Eu. iv, 6. 3 Quin te in fundo conspicer fodere, aut arare, aut aliquid ferre Hea. i, 1. 17 Id quoque possum ferre Ad. ii, 1. 51 In quod me conjeci malum? non potero hoc ferre He. i, 2. 58 Injurias viri omnes ferre He. i, 2. 91 Matris ferre injurias me, pietas jubet He. iii, 1. 21 Ejus incommoda æquom est ferre He. v, 3. 42 Eum animo iniquo hoc oppido ferre aiunt Ph. v, 1. 36 Aliquid tulisse comminiscentur mali He. iii, 1. 53 Redeo inde iratus, atque ægre ferens A. i, 1. 110 Ego te complures menses tuli, nihil ferentem, flentem Ph. iii, 2. 36 Ut hic laturus hoc sit, si ipsam rem, ut siet, resciverit He. iv, 1. 52 Quam esse eum graviter laturum credam He. ii, 2. 19 Dixin', Phidippe, hanc rem ægre laturum esse eum? He. iii, 5. 47 Estne, ut fertur, forma? Eu. ii, 3. 69 Audieras? Gn. Sæpe; et fertur in

primis Eu. iii, 1. 39 Compone, quæ tecum simul ferantur He. iv, 3. 6 Multimodis injurius, Clitipho, es; neque ferri potis es Hea. ii, 3. 80 Hoc quidem ferundum aliquo modo est Ad. iii, 4. 23 Quin, quod est ferendum, feras Ph. ii, 3. 83 Nisi me credo huic esse natum rei, ferundis miseriis Ad. iv, 2. 6

Ferox. Eone es ferox, quia habes imperium in belluas? Eu. iii, 1. 25

Fervo. Cum fervit maxume, tam placidum, quam ovem reddo Ad. iv, 1. 18

Ferus, a, um. Adeon' me ignavum putas? aut inhumanum, aut ferum, ut? A. i, 5. 43

Festino. Quid festinas? aut quem quæris? Eu. iv, 3. 8 Quid festinas, mi Geta? animam recipe Ad. iii, 2. 25 Video alios festinare, lectos sternere Hea. i, 1. 73

Festivitas. An (collaudem) mei patris festivitatem, et facilitatem? Eu. v, 9. 18

Festivus, a, um. Quod té isti facilem et festivom putant Ad. v, 9. 29 Festivom caput! Ad. ii, 3. 8 O mi pater festivissime! Ad. v, 9. 26

Festus, a, um. O festus dies hominis! Eu. iii, 5. 12 Te cognatas deserere et festos dies, mea causa, nolo He. iv, 2. 16

Fidelis. Seni fidelis dum sum, scapulas perdidi Ph. i, 2. 26 Fidelem haud ferme mulieri invenias virum A. iii, 1. 2 Te mihi fidelem esse æque, atque egomet sum mihi, scibam Ph. iv, 1. 15 Quam fideli animo, et benigno in illam fui He. iii, 5. 22 Per pol quam paucos reperias meretricibus fideles evenire amatores! He. i, 1. 2

Fides. Attamen ubi fides? si roges, nihil pudet A. iv, 1. 12 Tristis severitas inest in voltu, in verbis fides A. v, 2. 16 O Jupiter! ubinam est fides? Hea. ii, 3. 15 At mihi fides apud hunc est Hea. iii, 3. 10 Quem neque fides, neque jusjurandum repressit Ad. iii, 2. 8 Sat adhuc tua nos frustrata est fides Ad. iv, 4. 11 Eo pacto apud te meo erit ingenio fides He. iii, 5. 24 Adhuc curavi unum hoc quidem, ut mihi esset fides Ph. v, 7. 11 Seni nostro fidei nihil habeo Hea. v, 2. 49 . Bona nostra hæc tibi permitto, et tuæ mando fides A. i, 5. 61 Ego me tuæ commendo et committo fidei Eu. v, 2. 47 Crede hoc meæ fidei Eu. v, 2. 59 Proh Deum, atque hominum fidem! A. i, 5. 2. 11. Hea. i, 1. 9. He. ii, 1. 1 Commoneat, ut servem fidem? A. i, 5. 45 Te oro, per tuam fidem A. i, 5. 55 Hanc fidem sibi, me obsecravit, ut darem A. ii, 3. 27 Nullane in re esse homini cuiquam fidem! A. ii, 5. 14 Firmavit fidem A. iii, 1. 4 Propemodum habeo tibi jam fidem A. iii, 4. 7 Inventa est causa, solvisti fidem A. iv, 1. 19 Di vostram fidem! A. iv, 3. 1. iv, 4. 5. Eu. iii, 1. 28. iv, 7. 20. v, 4. 2. v, 9. 19. Hea. iii, 1. 96. Ad. iii, 3. 27. Ph. v, 1. 30. v, 3. 25 Heus tu! hac lege tibi meam astringo fidem Eu. i, 2. 22 Si fidem habeat Eu. i, 2. 59 Forsitan hic mihi parvam habeat fidem Eu. i, 2. 117 Proh fidem Deum! Eu. v, 5. 1 Thais patri se commendavit in clientelam et fidem Eu. v, 9. 9 Do fidem, futurum Eu. v, 9. 30 Venit ipsus ultro, fidem dans, jurans se illam ducturum domum Ad. iii, 4. 27 Illæc fidem nunc vostram implorat Ad. iii, 4. 43 Pro Divum fidem! Ad. iv, 7. 28 Qui se in vostram commisit fidem He. Alt. Prol. 45 Ut tergum meum tuam in fidem committam He. i, 2. 34 Si mihi fidem das, te tacituram, dicam. Ph. Fidem do: loquere He. i, 2. 37. 39 Servare in eo certum ést, quod dixi, fidem He. iii, 3. 42 Ei rei firmasti fidem He. iv, 2. 5 Qui firmare meam apud vos possem fidem He. v, 1. 23 Dixit, jurijurando meo se fidem habuisse He. v, 4. 31 Cujus tu fidem in pecunia perspexeris Ph. i, 2. 10 Ne quid propter tuam fidem decepta pateretur mali Ph. iii, 1. 5 Sin fidem do. Do. Fabulæ! Ph. iii, 2. 7 Nequeo exorare, cum illo ut mutet fidem Ph. iii, 2. 27 Itan' parvam mihi fidem esse apud te? Ph. v, 3. 27 Nihil istac opus est arte, sed iis, fide et taciturnitate A. i, 1. 7 Dictum ac factum reddidi. Ch. Bonan' fide? Hea. iv, 5. 13 Leno sum. At ita, ut usquam fuit fide quisquam optuma Ad. ii, 1. 7 Homo antiqua virtute, ac fide Ad. iii, 3. 88

Fides. Chorda. Obsonare, cum fide scortum adducere Ad. v, 9. 7 Is ubi hanc forma videt honesta virginem, et fidibus scire Eu. i, 2. 53

Fidicina. Quandam fidicinam amat hic Chærea Eu. v, 6. 15 Qui illam amabat fidicinam Ph. i, 2. 59 Ecquid nos amas de fidicina istac? Eu. iii, 2. 4

Fiducia. Qua fiducia id facere audeam? A. iii, 5. 7

Figura. Nova figura oris. Color verus, corpus solidum, et succi plenum Eu. ii, 3. 25

Filia. Mater cœpit studiose omnia

docere, educare, ita uti si esset filia Eu. i, 2. 37 Anui illi prodita abs te filia est Hea. iv, 1. 26 Minas quidem jam decem habet a me filia Hea. iv, 7. 7 Nunc filia postquam est inventa vera Hea. v, 2. 35 Quod filia est inventa? Hea. v, 3. 16 Peperit filia He iv, 1. 12 Abducta a vobis prægnans fuerat filia He. iv, 4. 18 Pene illusi vitam filiæ A. v, 1. 3 Peregre rediens cogitet, aut uxoris mortem, aut morbum filiæ Ph. ii, 1. 14 Tibi generum firmum, et filiæ invenies virum A. iii, 3. 39 Quod mihique, heræque, filiæque herili est Ad. iii, 2. 3 Ita tum discedo ab illo, ut qui se filiam neget daturum A. i, 1. 121 Qui aiebant, hodie filiam meam nubere tuo gnato A. iii, 3. 2 Filiam ut darem in seditionem A. v, 1. 11 Cujam igitur? Cr. Fratris filiam A. v, 4. 29 Propero ad filiam A. v, 4. 48 Ejus filiam ille amare cœpit perdite Hea. i, 1. 45 Reliquit filiam adolescentulam Hea. iii, 3. 41 Nunc ita tempus est mihi, ut cupiam filiam Hea. iv, 1. 54 Dum amicam hanc meam esse credet, non committet filiam Hea. iv, 3. 36 Sese ipse dicet tuam vidisse filiam Hea. iv, 5. 24 Num illa oppignerare filiam meam potuit? Hea. iv, 5. 46 Invenisti hodie filiam Hea. iv, 8. 5 Cur non arcessi jubes filiam? Hea. v, 5. 4 Ego pol tibi dabo illam lepidam, quam tu facile ames; filiam Phanocratæ Hea. v, 5. 17 Habeo, quam volo. Archonidi hujus filiam Hea. v, 5. 21 Filiam ejus virginem vitiavit Ad. iii, 4. 20 Quamobrem te orabam, filiam ut remitteres He. iii, 5. 48 Corripuit derepente tacitus sese ad filiam He. iv, 1. 3 Uxor ubi me ad filiam ire sensit, se duxit foras He. iv, 1. 7 Filiam abduxit suam He. v, 1. 21 Quæso, quid si filiam suam unicam locaret? Ph. iv, 3. 40 Jam a principio amici filiam volui uxorem ducere Ph. iv, 3. 45 Offendi, quicum volebam, collocatam filiam Ph. v, 1. 32 Ex qua filiam suscepit Ph. v, 7. 49 Inde filiam suscepit jam unam, dum tu dormis Ph. v, 8. 17 At istuc periculum in filia fieri, grave est A. iii, 3. 34 Adii te heri de filia He. ii, 2. 9 Quid? illa filia amici nostri, quid futurum est? Ph. v, 3. 28

Filius. Ibi tum filius cum illis una aderat frequens A. i, 1. 79 Non dubium est, quin uxorem nolit filius A. i, 2. 1 Propterea quod amat filius A. iii, 4. 5 Idem absens facere te hoc vult filius Hea. i, 1. 112 Quicum loquitur filius? Hea. i, 2. 4 Mihi si unquam filius erit, næ, ille facili me utetur patre Hea. ii, 1. 5 Tuus ut faciat filius Hea. iii, 2. 41 Ita magno desiderio fuit ei filius Hea. iv, 5. 5 Optabit rursum ut abeat ab se filius Hea. iv, 5. 8 Dictus filius tuus, tua voluntate Hea. v, 4. 2 Quia non rediit filius, quæ cogito! Ad. i, 1. 10 Major filius tuus Æschinus Ad. iii, 4. 16 Tum autem filius introiit videre, ut venit, quid agat He. iii, 2. 10 Tum, si id falsum fuerat, filius cur non refellit? Ph. ii, 3. 53 Quod te absente hic filius egit Ph. ii, 4. 10 Tu modo, filius fac ut illam ducat Ph. iv, 3. 65 Ut filius cum illa habitet apud te; hoc vostrum consilium fuit Ph. v, 7. 40 Filius, homo adolescens, si habet unam amicam Ph. v, 8. 51 Fili est amica Bacchis, Menedeme Hea. v, 1. 35 Peregre rediens semper cogitet, aut filii peccatum, aut Ph. ii, 1. 14 Ultro ad me venit, gnatum filio uxorem ut daret A. i, 1. 74 Qui postquam audierat, non datum iri filio uxorem suo A. i, 2. 6 Num filio videtur uxorem dare? Ad. ii, 6. 21 Ubi desponsam nuntiasti filio Hea. v, 1. 18 Quid dotis dicam te dixisse filio? Hea. v, 1. 64 Tuo nepoti, hujus filio hodie primam mammam dedit Ad. v, 9. 17 Filio luctum paras He. ii, 1. 13 Ita ut fit, filium perduxere illuc A. i, 1. 53 Observes filium, quid agat A. i, 1. 142 Principio, amico filium restitueris A. iii, 3. 38 Filium nisi sciret eadem hæc velle? A. iii, 3. 46 In nuptias conjeci herilem filium A. iii, 4. 23 Tantum laborem capere ob talem filium? A. v, 2. 29 Video herilem filium minorem huc advenire Eu. ii, 2. 58 Dico, edico vobis, nostrum esse illum herilem filium Eu. v, 5. 20 Filium unicum adolescentulum habeo Hea. i, 1. 41 Huic filium scis esse? Hea. i, 2. 7 Ex me ut sciat, sibi filium redisse Hea. iii, 1. 3 Filium meum amico video inservire Hea. iii, 1. 8 Olim potius, quam paterere filium commeare ad mulierculam Hea. iii, 1. 34 Prius proditurum te, tuam vitam, quam abs te amittas filium Hea iii, 1. 71 Dum id quæro, tibi qui filium restituerem Hea. iii, 1. 83 Immo filium jube potius Hea. iv, 5. 51 Serva, quod in te est, filium, et me, et Hea. iv, 8. 4 Syrus idem mire finxit filium Hea. v, 1. 25 Si me vis salvom esse, et rem, et filium Hea. v, 1. 68 Egone confitear, meum non esse filium, qui? Hea. v, 3. 14 Tam talem, nisi tu, nulla pareret filium Hea.

v, 3. 20 Ea ne me celet, consuefeci filium Ad. i, 1. 29 Hoc patrium est, potius consuefacere filium Ad. i, 1. 49 Tuum filium dedisti adoptandum mihi Ad. i, 2. 34 Disperii! Ctesiphonem audivi filium una affuisse Ad. iii, 3. 1 Collaudavit filium Ad. iii, 3. 13 Vidistin' hodie? Sy. Tuumne filium? Ad. iii, 3. 46 Is filium negat esse ruri Ad. iv, 2. 3 Hoc est patrem esse? aut hoc est filium esse? Ad. iv, 5. 73 Eo pacto prorsum illic alligaris filium Ad. v, 3. 58 Filium tum etiam, si nolit, cogas, ut Ad. v, 3. 64 Pol filium multis modis jam expecto He. ii, 3. 7 Dixtin' dudum, illam dixisse, sese expectare filium He. iii, 5. 1 Meum receptas filium ad te Pamphilum He. v, 1. 16 Philumenam compressam esse ab eo, et filium inde hunc natum He. v, 3. 34 Herilem filium ejus duxisse audio uxorem Ph. i, 1. 5 Fratris video filium mihi ire obviam Ph. ii, 1. 23 Cui commendavi filium hinc abiens meum Ph. ii, 1. 58 Filium narras mihi? Ph. ii, 3. 54 Tum video filium invitum mulierem ab se amittere Ph. v, 7. 26 Mihi quidem quotidie augescit magis de filio ægritudo Hea. iii, 1. 15 Rus cras cum filio ibo hinc Ad. v, 3. 54 Gnatam inveni nuptam cum tuo filio Ph. v, 3. 34 Uxorem duxit: nati filii duo Ad. i, 1. 21 Si id te mordet, sumtum filii quem faciunt Ad. v, 3. 21 Quam ibi miseriam vidi! nati filii: alia cura Ad. v, 4. 13 Heus! ne filii quidem nostri hoc rescissant, volo Ph. v, 3. 36 Matres omnes filiis in peccato adjutrices solent esse Hea. v, 2. 38 Senes me filiis relinquunt quasi magistrum Ph. i, 2. 21

Fingo. Cum fingis falsas causas ad discordiam He. iv, 4. 71 Fingit causas, ne det, sedulo Eu. i, 2. 58 Nonne ad senem aliquam fabricam fingit? Hea. iii, 2. 34 Voltus quoque hominum fingit scelus Hea. v, 1. 14 Fingunt quamdam inter se nunc fallaciam A. i, 3. 15 Ille tuus quoque Syrus idem mire finxit filium Hea. v, 1. 25 Facite, fingite, invenite, efficite, qui detur tibi A. ii, 1. 34 Aliquid reperiret, fingeret fallacias Hea. iii, 2. 22 Certo scio, neque me finxisse falsi quicquam Eu. i, 2. 120 Sin falsum, aut vanum, aut fictum est, continuo palam est Eu. i, 2. 24 Nuptiarum gratia hæc sunt ficta A. v, 1. 17

Finis. Tute ipse his rebus finem præscripsisti, pater A. i, 1. 124 Orandi jam finem face A. v, 1. 2 Nisi finem maledictis facit Hea. Prol. 34 Habeat in istac finem faciat Ad. v, 9. 40 Haud opinor, commode finem statuisse orationi militem He. i, 2. 21 De illo jam finem faciam dicundi mihi, peccandi cum ipse de se finem non facit Ph. Prol. 23. 24 Vicini nostri hic ambigunt de finibus Hea. iii, 1. 93

Fio: vide Facio

Firmo. Cur non arcessi jubes filiam, et quod dotis dixi, firmas? Hea. v, 5. 4 Ei rei firmasti fidem He. iv, 2. 5 Sed hic Pamphilus firmavit fidem A. iii, 1. 4 Aliud si scirem, qui firmare meam apud vos possem fidem He. v, 1. 23

Firmus, a um. Tibi generum firmum, et filiæ invenies virum A. iii, 3. 39 Non eum hominem ducerem, nec virum satis firmum gnatæ He. iv, 1. 41 Sed firmæ hæ vereor ut sint nuptiæ He. i, 2. 26 Nihil satis firmi video, quamobrem Hea. ii, 3. 96 Ex quo firmiorem inter nos fore amicitiam posthac scires He. iv, 1. 18 Quære alium tibi amicum firmiorem He. v, 1. 19

Flabellum. Cape hoc flabellum, et ventulum huic sic facito Eu. iii, 5. 47 Qui esset status, flabellum tenere te asinum tantum Eu. iii, 5. 50 Ego limis specto, sic per flabellum clanculum Eu. iii, 5. 54

Flagitium. An id flagitium est, si? Eu. ii, 3. 90 Nonne id flagitium est? Hea. v, 1. 49 Non est flagitium adolescentulum scortari Ad. i, 2. 21 Non est flagitium, facere hæc adolescentulum! Ad. i, 2. 31 Nam id nobis tam flagitium est, quam Ad. iii, 3. 68 An pœnitebat flagitii, te auctore quod fecisset? Eu. v, 7. 12 Dum aliud aliquid flagitii conficiat Ph. v, 2. 5 Flagitium facimus Eu. ii, 3. 90 Quam hic per flagitium ad inopiam redigat patrem Hea. v, 1. 56 Hæccine flagitia! Ad. iii, 3. 25 Hæccine flagitia facere te! hæc te admittere indigna! Ad. iii, 3. 54 Fero alia flagitia ad te, ingentia, nova, capitalia Ad. iv, 7. 3 Qui stultum adolescentulum nobilitas flagitiis Eu. v, 7. 21 Non ea causa magis patiar, flagitiis tuis me infamem fieri Hea. v, 4. 14

Flamma. Ad flammam accessit imprudentius A. i, 1. 103 E flamma petere te cibum posse arbitror Eu. iii, 2. 38

Flecto. Istuc est sapere, qui, ubicumque opus sit, animum possis flectere He. iv, 3. 2

Fleo. Tum illa rejecit se in eum, flens, quam familiariter A. i, 1. 109 Ego

te tuli, pollicitantem, nihil ferentem, flentem Ph. iii, 2. 36 In ignem imposita est: fletur A. i, 1. 102

Floccifacio. Floccipendo. Tum autem, qui illum floccifecerim Eu. ii, 3. 11 Mordere clanculum: ego non floccipendere Eu. iii, 1. 21

Flos. Anni? sexdecim. Pa. Flos ipse Eu. ii, 3. 27

Focus. Domi focique, fac vicissim ut memineris Eu. iv, 7. 45

Fodio. Quin te in fundo conspicer fodere, aut arare, aut Hea. i, 1. 17 Noli fodere. jussi He. iii, 5. 17

Fœdus, a, um. Nunc eo tibi videtur fœdus, quia Eu. iv, 4. 17 Proh fidem Deum! facinus fœdum! Eu. v, 5. 1

Fœmina. Neque hujus sis veritus, fœminæ primariæ, quin Ph. v, 7. 78

Fœnero. Metuisti; ne non tibi istuc fœneraret? Ad. ii, 2. 11 Fœneratum istuc beneficium tibi pulchre dices Ph. iii, 2. 8

Fœnus. Sumeret alicunde: si nullo alio pacto, fœnore Ph. ii, 1. 71

Foras. Ipse exit foras A. i, 2. 3. Ad. ii, 3. 11 Video ipsum foras exire A. iii, 3. 48 Misera præ amore exclusti hunc foras Eu. i, 2. 18 Num quem evocari hinc vis foras? Eu. ii, 2. 52 Homo quatietur certe cum dono foras Eu. ii, 3. 66 Heus! jubete istos foras exire, quos jussi, ocius Eu. iii, 2. 16 Foras simul omnes proruunt se Eu. iii, 5. 51 Exi foras, sceleste! Eu. iv, 4. 1 Post una ambo abierunt foras Eu. iv, 4. 35 Me extrusit foras Eu. iv, 5. 11 Misera hue effugi foras Eu. v, 5. 3 Miles pellitur foras Eu. v, 9. 11 Sed ipsum foras egressum video Hea. iii, 1. 17 Quisnam a nobis egreditur foras? Hea. iii, 2. 50 Optume: ipsa exit foras Hea. iv, 3. 44 Senex exit foras: ego fugio Hea. v, 2. 47 Ubi te expectatum ejecisset foras Ad. i, 2. 29 Ubi non erit, fortasse excludetur foras Ad. i, 2. 39 Sed eccum, Micio egreditur foras Ad. v, 7. 25 Agelli est hic sub urbe paulum, quod locitas foras Ad. v, 8. 26 Strepitus, clamor mulierum fecere, ut ante tempus exirem foras He. Alt. Prol. 28 Pamphilus me solum seducit foras He. i, 2. 69 Illa hic maneret potius, tu hinc isses foras He. ii, 1. 25 Qua me propter exanimatum citius eduxi foras He. iii, 3. 4 Uxor, ubi me ad filiam ire sensit, se duxit foras He. iv, 1. 7 Quapropter te huc foras puerum evocare jussi He. v, 1. 6 Eccum, ab sua palæstra exit foras Ph. iii, 1. 20 Patruus interea inde huc egreditur foras: post recipit se intro Ph. v, 6. 38 Ubi erunt egressi foras Ph. v, 6. 52 Vides tuum peccatum esse elatum foras Ph. v, 7. 65

Forem. Fore. Vide Sum

Fores. Quia hæ mihi patent semper fores Eu. i, 2. 9 Nunc tibi patent fores hæ Eu. ii, 2. 51 Sed fores crepuere ab ea Eu. v, 8. 5 Sed quid crepuerunt fores hinc a me? Hea. i, 1. 121 Quid est, quod tam a nobis graviter crepuerunt fores? Hea. iii, 3. 52 Anus foribus obdit pessulum Hea. ii, 3. 37 Qui mihi nunc uno digitulo fores aperis Eu. ii, 2. 58 Dromo pultat fores Hea. ii, 3. 34 Fores effregit, atque in ædes irruit Ad. i, 2. 8 Non est flagitium, fores effringere Ad. i, 2. 22 Fores effregit? restituentur Ad. i, 2. 40 Aperi fores Ad. ii, 1. 13 Accedam ad fores, perii! horresco, ubi pultare hasce occipio Ad. iv, 4. 22 Tune has pepulisti fores? Ad. iv, 5. 4 Quisnam a me pepulit tam graviter fores? Ad. v, 3. 2 Agedum, ad fores, accede propius He. iii, 1. 35 Quid has metuis fores? Ph. v, 1. 16 Hoc ubi ego audivi, ad fores ire perrexi Ph. v, 6. 26 Concede hinc a foribus paululum istorsum Ph. v, 1. 14

Foris. Janua. Sed quisnam? foris crepuit Ad. ii, 3. 11

Foris. Quæ dum foris sunt, nihil videtur mundius Eu. v, 4. 12 Te aliis consilium dare, foris sapere? Hea. v, 1. 50 Proinde ego ero fama foris He. ii, 1. 21 Qui pernoctaret foris He. iv, 1. 24 Antipho ubi nunc est? Ph. Foris Ph. ii, 1. 78 Eo perperam olim dixi, ne vos forte imprudentes foris effutiretis Ph. v, 1. 18

Forma. Estne, ut fertur, forma? Eu. ii, 3. 69 Forma, et ætas ipsa est, facile ut Eu. ii, 3. 83 Cur non aut istæc mihi ætas, et forma est, aut? He. i, 1. 18 Forma in tenebris nosci non quita est He. iv, 1. 57 An mea forma, atque ætas nunc magis expetenda est? Ph. v, 8. 35 Cum studuisti, isti formæ ut mores consimiles forent Hea. ii, 4. 2 Hujus formam, atque ætatem vides A. i, 5. 51 Si laudabit hæc illius formam Eu. iii, 1. 54 Ejus sibi complacitam formam, postquam aspexerit Hea. iv, 5. 25 Ut, ni vis boni in ipsa inesset forma, hæc formam extinguerent Ph. i, 2. 58 Mulier egregia forma, atque ætate integra A. i, 1. 45 Forte unam aspicio adolescentulam, forma! So. Bona fortasse A. i, 1. 92 Erat forma præter ceteras honesta, et liberali A. i, 1. 95 Illam vidi virgi-

nem, forma! Bona memini videre A. ii, 6. 17 Is ubi hanc forma videt honesta virginem Eu. i, 2. 52 Summa forma semper conservam domi videbit Eu. ii, 3. 74 Forma impulsi nostra, nos amatores colunt Hea. ii, 4. 9 Mulier commoda. Sy. Et quidem hercle forma luculenta Hea. iii, 2. 12 Ut, ni vis boni in ipsa inesset forma Ph. i, 2. 58 Tædet quotidianarum harum formarum Eu. ii, 3. 6 Cum ipsum me noris, quam elegans formarum spectator siem? Eu. iii, 5. 18

Formidolosus. Num formidolosus obsecro es, mi homo? Ch. Egon' formidolosus? Eu. iv, 6. 18. 19

Formosus, a, um. Vah! quanto nunc formosior videre mihi, quam dudum! Eu. iv, 5. 4

Fors. Fors fortuna. Incommode illis fors obtulerat adventum meum He. iii, 3. 10 Quæque fors fortuna est, inquit He. iii, 3. 26 Fors fuat pol! He. iv, 3. 4 Quod fors feret, feremus æquo animo Ph. i, 2. 88 O fortuna! o fors fortuna! Ph. v, 6. 1 Forte fortuna affuit hic meus amicus Eu. i, 2. 54 Forte fortuna domi erat quidam Eunuchus Eu. iii, 5. 20

Forsan. Forsitan. Aliquis forsan me putet non putare hoc verum A. v, 5. 1 Forsitan hic mihi parvam habeat fidem Eu. i, 2. 117 Forsitan nos rejiciat. Ph. iv, 5. 5

Fortasse. Forma! So. Bona fortasse A. i, 1. 92 Detineo te fortasse Eu. ii, 2. 49 In diem istuc est fortasse, quod minitare Eu. v, 7. 19 Tu fortasse, quæ facta hic sint, nescis Eu. v, 9. 31 Fortasse aliquantum iniquior erat Hea. i, 2. 27 Tu fortasse, quid me fiat, parvi pendis, dum Hea. iv, 3. 37 Hui! tardus es. Ch. Fortasse Hea. iv, 5. 29 Ludis fortasse me Hea. iv, 6. 20 Fortasse excludetur foras Ad. i, 2. 39 Aliud fortasse aliis vitii est He. ii, 2. 28 Fortasse unum aliquod verbum inter eas iram hanc conciverit He. iii, 1. 38 Audisti ex aliquo fortasse He. iv, 1. 35 Quod faciundum fortasse sit post He. iv, 3. 3 Non multum habet, quod det, fortasse Ph. i, 2. 96 De eadem hac fortasse causa Ph. v, 7. 7 Vos me indotatis modo patrocinari fortasse arbitramini Ph. v, 7. 46

Forte. Forte, ita ut sit, filium perduxere illuc A. i, 1. 53 Forte unam aspicio adolescentulam, forma! A. i, 1. 91 Forte ibi hujus video Byrrhiam A. ii, 2. 20 Si forte opus sit ad herum jusjurandum mihi A. iv, 3. 13 Tum ille egens, forte applicat primum ad Chrysidis patrem se. A. v, 4. 21 Relictus custos, ne quis forte internuntius clam a milite ad istam cursitet? Eu. ii, 2. 56 Forte habui scortum Eu. iii, 1. 34 Si Chremes huc forte advenerit, ut Eu. iii, 2. 48 Nisi si illa forte, hanc se intendit esse Eu. iii, 3. 18 Nisi si domum forte ad nos rediit Eu. iv, 3. 21 Etiam caves? ne videat forte hinc te a patre aliquis exiens Hea. ii, 2. 6 Alteræ dum narrat, forte audivi Hea. ii, 3. 31 Hic si quid nobis forte adversi evenerit Hea. ii, 3. 114 Si quid hujus simile forte aliquando evenerit Hea. iii, 2. 40 Nam, ut numerabatur forte argentum, intervenit homo Ad. iii, 3. 52 Si forte frater redierit, viso Ad. iv, 2. 10 Hinc forte ea ad obstetricem erat missa Ad. iv, 4. 8 Ne forte imprudens faciam, quod nolit Ad. iv, 5. 77 Illud, quod cecidit forte, id arte ut corrigas Ad. iv, 7. 23 Id si forte est, nescio He. iii, 1. 41 Si forte morbus amplior factus siet He. iii, 1. 50 Sed si quis forte malitia fretus sua Ph. ii, 1. 43 Ubi abii abs te, fit forte obviam mihi Phormio Ph. iv, 3. 12 Eo perperam olim dixi, ne vos forte imprudentes foris effutiretis Ph. v, 1. 18 Quam sæpe forte temere eveniunt, quæ non audeas optare! Ph. v, 1. 30 Nescio: verum, si forte, dico Ph. v, 2. 10

Fortis, e. Consilium quæro. Ch. Fortis A. iv, 2. 19 Ut virum fortem decet A. ii, 6. 14 O vir fortis, atque amicus! Ph. ii, 2. 10 Ita uti fortes decet milites Eu. iv, 7. 44 Fortis fortuna adjuvat Ph. i, 4. 26 Si quidem hercle possis, nihil prius, neque fortius Eu. i, 1. 5

Fortiter. Fortiter. Sy. Perquam! quia miseram mulierem vicit: hui! perfortiter Ad. iv, 2. 27

Fortitudo. Vereor, ne istæc fortitudo in nervom erumpat denique Ph. ii, 2. 11

Fortuna. Fortis fortuna adjuvat Ph. i, 4. 26 An fortunam collaudem, quæ gubernatrix fuit? Eu. v, 9. 16 Quia sciebam, dubiam fortunam esse scenicam He. Alt. Prol. 8 Gaudeo, tantam fortunam esse his datam Ph. v, 6. 44 O fortuna, ut nunquam perpetuo es bona! He. iii, 3. 46 O fortuna! O fors fortuna! Ph. v, 6. 1 Ne simili utamur fortuna, atque usi sumus Ph. Prol. 32 Quod si eo meæ fortunæ redeunt Ph. i, 4. 24 Loquere, obsecro! quonam in loco sunt res, et fortunæ meæ? Ph. iii, 1. 9 Ut me tuarum miseritum est fortunarum Hea. iii,

1. 55 Tum uno ore bona dicere, et laudare fortunas meas A. i, 1. 70 Servon' fortunas meas me commisisse futili? A. iii, 5. 3

Fortunatus, a, um. Fores aperis fortunatus Eu. ii, 2. 53 Quid si nunc tute fortunatus fias? Eu. ii, 3. 77 Næ ego fortunatus homo sum! Hea. iv, 6. 21 Derides? fortunatus, qui istoc animo sies Ad. v, 3. 66 Quam fortunatus ceteris sum rebus! He. iv, 2. 25 At tu mihi contra nunc videre fortunatus Ph. i, 3. 21 O fortunatum istum Eunuchum! Eu. ii, 3. 73 O fortunate! nescis quid mali præterieris He. iii, 4. 4 Quam estis maxume potentes, dites, fortunati, nobiles Ad. iii, 4. 57 Mea te Antiphila, laudo, et fortunatam judico Hea. ii, 4. 1 Quod fortunatum isti putant Ad. i, 1. 18 Ecquis me vivit hodie fortunatior? Eu. v, 9. 1 Quis te est fortunatior? Hea. ii, 3. 55 Me qui sit fortunatior He. iii, 5. 41 Quis me est fortunatior, venustatisque adeo plenior? He. v, 4. 8 Multo omnium nunc me fortunatissimum factum puto esse Hea. iv, 8. 1 O fortunatissime Antipho! Ph. iii, 2. 19

Forum. Ego hinc me ad forum A. i, 3. 21 Præteriens modo mihi apud forum, inquit A. i, 5. 19 Apud forum modo e Davo audivi A. ii, 1. 2 Ad te properans percurro ad forum A. ii, 2. 18 Quid turbæ est apud forum! A. iv, 4. 6 Dum hinc transcurro ad forum Eu. iv, 6. 25 Volo hominem convenire, si apud forum est Ad. i, 2. 74 Ego ad forum ibo, ut hunc absolvam Ad. ii, 4. 13 Adortus jurgio fratrem apud forum Ad. iii, 3. 50 Micionem, si apud forum est, conveniam Ad. iii, 5. 2 Est, quod me transire ad forum jam oporteat He. ii, 2. 31 Inde ibo ad forum Ph. ii, 1. 82 Hominem ad forum jussi opperiri Ph. iv, 2. 8 Ut modo argentum tibi dedimus apud forum Ph. v, 6. 19 Sed transi sodes ad forum Ph. v, 7. 28 Amicus quidam me a foro abduxit modo Ad. iv, 5. 11 Scisti uti foro Ph. i, 2. 29

Frango. Navem is fregit apud Andrum insulam A. i, 3. 17 Atticus quidam olim navi fracta, apud Andrum ejectus est A. v, 4. 20

Frater. Phania ille, frater meus fuit A. v, 4. 31 Ejus frater aliquantum ad rem est avidior Eu. i, 2. 51 Ita ut jussit frater Eu. ii, 3. 72 Nostin' hanc, quam amat frater? Eu. iii, 5. 15 Quem mercatus fuerat frater Thaidi Eu. iii, 5. 21 Advenit Chremes adolescens, frater virginis Eu. iv, 1. 3 Venit Chærea. Pħ: Fraterne? Do. Ita Eu. iv, 4. 30 Quis fuit? Py. Iste ephebus frater Phædriæ Eu. v, 1. 8 Jam frater ipse hic aderit virginis Eu. v, 2. 52 Adest optume ipse frater Eu. v, 2. 66 Ille ubi id rescivit factum, frater violentissimus Eu. v, 5. 12 Frater ubi ubi est Eu. v, 9. 12 Sed ubi est frater? Eu. v, 9. 20 Quando ita volt frater Ad. iii, 3. 83 Si forte frater redierit, viso Ad. iv, 2. 10 Est frater domi? Ad. iv, 2. 17 Sed estne frater intus? Ad. iv, 2. 30 Si frater, aut sodalis esset, qui magis morem gereret? Ad. iv, 5. 74 Heus! rogat frater, ne abeas longius Ad. v, 5. 1 Jubet frater? ubi is est? Ad. v, 8. 1 Frater est expectandus mihi Ph. ii, 4. 20 Ita faciam, ut frater censuit Ph. v, 2. 11 Te in germani fratris dilexi loco A. i, 5. 57 Fratris filiam (esse aiebat) A. v, 4. 29 Duras fratris partes prædicas Eu. ii, 3. 62 Fratris igitur Thais tota est? Eu. v, 9. 10 Fratris me quidem pudet, pigetque Ad. iii, 3. 37 Dicam fratris esse hanc? Ad. iv, 4. 15 Phædriam mei fratris video filium mihi ire obviam Ph. ii, 1. 23 Meo fratri gaudeo amorem esse omnem in tranquillo Eu. v, 9. 8 Hæc fratri mecum non conveniunt Ad. i, 1. 34 Quem fratri adoptandum dedisti Ad. iii, 4. 17 Fratri ædes fient perviæ Ad. v, 7. 14 Lætus sum, fratri obtigisse, quod volt Ph. v, 4. 1 Me ejus spero fratrem propemodum jam repperisse Eu. i, 2. 123 Metuo fratrem, ne intus sit Eu. iii, 5. 62 Unde igitur fratrem meum esse sciebas? Eu. iv, 4. 33 Vidistin' fratrem Chæream? Eu. iv, 4. 46 Scis, fratrem ejus esse apprime nobilem? Eu. v, 5. 10 Non fratrem videt rei dare operam? Ad. i, 2. 14 Arbitror, fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem Ad. ii, 3. 6 Qui quidem te habeam fratrem Ad. ii, 4. 4 Adortus jurgio fratrem Ad. iii, 3. 50 Fratrem conveniam, Hegio Ad. iii, 4. 53 Ibo, ac requiram fratrem, ut Ad. iii, 4. 65 Fratrem nusquam invenio gentium Ad. iv, 2. 1 Tute dicas mulieri: suspicionem propter fratrem ejus esse Ad. iv, 3. 9 Neque fratrem homo vidisse se aiebat quisquam Ad. iv, 6. 4 Fratrem majorem Chremem nostin'? Ph. i, 2. 13 Fratrem huc senis introduxit Ph. v, 6. 25 Nihil est Thaide hac tua, frater, dignius quod ametur Eu. v, 9. 21 O frater! frater! Ad. ii, 3. 3 Quando evenere hæc nobis, frater prospere Ph. v, 7. 2 Ex me hic non natus est, sed ex fratre Ad. i, 1. 15

Id esse verum, ex fratre cuivis facile est noscere Ad. v, 4. 8 A fratre quæ egressa est meo? Ph. v, 1. 5 Factum est abs te sedulo pro fratre Ph. v, 8. 18

Fraus. Si scire vis, ego dicam: gerro, iners, fraus, helluo! Hea. v, 4. 10 Eductos libere in fraudem illicis? A. v, 4. 8 In eandem fraudem incides Hea. iii, 1. 33

Frequens. Ibi tum filius cum illis, qui amabant Chrysidem, una aderat frequens A. i, 1. 80

Fretus, a, um. Hujus consilio fretus sum A. ii, 1. 36 Hem! quo fretus siem A. iii, 5. 13 Vobis fretus. Ph. Scin' quam fretus? Eu. v, 9. 33 Si quis malitia fretus sua, insidias nostræ fecit adolescentiæ Ph. ii, 1. 43 Redigam vos in gratiam, hoc fretus, Chreme Ph. v, 7. 78 Ad studium hunc se applicasse musicum, amicum ingenio fretum Hea. Prol. 24

Frigeo. Ubi friget, huc evasit Eu. iii, 3. 11 Sine Cerere et Libero friget Venus Eu. iv, 5. 6 Abi: tange: si non totus friget, me enica Ph. v, 8. 5 Hic homines frigent Eu. ii, 2. 37

Frons. Da te hodie mihi: exporge frontem Ad. v, 3. 53

Fructus. Quia enim in illis fructus est Ph. ii, 2. 18 Hoc fructi pro labore ab his fero, odium Ad. v, 4. 16 Metuit, quem ipsa nunc capit fructum, ne alio conferas Eu. iii, 1. 60 Argentum mecum attuli, fructum, quem Lemni uxoris reddunt prædia Ph. iv, 3. 75 Hæccine erat ea, quæ nostros fructus minuebat, vilitas? Ph. v, 8. 24

Frugalis, ior. Dedo patri me nunc jam, ut frugalior sim, quam volt Hea. iv, 3. 3

Frugi. Frugi es Eu. iii, 5. 60. iv, 7. 46. Hea. iii, 3. 36 Frugi homo es Ad. v, 9. 2 Frugi homo est Ad. v, 9. 25 Hominis frugi et temperantis functus officium Hea. iii, 3. 19

Fruor. Tu illis fruare commodis, quibus tu illum dicebas modo Eu. ii, 3. 80 Datur: fruare dum licet Hea. ii, 3. 104 Agelli est paulum, quod locitas foras: huic demus, qui fruatur Ad. v, 8. 27 Nec fas esse ulla me voluptate hic frui Hea. i, 1. 97 Hoccine me miserum non licere meo modo ingenium frui! Hea. ii, 4. 21 Ne me in breve conjicias tempus, gaudio hoc falso frui He. v, 4. 2 Ut mihi liceat tam diu, quod amo, frui Ph. ii, 3. 13

Frustra. Quo magis lubido frustra incendatur tua? A. ii, 1. 8 Istas (fores) faxo, calcibus sæpe insultabis frustra Eu. ii, 2. 54 Qui harum mores cantabat mihi, monuisse frustra Hea. ii, 3. 20 Ne me in lætitiam frustra conjicias Hea. ii, 3. 51 Frustra operam, opinor, sumo Hea. iv, 3. 15 Sæpe obsecrans me, ut veniam, frustra veniet Hea. iv, 4. 3 Vah! frustra sum igitur gavisus miser Hea. iv, 8. 17 Frustra egomet mecum has rationes puto Ad. ii, 1. 54 Ne me frustra illic expectet He. iii, 4. 24 Frustra ubi totum desedi diem, dum He. v, 3. 2 Quid hic conterimus operam frustra? Ph. i, 4. 32

Frustror. Etsi hercle sæpe jam me spes hæc frustrata est Ad. ii, 2. 37 Sat adhuc tua nos frustrata est fides Ad. iv, 4. 11 Dehinc, ne frustretur ipse se, aut sic cogitet Eu. Prol. 14

Fuat. Fors fuat pol! He. iv, 3. 4

Fucus. Deum venisse clanculum per impluvium, fucum factum mulieri Eu. iii, 5. 41

Fuga. Ita jam adornabat fugam Eu. iv, 4. 6 Facerent fugam Eu. iv, 7. 17 Quam hic fugam, aut furtum parat? Ph. i, 4. 14

Fugio. Senex exit foras: ego fugio Hea. v, 2. 47 Fugin' hinc? By. Ego vero, ac lubens A. ii, 1. 37 Fugis? hem! nec quicquam certi respondes mihi He. iv, 4. 84 Recte ego semper fugi has nuptias A. iv, 4. 27 Fuge modo intro Ad. iv, 1. 22 Hoc facito. Sy. Recte sane. De. Hoc fugito Ad. iii, 3. 63 Ita fugias, ne præter casam, quod aiunt Ph. v, 2. 3 Si paululum modo quid te fugerit, ego perierim Hea. ii, 3. 75 Non convenit, qui illum ad laborem impulerim, nunc me ipsum fugere Hea. i, 1. 114 Si quando ad eam accesserat confabulatum, fugere e conspectu ilico He. i, 2. 107 Cervam videre fugere, sectari canes Ph. Prol. 7 Is hinc, bellum fugiens, meque in Asiam persequens, proficiscitur A. v, 4. 32

Fugitivus, a, um. At etiam restitas, fugitive? Eu. iv, 4. 2 I in malam rem hinc cum istac magnificentia, fugitive! Ph. v, 7. 38 Retraham hercle, opinor, ad me idem illud fugitivum argentum Hea. iv, 2. 11

Fugito. Tuum conspectum fugitat, propter peccatum Hea. iii, 1. 25 Illum amant, me fugitant Ad. v, 4. 18 Quod aliæ meretrices facere fugitant He. v, 2. 10 Ut fugitet patrem Ph. v, 5. 7 Herus liberalis est, et fugitans litium Ph. iv, 3. 18 Ita miserrimus fui fugitando, ne quis me cognosceret Eu. v, 2. 8

Fumus. Ibi, favillæ plena, fumi, ac pollinis, coquendo sit, faxo Ad. v, 3. 60

Funambulus. Funambuli eodem accessit expectatio He. Alt. Prol. 26 Ita populus studio stupidus in funambulo animum occuparat He. Prol. 4

Funda. Fundam tibi nunc nimis vellem dari, ut Eu. iv, 7. 16

Funditus. Quod si fit, pereo funditus A. i, 5. 9

Fundo. Obe! jam. tu verba fundis hic sapientia? Ad. v, 1. 7

Fundus. Ecca ipsa egreditur, nostri fundi calamitas Eu. i, 1. 34 Proximam esse (villam) huic fundo ad dextram? Hea. iv, 4. 10 Neque tam vesperi domum revortor, quin te in fundo conspicer fodere, aut arare, aut Hea. i, 1. 16

Fungor. Ita tute attente illorum officia fungere Hea. i, 1. 14 Neque boni, neque liberalis functus officium est viri Ad. iii, 4. 18 Hominis frugi et temperantis functus officium Hea. iii, 3. 19 Tuo officio fueris functus Ad. iv, 3. 12 Functus adolescentuli est officium liberalis Ph. ii, 1. 51

Funus. Funus interim procedit: sequimur A. i, 1. 100 Ibi tum filius curabat una funus A. i, 1. 81 Egomet quoque ejus causa in funus prodeo A. i, 1. 88 Neque extra unam aniculam, quisquam aderat, qui adjutaret funus Ph. i, 2. 49

Fur. Exclamat, furem, non Poëtam, fabulam dedisse Eu. Prol. 23 Ubi Centurio est Sanga, et manipulus furum? Eu. iv, 7. 6

Furcifer. Debeam, credo, isti quicquam furcifero, si Eu. v, 2. 23 Oh, tibi ego ut credam, furcifer? A. iii, 5. 12 Ego non tangam meam? Ch. Tuam autem? furcifer! Eu. iv, 7. 28 Omitte de te dicere: ego te, furcifer, si vivo! Eu. v, 6. 19

Furtum. Audin' tu? hic furti se alligat Eu. iv, 7. 39 Non qui furtum facere studuerit Eu. Prol. 28 Pernoscite, furtumne factum existumetis, an Ad. Prol. 13 Quam hic fugam, aut furtum parat? Ph. i, 4. 14

Futilis. Servon' fortunas meas me commisisse futili? A. iii, 5. 3

G.

Gallina. Gallina cecinit: interdixit hariolus Ph. iv, 4. 28

Ganeo. Ganeum. Dicam: gerro, iners, fraus, helluo, ganeo, damnosus! Hea. v, 4. 11 Credo abductum in ganeum aliquo Ad. iii, 3. 5

Gannio. Quid ille gannit? quid volt? Ad. iv, 2. 17

Garrio. Garris Eu. ii, 3. 86. Hea. iii, 2. 25. iv, 6. 19. Ph. i, 4. 33 Garri modo Ph. iii, 2. 11

Garrulus, a, um. Me reprehendi, ne quid de fratre garrulæ illi dicerem Ad. iv, 4. 14

Gaudeo. Haud muto factum. So. Gaudeo A. i, 1. 13 Jam id gaudeo A. ii, 2. 25 Næ istam multimodis tuam inveniri gaudeo A. v, 4. 36 Salvum te advenire, gaudeo Eu. v, 6. 6 Nisi quia necesse fuit hoc facere, id gaudeo Eu. v, 6. 28 Meo fratri gaudeo amorem esse omnem in tranquillo Eu. v, 9. 8 Gaudeo. Ch. Satis credo Eu. v, 9. 21 Salvum advenisse gaudeo Hea. ii, 4. 27 Quid faciam, Syre mi? gaudeo Hea. iv, 2. 14 Næ me istuc ex te prius audivisse gaudeo Hea. iv, 6. 12 Quam gaudeo, ubi! Ad. iii, 3. 90 Gaudeo Ad. v, 3. 24 Gaudeo. Æs. Et ego. Sy. Credo Ad. v, 9. 15 Gaudeo gnati causa He. ii, 1. 36 Gaudeo venisse salvom He. iii, 2. 18 Bene nuncias: et gaudeo He. iv, 4. 29 Salvom te advenisse gaudeo Ph. ii, 1. 56 Gaudeo, tantam fortunam esse his datam Ph. v, 6. 43 Salvum te advenire, Demea, gaudemus! Ad. i, 1. 56 Gaudebam A. i, 1. 33. i, 1. 62. Ad. i, 2. 73 Impendio magis animus gaudebat mihi Eu. iii, 5. 39 Gaudebat: me laudabat Ph. iv, 2. 5 Vah! frustra sum igitur gavisus miser Hea. iv, 3. 17 Crede mihi, gaudebis facto Ph. iii, 2. 9 Sed ut tacita mecum gaudeam He. i, 2. 32 Vin' hodie facere, quod ego gaudeam, et tuo viro oculi doleant? Ph. v, 8. 63 Abs quivis homine beneficium accipere gaudeas Ad. ii, 3. 1 Jam hoc aliud est quod gaudeamus Eu. v, 9. 11 Tanta vecordia innata cuiquam ut siet, ut malis gaudeant? A. iv, 1. 3 Omnes nos gaudere hoc, Chreme, te credo, credere A. v, 4. 43 Gaudere adeo cœpit, quasi qui cupiunt nuptias Hea. v, 1. 12 Hunc scio mea solide solum gavisurum gaudia A. v, 5. 8

Gaudium. Nonne tibi esse visum solidum est gaudium? A. iv, 1. 23 Utinam hoc perpetuum fiat gaudium! Ad. v, 9. 15 Quid illud gaudii est? A. v, 5. 7 Si nulla ægritudo huic gaudio intercesserit A. v, 5. 5 Jamne erumpere hoc

licet mihi gaudium? Ne hoc gaudium contaminet vita ægritudine aliqua Eu. iii, 5. 2. 4 Celem tam insperatum gaudium, cum? Hea. iii, 1. 5 Id voluit, nos sic nec opinantes duci falso gaudio A. i, 2. 9 Ut expleam animum gaudio A. ii, 2. 2 Animus commotus est metu, spe, gaudio A. v, 4. 33 Præ gaudio, ubi sim, nescio Hea. ii, 3. 67 Gaudio sumus præpediti nimio, aut ægritudine? Hea. iii, 1. 99 Oh! lacrumo gaudio Ad. iii, 3. 55 Homini illico lacrumæ cadunt, quasi puero, gaudio Ad. iv, 1. 21 Ne me in breve conjicias tempus, gaudio hoc falso frui He. v, 4. 2 Satin' est, si te delibutum gaudio reddo? Ph. v, 6. 16 Itaque pene hercle exclamavi gaudio Ph. v, 6. 30 Hunc scio mea solide solum gavisurum gaudia A. v, 5. 8 Miseriam omnem ego capio: hic potitur gaudia Ad. v, 4. 22 Hæc tot propter me gaudia illi contigisse lætor He. v, 3. 35 Scin', me in quibus sim gaudiis? Eu. v, 9. 5

Gemino. Geminabit (colaphos), nisi caves Ad. ii, 1. 19

Geminus, a, um. Ex unis geminas mihi conficies nuptias A. iv, 1. 51

Gemitus. Gemitus, screatus, tussis, risus, abstine Hea. ii, 3. 132

Gemo. Continuo accurrit ad me, incurvus, tremulus, labiis demissis, gemens Eu. ii, 3. 44

Gener. Immo et gener, et affines placent Hea. v, 1. 63 Tibi generum firmum, et filiæ invenies virum A. iii, 3. 39 Dic, generum placere Hea. iv, 8. 25 Cum illum generum cepimus He. iv, 1. 22

Genius. Quod ille unciatim, suum defrudans genium, comparsit miser Ph. i, 1. 10

Gens. Illa exclamat, minime gentium Eu. iv, 1. 11 Immo abeat multo malo, quovis gentium Hea. v, 1. 55 Ah! minime gentium: non faciam Ad. iii, 2. 44 Fratrem nusquam invenio gentium Ad. iv, 2. 1 Ubivis gentium agere ætatem, quam? He. iii, 1. 4 An quisquam usquam gentium est æque miser? He. iii, 1. 13 Meriton' hoc meo videtur factum? De. Minime gentium Ph. v, 8. 44

Genu. Jam ut limen exirem, ad genua accidit, lacrumans misera He. iii, 3. 18

Genus. Immo id est genus hominum pessimum A. iv, 1. 5 Est genus hominum, qui Eu. ii, 2. 17 Quod hoc genus est? He. ii, 1. 1 Ubi etiam hujus generis reliquias restare video! Ad. iii, 3. 90 Olim isti fuit generi quondam quæstus apud seclum prius Eu. ii, 2. 15 Quin habeat, amicos, genus, cognatos Hea. i, 2. 20 Quod ad illum attinet; talem, tali genere, natum ex tanta familia Ad. iii, 1. 10 Hæc te admittere indigna genere nostro! Ad. iii, 3. 55 Hic meus amicus illi genere est proxumus Ad. iv, 5. 17 Lex est, ut orbæ, qui sunt genere proxumi, eis nubant Ph. i, 2. 75 O scelera! o genera sacrilega! Ad. iii, 2. 6

Germanus. Nunc tu mihi es germanus pariter corpore et animo Ad. v, 8. 34 Si te in germani fratris dilexi loco A. i, 5. 57 O mi germane! Ad. ii, 4. 5

Gero. Quid rei gerit? Ge. Sic, tenuiter Ph. i, 2. 95 Pueri inter se quam pro levibus noxiis iras gerunt! quapropter? quia enim, qui eos gubernat animus, infirmum gerunt He. iii, 1. 30. 31 Ut homo est, ita morem geras Ad. iii, 3. 77 Reviso, quidnam Chærea hic rerum gerat Eu. v, 4. 1 Si frater, aut sodalis esset, qui magis morem gereret? Ad. iv, 5. 74 Animo morem gessero A. iv, 1. 17 Illis morem gessero He. iv, 2. 23 Ut stultissime quidem illi rem gesserimus Ph. v, 2. 7 Sine me in hac re gerere mihi morem Hea. v, 1. 74 Atque, ut res gesta est, narrabo ordine Ad. iii, 5. 3 Non me hanc rem patri, ut ut erat gesta, indicasse? Ad. iv, 4. 20 Omnem rem scio, ut sit gesta He. iii, 5. 18 Adolescenti morem gestum oportuit Ad. ii, 2. 6. Quasi re bene gesta Ad. v, 1. 12 Mos gerundus est Thaidi Eu. i, 2. 108

Gerro. Ego dicam: gerro, iners, fraus, helluo, ganeo! Hea. v, 4. 10

Gestio. Ipsum gestio dari mihi in conspectum Ph. ii, 1. 30 Chærea, quid est, quod sic gestis? Eu. iii, 5. 10 Quid gestiam, aut quid lætus sim Eu. iii, 5. 7 Rex te ergo in oculis. Th. Scilicet. Gn. Gestire Eu. iii, 1. 12

Gesto. Quem ego modo puerum tantillum in manibus gestavi meis? Ad. iv, 2. 24 Hiccine non gestandus in sinu est? Ad. iv, 5. 75

Gestus. Nunc gestus mihi, voltusque est capiendus novus Ph. v, 6. 50

Geta. Geta autem hic non adest Ad. iii, 1. 4 Quidnam est, quod sic video timidum, et properantem Getam? Ad. iii, 2. 7 Revocemus. Geta! Ad. iii, 2. 22 passim alibi

Gladiator. Gladiatorius. Cum rumor venit, datum iri gladiatores He. Alt. Prol. 32 Hi gladiatorio animo ad me

affectant viam Ph. v, 7. 71

Gladius. Suo sibi hunc gladio jugulo Ad. v, 8. 35

Gloria. Pugilum gloria He. Alt. Prol. 25 Labore alieno magnam partam gloriam in se trammovet Eu. iii, 1. 9 Ibi simul rem, et belli gloriam armis repperi Hea. i, 1. 60 Gloriam tu istam obtine Ad. v, 3. 28 Scit sibi nobilitatem ex eo, et rem gnatam, et gloriam esse He. v, 2. 31

Glorior. Vah! gloriare evenisse ex sententia? Hea. iv, 5. 17

Gloriosus, a, um. In ea est parasitus Colax, et miles gloriosus Eu. Prol. 31 Qui magis licet, facere parasitum edacem, gloriosum militem? Eu. Prol. 38

Glycerium. Mea Glycerium suos parentes repperit A. v, 6. 5 Iræ sunt inter Glycerium et gnatum A. iii, 3. 20 Mea Glycerium, inquit, quid agis? A. i, 1. 107 Itane obstinate operam dat, ut me a Glycerio miserum abstrahat? A. i, 5. 8 alibi passim

Gnata. Is (anulus) quicum exposita est gnata Hea. iv, 1. 2 Tace, obsecro, mea gnata He. iii, 1. 38 Cum compressa est gnata He. iv, 1. 57 Vivit gnata Ph. v, 1. 22 Quæ opus fuere ad nuptias gnatæ A. iv, 4. 2 Gnatæ vita in dubium veniet Ad. iii, 2. 42 Quod me oravit Myrrhina, suæ gnatæ partum He. iii, 4. 32 Non ducerem virum satis firmum gnatæ He. iv, 1. 41 Cognosse annulum illum Myrrhinam gnatæ suæ fuisse He. v, 3. 14 Meæ nutricem gnatæ video Ph. v, 1. 9 Unicam gnatam suam filio uxorem ut daret A. i, 1. 73 Qui denegarat se commissurum mihi gnatam suam uxorem A. i, 5. 7 Haud dubium est, quin Chremes tibi non det gnatam A. ii, 3. 18 Per te Deos oro, perque unicam gnatam tuam A. iii, 3. 8 Gnatam ut det oro A. iii, 4. 13 Suam gnatam non dabit A. iv, 4. 35 Tuam esse inventam gnatam Hea. v, 1. 7 Despondit ei gnatam hujus vicini proxumi He. i, 2. 49 Gnatam inveni nuptam cum tuo filio Ph. v, 3. 34

Gnatho. Gnathonicus. Hic quidem est parasitus Gnatho militis Eu. ii, 1. 22 Plurima salute summum suum impertit Gnatho Eu. ii, 2. 40 Quid tu ais, Gnatho? Eu. iii, 2. 21 Alibi. Parasiti item ut Gnathonici vocentur Eu. ii, 2. 33

Gnatus. Quod mihi pollicitus est ipsus gnatus A. iii, 2. 47. 50 Ubinam est, quæso? Ch. Apud me domi. Me. Meus gnatus! Hea. iii, 1. 22 Gnatus ejus profugit inopia Hea. iii, 2. 17 Huic jam mansisset unicus gnatus domi Hea. iii, 2. 29 Gnatus quod se assimulat lætum, id dicis? Hea. v, 1. 15 Quando nec gnatus, neque hic mihi quicquam obtemperant He. iii, 5. 62 Sin autem est ob eam rem iratus gnatus He. v, 2. 14 Tuus est damnatus gnatus, non tu. Ph. ii, 3. 75 Quanta me cura et solicitudine afficit gnatus! Ph. ii, 4. 2 Eo pacto gnati vitam cognosces A. i, 1. 22 O Chreme, pietatem gnati! A. v, 2. 28 Ne esse amicam hanc gnati resciscat senex Hea. iv, 2. 3 Istam esse amicam gnati, non credat tamen Hea. iv, 3. 34 Hilarum ac lubentem fac te in gnati nuptiis Ad. iv, 7. 38 Gaudeo gnati causa He. ii, 1. 36 Quam ut obsequatur gnato A. i, 1. 136 Orabo gnato uxorem A. iii, 2. 48 Qui aiebant, hodie filiam meam nubere tuo gnato A. iii, 3. 3 Ejus labore, atque ejus dolore, gnato ut medicarer tuo A. v, 1. 12 Decrevi me minus injuriæ meo gnato facere, dum. Hea. i, 1. 96 Nisi caves, tu homo, aliquid gnato conficies mali Hea. v, 3. 1 Eas (minas) dedi tuo gnato Ph. v, 3. 50 Qui gnatum haberem tali ingenio præditum A. i, 1. 71 Non tu ibi (objurgasti) gnatum? A. i, 1. 122 Meum gnatum rumor est amare A. i, 2. 14 Per te Deos oro, perque gnatam tuam, et gnatum meum A. iii, 3. 8 Iræ sunt inter Glycerium et gnatum A. iii, 3. 20 Corrigere mihi gnatum porro enitere A. iii, 4. 17 Gnatum unicum hinc ejeci miserum injustitia mea Hea. i, 1. 79 An laudi putat fore, si perdiderit gnatum? Ad. iii, 3. 29 Prodidisti et te, et gnatum Ad. iv, 5. 58 Quin gnatum velit ducere uxorem He. ii, 1. 43 Nolo falsa fama esse gnatum suspectum He. v, 1. 31 Gnatum ei restituo, qui pæne periit He. v, 3. 20 Neque respondeo, prius quam gnatum video Ph. v, 8. 56 Gnate, cum te intelligo resipisse Hea. iv, 8. 2 Obsecro, mi gnate, ne istuc in animum inducas tuum Hea. v, 4. 5 Gnate mi, ego pol tibi dabo illam lepidam Hea. v, 5. 16 Nunc laudo te, gnate Hea. v, 5. 21 O mi gnate! He. iii, 2. 17 Salve, mi pater. La. Gnate mi, salve He. iii, 5. 6 Non clam me est, gnate mi, tibi me esse suspectam He. iv, 2. 1 Mi gnate, da veniam hanc mihi. Nam hæc res non minus me male habet, quam te, gnate mi He. iv, 2. 29. 30 Modo introii cum tuo gnato una A. v, 2. 16

Num quidnam de gnato meo audisti? Hea. iii, 1. 20

Gracilis. Quas matres student, demissis humeris esse, vincto pectore, ut graciles sient Eu. ii, 3. 22

Gradus. Ad fores suspenso gradu placide ire perrexi Ph. v, 6. 27

Græcus. Epidicazomenon quam vocant Comœdiam Græci Ph. Prol. 27 Eas se non negat personas transtulisse in Eunuchum suam ex Græca Eu. Prol. 33 Ex integra Græca integram Comœdiam hodie sum acturus Hea. Prol. 4 Cuja Græca sit, id dicerem Hea. Prol. 8 In Græca adolescens est Ad. Prol. 8 Multas contaminasse Græcas Hea. Prol. 17 Ex Græcis bonis Latinas fecit non bonas Eu. Prol. 8

Grandis. An sedere oportuit domi virginem tam grandem, dum? Ad. iv, 5. 39 Dicam tibi impingam grandem Ph. ii, 3. 92 Proba et modesta. Mi. Aiunt. De. Natu grandior Ad. v, 8. 7 Quippe homo jam grandior, pauper Ph. ii, 3. 15

Grandiusculus. Fere grandiuscula (virgo) jam profecta est illinc A. iv, 5. 19

Gratia. Et habetur, et refertur a me gratia Eu. iv, 6. 12 Est Dis gratia Ad. i, 2. 41. 58 Neque alio pacto componi potest inter eas gratia He. iii, 5. 29 Est magna, ecastor, gratia de istac re, quam tibi habeam He. v, 1. 14 Si quis quid reddit, magna habenda est gratia Ph. i, 2. 6 Non potest satis pro merito referri gratia Ph. ii, 2. 23 Cum is nihil promereat, postulare id gratiæ apponi sibi A. ii, 1. 31 Haud scio, an uxorem ducat; ac Syro nihil gratiæ Hea. v, 2. 46 Id gratum fuisse advorsum te, habeo gratiam A. i, 1. 85 Jamdudum res reduxit me ipsa in gratiam A. v, 4. 45 Nunc referam gratiam, atque eas itidem fallam, ut? Eu. ii, 3. 93 Adibo, atque ab eo gratiam hanc inibo Eu. iii, 5. 9 Inveniam pol hodie, parem ubi referam gratiam Eu. iv, 4. 52 Spero æternam inter nos gratiam fore Eu. v, 2. 33 Qui referam illi sacrilego gratiam? Eu. v, 3. 2 Bene fecisti: gratiam habeo maxumam Eu. v, 9. 61 Cave, ne falsam gratiam studeas inire Hea. ii, 3. 61 Gratiam habeo Ad. v, 5. 6 Ego lepidus ineo gratiam Ad. v, 7. 16 Omnibus gratiam habeo: et seorsum tibi Ad. v, 9. 14 Iram expedies: rursum in gratiam restitues He. iii, 1. 11 Dis gratiam habeo He. iii, 2. 11 Sine labore hanc gratiam, te, ut sibi des pro illa, nunc rogat He. iii, 3. 30 Nunc tibi me certum est contra gratiam referre He. iv, 2. 7 Evenit? habeo gratiam Dis He. iv, 4. 31 Ut gratiam ineat sine suo dispendio He. v, 2. 29 Referetque gratiam ei He. v, 2. 32 Amo te, et non neglexisse, habeo gratiam Ph. i, 2. 4 Nemo satis pro merito gratiam regi refert Ph. ii, 2. 24 Ego redigam vos in gratiam Ph. v, 7. 73 Redeat sane in gratiam Ph. v, 8. 40 Cum istuc, quod postulo, impetro cum gratia A. ii, 5. 11 Credit, ea me hic restitisse gratia A. ii, 6. 2 Sed ea gratia simulavi, vos ut pertentarem A. iii, 4. 8 Nuptiarum gratia hæc sunt ficta A. v, 1. 17 Sed huc qua gratia te arcessi jussi, ausculta Eu. i, 2. 19 Ego excludor: ille recipitur: qua gratia? Eu. i, 2. 79 Ea gratia secum adduxisse Hea. iv, 5. 20 Credo ea gratia concordes magis fore He. iv, 3. 11 Nunquam animum quæsti gratia ad malas adducam partes He. v, 3. 38 Inter vos sic hæc potius cum bona ut componantur gratia, quam cum mala? Ph. iv, 3. 17 Dis pol habeo gratias A. iv, 4. 31 Magnas vero agere gratias Thais mihi? Eu. iii, 1. 1 Mihi, qui id dedissem consilium, egit gratias Ad. iii, 3. 14 Id quia non est a me factum, agis gratias? Ad. iv, 3. 5 Dis gratias agebat, tempus sibi dari Ph. iv, 2. 6 Dis magnas merito gratias habeo, atque ago Ph. v, 7. 1 Aliquo abjicienda est; si non pretio, at gratiis Ad. iv, 7. 26 Ut phaleratis dictis ducas me, et meam ductes gratiis? Ph. iii, 2. 15

Gratulor. Salutant: ad cœnam vocant: adventum gratulantur Eu. ii, 2. 28 Ohe! jam desine Deos, uxor, gratulando obtundere Hea. v, 1. 6

Gratus, a, um. Memorem me dices esse, et gratum Ad. ii, 2. 43 Id gratum fuisse advorsum te, habeo gratiam A. i, 1. 15 Quam hoc munus gratum Thaidi arbitrare esse? Eu. ii, 2. 44 Te turba evolves, et illi gratum feceris Eu. iv, 4. 56 Tum, cum gratum mihi esse potuit, nolui Hea. ii, 3. 21 Ne id assentandi magis, quam quo habeam gratum, facere existumes Ad. ii, 4. 6 Est istuc datum profecto, ut grata mihi sint, quæ facio, omnia Eu. iii, 1. 6 Cuique erant grata omnia, proterruisti hinc Hea. iii, 1. 36 Eademque ut esset apud te ob hoc quam gratissima Hea. ii, 3. 127

Gravidus, a um. Hæc Andria gravida e Pamphilo est A. i, 3. 11 Virgo ex eo compressu gravida facta est Ad. iii, 4. 29 Hæc se e Pamphilo gravidam dixit esse A. iii, 2. 33 Meministin' me

esse gravidam? Hea. iv, 1. 13 Parturire eam, neque gravidam esse ex te, solus conscius He. iii, 3. 32

Gravis, e. Hui, tam graves (rastros) hos, quæso? Hea. i, 1. 40 Paupertatem una pertulimus gravem Ad. iii, 4. 50 Nunquam tam graves ob hanc inimicitias caperem in nostram familiam Ph. ii, 3. 22 At istuc periculum in filia fieri, grave est A. iii, 3. 34 Usque illud visum est Pamphilo neutiquam grave, donec He. i, 2. 50 Paupertas mihi onus visum est, et miserum, et grave Ph. i, 2. 44 Hæc dum incipias, gravia sunt: ubi cognoris, facilia Hea. v, 5. 14 Quanto tuus est animus natu gravior, ignoscentior Hea. iv, 1. 32 Quasi quicquam in hunc jam gravius dici possiet A. v, 3. 3 Scio, tibi esse hoc gravius multo, ac durius, cui fit Hea. v, 2. 4 Errat longe, qui imperium credat gravius esse, aut stabilius, vi quod fit Ad. i, 1. 41 Quid faceres, si aliud gravius tibi nunc faciundum foret? Ph. i, 4. 30 Mane; nondum audisti, Demea, quod est gravissimum Ad. iii, 4. 22

Graviter. Gravius. Omnes qui amant, graviter sibi dari uxorem ferunt A. i, 2. 20 Adolescentulus sæpe eadem, et graviter audiendo, victus est Hea. i, 1. 62 Advertunt graviter, quæ non censeas Hea. iii, 3. 9 Quid est, quod tam a nobis graviter crepuerunt fores? Hea. iii, 3. 52 Nimis graviter cruciat adolescentulum, nimisque inhumane Hea. v, 5. 1 Quisnam a me pepulit tam graviter fores? Ad. v, 3. 2 Neque adeo clam me est, quam esse eum graviter laturum credam He. ii, 2. 19 Etsi amor me graviter, consuetudoque ejus tenet He. iii, 3. 44 Tibi quoque ædepol iratus sum, Philumena, graviter quidem He. iv, 4. 2 Me miseram! vereor ne illud gravius Phædria tulerit Eu. i, 2. 1 Nolo in illum gravius dicere Ad. i, 2. 60 Oremus: accusemus gravius: denique minitemur He. iv, 4. 95

Gravor. Da veniam Æs. Ne gravare De. Fac, promitte Ad. v, 8. 19

Gremium. Jovem quo pacto Danaæ misisse aiunt quondam in gremium imbrem aureum Eu. iii, 5. 37 Qui se in sui gremio positurum puerum dicebat patris Ad. iii, 2. 35

Grex. Cum per tumultum noster grex motus loco est Ph. Prol. 33 Unum hoc vos oro, ut me in vestrum gregem recipiatis Eu. v, 9. 54 Sin lenis est, ad alium defertur gregem Hea. Prol. 45 Ancillarum gregem ducunt secum Hea. ii, 3. 4 Hercle hic de grege illo est Ad. iii, 3. 8

Gubernatrix. An Fortunam collaudem, quæ gubernatrix fuit? Eu. v, 9. 16

Guberno. Qui eos gubernat animus, infirmum gerunt He. iii, 1. 31

Gynæceum. Ubi in gynæceum ire occipio, puer ad me accurrit Mida Ph. v, 6. 28

H.

Ha. Ha! ha! he! A. iv, 4. 15 Eu. iii, 1. 36. iii, 2. 44. Hea. v, 1. 13. He. v, 4. 22. Ph. ii, 3. 64

Habeo. In memoria habeo A. i, 1. 13 Id gratum fuisse advorsum te, habeo gratiam A. i, 1. 15 Neque pol consilii locum habeo, neque auxilii copiam A. ii, 1. 20 Sat habeo A. ii, 1. 35 Quid agam, habeo A. iii, 2. 18 Propemodum habeo tibi jam fidem A. iii, 4. 7 Hei mihi! cur non habeo spatium, ut? A. iii, 5. 17 Jam hoc opus est. Da. Quin jam habeo. Ch. Quid est? Da. Huic, non tibi habeo, ne erres. Ch. Sat habeo A. iv, 2. 21. 22 Quid veniam? nihil habeo A. iv, 2. 30 Dis pol habeo gratias A. iv, 4. 31 Ni metuam patrem, habeo pro illa re illum quod moneam probe A. v, 4. 15 Habeo alia multa, quæ nunc condonabitur Eu. Prol. 17 Mihi reliquit hæc, quæ habeo, omnia Eu. i, 2. 40 Habeo hic neminem Eu. i, 2. 67 Omnia habeo, neque quicquam habeo Eu. ii, 2. 12 Bene fecisti: gratiam habeo maximam Eu. v, 9. 61 Filium unicum adolescentulum habeo Hea. i, 1. 42 Cui quid respondeam nihil habeo Hea. ii, 1. 12 Habeo aliud, si istud metuis Hea. ii, 3. 97 Euge! habeo optumam (rationem) Hea. iv, 2. 10 Seni nostro fidei nihil habeo Hea. v, 2. 40 Egomet habeo propemodum, quam volo Hea. v, 5. 20 Non necesse habeo omnia pro meo jure agere Ad. i, 1. 26 Unum hoc habeo: vide, si placet Ad. ii, 2. 31 Miseram me! neminem habeo Ad. iii, 1. 4 Gratiam habeo Ad. v, 5. 6 Omnibus gratiam habeo: et seorsum tibi Ad. v, 9. 14 Dis gratiam habeo He. iii, 2. 11 Evenit: habeo gratiam Dis He. iv, 4. 31 Amo te, et habeo gratiam Ph. i, 2. 4 Conclusam hic habeo uxorem sævam Ph. v, 1. 17 Dis magnas merito gratias habeo, atque ago Ph. v, 7. 1 Eho tu impudens, non satis habes, quod? A. iv,

2. 27 Qui habet salem, quod in te est. Th. Habes Eu. iii, 1. 11 Eone es ferox, quia habes imperium in belluas? Eu. iii, 1. 25 Numquid habes, quod contemnas? Eu. iii, 2. 22 Habesne hominem, amabo? Eu. iv, 4. 7 Istam quam habes, unde habes, vestem? Eu. iv, 4. 28 Unde habes? Hea. iv, 1. 41 Tantum sat habes? Hea. iv, 3. 40 Quæris id, quod habes: quod abest, non quæris Hea. v, 4. 16 Habes omnem rem He. i, 2. 119 Quid mulieris uxorem habes? He. iv, 4. 22 Hospitem ecquem Pamphilum hic habes? He. v, 3. 7 Quod habes, ita ut voluisti, uxorem sine mala fama Ph. i, 3. 17 Argentum, quod habes, condonamus te Ph. v, 7. 54 Quos hic noster auctores habet A. Prol. 19 Certe captus est! habet! A. i, 1. 56 Sceleratus Davus si quid consili habet, ut consumat nunc A. i, 1. 133 Hoc male habet virum A. ii, 6. 5 Mihi unus scrupulus etiam restat: qui me male habet A. v, 4. 37 Habet aliud magis ex sese, et majus A. v, 4. 51 Res neque consilium, neque modum habet ullum Eu. i, 1. 13 Neque, præterquam quas ipse amor molestias habet, addas: et illas, quas habet, recte feras Eu. i, 1. 33 Qui habet salem, quod in te est Eu. iii, 1. 10 Sat habet, si tum recipitur Eu. iii, 2. 32 Nunc eo tibi videtur fœdus, quia illam (vestem) non habet Eu. iv, 4. 17 Et habet quod det, et dat nemo largius Eu. v, 9. 48 Habet bonorum exemplum Hea. Prol. 20 Agrum in his regionibus meliorem nemo habet Hea. i, 1. 12 Habet bene ac pudice eductam Hea. ii, 1. 14 Habet patrem quendam avidum Hea iii, 2. 15 Ita ut res sese habet, narrato Hea. iv, 3. 24 Minas decem habet a me filia Hea. iv, 7. 7 Utrum studione id sibi habet, an laudi putat fore? Ad. iii, 3. 28 Virgo nihil habet Ad. iv, 7. 10 Eho tu, an non habet? Pa. Habet He. i, 2. 25. 26 Hæc res non minus me male habet, quam te, gnate mi He. iv, 2. 30 Hic nunc uxorem habet He. v, 1. 18 Non multum habet, quod det, fortasse Ph. i, 2. 95 Duasne is uxores habet? Ph. v, 1. 27 Habet hæc, ei quod, dum vivat, usque ad aurem oggranniat Ph. v, 8. 41 Filius homo adolescens, si habet unam amicam, tu uxores duas? Ph. v, 8. 52 Habemus hominem ipsum Eu. v, 1. 19 Te solum habemus Ad. iii, 4. 10 Tanquam Philosophorum habent disciplinæ ex ipsis vocabula Eu. ii, 2. 32 Quæ nos, nostramque adolescentiam habent despicatam Eu. ii, 3. 92 Quid adhuc habent infirmitatis nuptiæ? He. i, 2. 101 Hi qui minus habent, ut Ph. i, 1. 7 Bene habent tibi principia Ph. ii, 3. 82 Sic habent principia sese, ut dico Ph. iii, 1. 15 Ut meæ res sese habent Ph. v, 4. 1 Quocum tum uno rem habebam hospite Eu. i, 2. 39 Habebam alibi animum amori deditum He. iii, 1. 14 Ibi agrum de nostro patre colendum habebat Ph. ii, 3. 18 Quod habui summum pretium, persolvi tibi A. i, 1. 12 Tamen contemtus abs te: hæc habui in memoria Eu. i, 2. 90 Miser quod habui, perdidi Eu. ii, 2. 6 Forte habui scortum Eu. iii, 1. 34 Alium habui neminem Eu. iv, 4. 13 Quod dicas mihi, iter hac habui: periisti Eu. v, 9. 35 Filium unicum adolescentulum habeo. ah! quid dixi, habere me? immo habui Hea. i, 1. 42 Omnes solicitos habui Hea. iii, 1. 52 Uxorem nunquam habui Ad. i, 1. 19 Eduxi a parvulo: habui, amavi pro meo Ad. i, 1. 23 Nunquam secus habui illam, ac si ex me esset nata He. ii, 3. 6 Quis heri Chrysidem habuit? A. i, 1. 58 Domi habuit, unde disceret Ad. iii, 3. 59 In digito habuit annulum He. iv, 1. 59 Lemni habuit aliam Ph. v, 7. 49 Habebis, quæ tuam senectutem oblectet Ph. ii, 3. 86 Te oblectet! tibi habe Ph. ii, 3. 88 Habeas. Pa. Habeam? A. iv, 1. 25 Tute scis, post illa quam intumum habeam te Eu. i, 2. 48 Potius quam te inimicum habeam Eu. i, 2. 94. 96 Habesne hominem, amabo? Ph. Quidni habeam? Eu. iv, 4. 7 Nunc habeam, nec ne, incertum est Hea. i, 1. 43 Decretum est pati, dum illum modo habeam mecum Hea. iii, 1. 57 Qui vim tantam in me, et potestatem habeam tantæ astutiæ Hea. iv, 3. 32 Omitto (tristitiam), qui quidem te habeam fratrem. Ah! vereor, ne id assentandi magis, quam quo habeam gratum, facere existumes Ad. ii, 4. 4. 6 Satis mihi id habeam supplicii, dum Ad. iii, 2. 15 Utin' eximium neminem habeam? He. i, 1. 9 Est magna, ecastor, gratia de istac re, quam tibi habeam He. v, 1. 14 Otium ab senibus ad potandum ut habeam Ph. v, 5. 3 Habeas. Pa. Habeam? A. iv, 1. 25 Amicam ut habeas prope jam in uxoris loco? Hea. i, 1. 52 Habeas illam, quæ placet Ad. iv, 4. 12 Facturum credo, ut habeas quicum cantites Ad. iv, 7. 32 Non tu hunc habeas plane præsentem Deum? Ph. ii, 2. 31 Priusquam tuum, ut sese habeat, animum ad nup-

tias perspexerit A. ii, 3. 4 Immo habeat: valeat A. v, 3. 18 Ait, si fidem habeat, se iri præpositum tibi Eu. i, 2. 59 Me miseram! forsitan hic mihi parvam habeat fidem Eu. i, 2. 117 Scin' tu, ut tibi res se habeat? Eu. iv, 7. 30 Quid reliqui est, quin habeat Hea. i, 2. 19 Ille ut item contra me habeat, facio sedulo Ad. i, 1. 25 Habeat. in istac finem faciat Ad. v, 9. 40 Is sibi responsum hoc habeat Ph. Prol. 17 Qui gnatum haberem tali ingenio præditum A. i, 1. 71 Rus Sunii ecquod haberem Eu. iii, 3. 13 Mihi, quale ingenium haberes, fuit indicio oratio Hea. ii, 4. 4 Næ me istuc ex te prius audivisse gaudeo, quam argentum haberes Hea. iv, 6. 13 Nemo posset, sat scio, qui haberet, qui pararet alium, hunc perpeti Eu. iii, 2. 35 Prope jam ut pro uxore haberet Hea. i, 1. 46 Omnem rem, quo pacto haberet, enarramus ordine Ad. iii, 3. 11 Non me clam haberet, quod celasse intelligo He. iv, 4. 35 Quem diceret, nisi haberet, cui malediceret? Ph. Prol. 16 Quam ego animo egregie caram pro uxore habuerim A. i, 5. 38 Si quidem istuc impune habueris Eu. v, 7. 18 Pater narravit modo, quo pacto me habueris præpositam amori tuo He. iv, 2. 6 Quem cum istoc sermonem habueris, procul hinc stans accepi He. iv, 3. 1 Nescio, nisi ex ipsa quæras, unde hunc habuerit Hea. iv, 1. 45 Minitemur, si cum illo habuerit rem He. iv, 4. 96 Quid habuisset, cum perit? Eu. iii, 3. 16 Scias posse habere jam ipsum suæ vitæ modum A. i, 1. 68 Comperisse, Pamphilum pro uxore habere hanc peregrinam A. i, 1. 119 Non posse arbitror, neque illum hanc perpetuo habere A. iii, 3. 32 Ut hanc habere studeat cum summo probro? A. v, 3. 10 Sensit me tecum quoque rem habere Eu. i, 2. 58 Sine, illum priores partes hosce aliquot dies apud me habere Eu. i, 2. 72 Spero me habere, qui hunc meo excruciem modo Eu. v, 3. 11 Ah! quid dixi habere me? Hea. i, 1, 42 Suavia in præsentia quæ essent, prima habere Hea. v, 2. 10 Semper parce, ac duriter se habere Ad. i, 1. 20 Qui tibi magis licet meam habere Ad. ii, 1. 25 Unam hanc rem me habere præter alios præcipuam arbitror Ad. ii, 3. 5 Ut hac ille viva posset animum inducere uxorem habere. Pa. Habere autem? He. i, 2. 25 Quam decrerim me non posse diutius habere He. i, 2. 74 Hanc habere orationem mecum a principio institit He. iii, 3. 21 Multo prius scivi, quam tu, illum amicam habere He. iv, 1. 26 Te propter tuam matrem non posse habere hanc uxorem domi He. iv, 4. 56 Bacchidem annulum suum habere He. v, 4. 6 Non fuit necesse habere Ph. ii, 1. 66 Composito factum est, quomodo hanc amans habere posset sine dote Ph. v, 1. 30 Id qua causa clam me habuisse dicam, non scio He. iv, 1. 4 Me segregatum habuisse, uxorem ut duxit, a me Pamphilum He. v, 1. 25 Dixit, jurijurando meo se fidem habuisse He. v, 4. 31 Redeo rursum, male vero me habens Eu. iv, 2. 6 Minus notus, minus amicorum hic habens Eu. iv, 6. 22 Hanc matrem habens talem He. iv, 2. 26 Eum hæc cognovit Myrrhina in digito modo me habentem He. v, 3. 32 Eho, an domi est habiturus? Ad. iii, 3. 35 Credin' te impune habiturum? Eu. v, 2. 13 Quam nunquam est ratus posthac se habiturum He. v, 3. 21 Et habetur, et refertur a me gratia Eu. iv, 6. 12 Hic pro illo munere tibi honos est habitus Eu. v, 7. 22 Non sic ludibrio tuis factis habitus essem He. iv, 1. 11 Ut patrem tuum vidi esse habitum Hea. ii, 4. 22 Dicta est ejus hæc, atque habita est soror A. iv, 5. 14 Nunc, cum sine magno intertrimento non potest haberi Hea. iii, 1. 40 Quam decrerim me non posse diutius habere, eam ludibrio haberi He. i, 2. 74 Si quis quid reddit, magna habenda est gratia Ph. i, 2. 6 Mihi esset spes ostensa hujusce habendæ Ph. v, 4. 8 Ait uterque tibi potestatem ejus habendæ se dare Ph. v, 6. 40 Vapulandum: habendæ compedes Ph. ii, 1. 19 Hæc cum illis sunt habenda, aut illa cum his amittenda Hea. ii, 3. 84

Habitior. Si qua (virgo) est habitior paulo, pugilem esse aiunt Eu. ii, 3. 23

Habito. Unde est? Ch. Tantumdem. Pa. Ubi habitat? Ch. Ne id quidem Eu. ii, 3. 29 Habitat Mileti Ad. iv, 5. 20 Habitant hic quædam mulieres pauperculæ Ad. iv, 5. 13 Ea habitabat Rhodi Eu. i, 2. 27 Aut, ubi habitet, demonstrarier Ph. ii, 1. 76 Ut filius cum illa habitet apud te Ph. v, 7. 41 In hac habitasse platea dictum est Chrysidem A. iv, 5. 1 Rus habitatum abii He. ii, 1. 27 Ex urbe tu rus habitatum migres? He. iv, 2. 13

Habitudo. Quæ habitudo est corporis! Eu. ii, 2. 11

Hac. Sequere hac me intus ad Glycerium nunc A. v, 6. 14 Plenus rima-

rum sum, hac atque illac perfluo Eu. i, 2. 25 Sequere hac Eu. iv, 4. 47. Hea. iv, 4. 21 Vos me hac sequimini Eu. iv, 7. 46 Si dicas mihi, iter hac habui: periisti Eu. v, 9. 35 Ite hac Eu. v, 9. 64 Hac illac circumcursa Hea. iii, 2. 1 Sequere me intro hac Hea. iv, 1. 51 Sequere hac me ocius Hea. iv, 7. 4 Tace modo, ac sequere hac Ad. ii, 4. 16 Præterito hac recta platea sursum. Ubi eo veneris: hac te præcipitato. Hac pergito Ad. iv, 2. 35. 36. 38 Sane hac multo propius ibis Ad. iv, 2. 41 Sequere me ergo hac intro Ad. iv, 3. 18 Hac transfer: unam fac domum Ad. v, 7. 11

Hæreditas. Ea ad hos redibat lege hæreditas He. i, 2. 97 Clamitent, me sycophantam, hæreditates persequi, mendicum A. iv, 5. 20

Hæres. Qui sic sunt, haud multum hæredem juvant He. iii, 5. 10 Satius est, quam te ipso hærede hæc possidere Bacchidem Hea. v, 2. 16

Hæreo. Ipsa est: hæreo Eu. v, 2. 9 Nisi mihi prospicio, hæreo Ph. v, 7. 70 Perii: lingua hæret metu Eu. v, 6. 7 In te omnis hæret culpa sola He. ii, 1. 32 Perfice, ut hæream in parte aliqua tandem apud Thaidem Eu. v, 9. 25 Quin 'pugnus continuo in mala hæreat Ad. ii, 1. 17 Metui, ne hæreret hic Ad. iii, 3. 49

Hæsito. In eodem luto hæsitas Ph. v, 2. 15

Hariolor. Hariolus. Ego hoc hariolor Ad. ii, 1. 48 Non mihi credis? De. Hariolare Ph. iii, 2. 7 Interdixit hariolus Ph. iv, 4. 28

Haruspex. Haruspex vetuit ante brumam aliquid novi negoti incipere Ph. iv, 4. 29

Hau. Hau! metuo Eu. iv, 6. 20

Haud. Haudquaquam. Haud muto factum A. i, 1. 13 Inceptio est amentium, haud amantium A. i, 3. 13 Haud vereor, si A. i, 5. 41 At tu hercle haud quicquam mihi, nisi A. ii, 1. 36 Næ iste haud mecum sentit A. ii, 1. 24 Haud dubium est, quin A. ii, 3. 17 Haud dubium id quidem est A. ii, 3. 25 Fidelem haud ferme mulieri invenias virum A. iii, 1. 2 Hic se ipsus fallit, haud ego A. iii, 2. 15 Haud scio, an, quæ dixit, sint vera A. iii, 2. 45 Haud dubium est mihi, si nolit, quin A. iii, 2. 50 Hoc tempus haud te ulcisci sinit A. iii, 5. 18 Haud istuc dicas, si A. iv, 1. 28 Næ illa illum haud novit A. iv, 4. 33 Haud auspicato huc me attuli A. iv, 5. 12 Illam me credo haud nosse A. v, 4. 49 Haud ita jussi A. v, 4. 52 Conveni hodie, hominem haud impurum Eu. ii, 2. 4 Haud similis virgo est virginum nostrarum Eu. ii, 3. 21 Haud diu est Eu. ii, 3. 67 Perpulchra credo dona, haud nostris similia Eu. iii, 2. 15 Haud convenit una ire cum amica Eu. iii, 2. 41 Certe extrema linea amare, haud nihil est Eu. iv, 2. 13 Eia, haud sic decet Eu. v, 9. 35 Amicum ingenio fretum, haud natura sua Hea. Prol. 24 Næ ille haud scit, quam Hea. ii, 1. 10 Haud stulte sapis Hea. ii, 3. 82 Haud mirabile est Hea. ii, 4. 8 Erat hic anus, haud impura Hea. iv, 1. 16 Haud multum a me aberit infortunium Hea. iv, 2. 1 Ille haud scit Hea. iv, 4. 25 Haud faciam Hea. iii, 1. 7. iv, 5. 49 Illud haud inultum, si vivo, ferent Hea. v, 1. 45 Haud minus ægre patior Hea. v, 2. 5 Etiam haud scio, an uxorem ducat Hea. v, 2. 46 Demea, haud aspexeram te Ad. iii, 3. 19 Haud cito mali quid ortum ex hoc sit Ad. iii, 3. 89 Pol haud paternum istuc dedisti Ad. iii, 4. 4 Haud sic auferent Ad. iii, 4. 7 Haud scio, an illam misere amat Ad. iv, 5. 33 Commissatorem haud sane commodum Ad. v, 2. 8 Servum haud illiberalem præbes te Ad. v, 5. 5 Haud aliter censeo Ad. v, 8. 5 Haud dubium, quin Ad. v, 9. 19 Haud licebat, nisi. Pa. Haud opinor commode He i, 2. 19. 29 Meo labori haud parcens He. ii, 1. 29 Haud equidem dico, mi Laches He. ii, 1. 35 Haud ita decet He. ii, 2. 10 Haud tibi hoc concedo He. ii, 2. 16 Haud pol me quidem He. ii, 3. 5 Haud quidem hercle parvom He. iii, 1. 26 Periisse me una haud dubium est He. iii, 1. 46 Haud tua modestia He. iv, 2. 15 Haud ita est Ph. ii, 1. 35 Haud scio hercle, an mutet animum Ph. v, 2. 9 Haud multo post recipit se intro Ph. v, 6. 39 Haudquaquam etiam cessant Hea. i, 2. 1

Heautontimorumenos. Integram Comœdiam hodie sum acturus Heautontimorumenon Hea. Prol. 5

Hecyra. Hecyra est huic nomen Fabulæ He. Prol. 1 Hecyram ad vos refero He. Alt. Prol. 21

Hegio. Estne hic Hegio tribulis noster? Ad. iii, 3. 84 Abi, atque Hegioni rem omnem narrato ordine Ad. iii, 2. 53 Salvere Hegionem plurimum jubeo Ad. iii, 4. 14

Hei. Heia. Hei vereor, ne quid An-

dria apportet mali A. i, 1. 46 Hei mihi! incertum est quid agam A. i, 5. 28 Hei mihi! vereor dicere A. ii, 1. 22 Hei mihi! A. iii, 5. 16. Hea. ii, 3. 6. v, 2. 15. Ad. i, 2. 44. ii, 2. 34. iii, 4. 6. iv, 7. 35. He. iii, 3. 6. Ph. iv, 3. 66. v, 8. 15 Hei misero mihi! Hea. ii, 2. 5. Ad. ii, 1. 19 Hei, quid stas? lapis! Hea. iv, 7. 3 Hei mihi! quid faciam? Ad. v, 3. 3 Hui! metuo lenonem, ne Ph. iii, 2. 6 Hei! veris vincor Ph. iii, 2. 16 Hei mihi! quam timeo Ph. iv, 3. 2 Hei! video uxorem Ph. v, 3. 14 Heia! ut elegans est! Hea. v, 5. 19 Heia vero! He. ii, 2. 8 Heia! sudabis satis Ph. iv, 3. 23

Helluo. Dicam: gerro iners, fraus, helluo! Hea. v, 4. 10

Hem. Hem A. ii, 3. 9. Eu. iv, 6. 9 Hem, quid est? A. i, 1. 89. i, 2. 13. Ad. ii, 4. 17 Non hercle intelligo. Si. Non? hem! A. i, 2. 23 Facta, transacta omnia. hem! repudiatus repetor A. i, 5. 13 Hem, egone istuc conari queam? A. i, 5. 35 Hem, libero A. ii, 2. 14 Hem, paululum obsoni A. ii, 2. 22 Nihilne? hem! A. ii, 6. 4 Hem, illic est huic rei caput A. ii, 6. 27 Quid dicit? My. Firmavit fidem. Si. Hem! A. iii, 1. 4 Hem! id te oro, ut A. iii, 3. 24 Hem astutias! A. iii, 4. 25 Hem! quid ais, scelus? A. iv, 1. 42 Hem, Pamphile, optime te mihi offers A. iv, 2. 3 Hem! st, mane A. iv, 1. 50 Hem scelera! A. iv, 4. 47 Itane Chrysis? hem! A. iv, 5. 8 Sycophanta. Cr. Hem! A. v, 4. 16 Hem Davom tibi! A. v, 2. 1 Hem, Dromo, Dromo A. v, 2. 19 Hem, perii! A. v, 4. 26 Hem, quo redactus sum! Eu. ii, 2. 6 Hem alterum Eu. iii, 2. 6 Hem eunuchum tibi! Eu. iii, 2. 19 Hem! biduum hic manendum est? Eu. iv, 2. 8 Hem, quæ hæc est fabula? Eu. iv, 4. 22 Principio eam esse dico liberam. Thr. Hem! Eu. iv, 7. 35 Hem! misera occidi Eu. v, 1. 11 Hem! colligavit? Eu. v, 5. 14 Hem, obsecro an is est? Eu. v, 5. 20 Hem! quid? amat? Eu. v, 6. 16 Hem! recipiendum! Eu. v, 9. 42 Hem! tot mea solius soliciti sint causa? Hea. i, 1. 76 Hem! quid? Bacchidem? Hea. ii, 3. 70 Hem! quid dixti? Hea. ii, 3. 99 Syre. Sy. Hem! Hea. iii, 2. 6. iv, 5. 9 Hem! istuc volueram Hea. iv, 8. 26 Hem! desino Ad. i, 2. 57 Hem! sic volo Ad. ii, 1. 15 Heus! heus! Syre. Sy. Hem! quid est? Ad. ii, 4. 17 Hem! mea Sostrata, vide, quam rem agas Ad. iii, 2. 45 Hem! huic mandes, qui Ad. iii, 3. 17. Ph. iv, 4. 7 Filiam ejus virginem vitiavit. De. Hem! Ad. iii, 4. 21 Hem tibi autem. Ct. Quidnam est? Sy. Lupus in fabula Ad. iv, 1. 21 Hem! vide, ut discidit labrum Ad. iv, 2. 20 Hem! virginem ut secum avehat! Ad. iv, 5. 20 Bono animo es: duces uxorem hanc. Æs. Hem! Ad. iv, 5. 62 Hiccine non gestandus in sinu est? hem! Ad. iv, 5. 75 Hem tibi! rescivit omnem rem Ad. v, 3. 4 Hem! duxit He. i, 1. 6 Hem! istoc verbo animus mihi rediit He. iii, 2. 12 Accipe. hem! lectum est Ph. i, 2. 2 Hem! istuc serva Ph. i, 4. 35 Geta? Ge. Hem! An. Quid egisti? Ph. iv, 4. 1 Heus Geta! Ge. Hem tibi! Ph. v, 6. 7 Hem! quid ais? Ph. v, 6. 32. v, 8. 15. 51

Hera. Orare jussit, si se ames, hera, jam ut ad se venias A. iv, 2. 4 Jamdudum hera vos expectat domi Eu. v, 3. 6 Hera in crimen veniet He. iii, 1. 55 Summum bonum esse heræ putavi hunc Pamphilum A. iv, 3. 2 Virginem, quam heræ dono dederat miles, vitiavit Eu. iv, 3. 12 Quod mihique, heræque, filiæque herili est Ad. iii, 2. 3 Cesso herum hoc malo impertiri propere? Ad. iii, 2. 22 Ait, esse vetitum intro ad heram accedere Ph. v, 6. 24 Hera mea, tace; tace obsecro Eu. v, 1. 18 Hera, factum Eu. v, 2. 12 Tibi ab istoc, hera, cavendum intelligo Eu. v, 2. 44 E re nata melius fieri haud potuit, quam factum est, hera Ad. iii, 1. 8 Opportune te obtulisti mihi obviam, hera Ad. iii, 2. 25 Hera, ego hinc ad hos provisam Ad. v, 6. 1 Vereor, hera, ne injuria afficiatur Ph. v, 1. 3

Hercle. Mihi quidem hercle non fit verisimile A. i, 3. 20 Mea quidem hercle certe in dubio vita est A. ii, 2. 10 Certe hercle nunc hic se ipsus fallit, haud ego A. iii, 2. 15 Verum hercle opinor fuisse Phanium A. v, 4. 26 Si quidem hercle possis, nihil prius Eu. i, 1. 5 Nescio hercle Eu. ii, 3. 13. Ph. i, 2. 87 Quodnam quæso, hercle Eu. ii, 3. 64 Sane hercle ut dicis Eu. iii, 5. 59 Perii hercle Eu. v, 2. 66. v, 6. 14. Hea. iv, 4. 14. Ad. ii, 2. 19. Ph. ii, 3. 39 Mulier commoda, et faceta, hæc meretrix, et quidem hercle forma luculenta Hea. iii, 2. 12 Non opus est? Ch. Non hercle vero Hea. iii, 3. 51 Næ ista hercle magno jam conatu magnas nugas dixerit! Hea. iv, 1. 8 Fero hercle vero Hea. iv, 3. 14 Non hercle vero: verum

dico Hea. iv, 5. 18 Id quidem angiportum non est pervium. Sy. Verum hercle Ad. iv, 2. 39 Tuus hercle vero et animo, et natura pater Ad. v, 7. 4 Hercle vero serio, siquidem primam (mammam) dedit Ad. v, 9. 18 Sane hercle homo voluptati obsequens fuit, dum vixit He. iii, 5. 9 Tua quidem hercle certo vita hæc expetenda optandaque est Ph. i, 3. 12 Certe hercle tibi quidem est olim dies præstituta Ph. iii, 2. 38 Sane hercle pulchre suades Ph. iii, 3. 9 Equidem hercle nescio. Ch. Vin' scire? Ph. v, 3. 24 Pene hercle exclamavi gaudio Ph. v, 6. 30 Non hercle ex re istius me instigasti, Demipho Ph. v, 7. 76 passim alibi

Hercules. Qui minus, quam Hercules servivit Omphalæ? Eu. v, 8. 3

Heri. Quis heri Chrysidem habuit? A. i, 1. 58 Quemne ego heri vidi ad vos afferri vesperi? A. iv, 4. 29 Quod heri intromissus non est Eu. i, 2. 3 Heri minas viginti pro ambobus dedi Eu. i, 2. 89 Quem mercatus est heri, senem, mulierem? Eu. ii, 3. 65 Heri aliquot adolescentuli coimus in Piræeo Eu. iii, 4. 1 Sed te miror, Chreme, tam mane heri qui tantum biberis Hea. iii, 2. 8 Heri in vino quam immodestus fuisti! Hea. iii, 3. 7 Heri ea causa rure huc advenit He. i, 2. 115 Heri nemo voluit visentem ad eam te intro admittere? He. ii, 1. 40 Heri nemo voluit Sostratam intro admittere He. iii, 1. 49 Heri Philumenam ad se arcessi hic jussit He. iii, 5. 16 Amicus et popularis Geta, heri ad me venit Ph. i, 1. 2

Herilis. In nuptias conjeci herilem filium A. iii, 4. 23 Video herilem filium minorem huc advenire Eu. ii, 2. 58 Dico, edico vobis, nostrum esse illam herilem filium Eu. v, 5. 29 Herilem filium ejus duxisse audio uxorem Ph. i, 1. 5 Quod mihique, heræque, filiæque herili est Ad. iii, 2. 3

Herus. Herus est, neque provideram A. i, 2. 12 Herus me jussit Pamphilum hodie observare A. ii, 5. 1 Herus uxore excidit A. ii, 5. 12 Herus est, quid agam? A. v, 2. 5 Herus damno auctus est Hea. iv, 1. 15 Meam herus esse operam deputat parvi pretii He. v, 3. 1 Herus adest Ph. i, 4. 7 Herus, si redierit, molendum usque Ph. ii, 1. 18 Herus liberalis est, et fugitans litium Ph. iv, 3. 18 Ut herus his desistat litibus Ph. iv, 3. 29 Interea mittit herus me ad uxorem tuam Ph. v, 6. 30 Heri semper lenitas verebar quorsum evaderet A. i, 2. 4 Nolim, maxume heri causa mei He. iii, 1. 51 Pergin' hero absenti male loqui, impurissime? Ph. ii, 3. 25 Quam subito, hero meo ope vestra hunc onerastis diem! Ph. v, 6. 2 Me, aut herum pessumdabunt A. i, 3. 3. Ph. i, 4. 5 Herum fefelli A. iii, 4. 23 Si forte opus sit ad herum jusjurandum mihi, ut liquido possim A. iv, 3. 13 Tibi ostendam, herum quid sit pericli fallere A. v, 2. 25 Nunquam commodius unquam herum audivi loqui Hea. iii, 2. 48 Incredibile est, quantum herum anteeo sapientia Ph. ii, 1. 17 Si herum insimulabis avaritiæ, male audies Ph. ii, 3. 12 Tibi renuntio, here; futurum, ut sis sciens A. iii, 2. 28 Etiam atque etiam cogita, here Eu. i, 1. 12 Salvum te advenire, here, gaudeo Eu. v, 6. 6 Here, primum te arbitrari, quod res est, velim Eu. v, 6. 9 Here, ne me spectes Eu. v, 6. 18 Atqui nunc, here, hic tibi asservandus est Hea. iii, 3. 32 Here, licetne? Ch. Loquere Hea. v, 2. 20 Here, etiam tu nunc hic stas? He. iii, 4. 16 Here, salve: salvom te advenisse gaudeo Ph. ii, 1. 56 Eho! laudas quæso, heros qui fallunt? Hea. iii, 2. 26

Hesternus, a, um. Quo pacto ex jure hesterno panem atrum vorent Eu. v, 4. 17

Heu. Heu me miserum! A. iv, 1. 22 Heu me miseram! He. ii, 2. 29 Heu me infelicem! He. iii, 1. 2

Heus. Heus puer, dic sodes A. i, 1. 58 Heus, evocate huc Davom A. iii, 3. 47 Heus, proximus sum egomet mihi A. iv, 1. 12 Heus Chreme: quod quæris A. v, 4. 42 Heus tu, hac lege tibi meam astringo fidem Eu. i, 2. 22 Sed heus tu! Eu. ii, 1. 11. iii, 1. 44. Hea. ii, 3. 128 Omnium rerum, heus, vicissitudo est Eu. ii, 2. 45 Heus! heus! tibi dico, Chærea Eu. ii, 3. 45 Heus! jubete istos foras exire Eu. iii, 2. 16 Heus, heus! Py. Ecquis hic? Eu. iii, 3. 24 Heus tu, inquit, Dore Eu. iii, 5. 46 Heus! inquit, puer, Pamphilam arcesse, ut Eu. iv, 1. 10 Heus! negato rursum Eu. iv, 4. 45 Heus! non fit sine periculo facinus magnum Hea. ii, 3. 73 Syre, Syre inquam, heus heus! Syre. Hea. ii, 3. 107 At heus tu! facito dum Hea. iii, 2. 39 Heus Dromo Hea. iv, 4. 21 Heus! heus! Syre. Sy. Hem! quid est? Ad. iv, 4. 17 Heus! heus! Æschinus ego sum Ad. iv, 4. 24 Heus! Syre Ad. v, 2. 1 Heus! Demea, rogat frater, ne abeas Ad. v, 5. 1

Heus! Sostrata He. iii, 2. 4 Quid ais, Myrrhina? heus! tibi dico He. iv, 1. 8 Puer, heus! nemon' huc prodit? Ph. i, 2. 102 Heus tu! cave Ph. ii, 3. 51 Si quid opus fuerit, heus! domo me Ph. ii, 3. 93 Heus! ne filii quidem nostri hoc resciscant, volo Ph. v, 3. 36 Heus Geta! Ge. Hem tibi! Ph. v, 6. 7 Heus! quanta quanta mea paupertas est Ph. v, 7. 10 Heus! Nausistrata, audi Ph. v, 8. 48

Hic. Adverb. Quis hic loquitur? A. i, 5. 32. Eu. i, 2. 6. Hea. iii, 2. 6. Ph. v, 1. 12 Hic reddes omnia consilia incerta ut sient A. ii, 3. 15 Si hic mali est quicquam, hem illic est huic rei caput A. ii, 6. 27 Hic, ubi opus est, non verentur: illic, ubi nihil, ibi verentur A. iv, 1. 13 Tu Mysis, parumper opperire me hic. jam inquam hic adero A. iv, 2. 31. 32 Facile hic plus mali est, quam illic boni A. iv, 3. 5 Hic ego illum contemsi præ me Eu. ii, 2. 8 Ecquis hic? Ch. Ego sum Chremes Eu. iii, 3. 24 Tu, apud nos hic mane, dum Eu. iii, 3. 28 Quisnam hic a Thaide exit? Eu. iii, 4. 7 Ego jamdudum hic adsum Eu. iv, 6. 5 Minus amicorum hic habens Eu. iv, 6. 22 Hic ego ero post principia Eu. iv, 7. 11 Jam frater ipse hic aderit virginis Eu. v, 2. 52 Domi opperiamur potius, quam hic ante ostium? Eu. v, 2. 56 Quem præstolare, Parmeno, hic ante ostium? Eu. v, 6. 5 Fidicinam amat hic Chærea Eu. v, 6. 15 Quem hic ego audio? Eu. v, 9. 30 Agrum in proximo hic mercatus es Hea. i, 1. 2 Est e Corintho hic advena anus paupercula Hea. i, 1. 44 Dionysia hic sunt hodie, apud me sis volo Hea. i, 1. 110 Illam tibi hic ego affuturam hodie scio Hea. i, 2. 2 Vereor, ne mulier me absente hic corrupta sit Hea. ii, 2. 2 Quam ego cum una ancillula hic reliqui Hea. ii, 3. 12 Cedo, quid hic faciet sua? Hea. ii, 3. 92 Hic si quid nobis forte adversi evenerit Hea. ii, 3. 114 Hic ego virum interea opperibor Hea. iv, 1. 6 Hic me magnifice effero Hea. iv, 3. 31 Dic me hic oppido esse invitam Hea. iv, 4. 12 Etiam tecum res hic mihi est? Hea. iv, 4. 20 Ubi Clitipho nunc est? Cl. Eccum hic tibi! Hea. iv, 7. 1 Tu hic nos interea opperibere: nam nihil est, illic quod Hea. iv, 7. 5 Otiose nunc jam illico hic consiste Ad. ii, 1. 2 Hic propter hunc assiste Ad. ii, 1. 15 Metui, ne hæreret hic Ad. iii, 3. 49 Quid tu hic agas? Ad. iii, 3. 79 Utinam hic prope adesset alicubi Ad. iii, 4. 7 Agelli est hic sub urbe paulum Ad. v, 8. 26 Modo quæ narravit mihi hic intus Bacchis? He. i, 2. 23 Hic, animus partim uxoris misericordia devinctus, partim He. i, 2. 92 Multo melius hic quæ fiunt, quam illic, ubi sum, scio He. ii, 1. 20 Illa hic maneret potius He. ii, 1. 25 Quæ hic erant, curares He. ii, 1. 33 Ehem! Parmeno, tun' hic eras? perii! Non visam uxorem, cum in proxumo hic sit ægra? He. iii, 2. 5. 6 Hic video me esse invisam immerito He. iv, 2. 21 Nulla tibi, Pamphile, hic jam consultatio est He. iv, 4. 28 Modo vidi virginem hic viciniæ miseram Ph. i, 2. 45 Quid huic hic est rei? He. v, 3. 9 Valet. hic est Ph. ii, 1. 26 Jam faxo hic aderit Ph. ii, 1. 78. v, 8. 66 Conclusam hic habeo uxorem sævam Ph. v, 1. 17 Hic pulcherrimum facinus audivi Ph. v, 6. 29 Dos hic maneat, Demipho Ph. v, 7. 33 Hiccine libertatem aiunt æquam esse omnibus? Ad. ii, 1. 29 passim alibi

Hic, hæc, hoc. Quos hic noster auctores habet A. Prol. 19 Tu si hic sis, aliter sentias A. ii, 1. 10 Hic vero est, qui si occeperit Eu. ii, 3. 8 Factum hic esse id non negat Hea. Prol. 18 Quisnam hic adolescens est? Hea. ii, 4. 23 Nisi me animus fallit, hic profecto est annulus Hea. iv, 1. 1 Hic per flagitium ad inopiam redigat patrem Hea. v, 1. 56 Estne hic ipsus, de quo agebam? Ad. i, 1. 53 Hic meus amicus illi genere est proxumus Ad. iv, 5. 17 Hic adjutor fuit, hic curavit Ad. v, 9. 11 Mensis agitur hic jam septimus He. iii, 3. 34 Estne hic Stilpho? Ph. v, 1. 13 Quasi tu hujus indigeas patris A. v, 3. 19 Præut hujus rabies quæ dabit Eu. ii, 3. 9 Archonidi hujus filiam Hea. v, 5. 21 Hegioni cognato hujus, rem omnem narrato Ad. iii, 2. 53 Scin' Cratini, hujus ditis, ædes? Ad. iv, 2. 42 Despondit ei gnatam hujus vicini proxumi He. i, 2. 49 Quid ais? Ge. Hujus patrem vidisse me Ph. i, 4. 22 Huic supplicabo: amorem huic narrabo meum A. ii, 1. 12 Necesse est, huic ut subveniat Eu. v, 5. 27 Tibi erunt parata verba: huic homini verbera Hea. ii, 3. 115 Huic nostro tradita est provincia Hea. iii, 2. 5 Ita mihi atque huic sies superstes Hea. v, 4. 7 Huic mandes, si quid recte curatum velis Ad. iii, 3. 18. Ph. iv, 4. 8 Vin' tu huic seni auscultare? Ad. v, 7. 8 Idem nunc huic (amori) operam dabo He. iii, 3. 48 Tibi est dies, quam ad dares huic

(lenoni) præstituta Ph. iii, 2. 89 Qui cum hunc accusant. A. Prol. 18 Ipsum hunc orabo A. ii, 1. 12 Miseret tui me, qui hunc tantum hominem facias inimicum tibi Eu. iv, 7. 32 Monere oportet me hunc vicinum Phaniam Hea. i, 1. 117 Hunc difficilem invitum servaret senem Hea. iii, 2. 24 Hunc majorem (filium) adoptavi mihi Ad. i, 1. 22 Hilarem hunc sumamus diem Ad. ii, 4. 23 Quid sit id, quod solicitere ad hunc modum? He. iv, 4. 54 Nunc amitte, quæso, hunc Ph. i, 2. 91 Quamprimum hoc me libera miserum metu A. ii, 2. 14 Hoc certo scio, neque meo cordi esse quenquam cariorem hoc Phædria Eu. i, 2. 121 Ita mihi atque huic sies superstes, ut ex me, atque ex hoc natus es! Hea. v, 4. 7 Haud cito mali quid ortum ex hoc sit publice Ad. iii, 3. 89 Cogis, ut præsente hoc loquar He. iv, 4. 52 Me cum hoc ipso distædet loqui Ph. v, 8. 22 Hi se ad vos applicant Hea. ii, 4. 13 Non esse horum te arbitror Hea. v, 2. 22 Nam si utrumvis horum tibi visus forem He. iv, 1. 10 Horum me omnium immeritissimo Ph. ii, 1. 60 Ubi ea causa erit ademta his, desinent A. v, 1. 18 Hegio his est cognatus proxumus Ad. v, 8. 24 Quid respondebo his? He. iv, 4. 6 Gaudeo tantam fortunam his esse datam Ph. v, 6. 44 Sequar hos A. iv, 5. 24 Hos consector Eu. ii, 2. 18 Hui, tam graves hos (rastros) quæso? Hea. i, 1. 40 Hinc ad hos provisam Ad. v, 6. 1 Ea ad hos redibat lege hæreditas He. i, 2. 97 Aliquot hos sumam dies Ph. v, 5. 4 Solæ utuntur his reginæ Eu. i, 2. 88 Hæc pudice vitam agebat A. i, 1. 47 Hæc ea est, quam miles ereptum venit Eu. iv, 6. 14 Tanta hæc lætitia oborta est Hea. iv, 3. 2 Dum ægritudo hæc est recens Ad. iii, 2. 14 Quæ hæc amentia est? He. iv, 4. 50 Quanta quanta hæc mea paupertas est Ph. v, 7. 10 Si laudabit hæc, illius formam: tu hujus contra Eu. iii, 1. 54 Hoc primum, ut ne quid hujus rerum ignores Hea. ii, 3. 28 Hujus uxoris est mater Ad. v, 8. 6 Hujus sis veritus fœminæ primariæ Ph. v, 7. 78 Di, date facultatem, obsecro huic pariundi A. i, 4. 6 Ducit secum una virginem dono huic Eu. ii, 1. 23 Nihil istac opus est arte ad hanc rem A. i, 1. 5 Tremo, horreoque, postquam aspexi hanc Eu. i, 2. 4 Minime miror, Clinia hanc si deperit Hea. iii, 2. 14 Hanc clementem vitam urbanam secutus sum Ad. i, 1. 17 Est ad hanc manum sacellum Ad. iv, 2. 37 Ei ludo magistram hanc esse satis certo scio He. ii, 1. 7 Hanc operam tibi dico Ph. i, 2. 12 Hoc in hac re prædico tibi A. i, 1. 19 Nihil est Thaide hac tua, frater, dignius quod ametur Eu. v, 9. 21 Hac quidem causa, qua dixi tibi Hea. i, 1. 35 Quomodo me ex hac expediam turba? Ad. iv, 4. 5 Hunc minime opus est in hac re adesse He. iii, 3. 50 Quid ego ex hac inopia nunc capiam; et quid tu ex hac copia Ph. i, 3. 15 Hæ nuptiæ non apparabantur mihi A. iv, 1. 32 Nunc tibi patent fores hæ Eu. ii, 2. 51 Nisi dum hæ silescunt turbæ Ad. v, 2. 10 Firmæ hæ vereor ut sint nuptiæ He. i, 2. 26 Imprudens harum rerum Eu. i, 2. 56 Harum conditionum utram malis, vide Hea. ii, 3. 85 Has bene ut assimules nuptias A. i, 1. 141 Ad has res quam sit perspicax Hea. ii, 3. 129 Frustra mecum has rationes puto Ad. ii, 1. 54 Neque has respicere Deos opinor He. v, 2. 6 Quid has metuis fores? Ph. v, 1. 16 Quid? tu his rebus credis fieri? Eu. ii, 2. 14 Agrum in his regionibus meliorem nemo habet Hea. i, 1. 11 Ut herus his desistat litibus Ph. iv, 3. 29 Quid hoc? adeon' est demens? A. iii, 1. 10 Quid hoc hominis? Eu. iii, 4. 8 Quid hoc, quod volo? Hea. v, 1. 62 Quid hoc est negoti! hoc est patrem esse? aut hoc est filium esse? Ad. iv, 5. 73 Quid ais? non signi hoc sat est? He. ii, 1. 39 Ei, credo, munus hoc corraditur Ph. i, 1. 6 Quicquid hujus feci, causa virginis feci Eu. i, 2. 122 Etiam hujus generis reliquias restare video! Ad. iii, 3. 90 Si scias, quod donum huic dono contra comparet Eu. ii, 3. 62 Si omnes huic malo salutem quærant Ad. iii, 2. 2 Quod ego huic nunc subito exitio remedium inveniam miser! Ph. i, 4. 23 Neque tu hoc dicas, tibi non prædictum A. i, 2. 34 Mihi hoc negoti ceteri dedere Eu. iii, 4. 6 Hoc ego mali non pridem inveni Hea. ii, 1. 17 Hoc vide! scelus Hea. ii, 3. 74 Edormiscam hoc villi Ad. v, 2. 11 Hoc fructi pro labore ab his fero Ad. v, 4. 16 Omne hoc mater auferet Ph. i, 1. 15 Quid est quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius? A. i, 1. 4 Hoc tempore, obsequium amicos, veritas odium parit A. i, 1. 40 Hice hoc munere arbitrantur suam Thaidem esse Eu. ii, 2. 38 Tibi perdere talentum hoc pacto satius est, quam illo minam Hea. iii, 1. 66 Sed cesso heram hoc malo impertiri propere? Ad. iii, 2. 22 Gaudio hoc falso frui He. v, 4. 2

Hoc (nomine) tu errasti Ph. v, 3. 21 Num videntur convenire hæc nuptiis? A. ii, 2. 29 In amore hæc omnia insunt vitia Eu. i, 1. 14 Hæc cum illis sunt habenda, aut Hea. ii, 3. 84 Hæc fratri mecum non conveniunt Ad. i, 1. 34 Cujus hæc fiunt consilio omnia He. iii, 5. 64 Hæc quam sint suavia Ph. ii, 2. 30 Horum ille nihil egregie præter cetera studebat A. i, 1. 31 Cum tu horum nihil refelles, vincam scilicet Ph. i, 2. 82 Nec tu ea causa minueris hæc, quæ facis A. ii, 3. 18 Qui mihi reliquit hæc, quæ habeo, omnia Eu. i, 2. 40 Ubi video hæc; cœpi cogitare Hea. i, 1. 76 Hæc cum illi, Micio, dico, tibi dico Ad. i, 2. 16 Istos invidos Di perdant! qui hæc libenter nuntiant He. iii, 5. 19 Omnia hæc confingam Ph. i, 2. 80 Me in his deseruisti malis Hea. ii, 3. 17 Illa cum his amittenda sunt Hea. ii, 3. 84 Hominem his verbis sentio mollirier Ph. iv, 3. 27 passim

Hicce, Hæcce, Hocce. Hice hoc munere arbitrantur suam Thaidem esse Eu. ii, 2. 38 Interea moritur cognatus senex horunc' He. i, 2. 97 Tum præterea horunc' amorem distrahi poterin' pati? Ph. iii, 2. 33 Hisce ego non paro me ut rideant Eu. ii, 2. 18 Hisce opera ut data sit Ad. iv, 1. 14 Quid dicam hisce? incertus sum He. iii, 4. 36 Inde hisce ostendam me Ph. v, 6. 52 Sine illum priores partes hosce aliquot dies apud me habere Eu. i, 2. 71 Tu hosce instrue: Ge. Illuc est sapere! ut hosce instruxit, ipsus sibi cavit loco Eu. iv, 7. 11. 12 Num me fefellit, hosce id struere? Hea. iii, 2. 3 Etsi scio, hosce aliquot dies non sentiet Hea. iv, 5. 4 Qui te amat plusquam hosce oculos Ad. v, 7. 5 Adibo hosce Ph. iv, 3. 4 Mene? Ch. Hisce oculis; ne nega Hea. iii, 3. 3 Certum: hisce oculis egomet vidi Ad. iii, 2. 31 Propter hujusce hospitæ consuetudinem? A. ii, 6. 8 Ni mihi esset spes ostensa hujusce habendæ Ph. v, 4. 8 Hisce aliquid esse eventurum mali Eu. v, 6. 29 Hasce ornamentis consequentur alteræ Hea. iv, 7. 9 Horresco semper, ubi pultare hasce (fores) occipio miser Ad. iv, 4. 24 Petito hasce a me decem Ph. iv, 3. 59 Cum scirem infirmas nuptias hasce esse Ph. v, 1. 7 Qui me et se hisce impedivit [illegible]tiis! Ph. ii, 4. 2 Hocce haud dubiu est, quia A. ii, 3. 17 Hisce ego illam dictis ita tibi incensam dabo Ph. v, 7. 91

Hiccine. Hiccine me si imparatum in veris nuptiis adortus esset A. iii, 1. 20 Hiccine est, Simo? A. v, 4. 4 Hiccine non gestandus in sinu est? Ad. iv, 5. 75 Numquid hic confecit? Ph. Hiccine? Ph. iii, 2. 24 Hiccine ut a nobis hoc tantum argenti auferat? Ph. v, 7. 62 Hiccine ut tibi respondeat? Ph. v, 8. 3 Hunccine erat æquum ex illius more vivere, an? Hea. i, 2. 29 Hiscine tu, amabo, non contra insidiabere? He. i, 1. 13 O Jupiter! hoscine mores! Ad. iv, 7. 40 Hæccine ea est? He. v, 2. 5 Hæccine erat ea vilitas? Ph. v, 8. 24 Hanccine ego ut contumeliam in me accipiam? Eu. iv, 7. 1 O Jupiter! hanccine vitam! Ad. iv, 7. 40 Hanccine ego vitam parsi perdere? He. iii, 1. 2 Hæccine erant itiones crebræ? Ph. v, 8. 23 Hoccine est humanum factum? A. i, 5. 1 Hoccin' est credibile? A. iv, 1. 1 Hoccine illo dignum est? Ad. ii, 2. 29 Hoccine sæclum! o scelera! Ad. iii, 2. 6 Hoccine agis, an non? A. i, 2. 15 Hoccine tam audax facinus facere esse ausum? Eu. iv, 3. 2 Hoccine me miserum non licere meo modo ingenium frui! Hea. ii, 4. 21 Hoccine quæsisti, obsecro? Hea. v, 4. 6 Hoccine incipere Æschinum? Ad. ii, 2. 29 Hoccine de improviso mali mihi objici tantum? Ad. iv, 4. 1 Hæccine flagitia! Ad. iii, 3. 25 Hæccine fieri! Ad. iii, 3. 36 Hæccine flagitia facere te! hæc te admittere! Ad. iii, 3. 54

Hilaris. Hilarus. Hilarem hunc sumamus diem Ad. ii, 4. 23. v, 3. 68 Hilarum ac lubentem fac te in gnati nuptiis Ad. iv, 7. 38 Hodie modo hilarum fac te Ad. v, 3. 56 Certe tu quidem pol et multo hilarior Eu. iv, 5. 5

Hinc. Hinc illæ lacrymæ! A. i, 1. 99 Ego hinc me ad forum A. i, 2. 21 Abin' hinc in malam rem A. ii, 1. 17 Fugin' hinc? A. ii, 1. 27 Ut hinc te intro ire jussi A. iii, 4. 21 Quin hinc in pistrinum recta proficiscar via A. iii, 4. 21 Proinde hinc vos amolimini. Quid tu? quo hinc te agis? A. iv, 2. 24. 25 Ex ara hinc sume verbenas tibi A. iv, 3. 11 Hinc ab dextera venire me assimulabo A. iv, 3. 19 Propera adeo puerum tollere hinc ab janua A. iv, 4. 20 Hanc jam oportet in cruciatum hinc arripi A. iv, 4. 47 Illam hinc civem esse aiunt A. v, 1. 14 Is hinc, bellum fugiens, proficiscitur A. v, 4. 32 Propere arcesse, hinc qui auferant eam A. v, 6. 15 Puellam dono dedit, ex Attica hinc arreptam Eu. i, 2. 30 Concedam hinc intro

Eu. i, 2. 126 Conveni mei loci hinc, atque ordinis, hominem Eu. ii, 2. 3 Hoc nunc dicis, ejectos hinc nos Eu. ii, 2. 45 Num quem evocari hinc vis foras? Eu. ii, 2. 52 Ego hinc abeo, tu istam opperire Eu. iii, 2. 41 Procul hinc lubet prius, quid sit, sciscitari Eu. iii, 4. 10 Ego ad cœnam hinc eo Eu. iii, 5. 32 Abi hinc quo dignus Eu. iv, 3. 9 Honeste quomodo hinc abeam, nescio Eu. iv, 4. 49 Dum hinc transcurro ad forum Eu. iv, 6. 25 Ut tu illos procul hinc ex occulto cæderes Eu. iv, 7. 17 Scis eam hinc civem esse? Eu. v, 5. 10 Quidnam properans hinc prosilit? Eu. v, 8. 6 In Asiam hinc abii Hea. i, 1. 59 Eum hinc ejeci miserum Hea. i, 1. 82 Ibo adeo hinc intro: sed quid crepuerunt fores hinc a me? Hea. i, 1. 121. 122 Ego ibo hinc intro: tu vide sis, ne quo hinc abeas longius Hea. i, 2. 37. 38 Ne videat forte hinc te a patre aliquis exiens Hea. ii, 2. 6 Non cogitas hinc longule esse? Hea. ii, 2. 10 Hinc sciri potuit, aut nusquam alibi Hea. ii, 3. 38 Ibo obviam hinc Hea. ii, 3. 99 Cuique erant grata omnia, proterruisti hinc Hea. iii, 1. 37 Dum hinc denuo abeat Hea. iii, 2. 32 Certe concedas hinc aliquo ab ore eorum Hea. iii, 3. 11 Jube hunc abire hinc aliquo. Cl. Quo hinc abeam ego? Hea. iii, 3. 25 Di te eradicent! qui me hinc extrudis Hea. iii, 3. 28 Metuo, ne denuo aliquo extrudar hinc Hea. iv, 6. 5 I tu hinc, quo dignus es Hea. iv, 6. 9 Ad Menedemum hinc pergam Hea. v, 2. 48 Coëmisse, hinc quæ illuc veheres, multa Ad. ii, 2. 17 Eccum Syrum ire video! hinc scibo jam, ubi siet Ad. iii, 3. 7 Cum hinc egens profugiet aliquo militatum Ad. iii, 3. 30 Non tu eum rus hinc modo produxe aiebas? Ad. iv, 2. 21 Ut hinc forte ea ad obstetricem erat missa Ad. iv, 4. 8 Quod hinc accesserit, id de lucro putato esse Ad. v, 3. 30 Cum primo lucu ibo hinc Ad. v, 3. 55 Psaltriam una illuc mecum hinc abstraham Ad. v, 3. 57 Tu hinc isses foras He. ii, 1. 25 Cesso hinc ire intro? He. iii, 1. 44 Aliquo mihi est hinc allegandus He. iii, 3. 54 Quem sermonem habueris, procul hinc stans accepi He. iv, 3. 1 Dic filiæ, rus concessuram hinc Sostratam He. iv, 4. 7 Hinc me conjicerem protinus in pedes Ph. i, 4. 13 Ego Deos Penates hinc salutatum domum devortar Ph. ii, 1. 81 Ab oculis illam in ignotum hinc abducet locum? Ph. iii, 3. 15 Quoquo hinc asportabitur terrarum, certum est persequi Ph. iii, 3. 17 Aufer te hinc Ph. iii, 3. 27 Modo te hinc amove Ph. iii, 3. 34 Petam hinc, unde a primo institui Ph. iv, 2. 14 Hæc hinc facessat Ph. iv, 3. 30 Hinc concedam in angiportum Ph. v, 6. 51 I in malam rem hinc, fugitive! Ph. v, 7. 37 Concede hinc a foribus paululum istorsum Ph. v, 1. 14 Non hoc publicitus scelus hinc deportarier in solas terras? Ph. v, 7. 85. Eamus intro hinc Ph. v, 8. 65 passim alibi

Ho. Ho! tune is eras? Ph. v, 7. 52

Hodie. Si sensero hodie quicquam te fallaciæ conari A. i, 2. 25 Uxorem decrerat dare sese mihi hodie A. i, 5. 3 Daturne illa Pamphilo hodie nuptum? A. ii, 1. 1 Si id facis, hodie postremum me vides A. ii, 1. 22 Ducas volo hodie uxorem A. ii, 3. 14 Herus me jussit Pamphilum hodie observare A. ii, 5. 2 Hodie uxorem ducas, ut dixi, volo A. ii, 5. 7 Si impetro, quid alias malim, quam hodie has fieri nuptias? A. iii, 2. 49 Qui aiebant, hodie filiam meam nubere tuo gnato A. iii, 3. 2 Nec te quivit hodie cogere, illam ut duceres A. iv, 1. 30 Ego pol hodie, si vivo, tibi ostendam A. v, 2. 25 Itane attemperate venit hodie in ipsis nuptiis, ut veniret antehac nunquam? A. v, 4. 13 Ego me turpiter hodie hic dabo Eu. ii, 1. 24 Quædam hodie est ei dono data virgo Eu. iii, 5. 16 Ad nos deductus hodie est adolescentulus Eu. iv, 4. 19 Possumne ego hodie ex te exsculpere verum? Eu. iv, 4. 45 Inveniam pol hodie, parem ubi referam gratiam Eu. iv, 4. 52 Si quicquam hodie hic turbæ cœperis Eu. iv, 7. 30 Thaidi quæ hodie dono data est Eu. v, 5. 9 O populares! ecquis me vivit hodie fortunatior? Eu. v, 9. 1 Integram Comœdiam hodie sum acturus Hea. Prol. 4 Dionysia hic sunt hodie; apud me sis volo Hea. i, 1. 110 Age modo, hodie sero, ac nequicquam voles Hea. ii, 3. 103 Operam daturum, me hodie non posse his dare Hea. iii, 1. 95 Nemo est meorum amicorum hodie, apud quem expromere mea occulta audeam Hea. iii, 3. 13 Invenisti hodie filiam Hea. v, 3. 5 Magis unum instare, ut hodie conficerentur nuptiæ Hea. v, 1. 22 Non committet hodie unquam, iterum ut vapulet Ad. ii, 1. 5 Quem ego hodie toto non vidi die Ad. iv, 1. 11 Nunquam hercle hodie ego istuc committam tibi Ad. iv, 2. 12 Ego te exercebo hodie, ut dignus es Ad. iv, 2. 48 Da te hodie mihi Ad. v, 3. 52 Hodie modo hilarum fac te Ad. v, 3. 56 Con-

stitui me hodie conventurum eum He. iii, 4. 23 Renuntietque hodie mihi, velitne, an non He. iii, 5. 58 Nescis, quantum hodie profueris mihi He. v, 4. 36 Plus hodie boni feci imprudens, quam sciens ante hunc diem unquam He. v, 4. 40 Contumelias nunquam cessavit dicere hodie Ph. ii, 3. 30 Quo evadet hodie? Ph. iv, 3. 21 Nunquamne hodie concedes mihi? Ph. v, 3. 22 An quicquam hodie est factum indignius? Ph. v, 8. 20 passim alibi

Homo. Quis homo est? A. ii, 2. 7. v, 6. 1. v, 6. 10. Eu. v, 6. 6. Ph. ii, 3. 28 Quis homo istuc? A. iv, 1. 39 Reliquit me homo, atque abiit A. iv, 4. 5 Tu pol homo non es sobrius A. iv, 4. 39 Ibi homo cœpit me obsecrare, ut Eu. ii, 2. 30 Homo quatietur certe cum dono foras Eu. ii, 3. 66 Sic homo est, perpaucorum hominum Eu. iii, 1. 18 Homo ipse nusquam est Eu. iii, 4. 5 Num quis hinc me sequitur? nemo homo est Eu. iii, 5. 1 Quis hic est homo? Eu. iv, 4. 9 Quis tu es homo? Eu. iv, 7. 34 Quis homo unquam vidit? Eu. v, 5. 18 Homo sum: humani nihil a me alienum puto Hea. i, 1. 25 Paulo qui est homo tolerabilis Hea. i, 2. 31 Iste homo quam villam demonstravit Charini? Hea. iv, 4. 9 Næ ego fortunatus homo sum! Hea. iv, 6. 21 Nisi caves, tu homo, aliquid gnato conficies mali Hea. v, 3. 1 Si esses homo, sineres nunc facere Ad. i, 2. 27 Tu homo adigis me ad insaniam Ad. i, 2. 31 Ita est homo Ad. i, 2. 63 Intervenit homo de improviso Ad. iii, 3. 53 Ut homo est, ita morem geras Ad. iii, 3. 77 Homo amicus nobis Ad. iii, 3. 86 Homo antiqua virtute, ac fide Ad. iii, 3. 88 Næ, ego homo sum infelix! Ad. iv, 2. 1 Neque fratrem homo vidisse se aiebat quisquam Ad. iv, 6. 5 Quis homo? o Syre noster, salve! Ad. v, 5. 2 Si tu sis homo, hic faciat Ad. v, 8. 11 Frugi homo es Ad. v, 9. 2 Frugi homo est Ad. v, 9. 25 Homo voluptati obsequens fuit, dum vixit He. iii, 5. 9 Ut hominum homo te vivat nusquam quisquam blandior He. v, 4. 21 Homo se fatetur, in via, nescio quam compressisse He. v, 3. 30 Est parasitus quidam, homo confidens Ph. i, 2. 73 Homo jam grandior, pauper, cui opera vita erat Ph. ii. 3. 15 Homo inhumanissimus Ph. iii, 2. 24 Solus est homo amico amicus Ph. iii, 3. 30 A primo homo insanibat Ph. iv, 3. 37 Haud scio hercle, ut homo est, an mutet animum Ph. v, 2. 9 Quis hic homo est? Ph. v, 8. 2 Filius, homo adolescens, si habet unam amicam Ph. v, 8. 52 Neutiquam officium liberi esse hominis puto A. ii, 1. 30 Quid hoc hominis! Eu. iii, 4. 8 O festus dies hominis! Eu. iii, 5. 12 Monstrum hominis! Eu. iv, 4. 29 Quid illuc hominis est? Eu. v, 1. 17 O hominis impudentem audaciam! Hea. ii, 3. 72 Hominis frugi et temperantis functus officium Hea. iii, 3. 19 Quæso, quid tu hominis es? Hea. iv, 8. 6 Pro Jupiter! hominis stultitiam Ad. iii, 3. 13 Nomen nescio illius hominis Ad. iv, 2. 33 Simulare certe est hominis Ad. iv, 7. 16 Hæc magis sunt hominis Ad. iv, 7. 18 Non mediocris hominis hæc sunt officia Ad. v, 9. 9 Non novi hominis faciem He. iii, 4. 25 Nullane in re esse homini cuiquam fidem! A. ii, 5. 14 Perpulisti me, homini adolescentulo filiam ut darem A. v, 1. 9 Di immortales! homini homo quid præstat! Eu. ii, 2. 1 An cuiquam est usus homini, se ut cruciet? Hea. i, 1. 29 Tibi erunt parata verba: huic homini verbera Hea. ii, 3. 115 Vin' tu homini stulto mihi auscultare? Hea. iii, 3. 24 Quamobrem? me rogas? homini! Hea. iv, 5. 32 Homini misero colaphos infregit mihi Ad. ii, 1. 46 Injeci scrupulum homini Ad. ii, 2. 20 Fratrem hinomi nemini esse primarum artium magis principem Ad. ii, 3. 6 Homini illico lacrumæ cadunt Ad. iv, 1. 20 Facilitate nihil esse homini melius Ad. v, 4. 7 Nemini ego plura acerba esse credo ex amore homini unquam oblata He. iii, 1. 1 In arcem transcurso opus est. Par. Cui homini? Pa. Tibi He. iii, 4. 17 Persuasit homini: factum est Ph. i, 2. 85 Adeon' hominem esse invenustum quenquam, ut ego sum? A. i, 5. 10 O hominem audacem! A. iv, 4. 30 Ego commodiorem hominem non vidi A. v, 2. 3 Conveni hodie adveniens hominem haud impurum Eu. ii, 2. 4 Scitum hercle hominem Eu. ii, 2. 23 Uro hominem Eu. ii, 2. 43 Nec quenquam esse ego hominem arbitror Eu. ii, 3. 32 Illumne obsecro inhonestum hominem? Eu. ii, 3. 65 Papæ! jugularas hominem Eu. iii, 1. 27 Dii vostram fidem! hominem perditum miserumque Eu. iii, 1. 28 Deum sese in hominem convertisse Eu. iii, 5. 40 Thais porro instare, ut hominem invitet Eu. iv, 1. 5 Habesne hominem, amabo? Eu. iv, 4. 7 O scelestum atque audacem hominem! Eu. iv, 4. 42 Qualem tu me esse hominem existumes Eu. iv, 6. 20 Si vim faciet, in

jus ducito hominem Eu. iv, 6. 30 Qui hunc tantum hominem facias inimicum tibi Eu. iv, 7. 32 Habemus hominem ipsum Eu. v, 1. 19 Nunquam, pol, hominem stultiorem vidi. at primo callidum et disertum credidi hominem Eu. v, 7. 8. 10 Accipit hominem nemo melius prorsus Eu. v, 9. 52 O hominem felicem! Hea. ii, 3. 139 Quid ego nesciam? hominem pistrino dignum Hea. iii, 2. 19 .Hominem amicum recipere ad te Hea. iii, 3. 6 Non licet hominem esse sæpe ita ut volt Hea. iv, 1. 53 Vah! quenquamne hominem in animum instituere, aut? Ad. i, 1. 13 Volo hominem convenire Ad. i, 2. 74 O hominem impurum! Ad. ii, 1. 29. iii, 2. 6 Hominem istum impurissimum absolvitote Ad. ii, 4. 18 Opperiar hominem hic, ut salutem, et colloquar Ad. iii, 3. 92 Non puduisse verberare hominem senem Ad. iv, 2. 23 Vah! censen' hominem me esse? erravi Ad. iv, 2. 40 Hominem maxumi pretii te esse, judicavi Ad. v, 6. 3 Tu me lapidem, non hominem putas He. ii, 1. 17 Tun' virum me, aut hominem deputas adeo esse? He. iv, 1. 9 Non eum hominem ducerem, nec virum satis firmam gnatæ He. iv, 1. 40 Transdere hominem in otium Ph. Prol. 2 Revocemus hominem Ph. i, 4. 18 Quid cessas hominem adire? Ph. ii, 1. 22 Servom hominem causam orare leges non sinunt Ph. ii, 1. 62 Hominem commonstrarier mihi istum volo Ph. ii, 1. 75 Alere nolunt hominem edacem Ph. ii, 2. 21 Phormio in hac re, strenuum hominem præbuit Ph. iii, 1. 12 Hominem callidiorem vidi neminem : venio ad hominem, ut dicerem Ph. iv, 2. 1. 2 Hominem ad forum jussi opperiri Ph. iv, 2. 8 Prendo hominem solum Ph. iv, 3. 15 Hominem his verbis sentio mollirier Ph. iv, 3. 27 Hominem propero invenire, ut Ph. v, 6. 5 Tantane affectum quenquam esse hominem audacia? Ph. v, 7. 84 Mi homo, quid istuc, obsecro, est? A. iv, 3. 6 Di immortales! homini homo quid præstat! Eu. ii, 2. 1 Quid, homo, inquam, ignavissume? Eu. ii, 2. 8 Quid agis, inquam, homo impudens? Eu. iii, 1. 35 Num formidolosus obsecro es, mi homo? Eu. iv, 6. 18 Hominum homo stultissime Ad. ii, 2. 10 Au! mi homo, sanusne es? Ad. iii, 2. 38 Ha, ha, he! homo suavis Ph. ii, 3. 64 O omnium homo hominum ornatissime! Ph. v, 6. 13 Mi homo, Dii melius duint! Ph. v, 8. 16 Ex homine hunc natum dicas Eu. iii, 2. 7 Mirum, ni illoc homine quoquo pacto opus est Eu. v, 9. 53 Quin habeat, quæ in homine dicuntur bona Hea. i, 2. 20 Homine imperito nunquam quicquam injustius Ad. i, 2. 18 Abs quivis homine, beneficium accipere gaudeas Ad. ii, 3. 1 Multa in homine signa insunt Ad. v, 3. 35 Heia! sudabis satis, si cum illo inceptas homine Ph. iv, 3. 24 Nimirum hic homines frigent Eu. ii, 2. 37 Quot homines, tot sententiæ Ph. ii, 4. 14 Ingenium est omnium hominum proclive ad libidinem A. i, 1, 51 Proh Deum, atque hominum fidem! A. i, 5. 2. 11. Hea. i, 1. 9. He. ii, 1. 1 Id est genus hominum pessimum A. iv, 1. 5 Quid illic hominum litigant! A. iv, 4. 6 More hominum evenit A. v, 6. 3 Est genus hominum, qui Eu. ii, 2. 17 Tum sicubi eum satias hominum, aut negoti si quando odium ceperat Eu. iii, 1. 14 Sic homo est, perpaucorum hominum Eu. iii, 1. 19 Nemo est hominum, quem ego nunc magis cuperem videre, quam te Eu. iii, 5. 18 Egon' formidolosus? nemo est hominum qui vivat, minus Eu. iv, 6. 19 Ita comparatam esse hominum naturam omnium, ut Hea. iii, 1. 97 Voltus quoque hominum fingit scelus Hea. v, 1. 14 Hominum homo stultissime Ad. ii, 2. 10 Nisi si me in illo credidisti esse hominum numero Ad. iv, 3. 3 Ita vita est hominum, quasi, cum ludas tesseris Ad. iv, 7. 21 Ut hominum homo te vivat nusquam quisquam blandior He. v, 4. 21 O omnium homo hominum ornatissime! Ph. v, 6. 13 Audio dici, diem adimere ægritudinem hominibus Hea. iii, 1. 13 Solum unum hoc vitium senectus affert hominibus Ad. v, 3. 47 Non, si capiundos mihi sciam esse inimicos omnes homines A. iv, 2. 12 Tune hic homines adolescentulos in fraudem illicis? A. v, 4. 8 Quid hoc morbi est? adeon' homines immutarier ex amore? Eu. ii, 1. 19 Hic homines prorsum ex stultis insanos facit Eu. ii, 2. 23 Tace tu, quem ego esse infra infimos omnes puto homines Eu. iii, 2. 37 Quos ais homines cessare? Hea. v, 1. 10 Dicunt malevoli, homines nobiles eum adjutare Ad. Prol. 15 Nescis inescare homines, Sannio Ad. ii, 2. 12 Quot me censes homines jam deverberasse usque ad necem? hospites, tum cives? Ph. ii, 2. 13 Per Deos atque homines! Ph. v, 1. 37

Homuncio. Ego homuncio hoc non facerem? Eu. iii, 5. 43

Honeste. Quam in patria honeste

pauper vivere A. iv, 5. 3 Honeste quomodo hinc abeam, nescio Eu. iv, 4. 49 Olim cum honeste potuit, tum non est data Ph. v, 7. 19

Honestus, a, um. Ita me Di ament, honestus est Eu. iii, 1. 21 Honesta oratio est A. i, 1. 114 Erat forma præter cæteras honesta et liberali A. i, 1. 96 Is, ubi hanc forma videt honesta virginem Eu. i, 2. 52 Papæ! facie honesta Eu. ii, 1. 24 Ille erat honesta facie, et liberali Eu. iv, 4. 15 Neque honestum mihi, neque utile virgini est He. i, 2. 76 Id vero neutiquam honestum esse arbitror He. iii, 3. 43

Honos. Hic pro illo munere tibi honos est habitus Eu. v, 7. 22 Cum ego vostri honoris causa repudium alteræ remiserim Ph. v, 7. 35 Ille ubi miser famelicus videt me esse in tanto honore Eu. ii, 2. 29 Quam ego scio esse honore quovis dignam Hea. iv, 3. 9

Hora. Dum hæc dicit, abiit hora Eu. ii, 3. 49 Unam præterea horam ne oppertus sies Ph. iii, 2. 20

Horreo. Horresco. Totus tremo, horreoque Eu. i, 2. 4 Horresco semper, ubi pultare hasce (fores) occipio miser Ad. iv, 4. 24

Horridus, a, um. Capillus passus, nudus pes, ipsa horrida Ph. i, 2. 56

Horsum. Mox noctu te adigent horsum insomnia Eu. ii, 1. 13 Atat! eccum Phidippum, et patrem video. horsum pergunt He. iii, 4. 26

Hortor. Te sedulo et moneo, et hortor, ne He. i, 1. 7

Hortus. Hanc in horto maceriam jube dirui, quantum potest Ad. v, 7. 10

Hospes. Metuo, ut substet hospes A. v, 4. 11 Cliens, amicus, hospes, nemo est vobis? Ad. iv, 1. 18 Meo præsidio atque hospitis A. v, 2. 2 Nunc me hospitem lites sequi A. iv, 5. 15 Callidemidem hospitem Myconium conveni He. iii, 4. 18 Myconium hospitem expecto in arce Callidemidem He. v, 3. 3 Hospitem ecquem Pamphilum hic habes? He. v, 3. 6 Evenit senibus iter, nostro in Ciliciam, ad hospitem antiquom Ph. i, 2. 17 Hunc adoriar hospitem Ph. iv, 2. 15 O optume hospes, pol, Crito, antiquum obtines A. iv, 5. 22 Quecum tum uno rem habebam hospite, abii huc Eu. i, 2. 39 Constitui cum quodam hospite, me esse illum conventuram He. i, 2. 120 Quot me censes homines jam deverberasse usque ad necem? hospites, tum cives? Ph. ii, 2. 14

Hospita. Num illi molestæ quidpiam hæ sunt nuptiæ, propter hujusce hospitæ consuetudinem? A. ii, 6. 8

Hostis. Nupta meretrici hostis est, a viro ubi segregata est He. v, 2. 22

Huc. Mulier quædam ex Andro commigravit huc viciniæ A. i, 1. 43 Dum in dubio est animus, paulo momento huc illuc impellitur A. i, 5. 31 Ut ab illa excludar, huc concludar A. ii, 3. 12 Mox deferent puerum huc ante ostium A. iii, 2. 27 Incommoditas denique huc omnis redit A. iii, 3. 35 Heus, evocate huc Davom A. iii, 3. 47 Atque huc renuntio A. iii, 4. 15 Puer hic unde est? quisve huc attulit? A. iv, 4. 9 Sine me expurgem, atque illum huc coram adducam A. v, 3. 29 Ne expectetis, dum exeant huc A. v, 6. 16 Ego cum illo abii huc Eu. i, 2. 40 Omnia hæc nunc verba huc redeunt denique Eu. i, 2. 78 Quis hic est, qui huc pergit? Eu. ii, 1. 22 Cum huc respicio ad virginem, illa sese interea commodum huc advorterat Huc cum advenio, nulla erat Eu. ii, 3. 50. 51. 53 Huc deducta est ad Thaidem Eu. ii, 3. 60 Procede tu huc Eu. iii, 2. 17 Ubi friget, huc evasit Eu. iii, 3. 11 In medium huc agmen cum vecti, Donax Eu. iv, 7. 4 Pamphilam ergo huc redde Eu. iv, 7. 26 Ut ne viderem, misera huc effugi foras Eu. v, 5. 3 Cesso huc introrumpere? Eu. v, 6. 26 Nisi ubi ille huc salvos redierit meus particeps Hea. i, 1. 98 Huc concessero Hea. i, 1. 122 Hanc secum huc adduxit Hea. iii, 3. 42 Me Syri promissa huc induxerunt Hea. iv, 4. 1 Efferant quæ secum huc attulerunt Hea. iv, 4. 23 Huc est intro latus lectus Hea. v, 1. 30 Amicus me a foro abduxit modo huc advocatum sibi Ad. iv, 5. 12 Neque enim diu huc commigrarunt Ad. iv, 5. 15 Dum cognatus huc illinc veniret Ad. iv, 5. 39 Illinc huc transferetur virgo Ad. iv, 7. 13 Sane nollem huc exitum Ad. v, 1. 13 Multo rectius est, quam puerperam nunc duci huc per viam ægrotam Ad. v, 7. 23 Eho! accede huc ad me: liber esto Ad. v, 9. 13 Cupida eram huc redeundi He. i, 2. 16 Huc transtulit amorem He. i, 2. 94 Huc raro in urbem commeat He. i, 2. 100 Jam ea de causa huc introire nolo He. iii, 2. 13 Tum tu nihil attuliti huc plus una sententia? He. iii, 5. 12 Renumeret dotem huc; eat! He. iii, 5. 52 Percontumax redisti huc nobis He. iii, 5. 54 Huc animum ut adjungas tuum He. iv, 4. 61 Huc

evoca verbis meis He. iv, 4. 98 Quid sit, quapropter te huc foras puerum evocare jussi He. v, 1. 6 Eas ad mulieres huc intro He. v, 1. 27 Sequimini me intro huc ambæ He. v, 2. 27 Nemon' huc prodit? Ph. i, 2. 102 Sophrona modo fratrem huc introduxit Ph. v, 6. 25 Patruus inde huc egreditur foras Ph. v, 6. 28 Accurre huc Ph. v, 7. 90 passim alibi

Hui. Hui, tam cito? ridiculum A. iii, 1. 16 Hui! universum triduum? Eu. ii, 1. 18 Hui! regem elegantem narras Eu. iii, 1. 17 Hem! Ch. Civem Atticam. Thr. Hui! Ch. Meam sororem Eu. iv, 7. 35 Hui! tam graves hos, quæso? Hea. i, 1. 40 Hui, quantam fenestram ad nequitiam patefeceris! Hea. iii, 1. 71 Hui! dubium id est? Hea. iii, 3. 45 Hui! tardus es Hea. iv, 5. 28 Hui! Sy. Metuisti; si? Ad. ii, 2. 8 Est similis majorum suum. Sy. Hui! Ad. iii, 3. 57 Vicit: hui! perfortiter Ad. iv, 2. 28 Hui! dixti pulchre Ph. ii, 1. 72 Hui! perceara est, Phædria Ph. iii, 3. 25 Oi! hui! nimium est Ph. iv, 3. 58

Hujusmodi. Hæc atque hujusmodi sum multa passa Eu. iv, 6. 8 Sæpe ex hujusmodi re quapiam familiaritas conflata est Eu. v, 2. 34 Hujusmodi, obsecro, aliquid repperi Hea. ii, 3. 98 Hujusmodi res semper comminiscere Hea. iv, 6. 8 Nec cum hujusmodi unquam usus venit, ut conflictares malo Ph. iii, 2. 20 Hic me hujusmodi esse sciebat Ph. iii, 2. 44

Humane. Humanitus. Tamen vix humane patitur Ad. i, 2. 65 Ubi rem rescivi, cœpi non humanitus tractare Hea. i, 1. 47

Humanus, a, um. Hoccine est humanum factum aut inceptum! A. i, 5. 1 Humanum est Ad. iii, 4. 25 Jam id peccatum magnum, at humanum tamen Ad. iv, 5. 53 Nonne ea dissimulare nos magis humanum est, quam? He. iv, 1. 38 Hæc ego putabam esse omnia humani ingeni, mansuetique animi officia A. i, 1. 86 Homo sum: humani nihil a me alienum puto Hea. i, 1. 25 Si quid hujus simile forte aliquando evenerit, ut sunt humana Hea. iii, 2. 41

Humerus. Qui non humerum hunc onero pallio Ph. v, 6. 4 Quas matres student demissis humeris esse, vincto pectore Eu. ii, 3. 22

Humilis. Omnibus nobis ut res dant sese, ita magni atque humiles sumus He. iii, 3. 20

Humus. Hunc (puerum) ante januam appone. My. Obsecro, humine? A. iv, 3. 11

Hymenæus. Hoc mihi moræ est, tibicina: et Hymenæum qui cantent. De. Missa hæc face; Hymenæum, turbas, lampadas, tibicinas Ad. v, 7. 7. 9

I.

Jactus. Si illud, quod maxime opus est jactu, non cadit Ad. iv, 7. 22

Jam. Eamus jam nunc intro A. i, 1. 144 Primum jam de amore hoc comperit A. i, 3. 6 Jam primum hæc se gravidam dixit esse A. iii, 2. 32 Aut jam revertere: aut mox noctu te adigent horsum insomnia Eu. ii, 1. 13 Jam tum erat suspicio. Dico jam diu Eu. iii, 3. 8. 12 Consimilem luserat jam olim ille ludum Eu. iii, 5. 39 Jam satis credis sobriam esse me? jam satis certum est? Eu. iv, 4. 36. 37 Jam tum inceperat turba inter eos Eu. iv, 4. 58 Satis diu hoc jam saxum volvo Eu. v, 9. 55 Mihi cum eo jam inde usque a pueritia fuit familiaritas Hea. i, 2. 9 Jam nunc hæc non est tua Hea. ii, 3. 135 Jam primum, interemtam oportuit Hea. iv, 1. 21 Jamne oblitus es? Hea. iv, 8. 7 Jam inde ab adolescentia Ad. i, 1. 16 Otiose nunc jam illico hic consiste Ad. ii, 1. 2 Homo amicus nobis jam inde a puero Ad. iii, 3. 86 Ubi me illic non videbit, jam huc recurret Ad. iv, 2. 10 Jam vero omitte, Demea Ad. iv, 7. 36 Ah! pergisne? De. Jam jam desino Ad. v, 3. 67 Jam pridem equidem audivi He. ii, 1. 22 Jam ut limen exirem, ad genua accidit He. iii, 3. 18 Ille reviviscet jam nunquam He. iii, 5. 15 Erat ei de ratiuncula jam pridem apud me relliquom Ph. i, 1. 3 Postilla jam, ut lubet, ludas licet Ph. ii, 2. 33 Jam a principio Ph. iv, 3. 45 passim alibi

Jamdudum. Jamdudum te amat: jamdudum illi facile fit, quod doleat Eu. iii, 1. 58 Anne abiit jam a milite? Ch. Jamdudum: ætatem Eu. iv, 5. 8 Jamdudum hic adsum Eu. iv, 6. 5 Jamdudum animus est in patinis Eu. iv, 7. 46 Jamdudum, scio, venissent Hea. ii, 2. 1 Te mihi ipsum jamdudum optabam dari Hea. iv, 5. 10 Jamdudum aliquid ruri agere arbitror Ad. iii, 3. 47 Sed eccum ipsum! te jamdudum quæro Ad. iv, 7. 2 Nescio quid jamdudum audio hic tumultuari He. iii, 2. 1 Ah! jamdudum

dixi, idemque nunc dico He. iv, 4. 100 Jamdudum te omnes nos accusare audio Ph. ii, 1. 59 Here, nos jamdudum hic te absentem incusamus Ph. iii, 1. 7 alibi passim

Janua. Ante nostram januam (puerum) appone A. iv, 3. 10 Propera adeo puerum tollere hinc ab janua A. iv, 4. 20

Ibi. Ibi tum filius, una aderat frequens A. i, 1. 79 Ibi tum exanimatus Pamphilus amorem indicat A. i, 1. 104 Non tu ibi (objurgasti) gnatum? A. i, 1. 122 Ubi te non invenio, ibi ascendo in quendam excelsum locum A. ii, 2. 19 Si tu negaris ducere, ibi culpam in te transferet A. ii, 3. 5 Abi intro: ibi me opperire A. iii, 2. 43 Ibi tum eorum impudentissima oratio est A. iv, 1. 10 Illic, ubi nihil opus est, ibi verentur A. iv, 1. 14 Ibi tum matri parvolam puellam dono mercator dedit Eu. i, 2. 28 Ubi miser famelicus videt me tam facile victum quærere: ibi homo cœpit me obsecrare, ut Eu. ii, 2. 30 Submonuit me Parmeno ibi servus Eu. iii, 5. 28 Eamus ad me: ibi proximum est, ubi mutes Eu. iii, 5. 64 Etsi subsensi id, illos ibi esse Hea. iii, 1. 63 Ibi tuæ stultitiæ semper erit præsidium Hea. v, 2. 14 Ibi nunc sum, et usque id egi dudum Hea. v, 3. 30 Ut elegans est! credas animum ibi esse Hea. v, 5. 19 Ibi usque ad necem operiere loris Ad. ii, 1. 28 Ibi angiportum propter est Ad. iv, 2. 37 Ibi est. De. Quid ibi facit? Ad. iv, 2. 45 Quam ibi miseriam vidi! Ad. v, 4. 13 Ibi demum ita ægre tulit, ut ipsam Bacchidem, si adesset, credo, ibi ejus commiseresceret He. i, 2. 53. 54 Ibi continuo Antipho: voltisne eamus visere? Ph. i, 2. 51 Ad lenonem hinc ire pergam: ibi nunc sunt Ph. v, 6. 7 passim alibi

Ibidem. Teque ibidem pervolvam in luto A. iv, 4. 38

Idcirco. Nam idcirco arcessor: nuptias quod mihi apparari sensit A. iv, 2. 7 Idcirco huic nostro tradita est provincia Hea. iii, 2. 5

Idem, Eadem, Idem. Tu tamen idem has nuptias perge facere ita, ut facis A. iii, 2. 41 Idem Menandri Phasma dedit Eu. Prol. 9 Animus te erga idem, ac fuit Hea. ii, 3. 24 Præsens absensque idem erit Ad. i, 1. 48 Idem nunc huic operam dabo He. iii, 3. 48 Idem recepit se intro Ph. v, 6. 39 Ut non cognoscas eundem esse? Eu. ii, 1. 20 Conservis ad eundem istunc præcipio modum Ad. iii, 3. 70 Eodem die istuc verbum vere in te accidit A. v, 3. 14 Viden' me ex eodem ortum loco? Eu. ii, 2. 10 Nolim ceterarum rerum te socordem eodem modo Ad. iv, 5. 61 In eodemque mihi videntur ludo doctæ He. ii, 1. 6 Disciplina est eisdem, munerarier ancillas Hea. ii, 3. 59 Eademque ut esset apud te ob hoc quam gratissima Hea. ii, 3. 127 Fac eadem ut sis porro He. v, 1. 37 At matura, dum lubido eadem hæc manet Ph. iv, 5. 4 In eandem fraudem incides Hea. iii, 1. 33 Eandem illam rationem antiquam obtine Ad. v, 3. 26 In eandem vitam te revolutum denuo video esse He. iv, 4. 69 Cantilenam eandem canis Ph. iii, 2. 10 An ego toties de eadem re audiam? Ad. i, 2. 48 Qua via te captent, eadem ipsos capi? He. i, 1. 16 Judicium de eadem causa iterum ut reddant tibi Ph. ii, 3. 57 Idem si vobis prodest Eu. v, 9. 41 Idem istuc mihi venit in mentem Hea. v, 1. 15 Mihi idem jus æquom est esse Ad. v, 3. 15 Idem hoc argentum ingratiis ei datum erit Ph. v, 6. 48 Veritus sum, Dave, abs te, ne faceres idem, quod A. iii, 4. 3 Idem hoc jam Pyrrhus factitavit Eu. iv, 7. 13 Idem absens facere te hoc vult filius Hea. i, 1. 112 Idem, quod ego, sentit Ad. iv, 2. 29 Quod tu si idem faceres He. ii, 2. 7 Tute idem melius feceris Ph. ii, 3. 79 Eodem ut jure uti senem liceat quo He. Alt. Prol. 2 In eodem luto hæsitas Ph. v, 2. 15 Filium nisi sciret eadem hæc velle? A. iii, 3. 46 Adolescentulus sæpe eadem, et graviter audiendo, victus est Hea. i, 1. 62 Istæc eadem, quæ mihi dixti, tute dicas mulieri Ad. iv, 2. 8 Utin'. omnes mulieres eadem æque studeant, nolintque omnia? He. ii, 1. 2 Tædet jam audire eadem millies Ph. iii, 2. 2

Ideo. Ideo, quia, ut vos mihi domi eritis, proinde ego ero fama foris He. ii, 1. 21

Idoneus, a, um. Itane tandem idoneus tibi videor esse? A. iii, 2. 12 Magis esse illum idoneum Ph. iv, 5. 9 Adeon' videmur vobis esse idonei? A. iv, 4. 18 Quod illa ætas magis ad hæc utenda idonea est Hea. i, 1. 81 Nequeo mearum rerum initium ullum invenire idoneum, unde exordiar He. iii, 3. 1

Igitur. Cur simulas igitur? A. i, 1. 21 Quis igitur relictus est objurgandi locus? A. i, 1. 127 Quid igitur sibi

volt pater? A. ii, 3. 1 Cedo igitur, quid faciam, Dave? A. ii, 3. 9 Quis igitur eum ab illa abstraxit, nisi ego? A. iii, 2. 39 Age igitur, ubi nunc est ipsus? A. iii, 4. 19 Quem ego igitur rogem? A. iv, 4. 10 Cur igitur hic est? A. v, 2. 13 Suamne esse aiebat? Cr. Non. Ch. Cujam igitur? A. v, 4. 29 Quid igitur faciam? non eam? Eu. i, 1. 1 Tum tu igitur paululum da mihi operæ Eu. ii, 2. 50 Unde igitur fratrem meum esse sciebas? Eu. iv, 4. 33 Quis fuit igitur? Eu. v, 1. 7 Quid igitur? Eu. v, 2. 15 He. i, 2. 106 Quid igitur faciam miser? Eu. v, 5. 24 Fratris igitur Thais tota est? Eu. v, 9. 10 Quid igitur dicam tibi, vis! Hea. iv, 6. 14 Frustra sum igitur gavisus miser Hea. iv, 8. 17 Quid igitur facies? Ad. iv, 7. 28 Quid tu igitur lacrumas? He. iii, 2. 20 Tum igitur, dum licet, loquimini mecum Ph. iii, 3. 16 Quid illic tam diu, quæso, igitur commorabare? Ph. iv, 1. 7 Hanc igitur mittimus? ire igitur tibi licet Ph. v, 3. 29. 30 Quid igitur fiet? Ph. v, 7. 31

Ignarus, a, um. Imprudens harum rerum, ignarusque omnium Eu. i, 2. 56 Audi: ne te ignarum fuisse dicas meorum morum Ad. ii, 1. 6 Ignarum censes tuarum lacrumarum esse me? He. iv, 4. 53 Erras tui animi si me esse ignarum putas He. iv, 4. 60 Habet bene ac pudice eductam, ignaram artis meretriciæ Hea. ii, 1. 14

Ignavus. Quo ille abire ignavus possit longius Eu. iv, 3. 20 Adeon' me ignavum putas, ut? A. i, 5. 42 Quid, ignave? peniculon' pugnare cogitas? Eu. iv, 7. 7 Quid homo, inquam, ignavissime? Eu. ii, 2. 8

Ignis. In ignem imposita est: fletur A. i, 1. 102 Quæ sese in ignem injicere voluit, prohibui A. i, 1. 113 Accede ad ignem hunc Eu. i, 2. 5

Ignobilis. Illene indotatam virginem, atque ignobilem daret illi? Ph. i, 2. 70

Ignoro. Erras, si id credis, et me ignoras Hea. i, 1. 53 Isti te ignorabant Eu. v, 1. 59 Ut ne quid hujus rerum ignores Hea. ii, 3. 28 Hæc, dum incipias, gravia sunt: dumque ignores Hea. v, 5. 15 Utin' hæc ignoraret suum patrem! Ph. v, 6. 34 Quia egens relicta est misera, ignoratur parens Ph. ii, 3. 10 Fugitive! etiam nunc credis, te ignorarier? Ph. v, 7. 38

Ignoscens. Quanto tuus est animus natu gravior, ignoscentior Hea. iv, 1. 32 Ignosco. Scio: et pol propterea mage nunc ignosco tibi Eu. v, 2. 40 Neque ignosco, neque promitto quicquam Ph. v, 8. 55 Scilicet istuc factum ignoscam Hea. iv, 1. 34 Difficilem ostendes te esse, et ignosces tamen post Hea. v, 1. 60 Si me vivum vis, pater, ignosce Hea. v, 5. 8 Accusando fieri infectum non potest, ignosce: orat: confitetur Ph. v, 8. 46 Pater, obsecro, ut mihi ignoscas Hea. v, 5. 5 Syro ignoscas volo Hea. v, 5. 22 Tuum est, mihi ignoscere A. iv, 1. 55 Æquum est vos cognoscere, atque ignoscere Eu. Prol. 42 Et cognoscendi, et ignoscendi dabitur peccati locus Hea. ii, 1. 6 Ignotum est: tacitum est Ad. iii, 4. 28 Ut non siet peccato mihi ignosci æquom He. v, 1. 10 Ego, esse in hac re culpam meritam non nego, sed eam, quæ sit ignoscenda Ph. v, 8. 26

Ignotus, a, um. In ignotum hinc abducet locum? Ph. iii, 3. 15 Ego, quæ essem anus deserta, egens, ignota Ph. v, 1. 24

Ilicet. Actum est! ilicet! peristi! Eu. i, 1. 9 Ipsa est: ilicet! Eu. ii, 3. 55 Ilicet: ne te admisce Hea. v, 2. 21 Hoc nihil est, Phædria: ilicet Ph. i, 4. 31

Ilignus. Lectulos in sole ilignis pedibus faciundos dedit Ad. iv, 2. 46

Illac. Plenus rimarum sum, hac atque illac perfluo Eu. i, 2. 25 Hac illac circumcursa Hea. iii, 2. 1

Ille, illa, illud. Horum ille nihil egregie præter cetera studebat A. i, 1. 31 Ego excludor: ille recipitur: qua gratia? Eu. i, 2. 79 Quantum ille potuit cogitare commode Hea. Prol. 14 Ille contra, hæc omnia: ruri agere vitam Ad. i, 1. 19 Ut hac ille viva posset animum inducere uxorem habere He. i, 2. 24 Ille ad famem hunc ab studio studuit rejicere Ph. Prol. 19 Capias tu illius vestem Eu. ii, 3. 78 De illius peccatis plura dicet Hea. Prol. 33 Quid sit! illius opera, Syre, nunc vivo Ad. ii, 3. 8 Quid facias illi, qui dederit damnum aut malum? A. i, 1. 116 Unguibus facile illi in oculos involem venefico! Eu. iv, 3. 6 Interea usque illi de me supplicium dabo Hea. i, 1. 86 Hæc cum illi Micio, dico, tibi dico Ad. i, 2. 16 Haud licebat, nisi præfinito loqui, quæ illi placerent He. i, 2. 20 Illene indotatam virginem daret illi? Ph. i, 2. 71 Si illum objurges, vitæ qui auxilium tulit A. i, 1. 115 Istam times, ne illum talem præripiat tibi Eu. i, 2. 81 Puto

et illum obsequentem, si quis recte aut commode tractaret Hea. i, 1. 100 Tu illum corrumpi sinis Ad. i, 2. 17 Dii illum perduint! He. iii, 4. 27 Videas te, atque illum, ut narras Ph. ii, 3. 21 Ita tum discedo ab illo, ut A. i, 1. 121 Pro illo te ducam Eu. ii, 3. 79 Quid illo facias? Hea. ii, 3. 76 Insaniam profecto cum illo Ad. i, 2. 67 Si cum illo habuerit rem postea He. iv, 4. 96 De illo jam finem faciam dicundi mihi Ph. Prol. 23 Id viso, tun', an illi insaniant A. iii, 3. 3 Tu, Parmeno, huc fac illi adducantur Eu. i, 2. 109 Licere id facere, quod illi fecerunt, putat Hea. Prol. 21 Quod illi maledictum vehemens esse existimant Ad. Prol. 17 Illi mihi dotem jam constituerunt dare Ph. iv, 3. 71 Observabam mane illorum servulos A. i, 1. 56 Tute attente illorum officia fungere Hea. i, 1. 14 Nemo illorum quisquam, scito, ad te venit He. i, 1. 10 Laudem hic ducit maximam, cum illis placet Ad. Prol. 18 Quodne perscripsi porro illis, quibus debui? Ph. v, 7. 30 Ut tu illos procul hinc ex occulto cæderes Eu. iv, 7. 17 Etsi subsensi id quoque, illos ibi esse Hea. iii, 1. 63 Illos duos olim pro re tollebas tua Ad. v, 3. 22 Illos ducere eadem hæc lex jubet Ph. i, 2. 76 Si sumas in illis exercendis, plus agas Hea. i, 1. 22 Hæc illa est misericordia! A. i, 1. 99 Cum huc respicio ad virginem, illa sese huc advorterat Eu. ii, 3. 51 Quod illa ætas magis ad hæc utenda idonea est Hea. i, 1. 81 Hem! numnam illa, quæso, parturit? Ad. iii, 4. 42 Quod si scissem, illa hic maneret potius He. ii, 1. 25 Id illa universum abripiet Ph. i, 1. 11 Illius (Philumenæ) dices culpa factum He. ii, 1. 35 Andriæ illi id erat nomen A. i, 1. 59 Jamdudum illi (Thaidi) facile fit Eu. iii, 1. 58 Anni illi prodita abs te filia est Hea. iv, 1. 26 Huic prorsus illam non dat A. ii, 2. 34 Egone illam? quæ illum? quæ me? Eu. i, 1. 20 Usque dum ille vitam illam colet inopem Hea. i, 1. 84 Minis viginti tu illam emisti Ad. ii, 1. 37 Ille invitus illam duxerat He. i, 2. 67 Qui illam amabat fidicinam Ph. i, 2. 59 Non illa caream, si sit opus, vel totum triduum? Eu. ii, 1. 17 Tu cum illa te intus oblecta interim Ad. ii, 4. 20 Ea res disjunxit illum ab illa He. i, 2. 86 Hinc illæ lacrymæ! A. i, 1. 99 Illæ sunt relictæ Hea. ii, 3. 2 Illæ mulieres sunt ferme, ut pueri, levi sententia He. iii, 1. 32 Ubi illæ sunt? Ph. v, 1. 22 Una illarum propere præcucurrit He. iii, 3. 11 Illis crucibus nunc referam gratiam? Eu. ii, 3. 91 Abi dum tu, Dromo, illis obviam Hea. ii, 3. 3 Illis repudium renuntiet: hanc ducat Ph. iv, 3. 72 Animam relinquam potius, quam illas deseram Ad. iii, 4. 52 Ubi illas reperire possim, cogito Ph. iv, 5. 15 At at! hoc illud est! A. i, 1. 98 Quid illud mali est? Eu. iii, 4. 9 Aut illud falsum est, quod Hea. iii, 1. 12 Nunc illud est Ad. iii, 2. 1 Illud mihi vitium est maximum He. i, 2. 37 Illud durum Ph. ii, 1. 8 Vereor, ne illud gravius Phædria tulerit Eu. i, 2. 1 Ibit ad illud illico, quo Hea. iii, 1. 78 O scelera! illud vide Ad. ii, 2. 20 Illud mihi argentum rursum jube rescribi Ph. v, 7. 28 Tibi perdere talentum hoc pacto satius est, quam illo minam Hea. iii, 1. 66 Illa cum his amittenda sunt Hea. ii, 3. 84 Illa, quæ antehac facta sunt, omitto Ad. i, 2. 6 Spero facile ex illis sese emersurum malis A. iii, 3. 30 passim alibi

Illi pro illic. Ego illi maxumam partem feram Ad. i, 2. 36

Illiberalis. Servom haud illiberalem præbes te Ad. v, 5. 5 Ex illan' familia tam illiberale facinus esse ortum? Ad. iii, 4. 3

Illiberaliter. Factum a vobis illiberaliter Ad. iv, 5. 30 Quam is aspernatur nunc tam illiberaliter Ph. ii, 3. 24

Illic. Adverb. Hic, ubi opus est, non verentur: illic, ubi nihil opus est, ibi verentur A. iv, 1. 14 Facile hic plus mali est, quam illic boni A. iv, 3. 5 Quid illic hominum litigant! A. iv, 4. 6 Mater mea illic mortua est nuper Eu. i, 2. 50 Nam nihil est, illic quod moremur diutius Hea. iv, 7. 6 Quid illic jamdudum gnatus cessat cum Syro? Hea. v, 1. 9 Prius nox oppressisset illic, quam huc revorti posset: ubi me illic non videbit Ad. iv, 1. 9. 10 Quonam? Sy. Illic, ubi etiam caprificus magna est Ad. iv, 2. 38 Neque illic fabrica ulla erat Ad. iv, 6. 4 Eo pacto prorsum illic alligaris filium Ad. v, 3. 58 Illic haud licebat, nisi præfinito loqui He. i, 2. 19 Multo melius hic quæ fiunt, quam illic, ubi sum assidue, scio He. ii, 1. 20 Frustra illic expectet He. iii, 4. 24 Ineptus, dum illic sedeo He. v, 3. 4 Interea dum sedemus illic Ph. i, 2. 41 Quid illic tam diu, quæso, commorabare? Ph. iv, 1. 6

Illic, illæc, illoc. Hem illic est huic rei caput A. ii, 6, 27 Ubi illic est sce-

lus, qui me perdidit? A. iii, 5. 1 Ubi illic est? A. iv, 4. 3 Quis illic est, procul quem video? Ad. iii, 3. 84 Mirum, ni illoc homine quoquo pacto opus est Eu. v, 9. 53 Mihi illæc vere ad rastros res redit Hea. v, 1. 58 Illæc fidem nunc vostram implorat Ad. iii, 4. 43 Nimia illæc licentia evadet in magnum malum Ad. iii, 4. 63 Illanccine mulierem alere? Hea. iv, 5. 3 Illuc est sapere! Eu. iv, 7. 12 Jocon' an serio illæc dicat, nescio Hea. iii, 2. 30

Illicio. Tune hic homines adolescentulos, in fraudem illicis? A. v, 4. 8

Illico. Illicone. Percussit illico animum A. i, 1. 98 Nunc, postquam videt nuptias apparari, missa est ancilla illico A. iii, 2. 34 Is, ubi hanc videt virginem, pretium sperans, illico producit, vendit Eu. i, 2. 53 Quid ille? Th. Mutus illico Eu. iii, 1. 27 Illa illico, ubi me accepit, ad se abducit Eu. iii, 5. 28 Oculi illico effodientur Eu. iv, 6. 2 Inscripsi illico ædes mercede Hea. i, 1. 92 Illico abduxi ad cœnam Hea. i, 3. 8 Æquum esse censent, nos jam a pueris illico nasci senes Hea. ii, 1. 2 Ibit ad illud illico, quo Hea. iii, 1. 78 Abiturum se abs te illico minabitur Hea. iii, 1. 80 Mihi ostendisti, illico, eum esse Hea. iv, 1. 3 Postquam aspexi, illico cognovi Hea. iv, 1. 43 Senex resciscet illico Hea. iv, 3. 19 Bacchis consecuta est illico Hea. v, 1. 32 Otiose nunc jam illico hic consiste Ad. ii, 1. 2 Testes faciet illico, vendidisse me Ad. ii, 1. 49 Argentum annumeravit illico Ad. iii, 3. 15 Homini illico lacrumæ cadunt Ad. iv, 1. 20 Ubi eam vidi, illico accedo Ad. iv, 4. 8 Sensi illico, id illas suspicari Ad. iv, 4. 13 Postquam alienum abs sese videt, magis procax facta illico est He. i, 2. 84 Si quando ad eam accesserat confabulatum, fugere e conspectu illico He. i, 2. 107 Nostra illico it visere ad eam He. i, 2. 113 Servom illico introiisse dicent He. iii, 1. 52 Postquam me aspexere ancillæ advenisse, illico læta exclamant He. iii, 3. 7 Corripui illico me inde lacrumans He. iii, 3. 16 Extimui illico He. v, 3. 26 Revocemus hominem. An. Sta illico Ph. i, 4. 18 Illi datum est argentum? Da. Curavi illico Ph. v, 3. 13 Quid? illicone credere ea oportuit te? Eu. v, 7. 11

Illinc. Grandiuscula jam profecta est illinc A. iv, 5. 19 Ubi poterit, se illinc subducet, scio Eu. iv, 1. 14 Ubi illinc, spero, redieris Ad. ii, 2. 18 Ubi illinc rediero, nihil est Ad. ii, 2. 24 Dum cognatus huc illinc veniret? Ad. iv, 5. 40 Illinc huc transferetur virgo Ad. iv, 7. 13 Vix me illinc abstraxi He. iii, 1. 17

Illiusmodi. Næ illiusmodi jam nobis magna civium penuria est Ad. iii, 3. 87

Illoc. Cum illoc advenio: solitudo ante ostium A. ii, 2. 25

Illuc. Filium perduxere illuc meum A. i, 1. 54 Dum in dubio est animus, paulo momento huc illuc impellitur A. i, 5. 31 Amabo, ut illuc transeas, ubi illa est Eu. iii, 3. 31 Pro illo jubeam me illuc deducier Eu. iii, 5. 24 Accede illuc, Parmeno Ad. ii, 1. 14 Illuc, quæso, redi, quo cœpisti Ad. ii, 1. 36 Coëmisse, hinc quæ illuc veheres, multa Ad. ii, 2. 17 Psaltriam una illuc mecum hinc abstraham Ad. v, 3. 57 Eo recta via equidem illuc Ph. ii, 1. 80

Illudo. Satis superbe illuditis me Ph. v, 7. 22 Dum studeo obsequi tibi, pæne illusi vitam filiæ A. v, 1. 3 Dignam me putas, quam illudas? Hea. iv, 4. 19 Adeon' videmur vobis esse idonei, in quibus sic illudatis? A. iv, 4. 18 Ulciscar; ut ne impune in nos illuseris Eu. v, 4. 20

Illuvies. Una ancillula erat, pannis obsita, neglecta, immunda illuvie Hea. ii, 3. 54

Imber. Jovem quo pacto Danaæ misisse aiunt quondam in gremium imbrem aureum Eu. iii, 5. 37

Imbrus. Interea in Imbro moritur cognatus senex horunc' He. i, 2. 96

Immemor. Quasi exprobratio est immemoris beneficii A. i, 1. 17 Num immemores discipuli? A. iii, 1. 19

Immerens. Inscitum, offerre injuriam tibi me immerenti, iniquom est He. v, 1. 13

Immerito. Suspicio de me incidit: neque ea immerito Ad. iv, 4. 6 Me abs te immerito esse accusatam, resciscea. La. Scio. te immerito? He. ii, 1. 11. 12 Vide, quam immerito ægritudo hæc oritur mihi abs te He. ii, 1. 26 Hic video me esse invisam immerito He. iv, 2. 21 Nec leviorem vobis (gnatum) viderier immerito He. v, 1. 33 Jamdudum te omnes nos accusare audio immerito: et horum me omnium immeritissimo Ph. ii, 1. 60

Immisericorditer. Factum a vobis duriter, immisericorditerque: atque etiam illiberaliter Ad. iv, 5. 29

Immo. Nempe ut curentur recte hæc. Si. Immo aliud A. i, 1. 3 Quid? hoc intellextin'. Da. Immo callide A. i, 2.

30 Immo abi intro: ibi me opperire A. iii, 2. 43 Immo melius, spero A. iii, 5. 12 Immo etiam A. iv, 1. 31. 50. iv, 2. 25 Immo enim nunc quam maxime abs te postulo, ut A. v, 1. 4 Immo vero indignum jam facinus faxo ex me audias A. v, 2. 18 Immo enim vero infeliciter Eu. ii, 3. 37 Immo enim si scias Eu. ii, 3. 63 Ubi? domin'? Ch. Immo apud libertum Discum Eu. iii, 5. 60 Credin'? Gn. Immo certe Eu. iv, 7. 42 Immo habui, Chreme Hea. i, 1. 42 Immo ad tuam matrem abducetur Hea. ii, 3. 94 Immo si scias Hea. iii, 1. 38. iv, 5. 22 Non potest. immo optume Hea. iv, 2. 10 Immo, ut recta via rem narret ordine Hea. iv, 3. 28 Immo, aliis si licet, tibi non licet Hea. iv, 5. 49 Immo abeat multo malo, quovis gentium Hea. v, 1. 55 Immo et ibi nunc sum Hea. v, 2. 30 An dubitas, Clitipho? Ch. Immo, utrum volt Hea. v, 5. 14 Immo hercle extorque Ad. iii, 4. 37 Immo ego ibo Ad. iv, 3. 13 Immo hercle ita nobis decet Ad. v, 8. 5 Non meæ opera, neque pol culpa evenit. La. Immo maxume He. ii, 1. 31 An conveniam modo? Pa. Immo, quod constitui He. iii, 4. 23 Immo vero abi He. iv, 4. 104 Nescis, Parmeno. Par. Immo vero scio He. v, 4. 37 Immo enim nemo satis pro merito gratiam regi refert Ph. ii, 2. 24 Siccine hunc decipis? Do. Immo enimvero hic me decipit Ph. iii, 2. 43 Immo non potuit melius pervenirier eo, quo Ph. iv, 3. 35 Immo etiam dabo, quo magis credas Ph. v, 6. 37 Immo vero uxorem tu cedo Ph. v, 7. 43 Immo, ut meam jam scias sententiam Ph. v, 8. 54 Immo vero pulchre discedo, et probe, et præter spem Ph. v, 8. 58 passim alibi

Immodestus. Vel heri in vino, quam immodestus fuisti! quam molestus! Hea. iii, 3. 7

Immortalis. Pro Deum immortalium! Ph. ii, 3. 4 Di immortales! homini homo quid præstat Eu. ii, 2. 1 Pro Di immortales! Ad. iii, 4. 1. Ph. v, 8. 19

Immortalitas. Mihi immortalitas parta est A. v, 5. 4

Immundus, a, um. Una ancillula erat, pannis obsita, neglecta, immunda illuvie Hea. ii, 3. 54

Immutor. Sinam coactum egestate ingenium immutarier? A. i, 5. 40 Quid hoc morbi est? adeon' homines immutarier ex amore, ut? Eu. ii, 1. 19 Continuo voltum earum sensi immutari omnium He. iii, 3. 9 Non possum immutarier Ph. i, 4. 29 Id mutavit, quia me immutatum videt? A. i, 5. 7 Hæc (forma) ubi immutata est, animum alio conferunt Hea. ii, 4. 10

Imparatus. Ut ne imparatus sim, si adveniat Phormio Ph. ii, 1. 84 Hiccine me si imparatum in veris nuptiis adortus esset! A. iii, 1. 20 Ita nunc imparatum subito tanta te impendent mala Ph. i, 4. 2

Impedimentum. Mihi impedimento estis A. iv, 2. 24

Impedio. Tot me impediunt curæ A. i, 5. 25 Qui me et se hisce impedivit nuptiis! Ph. ii, 4. 2 Viden' me tuis consiliis miserum impeditum esse? Da. At jam expediam A. iii, 5. 11 Impeditum in ea expedivi animum meum He. iii, 1. 17 Tu rem impeditam et perditam restituas? A. iii, 5. 13 Minime mirum, adeo impeditæ sunt Hea. ii, 3. 4

Impello. Olim quidem te causæ impellebant leves, ut He. iii, 4. 12 Quid si reddet? Ge. Tu impulisti Ph. ii, 2. 6 Non impulit me, hæc nunc omnino ut crederem A. iii, 2. 44 Mater quæ te impulit He. iv, 4. 3 Quod ut facerem, egestas me impulit Ph. v, 1. 6 Quam timeo, adventus hujus quo impellat patrem Ph. iv, 3. 3 Qui illum ad laborem impulerim Hea. i, 1. 113 Neu me cupidum eo impulisset, quod Ph. i, 3. 6 Dum in dubio est animus, paulo momento huc illuc impellitur A. i, 5. 31 Hac fama impulsus Chremes, ultro ad me venit A. i, 1. 72 Verum vide; ne impulsus ira prave insistas. Pa. Quibus iris impulsus? He. iii, 5. 34. 35 Forma impulsi nostra, nos amatores colunt Hea. ii, 4. 9

Impendeo. Ita nunc imparatum subito tanta te impendent mala Ph. i, 4. 2

Impendio. Impendio magis animus gaudebat mihi Eu. iii, 5. 39

Impense. Illi invidere misere. verum unus tamen impense Eu. iii, 1. 23 Minus videtis, magis impense cupitis Ad. v, 9. 36

Imperator. Imperatoris virtutem noveram, et vim militum Eu. iv, 7. 8 Haud convenit una ire cum amica Imperatorem in via Eu. iii, 2. 42

Imperitus, a, um. Homine imperito nunquam quicquam injustius Ad. i, 2. 18 Tune hic homines adolescentulos, imperitos rerum, in fraudem illicis? A. v, 4. 8 Neque ita imperita, ut, quid amor valeat, nesciam Eu. v, 2. 42

Imperium. Eone es ferox, quia habes imperium in belluas? Eu. iii, 1. 25 Si meum imperium exsequi voluisses Hea. iv, 1. 22 Errat longe, qui imperium credat gravius esse aut stabilius Ad. i, 1. 41 Nec meum imperium: age, mitto imperium: non simultatem meam revereri saltem? Ph. ii, 1. 2 Mater, cujus sub imperio est, mala Hea. ii, 2. 4 Hem! satis pro imperio! quisquis es Ph. i, 4. 19

Impero. Animo nunc jam otioso esse impero A. v, 2. 1 Jubeo, cogo, atque impero Eu. ii, 3. 97 Sed numquid aliud imperas? Eu. ii, 1. 7 Bonam atque justam rem oppido imperas Hea. iv, 3. 26 Mihi, ne abscedam, imperat Eu. iii, 5. 30 Non imperabat coram, quid A. iii, 2. 10 Quantum imperavi, date A. iii, 2. 4 Imperavi egomet mihi omnia assentari Eu. ii, 2. 21 Quæ volo, simul imperabo Eu. iii, 2. 40 Quod imperabit, facito Hea. iv, 6. 24 Quidvis oneris impone, impera A. v, 3. 26 Pater, omnia faciam: impera Hea. v, 5. 11 Quin tu, quod faciam, impera Ph. i, 4. 46 Ut te cogam, quæ ego imperem, facere He. ii, 2. 2 Sto expectans, si quid mihi imperent Eu. iii, 5. 46 Hoc qui nequit, fateatur se nescire imperare liberis Ad. i, 1. 52

Impertio. Impertior. Plurima salute Parmenonem summum suum impertit Gnatho Eu. ii, 2. 40 Cesso heram hoc malo impertiri propere? Ad. iii, 2. 22

Impetro. Cum istuc, quod postulo, impetro cum gratia A. ii, 5. 11 Orabo gnato uxorem: si impetro A. iii, 2. 48 Postquam eis mores ostendi tuos, impetravi Eu. v, 9. 61 Perpulisti me: impetrasti: incœpi; dum res tetulit A. v, 1. 13 Hunc orabo: huic supplicabo: credo, impetrabo, ut A. ii, 1. 13 Id impetrabis. dixi Ph. ii, 4. 12 Videndum est, ne minus propter iram hanc impetrem, quam possiem He. v, 1. 3 Quid ni? si nihil impetres A. ii, 1. 15 Quod vos jus cogit, id voluntate impetret Ad. iii, 4. 44 Quasi hoc te orando a me impetrare oporteat A. iii, 3. 12 Ego impetrare nequeo hoc abs te biduum? Eu. i, 2. 101 Sinite impetrare me He. Alt. Prol. 44

Impingo. Dicam tibi impingam grandem Ph. ii, 3. 92

Impius. Ubi ego illum scelerosum, misera, atque impium inveniam? Eu. iv, 3. 1

Imploro. Illæc fidem nunc vostram implorat, Demea Ad. iii, 4. 43

Impluvium. In alienas tegulas venisse clanculum per impluvium Eu. iii, 5. 41 Anguis per impluvium decidit de tegulis Ph. iv, 4. 27

Impono. Quidvis oneris impone, impera A. v, 3. 25 Audacissime oneris quidvis impone, et feret Ph. iii, 3. 29 In ignem imposita est: fletur A. i, 1. 102

Importunitas. Importunitatem spectate aniculæ A. i, 4. 4

Importunus. Immo ille fuit senex importunus semper Hea. i, 2. 23

Impotens. Te novi, quam esse soleas impotens Hea. ii, 3. 130 Adeon' impotenti esse animo, ut? A. v, 3. 8

Impotentia. Propter suam impotentiam se semper credunt negligi Ad. iv, 3. 16

Improbus. Tum si quis magistrum cepit ad eam rem improbum A. i, 2. 21 Vitium est oblatum virgini olim ab nescio quo improbo He. iii, 3. 23

Improviso. De improviso nuptiæ A. ii, 2. 23 Quasi de improviso respice ad eum A. ii, 5. 6 Ubi de improviso interventum est mulieri Hea. ii, 3. 40 Intervenit homo de improviso Ad. iii, 3. 53 Hoccine de improviso mali mihi objici tantum? Ad. iv, 4. 1 Gaudeo, tantam fortunam de improviso esse his datam Ph. v, 6. 44

Imprudens. Et me, et te imprudens, perdidi. Ch. Itane imprudens? A. iv, 1. 18. 19 Imprudens harum rerum, ignarusque omnium Eu. i, 2. 56 Præterii imprudens villam Eu. iv, 2. 5 Vide sis, ne quid imprudens ruas Hea. ii, 3. 128 Ne forte imprudens faciam, quod nolit Ad. iv, 5. 77 Hoc imprudens feci He. v, 4. 37 Plus hodie boni feci imprudens, quam sciens ante He. v, 4. 40 Probe horum facta imprudens depinxit senex Ph. ii, 1. 38 Imprudens timuit adolescens Ph. ii, 1. 64 Dolet dictum imprudenti adolescenti et libero Eu. iii, 1. 40 Conveniam Pamphilum, ne de hac re pater imprudentem opprimat A. i, 3. 22 Certo scio, te inscientem, atque imprudentem dicere, ac facere omnia Hea. iv, 1. 20 Scientem, an imprudentem Ph. iv, 3. 55 Eo perperam olim dixi, ne vos forte imprudentes foris effutiretis Ph. v, 1. 18

Imprudenter. Ad flammam accessit imprudentius, satis cum periculo A. i, 1. 103

Imprudentia. Peccatum imprudentia est Poëtæ Eu. Prol. 27

Impudens. Sycophanta impudens Hea. Prol. 28 Adeon' te esse incogitantem, atque impudentem? Ph. iii, 2. 14 Eho tu impudens, non satis habes? A. iv, 2. 27 Quid agis, inquam, homo impudens? Eu. iii, 1. 35 Eho! paululum, impudens? Eu. v, 2. 17 O hominis impudentem audaciam! Hea. ii, 3. 72 Vide! si non, cum aspicias, os impudens videtur Eu. v, 1. 22 Tum istuc os tuum impudens videre nimium vellem Eu. iii, 5. 49 Ibi tum eorum impudentissima oratio est A. iv, 1. 10

Impudenter. Mirum vero, impudenter mulier si facit meretrix? A. iv, 4. 16

Impudentia. Tu sola exorere, quæ perturbes hæc, tua impudentia He. ii, 1. 16

Impulsor. Tum Syrum impulsorem, vah, quibus illum lacerarem modis! Ad. iii, 2. 17 Me impulsore hæc non facit Eu. v, 6. 18 Me impulsore hanc emtam esse ait Ad. iv, 2. 21

Impulsus. Subst. Ubi duxere impulsu vostro, vostro impulsu easdem exigunt He. ii, 1. 45 Impulsu duxisti meo He. iv, 4. 65

Impune. Tune impune hæc facias? A. v, 4. 7 Credin' te impune habiturum? Eu. v, 2. 13 Ulciscar, ut ne impune in nos illuseris Eu. v, 4. 20 Siquidem istuc impune habueris Eu. v, 7. 18 Hoc licet impune facere huic, illi non licet Ad. v, 3. 38 Impune optare istuc licet He. iii, 5. 14 Crederem mihi impunius licere Hea. iii, 2. 49

Impuratus. Impuratus me ille ut etiam irrideat? Ph. iv, 3. 64 Tum hunc impuratum poterimus nostro modo ulcisci Ph. v, 7. 69

Impurus, a, um. Persuasit ille impurus, sat scio Ad. iii, 3. 6 Conveni hodie hominem haud impurum Eu. ii, 2. 4 O hominem impurum! Ad. ii, 1. 29. iii, 2. 6 Impurum vide, quantum valet Ph. v, 7. 92 Hominem istum impurissimum quamprimum absolvitote Ad. ii, 4. 17 Ea serviebat lenoni impurissimo Ph. i, 2. 32 Pergin' hero absenti male loqui, impurissime? Ph. ii, 3. 25 Erat hic Corinthia anus, haud impura Hea. iv, 1. 16

In. In eo disputant A. Prol. 15 Fere in diebus paucis Chrysis moritur A. i, 1. 77 Hanc mihi in manum dat A. i, 5. 62 Sequere me intro, ne in mora illi sis A. iii, 1. 9 Egò in portu navigo A. iii, 1. 22 Id oro te, in commune ut consulas A. iii, 3. 16 In quibus sic illudatis? A. iv, 4. 19 Omnis res est jam in vado A. v, 2. 4 In tempore ipso mihi advenis A. v, 6. 10 In hoc biduum, Thais, vale Eu. i, 2. 110 Sese huc advorterat in nostram plateam Eu. ii, 3. 52 Audieras? Gn. Sæpe; et fertur in primis Eu. iii, 1. 30 Coimus, in hunc diem ut de symbolis essemus Eu. iii, 4. 2 Ut unguibus illi in oculos involem venefico! Eu. iv, 3. 6 Si vim faciet, in jus ducito Eu. iv, 6. 30 Ut contumeliam tam insignem in me accipiam? Eu. iv, 7. 1 Ubi vidi, me in pedes, quantum queo, in angiportum Eu. v, 2. 5. 6 In diem istuc, Parmeno, est fortasse Eu. v, 7. 19 Quæ tot res in unum conclusit diem? Eu. v, 9. 17 Perfice hoc, ut hæream in parte aliqua apud Thaidem Eu. v, 9. 25 Quod agrum in proximo hic mercatus es Hea. i, 1. 2 In Asiam ad regem militatum abiit Hea. i, 1. 65 Servolum ad eam in urbem misit Hea. i, 2. 17 Pessime istoc in te atque in illum consulis Hea. iii, 1. 28 Intendenda in senem est fallacia Hea. iii, 2. 2 Amici quoque res in tuto ut collocetur Hea. iv, 3. 11. 17 Consulere in longitudinem Hea. v, 2. 10 Victus, vestitus, quo in tectum te receptes Hea. v, 2. 15 Eum hic locum sumsit sibi in Adelphos Ad. Prol. 11 Mallem auferre potius in præsentia Ad. ii, 2. 14 Potius, quam venias in periculum Ad. ii, 2. 22 Etiam de sorte nunc venio in dubium miser? Ad. ii, 2. 35 Ah, vereor coram in os te laudare amplius Ad. ii, 4. 5 Ut iram hanc in eos evomam Ad. iii, 2. 14 Capite in terram statuerem Ad. iii, 2. 18 Credo abductum in ganeum aliquo Ad. iii, 3. 5 Dedit in sumtum dimidium minæ Ad. iii, 3. 16 Credebas, illam in cubiculum iri deductum domum? Ad. iv, 5. 60 Interea in angulum aliquo abeam Ad. v, 2. 10 Quæ tibi putaris prima, in experiundo repudies Ad. v, 4. 4 Obsecundare in loco Ad. v, 9. 37 Huc raro in urbem commeat He. i, 2. 100 Non visam uxorem, cum in proximo hic sit ægra? He. iii, 2. 6 De reducenda id facias, quod in rem sit tuam He. iii, 3. 31 Ea me abstinuisse in principio, cum data est He. iii, 3. 51 Tibi id in manu est, ne fiat He. iii, 5. 43 Forma in tenebris nosci non quita est He. iv, 1. 57 Opportune te mihi in ipso tempore ostendis He. iv, 4. 5 Non potest transdere hominem in otium Ph. Prol. 2 In medio omnibus palmam esse positam Ph. Prol. 17 Hinc me conjicerem protinus in pedes Ph. i, 4. 12 In me omnem iram derivem senis? Ph. ii,

2. 9 Ego, quæ in rem tuam sint, ea velim facias. Restitui in integrum, æquom est, et bonum Ph. ii, 4. 9. 11 Dic, quid velis dari tibi in manum? Ph. iv, 3. 29 Præsens quod fuerat malum, in diem abiit Ph. v, 2. 16 Id jus ambula. Ph. In jus! Ph. v, 7. 43. 44 In jus eamus. Ph. In jus! Ph. v, 7. 88 Nisi sequitur, pugnos in ventrem ingere Ph. v, 7. 95 sæpius alibi

Inanis. Laborem inanem ipsus capit He. iii, 2. 9

Inaudio. Ego quoque illam inaudivi fabulam Ph. v, 6. 37

Incedo. Nova nunc religio in te istæc incessit, cedo? A. iv, 3. 15 Virum bonum eccum Parmenonem incedere video Eu. v, 3. 9

Incendo. Loquarne? incendam. taceam? instigem Ph. i, 4. 9 Ut illius animum cupidum inopia incenderet Hea. ii, 3. 126 Incendor ira, esse ausam facere hæc te injussu meo He. iv, 1. 47 Quam id loqui, quo magis lubido frustra incendatur tua? A. ii, 1. 8 Hisce ego illam dictis ita tibi incensam dabo, ut Ph. v, 7. 81

Inceptio. Inceptio est amentium, haud amantium A. i, 3. 13

Incepto. Quid inceptas, Thraso? Eu. v, 8. 1 Heia! sudabis satis, si cum illo inceptas homine Ph. iv, 3. 24 Fabulam inceptat A. v, 4. 22 Quid hæc inceptat? Hea. iv, 4. 12 Vah! vide, quod inceptet facinus Hea. iii, 3. 39

Inceptor. O mearum voluptatum inventor, inceptor, perfector! Eu. v, 9. 5

Inceptum. Hoccine est humanum factum aut inceptum! A. i, 5. 1 Etsi illud inceptum, animi est pudentis signum, et non instrenui Hea. i, 1. 67 Ut te Dii, Deæque, cum tuo istoc invento, cumque incepto perduint! Hea. iv, 6. 7

Incertus, a, um. Quam insistam viam? incertus sum Eu. ii, 3. 4 Postquam acrius pater instat, fecit animi ut incertus foret He. i, 2. 46 Quid dicam hisce? incertus sum He. iii, 4. 36 De uxore incertus sum etiam, quid sim facturus He. iv, 3. 8 Utrum stultitia facere hunc dicam: scientem, an imprudentem: incertus sum Ph. iv, 3. 55 Me certiorem face: ne incertus siem Ph. iv, 3. 70 Ut veni, itidem incertum amisti He. ii, 2. 9 Quod quidem me factum consilii incertum facit Ph. iv, 1. 12 Domum revortor mœstus, atque animo fere perturbato, atque incerto Hea. i, 1. 71 Spe incerta certum mihi laborem sustuli He. Alt. Prol. 9 Filiam ut darem in seditionem, atque incertas nuptias A. v, 1. 11 Hei mihi! incertum est quid agam. My. Misera timeo, incertum hoc quorsum accidat A. i, 5. 29 Nunc habeam, nec ne, incertum est Hea. i, 1. 43 Quia enim incertum est etiam, quid se faciat Hea. i, 2. 14 Incertum est, quid agam Ph. ii, 1. 9 Quæ nunc sunt certa ei consilia, incerta ut sient A. ii, 3. 16 Incerta hæc si tu postules ratione certa facere, nihilo plus agas, quam Eu. i, 1. 16 Incertior sum multo, quam dudum Ph. ii, 4. 19

Incido. Redeunti ex ipsa re mihi incidit suspicio A. ii, 2. 22 Qui isthæc tibi incidit suspicio? A. iii, 2. 21 Verum, ut aliud ex alio incidit Hea. iii, 3. 37 Tanta nunc suspicio de me incidit Ad. iv, 4. 5 Jocularium in malum insciens pæne incidi A. iv, 4. 43 Ego in eum incidi infelix locum, ut Ph. i, 3. 23 In eandem fraudem, ex hac re, atque ex illa, incides Hea. iii, 1. 33 Quodcumque inciderit in mentem, volet Hea. iii, 1. 75 Utinam ne Phormioni id suadere in mentem incidisset Ph. i, 3. 5 Ut nunquam ulla amori vestro incidere possit calamitas Hea. ii, 4. 15

Incipio. Vos semotæ: nos soli: incipit A. i, 5. 50 Narrationis incipit mihi initium A. iv, 2. 26 Cujus causa hæc incipit A. iv, 4. 33 Incepi: dum res tetulit A. v, 1. 13 Hac illi spe hoc inceperunt! Ad. ii, 2. 19 Jam tum inceperat turba inter eos Eu. iv, 4. 56 Quid faciam miser? quidve incipiam? Eu. v, 5. 25 Quid, si hoc nunc sic incipiam? nihil est Hea. iv, 2. 9 Verum si incipies, neque pertendes naviter Eu. i, 1. 6 Itane idoneus tibi videor esse, quem tam aperte fallere incipias dolis? A. iii, 2. 13 Hæc, dum incipias, gravia sunt Hea. v, 5. 14 An me (laudem,) qui ausus sim incipere? Eu. v, 9. 15 Quod sensisti illos me incipere fallere Hea. iii, 1. 86 Hoccine incipere Æschinum? Ad. ii, 2. 29 Haruspex vetuit aliquid novi negoti incipere Ph. iv, 4. 29 Turpe inceptu est Ph. ii, 4. 16 Quidnam incepturus? A. iv, 3. 8 Quæ (amicitia) incepta a parvis, cum ætate accrevit simul A. iii, 3. 7 Sine! inceptum est: perfice hoc mihi perpetuo Hea. iv, 8. 22 Nuptiarum gratia hæc sunt ficta, atque incepta A. v, 1. 17 In re incipiunda ad defendendam noxiam Ph. i, 4. 48

Inclementer. Tum si quis est, qui

dictum in se inclementius existimabit esse Eu. Prol. 4

Incogitans. Quod ni fuissem incogitans Ph. i, 3. 3 Adeon' te esse incogitantem, atque impudentem, ut? Ph. iii, 2. 14

Incolumis. Posthac incolumem sat scio fore me A. iii, 5. 5 Parentes, patriam incolumem Hea. i, 2. 20

Incommode. Incommode hercle. Ch. Immo infeliciter Eu. ii, 3. 37 Quia tam incommode illis fors obtulerat adventum meum He. iii, 3. 10 Incommode mihi nuptiis evenit He. v, 3. 40

Incommoditas. Incommoditas denique huc omnis redit A. iii, 3. 35 Quot incommoditates in hac re accipies, nisi caves? Hea. v, 1. 59

Incommodo. Magis id adeo, mihi ut incommodet, quam ut obsequatur gnato A. i, 1. 135

Incommodum. Mihi veniebat in mentem ejus incommodum Ph. iv, 3. 47 Hic tibi nihil est quicquam incommodi He. iii, 3. 40 Meditata mihi sunt omnia mea incommoda Ph. ii, 1. 18 Incommoda, atque injurias viri omnes ferre He. i, 2. 90 Multa ex quo fuerint commoda, ejus incommoda æquom est ferre He. v, 3. 42 Ex incommodis alterius sua ut comparent commoda? A. iv, 1. 3

Incommodus, a, um. Non tute incommodam rem, ut quæque est, in animum inducas pati? He. iv, 2. 27 Non dici potest, quam re ipsa navigare incommodum est He. iii, 4. 3 Hoc ego proferre, incommodum mihi esse arbitror He. i, 2. 78 Ain' tu, tibi hoc incommodum evenisse iter? He. iii, 4. 1 Incommoda alia sunt dicenda, Parmeno Eu. ii, 3. 38

Incredibilis, e. Incredibili re, atque atroci percitus He. iii, 3. 17 Vin' me istuc tibi, etsi incredibile est, credere? Hea. iv, 1. 11 Præter spem, atque incredibile hoc mihi obtigit Ph. ii, 1. 9 Incredibile est, quantum herum anteeo sapientia Ph. ii, 1. 17 Incredibilia Parmeno modo quæ narravit Eu. v, 9. 19

Incurvus. Accurrit ad me, incurvus, tremulus, labiis demissis, gemens Eu. ii, 3. 44

Incuso. Quid me incusas, Clitipho? Hea. v, 2. 7 Nos jamdudum hic te absentem incusamus, qui abieris Ph. iii, 1. 7 Ferme eadem, quæ tute dudum coram me incusaveras Ph. v, 7. 21

Inde. Redeo inde iratus A. i, 1. 110 Si te inde exemerim, ego pro te molam A. i, 2. 29 Puerum inde abiens conveni Chremis A. ii, 2. 31 Parasiti personam inde ablatam et Militis Eu. Prol. 26 Ecqua inde parva perisset soror? Eu. iii, 3. 15 Inde ad jurgium Eu. iv, 1. 12 Cum inde abeo, jam tum inceperat turba Eu. iv, 4. 58 Inde omnibus signum dabo Eu. iv, 7. 11 Inde item in (angiportum) aliud, inde in aliud Eu. v, 2. 6. 7 Hæc inter nos nuper notitia admodum est: inde adeo, quod Hea. i, 1. 2 Jam inde usque a pueritia Hea. i, 2. 9 Jam inde ab adolescentia Ad. i, 1. 16 Inde ego hunc majorem adoptavi mihi Ad. i, 1. 22 Homo amicus nobis jam inde a puero Ad. iii, 3. 86 Corripui illico me inde lacrumans He. iii, 3. 17 Inde est cognitio facta He. v, 3. 33 Filium inde hunc natum He. v, 3. 34 Dum inde iret domum Ph. i, 2. 40 Neque quo modo me inde extraham Ph. i, 4. 3 Inde ibo ad forum Ph. ii, 1. 82 Patruus interea inde huc egreditur foras Ph. v, 6. 38 Inde hisce ostendam me Ph. v, 6. 52 Inde filiam suscepit jam unam Ph. v, 8. 18

Indicium. Nam mihi, quale ingenium haberes, fuit indicio oratio Hea. ii, 4. 4 Indicio de se ipse erit Ad. Prol. 4 Id anus fecit indicium mihi Ad. iv, 4. 7 Id nunc res indicium hæc facit He. iv, 1. 31 Egomet meo indicio, miser hodie perii Eu. v, 7. 23 Cum illi pericli nihil ex indicio siet? He. iii, 1. 6

Indico. Qui stultum adolescentulum nobilitas flagitiis, et eundem indicas Eu. v, 7. 21 Bene dissimulatum amorem et celatum indicat A. i, 1. 105 Num ejus color pudoris signum indicat? A. v, 3. 7 Res ipsa indicat Eu. iv, 3. 16. iv, 4. 38. Ad. iii, 2. 40 Quod te scire, ipsa indicat res He. iii, 3. 35 Res indicabit Eu. iii, 2. 16 Ni miserum insuper etiam patri indicares Eu. v, 7. 13 Hic prius se indicarit, quam ego argentum effecero He. iii, 3. 23 Quæ cupiebat de sorore ejus indicare Eu. iv, 1. 7 Id nosmet ipsos indicare, placabilius est Ph. v, 7. 68 Non me hanc rem patri, ut ut erat gesta, indicasse? Ad. iv, 4. 20 Indicans, te amare, et ferre non posse Eu. i, 1. 8

Indicens. Indictus. Non me indicente hæc fiunt Ad. iii, 4. 62 Quod dictum, indictum est Ph. v, 7. 58

Indicus. Elephantis quem Indicis præfecerat Eu. iii, 1. 23

Indigeo. Quasi tu hujus indigeas patris A. v, 3. 19

Indigne. Facis adeo indigne injuriam illi Hea. iii, 3. 4 Cui miseræ indigne per vim vitium obtulerat Ad. iii, 2. 10 Illi miseræ, indigne factam injuriam contexeris He. iii, 3. 41 Vereor, hera, ne indigne injuria afficiatur Ph. v, 1. 3 An quicquam hodie est factum indignius? Ph. v, 8. 20 Clamant omnes, indignissime factum esse Ad. i, 2. 11

Indignus, a, um. Nam etsi ego digna hac contumelia sum maxime, at tu indignus, qui faceres tamen Eu. v, 2. 27 Jusjurandum dabitur, te esse indignum injuria hac Ad. ii, 1. 12 Nunc non credis, indignis nos esse irrisas modis? Eu. iv, 4. 43 Indignis cum egomet sim acceptus modis Ad. ii, 1. 12 Conscia mihi sum, neque rem ullam intercessisse, illa aut me indignam Ad. iii, 2. 51 Sese esse indignam deputat matri meæ cui concedat He. iii, 5. 27 Absenti tibi te indignas, seque dignas contumelias nunquam cessavit dicere Ph. ii, 3. 29 Facinus indignum! Ad. iv, 5. 35 Quam indignum facinus! Ph. iii, 2. 26 Facinus indignum, sic circumiri! Ph. iv, 3. 8 Adeon' hoc indignum tibi videtur? Ph. v, 8. 51 Venit Chremes postridie ad me, clamitans, indignum facinus! A. i, 1. 118 Indignum jam facinus faxo ex me audias A. v, 2. 13 O indignum facinus! Eu. i, 1. 25 O facinus indignum! Ad. ii, 1. 19. He. iii, 3. 16 Facinus indignum! Ad. iii, 4. 1 Facinus indignum, et malum! Ph. v, 8. 19 Quæ futura exempla dicunt in eum indigna? Eu. v, 5. 4 Hæc te admittere indigna genere nostro! Ad. iii, 3. 55

Indiligens. Indiligenter. Vereor, ne indiligens nimium sies Ad. iv, 5. 50 Pol mei patris bene parta indiligenter tutatur Ph. v, 3. 5

Indotatus, a, um. Primum indotata est Ad. iii, 2. 47 Virgo nihil habet Et ducenda indotata est? Ad. iv, 7. 11 Illene indotatam virginem, atque ignobilem daret illi? Ph. i, 2. 70 Vos me indotatis modo patrocinari fortasse arbitramini: etiam dotatis soleo Ph. v, 7. 45

Induciæ. In amore hæc insunt vitia: induciæ, bellum, pax rursum Eu. i, 1. 15

Induco. Mea sic est ratio, et sic animum induco meum Ad. i, 1. 43 Quæ dicis, omnia esse, ut dicis, animum induco He. ii, 2. 22 Eum esse quæstum, in animum induxi, maximum Hea. Prol. 49. He. Alt. Prol. 42 Nunquam te aliter, atque es, in animum induxi meum Ad. iv, 3. 6 Si ita istuc animum induxti esse utile A. iii, 3. 40 Olim istuc, olim, cum ita animum induxti tuum A. v, 3. 12 Pergravia esse in animum induxti tuum He. iii, 1. 12 Animum rursum ad meretricem induxti tuum He. iv, 4. 67 Satis, pol, proterve me Syri promissa huc induxerunt Hea. iv, 4. 1 Ita animum induxerunt, socrus omnes esse iniquas He. ii, 3. 4 Causam hanc justam esse animum inducite Hea. Prol. 41 Vide, quo me inducas A. ii, 3. 25 Oro, ut ne illis animum inducas credere A. v, 1. 15 Obsecro, mi gnate, ne istuc in animum inducas tuum Hea. v, 4. 5 Non tute incommodam rem in animum inducas pati? He. iv, 2. 27 Huic animum assentari induxeris Eu. iii, 2. 37 Nunquam credidi fore, ut hac ille viva posset animum inducere uxorem habere He. i, 2. 24

Indulgeo. Nimis me indulgeo Eu. ii, 1. 16 Nimium illi, Menedeme, indulges Hea. iv, 8. 21 Vestitu nimio indulges Ad. i, 1. 38 Dum nulla alia delectatio, quæ propior esset, te indulgebant, tibi dabant Hea. v, 2. 35 Id fieri, ex assentando, indulgendo, et largiendo Ad. v, 9. 31

Induo. Is dedit mihi hanc vestem: meam ipse induit Eu. iv, 4. 35 Tuam vestem detraxit tibi? ea est indutus? Eu iv, 4. 41 Ubi vestem vidit illam esse eum indutum pater? Eu. v, 7. 15

Industria. Si erit adjutrix nostræ industriæ He. Alt. Prol. 24 Facite, æquanimitas Poëtæ ad scribendum augeat industriam Ad. Prol. 25 Paulum interesse censes, ex animo omnia facias, an de industria? A. iv, 4. 56

Ineo. Ego lepidus ineo gratiam Ad. v, 7. 16 Adibo, atque ab eo gratiam hanc inibo Eu. iii, 5. 9 Hæc, cum rationem ineas, quam sint suavia Ph. ii, 2. 30 Ut gratiam ineat sine suo dispendio, et mihi prosit? He. v, 2. 29 Cave, ne falsam gratiam studeas inire Hea. ii, 3. 62 Oro, ut beneficium verbis initum dudum, nunc re comprobes A. v, 1. 5 Ratio de integro ineunda est mihi Hea. iv, 2. 7

Ineptia. Ut video ego tuam ineptiam Ad. iv, 7. 31 Usque adeo ego illius ferre possum ineptias, et magnifica verba Eu. iv, 6. 3 Ad pauca ut redeam, ac mittam illius ineptias Ph. iv, 3. 43

Ineptio. Ineptis. deliras. insanis? aufer. satin' sanus es? Ad. v, 8. 11 Haud

desinam, donec perfecero hoc. Ph. Ineptis Ph. ii, 3. 73

Ineptus, a, um. Hoc nemo fuit minus ineptus, magis severus Eu. ii, 1. 21 Ne ineptus, ne protervos videar Hea. iii, 3. 16 Nimium ineptus es Ad. i, 1. 38 Ineptus hodie dum illic sedeo He. v, 3. 4 Age, inepte! Eu. ii, 3. 19. Ad. ii, 4. 7 Quid vos, malum! ergo me sic ludificamini, inepti? Ph. v, 7. 56 Est hercle inepta ne dicam dolo, atque absurda Ad. iii, 3. 21 Inepta lenitas patris, et facilitas prava Ad. iii, 3. 36 Aut ullam causam, ineptam saltem, falsam, iniquam A. i, 5. 22 Eho, inepta, nescis quid sit actum? A. iv, 4. 52 Quid est, inepta? Eu. v, 7. 6 Miror, quomodo tam ineptum quicquam tibi in mentem venire potuerit Hea. v, 3. 3 Etsi hoc mihi pravum, ineptum, absurdum videtur Ad. v, 8. 22 Inepta hæc esse, nos quæ facimus, sentio Ad. iii, 3. 76

Iners. Quandoquidem tam iners, tam nulli consilii sum A. iii, 5. 2 Si scire vis, dicam: gerro, iners, fraus, helluo, ganeo! Hea. v, 4. 10 Hic Geta, non malus neque iners, alit illas Ad. iii, 4. 35

Inesco. Abi, nescis inescare homines, Sannio Ad. ii, 2. 12

Inexorabilis. Adeon' ingenio esse duro te, atque inexorabili? Ph. iii, 2, 12

Infamia. Infamis. Vis, egestas, injustitia, solitudo, infamia Ad. iii, 2. 5 Cavit, ne unquam infamiæ ea res sibi esset A. ii, 6. 13 Propter quam in summa infamia sum Hea. ii, 3. 18 Non ea causa magis patiar, flagitiis tuis me infamem fieri Hea. v, 4. 14

Infandus, a, um. Tam infandum facinus, mea tu, ne audivi quidem Eu. iv, 3. 22

Infectus, a, um. Infecta pace, ultro ad eam venies Eu. i, 1. 8 Quando jam accusando fieri infectum non potest, ignosce Ph. v, 8. 45

Infelicitas. Quid hoc, malum! infelicitatis? Ad. iv, 2. 5

Infeliciter. Infelix. Is fit mihi obviam. Pa. Incommode hercle. Ch. Immo infeliciter Eu. ii, 3. 37 Ego infelix, neque ridiculus esse possum Eu. ii, 2. 13 Næ ego homo sum infelix! Ad. iv, 2. 1 Qui infelix haud scio, an illam misere nunc amat Ad. iv, 5. 33 Quid agam, infelix? He. iii, 4. 40 In eum incidi infelix locum, ut Ph. i, 3. 23 Adeon' hominem esse invenustum, aut infelicem quenquam, ut ego sum! A. i, 5. 10 O infelicem adolescentulum! Eu. v, 5. 1 Heu, me infelicem! He. iii, 1. 2 Infelix! siquidem tu istæc vera prædicas Eu. v, 1. 12 Itane es paratus facere me advorsum omnia, infelix? Ph. ii, 3. 81

Infensus. Me infensus servat A. i, 3. 7

Inferi. Ut te quidem omnes Di, Deæque, Superi, Inferi, malis exemplis perdant! Ph. iv, 4. 6

Infero. Qui te ad scopulum e tranquillo inferat Ph. iv, 4. 9

Inficias. Si hoc palam proferimus, ille inficias ibit, sat scio. So. Sin inficias ibit, testis mecum est anulus Ad. iii, 2. 41. 49

Infimus. Tace tu, quem ego esse infra infimos omnes puto homines Eu. iii, 2. 36

Infirmitas. Quid adhuc habent infirmitatis nuptiæ? He. i, 2. 101

Infirmus, a, um. Qui eos gubernat animus, infirmum gerunt He. iii, 1. 31 Cum scirem infirmas nuptias hasce esse Ph. v, 1. 6

Infortunatus. O infortunatum senem! Eu. ii, 3. 7

Infortunium. Haud multum a me aberit infortunium Hea. iv, 2. 1 Si attigisses, ferres infortunium Ad. ii, 1. 24 Faxo tali eum mactatum, atque hic est, infortunio Ph. v, 8. 39

Infra. Quem esse infra infimos omnes puto homines Eu. iii, 2. 36

Infringo. Homini misero plus quingentos colaphos infregit mihi Ad. ii, 1. 46

Ingenium. Ita ut ingenium est omnium hominum ab labore proclive ad lubidinem A. i, 1. 50 Experimini, ingenium quid possit meum Hea. Prol. 47 Quæ, cujusque ingenium ut sit, declarat Hea. ii, 3. 43 Sic est ingenium Ph. i, 2. 20 Hæc ego putabam esse omnia humani ingeni, mansuetique animi officia A. i, 1. 86 Apud te meo erit ingenio fides He. iii, 5. 24 Antea qui scire posses, aut ingenium noscere? A. i, 1. 26 Bene et pudice ejus doctum atque eductum sinam egestate ingenium immutarier? A. i, 5. 40 Te per hanc dextram oro, et ingenium tuum A. 1, 5. 54 Bonum ingenium narras adolescentis. My. Optumum A. iii, 1. 8 Novi ingenium mulierum: nolunt, ubi velis Eu. iv, 7. 42 Mihi, quale ingenium haberes, fuit indicio oratio Hea. ii, 4. 4 Hoccine me miserum non licere meo modo ingenium frui! Hea. ii, 4. 21 Rursum ad ingenium redit Ad. i, 1. 46 Ingenium novi tuum liberale Ad. iv, 5. 49 Scire est liberum ingenium, at-

que animum Ad. v, 3. 43 Ad ingenium redis He. i, 2. 38 Pium ac pudicum ingenium narras Pamphili He. i, 2. 77 Postquam par ingenium nactus est He. i, 2. 95 Morem antiquom, atque ingenium obtines He. v, 4. 20 Ego te complures advorsum ingenium meum menses tuli Ph. iii, 2. 35 Qui gnatum haberem tali ingenio prædítum A. i, 1. 71 Ipse est ingenio bono A. iii, 2. 7 Non adeo inhumano ingenio sum, ut Eu. v, 2. 41 Ad studium se applicasse musicum, amicum ingenio fretum Hea. Prol. 24 Ingenio te esse in liberos leni puto Hea. i, 1. 99 Aut ingenio egregie ad miserias natus sum; aut Hea. iii, 1. 11 Nisi illos ex tuo ingenio judicas Hea. v, 1. 7 Hæc, ita uti liberali esse ingenio decet, pudens He. i, 2. 89 Neque declinatam quicquam ab aliarum ingenio ullam reperias? He. ii, 1. 3 Ita olim suo me ingenio pertulit He. iii, 1. 22 Fuisse erga me miro ingenio expertus sum He. iii, 5. 39 Ita plerique ingenio sumus omnes Ph. i, 3. 20 Adeon' ingenio esse duro te atque inexorabili, ut? Ph. iii, 2. 12 Eorum ingenia admiror simul Eu. ii, 2. 19 Quo modo meretricum ingenia et mores posset noscere Eu. v, 4. 10 Qui cum ingeniis conflictatur ejusmodi A. i, 1. 66 Ex aliarum ingeniis nunc me judicet Eu. i, 2. 118

Ingens. O ingentem confidentiam! A. v, 3. 5 Magnas vero agere gratias Thais mihi? Gn. ingentes Eu. iii, 1. 2 Fero alia flagitia ad te, ingentia Ad. iv, 7. 3

Ingenuus, a, um. Quod sine sumtu ingenuam, liberalem nactus es Ph. i, 3. 16

Ingero. Ingeram mala multa? A. iv, 1. 16 Nisi sequitur, pugnos in ventrem ingere Ph. v, 7. 95

Ingluvies. Harum videre ingluviem, sordes, inopiam Eu. v, 4. 15

Ingratiis. Ut defetiger usque, ingratiis ut dormiam Eu. ii, 1. 14 Ea coacta ingratiis postilla cœpit victum volgo quærere Hea. iii, 1. 37 Hoc argentum, ita ut datum est, ingratiis ei datum erit Ph. v, 6. 48

Ingratus, a, um. Adeon' me ignavum putas? adeon' porro ingratum, ut? A. i, 5. 43 Ah! nimium me ingratum putas He. v, 4. 13 Ignoscas tamen post; et id ingratum Hea. v, 1. 61

Ingredior. Nescis quid mali præterieris, qui nunquam es ingressus mare He. iii, 4. 5

Inhoneste. Quæ sese inhoneste optavit parere hic divitias A. iv, 5. 2

Inhonestus, a, um. Illumne obsecro inhonestum hominem, senem, mulierem? Eu. ii, 3. 65 Quam inhonestæ solæ sint domi, atque avidæ cibi Eu. v, 4. 16

Inhumane. Nimis graviter cruciat adolescentulum, nimisque inhumane Hea. v, 5. 2

Inhumanus, a, um. Adeon' me putas inhumanum, aut ferum, ut? A. i, 5. 43 Non credidi ædepol adeo inhumanum fore He. iii, 5. 49 Non adeo inhumano ingenio sum, ut Eu. v, 2. 41 Hiccine? quod homo inhumanissimus Ph. iii, 2. 24 Quæ cum milite Corinthum hinc sum profecta inhumanissimo He. i, 2. 11

Injicio. Timet: injeci scrupulum homini Ad. ii, 2. 20 Injeci scrupulum Ph. v, 7. 61 Magnam mihi injecit sua commoditate curam Ad. iv, 5. 76 Quæ sese in ignem injicere voluit, prohibui, servavi A. i, 1. 113 Ubi desponsam nuntiasti filio, continuo injecisse verba tibi Dromonem Hea. v, 1. 19 Injecta est spes patri, posse illam extrudi Ph. iv, 4. 11

Inimicitia. In amore hæc insunt vitia: inimicitiæ, induciæ, bellum, pax Eu. i, 1. 15 Eho, non tu dixti esse inter eos inimicitias, carnufex? A. v, 2. 11 Cum puella anum suscepisse inimicitias, non pudet? He. ii, 1. 34 Nunquam tam graves ob hanc inimicitias caperem in familiam Ph. ii, 3. 23

Inimicus. Qualis sim amicus, aut quid possiem, potius quam inimicus, periculum facias He. v, 1. 40 Potius quam te inimicum habeam Eu. i, 2. 94. 96 Miseret tui me, qui hunc tantum hominem facias inimicum tibi Eu. iv, 7. 32 Si omnes hunc conjectum in nuptias inimici vellent A. iv, 1. 44 Ex amicis inimici ut sint nobis affines, facis He. ii, 1. 14 Au! obsecro te, istuc inimicis siet Hea. v, 3. 13 Non, si capiundos mihi sciam esse inimicos omnes homines A. iv, 2. 12 De eadem causa est iracundus factus inimicissimus He. iii, 1. 29

Inique. Ne eum circumventum inique iniqui irrideant He. Alt. Prol. 46 Næ nos sumus mulieres inique æque omnes invisæ viris He. ii, 3. 1 Quam inique comparatum est! Ph. i, 1. 7 Nunquam vidi iniquius concertationem comparatam Ad. ii, 2. 3

Iniquus, a, um. Vide, quam iniquus sis præ studio A. v, 1. 6 Oh! iniquus es Hea. v, 3. 9 Quibus iris impulsus

nunc in illam iniquos siem? He. iii, 5. 35 Sed nunc ea me exquirere, iniqui patris est A. i, 2. 16 Ne istuc tam iniquo patiare animo Eu. ii, 1. 6 Eum animo iniquo hoc oppido ferre aiunt Ph. v, 1. 36 Quam iniqui sunt patres in omnes adolescentes judices! Hea. ii, 1. 1 Ne eum inique iniqui irrideant He. Alt. Prol. 46 Vos oratos volo, ne plus iniquum possit quam æquum, oratio Hea. Prol. 27 Poëta sensit, scripturam suam ab iniquis observari Ad. Prol. 2 Cum illa, quæ in me iniqua est, æqua de me dixerit He. iii, 5. 25 Censen' me potuisse proloqui ullam causam, ineptam saltem, falsam, iniquam? A. i, 5. 22 Ita animum induxerunt socrus omnes esse iniquas He. ii, 3. 5 Inscitum, offerre injuriam tibi me immerenti, iniquom est He. v, 1. 13 Quid est? num iniquum postulo? Ph. ii, 3. 64 Æqui modo aliquid. Æs. Vah! leno iniqua me non volt loqui Ad. ii, 1. 33 Fortasse aliquantum iniquior erat præter ejus lubidinem Hea. i, 2. 27

Initio. Ubi erit puero natalis dies: ubi initiabunt Ph. i, 1. 15

Initium. Narrationis incipit mihi initium A. iv, 2. 26 Unde ortum est initium iræ He. iii, 2. 16 Hic adeo his rebus annulus fuit initium inveniundis He. v, 3. 23 Nequeo mearum rerum initium ullum invenire idoneum, unde He. iii, 3. 1

Injuria. Ea primum ab illo animadvertenda injuria est A. i, 1. 129 Tibi a me nulla orta est injuria Ad. ii, 1. 35 Accipiunda, et mussitanda injuria adolescentium est Ad. ii, 1. 53 Etsi mihi facta injuria est Ph. ii, 3. 60 Una injuria est tecum Ph. v, 7. 90 Decrevi tantisper me minus injuriæ meo gnato facere Hea. i, 1. 95 Huic veritus est optumæ adolescenti facere injuriam A. iii, 2. 8 Cum eo injuriam hanc expostulem? A. iv, 1. 15 Facis adeo indigne injuriam illi Hea. iii, 3. 4 Etsi Æschinus nonnullam nobis facit injuriam Ad. i, 2. 68 Hanc injuriam mihi nolle factam esse Ad. ii, 1. 8 Qui ita putant sibi fieri injuriam Ad. iv, 3. 4 Te mihi injuriam facere arbitror He. ii, 2. 14 Illi miseræ, indigne factam injuriam contexeris He. iii, 3. 41 Facis huic adeo injuriam. Et facis injuriam, cum He. iv, 4. 68. 70 Offerre injuriam tibi me immerenti, iniquom est. Ba. Qui post factam injuriam se expurget, parum mihi prosit He. v, 1. 13. 15 En cuiquam contumeliosius audistis factam injuriam? Ph. ii, 3. 2 Nonne id sat erat, accipere ab illo injuriam? Ph. v, 2. 4 Gaudebam. So. Non injuria A. i, 1. 33 Quo jure, quaque injuria præcipitem me dabit A. i, 3. 9 Ipsus sibi esse injurius videatur: neque id injuria A. ii, 3. 3 Metuebant omnes jam me. Gn. Non injuria Eu. iii, 1. 43 Malo ego nos prospicere, quam hunc ulcisci, accepta injuria Eu. iv, 6. 24 Credo; neque id injuria Hea. iii, 3. 20 Matres omnes filiis auxilio in paterna injuria solent esse Hea. v, 2. 39 Jusjurandum dabitur, te esse indignum injuria hac Ad. ii, 1. 12 Qui insanire occipiunt ex injuria Ad. ii, 1. 43 Prope jam remotum injuria adversarium He. Alt. Prol. 14 Vereor, hera ne indigne injuria afficiatur Ph. v, 1. 3 In amore hæc insunt vitia: injuriæ, suspiciones Eu. i, 1. 14 Parentum injuriæ uniusmodi sunt ferme Hea. i, 2. 30 En unquam injuriarum audisti mihi scriptam dicam? Ph. ii, 2. 15 Carens patria ob meas injurias Hea. i, 1. 85 Incommoda, atque injurias viri omnes ferre He. i, 2. 90 Matris ferre injurias me, pietas jubet. Tum uxori obnoxius sum. Tot meas injurias! He. iii, 1. 21. 23 Non maxumas, quæ maxumæ sunt interdum iræ, injurias faciunt He. iii, 1. 27 Si cogites, remittas jam me onerare injuriis A. v, 1. 8 Animus victus hujus injuriis He. i, 2. 93

Injurius, a, um. Ipsus sibi esse injurius videatur: neque id injuria A. ii, 3. 3 Multimodis injurius, Clitipho, es Hea. ii, 3. 79 Tu nunc tibi id laudi ducis, quod tum fecisti inopia? injurium est Ad. i, 2. 26 Id quoque possum ferre, si modo reddat: quanquam injurium est Ad. ii, 1. 51 Pol eandem injurium est esse omnibus. Sy. Injurium autem est ulcisci adversarios? He. i, 1. 14. 15

Injussus. Incendor ira esse ausam facere hæc te injussu meo He. iv, 1. 47 Puerum injussu, credo, non tollent meo He. iv, 4. 82 Itane uxorem duxit Antipho injussu meo Ph. ii, 1. 1

Injustitia. Tot res circumvallant, vis, egestas, injustitia Ad. iii, 2. 5 Eum ego hinc ejeci miserum injustitia mea Hea. i, 1. 82

Injustus, a, um. Quam multa injusta ac prava fiunt moribus! Hea. iv, 7. 11 Quia non justa, injusta prorsus omnia, omnino obsequor Ad. v, 9. 33 Homine imperito nunquam quicquam injustius Ad. i, 2. 18

Innatus, a, um. Tanta vecordia innata cuiquam ut siet A. iv, 1. 2 Id omnibus innatum est He. iv, 1. 28

Innocens. Ferte misero, atque innocenti auxilium! Ad. ii, 1. 1

Innuo. Nihil, nisi abiens mihi innuit Eu. iv, 5. 9 Non innueram Ad. ii, 1. 20 Ne mora sit, si innuero, quin pugnus in mala hæreat Ad. ii, 1. 17

Inopia. Harum videre ingluviem, sordes, inopiam Eu. v, 4. 15 Quam hic per flagitium ad inopiam redigat patrem Hea. v, 1. 56 Inopia et cognatorum negligentia coacta A. i, 1. 44 Ut illius animum cupidum inopia incenderet Hea. ii, 3. 126 Quasi is non divitiis abundet, gnatus ejus profugit inopia Hea. iii, 2. 17 Tu nunc tibi id laudi ducis, quod tum fecisti inopia? Ad. i, 2. 25 Quid ego ex hac inopia nunc capiam; et quid tu ex hac copia Ph. i, 3. 15

Inops. Obsecro, ejus ut memineris, atque inopis nunc te miserescat mei Hea. v, 4. 3 Obsecro! subvenite inopi! Ad. ii, 1. 2 Inveniet inopem potius, quam te corrumpi sinat A. ii, 3. 22 Usque dum ille vitam illam colet inopem Hea. i, 1. 85 Qua ratione inopem potius ducebat domum? Ph. ii, 1. 68

Inquam. Crede, inquam, hoc mihi, Pamphile A. ii, 4. 6 Optume inquam factum! A. iii, 4. 14 Jam, inquam, hic adero A. iv, 2. 32 Audivi, inquam, a principio A. iv, 4. 46 Quia lubet rape, inquam A. v, 2. 21 Quid istuc, inquam, ornati est? Eu. ii, 2. 6 Quid homo, inquam, ignavissume? Eu. ii, 2. 8 Quæso, inquam, Strato Eu. iii, 1. 24 Quid agis, inquam, homo impudens? Eu. iii, 1. 35 Non possum, inquam Eu. iii, 3. 28 Prohibeo, inquam Eu. iv, 7. 39 Crede inquam mihi Hea. i, 1. 33 Non sinam, inquam Hea. i, 1. 39. ii, 3. 137 Syre, inquam Hea. ii, 3. 106. 107 Videndum est, inquam, amici quoque res in tuto ut collocetur Hea. iv, 3. 16 Nimium, inquam Hea. iv, 5. 22 Certe, inquam, mi vir Hea. v, 3. 12 Quid istuc obsecro, inquam, est? Ad. iv, 4. 12 Bono animo es, inquam Ad. iv, 5. 62 Noli inquam Ad. v, 2. 6 Me ducere autem! De. Te. Mi. Me? De. Te, inquam Ad. v, 8. 11 Egone? La. Tu, inquam, mulier He. ii, 1. 17 O facinus indignum! inquam He. iii, 3. 16 Mi Pamphile, inquam, amabo He. v, 3. 26 Itane est factum? Par. Ita, inquam He. v, 4. 7 Mane, inquam Ph. i, 4. 40 Stilphonem, inquam, noveras? Ph. ii, 3. 43 Cur non inquam, Phormio, vides Ph. iv, 3. 15 Soli sumus nunc hic, inquam Ph. iv, 3. 28 Quietus esto, inquam Ph. iv, 5. 1 Nausistrata! inquam Ph. v, 7. 94 Mea Glycerium, inquit, quid agis? A. i, 1. 107 Uxor tibi ducenda est, Pamphile, hodie, inquit, para A. i, 5. 19 Vix, inquit, drachmis est obsonatus decem A. ii, 6. 20 Quem, inquit, ad cœnam vocabo? A. ii, 6. 22 Heus! heus! tibi dico, Chærea, inquit Eu. ii, 3. 45 Ego, inquit, ad cœnam hinc eo Eu. iii, 5. 32 Venit una, heus tu, inquit, Dore Eu. iii, 5. 46 Heus! inquit, puer, Pamphilam arcesse, ut delectet hic nos Eu. iv, 1. 10 Quæquæ fors fortuna est, inquit He. iii, 3. 26 Nunquam æque, inquit, ac modo Ph. i, 2. 43 Satis, inquit, scita est Ph. i, 2. 60 Ego, inquit, jam a principio volui Ph. iv, 3. 45 His rebus sane pone, inquit, decem minas Ph. iv, 3. 62 Quantum potes, me certiorem, inquit, face Ph. iv, 3. 69 Fratrem huc, inquit, senis introduxit Ph. v, 6. 25 Quis erit rumor populi, inquit Ph. v, 7. 18 Tu, ducam, inquies A. ii, 3. 14 Eccum me! inque Hea. iv, 7. 1

Insania. Tu homo adigis me ad insaniam Ad. i, 2. 31

Insanio. Insanis, qui istuc facere Eunuchus potuit? Eu. iv, 3. 15 Non clamas? non insanis? Ad. iv, 7. 9 Ineptis. Deliras. Insanis? aufer. satin' sanus es? Ad. v, 8. 14 Age, si hic non insanit satis sua sponte, instiga A. iv, 2. 9 A primo homo insanibat Ph. iv, 3. 37 Sanus sim, anne insaniam? Eu. iii, 5. 8 Insaniam profecto cum illo Ad. i, 2. 67 Quam si des operam, ut cum ratione insanias Eu. i, 1. 18 Id viso, tun', an illi insaniant A. iii, 3. 3 Minime miror, qui insanire occipiunt ex injuria Ad. ii, 1. 43 Factum: verum venit post insaniens Ad. iv, 2. 22

Insanus, a, um. Timeo, ne quam ille hodie insanus turbam faciat, aut vim Eu. iv, 1. 2 Cur insano serviat? Hea. Prol. 32 Nusquam insanum scripsit adolescentulum cervam videre fugere Ph. Prol. 6 Hic homines prorsum ex stultis insanos facit Eu. ii, 2. 23 Abin' hinc, insana? Eu. v, 2. 22

Insciens. Jocularium in malum insciens pæne incidi A. iv, 4. 43 Si peccavi, mi Chreme, insciens feci Hea. iv, 1. 19 Quantas turbas concivi insciens! Hea. v, 2. 17 Certo scio, te inscientem atque imprudentem dicere, ac facere Hea. iv, 1. 20 Abi sis, insciens Ph. i, 2. 9

Inscitia. Verum idem si vobis prodest, vos non facere, inscitia est Eu. v, 9. 41 Quæ inscitia est, advorsum stimulum calces? Ph. i, 2. 27 O Jupiter! tantamne esse in animo inscitiam! Hea. iv, 1. 17

Inscitus. Inscitum, offerre injuriam tibi me immerenti, iniquom est He. v, 1. 12

Inscribo. Inscripsi illico ædes mercede Hea. i, 1. 92

Insero. Vidin' ego te modo manum in sinum huic meretrici inserere? Hea. iii, 3. 3

Inservio. Ita ut filium æquali suo video inservire Hea. iii, 1. 9

Insidiæ. Dico ego mihi insidias fieri Eu. iii, 3. 26 Insidias nostræ fecit adolescentiæ, ac vicit Ph. ii, 1. 44

Insidior. Hiscine tu, amabo, non contra insidiabere? He. i, 1. 13

Insignis, e. Hanccine ut contumeliam tam insignem in me accipiam? Eu. iv, 7. 1 Causam quærebat, quamobrem insigne aliquid faceret his Eu. v, 6. 31

Insimulo. Quod illum insimulat durum, id non est Hea. i, 2. 30 Si herum insimulabis avaritiæ, male audies Ph. ii, 3. 12

Insisto. Hanc habere orationem mecum a principio institit He. iii, 3. 21 Quam insistam viam? Eu. ii, 3. 3 Qua quærere insistam via? Ph. i, 4. 15 Vide, ne impulsus ira prave insistas He. iii, 5. 34

Insolens. Quid tu Athenas, insolens? A. v, 4. 4

Insomnia. Aut jam revertere: aut mox noctu te adiget horsum insomnia Eu. ii, 1. 13

Insperans. Feci hodie ut fierent, insperante hoc A. iii, 4. 24

Insperatus, a, um. An ego occasionem tam optatam, tam insperatam amitterem? Eu. iii, 5. 57 Celem tam insperatum gaudium? Hea. iii, 1. 5

Inspicio. Denique, inspicere tanquam in speculum, in vitas jubeo Ad. iii, 3. 61 Postremo, tanquam in speculum, in patinas inspicere jubeo Ad. iii, 3. 75 Perfecit, sibi ut inspiciundi esset copia Eu. Prol. 21

Instigo. Non hercle ex re istius me instigasti Ph. v, 7. 76 Age, si hic non insanit satis sua sponte, instiga A. iv, 2. 9 Loquarne? incendam: taceam? instigem Ph. i, 4. 9 Ni instigemus etiam, ut nullus locus relinquatur preci? Ph. iii, 3. 14

Instituo. Petam hinc, unde a primo institui Ph. iv, 2. 14 Sapienter vitam instituit A. i, 1. 40 Si perget lædere ita, ut facere instituit Eu. Prol. 19 Num mirum, revocari, cursum cum institueris? Ph. v, 6. 8 Vah! quenquamne hominem in animum instituere, aut parare? Ad. i, 1. 13 Ita sum irritatus, animum ut nequeam ad cogitandum instituere Ph. ii, 1. 10

Insto. Num ego insto? Hea. iv, 4. 16 Ego illud sedulo negare factum: ille instat factum A. i, 1. 120 Postquam acrius pater instat He. i, 2. 46 Neque quod partus instabat prope Ad. iii, 2. 9 Si altera illa magis instabit Ph. iv 5. 5 Syre, insta Ad. ii, 4. 14 Nunquam destitit instare, ut dicerem: suadere, orare A. iv, 1. 37 Ille continuo irasci: neque negare audere. Thais porro instare, ut Eu. iv, i, 5 Magis unum etiam instare, ut hodie conficerentur nuptiæ Hea. v, 1. 22 Nescio quid suspicarier magis cœpi: instare, ut dicat He. v, 3. 29

Instrenuus. Etsi illud inceptum, tamen animi est pudentis signum, et non instrenui Hea. i, 1. 68

Instruo. Ut hosce instruxit, ipsus sibi cavit loco Eu. iv, 7. 12 Tu hosce instrue Eu. iv, 7. 11 Ut scias, quam ea nunc instructa pulchre ad perniciem siet Hea. iii, 1. 41 Jam instructa sunt mihi in corde consilia omnia Ph. ii, 2. 7

Insuesco. Qui mentiri, aut fallere insuerit patrem Ad. i, 1. 30

Insula. Navem is fregit apud Andrum insulam A. i, 3. 17

Insulsus. Fatuus est, insulsus, tardus Eu. v, 9. 49

Insulto. Næ tu istas (fores,) faxo, calcibus sæpe insultabis frustra Eu. ii, 2. 54

Insum. Tristis severitas inest in voltu A. v, 2. 16 Si periculum ullum in te inest He. iii, 1. 46 In amore hæc omnia insunt vitia Eu. i, 1. 14 Multa in homine signa insunt Ad. v, 3. 36 Suspectans fabulam pictam, ubi inerat pictura hæc Eu. iii, 5. 36 Ut, ni vis boni in ipsa inesset forma Ph. i, 2. 58 Dixin' ego, in hoc inesse vobis Atticam elegantiam? Eu. v, 9. 63 Si redimat, magnum inesse in ea lucrum Hea. iii, 3. 48 Quæ ego illis inesse video Ad. v, 3. 40

Insuper. Quin etiam insuper scelus, vestem miseræ discidit Eu. iv, 3. 3 Ni miserum insuper etiam patri indicares? Eu. v, 6. 13 Etiam insuper defrudet? Ad. ii, 2. 38

Integer, a, um. Eum Plautus locum reliquit integrum Ad. Prol. 10 Narratque, ut virgo ab se integra etiam tum siet He. i, 2. 70 Integram Comœdiam hodie sum acturus Hea. Prol. 4 Quin integram itidem reddam, ut accepi ab suis He. i, 2. 75 Egregia forma, atque ætate integra A. i, 1. 45 Quam liberali facie, quam ætate integra! Eu. iii, 2. 20 Ex integra Græca hodie sum acturus Hea. Prol. 4 Alias ut uti possim causa hac integra He. i, 2. 5 Potius quam quidem redeat ad integrum hæc eadem oratio Hea. v, 3. 8 Restitui in integrum, æquom est, et bonum Ph. ii, 4. 11 Posthac quas faciet de integro Comœdias A. Prol. 26 Ratio de integro ineunda est mihi Hea. iv, 2. 7 Ecce autem de integro! Ad. i, 2. 73 Cui de integro est potestas etiam consulendi, quid velis Ph. i, 3. 22

Integrasco. Vah! perii: hoc malum integrascit A. iv, 2. 5

Integratio. Amantium iræ amoris integratio est A. iii, 3. 23

Intelligentia. Eam calamitatem vostra intelligentia sedabit He. Alt. Prol. 23

Intelligo. Non hercle intelligo A. i, 2. 23 Obtundis, tametsi intelligo A. ii, 2. 11 Si forte opus sit jusjurandum mihi. My. Intelligo A. iv, 3. 14 Ego, quid agas, nihil intelligo A. iv, 3. 22 Ab Andria est ancilla hæc, quantum intelligo A. iv, 4. 17 Te esse illum dicam. Ch. Intelligo Eu. ii, 3. 79 Tibi ab istoc, hera, cavendum intelligo Eu. v, 2. 44 Vah! nunc demum intelligo Hea. ii, 3. 12 Adolescentem hoc nolle intelligo Hea. iii, 1. 3 Ea relicta huic arrhaboni est pro illo argento. Ch. Intelligo Hea. iii, 3. 42 Prorsum nihil intelligo Hea. iv, 5. 28 Te intelligo resipisse Hea. iv, 8. 2 Tibi jam esse ad sororem intelligo Hea. v, 2. 26 Non intelligo satis, quæ loquatur Ad. iii, 2. 10 Te postputasse omnes res præ parente, intelligo He. iii, 5. 33 Non me clam haberet, quod celasse intelligo He. iv, 4. 35 Quod huic intelligo evenire He. v, 2. 28 Si quid opus fuerit, heus! domo me. Ge. Intelligo Ph. ii, 3. 93 Num tu intelligis, hic quid narret? Ph. v, 6. 6 Verum aliter evenire multo intelligit A. Prol. 4 Sed iis, quas semper in te intellexi sitas A. i, 1. 6 Quantum intellexi modo senis sententiam de nuptiis A. i, 3. 2 Nisi quia correxit miles, quod intellexi minus Eu. iv, 5. 11 Quem intellexi illam haud minus, quam se ipsum, magnificare He. ii, 2. 18 Quid? hoc intellextin'? A. i, 2. 30 Eho! an tute intellexti hoc assimulari? Intellexti A. iii, 2. 20. 26 Intellextin'? Ch. Probe Eu. iv, 6. 30 Intellexti. An. Occidi! Ph. i, 4. 21 Quid ais! cum intellexeras id consilii capere A. iii, 2. 37 Vix dum dimidium dixeram, intellexerat Ph. iv, 2. 4 Nunquamne hodie concedes mihi, neque intelliges? Ph. v, 3. 23 Move ocius te, ut quid agam, porro intelligas A. iv, 3. 16 Vereor, ne parturire intelligat He. iii, 3. 53 Faciunt, næ, intelligendo, ut nihil intelligant A. Prol. 17 Quod si intelligeret, quom stetit olim nova Ph. Prol. 9 Si semel tuum animum ille intellexerit Hea. iii, 1. 69 Nunquam istuc quivi ego intelligere A. iii, 4. 10 Nostrum est intelligere Hea. iii, 3. 17 Ut nihil credas intelligere, nisi idem dictum sit centies Hea. v, 1. 8 Quantum ego intelligere possum Hea. v, 2. 31 Video sapere, intelligere Ad. v, 3. 41 Me censen' potuisse intelligere extra ostium, intus quæ egerint? Ph. v, 6. 36 Faciunt, næ, intelligendo, ut nihil intelligant A. Prol. 17 Homini homo quid præstat! stulto intelligens! Eu. ii, 2. 1

Intendo. Quæ olim periit parvula soror, hanc se intendit esse Eu. iii, 3. 19 Repudio, quod consilium primum intenderam A. iv, 3. 18 Quo nunc primum intendam? A. ii, 2. 6 Sive adeo digna res est, ubi tu nervos intendas tuos Eu. ii, 3. 20 Intendenda in senem est fallacia Hea. iii, 2. 2

Inter. Inter mulieres, quæ ibi aderant A. i, 1. 90 Fingunt quandam inter se fallaciam A. i, 3. 15 Iræ sunt inter Glycerium et gnatum A. iii, 3. 20 Qui scis eos nunc discordare inter se? A. iii, 3. 43 Valeant, qui inter nos discidium volunt A. iv, 2. 14 Eho, non tu dixti esse inter eos inimicitias? A. v, 2. 11 Dum rus eo, cœpi mecum inter vias, aliam rem ex alia cogitare Eu. iv, 2. 1 Jam tum inceperat turba inter eos Eu. iv, 4. 59 Lites sunt inter eos factæ maxumæ Eu. iv, 5. 8 Dehinc spero, æternam inter nos gratiam fore, Thais Eu. v, 2. 33 Quanquam hæc inter nos nuper notitia admodum est Hea. i, 1. 1 Subsensi, illos id agere inter se clanculum Hea. iii, 1. 63 Ne nos inter nos congruere sentiant Hea. iii, 1. 91 Jamne oblitus es, inter nos quid sit dictum de fallacia? Hea. iv, 8. 8 Quam hæc hodie

inter nos fuit Ad. ii, 2. 4 Quasi nunc norimus nos inter nos Ad. ii, 4. 7 Nimium inter vos, pernimium interest Ad. iii, 3. 38 Tu inter eas restim ductans, saltabis Ad. iv, 7. 34 Dictum hoc inter nos fuit Ad. v, 3, 10 Communia esse amicorum inter se omnia Ad. v, 3. 18 Video sapere, intelligere, inter se amare Ad. v, 3. 42 Ut agitarem libere inter vos convivium He. i, 2. 18 Bene conveniebat sane inter eas. Neque lites ullæ inter eas He. i, 2. 103. 105 Quid egerint inter se, nondum etiam scio He. i, 2. 117 Una inter nos agere ætatem liceat He. ii, 1. 10 Unde ira inter eas intercessit He. iii, 1. 25 Pueri inter sese quam pro levibus noxiis iras gerunt! Itidem mulieres. Unum verbum inter eas iram hanc conciverit He. iii, 1. 30. 33 Rem narrabit, scio, quæ inter vos intervenit He. iii, 2. 16 Neque alio pacto componi potest inter eas gratia He. iii, 5. 29 Inter se transigant ipsi, ut lubet He. iii, 5. 61 Ex quo firmiorem inter nos fore amicitiam posthac scires He. iv, 1. 18 Esse inter nos, affinitatem perpetuam volo He. iv, 4. 13 Nec conventurum inter nos posthac esse arbitror He. iv, 4. 37 Manere affinitatem hanc inter nos volo He. iv, 4. 101 Ut amici inter nos simus Ph. ii, 3. 84 Inter vos sic hæc potius cum bona ut componantur gratia, quam cum mala? Ph. iv, 3. 16 Tria non commutabitis verba hodie inter vos Ph. iv, 3. 34 Intus quæ inter sese ipsi egerint? Ph. v, 6. 36

Intercedo. Unde ira inter eas intercessit He. iii, 1. 25 Dum intercedet familiaritas Ph. iv, 1. 17 Si nulla ægritudo huic gaudio intercesserit A. v, 5. 5 Conscia mihi sum; neque pretium, neque rem ullam intercessisse Ad. iii, 2. 51

Intercipio. Quod nos capere oportet, hæc intercipit Eu. i, 1. 35

Interdico. Interdico, ne extulisse extra ædes puerum usquam velis He. iv, 1. 48 Interdixit hariolus Ph. iv, 4. 27

Interdiu. Hisce opera ut data sit. Sy. Potest. Ct. Interdiu Ad. iv, 1. 15

Interdum. Interdum propter dormiet Eu. ii, 3. 76 Pecuniam in loco negligere, maximum interdum est lucrum Ad. ii, 2. 8 Quæ maxumæ sunt interdum iræ, injurias faciunt He. iii, 1. 27

Interea. Sine nunc meo me vivere interea modo A. i, 1. 126 Interea fiet aliquid, spero A. ii, 1. 14 Interea introire neminem video A. ii, 2. 26 Interea aliquid acciderit boni A. ii, 3. 24 Interea miles in Cariam est profectus. Te interea loci cognovi Eu. i, 2. 45. 46 Dum hæc loquimur, interea loci ad macellum ubi advenimus Eu. ii, 2. 24 Illa sese interea commodum huc advorterat Eu. ii, 3. 51 Arcessitur lavatum interea virgo Eu. iii, 5. 44 Vin' interea, dum is venit, domi opperiamur? Eu. v, 2. 55 Rastros interea tamen appone Hea. i, 1. 36 Usque dum ille vitam illam colet inopem, interea usque illi de me supplicium dabo Hea. i, 1. 86 Interea dum sermones cædimus Hea. ii, 3. 1 Dum ego propter te errans, tu interea loci collocupletasti te Hea. ii, 3. 16 Tu hic nos, dum eximus, interea opperibere Hea. iv, 7. 5 Dum hæ silescunt turbæ, interea in angulum aliquo abeam Ad. v, 2. 10 Cum interea rumor venit He. Alt. Prol. 31 Quid interea? ibatne ad Bacchidem? He. i, 2. 82 Cum interea semper mortem expectabam miser He. iii, 4. 8 Interea dum sedemus illic Ph. i, 2. 41 Sæpe interea mihi senex narrabat Ph. ii, 3. 18 Interea vita ut in tuto foret Ph. v, 1. 7 Patruus interea inde huc egreditur foras Ph. v, 6. 38 passim alibi

Interemtus, a, um. Si meum imperium exequi voluisses, interemtam (filiam) oportuit Hea. iv, 1. 22

Intereo. Dave, perii. Da. Quin tu hoc audi. Ch. Interii! A. ii, 2. 9 Interii! plus spei video, quam volo Hea. iv, 1. 46 Nullus sum. Par. Qui dum? Pa. Perii! interii! cur mihi id non dixti? He. iii, 1. 42

Interest. Homini homo quid præstat! stulto intelligens! quid interest! Eu. ii, 2. 2 Hoc pater ac dominus interest Ad. i, 1. 51 Nimium inter vos, Demea, pernimium interest Ad. iii, 3. 39 Quasi vero paulum intersiet Eu. iv, 4. 18 Paulum interesse censes, ex animo omnia facias, an de industria? A. iv, 4. 55

Interficio. Nunc est profecto, interfici cum perpeti me possum Eu. iii, 5. 3

Interim. Tristis interim, nonnunquam collacrumabat A. i, 1. 81 Funus interim procedit A. i, 1. 100 Sed interim de symbolis quid actum est? Eu. iii, 5. 59 Interim dum ante ostium sto Eu. v, 2. 3 Scio, apud patrem: at nunc interim Hea. ii, 3. 136 Sed interim, quid illic jamdudum gnatus cessat cum Syro? Hea. v, 1. 9 Tu cum illa te intus oblecta interim Ad. ii, 4. 20 Interim miris mo-

dis odisse cœpit Sostratam He. i, 2. 103
Interior. In interiore parte ut maneam solus cum sola Eu. iii, 5. 31
Interloquor. Siccine mihi interloquere? Hea. iv, 3. 13
Interminor. Edixin' tibi? interminatus sum, ne faceres? A. iii, 2. 16 Istocciue interminata sum, hinc abiens tibi? Eu. v, 1. 14
Intermitto. Nunquam unum intermittit diem, quin semper veniat Ad. iii, 1. 6
Internuntius. Relictus custos, nequis forte internuntius clam a milite ad istam cursitet? Eu. ii, 2. 56 Cum ejus tam negliguntur internuntii Hea. ii, 3. 58
Intero. Tute hoc intristi: tibi omne est exedendum Ph. ii, 2. 4
Interrogo. Recte sane interrogasti Eu. v, 6. 11
Intertrimentum. Nunc cum sine magno intertrimento non potest haberi Hea. iii, 1. 39
Intervenio. Sponsæ pater intervenit A. iv, 3. 17 Intervenit homo de improviso Ad. iii, 3. 52 Intervenit adolescens quidam lacrumans Ph. i, 2. 41 Novum intervenit vitium, et calamitas He. Prol. 2 Omnem rem narrabit, scio, quæ inter vos intervenit He. iii, 2. 16 Sed neminemne curiosum intervenire nunc mihi Eu. iii, 5. 5 Nulla mihi res posthac potest jam intervenire tanta Hea. iv, 3. 1 Ubi de improviso interventum est mulieri Hea. ii, 3. 40
Intimus. Davos intimus est eorum consiliis A. iii, 3. 44 Tute scis, post illa quam intumum habeam te Eu. i, 2. 47
Intro. Vos isthæc intro auferte A. i, 1. 1 Accessi: intro aspexi A. ii, 2. 28 I nunc jam intro A. ii, 5. 13. Eu. iv, 4. 48. Ad. ii, 1. 14 Sequere me intro A. iii, 1. 9. Hea. iv, 1. 51. He. v, 4. 39 Abi intro A. iii, 2. 43. Hea. iv, 8. 31. He. iii, 1. 34. Ph. v, 3. 36 Sublimem hunc intro rape, quantum potes A. v, 2. 20 Concedam hinc intro Eu. i, 2. 126 Ite intro Eu. v, 3. 8. Hea. ii, 4. 29. He. iii, 4. 15 Ibo intro Eu. v, 3. 12. He. iv, 1. 50 Cur non egomet intro eo? Eu. v, 5. 22 Modo senex intro ad nos venit errans Eu. v, 7. 2 Ibo adeo hinc intro Hea. i, 1. 121 Continuo hic se conjecit intro Hea. ii, 3. 86 Huc est intro latus lectus Hea. v, 1. 30 Jam intro abripiere Ad. ii, 1. 27 Duc me intro ad Sostratam Ad. iii, 4. 61 Fuge modo intro Ad. iv, 1. 22 Sequere me ergo hac intro Ad. iv, 3. 18 Cesso ire intro, ne Ad. iv, 5. 78 Nemo voluit visentem ad eam te intro admittere He. ii, 1. 40 Heri nemo voluit Sostratam intro admittere He. iii, 1. 49 Modo me intro corripui He. iii, 3. 5 Eas ad mulieres huc intro He. v, 1. 27 Sequimini me huc intro ambæ He. v, 2. 27 Ait, esse vetitum intro ad heram accedere Ph. v, 6. 25 Idem recipit se intro denuo Ph. v, 6. 39 Eamus intro hinc Ph. v, 8. 65 passim alibi
Introduco. Sophrona modo fratrem huc senis introduxit Chremem Ph. v, 6. 25 Hos prius introducam: post exeo Eu. iii, 2. 39 Tu istic mane, ut Chremem introducas Eu. v, 2. 70
Introeo. Cur non recta introibas? Eu. i, 2. 7 Modo introii A. v, 2. 9 Postquam introii He. iii, 3. 13 Filius introiit videre He. iii, 2. 10 Introiit in ædes ater alienus canis Ph. iv, 4. 26 Introire neminem video, exire neminem A. ii, 2. 26 Domi erant, ut nullo modo introire possem Eu. v, 2. 3 Nunc huc introire nolo He. iii, 2. 13 Servom illico introiisse dicent Sostratæ He. iii, 1. 52 Qui vidisse eum diceret exeuntem, aut introeuntem ad amicam He. iv, 1. 36
Intromitto. Phædriam intromittamus commissatum Eu. iii, 1. 52 Quod heri intromissus non est Eu. i, 2. 3
Introrumpo. Cesso huc introrumpere? Eu. v, 6. 26
Intueor. Quisnam hic adolescens est, qui intuitur nos? Hea. ii, 4. 23 Annuo, terram intuens modeste Eu. iii, 5. 32
Intus. Illis quæ sunt intus, clamat de via A. iii, 2. 11 Est Simo intus? A. iv, 4. 50 Omnia apparata jam sunt intus A. v, 2. 6 Anne est intus Pamphilus? A. v, 2. 10 Sequere hac me intus ad Glycerium nunc A. v, 6. 14 Intus despondebitur: intus transigetur A. v, 6. 16. 17 Metuo fratrem, ne intus sit Eu. iii, 5. 63 Abi tu, atque obsera ostium intus Eu. iv, 6. 25 Hunc pro mœcho postea comprehendere intus Eu. v, 6. 23 Quos ludos præbueris intus Eu. v, 7. 9 Estne ea intus? Hea. iii, 1. 45 Ellam intus Ad. iii, 3. 35 Tu cum illa te intus oblecta interim Ad. ii, 4. 20 Estne frater intus? Ad. iv, 2. 30 Intus Psaltria est Ad. iv, 7. 41 Postquam intus sum omnium rerum satur Ad. v, 1. 3 Est Ctesipho intus? Ad. v, 2. 3 Modo quæ narravit mihi hic intus Bacchis? He. i, 2. 23 Mihi intus tuus pater narravit He. iv, 2. 6 Intus cetera audies

Ph. v, 1. 38 Eum nunc esse intus cum illis Ph. v, 6. 26 Me censen' potuisse intelligere extra ostium, intus quæ inter sese ipsi egerint? Ph. v, 6. 36

Invado. Dolor repente invasit He. iii, 2. 21

Invenio. Ubi te non invenio A. ii, 2. 19 Fratrem nusquam invenio gentium Ad. iv, 2. 1 Neque quomodo a me amittam, invenio Ph. iii, 2. 22 Quid nunc suspicare, aut invenis de illa? Hea. iv, 1. 44 Hanc primus inveni viam Eu. ii, 2. 16 Hoc ego mali non pridem inveni Hea. ii, 1. 17 De fallacia dicis? st! inveni nuper quandam Hea. iii, 3. 36 Inveni, opinor, remedium huic rei Ph. iv, 3. 11 Gnatam inveni nuptam cum tuo filio Ph. v, 3. 34 Invenisti hodie filiam Hea. iv, 8. 5 Mulieres suspectas fuisse falso nobis, in re ipsa invenimus He. v, 2. 12 Ubi inveniam Pamphilum? A. ii, 2. 1 Quod remedium nunc huic malo inveniam? A. iii, 1. 10 Ubi ego illum inveniam? Eu. iv, 3. 1 Inveniam pol hodie, parem ubi referam gratiam Eu. iv, 4. 52 Quod illi argentum es pollicitus, eadem hac inveniam via Hea. ii, 3. 88 Quod ejus remedium inveniam iracundiæ? Ph. i, 4. 8 Quod huic nunc subito exitio remedium inveniam miser! Ph. i, 4. 28 Unde ego nunc tam subito huic argentum inveniam miser? Ph. iii, 3. 1 Quem mihi amicum inveniam misera! Ph. v, 1. 1 Tibi generum firmum, et filiæ invenies virum A. iii, 3. 39 Si quicquam invenies me mentitum, occidito A. v, 2. 22 Inveniet inopem potius, quam te corrumpi sinat A. ii, 3. 22 Aliquid inveni modo quod ames Eu. ii, 3. 16 Facite, fingite, invenite, efficite, qui detur tibi A. ii, 1. 34 Neque quod principium inveniam ad placandum, scio Hea. v, 4. 21 Ita facillime sine invidia laudem invenias A. i, 1. 39 Fidelem haud ferme mulieri invenias virum A. iii, 1. 2 Invenias argentum. Ge. Cupio: sed id unde, edoce Ph. iii, 3. 7 Idem hoc tute melius quanto invenisses! Eu. iii, 1. 63 Ego, quod me in te sit facere dignum, invenero Hea. i, 1. 56 Quod ita cum esse invenero He. iii, 1. 20 Dictum ac factum invenerit aliquam causam A. ii, 3. 7 Ut serves, quod labore invenerit Hea. v, 4. 17 Utinam tam aliquid invenire facile possis, Phædria! Eu. ii, 1. 4 Nequeo mearum rerum initium ullum invenire idoneum, unde He. iii, 3. 1 Nullum invenire Prologum potuisset novus Ph. Prol. 15 Istoc pol nos te hic invenire miseræ nunquam potuimus Ph. v, 1. 20 Ubinam Getam invenire possum? Ph. v, 4. 8 Hominem propero invenire Ph. v, 6. 5 Orationem sperat invenisse se, qui differat te A. ii, 4. 4 Invenisse Myrrhinam, Bacchidem annulum suum habere He. v, 4. 5 Dicam, aliquid jam inventurum, ut A. iii, 5. 9 Matrem, aut uxorem in culpa inventurum arbitror He. iii, 1. 19 Næ istam multimodis tuam inveniri gaudeo A. v, 4. 36 Patruus tuus pater est inventus Phanio uxori tuæ Ph. v, 6. 32 Jam, ubi ubi erit, inventum tibi curabo A. iv, 2. 1 Domus, uxor, liberi inventi invito patre A. v, 3. 20 Tandem inventa est causa A. iv, 1. 19 Atqui sic inventa est Eu. v, 5. 11. Modone quæ inventa est? Hea. iv, 5. 26 Filia postquam est inventa vera, inventa est causa, qua te expellerent Hea. v, 2. 36 Quod filia est inventa? Hea. v, 3. 16 Inventa est, quæ dotem petat Ph. iv, 3. 42 Scis Pamphilam meam inventam civem? Eu. v, 9. 6 Tuam esse inventam gnatam Hea. v, 1. 7 Age, age, inventas (minas) reddam Ph. iii, 3. 26 Inventum est falsum A. iii, 2. 33 Argentum inventum est Phædriæ Ph. v, 2. 13 At jam hoc tibi inventum dabo A. iv, 1. 60 Labore inventa mea cui dem bona Hea. iv, 7. 13 Mihi nunc inveniendus est aliquis Hea. iv, 7. 12 His rebus annulus fuit initium inveniundis He. v, 3. 23 Inveniendum est tamen argentum Hea. iii, 2. 1

Inventor. Inventum. O mearum voluptatum omnium inventor, inceptor, perfector! Eu. v, 9. 5 Ut te Dii, Deæque cum tuo istoc invento, cumque incepto perduint! Hea. iv, 6. 7

Invenustus. Adeon' hominem esse invenustum, aut infelicem quenquam, ut ego sum! A. i, 5. 10

Inversus, a, um. Inversa verba, eversas cervices tuas, abstine Hea. ii, 3. 131

Investigo. Ubi quæram? ubi investigem? quem perconter? Eu. ii, 3. 2 Neque ille investigatur Ph. v, 1. 9 Nihil tam difficile est, quin quærendo investigari possiet Hea. iv, 2. 8

Inveterasco. Novas qui exactas feci ut inveterascerent He. Alt. Prol. 4

Invideo. Invidere omnes mihi. Illi invidere misere Eu. iii, 1. 20. 22

Invidia. Qui sæpe propter invidiam adimunt diviti Ph. ii, 1. 46 Ita facillume sine invidia laudem invenias A. i, 1. 39

Invidus. At istos invidos Di per-

dant! He. iii, 5. 19

Invisus, a, um. Etsi scio, pol, iis fore meum conspectum invisum hodie He. v, 2. 22 Invisos omnes nos esse illis sentio He. iii, 1. 48 Si ob eam rem vobis vita mea invisa est Ad. v, 9. 32 Hic video me esse invisam immerito He. iv, 2. 21 Næ nos sumus mulieres inique æque invisæ viris He. ii, 3. 1

Invito. Invitat tristis: mansit Eu. iv, 1. 8 Thais porro instare, ut hominem invitet Eu. iv, 1. 5 Quam vellem Menedemum invitatum, ut Hea. i, 2. 11

Invitus. Nulla est tam facilis res, quin difficilis siet, quam invitus facias Hea. iv, 6. 2 Nemo ad te venit, nisi cupiens tui: ille invitus illam duxerat He. i, 2. 67 Invitus feci: lex coëgit? Ph. ii, 1. 6 Pamphile, haud invito ad aures sermo mihi accessit tuus He. iii, 5. 32 Hunc difficilem invitum servaret senem Hea. iii, 2. 24 Eo amantem invitum Pamphilum extrudit pater He. i, 2. 98 Vi coactum te esse invitum, lege, judicio. tenes? Ph. i, 4. 37 Tum video filium invitum sane mulierem ab se amittere Ph. v, 7. 27 Feci hodie ut fierent, insperante hoc, atque invito Pamphilo A. iii, 4. 24 Uxor, liberi inventi, invito patre A. v, 3. 20 Num illa oppignorare filiam meam, me invito, potuit? Hea. iv, 5. 47 Me invito abduxit meam Ad. ii, 1. 44 Ego istam invitis omnibus Ad. ii, 1. 4 Dic me hic oppido esse invitam Hea. iv, 4. 12

Inultus, a, um. Inultum nunquam id auferet A. iii, 5. 4 At, næ, illud haud inultum, si vivo, ferent Hea. v, 1. 45

Invocatus. Postulo, mihi invocato ut sit locus semper Eu. v, 9. 29

Involo. Ut ego unguibus illi in oculos involem venefico! Eu. iv, 3. 6 Vix me contineo, quin involem in capillum Eu. v, 2. 20

Jocor. Jocabar equidem Eu. ii, 3. 86 Atqui tu hanc jocari credis? Hea. iv, 4. 7

Jocularis. Jocularius. Jocularem audaciam! Ph. i, 2. 84 Jocularium in malum insciens pæne incidi A. iv, 4. 43

Jocus. Hic vero est, qui si occeperit, ludum, jocumque dices fuisse illum alterum Eu. ii, 3. 8 Quam joco rem voluisti a me tandem? Eu. i, 2. 99 Jocon' an serio illæc dicat, nescio Hea. iii, 2. 30

Ipse, vel Ipsus, a, um. Quid, si ipse amasset? A. i, 1. 85 Tute ipse his rebus finem præscripsti, pater A. i, 1. 124 Hic se ipsus fallit, haud ego A. iii, 2. 15 Deliras? non tute ipse? A. iv, 4. 18 Homo ipse nusquam est. Is est, an non est? ipsus est Eu. iii, 4. 5. 8 In cognoscendo tute ipse aderis, Chærea Eu. v, 2. 54 Sed ipse egreditur Hea. v, 3. 21 Sed estne hic ipsus, de quo agebam? Ad. i, 1. 53 Iste tuus, ipse sentiet posterius Ad. i, 2. 59 Ipse egomet solvi argentum Ad. iv, 4. 18 Qui amat, cui odio ipsus est, bis facere stulte duco He. iii, 2. 8 Si quidem ille ipse non volt He. iv, 1. 45 Is est ipsus. hei timeo miser! Ph. i, 3. 26 Qui pæne harum, ipsiusque opera periit He. v, 3. 20 Perii! huic ipsi est opus patrono Eu. iv, 6. 32 Seni animam primum exstinguerem ipsi Ad. iii, 2. 16 Ipsum hunc orabo A. ii, 1. 12 Cum ipsum me noris, quam Eu. iii, 5. 18 Te ipsum exspectabam Eu. iv, 6. 5 Putavit me plus scire et providere, quam se ipsum sibi Hea. i, 1. 64 Apud ipsum lacum est pistrilla Ad. iv, 2. 44 Sed eccum ipsum! Ad. iv, 7. 2 Quem intellexi illam haud minus, quam se ipsum magnificare He. ii, 2. 18 Nec Stilphonem ipsum scire, qui fuerit? Ph. ii, 3. 9 Satius est, quam te ipso hærede hæc possidere Bacchidem Hea. v, 2. 16 Illud vide, ut in ipso articulo oppressit! Ad. ii, 2. 21 Neque in me ipso, tibi boni quid sit, scio He. v, 4. 11 Me cum hoc ipso distædet loqui Ph. v, 8. 22 Ultro, si quam (injuriam) fecere ipsi, expostulant Ad. iv, 3. 4 Quid! non sciunt ipsi viam, domum qua redeant? He. iii, 2. 25 Intus quæ inter sese ipsi egerint? Ph. v, 6. 36 Mitto rem: consuetudinem ipsorum Ad. v, 3. 34 Ipsis commentum placet A. i, 3. 20 Optume ipsos video Hea. v, 5. 3 Aut qua via te captent, eadem ipsos capi He. i, 1. 16 Id nosmet ipsos facere oportet Ph. i, 4. 45 Tanquam Philosophorum habent disciplinæ ex ipsis vocabula Eu. ii, 2. 32 Jamdudum res reduxit me ipsa in gratiam A. v, 4. 45 Estne hæc Thais, quam video? ipsa est: hæreo Eu. v, 2. 9 Ea res nunc agitur ipsa Hea. iv, 8. 10 Ipsa, si cupiat, Salus, servare prorsus non potest hanc familiam Ad. iv, 7. 43 Rogas? senectus ipsa est morbus Ph. iv, 1. 9 Volo ipsius (Phanii) quoque voluntate hoc fieri Ph. iv, 5. 13 Vel quod ipsi cupio Glycerio A. v, 4. 2 Neque utile ipsi virgini est He. i, 2. 76 Ita aperte ipsam rem modo locutus A. i, 2. 31 Novi, opinor Thaidem. Ch. Istam ipsam Eu. iii, 5. 16 Texentem telam studiose

ipsam offendimus Hea. ii, 3. 44 Te ipsam quærito Ad. iii, 2. 23 Ex ipsa millies audivi A. v, 4. 43 Si non ipsa re istuc tibi dolet Ad. iv, 7. 15 Quid ipsæ? quid aiunt? Ad. iv, 5. 22 Te ipsum purgare ipsis coram, placabilius est Ad. iv, 3. 17 Itane attemperate venit hodie in ipsis nuptiis? A. v, 4. 13 Istuc ipsum. Da. Atque istuc ipsum nihil pericli est A. ii, 2. 13 An quia pudet? Ch. Id ipsum. Py. Id ipsum? virgo vero! Eu. v, 2. 60 Ipsum istuc mihi in hoc est Ph. iii, 2. 23 Apud alium ipsius facti pudet Hea. iii, 3. 15 Ipsum id metuo, ut credant Ad. iv, 4. 17 In ipso tempore eccum ipsum obviam A. iii, 2. 52 Ain' tu? læta est? Gn. Non tam ipso dono, quam Eu. iii, 1. 2 sæpius alibi

Ira. Unde ira inter eas intercessit, quæ tam permansit diu He. iii, 1. 25 Decedet jam ira hæc He. iii, 5. 55 Propterea hæc ira est He. iv, 4. 89 Cito ab eo hæc ira abscedet He. v, 2. 15 Unde ortum est initium iræ He. iii, 2. 16 Timet omnia, patris iram et animum amicæ Hea. i, 2. 15 Ut ego iram hanc in eos evomam omnem Ad. iii, 2. 14 Iram expedies He. iii, 1. 11 Unum aliquod verbum inter eas iram hanc conciverit He. iii, 1. 33 Videndum est, ne minus propter iram hanc impetrem, quam possiem He. v, 1. 3 Missam iram faciet He. v, 2. 14 In me omnem iram derivem senis? Ph. ii, 2. 9 Minue vero iram Ph. ii, 3. 88 Vide, ne impulsus ira prave insistas He. iii, 5. 34 Incendor ira, esse ausam facere hæc te injussu meo He. iv, 1. 47 Iræ sunt inter Glycerium et gnatum, ita magnæ, ut A. iii, 3. 20 Amantium iræ, amoris integratio est A. iii, 3. 23 Hæ iræ factæ essent multo ampliores He. iii, 1. 9 Quæ maxumæ sunt interdum iræ He. iii, 1. 27 Haud ita decet, celare te iras He. ii, 2. 11 Pueri inter sese quam pro levibus noxiis iras gerunt! He. iii, 1. 30 Quibus iris impulsus nunc in illam iniquos siem? He. iii, 5. 35

Iracundia. Si adjutor sim ejus iracundiæ Ad. i, 2. 66 Quod ejus remedium inveniam iracundiæ? Ph. i, 4. 8 Omitte, Demea, tuam istanc iracundiam Ad. iv, 7. 37 Reprime iracundiam, atque ad te redi Ad. v, 3. 8 Recte mihi vidissem, et senis essem ultus iracundiam Ph. i, 4. 12 Præ iracundia, non sum apud me Hea. v, 1. 47 Vix sum compos animi: ita ardeo iracundia Ad. iii, 2. 12

Iracundus. Cum de eadem causa est iracundus factus inimicissimus He. iii, 1. 29 Tu quoque proterve iracundus es He. iii, 5. 53 Cum hoc, quod levius est, tam animo iracundo tulit He. iv, 1. 63

Irascor. Rursum, Demea, irascere? Ad. i, 2. 56 Ut cum velit tibi jure irasci, non queat A. ii, 3. 20 Ille continuo irasci: neque negare audere Eu. iv, 1. 4

Iratus, a, um. Redeo inde iratus, atque ægre ferens A. i, 1. 110 Quod nunc tute tecum iratus cogitas Eu. i, 1. 19 Metuit semper, ne quando iratus tu alio conferas Eu. iii, 1. 60 Iratus senex Hea. Prol. 37 Vereor, quam ne quid in illum iratus plus satis faxit, pater Hea. i, 2. 24 Jam non sum iratus Hea. iv, 6. 16 Quibus in rebus alius ne iratus quidem est He. iii, 1. 28 Etsi merito iratus est He. iii, 5. 55 Tibi quoque ædepol iratus sum graviter He. iv, 4. 1 Sin autem est ob eam rem iratus gnatus He. v, 2. 14 Ne te iratus sævidicis dictis protelet Ph. i, 4. 36 Iratus est Ph. ii, 3. 3. 79 An tu ob peccatum hoc esse illum iratum putas? Hea. v, 2. 37 Oh! qui egomet produxi, atque iratum admodum Ad. iii, 3. 49 Phanium relictam solam? Et iratum senem? Ph. ii, 2. 2 Confutavit verbis admodum iratum patrem Ph. iii, 1. 13 Memini relinqui me, Deo irato meo Ph. i, 2. 24 Nescio: nisi mihi Deos satis scio fuisse iratos A. iv, 1. 40 Quæ in animo cogitat irata, quam illa, quæ parentes propitii Ad. i, 1. 6

Irrideo. Bona verba quæso. Si. Irrides? A. i, 2. 33 Irrides in re tanta? Hea. v, 2. 29 Impuratus me ille ut etiam irrideat? Ph. iv, 3. 64 Ne eum circumventum inique iniqui irrideant He. Alt. Prol. 46 Cœpit ad id alludere, et me irridere Eu. iii, 1. 35 Itan' lepidum tibi visum est, scelus, nos irridere? Eu. v, 7. 17 Tam aperte irridens? Ph. v, 7. 63 Irrideor? A. iii, 2. 20 Etiam nunc non credis, indignis nos esse irrisas modis? Eu. iv, 4. 43

Irritor. Irritatus. Irritor Ph. v, 7. 39 Potes nunc, dum animus irritatus est A. iii, 4. 18 Ne, si magis irritatus siet Ad. ii, 4. 18 Ita sum irritatus, animum ut nequeam ad cogitandum instituere Ph. ii, 1. 10

Irritus, a, um. Quod modo erat ratum, irritum est Ph. v, 7. 58

Irruo. In ædes irruit alienas Ad. i, 2. 8 Quam mox irruimus? Eu. iv, 7. 18 Vide, ne ille huc prorsus se irruat Ad. iv, 2. 11

Is, ea, id. Fuit olim senex, mercator: navem is fregit apud Andrum: is obiit mortem A. i, 3. 17. 18 Estne hic Crito? is est A. iv, 5. 7 Tum pol ego is essem vere, qui simulabar Eu. iii, 5. 58 Etsi is quoque suarum rerum satagit Hea. ii, 1. 13 Quando is, quamobrem huc veneram, rus abiit Ad. iii, 3. 81 Ita nunc is sibi me supplicaturum putat? He. iii, 5. 50 Is sibi responsum hoc habeat Ph. Prol. 16 Ejus causa in funus prodeo A. i, 1. 88 Quæ cupiebat de sorore ejus (Chremetis) indicare Eu. iv, 1. 7 Miseret me ejus (Menedemi) Hea. i, 1. 116 Filiam ejus (Simuli) virginem vitiavit Ad. iii, 4. 20 Nec, qua via sententia ejus (Phidippi) possit mutari, scio He. iv, 1. 54 Pater ejus (Phædriæ) rediit, an non? Ph. i, 2. 97 Ein' (patri) ego ut advorser? A. i, 5. 28 Ubi comperi ex iis, qui ei fuere conscii Hea. i, 1. 69 In quo hæc discebat ludo, exadvorsum ei loco tonstrina erat Ph. i, 2. 38 Rejecit se in eum, flens A. i, 1. 109 Dicunt, homines nobiles eum adjutare Ad. Prol. 16 Ex eo nunc misera quem capit laborem! A. iv, 3. 4 Mihi magna cum eo fuit semper familiaritas Hea. iv, 2. 9 Cito ab eo hæc ira abscedet He. v, 2. 15 Senes qui primi venient, ii partem aperient Ad. Prol. 23 Eorum obsequi studiis A. i, 1. 37 Eorum ingenia admiror simul Eu. ii, 2. 19 Iis sese dedere A. i, 1. 36 Cœpi iis omnia facere, obsequi Ph. i, 2. 28 Eho, non tu dixti esse inter eos inimicitias? A. v, 2. 11 Nihil est quod malim, quam illam familiam mihi dari obviam, ut iram in eos evomam Ad. iii, 2. 14 Ea ab illo animadvertenda injuria est A. i, 1. 129 Samia mihi mater fuit; ea habitabat Rhodi Eu. i, 2. 27 Ea obiit mortem Hea. ii, 3. 30 Tanta suspicio de me incidit: neque ea immerito Ad. iv, 4. 6 Ea ad hos redibat lege hæreditas He. i, 2. 97 Ea serviebat lenoni impurissimo Ph. i, 2. 33 Importunitatem spectate aniculæ; quia compotrix ejus est A. i, 4. 5 Scis fratrem ejus (virginis) esse apprime nobilem? Eu. v, 4. 10 Ejus anuis causa, opinor Hea. ii, 3. 46 Obsecrat, sibi ut ejus (puellæ) faciat copiam Ph. i, 2. 63 Dabis ei (Thaidi) ultro supplicium Eu. i, 1. 24 Quæ est dicta mater esse ei (Antiphilæ) antehac, non fuit Hea. ii, 3. 29 Quæ res in se neque consilium habet, eam consilio regere non potes Eu. i, 1. 13 Ad eam rem tempus non erat Eu. iv, 1. 7 Scis eam hinc civem esse? Eu. v, 5. 10 Si ob eam rem vobis vita mea invisa est, quia Ad. v, 9. 32 Ob eam rem noluit iterum referre, ut He. Prol. 6 Per eam te obsecramus ambæ, si jus, si fas est, uti He. iii, 3. 27 Sin est ob eam rem iratus gnatus, quod He. v, 2. 14 Ea lege atque omine, ut, si A. i, 2. 29 Ea gratia secum adduxisse, ne Hea. iv, 5. 20 Ea lege hoc adeo faciam; si facit, quod Hea. v, 5. 10 Ea jam ætate sum, ut He. v, 1. 10 Curavi, propria ea Phædria ut potiretur Ph. v, 5. 2 Ad exemplum ambarum mores earum existimans He. i, 2. 88 Exple animum iis, ut credant He. v, 2. 21 Nisi si id est, quod suspicor A. i, 5. 14 Adjuta me, quo id fiat facilius Eu. i, 2. 70 An quia pudet? Ch. Id ipsum. Py. Id ipsum? Eu. v, 2. 69 Jam id exploratum est Ph. iv, 3. 23 Nunc id operam do, ut A. i, 1. 130 Te id dare operam, qui istum amorem ex animo amoveas tuo, quam id loqui, quo A. ii, 1. 7. 8 Id agam, mihi qui ne detur A. ii, 1. 35 Id paves, ne ducas tu illam A. ii, 2. 12 Si id succenseat nunc, quia A. ii, 3. 2 Id propterea nunc hunc venientem sequor A. ii, 5. 3 Ac non id metuat, ne, ubi Eu. i, 2. 60 Id vero serio triumphat Eu. iii, 1. 8 Idque adeo visam, si domi est Eu. iii, 4. 7 Nunc id prodeo, ut conveniam Parmenonem Eu. v, 7. 4 Siquidem id sapere est, velle te id, quod Hea. ii, 3. 83 Id cum studuisti, isti formæ ut mores consimiles forent Hea. ii, 4. 2 Dum id quæro, tibi qui filium restituerem Hea. iii, 1. 88 Idque adeo miror, quomodo Hea. v, 3. 2 Cogito id, quod res est Ad. ii, 1. 52 Ipsum id metuo, ut credant Ad. iv, 4. 17 Id quod me repente aspexerant He. iii, 3. 8 Tu id, quod boni est, excerpis Ph. iv, 4. 18 In id redactus sum loci, ut Ph. v, 7. 86 In eo disputant A. Prol. 15 Eo pacto apud te meo erit ingenio fides, cum He. iii, 5. 24 Tu haud quicquam mihi, nisi ea, quæ nihil opus sunt scire A. ii, 1. 37 Cœpi aliam rem ex alia cogitare, et ea omnia in pejorem partem Eu. iv, 2. 3

Istac. Abi sane istac, istorsum, quo vis Hea. iii, 3. 27

Iste, a, ud. Næ iste haud mecum sentit A. ii, 1. 24 Quis fuit igitur? Py. Iste Chærea, iste ephebus Eu. v, 1. 7. 8 Iste tuus, ipse sentiet posterius Ad. i, 2. 59 Non hercle ex re istius me instigasti Ph. v, 7. 76 Quid isti (eunucho) credam? Eu. iv, 4. 38 Hominem istum impurissimum absolvitote Ad. ii, 4. 17 Cum milite isto præsens, absens ut sies Eu. i, 2. 112 Id isti vituperant factum A. Prol. 15 Quid? isti te ignorabant

Eu. v, 9. 59 Potius, quam istorum obscuram diligentiam A. Prol. 21 Pol ego istos commovebo Hea. iv, 4. 8 Sive ista uxor, sive amica est A. i, 3. 11 Quæ ista est pravitas? Hea. v, 2. 20 Te isti (Glycerio) virum do A. i, 5. 60 Opinor Thaidem. Ch. Istam ipsam Eu. iii, 5. 16 Virginem istam, Thaidi, quæ hodie dono data est, scis eam hinc civem esse? Eu. v, 5. 9 Faciam boni tibi aliquid pro ista re Hea. iv, 5. 15 Ne bonæ tuæ istæ nos rationes subvortant Ad. v, 3. 50 Nihil pol jam res istæc mihi voluptatis ferunt He. iv, 2. 17 Tibi istas posthac comprimito manus Hea. iii, 3. 28 Mihi fides apud hunc est, nihil me istius facturum Hea. iii, 3. 10 Olim isti fuit generi quondam quæstus Eu. ii, 2. 15 Syre, præceptorum plenus istorum ille Ad. iii, 3. 58 Egon' quicquam cum istis factis tibi respondeam? Eu. i, 2. 73 sæpissime alibi

Istic. Adverb. Neque istic, neque alibi tibi erit in me mora A. ii, 5. 9 Quid istic tibi negotii est? A. v, 2. 8 Tu istic mane, ut Eu. v, 2. 70 Quasi istic minor mea res agatur, quam tua Hea. ii, 3. 118 Tibi vero quid istic est rei? Ad. iv, 5. 10 Ausculta. Ph. Istic sum He. i, 2. 39

Istic, istæc, istoc vel istuc. Quid istic? Sy. Manebit Hea. ii, 3. 139 Qui istic mos est? Hea. iii, 3. 1 Quid istic narrat? Hea. iii, 3. 18. Ph. v, 8. 6 Quem? Ch. Istunc servolum dico adolescentis Hea. iii, 2. 19 Conservis ad eundem istunc præcipio modum Ad. iii, 3. 70 Cave quoquam ex istoc excessis loco A. iv, 4. 21 Quem cum istoc sermonem habueris, accepi He. iv, 3. 1 Istæc quidem contumelia est Hea. iii, 3. 5 Istæc res est Ad. iii, 3. 64 Omitte, Demea, tuam istanc iracundiam Ad. iv, 7. 37 Nihil istac opus est arte A. i, 1. 5 Adortus jurgio fratrem, de Psaltria istac Ad. iii, 3. 51 Istuc ipsum. Da. Atque istuc ipsum nihil pericli est A. ii, 2. 13 Quid istuc? A. iii, 3. 40. Eu. ii, 3. 96 Quid istuc, inquam, ornati est? Eu. ii, 2. 6 Est istuc datum profecto, ut Eu. iii, 1. 5 Ego istuc ætatis, non amori operam dabam Hea. i, 1. 58 Idem istuc mihi venit in mentem Hea. v, 1. 15 Quid istuc, Sannio, est, quod te audio, nescio quid concertasse cum hero? Ad. ii, 2. 2 Quid istic? dabitur Ad. v, 8. 33 Istuc est sapere He. iv, 3. 2 Quid istuc consilii est? He. iv, 2. 12 Quid istuc mali est? Ph. i, 4. 7 Quid istuc verbi est? Ph. ii, 2. 29 Ipsum istuc mihi in hoc est Ph. iii, 2. 23 Quid istuc negoti est? Ph. v, 3. 33 Quid istuc turbæ est? Ph. v, 8. 1 Hoccine agis, an non? Da. Ego vero istuc A. i, 2. 15 Istuc abs te factum nihili penderem Eu. i, 2. 14 Istuccine interminata sum Eu. v, 1. 14 Cedo istuc tuum consilium: quid id est? Hea. ii, 3. 91 Quid? istuc times, quod ille operam amico dat suo? Hea. v, 1. 37 Obsecro, mi gnate, ne istuc in animum inducas tuum Hea. v, 4. 5 Pol haud paternum istuc dedisti Ad. iii, 4. 4 Quid ita istuc vis? He. iv, 3. 7 Idem ego istuc facere possum Ph. iv, 5. 14 Ut te Dii, Deæque cum tuo istoc invento perduint! Hea. iv, 6. 7 O Jupiter! istoccine pacto oportet? Ad. iv, 7. 14 Reddet tibi cito. Mi. Istoc vilius Ad. v, 9. 24 Istæc cum ita sint Ph. i, 4. 25 Verba istæc sunt Ph. iii, 2. 32 Vos istæc intro auferte A. i, 1. 1 Ita tu istæc tua misceto; ne Hea. iv, 5. 35 Di istæc. Ch. Deos nescio Hea. v, 4. 15 Istæc eadem tute dicas mulieri Ad. iv, 3. 8

Istinc. Iterum istinc excludere He. iii, 2. 4

Istiusmodi. Et vos esse istiusmodi, et nos non esse, haud mirabile est Hea. ii, 4. 7

Istoc. Accede illuc, nimium istoc abisti Ad. ii, 1. 15

Istorsum. Abi sane istac, istorsum, quo vis Hea. iii, 3. 27 Concede hinc a foribus paululum istorsum Ph. v, i. 14

Istuc. Adverb. Concede istuc paululum Eu. iv, 4. 39. v, 9. 38 Post istuc veniam Hea. ii, 3. 38 Istuc ibam Ad. v, 3. 35

Ita. Adv. affirmandi. Quid istic tibi negoti est? Da. Mihin'? Si. Ita A. v, 2. 9

Ita. Itane. Non ita dissimili sunt argumento A. Prol. 11 Ita ut ingenium est hominum. Ita ut fit A. i, 1. 50. 53 Denique ita tum discedo ab illo, ut A. i, 1. 121 Ita Davum modo timere sensi A. i, 2. 2 Ita aiunt A. i, 2. 21 Hea. iv, 8. 13. He. iii, 2. 22 Ita pol quidem res est, ut dixti A. iii, 1. 1 Ita magnæ (iræ,) ut sperem posse avelli A. iii, 3. 21 Ita prædicant. Si. Ita prædicant? A. v, 3. 4. 5 Ita me Di ament, credo A. v, 4. 44 De uxore, ita ut possedi, nihil mutat Chremes A. v, 4. 46 Si perget lædere ita, ut facere instituit Eu. Prol. 19 Ita erat res Eu. i, 2. 17 Cœpit educare, ita uti si esset filia Eu. i, 2. 37 Ita prorsum oblitus sum mei Eu. ii, 3. 14 Ego illud

vero ita feci, ac lubens Eu. iii, 5. 42 Ita me Dii bene ament, quantum Eu. iv, 1. 1 Sine auro, tum ornatam, ita uti quæ ornantur sibi Hea. ii, 3. 47 Ita res est hæc nunc, quasi cum Hea. ii, 3. 77 Ita, quæso Ita comparatam esse hominum naturam, ut Hea. iii, 1. 96. 97 Ita non ut olim, sed uti nunc Hea. iii, 2. 13 Non licet hominem esse sæpe ita ut volt, si res non sinit. Nunc ita tempus est mihi, ut cupiam filiam Hea. iv, 1. 53. 54 Ita magno desiderio fuit ei filius Hea. iv, 5. 75 Ita tu istæc tua misceto; ne me admisceas Hea. iv, 5. 35 Hæc ita ut sunt, cautim, et paulatim dabis Hea. iv, 8. 30 Ita, ut volo, est Ad. i, 2. 59 Ita est homo Ad. i, 2. 63 Leno ego sum. Æs. Scio. Sa. At ita, ut Ad. ii, 1. 7 Nunquam ita magnifice quicquam dicam, quin Ad. ii, 3. 4 Ita obsecraturum, ut Ad. iii, 2. 36 Ut quisque suum volt esse, ita est Ad. iii, 3. 45 Ut homo est, ita morem geras Ad. iii, 3. 77 Ita se defatigarit, velim, ut Ad. iv, 1. 3 Ita fiat! Ct. Ita Ad. iv, 1. 5 Qui ita putant sibi fieri injuriam Ad. iv, 3. 3 Ita velim me promerentem ames, ut Ad. iv, 5. 47 Ita vita est hominum, quasi Ad. iv, 7. 21 Nemo illorum quisquam ad te venit, quin ita paret se, ut He. i, 1. 11 Haud ita decet He. ii, 2. 10 Utinam istuc ita Di faxint! He. iii, 2. 19 Ut res dant sese, ita magni atque humiles sumus He. iii, 3. 20 Ita usque advorsa tempestate usi sumus He. iii, 4. 9 Utinam sciam ita esse istuc He. iv, 1. 21 Quid ita istuc vis? He. iv, 3. 7 Deus sum, si hoc ita est He. v, 4. 3 Ita me Di bene ament, ut Ph. i, 3. 13 Ita sum irritatus, ut Ph. ii, 1. 16 Abduxtin' filiam? Ch. Non. De. Quid ita non? Ph. iv, 1. 2 Ita ut æquom fuerat Ph. iv, 3. 46 Ita patrem audio hæc facta tolerare violenter Ph. v, 1. 4 Ita fugias, ne præter casam, quod aiunt Ph. v, 2. 3 Itane obstinate operam dat, ut A. i, 5. 8 Itan' credis? A. ii, 3. 25 Itan' contemnor abs te? aut itane tandem idoneus tibi videor esse? A. iii, 2. 12 Itane Chrysis? hem! A. iv, 5. 8 Itane huc paratus advenis? A. v, 4. 6 Itane attemperate venit hodie, ut A. v, 4. 13 Itane vero obturbat? A. v, 4. 23 Itane suades? Eu. i, 1. 31 Itan' parasti te, ut? Eu. ii, 2. 9 Itane? Th. Sic erit Eu. v, 9. 28 Itane fieri oportet? Hea. iii, 3. 1 Itane vis? Ch. Ita Hea. v, 1. 75 Itane tandem, quæso, Menedeme, ut Hea. v, 2. 1 Itane est? He. iii, 4. 4 Itane est factum? He. v, 4. 7 Itane tandem uxorem duxit Antipho? Ph. ii, 1. 1 Itane patris ais conspectum veritum hinc abisse? Ph. ii, 2. 1 Itane hunc patiemur, Geta, fieri miserum? Ph. iii, 3. 8 Itan' parvam mihi fidem esse apud te? Ph. v, 3. 27 Itane agitis mecum? Ph. v, 7. 75

Itaque. Et Ita. Ita volo, itaque postulo A. iii, 3. 18 Itaque ergo amantur Eu. ii, 3. 25 Ita me Di bene ament, itaque una inter nos agere ætatem liceat He. ii, 1. 10 Ita me Di ament, itaque obtingant ex te, quæ exopto, mihi He. iv, 2. 3 Si cetera sunt ita, ut vis, itaque ut esse ego illum existimo He. iv, 2. 28

Itaque. Ergo. Itaque hercle nihil jam mutire audeo A. iii, 2. 25 Itaque, ut ne viderem, misera effugi Eu. v, 5. 3 Itaque hanc rem me habere arbitror Ad. ii, 3. 5 Itaque adeo magnam mihi injecit curam Ad. iv, 5. 76 Itaque adeo uno animo omnes socrus oderunt nurus He. ii, 1. 4 Itaque ineptus hodie dum illic sedeo He. v, 3. 4 Itaque pæne hercle exclamavi gaudio Ph. v, 6. 30 Itaque ad vos venio nuntiatum, Demipho Ph. v, 7. 12

Item. Sed postquam amans accessit, unus, et item alter A. i, 1. 50 Item alio die quærebam A. i, 1. 62 Ait tibi uxorem sese dare hodie: item alia multa A. ii, 2. 17 Parasiti item ut Gnathonici vocentur Eu. ii, 2. 33 Vel rex maxumas mihi agebat: aliis non item Eu. iii, 1. 8 Inde item in (angiportum) aliud Eu. v, 2. 6 Si ex capite sis meo natus item, ut aiunt Minervam esse ex Jove Hea. v, 4. 13 Ille ut item contra me habeat, facio sedulo Ad. i, 1. 25 Tu alterum, ego item alterum Ad. i, 2. 51 Emtæ mulieres complures: et item hinc alia Ad. ii, 2. 22 Fecere alii sæpe, item boni Ad. iv, 5. 54 Item, ut meretricem amittere? Ph. ii, 3. 66 Ædiculæ item sunt ob decem alias Ph. iv, 3. 58

Iter. Evenit, senibus ambobus simul iter ut esset Ph. i, 2. 16 Si dicas mihi, iter hac habui: periisti Eu. v, 9. 35 Pergam, quo cœpi, hoc iter He. i, 2. 119 Ain' tu, tibi hoc incommodum evenisse iter? He. iii, 4. 1 Hoc ipsa in itinere alteræ dum narrat, audivi Hea. ii, 3. 30 Dicam in itinere Ph. iii, 3. 34

Iterum. Quod si iterum mihi sit danda, actum siet Hea. iii, 1. 47 Non committet hodie unquam, iterum ut vapulet Ad. ii, 1. 5 Iterum sic memento Ad. iii, 3. 72 Prius nox oppressisset illic, quam huc revorti posset iterum Ad. iv, 1. 9 Ob eam rem noluit iterum referre, ut iterum possit vendere He. Prol. 7 Iterum jubet He. i, 2. 111 Iterum is-

tinc excludere He. iii, 2. 4 Judicium de eadem causa iterum ut reddant tibi Ph. ii, 3. 57

Itidem. Eadem hæc, quæ tibi dixi, dicam itidem illi A. iii, 4. 20 Ut hoc tibi doleret itidem, ut mihi dolet Eu. i, 2. 18 Itidem patria qui alligurierat bona Eu. ii, 2. 4 Eas itidem fallam Eu. ii, 3. 93 Si abduxeris, celabitur itidem, ut Hea. iv, 3. 20 Integram itidem reddam, ut He. i, 2. 75 Ut veni, itidem incertum amisti He. ii, 2. 9 Itidem illæ mulieres sunt ferme, ut pueri He. iii, 1. 32 Placet, non fieri hoc itidem, ut in Comœdiis He. v, 4. 26 Itidem tu face Ph. ii, 3. 50 Itidem ut cognata si sit Ph. ii, 3. 62 Phormio itidem in hac re, ut in aliis, strenuum hominem præbuit Ph. iii, 1. 12

Itio. Hæccine erant itiones crebræ, et mansiones diutinæ Lemni? Ph. v, 8. 23

Jubeo. Jubeo Chremetem A. iii, 3. 1 Jubeo, cogo, atque impero Eu. ii, 3. 97 Quid ais? Sy. Jubeo Hea. iv, 3. 24 Denique, inspicere, tanquam in speculum, in vitas jubeo Ad. iii, 3. 62 Tanquam in speculum, in patinas inspicere jubeo, et moneo Ad. iii, 3. 75 Salvere Hegionem plurimum jubeo Ad. iii, 4. 15 Ego vero jubeo Ad. v, 8. 2 Lesbiam adduci jubes A. i, 4. 1 Cur non illam huc transferri jubes? A. v, 4. 49 Jubesne? Eu. ii, 3. 97 Facile equidem facere possum, si jubes Hea. iii, 2. 36 Cur non arcessi jubes filiam? Hea. v, 5. 3 Tune jubes hoc, Demea? Ad. v, 8. 1 Ita ut jubes, faciam He. iv, 3. 6 Faciam, ut jubes Ph. v, 3. 12 Jubet frater? ubi is est? Ad. v, 8. 1 Arcessi jubet Iterum jubet He. i, 2. 110. 111 Matris ferre injurias me pietas jubet He. iii, 1. 21 Illos ducere eadem hæc lex jubet Ph. i, 2. 76 Id quod lex jubet, dotem daretis Ph. ii, 1. 66. ii, 3. 62 Mercedem dare lex jubet ei, atque amittere? Ph. ii, 3. 67 Quod jussi ei dare bibere, et quantum imperavi, date A. iii, 2. 4 Hinc te intro ire jussi A. iii, 4. 11 Haud ita jussi A. v, 4. 52 Huc qua gratia te arcessi jussi, ausculta Eu. i, 2. 20 Fac, ita ut jussi Eu. ii, 1. 1 Sectari jussi Eu. ii, 2. 31 Jubete istos foras exire, quos jussi, ocius Eu. iii, 2. 17 Num datum mihi est? num jussi? Hea. iv, 5. 46 Noli fodere jussi He. iii, 5. 17 Te huc foras puerum evocare jussi He. v, 1. 6 Hominem ad forum jussi opperiri Ph. iv, 2. 9 Ita ut tu justi, soli credita est Eu. v, 1. 15 Factum est, quod justi, Demea Ad. v, 9. 1 Herus me jussit Pamphilum hodie observare A. ii, 5. 1 Nam quod peperisset, jussit tolli A. iii, 1. 6 Orare jussit, si se ames, hera, jam ut ad se venias A. iv, 2. 4 Domum, ita ut jussit frater, deducam Eu. ii, 3. 72 Jussit me ad se arcessier Eu. iii, 3. 4 Philumenam ad se arcessi hic jussit He. iii, 5. 16 Hoc te mihi nuntiare jussit He. v, 4. 7 Quis te istæc jussit loqui? Ph. iv, 3. 34 Quid renuntiavit olim? So. Fecisse id quod jusseram Hea. iv, 1. 48 Quia dudum tu tantopere jusseras, eo cœpi Hea. iv, 5. 38 Et quidem jubebit posci? Hea. iv, 5. 27 Quod is jubebit, faciam Ph. v, 8. 57 Arcessi jube A. iii, 3. 14 Jube solvi, obsecro A. v, 4. 52 Jube, mihi denuo respondeat Eu. iv, 4. 24 Comprehendi jube, quantum potest Eu. v, 1. 20 Jube hunc abire hinc aliquo Hea. iii, 3. 24 Quæso! jube, maneat Hea. iv, 4. 15 Immo filium jube potius Hea. iv, 5. 52 Lectulos jube sterni nobis Ad. ii, 4. 21 Hanc in horto maceriam jube dirui Ad. v, 7. 10 Jube nunc jam dinumeret illi Babylo viginti minas Ad. v, 7. 16 Si sanus sies, jube illam redire He. iii, 5. 44 Argentum rursum jube rescribi, Phormio Ph. v, 7. 29 Heus! jubete istos foras exire, quos jussi, ocius Eu. iii, 2. 16 Paravi, ut jubeam arcessi A. iv, 4. 2 Pro illo jubeam me illuc deducier Eu. iii, 5. 24 Qui scis; an, quæ jubeam, sine vi faciat? Eu. iv, 7. 20 Ni me quærere in malo jubeas crucem? Ph. iii, 3. 11 Militem rogat, ut illum admitti jubeat Eu. iv, 1. 4 Egone? ut Thaidi me dedam, et faciam quod jubeat Eu. v, 8. 2 Ut rogem, quod tempus conveniundi patris me capere jubeat? Ph. v, 4. 9 Faciam, ut jusseris Eu. i, 2. 94 Miror, continuo non jussisse abripi me Hea. v, 2. 48 Dic jussisse te He. iii, 5. 16 Tantum jussus sum Ph. iv, 4. 2 Proximo jussa est dari, ut?. quod tu vetas Ph. ii, 3. 69

Judex. Tu es judex Hea. ii, 3. 111 Ubi est Phædria, judex noster? Ph. v, 8. 66 An quisquam judex est, qui possit noscere tua justa? Ph. ii, 1. 49 Vobis corrigemus, te judice ipso He. ii, 2. 13 Vos eritis judices Ad. Prol. 4 Quam iniqui sunt patres in omnes adolescentes judices! Hea. ii, 1. 1 Nostrane ea culpa est, an judicum? Ph. ii, 1. 45 Dilucide expedivi; quibus me oportuit judicibus Ph. ii, 3. 53 Ad judices veniemus Ph. i, 2. 79 Postquam ad judices

ventum est Ph. ii, 1. 52
Judicium. Cras est mihi judicium Eu. ii, 3. 47 Vestrum judicium fecit Hea. Prol. 12 Ejus judicio permitto omnia Ph. v, 8. 56 Magistratus adi, judicium de eadem causa iterum ut reddant tibi. Soli licet bis judicium adipiscier Ph. ii, 3. 57. 59 Vi coactum te esse invitum, lege, judicio: tenes? Ph. i, 4. 37
Judico. Te laudo, et fortunatam judico Hea. ii, 4. 1 Abi: virum te judico Ad. iv, 2. 25 Mea quidem sententia judico, Syrum fieri esse æquom liberum Ad. v, 9. 3 Nisi illos ex tuo ingenio judicas Hea. v, 1. 7 Demea, hæc male judicas Ad. i, 2. 20 Hominem maxumi pretii te esse, hodie animo judicavi meo Ad. v, 6. 4 Ex aliarum ingeniis nunc me judicet Eu. i, 2. 118 Id ita esse, vos jam judicare poteritis Eu. Prol. 29 Tun' prospicere, aut judicare nostram in rem quod sit, potes? He. iv, 1. 34
Jugulo. Suo sibi hunc gladio jugulo Ad. v, 8. 35 Papæ! jugularas hominem Eu. iii, 1. 27
Junceus, a, um. Tametsi bona est natura, reddunt curatura junceas Eu. ii, 3. 24
Jungo. Unaque nos sibi opera amicos junget He. v, 2. 32
Juno. Juno Lucina, fer opem! serva me, obsecro! A. iii, 1. 15. Ad. iii, 4. 41
Jupiter. Ut, Syre, te magnus perdat Jupiter! Ad. iv, 6. 2 At ita me servet Jupiter! Ph. v, 3. 24 Jovem quo pacto. Danaæ misisse aiunt in gremium imbrem aureum Eu. iii, 5. 36 O Jupiter! quid ego audio? A. iii, 1. 6 Pro Jupiter! A. iv, 3. 17. Eu. iii, 5. 2 O Jupiter! A. v, 4. 27. Hea. iv, 3. 12 Jupiter magne! Eu. iv, 4. 42 O Jupiter! quæ illæc turba est? Eu. v, 5. 4 O Jupiter! serva obsecro hæc nobis bona Eu. v, 9. 18 O Jupiter! ubinam est fides? Hea. ii, 3. 15 O Jupiter! tantamne esse in animo inscitiam! Hea. iv, 1. 17 Pro Jupiter! tu homo adigis me ad insaniam Ad. i, 2. 31 Pro supreme Jupiter! minime miror, qui Ad. ii, 1. 42 Pro Jupiter! hominis stultitiam! Ad. iii, 3. 12 O Jupiter! istoccine pacto oportet? Ad. iv, 7. 13 O Jupiter! hanccine vitam! Ad. iv, 7. 39 Pro Jupiter! clamorem audio He. iii, 1. 37 O Jupiter! Di nos respiciunt! Ph. v, 3. 33 Ut aiunt Minervam esse ex Jove Hea. v, 4. 13
Jurgium. Miles tendere: inde ad jurgium Eu. iv, 1. 12 Porto hoc jurgium ad uxorem He. iii, 5. 63 Adortus jurgio fratrem apud forum Ad. iii, 3. 50 De jurgio siletur Ph. v, 2. 13
Jurgo. Cedo, quid jurgabit tecum? A. ii, 3. 15 Credo jam, ut solet, jurgabit Ad. i, 1. 55 Cum Davo egomet vidi jurgantem ancillam A. v, 1. 19
Juro. Qui sine hac jurabat se unum nunquam victurum diem Ad. iii, 2. 34 Vel hic Pamphilus jurabat quoties Bacchidi! quam sancte! He. i, 1. 3 Fidem dans, jurans se illam ducturum domum Ad. iii, 4. 27
Jus. Jus summum sæpe summa malitia est Hea. iv, 5. 48 Quod vos jus cogit, id voluntate impetret Ad. iii, 4. 44 Virginem vitiasti, quam te jus non fuerat tangere Ad. iv, 5. 52 Qui minus mihi idem jus æquom est esse? Ad. v, 3. 15 Si jus, si fas est He. iii, 3. 27 Anne hoc adipiscar, quod jus publicum est? Ph. ii, 3. 65 Si vim faciet, in jus ducito hominem Eu. iv, 6. 30 Qui neque jus, neque bonum, atque æquum sciunt? Hea. iv, 1. 29 Ego meum jus persequar Ad. ii, 1. 9 Suum jus postulat Ad. ii, 1. 47 Etsi scio, meum jus esse, ut te cogam He. ii, 2. 1 In jus ambula. Ph. In jus! Ph. v, 7. 43 In jus eamus. Ph. In jus! Ph. v, 7. 88 Quo jure, quaque injuria A. i, 3. 9 Ut cum velit tibi jure irasci, non queat A. ii, 3. 20 Hoc confiteor, jure mihi obtigisse A. iii, 5. 2 Non necesse habeo omnia pro meo jure agere Ad. i, 1. 27 Si nunc de tuo jure concessisses paululum Ad. ii, 2. 9 Eodem ut jure uti senem liceat, quo jure sum usus adolescentior He. Alt. Prol. 2. 3
Jus. Liquor. Quo pacto ex jure hesterno panem atrum vorent Eu. v, 4. 17
Jusjurandum. Si forte opus sit ad herum jusjurandum mihi A. iv, 3. 13 Jusjurandum dabitur Ad. ii, 1. 11 Quem neque fides, neque jusjurandum repressit Ad. iii, 2. 8 Dixit, jurijurando meo se fidem habuisse He. v, 4. 30 Dabo jusjurandum, nihil esse istorum, tibi He. iv, 4. 75 Aliud si scirem, qui firmare meam apud vos possem fidem, sanctius quam jusjurandum He. v, 1. 24 Istuc jusjurandum idem pollicearə illis He. v, 1. 27
Justitia. Ut meæ stultitiæ in justitia tua sit aliquid præsidi Hea. iv, 1. 33
Justus, a, um. A parvulo ut semper tibi apud me justa et clemens fuerit servitus, scis A. i, 1. 9 Causam hanc jus-

tam esse, animum inducite Hea. Prol. 41 Bonam atque justam rem oppido imperas, et factu facilem Hea. iv, 3. 26 Justam illam causam, facilem, vincibilem, optumam Ph. i, 4. 49 Eho! nonne hæc justa tibi videntur postea? Ad. iv, 5. 26 Quia non justa, injusta prorsus omnia, omnino obsequor Ad. v, 9. 33 Qui possit noscere tua justa? Ph. ii, 1. 50 Quæ causa est justissima Ph. iv, 4. 30

Juvo. Id demum juvat, si Ad. ii, 3. 2 Qui sic sunt, haud multum hæredem juvant He. iii, 5. 10 Crede inquam mihi, aut consilio, aut re juvero Hea. i, 1. 34

L.

Labasco. Labascit, victus uno verbo Eu. i, 2, 98 Labascit Ad. ii, 2. 31

Labefacio. Omnes dentes labefecit mihi Ad. ii, 2. 36

Labefacto. Ita me video ab ea astute labefactarier Eu. iii, 3. 3

Labia. Accurrit ad me, incurvus, tremulus, labiis demissis, gemens Eu. ii, 3. 44

Labor vel Labos. Quibus est alicunde aliquis objectus labos He. iii, 1. 6 Ut aliqua pars laboris minuatur mihi Hea. Prol. 42 Si quid laboris est, nollem Hea. i, 1. 30 Sine me, vacivom tempus ne quod duim mihi laboris Hea. i, 1. 39 Meo labori haud parcens He. ii, 1. 29 Ex eo nunc misera quem capit laborem! A. iv, 3. 5 Nonne te miseret mei? tantum laborem capere ob talem filium? A. v, 2. 29 Non convenit, qui illum ad laborem impulerim, me ipsum fugere Hea. i, 1. 113 Spe incerta, certum mihi laborem sustuli He. Alt. Prol. 9 Laborem inanem ipsus capit He. iii, 2. 9 Ita ut ingenium est hominum ab labore proclive ad lubidinem A, i, 1. 51 Ejus labore, atque ejus dolore, gnato ut medicarer tuo A. v, 1. 12 Labore alieno magnam partam gloriam verbis sæpe in se transmovet Eu. iii, 1. 9 Ne assidue agendi sint mihi, cum labore maxumo Hea. Prol. 40 Labore inventa mea cui dem bona Hea. iv, 7. 13 Ut serves, quod labore invenerit Hea. v, 4. 17 Hoc fructi pro labore ab his fero, odium. Ille alter sine labore patria potitur commoda Ad. v, 4. 16. 17 Ita eos meo labore eductos maxumo, hic fecit suos, paulo sumtu Ad. v, 4. 21 Poëtam restitui in locum, prope remotum ab labore He. Alt. Prol. 15 Sine labore hanc gratiam, te, ut sibi des pro illa, nunc rogat He. iii, 3. 30 Haud existumans, quanto labore partum Ph. i, 1. 12 Omnes mihi labores fuere, quos cepi, leves Hea. ii, 4. 19

Laboriosus, a, um. Si qua laboriosa est, ad me curritur: sin lenis, ad Hea. Prol. 44 Vel me hæc deambulatio, quam non laboriosa, ad languorem dedit! Hea. iv, 6. 3

Laboro. Laborat e dolore A. i, 5. 33 At istos rastros interea tamen appone: ne labora Hea. i, 1. 37 Illi de me supplicium dabo; laborans, quærens Hea. i, 1. 87

Labrum. Hem! vide, ut discidit labrum Ad. iv, 2. 20

Lacero. Ne cujusquam misereat: quin spolies, mutiles, laceres He. i, 1. 8 Vah! quibus illum lacerarem modis, Ad. iii, 2. 17

Lacesso. Phormionem, qui volet, lacessito Ph. v, 8. 38 Vetus si Poëta non lacessisset prior Ph. Prol. 14 Is ne erret, moneo, et desinat lacessere Eu. Prol. 16 Hic respondere voluit, non lacessere Ph. Prol. 20

Laches. Laches, et diligentiam vostram, et benignitatem novi He. ii, 2. 21 Haud equidem dico, mi Laches He. ii, 1. 35 alibi

Lacruma. Hinc illæ lacrumæ! A. i, 1. 99 Lacrumæ confictæ dolis A. iii, 2. 26 Homini illico lacrumæ cadunt, quasi puero, gaudio Ad. iv, 1. 21 Ipsa horrida: lacrumæ, vestitus turpis Ph. i, 2. 57 Ignarum censes tuarum lacrumarum esse me? He. iv, 4. 53 Lacrumas excussit mihi Hea. i, 1. 115 Hera, lacrumas mitte Ad. iii, 2. 37 Lacrumis opplet os totum sibi Hea. ii, 3. 65 Ut ne restinguas, lacrumis si exstillaveris Ph. v, 7. 82

Lacrumo. Oh! lacrumo gaudio Ad. iii, 3. 55 Lacrumo, quæ posthac futura est vita, cum He. iii, 3. 45 Quid lacrumas? Ad. iv, 5. 45 Quid tu igitur lacrumas? He. iii, 2. 20 Virgo ipsa lacrumat Eu. iv, 3. 17 Num id lacrumat virgo? Eu. v, 1. 13 Eheu! Ch. Ne lacruma Hea. i, 1. 32 Nequeo, quin lacrumem miser He. iii, 3. 25 Repperi, qui det, neque lacrumet Ph. iii, 2. 37 Virgo conscissa veste lacrumans obticet Eu. v, 1. 4 Venit ipsus ultro, lacrumans, orans, obsecrans Ad. iii, 4. 26 Corripui illico me inde lacrumans. Ad genua accidit, lacrumans misera He. iii, 3. 17. 19 In-

ꝺvenit adolescens quidam lacrumans Ph. i, 2. 42
Lacrymula. Una mehercle falsa lacrymula restinguet Eu. i, 1. 22
Lacto. Solicitando, et pollicitando eorum animos lactas? A. v, 4. 9 Nisi me lactasses amantem, et falsa spe produceres? A. iv, 1. 24
Lacus. Apud ipsum lacum est pistrilla Ad. iv, 2. 44 Perreptavi usque omne oppidum: ad portam, ad lacum: quo non? Ad. iv, 6. 3
Lædo. Minus multo audacter, quam nunc lædit, læderet Ph. Prol. 11 Responsum, non dictum esse, quia læsit prior Eu. Prol. 6 Minus multo audacter læderet Ph. Prol. 11 Qui placere se studeat bonis, et minime multos lædere Eu. Prol. 2 Si perget lædere ita, ut facere instituit Eu. Prol. 18 Placidus, nulli lædere os, arridere omnibus Ad. v, 4. 10
Lætitia. Quæ mihi ægritudinem afferat: tanta hæc lætitia oborta est Hea. iv, 3. 2 Ut hanc lætitiam nec opinanti primus ei objicerem domi Hea. i, 2. 12 Syre mi; obsecro, ne me in lætitiam frustra conjicias Hea. ii, 3. 51 Quantam obtuli adventu meo lætitiam Pamphilo hodie! He. v, 3. 18 Hunc diem cupio, ut cœpi, perpetuum in lætitia degere Ad. iv, 1. 6
Lætor. Istuc tibi ex sententia tua obtigisse lætor Hea. iv, 3. 5 Ut ego nunc non tam meapte causa lætor, quam illius Hea. iv, 3. 9 Hæc tot gaudia illi contigisse lætor He. v, 3. 35 Ut quisquam amator nuptiis lætetur He. v, 3. 37
Lætus, a, um. Lætus est, nescio quid A. ii, 2. 3 Quid gestiam, aut quid lætus sim Eu. iii, 5. 7 Quid hic lætus est? Eu. v, 9. 4 Lætus est de amica Ad. ii, 2. 44 Lætus sum, fratri obtigisse, quod volt Ph. v, 4. 1 Gnatus quod se assimulat lætum, id dicis? Hea. v, 1. 15 Concurrunt læti mi obviam cupedinarii Eu. ii, 2. 25 Ain' tu? læta est? Eu. iii, 1. 2 Læta vero ad se abducit domum Eu. iii, 5. 28 Illico omnes simul lætæ exclamant, venit! He. iii, 3. 8 Nihil vidi quicquam lætius Ad. iii, 3. 12
Lamentor. Quia tum mihi lamentari præter ceteras visa est A. i, 1. 94 Modo vidi virginem miseram, suam matrem lamentari mortuam Ph. i, 2. 46
Lampas. Missa hæc face; hymenæum, turbas, lampadas, tibicinas Ad. v, 7. 9
Lana. Anus ad lanam redit Hea. ii, 3. 37 Lana ac tela victum quæritans A. i, 1. 48
Languor. Vel me hæc deambulatio, quam non laboriosa, ad languorem dedit! Hea. iv, 6. 3
Lanius. Concurrunt læti mi obviam, cupedinarii omnes, cetarii, lanii Eu. ii, 2. 26
Lapis. Ubi possem persentiscere, ni essem lapis? Hea. v, 1. 44 Tu, inquam, mulier, quæ me omnino lapidem, non hominem putas He. ii, 1. 17 Hei, quid stas? lapis! Hea. iv, 7. 3
Large. Principio et habet quod det, et dat nemo largius Eu. v, 9. 48
Largior. De te largitor, puer Ad. v, 8. 17 Ex assentando, indulgendo, et largiundo Ad. v, 9. 31
Largitas. Quæ istæc subita est largitas? Ad. v, 9. 28 Vehemens in utramque partem es nimis, aut largitate nimia, aut parsimonia Hea. iii, 1. 32
Lascivia. Qui nunc luxuria, et lascivia diffluit Hea. v, 1. 72
Lassus, a, um. Animus lassus, cura confectus, stupet A. ii, 1. 4 Vigilabis lassus A. ii, 1. 15 Lassam oppido tum esse aiebant He. ii, 1. 41
Later. Purgem me? laterem lavem Ph. i, 4. 9
Latinus, a, um. Latini Phormionem nominant Ph. Prol. 27 Ex Græcis bonis Latinas fecit non bonas Eu. Prol. 8 Eas fabulas factas prius Latinas, scisse se, id vero pernegat Eu. Prol. 34 Dum facit paucas Latinas Hea. Prol. 18
Latus. Triumpho, si licet me latere tecto abscedere Hea. iv, 2. 5
Laudo. Laudo A. ii, 6. 12. Eu. ii, 2. 48. Ph. i, 2. 90 Non laudo A. ii, 6. 24 Eu noster! laudo Eu. i, 2. 74 Quicquid dicunt, laudo: id rursum si negant, laudo id quoque Eu. ii, 2. 20 Ædepol, mea te Antiphila, laudo Hea. ii, 4. 1 In loco ego vero laudo Hea. iii, 2. 27 Nunc laudo te, gnate Hea. v, 5. 21 Laudo, Ctesipho: patrissas Ad. iv, 2. 25 Amoque, et laudo, et vehementer desidero He. iii, 5. 38 Laudo hunc Ph. ii, 1. 55 Mihi illam laudas? Eu. v, 9. 23 Eho! laudas quæso, heros qui fallunt? Hea. iii, 2. 26 Laudas? Ad. iv, 2. 26 Scelus quemnam hic laudat? A. v, 2. 4 Aut si laudat, te ut male urat Eu. iii, 1. 48 Numquid habes, quod contemnas? tacent: satis laudant Eu. iii, 2. 28 Gaudebat: me laudabat Ph. iv, 2. 5 Laudabis Hea. ii, 3. 138 Si laudabit hæc

illius formam: tu hujus contra Eu. iii, 1. 53 Quid ego ejus tibi nunc faciem prædicem, aut laudem? Eu. iii, 5. 17 Quid commemorem primum, aut laudem maxume? Eu. v, 9. 14 Quid ego nunc te laudem? Ad. ii, 3. 3 Uno ore omnia bona dicere, et laudare fortunas meas A. i, 1. 70 Ah, vereor coram in os te laudare amplius Ad. ii, 4. 5 Ego in hac re nihil reperio, quamobrem lauder tantopere Ad. iv, 3. 1 Laudarier te audit libenter Ad. iv, 1. 19

Lavo. It, lavit, redit Eu. iii, 5. 45 Dum lavamus Eu. iii, 5. 47 Si voles, lavato Eu. iii, 5. 48 Purgem me? laterem lavem Ph. i, 4. 9 Nunc primum fac, isthæc ut lavet A. iii, 2. 3 Continuo hæc adornant, ut lavet Eu. iii, 5. 34 Illa si jam laverit, mihi nuntia Hea. iv, 1. 5 Ubi nos laverimus Eu. iii, 5. 48 Arcessitur lavatum interea virgo Eu. iii, 5. 44 Abeunt lavatum Eu. iii, 5. 52 Ea lavatum dum it Hea. iv, 1. 42 Unctum atque lautum e balneis Ph. ii, 2. 25 Venias nunc precibus lautum peccatum tuum? Ph. v, 7. 80

Laus. Laudin' an vitio duci id factum oporteat Ad. Prol. 5 Tu nunc tibi id laudi ducis? Ad. i, 2. 25 Utrum studione id sibi habet, an laudi putat fore? Ad. iii, 3. 28 Hoc laudi est. hoc vitio datur Ad. iii, 3. 64 Ita facillume sine invidia laudem invenias A. i, 1. 39 Quantam, et quam veram laudem capiet Parmeno! Eu. v, 4. 3 In mea vita tu tibi laudem is quæsitum Hea. ii, 3. 74 Quod illi maledictum vehemens esse existumant, eam laudem hic ducit maximam Ad. Prol. 18 Sibi vero hanc laudem relinquunt He. iii, 5. 11

Laute. Facete, lepide, laute: nihil supra Eu. iii, 1. 37 Laute munus administrasti tuum Ad. v, 1. 2

Lautus, a, um. Omnes te in lauta et bene aucta parte putant Hea. iv, 5. 50 Hoc lautum est parum Ad. iii, 3. 71

Lectulus. Lectulos jube sterni nobis Ad. ii, 4. 21 Lectulos in sole ilignis pedibus faciundos dedit Ad. iv, 2. 46

Lectus. Huc est intro latus lectus; vestimentis stratus est Hea. v, 1. 30 Deinde eam in lectum illæ collocant Eu. iii, 5. 45 Ut triduo hoc e lecto nequeat surgere Ad. iv, 1. 4 Video, alios festinare, lectos sternere Hea. i, 1. 73

Lectus, a, um. Accipe: hem! (argentum) lectum est: conveniet numerus Ph. i, 2. 3

Lemnos. Fructum, quem Lemni uxoris reddunt prædia Ph. iv, 3. 75 Cujus vir uxorem Lemni habuit aliam Ph. v, 7. 49 Hæccine erant itiones crebræ, et mansiones diutinæ Lemni? Ph. v, 8. 24 Evenit iter, illi in Lemnum ut esset Ph. i, 2. 16 Quid? qua profectus causa hinc es Lemnum? Ph. iv, 1. 1 Cum ejus consuevit olim matre in Lemno clanculum Ph. v, 6. 33 In Lemno clam te uxorem duxit Ph. v, 8. 15

Lenio. Pro se quisque sedulo faciebat, quo illam mihi lenirent miseriam Hea. i, 1. 75

Lenis, e. Si qua laboriosa est, ad me curritur: sin lenis est, ad alium defertur gregem Hea. Prol. 45 Ut sciat lenem patrem illum factum me esse acerrimum Ph. ii, 1. 32 Qui me tam leni passus est animo usque adhuc A. i, 5. 27 Si te tam leni et victo animo esse ostenderis Hea. iii, 1. 29 Quenquamne animo tam communi esse, aut leni putas? Hea. v, 1. 39 Ego sum animo leni natus He. ii, 2. 28 Ingenio te esse in liberos leni puto Hea. i, 1. 99 Asperum (vinum), pater, hoc est; aliud lenius sodes, vide Hea. iii, 1. 50

Lenitas. Heri semper lenitas verebar quorsum evaderet A. i, 2. 4 Inepta lenitas patris, et facilitas prava Ad. iii, 3. 36

Leno. Avarus leno Hea. Prol. 39 Leno ego sum, at fide optuma Ad. ii, 1. 7 Vah! leno iniqua me non volt loqui. Sa. Leno sum, fateor Ad. ii, 1. 33. 34 Eia! ne parum leno sies Ph. iii, 2. 23 In Græca adolescens est, qui lenoni eripit meretricem Ad. Prol. 8 Ea serviebat lenoni impurissimo Ph. i, 2. 33 Argentum accepi: tradidi lenoni Ph. v, 5. 1 Is pro sua amica lenoni dedit Ph. v, 8. 50 Hei! metuo lenonem Ph. iii, 2. 6 Ad lenonem hinc ire pergam Ph. v, 6. 7 Leno, audi, si vis, nunc jam Ad. ii, 1. 30 Si tibi res sit cum eo lenone, tam sentias Ph. i, 3. 19 Ab lenone ipsus eripuit palam Ad. iii, 2. 30

Lepide. Facete, laute, lepide: nihil supra Eu. iii, 1. 37

Lepidus, a, um. Euge! jam lepidus vocor. Ego lepidus ineo gratiam Ad. v, 7. 13. 16 O lepidum patrem! A. v, 4. 45 Ego usa sum benigno, et lepido, et comi He. v, 3. 39 Lepida es He. v, 1. 26 Ego pol tibi dabo illam lepidam Hea. v, 5. 16 Itan' lepidum tibi visum est, scelus, nos irridere? Eu. v, 7. 17 O lepidum caput! Ad. v, 9. 9. Ph. iii, 3. 26 Abi hinc, quo dignus, cum donis tuis tam lepidis Eu. iv, 3. 10 Placet; pater

lepidissime Ad. v, 7. 13 O capitulum lepidissimum! Eu. iii, 3. 25

Lepus. Lepus tute es, et pulpamentum quæris? Eu. iii, 1. 36

Lesbia. Lesbiam adduci jubes A. i, 4. 1 Ita pol quidem res est, ut dixti, Lesbia A. iii, 1. 1

Levis, e. Omnes mihi labores fuere, quos cepi, leves Hea. ii, 4. 19 Itidem mulieres sunt ferme, ut pueri, levi sententia He. iii, 1. 32 Quas antehac fecit fabulas, tenui esse oratione, et scriptura levi Ph. Prol. 5 Olim quidem te causæ impellebant leves He. iii, 4. 12 Pueri inter sese quam pro levibus noxiis iras gerunt! He. iii, 1. 30 Sin autem est iratus gnatus, quod peperit uxor clam; id leve est He. v, 2. 15 Levia sunt hæc, quæ tu pergravia esse in animum induxti tuum He. iii, 1. 12 Nolo: nec leviorem vobis, viderier immerito He. v, 1. 32 Cum hoc, quod levius est, tam animo iracundo tulit He. iv, 1. 58

Levo. Sperabit sumtum sibi senex levatum esse harum abitu Hea. iv, 4. 24

Lex. Lex est, ut orbæ, qui sunt genere proxumi, eis nubant: et illos ducere eadem hæc lex jubet Ph. i, 2. 75. 76 Invitus feci: lex coëgit. Etiamne id lex coëgit? Ph. ii, 1. 6. 8 Sed, id quod lex jubet, dotem daretis Ph. ii, 1. 66 Id quod lex jubet, dotem dare Ph. ii, 3. 62 Mercedem dare lex jubet ei, atque amittere? Ph. ii, 3. 67 Ut præter civium morem atque legem hanc habere studeat? A. v, 3. 9 Neque legem putat tenere se ullam Ad. i, 2. 5 Ea lege atque omine, ut, si A. i, 2. 29 Ejus morte ea ad me lege redierunt bona A. iv, 5. 4 Hac lege tibi meam astringo fidem Eu. i, 2. 22 Ea lege hoc adeo faciam; si facit Hea. v, 5. 10 Ea ad hos redibat lege hæreditas He. i, 2. 97 Si uxorem velit, lege id licere facere Ph. i, 2. 66 Vi coactum te esse invitum, lege, judicio: tenes? Ph. i, 4. 37 Mea lege utar Ph. iii, 2. 48 Lege agito ergo Ph. v, 7. 91 Huic leges cogunt nubere hanc Ad. iv, 5. 18 Servom hominem causam orare leges non sinunt Ph. ii, 1. 62 Bonorum extortor, legum contortor! Ph. ii, 3. 27 Tam facillime patris pacem in leges conficiet suas Hea. v, 2. 45 Coactus legibus, eam uxorem ducet A. iv, 4. 41 Mihi non videtur, quod sit factum legibus, rescindi posse Ph. iv, 4. 15 An legibus daturum pœnas dices, si illam ejecerit? Ph. iv, 3. 21

Libenter. Tu hercle cum illa, Phædria, et libenter vivis: etenim bene libenter victitas Eu. v, 9. 44 Recipimus (in gregem). Ch. Ac libenter Eu. v, 9. 56 Laudarier te audit libenter Ad. iv, 1. 19 Istos invidos Di perdant! qui hæc libenter nuntiant He. iii, 5. 19 At nunc dicam, quod lubenter audias Ph. iii, 2. 3

Liber (Bacchus). Sine Cerere et Libero friget Venus Eu. iv, 5. 6

Liber, a, um. Usque ad necem operiere loris. Sa. Loris? liber! Ad. ii, 1. 28 Accede huc ad me: liber esto Ad. v, 9. 13 Neutiquam officium liberi esse hominis puto A. ii, 1. 30 Dolet, dictum imprudenti adolescenti, et libero Eu. iii, 1. 40 Quæ liberum scire æquum est adolescentem Eu. iii, 2. 24 Judico Syrum fieri esse æquom liberum Ad. v, 9. 3 Neque vendundam censeo, quæ libera est Ad. ii, 1. 40 Principio eam esse dico liberam Eu. iv, 7. 35 Phrygiam ut uxorem meam una mecum videam liberam Ad. v, 9. 16 Si tu illam attigeris secus, quam dignum est, liberam Ph. ii, 3. 91 Cum in pariundo aliquot affuerint liberæ A. iv, 4. 32 Scire est liberum ingenium atque animum Ad. v, 3. 42

Liberalis, e. Herus liberalis est, et fugitans litium Ph. iv, 3. 18 Neque boni, neque liberalis functus officium est viri Ad. iii, 4. 18 Functus adolescentuli est officium liberalis Ph. ii, 1. 52 Estne ita, ut dixi, liberalis? Ph. v, 7. 12 Quod sine sumtu ingenuam, liberalem nactus es Ph. i, 3. 16 Quia erat forma præter ceteras honesta, et liberali A. i, 1. 96 Hem Eunuchum tibi! quam liberali facie! Eu. iii, 2. 20 Ille erat honesta facie, et liberali Eu. iv, 4. 15 Ego liberali illam assero causa manu Ad. ii, 1. 40 Ingenium novi tuum liberale Ad. iv, 5. 50 Spero consuetudine, et conjugio liberali devinctum A. iii, 3. 29 Hæc, ita ut liberali esse ingenio decet, pudens He. i, 2. 89

Liberalitas. Pudore et liberalitate liberos retinere satius esse credo, quam metu Ad. i, 1. 32

Liberaliter. Propterea quod serviebas liberaliter A. i, 1. 11

Libere. Homines adolescentulos, eductos libere, in fraudem illicis? A. v, 4. 8 Ut agitarem libere inter vos convivium He. i, 2. 18 Liberius vivendi fuit potestas A. i, 1. 25

Liberi. Uxor, liberi inventi invito patre A. v, 3. 20 Eccum adest communis corruptela nostrum liberum Ad. v,

3. 7 Hoc qui nequit, fateatur nescire imperare liberis Ad. i, 1. 52 Ingenio te esse in liberos leni puto Hea. i, 1. 99 Hic, ita ut liberos est æquom, dictis confutabitur Hea. v, 1. 76 Pudore et liberalitate liberos retinere satius esse credo, quam metu Ad. i, 1. 32 Qui illum decrerunt dignum, suos cui liberos committerent He. ii, 1. 15 Si ex me illa liberos vellet sibi He. iv, 4. 33

Libero. Hem, libero A. ii, 2. 15 Quam primum hoc me libera miserum metu A. ii, 2. 14 Liberatus sum hodie, Dave, tua opera A. ii, 2. 33

Libertas. Hiccine libertatem aiunt æquam esse omnibus? Ad. ii, 1. 29

Libertus. Feci, e servo ut esses libertus mihi A. i, 1. 10 Immo apud libertum Discum Eu. iii, 5. 60

Licentia. Nimia illæc licentia evadet in magnum malum Ad. iii, 4. 63 Deteriores omnes sumus licentia Hea. iii, 1. 74

Licet. Sic ut quimus, quando, ut volumus, non licet A. iv, 5. 10 Pater, licetne pauca? A. v, 3. 22 Quod si personis iisdem uti aliis non licet: Qui magis licet, currentes servos scribere? Eu. Prol. 35. 36 Jamne erumpere hoc licet mihi gaudium? Eu. iii, 5. 2 Si illud non licet Eu. iv, 2. 11 Fruare dum licet Hea. ii, 3. 104 Non licet hominem esse sæpe ita ut volt Hea. iv, 1. 53 Triumpho, si licet me latere tecto abscedere Hea. iv, 2. 5 Aliis si licet, tibi non licet Hea. iv, 5. 49 Here, licetne? Ch. Loquere Hea. v, 2. 20 Dum per ætatem licet Ad. i, 2. 28 Qui tibi magis licet meam habere? Ad. ii, 1. 25 Hoc licet impune facere huic, illi non licet Ad. v, 3. 38 Impune optare istuc licet He. iii, 5. 14 Si est, ut velit reducere uxorem, licet He. iii, 5. 51 Here, licetne scire ex te? Pa. Non licet He. v, 4. 33. 34 Post illa jam, ut lubet, ludas licet Ph. ii, 2. 33 Soli licet hic bis judicium adipiscier Ph. ii, 3. 58 Dum licet, loquimini mecum, Antipho Ph. iii, 3. 16 Ire igitur tibi licet, Nausistrata Ph. v, 3. 30 Illic haud licebat, nisi præfinito loqui He. i, 2. 19 Tibi non licuit per te mihi dare Hea. v, 2. 12 Dum licitum est ei, amavit A. ii, 6. 12 Quam mihi per silentium nunquam agere licitum est He. Alt. Prol. 22 Dum illo licitum est He. v, 3. 39 Saltem hoc licebit Eu. iv, 2. 12 Quæso hercle ut liceat, dare huic quæ volumus Eu. iii, 2. 13 Date potestatem, mihi statariam agere ut liceat per silentium Hea. Prol. 36 Mihi amicam adduxti, quam non liceat tangere Hea. iv, 6. 15 Modo liceat vivere; est spes Hea. v, 2. 28 Eodem ut jure uti senem liceat, quo He. Alt. Prol. 3 Itaque una inter nos agere ætatem liceat He. ii, 1. 10 Ita me Di bene ament, ut mihi liceat tam diu, quod amo, frui! Ph. i, 3. 13 Ibi homo cœpit me obsecrare, ut sibi liceret discere id de me Eu. ii, 2. 31 Ita obsecraturum, ut liceret sibi hanc uxorem ducere Ad. iii, 2. 36 Sibi licere id facere, putat Hea. Prol. 21 Tibine hæc diutius licere speras facere, me vivo patre? Hea. i, 1. 51 Hoccine me miserum non licere meo modo ingenium frui! Hea. ii, 4. 21 Crederem mihi impunius licere Hea. iii, 2. 50 Video, non licere, ut cœperam, hoc pertendere Hea. v, 5. 9 Si uxorem velit, lege id licere facere Ph. i, 2. 66

Ligurio. Quæ, cum amatore suo, cum cœnant, liguriunt Eu. v, 4. 14

Limen. Jam ut limen exirem, ad genua accidit, lacrumans He. iii, 3. 18

Limus, a, um. Ego limis specto, sic per flabellum clanculum Eu. iii, 5. 53

Linea. Certe extrema linea amare haud nihil est Eu. iv, 2. 12

Lingua. Perii! lingua hæret metu Eu. v, 6. 7 Facilem benevolumque linguа tua jam tibi me reddidit He. v, 1. 34

Liquet. Illum, liquet mihi dejerare, prorsum non vidisse Eu. ii, 3. 39

Liquido. Si opus sit jusjurandum mihi, ut liquido possim A. iv, 3. 14

Lis. Lites sunt inter eos factæ maxumæ Eu. iv, 5. 8 Paratæ lites Ad. v, 3. 6 Neque lites ullæ inter eas He. i, 2. 105 Mihi paratæ lites Ph. i, 2. 83 Herus liberalis est, et fugitans litium Ph. iv, 3. 18 Nunc me hospitem lites sequi, quam hic mihi sit facile A. iv, 5. 16 Potius, quam lites sequar Ad. ii, 2. 40 Tu jam lites audies Ph. i, 4. 42 Potius, quam lites secter Ph. ii, 3. 61 Ut herus his desistat litibus Ph. iv, 3. 29

Literæ. Fac periculum in literis Eu. iii, 2. 23

Litigo. Etiam mecum litigas? He. iii, 5. 57 Cum illa litigat A. v, 2. 12 Quid illic hominum litigant! A. iv, 4. 6

Locito. Agelli est hic sub urbe paulum, quod locitas foras Ad. v, 8. 26

Loco. Ut potui, nuptum virginem locavi huic adolescenti Ph. v, 1. 25 Quæso, quid si filiam suam unicam locaret? Ph. iv, 3. 41

Locus. Quis igitur relictus est objurgandi locus? A. i, 1. 127 Quæ, nunc non est narrandi locus A. ii, 2. 17 Locus, tempus constitutum est Eu. iii, 4. 3 Invocato ut sit locus semper Eu. v, 9. 29 Ignoscendi dabitur peccati locus Hea. ii, 1. 61 Locus, occasio, ætas, mater Hea. ii, 2. 4 Vah! quasi desit locus Hea. iii, 3. 26 Ni instigemus etiam, ut nullus locus relinquatur preci? Ph. iii, 3. 14 Non satis tutus est ad narrandum hic locus Ph. v, 3. 35 Nihil loci est segnitiæ, neque socordiæ A. i, 3. 1 Nihil est preci loci relictum A. iii, 4. 22 Te interea loci cognovi Eu. i, 2. 46 Conveni hodie adveniens quendam mei loci hinc, atque ordinis Eu. ii, 2. 3 Interea loci ad macellum ubi advenimus Eu. ii, 2. 24 Faciam, ut hujus loci, dieique, meique semper memineris Eu. iv, 7. 31 Tu interea loci collocupletasti te, Antiphila Hea. ii, 3. 16 In id redactus sum loci, ut Ph. v, 7. 86 Exadvorsum ei loco tonstrina erat Ph. i, 2. 38 Di, date, obsecro, illi in aliis peccandi locum A. i, 4. 6 Neque pol consilii locum habeo A. ii, 1. 20 Ibi ascendo in quendam excelsum locum A. ii, 2. 19 Restitue, in quem me accepisti, locum A. iv, 1. 57 Ubi satias cœpit fieri, commuto locum Eu. v, 6. 3 In eum jam res rediit locum, ut Hea. ii, 3. 118 Da illis locum Hea. iii, 3. 25 Eum Plautus locum reliquit integrum: eum hic locum sumsit sibi in Adelphos. Pernoscite, furtumne factum existumetis, an locum reprehensum Ad. Prol. 9. 10. 13 Hoc mihi dolet, pæne in eum locum redisse, ut Ad. ii, 4. 8 Sed locum novi, ubi sit. De. Dic ergo locum Ad. iv, 2. 33 Poëtam restitui in locum, prope jam remotum He. Alt. Prol. 13 Interea meum non potui tutari locum He. Alt. Prol. 34 Quem actoris virtus nobis restituit locum Ph. Prol. 34 Ego in eum incidi infelix locum, ut Ph. i, 3. 23 Da locum melioribus Ph. iii, 2. 37 Illam in ignotum hinc abducet locum? Ph. iii, 3. 15 Te in germani fratris dilexi loco A. i, 5. 57 Venit meditatus alicunde ex solo loco A. ii, 4. 3 Virum in quovis loco paratum A. iv, 3. 3 Cave quoquam ex istoc excessis loco A. iv, 4. 21 Viden' me ex eodem ortum loco? Eu. ii, 2. 10 Quo in loco dictum est, parati nihil est Eu. iii, 4. 4 Ut hosce instruxit, ipsus sibi cavit loco Eu. iv, 7. 12 Amicam ut habeas prope jam in uxoris loco? Hea. i, 1. 52 In loco ego vero laudo Hea. iii, 2. 26 Obsecundato in loco Hea. iv, 6. 22 Pecuniam in loco negligere Ad. ii, 2. 8 Pejore res loco non potest esse, quam Ad. iii, 2. 46 Video sapere, in loco vereri Ad. v, 3. 41 Obsecundare in loco Ad. v, 9. 37 Pugnant de loco He. Alt. Prol. 33 Quæ nunquam in ullo patefecit loco He. iii, 1. 23 Cum noster grex motus loco est Ph. Prol. 33 Videtis, quo in loco res hæc siet Ph. ii, 4. 6 Quonam in loco sunt res et fortunæ meæ? Ph. iii, 1. 9

Logi. Fœneratum istuc beneficium tibi pulchre dices. Do. Logi! Ph. iii, 2. 8

Longe. Continuo accurrit ad me, quam longe quidem Eu. ii, 3. 43 Rus Sunii ecquod haberem, et quam longe a mari Eu. iii, 3. 13 Longe jam abieram, cum sensi Eu. iv, 2. 5 Errat longe, mea quidem sententia, qui Ad. i, 1. 40 Nequeo mirari satis, quo ille abire ignavus possit longius Eu. iv, 3. 20 Vide sis, ne quo hinc abeas longius Hea. i, 2. 38 Non aberit longius Hea. v, 2. 31 Illud rus tam male odi,'quia prope est: quod si abesset longius Ad. iv, 1. 8 Rogat frater, ne abeas longius Ad. v, 5. 1

Longinquitas. Hæc mihi nunc cura est maxuma, ut ne cui meæ longinquitas ætatis obstet He. iv, 2. 20

Longitudo. Consulere in longitudinem Hea. v, 2. 10

Longule. Non cogitas hinc longule esse? Hea. ii, 2. 10

Longus, a, um. Longum est nos illum expectare, dum exeat A. v, 6. 13 Longum est, Clitipho, si tibi narrem Hea. ii, 3. 94 Experire, non est longum Ph. iii, 2. 10 Haud longum est id, quod orat Ph. iii, 2. 30 Quam longum spatium amandi amicam tibi dedi? He. iv, 4. 62

Loquor. Tute loqueris: me vetas He. iii, 1. 37 Carnufex, quæ loquitur! A. i, 2. 12 Quis hic loquitur? A. i, 5. 32 iv, 4. 44. Eu. i, 2. 6. Hea. iii, 2. 6. Ph. v, i, 12 Nescio quid de amore loquitur Eu. ii, 3. 7 Quicum loquitur filius? Hea. i, 2. 4 Usque id egi dudum, dum loquitur pater Hea. v, 2. 30 Dum ea, quæ loquitur, magis cognosco Ph. v, 1. 10 Dum hæc loquimur Eu. ii, 2. 24 Aperte ipsam rem locutus, nihil circuitione usus es A. i, 2. 31 Ecquid locutus cum ista es, quamobrem hanc ducimus? Ph. v, 3. 15 Hic de nostris verbis errat videlicet, quæ hic sumus locuti Hea. ii, 3. 22 Nunc mihi in mentem venit ex hac re, quod locuta es olim He. iv, 1, 22 Scis quid loquar? Ad. ii, 2. 7 Loquarne? incendam, taceam? instigem Ph. i, 4. 9

Ausculto: loquere, quid velis A. iii, 3. 5 Nunc loquere Hea. i, 1. 41 Optata loquere Hea. iii, 2. 50 Loquere, quid velis Hea. iv, 1. 9 Qua hoc occeptum est causa, loquere Hea. iv, 1. 36 Loquere, audio Hea. iv, 3. 16. Ph. iii, 2. 8 Here, licetne? Ch. Loquere. Sy. At tuto? Ch. Loquere Hea. v, 2. 20 Non postulo (ut taceas:) jam loquere Hea. v, 3. 10 Fidem do: loquere. Pa. Ausculta He. i, 2. 89 Loquere, obsecro! Ph. iii, 1. 9 Quantum tibi opus est argenti? loquere Ph. iii, 3. 24 Quod imperabit, facito: loquitor paucula Hea. iv, 6. 24 Tum igitur dum licet, dumque adsum, loquimini mecum Ph. iii, 3. 16 Jam tacere non queo: cogis ea, quæ nolo, ut præsente hoc loquar He. iv, 4. 62 Non intelligo, satis, quæ loquatur Ad. iii, 2. 11 Uxorem ejus huc adducam, cum ista ut loquatur Ph. v, 2. 12 Nempe ergo aperte vis, quæ restant, me loqui? A. i, 2. 24 Sed nunc peropus est, me aliquid de illa advorsum hunc loqui A. i, 5. 30 Ah! quanto satius est, te id dare operam, quam id loqui, quo? A. ii, 1. 8 Rem ipsam dic, ac mitte male loqui A. v, 3. 2 Pergin' scelesta, mecum perplexe loqui? Eu. v, 1. 1 Nunquam commodius unquam herum audivi loqui Hea. iii, 2. 48 Tene istuc loqui? Hea. v, 1. 48 Vah! leno iniqua me non volt loqui Ad. ii, 1. 33 Illic haud licebat, nisi præfinito loqui He. i, 2. 19 Quem ego hic audivi loqui? He. iii, 5. 3 Crederem vera hunc loqui Ph. ii, 1. 48 Pergin' hero absenti male loqui, impurissime? Ph. ii, 3. 25 Quis te istæc jussit loqui? Ph. iv, 3. 34 Me cum hoc ipso distædet loqui Ph. v, 8. 22

Lorum. Ibi usque ad necem operiere loris. Sa. Loris? liber! Ad. ii, 1. 28

Lubens. Fugin' hinc? By. Ego vero, ac lubens A. ii, 1. 37 Ego illud vero ita feci, ac lubens Eu. iii, 5. 43 Faciam boni tibi aliquid pro ista re, ac lubens Hea. iv, 5. 16 Tibi lubens bene faxim Ad. v, 5. 6. v, 6. 8 Nihil est, æque quod faciam lubens Ph. iii, 3. 33 Hilarum ac lubentem fac te in gnati nuptiis Ad. iv, 7. 38

Lubet. Age, age, ut lubet A. ii, 1. 19 Tum, ipsam despoliare non libet A. iv, 5. 21 Quamobrem? Si. Quid lubet A. v, 2. 21 At mihi nunc sic esse hoc verum lubet A. v, 5. 2 Procul hinc lubet prius, quid sit, sciscitari Eu. iii, 4. 10 Faciat quod lubet Hea. iii, 1. 55 Quo hinc abeam ego? Sy. Quo? quo lubet Hea. iii, 3. 25 Nihil vident, nisi quod lubet Hea. iv, 1. 30 Atqui jam dabitur. Ba. Ut lubet Hea. iv, 4. 16 Ut lubet Hea. iv, 5. 32. v, 1. 61. Ad. ii, 2. 38 Vah! vivere etiam nunc libet Ad. iii, 3. 91 Facite, quod vobis lubet Ad. v, 9. 34 Inter se transigant ipsi, ut lubet He. iii, 5. 61 Quo lubet cruciatu per me exquire He. v, 2. 7 Postilla jam, ut lubet, ludas licet Ph. ii, 2. 33 Huc, si quid lubet Ph. v, 7. 88 Lubuit Eu. iv, 7. 26 Cedo, quid postulat? Ge. Quid? nimium: quantum libuit Ph. iv, 3. 38 Quæ meo cumque animo lubitum est, facere A. i, 5. 28 Prodeambulare huc libitum est Ad. v, 1. 4 Ubi peregre, tibi quod libitum fuit, feceris Ph. v, 7. 77 Aut si lubitum fuerit, causam ceperit A. i, 3. 8 Nisi mihi addit animum, quo lubeat magis Hea. iii, 2. 31 Date silentium, ut libeat scribere aliis He. Alt. Prol. 48

Lubido. Quo magis lubido frustra incendatur tua? A. ii, 1. 8 Dum ejus libido occlusa est contumeliis A. iii, 3. 25 Multa fert libido Hea. iii, 3. 12 At matura, dum libido eadem hæc manet Ph. iv, 5. 4 Neque tuæ libidini advorsabor He. ii, 2. 3 Ita ut ingenium est hominum ad labore proclive ad lubidinem A. i, 1. 51 Aliquantum iniquior erat præter ejus lubidinem Hea. i, 2. 27 Potius, quam advorsum animi tui lubidinem esset cum illo nupta? He. iv, 1. 19 Ex sua libidine moderantur, nunc quæ est, non quæ olim fuit Hea. ii, 1. 4

Lucina. Juno Lucina, fer opem! serva me, obsecro! A. iii, 1. 15. Ad. iii, 4. 41

Luciscit. Luciscit hoc jam Hea. iii, 1. 1

Lucrum. Pecuniam in loco negligere, maximum interdum est lucrum Ad. ii, 2. 8 Næ, ille haud scit, paulum lucri, quantum ei damni apportet Hea. iv, 4. 25 Ubi quid mihi lucri est, te fallere? Ph. i, 2. 11 Omne quod est interea tempus, lucro est He. iii, 1. 7 Si redimat, magnum inesse in ea lucrum Hea. iii, 3. 48 Quod hinc accesserit, id de lucro putato esse omne Ad. v, 3. 31 Omne id deputare esse in lucro Ph. ii, 1. 16 Omne id deputabo esse in lucro Ph. ii, 1. 21

Lucto. Dicitque sese illi annulum, dum luctat, detraxisse He. v, 3. 31

Luctus. Quæ me, et te, et familiam dedecoras: filio luctum paras He. ii, 1. 13

Luculentus, a, um. Mulier commoda, et faceta, et hercle forma luculenta Hea. iii, 2. 12

Lucus. Rus cras cum filio cum primo lucu ibo hinc Ad. v, 3. 55

Ludibrium. Quam decrerim me non posse diutius habere, eam ludibrio haberi He. i, 2. 74 Non sic ludibrio tuis factis habitus essem He. iv, 1. 11

Ludificor. Quid vos, malum! ergo me sic ludificamini, inepti? Ph. v, 7. 55 Insuper scelus, postquam ludificatus est virginem Eu. iv, 3. 3 Siquidem tu me hic etiam nebulo ludificabere Eu. iv, 4. 50

Ludo. Cur non ludo hunc aliquantisper? Ad. iv, 5. 5 Ludis fortasse me Hea. iv, 6. 20 Ludis tu nunc me? Ad. iv, 5. 63 Quia consimilem luserat jam olim ille ludum Eu. iii, 5. 38 Adsis, tangas, ludas, propter dormias Eu. ii, 3. 81 Ita vita est hominum, quasi, cum ludas tesseris Ad. iv, 7. 21 Postilla jam, ut lubet, ludas licet Ph. ii, 2. 33 Non te credas Davom ludere A. iv, 4. 48 Nebulonem hunc certum est ludere Eu. ii, 2. 38 Congrum istum maximum in aqua sinito ludere paulisper Ad. iii, 3. 23 In illis opera luditur Ph. ii, 2. 18 Æquum est fieri, ut a me ludatur dolis Eu. ii, 3. 94

Ludus. Ei ludo, si ullus est, magistram hanc esse satis certo scio He. ii, 1. 7 Ludum jocumque dices fuisse illum alterum Eu. ii, 2. 8 Quia consimilem luserat jam olim ille ludum Eu. iii, 5. 39 In ludum ducere, et reducere Ph. i, 2. 36 In eodem mihi videntur ludo doctæ ad malitiam He. ii, 1. 6 In quo hæc discebat ludo Ph. i, 2. 38 Quos mihi ludos redderet! A. iii, 1. 21 Non possum satis narrare, quos ludos præbueris intus Eu. v, 7. 9 Vobis datur potestas condecorandi ludos scenicos He. Alt. Prol. 37 Ut ludos facit! Ph. v, 7. 52

Lugubris. Mediocriter vestitam veste lugubri Hea. ii, 3. 45

Lupus. Lupus in fabula Ad. iv, 1. 21 Scelesta, lupo ovem commisisti Eu. v, 1. 16 Auribus teneo lupum Ph. iii, 2. 21

Lutum. Te ibidem pervolvam in luto A. iv, 4. 38 In eodem luto hæsitas Ph. v, 2. 15

Lux. Neve usque ad lucem vigiles Eu. ii, 2. 47 Egon', qui ab Orco mortuum me reducem in lucem feceris? He. v, 4. 12

Luxuria. Egone, ut ejus animum, qui nunc luxuria et lascivia diffluit, retundam Hea. v, 1. 72

Luxus. Adolescens luxu perditus Ad. iv, 7. 42

M.

Macellum. Interea loci ad macellum ubi advenimus Eu. ii, 2. 24 Nostin' porticum, apud macellum, hanc deorsum? Ad. iv, 2. 34

Maceria. Hanc in horto maceriam jube dirui Ad. v, 7. 10

Macero. Cur me excrucio? cur me macero? cur meam senectutem solicito? A. v, 3. 15 Ibi hoc me macerabo biduum Eu. i, 2. 107 Anime mi, noli te macerare A. iv, 2. 2 Salsamenta hæc fac macerentur pulchre! Ad. iii, 3. 27

Macto. Faxo tali eum mactatum, atque hic est, infortunio Ph. v, 8. 39

Macula. Hanc maculam nos decet effugere Ad. v, 8. 31

Magis. Magis id adeo, mihi ut incommodet, quam A. i, 1. 135 Quam id loqui, quo magis lubido frustra incendatur tua? A. ii, 1. 8 Non Apollinis magis verum, atque hoc responsum est A. iv, 2. 15 Tanto hercle magis dabit A. iv, 4. 35 Quia habet aliud magis ex sese, et majus A. v, 4. 51 Hoc nemo fuit minus ineptus, magis severus quisquam; nec magis continens Eu. ii, 1. 21 Is ubi molestus magis est Eu. iii, 1. 24 Profecto quanto magis magisque cogito Eu. iii, 3. 1 Nemo est hominum, quem ego nunc magis cuperem videre quam te Eu. iii, 5. 13 Impendio magis animus gaudebat mihi Eu. iii, 5. 39 Nihil videtur mundius, nec magis compositum quicquam, nec magis elegans Eu. v, 4. 13 Quanto minus spei est; tanto magis amo Eu. v, 9. 23 Ad omnia hæc magis opportunus, nec magis ex usu tuo nemo est Eu. v, 9. 47 Nunc nihil magis vereor, quam Hea. i, 2. 23 Magis nunc me amicæ dicta stimulant Hea. ii, 1. 11 Augescit magis de filio ægritudo: et quanto diutius abest, magis cupio tanto, et magis desidero Hea. iii, 1. 15. 16 Istoc nihil est magis meis nuptiis advorsum Hea. iv, 3. 21 Videbitur magis verisimile id esse Hea. iv, 5. 54 Nec quicquam magis nunc metuo, quam Hea. iv, 6. 4 Veterator! Me. Magis, si magis noris, putes Hea. v, 1. 16 Fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem Ad. ii, 3. 6 Magis sunt suspiciosi: ad contumeliam omnia accipiunt magis Ad. iv, 3. 14. 15 Si est dicendum

magis aperte Ad. iv, 5. 30 Minus videtis, magis impeuse cupitis, consulitis parum Ad. v, 9. 36 Quæ consecuta est nox, eam (attigit) nihilo magis He. i, 2. 62 Metuo, ne Philumenæ magis morbus aggravescat He. iii, 2. 2 Ea dissimulare nos magis humanum est He. iv, 1. 38 Credo ea gratia concordes magis fore He. iv, 3. 11 Quo magis omnes res cautius accuro He. v, 1. 11 Quo magis novi, tanto sæpius Ph. ii, 2. 14 Mulier mulieri magis congruit Ph. iv, 5. 14 passim alibi Duc me ad eam, quando huc veni, ut videam. My. Maxume A. iv, 5. 23 Nunc quam maxime abs te postulo, ut A. v, 1. 4 Quibus id maxime utile est A. v, 1. 16 Hac re arbitror id fieri posse maxime Eu. i, 2. 98 Huc fac illi adducantur. Pa. Maxume Eu. i, 2. 109 Nonne hoc monstri simile est? quid ais? Pa. Maxume Eu. ii, 3. 42 Etsi ego digna hac contumelia sum maxume Eu. v, 2. 27 Quid commemorem primum, aut laudem maxume? Eu. v, 9. 14 Me hujus quicquid facio, id facere maxume causa mea Eu. v, 9. 40 Quam maxume servire vestris commodis Hea. Prol. 50 Cujusque ingenium ut sit, declarat maxume Hea. ii, 3. 43 Hujusmodi, obsecro, aliquid repperi. Sy. Maxume Hea. ii, 3. 98 Cujus mos maxume est consimilis vostrum Hea. ii, 4. 13 Teneo te, Antiphila, maxume animo exoptata meo? Hea. ii, 4. 28 Cujus (nuncii) maxume te fieri participem cupis Hea. iii, 1. 19 Quo maxume apud te se valere sentiet Hea. iii, 1. 79 Atqui cum maxume volo te dare operam, ut fiat Hea. iv, 5. 40 Tum si maxime fateatur, cum amet aliam Ad. iii, 2. 42 Nos coluit maxume Ad. iii, 2. 54 Quam estis maxume potentes, dites, fortunati, nobiles: tam maxume vos æquo animo æqua noscere oportet Ad. iii, 4. 56. 58 Nunc cum maxume operis aliquid facere credo Ad. iv, 1. 2 Cum fervit maxume Ad. iv, 1. 18 Sequere me ergo hac intro. Mi. Maxume Ad. iv, 3. 18 Si illud, quod maxime opus est jactu Ad. iv, 7. 22 Jubeo quam maxume unam facere familiam Ad. v, 8. 3 Quam maxume servire vostris commodis He. Alt. Prol. 43 Hanc Bacchidem amabat, ut cum maxume, tum Pamphilus He. i, 2. 40 Atqui ea res multo maxime disjunxit illum ab illa He. i, 2. 85 Non mea opera, neque pol culpa evenit. La. Immo maxume He. ii, 1. 31 Quod sane nolim, maxume heri causa mei He. iii, 1. 51 Jam ea de causa maxume nunc huc introire nolo He. iii, 2. 13 Maxume volo, doque operam, ut He. iii, 3. 36 Eo pacto maxume apud te meo erit ingenio fides He. iii, 5. 24 Puerum mihi cedo, ego alam. Ph. Maxume He. iv, 4. 86 Per quem res agetur maxume Ph. Prol. 29 Atqui opus est nunc cum maxume ut sis Ph. i, 4. 27 Omnes, cum secundæ res sunt maxume, tum maxume meditari secum oportet Ph. ii, 1. 11 Verum si cognata est maxume Ph. ii, 1. 65 Dic nomen. Ph. Nomen? maxume Ph. ii, 3. 38

Magister. Magistra. Dum ætas, metus, magister prohibebant? A. i, 1. 27 Tum si quis magistrum cepit ad eam rem improbum A. i, 2. 21 Abeuntes tum senes, me filiis relinquunt quasi magistrum Ph. i, 2. 22 Ei ludo, si ullus est, magistram hanc esse satis certo scio He. ii, 1. 7

Magistratus. Magistratus cum ibi adesset, occepta est agi Eu. Prol. 22 At tu, qui sapiens es, magistratus adi Ph. ii, 3. 56

Magnifice. Næ ego te, si usus veniat, magnifice, Chreme, tractare possim Hea. iii, 2. 45 Hic me magnifice effero Hea. iv, 3. 31 Nunquam ita magnifice quicquam dicam, quin Ad. ii, 3. 4

Magnificentia. I in malam rem hinc cum istac magnificentia Ph. v, 7. 37

Magnifico. Quem intellexi illam haud minus, quam se ipsum, magnificare He. ii, 2. 18

Magnificus, a, um. Mea (amica) est potens, procax, magnifica, sumtuosa, nobilis Hea. ii, 1. 15 Usque adeo illius ferre possum magnifica verba Eu. iv, 6. 3

Magnipendo. A meis me amari, et magnipendi postulo Ad. v, 4. 25

Magnus, a, um. Nebulo magnus est Eu. iv, 7. 15 Ut, Syre, te magnus perdat Jupiter! Ad. iv, 6. 2 Magnus, rubicundus, crispus, crassus He. iii, 4. 26 Jupiter magne! Eu. iv, 4. 42 Næ ista hercle magno jam conatu magnas nugas dixerit! Hea. iv, 1. 8 Ita magni atque humiles sumus He. iii, 3. 20 Magna familiaritas conflata est Eu. v, 2. 35 Mihi magna cum eo a pueritia fuit semper familiaritas Hea. i, 2. 9 Næ illiusmodi jam nobis magna civium penuria est Ad. iii, 3. 87 Illic ubi etiam caprificus magna est Ad. iv, 2. 38 Est magna gratia de istac re, quam tibi habeam He. v, 1. 14 Si quis quid reddit, magna habenda est gratia Ph. i, 2. 6 Res magna est Ph. ii, 4. 18 Hic bonam magnamque partem ad te at-

tulit Eu. i, 2. 43 Labore alieno magnam partam gloriam in se transmovet Eu. iii, 1. 9 Voluptatem magnam nuntias Hea. i, 2. 10 Magnam mihi injecit sua commoditate curam Ad. iv, 6. 76 Iræ sunt inter Glycerium et gnatum, ita magnæ, ut A. iii, 3. 21 Magnarum sæpe id remedium ægritudinum est Hea. iii, 2. 28 Magnas vero agere gratias Thais mihi? Gn. Ingentes Eu. iii, 1. 1 Næ ista magnas nugas dixerit! Hea. iv, 1. 8 Dis magnas merito gratias habeo Ph. v, 7. 1 Magnum signum A. ii, 2. 29 Non dubium est, quin mihi magnum ex hac re sit malum Eu. v, 6. 27 Magnum hoc quoque signum est Hea. ii, 3. 57 Heus! non fit sine periclo facinus magnum et memorabile Hea. ii, 3. 73 Jam id peccatum primum magnum: magnum, at humanum tamen Ad. iv, 5. 53 Quid tua, malum! id refert? Ch. Magni, Demipho Ph. iv, 5. 11 Quid istuc nostra? Ch. Magni Ph. v, 3. 17 Ita magno desiderio fuit ei filius Hea. iv, 5. 5 Spectatum satis putabam, et magnum exemplum continentiæ A. i, 1. 65 Dabit hæc Thais mihi magnum malum Eu. iii, 3. 2 Etsi mihi magnum malum scio paratum Eu. v, 5. 26 Si redimat, magnum inesse in ea lucrum Hea. iii, 3. 48 Nimia illæc licentia evadet in magnum malum Ad. iii, 4. 64 Magnum nescio quid necesse est evenisse He. iii, 1. 24 Nescio, quod magnum malum profecto me celas He. iii, 1. 39 Hera in crimen veniet, ego vero in magnum malum He. iii, 1. 55 Magnum hoc nuntio expecto malum Ph. i, 4. 16 Si quis daret talentum magnum Ph. iv, 3. 39 Faciet, neque sine tuo magno malo A. i, 2. 8 Pro peccato magno paulum supplicii satis est patri A. v, 3. 32 Nunc cum sine magno intertrimento non potest haberi Hea. iii, 1. 39 Major filius tuus Æschinus Ad. iii, 4. 16 Ego hunc majorem adoptavi mihi Ad. i, 1. 22 Fratrem majorem Chremem nostin'? Ph. i, 2. 13 Ea si vivit, annos nata est sedecim, non major Eu. iii, 3. 21 Agrum majoris pretii nemo habet Hea. i, 1. 12 Quia habet aliud magis ex sese, et majus A. v, 4. 51 Quid, si quid te majus oret? Ad. v, 8. 18 Qui sum natu maximus Ad. v, 4. 27 Eum esse quæstum in animum induxi maximum Hea. Prol. 49. He. Alt. Prol. 42 Congrum istum maximum in aqua sinito ludere paulisper Ad. iii, 3. 23 Ne assidue agendi sint mihi, clamore summo, cum labore maxumo Hea. Prol. 40 Ita eos meo labore eductos maxumo, hic fecit suos, paulo sumtu Ad. v, 4. 21 Amatores mulierum esse audieram eos maximos Eu. iv, 3. 23 Hæc mihi nunc cura est maxuma, ut He. iv, 2. 19 Bene fecisti: gratiam habeo maximam Eu. v, 9. 61 Ni partem maximam existimarem scire vestrum, id dicerem Hea. Prol. 8 Eam laudem hic ducit maximam Ad. Prol. 18 Ego illi maxumam partem feram Ad. i, 2. 26 Maxuma sua cura, hæc sola fecit Ph. v, 1. 24 Lites sunt inter eos factæ maxumæ Eu. iv, 5. 8 Non maxumas, quæ maxumæ sunt interdum iræ, injurias faciunt He. iii, 1. 27 Vel rex semper maxumas mihi agebat (gratias) Eu. iii, 1. 7 Illud mihi multo maximum est A. iii, 2. 46 An non tibi hoc maximum (facinus) est? Eu. v, 5. 17 Peccatum a me maximum est Hea. i, 1. 106 Pecuniam in loco negligere, maximum interdum est lucrum Ad. ii, 2. 8 Nisi eo ad mercatum venio, damnum maxumum est Ad. ii, 2. 23 Quasi non hoc sit maxumum Ad. v, 8. 18 Illud mihi vitium est maximum He. i, 2. 37 Atque adeo, quod maximum est, salvom atque validum He. iii, 5. 7 Hæc te solum semper fecit maximi A. i, 5. 58 Merito te semper maxumi feci, Chreme A. iii, 3. 42 Hominem maxumi pretii te esse, hodie animo judicavi meo Ad. v, 6. 3 Thais maximo te orabat opere, ut Eu. iii, 3. 26 In ipsa turba, atque in peccato maxumo potasti, scelus! Ad. v, 1. 11 Quod nos ambo opere maxumo dabamus operam, ut fieret Ph. v, 1. 33

Majores. Salvos sit, spero: est similis majorum suum Ad. iii, 3. 57

Majusculus, a, um. Thais, quam ego sum, majuscula est Eu. iii, 3. 21

Mala. Quin pugnus continuo in mala hæreat Ad. ii, 1. 17

Male. Hoc male habet virum A. ii, 6. 5 Rem potius ipsam dic, ac mitte male loqui A. v, 3. 2 Mihi unus scrupulus restat; qui me male habet A. v, 4. 37 Qui bene vertendo, et eas describendo male Eu. Prol. 7 Aut si laudat, te ut male urat Eu. iii, 1. 48 Redeo rursum, male vero me habens Eu. iv, 2. 6 Utinam sic sient, qui mihi male volunt! Eu. iv, 3. 13 Prodi, male conciliate Eu. iv, 4. 2 Male mulcabo ipsam Eu. iv, 7. 4 Syre, tibi timui male Hea. iii, 2. 20 Male docet te mea facilitas multa Hea. iv, 1. 35 Quam timui male, ne! Hea. iv, 1. 51 Et tibi bene esse soli, cum sibi sit male Ad. i, 1. 9 Tu,

Demea, hæc male judicas Ad. i, 2. 20 Quæ res tibi vortat male! Ad. ii, 1. 37 Illud rus nulla alia causa tam male odi, nisi Ad. iv, 1. 7 Animo male est Ad. iv, 5. 21 Male metuo, ne He. iii, 2. 2 Sine me, obsecro, hoc effugere, volgus quod male audit mulierum He. iv, 2. 24 Hæc res non minus me male habet, quam te He. iv, 2. 30 Si herum insimulabis avaritiæ, male audies Ph. ii, 3. 12 Pergin' hero absenti male loqui, impurissime? Ph. ii, 3. 25 Quæ quidem illi res vortat male! Ph. iv, 3. 73 Quin male narrando possit depravarier Ph. iv, 4. 17 Quia pessume istoc in te atque in illum consulis Hea. iii, 1. 28

Maledico. Maledicis? A. iv, 4. 15 Cave sis; nescis, cui nunc maledicas viro Eu. iv, 7. 29 Nisi haberet, cui malediceret? Ph. Prol. 16 Dehinc ut quiescant porro moneo, et desinant maledicere A. Prol. 22 Ut, qui nobis, mater, maledictum velit He. iv, 2. 14

Maledictum. Quod illi maledictum vehemens esse existimant, laudem hic ducit Ad. Prol. 17 Qui veteris Poëtæ maledictis respondeat A. Prol. 7 Nisi finem maledictis facit Hea. Prol. 34 Maledicta, et peccatum in se transtulit Ad. ii, 3. 10 Mitto maledicta omnia Ad. v, 3. 9 Maledictis deterrere, ne scribat, parat Ph. Prol. 3

Malefacio. Non rete accipitri tenditur, neque miluo, qui malefaciunt nobis Ph. ii, 2. 17 Di tibi malefaciant! Ph. ii, 3. 47 Nec cum malefacerem, crederem mihi impunius licere Hea. iii, 2. 49 Neque tu verbis solves unquam, quod mihi re malefeceris Ad. ii, 1. 10 Malefactum! Ph. v, 1. 24

Malefactum. Malefacta ne noscant sua A. Prol. 23 Ob malefacta hæc tantidem emtam postulat sibi tradier Ad. ii, 1. 45

Maleficium. Sapiunt, pro maleficio si beneficium summum nolunt reddere Ph. ii, 2. 22

Malevolus. Quod malevolus vetus Poëta dictitat Hea. Prol. 22 Qui malevoli veteris Poëtæ maledictis respondeat A. Prol. 6 Quod rumores distulerunt malevoli Hea. Prol. 16 Quod isti dicunt malevoli Ad. Prol. 15

Malignus, a, um. Maligna multo, et magis procax facta illico est He. i, 2. 84

Malitia. Jus summum sæpe summa malitia est Hea. iv, 5. 48 In eodemque omnes mihi videntur ludo doctæ ad malitiam He. ii, 1. 6 Si quis forte malitia fretus sua Ph. ii, 1. 48 Utrum stultitiæ facere ego hunc, an malitia dicam? Ph. iv, 3. 54

Malo. Mavolo. Nuptias effugere ego istas malo, quam A. ii, 1. 32 Malo ego, nos prospicere, quam hunc ulcisci, accepta injuria Eu. iv, 6. 24 Quidvis tamen malo, quam hunc amittere Hea. iv, 8. 18 Immo abeat multo malo, quovis gentium, quam Hea. v, 1. 55 Quamvis causam hunc suspicari, quam ipsam veram, mavolo He. iv, 1. 25 Pamphilam huc redde, nisi vi mavis eripi Eu. iv, 7. 26 Nisi quid est, quod mavis Hea. v, 1. 63 Si se illam in somnis, quam illum, amplecti maluit A. ii, 5. 19 An tibi jam mavis cerebrum dispergi hic? Ad. v, 2. 7 Quid alias malim, quam hodie has fieri nuptias? A. iii, 2. 49 Sine modo, mori me malim Eu. i, 1. 21 Mihi nihil rerum omnium est, quod malim, quam Hea. ii, 3. 27 Nihil est quod malim, quam Ad. iii, 2. 13 Malim quidem Ad. iv, 7. 9 Quid est, quod mihi malim, quam He. v, 2. 28 Nullam mihi malim, quam istanc uxorem dari Ph. iv, 3. 53 Harum duarum conditionum nunc utram malis, vide Hea. ii, 3. 85 Quasi tu non multo malis narrare hoc mihi, quam He. i, 2. 35 Utrum malis, scio He. iii, 5. 15 Nemo est, quem mallem, omnium A. v, 5. 7 Quin quicquid possem, mallem auferre potius in præsentia Ad. ii, 2. 14 Omnes sibi malle melius esse, quam alteri A. ii, 5. 16

Malum. Vah! perii: hoc malum integrascit A. iv, 2. 5 Aliud ex alio malum Eu. v, 6. 17 Non dubium est, quin mihi magnum ex hac re sit malum Eu. v, 6. 27 Hoc mihi unum ex plurimis miseriis reliquum fuerat malum He. iv, 1. 55 Præsens quod fuerat malum, in diem abiit Ph. v, 2. 16 Malum, quod isti Di Deæque omnes duint! Ph. v, 7. 83 Hei vereor, ne quid Andria apportet mali A. i, 1. 46 Nihil suspicans etiam mali A. i, 1. 89 Si hic mali est quicquam, hem illic A. ii, 6. 27 Si ex ea re plus mali est, quam commodi utrique A. iii, 3. 15 Quod si quiessem, nihil evenisset mali A. iii, 4. 25 Facile hic plus mali est, quam illic boni A. iv, 3. 5 Quid illud mali est? A. v, 2. 2 More hominum evenit, ut quod sim nactus mali, prius rescisceres tu, quam ego illud A. v, 6. 3 Quid illud mali est? Eu. iii, 4. 9 Numquid est aliud mali damnive reliquom? Eu. v, 6. 25 Propter me hisce aliquid esse eventurum mali Eu.

v, 6. 29 Perii! quid hoc autem est mali? Eu. v, 8. 5 Quid istuc mali est? Hea. i, 1. 30. Ph. i, 4. 7 Hoc ego mali non pridem inveni Hea. ii, 1. 17 Nescio quid mihi animus præsagit mali. Si nihil mali esset, jam hic adessent Hea. ii, 2. 7. 9 Tantum devenisse ad eum mali Hea. iv, 5. 2 Nisi caves, tu homo, aliquid gnato conficies mali Hea. v, 3. 1 Non vides, quantum mali ex ea re excites? Hea. v, 3. 11 Id misero restat mihi mali Ad. iii, 8. 3 Haud cito mali quid ortum ex hoc sit publice Ad. iii, 3. 89 Hoccine de improviso mali mihi objici tantum? Ad. iv, 4. 1 Aliquid tulisse comminiscentur mali He. iii, 1. 53 Nescis quid mali præterieris He. iii, 4. 4 Profecto in hac re nihil mali est, quod He. v, 2. 16 Noster mali nihil quicquam primo Ph. i, 2. 30 Quod mihi principium est mali Ph. i, 3. 6 Ne quid decepta pateretur mali Ph. iii, 1. 5 Ex nuptiis tuis si nihil nanciscor mali Ph. iii, 3. 10 Tu id, quod boni est, excerpis: dicis, quod mali est Ph. iv, 4. 18 Quod remedium nunc huic malo inveniam? A. iii, 1. 10 Ut huic malo aliquam producam moram A. iii, 5. 9 Quod, si omnes huic malo salutem quærant Ad. iii, 2. 2 Quid facias illi, qui dederit damnum aut malum? A. i, 1. 116 Renuntiabo, ut pro hoc malo mihi det malum A. ii, 5. 20 Nunc si hoc devito malum A. iii, 5. 5 Nisi id putas, non posse jam ad salutem converti hoc malum A. iv, 1. 48 Jocularium in malum insciens pæne incidi A. iv, 4. 43 Non tu tuum malum æquo animo feres? A. v, 4. 18 Dabit hæc Thais mihi magnum malum Eu. iii, 3. 2 Etsi mihi magnum malum scio paratum Eu. v, 5. 26 Nimia illæc licentia profecto evadet in aliquod magnum malum Ad. iii, 4. 64 In quod me conjeci malum? He. i, 2. 57 Nescio, quod magnum malum me celas He. iii, 1. 39 Hera in crimen veniet, ego vero in magnum malum He. iii, 1. 55 Nescio, quod magnum hoc nuntio expecto malum Ph. i, 4. 16 Tum hoc esse mihi objectum malum! Ph. iii, 2. 18 Verum enim metuo malum Ph. iii, 3. 22 Si quis daret talentum. Ch. Immo malum, hercle Ph. iv, 3. 39 Qui minitatur malum Ph. v, 6. 11 Malum, quod isti Di Deæque omnes duint! Ph. v, 7. 83 Nunc faciet; neque sine tuo magno malo A. i, 2. 8 Ut pro hoc malo mihi det malum A. ii, 5. 20 Non potest sine malo fateri, video Eu. iv, 4. 47 Malo me dignum quovis deputem Hea. i, 1. 83 Malo coactus qui suum officium facit, tantisper cavet Ad. i, 1. 44 Cesso heram hoc malo impertiri propere? Ad. iii, 2. 22 Omnes faciunt dignæ ut videamur malo He. ii, 3. 2 Nec cum hujusmodi unquam usus venit, ut conflictares malo Ph. iii, 2. 20 Ni me hujus causa quærere in malo jubeas crucem? Ph. iii, 3. 11 Ad hæc mala hoc mihi accedit etiam A. i, 3. 10 Nondum hæc rescivit mala A. ii, 2. 3 Ingeram mala multa? A. iv, 1. 16 Primus sentio mala nostra Ad. iv, 2. 7 Di mala prohibeant! He. ii, 1. 10 Imparatum subito tanta te impendent mala Ph. i, 4. 2 Una tecum bona, mala, tolerabimus Ph. iii, 3. 23 Spero, dein facile ex illis sese emersurum malis A. iii, 3. 30 Tanta vecordia innata cuiquam ut siet, ut malis gaudeant? A. iv, 1. 3 Ah! nescis, quantis in malis verser miser! A. iv, 1. 25 Me in his deseruisti malis Hea. ii, 3. 17

Malum. Qui, malum! alii? Eu. iv, 7. 10 Quas, malum! ambages mihi narrare occipit? Hea. ii, 3. 77 Quid? malum! Hea. iv, 3. 38 Quid hoc, malum! infelicitatis? Ad. iv, 2. 5 Quid, malum! bone vir mihi narras? Ad. iv, 2. 18 Quid tua, malum! id refert? Ph. iv, 5. 11 Quid vos, malum! ergo me sic ludificamini, inepti? Ph. v, 7. 55

Malus, a, um. Mala mens, malus animus A. i, 1. 137 Ut captus est servorum, non malus, neque iners Ad. iii, 4. 34 Jam tum erat suspicio, dolo malo hæc fieri omnia Eu. iii, 3. 9 Facimus, ut malos expediat esse, dum dici nos bonos studemus Ph. v, 2. 1 Mala mens A. i, 1. 137 Mater, cujus sub imperio est, mala Hea. ii, 2. 4 Abin' hinc in malam rem A. ii, 1. 17 Malam rem! hinc abis? Eu. iii, 3. 30 In malam crucem! Ph. ii, 3. 21 I in malam rem hinc, fugitive! Ph. v, 7. 37 Ubi animus semel se cupiditate devinxit mala Hea. i, 2. 34 Nulla mala re esse expolitam muliebri Hea. ii, 3. 48 Quod habes uxorem sine mala fama Ph. i, 3. 17 Inter vos sic hæc potius cum bona ut componantur gratia, quam cum mala? Ph. iv, 3. 17 Qui magis licet, facere meretrices malas? Eu. Prol. 37 Nunquam animum quæsti gratia ad malas adducam partes He. v, 3. 38 Quid videtur hoc tibi mancipium? Pa. Non malum hercle Eu. ii, 2. 43 Proh Di immortales! facinus indignum et malum! Ph. v, 8. 19 Ex malo principio magna familiaritas

conflata est Eu. v, 2. 35 Qui uti scit, ei bona: illi, qui non utitur recte, mala Hea. i, 2. 22 Ut te omnes Di, Deæque malis exemplis perdant! Ph. iv, 4. 7 Pejore res loco non potest esse, quam Ad. iii, 2. 46 Aliam rem ex alia cogitare, et ea in pejorem partem Eu. iv, 2. 4 Rapere in pejorem partem Ad. Prol. 3 Melius pejus; prosit, obsit Hea. iv, 1. 30 Pessuma hæc est meretrix Hea. iii, 3. 28 Hem! quid dixti, pessuma? Eu. v, 7. 16 Immo id est genus hominum pessimum A. iv, 1. 5

Mamma. Tuo nepoti, hujus filio hodie primam mammam dedit hæc Ad. v, 9. 18

Mancipium. Quid videtur hoc tibi mancipium? Eu. ii, 2. 48 Ut mancipia hæc deducam ad Thaidem Eu. ii, 3. 72

Mando. Bona nostra hæc tuæ mando fidei A. i, 5. 61 Huic mandes, si quid recte curatum velis Ad. iii, 3. 18. Ph. iv, 4. 8 Satin' hoc mandatum est tibi? Eu. ii, 1. 2

Mane. Observabam mane illorum servulos A. i, 1. 56 Ut nunties patri, advocatus mane mihi esse ut meminerit Eu. ii, 3. 48 Nunquam tam mane egredior Hea. i, 1. 15 Te miror tam mane, heri qui tantum biberis Hea. iii, 2. 8 Cras mane argentum mihi miles dare se dixit Ph. iii, 2. 46

Maneo. Maneo A. ii, 2. 26 Ego vero maneo Eu. v, 2. 55 Quin ego maneo Hea. iv, 4. 15 Quamvis etiam maneo otiosus hic Ad. ii, 4. 15 Adeo, an maneo, dum? Ph. v, 1. 10 Mane dum, sodes. Par. Maneo He. v, 4. 5 Non manes? Ph. v, 6. 9 At matura, dum libido eadem hæc manet Ph. iv, 5. 4 Paucæ, quæ circum illam essent, manent Eu. iii, 5. 33 Non manebat ætas virginis meam negligentiam Ph. iv, 1. 4 Invitat tristis: mansit Eu. iv, 1. 8 Manebo: ne quod vostrum remorer commodum A. iv, 3. 24 Ego rus ibo, atque ibi manebo Eu. ii, 1. 10 Quid istic? Sy. Manebit Hea. ii, 3. 139 Mane A. iv, 1. 34. Eu. iv, 6. 26. 27. iv, 7. 18. Hea. ii, 3. 97. v, 1. 17. Ad. v, 3. 34. He. v, 1. 18 Hem! st, mane A. iv, 1. 59 Mane: cave A. iv, 4. 21 Tibi equidem dico, mane Eu. ii, 3. 87 Apud nos hic mane, dum Eu. iii, 3. 28 Tu istic mane Eu. v, 2. 70 Mane: hoc, quod cœpi, primum enarrem Hea. ii, 3. 32 Mane, mane! Hea. iii, 3. 52. iv, 4. 14. Ad. ii, 3. 11 Paulisper mane Ad. ii, 2. 45 Mane; nondum audisti, Demea, quod Ad. iii, 4. 21 Quo abis? mane; maneo inquam He. iii, 5. 45. 46. Ph. i, 4. 39. 40 Mane dum, sodes He. v, 4. 4 Maneto He. iii, 4. 29 Mihi ne abscedam imperat: ut maneam solus cum sola Eu. iii, 5. 31 Quid, si non veniet? maneamne usque ad vesperum? He. iii, 4. 28 Nequeo te exorare, ut maneas triduum hoc? Ph. iii, 2. 4 Ut ores, primum ut maneat Eu. iii, 4. 49 Jube, maneat Hea. iv, 4. 15 Quid vis, nisi uti maneat Phanium? Ph. ii, 2. 8 Nequeo exorare, ut me maneat Ph. iii, 2. 27 Hanc igitur mittimus? illa maneat? Ph. v, 3. 30 Dos hic maneat, Demipho Ph. v, 7. 33 Ubi veni, causam, ut ibi manerem, repperit Eu. iii, 3. 6 Illa hic maneret potius, tu hinc isses foras He. ii, 1. 25 Huic jam mansisset unicus gnatus domi Hea. iii, 2. 29 Quam hic manere tam diu Ad. ii, 2. 27 Manere affinitatem hanc inter nos volo He. iv, 4. 101 Commodius esse in omnes arbitror, quam ut cœperas, manere hanc Ph. v, 3. 32 Sin est, ut velis manere illam apud te Ph. v, 7. 33 Ut ut erat, mansum tamen oportuit Hea. i, 2. 26 Mansurus patruum pater est, dum huc adveniat Ph. iii, 1. 16 Hem! biduum hic manendum est soli sine illa? Eu. iv, 2. 9

Manipulus. Ubi centurio est Sanga, et manipulus furum? Eu. iv, 7. 6

Mansio. Hæccine erant itiones crebræ, et mansiones diutinæ Lemni? Ph. v, 8. 23

Mansuetus, a, um. Hæc ego putabam esse omnia humani ingeni, mansuetique animi officia A. i, 1. 87

Manus. Hanc mihi in manum dat A. i, 5. 62 Vidin' ego te modo manum in sinum huic meretrici inserere? Facis adeo injuriam illi, qui non abstineas manum Hea. iii, 3. 2. 4 Est ad hanc manum sacellum Ad. iv, 2. 37 Non manum abstines, mastigia? Ad. v, 2. 6 Eho! dic, quid velis dari tibi in manum? Ph. iv, 3. 29 Ego liberali illam assero causa manu Ad. ii, 1. 40 Huic aliquid paululum præ manu dederis, unde utatur Ad. v, 9. 23 Tibi id in manu est, ne fiat He. iii, 5. 43 Uxor quid faciat, in manu non est mea He. iv, 4. 44 Nam emissa est manu Ph. v, 6. 2 Tu pol tibi istas comprimito manus Hea. iii, 3. 29 Næ, ille continebit posthac, si sapiet, manus Ad. iv, 2. 26 Quem credo manibus, pedibusque obnixe omnia facturum A. i, 1. 134 Conari manibus, pedibus A. iv, 1. 52 Quem modo puerum

tantillum in manibus gestavi meis? Ad. iv, 2. 24

Mare. Nescis quid mali præterieris, qui nunquam es ingressus mare He. iii, 4. 5 Quam longe a mari Eu. iii, 3. 13 O cœlum! o terra! o maria Neptuni! Ad. v, 3. 4

Maritus. Ego novus maritus fiam! Ad. v, 8. 15

Mastigia. Non manum abstines, mastigia? Ad. v, 2. 6

Mater. Samia mihi mater fuit Eu. i, 2. 27 Mater ubi accepit, cœpit educare, ita uti si esset filia Eu. i, 2. 36 Mater mea illic mortua est nuper Eu. i, 2. 50 Eduxit mater pro sua Eu. i, 2. 76 Quampridem pater mihi et mater mortui essent Eu. iii, 3. 12 Mater et pater, quasi dedita opera, domi erant Eu. v, 2. 1 Mater, cujus sub imperio est, mala Hea. ii, 2. 4 Anus, quæ est dicta mater esse ei, non fuit Hea. ii, 3. 29 Mater virginis in medio est Ad. iii, 4. 32 Commenta mater est Ad. iv, 5. 23 Hujus uxoris est mater, proba et modesta Ad. v, 8. 6 Mater consequitur He. iii, 3. 18 Segreganda aut mater a me est, aut Philumena He. iii, 5. 30 Adeon' me pervicacem censes, cui mater siem? He. iv, 1. 32 Omne hoc mater auferet Ph. i, 1. 15 Matris nomen, et patris dicebat ipsa Eu. i, 2. 31 Matris ferre injurias me pietas jubet He. iii, 1. 21 Matris vox visa est Philumenæ He. iii, 1. 38 Me pietas matris commodum suadet sequi He. iii, 5. 31 Matris servibo commodis He. iii, 5. 45 Ibi tum matri parvolam puellam dono mercator dedit Eu. i, 2. 28 Ad tuam matrem abducetur Hea. ii, 3. 94 Ad matrem virginis venit ipsus ultro Ad. iii, 4. 25 Quæso, ut una mecum ad matrem virginis eas, Micio Ad. iv, 3. 7 Traduce et matrem, et familiam omnem ad nos Ad. v, 7. 12 Matrem ex ea re me, aut uxorem in culpa inventurum arbitror He. iii, 1. 19 Hanc matrem habens talem! He. iv, 2. 26 Vivit gnata: matrem ipsam mors consecuta est. Ph. v, 1. 23 Si unquam ullum fuit tempus, mater, cum voluptati tibi fuerim, dictus filius tuus Hea. v, 4. 1 Mea mater, salve He. iii, 2. 18 Recte, mater He. iii, 2. 20 Consequar jam te, mea mater He. iii, 2. 23 Neque sinam, ut, qui nobis, mater, maledictum velit He. iv, 2. 14 Virgo est cum matre Ad. iv, 5. 16 Relinquit cum matre hic uxorem He. i, 2. 99 Simulat se a matre arcessi ad rem divinam He. i, 2. 109 Puerum accipias: post de matre videro He. iv, 4. 78 Cum ejus consuevit olim matre in Lemno Ph. v, 6. 33 Matres omnes filiis in peccato adjutrices Hea. v, 2. 38 Quas matres student demissis humeris esse Eu. ii, 3. 21

Materfamilias. Pro Divum fidem! meretrix et materfamilias una in domo Ad. iv, 7. 29

Maternus. Misericordia, animus maternus: sino Hea. iv, 1. 24

Matrimonium. Si ex usu esset nostro hoc matrimonium? He. iv, 1. 33

Matrona. Introire neminem video, exire neminem: matronam nullam A. ii, 2. 27 Qui magis licet, bonas matronas facere? Eu. Prol. 37

Mature. Fiet. Ph. At mature. Pa. Fiet Eu. ii, 1. 1 Mature ut cum cognorit, perpetuo oderit Eu. v, 4. 11

Maturo. Matura. Da. Jam inquam hic adero A. iv, 2. 32 At matura A. v, 4. 53 At matura, dum libido eadem hæc manet Ph. iv, 5. 4 Is mihi suadet, nuptias, quantum queam, ut maturem A. iii, 3. 45 Id ut maturent facere Hea. iii, 1. 87

Maxumopere. Meministin' me esse gravidam, et mihi te maxumopere dicere, si? Hea. iv, 1. 13

Meapte. Ut ego nunc non tam meapte causa lætor, quam illius Hea. iv, 3. 8

Mecastor. Salve mecastor, Parmeno He. i, 2. 8

Mecum. Propero ad filiam: eho mecum, Crito A. v, 4. 48 Vide porro, Cum

Medeor. Quas, cum res advorsæ sient, paulo mederi possis Ph. v, 4. 3

Medicor. Medicus. Ejus labore, atque ejus dolore, gnato ut medicarer tuo A. v, 1. 12 Cum egomet possim in hac re medicari mihi? A. v, 4. 41 Quid? nemon' medicum adduxit? He. iii, 1. 48

Mediocris. Non mediocris hominis hæc sunt officia Ad. v, 9. 9

Mediocriter. Horum nihil egregie præter cetera studebat; et tamen omnia hæc mediocriter A. i, 1. 32 Mediocriter vestitam veste lugubri Hea. ii, 3. 46

Meditor. Meditor esse affabilis Ad. v, 6. 8 An causam meditari tuam? Ad. ii, 1. 41 Tum maxume meditari secum oportet Ph. ii, 1. 12 Venit meditatus alicunde, ex solo loco A. ii, 4. 3 Meditata mihi sunt omnia mea incommoda Ph. ii, 1. 18

Medius, a, um. Sublimem medium arriperem Ad. iii, 2. 18 Accurrit: mediam mulierem complectitur A. i, 1. 106 Jam ego hunc in mediam viam provolvam A. iv, 4. 37 In medium huc agmen, cum vecti, Donax Eu. iv, 7. 4 Mater virginis in medio est Ad. iii, 4. 33 E medio æquom excedere est He. iv, 3. 14 In medio omnibus palmam esse positam Ph. Prol. 17 Cum e medio excessit Ph. v, 7. 74 Ea mortem obiit: e medio abiit Ph. v, 8. 30

Mehercle. Hæc verba, una mehercle falsa lacrymula restinguet Eu. i, 1. 22 Pulchre mehercle dictum, et sapienter Eu. iii, 1. 26

Melior, us. Tanto hercle melior Hea. iii, 2. 38 Quo vir melior multo es, quam ego Ad. iv, 5. 71 Agrum meliorem, neque pretii majoris, nemo habet Hea. i, 1. 12 Alii meliores erunt Ad. v, 9. 11 Da locum melioribus Ph. iii, 2. 37 Numquid vis? De. Mentem vobis meliorem dari Ad. iii, 3. 78 Aut, si quid potest, (oratione) meliore, et callidiore Ph. i, 4. 51 Melius pejus; prosit, obsit: nihil vident, nisi Hea. iv, 1. 30 Vel melius tute reperi: me missum face A. iv, 1. 57 Nunquam vidi melius consilium dari Eu. ii, 3. 84 Mi homo, Di melius duint! Ph. v, 8. 16

Melius. (Adverb.) Omnes sibi malle melius esse, quam alteri A. ii, 5. 16 Nempe ut modo. Da. Immo melius, spero A. iii, 5. 12 Idem hoc tute melius quanto invenisses? Eu. iii, 1. 63 Melius est Eu. iv, 6. 27. Ad. iv, 5. 5 Accipit hominem nemo melius prorsus, neque prolixius Eu. v, 9. 52 Aliena ut melius videant, et dijudicent, quam sua? Hea. iii, 1. 98 Ante ædes non fecisse, erit melius, hic convicium Ad. ii, 1. 26 Qui potui melius? Ad. ii, 2. 7 Credo istuc melius esse Ad. ii, 2. 13 E re nata melius fieri haud potuit, quam Ad. iii, 1. 8 Accedo, ut melius dicas Ad. iii, 2. 52 Non potuit melius Ad. iv, 2. 29 Facilitate nihil esse homini melius, neque clementia Ad. v, 4. 7 Nihil enim vidi melius, mi pater Ad. v, 7. 24 Multo melius hic quæ fiunt, quam illic, ubi sum, scio He. ii, 1. 20 Tute idem melius feceris Ph. ii, 3. 79 Non potuit melius pervenirier eo, quo Ph. iv, 3. 35

Meliusculus, a, um. Salvan' Philumena est? Pa. Meliuscula est He. iii, 2. 19

Membrum. Membra metu debilia sunt Ad. iv, 4. 3

Memini. Illam vidi virginem, forma bona memini videre A. ii, 5. 18 Memini A. v, 6. 13. Hea. iv, 4. 10. Ph. i, 4. 50 Memini, tametsi nullus moneas Eu. ii, 1. 10 Memini, ad me nocte prima confugere anhelantem domum He. v, 3. 24 Memini relinqui me, Deo irato meo Ph. i, 2. 24 Numquid meministi? A. v, 4. 40 Meministin' me esse gravidam? Hea. iv, 1. 13 Meministin' olim ut fuerit vostra oratio? Ph. i, 4. 47 Si meministi id, quod olim dictum est Ph. ii, 3. 40 Iterum sic memento Ad. iii, 3. 72 Faciam, ut hujus loci, dieique, meique semper memineris Eu. iv, 7. 31 Domi focique, fac vicissim ut memineris Eu. iv, 7. 45 Facito dum eadem hæc memineris Hea. iii, 2. 39 Obsecro, ejus ut memineris Hea. v, 4. 3 Advocatus mane mihi esse ut meminerit Eu. ii, 3. 48 Si vivo, adeo exornatum dabo, adeo depexum, ut, dum vivat, meminerit semper mei Hea. v, 1. 78

Memor. Ut memor esses sui. Pa. Memor essem? A. i, 5. 46. 47 Memorem me dices esse, et gratum Ad. ii, 2. 43

Memorabilis, e. Hoccin' est credibile, aut memorabile? A. iv, 1. 1 Non fit sine periclo facinus magnum et memorabile Hea. ii, 3. 73

Memoria. Egone hujus memoriam patiar meæ voluptati obstare? A. v, 4. 40 Tu, qui ais, redige in memoriam Ph. ii, 3. 36 Redi mecum in memoriam Ph. v, 3. 19 In memoria habeo A. i, 1. 13 Opus est tua mihi ad hanc rem expromta memoria atque astutia A. iv, 3. 8 Hæc habui in memoria Eu. i, 2. 90

Memoriter. Quid ait? cognoscitne? Ch. Ac memoriter Eu. v, 3. 6 Primus esses, memoriter progeniem vostram proferens Ph. ii, 3. 47

Memoro. Idque si nunc memorare hic velim He. iii, 5. 21

Menander. Menander fecit Andriam et Perinthiam A. Prol. 9 Idem Menandri Phasma nunc nuper dedit. Quam nunc acturi sumus Menandri Eunuchum. Colax Menandri est Eu. Prol. 9. 20. 30

Mendicus. Clamitent, me sycophantam, hæreditates persequi, mendicum A. iv, 5. 21

Menedemus. Ut nunc Menedemi vicem miseret me Hea. iv, 5. 1 Clitiphonis esse amicam hanc Bacchidem Menedemo dixit Clinia Hea. iv, 5. 20 Egone? ad Menedemum ibo Hea. iii, 3. 47 Menedeme, at porro recte spero Hea. i, 1.

207 Pro Menedemo nunc tibi ego respondeo Hea. iii, 3. 49 passim

Mens. Mala mens, malus animus A. i, 1. 137 Neque pes, neque mens satis suum officium facit Eu. iv, 5. 3 Hoc adeo ex hac re venit in mentem mihi Eu. ii, 2. 2 At mihi istuc non in mentem venerat Eu. iii, 1. 61 Illud de Rhodio dictum in mentem venit Eu. iii, 2. 45 Miseræ non in mentem venerat Eu. iv, 3. 24 Quid? quid venire in mentem nunc possit mihi? Eu. v, 3. 1 Quodcunque inciderit in mentem, volet Hea. iii, 1. 75 At si scias, quam scite in mentem venerit Hea. iv, 5. 16 Servi venere in mentem Syri calliditates. Idem istuc mihi venit in mentem Hea. v, 1. 13. 16 Ego dicam, quod mihi in mentem. Sat recte hoc mihi in mentem venit Hea. v, 2. 33. 44 Idque adeo miror, quomodo tam ineptum quicquam tibi in mentem venire potuerit Hea. v, 3. 3 Numquid vis? De. Mentem vobis meliorem dari Ad. iii, 3. 78 Quid dicam? Sy. Nihilne in mentem? Ad. iv, 1. 12 Cum in mentem venit He. iii, 3. 45 Sed nunc mihi in mentem venit He. iv, 1. 21 Cum venit mihi in mentem, quæ sim He. v, 1. 7 Venere in mentem mihi isthæc Ph. i, 2. 27 Ubi in mentem ejus adventi venit? Quod utinam ne Phormioni id suadere in mentem incidisset Ph. i, 3. 2. 5 Mihi veniebat in mentem ejus incommodum Ph. iv, 3. 47

Mensis. Mensis hic decimus est Ad. iii, 4. 29 Mensis agitur hic septimus He. iii, 3. 34 Menses abierunt decem Ad. iv, 5. 57 Sex ego te totos, Parmeno, hos menses quietum reddam Eu. ii, 2. 46 Clam me profectus, menses tres abest Hea. i, 1. 66 Abhinc menses decem fere He. v, 3. 24 Ego te complures menses tali Ph. iii, 2. 35 His mensibus sex septem prorsum non vidisse proximis Eu. ii, 3. 39 An non sex totis mensibus prius olfecissem? Ad. iii, 3. 42 Aiunt tecum post duobus concubuisse eam mensibus He. iii, 3. 33

Mentio. Si quando illa mentionem Phædriæ facit Eu. iii, 1. 47

Mentior. Hem! quid dixti, pessuma? an mentita es? Eu. v, 7. 16 Quin nolo mentiare: aperte narrato Hea. iv, 3. 23 Non est mentiri meum Hea. iii, 2. 38 Qui mentiri, aut fallere insuerit patrem Ad. i, 1. 30 Si quicquam invenies me mentitum, occidito A. v, 2. 22 Jam satis credis, sobriam esse me, et nihil mentitam tibi? Eu. iv, 4. 26

Mercator. Fuit olim quidam senex mercator A. i, 3. 17 Matri puellam dono quidam mercator dedit Mercator hoc addebat, abreptam e Sunio Eu. i, 2. 29. 34

Mercatus. Nisi eo ad mercatum venio, damnum maximum est Ad. ii, 2. 22 Ego me ire senibus Sunium dicam ad mercatum Ph. v, 5. 10 Quo me assimularam ire ad mercatum, non eo Ph. v, 6. 53

Mercenarius. A villa mercenarium vidi Ad. iv, 2. 2

Merces. Mercedem dare lex jubet ei, atque amittere? Ph. ii, 3. 67 Inscripsi illico ædes mercede Hea. i, 1. 93

Mercor. Agrum hunc mercatus sum Hea. i, 1. 94 Quod agrum in proxime hic mercatus es Hea. i, 1. 2 Illumne hominem, quem mercatus est heri? Eu. ii, 3. 65 Quem mercatus fuerat frater Thaidi Eu. iii, 5. 21

Mereo, et Mereor. Quid de te tantum meruisti? Hea. i, 1. 31 Quid meritus? Da. Crucem A. iii, 5. 15 Vellem hercle factum: ita meritus. Sy. Meritus! quomodo? Hea. iv, 6. 11 Meritus de me est, illi ut commodem He. v, 1. 33 Et habetur, et refertur, Thais, a me, ita uti merita es, gratia Eu. iv, 6. 12 Scio, hanc meritam esse, ut memor esses sui A. i, 5. 46 Sæpe, quod vellem, meritam scio He. iii, 5. 37 Esse in hac re culpam meritam non nego Ph. v, 8. 25

Meretricius, a, um. Meretricios amores nuptiis conglutinas? A. v, 4. 10 Habet ignaram artis meretriciæ Hea. ii, 1. 14 Si in domum meretriciam deducar? Eu. ii, 3. 90 Quis pro mœcho vidit in domo meretricia prehendi quenquam? Eu. v, 5. 18

Meretrix. Mirum vero, impudenter mulier si facit meretrix? A. iv, 4. 16 An scit jam ille, quid meretrix siet? Eu. v, 6. 16 Mulier commoda, et faceta, hæc meretrix Hea. iii, 2. 11 Pessuma hæc est meretrix Hea. iii, 3. 38 Meretrix et materfamilias una in domo? Ad. iv, 7. 29 Vidin' ego te modo manum in sinum huic meretrici inserere? Hea. iii, 3. 2 Nupta meretrici hostis est He. v, 2. 23 Huc deducta est ad meretricem Thaidem Eu. ii, 3. 60 Qui lenoni eripit meretricem Ad. Prol. 9 Quam hic non amavit meretricem? Ad. i, 2. 69 Cum eo, qui meretricem amaret He. iv, 1. 24 Nunc animum rursum ad meretricem induxti tuum He. iv, 4. 67 Meretricem hanc primum adeundam censeo He. iv,

4. 94 Ut meretricem, ubi abusus sis, mercedem dare lex jubet ei, atque amittere? Ph. ii, 3. 66 Ab meretrice avara Eu. v, 4. 5 Quod aliæ meretrices facere fugitant He. v, 2. 10 Etsi hoc meretrices aliæ nolunt He. v, 3. 36 Audaciam meretricum specta Eu. v, 6. 24 Non perpeti meretricum contumelias? Eu. i, 1. 3 Quomodo meretricum ingenia et mores posset noscere Eu. v, 4. 10 Per pol quam paucos reperias meretricibus fideles evenire amatores, Syra He. i, 1. 1 Qui magis licet, bonas matronas facere, meretrices malas? Eu. Prol. 37

Meridies. Præter hæc meridie ipso faciam, ut stipulam colligat Ad. v, 3. 62

Merito. Si nolit, quin eum merito possim cogere A. iii, 2. 51 Merito te semper maxumi feci, Chreme A. iii, 3. 42 Merito amo te Eu. i, 2. 106. Hea. ii, 3. 119. Ad. v, 8. 28 Illud merito factum omnes putent Eu. ii, 3. 95 Merito mihi nunc ego succenseo Hea. v, 1. 42 Et merito adeo He. ii, 1. 43 Ne ulla merito contumelia fieri a vobis posset He. iii, 5. 20 Etsi merito iratus est He. iii, 5. 55 Ut nunquam sciens commerui, merito ut caperet odium illa mei He. iv, 2. 4 Me fecisse arbitror, ne id merito mihi eveniret He. v, 3. 41 Dis magnas merito gratias habeo, atque ago Ph. v, 7. 1

Meritum. Sic meritum est meum Hea. i, 1. 40 Nihil suave meritum est Ph. ii, 1. 75 Pol meritum est tuum Ph. v, 8. 62 Ecquid nos amas de fidicina istac? Th. Plurimum merito tuo Eu. iii, 2. 5 Non potest satis pro merito ab illo tibi referri gratia. Ph. Nemo satis pro merito gratiam regi refert Ph. ii, 2. 23. 24 An meo merito, credo Ph. v, 8. 42 Meriton' hoc meo videtur factum? Ph. v, 8. 44

Merus, a, um. Non multum habet, quod det, fortasse. Ge. Immo nihil, nisi spem meram Ph. i, 2. 96

Metuo. Perii! metuo, ut substet hospes A. v, 4. 11 Metuo fratrem, ne intus sit Eu. iii, 5. 62 Metuo, qualem tu me esse hominem existumes Eu. iv, 6. 20 Metuo, quid siet Hea. iv, 1. 7 Metuo, quid agam Hea. iv, 3. 42 Nec quicquam magis nunc metuo, quam ne Hea. iv, 6. 4 Ipsum id metuo, ut credant Ad. iv, 4. 17 Male metuo, ne Philumenæ morbus aggravescat He. iii, 2. 2 Hei! metuo lenonem, ne quid suo suat capiti. Ge. Idem ego metuo Ph. iii, 2. 6 Verum enim metuo malum Ph. iii, 3. 22 Habeo aliud, si istud metuis Hea. ii, 3. 97 Metuis? quasi non ea potestas sit tua Hea. iv, 3. 42 Quid? metuis, ne non, cum velis, convincas esse illum tuum? Hea. iv, 3. 15 Si me metuis, mores cave in te esse istos sentiam Hea. v, 4. 9 Si metuis, satis ut meæ domi curetur diligenter He. ii, 2. 15 Quid has metuis fores? Ph. v, 1. 16 Metuit semper, quem ipsa nunc capit fructum, ne Eu. iii, 1. 59 Nec metuit quenquam Ad. i. 2. 5 Metuit hic nos Ph. ii, 3. 81 Nec, pol, istæ metuunt Deos: neque has respicere Deos opinor He. v, 2. 6 Metuebat absentem patrem Ph. i, 2. 68 Denique metuebant omnes jam me Eu. iii, 1. 43 Metui a Chryside A. i, 1. 79 Hanc metui, ne me criminaretur tibi Eu. v, 2. 16 Metui, quid futurum denique esset Hea. iii, 3. 8 Id metui Ad. ii, 1. 39 Metui, ne hæreret hic Ad. iii, 3. 49 Metuisti, ne non tibi istuc fœneraret? Ad. ii, 2. 9 Ni metuam patrem, habeo quod moneam A. v, 4. 15 Ne metuas Eu. iv, 7. 16 Neque tu istum metuas, ne amet mulier Eu. v, 9. 50 At enim metuas, ne Ad. v, 3. 44 Ac non id metuat, ne, ubi acceperim, sese relinquam Eu. i, 2. 60 Noli metuere Ph. iii, 3. 23 Idque adeo metuens vos celavi A. iii, 4. 6 Saltem accurate, ut metui videar A. iii, 2. 14

Metus. Dum ætas, metus, magister prohibebant? A. i, 1. 27 Quantus metus est mihi! Ph. iii, 1. 18 Ut metum, in quo nunc est, adimam: atque expleam animum gaudio A. ii, 2. 2 Quamobrem accipere hunc mihi expediat metum. Sy. Ademtum tibi jam faxo omnem metum Hea. ii, 3. 96. 100 Demsi metum omnem Ad. iv, 7. 18 Sperantes jam, amoto metu; interea oscitantes opprimi A. i, 2. 10 Oratio hæc me miseram exanimavit metu A. i, 5. 16 Quamprimum hoc me libera miserum metu A. ii, 2. 14 Ita animus commotus est metu, spe, gaudio A. v, 4. 35 Perii! lingua hæret metu Eu. v, 6. 7 In metu esse hunc, illi est utile Hea. i, 2. 25 Tua apud patrem amica tecum sine metu ut sit, copia est Hea. ii, 3. 87 Pudore et liberalitate liberos retinere satius esse credo, quam metu Ad. i, 1. 32 Consuefacere filium, sua sponte recte facere, quam alieno metu Ad. i, 1. 50 Membra metu debilia sunt Ad. iv, 4. 3 Nescis, quo in metu, et quanto in periclo simus Ph. i, 2. 7 Illam miseram, quam nunc intus scio esse exanimatam

metu, consolare Ph. iii, 3. 22 Quin, si hoc celetur, in metu: sin patefit, in probro siem Ph. v, 4. 6 Nosque amicos ejus exonerastis metu? Ph. v, 6. 3

Meus, a, um. Quantasque hic mihi confecit solicitudines, meus carnufex A. iv, 1. 27 Meus fac sis animus, quando ego sum tuus Eu. i, 2. 116 Nisi huc salvos redierit meus particeps Hea. i, 1. 98 Quid Syrus meus? Hea. v, 1. 22 Is meus est factus Ad. i, 2. 35 De hac re animus meus ut sit, Laches? He. v, 2. 19 Amicus summus meus, et popularis Geta Ph. i, 1. 1 Conveni hodie adveniens quendam mei loci hinc, atque ordinis Eu. ii, 2. 3 Phædriam mei fratris video filium mihi ire obviam Ph. ii, 1. 23 Quia pol mei patris bene parta indiligenter tutatur Ph. v, 3. 5 Quæ meo cumque animo lubitum est, facere A. i, 5. 28 Meo fratri gaudeo amorem esse in tranquillo Eu. v, 9. 8 Decrevi me minus injuriæ meo gnato facere, dum Hea. i, 1. 96 Meo labori haud parcens He. ii, 1. 29 Quam subito, hero meo hunc onerastis diem! Ph. v, 6. 2 Quæ (curæ) meum animum divorse trahunt A. i, 5. 25 Egone confitear, meum non esse filium, qui sit meus? Hea. v, 3. 14 Sic animum induco meum Ad. i, 1. 43 Anime mi, noli te macerare A. iv, 2. 2 Nihil, pol, falsi dixi, mi senex A. iv, 4. 49 Ne crucia te, obsecro, anime mi, mi Phædria Eu. i, 2. 15 Eho, Parmeno mi, nostin'? Eu. ii, 3. 59 Salve anime mi. An. O mi expectate, salve Hea. ii, 4. 26 Si peccavi, mi Chreme, insciens feci Hea. iv, 1. 18 Au! mi homo, sanusne es? Ad. iii, 2. 38 Hæc, mi pater, te dicere æquom fuit Ad. iv, 5. 40 Hæc res non minus me male habet, quam te, gnate mi, He. iv, 2. 30 Mi patrue, salve Ph. ii, 1. 24 Sine meo me vivere interea modo A. i, 1. 126 Habui, amavi pro meo Ad. i, 1. 23 Itane uxorem duxit Antipho, injussu meo? Ph. ii, 1. 1 Nemo est meorum amicorum hodie Hea. iii, 3. 13 Ego meorum solus sum meus Ph. iv, 1. 21 Etsi ego meis me omnibus scio esse apprime obsequentem He. ii, 2. 5 Non possum advorsari meis He. ii, 2. 29 Parentes meos ut commonstres mihi Hea. v, 4. 4 Ni magis te, quam oculos nunc amo meos Ad. iv, 5. 67 Uxorem tuam propter meos mores hinc abisse He. iv, 2. 2 Somnum hac nocte oculis non vidi meis Hea. iii, 1. 82 A meis (filiis) me amari, et magnipendi postulo Ad. v, 4. 25 Mea Glycerium suos parentes repperit A. v, 6. 5 Mea est potens, procax, magnifica Hea. ii, 1. 15 Antiphila mea nubet mihi Hea. iv, 3. 13 Mea sic est ratio Ad. i, 1. 43 Si metuis, satis ut meæ domi curetur diligenter He. ii, 2. 15 Crede hoc meæ fidei Eu. v, 2. 59 Hoc et vobis, et meæ commodum famæ arbitror He. iv, 2. 9 Qui aiebant; hodie filiam meam nubere tuo gnato A. iii, 3. 3 Cur meam senectutem hujus solicito amentia? A. v, 3. 16 Hac lege tibi meam astringo fidem Eu. i, 2. 22 Num illa oppignerare filiam meam, me invito, potuit? Hea. iv, 5. 47 Contrivi in quærendo vitam, atque ætatem meam Ad. v, 4. 15 Mortemve expectet meam He. iv, 2. 20 Non simultatem meam revereri saltem? Ph. ii, 1. 2 Mea Glycerium, quid agis? A. i, 1. 107 O Thais mea, meum suavium! Eu. iii, 2. 2 Mea te Antiphila, laudo Hea. ii, 4. 1 Modo dolores, mea tu, occipiunt primulum Ad. iii, 1. 2 O Bacchis! o mea Bacchis! servatrix mea! He. v, 4. 16 Quod mea opera opus sit vobis A. iv, 3. 23 Errat longe, mea quidem sententia Ad. i, 1. 40 Hac re in angustum meæ coguntur copiæ Hea. iv, 2. 2 Quod si eo meæ fortunæ redeunt Ph. i, 4. 24 O mearum voluptatum inventor, inceptor, perfector! Eu. v, 9. 4 Solus mearum miseriarum est remedium Ad. iii, 1. 7 Nequeo mearum rerum initium invenire idoneum He. iii, 3. 1 Ne moræ meis nuptiis egomet siem? Ad. iv, 5. 78 Et laudare fortunas meas A. i, 1. 70 Tot meas injurias! He. iii, 1. 22 Quem modo puerum tantillum in manibus gestavi meis? Ad. iv, 2. 24 Tuumne hoc dictum erat? vetus credidi. Th. Meum est Eu. iii, 1. 39 Non est mentiri meum Hea. iii, 2. 38 Meum mihi reddatur Ad. ii, 2. 41 Neque meo cordi esse quenquam cariorem Eu. i, 2. 120 Non meum illud verbum facio Ad. v, 8. 29 Ut tergum meum tuam in fidem committam He. i, 2. 33 Me novi, et peccatum meum Ph. i, 4. 40 Cupio aliquos parare amicos beneficio meo Eu. i, 2. 69 Ex meo propinquo rure hoc capio commodi Eu. v, 6. 1 Non necesse habeo omnia pro meo jure agere Ad. i, 1. 27 Olet unguenta? de meo Ad. i, 2. 37 Ego stultior, meis dictis parere hanc qui postulem He. iv, 1. 49 Mea nihil refert, dum potiar modo Eu. ii, 3. 28 Quid mea autem? quid faciet mihi? Eu. v, 2. 10 Quid mea? Hea. iv, 5. 45. Ad. v, 7. 15. He. iii, 5. 60. Ph. i, 2.

23. ii, 3. 42 Id mea minime refert, qui sum natu maximus Ad. v, 4. 27
Micio. Sed eccum, Micio egreditur foras Ad. v, 7. 25 Ego Micionem, si apud forum est, conveniam Ad. iii, 5. 2 Quid agis, Micio? Ad. i, 1. 35
Mida. Puer ad me accurrit Mida Ph. v, 6. 22
Migro. Ex urbe tu rus habitatum migres? He. iv, 2. 13
Miles. Miles gloriosus Eu. Prol. 31 Miles in Cariam est profectus Eu. i, 2. 45 Miles Thraso, Phædriæ rivalis Eu. ii, 3. 61 Miles vero sibi putare adductum ante oculos æmulum Eu. iv, 1. 9 In convivium illam? miles tendere Eu. iv, 1. 12 Virginem, quam heræ dono dederat miles, vitiavit Eu. iv, 3. 12 Nisi quia correxit miles, quod intellexi minus Eu. iv, 5. 11 Miles a me vi nunc ereptum venit Eu. iv, 6. 14 Miles pellitur foras Eu. v, 9. 11 Apud eum miles Dionysia agitat Hea. iv, 4. 11 Cras mane argentum mihi miles dare se dixit Ph. iii, 2. 47 Parasiti personam inde ablatam, et militis Eu. Prol. 26 Hic quidem est parasitus Gnatho militis Eu. ii, 1. 23 Audire vocem visa sum modo militis Eu. iii, 2. 1 Mira vero, militi quæ placeant Eu. ii, 2. 57 Qui magis licet, facere gloriosum militem? Eu. Prol. 38 Eccum militem Eu. iii, 1. 5 Abi, cito hunc deduce ad militem Eu. iii, 3. 32 Frater virginis, militem rogat, ut Eu. iv, 1. 4 Viden' tu illum, Thais, militem secum ad te quantas copias adducere? Eu. iv, 6. 17 Militem ego rivalem recipiendum censeo Eu. v, 9. 42 Haud opinor, commode finem statuisse orationi militem He. i, 2. 21 Miles, edico tibi, si Eu. v, 9. 33 Egone quid velim? cum milite isto præsens, absens ut sies Eu. i, 2. 112 Ne quis forte internuntius clam a milite ad istam cursitet? Eu. ii, 2. 56 Anne abiit jam a milite? Eu. iv, 5. 7 Quæ cum milite Corinthum hinc sum profecta inhumanissimo He. i, 2. 10 Cupida eram huc redeundi, abeundi a milite He. i, 2. 16 Imperatoris virtutem noveram, et vim militum Eu. iv, 7. 8 Ita uti fortes decet milites Eu. iv, 7. 45
Milesius. Quid! ille ubi est Milesius? Ad. iv, 5. 68
Miletus. Habitat Mileti. Miletum usque, obsecro! Ad. iv, 5. 20. 21
Militia. Una semper militiæ, et domi fuimus Ad. iii, 4. 49
Milito. In Asiam ad regem militatum abiit Hea. i, 1. 65 Cum hinc egens profugiet aliquo militatum Ad. iii, 2. 31
Mille. Millies. Huic drachmarum argenti hæc mille dederat mutuum. Mille nummum poscit Hea. iii, 3. 40. 45 Ex ipsa millies audivi A. v, 4. 42 Plus millies audivi Eu. iii, 1. 32 Tædet jam audire eadem millies Ph. iii, 2. 2
Miluus. Non rete accipitri tenditur, neque miluo Ph. ii, 2. 16
Mina. Dedit in sumtum, dimidium minæ Ad. iii, 3. 16 Tibi perdere talentum hoc pacto satius est, quam illo minam Hea. iii, 1. 66 Hic sunt tres minæ Eu. iii, 2. 18 Quasi jam usquam tibi sint viginti minæ Ad. ii, 2. 15 Tua arte viginti minæ pro psaltria periere Ad. iv, 7. 24 Solæ triginta minæ Ph. iii, 3. 24 Heri minas viginti pro ambobus dedi Eu. i, 2. 89 Decem minas, quas mihi dare pollicitus est Hea. iv, 4. 2 Minas jam decem habet a me filia Hea. iv, 7. 7 Minas decem corradet alicunde Ad. ii, 2. 34 Dinumeret illi Babylo viginti minas Ad. v, 7. 17 Minas quinque accipe Ph. ii, 3. 63 Ager oppositus est pignori, ob decem minas Ph. iv, 3. 57 His rebus pone, inquit, decem minas Ph. iv, 3. 62 Priusquam dilapidet nostras triginta minas Ph. v, 7. 4 Ego minas triginta per fallaciam ab illo abstuli Ph. v, 8. 49 Emit! quanti? Pa. Viginti minis Eu. v, 6. 14 Minis viginti tu illam emisti Ad. ii, 1. 37
Minæ. Si illum relinquo, ejus vitæ timeo; sin opitulor, hujus minas A. i, 3. 5
Minerva. Ut aiunt Minervam esse ex Jove Hea. v, 4. 13
Minitor. In diem istuc, Parmeno, est fortasse, quod minitare Eu. v, 7. 19 Quod nunc minitare facere, ut faceres, Sosia He. iii, 4. 13 Qui minitatur malum Ph. v, 6. 11 Accusemus gravius: denique minitemur, si He. iv, 4. 96
Minor. Nunc minatur porro, sese id, quod mœchis solet Eu. v, 5. 15 Abiturum se abs te esse illico minabitur Hea. iii, 1. 80
Minuo. Hæccine erat ea, quæ nostros fructus minuebat, vilitas? Ph. v, 3. 24 Non minuam meum consilium He. iv, 3. 10 Minue vero iram Ph. ii, 3. 88 Nec tu ea causa minueris hæc, quæ facis A. ii, 3. 18 Ut aliqua pars laboris minuatur mihi Hea. Prol. 42
Minutus. Olera et pisciculos minutos ferre obolo in cœnam seni A. ii, 2. 32
Mirabilis, e. Vos esse istiusmodi, et

nae non esse, haud mirabile est Hea. ii, 4. 7

Mirandus, a, um. Mirandumne id est? He. iv, 4. 39 Ita animus commotus est mirando hoc tanto, tam repentino bono A. v, 4. 35

Mire. Ille tuus quoque Syrus idem mire finxit filium Hea. v, 1. 25

Mirificus, a, um. Hic pulcherrimum facinus audivi: atqui mirificissimum Ph. v, 6. 31

Miror. Miror, unde sit A. iv, 4. 11 Miror, quid ex Pyræo abierit Eu. ii, 2. 59 Miror, ubi ego huic antevorterim Eu. iv, 5. 12 Minimeque miror, si Hea. ii, 4. 3. iii, 2. 14 Te miror, Chreme, tam mane Hea. iii, 2. 7 Quid istuc? miror Hea. iii, 3. 51 Te miror, qui alia tam plane scias Hea. v, 1. 24 Adhuc quod factum est, miror Hea. v, 2. 48 Idque adeo miror, quomodo Hea. v, 3. 2 Minime miror, qui insanire occipiunt ex injuria Ad. ii, 1. 43 Miror, quid hoc siet Ph. v, 3. 23 Mirabar, hoc si sic abiret A. i, 2. 4 Mirabar, quid hic negotii esset tibi Ad. iv, 5. 8 Mirabar, si tu mihi quicquam afferres novi Ph. iii, 2. 5 Tutemet mirabere Hea. ii, 3. 133 Nequeo satis mirari Eu. iii, 4. 9 Nequeo mirari satis Eu. iv, 3. 19 Id mirari te simulato Hea. v, 1. 70 Vostram nequeo mirari satis rationem Ad. iii, 3. 20 Credo, ædepol, te nonnihil mirari, Bacchis He. v, 1. 6 Intervenit adolescens quidam lacrumans: nos mirarier Ph. i, 2. 42

Mirus, a, um. Miris modis odisse cœpit Sostratam He. i, 2. 104 Mirum, ni domi est A. iii, 4. 19 Quid istuc tam mirum est? A. iv, 1. 27 Mirum vero, impudenter mulier si facit meretrix? A. iv, 4. 16 Mirum, ni ego me turpiter hodie hic dabo Eu. ii, 1. 24 Mirum, ni hanc dicit, modo huic quæ data est dono Eu. ii, 3. 52 Mirum Eu. iii, 1. 13 Mirum, ni tu credis, quod iste dicit Eu. iv, 4. 44 Mirum, ni illoc homine quoquo pacto opus est Eu. v, 9. 53 Ne cui sit vestrum mirum, cur Hea. Prol. 1 Minime mirum, adeo impeditæ sunt Hea. ii, 3. 4 Mirum, ni illa salva est, et ego perii Hea. iv, 1. 50 Non ædepol mirum He. i, 2. 85 Minimeque adeo mirum: et, ni id fecisset, magis mirum foret He. ii, 1. 23 Num mirum, aut novum est? Ph. v, 6. 8 Non mirum fecit uxor, si hoc ægre tulit He. iv, 4. 87 Fuisse erga me miro ingenio, expertus sum He. iii, 5. 39 Mira vero militi quæ placeant Eu. ii, 2. 57 Mira narras Hea. v, 1. 23

Misceo. Ita tu istæc tua misceto; ne me admisceas Hea. iv, 5. 35

Miser, a, um. Ah! nescis, quantis in malis verser miser A. iv, 1. 25 Quis videor? Ch. Miser æque, atque ego A. iv, 2. 19 Crucior miser A. v, 2. 10 Miser quod habui, perdidi Eu. ii, 2. 6 Ille ubi miser famelicus videt me esse in tanto honore Eu. ii, 2. 29 Perii! quid ego egi miser? Eu. ii, 3. 86 Eam iste vitiavit miser Eu. v, 5. 11 Quid igitur faciam miser? Eu. v, 5. 24 Egomet meo indicio, miser, quasi sorex, hodie perii Eu. v, 7. 23 Dum fiam miser Hea. i, 1. 96 Nec quicquam magis nunc metuo, quam ne miser aliquo extrudar hinc Hea. iv, 6. 5 Vah! frustra sum igitur gavisus miser Hea. iv, 8. 17 Quid ego tantum sceleris admisi miser? Hea. v, 2. 3 De sorte nunc venio in dubium miser? Ad. ii, 2. 35 Perii miser! He. i, 2. 58 Horresco, ubi pultare hasce (fores) occipio miser Ad. iv, 4. 24 An quisquam usquam gentium est æque miser? Cuivis facile scitu est, quam fuerim miser. Quid restat, nisi porro ut fiam miser? He. iii, 1. 13. 15. 20 Extemplo ejus morbum cognovi miser. Nequeo, quin lacrumem miser He. iii, 3. 13. 25 Semper mortem expectabam miser He. iii, 4. 8 Omnibus modis miser sum He. iv, 4. 79 Quod ille comparsit miser Ph. i, 1. 10 Hei timeo miser! Ph. i, 2. 26 Quod huic exitio remedium inveniam miser? Ph. i, 4. 23 Unde ego nunc tam subito huic argentum inveniam miser? Ph. iii, 3. 1 Delirat miser timore Ph. v, 8. 8 Apparet servum hunc esse domini pauperis, miserique Eu. iii, 2. 34 Væ misero mihi! A. ii, 1. 2. Hea. v, 1. 44. Ad. iii, 2. 3. iii, 3. 29. He. iv, 2. 29 Hei misero mihi! Hea. ii, 2. 5. Ad. ii, 1. 19 Væ misero mihi, quanta de spe decidi! Hea. ii, 3. 9 Ferte misero, atque innocenti auxilium! Ad. ii, 1. 1 Homini misero plus quingentos colaphos infregit mihi Ad. ii, 1. 46 Id misero restat mihi mali, si Ad. iii, 3. 3 Quid illi creditis fore animi misero, qui? Ad. iv, 5. 32 Ut me a Glycerio miserum abstrahat? A. i, 5. 8 Quamprimum hoc me libera miserum metu A. ii, 2. 14 Viden' me tuis consiliis miserum impeditum esse? A. iii, 5. 11 Heu me miserum! A. iv, 1. 22 Me miserum! A. v, 3. 11 Illam scelestam esse, et me miserum, sentio Eu. i, 1. 26 Hominem perditum miserumque Eu. iii, 1. 29 Ni miserum insuper etiam patri indicares? Eu. v, 7. 13 Eum ego hinc ejeci mise-

rum injustitia mea Hea. i, 1. 82 Quid narrat? Cl. Quid ille? se miserum esse. Ch. Miserum! Hea. i, 2. 18 Hoccine me miserum non licere meo modo ingenium frui! Hea. ii, 4. 21 Verum cum videam miserum hunc tam excruciarier ejus abitu Hea. iii, 1. 4 Habet patrem quendam avidum, miserum, atque aridum Hea. iii, 2. 15 Ah! me miserum! Ad. iii, 2. 12 Ctesipho me pugnis miserum, et psaltriam usque occidit Ad. iv, 2. 19 Hæc ita esse, miserum me rescisere He. iii, 1. 5 Tot me nunc rebus miserum concludit pater He. iv, 4. 80 Eheu me miserum! Ph. i, 4. 10 Itane hunc patiemur fieri miserum, qui? Ph. iii, 3. 4 Annuo, terram intuens modeste. An. Miser! Eu. iii, 5. 32 Siccine me atque illam opera tua nunc miseros solicitarier? A. iv, 2. 6 Colligavit eum miseris modis Eu. v, 5. 13 Misera timeo. Ex hoc misera solicita est die A. i, 5. 29. 33 Nunc misera in mœrore est A. iv, 2. 10 Ex eo nunc misera quem capit laborem! A. iv, 3. 4 Misera præ amore exclusti hunc foras Eu. i, 2. 18 Ego non ex animo misera dico? Eu. i, 2. 99 Nonnihil timeo misera, ne Eu. iv, 1. 1 Ubi ego illum scelerosum, misera, atque impium inveniam? Etiam hoc misera suspicor Eu. iv, 3. 1. 18 Quid tibi ego dicam, misera? Eu. v, 1. 6 Hem! misera occidi: infelix! Eu. v, 1. 11 Ut ne viderem, misera huc effugi foras Eu. v, 5. 3 Perii! defessa jam sum misera te ridendo Eu. v, 7. 7 Disperii! perii misera! Hea. ii, 4. 24 Biennium ibi perpetuum misera illum tuli He. i, 2. 12 Perii! quid faciam misera? He. iii, 2. 5 Ad genua accidit, lacrumans misera He. iii, 3. 19 Quid viro meo respondebo misera? Misera sum He. iv, 1. 2. 21 Quia egens relicta est misera Ph. ii, 3. 10 Quem mihi amicum inveniam misera! Ph. v, 1. 1 Perii misera! Ph. v, 8. 17 Cupio misera in hac re jam defungier Ph. v, 8. 32 Cujus nunc miseræ spes opesque sunt in te uno omnes sitæ Ph. iii, 1. 6 Væ miseræ mihi! A. iv, 4. 4 Vestem omnem miseræ discidit. Miseræ non in mentem venerat Eu. iv, 3. 4. 24 Cui miseræ indigne per vim vitium obtulerat Ad. iii, 2. 10 Illi miseræ indigne factam injuriam contexeris He. iii, 3. 41 Miseram me! A. i, 5. 5. Eu. i, 2. 1. Hea. v, 4. 6. Ad. iii, 1. 4. iii, 4. 40. Ph. v, 1. 22 Oratio hæc me miseram exanimavit metu A. i, 5. 16 Ego propter me illam decipi miseram sinam? A. i, 5. 36 Ita me miseram territas A. iv, 4. 22 Me miseram! A. iv, 4. 40. Eu. i, 2. 117. Ad. iii, 2. 7. 32. He. ii, 1. 8 Quia miseram mulierem vicit: hui! perfortiter Ad. iv, 2. 27 Perdidisti et te, et illam miseram Ad. iv, 5. 58 Eheu me miseram! He. i, 1. 17 Heu me miseram! He. ii, 2. 29 Modo quandam vidi virginem miseram Ph. i, 2. 46 Abi domum, et illam miseram consolare Ph. iii, 3. 32 Matrem ipsam ex ægritudine miseram mors consecuta est Ph. v, 1. 23 Nos hic te miseræ invenire nunquam potuimus Ph. v, 1. 20 Nos quidem pol miseras perdidit A. iv, 5. 8 Paupertas mihi onus visum est et miserum, et grave Ph. i, 2. 44 Neque me quisquam est miserior Hea. ii, 1. 12 Nemo est miserior me Hea. ii, 3. 22 Nullam pol credo mulierem me miseriorem vivere He. iv, 1. 51 Quid sene erit nostro miserius? Hea. ii, 3. 14 Miserrimus fui fugitando; me Eu. v, 2. 7

Misere. Nos scimus, quam misere hanc amarit A. iii, 2. 40 Una lacrymula, quam oculos terendo misere, vix vi expresserit, restinguet Eu. i, 1. 23 Illi invidere misere Eu. iii, 1. 22 Eam misere amat Hea. i, 2. 16 Quendam misere offendi militem, ejus noctem orantem Hea. ii, 3. 124 Ut stultæ et misere omnes sumus religiosæ Hea. iv, 1. 36 Hunc diem misere nimis cupio in lætitia degere Ad. iv, 1. 6 An illam misere nunc amat Ad. iv, 5. 38 Nisi quia tam misere hoc esse cupio verum, eo Ad. iv, 5. 64

Miseresco. Obsecro, ut inopis nunc te miserescat mei Hea. v, 4. 3

Miseret. Nonne te miseret mei? A. v, 2. 28 Miseret tui me, qui Eu. iv, 7. 32 Miseret me Eu. v, 5. 8 Miseretque me ejus Hea. i, 1. 116 Cujus nunc pudet me, et miseret Hea. ii, 3. 19 Ut nunc Menedemi vicem miseret me Hea. iv, 5. 1 Me miseret mulieris He. iii, 4. 32 Ejus me miseret: ei nunc timeo Ph. i, 4. 11 Et moneo, et hortor, ne cujusquam misereat, quin He. i, 1. 7 Ut me tuarum miseritum est fortunarum Hea. iii, 1. 54 Lacrumans misera: miseritum est He. iii, 3. 19 Miseritum est Ph. i, 2. 49. iii, 2. 16

Miseria. Quæ hæc est miseria? Ad. iv, 2. 16 Quasi ubi illam exspueret miseriam ex animo Eu. iii, 1. 16 Pro se quisque sedulo faciebat, quo illam mihi lenirent miseriam Hea. i, 1. 75 Quam ibi miseriam vidi! Ad. v, 4. 13 Mise-

riam omnem ego capio Ad. v, 4. 22 Quæ dolore ac miseria tabescit Ad. iv, 3. 12 Solus mearum miseriarum est remedium Ad. iii, 1. 7 Nisi me credo huic esse natum rei, ferundis miseriis Ad. iv, 2. 6 Aut ingenio egregie ad miserias natus sum: aut Hea. iii, 1. 11 Alias ut omittam miserias, unam hanc vide He. iii, 4. 6 Hoc mihi unum ex plurimis miseriis reliquum fuerat malum He. iv, 1. 55

Misericordia. Hæc illa est misericordia! A. i, 1. 90 Tot me impediunt curæ: amor, misericordia hujus A. i, 5. 26 Misericordia, animus maternus: simo Hea. iv, 1. 24 Quem neque fides, neque jusjurandum, neque illum misericordia repressit Ad. iii, 2. 8 Priusquam harum scelera, et lacrumæ reducant animum ægrotum ad misericordiam A. iii, 3. 27 Ad misericordiam ambos adduces cito Hea. v, 2. 42 Qui propter invidiam adimunt diviti, aut propter misericordiam addunt pauperi? Ph. ii, 1. 47 Hic, animus partim uxoris misericordia devinctus, partim He. i, 2. 92 Ut neque misericordia, neque precibus molliri queas? Ph. iii, 2. 13

Mitis. Quid ait tandem nobis Sannio? Sy. Jam mitis est Ad. ii, 4. 12

Mitto. Mitto jam osculari Hea. v, 1. 27 Age, mitto Ad. iv, 4. 16 Mitto maledicta omnia Ad. v, 3. 9 Mitto rem Ad. v, 3. 34 Vitam duram mitto Ad. v, 4. 6 Age, mitto imperium Ph. ii, 1. 2 Mitto omnia: addo istuc Ph. ii, 1. 63 Quo mittis istanc? quæso! Hea. iv, 4. 14 Interea mittit herus me ad uxorem tuam Ph. v, 6. 20 Hanc igitur mittimus? Ph. v, 3. 29 Hæc qui misit Eu. iii, 2. 27 Misit porro orare, ut venirem, serio Eu. iii, 3. 22 Nunc servolum ad eam in urbem misit Hea. i, 2. 17 Qui ob rem nullam misit He. v, 3. 2 Nec quem ad obstetricem mittam Ad. iii, 1. 5 Mitte id, quod scio: dic, quod rogo A. iv, 4. 25 Rem potius ipsam dic, ac mitte male loqui A. v, 3. 2 Mitte orare A. v, 4. 1 Sic, Crito, est hic: mitte A. v, 4. 16 Unam hanc noxiam mitte Eu. v, 2. 14 Mitte: ad rem redi Hea. ii, 3. 78 Quid agis? Ch. Mitte Hea. v, 1. 74 Mitte ista Ad. ii, 1. 31 Hera, lacrumas mitte Ad. iii, 2. 37 Quid agis? quo abis? De. Mitte me Ad. v, 2. 5 Mitte jam istæc Ad. v, 3. 52 Mitte adolescentem, obsecro He. iv, 1. 41 Nam ut mittam, quod Eu. v, 4. 4 Ad pauca ut redeam, ac mittam illius ineptias Ph. iv, 3. 43 Si illam dant, hanc ut mittam Ph. iv, 3. 70 Proin tu solicitudinem istam falsam mittas Hea. i, 2. 3 Non visas? ne mittas quidem visendi causa quenquam He. iii, 2. 7 Jovem quo pacto Danaæ misisse aiunt quondam in gremium imbrem aureum Eu. iii, 5. 37 Puer causa erit mittundi Ph. i, 1. 16 Ego missus sum, te ut requirerem Ph. v, 6. 41 Missa est ancilla illico obstetricem arcessitum ad eam A. iii, 2. 34 Ut hinc ea ad obstetricem erat missa Ad. iv, 4. 8 Me missum face A. iv, 1. 57 Quem (amorem) ego tum consilio missum feci He. iii, 3. 48 Missum te facimus Ph. v, 7. 53 Nos missos face A. v, 1. 14 Missam iram faciet He. v, 2. 14 Missa istæc face. Ph. Quid missa? Eu. i, 2. 10. 11 Missa hæc faciamus Eu. v, 2. 25 Missa hæc face Ad. v, 7. 8 Missa facio Ad. v, 9. 34

Moderor. Ex sua libidine moderantur Hea. ii, 1. 4

Modeste. Annuo, terram intuens modeste Eu. iii, 5. 32 Si modeste ac raro hoc fecit He. iv, 1. 37 Animus, qui modeste istæc ferat Ph. i, 3. 18

Modestia. Cujusque mores toleret sua modestia He. iii, 5. 28 Mea pertinacia esse dicat factum, haud tua modestia He. iv, 2. 15

Modestus, a, um. Voltu, Sosia, adeo modesto, adeo venusto, ut nihil supra A. i, 1. 93 Hujus uxoris est mater proba et modesta Ad. v, 8. 7 Hæc pudens, modesta He. i, 2. 90

Modo. Apud forum modo e Davo audivi A. ii, 1. 2 Proin tu fac, apud te ut sies. Pa. Modo ut possim A. ii, 4. 6 Hem! modone id demum sensti? olim istuc, olim, cum A. v, 3. 11 Sine modo, mori me malim Eu. i, 1. 20 Hoc modo sine te exorem Eu. i, 2. 105 Modo ait, modo negat Eu. iv, 4. 47 Modo liceat vivere; est spes Hea. v, 2. 28 Illa, quæ antehac facta sunt, omitto: modo quid designavit! Ad. i, 2. 7 Age, jam cupio, si modo argentum reddat. Id quoque possum ferre, si modo reddat Ad. ii, 1. 48. 51 Modo dolores, mea tu, occipiunt primulum Ad. iii, 1. 2 Istuc est sapere, non quod ante pedes modo est videre, sed Ad. iii, 3. 32 Non tu eum rus hinc modo produxe aiebas? Ad. iv, 2. 21 Quem ego modo puerum tantillum in manibus gestavi meis? Ad. iv, 2. 24 Ne nimium modo bonæ tuæ istæ nos rationes subvortant Ad. v, 3. 49 Advenis

modo? Pa. Admodum He. iii, 5. 8 Scies: modo ut tacere possis Ph. i, 2. 9 Is senem per epistolas pellexit, modo non montes auri pollicens Ph. i, 2. 18 Ineptis. De. Sine modo Ph. ii, 3. 78 Hæc fient. An. Ut modo fiant. Ge. Fieat Ph. iv, 4. 31 Modo ut hoc consilio possiet discedi, ut Ph. v, 2. 8 passim alibi

Modus. Scias posse habere jam ipsum suæ vitæ modum A. i, 1. 68 Neque modum benignitatis cogitas A. v, 1. 7 Quæ res in se neque consilium, neque modum habet ullum Eu. i, 1. 12 Ubi videbit, tantos sibi sumtus domi quotidianos fieri, nec fieri modum Hea. iv, 5. 7 Conservis ad eundem istunc præcipio modum Ad. iii, 3. 70 Aut quid sit id, quod solicitere ad hunc modum? He. iv, 4. 54 Sine nunc meo me vivere interea modo A. i, 1. 126 Ut nullo modo introire possem, quin Eu. v, 2. 2 Spero me habere, qui hunc meo excruciem modo Eu. v, 3. 11 Quo modo adolescentulus meretricum ingenia et mores posset noscere Eu. v, 4. 9 Hoccine me miserum non licere meo modo ingenium frui! Hea. ii, 4. 21 At te id nullo modo puduit facere Hea. v, 4. 19 Hoc quidem ferundum aliquo modo est Ad. iii, 4. 28 Quo modo? Ad. iv, 1. 18 Nolim ceterarum rerum te socordem eodem modo Ad. iv, 5. 61 Si facere possim ullo modo He. ii, 2. 24 Quonam modo nunc te offendam affectam? He. iii, 1. 45 Si ullo modo est ut possit, quod spero fore He. iv, 4. 102 Tum hunc impuratum poterimus nostro modo ulcisci Ph. v, 7. 69 Quin novo modo ei faceres contumeliam Ph. v, 7. 79 Quot modis contemtus, spretus? A. i, 5. 13 Quæ nos semper omnibus cruciant modis Eu. ii, 3. 92 Etiam nunc non credis, indignis nos esse irrisas modis? Eu. iv, 4. 43 Colligavit primum eum miseris modis Eu. v, 5. 13 Indignis cum egomet sim acceptus modis Ad. ii, 1. 12 Vah! quibus illum lacerarem modis! Ad. iii, 2. 17 Miris modis odisse cœpit Sostratam He. i, 2. 104 Nisi pol filium multis modis jam expecto He. ii, 3. 7 Omnibus modis miser sum He. iv, 4. 79

Mœchus. Ut te arbitretur sibi paratum mœchum, si illam duxerit A. ii, 1. 16 Quis homo pro mœcho unquam vidit in domo meretricia prehendi quenquam? Eu. v, 5. 18 Hunc pro mœcho postea comprehendere intus Eu. v, 6. 22 Nunc minatur porro sese id, quod mœchis solet Eu. v, 5. 15

Mœror. Mœstus. Nunc misera in mœrore est A. iv, 2. 10 Domum revortor mœstus Hea. i, 1. 70

Molestia. Ita ut fit, ubi quid in animo est molestiæ Eu. iv, 2. 2 Et mihi, et tibi, et illis demseris molestiam Ad. v, 3. 38 Illi molestiam affert He. iii, 2. 9 Virginem quam amabat, eam confeci sine molestia Eu. v, 4. 6 Neque, præterquam quas ipse amor molestias habet, addas Eu. i, 1. 32

Molestus, a, um. Molestus certe ei fuero A. iv, 1. 17 Is ubi molestus magis est Eu. iii, 1. 24 Quam molestus! Hea. iii, 3. 7 Si molestus pergis esse Ad. ii, 1. 27 Tu molestus ne sies Ph. iv, 3. 30 Aut dicat quod volt; aut molesta ne siet Eu. iii, 3. 23 Num illi molestæ quidpiam hæ sunt nuptiæ? A. ii, 6. 7 Sed hoc mihi molestum est A. i, 1. 16 Mihi molestum A. ii, 2. 21 Verum, ubi molestum non erit Eu. iii, 2. 31 Quin mihi molestum est Hea. iii, 3. 21 Ausculta paucis, nisi molestum est, Demea Ad. v, 3. 20 Adhuc non molesta sunt Ad. i, 2. 42 Tamen nonnihil molesta sunt hæc mihi Ad. i, 2. 63

Molior. Dum moliuntur, dum comuntur, annus est Hea. ii, 2. 11

Mollio. Adeon' ingenio esse duro te, atque inexorabili, ut neque precibus molliri queas? Ph. iii, 2. 13 Postquam hominem his verbis sentio mollirier Ph. iv, 3. 27

Molliter. Ædepol, Syrisce, te curasti molliter Ad. v, 1. 1

Mollities. Ejiciunda hercle hæc est mollities animi Eu. ii, 1. 16

Molo. Ut, si te inde exemerim, ego pro te molam A. i, 2. 29 Ibi favillæ plena, fumi, ac pollinis, coquendo sit faxo, et molendo Ad. v, 3. 61 Herus si redierit, molendum usque in pistrino Ph. ii, 1. 19

Momentum. Dum in dubio est animus, paulo momento huc illuc impellitur A. i, 5. 31

Moneo. Dehinc ut quiescant, porro moneo A. Prol. 22 Is ne erret, moneo Eu. Prol. 16 Sedulo moneo, quæ possum, pro mea sapientia Ad. iii, 3. 72 Tanquam in speculum in patinas inspicere jubeo, et moneo Ad. iii, 3. 75 Te sedulo et moneo, et hortor, ne He. i, 1. 7 Verum te hoc moneo unum He. v, 1. 39 Bene mones A. ii, 2. 36 Nisi eum servas, castigas, mones Hea. iii, 3. 31 Faciam, ut mones He. iv, 4. 97 Una ha-

rum quævis causa me, ut faciam, monet A. v, 4. 1 Neque voce alia, ac res monebat, ipsa poterat conqueri He. iii, 3. 15 Curavi ambos sedulo: docui, monui, bene præcepi omnia Ad. v, 9. 6 Quod modo hic nos Antiphonem monuimus Ph. i, 4. 44 Habeo pro illa re illum quod moneam probe A. v, 4. 15 Facit, ut te audacter moneam, et familiariter Hea. i, 1. 6 Memini, tametsi nullus moneas Eu. ii, 1. 10 Neque postulem abs te, nisi ipsa res moneat A. iii, 3. 19 Quin res, ætas, usus, aliquid moneat Ad. v, 4. 3 Vel me monere hoc, vel percontari puta Hea. i, 1. 26 Monere oportet me hunc vicinum, ut Hea. i, 1. 117 Qui harum mores cantabat mihi, monuisse frustra Hea. ii, 3. 20

Monitor. Sed hic adjutor meus, et monitor, et præmonstrator Hea. v, 1. 2 O Geta monitor! Ph. ii, 1. 4 Nihil opus fuit monitore Hea. i, 1. 119

Mons. Modo non montes auri pollicens Ph. i, 2. 18

Monstratio. Ut, Syre, te cum tua monstratione magnus perdat Jupiter! Ad. iv, 6. 2

Monstro. Scio, ubi sit: verum hodie nunquam monstrabo Ad. iv, 2. 31

Monstrum. Monstrum; etiam ultro derisum advenit Eu. v, 2. 21 Aliquid monstri alunt A. i, 5. 15 Eho! nonne hoc monstri simile est? Eu. ii, 3. 42 Quid istuc nam monstri fuit? Eu. iv, 3. 14 Monstri simile Ph. v, 7. 61 Taces? monstrum hominis! non dicturus? Eu. iv, 4. 29 Postilla, monstra evenerunt mihi! Ph. iv, 4. 25

Monumentum. Aut unde in patriam monumentum pervenerit Eu. Prol. 18 Cistellam domo effer cum monumentis Eu. iv, 6. 15

Mora. Neque istic, neque alibi tibi usquam erit in me mora A. ii, 5. 9 Nunc per hunc nulla est mora A. iii, 4. 14 Nec mora ulla est, quin eam uxorem ducam A. v, 6. 7 Ne mora sit, si innuero, quin Ad. ii, 1. 17 Sin eveniat, quod volo, in Pamphilo ut nihil sit moræ A. i, 1. 139 Ne moræ meis nuptiis egomet siem? Ad. iv, 5. 78 Cupio: verum hoc mihi moræ est Ad. v, 7. 6 Ut huic malo aliquam producam moram A. iii, 5. 9 Ibo, illis dicam, nullam esse in nobis moram Ad. iv, 7. 1 Nec moram ullam, quin ducat, dari He. i, 2. 52 I intro: ne in mora, cum opus sit, sies A. ii, 5. 13 Sequere me intro, ne in mora illi sis A. iii, 1. 9 Ut, cum opus sit, ne in mora nobis siet Ad. iii, 2. 56

Moratus, a, um. Sed quid mulieris uxorem habes? aut quibus moratam moribus? He. iv, 4. 22

Morbus. Si forte morbus amplior factus siet. Morbus qui auctus siet He. iii, 1. 50. 54 Male metuo, ne Philumenæ magis morbus aggravescat He. iii, 2. 2 Pol me detinuit morbus. Rogas? senectus ipsa est morbus Ph. iv, 1. 8. 9 Di boni! quid hoc morbi est? Eu. ii, 1. 19 Quid morbi est? He. iii, 1. 43. iii, 2. 22 Verbum unum cave de nuptiis; ne ad morbum hoc etiam A. i, 5. 66 Tuos esse illi mores morbum magis, quam ullam aliam rem, arbitror He. ii, 1. 42 Extemplo ejus morbum cognovi miser He. iii, 3. 13 Peregre rediens semper cogitet, aut morbum filiæ Ph. ii, 1. 14 Alio suspicans morbo me visurum affectam, ac He. iii, 3. 6

Mordeo. Principio, si id te mordet Ad. v, 3. 21 Denique par pari referto; quod eam mordeat Eu. iii, 1. 55 Invidere omnes mihi: mordere clanculum Eu. iii, 1. 21

Morigeror. Atque adolescenti esses morigeratus? Ad. ii, 2. 10

Morigerus, a, um. Seu tibi morigera fuit in rebus omnibus A. i, 5. 59

Morior. Chrysis vicina hæc moritur A. i, 1. 78 In Imbro moritur cognatus senex He. i, 2. 96 Is ibi mortuus est A. v, 4. 25 Quam pridem pater mihi et mater mortui essent Eu. iii, 3. 12 Mater mea illic mortua est nuper Eu. i, 2. 50 Ea mortua est Hea. iii, 3. 41 Ejus anuis causa, opinor, quæ erat mortua Hea. ii, 3. 46 Per ejus unam, ut audio, aut vivam, aut moriar, sententiam Ph. iii, 1. 19 Si moreretur, ne expers partis esset Hea. iv, 1. 39 Sine modo, mori me malim Eu. i, 1. 21 Mori me satius est Eu. iv, 7. 2 Jam ferme moriens me vocat A. i, 5. 49 Ille tibi moriens nos commendavit, senex Ad. iii, 4. 11 Verba fiunt mortuo Ph. v, 8. 26 Summa vi defendam hanc, atque illum mortuum Ad. iii, 4. 47 Qui ab Orco mortuum me reducem in lucem feceris? He. v, 4. 12 Egone hunc ab Orco mortuum? He. v, 4. 35 Vidi virginem hic viciniæ miseram, suam matrem lamentari mortuam Ph. i, 2. 46

Moror. Quid multis moror? A. i, 1. 87 Nihil moror Eu. i, 2. 104 Ubi vis, non moror Eu. iii, 2. 7 Egomet convivas moror Hea. i, 1. 120 Non moror Ph. iv, 5. 6 Nihil est, illic quod moremur diutius Hea. iv, 7. 6

Mors. Mors continuo ipsam occupat A. i, 5. 62 Hanc, nisi mors, mihi adimet nemo A. iv, 2. 14 Matrem ipsam ex ægritudine miseram mors consecuta est Ph. v, 1. 23 Hic hujus mortem tam fert familiariter A. i, 1. 84 Is obiit mortem A. i, 3. 18 Ea obiit mortem Hea. ii, 3. 30 Non simulare mortem verbis, re ipsa spem vitæ dare Hea. iv, 1. 23 Omnem familiam mulcavit usque ad mortem Ad. i, 2. 10 Illum, ut vivat, optant: meam autem mortem expectant Ad. v, 4. 20 Cum interea semper mortem expectabam miser He. iii, 4. 8 Mortemve expectet meam He. iv, 2. 20 Peregre rediens semper cogitet, aut uxoris mortem, aut Ph. ii, 1. 14 Ea mortem obiit: e medio abiit Ph. v, 8. 30 Ejus morte ea ad me lege redierunt bona A. iv, 5. 4 Jam depecisci morte cupio Ph. i, 3. 14

Mos. Mos gerundus est Thaidi Eu. i, 2. 108 Cujus mos maxume est consimilis vostrum Hea. ii, 4. 13 Qui istic mos est, Clitipho? Hea. iii, 3. 1 Vah! quam vellem etiam noctu amicis operam mos esset dari Ad. iv, 1. 16 Suus cuique mos Ph. ii, 4. 14 Molestus certe ei fuero; atque animo morem gessero A. iv, 1. 17 Ut præter civium morem atque legem, hanc habere studeat? A. v, 3. 9 Sine me in hac re gerere mihi morem Hea. v, 1. 74 Adolescenti morem gestum oportuit Ad. ii, 2. 6 Ut homo est, ita morem geras Ad. iii, 3. 77 Qui magis morem gereret? Ad. iv, 5. 74 Illis morem gessero He. iv, 2. 23 Morem antiquom, atque ingenium obtines He. v, 4. 20 Prope adest, cum alieno more vivendum est mihi A. i, 1. 125 More hominum evenit, ut A. v, 6. 3 Hunccine erat æquum ex illius more, an illum ex hujus vivere? Hea. i, 2. 29 Conveniunt mores A. iv, 2. 13 Isti formæ ut mores consimiles forent Hea. ii, 4. 2 Præsertim ut nunc sunt mores Ph. i, 2. 5 Ne te ignarum fuisse dicas meorum morum Ad. ii, 1. 6 Nunc hic dies aliam vitam affert, alios mores postulat A. i, 2. 18 Quomodo meretricum ingenia et mores posset noscere Eu. v, 4. 10 Postquam ei mores ostendi tuos Eu. v, 9. 59 Nosti mores mulierum Hea. ii, 2. 10 Qui harum mores cantabat mihi Hea. ii, 3. 19 Mores cave in te esse istos sentiam Hea. v, 4. 9 O Jupiter! hanccine vitam! hoscine mores! Ad. iv, 7. 40 Quæ res tam repente mores mutavit tuos? Ad. v, 9. 27 Ad exemplum ambarum mores earum existimans He. i, 2. 88 Tuos esse ego illi mores, morbum magis, quam ullam aliam rem, arbitror He. ii, 1. 42 Cujusque mores toleret sua modestia He. iii, 5. 28 Uxorem tuam propter meos mores hinc abisse He. iv, 2. 2 Mores facile tutor He. v, 1. 8 Uxorem his moribus dabit nemo A. ii, 3. 21 Quam multa injusta ac prava fiunt moribus! Hea. iv, 7. 11 Id quod est consimilis moribus Hea. v, 3. 17 Quid mulieris uxorem habes? aut quibus moratam moribus? He. iv, 4. 22

Moveo. Ego istæc moveo, aut curo? A. v, 4. 18 Move vero ocyus te, nutrix. So. Moveo Eu. v, 3. 4 Nihil nos dos movet Hea. v, 1. 66 Move ocyus te, ut A. iv, 3. 16 Move vero ocyus te, nutrix Eu. v, 3. 3 Nihil moventur nuptiæ A. iii, 2. 36 Per tumultum noster grex motus loco est Ph. Prol. 33

Mox. Mox ego huc revortor A. iii, 2. 5 Mox deferent puerum huc ante ostium A. iii, 2. 27 Aut mox noctu te adigent horsum insomnia Eu. ii, 1. 13 Quam mox irruimus? Eu. iv, 7. 18 De argento, somnium: mox; cras redi Ad. ii, 1. 50 Hinc ad hos provisam, quam mox virginem arcessant Ad. v, 6. 1 Dum expecto, quam mox veniat Ph. i, 3. 9 Expecto, quam mox recipiat huc sese Geta Ph. iv, 3. 1

Mulco. Omnem familiam mulcavit usque ad mortem Ad. i, 2. 10 Male mulcabo ipsam Eu. iv, 7. 4

Muliebris. Nulla mala re esse expolitam muliebri Hea. ii, 3. 48

Mulier. Mulier quædam ex Andro commigravit huc viciniæ A. i, 1. 42 Illa temulenta est mulier, et temeraria A. i, 4. 2 Tum hæc sola est mulier A. ii, 3. 7 Mirum vero, impudenter mulier si facit meretrix? A. iv, 4. 16 Aurum sibi clam mulier demit Eu. iv, 1. 13 Neque tu istum metuas ne amet mulier Eu. v, 9. 50 Vereor, ne mulier me absente hic corrupta sit Hea. ii, 2. 2 Mulier tibi adest, audin' Clinia? Hea. ii, 3. 2 Mulier telam deserit continuo Hea. ii, 3. 64 Mulier commoda, et faceta, et forma luculenta Hea. iii, 2. 10 Mater quod suasit sua, adolescens mulier fecit He. iv, 4. 39 Mulier mulieri magis congruit Ph. iv, 5. 14 Ne te adolescens mulier defatiget Ph. v, 3. 11 Mulier sapiens es, Nausistrata Ph. v, 8. 57 Nomen mulieris cedo quod sit, ut quæratur Hea. iv, 1. 49 Me miseret mulieris He. iii, 4. 32 Quid mulieris uxorem habes?

He. iv, 4. 21 Istum patronum mulieris Ph. ii, 1. 77 Fidelem haud ferme mulieri invenias virum A. iii, 1. 2 Traditus sum mulieri Eu. iii, 5. 27 Deum sese in hominem convertisse, fucum factum mulieri Eu. iii, 5. 41 Ubi de improviso interventum est mulieri Hea. ii, 3. 40 Non auderet hæc facere viduæ mulieri Hea. v, 1. 80 Istæc eadem tute dicas mulieri Ad. iv, 3. 8 Ut nuptæ mulieri (meretrix) se ostenderet He. v, 1. 30 Mulier mulieri magis congruit Ph. iv, 5. 14 Mediam mulierem complectitur A. i, 1. 106 Cui committas primo partu mulierem A. i, 4. 3 Quem mercatus est heri, senem, mulierem? Eu. ii, 3. 65 Illanccine mulierem alere cum illa familia? Hea. iv, 5. 3 Eripuit mulierem, quam amabat Ad. i. 2. 10 Omitte mulierem Ad. ii, 1. 18 Quia miseram mulierem, et me, qui referire non audebam, vicit Ad. iv, 2. 27 Optumam quidem mulierem Ad. v, 9. 17 Ægram esse simulant mulierem He. i, 2. 113 Nullam pol credo mulierem me miseriorem vivere He. iv, 1. 51 Censen' te posse reperire ullam mulierem, quæ careat culpa? He. iv, 4. 40 Nisi tu properas mulierem abducere Ph. ii, 3. 89 Abduxi mulierem Ph. v, 5. 1 Video filium invitum sane mulierem ab se amittere Ph. v, 7. 27 Mulier, tun' apposuisti hunc? A. iv, 4. 3 Pergin', mulier, odiosa esse? Hea. v, 3. 4 Tu, inquam, mulier, quæ He. ii, 1. 17 Virum me, aut hominem deputas? si utrumvis horum, mulier, unquam tibi visus forem He. iv, 1. 10 Si vera dicis, nihil tibi est a me pericli, mulier He. v, 1. 9 Sed quam cito sunt consecutæ mulieres! Hea. ii, 3. 134 Emtæ mulieres complures Ad. ii, 2. 21 Habitant hic quædam mulieres pauperculæ Ad. iv, 5. 13 Utin' omnes mulieres eadem æque studeant? He. ii, 1. 2 Næ nos sumus mulieres inique æque omnes invisæ viris He. ii, 3. 1 Itidem illæ mulieres sunt ferme, ut pueri, levi sententia He. iii, 1. 32 Amaræ mulieres sunt He. iv, 4. 88 At pol ego amatores mulierum esse audieram eos maximos Eu. iv, 3. 23 Novi ingenium mulierum Eu. iv, 7. 42 Nosti mores mulierum Hea. ii, 2. 10 Strepitus, clamor mulierum fecere, ut He. Alt. Prol. 27 Volgus quod male audit mulierum He. iv, 2. 24 Interea inter mulieres, quæ ibi aderant, aspicio adolescentulam A. i, 1. 90 Deleo omnes dehinc ex animo mulieres Eu. ii, 3. 5 Eas ad mulieres huc intro He. v, 1. 27 Nostras mulieres suspectas fuisse falso nobis, in re ipsa invenimus He. v, 2. 11

Muliercula. Potius, quam paterere filium commeare ad mulierculam Hea. iii, 1. 35 Vinolentus mulierculam eam compressit Ph. v, 8. 28

Multimodis. Næ istam multimodis tuam inveniri gaudeo A. v, 4. 36 Multimodis injurius, Clitipho, es Hea. ii, 3. 79 Multimodis cum istoc animo es vituperandus Ph. iii, 1. 1

Multo. Multum. Verum aliter evenire multo intelligit A. Prol. 4 Illud mihi multo maximum est, quod A. iii, 2. 46 Is quæstus nunc est multo uberrimus Eu. ii, 2. 22 Certe tu quidem pol et multo hilarior. Ch. Sed Thais multo ante venit? Eu. iv, 5. 5. 7 Multo omnium nunc me fortunatissimum factum puto esse, cum Hea. iv, 8. 1 Immo abeat multo malo quovis gentium, quam Hea. v, 1. 55 Scio, tibi esse hoc gravius multo, ac durius, cui fit Hea. v, 2. 4 Sane hac multo propius ibis, et minor est erratio Ad. iv, 2. 41 Quo vir melior multo es, quam ego Ad. iv, 5. 71 Multo rectius est, quam Ad. v, 7. 22 Quasi tu non multo malis narrare hoc mihi, quam He. i, 2. 35 Maligna multo et magis procax facta illico est. Atque ea res multo maxime disjunxit illum ab illa He. i, 2. 84. 85 Multo melius hic quæ fiunt, quam illic, ubi sum assidue, scio He. ii, 1. 20 Hæ iræ factæ essent multo ampliores He. iii, 1. 9 Multo prius scivi, quam tu, illum amicam habere He. iv, 1. 26 Minus multo audacter, quam nunc lædit, læderet Ph. Prol. 11 Incertior sum multo, quam dudum Ph. ii, 4. 19 Ac rebus vilioribus multo, tamen talenta bina Ph. v, 3. 8 Haud multo post cum patre idem recipit se intro denuo Ph. v, 6. 39 Atque aliquis dicat, nihil promoveris. Multum A. iv, 1. 17 Quod des, paullum est: et necesse est multum accipere Thaidem Eu. v, 9. 45 Haud multum a me aberit infortunium Hea. iv, 2. 1 Paulum id autem? De. Si multum siet, tamen faciundum est Ad. v, 8. 27 Philotis, salve multum He. i, 2. 7 Qui sic sunt, haud multum hæredem juvant He. iii, 5. 10 Nec pol me multum fallit: quin He. v, 1. 2 Non multum habet, quod det, fortasse. Ge. Immo nihil, nisi Ph. i, 2. 95

Multus, a, um. Eadem hæc multi alii in Andro tum audivere A. v, 4. 28 Qui placere se studeat bonis quam plurimis, et minime multos lædere Eu. Prol. 2

Nisi pol filium multis modis jam expecto, ut redeat domum He. ii, 3. 7 Multæ sunt causæ, quamobrem cupiam abducere Eu. i, 2. 65 Concurrunt multæ opiniones, quæ Hea. ii, 2. 3 Multas contaminasse Græcas, dum facit paucas Latinas Hea. Prol. 17 Multa concurrunt simul A. iii, 2. 31 Quam multa injusta ac prava fiunt moribus! Hea. iv, 7. 11 Multa in homine, Demea, signa insunt, ex quibus Ad. v, 3. 35 Sumtum admittet; multa Ad. v, 7. 15 Multa ex quo fuerint commoda He. v, 3. 42 Multa advenienti, ut fit, nova hic, compluria (narrantur) Ph. iv, 3. 6 Ait tibi uxorem dare se hodie: item alia multa A. ii, 2. 17 Ingeram mala multa? A. iv, 1. 16 Habeo alia multa, quæ nunc condonabitur Eu. Prol. 17 Quid tibi ego multa dicam? Eu. iii, 2. 43 Quid multa verba? amare cœpi Eu. iii, 5. 20 Hæc atque hujusmodi sum multa passa Eu. iv, 6. 3 Multa fert libido Hea. iii, 3. 12 Male docet te mea facilitas multa Hea. iv, 1. 35 Coëmisse, hinc quæ illuc veheres, multa Ad. ii, 2. 17 Quodnam ob factum? De. Multa Ad. v, 9. 4 Quid multis moror? A. i, 1. 87

Mundus, a, um. Quæ dum foris sunt, nihil videtur mundius, nec magis compositum quicquam Eu. v, 4. 12

Muneror. Disciplina est eisdem, munerarier ancillas primum Hea. ii, 3. 59

Munus. Ei, credo, munus hoc corraditur Ph. i, 1. 6 Munus nostrum ornato verbis Eu. ii, 1. 8 Quam hoc munus gratum Thaidi arbitrare esse? Eu. ii, 2. 44 Lauteque munus administrasti tuum Ad. v, 1. 2 Hice hoc munere arbitrantur suam Thaidem esse Eu. ii, 2. 38 Quis est tam potens cum tanto munere hoc? Eu. ii, 3. 61 His pro illo munere tibi honos est habitus Eu. v, 7. 22 Sinam sine munere a me abire? He. v, 4. 13 Geta ferietur alio munere Ph. i, 1. 13

Musicus, a, um. Nolite sinere per vos artem musicam recidere ad paucos He. Alt. Prol. 38 Qui artem tractant musicam Ph. Prol. 18 Prope jam remotum ab labore, atque arte musica He. Alt. Prol. 15 Repente ad studium hunc se applicasse musicum Hea. Prol. 23 Fac periculum in literis, in musicis Eu. iii, 2. 24

Mussito. Accipiunda, et mussitanda injuria adolescentium est Ad. ii, 1. 53

Mustellinus. Hic est vetus, vietus, veternosus, senex, colore mustellino Eu. iv, 4. 22

Mutatio. Quid huc reditio est? quid vestis mutatio? Eu. iv, 4. 4 Mutatio fit He. iv, 4. 11

Mutilo. Quin spolies, mutiles, laceres, quenquem nacta sis He. i, 1. 8

Mutio. Nihil jam mutire audeo A. iii, 2. 25 Neque opus est (dicto:) adeo mutito He. v, 4. 26

Muto. Haud muto factum A. i, 1. 13 De uxore, ita ut possedi, nihil mutat Chremes A. v, 4. 46 Id mutavit, quia me immutatum videt? A. i, 5. 7 Quæ res tam repente mores mutavit tuos? Ad. v, 9. 27 Muta vestem Eu. iii, 5. 61 Ut vestem cum eo mutem Eu. iii, 5. 24 Ubi (vestem) mutem? perii! Eu. iii, 5. 62 Ibi proximum est, ubi mutes Eu. iii, 5. 64 Ne is mutet suam sententiam A. ii, 3. 19 Nequeo exorare, cum illo ut mutet fidem Ph. iii, 2. 27 Haud scio hercle, ut homo est, an mutet animum. De. Hem! mutet autem? Ph. v, 2. 9. 10 Non, si queam mutare Ad. iv, 7. 20 Nec, qua via sententia ejus possit mutari, scio He. iv, 1. 54

Mutus, a, um. Quid ille? Th. Mutus illico Eu. iii, 1. 27 Tu nescis id, quod scis. Dr. Mutum dices Hea. iv, 4. 26 Utinam aut hic surdus, aut hæc muta facta sit A. iii, 1. 5

Mutuus, a, um. Huic drachmarum argenti hæc mille dederat mutuum Hea. iii, 3. 40 Tradunt operas mutuas Ph. ii, 1. 37

Myconius. Dic dum, quæso, es tu Myconius? He. v, 3. 5 Callidemidem hospitem Myconium conveni He. iii, 4. 19 Myconium hospitem dum expecto in arce He. v, 3. 3

Myrrhina. Quo pacto hoc celem; quod me oravit Myrrhina He. iii, 4. 31 Cognosse annulum illum Myrrhinam gnatæ suæ fuisse He. v, 3. 13 Quid ais, Myrrhina? heus, tibi dico He. iv, 1. 8 alibi

Mysis. Quis hic loquitur? Mysis, salve A. i, 5. 32 Tu Mysis, dum exeo, parumper opperire me hic A. iv, 2. 31 Eho, Mysis, puer hic unde est? quisve huc attulit? A. iv, 4. 9 alibi

N.

Næ. Faciunt, næ, intelligendo, ut nihil intelligant A. Prol. 17 Næ iste haud mecum sentit A. ii, 1. 24 Næ illa illum haud novit A. iv, 4. 33 Næ tu istas (fores), faxo, calcibus sæpe insultabis frustra Eu. ii, 2. 54 Næ, ille facili me utetur patre. Næ ille haud scit, quam

Hea. ii, 1. 5. 10 Næ ego te, si usus veniat, magnifice tractare possim Hea. iii, 2. 45 Næ ista hercle magnas nugas dixerit! Hea. iv, 1. 8 Næ, ille haud scit, paulum lucri quantum Hea. iv, 4. 25 Næ me istuc ex te prius audivisse gaudeo. Næ ego fortunatus homo sum! Hea. iv, 6. 12. 21 Næ tu propediem istius obsaturabere Hea. iv, 8. 28 At, næ, illud haud inultum, si vivo, ferent Hea. v, 1. 45 Næ, ego homo sum infelix! Næ, ille continebit posthac, si sapiet, manus Ad. iv, 2. 1. 26 Næ meam herus esse operam deputat parvi pretii He. v, 3. 1 alibi

Nævius. Colacem esse Nævi et Plauti, veterem fabulam Eu. Prol. 25 Qui cum hunc accusant, Nævium, Plautum, Ennium accusant A. Prol. 18

Nam. Namque. Nam in Prologis scribundis operam abutitur A. Prol. 5 Nam istæc commemoratio, quasi A. i, 1. 16 Nam is postquam excessit ex ephebis: Nam antea qui scire posses? A. i, 1. 24. 25 Namque hoc tempore obsequium amicos A. i, 1. 40 Nam Andriæ illi id erat nomen Nam hi tres tum simul amabant A. i, 1. 58. 60 Nam si illum objurges A. i, 1. 115 Nam quid ego nunc dicam de patre? ah! A. i, 5. 17 Quorsum nam istuc? A. ii, 2. 24 Nam pol, si id scissem, nunquam huc tetulissem pedem A. iv, 5. 13 Nam quid ita? Eu. v, 2. 58 Nam quod rumores distulerunt malevoli Hea. Prol. 16 Nam usque dum ille vitam illam colet inopem Hea. i, 1. 84 Nam prorsum nihil intelligo Hea. iv, 5. 28 Namque adolescens, quam minima in spe situs erit Hea. v, 2. 44 Nam tui similis est probe: nam illi nihil vitii est relictum, quin Hea. v, 3. 18. 19 Namque id metui Ad. ii, 1. 39 Nam senex rus abdidit se He. i, 2. 99 Nam me miseret mulieris. Nam me parenti potius, quam amori obsequi oportet He. iii, 4. 32. 34 Nam quod ego nunc remedium inveniam miser! Ph. i, 4. 23 Nam quæ hæc anus est exanimata? Ph. v, 1. 5 sæpissime alibi

Nanciscor. Ex nuptiis tuis si nihil nanciscor mali Ph. iii, 3. 10 Pisces ex sententia nactus sum Ad. iii, 3. 67 Puer quia clam te est natus, nactus (causam) alteram es He. iv, 4. 59 Unde annulum istum nactus? He. v, 3. 27 Quod sine sumtu, ingenuam, liberalem nactus es Ph. i, 3. 16 Postquam par ingenium nactus est He. i, 2. 95 Continuo quandam nactus est puellulam Ph. i, 2. 31 More hominum evenit, ut quod sim nactus mali; prius resciceres tu, quam A. v, 6. 3 Ubi siem vestitum hunc nactus Eu. iii, 5. 8 Quin spolies, mutiles, laceres, quenquem nacta sis He. i, 1. 8

Narratio. Narrationis incipit mihi initium A. iv, 2. 26

Narro. Narro huic, quæ dudum narrasti mihi A. iii, 4. 12 Virtutes narro Ad. iv, 1. 20 Rogat unde sit? narro omnia hæc He. v, 3. 33 Non opinor, Dave. Da. Opinor narras? non recte accipis A. ii, 2. 30 Ab Andria est ancilla hæc? quid narras? A. iii, 1. 3 Bonum ingenium narras adolescentis A. iii, 1. 8 Narras probe A. v, 6. 6 Hui! regem elegantem narras Eu. iii, 1. 18 Quid narras? Eu. iv, 4. 5. Ad. iii, 4. 2. Ph. i, 2. 86 Bene, ædepol, narras Eu. v, 3. 7 Nihil narras? Hea. iii, 2. 9 Mira narras Hea. v, 1. 23 Vigilantiam tuam tu mihi narras? Ad. iii, 3. 44 Quid, malum! bone vir, mihi narras? De. Hem! quid narras? Ad. iv, 2. 18. 20 Pium ac pudicum ingenium narras Pamphili He. i, 2. 77 Quid mihi istæc narras? He. v, 2. 18 Videas te, atque illum, ut narras Ph. ii, 3. 21 Filium narras mihi? Ph. ii, 3. 54 Quid ergo narras? Ph. iv, 4. 4 Neque intelliges? De. Tu nihil narras Ph. v, 3. 23 Quæso, quid narras? Ph. v, 7. 42 Mi vir, non mihi narras? Ph. v, 8. 13 Quid Davus narrat? A. ii, 6. 3 Neque pugnas narrat, neque cicatrices ostentat Eu. iii, 2. 29 Quid narrat? Hea. i, 2. 18 Sua quæ narrat facinora! Hea. ii, 1. 8 Alteræ dum narrat, forte audivi Hea. ii, 3. 31 Quid istic narrat? Hea. iii, 3. 18. Ph. v, 8. 6 Quid ea narrat? Hea. iv, 1. 42 Quid Ctesiphonem hic narrat? Ad. v, 2. 2 Pamphilus me solum seducit foras: narratque, ut He. i, 2. 70 Sæpe interea mihi senex narrabat Ph. ii, 3. 19 Narro huic, quæ tu dudum narrasti mihi A. iii, 4. 12 Incredibilia Parmeno modo quæ narravit Eu. v, 9. 20 Modo quæ narravit mihi hic intus Bacchis? He. i, 2. 22 Nam mihi intus tuus pater narravit modo He. iv, 2. 6 Nam ipsa narravit mihi He. iv, 4. 89 Amorem huic narrabo meum A. ii, 1. 12 Ut res gesta est, narrabo ordine Ad. iii, 5. 3 Egomet narrabo, quæ mihi dixti Ad. iv, 3. 13 Omnem rem narrabit, scio, continuo sola soli He. iii, 2. 15 Sed narra, obsecro: plus millies audivi Eu. iii, 1. 31 Narra istuc, quæso, quid siet. Ch. Immo te obsecro, ut audias Eu. iii, 5. 14 Tu isti narra omnem rem ordine, ut factum

siet Eu. v, 5. 28 Tu narra Ph. v, 8. 11 Aperte, ita ut res sese habet, narrato Hea. iv, 3. 24 Hegioni cognato hujus, rem omnem narrato ordine Ad. iii, 2. 53 Quem mihi optem nunc, cui hæc narrem, dari? A. v, 5. 6 Longum est, Clitipho, si tibi narrem Hea. ii, 3. 95 Quid ergo narras? An. Quid ego narrem! Ph. iv, 4. 4 Ego, quid narres, nescio A. iii, 1. 19 Nescio, quid narres A. iv, 3. 19 Non qui argumentum narret A. Prol. 6 Næ ille haud scit, quam mihi nunc surdo narret fabulam Hea. ii, 1. 10 Ut celet senem. Sy. Immo, ut recta via rem narret ordine omnem Hea. iv, 3. 28 Ut cum narret senex voster nostro, non credat tamen Hea. iv, 3. 33 Num tu intelligis, hic quid narret? Ph. v, 6. 6 Scelus! tibi narret? Ph. v, 8. 12 Patiamurne, an narremus cupiam? Ad. iii, 2. 38 Sed si quid narrare occepi A. iii, 2. 24 Non possum satis narrare, quos ludos præbueris intus Eu. v, 7. 9 Quas, malum! ambages mihi narrare occipit? Hea. ii, 3. 78 Quasi tu non multo malis narrare hoc mihi, quam ego, quæ percontor, scire He. i, 2. 35 Unde exordiar narrare He. iii, 3. 2 Item alia multa, quæ nunc non est narrandi locus A. ii, 2. 17 Nihil est, quin male narrando possit depravarier Ph. iv, 4. 17 Dies mihi hic ut sit satis vereor ad agendum: ne vacuum esse me nunc ad narrandum credas A. iv, 2. 23 Non satis tutus est ad narrandum hic locus Ph. v, 3. 35

Nascor. Aut ingenio egregie ad miserias natus sum: aut Hea. iii, 1. 11 Ego sum animo leni natus He. ii, 2. 28 Annos sexaginta natus es, aut plus eo, ut conjicio Hea. i, 1. 10 Ut ex me atque ex hoc natus es! Hea. v, 4. 7 Scitus puer est natus Pamphilo A. iii, 2. 6 Puer est natus A. v, 1. 14. Ad. iv, 7. 10 At ille alter venit, annos natus sedecim Eu. iv, 4. 26 Atqui ex me hic non natus est, sed ex fratre Ad. i, 1. 15 Natus est nobis nepos He. iv, 4. 17 Puer quia clam te est natus He. iv, 4. 59 Puerumque clam voluit, natus qui est, extinguere He. v, 1. 22 Si ex capite sis meo natus Hea. v, 4. 13 Uxorem duxit: nati filii duo Ad. i, 1. 21 Nati filii: alia cura Ad. v, 4. 13 Ea si vivit, annos nata est sedecim, non major Eu. iii, 3. 20 Facete! nunc demum istæc nata oratio est Ad. v, 3. 19 Mulierculam eam compressit, unde hæc nata est Ph. v, 8. 29 Habui illam, ac si ex me esset nata He. ii, 3. 6 Ex homine hunc natum dicas Eu. iii, 2. 7 Convincas facile ex te natum: talem, nisi tu; nulla pareret filium Hea. v, 3. 18 Quod ad illum attinet, natum ex tanta familia Ad. iii, 1. 10 Nisi me credo huic esse natum rei, ferundis miseriis Ad. iv, 2. 6 Commenta mater est, esse ex alio viro, nescio quo, puerum natum Ad. iv, 5. 24 Quin ex te recte eum natum putent He. iii, 3. 39 Et gaudeo, natum illum, et tibi illam salvam He. iv, 4. 21 Et filium inde hunc (esse) natum He. v, 3. 34 Scit sibi et rem natam, et gloriam esse He. v, 2. 31 Virum me natam vellem Ph. v, 3. 9 E re nata melius fieri haud potest, quam Ad. iii, 1. 8 Nos jam a pueris illico nasci senes Hea. ii, 1. 2 Quanto tuus est animus natu gravior, ignoscentior Hea. iv, 1. 32 Id mea minime refert, qui sum natu maximus Ad. v, 4. 27 Hujus uxoris est mater, proba et modesta: natu grandior Ad. v, 8. 7

Nasus. Rufamne illam virginem, cæsiam, sparso ore, adunco naso? Hea. v, 5. 18

Natalis. Geta ferietur alio munere, ubi hera pepererit: porro autem alio, ubi erit puero natalis dies Ph. i, 1. 14

Natura. Paulum interesse censes ex animo omnia, ut fert natura, facias, an de industria? A. iv, 4. 56 Tametsi bona est natura, reddunt curatura junceas Eu. ii, 3. 24 Ita comparatam esse hominum naturam omnium, ut? Hea. iii, 1. 97 Jam nunc hæc tria primum addidi præter naturam Ad. v, 5. 4 Amicum ingenio fretum, haud natura sua Hea. Prol. 24 Natura tu illi pater es, consiliis ego Ad. i, 2. 46 Tuus hercle vero et animo, et natura pater Ad. v, 7. 4

Navigo. Nunc hujus periculo fit: ego in portu navigo A. iii, 1. 22 Non hercle verbis dici potest tantum, quam re ipsa navigare incommodum est He. iii, 4. 3

Navis. Navem is fregit apud Andrum insulam A. i, 3. 17 Navem conductam, hoc scio Ad. ii, 2. 17 Abiit: periit: navem ascendit Ad. iv, 5. 69 Atticus olim navi fracta, apud Andrum ejectus est A. v, 4. 20 E navi egredientem, illico abduxi ad cœnam Hea. i, 2. 8 Dies triginta, aut plus eo, in navi fui He. iii, 4. 7

Naviter. Verum si incipies, neque pertendes naviter Eu. i, 1. 6

Nausistrata. Agedum, ut soles, Nausistrata. Ire igitur tibi licet, Nausistrata Ph. v, 3. 1. 30 alibi

Nauta. Sed venisse eas salvas, au-

divi ex nauta, qui illas vexerat Ph. iv, 1. 10

Ne. Desinant maledicere, malefacta ne noscant sua A. Prol. 23 Hei vereor, ne quid Andria apportet mali A. i, 1. 46 Ne hæc quidem satis vehemens causa ad objurgandum A. i, 1. 122 Ne esset spatium cogitandi A. i, 2. 11 Hoccine agis, an non? A. i, 2. 15 Aliquid facerem, ut hoc ne facerem A. i, 5. 24 Tum hoc timet, ne deseras se A. i, 5. 35 Te obtestor, ne abs te hanc segreges, neu deseras A. i, 5. 56 Te per amorem obsecro, principio, ut ne ducas A. ii, 1. 27 Ego id agam, mihi qui ne detur A. ii, 1. 35 Id paves, ne ducas tu illam A. ii, 2. 12 Ne nega A. ii, 3. 10. Hea. iii, 3. 3.' Ph. v, 3. 20 Puerum ne resciscat mihi esse ex illa, cautio est A. ii, 3. 26 Interminatus sum, ne faceres? A. iii, 2. 16 Si poterit fieri, ut ne pater per me stetisse credat A. iv, 2. 16 Ne me attingas, sceleste A. iv, 4. 51 Estne hic Crito sobrinus Chrysidis? A. iv, 5. 6 Per ego te Deos oro, ut ne illis animum inducas credere A. v, 1. 15 Ah! ne sævi tantopere A. v, 2. 27 Quidvis cupio, dum ne ab hoc me falli comperiar A. v, 3. 31 Eo: ne expectetis, dum exeant huc A. v, 6. 16 Dehinc, ne frustretur ipse se Eu. Prol. 14 Vereor, ne illud gravius Phædria tulerit, neve Eu. i, 2. 1 Ne crucia te, obsecro, anime mi Eu. i, 2. 15 Ne hoc quidem tacebit Parmeno. Pa. O! dubiumne id est? Eu. i, 2. 49 Fingit causas, ne det, sedulo. Ac non id metuat, ne sese relinquam Eu. i, 2. 58. 60 Et perpeti, ne redeam interea? Pa. Te ne? Eu. ii, 1. 12 Ubi habitat? Ch. Ne id quidem Eu. ii, 3. 30 Verum, ne post conferas culpam in me Eu. ii, 3. 96 Edicit, ne vir quisquam ad eam adeat: et mihi ne abscedam, imperat Eu. iii, 5. 30 Metuo fratrem, ne intus sit: porro autem, pater ne rure redierit jam Eu. iii, 5. 63 Utrum taceamne; an prædicem? Eu. iv, 4. 54 Tun' me prohibeas, meam ne tangam? Eu. iv, 7. 39 Here, ne me spectes Eu. v, 6. 18 Vos oratos volo, ne plus iniquum possit oratio Hea. Prol. 27 Ne lacruma: ne retice: ne verere Hea. i, 1. 32. 33 Nunc habeam, necne, incertum est Hea. i, 1. 48 Vide sis, ne quo hinc abeas longius Hea. i, 2. 38 Obsecro, ne me in lætitiam frustra conjicias Hea. ii, 3. 51 Cave, ne falsam gratiam studeas inire Hea. ii, 3. 61 Vide sis, ne quid imprudens ruas Hea. ii, 3. 128 Ea gratia secum adduxisse, ne tu id persentiscéres Hea. iv, 5. 21 Nec quicquam magis nunc metuo, quam ne denuo extrudar hinc, ne accedam ad Bacchidem Hea. iv, 6. 4. 5 Quid Syrus meus? ne is quidem quicquam? Hea. v, 1. 23 Quid? metuis, ne non, cum velis, convincas? Hea. v, 3. 15 Dehinc ne expectetis argumentum fabulæ Ad. Prol. 22 Ea ne me celet, consuefeci filium Ad. i, 1. 29 Ne me obtundas de hac re sæpius Ad. i, 2. 33 Ne non tibi istuc fœneraret? Ad. ii, 2. 11 Servesne, an perdas totum Ad. ii, 2. 33 Utrum studione id sibi habet, an? Ad. iii, 3. 28 Metui: ne hæreret hic Ad. iii, 3. 49 Cesso ire intro, ne moræ meis nuptiis siem Ad. iv, 5. 78 Ne tu curares meum, neve ego tuum? Ad. v, 3. 11 Ne nimium modo bonæ tuæ nos rationes subvortant Ad. v, 3. 49 Demea, rogat frater, ne abeas longius Ad. v, 5. 1 Te sedulo et moneo, et hortor, ne cujusquam misereat He. i, 1. 7 Nempe ea causa, ut ne id fiat palam He. i, 2. 30 Quid interea? ibatne ad Bacchidem? He. i, 2. 82 Te, Salus, ne quid sit hujus, oro! He. iii, 2. 3 Ne me frustra illic expectet He. iii, 4. 24 Tibi id in manu est, ne fiat He. iii, 5. 43 Roga, velitne, an non, uxorem He. iv, 1. 43 Interdico, ne extulisse extra ædes puerum velis He. iv, 1. 48 Dum ne reducam, turbent porro, quam velint He. iv, 4. 12 Quo magis omnes res cautius, ne temere faciam, accuro He. v, 1. 11 At, pol, me fecisse arbitror, ne id merito mihi eveniret He. v, 3. 41 Timeo, ne aliud credam He. v, 4. 4 Maledictis deterrere, ne scribat, parat Ph. Prol. 3 Ut ne addam, quod sine sumtu ingenuam nactus es Ph. i, 3. 16 Vise, redieritne jam, an nondum, domum Ph. ii, 4. 5 Unam præterea horam ne oppertus sies Ph. iii, 2. 29 Ne clama: petito hasce a me decem Ph. iv, 3. 59 Ego curabo, ne quid verborum duint Ph. iv, 5. 1 Ne me istoc posthac nomine appellassis Ph. v, 1. 15 Heus! ne filii quidem nostri hoc resciscant, volo Ph. v, 3. 36 Sed isne est, quem quæro, an non? Ph. v, 6. 12 Verebamini, ne non id facerem, quod? Ph. v, 7. 9 sæpius alibi

Nebulo. Sane, quod tibi nunc vir videatur esse hic, nebulo magnus est Eu. iv, 7. 15 Nebulonem hunc certum est ludere Eu. ii, 2. 38 Actum est, siquidem tu me hic etiam, nebulo, ludificabere Eu. iv, 4. 50

Nec. Id voluit, nos sic nec opinantes duci falso gaudio A. i, 2. 9 Nec quid agam, certum est A. i, 3. 4 Temulenta est mulier, et temeraria : nec satis digna, cui A. i, 4. 3 Non : nec quis esset, unquam audieram dicier Eu. iv, 4. 32 Nunquam, pol, hominem stultiorem vidi, nec videbo Eu. v, 7. 8 Nunc habeam, necne, incertum est Hea. i, 1. 43 Neque tu illum satis noveras, nec te ille Hea. i, 1. 102 Nec tu aram tibi, nec precatorem pararis. Nihil succenseo, nec tibi, nec huic : nec vos est æquom, quod facio, mihi Hea. v, 2. 22. 23. 24 Nec nihil, neque omnia hæc sunt, quæ dicit Ad. i, 2. 61 Geta hic non adest : nec quem ad obstetricem mittam; nec qui Ad. iii, 1. 5 Non eum hominem ducerem, nec virum satis firmum He. iv, 1. 41 Nec, pol, istæ metuunt Deos : neque He. v, 2. 6 Ut neque mihi ejus sit amittendi, nec retinendi copia Ph. i, 3. 24 passim alibi

Necessario. Necesse. Tum coacti, necessario se aperiunt A. iv, 1. 8 Quasi necesse sit, si huic non dat A. ii, 2. 35 Sed necesse est, huic ut subveniat Eu. v, 5. 27 Nisi quia necesse fuit hoc facere Eu. v, 6. 28 Necesse est multum accipere Thaidem Eu. v, 9. 45 Necesse est, Clitipho, consilia consequi consimilia Hea. i, 2. 35 In eum jam res rediit locum, ut sit necesse Hea. ii, 3. 119 Non necesse habeo omnia pro meo jure agere Ad. i, 1. 26 Magnum nescio quid necesse est evenisse He. iii, 1. 24 Non fuit necesse habere Ph. ii, 1. 66

Necessitas. Quandoquidem illam a me distrahit necessitas He. iii, 5. 42

Nedum. Satrapes si siet amator, nunquam sufferre ejus sumtus queat, nedum tu possis Hea. iii, 1. 45

Neglectus. Quapropter hæc res neutiquam neglectui est mihi Hea. ii, 3. 116

Negligens. Negligenter. Sed si te æquo animo ferre accipiet, negligentem feceris A. ii, 3. 23 Ah ! tantamne rem tam negligenter agere? A. i, 5. 18 Capillus passus, prolixus, circum caput rejectus negligenter Hea. ii, 3. 50

Negligentia. Quorum æmulari exoptat negligentiam potius, quam istorum obscuram diligentiam A. Prol. 20 Non manebat ætas virginis meam negligentiam Ph. iv, 1. 5 Inopia et cognatorum negligentia coacta A. i, 1. 44 Qui præteritus negligentia est Ad. Prol. 14 Neque negligentia tua, neque odio id fecit tuo Ph. v, 8. 27

Negligo. Quem ipse neglexit pater, ego alam ? He. iv, 4. 48 Pecuniam in loco negligere, maximum interdum est lucrum Ad. ii, 2. 8 Narrabat, se hunc negligere cognatum suum Ph. ii, 3. 19 Amo te, et non neglexisse, habeo gratiam Ph. i, 2. 4 Negligitur ipsa Ph. ii, 3. 11 Cum ejus tam negliguntur internuntii Hea. ii, 3. 58 Propter suam impotentiam se semper credunt negligi Ad. iv, 3. 16 Pannis obsita, neglecta, immunda illuvie Hea. ii, 3. 54

Nego. Negat quis ? nego. Eu. ii, 2. 21 Factum est, non nego Ad. v, 3. 12 Ego me (novisse) nego : tu, qui ais Ph. ii, 3. 36 Num ego istuc nego ? Ph. iii, 2. 39 Ego esse in hac re culpam meritam non nego Ph. v, 8. 25 Hinc civem esse ais ? Cr. Tu negas ? A. v, 4. 6 Negas ? Ph. v, 1. 13 Rogo : negat vidisse A. ii, 2. 21 Eas se non negat personas transtulisse in Eunuchum Eu. Prol. 31 Negat quis ? nego Eu. ii, 2. 21 Roga. Py. Venistin' hodie ad nos ? negat Eu. iv, 4. 25 Modo ait, modo negat Eu. iv, 4. 47 Factum hic esse id non negat Hea. Prol. 18 Is filium negat esse rus Ad. iv, 2. 3 Illa enim se negat. Sin aliter, negat Ph. i, 2. 63. 66 Negat Phanium esse hanc sibi cognatam Demipho ? Hanc Demipho negat ? Ge. Negat. Ph. Neque ejus patrem se scire, qui fuerit ? Ge. Negat. Ph. Nec Stilphonem ipsum scire, qui fuerit. Ge. Negat Ph. ii, 3. 5. 6. 7. 9 Id rursum si negant, laudo id quoque Eu. ii, 2. 20 Illum Eunuchum negant fuisse Eu. v, 1. 6 Negant redisse Ph. ii, 4. 19 Negabas nuptam posse filiam tuam te pati cum eo He. iv, 1. 23 Omnes negabant He. v, 3. 7 Negabon' velle me, modo qui sum pollicitus, ducere ? A. iii, 5. 6 Jam hoc quoque negabis tibi placere ? Hea. ii, 3. 109 Postremo non negabit Ad. iii, 4. 38 Ne nega A. ii, 3. 10. Hea. iii, 3. 3. Ph. v, 3. 20 Heus ! negato rursum Eu. iv, 4. 45 Hic nunc non dubitat, quin te ducturum neges A. ii, 4. 2 Id equidem, si tu neges, certo scio Hea. iv, 1. 19 Ut qui se filiam neget daturum A. i, 1. 122 Sed si tu negaris ducere A. ii, 3. 5 Ego illud sedulo negare factum : ille instat factum A. i, 1. 120 Ille irasci : neque negare audere Eu. iv, 1. 5 Ille primo se negare : sed postquam acrius pater instat He. i, 2. 45

Negotium. Id sibi negoti credidit

solum dari, populo ut placerent A. Prol. 2 Postremo id mihi da negotî A. iii, 2. 41 Quid istic tibi negotî est? A. v, 2. 8 Davo ego istuc dedam jam negotî A. v, 4. 50 Aut negotî si quando odium ceperat Eu. iii, 1. 14 Nunc mihi hoc negotî ceteri dedere, ut Eu. iii, 4. 6 Paulum negotî mihi obstat Hea. iii, 1. 92 Quid huic hic negotî est? Mirabar, quid hic negotii esset tibi. Quid hoc est negotî! Ad. iv, 5. 4. 8. 73 Sed quid hoc negotî est? He. i, 2. 22 Haruspex vetuit aliquid novi negotî incipere Ph. iv, 4. 20 Quid istuc negotî est? Ph. v, 3. 33 Quorum opera in otio, in negotio, quisque usus est Ad. Prol. 20 Ut in otio esset potius quam in negotio He. Alt. Prol. 18 Æquali suo video inservire, et socium esse in negotiis Hea. iii, 1. 9

Nemo. Uxorem his moribus dabit nemo A. ii, 3. 22 Hanc, nisi mors, mihi adimet nemo A. iv, 2. 14 Nemo est, quem mallem, omnium A. v, 5. 7 Cum nemo expetet Eu. i, 1. 7 Hoc nemo fuit minus ineptus Eu. ii, 1. 20 Nam hercle nemo posset, sat scio hunc perpeti Eu. iii, 2. 34 Num quis hic est? nemo est, nemo homo est Eu. iii, 5. 1 Nemo est hominum, quem Eu. iii, 5. 13 Nemo est hominum, qui vivat, minus Eu. iv, 6. 19 Ecquis me vivit hodie fortunatior? nemo hercle quisquam Eu. v, 9. 2 Magis opportunus, nec magis ex usu tuo nemo est. Dat nemo largius. Accipit hominem nemo melius prorsus, neque prolixius Eu. v, 9. 48. 52 Agrum meliorem nemo habet: Servos complures: proinde quasi nemo siet, ita Hea. i, 1. 12. 13 Nemo est miserior me Hea. ii, 3. 22 Nemo est meorum amicorum hodie Hea. iii, 2. 13 Ne te admisce: nemo accusat, Syre, te Hea. v, 2. 22 Sed nemo dabit Ad. ii, 1. 54 Nam hercle alius nemo respicit nos Ad. iii, 2. 55 Ubi, si quid bene præcipias, nemo obtemperet? Ad. iii, 3. 80 Cliens, amicus, hospes, nemo est vobis? Ad. iv, 1. 13 Nemo illorum quisquam, scito, ad te venit, quin He. i, 1. 10 Nemo ad te venit, nisi cupiens tui He. i, 2. 66 Iterum jubet: nemo remisit. Nostra it visere ad eam: admisit nemo He. i, 2. 112. 114 Nemo voluit visentem ad eam te intro admittere? He. ii, 1. 40 Quid nemon' medicum adduxit? He. iii, 1. 43 Heri nemo voluit Sostratam intro admittere He. iii, 1. 49 Puer, heus! nemon' huc prodit? Ph. i, 2. 102 Nemo satis pro merito gratiam regi refert Ph. ii, 2. 24 Cave resciscat quisquam. So. Nemo ex me scibit Ph. v, 1. 38 Ut propior illi, quam ego sum, ac tu, nemo est Ph. v, 3. 25 Eorum obsequi studiis; advorsus nemini A. i, 1. 37 Ea quoniam nemini obtrudi potest, itur ad me A. i, 5. 15 Fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem Ad. ii, 3. 6 Nemini plura acerba esse credo ex amore homini unquam oblata, quam mihi He. iii, 1. 1 Scio, nemini aliter suspectum fore, quin He. iii, 3. 38 Nescio: nisi, me dixisse nemini, id certo scio Ph. v, 7. 60 Interea introire neminem video, exire neminem A. ii, 2. 26. 27 Hoc scio unum, neminem peperisse hic A. iii, 2. 26 Qui hic neminem alium videam? A. iv, 4. 11 Habeo hic neminem; neque amicum, neque cognatum Eu. i, 2. 67 Sed neminemne curiosum intervenire nunc mihi? Eu. iii, 5. 5 Alium habui neminem Eu. iv, 4. 13 Miseram me! neminem habeo Ad. iii, 1. 4 Utin' eximium neminem habeam? Sy. Neminem He. i, 1. 9 Ego hominem callidiorem vidi neminem, quam Ph. iv, 2. 1

Nempe. Nempe ut curentur recte hæc A. i, 1. 3 Nempe ergo aperte vis, quæ restant, me loqui? A. i, 2. 24 Nempe incommoditas denique huc omnis redit A. iii, 3. 35 Expedies? Da. Certe, Pamphile. Pa. Nempe ut modo A. iii, 5. 12 Nempe. Si. Id scilicet A. v, 4. 47 Nempe omnia hæc nunc verba huc redeunt denique Eu. i, 2. 78 Nempe huic prorsus illam non dat Eu. ii, 2. 34 Nempe hoc sic esse opinor dicturum patrem Eu. ii, 3. 13 Novi, nempe, opinor Thaidem Eu. iii, 5. 15 Nempe anui illi prodita abs te filia est planissume Hea. iv, 1. 26 Nempe tua arte viginti minæ pro Psaltria periere Ad. iv, 7. 24 Nempe ea causa, ut ne id fiat palam He. i, 2. 30 Nempe Phormionem. Nempe Pamphilam Ph. ii, 1. 77. 80

Neo. Anus subtemen nebat Hea. ii, 3. 52

Nepos. Natus est nobis nepos He. iv, 4. 17 Tuo nepoti, hujus filio hodie primam mammam dedit hæc Ad. v, 9. 17

Neptunus. O cœlum! o terra! o maria Neptuni! Ad. v, 3. 4

Neque. Neque id ægre tulit. At nunc faciet, neque, ut opinor, sine tuo magno malo A. i, 2. 7. 8 Herus est, neque provideram A. i, 2. 12 Ne temere facias: neque tu hoc dicas A. i, 2. 34 Nihil loci est segnitiæ, neque socordiæ

A. i, 3. 1 Adeon' me ignavum putas? ut neque me consuetudo, neque amor, neque pudor commoveat, neque commoneat, ut servem fidem? A. i, 5. 44. 45 Neque pol consilii locum habeo, neque auxilii copiam A. ii, 1. 20 Neque istic, neque alibi tibi usquam erit in me mora A. ii, 5. 9 Neque postulem abs te, nisi ipsa res moneat A. iii, 3. 19 Arbitror, neque illum hanc perpetuo habere, neque me perpeti A. iii, 3. 32 Neque modum benignitatis, neque, quid me ores, cogitas A. v, 1. 7 Nihil prius, neque fortius: verum si incipies, neque pertendes naviter Eu. i, 1. 5. 6 Quæ res in se neque consilium, neque modum habet ullum Eu. i, 1. 12 Patriam et signa cetera neque sciebat: neque per ætatem etiam potuerat Eu. i, 2. 33 Quia neque tu uno eras contenta, neque solus dedit Eu. i, 2. 42 Habeo hic neminem; neque amicum, neque cognatum Eu. i, 2. 68 Hoc certo scio, neque me finxisse falsi quicquam, neque meo cordi esse quenquam cariorem Eu. i, 2. 120 Neque ridiculus esse, neque plagas pati possum Eu. ii, 2. 13 Neque virgo est usquam: neque ego, qui illam e conspectu amisi meo Eu. ii, 3. 2 Neque pugnas narrat, neque cicatrices suas ostentat; neque tibi obstat: verum Eu. iii, 2. 29. 30 Virgo lacrumat, neque cum rogites, quid sit, audet dicere Eu. iv, 3. 17 Quod scis, nescis, neque de Eunucho: neque de vitio virginis Eu. iv, 4. 55 Quod ego nunquam vidi fieri, neque velim Eu. v, 5. 16 Ne neque illi prosis, et tu pereas Eu. v, 5. 23 Neque agri, neque urbis odium me unquam percipit Eu. v, 6. 2 Neque tu istum metuas ne amet mulier Eu. v, 9. 50 Factum hic esse id non negat, neque se id pigere: et deinde Hea. Prol. 19 Hoc ego mali non pridem inveni: neque etiam dum scit pater Hea. ii, 1. 17 Neque eo nunc dico, quo Hea. iii, 2. 43 Qui neque jus, neque bonum, atque æquum sciunt? Hea. iv, 1. 29 Atque ego illi neque do, neque despondeo Hea. iv, 5. 31 Irrides in re tanta? neque me quicquam adjuvas? Hea. v, 2. 29 Hæc fratri mecum non conveniunt, neque placent Ad. i, 1. 34 Nec metuit quenquam: neque legem putat tenere se ullam Ad. i, 2. 5 Nam neque, ut celari posset tempus spatium ullum dabat He. iii, 3. 14 Neque illi benevolens, neque notus, neque cognatus, extra unam aniculam, quisquam aderat Ph. i, 2. 47. 48 Ut neque mihi ejus sit amittendi, nec retinendi copia Ph. i, 3. 24 Neque tum hoc esse mihi objectum malum! Ph. iii, 2. 17 Nunquamne hodie concedes mihi, neque intelliges? Ph. v, 3. 23 Neque ego ignosco, neque promitto quicquam: neque respondeo Ph. v, 8. 55 passim alibi

Nequeo. Ego impetrare nequeo hoc abs te biduum? Eu. i, 2. 101 Nequeo satis mirari, neque conjicere Eu. iii, 4. 9 Nequeo mirari satis, quo Eu. iv, 2. 19 Enimvero reticere nequeo Hea. ii, 3. 70 Vostram nequeo mirari satis rationem Ad. iii, 3. 20 Nequeo satis decernere Ad. iv, 2. 5 Nequeo mearum rerum initium ullum invenire idoneum He. iii, 3. 1 Nequeo, quin lacrumem miser He. iii, 3. 25 Nequeo satis proloqui He. iv, 4. 23 Nequeo te exorare, ut maneas? Nequeo exorare, ut me maneat Ph. iii, 2. 4. 27 Etenim solus nequeo: accurre huc Ph. v, 7. 90 Hoc qui nequit, fateatur nescire Ad. i, 1. 51 Animum ut nequeam ad cogitandum instituere Ph. ii, 1. 10 Si nequeas paululo, at quanti queas Eu. i, 1. 30 Ut triduo hoc perpetuo prorsum e lecto nequeat surgere Ad. iv, 1. 4 Vereor, ne orata nostra nequeat diutius celare He. iv, 1. 60

Nequicquam. Age modo, hodie sero, ac nequicquam voles Hea. ii, 3. 103

Nequior. Nihilne in mentem? Ct. Nunquam quicquam. Sy. Tanto nequior Ad. iv, 1. 12

Nequitia. Hui, quantam fenestram ad nequitiam patefeceris! Hea. iii, 1. 72 Etiam eum ad nequitiam abducere Ad. iii, 3. 4

Nervus. Vereor, ne istæc fortitudo in nervom erumpat denique Ph. ii, 2. 11 In nervom potius ibit Ph. iv, 4. 15 Sive adeo digna res est, ubi tu nervos intendas tuos Eu. ii, 3. 20

Nescio. Lætus est, nescio quid A. ii, 2. 3 Ego, quid narres, nescio A. iii, 1. 19 Quamobrem? Pa. Nescio: nisi mihi Deos satis scio fuisse iratos A. iv, 1. 40 Nescio, quid narres A. iv, 3. 19 Quid dicam aliud, nescio A. iv, 4. 7 Nescio, quid tibi sum oblitus hodie, ac volui, dicere A. v, 1. 22 Nescio qui senex modo venit A. v, 2. 14 Nescio quid circumspectat Eu. ii, 2. 60 Nescio quid de amore loquitur. Egone? nescio hercule, neque unde eam, neque quorsum eam. Quid? virgo cuja est? Ch. Nescio hercle Eu. ii, 3. 7. 13. 29 Nescio, quid profecto absente nobis turbatum est domi. Ego illum nescio qui fuerit Eu. iv,

8. 7. 15 Quid agam nescio. Honeste quo modo hinc abeam nescio Eu. iv, 4. 44. 49 Scio; nescio; abiit; audivi. Quamobrem adductus est? Py. Nescio; nisi amasse credo Eu. v, 1. 2. 10 Scis eam hinc civem esse? Pa. Nescio. Py. Atqui sic inventa est. Nescio. Pa. At ne hoc nesciatis, dico, edico vobis Eu. v, 5. 11. 19 Nescio quid profecto mihi animus præsagit mali Hea. ii, 2. 7 Ubi sim, nescio: ita timui Hea. ii, 3. 67 Nescio (mulieres) alias: me quidem semper scio fecisse sedulo Hea. ii, 4. 16 A me nescio quis exit Hea. iii, 1. 90 Jocon' an serio illæc dicat, nescio Hea. iii, 2. 30 Nescio, quid tristis est. Nescio quid peccati portet hæc purgatio. Quid nunc suspicare, aut invenis de illa? Sa. Nescio. Vivitne illa, cui tu dederas? So. Nescio Hea. iv, 1. 7. 12. 45. 47 Videre egisse jam nescio quid cum sene Hea. iv, 5. 11 Quamobrem? Me. Nescio equidem. Quin ego vero, quamobrem id facias, nescio Hea. v, 1. 24. 71 Verum ego haud minus ægre patior, id qui, nescio Hea. v, 2. 5 Ego nescio. Ch. Immo scis Hea. v, 3. 7 Di istæc. Ch. Deos nescio Hea. v, 4. 15 Nescio quid tristem video Ad. i, 1. 54 Quid istuc est, quod te audio, nescio quid concertasse cum hero? Ad. ii, 2. 3 At nomen nescio illius hominis; sed locum novi Ad. iv, 2. 32 Magis sunt, nescio quomodo, suspiciosi Ad. iv, 3. 14 Prodit nescio quis Ad. iv, 4. 25 Esse ex alio viro, nescio quo, puerum natum. Ego te! (ludam) quamobrem? Æs. Nescio Ad. iv, 5. 24. 63 Dixere causam tunc, nescio quam He. i, 2. 111 Quæ nunc, quamobrem accuser, nescio He. ii, 1. 8 Magnum nescio quid, necesse est evenisse. Nescio, quod magnum malum me celas. Uxorem pavitare, nescio quid dixerunt: id si forte est, nescio He. iii, 1. 24. 39. 41 Nescio quid jamdudum audio hic tumultuari He. iii, 2. 1 Vitium est oblatum virgini olim, ab nescio quo He. iii, 3. 23 Prorsus nescio, quo pacto hoc celem He. iii, 4. 30 Quamobrem non reducam, nescio He. iii, 5. 3 Nescio quid suspicarier magis cœpi: homo se fatetur vi, in via, nescio quam compressisse He. v, 3. 29. 30 Te quid donem? quid? quid? nescio He. v, 4. 9 Nescio hercle: unum hoc scio Ph. i, 2. 87 Nescio, quod magnum expecto malum Ph. i, 4. 16 Quid spei porro est? Ge. Nescio Ph. iii, 1. 10 Satin' id est? Ge. Nescio hercle Ph. iv, 4. 2 Hem! mutet autem? Ge. Nescio: verum, si Ph. v, 2. 10 Miror, quid hoc siet. De. Equidem hercle nescio Ph. v, 3. 24 Unde hæc hic rescivit? De. Nescio: nisi me dixisse nemini, id certo scio Ph. v, 7. 59 Ah! nescis, quantis in malis verser miser A. iv, 1. 25 Tu nescis? Da. Mitte id quod scio. Eho, inepta, nescis quid sit actum? My. Qui sciam? A. iv, 4. 25. 52 Nescis quid mihi obtigerit. Da. Quid mihi obtigerit, scio A. v, 6. 2 Quod scis, nescis, neque de Eunucho Eu. iv, 4. 55 Cave sis; nescis, cui nunc maledicas viro Eu. iv, 7. 29 Tu fortasse, quæ facta hic sint, nescis Eu. v, 9. 31 Tu nescis id, quod scis, Dromo, si sapies Hea. iv, 4. 26 Ah! nescis, quam doleam Hea. v, 1. 61 Abi, nescis inescare homines, Sannio Ad. ii, 2. 12 Nescis, qui vir sit. Mi. Scio Ad. iv, 7. 5 Hem! tu nescis? He. ii, 1. 9 O fortunate! nescis quid mali præterieris, qui He. iii, 4. 4 Nescis, Parmeno, quantum hodie profueris mihi He. v, 4. 35 Nescis, quo in metu simus. Da. Quid istuc est? Ge. Scies Ph. i, 2. 7 Primum ait se scire: is solus nescit omnia Ad. iv, 2. 9 Qui hercle ubi sit, nescit Ph. v, 8. 4 Cujus nos qui sit, nescimus, pater He. iv, 1. 56 At ego nesciebam, quorsum tu ires Eu. i, 2. 75 At nesciebam id dicere illam, nisi quia Eu. iv, 5. 10 Ut, quid egerim, egomet nesciam Eu. iv, 4. 23 Ut, quid amor valeat, nesciam Eu. v, 2. 42 Scin' esse factum ut dico? Ch. Quid ego nesciam? Hea. iii, 2. 18 Ut quid agam cum illo, nesciam prorsum Ph. v, 7. 87 Fruare dum licet, nam nescias, ejus sit potestas posthac, an nunquam tibi Hea. ii, 3. 104 Aut quamobrem hoc faciam; nescias Hea. v, 3. 6 Ut illa, quæ te scire credas, nescias Ad. v, 4. 3 Credo, ea gratia concordes magis fore. La. Nescias He. iv, 3. 12 Redigam, ut quo se vortat, nesciat Hea. v, 1. 73 At ne hoc nesciatis, dico, edico vobis Eu. v, 5. 19 Fateatur nescire imperare liberis Ad. i, 1. 52 An nescire arbitramini? He. ii, 1. 18 Noster, quid ageret, nescire Ph. i, 2. 67 Una omnes nos aut scire, aut nescire hoc volo Ph. v, 3. 26

Neu. Neve. Te obtestor, ne abs te hanc segreges, neu deseras A. i, 5. 56 Ut filiam ab eo abduceres, neu, quod ego egissem, esset ratum He. iv, 1. 30 Ne mea præsentia obstet, neu causa ulla restet reliqua He. iv, 2. 11 Quod utinam ne Phormioni id suadere in mentem incidisset; neu me cupidum eo impulisset Ph. i, 3. 6 Vereor ne illud gravius tulerit, neve aliorsum acceperit Eu.

i, 2. 2 Ne sursum, deorsum cursites, neve usque ad lucem vigiles Eu. ii, 2. 47 Ne tu curares meum, neve ego tuum? Ad. v, 3. 12

Neuter, tra, trum. Cum, ibi me adesse, neuter tum præsenserat A. v, 1. 20 Neutra in re vobis difficultas a me erit He. iv, 4. 45

Neutiquam. Neutiquam officium liberi esse hominis puto A. ii, 1. 30 Hæc res neutiquam neglectui est mihi Hea. ii, 3. 116 Usque illud visum est Pamphilo neutiquam grave He. i, 2. 50 Id vero neutiquam honestum esse arbitror He. iii, 3. 43

Nex. Verberibus cæsum te, Dave, in pistrinum dedam usque ad necem A. i, 2. 28 Ibi usque ad necem operiere loris Ad. ii, 1. 28 Quot me censes homines jam deverberasse usque ad necem? Ph. ii, 2. 13

Ni. Quid ni? si nihil impetres A. ii, 1. 15 Mirum ni domi est A. iii, 4. 19 Ni metuam patrem, habeo quod moneam A. v, 4. 15 Mirum, ni ego me turpiter hodie hic dabo Eu. ii, 1. 24 Archidemidem novistin'? Pa. Quid ni? Eu. ii, 3. 36 Mirum, ni hanc dicit Eu. ii, 3. 52 Mirum, ni tu credis quod iste dicit Eu. iv, 4. 44 An pœnitebat flagitii, ni miserum insuper etiam patri indicares? Eu. v, 7. 13 Mirum, ni illoc homine quoquo pacto opus est Eu. v, 9. 53 Ni partem maximam existimarem scire vestrum, id dicerem Hea. Prol. 8 Mirum, ni illa salva est, et ego perii Hea. iv, 1. 50 Audistin' obsecro? Sy. Quid ni? Tenes, quid dicam? Sy. Quid ni? Hea. iv, 3. 6. 22 Hem! Clinia hæc fieri videbat? Me. Quid ni? Hea. v, 1. 34 Di me, pater, omnes oderint! ni magis te, quam oculos amo Ad. iv, 5. 67 Ni id fecisset, magis mirum foret He. ii, 1. 23 Ni te ex ipsa hæc magis velim resciscere He. iii, 5. 23 Ni vis boni in ipsa inesset forma Ph. i, 2. 57 Quod ni fuissem incogitans. Palam beatus: ni unum hoc desit Ph. i, 3. 3. 18 Ni hæc ita essent, cum illo haud starem. Ni nossem causam, crederem vera hunc loqui Ph. ii, 1. 39. 48 Ni etiam nunc me hujus causa quærere in malo jubeas crucem? Parumne est, quod nobis succenset senex, ni instigemus etiam, ut? Ph. iii, 3. 11. 14 Hanc igitur mittimus? Ch. Quid ni? Ph. v, 3. 30 alibi passim

Niceratus. Phædrum, aut Cliniam, dicebant, aut Niceratum A. i, 1. 60

Nihil. Voltu adeo modesto, adeo venusto ut nihil supra A. i, 1. 93 Nihil loci est segnitiæ A. i, 3. 1 Interea fiet aliquid, spero. By. Id aliquid nihil est A. ii, 1. 14 Lætus est, nescio quid. Pa. Nihil est A. ii, 2. 3 Nihil pericli est A. ii, 2. 13. Ad. ii, 1. 3. Ph. v, 1. 36 In sedibus nihil ornati, nihil tumulti A. ii, 2. 28 Potin' es mihi verum dicere? Da. Nihil facilius A. ii, 6. 6 Nihil est preci loci relictum. Quod si quiessem, nihil evenisset mali A. iii, 4. 22. 25 Nihil est quod dicat mihi Eu. Prol. 15 Si quidem hercle possis, nihil prius Eu. i, 1. 5 Etiamne amplius? Th. Nihil Eu. i, 2. 64 Nihil cum est, nihil defit tamen Eu. ii, 2. 12 Mea nihil refert, dum potiar modo. At nihil ad nostram hanc Eu. ii, 3. 28. 69 Facete, lepide, laute: nihil supra Eu. iii, 1. 37 Quo in loco dictum est, parati nihil est Eu. iii, 4. 4 Nihil est. quid? nihil? Certe extrema linea amare haud nihil est Eu. iv, 2. 10. 13 Nihil opus est istis, Chreme Eu. iv, 6. 27 Quæ dum foris sunt, nihil videtur mundius quicquam Eu. v, 4. 12 Nihil est Thaide hac tua dignius quod ametur. Nihil prætermissum est Eu. v, 9. 21. 64 Nihil adhuc est, quod vereare, Clinia Hea. i, 2. 1 Cui nihil jam præter pretium dulce est. Si nihil mali esset, jam hic adessent Hea. ii, 2. 5. 9 Mihi nunc nihil rerum omnium est, quod malim Hea. ii, 3. 26 Cum illi pericli nihil ex indicio siet? Hea. iii, 1. 6 Ita tempus est mihi, ut cupiam filiam: olim nihil minus Hea. iv, 1. 54 Nihil tam difficile est, quin. Quid, si hoc nunc sic incipiam? nihil est Hea. iv, 2. 8. 9 Istoc nihil est magis, Syre, meis nuptiis advorsum Hea. iv, 3. 21 Nihil est, illic quod moremur diutius Hea. iv, 7. 6 Illi nihil vitii est relictum, quin Hea. v, 3. 19 Nec nihil, neque omnia hæc sunt, quæ dicit Ad. i, 2. 61 Quid tibi rei mecum est? Æs. Nihil Ad. ii, 1. 23 Ubi illinc rediero, nihil est Ad. ii, 2. 25 Nihil est quod malim, quam Ad. iii, 2. 13 Tu nihil nisi sapientia es Ad. iii, 3. 40 Quid dicam? Sy. Nihilne in mentem? Ad. iv, 1. 12 Pectore consistere nihil consilii quit Ad. iv, 4. 4 Tibi quid istic est rei? Mi. Nihil mihi quidem. Quid est? Æs. Nihil: recte: perge Ad. iv, 5. 10. 19 De summa nihil decedet Ad. v, 3. 30 De te quidem, satis scio, peccando detrimenti nihil fieri potest He. ii, 1. 37 Hic tibi nihil est quicquam incommodi He. iii, 3. 40 Verum id tua refert nihil He. iv, 3. 12 Si vera dicis, nihil tibi est

a me pericli He. v, 1. 9 In hac re nihil mali est, quod He. v, 2. 16 Restabat aliud nihil, nisi oculos pascere. Nihil aderat adjumenti Ph. i, 2. 35. 55 Hoc nihil est, Phædria: ilicet Ph. i, 4. 31 Horum nihil quicquam accidet animo novum Ph. ii, 1. 20 Jam adolescenti nihil est, quod succenseam Ph. ii, 3. 14 Nihil est, æque quod faciam lubens Ph. iii, 3. 33 Nihil est, Antipho, quin Ph. iv, 4. 16 Nihil ad hanc rem est, Antipho Ph. v, 6. 21 Horum ille nihil egregie studebat. Nihil suspicans etiam mali A. i, 1. 31. 89 Nihil volo aliud nisi Philumenam A. ii, 1. 6 Quid Davus narrat? nihilne? hem. Da. Nihil prorsus A. ii, 6. 4 Atque aliquis dicat, nihil promoveris A. iv, 1. 16 Me miseram! nihil, pol, falsi dixi A. iv, 4. 49 De uxore, ita ut possedi, nihil mutat Chremes A. v, 4. 46 Nihil dedisse verborum tamen Eu. Prol. 24 Amatores mulierum esse audieram eos maximos: sed nihil potesse Eu. iv, 3. 24 Nihil tibi quicquam credo Eu. v, 2. 45 Humani nihil a me alienum puto Hea. i, 1. 25 Nunc nihil magis vereor, quam ne Hea. i, 2. 23 Nihil esse mihi, religio est dicere Hea. ii, 1. 16 Fabulæ! nihil satis firmi video, quamobrem Hea. ii, 3. 96 Heri qui tantum biberis. Ch. Nihil nimis. Sy. Nihil narras? Hea. iii, 2. 8. 9 At mihi fides apud hunc est, nihil me istius facturum Hea. iii, 3. 10 Quamobrem istuc, Syre? nam prorsum nihil intelligo Hea. iv, 5. 28 Seni nostro fidei nihil habeo Hea. v, 2. 49 Qui, nisi quod ipse fecit, nihil rectum putat Ad. i, 2. 19 Huic malo salutem quærant, auxilii nihil afferant Ad. iii, 2. 2 Nihil vidi quicquam lætius Ad. iii, 3. 12 Ego in hac re nihil reperio, quamobrem Ad. iv, 3. 1 Nihil enim vidi melius, mi pater Ad. v, 7. 24 Reddi patri autem, cui tu nihil dicas vitii, superbum est He. i, 2. 79 Tum tu igitur nihil attulisti huc plus una sententia? He. iii, 5. 12 Nihil pol jam res istæc mihi voluptatis ferunt He. iv, 2. 17 Dabo jusjurandum, nihil esse istorum, tibi He. iv, 4. 75 Nihil apud me tibi defieri patiar: quin, quod He. v, 2. 1 Noster mali nihil quicquam primo. Non multum habet, quod det, fortasse. Ge. Immo nihil, nisi spem meram Ph. i, 2. 30. 96 Nihil fecit novi Ph. iii, 1. 11 passim alibi

Nihil, pro Non. Nihil istac opus est arte ad hanc rem A. i, 1. 5 Nihil circuitione usus es. Irrides? nihil me fallis A. i, 2. 31. 33 Nisi ea, quæ nihil opus sunt scire A. ii, 1. 37 Illic, ubi nihil opus est, ibi verentur A. iv, 1. 14 Ego, quid agas, nihil intelligo A. iv, 3. 22 Nihil nos dos movet Hea. v, 1. 66 Nihil audio. Me. Ad me recipio: faciet. Ch. Nihil etiam audio ipsum Hea. v, 5. 12. 13 Ut si omnes cuperent, nihil tibi possent auxiliarier Ad. ii, 4. 9 Nihil cessavisti usque adhuc He. iv, 1. 29 Nos nostro officio nihil digressos esse Ph. iv, 5. 10

Nihilum. Istuc abs te factum nihili penderem Eu. i, 2. 14 Pater is nihili pendit Ad. iii, 4. 6 Sed nihilo secius mox deferent puerum huc ante ostium A. iii, 2. 27 Nihilo plus agas, quam si des operam, ut Eu. i, 1. 17 At nunc interim. Sy. Nihilo magis Hea. ii, 3. 126 Nihilo minus ego hoc faciam tamen Hea. v, 3. 10 Quæ consecuta est nox, eam nihilo magis He. i, 2. 62 Non hoc de nihilo est, quod He. v, 1. 1 Sed ea causa nihilo magis defecimus Ph. iii, 1. 8 Cui minus nihilo est? Ph. iii, 3. 2 Ubi Phædriæ se ostenderet nihilo minus amicum esse Ph. iv, 2. 7

Nimirum. Nimirum hic homines frigent Eu. ii, 2. 37 Nimirum dabit hæc Thais mihi magnum malum Eu. iii, 3. 2 Nimirum consilium illud rectum est Eu. iv, 7. 14

Nimis. Ut ne quid nimis A. i, 1. 34 Nimis me indulgeo Eu. ii, 1. 16 Fundam tibi nunc nimis vellem dari, ut Eu. iv, 7. 16 Vehemens in utramque partem, Menedeme, es nimis Hea. iii, 1. 31 Heri qui tantum biberis. Ch. Nihil nimis Hea. iii, 2. 8 Chremes nimis graviter cruciat adolescentulum, nimisque inhumane Hea. v, 5. 1. 2 Misere nimis cupio, ut cœpi Ad. iv, 1. 6 Dum nimis sanctas nuptias student facere Ad. v, 7. 1

Nimium. Ait, nimium parce facere sumtum. Tu quoque perparce nimium A. ii, 6. 19. 24 Vide ne nimium calidum hoc sit modo Eu. ii, 3. 88 Tum istuc os tuum impudens videre nimium vellem Eu. iii, 5. 49 Itan' lepidum tibi visum est, scelus, nos irridere? Pa. Nimium Eu. v, 7. 17 Probe. Sy. Dic sodes Ch. Nimium, inquam Hea. iv, 5. 22 Nimium illi, Menedeme, indulges Hea. iv, 8. 21 Nimium ineptus es. Nimium ipse est durus Ad. i, 1. 38. 39 Accede illuc, Parmeno; nimium istoc abisti Ad. ii, 1. 15 Nimium inter vos, Demea, pernimium interest Ad. iii, 3. 38 Sed vereor, ne indiligens nimium sies Ad. iv, 5. 50 Ne nimium modo bonæ tuæ nos

rationes subvortant Ad. v, 3. 40 Quod nimium ad rem in senecta attenti sumus Ad. v, 8. 31 Ah! nimium me ingratum putas He. v, 4. 13 Dum nimium dici nos bonos studemus, et benignos Ph. v, 2. 2

Nimius, a, um. Vestitu nimio indulges Ad. i, 1. 38 Nimia illæc licentia evadet in magnum malum Ad. iii, 4. 63 Aut largitate nimia, aut parsimonia Hea. iii, 1. 32 Cedo, quid postulat? Ge. Quid? nimium. Oi! hui! nimium est Ph. iv, 3. 38. 59 Nulla adeo ex re istuc fit, nisi ex nimio otio Hea. i, 1. 57 Aut gaudio sumus præpediti nimio, aut ægritudine Hea. iii, 1. 109

Nisi. Quamobrem? nisi si id est, quod suspicor A. i, 5. 14 Nihil volo aliud, nisi Philumenam. At tu hercle haud quicquam mihi, nisi ea, quæ A. ii, 1. 6. 37 Nisi vides, nisi senis amicos oras, ambis A. ii, 2. 36 Hoc nisi fit, puerum ut tu videas Quis igitur eum ab illa abstraxit, nisi ego? A. iii, 2. 36. 39 Neque postulem abs te, nisi ipsa res moneat. Qui scis ergo istuc, nisi periculum feceris? Filium nisi sciret eadem hæc velle? A. iii, 3. 19. 33. 46 Nisi quid Di respiciunt. Nisi me lactasses amantem. Quod, nisi hoc, consilium darent? A. iv, 1. 18. 24. 45 Nihil equidem, nisi quod illum audivi dicere A. v, 2. 17 Nisi quid pater ait aliud A. v, 4. 47 Quid agas? nisi ut te redimas captum Eu. i, 1. 29 Qua gratia? nisi illum plus amas, quam me Eu. i, 2. 80 Non vidisse, nisi nunc, cum minime vellem Eu. ii, 3. 41 Nisi si illa forte hanc se intendit esse Eu. iii, 3. 18 Nisi si domum forte ad nos rediit Eu. iv, 3. 20 Nihil, nisi abiens mihi innuit At nesciebam id dicere illam, nisi quia correxit miles Eu. iv, 5. 9. 10 Pamphilam ergo huc redde, nisi vi mavis eripi. Diminuam ego caput tuum hodie, nisi abis Eu. iv, 7. 26. 33 Non pol credo, Chærea, nisi si commissum non erit Eu. v, 2. 63 Plura dicet, nisi finem maledictis facit Hea. Prol. 34 Nec fas esse, nisi ubi ille huc salvos redierit meus particeps Hea. i, 1. 98 Nisi si prospectum interea aliquid est Hea. ii, 4. 11 Nisi me animus fallit Hea. iv, 1. 1. iv, 2. 1. Ph. v, 1. 8 Nihil vident, nisi quod lubet Hea. iv, 1. 30 Nisi aliquid video, ne Hea. iv, 2. 3 Faciet, nisi caveo Hea. iv, 4. 8 Nisi illos ex tuo ingenio judicas, ut nihil credas intelligere, nisi idem dictum sit centies Hea. v, 1. 7. 8 Nec rationem capio, nisi quod tibi bene ex animo volo Hea. v, 2. 6 Tum talem, nisi tu, nulla pareret filium Hea. v, 3. 20 Qui, nisi quod ipse fecit, nihil rectum putat Ad. i, 2. 19 Tu, quantus quantus, nihil nisi sapientia es Ad. iii, 3. 40 Nisi facient, haud sic auferent. Immo hercle extorque, nisi ita factum est, Demea Ad. iii, 4. 8. 37 Illud rus nulla alia causa tam male odi, nisi quia prope est Ad. iv, 1. 7 Nisi si me in illo credidisti esse hominum numero, qui Ad. iv, 3. 3 Quid nunc agam? nisi dum hæ silescunt turbæ Ad. v, 2. 10 Non omittis? Æs. Non, nisi te exorem Ad. v, 8. 20 Illic haud licebat, nisi præfinito loqui. Nemo ad te venit, nisi cupiens tui He. i, 2. 19. 67 Quid restat, nisi porro ut fiam miser? He. iii, 1. 20 Perii! ex quo censes, nisi ex illo? He. iv, 1. 13 Quid est? quid vis facere, nisi reducere? He. iv, 3. 9 Nullum invenire Prologum potuisset novus, nisi haberet, cui malediceret? Ph. Prol. 16 Restabat aliud nihil, nisi oculos pascere. Immo nihil, nisi spem meram Ph. i, 2. 35. 96 Ego plectar pendens, nisi quid me fefellerit Ph. i, 4. 43 Quid vis, nisi uti maneat Phanium? Ph. ii, 2. 8 passim alibi

Nisi (pro Sed et Præterquam). Nescio: Nisi mihi Deos satis scio fuisse iratos A. iv, 1. 40 Nisi quicquid est, procul hinc lubet prius, quid sit, sciscitari Eu. iii, 4. 10 Nescio; nisi amasse credo Pamphilam Eu. v, 1. 11 Nisi quia necesse fuit hoc facere, id gaudeo Eu. v, 6. 28 Nisi mihi quidem addit animum, quo lubeat magis Hea. iii, 2. 31 Nisi, quicquid est, volo scire Ad. i, 2. 73 Nisi me credo huic esse natum rei Ad. iv, 2. 6 Nisi quia tam misere hoc esse cupio verum Ad. iv, 5. 64 Nisi sane curæ est, quorsum eventurum hoc siet He. i, 2. 118 Nisi pol filium multis modis jam expecto He. ii, 3. 7 Nisi Phædria haud cessavit pro te eniti Ph. iii, 1. 11 Nescio: nisi me dixisse nemini, id certo scio Ph. v, 7. 60 Hanc, nisi mors, mihi adimet nemo A. iv, 2. 14 Corrasi omnia, ancillas, servos, nisi eos, qui Hea. i, 1. 90

Nitor. Qui color, nitor, vestitus, quæ habitudo est corporis! Eu. ii, 2. 11

Nobilis. Jam repperisse, adolescentem adeo nobilem Eu. i, 2. 124 Scis, fratrem ejus esse apprime nobilem? Eu. v, 5. 10 Quam estis maxume potentes, dites, fortunati, nobiles Ad. iii, 4. 57 Dicunt malevoli, homines nobiles eum adjutare Ad. Prol. 15 Mea est potens, procax, magnifica, sumtuosa, nobilis Hea.

ii, 1. 15 Dicam, hanc esse captam ex Caria, ditem et nobilem Hea. iii, 3. 48

Nobilitas. Scit sibi nobilitatem ex eo, et rem natam, et gloriam esse He. v, 2. 31

Nobilito. Qui stultum adolescentulum nobilitas flagitiis Eu. v, 7. 20

Noctu. Aut mox noctu te adigent horsum insomnia Eu. ii, 1. 13 Vah! quam vellem, etiam noctu amicis operam mos esset dari Ad. iv, 1. 16

Nodus. Nodum in scirpo quæris A. v, 4. 38

Nolo. Nolo tibi ullum commodum in me claudier A. iii, 3. 41 Nolo me in tempore hoc videat senex A. iv, 5. 24 Nolo me in via cum hac veste videat Eu. v, 2. 67 Quin nolo mentiare Hea. iv, 3. 23 Nolo in illum gravius dicere Ad. i, 2. 60 Quid! si ego tibi illam nolo vendere, coges me? Ad. ii, 1. 38 Ubi ego venero, exossabitur: prius nolo Ad. iii, 3. 25 Ea de causa maxume nunc huc introire nolo He. iii, 2. 13 Te cognatas deserere, et festos dies, mea causa, nolo He. iv, 2. 17 Cogis ea, quæ nolo, ut He. iv, 4. 52 Nolo falsa fama esse gnatum suspectum tuum He. v, 1. 31 Nolo, volo: volo, nolo rursum Ph. v, 7. 57 Nolunt, ubi velis: ubi nolis, cupiunt ultro Eu. iv, 7. 43 Scortari crebro nolunt; nolunt crebro convivarier Hea. i, 2. 32 Etsi hoc meretrices aliæ nolunt He. v, 3. 36 Alere nolunt hominem edacem. Pro maleficio si beneficium summum nolunt reddere Ph. ii, 2. 21. 22 Id ego hoc præsente tibi nolebam dicere He. iv, 4. 90 Tum, cum gratum mihi esse potuit, nolui Hea. ii, 3. 21 Sed ostendere, me ægre pati, illi nolui Ad. i, 2. 63 Ob eam rem noluit iterum referre He. Prol. 6 Suadere noli A. ii, 3. 11 Anime mi, noli te macerare A. iv, 2. 2 Mitte me. Sy. Noli inquam Ad. v, 2. 6 Ah! noli, Parmeno, quasi tu non multo malis He. i, 2. 34 Noli fabularier He. iii, 1. 36 Noli fodere: jussi He. iii, 5. 17 Noli advorsari mihi He. iv, 4. 32 Noli metuere Ph. iii, 3. 23 Nolite sinere per vos artem Musicam recidere ad paucos He. Alt. Prol. 38 Nolim ceterarum rerum te socordem eodem modo Ad. iv, 5. 61 Quod sane nolim, maxume heri causa mei He. iii, 1. 51 Num quidnam quod nolis, vides? Eu. ii, 2. 41 Nolunt ubi velis: ubi nolis, cupiunt ultro Eu. iv, 7. 43 Si propter amorem uxorem nolit ducere A. i, 1. 128 Non dubium est, quin uxorem nolit filius A. i, 2. 1 Si nolit, quin eum merito possim cogere A. iii, 2. 51 Ne forte imprudens faciam, quod nolit Ad. iv, 5. 77 Filium tuum etiam si nolit, cogas, ut Ad. v, 3. 65 Sin est autem, ut nolit He. iv, 1. 44 Utin' omnes mulieres eadem æque studeant, nolintque omnia? He. ii, 1. 2 Si quid laboris est, nollem Hea. i, 1. 30 Nollem factum Ad. ii, 1. 11 Sane nollem huc exitum Ad. v, 1. 13 Quæ nunquam quicquam erga me commerita est, quod nollem He. iii, 5. 37 Nollem datum. De. Cur nolles, Chreme? Ph. v, 3. 13. 14 Etsi adolescentem hoc nolle, intelligo Hea. iii, 1. 3 Si puellam parerem, nolle tolli? Hea. iv, 1. 14 Hanc injuriam mihi nolle factam esse Ad. ii, 1. 8 Fugere e conspectu illico: videre nolle He. i, 2. 108

Nomen. Andriæ illi id erat nomen A. i, 1. 59 Ejus nomen? Cr. Nomen tam cito tibi? Phania. Nomen non convenit A. v, 4. 25. 39 Nomen mulieris cedo quod sit Hea. iv, 1. 49 Hecyra est huic nomen Fabulæ He. Prol. 1 Ne nomen mihi quæstus obstet apud te He. v, 1. 8 Patris nomen aliud dictum est: hoc tu errasti Ph. v, 3. 21 Tu tuum nomen dic quod est Ph. v, 8. 59 In his Poëta hic nomen profitetur suum Eu. Prol. 3 Matris nomen et patris dicebat ipsa Eu. i, 2. 31 At nomen nescio illius hominis Ad. iv, 2. 32 Dic nomen. Ph. Nomen? maxume. Perii hercle! nomen perdidi Ph. ii, 3. 38. 39 Et meum nomen nominat? Ph. v, 1. 12 Neque mihi cognatus fuit quisquam istoc nomine Ph. ii, 3. 45 Ne me istoc posthac nomine appellassis. Verum istoc de nomine, eo perperam olim dixi, ne Ph. v, 1. 15. 17

Nomino. Quid ait, ubi me nominas? Hea. ii, 3. 62 Neque eum (virum) nominat Ad. iv, 5. 24 Cur hic nominat? Ad. v, 2. 3 Te nominat Ph. i, 4. 16 Et meum nomen nominat? Ph. v, 1. 12 Quis nominat me? Ph. v, 8. 1 Latini Phormionem nominant Ph. Prol. 27 Ubi nominabit Phædriam, tu Pamphilam continuo Eu. iii, 1. 50 Quid minus utibile fuit, quam hoc ulcus tangere, aut nominare uxorem? Ph. iv, 4. 11

Non. Non qui argumentum narret, sed qui. Non ita dissimili sunt argumento, sed tamen A. Prol. 6. 11 Quid obstat, cur non veræ (nuptiæ) fiant? A. i, 1. 76 Hoccine agis, an non? Non hercle intelligo. Si. Non? hem. Da. Non: Davus sum, non Œdipus. Ne-

que tu hoc dicas, tibi non prædictum A. i, 2. 15. 23. 34 Mihi hercle non fit verisimile A. i, 3. 20 Quid est, si non hæc contumelia est? A. i, 5. 2 Haud dubium est, quin Chremes tibi non det gnatam A. ii, 3. 18 Quasi non fibi renuntiata sint hæc, sic fore A. iii, 2. 19 Hæ nuptiæ non apparabantur mihi A. iv, 1. 32 Non, si capiundos mihi sciam esse inimicos omneis homines. Non Apollinis magis verum, atque hoc responsum est A. iv, 2. 12. 15 Non qui furtum facere studuerit Eu. Prol. 28 Quid hic stabas? cur non recta introibas? Ac non id metuat, ne, ubi Eu. i, 2. 7. 60 Vel Rex semper maxumas (gratias) mihi agebat: aliis non item Eu. iii, 1. 8 Væ mihi! etiam nunc non credis? Eu. iv, 4. 43 Non adeo inhumano ingenio sum, Chærea, neque. Non pol credo, nisi si commissum non erit Eu. v, 2. 41. 62 Nunquid est aliud mali damnive, quod non dixeris, reliquom? Eu. v, 6. 25 Non emo: quid ais? atqui non est opus. Sy. Non opus est? Ch. Non hercle vero Hea. iii, 3. 50. 51 Decipiam, ac non veniam Hea. iv, 4. 6 At ego illi neque do, neque despondeo. Sy. Non? quamobrem? Hea. iv, 5. 32 Vel me hæc deambulatio, quam non laboriosa, ad languorem dedit! Hea. iv, 6. 3 Non. Ch. Quid? non? Me. Non, inquam. Ch. Neque ipse gnatus? Hea. v, i, 21 Quid? metuis, ne non, cum velis, convincas esse illum tuum? Hea. v, 3. 15 Non est flagitium adolescentulum scortari, neque potare; non est, neque fores effringere Ad. i, 2. 21. 22 Metuisti, ne non tibi istuc fœneraret? Ad. ii, 2. 11 Istuc est sapere, non quod ante pedes modo est, videre, sed. An non sex totis mensibus prius olfecissem? Ad. iii, 3. 32. 42 Non tu eum rus hinc modo produxe aiebas? Ad. iv, 2. 21 Cur non ludo hunc aliquantisper? Eho! nonne hæc justa tibi videntur postea? Mi. Non. Æs. Obsecro! non? Ad. iv, 5. 5. 27 Aliquo abjicienda est: si non pretio, at gratiis Ad. iv, 7. 26 Non manum abstines, mastigia? Ad. v, 2. 6 Non æquum dicis; non. Non quod dissimilis res sit, sed quod is, qui facit Ad. v, 3. 17. 39 Non omittis? Æs. Non, nisi te exorem Ad. v, 8. 19. 20 Non te pro his curasse rebus, ne quid ægre esset mihi? He. ii, 1. 30 At non novi hominis faciem He. iii, 4. 25 Velitne, an non: ut alii, si huic non sit, siet He. iii, 5. 59 Non, edepol, clam me est He. iv, 1. 53 Quid dixti? eho! an non alemus, Pamphile? He. iv, 4. 49 Is senem pellexit, modo non montes auri pollicens. Pater ejus rediit, an non? Ph. i, 2. 18. 97 Non ratio, verum argentum deerat. Non, non sic futurum est: non potest Ph. ii, 1. 69. 73 Proinde expiscare, quasi non nosses Ph. ii, 3. 35 Jam ea præteriit? Do. Non: verum hæc ei antecessit Ph. iii, 2. 40 Adduxtin' tecum filiam? Ch. Non. De. Quid ita non? Ph. iv, 1. 2 Quid fiet? Ge. Non enim ducet Ph. iv, 4. 14 Non satis est, tuum te officium fecisse, si non id fama approbat? Ph. iv, 5. 12 Abduci non potest. De. Qui, non potest? Ph. v, 3. 16 Sed isne est, quem quæro, an non? ipsus est Ph. v, 6. 12 Non taces? Ph. v, 7. 94. v, 8. 15 Mi vir, non mihi narras? Ph. v, 8. 13 sæpissime alibi

Nondum. Quid? hoc intellextin'? an nondum etiam ne hoc quidem? A. i, 2. 30 Nihil est: nondum hæc rescivit mala A. ii, 2. 3 Mane: nondum scis A. iv, 1. 35 Quid Glycerium? jam hic suos parentes repperit? My. Utinam! Cr. An nondum etiam? A. iv, 5. 12 Aut repperisti, tibi quod placeat? an nondum etiam? Hea. iii, 3. 35 Mane; nondum audisti, Demea, quod est gravissimum Ad. iii, 4. 21 Quid egerint inter se, nondum etiam scio He. i, 2. 117 Mane: nondum etiam dixi id, quod volui He. v, 1. 18 Pater ejus rediit, an non? Ge. Nondum Ph. i, 2. 97 Abi tu; vise, redieritne jam, an nondum, domum Ph. ii, 4. 5

Nonne. Nonne oportuit præscisse me ante? Nonne prius communicatum oportuit? A. i, 5. 3. 4 Nonne tibi satis esse hoc visum solidum est gaudium? A. iv, 1. 23 Nonne te miseret mei? A. v, 2. 28 Nonne, ubi mihi dixti cupere te ex Æthiopia ancillulam, quæsivi? Eu. i, 2. 85 Eho! nonne hoc monstri simile est? Eu. ii, 3. 42 Eho! nonne id sat erat? Eu. iv, 5. 10 Nonne ad senem aliquam fabricam fingit? Hea. iii, 2. 34 Nonne id flagitium est? Hea. v, 1. 49 Eho! nonne hæc justa tibi videntur postea? Ad. iv, 5. 26 Nonne ea dissimulare nos magis humanum est? He. iv, 1. 37 Nonne id sat erat, accipere ab illo injuriam? Ph. v, 2. 3

Nonnihil. Ego dudum nonnihil veritus sum, Dave, abs te A. iii, 4. 3 Nonnihil timeo misera Eu. iv, 1. 1 Tamen nonnihil molesta sunt hæc mihi Ad.

i, 2. 62 Credo, ædepol, te nonnihil mirari, Bacchis, quid sit He. v, 1. 6

Nonnullus, a, um. Etsi Æschinus nonnullam in hac re nobis facit injuriam Ad. i, 2. 68

Nonnunquam. Tristis interim, nonnunquam collacrumabat A. i, 1. 82 Cibum nonnunquam capiet cum ea Eu. ii, 3. 76

Nosco. Quæso, hanc (Fabulam) nunc noscite He. Prol. 8 Malefacta ne noscant sua A. Prol. 23 Qui scire posses, aut ingenium noscere? A. i, 1. 26 Ecquis eam posset noscere? Eu. iii, 3. 17 Quo modo adolescentulus meretricum ingenia et mores possit noscere Eu. v, 4. 10 Vos æquo animo æqua noscere oportet Ad. iii, 4. 58 Id esse verum, cuivis facile est noscere Ad. v, 4. 8 An quisquam judex est, qui possit noscere tua justa? Ph. ii, 1. 49 Forma in tenebris nosci non quita est: neque detractum ei est quicquam, qui posset post nosci, qui siet He. iv, 1. 57. 58

Noster, tra, trum. Quos hic noster auctores habet A. Prol. 19 Sed estne ille noster Parmeno? Eu. v, 6. 4 Ecce autem hic adest senex noster Ad. v, 1. 6 Bonus est, noster est, recte datur Ad. v, 8. 28 Cedo, quid reliquit Phania, consobrinus noster? He. iii, 5. 9 Noster socer, video, venit He. v, 2. 4 Cum per tumultum noster grex motus loco est Ph. Prol. 32 Noster mali nihil quicquam primo. Noster vero. Da. Jam scio: amare cœpit. Noster, quid ageret, nescire Ph. i, 2. 30. 60. 67 Sed ubi est Phædria, judex noster? Ph. v, 8. 66 Sed ecca ipsa egreditur, nostri fundi calamitas Eu. i, 1. 34 Pol tibi dabo illam lepidam, filiam Phanocratæ nostri Hea. v, 5. 17 Senis nostri, Dave, fratrem nostin'? Ph. i, 2. 13 Quid? illa filia amici nostri, quid futurum est? Ph. v, 3. 29 Idcirco huic nostro tradita est provincia Hea. iii, 2. 5 Ut cum narret senex voster nostro, non credat tamen Hea. iv, 3. 34 Quid hoc, quod volo, ut illa nubat nostro? Hea. v, 1. 62 Seni nostro fidei nihil habeo Hea. v, 2. 49 Is nostro Simulo fuit summus Ad. iii, 2. 54 Evenit senibus ambobus simul iter, nostro in Ciliciam Ph. i, 2. 16 Hunc Menedemum nostin', nostrum vicinum? Ego (misi) nostrum una Syrum Hea. i, 2. 6. 17 Crede, et nostrum te esse credito Hea. v, 4. 11 Quid credas jam? aut cui credas? nostrumne Æschinum? Ad. iii, 2. 32 Nostrum amicum noras Simulum? Ad. iii, 4. 19 Huic suum reddas scilicet, ut alamus nostrum He. iv, 4. 48 O noster Chreme! A. v, 2. 5. Ph. iv, 3. 4 Eu noster! laudo Eu. i, 2. 74 O noster Demea! Ad. v, 3. 45. v, 9. 4 O Syre noster, salve! quid fit? O noster! quid fit? quid agitur? Ad. v, 5. 2. 4 Eu, noster! recte Ph. ii, 3. 51 Quid sene erit nostro miserius? Hea. ii, 3. 14 Si ex usu esset nostro hoc matrimonium? He. iv, 1. 33 Quid Bacchidem ab nostro affine exeuntem video? He. v, 3. 9 Ibi agrum de nostro patre colendum habebat Ph. ii, 3. 17 Tum hunc impuratum poterimus nostro modo ulcisci Ph. v, 7. 69 Heus! ne filii quidem nostri hoc resciscant, volo Ph. v, 3. 36 Eccum adest communis corruptela nostrum liberum Ad. v, 3. 7 Hæccine erat ea, quæ nostros fructus minuebat, vilitas? Ph. v, 8. 24 Nostra est, ita si est Hea. iv, 1. 47 Nostra illico it visere ad eam He. i, 2. 113 Sumtus vestros otiumque ut nostra res posset pati He. ii, 1. 28 Quid mea? illa quidem nostra erit Ph. i, 2. 84 Non potest celari nostra diutius jam audacia Ph. i, 4. 4 Nostrane ea culpa est, an judicum? Ph. ii, 1. 45 Nunc nostræ timeo parti A. ii, 5. 8 Si erit adjutrix nostræ industriæ He. Alt. Prol. 24 Illa sese interea commodum huc advorterat in hanc nostram plateam. At nihil ad nostram hanc. Quæ nos, nostramque adolescentiam habent despicatam? Eu. ii, 3. 52. 69. 91 Tun' prospicere, aut judicare, nostram in rem quod sit, potes? He. iv, 1. 34 Eho! puer, curre ad Bacchidem hanc, vicinam nostram He. iv, 4. 98 Nunc cum ego te esse præter nostram opinionem comperi He. v, 1. 36 Fama impulsi nostra, nos amatores colunt Hea. ii, 4. 9 An eo fit, quia in re nostra, aut gaudio sumus præpediti nimio, aut? Hea. iii, 1. 99 Duo talenta pro re nostra ego esse decrevi satis Hea. v, 1. 67 Alienus est ab nostra familia Ad. iii, 2. 28 Nostra causa, scilicet! in nervom potius ibit Ph. iv, 4. 15 Sine nostra cura, maxima sua cura, hæc sola fecit Ph. v, 1. 34 Nostrapte culpa facimus, ut Ph. v, 2. 1 In quo nostræ spes, omnesque opes sitæ erant Ad. iii, 2. 33 Haud similis virgo est virginum nostrarum Eu. ii, 3. 21 Hunc oculis suis nostrarum nunquam quisquam vidit Eu. iv, 4. 11 Quid credas jam? aut cui credas? nostrarum vitam omnium? Ad. iii, 2. 33 Nostras mulieres suspectas fuisse falso nobis, in re ipsa invenimus He. v, 2. 11 Prius-

quam dilapidet nostras triginta minas Ph. v, 7. 4 Sed nostrum est intelligere Hea. iii, 3. 17 Munus nostrum ornato verbis Eu. ii, 1. 8 Hæc te admittere indigna genere nostro! Ad. iii, 3. 55 Nos nostro officio nihil digressos esse Ph. iv, 5. 10 Perpulchra credo dona, haud nostris similia Eu. iii, 2. 15 Bona nostra hæc tibi permitto A. i, 5. 61 Primus sentio mala nostra Ad. iv, 2. 7 Sed quid ista, Æschine, (refert) nostra? Ad. iv, 5. 44 Vereor Pamphilum, ne orata nostra nequeat diutius celare He. iv, 1. 60 Quid istuc (interest) nostra? Ph. v, 3. 17 Quid id nostra? Ph. Nihil Ph. v, 7. 47 Hic de nostris verbis errat videlicet Hea. ii, 3. 22

Notitia. Hæc inter nos nuper notitia admodum est Hea. i, 1. 1

Notus, a, um. Peregrinus est, minus potens, minus notus, minus amicorum hic habens Eu. iv, 6. 22 Notus mihi quidam obviam venit Eu. v, 2. 4 Neque illi benevolens, neque notus, neque cognatus aderat Ph. i, 2. 48 Omnes noti me, atque amici deserunt Eu. ii, 2. 7

Novi. (verb.) Novi rem omnem A. iv, 4. 50 Vidi, novi: scio, quo abducta sit. Ch. Eho, Parmeno mi, nostin'? Pa. Novi Eu. ii, 3. 58. 59 Novi, nempe, opinor, Thaidem Eu. iii, 5. 15 Novi ingenium mulierum Eu. iv, 7. 42 Si quid collibuit, novi te Eu. v, 9. 26 Ego te autem novi, quam esse soleas impotens Hea. ii, 3. 130 Novi ego amantium animum Hea. iii, 3. 9 Novi ego vestra hæc Ad. ii, 1. 11 Age, novi tuum animum Ad. ii, 2. 15 Sed locum novi, ubi sit. Nostin'? De. Novi. Sy. Hac pergito Ad. iv, 2. 33. 38 Ingenium novi tuum liberale Ad. v, 4. 49 Et diligentiam vostram, et benignitatem novi He. ii, 2. 22 At non novi hominis faciem He. iii, 4. 25 Egomet me novi, et peccatum meum Ph. i, 4. 40 Quo magis novi, tanto sæpius Ph. ii, 2. 14 Non enim ducet. An. Novi Ph. iv, 4. 14 Novi æque omnia tecum Ph. v, 8. 43 Aut, si adeo, bidui est aut tridui hæc sollicitudo: nosti? A. ii, 6. 10 Archidemidem novistin'? Eu. ii, 3. 36 Nostin' quæ sit? Eho, Parmeno mi, nostin'? Eu. ii, 3. 57. 59 Requiescere ubi volebat; quasi: nostin'? Eu. iii, 1. 15 Nostin' hanc, quam amat frater? Eu. iii, 5. 15 Hunc Menedemum nostin', nostrum vicinum? Hea. i, 2. 6 Nosti mores mulierum Hea. ii, 2. 10 Patrem novisti, ad has res quam sit perspicax Hea. ii, 3. 129 Habet patrem avidum, vicinum hunc, nostin'? Hea. iii, 2. 16 Quid? nostin' qui sim? Ad. ii, 1. 23 Nostin' porticum? Illic ubi etiam caprificus magna est: nostin'? Ad. iv, 2. 34. 38 Est alius quidam, parasitaster parvolus: nostin'? Ad. v, 2. 5 Fratrem majorem Chremem nostin'? Ph. i, 2. 14 Ne illa illum haud norit A. iv, 4. 33 Neque te quisquam novit, neque scit, qui sies Eu. ii, 3. 82 Vesperascit, et non noverunt viam Hea. ii, 3. 7 Qui? quia te noram A. iii, 2. 22 Noram, et scio A. v, 4. 31 Ne noram quidem Eu. iii, 3. 5 Egon'? Imperatoris virtutem noveram Eu. iv, 7. 8 Neque ego illum noram: neque mihi cognatus fuit Ph. ii, 3. 44 Hic quandam noram, cujus vir uxorem Ph. v, 7. 48 Norasne eum prius? Do. Non Eu. iv, 4. 31 Neque tu illum satis noveras, nec te ille Hea. i, 1. 101 Nostrum amicum noras Simulum, atque æqualem? Ad. iii, 4. 19 Eho! tu sobrinum tuum non noras? Stilphonem, inquam, noveras? Ph. ii, 3. 37. 43 Si illum minus norat Ph. ii, 3. 15 Non norat patrem? Ch. Norat Ph. v, 3. 21. 22 Si, Simo, hunc noris satis, non ita arbitrere A. v, 4. 11 Cum ipsum me noris Eu. iii, 5. 18 Magis, si magis noris, putes Hea. v, 1. 16 At faciam, ut (faciem) noveris He. iii, 4. 25 Unum cognoris, omnes noris Ph. ii, 1. 35 Quasi non noris, tentatum advenis Ph. ii, 3. 41 Qui utramvis recte norit, ambas noverit A. Prol. 10 Vel hoc quis non credat, qui norit te? A. iii, 2. 9 Age, inepte: quasi nunc norimus nos inter nos Ad. ii, 4. 7 Nunquam meis oculis eam, quod nossem, videram He. v, 4. 23 Ni nossem causam, crederem vera hunc loqui Ph. ii, 1. 48 Proinde expiscare, quasi non nosses. De. Nossem? Ph. Ita Ph. ii, 3. 35 Illam me credo haud nosse A. v, 4. 49 Nosse omnia hæc, salus est adolescentulis Eu. v, 4. 18 Ut opinor, has non nosse te, et certo scio Ad. iv, 5. 14

Novicius, a, um. Paucæ, quæ circum illam essent, manent noviciæ puellæ Eu. iii, 5. 34

Novus, a, um. Ego novus maritus fiam! Ad. v, 8. 15 Nullum invenire Prologum potuisset novus Ph. Prol. 15 Nunc gestus mihi, voltusque est capiendus novus Ph. v, 6. 50 Quin novo modo ei faceres contumeliam Ph. v, 7. 79 Quæ veteres factitarunt, si faciunt novi Eu. Prol. 43 Nova nunc religio in te istæc incessit, cedo? A. iv, 3. 15 Nova figura oris

Eu. ii, 3. 25 Nova nupta eadem hæc discet? Ad. iv, 7. 33 Hæc (fabula) cum data est nova. Hec. Prol. 2 Hem! nova res orta est He. iii, 1. 18 Quom stetit olim nova, actoris opera magis stetisse Ph. Prol. 9 Novam esse ostendi, et quæ esset Hea. Prol. 7 Eam nos acturi sumus novam Ad. Prol. 12 Apporto novam Comœdiam Ph. Prol. 25 Nunc hæc plane est pro nova He. Prol. 5 Vetere in nova cœpi uti consuetudine He. Alt. Prol. 29 Novarum qui spectandi faciunt copiam Hea. Prol. 29 Cum dabit alias novas. Nunc novas qui scribunt, nihil parcunt seni Hea. Prol. 34. 43 Novas qui exactas feci, ut inveterascerent. In his, quas primum Cæcilii didici novas. Ut ab eodem alias discerem novas. Mihique ut discere novas expediat. He. Alt. Prol. 4. 6. 11. 49 Hoc novum est aucupium Eu. ii, 2. 16 Novum intervenit vitium, et calamitas He. Prol. 2 Ut ne quid animo sit novum. Horum nihil quicquam accidet animo novum Ph. ii, 1. 15. 20 Num mirum, aut novum est? Ph. v, 6. 8 Quin res, ætas, usus, semper aliquid apportet novi Ad. v, 4. 2 Nihil fecit novi Ph. iii, 1. 11 Mirabar, si tu mihi quicquam afferres novi Ph. iii, 2. 5 Haruspex vetuit aliquid novi negoti incipere Ph. iv, 4. 29 Multa advenienti, ut fit, nova hic, compluria Ph. iv, 3. 6 Fero alia flagitia ad te, ingentia, nova Ad. iv, 7. 4

Nox. Atque hæc una nox Hea. iii, 1. 52 Persuasit nox, amor, vinum, adolescentia Ad. iii, 4. 24 Prius nox oppressisset illic, quam Ad. iv, 1. 9 Quæ consecuta est nox, eam nihilo magis He. i, 2. 62 Misere offendi militem, ejus noctem orantem Hea. ii, 3. 125 Somnum hercle ego hac nocte oculis non vidi meis Hea. iii, 1. 82 Non rediit hac nocte a cœna Æschinus? Ad. i, 1. 1 Cum primo lucu ibo hinc. Mi. Immo de nocte censeo Ad. v, 3. 55 Nocte illa prima virginem non attigit He. i, 2. 61 Memini, ad me nocte prima confugere He. v, 3. 24 Conari manibus, pedibus, noctesque et dies A. iv, 1. 53 Dies noctesque me ames Eu. i, 2. 113 Stertit noctesque et dies Eu. v, 9. 49

Noxa. Hic in noxa est: ille ad defendendam causam adest Ph. ii, 1. 36

Noxia. Unam hanc noxiam mitte Eu. v, 2. 13 Signum est, dominam esse extra noxiam Hea. ii, 3. 57 Quod me accusat nunc vir, sum extra noxiam He. ii, 3. 2 In re incipiunda ad defendendam noxiam Ph. i, 4. 48 Pueri inter sese quam pro levibus noxiis iras gerunt! He. iii, 1. 30

Nubo. Cui? quando nupsit? Ad. iv, 5. 37 Antiphila mea nubet mihi Hea. iv, 3. 13 Quid hoc, quod volo, ut illa nubat nostro? Hea. v, 1. 62 Lex est, ut orbæ, qui sunt genere proxumi, eis nubant Ph. i, 2. 76 Qui aiebant, hodie filiam meam nubere tuo gnato A. iii, 3. 3 Huic leges cogunt nubere hanc Ad. iv, 5. 18 Datorne illa Pamphilo hodie nuptum? A. ii, 1. 1 Pro virgine dari nuptum non potest Ad. iii, 2. 48 Ex quo censes, nisi ex illo, cui data est nuptum? He. iv, 1. 18 Dicat, nos dare eam Phormioni nuptum Ph. iv, 5. 8 Ut potui, nuptum virginem locavi huic adolescenti Ph. v, 1. 25 Et nova nupta eadem hæc discet? Ad. iv, 7. 33 Potius, quam esset cum illo nupta He. iv, 1. 19 Nupta meretrici hostis est He. v, 2. 23 Ut de tali causa nuptæ mulieri se ostenderet He. v, 1. 30 Negabas nuptam posse filiam tuam te pati cum eo He. iv, 1. 23 Aut se esse mecum nuptam He. iv, 4. 34 Egon' illam cum illo ut patiar nuptam unum diem? Ph. ii, 1. 74 Gnatam inveni nuptam cum tuo filio Ph. v, 3. 34

Nudus. Capillus passus, nudus pes, ipsa horrida Ph. i, 2. 56

Nugæ. Næ ista hercle magno jam conatu magnas nugas dixerit! Hea. iv, 1. 8

Nullus, a, um. Liberatus sum hodie, Dave, tua opera. Da. Ac nullus quidem A. ii, 2. 33 Nullus sum! A. iii, 4. 20. Eu. v, 7. 22. He. iii, 1. 39. iv, 4. 31 Memini, tametsi nullus moneas Eu. ii, 1. 10 Si non quæret, nullus dixeris He. i, 2. 4 Nullus es, Geta, nisi Ph. i, 4. 1 Ut nullus locus relinquatur preci Ph. iii, 3. 14 Nullus sum! sepultus sum! Ph. v, 7. 49 Cui æque audisti commodius quicquam evenisse? Sy. Nulli Hea. iv, 3. 7 Nulli lædere os, arridere omnibus Ad. v, 4. 10 Nullum invenire Prologum potuisset novus Ph. Prol. 15 Ut nullo modo introire possem, quin Eu. v, 2. 2 At te id nullo modo puduit facere Hea. v, 4. 19 Sic homo est, perpaucorum hominum. Gn. Immo nullorum arbitror Eu. iii, 1. 19 Nunc per hunc nulla est mora A. iii, 4. 14 Si nulla ægritudo huic gaudio intercesserit A. v, 5. 5 Ut spes nulla reliqua in te siet tibi! Eu. ii, 2. 9 Huc cum advenio, nulla erat Eu. ii, 3. 53 Nulla mihi res posthac potest jam inter-

venire tanta, quæ Hea. iv, 2. 1 Nulla est tam facilis res, quin Hea. iv, 6. 1 Dum nulla alia delectatio, te indulgebant Hea. v, 2. 34 Tum talem, nisi tu, nulla pareret filium Hea. v, 3. 20 Tibi a me nulla orta est injuria Ad. ii, 1. 35 Nunc turba nulla est He. Alt. Prol. 35 Nam vostrarum nulla est, quin He. ii, 1. 42 Nulla sum! He. iv, 1. 6 Huic vero nulla (causa) est. Nulla tibi, Pamphile, hic jam consultatio est He. iv, 4. 4. 28 Nulla est mihi vita expetunda Ph. i, 4. 26 Video exire neminem: matronam nullam A. ii, 2. 27 Ibo, illis dicam, nullam esse in nobis moram Ad. iv, 7. 1 Nullam pol credo mulierem me miseriorem vivere He. iv, 1. 51 Ah! nullam de his rebus culpam commeruit tua He. iv, 4. 9 Qui ob rem nullam misit He. v, 3. 2 Nullam mihi malim, quam istanc uxorem dari Ph. iv, 3. 63 Nullane in re esse homini cuiquam fidem! A. ii, 5. 14 Nulla adeo ex re istuc fit, nisi ex nimio otio Hea. i, 1. 57 Nulla mala re esse expolitam muliebri Hea. ii, 3. 48 Illud rus nulla alia causa tam male odi, nisi quia prope est Ad. iv, 1. 7 Nullum est jam dictum, quod non Eu. Prol. 41 Ceterum de exclusione verbum nullum Eu. i, 2. 8 Nullum hujus simile factum Ad. i, 2. 16 Tam iners, tam nulli consilii sum A. iii, 5. 2 Denique nullum remittis tempus Hea. i, 1. 18 Nullon' ego Chremetis pacto affinitatem effugere potero? A. i, 5. 12 Si nullo alio pacto, fœnore Ph. ii, 1. 71 Ego nullo possum remedio me evolvere ex his turbis, quin Ph. v, 4. 5

Num. Num videntur convenire hæc nuptiis? A. ii, 2. 29 Num illi molestæ quidpiam hæ sunt nuptiæ? Num filio videtur uxorem dare? A. ii, 6. 7. 21 Num immemores discipuli? A. iii, 1. 19 Num veritus? quid retulit? A. iii, 2. 16 Num censes faceret? A. iii, 3. 46 Num cogitat, quid dicat? num facti piget? Num ejus color pudoris signum usquam indicat? A. v, 3. 6. 7 Num ille somniat ea, quæ vigilans voluit? A. v, 6. 7 Num solus ille dona dat? Eu. i, 2. 83 Num quem evocari hinc vis foras? Eu. ii, 2. 62 Num quis hic est? num quis hinc me sequitur? Num parva causa est? Eu. iii, 5. 1. 27 Vise amabo, num sit Eu. iv, 3. 21 Num formidolosus obsecro es; mi homo? Eu. iv, 6. 18 Num meam sævitiam veritus? Eu. v, 2. 15 Num me fefellit, hosce id struere? Hea. iii, 2. 3 Num ego insto? Hea. iv, 4. 16 Num datum mihi est? num jussi? num illi oppignerare filiam meam potuit? Hea. iv, 5. 45. 46 Num tibi videtur esse apud sese? He. iv, 4. 85 Num ego istuc nego? Ph. iii, 2. 39 Num tu intelligis, hic quid narret? Ph. Num tu? Num mirum, aut novum est? Ph. v, 6. 6. 8

Numero. Nam, ut numerabatur forte argentum, intervenit Ad. iii, 3. 52

Numerus. Conveniet numerus, quantum debui Ph. i, 2. 3 Nisi si me in illo credidisti esse hominum numero, qui Ad. iv, 3. 3

Nummus. Mille nummum poscit Hea. iii, 3. 45 Erat ei de ratiuncula jam pridem apud me reliquom pauxillulum nummorum Ph. i, 1. 4

Numnam. Hem! numnam perimus? A. iii, 4. 12 Eho! numnam hic relictus custos, ne? Eu. ii, 2. 55 Numnam ego peril? Eu. v, 5. 5 Perii! numnam hæc audivit? Hea. iii, 2. 6 Hem! numnam illa, quæso, parturit? Ad. iii, 4. 42

Numquid. Numquidnam. Quid, Crito? numquid meministi? A. v, 4. 40 Numquid vis aliud? Eu. i, 2. 111 Numquid aliud imperas? Eu. ii, 1. 7 Credo: at numquid aliud? Eu. ii, 2. 41 Rogo, numquid velit? Eu. ii, 3. 49 Numquid me aliud vis? Eu. ii, 3. 71. Ph. i, 2. 101 Numquid habes, quod contemnas? Eu. iii, 2. 22 Numquid est aliud mali damnive reliquom? Eu. v, 6. 24 Numquid, Gnatho, dubitas, quin? Eu. v, 9. 13 Numquid vis, quin abeam? Ad. ii, 2. 39 Numquid vis? Ad. iii, 3. 78. He. ii, 2. 30 Numquid circumspexti? aut numquid tute prospexti tibi? Ad. iv, 5. 55 Dic mihi, harum rerum numquid dixti jam patri? He. v, 4. 24 Numquid nos vis? Ph. ii, 4. 18 Numquid patri subolet? Ph. iii, 1. 10 Numquid hic confecit? Ph. iii, 2. 24 Numquid est, quod opera mea vobis opus sit? Ph. iii, 3. 31 Numquidnam amplius tibi cum illa fuit? A. ii, 1. 25 Numquidnam quod nolis, vides? Eu. ii, 2. 41 Numquidnam de gnato meo audisti? Hea. iii, 1. 20 Numquidnam effert? occidi! nihil video Ad. ii, 4. 1 Eho! numquidnam accusat virum? He. ii, 2. 25

Nunc. Sine nunc meo me vivere interea modo. Ut consumat nunc, cum nihil obsint doli. Eamus jam nunc intro A. i, 1. 126. 133. 144 Sed nunc ea me exquirere iniqui patris est A. i, 2. 15 Etiam nunc mihi scripta illa dicta sunt in animo Chrysidis de Glycerio A. i, 5. 47 Ubi quæram? aut quo nunc primum

intendam? A. ii, 2. 6 I nunc jam intro A. ii, 5. 13. Eu. iv, 4. 48. Ad. ii, 1. 14 Nunc primum fac, istæc ut lavet. Mox deferent puerum huc ante ostium: id ego jam nunc tibi renuntio, Here, futurum. Nunc, postquam videt nuptias domi apparari, missa est ancilla illico A. iii, 2. 3. 28. 33 Alium esse censes nunc me, atque olim cum dabam? A. iii, 3. 13 Potes nunc, dum animus irritatus est A. iii, 4. 18 Posthac incolumem sat scio fore me, nunc si hoc devito malum. Quid ego nunc dicam patri? negabon' velle me, modo qui sum pollicitus, ducere? A. iii, 5. 5. 6 Ut beneficium verbis initum dudum, nunc re comprobes A. v, 1. 5 Animo nunc jam otioso esse impero A. v, 2. 1 Post illa nunc primum audio, quid illo sit factum A. v, 4. 33 Idem Menandri Phasma nunc nuper dedit. Habeo alia multa, quæ, nunc condonabitur, quæ proferentur post, si Eu. Prol. 9. 17 Non eam? ne nunc quidem, cum arcessor ultro? Nunc ego et illam scelestam esse, et me miserum, sentio Eu. i, 1. 1. 25 Omnia hæc nunc verba huc redeunt denique Eu. i, 2. 78 His mensibus non vidisse proximis, nisi nunc, cum. Nunc jam orna me Eu. ii, 3. 41. 85 Nunc est profecto, interfici cum perpeti me possum Eu. iii, 5. 3 Etiam nunc non credis, indignis nos esse irrisas modis? Eu. iv, 4. 43 Numquid dubitas, quin ego nunc perpetuo perierim? Eu. v, 9. 13 Nunc habeam, nec ne, incertum est. Nunc, si commodum est, Dionysia hic sunt hodie; apud me sis volo Hea. i, 1. 43. 109 Ex sua libidine moderantur, nunc quæ est, non quæ olim fuit Hea. ii, 1. 4 Vah! nunc demum intelligo. Scio; apud patrem: at nunc interim Hea. ii, 3. 12. 136 Ita non ut olim, sed uti nunc, sane bona Hea. iii, 2. 13 Abi jam nunc intro Hea. iv, 1. 5 Quid, si hoc nunc sic incipiam? Hea. iv, 2. 9 Nunc filia postquam est inventa vera Hea. v, 2. 35 Sineres nunc facere, dum per ætatem licet Ad. i, 2. 28 Otiose nunc jam illico hic consiste Ad. ii, 1. 2 Nunc demum venis? Aut hic nunc manere tam diu, aut tum persequi Ad. ii, 2. 25. 27 Vah! vivere etiam nunc libet Ad. iii, 3. 91 Nunc cum maxime operis aliquid facere credo. Nunc ubi me illic non videbit, jam huc recurret, sat scio Ad. iv, 1. 2. 10 Jam nunc hæc tria primum addidi Ad. v, 5. 3 Quod faciundum fortasse sit post, idem hoc nunc si feceris He. iv, 3. 3 Etiamsi dudum fuerat ambiguum hoc mihi: nunc non est. Ah! jamdudum dixi, idemque nunc dico He. iv, 4. 27. 100 Ita nunc imparatum subito tanta te impendent mala Ph. i, 4. 2 Unde ego nunc tam subito huic argentum inveniam miser? Ph. iii, 3. 1 Audi nunc contra jam Ph. iv, 4. 19 Etiam nunc credis, te ignorarier? Ph. v, 7. 38 sæpissime alibi

Nunccine. Hem! nunccine demum! A. iv, 1. 60

Nuncubi. Nuncubi meam benignitatem sensisti in te claudier? Eu. i, 2. 83

Nunquam. Advorsus nemini: nunquam præponens se illis A. i, 1. 38 Nunquam cuiquam nostrum verbum fecit A. i, 2. 7 Nunquam faciam. Da. Ne nega A. ii, 3. 10 Nunquam hodie tecum commutaturum patrem unum esse verbum, si A. ii, 4. 7 Vide! nunquam istuc quivi ego intelligere A. iii, 4. 10 Inultum nunquam id auferet A. iii, 5. 4 Nunquam destitit instare, ut dicerem A. iv, 1. 36 Per omnes tibi adjuro Deos, nunquam eam me deserturum A. iv, 2. 11 Si id scissem, nunquam huc tetulissem pedem A. iv, 5. 13 Itane attemperate venit hodie, ut veniret antehac nunquam? A. v, 4. 14 Nunquam vidi melius consilium dari. Nunquam defugiam auctoritatem Eu. ii, 3. 84. 98 Numquid tibi dixi? Gn. Nunquam: sed narra, obsecro: plus millies audivi Eu. iii, 1. 31 Hunc oculis suis nostrarum nunquam quisquam vidit Eu. iv, 4. 11 Nunquam accedo, quin abs te abeam doctior Eu. iv, 7. 21 Nunc minatur porro, sese id, quod mœchis solet: quod ego nunquam vidi fieri Eu. v, 5. 16 Nunquam ædepol quicquam jam diu mihi evenit Nunquam, pol, hominem stultiorem vidi Eu. v, 7. 1. 8 Nunc ego nunquam videram etiam Eu. v, 8. 6 Nunquam etiam fui usquam, quin Eu. v, 9. 62 Si nunquam avare pretium statui arti meæ Hea. Prol. 48 Nunquam tam mane egredior, quin. Tu illum, nunquam ostendisti, quanti penderes. Hæc nunquam evenissent tibi Hea. i, 1. 15. 103. 105 Nam nescias, ejus sit potestas, posthac, an nunquam tibi Hea. ii, 3. 105 Ut nunquam amori vestro incidere possit calamitas Hea. ii, 4. 15 Satrapes si siet amator, nunquam sufferre ejus sumtus queat Hea. iii, 1. 44 Nunquam commodius unquam herum audivi loqui Hea. iii, 2. 48 Uxorem nunquam habui Ad. i, 1. 19 Homine imperito nunquam quicquam injustius Ad. i, 2. 18 Nunquam, dum ego adero, hic te tan-

get Ad. ii, 1. 3 Nunquam rem facies Ego nunquam adeo astutus fui, quin Ad. ii, 2. 12. 13 Nunquam ita magnifice quicquam dicam, quin Ad. ii, 3. 4 Jam nunc times, quasi nunquam affueris, nunquam tute pepereris? Nunquam unum intermittit diem, quin semper veniat Ad. iii, 1. 3. 6 Qui sine hac jurabat se unum nunquam victurum diem Ad. iii, 2. 34 Nunquam dicet carnufex Ad. iii, 3. 9 Nihilne in mentem? Ct. Nunquam quicquam Ad. iv, 1. 12 Nunquam hercle hodie ego istuc committam tibi. Scio, ubi sit: verum hodie nunquam monstrabo Ad. iv, 2. 12. 31 Nunquam te aliter, atque es, in animum induxi meum Ad. iv, 3. 6 Hoc nunquam mihi ipse voluit credere Ad. iv, 5. 6 Nunquam ita quisquam bene subducta ratione ad vitam fuit, quin Ad. v, 4. 1 Quam mihi per silentium nunquam agere licitum est He. Alt. Prol. 22 Nunquam illa viva ducturum uxorem domum He. i, 1. 5 Quod ego nunquam credidi fore Nunquam dices tam commode, ut. Neque lites ullæ inter eas, postulatio nunquam He. i, 2. 23. 33. 106 Nunquam secus habui illam, ac si He ii, 3. 5 Tamen nunquam ausus sum recusare eam. Tot meas injurias! quæ nunquam in ullo patefecit loco He. iii, 1. 16. 23 O fortuna, ut nunquam perpetuo es bona! He. iii, 3. 46 Qui nunquam es ingressus mare He. iii, 4. 5 Ille reviviscet jam nunquam. Quæ nunquam quicquam erga me commerita est He. iii, 5. 15. 36 Nunquam animum quæsti gratia ad malas adducam partes He. v, 3. 38 Nunquam ante hunc diem meis oculis eam, quod nossem, videram He. v, 4. 23 Nunquam æque, inquit, ac modo Nunquam faceret Ph. i, 2. 43. 71 Nunquam tam graves ob hanc inimicitias caperem. Contumelias nunquam cessavit dicere hodie Ph. ii, 3. 22. 30 Hoc temere nunquam amittam ego a me, quin Ph. iv, 5. 2 Nunquam tu odio tuo me vinces Ph. v, 6. 9

Nunquamne. Perii! nunquamne etiam me illam vidisse? Eu. ii, 3. 68 Nunquamne hodie concedes mihi, neque intelliges? Ph. v, 3. 22

Nuntio. Voluptatem magnam nuntias Hea. i, 2. 10 Bene, ita me Di ament! nuntias: et gaudeo He. iv, 4. 20 Qui hæc libenter nuntiant He. iii, 5. 19 Cliniæ, quæ dixi, nuntiastin'? Ubi desponsam nuntiasti filio Hea. v, 1. 11. 18 Illa si jam laverit, mihi nuntia Hea. iv, 1. 5 Abi, Parmeno, intro; ac me venisse, nuntia He. iii, 1. 34 Tu, Geta, abi præ, nuntia hanc venturam Ph. v, 2. 12 Ut diligenter nunties patri Eu. ii, 3. 47 Timeo, ne aliud credam, atque aliud nunties He. v, 4. 4 Timeo, miser, quam hic nunc mihi nuntiet rem Ph. i, 2. 26 Eaque hoc te mihi nuntiare jussit He. v, 4. 7 Una illarum præcucurrit, nuntians, me venisse He. iii, 3. 11 Ad vos venio nuntiatum, paratum me esse Ph. v, 7. 13

Nuntius. Nuntium apporto tibi Hea. iii, 1. 18 Illam simul cum nuntio tibi hic affuturam hodie scio Hea. i, 2. 2 Egon' te pro hoc nuntio quid donem? quid? nescio. Neque in nuntio, tibi boni quid sit, scio He. v, 4. 9. 11 Nescio, quod magnum hoc nuntio expecto malum Ph. i, 4. 16

Nuper. Idem Menandri Phasma nunc nuper dedit Eu. Prol. 9 Mater mea illic mortua est nuper Eu. i, 2. 51 Qui nuper fecit servo currenti in via decesse populum Hea. Prol. 31 Hæc inter nos nuper notitia admodum est Hea. i, 1. 1 Inveni nuper quandam Hea. iii, 3. 36 Postremo, nuper dixit velle uxorem ducere Ad. i, 2. 70

Nuptiæ. Non sunt veræ nuptiæ A. i, 1. 20 Quia olim in hunc (diem) sunt constitutæ nuptiæ A. i, 5. 34 Aut tibi nuptiæ hæ sunt cordi A. ii, 1. 28 Nuptiæ mihi De improviso nuptiæ A. ii, 2. 11. 23 Num illi molestæ quidpiam hæ sunt nuptiæ? A. ii, 6. 7 Hoc nisi fit, nihil moventur nuptiæ A. iii, 2. 36 Ut nuptiæ fuerant futuræ, fiant A. iii, 3. 10 Non fuerant nuptiæ futuræ A. iii, 4. 8 Hæ nuptiæ non apparabantur mihi A. iv, 1. 32 Quo minus hæ fierent nuptiæ A. iv, 2. 17 Magis instare, ut hodie conficerentur nuptiæ Hea. v, 1. 22 Res composita est, fiunt nuptiæ Ad. iv, 7. 17 Firmæ hæ vereor ut sint nuptiæ. Quid adhuc habent infirmitatis nuptiæ? He. i, 2. 26. 101 Nuptiarum solicitudo A. i, 5. 26 Nuptiarum gratia hæc sunt ficta A. v, 1. 17 Spem isto pacto rursum nuptiarum omnem eripis Hea. iv, 3. 25 Hic nuptiis dictus est dies A. i, 1. 75 Credo, impetrabo, ut aliquot saltem nuptiis prodat dies A. ii, 1. 13 Num videntur convenire hæc nuptiis? A. ii, 2. 29 Meretricios amores nuptiis conglutinas? A. v, 4. 10 Nihil est magis meis nuptiis advorsum Hea. iv, 3. 21 Ne moræ meis nuptiis egomet siem Ad. iv, 5. 78 Incommode mihi nuptiis evo-

uit He. v, 3. 40 Spatium quidem apparandis nuptiis dabitur paululum Ph. iv, 4. 21 Ut per falsas nuptias vera objurgandi causa fit Has bene ut assimules nuptias A. i, 1. 130. 141 Ubi nuptias futuras esse audivit. Ne esset spatium cogitandi ad disturbandas nuptias A. i, 2. 2. 11 Nuptias effugere ego istas malo, quam A. ii, 1. 32 Si jam audierit sibi paratas nuptias A. ii, 2. 4 Priusquam tuum, ut sese habeat, animum ad nuptias perspexerit A. ii, 3. 4 Postquam videt nuptias domi apparari Tu idem has nuptias perge facere, ita, ut facis Quid alias malim, quam hodie has fieri nuptias? A. iii, 2. 34. 41. 49 Is mihi suadet, nuptias ut maturem A. iii, 3. 45 Quoniam solus mihi effecisti has nuptias In nuptias conjeci herilem filium A. iii, 4. 16. 23 Qui me hodie conjecisti in nuptias A. iii, 5. 14 Si omnes hunc conjectum in nuptias inimici vellent Ex unis geminas mihi conficies nuptias A. iv, 1. 44. 51 Nuptias quod mihi apparari sensit Quantum huic promoveo nuptias A. iv, 2. 7. 28 Quæ opus fuere ad nuptias gnatæ, paravi Recte ego semper fugi has nuptias A. iv, 4. 1. 27 Filiam ut darem in seditionem, atque incertas nuptias A. v, 1. 11 Argentum dabitur ei ad nuptias Hea. iv, 5. 29 Gaudere adeo cœpit, quasi qui cupiunt nuptias Hea. v, 1. 12 Dum nimis sanctas nuptias student facere Ad. v, 7. 1 Seque sperasse, eas tolerare posse nuptias He. i, 2. 72 Bonas, me absente, hic confecistis nuptias! Ph. ii, 1. 28 Opus est sumtu ad nuptias Ph. iv, 3. 61 Cum scirem infirmas nuptias hasce esse Ph. v, 1. 6 Si sensero hodie quicquam in his te nuptiis fallaciæ conari A. i, 2. 25 Quantum intellexi modo senis sententiam de nuptiis Ne quam faciam in nuptiis fallaciam A. i, 3. 2. 7 Verbum unum cave de nuptiis A. i, 5. 65 Ut, quid ageret de nuptiis, scirem A. ii, 5. 2 Hiccine me si imparatum in veris nuptiis adortus esset A. iii, 1. 20 Itane attemperate venit hodie in ipsis nuptiis, ut? A. v, 4. 13 Hilarum ac lubentem fac te in gnati nuptiis Ad. iv, 7. 38 Donec jam in ipsis nuptiis He. i, 2. 51 Abhorrere animum huic video a nuptiis He. iv, 4. 92 Ut quisquam amator nuptiis lætetur He. v, 3. 37 Qui me, et se hisce impedivit nuptiis! Ph. ii, 4. 2 Ex nuptiis tuis si nihil nanciscor mali Ph. iii, 3. 10

Nurus. Uno animo omnes socrus oderunt nurus He. ii, 1. 4

Nusquam. Circumspicio: nusquam A. ii, 2. 20 Nusquam est: væ miseræ mihi! A. iv, 4. 4 Tu profectus alio fueras. Pa. Nusquam Eu. ii, 2. 50 Homo ipse nusquam est Eu. iii, 4. 5 Ille bonus vir nusquam apparet Eu. iv, 3. 18 Hinc sciri potuit, aut nusquam alibi Hea. ii, 3. 38 Nusquam (fero) pedem. Nusquam abeo Ad. ii, 2. 19. 38 Si quid rogabit, nusquam tu me: audistin'? Ad. iv, 1. 23 Fratrem nusquam invenio gentium Ad. iv, 2. 1 Ut te vivat nusquam quisquam blandior He. v, 4. 21 Quia nusquam in sanum scripsit adolescentulum Ph. Prol. 6

Nutrix. Jamne ostendisti signa nutrici? Eu. v, 3. 5 Ego eo ad Sophronam nutricem, ut Eu. iv, 7. 38 Nutricem arcessitum iit Eu. v, 2. 53 Aliquam puero nutricem para He. iv, 4. 104 Puero nutricem adduxit He. v, 2. 4 Meæ nutricem gnatæ video Ph. v, 1. 9 Move vero ocius te, nutrix Eu. v, 3. 4 At ut satis contemplata modo sis, mea nutrix Hea. iv, 1. 4 Obsecro, mea nutrix, quid nunc fiet? Ad. iii, 1. 1

O.

O. O lepidum patrem! A. v, 4. 45 O faciem pulchram! Eu. ii, 3. 5 O facinus indignum! Ad. ii, 1. 19. He. iii, 3. 16 O scelera! o genera sacrilega! o hominem impurum! Ad. iii, 2. 6 O audaciam! Ph. ii, 3. 13 O factum bene! A. i, 1. 78. v, 6. 5. Eu. iv, 4. 7 O Jupiter! Hea. iv, 1. 17 O Ctesipho! Ct. O Syre! Ad. ii, 3. 7 O cœlum! o terra! o maria Neptuni! Ad. v, 3. 4 O Syre noster, salve! O noster! quid fit? quid agitur? Ad. v, 5. 2. 4 O mi gnate! He. iii, 2. 17 O Bacchis! o mea Bacchis! He. v, 4. 16 O vir fortis, atque amicus! Ph. ii, 2. 10 O fortuna! O fors fortuna Ph. v, 6. 1 passim alibi

Ob. Pretium ob stultitiam fero A. iii, 5. 4 Ob hæc facta abs te spernor Eu. i, 2. 91 Carens patria ob meas injurias Hea. i, 1. 85 Quodnam ob facinus? An tu ob peccatum hoc esse iratum putas? Hea. v, 2. 3. 37 Ob malefacta hæc Ad. ii, 1. 45 Ob eam rem Ad. v, 6. 7 Quodnam ob factum? Ad. v, 9. 4 Ob eam rem? De. Ob eam. Si ob eam rem vobis vita mea invisa est, quia Ad. v, 9. 20. 32 Ob eam rem noluit iterum referre, ut He. Prol. 6 Puerumque ob eam rem clam voluit extinguere He. v,

1. 22 Sin autem est ob eam rem iratus gnatus, quod. Ob eam rem vis ergo intro eam? He. v, 2. 14. 21 Qui ob rem nullam misit He. v, 3. 2 Nunquam tam graves ob hanc inimicitias caperem Ph. ii, 3. 23 Non pudet vanitatis? Do. Minime, dum ob rem Ph. iii, 2. 41 Ager oppositus est pignori, ob decem minas, inquit: ædiculæ item sunt ob decem alias Ph. iv, 3. 57. 58 alibi

Obdo. Pessulum ostio obdo Eu. iii, 5. 55 Anus foribus obdit pessulum Hea. ii, 3. 37

Obeo. Is obiit mortem A. i, 3. 18 Ea (anus) obiit mortem Hea. ii, 3. 30 Ea mortem obiit: e medio abiit Ph. v, 8. 30

Obfirmo. Age quæso, ne tam obfirmate, Chreme Hea. v, 5. 8 Censen' posse me obfirmare, et perpeti? Eu. ii, 1. 11 Certum obfirmare est viam me, quam decrevi persequi He. iii, 5. 4

Obgannio. Habet hæc, ei quod, dum vivat, usque ad aurem obganniat Ph. v, 8. 41

Objicio. Ut hanc lætitiam primus ei objicerem domi Hea. i, 2. 12 Quibus est alicunde aliquis objectus labos He. iii, 1. 6 Argentum est ultro objectum Ph. v, 2. 4 Hoccine de improviso mali mihi objici tantum? Ad. iv, 4. 1 Hoc esse mihi objectum malum! Ph. iii, 2. 18

Obitus. Ut voluptati obitus, sermo, adventus tuus semper siet He. v, 4. 19

Objurgo. Quo ore illum objurgabis? Ph. v, 8. 58 Nam si illum objurges, vitæ qui auxilium tulit A. i, 1. 115 Quis igitur relictus est objurgandi locus? Ut per falsas nuptias vera objurgandi causa sit A. i, 1. 127. 131 Nec satis ad objurgandum causæ. Ne hæc quidem satis vehemens causa ad objurgandum A. i, 1. 111. 123

Oblecto. In eo me oblecto Ad. i, 1. 24 Minime equidem me oblectavi He. i, 2. 10 Ubi te oblectasti tam diu? He. i, 2. 9 Tu cum illa te intus oblecta interim Ad. ii, 4. 20 Me speres: me te oblectes Eu. i, 2. 115 Habebis, quæ tuam senectutem oblectet. De. Te oblectet! Ph. ii, 3. 87. 88

Obliviscor. Nescio quid tibi sum oblitus hodie, ac volui, dicere A. v, 1. 22 Ita prorsum oblitus sum mei Eu. ii, 3. 14 Jamne oblitus es? Hea. iv, 8. 7

Obmutesco. Obmutui A. i, 5. 22 Obmutuit A. ii, 5. 10

Obnixe. Quem ego credo manibus pedibusque obnixe omnia facturum A. i, 1. 134

Obnoxius. Uxori obnoxius sum He. iii, 1. 22

Obnuntio. Primus porro obnuntio Ad. iv, 2. 8

Obolus. Olera et pisciculos minutos ferre obolo in cœnam seni A. ii, 2. 32

Oborior. Tanta hæc lætitia oborta est Hea. iv, 8. 2

Obsaturor. Ut istam rem video, istius obsaturabere Hea. iv, 8. 29

Obscurus, a, um. Quorum æmulari exoptat negligentiam potius, quam istorum obscuram diligentiam A. Prol. 21

Obsecro. Di, date facultatem, obsecro, huic pariundi A. i, 4. 5 Te per amorem obsecro, ut ne ducas A. ii, 1. 26 Obsecro te A. ii, 2. 14. Ph. ii, 2. 5 Juno Lucina, fer opem! serva me, obsecro! A. iii, 1. 15. Ad. iii, 4. 41 Quid istuc obsecro, est? A. iv, 3. 6. Ad. iv, 4. 12 Obsecro, lumine? A. iv, 3. 10 Cur tu, obsecro, hic me solam? Au! obsecro; an non civis est? Audistin'? obsecro A. iv, 4. 3. 42. 46 Obsecro, quem video? A. iv, 5. 5 Audi, obsecro A. v, 2. 20. Ph. iii, 2. 1 Hoc modo te obsecro, ut ne credas A. v, 3. 28 Jube solvi, obsecro A. v, 4. 52 Ne crucia te, obsecro, anime mi Eu. i, 2. 15 Illumne, obsecro, inhonestum hominem? Obsecro hercle, Parmeno, fac ut potiar Eu. ii, 3. 64. 70 Sed narra, obsecro. Tuumne, obsecro te, hoc dictum erat? Eu. iii, 1. 31. 38 Ego te obsecro hercle ut audias Eu. iii, 5. 14 Au obsecro mea Pythias. Obsecro, tam infandum facinus, ne audivi quidem Eu. iv, 3. 14. 22 Prodi, male conciliate. Do. Obsecro. Videam? obsecro quem? An tu hunc credidisti esse, obsecro, ad nos deductum? Tace obsecro. Obsecro te vero, Phædria Eu. iv, 4. 2. 9. 12. 18. 48 Num formidulosus, obsecro, es, mi homo? Eu. iv, 6. 18 Quid is, obsecro, ad nos? Hera mea tace; tace obsecro Eu. v, 1. 10. 18 Te mihi patronam capio, Thais; te obsecro. Quam tu rem actura, obsecro es? Au! tace obsecro. Obsecro, abeamus intro Eu. v, 2. 48. 57. 60. 66 Hem, obsecro an is est? Eu. v, 5. 21 Sed ubi obsecro is est? Eu. v, 7. 5 O Jupiter! serva, obsecro, hæc nobis bona. Obsecro, Gnatho, in te spes est. Obsecro te, quid agimus? Eu. v, 9. 19. 24. 58 Quid est, obsecro? Syre mi, obsecro, ne. Perge, obsecro te, et cave, ne. Hujusmodi, obsecro, aliquid repperi Hea. ii, 3. 26. 50. 61. 98 Ah! retine me, obsecro Hea. ii, 4. 23 Ea-

pus: duc me ad eum, obsecro Hea. iii, 1. 22 Nunc hoc te obsecro Hea. iv, 1. 21 O mi Syre, audistin', obsecro? Hea. iv, 3. 6 Au! obsecro te, istuc inimicis siet Hea. v, 3. 18 Obsecro, ejus ut memineris. Obsecro, mi gnate, ne. Miseram me! hoccine quæsisti, obsecro? Hea. v, 4. 2. 5. 6 Mi vir, te obsecro, ne facias. Cl. Pater, obsecro, ut mihi ignoscas Hea. v, 5. 4. 5 Obsecro! populares, ferte misero auxilium! Ad. ii, 1. 1 Obsecro hercle, hominem absolvitote: ne, si Ad. ii, 4. 17 Obsecro, mea nutrix, quid nunc fiet? Ad. iii, 1. 1 Propius, obsecro accedamus, Sostrata. Eloquere ergo, obsecro te, quid sit Ad. iii, 2. 11. 27 Syre, obsecro, vide, ne Ad. iv, 2. 11 Miletum usque? obsecro! Non. Æs. Obsecro! non? Pater, obsecro, ausculta. Pater, obsecro! non ludis tu nunc me? Ad. iv, 5. 21. 27. 45. 62 Tace, obsecro, mea gnata He. iii, 1. 38 Ex quo censes, nisi ex illo, cui data est nuptum, obsecro? He. iv, 1. 12 Sine me, obsecro, hoc effugere. Obsecro, mi Pamphile; non? He. iv, 2. 24. 26 Quid exanimatus es, obsecro? He. v, 3. 27 Cedo, quid portas, obsecro? Obsecro: quid si assimulo? Ph. i, 4. 20. 32 Loquere, obsecro! Ph. iii, 1. 9 Quære, obsecro, ne Ph. iii, 3. 20 Di, obsecro vos! estne hic Stilpho? Quid? non, obsecro, es? Ph. v, 1. 13. 16 Au! obsecro, cave, ne Ph. v, 1. 27. v, 3. 20 Obsecro, ne facias Ph. v, 7. 51 Quid istuc turbæ est, obsecro? Quid ego, obsecro, huic credam? Ph. v, 8. 1. 7 Obsecrat, sibi ut ejus faciat copiam Ph. i, 2. 62 Per eam te obsecramus ambæ, uti He. iii, 3. 27 Hanc fidem sibi, me obsecravit, ut darem A. ii, 3. 28 Ah, ne me obsecra A. iii, 3. 11 Redeam? non, si me obsecret Eu. i, 1. 4 Ibi homo cœpit me obsecrare, ut Eu. ii, 2. 30 Sæpe obsecrans me, ut veniam Hea. iv, 4. 3 Venit ipsus ultro, lacrumans, orans, obsecrans Ad. iii, 4. 26 Ita obsecraturum, ut liceret sibi hanc uxorem ducere Ad. iii, 2. 36

Obsecundo. Obsecundato in loco Hea. iv, 6. 22 Obsecundare in loco Ad. v, 9. 27

Obsequium. Hoc tempore obsequium amicos, veritas odium parit A. i, 1. 41

Obsequor. Quia non justa, injusta prorsus omnia, omnino obsequor Ad. v, 9. 33 Patri quomodo obsequare Hea. v, 4. 17 Dum huic obsequare Ad. ii, 2. 16 Mihi ut incommodet, quam ut obsequatur gnato A. i, 1. 136 Pudorin', anne amori obsequeretur magis He. i, 2. 47 Eorum obsequi studiis A. i, 1. 37 Dum studeo obsequi tibi A. v, 1. 2 Nos senes est æquom senibus obsequi Hea. iii, 1. 10 Nostrum est, ubicumque opus sit, obsequi Hea. iii, 3. 17 Aut te amare cogitat, aut animo obsequi Ad. i, 1, 8 Me parenti potius, quam amori obsequi oportet He. iii, 4. 24 Cœpi iis omnia facere, obsequi quæ vellent Ph. i, 2. 29 Si id fit dando, atque obsequendo Ad. v, 4. 26 Et meo patri minus obsequens Hea. ii, 3. 18 Homo voluptati obsequens fuit, dum vixit He. iii, 5. 9 Ingenio te esse leni puto, et illum obsequentem Hea. i, 1. 100 Etsi meis me omnibus scio esse apprime obsequentem He. ii, 2. 5 Quæ tum, obsecutus mihi, fecisti, ut decuerat. Cui tu obsecutus, facis huic injuriam He. iv, 4. 66. 68

Obsero. Tu abi, atque obsera ostium intus Eu. iv, 6. 25

Observo. Observabam mane illorum servulos A. i, 1. 56 Observes filium, quid agat A. i, 1. 142 Herus me jussit Pamphilum hodie observare, ut A. ii, 5. 2 Poëta sensit, scripturam suam ab iniquis observari Ad. Prol. 2

Obsideo. Nunc vero domi certum obsidere est usque, donec redierit Ad. iv, 6. 6

Obsitus, a, um. Video sentum, pannis annisque obsitum Eu. ii, 2. 5 Una ancillula erat, pannis obsita, neglecta, immunda illuvie Hea. ii, 3. 53

Obstetrix. Obstetricem arcesso A. i, 5. 64 Missa est ancillula illico obstetricem arcessitum ad eam A. iii, 2. 35 Nec quem ad obstetricem mittam Ad. iii, 1, 5 Obstetricem arcesse Ad. iii, 2. 56 Ut hinc forte ea ad obstetricem erat missa. Eone obstetricem arcessat? Ad. iv, 4. 8. 10

Obstinate. Itane obstinate operam dat, ut me a Glycerio miserum abstrahat? A. i, 5. 8

Obsto. Si obsto: hem! desino Ad. i, 2. 57 Quid obstat, cur non veræ (nuptiæ) fiant? A. i, 1. 76 Neque tibi obstat, quod quidam facit Eu. iii, 2. 39 Paulum negotî mihi obstat Hea. iii, 1. 92 Ne mea præsentia obstet, neu causa ulla restet reliqua. Ut ne cui meæ longinquitas ætatis obstet He. iv, 2. 11. 20 Ne nomen mihi quæstus obstet apud te He. v, 1. 8 Egone hujus memoriam patiar meæ voluptati obstare A. v, 4. 41

Obstupefacio. Ita eum tum timidum

Ibi obstupefecit pudor Ph. ii, 1. 54
Obstupesco. Obstupui A. i, 5. 21 Animus timore obstupuit (obstipuit) Ad. iv, 4. 3
Obsum. Profuit. La. Immo obfuit He. iii, 5. 13 Melius, pejus; prosit, obsit Hea. iv, 1. 30 Ut consumat nunc, cum nihil obsint doli A. i, 1. 133 Quæ ista est pravitas, quod peccavi ego, id obesse huic? Hea. v, 2. 21
Obtempero. Mihi jam minus, minusque obtemperat Hea. iii, 3. 33 Nec gnatus, neque hic mihi quicquam obtemperant He. iii, 5. 62 Ubi, si quid bene præcipias, nemo obtemperet? Ad. iii, 3. 80 Tu Deos comprecare: tibi eos, certo scio, obtemperaturos magis Ad. iv, 5. 71
Obtestor. Per hujus solitudinem te obtestor, ne A. i, 5. 56
Obticeo. Virgo lacrumans obticet Eu. v, 1. 4 Quid obticuisti? Hea. v, 1. 65 Hem! quid nunc obticuisti? Ph. v, 8. 2
Obtineo. Pol, Crito, antiquum obtines A. iv, 5. 22 Antiquam adeo tuam venustatem obtines. Morem antiquom, atque ingenium obtines He. v, 4. 18. 20 Eandem illam rationem antiquam obtine. Gloriam tu istam obtine Ad. v, 3. 26. 28
Obtingit. Quia præter spem, atque incredibile hoc mihi obtigit Ph. ii, 1. 9 Itaque obtingant ex te, quæ exopto, mihi, ut He. iv, 2. 3 Nescis, quid mihi obtigerit. Da. Certe: sed quid mihi obtigerit, scio A. v, 6. 2 Quid gnato obtigerit, me absente, audistin'? Ph. iv, 1. 11 Hoc confiteor, jure mihi obtigisse A. iii, 5. 2 Istuc tibi ex sententia tua obtigisse lætor Hea. iv, 3. 5 Lætus sum, fratri obtigisse, quod volt Ph. v, 4. 1
Obtrudo. Nunquam ausus sum recusare eam, quam mihi obtrudit pater He. iii, 1. 16 Ea quoniam nemini obtrudi potest, itur ad me A. i, 5. 15
Obtundo. Obtundis, tametsi intelligo A. ii, 2. 11 Obtundis. An. Haud longum est id, quod orat Ph. iii, 2. 30 Ah! ausculta: ne me obtundas de hac re sæpius Ad. i, 2. 33 Quoquo eam, rogitando obtundat, enecet Eu. iii, 5. 6 Obe! jam desine Deos, uxor, gratulando obtundere Hea. v, 1. 6
Obturbo. Itane vero obturbat? A. v, 4. 23
Obviam. In ipso tempore eccum ipsum obviam A. iii, 2. 52 Opportune hic fit mihi obviam A. iii, 4. 11 Concurrunt mi obviam cupedinarii Eu. ii, 2. 25 Is, dum sequor hunc, fit mihi obviam Eu. ii, 3. 36 Notus mihi quidam obviam venit Eu. v, 2. 4 Abi dum tu illis obviam, propera. Ibo obviam hinc Hea. ii, 3. 8. 99 Nihil est quod malim, quam totam familiam mihi dari obviam, ut. Oppido opportune te obtulisti mihi obviam Ad. iii, 2. 13. 24 Tu pueris curre obviam He. iii, 2. 24 At ego obviam conabar tibi, Dave Ph. i, 2. 2 Ipse est, quem volui obviam Ph. i, 4. 19 Mei fratris video filium mihi ire obviam Ph. ii, 1. 23 Ut abii abs te, fit forte obviam mihi Phormio Ph. iv, 3. 12
Occasio. Concurrunt multæ opiniones, locus, occasio, ætas, mater Hea. ii, 2. 4 Summa eludendi occasio est mihi nunc senes Ph. v, 6. 45 An ego occasionem, tantam, tam brevem, tam optatam, tam insperatam, amitterem? Eu. iii, 5. 56
Occido. Ctesipho me pugnis miserum, et istam Psaltriam, usque occidit Ad. iv, 2. 20 Occidunt me quidem, dum Ad. v, 7. 1 Hei mihi! occidisti me tuis fallaciis Ph. iv, 3. 67 Si quicquam invenies me mentitum, occidito A. v, 2. 22 Si aliam admisero unquam, occidito Eu. v, 2. 14 Ubi ego hinc abiero, vel occidito Ph. i, 2. 93
Occido. Occidi! A. iii, 4. 13. 26. Eu. ii, 3. 1. iv, 4. 34. v, 6. 23. Hea. v, 1. 35. Ad. ii, 4. 1. He. iv, 4. 16. Ph. i, 4. 21. iv, 3. 30 Hem! misera occidi Eu. v, 1. 11
Occipio. Ubi pultare hasce (fores) occipio miser Ad. iv, 4. 24 Ubi in gynæceum ire occipio Ph. v, 6. 22 Accepit conditionem, dein quæstum occipit A. i, 1. 52 Ibi illa cum illo sermonem occipit Eu. iv, 1. 8 Quas, malum! ambages mihi narrare occipit? Hea. ii, 3. 78 Cum pater, uxorem ut ducat, orare occipit He. i, 2. 41 Minime miror, qui insanire occipiunt ex injuria Ad. ii, 1. 43 Modo dolores, mea tu, occipiunt primulum Ad. iii, 1. 2 Si quid narrare occepi A. iii, 2. 24 Occepi mecum cogitare Eu. iv, 2. 8 Amare occepit aliam Ad. iii, 2. 29 Interea miles, qui me amare occeperat Eu. i, 2. 45 Quando eum quæstum occeperis Ad. ii, 1. 52 Qui si occeperit, ludum jocumque dices fuisse illum alterum Eu. ii, 3. 8 Magistratus cum ibi adesset, (Comœdia) occepta est agi Eu. Prol. 22 Qua hoc occeptum est causa, loquere Hea. iv, 1. 36
Occludo. Dumque ejus libido occlusa

est contumeliis A. iii, 3. 25 Consilium illud rectum est de occludendis ædibus Eu. iv, 7. 14

Occulte. Neque id occulte fert Ad. iii, 2. 30

Occultor. Hoc qui occultari facilius credas, dabo He. v, 4. 29

Occultus, a, um. Ut tu illos procul hinc ex occulto cæderes Eu. iv, 7. 17 Apud quem expromere omnia mea occulta, Clitipho, audeam Hea. iii, 3. 14

Occupo. Mors continuo ipsam occupat A. i, 5. 62 Ita populus in funambulo animum occuparat He. Prol. 5 Neque, Antipho alia cum occupatus esset solicitudine, tum Ph. iii, 2. 17 Ut homini, in alio occupato amore, filiam ut darem A. v, 1. 10

Oculus. Oculum exclude Ph. v, 7. 96 Oculi illico effodientur Eu. iv, 6. 2 Nisi me animus fallit, aut parum prospiciunt oculi Ph. v, 1. 8 Vin' facere, quod tuo viro oculi doleant? Ph. v, 8. 64 Una falsa lacrymula, quam oculos terendo misere, vix vi expresserit, restinguet Eu. i, 1. 23 Miles sibi putare adductum ante oculos æmulum Eu. iv, 1. 9 Ut ego unguibus facile illi in oculos involem venefico! Eu. iv, 3. 6 Quæ mihi ante oculos coram amatorem adduxti tuum Eu. iv, 7. 24 Non mihi per fallacias adducere ante oculos? Hea. v, 4. 18 Cave nunc jam oculos a meis oculis quoquam demoveas tuos Ad. ii, 1. 16 Adolescenti ipsi eriperem oculos Ad. iii, 2. 20 Ni magis te, quam oculos nunc amo meos Ad. iv, 5. 67 Qui te amat plus, quam hosce oculos Ad. v, 7. 5 Restabat aliud nihil, nisi oculos pascere Ph. i, 2. 35 Rex te ergo in oculis Eu. iii, 1. 11 Hunc oculis suis nostrarum nunquam quisquam vidit Eu. iv, 4. 10 Somnum hercle ego hac nocte oculis non vidi meis Hea. iii, 1. 82 Mene? Ch. Hisce oculis; ne nega Hea. iii, 3. 3 Cave nunc jam oculos a meis oculis quoquam demoveas tuos Ad. ii, 1. 16 Certum: hisce oculis egomet vidi Ad. iii, 2. 31 Cum hanc sibi videbit eripi, abduci ab oculis? Ad. iv, 5. 35 Partim quæ perspexi his oculis, partim He. iii, 3. 3 Nunquam ante hunc diem meis oculis eam, quod nossem, videram He. v, 4. 23 Alius ab oculis meis illam abducet? Ph. iii, 3. 15

Ocyus. Ocyssime. Accipe a me hunc (puerum) ocyus. Move ocyus te, ut A. iv, 3. 9. 16 Heus! jubete istos foras exire, quos jussi, ocyus Eu. iii, 2. 17 Perlonge est: sed tanto ocyus properemus Eu. iii, 5. 61 Move vero ocyus te, nutrix Eu. v, 3. 3 Sequere hac me ocyus Hea. iv, 7. 4 Tanto ocyus te ut poscat Hea. iv, 8. 27 Eamus ergo ad eum ocyus Ph. iii, 3. 30 Tu id, quod cupis, quam ocyssume ut des Hea. iv, 8. 28

Odi. Illud rus nulla alia causa tam male odi, nisi quia prope est Ad. iv, 1. 7 Uno animo omnes socrus oderunt nurus He ii, 1. 4 Ut etiam totam hanc odisset domum He. ii, 1. 24 Mature ut cum cognorit, perpetuo oderit Eu. v, 4. 11 At pol jam aderit, se quoque etiam cum oderit. Quam dare operam, id scire, qui nos oderit? He. iv, 1. 28. 38 Di me, pater, omnes oderint! ni magis te, quam oculos amo meos Ad. iv, 5. 67 Qui magis licet, amare, odisse, suspicari? Eu. Prol. 40 Miris modis odisse cœpit Sostratam He. i, 2. 104 Qui scis, an ea caussa, mi vir, me odisse assimulaverit? He. ii, 1. 38

Odiose. Æschinus odiose cessat Ad. iv, 2. 49

Odiosus, a, um. Si porro esse odiosi pergitis Ph. v, 7. 44 Odiosa hæc est ætas adolescentulis He. iv, 3. 13 Odiosa cessas? Eu. iv, 6. 16 Pergin', mulier, odiosa esse? Hea. v, 3. 4 Odiosum! So. Haud clam me est He. iii, 4. 10

Odium. Neque agri, neque urbis odium me unquam percipit Eu. v, 6. 2 Aut negotî si quando odium ceperat Eu. iii, 1. 14 Merito ut caperet odium illam mei He. iv, 2. 4 Qui amat, cui odio ipsus est He. iii, 2. 8 Obsequium amicos, veritas odium parit A. i, 1. 41 Hoc fructi pro labore ab his fero, odium Ad. v, 4. 17 Audivi, cepisse odium tui Philumenam He. ii, 1. 22 Dignus es cum tua religione, odio A. v, 4. 38 Tundendo, atque odio denique effecit senex. At te Di, Deæque perduint, cum istoc odio! He. i, 2. 48. 59 Nunquam tu odio tuo me vinces Ph. v, 6. 9 Neque negligentia tua, neque odio id fecit tuo Ph. v, 8. 27

Œdipus. Davus sum, non Œdipus A. i, 2. 23

Offendo. Quendam misere offendi militem, ejus noctem orantem Hea. ii, 3. 124 Offendi adveniens, quicum volebam, collocatam filiam Ph. v, 1. 31 Texentem telam studiose ipsam offendimus Hea. ii, 3. 44 Quonam modo nunc te offendam affectam? He. iii, 1. 45 Paulum si cessassem, domi non offendissem

Eu. iv, 4. 6 Si te in platea offendero hac post unquam Eu. v, 9. 34

Offero. Hem, Pamphile, optume te mihi offers A. iv, 2. 3 Parmeno, opportune te offers He. v, 2. 10 Quantam obtuli adventu meo lætitiam Pamphilo hodie! He. v, 3. 18 Oppido opportune te obtulisti mihi obviam, hera Ad. iii, 2. 24 Quæque fors fortuna est, nobis quæ te hodie obtulit He. iii, 3. 26 Cui miseræ indigne per vim vitium obtulerat Ad. iii, 2. 10 Incommode illis fors obtulerat adventum meum He. iii, 3. 10 Di tibi, Demea, oro, omnes semper omnia optata offerant Ad. v, 9. 21 Inscitum, offerre injuriam tibi me immerenti, iniquom est He. v, 1. 13 Quando vitium oblatum est Ad. iii, 1. 9 Vitium est oblatum virgini olim He. iii, 3. 23

Officium. Nunc tuum est officium, ut A. i, 1. 141 Hoccine est officium patris! A. i, 5. 1 Hem! istuc viri officium est Ph. i, 2. 89 Neutiquam officium liberi esse hominis puto A. ii, 1. 30 Neque pes, neque mens satis suum officium facit Eu. iv, 5. 3 Hominis frugi et temperantis functus officium Hea. iii, 3. 19 Malo coactus qui suum officium facit Ad. i, 1. 44 Neque liberalis functus officium est viri Ad. iii, 4. 18 Si est, facturus ut sit officium suum, faciat Ad. iii, 5. 4 Meum officium facio Ad. iv, 3. 2 Si quidem porro tu tuum officium facies Ad. v, 9. 23 Functus adolescentuli est officium liberalis Ph. ii, 1. 52 Non satis est, tuum te officium fecisse, si non id fama approbat? Ph. iv, 5. 12 Tuo officio fueris functus Ad. iv, 3. 12 Nos nostro officio nihil digressos esse Ph. iv, 5. 10 Non mediocris hominis hæc sunt officia Ad. v, 9. 9 Hæc ego putabam esse mansueti animi officia A. i, 1. 87 Ita tute attente illorum officia fungere Hea. i, 1. 14

Oh. Ohe. Oi. Oh! tibi ego ut credam, furcifer? A. iii, 5. 12 Oh! illud vide Eu. iv, 4. 2 Oh! iniquus es Hea. v, 3. 9 Oh! qui egomet produxi. Oh! lacrymo gaudio Ad. iii, 3. 48. 55 Oh! scelus Ad. v, 1. 6 Oh! regem me esse oportuit Ph. i, 2. 20 Oh! tu quoque hic aderas, Phormio? Ph. v, 6. 17 Ohe! Da. Visus sum A. iii, 5. 10 Ohe! jam desine, uxor Hea. v, 1. 6 Ohe! jam. De. Nescis, qui vir sit Ad. iv, 7. 5 Ohe! jam Ad. v, 1. 7 Ohe! desine. Ohe! actum, aiunt, ne agas Ph. ii, 3. 30. 71 Oi, ei! Eu. iv, 4. 48 Oi, hui! nimium Ph. iv, 3. 58

Oleo. Opsonat? potat? olet unguenta? de meo Ad. i, 2. 37

Olfacio. An non sex totis mensibus prius olfecissem? Ad. iii, 3. 43

Olim. Fuit olim quidam senex, mercator A. i, 3. 16 Quia olim in hunc (diem) sunt constitutæ nuptiæ A. i, 5. 34 Alium esse censes nunc me, atque olim cum dabam? A. iii, 3. 13 Olim istuc, olim, cum ita animum induxti tuum A. v, 3. 12 Atticus quidam olim navi fracta apud Andrum ejectus est A. v, 4. 20 Olim isti fuit generi quondam quæstus Eu. ii, 2. 15 Olim periit parvula soror Eu. iii, 3. 18 Quia consimilem luserat jam olim ille ludum Eu. iii, 5. 39 Ex sua libidine moderantur, nunc quæ est, non quæ olim fuit Hea. ii, 1. 4 Primum; olim potius, quam paterere filium commeare Hea. iii, 1. 34 Ita non ut olim, sed uti nunc, sane bona Hea. iii, 2. 13 Quid renuntiavit olim? Ne nunc animo ita esses duro, ut olim in tollenda, Chreme! Nunc ita tempus est mihi: olim nihil minus Hea. iv, 1. 48. 52. 54 Tu illos duos olim pro re tollebas tua Ad. v, 3. 23 Ita olim suo me ingenio pertulit He. iii, 1. 22 Vitium est oblatum virgini olim. Olim soli credidi He. iii, 3. 23. 50 Olim quidem te causæ impellebant leves He. iii, 4. 12 Sed, ut olim te ostendisti, eadem esse, nihil cessavisti He. iv, 1. 29 Quem ipsus olim mihi dederat He. v, 3. 14 Eum, quem olim ei dedi He. v, 4. 6 Quom stetit olim nova Ph. Prol. 9 Meministin' olim ut fuerit vostra oratio? Ph. i, 4. 47 Si meministi id quod olim dictum est Ph. ii, 3. 40 Tibi quidem est olim dies præstituta Ph. iii, 2. 38 Eo perperam olim dixi, ne Ph. v, 1. 18 Olim cum honeste potuit, tum Ph. v, 7. 19

Olus. Olera et pisciculos ferre obolo in cœnam seni A. ii, 2. 32

Omen. Ea lege atque omine, ut, si A. i, 2. 29

Omissus, a, um. Ubi te vidi animo esse omisso Hea. v, 2. 9 Metuas, ne ab re sint omissiores paulo Ad. v, 3. 45

Omitto. At id omitto Hea. iv, 1. 24 Illa, quæ antehac facta sunt, omitto Ad. i, 2. 7 Nunc si hoc omitto; actum agam Ad. ii, 2. 24 Ego illam (tristitiam) hercle vero omitto Ad. ii, 4. 4 Omitto proloqui Ph. v, 6. 21 Non omittis? Ad. v, 3. 19 Mane. Ch. Omitte: jam adero Eu. iv, 6. 27 Omitte de te dicere Eu. v, 6. 19 Hem! serva: omitte mulierem Ad. ii, 1. 18 Omitte vero tristitiam tu-

am Ad. ii, 4. 3 Jam vero omitte, Demea, tuam iracundiam Ad. iv, 7. 36 Quin omitte me Ph. iii, 2. 1 Nam ut alia omittam Hea. iii, 1. 48 Nam alias ut omittam miserias He. iii, 4. 61

Omnino. Non impulit me, hæc nunc omnino ut crederem A. iii, 2. 44 Non justa, injusta prorsus, omnino obsequor Ad. v, 9. 33 Tu mulier, quæ me omnino lapidem, non hominem putas He. ii, 1. 17 Omnino abhorrere animum huic video a nuptiis He. iv, 4. 92

Omnis, e. In ore est omni populo Ad. i, 2. 13 Ad te patris penum omnem congerebam clanculum Eu. ii, 3. 18 Credere omnem exercitum Eu. iii, 1. 12 Fratri gaudeo amorem esse omnem in tranquillo Eu. v, 9. 8 Ademtum tibi jam faxo omnem metum Hea. ii, 3. 100 Ut pater omnem de me ejecerit animum patris? Hea. v, 2. 2 Demsi metum omnem Ad. iv, 7. 18 Quod plerique omnes faciunt adolescentuli, ut A. i, 1. 28 Tum uno ore omnes omnia bona dicere A. i, 1. 69 Omnes qui amant, graviter sibi dari uxorem ferunt A. i, 2. 20 Facile omnes, cum valemus, recta consilia ægrotis damus A. ii, 1. 9 Omnes nos quidem scimus, quam A. iii, 2. 39 Si omnes hunc conjectum in nuptias inimici vellent A. iv, 1. 44 Omnes noti me, atque amici deserunt Eu. ii, 2. 7 Concurrunt mihi obviam cupedinarii omnes Eu. ii, 2. 25 Illud merito factum omnes putent Eu. ii, 3. 95 Invidere omnes mihi. Risu omnes, qui aderant, emoriri : denique metuebant omnes jam me Eu. iii, 1. 20. 42. 43 Nunquam etiam fui usquam, quin me omnes amarent Eu. v, 9. 62 Omnes mihi labores fuere, quos cepi, leves Hea. ii, 4. 19 Deteriores omnes sumus licentia Hea. iii, 1. 74 Omnes te in lauta et bene aucta parte putant Hea. iv, 5. 50 Ut te quidem omnes Dii, Deæque perduint! Hea. iv, 6. 6 Clamant omnes, indignissime factum esse Ad. i, 2. 11 Ut si omnes cuperent, nihil Ad. ii, 4. 9 Quod si omnes omnia sua consilia conferant Ad. iii, 2. 1 Omnes magis sunt, nescio quomodo, suspiciosi Ad. iv, 3. 14 Di me, pater, omnes oderint! Ad. iv, 5. 67 Di tibi, oro, omnes semper omnia optata offerant Ad. v, 9. 21 Nam nos omnes, quibus est alicunde aliquis objectus labos He. iii, 1. 6 Omnes negabant He. v, 3. 7 Omnia omnes ubi resciscunt He. v, 4. 27 Qui, illum Di omnes perduint! Ph. i, 2. 73 Ita plerique ingenio sumus omnes Ph. i, 3. 20 Omnes, cum secundæ res sunt maxume, tum. Omnes congruunt Ph. ii, 1. 11. 34 Amici omnes modo uno ore auctores fuere, ut Ph. iv, 3. 19 Ut te quidem omnes Di, Deæque perdant! Ph. iv, 4. 6 Quod isti Di, Deæque omnes duint! Ph. v, 7. 88 Ita ut ingenium est omnium hominum A. i, 1. 50 Quid ais, omnium? A. v, 3. 1 Nemo est, quem mallem, omnium A. v, 5. 7 Tibi illam reddat? aut tu illam tangas? omnium Eu. iv, 7. 27 Ita comparatam esse hominum naturam omnium, ut Hea. iii, 1. 97 Multo omnium nunc me fortunatissimum factum puto esse Hea. iv, 8. 1 Inspicere in vitas omnium jubeo Ad. iii, 3. 61 Vitium commune omnium est, quod Ad. v, 8. 30 Communia omnium quæ sunt patrum He. i, 2. 42 Horum me omnium immeritissimo Ph. ii, 1. 60 O omnium homo hominum ornatissime! Ph. v, 6. 13 Inde omnibus signum dabo Eu. iv, 7. 11 Hiccine libertatem aiunt æquam esse omnibus? Ad. ii, 1. 29 Exemplum omnibus curarem ut esses Ad. v, 1. 9 Nulli lædere os, arridere omnibus Ad. v, 4. 10 Omnibus gratiam habeo : et seorsim tibi Ad. v, 9. 14 Pol eandem injuriam est esse omnibus He. i, 1. 14 Etsi me omnibus scio esse apprime obsequentem He. ii, 2. 5 Omnibus nobis ut res dant sese He. iii, 3. 29 Id omnibus innatum est He. v, 1. 28 Sic optime omnes causas præcidam omnibus He. iv, 2. 22 In medio omnibus palmam esse positam Ph. Prol. 17 Parumne est, quod omnibus nunc nobis succenset senex? Ph. iii, 3. 13 Facile omneis perferre ac pati A. i, 1. 35 Omnes sibi malle melius esse, quam alteri A. ii, 5. 16 Per omnes tibi adjuro Deos. Non si capiundos mihi sciam esse inimicos omneis homines A. iv, 2. 11. 12 Omneis nos gaudere hoc te credo credere A. v, 4. 42 Quem ego esse infra infimos omneis puto homines Eu. iii, 2. 36 Omnes vos oratos volo, ne Hea. Prol. 26 Omnes produxi ac vendidi Hea. i, 1. 92 Quam iniqui sunt patres in omnes adolescentes judices! Hea. ii, 1. 1 Omnes solicitos habui Hea. iii, 1. 52 Omnes dentes labefecit mihi Ad. ii, 2. 36 Invisos omnes nos esse illis sentio He. iii, 1. 48 Uti tacita apud omnes sient. Ut clam eveniat partus patrem : atque adeo omnes He. iii, 3. 28. 37 Quamobrem omnes nos celare volueris partum He. iv, 1. 15 Commorat omnes nos Ph. i, 2. 51 Unum cognoris, omnes noris. Jam dudum te omnes nos accusare audio immerito Ph. ii, 1.

35. 59 Mi Geta, omnes vos amo Ph. iii, 1. 14 Una omnes nos aut scire, aut nescire hoc volo Ph. v, 3. 26 Quæ nos semper omnibus cruciant modis Eu. ii, 3. 92 Ego istam invitis omnibus Ad. ii, 1. 4 Omnibus modis miser sum He. iv, 4. 79 Incommoditas denique huc omnis redit A. iii, 3. 35 Omnis res est jam in vado A. v, 2. 4 In tuto est omnis res Ad. ii, 4. 3 In te spes omnis nobis sita est Ad. iii, 4. 9 In te omnis hæret culpa sola He. ii, 1. 32 In me omnis spes mihi est Ph. i, 2. 89 Ita nostræ est omni fautrix familiæ Eu. v, 9. 22 Rem omnem a principio audies A. i, 1. 21 Quæ mihi omnem vitam credidit A. i, 5. 37 Novi rem omnem A. iv, 4. 50 Vestem omnem miseræ discidit Eu. iv, 3. 4 Ad te attinere hanc omnem rem? Eu. iv, 6. 7 Tu isti narra omnem rem ordine Eu. v, 5. 28 In me plane Di potestatem suam omnem ostendere Eu. v, 9. 3 Prius proditurum te tuam vitam, et prius pecuniam omnem, quam Hea. iii, 1. 71 Ut recta via rem narret ordine omnem. Spem nuptiarum omnem eripis Hea. iv, 3. 28. 35 Omnem familiam mulcavit usque ad mortem Ad. i, 2. 9 Ut iram hanc in eos evomam omnem. Hegioni rem omnem narrato ordine Ad. iii, 2. 14. 53 Omnem rem modo seni enarramus ordine Ad. iii, 3. 10 Solus omnem familiam sustentat Ad. iii, 4. 35 Hem tibi! rescivit omnem rem Ad. v, 3. 5 Miseriam omnem ego capio Ad. v, 4. 22 Traduce familiam omnem ad nos Ad. v, 7. 12 Habes omnem rem He. i, 2. 119 Omnem rem narrabit, scio He. iii, 2. 15 Omnem rem scio, ut sit gesta He. iii, 5. 18 Hac re, et te omni turba evolves Eu. iv, 4. 56 Ipsam cum omni familia ad me profectam esse aiebant Ph. iv, 1. 5 Cui magis bonæ felicitates omnes adversæ sient Eu. ii, 3. 33 Foras simul omnes proruunt se Eu. iii, 5. 51 Ut stultæ et misere omnes sumus religiosæ Hea. iv, 1. 36 Matres omnes filiis in peccato adjutrices solent esse Hea. v, 2. 38 In quo nostræ spes, omnesque opes sitæ erant Ad. iii, 2. 33 Utin' omnes mulieres eadem æque studeant. Uno animo omnes socrus oderunt nurus He. ii, 1. 2. 4 Næ nos sumus inique æque omnes invisæ viris propter paucas: quæ omnes faciunt dignæ ut videamur malo He. ii, 3. 1. 2 Illico omnes simul lætæ exclamant, venit! He. iii, 3. 7 Cujus spes opesque sunt in te uno omnes sitæ Ph. iii, 1. 6 Imprudens rerum, ignarusque omnium Eu. i, 2. 56 Qui esse primos se omnium rerum volunt, nec sunt. Omnium rerum, heus, vicissitudo est Eu. ii, 2. 17. 45 O mearum voluptatum omnium inventor! Eu. v, 9. 4 Mihi nunc nihil rerum omnium est, quod malim, quam. Quod rerum omnium est primum Hea. ii, 3. 26. 123 Cum mecum vitam tuam considero, omniumque adeo vostrarum Hea. ii, 4. 6 Nuper, credo, jam omnium (meretricum) tædebat Ad. i, 2. 70 Nostrarum vitam omnium Ad. iii, 2. 33 Intus sum omnium rerum satur Ad. v, 1. 3 Continuo voltum earum sensi immutari omnium He. iii, 3. 9 Deleo omnes dehinc ex animo mulieres Eu. ii, 3. 5 Ita conturbasti mihi rationes omnes Eu. v, 2. 30 Relevi dolia omnia, omnes serias Hea. iii, 1. 51 Ancillas omnes Bacchidis traduce huc ad vos propere Hea. iv, 4. 22 Injurias viri omnes ferre He. i, 2. 91 Socrus omnes esse iniquas He. ii, 3. 5 Sic optime omnes causas præcidam omnibus He. iv, 2. 22 Quo magis omnes res cautius, ne temere faciam, accuro He. v, 1. 11 Seu tibi morigera fuit in rebus omnibus A. i, 5. 59 Relictis rebus omnibus, quæsivi Eu. i, 2. 86 Ego vero jubeo, et in hac re, et aliis omnibus Ad. v, 8. 2 Omne quod est interea tempus He. iii, 1. 7 Tute hoc intristi: tibi omne est exedendum Ph. ii, 2. 4 At ut omne reddat. Sy. Omne reddet: tace modo Ad. ii, 4. 16 Perreptavi usque omne oppidum Ad. iv, 6. 3 Id de lucro putato esse omne Ad. v, 3. 31 In eam hoc omne evomam He. iii, 5. 65 Omne hoc mater auferet Ph. i, 1. 15 Omne id deputare esse in lucro Ph. ii, 1. 16. 21 Sine omni periclo A. ii, 3. 17 Facta, transacta omnia A. i, 5. 13 Haud scio, an sint vera omnia A. iii, 2. 45 Nuptiarum gratia hæc sunt incepta omnia A. v, 1. 17 Omnia apparata jam sunt intus A. v, 2. 6 In amore hæc omnia insunt vitia Eu. i, 1. 14 Omnia hæc nunc verba huc redeunt denique Eu. i, 2. 78 Ut grata mihi sint, quæ facio, omnia Eu. iii, 1. 6 Hæc sunt tamen ad virtutem omnia Hea. i, 2. 33 Cuique erant grata omnia, proterruisti hinc Hea. iii, 1. 36 Nec nihil, neque omnia hæc sunt, quæ dicit Ad. i, 2. 61 Fient, quæ fieri æquum est, omnia Ad. iii, 4. 60 Cujus hæc fiunt consilio omnia He. iii, 5. 64 A Myrrhina hæc sunt exorta omnia He. iv, 4. 10 Meditata mihi sunt omnia mea consilia. Sed satin' omnia ex senten-

tia? Ecce autem similia omnia Ph. ii, 1. 18. 26. 34 Jam instructa sunt mihi in corde consilia omnia Ph. ii, 2. 7 Jam primum omnium, ubi ventum ad ædes est Hea. ii, 3. 33 Et tamen omnia hæc mediocriter. Tum uno ore omnes omnia bona dicere. Hæc ego putabam esse omnia humani ingenî officia. Quem ego credo obnixe omnia facturum A. i, 1. 32. 69. 86. 134 Omnia experiri certum est A. ii, 1. 11 Hic reddes omnia quæ nunc sunt certa ei consilia, incerta ut sient A. ii, 3. 15 Signa ad salutem omnia huic esse video A. iii, 2. 2 Jam perturbavi omnia A. iii, 4. 22 Audivi jam omnia. Da. Anne tu omnia? Si pol Glycerio non omnia hæc. Ex animo omnia facias, an de industria? A. iv, 4. 45. 51. 55 Audistin'? Ch. Omnia. Facturum quæ voles, scio esse omnia A. v, 6. 11. 12 Cœpit studiose omnia docere. Qui mihi reliquit hæc, quæ habeo, omnia. Mea consilia ut tibi credam omnia Eu. i, 2. 36. 40. 48 Omnia habeo. Imperavi egomet mihi omnia assentari Eu. ii, 2. 12. 22 Erat suspicio dolo malo hæc fieri omnia Eu. iii, 3. 9 Ea omnia in pejorem partem Eu. iv, 2. 3 Omnia prius experiri sapientem decet Eu. iv, 7. 19 Jamne ostendisti signa nutrici? Ch. Omnia Eu. v, 3. 5 Nosse omnia hæc, salus est adolescentulis Eu. v, 4. 18 Ad omnia hæc magis opportunus Eu. v, 9. 47 Hæc clam me (fecit) omnia. Corrasi omnia Hea. i, 1. 46. 89 Timet omnia Hea. i, 2. 15 Relevi dolia omnia Hea. iii, 1. 51 Apud quem expromere omnia mea occulta audeam Hea. iii, 3. 14 Certo scio, te inscientem dicere, ac facere omnia Hea. iv, 1. 20 Dixi pleraque omnia Hea. iv, 7. 2 Et tu credis? Me. Omnia. Me facturum esse omnia Hea. iv, 8. 13. 24 Exsuperat ejus stultitia hæc omnia. Nuntiastin'? Me. Omnia. Fac ut audeat tibi credere omnia. Me mea omnia bona doti dixisse illi Hea. v, 1. 5. 11. 53. 69 Faciet omnia Hea. v, 5. 14 Ille contra, hæc omnia (secutus est). Non necesse habeo omnia pro meo jure agere Ad. i, 1. 19. 26 Qui omnia sibi postputavit esse præ meo commodo Ad. ii, 3. 9 Quod si omnes omnia sua consilia conferant Ad. iii, 2. 1 Primus rescisco omnia. Is solus nescit omnia Ad. iv, 2. 7. 9 Ad contumeliam omnia accipiunt magis Ad. iv, 3. 15 Audivi omnia et scio Ad. iv, 5. 45 Mitto maledicta omnia. Communia esse amicorum inter se omnia. Ad omnia alia ætate sapimus rectius Ad. v, 3. 9. 18. 46 Illi credunt consilia omnia Ad. v, 4. 18 Bene præcepi semper, quæ potui, omnia. Di tibi omnes semper omnia optata offerant. Non justa, injusta prorsus omnia, obsequor Ad. v, 9. 6. 21. 33 Utin' omnes mulieres eadem æque studeant, nolintque omnia? He. ii, 1. 2 Quæ dicis, omnia esse, ut dicis, animum induco He. ii, 2. 22 Quia non poteram una (dicere) omnia He. iii, 1. 42 Adveniens audivi omnia He. iii, 5. 18 Mitto omnia: addo istuc Ph. ii, 1. 63 Omnia hæc illum putato dicere. Itane es paratus facere me advorsum omnia? Ph. ii, 3. 76. 80 De Antiphone audistin' quæ facta? Ch. Omnia Ph. iv, 3. 7 Me censen' potuisse omnia intelligere? Ph. v, 6. 35 Ferme eadem (dixit) omnia, quæ Ph. v, 7. 20 Novi æque omnia tecum. Ejus judicio permitto omnia Ph. v, 8. 43. 56

Omphale. Qui minus, quam Hercules servivit Omphalæ? Eu. v, 8. 3

Onero. Qui non humerum hunc onero pallio Ph. v, 6. 4 Quantis commoditatibus hero meo Antiphoni hunc onerastis diem! Ph. v, 6. 2 Remittas jam me onerare injuriis A. v, 1. 8 Ancillas secum adduxit plus decem, oneratas veste, atque auro Hea. iii, 1. 43

Onus. Paupertas mihi onus visum est, et miserum, et grave Ph. i, 2. 44 Quidvis oneris impone, impera A. v, 3. 26 Audacissime oneris quidvis impone, et feret Ph. iii, 3. 29 Parmeno, his onera adjuta He. iii, 2. 24

Opera. Hisce opera ut data sit Ad. iv, 1. 14 In illis opera luditur Ph. ii, 2. 18 Cui opera vita erat Ph. ii, 3. 16 Audireque eorum est operæ pretium audaciam A. i, 3. 12 Tum tu paululum da mihi operæ Eu. ii, 2. 50 Quod in opere faciundo operæ consumis tuæ Hea. i, 1. 21 In Prologis scribundis operam abutitur A. Prol. 5 Et nunc id operam do, ut A. i, 1. 130 Itane obstinate operam dat, ut? A. i, 5. 8 Ah! quanto satius est, te id dare operam, qui? A. ii, 1. 7 Dabo equidem operam A. ii, 1. 27. Eu. ii, 3. 71 Date operam Eu. Prol. 44. Ph. Prol. 31 Nihilo plus ages, quam si des operam, ut Eu. i, 1. 11 Faciam sedulo, ac dabo operam, adjuvabo Eu. ii, 3. 71 Ego istuc ætatis, non amori operam dabam Hea. i, 1. 58 Operam dabo. Ut dixeram, operam daturum me. Dissolvi me, otiosus operam ut tibi darem Hea. iii, 1. 88. 95. 102

Frustra operam, opinor, sumo Hea. iv, 3. 15 Volo te dare operam, ut fiat Hea. iv, 5. 41 Istuc times, quod ille operam amico dat suo? Hea. v, 1. 37 Non fratrem videt rei dare operam? Ad. i, 2. 15 Vah! quam vellem etiam noctu amicis operam mos esset dari Ad. iv, 1. 16 Hanc te æquom est ducere: et te operam, ut fiat, dare Ad. v, 8. 10 Si in deterrendo voluissem operam sumere He. Alt. Prol. 17 Maxume volo, doque operam, ut. Idem nunc huic operam dabo He. iii, 3. 36. 48 Nonne ea dissimulare magis humanum est, quam dare operam, qui? He. iv, 1. 38 Næ meam herus esse operam deputat parvi pretii He. v, 3. 1 Hanc operam tibi dico. Nos otiosi operam dabamus Phædriæ Ph. i, 2. 12. 37 Quid hic conterimus operam frustra? Ph. i, 4. 32 Nos ambo opere maxumo dabamus operam, ut fieret Ph. v, 1. 33 Liberatus sum hodie tua opera A. ii, 2. 33 Siccine me atque illam opera tua nunc miseros sollicitarier! A. iv, 2. 6 Quod mea opera opus sit vobis A. iv, 3. 23 Quasi dedita opera, domi erant Eu. v, 2. 2 Quorum opera in bello, in otio quisque usus est Ad. Prol. 20 Quid sit! illius opera Syre, nunc vivo Ad. ii, 3. 8 Illam sine tua opera in cubiculum iri deductum? Ad. iv, 5. 60 Non mea opera, neque pol culpa evenit He. ii, 1. 31 Unaque nos sibi opera amicos junget He. v, 2. 32 Qui pæne harum, ipsiusque opera periit He. v, 3. 20 Actoris opera magis stetisse, quam sua Ph. Prol. 10 Numquid est, quod opera mea vobis opus sit? Ph. iii, 3. 31 Opera tua ad restim mihi quidem res rediit Ph. iv, 4. 4 Nunc opera me adjuves, ac re dudum Ph. v, 3. 3 Tradunt operas mutuas Ph. ii, 1. 37

Operio. Jamne operuit ostium? Ph. v, 3. 33 Ubi abiere intro, operuere ostium Hea. v, 1. 33 Ibi usque ad necem operiere loris Ad. ii, 1. 28

Opinio. A me opinionem hanc tuam esse amotam volo A. iii, 2. 30 Te esse præter nostram opinionem comperi He. v, 1. 36 Concurrunt multæ opiniones Hea. ii, 2. 3

Opinor. Neque, ut opinor, sine tuo magno malo A. i, 2. 8 Non opinor, Dave. Da. Opinor narras? A. ii, 2. 30 Hoc sic esse opinor dicturum patrem A. ii, 3. 13 Verum hercle opinor fuisse Phaniam A. v, 4. 26 Novi, nempe, opinor Thaidem Eu. iii, 5. 16 Id opinor Eu. v, 1. 13 Sine dubio, opinor Eu. v, 9. 14 Ejus anuis causa, opinor Hea. ii, 3. 46 At sic opinor. Retraham hercle, opinor, ad me fugitivum argentum Hea. iv, 2. 10. 11 Frustra operam, opinor, sumo Hea. iv, 3. 15 Ut opinor, has non nosse te, et certo scio Ad. iv, 5. 14 Sic opinor Ad. v, 7. 22. Ph. ii, 2. 6 Haud opinor, commode finem statuisse orationi He. i, 2. 20 Sic optume, ut ego opinor, causas præcidam He. iv, 2. 22 Neque has respicere Deos opinor He. v, 2. 6 Sic te dixisse, opinor He. v, 4. 5 Ipsum esse opinor, de quo agebam Ph. ii, 3. 8 Salvos est, ut opinor Ph. iii, 3. 22 Commodius esse opinor Ph. iv, 2. 12 Inveni, opinor, remedium huic rei Ph. iv, 3. 11 Ut hanc lætitiam nec opinanti primus ei objicerem Hea. i, 2. 12 Quæ nec opinanti accidunt He. iii, 3. 2 Id voluit, nos sic nec opinantes duci falso gaudio A. i, 2. 9

Opis. Nisi eum, quantum tibi opis Di dant, servas? Hea. iii, 3. 31 Vide, si quid opis potes afferre huic Ph. iii, 3. 20 Juno Lucina, fer opem! A. iii, 1. 15. Ad. iii, 4. 41 Quam subito, hero ope vestra hunc onerastis diem! Ph. v, 6. 2 In quo nostræ spes, omnesque opes sitæ erant Ad. iii, 2. 33 Cujus nunc miseræ spes opesque sunt in te uno omnes sitæ Ph. iii, 1. 6

Opitulor. Sin opitulor (timeo), hujus minas A. i, 3. 5 Opera me adjuves, ac re dudum opitulata es Ph. v, 3. 3

Oportet. Quæque oportet signa esse ad salutem, video A. iii, 2. 1 Hanc jam oportet in cruciatum hinc arripi A. iv, 4. 47 Quod nos capere oportet, hæc intercipit Eu. i, 1. 35 Monere oportet me hunc vicinum Hea. i, 1. 117 At te adjutare oportet adolescentuli causa Hea. iii, 2. 35 Itane fieri oportet? Hea. iii, 3. 1 Vos æquo animo æqua noscere oportet Ad. iii, 4. 59 O Jupiter! istoccine pacto oportet? Ad. iv, 7. 14 Dictum est vere, et re ipsa fieri oportet Ad. v, 3. 32 Me parenti potius, quam amori obsequi oportet He. iii, 4. 35 Me facere ut redeat uxor, oportet He. v, 2. 9 Id nosmet ipsos facere oportet, Phædria. Ph. Aufer mihi: oportet Ph. i, 4. 45. 46 Tum maxume meditari secum oportet Ph. ii, 1. 12 Itane tandem facere oportet? Ph. iii, 2. 42 Familiariorem oportet esse hunc Ph. v, 6. 11 Hæc facta ab illo oportebant, Syre Hea. iii, 2. 25 Nonne oportuit præscisse me ante? Nonne prius communicatum oportuit? A. i, 5. 3. 4 Oportuit rem prænar-

rasse me Eu. v, 6. 11 Quid? illicone credere ea oportuit te? Eu. v, 7. 11 Ut ut erat, mansum tamen oportuit Hea. i, 2. 26 Non oportuit relictas Hea. ii, 3. 6 Interemtam oportuit Hea. iv, 1. 22 Adolescenti morem gestum oportuit Ad. ii, 2. 6 An sedere oportuit domi virginem tam grandem, dum? Ad. iv, 5. 38 Oh! regem me esse oportuit Ph. i, 2. 20 Dilucide expedivi; quibus me oportuit judicibus Ph. ii, 3. 52 Quasi hoc te orando a me impetrare oporteat A. iii, 3. 12 Laudin' an vitio duci id factum oporteat Ad. Prol. 5 Est, quod me transire ad forum jam oporteat He. ii, 2. 31 Priorem esse illum; non oportere huic dari Ad. iv, 5. 25

Opperior. Hic ego virum interea opperibor Hea. iv, 1. 6 Tu hic nos, dum eximus, interea opperibere Hea. iv, 7. 5 Opperiar, ut sciam nunc, quidnam hæc turba tristitiæ afferat A. i, 4. 8 Opperiar hominem hic, ut Ad. iii, 3. 92 Abi intro: ibi me opperire A. iii, 2. 43 Tu Mysis, dum exeo, parumper opperire me hic A. iv, 2. 31 Ego hinc abeo, tu istam opperire Eu. iii, 2. 41 Domi opperiamur potius, quam hic ante ostium? Eu. v, 2. 56 Si tum non dedero, unam præterea horam ne oppertus sies Ph. iii, 2. 29 Paululum opperirier si vis Eu. v, 2. 51 Hic solebamus fere plerumque eam opperiri, dum Ph. i, 2. 40 Hominem ad forum jussi opperiri Ph. iv, 2. 9

Oppido. Hac re in angustum oppido nunc meæ coguntur copiæ Hea. iv, 2. 2 Bonam atque justam rem oppido imperas Hea. iv, 3. 26 Dic me hic oppido esse invitam, atque asservari Hea. iv, 4. 12 Oppido opportune te obtulisti mihi obviam Ad. iii, 2. 24 Lassam oppido tum esse aiebant He. ii, 1. 41 Et iratum senem? Ge. Oppido Ph. ii, 2. 3 Eumque animo iniquo hoc oppido ferre aiunt Ph. v, 1. 26 Estne ita, ut dixi, liberalis? De. Oppido Ph. v, 7. 12

Oppidum. Perreptavi usque omne oppidum Ad. iv, 6. 3 Quem ego nunc credo, toto me oppido exanimatum quærere A. ii, 2. 5 Invenerit causam, quamobrem ejiciat oppido A. ii, 3. 8

Oppignero. Num illa oppignerare filiam meam, me invito, potuit? Hea. iv, 5. 46

Oppleo. Lacrymis opplet os totum sibi Hea. ii, 3. 65

Opportune. Opportunus. Ambo opportune, vos volo A. ii, 2. 8 Opportune hic fit mihi obviam A. iii, 4. 11 Quæ tot res, tantas, tam opportune in unum conclusit diem Eu. v, 9. 17 Pater, opportune advenis Hea. i, 2. 5 Ehem! opportune: te ipsum quærito Ad. i, 2. 1 Ehem! opportune: te ipsum quæro Ad. ii, 4. 2 Oppido opportune te obtulisti mihi obviam, hera Ad. iii, 2. 24 Opportune te mihi, Phidippe, in ipso tempore ostendis He. iv, 4. 4 Parmeno, opportune te offers He. v, 3. 10 Opportune adeo nunc argentum mecum attuli Ph. iv, 3. 74 Ad omnia hæc magis opportunus Eu. v, 9. 47

Oppositus. Ager oppositus est pignori ob decem minas Ph. iv, 3. 56

Oppressio. Per oppressionem ut hanc mihi eripere postulet? Ad. ii, 2. 30

Opprimo. Interea somnus virginem opprimit Eu. iii, 5. 53 Illud vide, ut in ipso articulo oppressit! Ad. ii, 2. 21 Ita eam oppressit calamitas He. Alt. Prol. 22 Os opprime Ph. v, 7. 98 Ne de hac re pater imprudentem opprimat A. i, 3. 22 Prius nox oppressisset illic, quam Ad. iv, 1. 9 Id voluit, nos interea oscitantes opprimi A. i, 2. 10

Opsonium. Hem, paululum opsoni A. ii, 2. 23 Convortam me domum cum opsonio Ad. ii, 4. 22

Opsono. Opsonor. Opsonat? potat? olet unguenta? de meo Ad. i, 2. 37 Opsonare, cum fide scortum adducere Ad. v, 9. 7 Vix, inquit, drachmis est opsonatus decem A. ii, 6. 20

Optato. Optato advenis A. iii, 3. 1

Optime vel Optume. Davum optume video A. ii, 1. 35 Optume inquam factum! A. iii, 4. 14 Hem, Pamphile, optume te mihi offers A. iv, 2. 3 Potin' est hic tacere? Pa. Egone? optume. Quæ vera audivi, taceo, et contineo optume Eu. i, 2. 21. 23 Adest optume ipse frater Eu. v, 2. 66 At sic opinor: non potest: immo optume Hea. iv, 2. 10 Age, age, traducatur Bacchis. Sy. Optume Hea. iv, 3. 44 Syrum optume eccum! Hea. iv, 5. 9 Optume ipsos video Hea. v, 5. 2 Optume est Ad. iii, 3. 48. v, 5. 3. He. v, 4. 31 Atque eccum Phidippum optume video He. ii, 2. 4 Sic optime omnes causas præcidam omnibus He. iv, 2. 22 Ut qui mihi consultum optume velit esse Ph. i, 3. 1

Optimus, a, um. At quem virum! quem ego viderim in vita optimum Ph. ii, 3. 20 O optume hospes A. iv, 5. 22 O vir optime! Ad. v, 9. 26 Causa optuma est, nisi A. v, 4. 46 Cumque huic veritus est optumæ adolescenti fa-

cere injuriam A. iii, 2. 8 Euge! habeo (rationem) optumam Hea. iv, 2. 10 Optumam quidem mulierem Ad. v, 9. 17 Justam illam causam, facilem, vincibilem, optumam? Ph. i, 4. 49 At ita, ut usquam fuit fide quisquam optuma Ad. ii, 1. 7 Bonum ingenium narras adolescentis. My. Optumum A. iii, 1. 8

Opto. Illum ut vivat, optant Ad. v, 4. 20 Te mihi ipsum jamdudum optabam dari Hea. iv, 5. 10 Hunc videre sæpe optabamus diem He. iv, 4. 29 Quæ sese inhoneste optavit parere hic divitias A. iv, 5. 2 Optabit rursum, ut abeat ab se filius Hea. iv, 5. 8 Quod vis donum et præmium a me optato Eu. v, 9. 27 Quem ego mihi potissimum optem nunc dari? A. v, 5. 6 Impune optare istuc licet He. iii, 5. 14 Quam sæpe forte temere eveniunt, quæ non audeas optare! Ph. v, 1. 31 An ego occasionem tam optatam, tam insperatam amitterem? Eu. iii, 5. 57 Præmium a me optato, id optatum feres Eu. v, 9. 27 Optata loquere Hea. iii, 3. 50 Di tibi, oro, omnes omnia optata offerant Ad. v, 9. 21 Tua certo vita hæc expetenda optandaque est Ph. i, 3. 12

Opus (Necesse). Nihil istac opus est arte ad hanc rem A. i, 1. 5 Quid verbis opus est? A. i, 1. 72. 138. Eu. iv, 2. 4. Ph. i, 2. 25. 50 Quæ nihil opus sunt scire A. ii, 1. 37 Ne in mora, cum opus sit, sies A. ii, 5. 13 Nunc uxore opus est A. ii, 6. 16 Quid opus facto esset puerperæ. Quod parato opus est, para A. iii, 2. 10. 43 Hic, ubi opus est, non verentur; illic, ubi nihil opus est, ibi verentur A. iv, 1. 13. 14 At jam hoc opus est A. iv, 1. 59. iv, 2. 21 Ita facto est opus A. iv, 2. 32 Nunc opus est tua mihi ad hanc rem memoria A. iv, 3. 7 Quia si forte opus sit ad herum jusjurandum mihi. Ut subservias orationi, utcumque opus sit verbis, vide. Si quid est, quod mea opera opus sit vobis A. iv, 3. 13. 21. 23 Quæ opus fuere ad nuptias gnatæ, paravi A. iv, 4. 1 Tandem non ego illa caream, si sit opus, vel? Eu. ii, 1. 17 Nisi nunc, cum minime vellem, minimeque opus fuit Eu. ii, 3. 41 Ego illum Eunuchum, si opus sit, vel sobrius Eu. iii, 2. 26 Atque ita opus est. Nihil opus est istis, Chreme. Perii! huic ipsi est opus patrono Eu. iv, 6. 20. 27. 32 Mirum, ni illoc homine quoquo pacto opus est Eu. v, 9. 53 Tibi ut opus facto est, face. Nihil opus fuit monitore Hea. i, 1. 28. 119 Non opus est, pater Hea. i, 2. 13 Videbimus, quid opus sit Hea. iii, 2. 47 Utcumque, aut ubicumque opus sit, obsequi. Atqui non est opus. Sy. Non opus est? Hea. iii, 3. 17. 50. 51 Atque alia, quæ opus sunt, comparet Hea. iv, 8. 15 Sponsæ ancillas opus esse: sed ita dictu opus est, si Hea. v, 1. 20. 68 Cum est opus, beneficium accipere gaudeas Ad. ii, 3. 1 Ac potius, quod ad hanc rem opus est, porro consule. Quoquo pacto tacito est opus. Ut, cum opus sit, ne in mora nobis siet Ad. iii, 2. 37. 44. 56 Aut, si ita opus est facto, eamus Ad. iv, 3. 19 Quod minime est opus usquam efferri Ad. iv, 4. 16 Ut, quæ opus sunt, parentur Ad. iv, 5. 72 Quod maxime opus est jactu. Et tu nobiscum una, si opus sit Ad. iv, 7. 22. 35 Cui rei opus est, ei hilarem hunc sumamus diem Ad. v, 3. 68 Plus scis, quid facto opus est Ad. v, 9. 39 Non est opus prolato He. i, 2. 29 Hunc minime est opus in hac re adesse He. iii, 3. 49 In arcem transcurso opus est He. iii, 4. 17 Ubicumque opus sit, animum possis flectere He. iv, 3. 2 Vosmet videte jam, remissan' opus sit vobis, an reducta domum. Aut, quamobrem non opus sit, cedo He. iv, 4. 43. 76 Quin, quod opus sit, benigne præbeatur He. v, 2. 2 Neque opus est He. v, 4. 25 Atqui opus est nunc cum maxume ut sis. Hem! nunc ipsa est opus ea Ph. i, 4. 27. 50 Si quid opus fuerit, heus! domo me Ph. ii, 3. 98 Quin, cum opus est. Quantum tibi opus est argenti? loquere. Jam opus est. Ge. Jam feres: sed opus est. Numquid est, quod opera mea vobis opus sit? Ph. iii, 3. 5. 24. 27. 28. 31 Plus, quam opus est scito, sciet Ph. iv, 1. 18 Ut dicerem, argento opus esse Ph. iv, 2. 3 Mihi opus erat, ut aperte tibi nunc fabuler. Tum pluscula supellectile opus est: opus est sumtu ad nuptias Uxori, tibi opus esse, dixero Ph. iv, 3. 49. 61. 76 Ut cautus est, ubi nihil opus est! Ch. Atque ita opus facto est Ph. iv, 5. 3. 4 Nunc quid opus facto sit, vide Ph. v, 1. 35 Enimvero voce est opus Ph. v, 7. 92 Non opus est dicto. Ph. Tibi quidem: at scito huic opus est Ph. v, 8. 14

Opus (Labor). Opus ruri faciundum Ph. ii, 1. 20 At enim dices, me, quantum hic operis fiat, pœnitet Hea. i, 1. 20 Nunc cum maxime operis aliquid facere credo Ad. iv, 1. 2 Opus faciam,

ut defetiger usque Eu. ii, 1. 14 Thais maximo te orabat opere, ut cras redires Eu. iii, 3. 27 Quod in opere faciundo operæ consumis tuæ. Nisi eos, qui opere rustico faciundo facile sumtum exercerent suum Hea. i, 1. 21. 90 Quod nos ambo opere maxumo dabamus operam, ut fieret Ph. v, 1. 33

Oratio. Honesta oratio est A. i, 1. 114 Oratio hæc me miseram exanimavit metu A. i, 5. 16 Ibi tum eorum impudentissima oratio est A. iv, 1. 10 Vos oratos volo, ne plus iniquum possit, quam æquum oratio. In hac est pura oratio Hea. Prol. 27. 46 Mihi, quale ingenium haberes, fuit indicio oratio Hea. ii, 4. 4 Quid volt sibi, Syre, hæc oratio? Hea. iv, 1. 2 Potius quam quidem redeat ad integrum hæc eadem oratio Hea. v, 3. 8 Nunc demum isthæc nata oratio est Ad. v, 3. 19 Meministin' olim ut fuerit vostra oratio? Ph. i, 4. 47 Hæc denique ejus fuit postrema oratio Ph. iv, 3. 44 Tu, ut subservias orationi, vide A. iv, 3. 21 Haud opinor, commode finem statuisse orationi militem He. i, 2. 21 Orationem sperat invenisse se, qui differat te A. ii, 4. 4 Qui orationem hanc scripsit, quam dicturus sum Hea. Prol. 15 Hanc habere orationem mecum a principio institit He. iii, 3. 21 Ne quid vereatur ejus orationem Ph. v, 2. 18 Dissimili oratione sunt factæ, ac stylo A. Prol. 12 Tenui esse oratione, et scriptura levi Ph. Prol. 5

Orator. Orator ad vos venio ornatu Prologi He. Alt. Prol. 1 Oratorem voluit esse me, non Prologum Hea. Prol. 11

Orbus, a, um. Hæc virgo orba est patre Ad. iv, 5. 16 Ibi tum hanc ejectam Chrysidis patrem recepisse, orbam, parvam A. i, 3. 19 Lex est, ut orbæ, qui sunt genere proxumi, eis nubant Ph. i, 2. 75

Orcus. Egon', qui ab Orco mortuum me reducem in lucem feceris? Egone hunc ab Orco mortuum? quo pacto? He. v, 4. 12. 35

Ordo. Conveni hodie quendam mei loci hinc, atque ordinis Eu. ii, 2. 3 Tu isti narra omnem rem ordine, ut factum siet Eu. v, 5. 28 Ut recta via rem narret ordine omnem Hea. iv, 3. 28 Abi, atque Hegioni rem omnem narrato ordine Ad. iii, 2. 53 Omnem rem modo seni, quo pacto haberet, enarramus ordine Ad. iii, 3. 11 Ut res gesta est, narrabo ordine Ad. iii, 5. 3 Quo pacto, aut unde mihi sit, dicendum ordine est Ph. iv, 1. 14

Orior. At vide, quam immerito ægritudo hæc oritur mihi abs te He. ii, 1. 26 Viden' me ex eodem ortum loco? Eu. ii, 2. 10 Tibi a me nulla orta est injuria Ad. ii, 1. 35 Hem! nova res orta est He. iii, 1. 18 Haud cito mali quid ortum ex hoc sit publice Ad. iii, 3. 89 Quod peccatum a nobis ortum est, corrigo Ad. iv, 3. 2 Ex te adeo est ortum Ad. v, 3. 11 Unde ortum est initium iræ He. iii, 2. 16 Hoc quis non credat, abs te esse ortum? A. iii, 2. 9 Quicquam factum est, ex te esse ortum Eu. v, 5. 24 Ex illan' familia tam illiberale facinus esse ortum? Ad. iii, 4. 3

Ornamentum. Hasce ornamentis consequentur alteræ (minæ) Hea. iv, 7. 9

Ornatus. Quid hoc hominis! qui hic ornatus est? Eu. iii, 4. 8 In ædibus nihil ornati, nihil tumulti A. ii, 2. 28 Quid istuc, inquam, ornati est? Eu. ii, 2. 6 Orator ad vos venio ornatu Prologi He. Alt. Prol. 1

Orno. Nunc jam orna me Eu. ii, 3. 85 Munus nostrum ornato verbis Eu. ii, 1. 8 Si possiderem, ornatus esses ex tuis virtutibus Ad. ii, 1. 22 Ipsam offendimus sine auro, tum ornatam, ita uti quæ ornantur sibi Hea. ii, 3. 47 Omnium homo hominum ornatissime! Ph. v, 6. 13

Oro. Dehinc postulo, sive æquum est, te oro, Dave, ut A. i, 2. 19 Quod ego te per hanc dextram oro A. i, 5. 54 Per ego te Deos oro, et nostram amicitiam. Id oro te, in commune ut consulas. Hem, id te oro, ut ante eamus, dum A. iii, 3. 6. 16. 24 Gnatam ut det, oro, vixque id exoro. Nunc te oro, Dave A. iii, 4. 13. 16 Quam maximo abs te postulo, atque oro, ut. Per ego te Deos oro, ut ne A. v, 1. 4. 15 Nunc ego te in hac re mihi oro ut adjutrix sies Eu. v, 2. 46 Unum etiam hoc vos oro, ut Eu. v, 9. 54 Porro te idem oro ut facias, Chreme Hea. iii, 1. 84 Primum hoc te oro, ne Hea. iv, 1. 10 Quid, quod te oro? Ad. ii, 2. 45 Di tibi, oro, omnes omnia optata offerant Ad. v, 9. 21 Quod te, Æsculapi, et te, Salus, oro! He. iii, 2. 3 Te oro porro in hac re adjutor sis mihi He. iv, 4. 99 Quamobrem te oro, ut Ph. v, 8. 31 Nisi vides, nisi senis amicos oras, ambis A. ii, 2. 36 Cliniam orat; sibi uti id nunc det Hea. iii, 3. 44 Haud longum est id, quod orat, Dorio Ph. iii, 2. 30 Ignosce:

orat; confitetur; pugnat Ph. v, 8. 46 Quamobrem te orabam, filiam ut remitteres He. iii, 5. 48 Thais maximo te orabat opere, ut cras redires Eu. iii, 3. 27 Egi, atque oravi tecum, ut He. iv, 4. 64 Quod me oravit Myrrhina He. iii, 4. 31 Ipsum hunc orabo: huic supplicabo A. ii, 1. 12 Orabo gnato uxorem A. iii, 2. 48 Ora me Eu. iv, 4. 48 Neque, quid me ores, cogitas A. v, 1. 7 Ut ores, primum ut maneat Eu. iii, 2. 49 Quid, si quid te majus oret? Ad. v, 8. 18 Ad precatorem adeam, credo, qui mihi sic oret Ph. i, 2. 91 Oremus, accusemus gravius: denique minitemur He. iv, 4. 95 Nunquam destitit instare, suadere, orare A. iv, 1. 38 Orare jussit, si se ames A. iv, 2. 4 Mitte orare A. v, 4. 1 Misit porro orare, ut venirem, serio Eu. iii, 3. 22 Cum pater, uxorem ut ducat, orare occipit He. i, 2. 41 Dic me orare, ut veniat He. v, 3. 11 Eam plorare, orare, ut subveniat sibi Ph. Prol. 8 Servom hominem causam orare leges non sinunt Ph. ii, 1. 62 Orandi jam finem face A. v, 1. 2 Quasi hoc te orando a me impetrare oporteat A. iii, 3. 12 Orando surdas jam aures reddideras mihi Hea. ii, 3. 89 Venit ipsus ultro, lacrymans, orans, obsecrans Ad. iii, 4. 26 Offendi militem, ejus noctem orantem Hea. ii, 3. 125 Atque equidem orante, ut ne id faceret, Thaide Eu. v, 5. 14 Quamobrem omnes vos oratos volo Hea. Prol. 26 Cum orata ejus reminiscor, nequeo, quin He. iii, 3. 25 Vereor Pamphilum, ne orata nostra nequeat diutius celare He. iv, 1. 60

Os, oris. Vide, si non, cum aspicias, os impudens videtur Eu. v, 1. 22 Istuc os tuum impudens videre nimium vellem Eu. iii, 5. 49 Illud vide, os ut sibi distorsit carnufex! Eu. iv, 4. 3 Lacrymis opplet os totum sibi Hea. ii, 3. 65 Qui potui melius, qui hodie usque os præbui? Ad. ii, 2. 7 Ah! vereor coram in os te laudare amplius Ad. ii, 4. 5 Nulli lædere os, arridere omnibus Ad. v, 4. 10 Os opprime Ph. v, 7. 93 Esse dico meam sororem. Thr. Os durum! Eu. iv, 7. 36 Tum uno ore omnes omnia bona dicere A. i, 1. 69 At certe concedas hinc aliquo ab ore eorum aliquantisper Hea. iii, 3. 11 Quo ore appellabo patrem? Hea. iv, 3. 22 Rufamne illam virginem, sparso ore, adunco naso? Hea. v, 5. 19 In ore est omni populo Ad. i, 2. 13 Amici omnes modo uno ore auctores fuere, ut Ph. iv, 3. 20 Quo redibo ore ad eam? Ph. v, 7. 24 Quo ore illum objurgabis? Ph. v, 8. 53

Oscito. Id voluit, nos interea oscitantes opprimi A. i, 2. 10

Osculor. Mitto jam osculari, atque amplexari Hea. v, 1. 27

Ostendo. Tot peccata in hac re ostendis Hea. iv, 1. 21 Opportune te mihi in ipso tempore ostendis He. iv, 4. 5 Qui mihi per alium ostendit suam sententiam Hea. ii, 1. 7 Postquam eis mores ostendi tuos Eu. v, 9. 59 Novam esse ostendi, et quæ esset Hea. Prol. 7 Jamne ostendisti signa nutrici? Eu. v, 3. 5 Tu illum, nunquam ostendisti, quanti penderes Hea. i, 1. 103 Dixi equidem, ubi mihi ostendisti, illico, eam esse Hea. iv, 1. 3 Sed, ut olim te ostendisti, eadem esse He. iv, 1. 29 In me plane Di potestatem suam omnem ostendere Eu. v, 9. 3 Tibi ostendam, herum quid sit pericli fallere A. v, 2. 26 Te plura in hac re peccare ostendam Ad. i, 2. 44 Non ostendam me id velle Ad. iii, 3. 10 Inde hisce ostendam me, ubi Ph. v, 6. 52 Nunc, Parmeno, te ostendes, qui vir sies Eu. ii, 3. 15 Difficilem ostendes te esse Hea. v, 1. 60 In agendo partem ostendent Ad. Prol. 24 Signa ostende Eu. iv, 6. 29 Ut eam adducam, et signa ostendam hæc Eu. iv, 7. 38 Ut id ostenderem, quod Ad. v, 9. 29 Virum me natam vellem: ego ostenderem! Ph. v, 3. 10 Ut de tali causa nuptæ mulieri se ostenderet He. v, 1. 30 Ubi Phædriæ se ostenderet nihilo minus amicum esse Ph. iv, 2. 7 Si te tam leni et victo animo esse ostenderis Hea. iii, 1. 29 Sed ostendere, me ægre pati, illi nolui Ad. i, 2. 62 Ni mihi esset spes ostensa hujusce habendæ Ph. v, 4. 7 Aut velle in ea re ostendi, quam sis callidus A. i, 2. 27

Ostento. Neque cicatrices suas ostentat Eu. iii, 2. 30 An occasionem mihi ostentatam, tantam, tam brevem amitterem? Eu. iii, 5. 57

Ostium. Concrepuit a Glycerio ostium A. iv, 1. 59 Sed ostium concrepuit! He. iv, 1. 6 Sed ostium concrepuit abs te Ph. v, 5. 12 Pessulum ostio obdo Eu. iii, 5. 55 Solitudo ante ostium A. ii, 2. 25 Postquam ante ostium me audivit stare A. iii, 1. 16 Nihilo secius mox deferent puerum hunc ante ostium A. iii, 2. 27 Parmenonem ante ostium Thaidis tristem video Eu. ii, 2. 36 Tu abi; atque obsera ostium intus Eu. iv, 6. 25 Interim dum ante ostium sto,

Domi opperiamur potius, quam hic ante ostium? Eu. v, 2. 4. 56 Quem præstolare, Parmeno, hic ante ostium? Eu. v, 6. 5 Hæc (anus) ubi aperuit ostium Hea. ii, 3. 35 Cesso pultare ostium vicini? Hea. iii, 1. 1 Ubi abiere intro, operuere ostium Hea. v, 1. 33 Aperite aliquis actutum ostium Ad. iv, 4. 25 Sed quis ostium hoc pultavit? Ad. iv, 5. 3 Pamphilum ipsum video stare ante ostium He. iii, 4. 14 Bacchidem, eccam, video stare ante ostium He. v, 4. 14 Jamne operuit ostium? Ph. v, 3. 33 Sed me censen' potuisse omnia intelligere extra ostium? Ph. v, 6. 36

Otiose. Otiosus. In aurem utramvis otiose ut dormias Hea. ii, 3. 101 Otiose nunc jam illico hic consiste Ad. ii, 1. 2 Aliam otiosus quæret A. ii, 3. 24 Vide ut otiosus it, si Dis placet! Eu. v, 3. 10 Dissolvi me, otiosus operam ut tibi darem Hea. iii, 1. 102 Quamvis etiam maneo otiosus hic Ad. ii, 4. 15 Quin tu otiosus es Ad. iv, 1. 17 Otiosum ab animo Ph. ii, 2. 26 Animo nunc jam otioso esse impero A. v, 2. 1 Nos otiosi operam dabamus Phædriæ Ph. i, 2. 37

Otium. Viden', otium, et cibus quid faciat alienus? Eu. ii, 2. 34 Non hercle otium est nunc mihi auscultandi Ad. iii, 3. 65 Nunc turba nulla est: otium, et silentium est He. Alt. Prol. 35 Tantumne est ab re tua otii tibi, ut? Hea. i, 1. 23 Hanc clementem vitam urbanam, atque otium secutus sum Ad. i, 1. 17 Sumtus vestros otiumque ut nostra res posset pati He. ii, 1. 28 Transdere hominem in otium Ph. Prol. 2 Otium ab senibus ad potandum ut habeam Ph. v, 5. 4 Nulla adeo ex re istuc fit, nisi ex nimio otio Hea. i, 1. 57 Quorum opera in bello, in otio, in negotio quisque usus est Ad. Prol. 20 Ille suam semper egit vitam in otio, in conviviis Ad. v, 4. 9 Ut in otio esset potius, quam in negotio He. Alt. Prol. 18

Ovis. Scelesta, lupo ovem commisisti Eu. v, 1. 16 Cum fervet maxume, tam placidum, quam ovem reddo Ad. iv, 1. 18

P.

Pactum. Eo pacto consilium meum cognosces A. i, 1. 22 Nullon' ego Chremetis pacto affinitatem effugere potero? A. i, 5. 12 Alio pacto haud poterat fieri A. iv, 4. 53 Quo pacto hic? A. iv, 5. 9 Quod cuperes, aliquo pacto efficiundum tibi A. v, 3. 18 Quo pacto Rhodium tetigerim in convivio Eu. iii, 1. 30 Jovem quo pacto Danaæ misisse aiunt. Quo pacto porro possim potiri Eu. iii, 5. 37. 65 Alio pacto honeste quomodo hinc abeam, nescio Eu. iv, 4. 49 Quo pacto ex jure hesterno panem atrum vorent Eu. v, 4. 17 Illoc homine quoquo pacto opus est Eu. v, 9. 53 Tibi perdere talentum hoc pacto satius est, quam illo minam Hea. iii, 1. 66 Quo pacto id fieri soleat, calleo Hea. iii, 2. 37 Spem istoc pacto rursum nuptiarum omnem eripis Hea. iv, 3. 35 Aliquo pacto verba me his daturam esse Hea. iv, 4. 13 Quo pacto haberet, enarramus Ad. iii, 3. 11 Istoccine pacto oportet? Ad. iv, 7. 14 Eo pacto prorsum illic alligaris filium Ad. v, 3. 58 Quo pacto hic vitam exigat He. ii, 1. 19 Quo pacto hoc celem He. iii, 4. 31 Eo pacto apud te meo erit ingenio fides. Neque alio pacto componi potest inter eas gratia He. iii, 5. 24. 29 Quo pacto factum volueris He. iv, 1. 31 Pater narravit modo, quo pacto me habueris He. iv, 2. 6 Quo pacto hoc aperiam? He. iv, 4. 6 Meditari secum oportet, quo pacto. Si nullo alio pacto, fœnore Ph. ii, 1. 12. 71 Quo pacto, aut unde mihi sit, dicendum ordine est Ph. iv, 1. 14 Id quo pacto fieret Ph. iv, 2. 3 Ego ostenderem, quo pacto. Quo pacto id potuit? Ph. v, 3. 10. 35 Quo pacto satietatem amoris ait se velle sumere? Ph. v, 5. 6 Quo pacto, aut unde hæc hic rescivit? Ph. v, 7. 59

Pædagogus. Quid pædagogus ille, qui Citharistriam? Ph. i, 2. 94

Pæne. Jocularium in malum insciens pæne incidi A. iv, 4. 43 Dum studeo obsequi tibi, pæne illusi vitam filiæ A. v, 1. 3 Quam pæne tua me perdidit protervitas! Hea. iv, 6. 10 Hoc mihi dolet, nos pæne sero scisse; et pæne in eum locum redisse, ut. Tam ob parvolam rem pæne ex patria? Ad. ii, 4. 8. 11 Gnatum ei restituo, qui pæne harum, ipsiusque opera periit He. v, 3. 20 Hei! video uxorem: pæne plus, quam sat erat Ph. v, 3. 14 Itaque pæne hercle exclamavi gaudio Ph. v, 6. 30

Palæstra. Fac periculum in literis, fac in palæstra Eu. iii, 2. 24 Eccum, ab sua palæstra exit foras Ph. iii, 1. 20

Palam. Continuo palam est Eu. i, 2. 24 Vel uti veniret palam. Hea. iv, 1. 27 Rem facias palam Hea. iv, 3. 43 Rem profer palam Hea. v, 2. 41 Ab

lenone ipsus eripuit palam. Hoc palam proferimus Ad. iii, 2. 30. 41 Me reprehendi tamen, ne fieret palam Ad. iv, 4. 14 Nempe ea causa, ut ne id fiat palam He. i, 2. 30 Nunc vero palam est He. iv, 4. 91 Palam beatus: ni unum hoc desit Ph. i, 3. 17

Pallium. Attolle pallium Eu. iv, 6. 31 Qui non humerum hunc onero pallio Ph. v, 6. 4 Pone apprehendit pallio Ph. v, 6. 23

Palma. In medio omnibus palmam esse positam Ph. Prol. 18

Palmarius, a, um. Quod ego mihi puto palmarium Eu. v, 4. 8

Pamphila. Accedo, rogito, Pamphila quid agat? Ad. iv, 4. 9 Tu, Pamphilam cantatum provocemus Eu. iii, 1. 52 alibi passim

Pamphilus. Eho, quid Pamphilus? A. i, 1. 61 Cujus vestri? My. Pamphili. Da. Hem! quid? Pamphili? A. iv, 4. 26 Daturne illa Pamphilo hodie nuptum? A. ii, 1. 1 Comperiebam, nihil ad Pamphilum quicquam attinere A. i, 1. 63 Uxor tibi ducenda est, Pamphile, hodie, inquit, para A. i, 5. 19 In Pamphilo ut nihil sit moræ A. i, 1. 139 alibi passim

Panis. Quo pacto ex jure hesterno panem atrum vorent Eu. v, 4. 17

Pannus. Video, pannis annisque obsitum Eu. ii, 2. 5 Ancillula erat, pannis obsita, neglecta Hea. ii, 3. 53

Papæ. Papæ! facie honesta Eu. ii, 1. 23 Ecquid beo te? Pa. Men'? papæ! Eu. ii, 2. 48 Nova figura oris Pa. Papæ! Eu. ii, 3. 25 Papæ! jugularas hominem Eu. iii, 1. 26

Par. Parem referam gratiam Eu. iv, 4. 52 Cujus consilio ea par fuerat prospici He. iv, 1. 46 Bonas quod par est facere He. v, 1. 12 Quos par fuerat resciscere He. v, 4. 27 Ita eum expectarem, ut par fuit Ph. i, 3. 3 Ita uti par fuit Ph. v, 7. 15 Par pari referto Eu. iii, 1. 55 Studet par referre Ad. i, 1. 48 Postquam par ingenium nactus est He. i, 2. 95 Par pari ut respondeas Ph. i, 4. 35

Parasitaster. Est alius quidam, parasitaster parvolus Ad. v, 2. 4

Parasitus. In ea est parasitus Colax Eu. Prol. 30 Hic quidem est parasitus Gnatho militis Eu. ii, 1. 22 Parasitus cum ancilla Eu. ii, 3. 55 Edax parasitus Hea. Prol. 38 Is erit Phormio parasitus Ph. Prol. 29 Est parasitus quidam Phormio Ph. i, 2. 72 Parasiti personam inde ablatam Eu. Prol. 26 Parasitum edacem Eu. Prol. 38 Parasiti item ut Gnathonici vocentur Eu. ii, 2. 33

Parce. Hæc pudice vitam, parce, ac duriter agebat A. i, 1. 47 Ait, nimium parce facere sumtum A. ii, 6. 19 Semper parce, ac duriter se habere Ad. i, 1. 20

Parco. Nihil parcunt seni Hea. Prol. 43 Hanccine ego vitam parsi perdere? He. iii, 1. 2 Nihil pepercit Ad. iv, 2. 23 Quæso, tandem aliquantulum tibi parce Hea. i, 1. 112 Conserva, quære, parce Ad. v, 3. 27 Parce, sodes Ph. v, 3. 10 Laborans, quærens, parcens Hea. i, 1. 87 Meo labori haud parcens He. ii, 1. 29

Parcus, a, um. Ego ille agrestis, sævus, tristis, parcus, truculentus, tenax Ad. v, 4. 12 Ruri esse parcum, ac sobrium Ad. i, 2. 15

Parens. Tu es patronus, tu parens Ad. iii, 4. 10 Ignoratur parens Ph. ii, 3. 10 Tu mihi cognatus, tu parens, tu amicus Ph. iii, 2. 11 Non sunt hæc parentis dicta Hea. v, 4. 12 Me parenti potius, quam amori obsequi oportet He. iii, 4. 34 Quem ferret, si parentem non ferret suum? Hea. i, 2. 28 Te postputasse omnes res præ parente intelligo He. iii, 5. 33 Parentes propitii Ad. i, 1. 6 Parentum injuriæ uniusmodi sunt ferme Hea. i, 2. 30 Jam hic suos parentes reperit? A. iv, 5. 11 Mea Glycerium suos parentes repperit A. v, 6. 5 Quid reliqui est, quin habeat, parentes Hea. i, 2. 20 Volo, parentes meos ut commonstres mihi Hea. v, 4. 4 Quæris id, quod habes, parentes Hea. v, 4. 16

Pareo. Ego stultior, meis dictis parere hanc qui postulem He. iv, 1. 49

Pario. Obsequium amicos, veritas odium parit A. i, 1. 41 Dum parit Philumena He. iii, 3. 54 Peperit filia: hem! taces? ex quo? He. iv, 1. 12 Peperit uxor clam He. v, 2. 15 Ut solidum parerem hoc mihi beneficium Eu. v, 2. 32 Si puellam parerem, nolle tolli? Hea. iv, 1. 14 Tum præterea talem, nisi tu, nulla pareret filium Hea. v, 3. 20 Quasi nunquam tute pepereris? Ad. iii, 1. 3 Cum et recte, et tempore suo pepererit He. iv, 1. 16 Quicquid pepperisset, decreverunt tollere A. i, 3. 14 Quod peperisset, jussit tolli A. iii, 1. 6 Geta ferietur alio munere, ubi hera pepererit Ph. i, 1. 13 Hanc simulant parere, quo Chremetem absterreant A. iii, 1. 14 Quæ sese inhoneste optavit parere hic divitias A. iv, 5. 2 Parere jam diu hæc per annos non potest A. v, 3. 8 Credon' tibi hoc, nunc peperisse hanc e Pamphi-

lo? Hoc ego scio unum, neminem peperisse hic A. iii, 2. 17. 26 Si rescierit peperisse eam He. iv, 1. 4 Sensit peperisse: occidi! He. iv, 4. 16 Di, date facultatem, huic pariundi A. i, 4. 6 Cum in pariundo aliquot affuerunt liberæ A. iv, 4. 32 Mihi immortalitas parta est A. v, 5. 5 Labore alieno magnam partam gloriam verbis sæpe in se transmovet Eu. iii, 1. 9 Haud existumans quanto labore partum Ph. i, 1. 12 Patris bene parta indiligenter tutatur Ph. v, 3. 5

Pariter. Utinam esset mihi pars æqua amoris tecum, ac pariter fieret, ut Eu. i, 2. 12 Quem pariter uti his decuit, aut etiam amplius Hea. i, 1. 80 Mihi es germanus pariter corpore et animo Ad. v, 8. 34 Pariter nunc opera me adjuves, ac Ph. v, 3. 3

Parmeno. Summonuit me Parmeno ibi servus Eu. iii, 5. 22 Parmenonis tam scio esse hanc technam, quam me vivere Eu. iv, 4. 51 O scelestum Parmenonem! Eu. v, 5. 2 Eho! Parmeno mi, nostin'? Eu. ii, 3. 59 Quicum? Do. Cum Parmenone Eu. iv, 4. 31 sæpius alibi

Paro. Nihil istac opus est arte ad hanc rem quam paro A. i, 1. 5 Hisce ego non paro me ut rideant Eu. ii, 2. 18 Defensorem paro Eu. iv, 6. 32 Mihi precatorem paro Hea. v, 2. 49 Filio luctum paras He. ii, 1. 13 Maledictis deterrere, ne scribat, parat Ph. Prol. 3 Quam hic fugam, aut furtum parat? Ph. i, 4. 14 Quæ opus fuere ad nuptias gnatæ, paravi A. iv, 4. 2 Itan' parasti te, ut? Eu. ii, 2. 9 Ille bonus vir nobis psaltriam paravit Ad. iii, 4. 31 Uxor tibi ducenda est, Pamphile, hodie, inquit, para A. i, 5. 19 Abi intro: quod parato opus est, para A. iii, 2. 43 Aliquam puero nutricem para He. iv, 4. 104 Animo virili præsentique ut sis, para Ph. v, 7. 64 Ita facillume amicos pares A. i, 1. 39 Uxorem ut arcessat, paret Hea. v, 1. 75 Quin ita paret se, ut He. i, 1. 11 Qui haberet, qui pararet alium Eu. iii, 2. 35 Nec tu aram tibi, nec precatorem pararis Hea. v, 2. 23 Cupio aliquos parare amicos beneficio meo Eu. i, 2. 69 In animum instituere, aut parare, quod sit carius Ad. i, 1. 14 Parare in animo cupiditates Ph. v, 4. 2 Ego eo intro, ut, quæ opus sunt, parentur Ad. iv, 5. 72 Jube parari cetera Ad. ii, 4. 21 Itane huc paratus advehis? A. v, 4. 6 Paratus sum Hea. iii, 1. 85 Itane es paratus facere me advorsum? Ph. ii, 3. 80 Ut te arbitretur sibi paratum mœchum A. ii, 1. 16 Virum in quovis loco paratum A. iv, 3. 4 Venio nuntiatum, Demipho, paratum me esse Ph. v, 7. 14 Paratæ lites Ad. v, 3. 6 Mihi paratæ lites Ph. i, 2. 83 Si jam audierit sibi paratas nuptias A. ii, 2. 4 Postquam videt (nuptias) paratas He. i, 2. 52 Paratum est Eu. iii, 5. 60 Quin est paratum argentum Hea. iv, 4. 15 Quo in loco dictum est, parati nihil est Eu. iii, 4. 4 Mihi magnum malum scio paratum Eu. v, 5. 27 Quod parato opus est, para A. iii, 2. 43 Abi præ, curre, ut sint domi parata Eu. iii, 2. 47 Tibi erunt parata verba: huic homini verbera Hea. ii, 3. 115 Parata a nobis sunt, ut dixi, ubi vis Ad. v, 3. 1

Pars. Utinam esset mihi pars æqua amoris tecum! Eu. i, 2. 12 Ut aliqua pars laboris minuatur mihi Hea. Prol. 42 Ne expers partis esset de nostris bonis Hea. iv, 1. 39 Nunc nostræ timeo parti, quid hic respondeat A. ii, 5. 8 Ipsum animum ægrotum ad deteriorem partem applicat A. i, 2. 22 Hic quoque bonam magnamque partem ad te attulit Eu. i, 2. 43 Ea omnia in pejorem partem Eu. iv, 2. 4 In eam partem accipio Eu. v, 2. 37 Ni partem maximam existimarem scire vestrum. In utramque partem ingenium quid possit meum Hec. Prol. 8. 47 Vehemens in utramque partem es nimis Hea. iii, 1. 31 Adversarios rapere in pejorem partem. Ii partem aperient: in agendo partem ostendent Ad. Prol. 3. 23. 24 Ego illi maxumam partem feram. Curemus æquam uterque partem Ad. i, 2. 36. 50 In istam partem potius peccato tamen Ad. ii, 1. 20 Si tu aliquam partem æqui bonique dixeris Ph. iv, 3. 32 In interiore parte ut maneam solus cum sola Eu. iii, 5. 31 Ut hæream in parte aliqua tandem apud Thaidem Eu. v, 9. 25 Quod ego in propinqua parte amicitiæ puto Hea. i, 1. 5 Omnes te in lauta et bene aucta parte putant Hea. iv, 5. 50 Sine illum priores partes hosce dies apud me habere Eu. i, 2. 71 Duras fratris partes prædicas Eu. ii, 3. 62 Cur partes seni Poëta dederit. Quamobrem has partes didicerim, paucis dabo Hea. Prol. 1. 10 Nunquam animum ad malas adducam partes He. v, 3. 38 Primas qui partes aget Ph. Prol. 28 Vicissim partes tuas acturus est Ph. v, 5. 7

Parsimonia. Aut largitate nimia, aut parsimonia Hea. iii, 1. 32

Particeps. Nisi ubi ille huc salvos redierit meus particeps Hea. i, 1. 98

Cujus maxume te fieri participem cupis Hea. iii, 1. 19

Partim. In his, partim sum earum exactus: partim vix steti He. Alt. Prol. 7 Animus partim uxoris misericordia devinctus, partim victus hujus injuriis He. i, 2. 92. 93 Partim quæ perspexi his oculis, partim quæ accepi auribus He. iii, 3. 3

Parturio. Numnam illa, quæso, parturit? Ad. iii, 4. 42 Parturire eam, neque gravidam esse ex te, solus conscius. Vereor, ne parturire intelligat He. iii, 3. 32. 52

Partus. Partus instabat prope Ad. iii, 2. 9 Jam partus adsiet? Ad. iv, 4. 2 Volo, doque operam, ut clam eveniat partus patrem He. iii, 3. 36 Nunc huc confugit, te atque alios partum ut celaret suum He. iii, 3. 24 Quo pacto celem suæ gnatæ partum He. iii, 4. 32 Quamobrem omnes nos celare volueris partum He. iv, 1. 16 Cui committas primo partu mulierem A. i, 4. 3

Parum. Quia primo processit parum. Parum succedit, quod ago A. iv, 1. 48. 56 Parum perspexisse ejus videre audaciam Eu. v, 2. 61 Si una hæc dedecori est parum Hea. ii, 3. 93 Id quod me fecisse aiebas parum Hea. v, 1. 51 Hoc lautum est parum Ad. iii, 3. 71 Magis impense cupitis, consulitis parum Ad. v, 9. 36 Promoveo parum He. iv, 4. 81 Parum mihi prosit He. v, 1. 15 Eja! ne parum leno sies Ph. iii, 2. 23 Sed parumne est, quod? Ph. iii, 3. 13 Nisi me animus fallit, aut parum prospiciunt oculi Ph. v, 1. 8 Quicquam in his te nuptiis fallaciæ conari, quo fiant minus A. i, 2. 26 Immo etiam, quo tu minus scis ærumnas meas A. iv, 1. 31 Quo minus hæ fierent nuptiæ A. iv, 2. 17 Hoc nemo fuit minus ineptus, magis severus quisquam Eu. ii, 1. 21 Nihil minus: immo auge magis suspicionem Eu. iii, 1. 45 At tu apud nos hic mane, dum redeat ipsa. Ch. Nihil minus Eu. iii, 3. 29 Nisi quia correxit miles, quod intellexi minus Eu. iv, 5. 11 Egon' formidolosus? nemo est hominum, qui vivat, minus. Peregrinus est; minus potens quam tu; minus notus, minus amicorum hic habens Eu. iv, 6. 19. 22 Qui minus, quam Hercules servivit Omphalæ? Eu. v, 8. 3 Perii! quanto minus spei est, tanto magis amo Eu. v, 9. 22 Decrevi me minus injuriæ meo gnato facere, dum Hea. i, 1. 95 Miserum! quem minus credere est! Hea. i, 2. 16 In summa infamia sum, et meo patri minus obsequens. Mihi jam minus, minusque obtemperat Hea. iii, 3. 18. 33 Nunc ita tempus est mihi, ut cupiam filiam: olim nihil minus Hea. iv, 1. 54 Ne quid vereare, si minus: nihil nos dos movet Hea. v, 1. 66 Ego haud minus ægre patior id, qui, nescio Hea. v, 2. 5 Nihilo minus ego hoc faciam tamen Hea. v, 3. 10 Omnes, quibus res sunt minus secundæ, magis sunt suspiciosi Ad. iv, 3. 14 Qui minus mihi idem jus æquom est esse, quod? Ad. v, 3. 14 Quæ vos propter adolescentiam minus videtis, magis impense cupitis Ad. v, 9. 36 Quem ego intellexi illam haud minus, quam se ipsum, magnificare He. ii, 2. 18 Hæc res non minus me male habet, quam te, gnate mi He. iv, 2. 30 Ne revereatur, minus jam quo redeat domum He. iv, 4. 8 Non tibi illud factum minus placet, quam mihi He. iv, 4. 25 Videndum est, ne minus propter iram hanc impetrem, quam possiem: aut ne quid faciam plus, quod post me minus fecisse satius sit He. v, 1. 3. 4 Minus multo audacter, quam nunc lædit, læderet Ph. Prol. 11 Hi qui minus habent, ut semper aliquid addant divitioribus Ph. i, 1. 7 Cum hoc non possum, illud minus possem Ph. i, 4. 31 Ex qua re minus rei foret, aut famæ temperans Ph. ii, 1. 41 Si illum minus norat Ph. ii, 3. 15 Cui minus nihilo est? Ne quid plus minusve faxit, quod Ph. iii, 3. 2. 21 Ubi Phædriæ se ostenderet nihilo minus amicum esse, quam Ph. iv, 2. 7 Quid minus utibile fuit, quam? Ph. iv, 4. 10 At pol minus queo viri culpa, quam Ph. v, 3. 4 Ætate porro minus peccaturum putem? Ph. v, 8. 33 Qui placere se studeat, et minime multos lædere Eu. Prol. 2 Ne istuc tam iniquo patiare animo. Pa. Minime Eu. ii, 1. 6 Non vidisse, nisi nunc cum minime vellem, minimeque opus fuit Eu. ii, 3. 41 Illa exclamat, minime gentium Eu. iv, 1. 11 Ne labora. Me. Minime Hea. i, 1. 37 Minime mirum, adeo impeditæ sunt Hea. ii, 3. 4 Minimeque miror, si te sibi quisque expetit Hea. ii, 4. 13 Minimeque miror, Clinia hanc si deperit Hea. iii, 2. 14 Ergo herus damno auctus est. So. Minime Hea. iv, 1. 16 Etiamne tecum res hic mihi est? Sy. Minime Hea. iv, 4. 20 Credebam. Ch. Minime Hea. iv, 5. 37 Coges me? Æs. Minime. Sa. Id metui. Minime miror, qui insanire occipiunt ex injuria Ad. ii, 1. 39. 43 Ah! minime

gentium.: non faciam Ad. iii, 2. 44 Id quia non est a me factum, agis gratias? He. Ah! minime Ad. iv, 3. 6 Quod minime est opus usquam efferri Ad. iv, 4. 15 Id mea minime refert, qui sum natu maximus Ad. v, 4. 27 Minime equidem me oblectavi He. i, 2. 10 Minimeque adeo mirum He. ii, 1. 23 Eho! num quidnam accusat virum? Ph. Minime He. ii, 2. 25 Hunc minime est opus in hac re adesse He. iii, 3. 49 Hinc abire matrem? minime He. iv, 3. 7 Nec leviorem vobis, quibus est minime æquum, viderier He. v, 1. 32 Sed cessas? Pa. Minime equidem He. v, 3. 16 Non pudet vanitatis? Do. Minime, dum ob rem Ph. iii, 2. 41 Meriton' hoc meo videtur factum? De. Minime gentium Ph. v, 8. 44

Parumper. Dum exeo, parumper opperire me hic A. iv, 2. 31 Non audio. Ph. Parumper Ph. iii, 2. 1

Parvulus, a, um. Est alius quidam, parasitaster parvolus Ad. v, 2. 4 A parvulo ut semper tibi apud me justa et clemens fuerit servitus scis A. i, 1. 8 Eduxi a parvulo Ad. i, 1. 23 Una a pueris parvolis sumus educati Ad. iii, 4. 48 Parvola hinc est abrepta Eu. i, 2. 75 Quæ olim periit parvula soror Eu. iii, 3. 18 Matri parvolam puellam dono quidam mercator dedit Eu. i, 2. 29 Quæ illam aluit parvolam Eu. v, 2. 58 Tam ob parvolam rem pæne ex patria? Ad. ii, 4. 10

Parvus, a, um. Quæ (amicitia) incepta a parvis, cum ætate accrevit simul A. iii, 3. 7 Istæc una parva virgo A. v, 4. 21 Ecqua inde parva perisset soror? Eu. iii, 3. 15 Num parva causa, aut parva ratio est? Eu. iii, 5. 27 Parvæ consuetudinis causa A. i, 1. 83 Fuit hercle huic aliud (nomen) parvæ A. v, 4. 39 Hanc ejectam Chrysidis patrem recepisse orbam, parvam A. i, 3. 19 Forsitan hic mihi parvam habeat fidem Eu. i, 2. 117 Dic, te parvam virginem amisisse Eu. iv, 6. 28 Itan' parvam mihi fidem esse apud te? Ph. v, 3. 27 Haud quidem hercle parvom He. iii, 1. 26 Sed parvi pendo A. iii, 2. 46 Tu fortasse, quid me fiat, parvi pendis Hea. iv, 3. 37 Quæ dico, parvi pendunt He. iii, 5. 63 Næ meam herus esse operam deputat parvi pretii He. v, 3. 1 Parvi retulit non suscepisse Ph. iv, 3. 41 Video herilem filium minorem huc advenire Eu. ii, 2. 58 Quasi istic minor mea res agatur, quam tua Hea. ii, 3. 113 Hac multo propius ibis, et minor est erratio Ad. iv, 2. 41 Adolescens, quam minima in spe situs erit Hea. v, 2. 44 Nisi ut te redimas captum quam queas minimo Eu. i, 1. 30 Quomodo minimo periclo id demus adolescentulo Hea. iii, 1. 68 Abs te ut quam minimo pretio suam voluptatem expleat He. i, 1. 12

Pasco. Restabat aliud nihil, nisi oculos pascere Ph. i, 2. 35

Pasibula. Heus Chreme: quod quæris, Pasibula est A. v, 4. 42

Passus. Capillus passus, prolixus, circum caput rejectus negligenter Hea. ii, 3. 49 Capillus passus, nudus pes, ipsa horrida Ph. i, 2. 56

Patefacio. Patefio. Quæ nunquam in ullo patefecit loco He. iii, 1. 23 Quantam fenestram ad nequitiam patefeceris! Hea. iii, 1. 72 Quin, si hoc celetur, in metu: sin patefit, in probro siem Ph. v, 4. 6

Pateo. Hæ mihi patent semper fores Eu. i, 2. 9 Nunc tibi patent fores hæ Eu. ii, 2. 51 Postulo, ut mihi tua domus pateat Eu. v, 9. 29

Pater. Ne de hac re pater imprudentem opprimat A. i, 3. 22 Tuus pater modo me prehendit A. ii, 2. 16 Quid igitur sibi vult pater? cur simulat? Pater est, Pamphile A. ii, 3. 1. 6 Quasi illa tua sit, Pamphilique ego sim pater A. iii, 3. 17 Si fieri poterit, ut ne pater per me stetisse credat A. iv, 2. 16 Sponsæ pater intervenit A. iv, 3. 17 Perii! pater est A. v, 3. 1 Nisi quid pater ait aliud A. v, 4. 47 Pater amicus summus nobis A. v, 6. 6 Pater mihi et mater mortui Eu. iii, 3. 11 Metuo, pater ne rure redierit jam Eu. iii, 5. 63 Mater et pater, quasi dedita opera, domi erant. Tamen si pater. Ch. Quid? ah! volet Eu. v, 2. 1. 50 Vestem vidit illam esse eum indutum pater Eu. v, 7. 15 Pater adest, quem volui: adibo Hea. i, 2. 5 Neque etiam dum scit pater Hea. ii, 1. 17 Satis pater durus fui Hea. iii, 1. 30 Quid tum, quæso, si hoc pater resciverit? Hea. iv, 3. 40 Sed pater egreditur Hea. iv, 6. 23 Ut pater omnem de me ejecerit animum patris? Hea. v, 2. 1 Hoc pater ac dominus interest Ad. i, 1. 51 Pater esse disce ab aliis, qui vere sciunt. Natura tu illi pater es, consiliis ego Ad. i, 2. 45. 46 Pater is nihili pendit Ad. iii, 4. 6 Pater est? Sy. Ipsus est Ad. iv, 1. 22 Pater hercle est: perii! Ad. iv, 5. 3 Tuus hercle vero et animo et natura pater Ad. v, 7. 4 Cum pater,

uxorem ut ducat, ertare occipit. Sed postquam acrius pater instat. Eo amantem invitum extrudit pater He. i, 2. 41. 46. 98 Etsi illi pater es He. ii, 2. 16 Recusare eam, quam mihi obtrudit pater He. iii, 1. 16 Cujus nos qui sit, nescimus, pater He. iv, 1. 56 Mihi intus tuus pater narravit modo He. iv, 2. 6 Quem ipse neglexit pater, ego alam? Tot me nunc rebus miserum concludit pater He. iv, 4. 48. 80 Non, si redisset, ei pater veniam daret? Qui fuerit pater, quæ mater. Pater aderit. Pater ejus rediit, an non? Ph. i, 2. 69. 79. 83. 97 Si senserit te timidum pater esse Ph. i, 4. 28 Mansurusque patruum pater est, dum Ph. iii, 1. 16 Pater adest hic Ph. iii, 3. 8 Atat! Phædriæ pater venit Ph. iv, 2. 11 Pater exit Ph. iv, 4. 32 Qui est ejus pater. Pater adolescentis venit Ph. v, 1. 10. 35 Patruus tuus pater est inventus Phanio Ph. v, 6. 32 Sed nunc ea me exquirere, iniqui patris est A. i, 2. 16 Hoccine est officium patris! A. i, 5. 1 Tum patris pudor A. i, 5. 27 Ut præter sui voluntatem patris, hanc habere studeat? Quasi tu hujus indigeas patris A. v, 3. 9. 19 Matris nomen et patris dicebat ipsa Eu. i, 2. 31 In cellulam ad te patris penum omnem congerebam clanculum. Patris cognatum, novistin'? Eu. ii, 3. 18. 35 An mei patris festivitatem? Eu. v, 9. 18 Timet omnia, patris iram Hea. i, 2. 15 Ut pater omnem de me ejecerit animum patris? Adolescens tam facillime patris pacem in leges conficiet suas Hea. v, 2. 2. 45 Qui se in sui gremio positurum puerum dicebat patris Ad. iii, 2. 35 Inepta lenitas patris, et facilitas prava Ad. iii, 3. 37 Neque adeo arbitrari patris est aliter He. iv, 1. 14 Itane patris ais conspectum veritum hinc abisse? Ph. ii, 2. 1 Quia p l mei patris bene parta indiligenter tutatur. Patris nomen aliud dictum est Ph. v, 3. 5. 21 Quod tempus conveniundi patris me capere jubeat? Ph. v, 4. 9 Quid hic mihi faciet, patri? A. i, 1. 85 Patri dic velle A. ii, 3. 20 Ut dicerem, me esse ducturum, patri A. iv, 1. 37 Pro peccato magno paulum supplicii satis est patri A. v, 3. 32 Ut diligenter nunties patri Eu. ii, 3. 48 Ni miserum insuper etiam patri indicares? Eu. v, 7. 13 Thais patri se commendavit in clientelam et fidem Eu. v, 9. 9 Nec tibi ille est credere susus, quæ est æquom patri Hea. i, 1. 104 Meo patri minus obsequens Hea. ii, 3. 18 Dedo patri me nunc jam, ut frugalior sim Hea. iv, 3. 2 Patri quoque modo obsequare Hea. v, 4. 16 Non me hanc rem patri indicasse? Ad. iv, 4. 19 Reddi patri autem superbum est He. i, 2. 79 Quam causam dicam patri, nescio He. iii, 5. 2 Qua re suspectus suo patri fuit He. v, 3. 22 Numquid dixti jam patri? He. v, 4. 25 Numquid patri subolet? Ph. iii, 1. 10 Injecta est spes patri, posse illam extrudi Ph. iv, 4. 11 Ibi tum hanc ejectam Chrysidis patrem recepisse, orbam A. i, 3. 19 Te isti virum do, tutorem, patrem A. i, 5. 60 Hoc sic esse opinor dicturum patrem A. ii, 3. 18 Crede, nunquam hodie tecum commutaturum patrem esse unum verbum A. ii, 4. 7 Herum quid sit pericli fallere, et illi, patrem A. v, 2. 27 Ni metuam patrem. Applicat primum ad Chrysidis patrem se. O lepidum patrem! A. v, 4. 15. 22. 45 Quo illam ducis? Clit. Ad patremne? Tua apud patrem amica tecum sine metu ut sit, copia est. Patrem novisti. Scio; apud patrem Hea. ii, 3. 72. 87. 129. 136 Immo ut patrem tuum vidi esse habitum Hea. ii, 4. 22 Sed habet patrem avidum, miserum atque aridum Hea. iii, 2. 15 Quo ore appellabo patrem? Jam me hoc voles patrem exorare, ut Hea. iv, 3. 22. 27 Fac te patrem esse sentiat. Quam hic ad inopiam redigat patrem Hea. v, 1. 52. 56 Hic patrem astare aiebas? Hea. v, 2. 7 Qui mentiri, aut fallere insuerit patrem Ad. i, 1. 30 Ne aliqua ad patrem hoc permanet Ad. ii, 4. 19 Ain' patrem hinc abisse rus? Ad. iv, 1. 1 Hoc est patrem esse? aut hoc est filium esse? Ad. iv, 5. 78 Patrem continuo convenit Philumenæ He. i, 2. 116 Volo, doque operam ut clam eveniat partus patrem He. iii, 3. 36 Atat! eccum Phidippum, et patrem video He. iii, 4. 35 Istuc patrem rogare est æquom? He. iv, 1. 12 Qui te appellaret patrem He. iv, 4. 30 Metuebat absentem patrem Ph. i, 2. 68 Patrem ut extimescam Ph. i, 3. 2 Hujus patrem vidisse me Ph. i, 4. 22 Ut sciat lenem patrem illum factum me esse acerrimum Ph. ii, 1. 32 Neque ejus patrem se scire, qui fuerit? Ph. ii, 3. 7 Quam timeo, adventus hujus quo impellat patrem Ph. iv, 3. 3 Non norat patrem? Ph. v, 3. 21 Ut fugitet patrem Ph. v, 5. 7 Utin' hæc ignoraret suum patrem? Ph. v, 6. 34 Quid commerui: aut peccavi, pater? Tute ipse his rebus finem præscripsisti, pater A. i, 1. 112. 124 Mi pater. Si. Quid, mi pater? Pa-

ter, liceine pauca? Tibi, pater, me dedo A. v, 3. 18. 19. 22. 26 Credo, pater. Quid restat, pater? Pater, non recte vinctus est A. v, 4. 36. 44. 52 Pater, opportune advenis. Non est, pater: apud nos est. Cave faxis; non opus est, pater. Nihil magis vereor, quam ne quid in illum iratus plus satis faxit, pater Hea. i, 2. 5. 7. 13. 24 Asperum, pater, hoc est; aliud lenius sodes vide Hea. iii, 1. 50 At mihi fides apud hunc est, pater Hea. iii, 3. 10 Pater, obsecro, ut mihi ignoscas. Si me vivum vis, pater, ignosce. Pater, omnia faciam: impera. Faciam, pater. Non possum; pater. Pater, hoc nunc restat Hea. v, 5. 5. 7. 11. 16. 18. 22 Dic sodes, pater. An illam hinc abducet, pater? Si est, pater, dicendum magis aperte. O facinus indignum! pater Ad. iv, 5. 9. 27. 29. 35 Hæc, mi pater, te dicere æquom fuit. Pater, obsecro, ausculta. Ita velim, dum vivas, mi pater. Di me, pater, omnes oderint! Abi, pater Ad. iv, 40. 45. 47. 66. 69 Ehem! pater mi, tu hic eras? Placet; pater lepidissime. Nihil enim vidi melius, mi pater Ad. v, 7. 3. 13. 24 Ita quæso, pater. Mi pater. Sine te exorem, mi pater. Dabitur: quandoquidem hic volt. Æs. Mi pater Ad. v, 8. 4. 12. 13. 33 Age, pater. O mi pater festivissime! Tibi, pater, permittimus Ad. v, 9. 25. 26. 38 Salve, mi pater. Nunquam commerita est, pater, quod nollem. Non est consilium, pater He. iii, 5. 5. 36. 44 Pater, si ex me illa liberos vellet sibi He. iv, 4. 33 Quid ego nunc dicam de patre? A. i, 5. 17 Cum patre altercasti dudum A. iv, 1. 29 Domus, uxor, liberi, inventi invito patre A. v, 3. 20 Tibine hæc diutius licere speras facere, me vivo patre? Hea. i, 1. 51 Nam, ille facili me utetur patre Hea. ii, 1. 5 Ne videat forte hinc te a patre aliquis exiens Hea. ii, 2. 6 Garris: unde? Sy. A tuo patre Hea. iv, 6. 19 Hæc virgo orba est patre Ad. iv, 5. 16 Pro patre huic est Ad. v, 8. 28 Rus abituram hinc cum tuo me esse certo decrevi patre He. iv, 2. 10 Ibi agrum de nostro patre colendum habebat Ph. ii, 3. 17 Sed patruum video cum patre astantem Ph. iv, 3. 2 Haud multo post cum patre idem recipit se intro Ph. v, 6. 30 Quam iniqui sunt patres in omnes adolescentes judices! Hea. ii, 1. 1 Id curarant patres Ph. i, 2. 34 Sed vi, et via pervolgata patrum Hea. i, 1. 40 Communia omnium quæ sunt patrum He. i, 2. 42 Alii clanculum patres quæ faciunt Ad. i, 1. 28

Paternus, a, um. Paternum amicum me assimulabo virginis Ph. i, 2. 78 Matres omnes filiis auxilio in paterna injuria solent esse Hea. v, 2. 39 Pol haud paternum istuc dedisti Ad. iii, 4. 4

Patina. Tanquam in speculum, in patinas inspicere, jubeo Ad. iii, 3. 74 Jam dudum animus est in patinis Eu. iv, 7. 46

Patior. Ego haud minus ægre patior Hea. v, 2. 5 Eho! scis? et patere Ad. iv, 7. 8 Tamen vix humane patitur Ad. i, 2. 65 Hæc atque hujusmodi sum multa passa Eu. iv, 6. 8 Cur (es) passus? ubi eras? Ad. ii, 2. 26 Qui me tam leni passus est animo usque adhuc A. i, 5. 27 Qui passus est id fieri Hea. iii, 2. 21 Non patiar A. v, 4. 42 Non ea causa magis patiar Hea. v, 4. 14 Nihil apud me tibi defieri patiar He. v, 2. 2 Itane hunc patiemur, Geta, fieri miserum? Ph. iii, 3. 3 Quid vis patiar A. ii, 3. 6 Egone hujus memoriam patiar meæ voluptati obstare? A. v, 4. 40 Quidni patiar? Ad. iv, 7. 8 Egon' illam cum illo ut patiar nuptam unum diem? Ph. ii, 1. 74 Ne istuc tam iniquo patiare animo Eu. ii, 1. 6 Qui se vidente amicam patiatur suam? Hea. v, 1. 40 Patiamurne, an narremus cuipiam? Ad. iii, 2. 38 Pateretur: nam quem ferret, si? Hea. i, 2. 28 Ne quid decepta pateretur mali Ph. iii, 1. 5 Ubivis facilius passus sim, me deludier A. i, 2. 32 Facile omnes perferre ac pati A. i, 1. 35 Ubi pati (desiderium Thaidis) non poteris Eu. i, 1. 7 Neque plagas pati possum Eu. ii, 2. 13 An potius hæc pati? Eu. ii, 3. 94 Consumat, perdat, decretum est pati. Et ipsum, non poteris pati Hea. iii, 1. 56. 77 Non possum pati Hea. iv, 5. 13 Ostendere me ægre pati, illi nolui Ad. i, 2. 63 Ubi non quit pati He. i, 2. 108 Sumtus vestros otiumque ut nostra res posset pati He. ii, 1. 28 Negabas nuptam posse filiam tuam te pati cum eo He. iv, 1. 23 Non tute in animum inducas pati? He. iv, 2. 27 Amorem distrahi poterin' pati? Ph. iii, 2. 33

Patria. Patriam et signa cetera neque sciebat Eu. i, 2. 32 Parentes, patriam incolumem Hea. i, 2. 20 Tu nunc sola reducem me in patriam facis Hea. ii, 4. 18 Quam in patria honeste pauper vivere A. iv, 5. 3 Carens patria ob meas injurias Hea. i, 1. 85

Ego propter te errans patria careo demens Hea. ii, 3. 16 Tam ob parvolam rem pæne ex patria? Ad. ii, 4. 11

Patrisso. Laudo, Ctesipho: patrissas Ad. iv, 2. 25

Patrius, a, um. Ego tamen patrio animo victus, faciam He. ii, 2. 2 Hoc patrium est Ad. i, 1. 49 Unde in patrium monumentum pervenerit Eu. Prol. 13 Itidem patria qui alligurierat bona Eu. ii, 2. 4 Ille alter sine labore patria potitur commoda Ad. v, 4. 17

Patrocinor. Vos me indotatis modo patrocinari fortasse arbitramini Ph. v, 7. 46

Patrona. Te mihi patronam cupio, Thais Eu. v, 2. 48

Patronus. Tu es patronus, tu parens Ad. iii, 4. 10 Phormionem? De. Istum patronum mulieris Ph. ii, 1. 77 Huic ipsi est opus patrono, quem defensorem paro Eu. iv, 6. 32

Patruus. Patruus tuus pater est inventus Phanio. Patruus interea inde huc egreditur foras Ph. v, 6. 32. 38 Hujus patrem vidisse me, patruum tuum Ph. i, 4. 22 Mansurusque patruum pater est, dum huc adveniat. Venire huc salvum nunc patruum Ph. iii, 1. 16. 18 Sed patruum video cum patre astantem Ph. iv, 3. 2 Mi patrue, salve. Atqui nihil fecit, patrue, quod succenseas. Si est, patrue, culpam ut in se admiserit Ph. ii, 1. 24. 33. 40

Pauculus, a, um. Diebus sane pauculis post He. i, 2. 68 Loquitor paucula Hea. iv, 6. 24

Paucus, a, um. Artem Musicam recidere ad paucos He. Alt. Prol. 39 Fere in diebus paucis, quibus hæc acta sunt A. i, 1. 77 Paucæ manent novitiæ puellæ Eu. iii, 5. 33 Multas contaminasse Græcas, dum facit paucas Latinas Hea. Prol. 18 Næ nos sumus mulieres omnes invisæ viris, propter paucas He. ii, 3. 2 Pater, licetne pauca? A. v, 3. 22 Ut ad pauca redeam He. i, 2. 60 Ad pauca ut redeam, ac Ph. iv, 3. 43 Adesdum: paucis te volo A. i, 1. 2 Ausculta paucis A. iii, 3. 4. Ad. v, 3. 20 Prius audite paucis Eu. v, 9. 37 Nunc paucis dabo Hea. Prol. 10 Phidippe, ades! audi paucis He. iii, 5. 60

Paveo. Pavito. Cum mihi paveo, tum Ph. i, 4. 10 Id paves, ne ducas tu illam: tu autem, ut ducas A. ii, 2. 12 Uxorem Philumenam pavitare, nescio quid dixerunt He. iii, 1. 41

Paulatim. Hæc ita ut sunt, cautim et paulatim dabis Hea. iv, 8. 30 Cyathos sorbillans paulatim hunc producam diem Ad. iv, 2. 52 Paulatim plebem primulum facio meam Ad. v, 6. 10 Animus paulatim elapsus est Bacchidi He. i, 2. 94

Paulisper. Non sinam, inquam. Clit. Quæso, paulisper Hea. ii, 3. 137 Paulisper mane Ad. ii, 2. 45 Congrum istum in aqua sinito ludere paulisper Ad. iii, 3. 24

Paulo. Si qua est habitior paulo, pugilem esse aiunt Eu. ii, 3. 23 Paulo qui est homo tolerabilis Hea. i, 2. 31 Ubi adbibit plus paulo Hea. ii, 1. 8 Ne ab re sint tamen omissiores paulo Ad. v, 3. 45 Quas (cupiditates) paulo mederi possis! Ph. v, 4. 3

Paululum. Paululum obsoni A. ii, 2. 23 Sed sine paululum ad me redeam A. iii, 5. 16 In denegando modo quis pudor paululum adest A. iv, 1. 6 Tum tu igitur paululum da mihi operæ Eu. ii, 2. 50 Concede istuc paululum: audin'? etiam nunc paululum: sat est Eu. iv, 4. 39 Quid feceras? Ch. Paululum quiddam. Py. Eho! paululum, impudens? Eu. v, 2. 17 Paululum opperirier si vis Eu. v, 2. 51 Si paululum modo quid te fugerit Hea. ii, 3. 75 Ut ne paululum quidem suboleat Hea. v, 1. 26 Si nunc de tuo jure concessisses paululum Ad. ii, 2. 9 Si huic aliquid paululum præ manu dederis Ad. v, 9. 23 Quia paululum vobis accessit pecuniæ He. iii, 5. 56 Spatium vocandi, sacrificandi dabitur paululum Ph. iv, 4. 22 Concede hinc a foribus paululum istorsum, sodes Ph. v, 1. 14

Paululus, a, um. Si nequeas paululo, at quanti queas Eu. i, 1. 30 Quæ paululo tum erat contenta Hea. iii, 1. 35

Paulum. Paulum interesse censes? A. iv, 4. 55 Pro peccato magno paulum supplicii satis est patri A. v, 3. 32 Paulum si cessassem, domi non offendissem. Quasi vero paulum intersiet Eu. iv, 4. 5. 18 An paulum hoc esse tibi videtur? Eu. v, 2. 18 Tu concede paulum istuc. Quod des, paulum est: necesse est multum accipere Eu. v, 9. 38. 45 Paulum negotî mihi obstat Hea. iii, 1. 92 Næ ille haud scit, paulum lucri, quantum ei damni apportet Hea. iv, 4. 25 Agelli est hic sub urbe paulum. Paulum id autem? Ad. v, 8. 26. 27

Paulus, a, um. Hic fecit suos, paulo sumtu Ad. v, 4. 22 Dum in dubio est animus, paulo momento huc illuc impel-

litur A. i, 5. 31

Pauper. Quam in patria honeste pauper vivere A. iv, 5. 3 Hegio est, affinis nobis, pauper Ad. v, 8. 25 Homo jam grandior, pauper, cui opera vita erat Ph. ii, 3. 16 Apparet servum hunc esse domini pauperis miserique Eu. iii, 2. 33 Qui sæpe propter invidiam adimunt diviti, aut propter misericordiam addunt pauperi? Ph. ii, 1. 47 In servitutem pauperem ad ditem dari Ph. iv, 3. 48

Pauperculus, a, um. Est e Corintho hic advena anus paupercula Hea. i, 1. 44 Habitant hic quædam mulieres pauperculæ Ad. iv, 5. 13

Pauperies. In Asiam hinc abii propter pauperiem Hea. i, 1. 59

Paupertas. Paupertas mihi onus visum est, et miserum, et grave Ph. i, 2. 44 Heus! quanta quanta hæc mea paupertas est Ph. v, 7. 10 Paupertatem una pertulimus gravem Ad. iii, 4. 50

Pauxillulum. Erat ei de ratiuncula jampridem apud me relliquom pauxillulum nummorum Ph. i, 1. 3

Pax. In amore insunt, induciæ, bellum, pax rursum Eu. i, 1. 16 Tam facillume patris pacem in leges conficiet suas Hea. v, 2. 45 Exeo ergo, ut pacem conciliem Hea. v, 5. 2 Infecta pace, ultro ad eam venies Eu. i, 1. 8 Quæso hercle ut liceat, pace quod fiat tua, dare Eu. iii, 2. 13

Pax. (Interjectio) Capillus passus, prolixus, circum caput rejectus negligenter. Pax! Hea. ii, 3. 50 Unus est dies, dum argentum eripio. Pax! nihil amplius Hea. iv, 3. 39

Peccatum. Si id est peccatum, peccatum imprudentia est Poëtæ Eu. Prol. 27 Quod peccatum a nobis ortum est, corrigo Ad. iv, 3. 2 Id peccatum primum magnum: at humanum Ad. iv, 5. 53 Et cognoscendi, et ignoscendi dabitur peccati locus Hea. ii, 1. 6 Nescio quid peccati portet hæc purgatio Hea. iv, 1. 12 Ut non siet peccato mihi ignosci æquom He. v, 1. 10 Tuum conspectum fugitat propter peccatum Hea. iii, 1. 25 An tu ob peccatum hoc esse illum iratum putas? Hea. v, 2. 37 Meum amorem, et peccatum in se transtulit Ad. ii, 3. 10 Tu sensti esse in eo, Myrrhina, peccatum He. iv, 1. 46 Egomet me novi et peccatum meum Ph. i, 4. 40 Peregre rediens semper cogitet, aut filii peccatum, aut Ph. ii, 1. 14 Vides tuum peccatum esse elatum foras. Venias nunc precibus lautum peccatum tuum? Ph. v, 7. 65. 80 Pro peccato magno paulum supplicii satis est patri A. v, 3. 32 Matres omnes filiis in peccato adjutrices Hea. v, 2. 39 In ipsa turba, atque in peccato maxumo, potasti, scelus! Ad. v, 1. 11 Tot peccata in hac re ostendis Hea. iv, 1. 21 Ut pro hujus peccatis ego supplicium sufferam? A. v, 3. 17 De illius peccatis plura dicet Hea. Prol. 33

Pecco. Si quid peccat, Demea, mihi peccat Ad. i, 2. 35. 36 Quid commerui, aut peccavi, pater? ~~Ad.~~ i, 1. 112 Si peccavi, mi Chreme, insciens feci. Mi Chreme, peccavi, fateor Hea. iv, 1. 18. 31 Quod peccavi ego, id obesse huic? Hea. v, 2. 21 Peccavi Ad. ii, 4. 12 In istam partem potius peccato tamen Ad. ii, 1. 20 Quid est, quod peccem? Hea. v, 3. 6 Cave, ne in cognatam pecces Ph. v, 3. 20 Si id peccare est, fateor id quoque A. v, 3. 25 Te plura in hac re peccare ostendam Ad. i, 2. 41 Mitte adolescentem, obsecro, et quæ me peccasse ais He. iv, 1. 42 Di, date illi in aliis potius peccandi locum A. i, 4. 6 Peccandi cum ipse de se finem non facit Ph. Prol. 24 De te quidem, satis scio, peccando detrimenti nihil fieri potest He. ii, 1. 37 Ætate porro minus peccaturum putem? Ph. v, 3. 33 Si id est peccatum, peccatum imprudentia est Poëtæ Eu. Prol. 27 Peccatum a me maximum est Hea. i, 1. 106 Hoc peccatum in virginem est civem Ad. iv, 7. 7 Si quid est peccatum a nobis, profer: vobis corrigemus He. ii, 2. 11

Pectus. Quas matres student demissis humeris esse, vincto pectore, ut graciles sient Eu. ii, 3. 22 Pectore consistere nihil consilii quit Ad. iv, 4. 4

Pecunia. Quia paululum vobis accessit pecuniæ He. iii, 5. 56 Non capitis ejus res agitur, sed pecuniæ Ph. iv, 3. 26 Prius proditurum te tuam vitam, et prius pecuniam omnem, quam Hea. iii, 1. 71 Pecuniam in loco negligere Ad. ii, 2. 8 Non nunc de pecunia agitur Hea. iii, 1. 67 Cujus tu fidem in pecunia perspexeris, verere verba ei credere? Ph. i, 2. 10

Pedetentim. Di bene vortant, quod agas! pedetentim tamen Ph. iii, 3. 19

Pedisequa. Accedo ad pedisequas A. i, 1. 96

Pellicio. Is senem per epistolas pellexit Ph. i, 2. 18

Pello. Tune has pepulisti fores? Ad. iv, 5. 4 Quisnam a me pepulit tam gra-

viter fores? Ad. v, 3. 2 Istum æmulum, quod poteris, ab ea pellito Eu. ii, 1. 9 Facile pellas, ubi velis Eu. v, 9. 56 Miles pellitur foras Eu. v, 9. 11

Penates. At ego Deos Penates hinc salutatum domum devortar Ph. ii, 1. 81

Pendeo. Animus tibi pendet? Ad. ii, 2. 18 Tu jam pendebis Eu. v, 7. 20 Clitipho cum spe pendebit animi Hea. iv, 4. 5 Ego plectar pendens Ph. i, 4. 43

Pendo. Parvi pendo A. iii, 2. 46 Tu fortasse, quid me fiat, parvi pendis Hea. iv, 3. 37 Pater is nihili pendit Ad. iii, 4. 6 Quæ dico, parvi pendunt He. iii, 5. 63 Syrus mihi tergo pœnas pendet Hea. iv, 4. 6 Ego istuc abs te factum nihili penderem Eu. i, 2. 14 Tu illum, nunquam ostendisti, quanti penderes Hea. i, 1. 103 Mordere clanculum: ego non flocci pendere Eu. iii, 1. 21 Ego quoque a meis me amari, et magni pendi postulo Ad. v, 4. 25

Penes. Quid? istæc jam penes vos Psaltria est? Ad. iii, 3. 34 Illorum esse hanc culpam credidi, quæ te est penes He. iv, 1. 20

Peniculus. Quid, ignave? peniculon' pugnare cogitas? Eu. iv, 7. 7

Penuria. Næ illiusmodi jam nobis magna civium penuria est Ad. iii, 3. 88

Penus. Cum in cellulam ad te patris penum omnem congerebam clanculum Eu. ii, 3. 18

Per. Ut per falsas nuptias vera objurgandi causa sit A. i, 1. 130 Quod ego te per hanc dextram oro, et ingenium tuum, per tuam fidem, perque hujus solitudinem te obtestor, ne A. i, 5. 54. 55 Nunc te per amicitiam, et per amorem obsecro, ut ne ducas A. ii, 1. 26 Per ego te Deos oro: perque unicam gnatam tuam A. iii, 3. 6. 8 Nunc per hanc nulla est mora A. iii, 4. 14 Per omnes tibi adjuro Deos. Ut ne pater per me stetisse credat. Id faciam, per me stetisse, ut credat A. iv, 2. 11. 16. 18 O Chreme, per tempus advenis A. iv, 4. 44 Per ego te Deos oro, ut ne A. v, 1. 15 Falli per servum senem Eu. Prol. 39 Patriam et signa cetera neque sciebat; neque per ætatem etiam potuerat Eu. i, 2. 33 Deum venisse clanculum per impluvium. Ego limis specto, sic per flabellum clanculum Eu. iii, 5. 41. 54 Date potestatem, mihi statariam agere ut liceat per silentium Hea. Prol. 36 Qui mihi per alium ostendit suam sententiam. Per alium quemvis ut des: falli te sinas technis per servulum Hea. iii, 1. 7. 61. 62 Per te vel uti quæstum faceret, vel uti Hea. iv, 1. 27 Quam hic per flagitium ad inopiam redigat patrem Hea. v, 1. 56 Ubi tibi non licuit per te mihi dare Hea. v, 2. 12 Non mihi per fallacias adducere ante oculos? Hea. v, 4. 18 Dum per ætatem licet Ad. i, 2. 28 Per oppressionem ut hanc mihi eripere postulet? Ad. ii, 2. 30 Cui miseræ indigne per vim vitium obtulerat Ad. iii, 2. 10 Quam puerperam nunc duci huc per viam ægrotam Ad. v, 7. 28 Parere jam diu hæc per annos non potest Ad. v, 8. 7 Quam mihi per silentium nunquam agere licitum est. Nolite sinere per vos artem musicam recidere ad paucos He. Alt. Prol. 21. 38 Per eam te obsecramus ambæ, si jus, si fas est, uti advorsa ejus per te tecta sient He. iii, 3. 27. 28 Video Phidippum egredi per tempus He. iv, 3. 16 Quo lubet cruciatu per me exquire He. v, 2. 7 Is erit Phormio, per quem res agetur maxume. Adeste æquo animo per silentium. Cum per tumultum noster grex motus loco est Ph. Prol. 29. 31. 33 Is senem per epistolas pellexit Ph. i, 2. 17 Per ejus unam, aut vivam, aut moriar, sententiam Ph. iii, 1. 19 Anguis per impluvium decidit de tegulis Ph. iv, 4. 27 Per Deos atque homines! Ph. v, 1. 37 Ego minas triginta per fallaciam ab illo abstuli Ph. v, 8. 49

Perbenigne. Æque (te amo). Mi. Perbenigne Ad. iv, 5. 66

Percarus, a, um. Hui, percara est, Phædria Ph. iii, 3. 25

Percello. Quo trudis? perculeris jam tu me Eu. ii, 3. 87

Percipio. Neque agri, neque urbis odium me unquam percipit Eu. v, 6. 2

Percitus. Corripui illico me inde lacrumans, incredibili re, atque atroci percitus He. iii, 3. 17

Percontor. Quasi tu non multo malis narrare hoc mihi, quam ego, quæ percontor, scire He. i, 2. 36 Sed quos perconter? video A. iv, 5. 5 Ubi investigem? quem perconter? Eu. ii, 3. 3 Vel me monere hoc, vel percontari puta Hea. i, 1. 26 Non est opus prolato: hoc percontarier desiste He. i, 2. 29 Tua quod nihil refert, percontari desinas He. v, 3. 12 Modo isse dicito ad portum, percontatum adventum Pamphili He. i, 2. 2 Percontatum ibo ad portum, quoad se recipiat Ph. ii, 4. 22

Percontumax. Percontumax redisti huc nobis, Pamphile He. iii, 5. 64

Percupio. Vin' domi opperiamur?

Ch. Immo percupio Eu. v, 2. 57

Percurro. Continuo ad te properans percurro ad forum, ut dicam tibi hæc A. ii, 2. 18 Curriculo percurre Hea. iv, 4. 11

Percutio. Percussit illico animum A. i, 1. 98

Perdite. Ejus filiam ille amare cœpit perdite Hea. i, 1. 45 Hanc amare cœpit perdite Ph. i, 2. 32

Perdo. Cur perdis adolescentem nobis? Ad. i, 1. 36 Non tu hoc argentum perdis Ad. iii, 3. 56 Et me, et te imprudens, nisi quid Di respiciunt, perdidi A. iv, 1. 19 Quoniam miser quod habui, perdidi Eu. ii, 2. 6 Seni fidelis dum sum, scapulas perdidi Ph. i, 2. 26 Perii hercle! nomen perdidi Ph. ii, 3. 39 Perdidisti istum, quem adduxti pro eunucho Eu. v, 5. 7 Ubi illic est scelus, qui me perdidit? A. iii, 5. 1 Nos quidem pol miseras perdidit A. iv, 5. 8 Quam pæne tua me perdidit protervitas! Hea. iv, 6. 10 Servesne, an perdas totum, dividuum face Ad. ii, 2. 33 Sumat, consumat, perdat, decretum est pati Hea. iii, 1. 56 Profundat, perdat, pereat! Ad. i, 2. 54 Ut te cum tua monstratione magnus perdat Jupiter! Ad. iv, 6. 2 Ut illum Di, Deæque senium perdant, qui Eu. ii, 3. 10 At te Di perdant! Eu. iii, 1. 41 Ut te quidem omnes Dii, Deæque perduint! Hea. iv, 6. 7 At te Di, Deæque perduint, cum istoc odio! He. i, 2. 59 Dii illum perduint! He. iii, 4. 27 At istos invidos Di perdant! He. iii, 5. 19 Illum Di omnes perduint! Ph. i, 2. 73 Ut te quidem omnes Di, Deæque, perdant! Ph. iv, 4. 7 Hoc prius scire expeto, quid perdideris Hea. v, 1. 18 An laudi putat fore, si perdiderit gnatum? Ad. iii, 3. 29 Tibi perdere talentum hoc pacto satius est, quam illo minam Hea. iii, 1. 65 Cepi rationem, ut neque egeres, neque ut hæc posses perdere Hea. v, 2. 11 Ut sit satius perdere, quam aut tam persequi Ad. ii, 2. 26 Hanccine ego vitam parsi perdere? He. iii, 1. 2 Mea Glycerium, quid agis? cur te is perditum? A. i, 1. 107 Quid ille, quæso? Th. Perditus Eu. iii, 1. 41 Adolescens luxu perditus Ad. iv, 7. 42 Hominem perditum miserumque Eu. iii, 1. 28 Tu rem impeditam et perditam restituas? A. iii, 5. 13 Quibus re salva, et perdita profuerim, et prosim sæpe Eu. ii, 2. 27

Perdoctus, a, um. Illa nequid titubet. Sy. Perdocta est probe Hea. ii, 3. 120

Perdoleo. Eu noster! laudo tandem perdoluit: vir es Eu. i, 2. 74

Perduco. Forte filium perduxere illuc, secum ut una esset, meum A. i, 1. 54

Perduro. Non posse apud vos Pamphilo se absente perdurare He. ii, 2. 27

Peregre. Peregre rediens semper cogitet, aut filii peccatum, aut Ph. ii, 1. 13 Ain' tu? ubi peregre, tibi quod lubitum fuit, feceris Ph. v, 7. 77

Peregrinus, a, um. Quicum res tibi est, peregrinus est Eu. iv, 6. 21 Pamphilum pro uxore habere hanc peregrinam A. i, 1. 119 Adeon' est demens? ex peregrina? A. iii, 1. 11

Pereo. Quod si fit, pereo funditus A. i, 5. 9 Omnia experiri certum est, priusquam pereo A. ii, 1. 11 Prudens, sciens, vivens, vidensque pereo Eu. i, 1. 28 Ego quoque una pereo, quod mihi est carius Eu. ii, 1. 5 Quid habuisset, cum perit? Eu. iii, 3. 16 Perimus! actum est! Ad. iii, 2. 26 Si senserit, perii A. i, 3. 8 Dave, perii! interii! A. ii, 2. 9 Perii! A. iii, 5. 1. Eu. ii, 3. 34. iv, 3. 13. Hea. iii, 3. 13. iv, 6. 13. v, 5. 13. Ad. iv, 2. 4. iv, 5. 18. He. iv, 4. 29 Vah! perii! hoc malum integrascit A. iv, 2. 5 Quis me volt? perii! pater est A. v, 3. 1 Perii! metuo, ut substet hospes. Hem, perii! A. v, 4. 11. 26 Perii! nunquamne etiam me illam vidisse? Perii! quid ego egi miser? Eu. ii, 3. 68. 86 Ubi mutem? perii! Eu. iii, 5. 62 Perii! hoc quid sit vereor Perii! obsecro tam infandum facinus, mea tu, ne audivi quidem Eu. iv, 3. 2. 22. Perii! huic ipsi est opus patrono Eu. iv, 6. 32 Perii hercle! obsecro, abeamus intro Eu. v, 2. 66 Numnam ego perii? adibo Eu. v, 5. 5 Perii! lingua hæret metu. Emit! perii hercle! quanti? Eu. v, 6. 7. 14 Perii! defessa jam sum misera te ridendo. Miser, quasi sorex hodie perii Eu. v, 7. 6. 23 Perii! quid hoc autem est mali? Eu. v, 8. 5 Perii! quanto minus spei est, tanto magis amo Eu. v, 9. 23 Perii! is mihi, ubi adbibit plus paullo, sua quæ narrat facinora! Hea. ii, 1. 8 Perii! unde illi sunt ancillæ? Hea. ii, 3. 5 Perii! numnam hæc audivit? Hea. iii, 2. 6 Acta hæc res est: perii! Hea. iii, 3. 3 Perii! quid ego feci? Mirum ni illa salva est, et ego perii Hea. iv, 1. 18. 50 Perii hercle! Bacchis, mane, mane Hea. iv, 4. 14 Perii! occidi! Hea. v, 1. 33 Perii hercle! hac illi spe hoc inceperunt! Ad. ii, 2. 19 Hem! perii! quare? Ad. iii, 2. 29 Equidem

perii! Ad. iv, 2. 18 Perii! horresco semper, ubi Ad. iv, 4. 24 Pater hercle est: perii! Ad. iv, 5. 3 Parmeno, perii! quid ego egi? Perii miser! He. i, 2. 57. 58 Nullus sum! perii! interii! He. iii, 1. 39 Perii! quid faciam misera? He. iii, 2. 5 Perii! vovisse hunc dicam, si He. iii, 4. 20 Perii! quid agam? He. iv, 1. 1 Perii! pudet Philumenæ He. v, 2. 27 Perii hercle! nomen perdidi Ph. ii, 3. 39 Perii misera! Ph. v, 8. 17 Actum est! ilicet! peristi! Eu. i, 1. 10 Quod dicas mihi, iter hac habui: periisti! Eu. v, 9. 35 Quæ olim periit parvula soror Eu. iii, 3. 18 Quæ secunda ei dos erat, periit Ad. iii, 2. 48 Abiit: periit: navem adscendit Ad. iv, 5. 69 Qui pæne harum, ipsiusque opera periit He. v, 3. 20 Hem! numnam periimus? A. iii, 4. 12 Tua arte viginti minæ pro Psaltria periere Ad. iv, 7. 25 Utinam tam aliquid invenire facile possis, quam hoc peribit! Eu. ii, 1. 5 Vide, quid agas, ne neque illi prosis, et tu pereas Eu. v, 5. 23 Profundat, perdat, pereat! nihil ad me attinet Ad. i, 2. 54 Numquid dubitas, quin ego nunc perpetuo perierim? Eu. v, 9. 13 Ubi si paululum modo quid te fugerit, ego perierim Hea. ii, 3. 75 Ne aliqua ad patrem hoc permanet; atque ego tum perpetuo perierim Ad. ii, 4. 19 Postremo, ecqua inde parva perisset soror? Eu. iii, 3. 15 Tu rem perire et ipsum, non poteris pati Hea. iii, 1. 77 Ut puerum præoptares perire He. iv, 1. 17 Certum est persequi, aut perire Ph. iii, 3. 19 Jam scis te periisse? Eu. v, 7. 15 Si periculum ullum inte inest, periisse me una haud dubium est He. iii, 1. 46

Perfector. O mearum voluptatum omnium inventor, inceptor, perfector! Eu. v, 9. 5

Perfero. Uxorem hanc prius quam duxit, vostrum amorem pertuli He. v, 1. 17 Ita olim suo me ingenio pertulit He. iii, 1. 22 Paupertatem una pertulimus gravem Ad. iii, 4. 50 Facile omnes perferre ac pati A. i, 1. 35

Perficio. Quod si perficio, non pœnitet me famæ He. v, 2. 9 Perfeci, ut spectarentur He. Alt. Prol. 12 Perfecit, sibi ut inspiciundi esset copia Eu. Prol. 21 Perfice hoc precibus, pretio, ut Eu. v, 9. 24 Sine! inceptum est: perfice hoc mihi perpetuo Hea. iv, 8. 22 Immo haud desinam, donec perfecero hoc Ph. ii, 3. 73 Quam joco rem voluisti a me tandem, quin perfeceris? Eu. i, 2. 100 Post ubi tempus promissa est jam perfici, tum A. iv, 1. 7

Perfluo. Plenus rimarum sum, hac atque illac perfluo Eu. i, 2. 25

Perfortiter. Fortiter. Sy. Perquam! quia miseram mulierem, et me servolum, vicit: hui! perfortiter Ad. iv, 2. 28

Perfringo. Aut uspiam ceciderit, aut perfregerit aliquid Ad. i, 1. 12

Perfungor. Dum ætas, tempus tulit, perfuncta satis sum He. iv, 2. 18

Pergo. Si illi pergo suppeditare sumtibus Hea. v, 1. 57 Eamus. Pa. Pergin'? Eu. ii, 3. 88 Pergin', scelesta, mecum perplexe loqui? Eu. v, 1. 1 Pergin' istuc prius dijudicare, quam? Hea. ii, 2. 8 Pergin' hercle? Hea. iii, 3. 21 Pergin', mulier, odiosa esse? Hea. v, 3. 4 Ah! si pergis, abiero Ad. i, 2. 47 Nam si molestus pergis esse, jam intro abripiere Ad. ii, 1. 27 Ah! pergisne? De. Jam jam desino Ad. v, 3. 67 Pergin' hero absenti male loqui? Ph. ii, 3. 25 Pergis? Ph. v, 3. 23 Pergin' credere? Ph. v, 8. 7 Si mihi pergit, quæ volt, dicere A. v, 4. 17 Sed quis hic est, qui huc pergit? Eu. ii, 1. 22 Postridie ad anum recta pergit Ph. i, 2. 62 Pergit hercle Ph. v, 6. 9 Enimvero si porro esse odiosi pergitis Ph. v, 7. 44 Eccum Phidippum, et patrem video. horsum pergunt He. iii, 4. 35 Ad fores suspenso gradu placide ire perrexi Ph. v, 6. 27 Ad Menedemum hinc pergam Hea. v, 2. 48 Pergam, quo cœpi hoc iter He. i, 2. 119 Domum ire pergam: ibi plurimum est Ph. i, 4. 17 Ad lenonem hinc ire pergam: ibi nunc sunt Ph. v, 6. 7 Quæ proferentur post, si perget lædere ita, ut Eu. Prol. 18 Recte dicis. Pa. Perge A. ii, 2. 26 Tu tamen idem has nuptias perge facere ita, ut facis A. iii, 2. 42 Itane vero obturbat? Ch. Perge A. v, 4. 23 Perge, obsecro te, et cave, ne.. Perge porro, tamen istuc ago Hea. ii, 3. 61. 105 Quid tum postea? perge. Quid est? Æs. Nihil: recte: perge Ad. iv, 5. 16. 19 Perge eloqui Ph. iv, 3. 36 Hac pergito Ad. iv, 2. 38 Quo pergam, unde emergam Eu. iii, 5. 7 Sed cesso ad eum pergere Ad. iv, 2. 47

Pergravis, ve. Levia sunt hæc, quæ tu pergravia esse in animum induxti tuum He. iii, 1. 12

Perhibeo. Æqua noscere oportet, si vos voltis perhiberi probos Ad. iii, 4. 59

Periculum. Adeon' rem rediisse, ut periculum etiam fame mihi sit? Hea. v, 2. 27 Nam si periculum ullum in te inest He. iii, 1. 46 Ah! non ita est: fac-

tam est periclum. Aliis aliunde est periclum, unde aliquid abradi potest Ph. ii, 2. 12. 19 Istuc ipsum nihil pericli est: me vide A. ii, 2. 13 Satis pericli cœpi adire A. v, 1. 2 Ego pol hodie, si vivo, tibi ostendam, herum quid sit pericli fallere A. v, 2. 26 Cum illi pericli nihil ex indicio siet? Hea. iii, 1. 6 Quid respectas? nihil pericli est Ad. ii, 1. 3 Si vera dicis, nihil tibi est a me pericli, mulier He. v, 1. 9 Nihil pericli est Ph. v, 1. 36 Qui scis ergo istuc, nisi periculum feceris? Ch. At istuc periculum in filia fieri, grave est A. iii, 3. 33. 34 Capitis periculum adire, dum prosim tibi A. iv, 1. 54 Fac periculum in literis, fac in palæstra Eu. iii, 2. 23 Hoc scitum est, periculum ex aliis facere, tibi quod ex usu siet Hea. i, 2. 36 Nunc ait: periculum ex aliis facito, tibi quod ex usu siet Hea. ii, 1. 9 Tuum esse in potiundo periclum non vis Hea. ii, 3. 82 Potius, quam venias in periculum Ad. ii, 2. 32 Qualis sim amicus, aut quid possiem, potius quam inimicus, periculum facias He. v, 1. 40 Fac periculum Ph. v, 7. 40 Ad flammam accessit, satis cum periclo A. i, 1. 104 Sine omni periclo A. i, 1. 104 Sine omni periclo A. ii, 3. 17 Nunc hujus periclo fit A. iii, 1. 22 Heus! non fit sine periclo facinus magnum. Quod ambo confiteamini sine periclo esse Hea. ii, 3. 73. 98 Quomodo minimo periclo id demus adolescentulo Hea. iii, 1. 68 Nescis, quo in metu, et quanto in periclo simus Ph. i, 2. 8 Pericla, damna, exilia peregre rediens semper cogitet Ph. ii, 1. 13

Perinde. Atque hæc perinde sunt, ut illius animus, qui ea possidet Hea. i, 2. 21

Perinthia. Menander fecit Andriam et Perinthiam. Quæ convenere in Andriam, ex Perinthia fatetur transtulisse A. Prol. 9. 13

Perjurus. Leno sum, fateor; perjurus, pestis Ad. ii, 1. 35

Perliberalis. Perliberalis visa est He. v, 4. 24 Nam perliberalis visa est, cum vidi, mihi Ph. v, 3. 32

Perlonge. Perlonge est, sed tanto ocyus properemus Eu. iii, 5. 61

Permagnus, a, um. Si certum est tibi sic facere, illud permagni referre arbitror Hea. iii, 1. 58

Permaneo. Unde ira inter eas intercessit, quæ tam permansit diu He. iii, 1. 25

Permano. Ne, si magis irritatus siet, aliqua ad patrem hoc permanet Ad. ii, 4. 19

Permitto. Bona nostra hæc tibi permitto A. i, 5. 61 Et me, et meum amorem, et famam permitto tibi Hea. ii, 3. 110 Ejus judicio permitto omnia Ph. v, 8. 56 Tibi, pater, permittimus: plus scis, quid facto opus est Ad. v, 9. 38

Pernego. Scisse sese, id vero pernegat Eu. Prol. 34

Pernicies. Leno sum, fateor; pernicies communis adolescentium Ad. ii, 1. 34 Quam ea nunc instructa pulchre ad perniciem siet Hea. iii, 1. 41

Pernimium. Nimium inter vos, Demea, pernimium interest Ad. iii, 3. 39

Pernocto. Sed si hic pernocto, causæ quid dicam, Syre? Ad. iv, 1. 15 Qui meretricem amaret, qui pernoctaret foris He. iv, 1. 24

Pernosco. Non satis me pernosti etiam, qualis sim, Simo A. iii, 2. 23 Pernoscite, furtumne factum existumetis; an locum reprehensum Ad. Prol. 12 Rem cognoscite, ut pernoscatis A. Prol. 25 Cum silentio animadvertite, ut pernoscatis, quid sibi Eunuchus velit Eu. Prol. 45

Peropus. Sed nunc peropus est, aut hunc cum ipsa, aut me aliquid de illa advorsum hunc loqui A. i, 5. 30

Perparce. Et, quod dicendum hic siet, tu quoque perparce nimium A. ii, 6. 24

Perpaucus. Immo sic homo est perpaucorum hominum. Gn. Immo nullorum arbitror Eu. iii, 1. 19 Per pol quam paucos reperias meretricibus fideles evenire amatores He. i, 1. 1

Perpello. Perpulisti me, ut homini adolescentulo, in alio occupato amore, filiam darem A. v, 1. 9 Suadere, orare, usque adeo donec perpulit A. iv, 1. 38

Perperam. Verum istoc de nomine, eo perperam olim dixi Ph. v, 1. 18

Perpetior. At ego non posse arbitror, neque me perpeti A. iii, 3. 32 An potius ita me comparem, non perpeti meretricum contumelias? Eu. i, 1. 3 Si istuc crederem sincere dici, quidvis possem perpeti Eu. i, 2. 97 Censen' posse me obfirmare, et perpeti, ne redeam interea? Eu. ii, 1. 12 Nemo posset, sat scio, qui haberet, qui pararet alium, hunc perpeti Eu. iii, 2. 35 Nunc est profecto, interfici cum perpeti me possum Eu. iii, 5. 3

Perpetuo. Neque illum hanc perpetuo habere A. iii, 3. 33 Mature ut cum cognorit, perpetuo oderit Eu. v, 4. 11

Numquid dubitas, quin ego nunc perpetuo perierim? Eu. v, 9. 13 Perfice hoc mihi perpetuo, Chreme Hea. iv, 8. 22 Atque ego tum perpetuo perierim Ad. ii, 4. 19 O fortuna, ut nunquam perpetuo es bona! He. iii, 3. 46

Perpetuum. (Adverb.) Nam hunc diem, misere nimis cupio, ut cœpi, perpetuum in lætitia degere Ad. iv, 1. 6 Non ego dicebam, in perpetuum illam illi ut dares Hea. iv, 5. 33

Perpetuus, a, um. Haud ita decet, si perpetuam vis esse affinitatem hanc He. ii, 2. 10 Esse inter nos affinitatem hanc sane perpetuam volo He. iv, 4. 14 Utinam hoc perpetuum fiat gaudium! Ad. v, 9. 15 Biennium ibi perpetuum misera illum tuli He. i, 2. 12 Ut triduo hoc perpetuo prorsum e lecto nequeat surgere Ad. iv, 1. 4

Perplaceo. Nunc laudo te, gnate: perplacet Hea. v, 5. 22

Perplexe. Pergin', scelesta, mecum perplexe loqui? Eu. v, 1. 1

Perpulcher, a, um. Perpulchra credo dona, haud nostris similia Eu. iii, 2. 15

Perquam. Fortiter. Sy. Perquam! quia miseram mulierem, et me servolum vicit Ad. iv, 2. 27

Perrepto. Perreptavi usque omne oppidum Ad. iv, 6. 3

Persancte. Phidippe, Bacchis dejerat persancte He. v, 2. 5

Perscitus. Per ecastor scitus puer est natus Pamphilo A. iii, 2. 6

Perscribo. Argentum rursum jube rescribi. Ph. Quodne ego perscripsi porro illis, quibus debui? Ph. v, 7. 30

Persentisco. Et ea gratia secum adduxisse, ne tu id persentisceres Hea. iv, 5. 21 Quot res dedere, ubi possem persentiscere, nisi essem lapis? Hea. v, 1. 43

Persequor. Crede hoc; ego meum jus persequar Ad. ii, 1. 9 Ex usu quod est, id persequar He. iv, 3. 10 Clamitent, me sycophantam, hæreditates persequi, mendicum A. iv, 5. 20 Ut sit satius perdere, quam aut hic nunc manere tam diu, aut tum persequi Ad. ii, 2. 27 Certum obfirmare est viam me, quam decrevi persequi He. iii, 5. 4 Quoquo hinc asportabitur terrarum, certum est persequi, aut perire Ph. iii, 3. 18 Is hinc, bellum fugiens, meque in Asiam persequens, proficiscitur A. v, 4. 32

Persolvo. Quod habui summum pretium, persolvi tibi A. i, 1. 12

Persona. Parasiti personam inde ablatam et Militis. Eas se non negat personas transtulisse in Eunuchum suam ex Græca. Quod si personis iisdem uti aliis non licet Eu. Prol. 26. 32. 35

Perspicax. Patrem novisti, ad has res quam sit perspicax Hea. ii, 3. 129 Ego me non tam astutum, neque ita perspicacem esse, id certo scio Hea. v, 1. 1

Perspicio. Partim quæ perspexi his oculis, partim He. iii, 3. 3 Cujus tu fidem in pecunia perspexeris Ph. i, 2. 10 Prius quam tuum, ut sese habeat, animum ad nuptias perspexerit A. ii, 3. 4 Parum perspexisse ejus videre audaciam Eu. v, 2. 61

Perstrepo. Abeunt lavatum: perstrepunt, ita ut fit, domini ubi absunt Eu. iii, 5. 52

Persuadeo. Credo abductum in ganeum aliquo: persuasit ille impurus, sat scio Ad. iii, 3. 6 Persuasit nox, amor, vinum, adolescentia Ad. iii, 4. 24 Persuasit homini Ph. i, 2. 85 At hoc demiror, qui tam facile potueris persuadere illi, quæ solet quos spernere! Hea. ii, 3. 122

Pertendo. Verum si incipies, neque pertendes naviter Eu. i, 1. 6 Video, non licere, ut cœperam, hoc pertendere Hea. v, 5. 9

Pertento. Sed ea gratia simulavi, vos ut pertentarem A. iii, 4. 9

Perterrefacio. Perterrefacias Davum: observes filium A. i, 1. 142

Perterreo. Post exibo, atque hunc perterrebo sacrilegum Eu. v, 3. 13

Pertimesco. Sed quid pertimui autem, bellua? Ph. iv, 2. 11

Pertinacia. Similis pertinacia est He. ii, 1. 5 Quæ hæc est pertinacia? He. iii, 5. 46 Mea pertinacia esse dicat factum, haud tua modestia He. iv, 2. 15

Perturbatus. Domum revertor mœstus, atque animo fere perturbato Hea. i, 1. 71

Perturbo. Mutatio fit: ea nos perturbat, Laches He. iv, 4. 11 Jam perturbavi omnia A. iii, 4. 22 Tu sola exorere, quæ perturbes hæc, tua impudentia He. ii, 1. 16

Pervenio. Aut unde in patrium monumentum pervenerit Eu. Prol. 13 Ita est: sed sine me pervenire, quo volo Eu. i, 2. 44 Immo non potuit melius pervenirier eo, quo nos volumus Ph. iv, 3. 35

Pervicax. Adeon' me esse pervicacem

censes, ut? He. iv, 1. 32 Adeon' pervicaci esse animo, ut He. iv, 1. 17

Pervius, a, um. Fratri ædes fient perviæ Ad. v, 7. 14 Id quidem angiportum non est pervium Ad. iv, 2. 39

Pervolvo. Jam ego hunc in mediam viam provolvam: teque ibidem pervolvam in luto A. iv, 4. 38

Pervulgatus, a, um. Cœpi non humanitus tractare; sed vi, et via pervolgata patrum Hea. i, 1. 49

Pes. Postquam surrexi, neque pes, neque mens satis suum officium facit Eu. iv, 5. 3 Capillus passus, nudus pes, ipsa horrida Ph. i, 2. 56 Si id scissem, nunquam huc tetulissem pedem A. iv, 5. 13 Ubi illinc, spero, redieris, tamen hoc ages. Sa. Nusquam pedem Ad. ii, 2. 19 Factum est periclum: jam pedum visa est via Ph. ii, 2. 12 Ubi vidi, ego me in pedes, quantum queo Eu. v, 2. 5 Istuc est sapere, non, quod ante pedes modo est videre, sed Ad. iii, 3. 33 Aliquid convasassem, atque hinc me conjicerem protinus in pedes Ph. i, 4. 13 Quem ego credo manibus pedibusque obnixe omnia facturum A. i, 1. 134 Conari manibus, pedibus A. iv, 1. 53 Lectulos in sole ilignis pedibus faciundos dedit Ad. iv, 2. 46

Pessimus, a, um. Pessuma, egon' quicquam cum istis factis tibi respondeam? Eu. i, 2. 73 Vide porro, Malus

Pessulus. Pessulum ostio obdo Eu. iii, 5. 55 Anus foribus obdit pessulum Hea. ii, 3. 37

Pessumdo. Quæ si non astu providentur, me, aut herum pessumdabunt A. i, 3. 3. Ph. i, 4. 5

Pestis. Leno sum, fateor; perjurus, pestis Ad. ii, 1. 35

Peto. Quod peto, et volo, ut Hea. v, 4. 4 Primum abs te hoc bona venia peto, si Ph. ii, 3. 31 Quam ille qui petit, unde is sit thesaurus sibi Eu. Prol. 12 Nunc quid petam, mea causa, æquo animo attendite He. Alt. Prol. 20 Hanc (epistolam) petam Ph. i, 2. 100 Petam hinc, unde a primo institui: is si dat, sat est Ph. iv, 2. 14 Aut unde mihi auxilium petam? Ph. v, 1. 2 Neque id putabit, pravum an rectum siet, quod petet Hea. iii, 1. 76 Ne clama: petito hasce (minas) a me decem Ph. iv, 3. 59 Inventa est, quæ dotem petat Ph. iv, 3. 42 Unde mihi peterem cibum Hea. v, 2. 25 E flamma petere te cibum posse arbitror Eu. iii, 2. 38 Fac ut audeat tibi credere omnia, abs te petere, et poscere Hea. v, 1. 53 Causam dicere prius, unde petitur, aurum quare sit suum Eu. Prol. 11

Phædria. Vereor ne illud gravius Phædria tulerit, neve Eu. i, 2. 1 Miles Thraso, Phædriæ rivalis Eu. ii, 3. 62 Phædriæ meo fratri gaudeo amorem esse omnem in tranquillo Eu. v, 9. 7 Ubi nominabit Phædriam, tu Pamphilam continuo Eu. iii, 1. 50 Ehem, tun' hic eras, mi Phædria? Eu. i, 2. 6 Neque meo cordi esse quenquam cariorem hoc Phædria Eu. i, 2. 12 passim alibi

Phædrus. Phædrum, aut Cliniam, dicebant, aut Niceratum A. i, 1. 59

Phaleratus, a, um. Ut phaleratis dictis ducas me, et meam ductes gratiis? Ph. iii, 2. 15

Phania. Phanium. Cedo, quid reliquit Phania, consobrinus noster? He. iii, 5. 8 Monere oportet me hunc vicinum Phaniam Hea. i, 1. 117 Vobis commendo Phanium, et vitam meam Ph. i, 4. 41

Phanocrates. Quam tu facile ames, filiam Phanocratæ nostri Hea. v, 5. 17

Phasma. Idem Menandri Phasma nunc nuper dedit Eu. Prol. 9

Phidippus. Qua re suspectus suo patri, et Phidippo fuit, exsolvi He. v, 3. 22 Eccum Phidippum optume video. Te mihi injuriam facere arbitror, Phidippe He. ii, 2. 4. 14 alibi

Philosophus. Tanquam Philosophorum habent disciplinæ ex ipsis vocabula Eu. ii, 2. 32 Aut equos alere, aut canes ad venandum, aut ad Philosophos A. i, 1. 30

Philotis. Philotis, salve multum. Dic mihi, Philotis, ubi te oblectasti tam diu? He. i, 2. 7. 9

Philotium. Sed videon' ego Philotium? Te desiderium Athenarum arbitror, Philotium, cepisse sæpe. Et tu bene vale, Philotium He. i, 2. 6. 14. 122

Philtere. Nomen mulieris cedo quod sit, ut quæratur. So. Philtere Hea. iv, 1. 49

Philumena. Matris vox visa est Philumenæ He. iii, 1. 38 Jampridem audivi cepisse odium tui Philumenam He. ii, 1. 22 Quo modo, Philumena mea, nunc te offendam affectam? He. iii, 1. 45 passim alibi

Phormio. Est parasitus quidam, Phormio, homo confidens Ph. i, 2. 72 Dicat, nos dare eam Phormioni nuptum Ph. iv, 5. 8 Latini Phormionem nominant Ph. Prol. 27 Hominem callidiorem

vidi neminem, quam Phormionem Ph. iv, 2. 2 alibi passim

Phrygia. Phrygiam ut uxorem meam una mecum videam liberam Ad. v, 9. 16 Mea Phrygia, audisti Hea. iv, 4. 9

Phy. Phy! domi habuit, unde disceret Ad. iii, 3. 58

Pictura. Pictus, a, um. Virgo in conclavi sedet, suspectans tabulam quandam pictam, ubi inerat pictura hæc Eu. iii, 5. 36

Pie. Neque faciam, neque me satis pie posse arbitror Ad. iii, 4. 13

Pietas. Nam matris ferre injurias me pietas jubet He. iii, 1. 21 Nunc me pietas matris potius commodum suadet sequi He. iii, 5. 31 Ut apud me præmium esse positum pietati scias He. iv, 2. 8 Ah, ne sævi tantopere. Si. O Chreme, pietatem gnati! A. v, 2. 28 Quod potero; faciam: tamen ut pietatem colam He. iii, 4. 33

Piget. Num facti piget? A. v, 3. 6 Fratris me quidem pudet, pigetque Ad. iii, 3. 38 Ne quid plus minusve faxit, quod nos post pigeat, Geta Ph. iii, 3. 21 Factum hic esse id non negat, neque se id pigere Hea. Prol. 19

Pignus. Ager oppositus est pignori, ob decem minas, inquit Ph. iv, 3. 56

Piræeus. Miror, quid ex Piræeo abierit Eu. ii, 2. 59 Heri aliquot adolescentuli coimus in Piræeo Eu. iii, 4. 1

Piscator. Concurrunt læti mi obviam coqui, fartores, piscatores, aucupes Eu. ii, 2. 26

Pisciculus. Olera et pisciculos minutos ferre obolo in cœnam seni A. ii, 2. 32

Piscis. Pisces ceteros purga, Dromo. Pisces ex sententia nactus sum Ad. iii, 3. 22. 66

Pistrilla. Apud ipsum lacum est pistrilla Ad. iv, 2. 45

Pistrinum. Verberibus cæsum te, Dave, in pistrinum dedam usque ad necem A. i, 2. 28 Quo jure, quaque injuria præcipitem me in pistrinum dabit A. i, 3. 9 Quid causæ est, quin hinc in pistrinum recta proficiscar via? A. iii, 4. 21 Quid ego nesciam? hominem pistrino dignum Hea. iii, 2. 19 Herus si redierit, molendum usque in pistrino Ph. ii, 1. 19

Pius, a, um. Pium ac pudicum ingenium narras Pamphili He. i, 2. 77

Placabilis, e. Te ipsum purgare ipsis coram, placabilius est Ad. iv, 3. 17 Id nosmet ipsos indicare, placabilius est Ph. v, 7. 68

Placeo. Refero denuo: primo actu placeo He. Alt. Prol. 31 Dorio, itane tandem facere oportet? Do. Sic sum: si placeo, utere Ph. iii, 2. 42 Places Ph. ii, 1. 6 Atqui ipsis commentum placet A. i, 3. 20 Satin' id tibi placet? Eu. v, 2. 12 Vide ut otiosus it, si Dis placet! Eu. v, 3. 10 Hunc comedendum et deridendum vobis propino. Ch. Placet Eu. v, 9. 57 Eam laudem hic ducit maximam, cum illis placet Ad. Prol. 18 Quid istuc? tibi si istuc placet; profundat Ad. i, 2. 53 Unum hoc habeo: vide, si satis placet Ad. ii, 2. 31 Mihi quidem non placet Ad. iii, 2. 39 Ille bonus vir nobis Psaltriam, si Dis placet, paravit, quicum vivat Ad. iii, 4. 30 Valeas: habeas illam, quæ placet Ad. iv, 4. 12 Ceterum, placet tibi factum, Micio? Ad. iv, 7. 19 Placet: nunc mihi videre sapere Ad. v, 3. 63 Placet; pater lepidissime Ad. v, 7. 12 Non tibi illud factum minus placet, quam mihi He. iv, 4. 25 Placet, non fieri hoc itidem ut in Comœdiis He. v, 4. 26 Placet: hem! istuc viri officium est Ph. i, 2. 88 Immo et gener, et affines placent Hea. v, 1. 68 Qui vobis universis et populo placent Ad. Prol. 19 Hæc fratri mecum non conveniunt, neque placent Ad. i, 1. 34 Mihi quidem non placent Ad. iii, 3. 25 Cum id mihi placebat, tum A. i, 1. 69 Placuit: despondi. Placuit tum id mihi: sic cogitabam A. i, 1. 75. 82 Si tibi quid feci, aut facio, quod placeat, Simo A. i, 1. 14 Repperisti, tibi quod placeat? an nondum etiam? Hea. iii, 3. 35 Dum tibi sit, quod placeat Ph. ii, 2. 27 Mira vero militi quæ placeant Eu. ii, 2. 57 Populo ut placerent, quas fecisset Fabulas A. Prol. 3 Illic haud licebat, nisi præfinito loqui, quæ illi placerent He. i, 2. 29 Magis placerent, quas fecisset Fabulas Ph. Prol. 12 Quod cum dixero, si placuerit, facitote Eu. v, 9. 37 Si quisquam est, qui placere se studeat bonis Eu. Prol. 1 Credo ei placere hoc Eu. iii, 2. 14 Ut adolescentuli vobis placere studeant potius, quam sibi Hea. Prol. 52 Jam hoc quoque negabis tibi placere? Hea. ii, 3. 109 Me facturum esse omnia: generum placere Hea. iv, 8. 25 Si tibi placere potis est, mihi ut respondeas Ph. ii, 3. 32 Quæ vobis placita est conditio, datur He. ii, 1. 44 Ubi sunt cognitæ; placitæ sunt He. Alt. Prol. 13

Placide. Ad fores suspenso gradu placide ire perrexi Ph. v, 6. 27

Placidus. Clemens, placidus, nulli lædere os Ad. v, 4. 10 Cum fervit maxume, tam placidum, quam ovem reddo Ad. iv, 1. 18

Placo. Ita est homo; cum placo, advorsor sedulo, et deterreo Ad. i, 2. 64 Neque quod principium inveniam ad placandum, scio Hea. v, 4. 21 Fac illa ut placetur nobis Ph. v, 3. 1 At vereor, ut placari possit Ph. v, 7. 72

Plaga. Plagæ crescunt: nisi prospicis Ph. v, 2. 16 At ego infelix, neque ridiculus esse, neque plagas pati possum Eu. ii, 2. 13

Plane, Planissime. In me plane Di potestatem suam omnem ostendere Eu. v, 9. 2 Tu quidem illum plane prodis Hea. iv, 3. 29 Te miror, qui alia tam plane scias Hea. v, 1. 24 Nunc hæc plane est pro nova He. Prol. 5 Plane hic divinat: nam id est He. iv, 4. 74 Non tu hunc habeas plane præsentem Deum? Ph. ii, 2. 31 Nempe anui illi prodita abs te filia est planissume Hea. iv, 1. 26 Opera tua ad restim mihi quidem res rediit planissume Ph. iv, 4. 5 Planissume Ph. v, 2. 6

Platea. Illa sese interea commodum huc advorterat in hanc nostram plateam Eu. ii, 3. 52 In hac habitasse platea dictum est Chrysidem A. iv, 5. 1 Si te in platea offendero hac post unquam Eu. v, 9. 24 Præterito hac recta platea sursum Ad. iv, 2. 35 Ubi eas præterieris, ad sinistram hac recta platea Ad. iv, 2. 43 Sed quis hic est senex, quem video in ultima platea? Ph. i, 4. 38

Plaudo. Plaudite! A. v, 6. 17. Ad. v, 9. 40. He. v, 4. 40 Vos valete, et plaudite! Eu. v, 9, 64. Hea. v, 5. 23. Ph. v, 8. 66

Plautus. Eam Commorientes Plautus fecit Fabulam. Eum Plautus locum reliquit integrum Ad. Prol. 7. 9 Colacem esse Nævî et Plauti, veterem Fabulam Eu. Prol. 25 Qui cum hunc accusant, Nævium, Plautum, Ennium accusant A. Prol. 18

Plebs. Paulatim plebem primulum facio meam Ad. v, 6. 10

Plecto. Tu jam lites audies; ego plectar pendens Ph. i, 4. 43

Plenus, a, um. Plenus rimarum sum, hac atque illac perfluo Eu. i, 2. 25 Præceptorum plenus istorum ille Ad. iii, 3. 59 Memini, ad me confugere anhelantem domum, sine comite, vini plenum He. v, 3. 25 Atque ibi, favillæ plena, fumi, ac pollinis coquendo sit faxo Ad. v, 3. 60 Color verus, corpus solidum, et succi plenum Eu. ii, 3. 26 Quis me est fortunatior, venustatisque adeo plenior? He. v, 4. 8

Plerique. Quod plerique omnes faciunt adolescentuli, ut A. i, 1. 28 Sororem plerique esse credebant meam Eu. i, 2. 38 Ita plerique ingenio sumus omnes Ph. i, 3. 20 Dixi pleraque omnia Hea. iv, 7. 2

Plerumque. Ipsum animum ægrotum ad deteriorem partem plerumque applicat A. i, 2. 22 Hic solebamus fere plerumque eam opperiri, dum Ph. i, 2. 40

Ploro. Eam plorare, orare, ut subveniat sibi Ph. Prol. 8

Plumbeus. Quæ sunt dicta in stultum, caudex, stipes, asinus, plumbeus Hea. v, 1. 4

Plurimum. Ecquid nos amas de fidicina istac? Th. Plurimum merito tuo Eu. iii, 2. 5 Nunquam etiam fui usquam, quin me omnes amarent plurimum Eu. v, 9. 62 Salvere Hegionem plurimum jubeo Ad. iii, 4. 14 Fac quam plurimum illis relinquas Ad. v, 3. 27 Illis dum studeo ut quam plurimum facerem Ad. v, 4. 14 Domum ire pergam: ibi plurimum est Ph. i, 4. 17

Plurimus, a, um. Si quisquam est, qui placere se studeat bonis quam plurimis Eu. Prol. 2 Plurima salute Parmenonem impertit Gnatho Eu. ii, 2. 39 Hoc mihi unum ex plurimis miseriis reliquum fuerat malum He. iv, 1. 55

Plus. Sed si ex ea re plus mali est, quam commodi utrique A. iii, 3. 15 Facile hic plus mali est, quam illic boni. Aut tu plus vides, manebo A. iv, 3. 5. 23 Nihilo plus agas, quam si des operam, ut Eu. i, 1. 17 Accede ad ignem hunc, jam calesces plus satis. Non pol, quo quemquam plus amem, aut plus diligam, eo feci. Qua gratia? nisi illum plus amas, quam me, Profecto non plus biduum, aut Eu. i, 2. 5. 16. 80. 104 Vigilabis lassus: hoc plus facies Eu. ii, 1. 15 Plus millies audivi Eu. iii, 1. 32 Vos oratos volo, ne plus iniquum possit, quam æquum, oratio Hea. Prol. 27 Annos sexaginta natus es, aut plus eo, ut conjicio. Si sumas in illis exercendis, plus agas. Et ætate putavit me, et benevolentia plus scire et providere, quam se ipsum sibi Hea. i, 1. 11. 22. 64 Nihil magis vereor, quam ne quid

in illum iratus plus satis faxit, pater Hea. i, 2. 24 Is mihi, ubi adbibit plus paulo, sua quæ narrat facinora! Hea. ii, 1. 8 Jam ancillas secum adduxit plus decem. Hic mihi quanto nunc plus sapit, quam egomet mihi! Hea. iii, 1. 42. 101 Interii! plus spei video, quam volo Hea. iv, 1. 46 Homini misero plus quingentos colaphos infregit mihi Ad. ii, 1. 46 Qui te amat plus quam hosce oculos Ad. v, 7. 5 Plus scis, quid facto opus est Ad. v, 9. 39 Cum virgine una adolescens cubuerit plus potus? He. i, 2. 64 Ut cum matre plus una esset? He. ii, 1. 39 Dies triginta, aut plus eo in navi fui He. iii, 4. 7 Tum tu igitur nihil attulisti huc plus una sententia? He. iii, 5. 12 Ne quid faciam plus, quod post me minus fecisse satius sit He. v, 1. 4 Equidem plus hodie boni feci imprudens, quam He. v, 4. 39 Ne quid plus minusve faxit, quod nos post pigeat Ph. iii, 3. 21 Sin spreverit me, plus, quam opus est scito, sciet Ph. iv, 1. 18 Hei! video uxorem: pæne plus, quam sat erat Ph. v, 3. 14 De illius peccatis plura dicet, cum dabit alias novas Hea. Prol. 33 Te plura in hac re peccare ostendam Ad. i, 2. 44 Nemini ego plura acerba esse credo ex amore homini unquam oblata, quam mihi He. iii, 1. 1

Plusculus, a, um. Tum plascula supellectile opus est Ph. iv, 3. 60

Pœna. Syrus mihi tergo pœnas pendet Hea. iv, 4. 6 An legibus daturum pœnas dices, si illam ejecerit? Ph. iv, 3. 22

Pœnitet. At enim dices, me, quantum hic operis fiat, pœnitet Hea. i, 1. 20 Quod si perficio, non pœnitet me famæ He. v, 2. 9 Nostri nosmet pœnitet Ph. i, 3. 20 An pœnitebat flagitii, te auctore, quod fecisset? Eu. v, 7. 12

Poëta. Poëta, cum primum animum ad scribendum appulit A. Prol. 1 In his Poëta hic nomen profitetur suum Eu. Prol. 3 Cur partes seni Poëta dederit, quæ sunt adolescentium. Tum quod malevolus vetus Poëta dictitat Hea. Prol. 2. 22 Postquam Poëta sensit scripturam suam ab iniquis observari Ad. Prol. 2 Postquam Poëta vetus Poëtam non potest retrahere ab studio. Vetus si Poëta non lacessisset prior Ph. Prol. 1. 14 Sed qui malevoli veteris Poëtæ maledictis respondeat A. Prol. 7 Peccatum imprudentia est Poëtæ Eu. Prol. 28 Facite, æquanimitas Poëtæ ad scribendum augeat industriam Ad. Prol. 25 Exclamat, furem, non Poëtam, Fabulam dedisse Eu. Prol. 23 Ita Poëtam restitui in locum He. Alt. Prol. 13 Poëta vetus Poëtam non potest retrahere ab studio. Voluntas vostra si ad Poëtam accesserit Ph. Prol. 1. 30 Ne cum Poëta scriptura evanesceret He. Alt. Prol. 5

Pol. Sane pol illa temulenta est mulier A. i, 4. 2 Neque pol consilii locum habeo A. ii, 1. 20 Ita pol quidem res est, ut dixti, Lesbia A. iii, 1. 1 Dis pol habeo gratias. Tu pol homo non es sobrius. Nihil, pol, falsi dixi, mi senex. Si pol Glycerio non omnia hæc A. iv, 4. 31. 39. 49. 51 Nos quidem pol miseras perdidit. Nam pol, si id scissem. O optume hospes, pol, Crito, antiquum obtines A. iv, 5. 8. 13. 22 Ego pol hodie, si vivo, tibi ostendam A. v, 2. 25 Non pol, quo quenquam plus amem, aut. Ego pol, quæ mihi sum conscia, hoc certo scio Eu. i, 2. 16. 119 Tum pol ego is essem vere, qui simulabar Eu. iii, 5. 58 At pol ego amatores mulierum esse audieram eos maximos Eu. iv, 3. 23 Istuc pol vero bene. Inveniam pol hodie, parem ubi referam gratiam. Tu pol, si sapis, quod scis, nescis Eu. iv, 4. 8. 52. 54 Certe tu quidem pol et multo hilarior Eu. iv, 5. 5 Equidem pol in eam partem accipioque et volo. Et pol propterea mage nunc ignosco tibi. Tum pol tibi ab istoc, hera, cavendum intelligo. Non pol credo, Chærea. Neque pol servandum tibi quicquam dare ausim Eu. v, 2. 37. 40. 44. 62. 64 Ego pol te pro istis dictis et factis, scelus, ulciscar Eu. v, 4. 19 Nunquam, pol, hominem stultiorem vidi Eu. v, 7. 8 At tu pol tibi istas posthac comprimito manus Hea. iii, 3. 28 Satis, pol, proterve me Syri promissa huc induxerunt. Dormiunt: pol ego istos commovebo Hea. iv, 4. 1. 8 Gnate mi, ego pol tibi dabo illam lepidam Hea. v, 5. 16 Pol is quidem jam hic aderit Ad. iii, 1. 6 Pol haud paternum istuc dedisti Ad. iii, 4. 4 Per pol quam paucos reperias meretricibus fideles. Tamen pol eandem injurium est esse omnibus He. i, 1. 1. 14 Non mea opera, neque pol culpa evenit He. ii, 1. 31 Haud pol me quidem. Nisi pol filium multis modis jam expecto, ut He. ii, 3. 5. 7 At pol jam aderit. Nullam pol credo mulierem me miseriorem vivere He. iv, 1. 28. 51 Fors fuat pol! He. iv,

3. 4 Nec pol me multum fallit. Ego, pol, quoque etiam timida sum. Neque pol tu eadem istac ætate He. v, 1. 2. 7. 20 Nec, pol, istæ metuunt Deos. Eo: etsi scio, pol, iis fore meum conspectum invisum He. v, 2. 6. 22 Pol me detinuit morbus Ph. iv, 1. 8 Istoc pol nos te hic invenire miseræ nunquam potuimus Ph. v, 1. 20 Factum volo: at pol minus queo viri culpa. Sic pol commodius esse in omnes arbitror Ph. v, 3. 4. 31 Non pol temere est, quod tu tam times. Pol meritum est tuum. Me ad cœnam voca. Nau. Pol vero voco Ph. v, 8. 9. 62. 65

Pollen. Atque ibi, favillæ plena, fumi, ac pollinis, coquendo sit faxo Ad. v, 3. 60

Polliceor. Nam pollicitus sum suscepturum A. ii, 3. 27 Negabon' velle me, modô qui sum pollicitus, ducere? A. iii, 5. 7 Pollicitus sum: et servare in eo certum est fidem He. iii, 3. 42 Donec tibi id, quod pollicitus sum, effecero Ph. iv, 1. 24 Tum, quod illi argentum es pollicitus, eadem hac inveniam via Hea. ii, 3. 88 Jam argentum ad eam deferes, quod ei (es) pollicitus Hea. iv, 6. 19 Quæso ædepol, mihi quod es pollicita tute, ut serves He. v, 2. 20 Id mihi multo maximum est, quod mihi pollicitus est gnatus. Nam gnatus quod pollicitus est, haud dubium est mihi, si nolit, quin A. iii, 2. 47. 50 Decem minas, quas mihi dare pollicitus est Hea. iv, 4. 2 Pollicita est ea, se concessuram ex ædibus He. iv, 4. 57 Interea amici, quod polliciti sunt, dabunt Ph. iv, 4. 23 Atque istuc jusjurandum idem polliceare illis He. v, 1. 28 Aliud si scirem, sanctius quam jusjurandum, id pollicerer tibi He. v, 1. 24 Scis te mihi sæpe pollicitum esse Eu. ii, 3. 16 Sed postquam amans accessit, pretium pollicens A. i, 1. 49 Is senem per epistolas pellexit, modo non montes auri pollicens Ph. i, 2. 18

Pollicitatio. Quin tu hinc pollicitationes aufer: et quod fers, cedo Ph. v, 6. 17

Pollicitor. Solicitando et pollicitando eorum animos lactas? A. v, 4. 9 Ego te complures advorsum ingenium meum menses tuli, pollicitantem, nihil ferentem, flentem Ph. iii, 2. 36

Pompa. Transeundum nunc tibi ad Menedemum est, et tua pompa eo traducenda est Hea. iv, 4. 17

Pone. (Adverb.) Puer ad me accurrit Mida: pone apprehendit pallio: resupinat: respicio Ph. v, 6. 28

Pono. Verum, pone esse eum victum. His rebus sane pone, inquit, decem minas Ph. iv, 3. 25. 62 Qui se in sui gremio positurum puerum dicebat patris Ad. iii, 2. 35 Si positum puerum ante ædes viderit A. iv, 4. 34 In medio omnibus palmam esse positam, qui artem tractant Musicam Ph. Prol. 18 Ut apud me præmium esse positum pietati scias He. iv, 2. 8

Popularis. Amicus summus meus, et popularis Geta, heri ad me venit Ph. i, 1. 1 O populares! ecquis me vivit hodie fortunatior? Eu. v, 9. 1 Obsecro! populares, ferte misero, atque innocenti auxilium! Ad. ii, 1. 1

Populus. Id populus curat, scilicet! A. i, 2. 14 Ita populus studio stupidus in funambulo animum occuparat He. Prol. 4 Populus convolat He. Alt. Prol. 32 Qui erit rumor populi, inquit, si id feceris? Ph. v, 7. 18 Populo ut placerent, quas fecisset Fabulas A. Prol. 3 Qui vobis universis et populo placent Ad. Prol. 19 In ore est omni populo Ad. i, 2. 13 Qui nuper fecit servo currenti in via decesse populum Hea. Prol. 32

Porro. Dehinc ut quiescant, porro moneo A. Prol. 22 Adeon' me ignavum putas? adeon' porro ingratum, ut? A. i, 5. 43 Corrigere mihi gnatum porro enitere A. iii, 4. 17 Move ocyus te, ut quid agam, porro intelligas A. iv, 3. 16 Porro Eunuchum dixti velle te Eu. i, 2. 87 Misit porro orare, ut venirem, serio Eu. iii, 3. 22 Porro autem, pater ne rure redierit jam. Quo pacto porro possim potiri Eu. iii, 5. 63. 65 Thais porro instare, ut hominem invitet Eu. iv, 1. 5 Nunc minatur porro, sese id, quod mœchis solet Eu. v, 5. 15 At porro recte spero Hea. i, 1. 107 Perge porro, tamen istuc ago Hea. ii, 3. 106 Tibi autem porro ut non sit suave vivere. Porro te idem oro ut facias, Chreme Hea. iii, 1. 73. 84 Quid illum porro credis facturum, Chreme? Hea. iii, 3. 30 Sed porro ausculta, quod superest fallaciæ Hea. iv, 5. 23 Porro hæc talenta dotis apposcunt duo Hea. iv, 7. 10 Porro autem. Sy. Non hercle otium est nunc mihi Ad. iii, 3. 65 Primus porro obnuntio Ad. iv, 2. 8 Cessatum usque adhuc est: nunc porro, Æschine, expergiscere! Ad. iv, 4. 21 Porro autem, illis dum studeo ut Ad. v, 4. 14 Res apparet: et quidem hæc porro. Siquidem porro, Micio, tu tuum officium

facies Ad. v, 9. 7. 22 Hem! nova res orta est, porro ab hac quæ me abstrahat. Quid restat, nisi porro ut fiam miser? He. iii, 1. 18. 20 Dum ne reducam, turbent porro, quam velint. Te oro porro in hac re adjutor sis mihi He. iv, 4. 12. 99 Fac eadem ut sis porro He. v, 1. 37 Porro hanc nunc experiamur He. v, 2. 12 Porro autem Geta ferietur alio munere, ubi hera pepererit: porro autem alio, ubi Ph. i, 1. 12. 14 Et quid spei porro est? Ego quod potui, porro Ph. iii, 1. 10. 14 Cedo nunc porro, Phormio dotem si accipiet Ph. iv, 4. 12 Atque id porro aliqua uxor mea rescisceret Ph. v, 1. 19 Quid nunc porro? quid fiet? Ph. v, 2. 14 Quodne ego perscripsi porro illis, quibus debui? Enimvero si porro esse odiosi pergitis Ph. v, 7. 30. 44 Ætate porro minus peccaturum putem? Quamobrem expectem, aut sperem, porro non fore? Ph. v, 8. 33. 36

Porta. Priusquam ad portam venias, apud ipsum lacum est pistrilla Ad. iv, 2. 44 Perreptavi usque omne oppidum: ad portam: ad lacum: quo non? Ad. iv, 6. 3

Porticus. Nostin' porticum, apud macellum, hanc deorsum? In porticum rursum redi Ad. iv, 2. 34. 40

Portitor. Epistolam ab eo allatam esse audivi modo, et ad portitores esse delatam Ph. i, 2. 100

Porto. Di boni, boni quid porto! A. ii, 2. 1 Emtæ mulieres complures: et item hinc alia, quæ porto Cyprum Ad. ii, 2. 22 Porto hoc jurgium ad uxorem He. iii, 5. 63 Mi homo, quid istuc obsecro est? quo portas puerum? A. iv, 3. 7 Cedo, quid portas, obsecro? Ph. i, 4. 30 Non oportuit relictas: portant quid rerum! Hea. ii, 3. 6 Periculon' pugnare, qui istuc huc portes, cogitas? Eu. iv, 7. 7 Nescio quid peccati portet hæc purgatio Hea. iv, 1. 12 Hic nunc me credit aliquam sibi fallaciam portare A. ii, 6. 2

Portus. Senex si quæret me, modo isse dicito ad portum He. i, 2. 2 Modo apud portum Ph. i, 4. 21 Percontatum ibo ad portum, quoad se recipiat Ph. ii, 4. 22 Nunc hujus periclo fit: ego in portu navigo A. iii, 1. 22

Posco. Mille nummum poscit. Ch. Et poscit quidem! Hea. iii, 3. 46 Tanto ocyus te ut poscat, et tu id, quod cupis, quam ocyssume ut des Hea. iv, 8. 27 Fac ut audeat tibi credere omnia, abs te petere, et poscere Hea. v, 1. 53 Hanc capere uxorem: et quidem jubebit posci Hea. iv, 5. 27

Possideo. Regnumne, Æschine, hic tu possides? Ad. ii, 1. 21 Quæ illius fuerunt, possidet A. iv, 5. 15 Atque hæc (bona) perinde sunt, ut illius animus, qui ea possidet Hea. i, 2. 21 De uxore, ita ut possedi, nihil mutat Chremes A. v, 4. 46 Si possiderem (regnum), ornatus esses ex tuis virtutibus Ad. ii, 1. 22 Satius est, quam te ipso hærede hæc possidere Bacchidem Hea. v, 2. 16

Possum. At ego infelix, neque ridiculus esse, neque plagas pati possum Eu. ii, 2. 14 Fac amabo. Ch. Non possum, inquam Eu. iii, 3. 28 Nunc est profecto, interfici cum perpeti me possum Eu. iii, 5. 3 Possumne ego hodie ex te exsculpere verum? Eu. iv, 4. 45 Usque adeo ego illius ferre possum ineptias, et magnifica verba Eu. iv, 6. 3 Non possum satis narrare, quos ludos præbueris intus Eu. v, 7. 9 Hodie, apud me sis volo. Me. Non possum Hea. i, 1. 111 Non possum: satis jam, satis pater durus fui Hea. iii, 1. 30 Facile equidem facere possum, si jubes Hea. iii, 2. 36 Non possum pati, quin tibi caput demulceam Hea. iv, 5. 13 Et, quantum ego intelligere possum, non aberit longius Hea. v, 2. 31 Non possum, pater Hea. v, 5. 18 Id quoque possum ferre, si modo reddat Ad. ii, 1. 51 Sedulo moneo, quæ possum, pro mea sapientia Ad. iii, 3. 72 Non possum advorsari meis He. ii, 2. 29 Si memorare velim, vere possum He. iii, 5. 23 Non possum immutarier. Cum hoc non possum, illud minus possem. Non possum adesse Ph. i, 4. 29. 31. 39 Idem ego istuc facere possum Ph. iv, 5. 14 Ego nullo possum remedio me evolvere ex his turbis. Sed ubinam Getam invenire possum? Ph. v, 4. 5. 3 Dabo equidem operam. Ch. Sed si id non potes. Nunc si quid potes aut tu, aut hic Byrrhia, facite A. ii, 1. 27. 33 Potes nunc, dum animus irritatus est A. iii, 4. 18 Sublimem hunc intro rape, quantum potes A. v, 2. 20 Eam (rem) consilio regere non potes Eu. i, 1. 13 Nunc jam orna me; abduc, duc, quantum potes Eu. ii, 3. 85 Tu, quantum potes, abi Ad. iii, 2. 52 Istam, quod potes, fac consolere Ad. iii, 5. 1 Quid? jam uxorem? Mi. Jam, quantum potes Ad. iv, 5. 66 Tun' prospicere, aut judicare nostram in rem quod sit, potes? He. iv, 1. 34 Id, si potes, verbo expedi Ph. i, 4. 20 Age ergo, solus servare hunc

potes. Vide, si quid opis potes afferre huic Ph. iii, 2. 6. 20 Quantum potes, me certiorem, inquit, face Ph. iv, 2. 60 Ea quoniam nemini obtrudi potest, itur ad me A. i, 5. 15 Quoniam non potest id fieri, quod vis, id velis, quod possit A. ii, 1. 5 Non potest. Pa. Qui non potest? A. v, 4. 50. 51 Potest taceri hoc Eu. i, 2. 28 Ubi ubi est, diu celari non potest Eu. ii, 3. 4 Non potest sine malo fateri Eu. iv, 4. 46 Comprehendi jube, quantum potest Eu. v, 1. 20 Siquidem id sapere est, velle te id, quod non potest contingere Hea. ii, 3. 83 Nunc cum sine magno intertrimento non potest haberi Hea. iii, 1. 39 At sic opinor: non potest: immo optume Hea. iv, 2. 10 Nulla mihi res posthac potest jam intervenire tanta Hea. iv, 3. 1 In illum nihil potest Hea. v, 1. 5 Tot res repente circumvallant, unde emergi non potest. Pejore res loco non potest esse, quam. Pro virgine dari nuptum non potest Ad. iii, 2. 4. 46. 48 Si illum potest, qui alicui rei est, ad nequitiam abducere Ad. iii, 3. 3 Non potest fieri. Sy. Potest Ad. iv, 1. 14 Non, hercle, hic quidem durare quisquam, si sic fit, potest Ad. iv, 2. 15 Quæ, quantum potest, aliquo abjicienda est. Ipsa si cupiat, Salus, servare prorsus non potest hanc familiam Ad. iv, 7. 25. 44 Hanc in horto maceriam jube dirui, quantum potest Ad. v, 7. 11 Parere jam diu hæc per annos non potest Ad. v, 8. 8 Non dici potest, quam cupida eram huc redeundi He. i, 2. 15 An quicquam pro istis factis dignum te dici potest? De te quidem, satis scio, peccando detrimenti nihil fieri potest He. ii, 1. 12. 37 Sed si fieri id non potest, quin sentiant, dicam abortum esse He. iii, 3. 27 Non hercle verbis, Parmeno, dici potest tantum, quam He. iii, 4. 2 Neque alio pacto componi potest inter eas gratia He. iii, 5. 29 Esse inter nos, si fieri potest, affinitatem perpetuam volo He. iv, 4. 18 Postquam Poëta vetus Poëtam non potest retrahere ab studio Ph. Prol. 1 Nam non potest celari nostra diutius jam audacia. Nunc ipsa est opus ea: aut, si quid potest, meliore, et callidiore Ph. i, 4. 4. 50 Non, non sic futurum est: non potest Ph. ii, 1. 73 Unde aliquid abradi potest. Non potest satis pro merito ab illo tibi referri gratia Ph. ii, 2. 10. 23 Cujus de stultitia dici, ut dignum est, non potest Ph. ii, 3. 55 Abduci non potest. De. Qui, non potest? Ph. v, 3. 16 Quantum potest, nunc conveniundus Phormio est Ph. v, 7. 2 Quando jam accusando fieri infectum non potest, ignosce Ph. v, 8. 45 Cur mihi id non dixti? Par. Quia non poteram una omnia He. iii, 1. 42 Alio pacto haud poterat fieri A. iv, 4. 53 Scite poterat fieri Hea. iv, 5. 37 Neque voce alia, ac res monebat, ipsa poterat conqueri He. iii, 3. 15 Qui potui melius, qui hodie usque os præbui? Ad. ii, 2. 7 Docui, monui, bene præcepi semper, quæ potui, omnia Ad. v, 9. 6 Interea meum non potui tutari locum He. Alt. Prol. 34 Ego quod potui, porro Ph. iii, 1. 14 Ut potui, nuptum virginem locavi huic adolescenti Ph. v, 1. 25 Insanis: qui istuc facere Eunuchus potuit? Eu. iv, 3. 15 Quantum ille potuit cogitare commode Hea. Prol. 14 Tum, cum gratum mihi esse potuit, nolui. Hinc sciri potuit, aut nusquam alibi Hea. ii, 3. 21. 38 Num illa oppignerare filiam meam, me invito, potuit? Hea. iv, 5. 47 E re nata melius fieri haud potuit, quam factum est, hera Ad. iii, 1. 8 Non potuit melius Ad. iv, 2. 29 Non potuit cogitata proloqui Ph. ii, 1. 53 Immo non potuit melius pervenirier eo, quo nos volumus Ph. iv, 3. 35 Quo pacto id potuit? Ph. v, 3. 35 Olim cum honeste potuit, tum non est data Ph. v, 7. 19 Istoc pol nos te hic invenire miseræ nunquam potuimus Ph. v, 1. 20 Quibus quidem quam facile potuerat quiesci A. iv, 2. 8 Neque per ætatem etiam potuerat Eu. i, 2. 28 Nullon' ego Chremetis pacto affinitatem effugere potero? A. i, 5. 12 Hanc vis amittere? ut potero, feram A. v, 3. 27 Nam quod potero, adjutabo senem Hea. iii, 1. 7 Ego quod potero, enitar sedulo Hea. v, 4. 15 In quod me conjeci malum? non potero hoc ferre He. i, 2. 58 Quod potero, faciam He. iii, 4. 22 Ecastor posthac tibi, quod potero, et quæ voles, faciamque et dicam Ph. v, 8. 61 Huc face ad me ut venias, si quid poteris A. iv, 2. 29 Atque ubi pati non poteris, cum nemo expetet Eu. i, 1. 7 Munus nostrum ornato verbis, quod poteris: et istum æmulum, quod poteris, ab ea pellito Eu. ii, 1. 8. 9 Tu rem perire, et ipsum, non poteris pati Hea. iii, 1. 77 Horunc' amorem distrahi poterin' pati? Ph. iii, 2. 33 Si poterit fieri, ut ne pater per me stetisse credat: sed si id non poterit, id faciam, in proclivi quod est A. iv, 2. 16. 17 Si id non poterit, ad me adducito Eu. iii, 2. 50 Ubi primum poterit, se illinc subducet,

scio Eu. iv, 1. 14 Sed hic actor tantum poterit a facundia, quantum Hea. Prol. 12 Nam qui ille poterit esse in tuto? dic mihi Hea. iv, 3. 30 Tum hunc impuratum poterimus nostro modo ulcisci Ph. v, 7. 69 Id ita esse, vos jam judicare poteritis Eu. Prol. 29 Proin tu fac, apud te ut sies. Pa. Modo ut possim, Dave A. ii, 4. 6 Si nolit, quin eum merito possim cogere A. iii, 2. 51 Ut liquido (jusjurandum dare) possim A. iv, 3. 14 Cum egomet possim in hac re medicari mihi? A. v, 4. 41 Quo pacto porro possim potiri Eu. iii, 5. 65 Ut eam non possim suis tradere Eu. v, 2. 30 Næ ego te, si usus veniat, magnifice tractare possim Hea. iii, 2. 46 Nunc experiamur contra hæc, quid ego possiem blande dicere Ad. v, 4. 22 Alias ut uti possim causa hac integra He. i, 2. 5 Si facere possim ullo modo He. ii, 3. 24 Videndum est, ne minus propter iram hanc impetrem, quam possiem. Qualis sim amicus, aut quid possiem, potius quam inimicus, periculum facias He. v, 1. 3. 39 Si quidem hercle possis, nihil prius, neque fortius Eu. i, 1. 5 Utinam tam aliquid invenire facile possis, quam hoc peribit! Eu. ii, 1. 4 Quod cavere possis, stultum admittere est Eu. iv, 6. 23 Nunquam sufferre ejus sumtus queat, nedum tu possis Hea. iii, 1. 45 Sæpe, ut possis dicere Ad. v, 3. 37 Qui, ubicumque opus sit, animum possis flectere He. iv, 3. 2 Scies, modo ut tacere possis Ph. i, 2. 9 Parce, sodes; ut possis cum illa Ph. v, 3. 11 Quas paulo mederi possis Ph. v, 4. 3 Quid est, quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius? A. i, 1. 4 Quoniam non potest id fieri, quod vis, id velis, quod possit A. ii, 1. 6 Quasi quicquam in hunc jam gravius dici possiet A. v, 3. 3 Quo ille abire ignavus possit longius Eu. iv, 3. 20 Quid? quid venire in mentem nunc possit mihi? Eu. v, 3. 1 Ut tuo amori suppeditare possit sine sumtu tuo Eu. v, 9. 46 Ne plus iniquum possit, quam æquum, oratio. In utramque partem ingenium quid possit meum Hea. Prol. 27. 47 Ut nunquam ulla amori vestro incidere possit calamitas Hea. ii, 4. 15 Nihil tam difficile est, quin quærendo investigari possiet Hea. iv, 2. 8 Noluit iterum referre, ut iterum possit vendere He. Prol. 7 Nec, qua via sententia ejus possit mutari, scio He. iv, 1. 54 Si ullo modo est ut possit, quod spero fore He. iv, 4. 102 An quisquam judex est, qui possit noscere tua justa? Ph. ii, 1. 49 Nihil est, quin male narrando possit depravarier Ph. iv, 4. 17 Modo ut hoc consilio possiet discedi, ut istam ducat Ph. v, 2. 8 At vereor, ut placari possit Ph. v, 7. 72 Si istuc crederem sincere dici, quidvis possem perpeti Eu. i, 2. 97 Ut nullo modo introire possem, quin viderent me Eu. v, 2. 3 Quot res dedere, ubi possem persentiscere, nisi essem lapis? Hea. v, 1. 43 Quin quicquid possem, mallem auferre potius in præsentia Ad. ii, 2. 14 Qui firmare meam apud vos possem fidem He. v, 1. 23 Cum hoc non possum, illud minus possem Ph. i, 4. 31 Nam antea qui scire posses, aut ingenium noscere A. i, 1. 26 Cepi rationem, ut neque egeres, neque ut hæc posses perdere Hea. v, 2. 11 Nam hercle nemo posset, sat scio Eu. iii, 2. 34 Ecquis eam posset noscere? Eu. iii, 3. 17 Quomodo adolescentulus meretricum ingenia et mores posset noscere Eu. v, 4. 10 Prius nox oppressisset illic, quam huc revorti posset iterum Ad. iv, 1. 9 Ut quivis facile posset credere He. i, 1. 4 Ut hac ille viva posset animum inducere uxorem habere. Ut colloqui mecum una posset He. i, 2. 24. 56 Sumtus vestros otiumque ut nostra res posset pati He. ii, 1. 28 Neque, ut celari posset, tempus spatium ullum dabat He. iii, 3. 14 Ne ulla merito contumelia fieri a vobis posset He. iii, 5. 21 Si is posset ab ea sese derepente avellere. Qui posset post nosci, qui siet He. iv, 1. 39. 58 Quomodo hanc amans habere posset sine dote Ph. v, 1. 29 Ut si omnes cuperent, nihil tibi possent auxiliarier Ad. ii, 4. 9 At hoc demiror, qui tam facile potueris persuadere illi Hea. ii, 3. 121 Miror, quomodo tam ineptum quicquam tibi in mentem venire, mi vir, potuerit Hea. v, 3. 3 Ut neque spectari, neque cognosci potuerit He. Prol. 3 Plus potus, *illa* se abstinere ut potuerit? He. i, 2. 64 Nullum invenire Prologum potuisset novus Ph. Prol. 15 Quod, si hic potuisset nunc exorarier triduum hoc Ph. iii, 3. 2 Scias posse habere jam ipsum suæ vitæ modum A. i, 1. 68 Ita magnæ (iræ), ut sperem posse avelli. Tibi ita hoc videtur: at ego non posse arbitror A. iii, 3. 21. 31 Nisi id putas, non posse jam ad salutem converti hoc malum A. iv, 1. 49 Indicans te amare et ferre (desiderium) non posse Eu. i, 1. 9 Atque hac re arbitror id fieri posse maxime Eu. i, 2. 93 Censen' posse me obfirmare et perpeti? Eu.

ii, 1. 11 E flamma petere te cibum posse arbitror Eu. iii, 2. 38 Amatores mulierum esse audieram eos maximos: sed nihil potesse Eu. iv, 3. 24 Sine sanguine hoc fieri non posse Eu. iv, 7. 9 Operam daturum me, hodie non posse his dare Hea. iii, 1. 95 Aut posse postulem me fallere, nihil est Hea. iv, 2. 4 Foris sapere; tibi non posse auxiliarier? Hea. v, 1. 50 Neque faciam, neque me satis pie posse arbitror Ad. iii, 4. 13 Sperasse, eas tolerare posse nuptias: sed quam decrerim me non posse diutius habere. Non posse se mecum esse, abituram denique He. i, 2. 72. 73. 81 Sancte adjurat, non posse apud vos perdurare He. ii, 2. 27 Quod constitui me hodie conventurum eum, non posse He. iii, 4. 24 Negabas nuptam posse filiam tuam te pati cum eo He. iv, 1. 23 Censen' te posse reperire ullam mulierem, quæ? Te propter tuam matrem non posse habere hanc uxorem domi He. iv, 4. 40. 56 Communia esse hæc: fieri posse Ph. ii, 1. 15 Mihi non videtur, quod sit factum legibus, rescindi posse Ph. ii, 4. 16 Injecta est spes patri, posse illam extrudi Ph. iv, 4. 12 Neque jam id celare posse te tuam uxorem Ph. v, 7. 66 Censen' ullum me verbum potuisse proloqui? A. i, 5. 21 Neque potuisse unquam ab hac me expellere Hea. ii, 3. 20 Me censen' potuisse omnia intelligere? Ph. v, 6. 35

Post. (Præpos.) Hic ego ero post principia Eu. iv, 7. 11 Post hæc præcipitem darem Ad. iii, 2. 20 Qui post factam injuriam se expurget, parum mihi prosit He. v, 1. 15

Post. (Adverb.) Nunc primum fac, isthæc ut lavet: post deinde, quod jussi A. iii, 2. 3 Post ubi tempus promissa est jam perfici, tum A. iv, 1. 7 Quæ proferentur post, si perget lædere ita, ut Eu. Prol. 18 Verum, ne post conferas culpam in me Eu. ii, 3. 96 Hos prius introducam: post continuo exeo Eu. iii, 2. 40 Post una ambo abierunt foras Eu. iv, 4. 35 Ibo intro: post exibo Eu. v, 3. 13 Si te in platea offendero hac post unquam Eu. v, 9. 34 Hoc, quod cœpi, primum enarrem, Clitipho: post istuc veniam Hea. ii, 3. 33 Sibi uti id nunc det, illam illi tamen post daturum Hea. iii, 3. 45 Difficilem ostendes te esse, et ignosces tamen post Hea. v, 1. 61 Alieniore ætate, post faceret tamen Ad. i, 2. 30 Verum venit post insaniens: nibil pepercit Ad. iv, 2. 22 Ego hos conveniam: post huc redeo Ad. iv, 7. 39 Post consulam Ad. v, 9. 25 Diebus sane pauculis post, Pamphilus me solum seducit foras He. i, 2. 69 Aiunt tecum post duobus concubuisse eam mensibus He. iii, 3. 33 Qui posset post nosci, qui siet He. iv, 1. 58 Quod faciundum fortasse sit post, idem hoc nunc si feceris He. iv, 3. 8 Post de matre videro He. iv, 4. 79 Videndum est, ne quid faciam plus, quod post me minus fecisse satius sit He. v, 1. 4 Ne quid plus minusve faxit, quod nos post pigeat, Geta Ph. iii, 2. 21 Haud multo post cum patre idem recipit se intro Ph. v, 6. 39

Postea. Quid tum postea? Eu. ii, 3. 78. iv, 2. 9. iv, 7. 23. Ad. iv, 5. 15. He. iv, 1. 36 Hunc pro mœcho postea comprehendere intus Eu. v, 6. 22 Quid postea? Ad. iv, 1. 13. v, 8. 6 Postea est ad hanc manum sacellum Ad. iv, 2. 36 Eho! nonne hæc justa tibi videntur postea? Ad. iv, 5. 26 Denique minitemur, si cum illo habuerit rem postea He. iv, 4. 96

Posterior. Posterius. Si id fit dando, atque obsequendo, non posteriores (partes) feram Ad. v, 4. 26 Jam nunc tibi renuntio: ne tu hoc mihi posterius dicas A. iii, 2. 29 Iste tuus, ipse sentiet posterius Ad. i, 2. 60 Tu quod posterius purges, hanc injuriam mihi nolle factam esse Ad. ii, 1. 8

Posthabeo. Omnes posthabui mihi res, ita uti par fuit Ph. v, 7. 15

Posthac. Posthac quas faciet de integro Comœdias A. Prol. 26 Posthac incolumem sat scio fore me, nunc si hoc devito malum A. iii, 5. 5 Hunc tu in ædes cogitas recipere posthac? Eu. v, 2. 59 Nam nescias, ejus sit potestas, posthac, an nunquam tibi Hea. ii, 3. 105 At tu pol tibi istas posthac comprimito manus Hea. iii, 3. 29 Nulla mihi res posthac potest jam intervenire tanta Hea. iv, 3. 1 Cave posthac, si me amas, unquam istuc verbum ex te audiam Hea. v, 4. 8 Jam si verbum unum posthac Ad. i, 2. 55 Næ, ille continebit posthac, si sapiet, manus Ad. iv, 2. 26 Mihique ut discere novas expediat, posthac pretio emtas meo He. Alt. Prol. 49 Quæ posthac futura est vita, cum in mentem venit He. iii, 3. 45 Ex quo firmiorem inter nos fore amicitiam posthac scires He. iv, 1. 18 Nec conventurum inter nos posthac esse arbitror He. iv, 4. 37 Uxorem, quam nunquam est ratus posthac se habiturum, reddo He. v, 3. 21 Nunc amitte, quæ-

so, hunc; cæterum posthac, si quicquam, nihil precor Ph. i, 2. 92 Ne me istoc posthac nomine appellassis Ph. v, 1. 15 At ego ecastor posthac tibi, quod potero, et quæ voles, faciam Ph. v, 8. 61

Postilla. Postilla nunc primum audio A. v, 4. 23 Tute scis, postilla quam intimum habeam te Eu. i, 2. 47 Ea coacta ingratiis postilla cœpit victum volgo quærere Hea. iii, 1. 28 Si eam sustinueris, postilla jam, ut lubet, ludas licet Ph. ii, 2. 32 Rogas? quot res? postilla, monstra evenerunt mihi! Ph. iv, 4. 25 Neque postilla unquam attigit Ph. v, 8. 29

Postmodum. Meque abs te immerito esse accusatam, postmodum rescisces He. ii, 1. 11

Postputo. Qui omnia sibi postputavit esse præ meo commodo Ad. ii, 3. 9 Cum te postputasse omnes res præ parente intelligo He. iii, 5. 33

Postquam. Ego postquam te emi, a parvulo ut semper tibi apud me justa fuerit servitus. Nam is postquam excessit ex ephebis. Primum hæc pudice vitam agebat: sed postquam amans accessit, pretium pollicens A. i, 1. 8. 24. 49 Qui postquam audierat, non datum iri filio uxorem suo, nunquam cuiquam verbum fecit A. i, 2. 6 Ut animus in spe antehac attentus fuit: ita postquam adempta spes est, stupet A. ii, 1. 4 Postquam ante ostium me audivit stare, approperat A. iii, 1. 16 Sed postquam egressa est. Nunc, postquam videt nuptias domi apparari A. iii, 2. 11. 32 Postquam me amare dixi, complacita est tibi A. iv, 1. 21 Revertor, postquam, quæ opus fuere ad nuptias gnatæ, paravi A. iv, 4. 1 Quam nunc acturi sumus Menandri Eunuchum, postquam Ædiles emerunt Eu. Prol. 20 Totus, Parmeno, tremo, horreoque, postquam aspexi hanc. Postquam sensit me tecum quoque rem habere Eu. i, 2. 4. 57 Nam postquam iste advenit Chremes adolescens Eu. iv, 1. 3 Quin etiam insuper scelus, postquam ludificatus est virginem Eu. iv, 3. 3 Postquam surrexi, neque pes, neque mens satis suum officium facit Eu. iv, 5. 8 Isti te ignorabant: postquam eis mores ostendi tuos, impetravi Eu. v, 9. 59 Animum non adverti primum: sed postquam aspexi, illico cognovi Hea. iv, 1. 42 Ejus sibi complacitam formam, postquam aspexerit Hea. iv, 5. 25 Quid, postquam hoc est factum? Hea. v, 1. 31 Nunc, filia postquam est inventa vera Hea. v, 2. 26 Postquam Poëta sensit Ad. Prol. 1 At postquam id evenit, cedo Ad. iv, 5. 54 Sed postquam intus sum omnium rerum satur Ad. v, 1. 2 Ille primo se negare: sed postquam acrius pater instat. Postquam videt paratas (nuptias) ibi demum ita ægre tulit, ut. Sed, ut fit, postquam hunc alienum ab sese videt, magis procax facta illico est. Postquam et ipse se, et illam, et hanc cognovit satis. Postquam par ingenium nactus est. Postquam arcessunt sæpius He. i, 2. 45. 51. 83. 86. 95. 112 Nam postquam attendi magis He. ii, 2. 25 Postquam me aspexere ancillæ advenisse, illico. Postquam introii, extemplo ejus morbum cognovi miser. Postquam aspexi, o facinus indignum! inquam: et corripui illico me inde. Tum, postquam ad te venit, mensis agitur hic jam septimus He. iii, 3. 7. 13. 16. 34 Nunc, postquam ademtam hanc quoque tibi causam vides He. iv, 4. 58 Postquam video, nescio quid suspicarier magis cœpi He. v, 3. 28 Postquam Poëta vetus Poëtam non potest retrahere ab studio Ph. Prol. 1 Postquam ad judices ventum est Ph. ii, 1. 52 Postquam videt me ejus mater esse hic diutius Ph. iv, 1. 3 Postquam hominem his verbis sentio mollirier Ph. iv, 3. 27 Postquam, tantopere id vos velle, animadverteram Ph. v, 7. 16

Postremo. Postremo id mihi da negoti A. iii, 2. 41 Meus fac sis postremo animus, quando ego sum tuus Eu. i, 2. 116 Postremo imperavi egomet mihi omnia assentari Eu. ii, 2. 21 Postremo, ecqua inde parva perisset soror? Eu. iii, 3. 15 Postremo adeo res rediit Hea. i, 1. 61 Postremo etiam, si voles, desponsam quoque esse dicito Hea. iv, 8. 25 Postremo alii clanculum patres quæ faciunt Ad. i, 1. 27 Postremo, aut desine, aut cede quemvis arbitrum. Postremo, nuper, credo, jam omnium tædebat Ad. i, 2. 42. 70 Postremo, quando ego conscia mihi sum Ad. iii, 2. 50 Postremo, tanquam in speculum, in patinas, Demea, inspicere jubeo Ad. iii, 3. 74 Postremo non negabit: coram ipsum cedo Ad. iii, 4. 38 Postremo non meum illud verbum facio Ad. v, 8. 29 Postremo, hodie in Psaltria hac emunda, hic adjutor fuit. Postremo a me argentum, quanti est, sumito Ad. v, 9. 10. 20 Postremo inter se transigant ipsi, ut lubet He. iii, 5. 61 Postremo jam nos fabulæ sumus, Senex atque anus He. iv,

3. 14 Postremo, si nullo alio pacto, fœnore Ph. ii, 1. 71 Postremo tecum nihil rei nobis, Demipho, est Ph. ii, 3. 74

Postremum. Pamphile, si id facis, hodie postremum me vides A. ii, 1. 22

Postremus, a, um. Hæc denique ejus fuit postrema oratio Ph. iv, 3. 44

Postridie. Venit Chremes postridie ad me A. i, 1. 117 Postridie ad anum recta pergit Ph. i, 2. 62

Postulatio. Neque lites ullæ inter eas, postulatio nunquam He. i, 2. 105

Postulo. Dehinc postulo, sive æquum est, te oro, ut redeat jam in viam A. i, 2. 19 Facis ut te decet, cum istuc, quod postulo, impetro cum gratia A. ii, 5. 11 Immo ita volo, itaque postulo, ut fiat, Chreme A. iii, 3. 18 Immo enim nunc quam maxime abs te postulo, atque oro, ut A. v, 1. 4 Si efficio hoc, postulo, ut mihi tua domus pateat Eu. v, 9. 28 Ego quoque a meis me amari, et magni pendi postulo Ad. v, 4. 25 Quid est? num iniquum postulo? anne hoc quidem adipiscar ego, quod? Ph. ii, 3. 64 Etiam nunc me ducere istis dictis postulas? A. iv, 1. 20 Nunc hic dies aliam vitam affert, alios mores postulat A. i, 2. 18 Æquum postulat: da veniam A. v, 3. 30 Hæc qui misit, non sibi soli postulat te vivere Eu. iii, 2. 27 Ob malefacta hæc tantidem emtam postulat sibi tradier. Suum jus postulat Ad. ii, 1. 46. 47 Cedo, quid postulat? dic. Ge. Si quis daret talentum magnum Ph. iv, 3. 37 Nec postulabat nunc quisquam uxorem dare A. iv, 1. 33 Neque postulem abs te, nisi ipsa res moneat A. iii, 3. 19 Nam quod de argento sperem, aut posse postulem me fallere, nihil est Hea. iv, 2. 4 Ego stultior, meis dictis parere hanc qui postulem He. iv, 1. 49 Incerta hæc si tu postules ratione certa facere, nihilo plus agas, quam si Eu. i, 1. 16 Oh! iniquus es: qui me tacere de re tanta postules Hea. v, 2. 9 Abi intro; vide, quid postulet Hea. iv, 8. 31 Per oppressionem ut hanc mihi eripere postulet? Ad. ii, 2. 30 Cum is nihil promereat, postulare id gratiæ apponi sibi A. ii, 1. 31

Potens. Quis is est tam potens cum tanto munere hoc? Eu. ii, 3. 61 Peregrinus est; minus potens quam tu; minus notus Eu. iv, 6. 22 Quam estis maxime potentes, dites, fortunati, nobiles Ad. iii, 4. 57 Mea est potens, procax, magnifica, sumtuosa, nobilis Hea. ii, 1. 15

Potestas. Liberius vivendi fuit potestas A. i, 1. 25 Cujus tibi potestas summa servandi datur A. iii, 2. 9 Datur: fruare dum licet, nam nescias, ejus sit potestas, posthac, an nunquam tibi Hea. ii, 3. 105 Metuis? quasi non ea potestas sit tua, ut te exsolvas Hea. iv, 3. 42 Vobis datur potestas condecorandi ludos scenicos He. Alt. Prol. 37 Hodie mihi potestas haud data est He. v, 2. 16 Cui de integro est potestas etiam consulendi, quid velis Ph. i, 3. 22 In me plane Di potestatem suam omnem ostendere Eu. v, 9. 2 Date potestatem, mihi statariam agere ut liceat per silentium Hea. Prol. 35 Qui vim tantam in me, et potestatem habeam tantæ astutiæ Hea. iv, 3. 32 Ait uterque tibi potestatem ejus habendæ se dare Ph. v, 6. 40 Nunc video in illarum potestate esse te He. ii, 2. 8

Potior. (Adject.) Mea lege utar; ut potior sit, qui prior ad dandum est Ph. iii, 2. 48

Potior. (Verb.) Ille alter sine labore patria potitur commoda. Miseriam omnem ego capio: hic potitur gaudia Ad. v, 4. 17. 22 Mea nihil refert, dum potiar modo. Obsecro hercle, Parmeno, fac ut potiar Eu. ii, 3. 28. 70 Abduxi mulierem: curavi, propria ea Phædria ut potiretur Ph. v, 5. 2 Non potitus essem Ph. i, 3. 7 Quo pacto porro possim potiri Eu. iii, 5. 66 Vis amare: vis potiri: vis, quod des illi, effici: tuum esse in potiundo periclum non vis Hea. ii, 3. 81. 82

Potis, Pote. Potin' es mihi verum dicere? A. ii, 6. 6 Dic mihi hoc primum, potin' est hic tacere? Eu. i, 2. 21 Sectari jussi, si potis est Eu. ii, 2. 32 Multimodis injurius, Clitipho, es; neque ferri potis es Hea. ii, 3. 80 Si potis est reperiri Hea. iv, 1. 46 Ita fiat! et istoc, si quid potis est, rectius. Si quid rogabit, nusquam tu me: audistin'? Sy. Potin' ut desinas? Ad. iv, 1. 5. 23 Age, mitto: si fieri potis est, ut ne qua exeat Ad. iv, 4. 16 Nunc si potis est, Pamphile, maxime volo He. iii, 3. 35 Si tibi placere potis est, mihi ut respondeas Ph. ii, 3. 82 Nihil pote supra Ad. ii, 3. 11

Potissimum. Quem, inquit, ad cœnam vocabo meorum æqualium potissimum nunc? A. ii, 6. 22 Sed quem ego mihi potissimum optem nunc, cui hæc narrem, dari? A. v, 5. 6 Quod ad illum attinet potissimum Ad. iii, 1. 9 Cœna dubia apponitur? ubi tu dubites, quid

sumas potissimum Ph. ii, 2. 29

Potius. Quorum æmulari exoptat negligentiam, potius, quam A. Prol. 21 Atque illi in aliis potius peccandi locum A. i, 4. 6 Inveniet inopem potius, quam te corrumpi sinat A. ii, 3. 22 Quæ sese inhoneste optavit parere hic divitias potius, quam A. iv, 5. 3 Rem potius ipsam dic, ac mitte male loqui A. v, 3. 2 An potius ita me comparem, non perpeti meretricum contumelias? Eu. i, 1. 2 Potius quam te inimicum habeam Eu. i, 2. 94. 96 An potius hæc pati? Eu. ii, 3. 94 Domi opperiamur potius, quam hic ante ostium? Eu. v, 2. 56 Ut adolescentuli vobis placere studeant potius, quam sibi Hea. Prol. 52 Olim potius, quam paterere filium commeare ad mulierculam. Quid faciam? Ch. Quidvis potius, quam quod cogitas Hea. iii, 1. 94. 60 Immo filium jube potius Hea. iv, 5. 52 Potius quam quidem redeat ad integrum hæc eadem oratio Hea. v, 3. 8 Hoc patrium est, potius consuefacere filium, sua sponte recte facere, quam alieno metu Ad. i, 1. 49 Potius quam, ubi te expectatum ejecisset foras Ad. i, 2. 29 Verum in istam partem potius peccato tamen Ad. ii, 1. 20 Mallem auferre potius in præsentia. Vide, si satis placet: potius, quam venias in periculum. Ut ut hæc sunt facta, potius, quam lites sequar, meum mihi reddatur Ad. ii, 2. 14. 32. 40 Hera, lacrymas mitte: ac potius, quod ad hanc rem opus est, porro consule Ad. iii, 2. 37 Denique animam relinquam potius, quam illas deseram Ad. iii, 4. 52 Abi, pater: tu potius Deos comprecare Ad. iv, 5. 70 Sed si id voltis potius Ad. v, 9. 35 Ut in otio esset potius, quam in negotio He. Alt. Prol. 18 Quod si scissem, illa hic maneret potius, tu hinc isses foras He. ii, 1. 25 Denique aufugerim potius, quam redeam. Me parenti potius, quam amori obsequi oportet He. iii, 4. 11. 34 Nunc me pietas matris potius commodum suadet sequi He. iii, 5. 31 Potius, quam advorsum animi tui lubidinem esset cum illo nupta? He. iv, 1. 19 Prodeamus quæso, potius? quæ hæc amentia est? He. iv, 4. 50 Sed, scin', quid volo potius, sodes, facias? Qualis sim amicus, aut quid possiem, potius quam inimicus, periculum facias He. v, 1. 26. 40 Qua ratione inopem potius ducebat domum? Ph. ii, 1. 68 Verumtamen potius, quam lites secter Ph. ii, 3. 61 Inter vos sic hæc potius cum bona ut componantur gratia, quam cum mala? Ph. iv, 3. 16 In nervom potius ibit Ph. iv, 4. 16

Poto. Cur amat? cur potat? Ad. i, 1. 37 Opsonat? potat? olet unguenta? de meo Ad. i, 2. 37 Cur nunc apud te potat? Ad. v, 3. 13 Rogas? potasti, scelus! Ad. v, 1. 12 Ubi potetis vos? Ad. iv, 2. 47 Aut te amare cogitat, aut tete amari, aut potare Ad. i, 1. 8 Non est flagitium, mihi crede, adolescentulum scortari, neque potare Ad. i, 2. 22 Otium ab senibus ad potandum ut habeam Ph. v, 5. 4 Nam potaturus est apud me Ph. v, 5. 9

Potus, a, um. Quid ais! cum virgine una adolescens cubuerit plus potus? He. i, 2. 64

Præ. I præ; sequar A. i, 1. 144. Eu. v, 2. 69 Vide, quam iniquus sis præ studio, dum efficias id, quod cupis A. v, 1. 6 Credo, ut fit, misera præ amore exclusti hunc foras Eu. i, 2. 18 Hic ego illum contemsi præ me Eu. ii, 2. 8 Abi præ, curre, ut sint domi parata Eu. iii, 2. 46 Domum revortor mœstus, atque animo incerto præ ægritudine Hea. i, 1. 71 Præ gaudio, ita me Di ament, ubi sim, nescio Hea. ii, 3. 67 Præ iracundia, Menedeme, non sum apud me Hea. v, 1. 47 Abi præ strenue, ac aperi fores Ad. ii, 1. 13 Qui omnia sibi postputavit esse præ meo commodo Ad. ii, 3. 9 Huic aliquid paululum præ manu dederis, unde utatur Ad. v, 9. 23 Cum te postputasse omnes res præ parente intelligo He. iii, 5. 33 Tu, Geta, abi præ, nuntia hanc venturam Ph. v, 2. 12

Præbeo. Servom haud illiberalem præbes te Ad. v, 5. 5 Ea qui præbet, non tu hunc habeas plane præsentem Deum? Ph. ii, 2. 31 Præbent exigue sumtum Hea. i, 1. 33 Qui potui melius, qui hodie usque os præbui? Ad. ii, 2. 7 Tum Phormio itidem in hac re, ut in aliis, strenuum hominem præbuit Ph. iii, 1. 12 Ah, non possum satis narrare, quos ludos præbueris intus Eu. v, 7. 9 Nihil apud me tibi defieri patiar: quin, quod opus sit, benigne præbeatur He. v, 2. 2

Præcaveo. Namque hoc tempus præcavere mihi me, haud te ulcisci, sinit A. iii, 5. 18

Præceps. Quo jure, quaque injuria præcipitem me in pistrinum dabit A. i, 3. 9 Utinam mihi esset aliquid hic, quo nunc me præcipitem darem A. iii, 4. 27 Adolescenti ipsi eriperem oculos: post hæc præcipitem darem Ad. iii, 2. 20

Amici omnes modo uno ore auctores fuere, ut præcipitem hanc daret Ph. iv, 3. 20

Præceptum. Syre, præceptorum plenus istorum ille Ad. iii, 3. 58

Præcido. Sic optime, ut ego opinor, omnes causas præcidam omnibus He. iv, 2. 22

Præcipio. Clitipho, hæc ego præcipio tibi Hea. iii, 3. 18 Conservis ad eundem istunc præcipio modum Ad. iii, 3. 70 Docui, monui, bene præcepi semper, quæ potui, omnia Ad. v, 9. 6 Ubi, si quid bene præcipias, nemo obtemperet? Ad. iii, 3. 60

Præcipito. Ubi eo veneris, clivos deorsum vorsus est: hac te præcipitato Ad. iv, 2. 36

Præcipuus, a, um. Unam hanc rem me habere præter alios præcipuam arbitror Ad. ii, 3. 5

Præcurro. Una illarum interea propere præcucurrit He. iii, 3. 11

Prædico, are. Duras fratris partes prædicas Eu. ii, 3. 62 Infelix! siquidem tu istæc vera prædicas Eu. v, 1. 12 Quid ego audio? actum est, siquidem hæc vera prædicat A. iii, 1. 7 Vera hæc prædicat He. i, 2. 36 Ita prædicant. Si. Ita prædicant? o ingentem confidentiam! A. v, 3. 4. 5 Quid ego ejus tibi nunc faciem prædicem, aut laudem? Eu. iii, 5. 17 Utrum taceamne, an prædicem? Eu. iv, 4. 54 Volo ipsius quoque voluntate hoc fieri, ne se ejectam prædicet Ph. iv, 5. 13

Prædico, ere. Hoc primum in hac re prædico tibi A. i, 1. 19 Credo: et id facturas, Davos dudum prædixit mihi A. v, 1. 21 Hem, prædiceres A. iv, 4. 54 Neque tu hoc dicas, tibi non prædictum A. i, 2. 34

Præditus. Qui gnatum haberem tali ingenio præditum A. i, 1. 71

Prædium. Fructum, quem Lemni uxoris reddunt prædia Ph. iv, 3. 75 Ex his prædiis talenta argenti bina statim capiebat Ph. v, 3. 6

Prædo. Mercator hoc addebat, e prædonibus, unde emerat, se audisse, abreptam e Sunio Eu. i, 2. 34

Præficio. Chæream ei rei præfecimus Eu. ii, 4. 3 Unus tamen impense, elephantis quem Indicis præfecerat Eu. iii, 1. 23

Præfinitus, a, um. Nam illic haud licebat, nisi præfinito (sermone) loqui, quæ illi placerent He. i, 2. 19

Prægnans. Abducta a vobis prægnans fuerat filia, neque fuisse prægnantem unquam ante hunc scivi diem He. iv, 4. 18. 19

Præmium. His nunc præmium est, qui recta prava faciunt Ph. v, 2. 6 Hoc si effeceris, quodvis donum et præmium a me optato, id optatum feres Eu. v, 9. 27 Ut apud me præmium esse positum pietati scias He. iv, 2. 8

Præmonstrator. Sed hic adjutor meus, et monitor, et præmonstrator Chremes, hoc mihi præstat Hea. v, 1. 2

Prænarro. Recte sane interrogasti: oportuit rem prænarrasse me Eu. v, 6. 12

Præopto. Adeon' pervicaci esse animo, ut puerum præoptares perire? He. iv, 1. 17

Præpedio. Quia in re nostra, aut gaudio sumus præpediti nimio, aut ægritudine Hea. iii, 1. 100

Præpono. Nunquam præponens se illis A. i, 1. 38 Ait, si fidem habeat, se iri præpositum tibi apud me, ac non id metuat ne sese relinquam Eu. i, 2. 59 Mihi intus tuus pater narravit modo, quo pacto me habueris præpositam amori tuo He. iv, 2. 7

Præripio. Istam nunc times, quæ advecta est, ne illum talem præripiat tibi Eu. i, 2. 81

Præsagio. Sed nescio quid profecto mihi animus præsagit mali Hea. ii, 2. 7

Præscio. Nonne oportuit præscisse me ante? A. i, 5. 4

Præscribo. Tute ipse his rebus finem præscripsti, pater A. i, 1. 124

Præsens. Egone quid velim? cum milite isto præsens, absens ut sies Eu. i, 2. 112 Præsens, absensque idem erit Ad. i, 1. 48 Non, quia ades præsens, dico hoc Ad. iii, 3. 39 Cum hanc sibi videbit præsens præsenti eripi Ad. iv, 5. 34 Abibo hinc, præsens quando promoveo parum He. iv, 4. 81 Ea qui præbet, non tu hunc habeas plane præsentem Deum? Ph. ii, 2. 31 Fac animo hæc præsenti dicas Eu. iv, 6. 31 Postulo, ut mihi tua domus, te præsente, absente, pateat Eu. v, 9. 29 Nam cogis ea, quæ nolo, ut præsente hoc loquar. Id ego hoc præsente tibi nolebam dicere He. iv, 4. 52. 90 Animo virili præsentique ut sis, para Ph. v, 7. 64 Pudet dicere, hac præsente, verbum turpe Hea. v, 4. 19 Præsens quod fuerat malum, in diem abiit Ph. v, 2. 16

Præsentia. Multa fert libido: ea prohibet facere tua præsentia Hea. iii, 3. 12 Ne mea præsentia obstet He. iv, 2.

11 Ubi te vidi animo esse omisso, at, suavia in præsentia quæ essent, prima habere Hea. v, 2. 9 Quicquid possem, mallem auferre potius in præsentia Ad. ii, 2. 14 Quod si scripturam sprevissem in præsentia He. Alt. Prol. 16 Provisum est, ne in præsentia hæc hinc abeat Ph. v, 2. 14

Præsentio. Cum, ibi me adesse, neuter tum præsenserat A. v, 1. 20

Præsertim. Præsertim cum se servum fateatur tuum Eu. v, 2. 24 Ædepol commissatorem haud sane commodum, præsertim Ctesiphoni Ad. v, 2. 9 Præsertim cum et recte, et tempore suo pepererit He. iv, 1. 16 Præsertim in ea re cum sit mihi adjutrix socrus He. iv, 4. 88 Præsertim ut nunc sunt mores Ph. i, 2. 5

Præsidium. Ibi tuæ stultitiæ semper erit præsidium Hea. v, 2. 14 Ut meæ stultitiæ in justitia tua sit aliquid præsidi Hea. iv, 1. 88 Præsidium velle se senectuti suæ He. i, 2. 44 Meo præsidio atque hospitis A. v, 2. 2

Præstabilis. Cui quanto fuerat præstabilius, ubivis gentium agere ætatem, quam? He. iii, 1. 4

Præstituo. Tibi quidem est olim dies, quam ad dares huic, præstituta Ph. iii, 2. 29

Præsto. (Adverb.) Ipsum adeo præsto video cum Davo A. ii, 5. 4 Sed ubi est frater? Ch. Præsto adest Eu. v, 9. 20 Jamdudum domi præsto apud me esse aiunt Hea. i, 1. 120 Si quis me quæret rufus. Da. Præsto est; desine Ph. i, 2. 1 Cum ille est, hic præsto est Ph. ii, 1. 37 Præsto est Ph. iii, 3. 29

Præsto. (Verb.) Homini homo quid præstat: stulto intelligens! quid interest! Eu. ii, 2. 1 Hic adjutor meus, hoc mihi præstat Hea. v, 1. 3 Heu, vir viro quid præstat! Ph. v, 3. 7

Præstolor. Quem præstolare, Parmeno, hic ante ostium? Quem præstolare? Eu. v, 6. 6. 7

Præter. Horum ille nihil egregie præter cetera studebat. Quia tum mihi lamentari præter ceteras visa est; et quia erat forma præter ceteras honesta et liberali A. i, 1. 31. 94. 96 Præter spem evenit A. ii, 6. 6 Tuum est, si quid præter spem evenit, mihi ignoscere A. iv, 1. 55 Ut præter civium morem atque legem, et sui voluntatem patris tamen hanc habere studeat? A. v, 3. 8 Quod mihi videre præter ætatem tuam facere, et præter quam res te adhortatur tua Hea. i, 1. 7. 8 Fortasse aliquantum iniquior erat præter ejus lubidinem Hea. i, 2. 27 Cui nihil præter pretium dulce est Hea. ii, 2. 5 Ut præter spem evenit! Hea. iv, 1. 51 Nimium ipse est durus, præter æquumque et bonum Ad. i, 1. 29 Unam hanc rem me habere præter alios præcipuam arbitror Ad. ii, 3. 5 Mea, quæ præter spem evenere, utantur sine. Præter hæc meridie ipso faciam, ut stipulam colligat Ad. v, 3. 29. 61 Jam nunc hæc tria primum addidi præter naturam Ad. v, 5. 4 Meo labori haud parcens præter æquom atque ætatem meam He. ii, 1. 29 Nunc cum ego te esse præter nostram opinionem comperi He. v, 1. 36 Quia præter spem, atque incredibile hoc mihi obtigit. Quicquid præter spem eveniat, omne id deputare esse in lucro Ph. ii, 1. 9. 16. 21 Ita fugias, ne præter casam, quod aiunt Ph. v, 2. 3 Præter hæc, cognatam comperi esse nobis Ph. v, 3. 17 Immo vero pulchre discedo, et probe, et præter spem Ph. v, 8. 59

Præterea. Primum quod soror est dicta: præterea ut suis restituam, ac reddam Eu. i, 2. 66 Præterea forma, et ætas ipsa est, facile ut pro Eunucho probes Eu. ii, 3. 83 Principio et habet quod det: præterea hoc etiam, quod ego vel primum puto Eu. v, 9. 51 Præterea una ancillula erat, ea texebat una Hea. ii, 3. 52 Tum præterea talem, nisi tu, nulla pareret filium Hea. v, 3. 20 Præterea autem te aiunt proficisci Cyprum. Præterea colaphis tuber est totum caput Ad. ii, 2. 16. 37 Primum indotata est: tum præterea, quæ secunda ei dos erat, periit Ad. iii, 2. 47 Dedit præterea in sumtum, dimidium minæ Ad. iii, 3. 16 Hic Geta præterea, ut captus est servorum, non malus Ad. iii, 4. 34 Primum fratrem nusquam invenio gentium: præterea autem, dum illum quæro Ad. iv, 2. 2 Omnibus gratiam habeo: et seorsum tibi præterea, Demea Ad. v, 9. 14 Si tum non dedero, unam præterea horam ne oppertus sies. Tum præterea horunc' amorem distrahi poterin' pati? Ph. iii, 2. 29. 33

Prætereo. Villam prætereo sciens Eu. iv, 2. 13 Dum hæc puto, præterii imprudens villam Eu. iv, 2. 5 Locus, tempus constitutum est: præteriit tempus Eu. iii, 4. 4 Jam ea (dies) præteriit? Ph. iii, 2. 40 Nam tua præterierat jam ad ducendum ætas Ph. ii, 3. 76 Præterito hac recta platea sursum Ad. iv, 2. 35

Sine, biduum hoc prætereat Eu. ii, 2. 52 An temere quicquam Parmenonem prætereat, quod facto usus sit? He. v, 4. 38 Ubi eas (ædes) prætirieris, ad sinistram hac recta platea Ad. iv, 2. 42 Nescis quid mali præterieris, qui nunquam es ingressus mare He. iii, 4. 5 Præteriens modo mihi apud forum, uxor tibi ducenda est, Pamphile, hodie, inquit A. i, 5. 18 Pernoscite, an locum reprehensum, qui præteritus negligentia est Ad. Prol. 14

Prætermitto. Do, prætermitto Ad. i, 1. 26 Fit sedulo: nihil prætermitto: consuefacio Ad. iii, 3. 60 Nihil prætermissum est Eu. v, 9. 64

Præterquam. Verbum si mihi unum, præterquam quod te rogo, faxis, cave A. iv, 4. 14 Neque, præterquam quas ipse amor molestias habet, addas Eu. i, 1. 32 Omnes mihi labores fuere, quos cepi, leves; præterquam, tui carendum quod erat Hea. ii, 4. 20

Præut. Ludum jocumque dices fuisse illum alterum, præut hujus rabies quæ dabit Eu. ii, 3. 9

Prandium. Æschinus odiose cessat: prandium corrumpitur Ad. iv, 2. 49

Prave. Verum vide; ne impulsus ira prave insistas He. iii, 5. 34 Nequeo satis, quam hoc mihi videtur factum prave, proloqui He. iv, 4. 24

Pravitas. Quæ ista est pravitas, quæve amentia est? Hea. v, 2. 20

Pravus, a, um. Inepta lenitas patris, et facilitas prava Ad. iii, 3. 37 Neque id putabit, pravum an rectum siet, quod petet Hea. iii, 1. 76 Etsi hoc mihi pravum, ineptum, absurdum, atque alienum a vita mea videtur Ad. v, 8. 21 Quam multa injusta ac prava fiunt moribus! Hea. iv, 7. 11 His nunc præmium est, qui recta prava faciunt Ph. v, 2. 6

Precario. Hanc tu mihi vel vi, vel clam, vel precario fac tradas Eu. ii, 3. 27

Precator. Nec tu aram tibi, nec precatorem pararis. Ad Menedemum hinc pergam: eum mihi precatorem paro Hea. v, 2. 23. 49 Ad precatorem adeam, credo, qui mihi sic oret Ph. i, 2. 90

Preci. Nihil est preci loci relictum A. iii, 4. 22 Ni instigemus etiam, ut nullus locus relinquatur preci? Ph. iii, 3. 14 Perfice hoc precibus, pretio, ut Eu. v, 9. 25 Ut neque misericordia, neque precibus molliri queas? Ph. iii, 2. 13 Venias nunc precibus lautum peccatum tuum? Ph. v, 7. 80

Precor. Ceterum posthac, si quicquam, nihil precor Ph. i, 2. 92

Prehendo. Tuus pater modo me prehendit A. ii, 2. 16 Quis homo pro mœcho unquam vidit in domo meretricia prehendi quenquam? Eu. v, 5. 19 Syrus est prehendendus, atque adhortandus mihi Hea. iii, 1. 89

Prendo. Prendo hominem solum Ph. iv, 3. 15

Pretium. Audireque eorum est operæ pretium audaciam A. i, 2. 12 Cum faciem videas, videtur esse quantivis pretii A. v, 2. 15 Hanc tibi dono do, neque repeto pro illa quicquam abs te pretii Eu. iv, 6. 11 Agrum in his regionibus meliorem, neque pretii majoris, nemo habet Hea. i, 1. 12 Geta, hominem maxumi pretii te esse, hodie animo judicavi meo Ad. v, 6. 4 Ædepol næ meam herus esse operam deputat parvi pretii He. v, 3. 1 Quod habui summum pretium, persolvi tibi. Postquam amans accessit, pretium pollicens A. i, 1. 12. 49 Ergo pretium ob stultitiam fero A. iii, 5. 4 Pretium sperans, illico producit, vendit Eu. i, 2. 53 Si nunquam avare pretium statui arti meæ Hea. Prol. 48 He. Prol. 41 Cui nihil jam præter pretium dulce est Hea. ii, 2. 5 Quando ego conscia mihi sum, neque pretium, neque rem ullam intercessisse Ad. iii, 2. 51 Perfice hoc precibus, pretio, ut Eu. v, 9. 25 Ego spem pretio non emo Ad. ii, 2. 11 Quæ, quantum potest, aliquo abjicienda est: si non pretio, at gratiis Ad. iv, 7. 26 Mihique ut discere novas expediat, posthac pretio emtas meo He. Alt. Prol. 49 Abs te ut blanditiis suis, quam minimo pretio suam voluptatem expleat He. i, 1. 12

Pridem. Quam pridem pater mihi et mater mortui essent: dico, jam diu Eu. iii, 3. 11 Hoc ego mali non pridem inveni Hea. ii, 1. 17 Jam pridem equidem audivi cepisse odium tui Philumenam He. ii, 1. 22 Erat ei de ratiuncula jam pridem apud me reliquom pauxillulum nummorum Ph. i, 1. 3

Primarius, a, um. Neque hujus sis veritus, feminæ primariæ, quin novo modo ei faceres contumeliam Ph. v, 7. 78

Primo. Nisi id putas, quia primo processit parum A. iv, 1. 47 At etiam primo callidum et disertum credidi hominem Eu. v, 7. 10 Ubi, cui decuit primo, tibi non licuit per te mihi dare Hea. v, 2. 12 Ille primo se negare. Primo dies complusculos bene conveniebat sane

inter eas He. i, 2. 45. 102 Neque ei credebam primo : nunc vero palam est He. iv, 4. 91 Cœpi advorsari primo. Noster mali nihil quicquam primo Ph. i, 2. 25. 30

Primulum. Modo dolores, mea tu, occipiunt primulum Ad. iii, 1. 2 Paulatim plebem primulum facio meam Ad. v, 6. 10

Primum. (Adverb.) Poëta, cum primum animum ad scribendum appulit A. Prol. 1 Hoc primum in hac re prædico tibi. Primum hæc pudice vitam, parce, ac duriter agebat : sed postquam. Ea primum ab illo animadvertenda injuria est A. i, 1. 19. 47. 129 Primum jam de amore hoc comperit A. i, 3. 6 Sed nunc quid primum exequar? A. i, 5. 24 Ubi quæram? aut quo nunc primum intendam? A. ii, 2. 6 Hæc primum affertur jam mihi ab hoc fallacia A. iii, 1. 13 Nunc primum fac, istæc ut lavet : post deinde. Jam primum hæc se e Pamphilo gravidam dixit esse A. iii, 2. 3. 32 Repudior, quod consilium primum intenderam A. iv, 3. 18 Tum ille egens forte applicat primum ad Chrysidis patrem se. Postilla nunc primum audio, quid illo sit factum A. v, 4. 22. 33 Dic mihi hoc primum, potin' est hic tacere? Primum quod soror est dicta : præterea ut suis restituam Eu. i, 2. 21. 66 Ut ores, primum ut maneat: si id non commodum est, ut redeat Eu. iii, 2. 49 Jam tum, cum primum jussit me ad se arcessier ; ubi veni A. iii, 3. 4 Ubi primum poterit, se illinc subducet, scio Eu. iv, 1. 14 Agedum, hoc mihi expedi primum Eu. iv, 4. 28 Primum ædes expugnabo. Thais, primum hoc mihi responde Eu. iv, 7. 3. 22 Colligavit primum eum miseris modis : nunc minatur porro Eu. v, 5. 13 Here, primum te arbitrari, quod res est, velim. Sed istuc quicquid est, primum expedi Eu. v, 6. 9. 20 Quid commemorem primum, aut laudem maxume? Eu. v, 9. 14 Id primum dicam, deinde, quod veni, eloquar Hea. Prol. 3 Hoc primum, ut nequid hujus rerum ignores. Mane : hoc quod cœpi, primum enarrem, post istuc veniam. Jam primum omnium, ubi ventum ad ædes est. Nam disciplina est eisdem munerarier ancillas primum Hea. ii, 3. 28. 32. 33. 60 Primum ex me ut sciat, sibi filium redisse. Primum ; olim potius, quam paterere filium commeare ad mulierculam. Primum, jam ancillas secum adduxit plus decem Hea. iii, 1. 2. 34. 42 Primum hoc te oro, ne. Jam primum, interemtam oportuit. Animum non advorti primum : sed postquam aspexi, illico cognovi Hea. iv, 1. 10. 21. 43 Seni animam primum extinguerem ipsi ; tum autem. Capite primum in terram statuerem, ut. Jam primum, illum alieno animo a nobis esse, res ipsa indicat. Primum indotata est : tum præterea Ad. iii, 2. 16. 18. 40. 47 Hæc primum ut fiant, Deos quæso, ut vobis decet Ad. iii, 4. 45 Primum fratrem nusquam invenio gentium : præterea autem, dum. Primum ait se scire : is solus nescit omnia Ad. iv, 2. 1. 9 Jam id peccatum primum magnum : at postquam id evenit Ad. iv, 5. 53 Jam nunc hæc tria primum addidi præter naturam Ad. v, 5. 3 Primum hujus uxoris est mater Ad. v, 8. 6 In his, quas primum Cæcilii didici novas. Cum primum eam agere cœpi He. Alt. Prol. 6. 25 Primum, hanc ubi dixti causam : nunc postquam. Meretricem hanc primum adeundam censeo He. iv, 4. 55. 94 Adolescens, primum abs te hoc bona venia peto, si Ph. ii, 3. 31 Vin' primum hodie facere, quod ego gaudeam? Ph. v, 8. 63

Primus, a, um. Aut quia sum apud te primus Eu. i, 2. 10 Ego adeo hanc primus inveni viam Eu. ii, 2. 16 Ut hanc lætitiam nec opinanti primus ei objicerem domi Hea. i, 2. 12 Primus sentio mala nostra : primus rescisco omnia : primus porro obnuntio Ad. iv, 2. 7. 8 Primus esses, memoriter progeniem vostram proferens Ph. ii, 3. 47 Nec satis digna, cui committas primo partu mulierem A. i, 4. 3 Rus cras cum filio cum primo lucu ibo hinc Ad. v, 3. 55 Refero denuo : primo actu placeo He. Alt. Prol. 31 Senes qui primi venient, ii partem aperient Ad. Prol. 23 Est genus hominum, qui esse primos se omnium rerum volunt, nec sunt Eu. ii, 2. 17 Prima coitio est acerrima Ph. ii, 2. 32 Primam (formam) dices, scio, si videris Eu. iii, 5. 19 Tuo nepoti, hujus filio, hodie primam mammam dedit hæc. De. Hercle vero serio, si quidem primam dedit Ad. v, 9. 18. 19 In Græca adolescens est, qui lenoni eripit meretricem, in prima Fabula Ad. Prol. 9 Nocte illa prima virginem non attigit He. i, 2. 61 Memini, ad me nocte prima confugere anhelantem domum He. v, 3. 24 Arbitror, fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem Ad. ii, 3. 6 Quia primas qui partes aget, is erit Phor-

nio parasitus Ph. Prol. 28 Præterea hoc etiam, quod ego vel primum puto Eu. v, 9. 51 In tempore ad eam veni, quod rerum omnium est primum Hea. ii, 3. 124 Nunc hoc primum est: ad illas ibo, ut purgem me Ad. iv, 4. 22 Petam hinc, unde a primo institui Ph. iv, 2. 14 A primo homo insanibat Ph. iv, 3. 37 Ubi te vidi animo esse omisso, et, suavia in præsentia quæ essent, prima habere Hea. v, 2. 10 Et quæ tibi putaris prima, in experiundo repudies Ad. v, 4. 4 Audieras? Gn. Sæpe; et fertur in primis Eu. iii, 1. 39

Princeps. Arbitror, fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem Ad. ii, 3. 6

Principia. Tu hosce instrue: hic ego ero post principia Eu. iv, 7. 11

Principio. (Adverb.) Nunc te per amicitiam, et per amorem obsecro, principio, ut ne ducas A. ii, 1. 27 Quot commoditates, vide: principio, amico filium restitueris A. iii, 3. 38 Principio eam esse dico liberam Eu. iv, 7. 35 Principio ego vos credere ambos hoc mihi vehementer velim. Principio et habet quod det, et dat nemo largius Eu. v, 9. 39. 48 Principio si id te mordet Ad. v, 3. 21

Principium. Neu me cupidum eo impulisset, quod mihi principium est mali Ph. i, 3. 6 Quod dedit principium adveniens! Eu. iii, 2. 5 Neque quod principium inveniam ad placandum, scio Hea. v, 4. 21 Rem omnem a principio audies A. i, 1. 21 Anne tu omnia? Ch. Audivi, inquam, a principio A. iv, 4. 46 Sæpe ex malo principio, magna familiaritas conflata est Eu. v, 2. 35 Hanc habere orationem mecum a principio instituit. Nam olim soli credidi, ea me abstinuisse in principio, cum data est He. iii, 3. 21. 51 Sed quid cessas hominem adire, et blande in principio alloqui? Ph. ii, 1. 22 Ego, inquit, jam a principio amici filiam, volui uxorem ducere Ph. iv, 3. 45 Bene habent tibi principia Ph. ii, 3. 82 Sic habent principia sese, ut dico Ph. iii, 1. 15

Prior, us. Responsum non dictum esse, quia læsit prior Eu. Prol. 6 Jam prior amor me ad hanc rem exercitatum reddidit He. iii, 3. 47 Vetus si Poëta non lacessisset prior Ph. Prol. 14 Nunc prior adito tu; ego in subsidiis hic ero succenturiatus Ph. i, 4. 52 Prior bibas, prior decumbas Ph. ii, 2. 28 Si mihi prior tu attuleris (argentum) Phædria, mea lege utar; ut potior sit, qui prior ad dandum est Ph. iii, 2. 47. 48 Priorem esse illum; non oportere huic dari Ad. iv, 5. 25 Sine illum priores partes hosce aliquot dies apud me habere Eu. i, 2. 71 Si quidem hercle possis, nihil prius, neque fortius Eu. i, 1. 5 Olim isti fuit generi quondam quæstus apud seclum prius Eu. ii, 2. 15

Privo. Pamphilamne hac urbe privari sines? Ph. iii, 2. 32

Prius. Spectandæ, an exigendæ sint vobis prius A. Prol. 27 Nonne prius communicatum oportuit? Quod si ego rescissem id prius A. i, 5. 4. 23 More hominum evenit, ut quod sim nactus mali, prius rescisceres tu, quam A. v, 6. 4 Causam dicere prius, unde petitur. Sed eas Fabulas factas prius Latinas, scisse se. Nullum est jam dictum, quod non dictum sit prius Eu. Prol. 11. 33. 41 Hos prius introducam, et quæ volo, simul imperabo: post continuo exeo Eu. iii, 2. 39 Procul hinc lubet prius, quid sit, sciscitari Eu. iii, 4. 10 Norasne eum prius? Eu. iv, 4. 31 Omnia prius experiri, quam armis, sapientem decet Eu. iv, 7. 19 Prius audite paucis Eu. v, 9. 37 Pergin' istuc prius dijudicare, quam scis, quid veri siet? Hea. ii, 2. 8 Prius proditurum te tuam vitam, et prius pecuniam omnem, quam abs te amittas filium Hea. iii, 1. 70 Hic prius se indicarit, quam ego argentum effecero Hea. iii, 3. 23 Næ me istuc ex te prius audivisse gaudeo, quam argentum haberes Hea. iv, 6. 12 Mane: hoc prius scire expeto, quid perdideris Hea. v, 1. 17 Prius, quæso, disce, quid sit vivere Hea. v, 2. 18 Ubi ego venero, exossabitur: prius nolo. An non sex totis mensibus prius olfecissem, quam ille quicquam cœperit? Ad. iii, 3. 25. 43 Prius nox oppressisset illic, quam huc revorti posset iterum Ad. iv, 1. 9 Qui cum illa consuevit prius Ad. iv, 5. 32 Multo prius scivi, quam tu, illum amicam habere He. iv, 1. 26

Prius, quam. Priusquam. Omnia experiri certum est prius, quam pereo A. ii, 1. 11 Priusquam tuum, ut sese habeat, animum ad nuptias perspexerit A. ii, 3. 4 Oro ut ante eamus, dum tempus datur: priusquam harum scelera reducant animum A. iii, 3. 26 Cave, ne prius, quam hanc a me accipias, amittas Eu. iv, 6. 13 Priusquam ad portam venias, apud ipsum lacum est pistrilla Ad. iv, 2. 44 Eo domum, studeo hæc, prius

quam, ille, ut redeat He. ii, 2. 20 Omne, quod est interea tempus, priusquam id rescitum est, lucro est. Priusquam hanc uxorem duxi He. iii, 1. 7. 14 Uxorem hanc priusquam duxit, vestrum amorem pertuli He. v, 1. 17 Transito ad uxorem meam, ut conveniat hanc, priusquam hinc abeat Ph. iv, 5. 7 Nunc conveniundus Phormio est, priusquam dilapidet nostras triginta minas Ph. v, 7. 4 Enimvero priusquam hæc dat veniam, mihi prospiciam. Priusquam huic respondes temere, audi. Neque respondeo, priusquam gnatum video Ph. v, 8. 47. 48. 56

Pro. Proh. (Interject.) Pro Jupiter! A. iv, 3. 17. Eu. iii, 5. 2. Ad. i, 2. 31 Pro supreme Jupiter! Ad. ii, 1. 42 Pro Jupiter! hominis stultitiam! Ad. iii, 3. 12 Pro Di immortales! Ad. iii, 4. 1. Ph. v, 8. 19 Pro Divum fidem! Ad. iv, 7. 28 Pro Deum, atque hominum fidem! He. ii, 1. 1 Pro Jupiter! clamorem audio He. iii, 1. 37 Pro Deum immortalium! Ph. ii, 3. 4 Proh Deum, atque hominum fidem! A. i, 5. 2. 11. Hea. i, 1. 9 Proh fidem Deum! facinus fœdum! Eu. v. 5. 1

Pro. (Præpos.) Ex Perinthia fatetur transtulisse, atque usum pro suis A. Prol. 14 Pamphilum pro uxore habere hanc peregrinam A. i, 1. 119 Si te inde exemerim, ego pro te molam A. i, 2. 29 Quam ego animo egregie caram pro uxore habuerim A. i, 5. 38 Renuntiabo, ut pro hoc malo mihi det malum A. ii, 5. 20 Ego, Pamphile, hoc tibi pro servitio debeo A. iv, 1. 52 An ut pro hujus peccatis ego supplicium sufferam? Pro peccato magno paulum supplicii satis est patri A. v, 3. 17. 32 Ni metuam patrem, habeo pro illa re illum quod moneam probe A. v, 4. 15 Eduxit mater pro sua. Heri minas viginti pro ambobus dedi Eu. i, 2. 76. 89 Pro illo te ducam. Forma, et ætas ipsa est, facile ut pro Eunucho probes Eu. ii, 3. 79. 83 Ut vestem cum eo mutem, et pro illo jubeam me illuc deducier. An. Pro Eunuchon'? Ch. Sic est Eu. iii, 5. 24. 25 Pro te huc deductus est? Eu. iv, 4. 41 Hanc tibi dono do, neque repeto pro illa quicquam abs te pretii Eu. iv, 6. 11 Ego pol te pro istis dictis et factis, scelus, ulciscar Eu. v, 4. 19 Perdidisti illum, quem adduxti pro Eunucho adolescentulum. Quis homo pro mœcho unquam vidit in domo meretricia prehendi quenquam? Eu. v, 5. 7. 18 Is pro illo Eunucho ad Thaidem deductus est. La. Pro Eunuchon'! Pa. Sic est. Hunc pro mœcho postea comprehendere intus, et constrinxere Eu. v, 6. 21. 22 Hic pro illo munere tibi honos est habitus Eu. v, 7. 22 At ego pro istoc hunc comedendum et deridendum vobis propino Eu. v, 9. 56 Ne ille pro se dictum existumet Hea. Prol. 30 Prope jam ut pro uxore haberet. Pro se quisque sedulo faciebat Hea. i, 1. 46. 74 Ea relicta huic arrhaboni est pro illo argento. Pro Menedemo nunc tibi ego respondeo Hea. iii, 3. 42. 49 Faciam boni tibi aliquid pro ista re, ac lubens Hea. iv, 5. 15 Quas (minas) pro alimentis esse nunc duco datas Hea. iv, 7. 8 Duo talenta pro re nostra ego esse decrevi satis. Qui sibi me pro ridiculo, ac delectamento putat Hea. v, 1. 67. 79 Eduxi a parvulo: habui, amavi pro meo. Non necesse habeo omnia pro meo jure agere Ad. i, 1. 23. 27 Qui tibi magis licet meam habere, pro qua ego argentum dedi? Ad. ii, 1. 25 Pro virgine dari nuptum non potest Ad. iii, 2. 48 Sedulo moneo, quæ possum, pro mea sapientia Ad. iii, 3. 72 Pro certon' tu istæc dicis? Ad. iii, 4. 32 Tua arte viginti minæ pro psaltria periere Ad. iv, 7. 25 Tu illos duos olim pro re tollebas tua Ad. v, 3. 23 Hoc fructi pro labore ab his fero, odium Ad. v, 4. 16 Pro patre huic est: bonus est Ad. v, 8. 28 Nunc hæc plane est pro nova He. Prol. 5 An quicquam pro istis factis dignum te dici potest? Non te pro his curasse rebus, ne quid ægre esset mihi? He. ii, 1. 12. 30 Pueri inter sese quam pro levibus noxiis iras gerunt! He. iii, 1. 30 Sine labore hanc gratiam te, ut sibi des pro illa, nunc rogat He. iii, 3. 30 Cum sciet alienum puerum tolli pro suo He. iv, 1. 61 Egon' te pro hoc nuntio quid donem? quid? quid? nescio He. v, 4. 9 Sta ilico. Ge. Hem! satis pro imperio! quisquis es Ph. i, 4. 19 Et sapiunt, pro maleficio si beneficium summum nolunt reddere. Ge. Non potest satis pro merito ab illo tibi referri gratia. Ph. Immo enim nemo satis pro merito gratiam regi refert Ph. ii, 2. 22. 23. 24 Nisi Phædria haud cessavit pro te eniti Ph. iii, 1. 11 An quia pro uno duo sunt mihi dati? Ph. iv, 2. 12 Te suam rogavit rursum ut ageres: causam ut pro se diceres Ph. v, 5. 8 Factum est abs te sedulo pro fratre. Is pro sua amica lenoni dedit Ph. v, 8. 13. 50

Probe. Ehem, pater. Da. Probe A. ii, 5. 7 Curasti probe A. v, 2. 6 Ni metuam patrem, habeo pro illa re illum quod moneam probe A. v, 4. 15 Narras probe A. v, 6. 6 Intellextin'? Ch. Probe Eu. iv, 6. 30 Primum ædes expugnabo. Gn. Recte. Thr. Virginem eripiam. Gn. Probe. Thr. Male mulcabo ipsam. Gn. Pulchre Eu. iv, 7. 3 Hunc Menedemum nostin', nostrum vicinum? Ch. Probe Hea. i, 2. 6 Verum illa ne quid titubet. Sy. Perdocta est probe Hea. ii, 3. 120 Et ea gratia secum adduxisse, ne tu id persentisceres. Ch. Probe Hea. iv, 5. 22 Convincas facile ex te natum: nam tui similis est probe Hea. v, 3. 18 Tu inter eas restim ductans saltabis. Mi. Probe. De. Probe? Ad. iv, 7. 34. 35 Probe horum facta imprudens depinxit senex Ph. ii, 1. 38 Fecistis probe: incertior sum multo, quam dudum Ph. ii, 4. 18 Est, ubi vos ulciscar probe Ph. v, 7. 96 Pulchre discedo, et probe, et præter spem Ph. v, 8. 58 Hoc facito. Sy. Recte sane. De. Hoc fugito. Sy. Callide. De. Hoc laudi est. Sy. Istæc res est. De. Hoc vitio datur. Sy. Probissime Ad. iii, 3. 65

Probo. Præterea forma, et ætas ipsa est, facile ut pro Eunucho probes Eu. ii, 3. 83

Probrum. Tamen hanc habere studeat cum summo probro A. v, 3. 10 Quin, si hoc celetur in metu: sin patefit, in probro siem Ph. v, 4. 6

Probus, a, um. O artificem probum! Ph. ii, 1. 29 Vos æquo animo æqua noscere oportet, si vos voltis perhiberi probos Ad. iii, 4. 59 Hujus uxoris est mater. Mi. Quid postea? De. Proba et modesta Ad. v, 8. 7

Procax. Mea est potens, procax, magnifica, sumtuosa, nobilis Hea. ii, 1. 15 Maligna multo, et magis procax facta illico est He. i, 2. 84

Procedo. Funus interim procedit: sequimur A. i, 1. 101 Meditor esse affabilis; et bene procedit Ad. v, 6. 9 Syre, processisti hodie pulchre Ad. v, 9. 22 Nisi id putas, quia primo processit parum A. iv, 1. 48 Heus! jubete istos foras exire, quos jussi, ocyus: procede tu huc Eu. iii, 2. 17

Proclivis, ve. Ita ut ingenium est omnium hominum ab labore proclive ad lubidinem A. i, 1. 51 Sed si id non poterit (fieri), id faciam, in proclivi quod est A. iv, 2. 18

Procul. Nisi quicquid est, procul hinc lubet prius, quid sit, sciscitari Eu. iii, 4. 10 Ut tu illos procul hinc ex occulto cæderes Eu. iv, 7. 17 Quando ego conscia mihi sum, a me culpam esse hanc procul Ad. iii, 2. 50 Sed quis illic est, procul quem video? Ad. iii, 3. 84 Quem cum istoc sermonem habueris, procul hinc stans accepi, uxor He. iv, 3. 1

Prodeambulo. Postquam intus sum omnium rerum satur, prodeambulare huc libitum est Ad. v, 1. 4

Prodeo. Egomet quoque ejus causa in funus prodeo A. i, 1. 88 Nunc id prodeo, ut conveniam Parmenonem Eu. v, 7. 4 Dromo pultat fores: anus quædam prodit Hea. ii, 3. 35 Prodit nescio quis: concedam huc Ad. iv, 4. 25 Puer, heus! nemon' huc prodit? Ph. i, 2. 102 Neque mihi in conspectum prodit Ph. ii, 4. 3 Exi foras, sceleste! at etiam restitas, fugitive? prodi, male conciliate Eu. iv, 4. 2

Prodo. Satin' sanus es, aut sobrius? tu quidem illum plane prodis Hea. iv, 3. 29 Prodidisti et te, et illam miseram, et gnatum, quod quidem in te fuit Ad. iv, 5. 58 Eho! an non alemus? prodemus, quæso, potius? He. iv, 4. 50 Credo, impetrabo, ut aliquot saltem nuptiis prodat dies A. ii, 1. 13 Anui illi prodita abs te filia est planissume Hea. iv, 1. 26 Si semel ille intellexerit, prius proditurum te tuam vitam, et prius pecuniam omnem, quam Hea. iii, 1. 70

Produco. Pretium sperans, illico producit, vendit Eu. i, 2. 54 Ancillas, servos, omnes produxi, ac vendidi Hea. i, 1. 92 Satin' scis ibi esse? Sy. Oh! qui egomet produxi Ad. iii, 3. 48 Seni animam primum extinguerem ipsi, qui illud produxit scelus Ad. iii, 2. 16 Cyathos sorbillans paulatim hunc producam diem Ad. iv, 2. 52 Dicam, aliquid jam inventurum, ut huic malo aliquam producam moram A. iii, 5. 9 Nisi me lactasses amantem, et falsa spe produceres? A. iv, 1. 24 Non tu eum rus hinc modo produxe aiebas? Ad. iv, 2. 22

Profecto. Fabulæ! Si. Profecto sic est A. iii, 3. 22 Hoc ego tibi profecto effectum reddam A. iv, 2. 20 Profecto non plus biduum, aut Eu. i, 2. 104 Non est profecto: sine Eu. ii, 3. 89 Est istuc datum profecto, ut grata mihi sint, quæ facio, omnia Eu. iii, 1. 6 Profecto quanto magis magisque cogito Eu. iii, 3. 1 Nunc est profecto, interfici cum perpeti me possum Eu. iii, 5. 3 Nescio, quid

profecto absente nobis turbatum est domi Eu. iv, 3. 7 Nescio, quid profecto mihi animus præsagit mali Hea. ii, 2. 7 Aut ego profecto ingenio egregie ad miserias natus sum: aut Hea. iii, 1. 11 Nisi me animus fallit, hic profecto est annulus, quem ego suspicor Hea. iv, 1. 1 Id est profecto! id amicæ dabitur Hea. iv, 8. 16 Profecto, nisi caves, tu homo, aliquid gnato conficies mali Hea. v, 3. 1 Profecto hoc vere dicunt Ad. i, 1. 3 Insaniam profecto cum illo Ad. i, 2. 67 Verum nimia illæc licentia profecto evadet in aliquod magnum malum Ad. iii, 4. 64 Is mihi profecto est servos spectatus satis Ad. v, 6. 5 Nescio, quod magnum malum profecto, Parmeno, me celas He. iii, 1. 40 Profecto hoc sic est, ut puto He. iii, 3. 19 Profecto in hac re nihil mali est, quod sit discidio dignum He. v, 2. 16

Profero. Nunc si hoc palam proferimus, ille inficias ibit, sat scio. Quid agis? So. Proferam Ad. iii, 2. 41. 45 Saltem aliquot dies profer, dum proficiscor aliquo; ne videam A. ii, 1. 29 Suspicionem istanc ex illis quære: rem profer palam Hea. v, 2. 41 Si quid est peccatum a nobis, profer He. ii, 2. 11 Haud propterea te rogo, ut hoc proferam: sed ut tacita mecum gaudeam He. i, 2. 32 Hoc ego proferre incommodum mihi esse arbitror He. i, 2. 78 Progeniem vostram usque ab avo atque atavo proferens Ph. ii, 3. 48 Habeo alia multa, quæ nunc condonabitur: quæ proferentur post, si perget lædere Eu. Prol. 18 An hoc proferendum tibi videtur usquam esse? Ad. iii, 2. 39 Non est opus prolato: hoc percontarier desiste He. i, 2. 29

Proficiscor. Saltem aliquot dies profer, dum proficiscor aliquo; ne videam A. ii, 1. 29 Is hinc, bellum fugiens, meque in Asiam persequens, proficiscitur A. v, 4. 32 Quæ cum milite Corinthum hinc sum profecta inhumanissimo He. i, 2. 11 Quid? qua profectus causa hinc es Lemnum, Chremes? Ph. iv, 1. 1 Nam fere grandiuscula jam profecta est illinc A. iv, 5. 19 Interea miles, in Cariam est profectus Eu. i, 2. 46 Clam me profectus, menses tres abest Hea. i, 1. 66 Recta domum sumus profecti Ph. v, 6. 20 Detineo te fortasse: tu profectus alio fueras Eu. ii, 2. 49 Quid causæ est, quin hinc in pistrinum recta proficiscar via? A. iii, 4. 21 Te aiunt proficisci Cyprum Ad. ii, 2. 16 Ipsam cum omni familia ad me profectam esse aiebant Ph. iv, 1. 6

Profiteor. In his Poëta hic nomen profitetur suum Eu. Prol. 3

Profugio. At quasi is non divitiis abundet, gnatus ejus profugit inopia Hea. iii, 2. 17 Videre videor jam diem illum, cum hinc egens profugiet aliquo militatum Ad. iii, 3. 31

Profundo. Profundat, perdat, pereat! nihil ad me attinet Ad. i, 2. 54

Progenies. Primus esses, memoriter progeniem vostram usque ab avo atque atavo proferens Ph. ii, 3. 48

Prognatus, a, um. Illam civem esse Atticam, bonam, bonis prognatam Ph. i, 2. 65

Proh: vide Pro (Interj.)

Prohibeo. Prohibeo, inquam Eu. iv, 7. 39 Multa fert libido: ea prohibet facere tua præsentia. Apud alium prohibet dignitas: apud alium ipsius facti pudet Hea. iii, 3. 12. 15 Quæ res te facere id prohibet? He. ii, 2. 24 Dum ætas, metus, magister prohibebant A. i, 1. 27 Quæ sese in ignem injicere voluit, prohibui; servavi A. i, 1. 113 Aut quidem cum uxore hac, ipsum prohibeo domo Ph. ii, 3. 78 Tun' me prohibeas, meam ne tangam? Eu. iv, 7. 38 Si eveniat, quod Di prohibeant, discessio A. iii, 3. 36 Deos quæso, ut istæc prohibeant Ad. ii, 4. 11 Di mala prohibeant! He. ii, 1. 10

Proin. Proinde. Proin tu fac, apud te ut sies A. ii, 4. 5 Proin tu, dum est tempus, etiam atque etiam cogita Eu. i, 1. 11 Proin tu, taceri si vis, vera dicito Eu. i, 2. 26 Proin tu solicitudinem istam falsam, quæ te excruciat, mittas Hea. i, 2. 3 Proinde hinc vos amolimini A. iv, 2. 24 Proinde quasi nemo siet, ita tute attente illorum officia fungere Hea. i, 1. 14 Ideo, quia, ut vos mihi domi eritis, proinde ego ero fama foris He. ii, 1. 21 Proinde expiscare, quasi non nosses Ph. ii, 3. 35 Sexcentas proinde scribito jam mihi dicas Ph. iv, 3. 63

Prolixe. Age; prolixe, Micio Ad. v, 8. 20 Accipit hominem nemo melius prorsus, neque prolixius Eu. v, 9. 52

Prolixus. Capillus passus, prolixus, circum caput rejectus negligenter Hea. ii, 3. 49

Prologus. Orator ad vos venio ornatu Prologi He. Alt. Prol. 1 Oratorem voluit esse me, non Prologum Hea. Prol. 11 Nullum invenire Prologum potuisset novus Ph. Prol. 15 In prologis scribun-

dis operam abutitur A. Prol. 5

Proloquor. Censen' ullum me verbum potuisse proloqui? A. i, 5. 21 Nequeo satis, quam hoc mihi videtur factum prave, proloqui He. iv, 4. 24 Non potuit cogitata proloqui Ph. ii, 1. 58 Omitto proloqui Ph. v, 6. 21

Prolubium. Quid istuc? quæ res tam repente mores mutavit tuos? quod prolubium? Ad. v, 9. 28

Promereo, reor. Verum enim quando bene promeruit, fiat Ad. ii, 1. 47 Cum is nihil promereat, postulare id gratiæ apponi sibi A. ii, 1. 31 Ita velim me promerentem ames, dum vivas, mi pater Ad. iv, 5. 47 Idem hoc tibi quod bene promeritus fueris, conduplicaverit Ph. iii, 2. 31

Promissum. Fac sis nunc promissa appareant Eu. ii, 3. 19 Satis pol proterve me Syri promissa huc induxerunt Hea. iv, 4. 1 Post ubi tempus promissa est jam perfici A. iv, 1. 7

Promitto. Neque ego ignosco: neque promitto quicquam Ph. v, 8. 55 Satis scite promittit tibi Hea. iv, 4. 7 Fac: promisi ego illis. Mi. Promisti autem? de te largitor, puer Ad. v, 8. 17 Fac, promitte Ad. v, 8. 19 Id, quod est promissum ab amicis argentum aufero Ph. iii, 2. 28 Promissum fuerat Ph. iii, 3. 3

Promoveo. Quantum huic promoveo nuptias? A. iv, 2. 28 Abibo hinc, præsens quando promoveo parum He. iv, 4. 81 Moveo. Ch. Video, sed nihil promoves Eu. v, 3. 4 Aliquis dicat, nihil promoveris A. iv, 1. 16

Prope. Propius. Prope adest, cum alieno more vivendum est mihi A. i, 1. 125 Ejus filiam ille amare cœpit perdite, prope jam ut pro uxore haberet Hea. i, 1. 46 Neque quod partus instabat prope Ad. iii, 2. 9 Et illud rus, nulla alia causa tam male odi, nisi quia prope est Ad. iv, 1. 7 Prope jam excurso spatio, mitto Ad. v, 4. 6 Prope jam remotum injuria adversarium Hec. Alt. Prol. 14 Propius, obsecro, accedamus, Sostrata Ad. iii, 2. 11 Sane hac multo propius ibis Ad. iv, 2. 41 Accede propius He. iii, 1. 36

Propediem. Illum tibi salvom affuturum esse hic, confido, propediem Hea. i, 1. 108 Næ tu propediem, ut istam rem video, istius obsaturabere Hea. iv, 8. 29 Hoc verum est, et ipsa re experiere propediem Ad. v, 5. 7

Propemodum. Propemodum habeo tibi jam fidem A. iii, 4. 7 Me ejus spero fratrem propemodum jam reperisse Eu. i, 2. 125 Quandoquidem ducenda est, egomet habeo propemodum, quam volo Hea. v, 5. 20 Ambos curare, propemodum reposcere illum est, quem dedisti Ad. i, 2. 51 Satin' sic est? Ge. Propemodum Ph. i, 4. 34

Propere. Propere arcesse, hinc qui auferant eam A. v, 6. 15 Ancillas omnes Bacchidis traduce huc ad vos propere Hea. iv, 4. 22 Cesso heram hoc malo impertiri propere? Ad. iii, 2. 22 Una illarum interea propere præcucurrit Hc. iii, 3. 10 Propere curre ad Pamphilum He. v, 3. 10

Propero. Propero ad filiam A. v, 4. 48 Hominem propero invenire, ut hæc, quæ contigerint, sciat? Ph. v, 6. 5 Nisi tu properas mulierem abducere Ph. ii, 3. 89 Hic properat in Cyprum Ad. ii, 4. 14 Obstetricem arcesso. Pa. Propera A. i, 5. 64 Propera adeo puerum tollere hinc ab janua A. iv, 4. 20 Abi dum tu, Dromo, illis obviam, propera: quid stas? Hoc, quod cœpi, primum enarrem, Clitipho: post istuc veniam. Clin. Propera Hea. ii, 3. 9. 33 Propera tu, mea Canthara, curre Ad. iii, 2. 56 Sed tanto ocyus properemus Eu. iii, 5. 61 Adhortor, properent Eu. iii, 5. 35 Continuo ad te properans percurro ad forum A. ii, 2. 18 Non temere est; et properans venit Eu. ii, 2. 60 Quidnam properans hinc prosilit? Eu. v, 8. 6 Quidnam est, quod sic video timidum, et properantem Getam? Ad. iii, 2. 7

Propino. Hunc comedendum et deridendum vobis propino Eu. v, 9. 57

Propinquus, a, um. Quod ego in propinqua parte amicitiæ puto Hea. i, 1. 5 Ex meo propinquo rure hoc capio commodi Eu. v, 6. 1

Propior. Dum nulla alia delectatio, quæ propior esset, te indulgebant Hea. v, 2. 35 Propior illi, quam ego sum, ac tu, nemo est Ph. v, 3. 25

Propitius. Evenire ea satius est, quæ in te uxor dicit, et quæ in animo cogitat irata, quam illa, quæ parentes propitii Ad. i, 1. 6 Satin' illi Di sunt propitii? Ph. iv, 3. 31

Proprius, a, um. Curavi, propria ea Phædria ut potiretur Ph. v, 5. 2 Ego Deorum vitam propterea sempiternam esse arbitror, quod voluptates eorum propriæ sunt A. v, 5. 4 Nihilne esse proprium cuiquam! A. iv, 3. 1

Propter. (Præpos.) Si propter amorem uxorem nolit ducere A. i, 1. 128

Ego propter me illam decipi miseram sinam? A. i, 5. 36 Propter hujusce hospitæ consuetudinem? Nihil propter hanc rem A. ii, 6. 8. 17 Scin' tu turbam hanc propter te esse factam? Eu. iv, 6. 6 Id gaudeo, propter me hisce aliquid esse eventurum mali Eu. v, 6. 29 In Asiam hinc abii propter pauperiem Hea. i, 1. 59 Propter eam hæc turba, atque abitio evenit Hea. i, 2. 16 Dum ego propter te errans patria careo demens. Propter quam in summa infamia sum Hea. ii, 3. 16. 18 Tuum conspectum fugitat, propter peccatum Hea. iii, 1. 25 Tute dicas mulieri: suspicionem hanc propter fratrem ejus esse. Propter suam impotentiam se semper credunt negligi Ad. iv, 3. 9. 16 Quæ vos propter adolescentiam minus videtis Ad. v, 9. 35 Næ nos sumus mulieres inique æque omnes in visæ viris, propter paucas He. ii, 3. 1 Non clam me est, gnate mi, uxorem tuam propter meos mores hinc abisse He. iv, 2. 2 Te propter tuam matrem non posse habere hanc uxorem domi He. iv, 4. 55 Videndum est ne minus propter iram hanc impetrem; quam possiem He. v, 1. 3 Hæc tot propter me gaudia illi contigisse lætor He. v, 3. 35 Qui sæpe propter invidiam adimunt diviti, aut propter misericordiam addunt pauperi? Ph. ii, 1. 46. 47 Ut ne quid turpe civis in se admitteret, propter egestatem Ph. ii, 3. 69 Ne quid propter tuam fidem decepta pateretur mali Ph. iii, 1. 5 Non est æquom, me propter vos decipi Ph. v, 7. 34

Propter. (Adverb.) Cibum nonnunquam capiet cum ea: interdum propter dormiet. Cibum una capias, adsis, tangas, ludas, propter dormias Eu. ii, 3. 76. 81 Hic propter hunc adsiste Ad. ii, 1. 15 Postea est ad hanc manum sacellum, ibi angiportum propter est Ad. iv, 2. 37

Propterea. Propterea quod serviebas liberaliter A. i, 1. 11 Id propterea nunc hunc venientem sequor A. ii, 5. 3 Propterea quod amat filius A. iii, 4. 5 Is nunc propterea tibi succenset A. iv, 1. 29 Ea res est, propterea que nunc misera in mœrore est A. iv, 2. 10 Ego Deorum vitam propterea sempiternam esse arbitror, quod A. v, 5. 3 Et pol propterea mage nunc ignosco tibi Eu. v, 2. 40 Ergo propterea te sedulo et moneo, et hortor He i, 1. 6 Haud propterea te rogo, ut hoc proferam He. i, 2. 31 Propterea hæc ira est He. iv, 4. 89 Myrrhina dixit, jurijurando meo se fidem habuisse, et propterea te sibi purgatam He. v, 4. 31

Propulso. Nam quod tu speras, propulsabo facile A. ii, 3. 21

Prorsum. Prorsus. Hic homines prorsum ex stultis insanos facit Eu. ii, 2. 23 Ita prorsum oblitus sum mei Eu. ii, 3. 14 Illum liquet mihi dejerare, his mensibus sex septem prorsum non vidisse proximis Eu. ii, 3. 40 Quamobrem istuc, Syre? nam prorsum nihil intelligo Hea. iv, 5. 28 Velim, ut triduo hoc perpetuo prorsum e lecto nequeat surgere Ad. iv, 1. 4 Eo pacto prorsum illic alligaris filium Ad. v, 3. 58 Trepidari sentio, et cursari rursum prorsum He. iii, 1. 35 In id redactus sum loci, ut quid agam cum illo, nesciam prorsum Ph. v, 7. 87 Quid ita? nempe huic prorsus illam non dat A. ii, 2. 33 Nihilne? hem. Da. Nihil prorsus (narro) A. ii, 6. 4 Prorsus a me opinionem hanc tuam esse ego amotam volo A. iii, 2. 30 Accipit hominem nemo melius prorsus, neque prolixius Eu. v, 9. 52 Ita facio prorsus Hea. i, 1. 88 Neque ipse gnatus? Me. Nihil prorsus, Chreme Hea. v, 1. 21 Animam recipe. Ge. Prorsus! So. Quid istuc prorsus ergo est? Ge. Perimus! actum est! Ad. iii, 2. 26 Obsecro, vide, ne ille huc prorsus se irruat Ad. iv, 2. 11 Ipsa, si cupiat, Salus, servare prorsus non potest hanc familiam Ad. iv, 7. 44 Quia non justa, injusta prorsus omnia, omnino obsequor Ad. v, 9. 33 Quid agam infelix? prorsus nescio, quo pacto hoc celem He. iii, 4. 30 Enim vero prorsus jam tacere non queo He. iv, 4. 51

Proruo. Vix elocuta est hoc, foras simul omnes proruunt se Eu. iii, 5. 51

Prosilio. Quidnam properans hinc prosilit? Eu. v, 8. 6

Prospere. Evenere hæc nobis, frater, prospere Ph. v, 7. 2

Prospicio. Atat! nisi mihi prospicio, hæreo Ph. v, 7. 70 Plagæ crescunt: nisi prospicis Ph. v, 2. 17 Nisi me animus fallit, aut parum prospiciunt oculi, meæ nutricem gnatæ video Ph. v, 1. 8 Quicquid ego hujus feci, tibi prospexi, et stultitiæ tuæ Hea. v, 2. 8 Numquid tute prospexti tibi, quid fieret? Ad. iv, 5. 55 Ego jam prospiciam mihi Ad. iv, 2. 50 Enimvero priusquam hæc dat veniam, mihi prospiciam et Phædriæ Ph. v, 8. 47 Malo ego, nos prospicere,

quam hunc ulcisci, accepta injuria Eu. iv, 6. 24 Istuc est sapere, non, quod ante pedes modo est videre, sed etiam illa, quæ futura sunt, prospicere Ad. iii, 3. 34 Tun' prospicere, aut judicare nostram in rem quod sit, potes? He. iv, 1. 34 Nisi si prospectum interea aliquid est, desertæ vivimus Hea. ii, 4. 11 Quam bene vero abs te prospectum est! Hea. iv, 1. 25 Aderam, cujus consilio ea par fuerat prospici He. iv, 1. 46

Prosterno. Ceteros ruerem, agerem, raperem, tunderem, et prosternerem Ad. iii, 2. 21

Prosum. Quibus et re salva, et perdita profueram, et prosum sæpe Eu. ii, 2. 27 Verum idem si vobis prodest, vos non facere, inscitia est Eu. v, 9. 41 Quicquid est id, quod reliquit, profuit He. iii, 5. 12 Capitis periclum adire, dum prosim tibi A. iv, 1. 54 Vide, Parmeno, quid agas, ne neque illi prosis, et tu pereas Eu. v, 5. 23 Melius, pejus, prosit, obsit Hea. iv, 1. 30 Qui post factam injuriam se expurget, parum mihi prosit He. v, 1. 15 Ut gratiam ineat sine suo dispendio, et mihi prosit? He. v, 2. 29 Siquidem me amaret, tum istuc prodesset, Gnatho Eu. iii, 1. 56 Nescis, Parmeno, quantum hodie profueris mihi He. v, 4. 36 Hic curavit: prodesse æquom est Ad. v, 9. 11

Protelo. Ne te iratus suis sævidicis dictis protelet Ph. i, 4. 36

Proterreo. Cuique erant grata omnia, proterruisti hinc Hea. iii, 1. 37

Proterve. Satis, pol, proterve me Syri promissa huc induxerunt Hea. iv, 4. 1 Tu quoque proterve iracundus es He. iii, 5. 52

Protervitas. Quam pene tua me perdidit protervitas! Hea. iv, 6. 10

Protervus. Ne ineptus, ne protervus videat Hea. iii, 3. 16

Protinus. Aliquid convasassem, atque hinc me conjicerem protinus in pedes Ph. i, 4. 13

Provideo. Herus est, neque providerem A. i, 2. 12 Et ætate putavit me, et benevolentia plus scire et providere, quam se ipsum sibi Hea. i, 1. 64 Quæ si non astu providentur, me aut herum pessumdabunt A. i, 3. 3. Ph. i, 4. 5 Provisum est, ne in præsentia hæc hinc abeat Ph. v, 2. 14

Provincia. Huic nostro tradita est provincia Hea. iii, 2. 5 O Geta! provinciam cepisti duram Ph. i, 2. 22

Proviso. Proviso quid agat Pamphilus A. v, 5. 1 Huc proviso, ut, ubi tempus siet, deducam Eu. iii, 1. 4 Hera, ego hinc ad vos provisam, quam mox virginem arcessant Ad. v, 6. 1

Provoco. Nunc experiamur contra hæc, quando eo provocat Ad. v, 4. 24 Tu, Pamphilam cantatum provocemus. Eu. iii, 1. 53

Provolvo. Jam ego hunc in mediam viam provolvam: teque ibidem pervolvam in luto A. iv, 4. 38

Proximus, a, um. Heus, proximus sum egomet mihi A. iv, 1. 12 Hic meus amicus illi genere est proxumus Ad. iv, 5. 17 Hegio his est cognatus proxumus Ad. v, 8. 24 Despondit ei gnatam hujus vicini proxumi He. i, 2. 49 Propter egestatem, proximo jussa est dari Ph. ii, 3. 69 Lex est, ut orbæ, qui sunt genere proxumi, eis nubant Ph. i, 2. 75 His mensibus sex septem prorsum non vidisse proximis Eu. ii, 3. 40 Proximam (villam) esse huic fundo ad dextram Hea. iv, 4. 10 Eamus ad me: ibi proximum est, ubi mutes Eu. iii, 5. 64 Hinc concedam in angiportum hoc proximum Ph. v, 6. 51 Agrum in proximo hic mercatus es Hea. i, 1. 2 Cum in proximo hic sit ægra He. iii, 2. 6

Prudens. Et prudens, sciens, vivus, vidensque pereo Eu. i, 1. 27

Psaltria. Quid? istæc jam penes vos psaltria est? Ad. iii, 3. 34 Intus psaltria est Ad. iv, 7. 41 Ille bonus vir nobis psaltriam paravit Ad. iii, 4. 30 Ctesipho me pugnis miserum, et istam psaltriam, usque occidit Ad. iv, 2. 19 Suspicionem hanc propter fratrem ejus esse, et illam psaltriam Ad. iv, 3. 9 Sostrata credit, mihi me psaltriam hanc emisse Ad. iv, 4. 6 Istam psaltriam una illuc mecum hinc abstraham Ad. v, 3. 56 Adortus jurgio fratrem apud forum, de psaltria istac Ad. iii, 3. 51 Videlicet de psaltria hac audivit Ad. iii, 4. 5 Tu de psaltria me somnias agere. Tua arte viginti minæ pro psaltria periere Ad. iv, 7. 6. 25 In psaltria hac emunda, hic adjutor fuit Ad. v, 9. 10

Publice. Miror quid ex Piræeo abierit: nam ibi custos publice est nunc Eu. ii, 2. 59 Haud cito mali quid ortum ex hoc sit publice Ad. iii, 3. 89

Publicitus. Non hoc publicitus scelus hinc deportarier in solas terras? Ph. v, 7. 85

Publicus, a, um. Anne hoc quidem adipiscar ego, quod jus publicum est? Ph. ii, 3. 65

Pudens. Etsi illud inceptum tamen animi est pudentis signum, et non instrenui Hea. i, 1. 68 Hæc pudens, modesta He. i, 2. 90

Pudet. Attamen ubi fides? si roges, nihil pudet A. iv, 1. 13 Ecquid te pudet? A. v, 2. 30 Quamobrem tandem? an quia pudet? Eu. v, 2. 68 Cujus nunc pudet me, et miseret Hea. ii, 3. 19 Apud alium ipsius facti pudet. Syre, pudet me Hea. iii, 3. 15. 20 Pudet dicere, hac præsente, verbum turpe. Eheu, quam ego nunc totus displiceo mihi! quam pudet! Hea. v, 4. 18. 21 Quid ille fecerit! quem neque pudet quicquam Ad. i, 2. 4 Pudet nihil: omnes dentes labefecit mihi Ad. ii, 2. 36 Fratris me quidem pudet, pigetque Ad. iii, 3. 38 Pudet: nec, quid agam, neque quid huic respondeam, scio Ad. iii, 4. 39 Id mihi vehementer dolet, et me tui pudet Ad. iv, 5. 49 Cum puella anum suscepisse inimicitias, non pudet? He. ii, 1. 34 Perii! pudet Philumenæ He. v, 2. 27 Itane? non te horum pudet? Ph. ii, 3. 45 Non pudet vanitatis? Ph. iii, 2. 40 Immo malum, hercle: ut nihil pudet! Ph. iv, 3. 39 Hei mihi! non te hæc pudent? Ad. iv, 7. 36 Hoc mihi dolet. Ct. Pudebat Ad. ii, 4. 10 Denique hercle jam pudebat He. v, 3. 8 Si te ipsum mihi puduit dicere, qua resciscerem? Ad. iv, 5. 56 Non simultatem meam revereri saltem? non pudere? Ph. ii, 1. 3 Nihil pudere? Ph. v, 8. 53 Non puduisse verberare hominem senem? Ad. iv, 2. 23

Pudice. Hæc pudice vitam, parce, ac duriter agebat A. i, 1. 47 Bene et pudice ejus doctum atque eductum sinam ingenium immutarier? A. i, 5. 39 Attamen habet bene ac pudice eductam, ignaram artis meretriciæ Hea. ii, 1. 14

Pudicitia. Nec clam te est, quam illi utræque res nunc utiles, et ad pudicitiam, et ad rem tutandam sient A. i, 5. 53

Pudicus, a, um. Pium ac pudicum ingenium narras Pamphili He. i, 2. 77

Pudor. Amor, misericordia hujus: tum patris pudor. Ut neque me consuetudo, neque amor, neque pudor commoveat A. i, 5. 27. 44 In denegando modo quis pudor paululum adest A. iv, 1. 6 Non potuit cogitata proloqui: ita eum timidum ibi obstupefecit pudor Ph. ii, 1. 54 Ah! stultitia est istæc, non pudor, tam ob parvolam rem pæne ex patria? Ad. ii, 4. 10 Num ejus color pudoris signum usquam indicat? A. v, 2. 7 Pudorin', anne amori obsequeretur magis He. i, 2. 47 Pudore et liberalitate liberos retinere, satius esse credo, quam metu Ad. i, 1. 32

Puella. Ibi tum matri parvolam puellam dono quidam mercator dedit Eu. i, 2. 29 Si puellam parerem, nolle tolli? Hea. iv, 1. 14 De digito annulum detraho, et eum dico, ut una cum puella exponeret Hea. iv, 1. 38 Cum puella anum suscepisse inimicitias, non pudet? He. ii, 1. 34 Paucæ, quæ circum illam essent, manent, novitiæ puellæ Eu. iii, 5. 34

Puellula. Continuo quandam nactus est puellulam Citharistriam Ph. i, 2. 31

Puer. Per ecastor scitus puer est natus Pamphilo A. iii, 2. 6 Sed quid hoc? puer hercle est. Eho, Mysis, puer hic unde est? A. iv, 4. 3. 9 Puer est natus A. v, 1. 14. Ad. iv, 7. 10 Cum eam consequitur alienus puer. Puer quia clam te est natus He. iv, 4. 27. 59 Omne hoc mater auferet: puer causa erit mittundi Ph. i, 1. 16 Ubi in gynæceum ire occipio, puer ad me accurrit Mida Ph. v, 6. 23 Audivisse vocem pueri visus est vagientis He. iv, 1. 2 Homini illico lacrumæ cadunt, quasi puero, gaudio Ad. iv, 1. 21 Aliquam puero nutricem para He. iv, 4. 104 Puero nutricem adduxit He. v, 2. 4 Ferietur alio munere, ubi erit puero natalis dies Ph. i, 1. 14 Etiam puerum inde abiens conveni Chremis A. ii, 2. 31 Puerum autem ne resciscat mihi esse ex illa, cautio est A. ii, 3. 26 Mox deferent puerum huc ante ostium. Missa est ancilla illico, puerum ut afferret simul. Hoc nisi fit, puerum ut tu videas, nihil moventur nuptiæ A. iii, 2. 27. 35. 36 Mi homo, quo portas puerum? A. iv, 3. 6 Propera adeo puerum tollere hinc ab janua. Cedo, cujum puerum hic apposuisti? dic mihi. Si positum puerum ante ædes viderit. Nisi puerum tollis, jam ego hunc in mediam viam provolvam A. iv, 4. 20. 24. 34. 37 Qui magis licet, puerum supponi? Eu. Prol. 39 Qui se in sui gremio positurum puerum dicebat patris Ad. iii, 2. 35 Quem ego modo puerum tantillum in manibus gestavi meis? Ad. iv, 2. 24 Commenta mater est, esse ex alio viro, nescio quo, puerum natum Ad. iv, 5. 24 Adeon' pervicaci esse animo, ut puerum præoptares perire? Interdico, ne extulisse extra ædes puerum usquam velis. Si puerum, ut

tollam, cogit, cujus nos qui sit, nescimus, pater. Cum sciet alienum puerum tolli pro suo He. iv, 1. 17. 48. 56. 61 Sin est, ut aliter tua siet sententia, accipias puerum. La. Puerum! quem puerum? Puerum accipias. Puerum injussu, credo, non tollent meo. Puerum, Phidippe, mihi cedo; ego alam He. iv, 4. 16. 17. 77. 82. 86 Quapropter te huc foras puerum evocare jussi. Puerumque ob eam rem clam voluit, natus qui est, exstinguere He. v, 1. 6. 22 Heus! puer, dic sodes, quis heri Chrysidem habuit? A. i, 1. 57 Heus! inquit, puer, Pamphilam arcesse Eu. iv, 1. 10 Promisti autem, de te largitor, puer Ad. v, 8. 17 Ehо! puer, curre ad Bacchidem hanc vicinam nostram He. iv, 4. 97 Puer, heus! nemon' huc prodit? Ph. i, 2. 101 Tum de puero, Dave? Da. Ah, desine A. v, 6. 8 Sed quid faciemus puero? He. iv, 4. 46 Pueri inter sese quam pro levibus noxiis iras gerunt! Mulieres sunt ferme, ut pueri, levi sententia He. iii, 1. 30. 32 Tu pueris curre, Parmeno, obviam He. iii, 2. 24 Æquum esse censent, nos jam a pueris illico nasci senes Hea. ii, 1. 2 Una a pueris parvolis sumus educati Ad. iii, 4. 48 Ego istos vobis usque a pueris curavi ambos sedulo Ad. v, 9. 5 Adest Parmeno cum pueris He. iii, 3. 49

Puerilis, le. Quid vos ergo me sic ludificamini, inepti, vostra puerili sententia? Ph. v, 7. 56 Quidnam est? Da. Puerile est A. ii, 6. 18

Pueritia. Mihi magna cum eo jam inde usque a pueritia fuit semper familiaritas Hea. i, 2. 9

Puerpera. Non imperabat coram, quid opus facto esset, puerperæ A. iii, 2. 10 Quam illam puerperam nunc duci huc per viam ægrotam Ad. v, 7. 23

Pugil. Si qua est habitior paulo, pugilem esse aiunt Eu. ii, 3. 23 Pugilum gloria, funambuli eodem accessit expectatio He. Alt. Prol. 25

Pugna. Dabit hic aliquam pugnam denuo Eu. v, 2. 60 Neque pugnas narrat, neque cicatrices suas ostentat Eu. iii, 2. 29

Pugno. Clamant, pugnant de loco He. Alt. Prol. 33 Istam psaltriam una illuc mecum hinc abstraham. Mi. Pugnaveris Ad. v, 3. 57 Quid, ignave? periculon' pugnare cogitas? Eu. iv, 7. 7

Pugnus. Ne mora sit, si innuero, quin pugnus continuo in mala hæreat Ad. ii, 1. 17 Nisi sequitur, pugnos in ventrem ingere Ph. v, 7. 95 Ctesipho me pugnis miserum, et istam psaltriam, usque occidit Ad. iv, 2. 19

Pulcher, a, um. Virgo pulchra! Ph. i, 2. 54 O faciem pulchram! Eu. ii, 3. 5 Hic pulcherrimum facinus audivi Ph. v, 6. 22

Pulchre. Dixti pulchre Eu. ii, 3. 84 Ph. ii, 1. 72 Pulchre mehercle dictum, et sapienter Eu. iii, 1. 26 Dum accubabam, quam videbar mihi esse pulchre sobrius! Eu. iv, 5. 2 Primum ædes expugnabo. Gn. Recte. Thr. Virginem eripiam. Gn. Probe. Thr. Male mulcabo ipsam. Gn. Pulchre Eu. iv, 7. 3 Assimulabimus, tuam amicam, hujus esse. Clit. Pulchre Hea. ii, 3. 92 Ut tu scias, quam ea nunc instructa pulchre ad perniciem siet Hea. iii, 1. 41 Salsamenta hæc, Stephanio, fac macerentur pulchre! Ad. iii, 3. 27 Ego illius sensum pulchre calleo Ad. iv, 1. 17 Syre, processisti hodie pulchre Ad. v, 9. 22 Fœneratum istuc beneficium tibi pulchre dices Ph. iii, 2. 8 Sane hercle pulchre suades Ph. iii, 3. 9 Immo vero pulchre discedo, et probe, et præter spem Ph. v, 8. 58

Pulchritudo. Nihil aderat adjumenti ad pulchritudinem Ph. i, 2. 55

Pulpamentum. Lepus tute es, et pulpamentum quæris? Eu. iii, 1. 36

Pulto. Ubi ventum ad ædes est, Dromo pultat fores Hea. ii, 3. 34 Sed quis ostium hoc pultavit? Ad. iv, 5. 3 Cesso pultare ostium vicini Hea. iii, 1. 1 Horresco semper, ubi pultare hasce (fores) occipio miser Ad. iv, 4. 24

Punctum. Temporis mihi punctum ad hanc rem est Ph. i, 4. 7

Purgatio. Nescio quid peccati portet hæc purgatio Hea. iv, 1. 12

Purgo. Purgon' ego me de istac Thaidi? Eu. iii, 1. 44 Ignosce: orat; confitetur; purgat: quid vis amplius? Ph. v, 8. 46 Pisces ceteros purga, Dromo Ad. iii, 3. 22 Ad illas ibo, ut purgem me Ad. iv, 4. 22 Loquarne? incendam: taceam? instigem: purgem me? laterem lavem Ph. i, 4. 9 Tu quod te posterius purges, hujus non faciam Ad. ii, 1. 8 Quapropter te ipsum purgare ipsis coram, placabilius est Ad. iv, 3. 17 Aut ea refellendo, aut purgando, vobis corrigemus, te judice ipso He. ii, 2. 12 Jurijurando meo se fidem habuisse, et propterea te sibi purgatum He. v, 4. 31

Purus, a, um. In hac est pura oratio Hea. Prol. 46

Puto. Neutiquam officium liberi esse hominis puto A. ii, 1. 30 Tace tu, quem ego esse infra infimos omnes puto homines Eu. iii, 2. 36 Dum hæc puto, prætérii imprudens villam Eu. iv, 2. 4 Id vero est, quod ego mihi puto palmarium Eu. v, 4. 8 Quod ego vel primum puto Eu. v, 9. 51 Quod ego in propinqua parte amicitiæ puto. Homo sum: humani nihil a me alienum puto. Ingenio te esse in liberos leni puto Hea. i, 1. 5. 25. 99 Multo omnium nunc me fortunatissimum factum puto esse Hea. iv, 8. 2 Mitto jam osculari, atque amplexari: id nihil puto Hea. v, 1. 27 Profecto hoc sic est, ut puto He. iii, 3. 19 Haud puto Ph. iii, 3. 12 Honesta oratio est. So. Recte putas A. i, 1. 114 Adeon' me ignavum putas? A. i, 5. 42 Nisi id putas, quia primo processit parum A. iv, 1. 48 Bene putas Eu. iv, 7. 43 Dignam me putas, quam illudas? Hea. iv, 4. 19 Quemquamne animo tam communi esse, aut leni putas? Hea. v, 1. 39 An tu ob peccatum hoc esse illum iratum putas? Hea. v, 2. 37 Sed si aliter putas, egomet narrabo, quæ mihi dixti Ad. iv, 3. 12 Tu, inquam, mulier, quæ me omnino lapidem, non hominem putas He. ii, 1. 17 Erras, tui animi si me esse ignarum putas He. iv, 4. 60 Ah! nimium me ingratum putas He. v, 4. 13 Quo exemplo sibi licere id facere, quod illi fecerunt, putat Hea. Prol. 21 Qui sibi me pro ridiculo, ac delectamento putat Hea. v, 1. 79 Neque legem putat tenere se ullam. Qui, nisi quod ipse fecit, nihil rectum putat Ad. i, 2. 5. 19 Utrum studione id sibi habet, an laudi putat fore? Ad. iii, 3. 28 Ita nunc is sibi me supplicaturum putat? He. iii, 5. 50 Hoc putant, quicquid factum est, ex te esse ortum Eu. v, 5. 23 Omnes te in lauta et bene aucta parte putant Hea. iv, 5. 50 Quod fortunatum isti putant, uxorem nunquam habui Ad. i, 1. 18 Qui ita putant sibi fieri injuriam Ad. iv, 3. 3 Quod te isti facilem, et festivom putant Ad. v, 9. 29 Enimvero spectatum satis putabam, et magnum exemplum continentiæ A. i, 1. 65 Hæc ego putabam esse omnia humani ingeni, mansuetique animi officia A. i, 1. 86 Quod satis putabas tua bona ambobus fore Ad. v, 3. 24 Summum bonum esse heræ putavi hunc Pamphilum A. iv, 3. 2 Hui! dubium id est? Ch. Ego sic putavi Hea. iii, 3. 46 Rem ipsam putasti Ph. iv, 5. 6 Ætate putavit me, et benevolentia plus scire et providere, quam se ipsum sibi Hea. i, 1. 63 Neque id putabit, pravum an rectum siet, quod petet Hea. iii, 1. 76 Dictum puta: nempe ut curentur recte hæc A. i, 1. 2 Vel me monere hoc, vel percontari puta Hea. i, 1. 26 Id de lucro putato esse omne Ad. v, 3. 31 Omnia hæc illum putato, quæ ego nunc dico, dicere Ph. ii, 3. 77 Ætate porro minus peccaturum putem? Ph. v, 8. 83 Magis, si magis noris, putes, ita rem esse Hea. v, 1. 16 Aliquis forsan me putet non putare hoc verum A. v, 5. 1 Quod ab ipso allatum est, id sibi esse rellatum putet Ph. Prol. 22 Mitto maledicta omnia: rem ipsam putemus Ad. v, 3. 10 Illud merito factum omnes putent Eu. ii, 3. 95 Ex te recte eum natum putent He. iii, 3. 39 Et quæ tibi putaris prima, in experiundo repudies Ad. v, 4. 4 Aliquis forsan me putet non putare id verum A. v, 5. 2 Miles vero sibi putare adductum ante oculos æmulum Eu. iv, 1. 9

Pyrrhus. Idem hoc jam Pyrrhus factitavit Eu. iv, 7. 13

Pythias. Au obsecro mea Pythias; quid istuc nam monstri fuit? Eu. iv, 3. 14

Pytisso. Pytissando modo mihi quid vini absumsit! Hea. iii, 1. 48

Q.

Qua. (Adverb.) Age, mitto: fieri potis est, ut ne qua exeat Ad. iv, 4. 16

Quadrupes. Cura asservandum vinctum: atque audin'? quadrupedem constringito A. v, 2. 24

Quærito. Ehem! opportune: te ipsum quærito Ad. i, 2. 1 Te ipsam quærito: te expecto Ad. iii, 2. 28 Hæc cur quæritet? Eu. iii, 3. 17 Si me senserit eum quæritare, nunquam dicet carnufex Ad. iii, 3. 9 Pudice vitam, parce, ac duriter agebat, lana ac tela victum quæritans A. i, 1. 48

Quæro. O Pamphile, te ipsum quæro A. ii, 2. 8 Quæro. Pa. Hem! nunccine demum? A. iv, 1. 59 Consilium quæro A. iv, 2. 19 Numquid meministi? Cr. Id quæro A. v, 4. 40 Dum id quæro, tibi qui filium restituerem Hea. iii, 1. 83 Te ipsum quæro Hea. iv, 1. 9 Ad. ii, 4. 2 Te jamdudum quæro, Micio Ad. iv, 7. 2 Quæro: salvos est, ut opinor Ph. iii, 3. 22 Isne est, quem quæro, an non? Ph. v, 6. 12 Tu quod

quæris, acies A. iii, 2. 4 Men' quæris? Heus Chreme: quod quæris, Pasibula est A. v, 4. 5. 42 Lepus tute es, et pulpamentum quæris? Eu. iii, 1. 36 Quem quæris, Pythias? Eu. iii, 4. 8 Quid quæris? Hea. i, 1. 10 Quæris id, quod habes, parentes: quod abest, non quæris, patri quomodo obsequare Hea. v, 4. 16 Quid sibi hic vestitus quærit? Eu. iii, 5. 10 Men' quærit hæc? Eu. v, 7. 5 Men' quærit? Ad. ii, 4. 1. iv, 2. 4 Item alio die quærebam A. i, 1. 63 O! te ipsum quærebam A. iii, 3. 1 Quod dicas mihi, alium quærebam Eu. v, 9. 35 Te ipsum quærebam Hea. iv, 8. 3. Ph. iii, 1. 8 Te quærebam ipsum Ad. iii, 4. 15 Jam diu aliquam causam quærebat senex Eu. v, 6. 30 Quærebat senem Ph. iv, 2. 5 Etiamne amplius? Th. Nihil: nam quæsivi. Nonne ancillulam, relictis rebus omnibus, quæsivi? Eu. i, 2. 64. 87 Miseram me! hoccine quæsisti, obsecro? Hea. v, 4. 6 Sed ubi quæram? aut quo nunc primum intendam? A. ii, 2. 6 Ubi quæram? ubi investigem? quem perconter? quam insistam viam? Eu. ii, 3. 2 Ubi ego illum scelerosum, misera, atque impium inveniam? aut ubi quæram? Eu. iv, 3. 1 Ubi ego illum quæram? Ad. iii, 3. 5 Ubi illum quæram, cogito Ad. iv, 2. 30 At ego Antiphonem quæram Ph. ii, 4. 23 Aliam otiosus quæret A. ii, 3. 24 Senex si quæret me, modo isse dicito ad portum He. i, 2. 1 Si quæret me, uti tum dicas: si non quæret, nullus dixeris He. i, 2. 3. 4 Si quis me quæret rufus Ph. i, 2. 1 Idem hoc tu ais, Thais? Thr. Quære, qui respondeat Eu. iv, 7. 49 Suspicionem istanc ex illis quære: rem profer palam Hea. v, 2. 41 Hunc abduce, vinci, quære rem Ad. iii, 4. 36 Conserva, quære, parce Ad. v, 3. 27 Quære alium tibi amicum firmiorem He. v, 1. 19 Quære, obsecro Ph. iii, 3. 20 Nunc mihi hoc negotî ceteri dedere, ut illum quæram Eu. iii, 4. 6 Quid mihi quæram: sanusne sim, anne insaniam? Eu. iii, 5. 8 Ehem, Phædria, egon' quem quæram? Eu. iv, 3. 9 Nescio; nisi ut ex ipsa quæras, unde hunc habuerit Hea. iv, 1. 45 Quamobrem? Sy. Ne quæras Hea. iv, 4. 23 Ne quam aliam quærat copiam, ac te deserat Hea. v, 1. 54 Quod si omnes huic malo salutem quærant Ad. iii, 2. 2 Dotem daretis: quæreret alium virum Ph. ii, 1. 67 Toto me oppido exanimatum quærere A. ii, 2. 5 Et tam facile victum quærere Eu. ii, 2. 30 Ipsa accumbere mecum, mihi sese dare, sermonem quærere Eu. iii, 3. 10 Ea coacta ingratiis postilla cœpit victum volgo quærere Hea. iii, 1. 38 Sed ubi Antiphonem reperiam? aut qua quærere insistam via? Ph. i, 4. 15 Ne etiam nunc me hujus causa quærere in malo jubeas crucem? Ph. iii, 3. 11 Nihil tam difficile est, quin quærendo investigari possiet Hea. iv, 2. 8 Contrivi in quærendo vitam, atque ætatem meam Ad. v, 4. 15 Hoc vide! in mea vita tu tibi laudem is quæsitum, scelus Hea. ii, 3. 74 Vin' me hoc credere? vin' satis quæsitum mihi istuc esse? Ph. v, 3. 28 Laborans, quærens, parcens, illi serviens Hea. i, 1. 87 Nomen mulieris cedo quod sit, ut quæratur Hea. iv, 1. 49 Fiat: quæratur aliud Hea. iv, 5. 42

Quæso. Quæso animum advortite A. Prol. 8 Bona verba quæso A. i, 2. 33 Quæso, ædepol, Charine A. ii, 1. 5 Deos quæso, ut sit superstes A. iii, 2. 7 Qui, quæso? Quodnam quæso hercle? Eu. ii, 3. 15. 64 Quæso, inquam, Strato, eone es ferox, quia? Quid ille, quæso? Eu. iii, 1. 24. 41 Quæso hercle ut liceat, pace quod fiat tua Eu. iii, 2. 12 Narra istuc quæso quid siet Eu. iii, 5. 14 Quid istuc mali est, quæso? Tam graves hos (rastros,) quæso? Non possum. Ch. Cur non? quæso, tibi parce Hea. i, 1. 31. 40. 111 Non sinam, inquam. Clit. Quæso, paulisper Hea. ii, 3. 137 Ubinam est, quæso? Hea. iii, 1. 21 Ita, quæso Hea. iii, 1. 96. Ad. ii, 4. 23 Eho! laudas quæso, heros qui fallunt? Hea. iii, 2. 26 Quid istuc, quæso? Eho! quæso, una accedundi via est? Hea. iii, 3. 1. 22 Quo mittis istanc? quæso! Hea. iv, 4. 14 Quæso, quid tu hominis es? Hea. iv, 8. 7 Itane tandem, quæso, Menedeme? Emori cupio. Ch. Prius, quæso, disce, quid sit vivere Hea. v, 2. 1. 18 Age quæso, ne tam obfirma te, Chreme Hea. v, 5. 8 Illuc, quæso, redi, quo cœpisti, Æschine Ad. ii, 1. 26 Immo hercle hoc quæso, Syre Ad. ii, 2. 39 Deos quæso, ut istæc prohibeant Ad. ii, 4. 11 Salvos nobis, Deos quæso, ut siet Ad. iii, 1. 11 Numnam illa, quæso, parturit? Hæc primum ut fiant, Deos quæso, ut vobis decet Ad. iii, 4. 42. 45 Sed quæso ut una mecum ad matrem virginis eas Ad. iv, 3. 7 Quæso facito hæc tecum cogites Ad. v, 3. 22 Ita quæso, pater Ad. v, 8. 4 Quæso hanc nunc noscite He. Prol. 8

Quæso, quid istuc consilii est? He. iv, 2. 12 Prodemus, quæso, potius? He. iv, 4. 50 Quæso ædepol, Bacchis, mihi quod es pollicita tute, ut serves He. v, 2. 20 Adeste, quæso Ph. ii, 3. 3 Quæso, quid si filiam suam unicam locaret? Quæso, ego dabo, quiesce Ph. iv, 3. 40. 65 Binan'? quæso! Ph. v, 3. 7 Quæso, quid narras? Ph. v, 7. 42

Quæstus. Olim isti fuit generi quondam quæstus apud seclum prius. Is quæstus nunc est multo uberrimus Eu. ii, 2. 15. 22 Ne nomen mihi quæstus obstet apud te He. v, 1. 8 Nunquam animum quæsti gratia ad malas adducam partes He. v, 3. 38 Accepit conditionem, dein quæstum occipit A. i, 1. 52 Eum esse quæstum in animum induxi maximum Hea. Prol. 49. He. Alt. Prol. 42 Per te vel uti quæstum faceret, vel uti veniret palam Hea. iv, 1. 27 Quando eum quæstum occeperis Ad. ii, 1. 52 Quod pol, si esset alia ex hoc quæstu, haud faceret, scio He. v, 1. 29

Qualis, le. Non satis me pernosti etiam, qualis sim, Simo A. iii, 2. 23 Qualis sim amicus, aut quid possiem, potius quam inimicus, periculum facias He. v, 1. 39 Quid ego nunc commemorem. Demipho, singillatim, qualis ego in hunc fuerim? Ph. v, 8. 43 Metuo, qualem tu me esse hominem existumes Eu. iv, 6. 20 Mihi, quale ingenium haberes, fuit indicio oratio Hea. ii, 4. 4

Quam. Conjunctio varii usus.

(1. Comparationi inserviens.) Quorum æmulari exoptat negligentiam potius, quam istorum obscuram diligentiam A. Prol. 21 Magis id adeo, mihi ut incommodet, quam ut obsequatur gnato A. i, 1. 136 Ubivis facilius passus sim, quam in hac re, me deludier A. i, 2. 32 Quanto satius est, te id dare operam, qui istum amorem ex animo amoveas tuo, quam id loqui? Nuptias effugere ego istas malo, quam tu adipiscier A. ii, 1. 8. 32 Inveniet inopem potius, quam te corrumpi sinat A. ii, 3. 22 Omnes sibi malle melius esse, quam alteri. Si se illam in somnis, quam illum, amplecti maluit A. ii, 5. 16. 19 Si ex ea re plus mali est, quam commodi, utrique A. iii, 3. 15 Facile hic plus mali est, quam illic boni A. iv, 3. 5 Causam dicere prius, unde petitur, aurum quare sit suum, quam ille qui petit Eu. Prol. 12 Nihilo plus agas, quam si des operam, ut cum ratione insanias Eu. i, 1. 18 Ille recipitur: qua gratia? nisi illum plus amas, quam me. Verumtamen, potius quam te inimicum habeam, faciam ut jusseris Eu. i, 2. 80. 94 Thais, quam ego sum, majuscula est Eu. iii, 3. 21 Nemo est hominum, quem ego nunc magis cuperem videre, quam te Eu. iii, 5. 13 Vah! quanto nunc formosior videre mihi, quam dudum! Eu. iv, 5. 5 Peregrinus est, minus potens, quam tu, minus notus. Malo ego, nos prospicere, quam hunc ulcisci, accepta injuria Eu. iv, 6. 22. 24 Omnia prius experiri, quam armis, sapientem decet Eu. iv, 7. 19 Domi opperiamur potius, quam hic ante ostium? Eu. v, 2. 56 Nunquam ædepol quicquam jam diu, quod magis vellem evenire, mihi evenit, quam quod Eu. v, 7. 2 Qui minus, quam Hercules servivit Omphalæ? Eu. v, 8. 3 Ut adolescentuli vobis placere studeant potius, quam sibi Hea. Prol. 52 Putavit me plus scire et providere, quam se ipsum sibi Hea. i, 1. 64 Nunc nihil magis vereor, quam ne quid in illum iratus plus satis faxit; pater Hea. i, 2. 24 Pergin' istuc prius dijudicare, quam scis, quid veri siet? Hea. ii, 2. 8 Nihil rerum omnium est quod malim, quam me hoc falso suspicarier Hea. ii, 3. 27 Quasi istuc minor mea res agatur, quam tua Hea. ii, 3. 113 Quid faciam? Ch. Quidvis potius, quam quod cogitas. Tibi perdere talentum hoc pacto satius est, quam illo minam. Prius proditurum te tuam vitam, et prius pecuniam omnem, quam abs te amittas filium. Aliena ut melius videant, et dijudicent, quam sua? Hic mihi quanto nunc plus sapit, quam egomet mihi! Hea. iii, 1. 60 66. 71. 99. 101 Hic prius se indicarit, quam ego argentum effecero Hea. iii, 3. 23 Plus spei video, quam volo Hea. iv, 1. 46 Dedo patri me nunc jam, ut frugalior sim, quam volt. Ego nunc non tam mepte causa lætor, quam illius Hea. iv, 3. 3. 9 Nec quicquam magis nunc timeo, quam ne denuo miser aliquo extrudar hinc Hea. iv, 6. 4 Quidvis tamen jam malo, quam hunc amittere Hea. iv, 8. 18 Immo abeat multo malo, quovis gentium, quam hic per flagitium ad inopiam redigat patrem Hea. v, 1. 56 Satius est, quam te ipso hærede hæc possidere Bacchidem Hea. v, 2. 16 Immo scis, potius quam quidem redeat ad integrum hæc eadem oratio Hea. v, 3. 8 Ut sit satius perdere, quam hic aut nunc manere tam diu. Potius, quam lites sequar Ad. ii, 2. 27. 40 Nihil est, quod malim, quam

illam totam familiam mihi dari obviam Ad. iii, 2. 18 An non sex totis mensibus prius olfecissem, quam ille quicquam cœperit? Ad. iii, 3. 43 Animam relinquam potius, quam illas deseram Ad. iii, 4. 52 Ni magis te, quam oculos nunc amo meos. Quo vir melior multo es, quam ego Ad. iv, 5. 67. 71 Attentiores sumus ad rem omnes, quam sat est Ad. v, 3. 48 Qui te amat plus quam hosce oculos. Multo rectius est, quam illam puerperam nunc duci huc per viam ægrotam Ad. v, 7. 5. 23 Tuos esse ego illi mores morbum magis, quam ullam aliam rem, arbitror He. ii, 1. 42 Haud tibi hoc concedo, ut tu illam salvam magis velis, quam ego. Quem ego intellexi illam haud minus, quam se ipsum magnificare He. ii, 2. 17. 18 Quamvis causam hunc suspicari, quam ipsam veram, mavolo. Ph. Multo prius scivi, quam tu He. iv, 1. 25. 26 Hæc res non minus me male habet, quam te He. iv, 2. 30 Non tibi illud factum minus placet, quam mihi He. iv, 4. 25 Quid est, quod mihi malim, quam quod huic intelligo evenire? He. v, 2. 28 Plus hodie boni feci imprudens, quam sciens ante hunc diem unquam He. v, 4. 40 Minus multo audacter, quam nunc lædit, læderet Ph. Prol. 11 Verumtamen potius quam lites secter Ph. ii, 3. 61 Plus, quam opus est scito, sciet Ph. iv, 1. 18 Potius cum bona ut componantur gratia, quam cum mala? Ph. iv, 3. 17 Quid minus utibile fuit, quam hoc ulcus tangere? Ph. iv, 4. 10 Propior illi, quam ego sum, ac tu, nemo est Ph. v, 3. 25

(2. Superlativis additum intendit significationem.) Immo enim nunc quam maxime abs te postulo, atque oro. Quibus id maxime utile est, illum esse quam deterrimum A. v, 1. 4. 16 Si quisquam est, qui placere se studeat bonis quam plurimis Eu. Prol. 2 Quid agas? nisi ut te redimas captum quam queas minimo Eu. i, 1. 29 Tute scis, post illa quam intimum habeam te Eu. i, 2. 47 Eum esse quæstum in animum induxi maximum, quam maxime servire vestris commodis Hea. Prol. 50 Ut esset apud te quam gratissima Hea. ii, 3. 127 Quam ocissume ut des Hea. iv, 8. 28 Adolescens quam minima in spe situs erit, tam facillime patris pacem in leges conficiet suas Hea. v, 2. 44 Fac quam plurimum illis relinquas Ad. v, 8. 27 Ego vero jubeo, quam maxume unam facere nos hanc familiam Ad. v, 8. 3 Quam maxime servire vestris commodis He. Alt. Prol. 43 Ut quam minimo pretio suam voluptatem expleat He. i, 1. 12

(3. Sequente Adjectivo.) Aut velle in ea re ostendi, quam sis callidus A. i, 2. 27 Nec clam te est, quam illi utræque res nunc utiles sient A. i, 5. 51 Nunc me hospitem lites sequi, quam hic mihi sit facile atque utile, aliorum exempla commonent A. iv, 5. 16 Vide, quam iniquus sis præ studio A. v, 1. 6 Quam hoc munus gratum Thaidi arbitrare esse? Eu. ii, 2. 44 Quam liberali facie! quam ætate integra! Eu. iii, 2. 20 Quam elegans formarum spectator siem Eu. iii, 5. 18 Quantam et quam veram laudem capiet Parmeno! Eu. v, 4. 3 Scin' quam fretus? Eu. v, 9. 33 Quam iniqui sunt patres in omnes adolescentes judices! Næ ille haud scit, quam mihi nunc surdo narret fabulam Hea. ii, 1. 1. 11 Patrem novisti, ad has res quam sit perspicax. Ego te autem novi, quam esse soleas impotens Hea. ii, 3. 129. 130 Heri in vino quam immodestus fuisti! quam molestus! Hea. iii, 3. 7 Vel me hæc deambulatio quam non laboriosa ad languorem dedit! Hea. iv, 6. 3 Quam multa injusta ac prava fiunt moribus! Hea. iv, 7. 11 Sed ipse egreditur: quam severus! Hea. v, 3. 21 Eheu, quam ego nunc totus displiceo mihi! Hea. v, 4. 20 Non dici potest, quam cupida eram huc redeundi He. i, 2. 16 Quam tristis est! He. iii, 2. 17 Quam longum spatium amandi amicam tibi dedi? Sumtus quos fecisti in eam, quam animo æquo tuli? He. iv, 4. 62. 63 Hæc, cum rationem ineas, quam sint suavia, et quam cara sint Ph. ii, 2. 30 Quam uterque est similis sui! Ph. iii, 2. 16 Quam scitum est, ejusmodi parare in animo cupiditates! Ph. v, 4. 2

(4. Sequente Verbo.) Quam timeo, quorsum evadas! A. i, 1. 100 Quam vellem! A. ii, 1. 26. Hea. i, 2. 11 Ah! nescis, quam doleam Hea. v, 1. 61 Quam gaudeo! Ad. iii, 3. 90 Hei mihi! quam timeo Ph. iv, 3. 3

(5. Sequente Adverbio.) Illa rejecit se in eum, flens, quam familiariter A. i, 1. 109 Omnes nos quidem scimus, quam misere hanc amarit A. iii, 2. 40 Quibus quidem quam facile potuerat quiesci, si hic quiesset A. iv, 2. 8 Quasi ego, quam dudum, rogem A. v, 2. 9 Labascit, victus uno verbo: quam cito! Eu. i, 2. 98 Continuo accurrit ad me, quam longe

quidem Eu. ii, 3. 48 Quam venuste! Eu. iii, 2. 4 Quam pridem pater mihi et mater mortui essent. Rus Sunii ecquod haberem, et quam longe a mari Eu. iii, 3. 11. 18 Quam dudum. Do. Modo Eu. iv, 4. 30 Dum accubabam, quam videbar mihi esse pulchre sobrius! Eu. iv, 5. 2 Quam mox irruimus? Eu. iv, 7. 18 Sed quam cito sunt consecutæ mulieres? Hea. ii, 3. 124 Ut scias, quam ea nunc instructa pulchre ad perniciem siet Hea. iii, 1. 41 Quam bene vero abs te prospectum est! Quam timui male! Hea. iv, 1. 25. 51 Quam pæne tua me perdidit protervitas! Hea. iv, 6. 10 Ego hinc ad hos provisam, quam mox virginem arcessant Ad. v, 6. 1 Vel hic Pamphilus jurabat quoties Bacchidi! quam sancte! He. i, 1. 4 Neque adeo clam me est, quam esse eum graviter laturum credam He. ii, 2. 19 Nequeo satis, quam hoc mihi videtur factum prave, proloqui He. iv, 4. 24 Quam inique comparatum est! Ph. i, 1. 7 Expecto, quam mox recipiat huc sese Geta Ph. iv, 3. 1 Quam sæpe forte temere eveniunt, quæ non audeas optare! Ph. v, 1. 30

(6. Præcedente Tam aliisque voculis.) Utinam tam aliquid invenire facile possis, Phædria, quam hoc peribit! Eu. ii, 1. 5 Non tam ipso quidem dono, quam abs te datum esse Eu. iii, 1. 3 Nam id nobis tam flagitium est, quam illa Ad. iii, 3. 68 Cum fervit maxime, tam placidum, quam ovem, reddo Ad. iv, 1. 18 Tam excoctam reddam, atque atram, quam carbo est Ad. v, 3. 63 Non hercle verbis, Parmeno, dici potest tantum, quam re ipsa navigare incommodum est He. iii, 4. 3 Turbent porro, quam velint He. iv, 4. 11 Si tu illam attigeris secus quam dignum est, liberam Ph. ii, 3. 91

Quamobrem. Quamobrem? nisi si id est, quod suspicor A. i, 5. 14 Dictum ac factum invenerit aliquam causam, quamobrem ejiciat oppido A. ii, 3. 8 Quamobrem? Pa. Nescio A. iv, 1. 40 Quamobrem id tute non facis? A. iv, 3. 12 Ubi ea causa, quamobrem hæc faciunt, erit ademta his, desinent A. v, 1. 18 Quamobrem? Si. Quia lubet A. v, 2. 21 Multæ sunt causæ, quamobrem cupiam abducere. Quamobrem, Phædria, cupio aliquos parare amicos beneficio meo Eu. i, 2. 65. 68 Quamobrem? quid factum est? taces? Quid is, obsecro, ad nos? quamobrem adductus est? Eu. v, 1. 5. 10 Nolo me in via cum hac veste videat. Th. Quamobrem tandem? Eu. v, 2. 68 Jam diu aliquam causam quærebat senex, quamobrem insigne aliquid faceret his Eu. v, 6. 31 Nunc, quamobrem has partes didicerim, paucis dabo. Quamobrem omnes vos oratos volo, ne Hea. Prol. 10. 26 Quamobrem id faciam, vera causa est. Clit. Fabulæ! nihil satis firmi video, quamobrem accipere hunc mihi expediat metum Hea. ii, 3. 95. 96 Non tu ei dixisti, ut essem? Ch. Non. Me. Quamobrem, Chreme? Hea. iii, 1. 27 Quamobrem? Sy. Ne quæras Hea. iv, 4. 23 Quamobrem istuc, Syre? Non? quamobrem? Ch. Quamobrem? me rogas? homini! Immo filium jube potius. Ch. Quamobrem? Hea. iv, 5. 27. 32. 52 Quamobrem? Me. Nescio equidem. Occidi! Me. Quamobrem? Illum hoc rogitato simul, quamobrem id faciam. Me. Quin ego vero, quamobrem id facias, nescio Hea. v, 1. 24. 36. 71 Si rogitem jam, quamobrem hoc faciam, nescias Hea. v, 3. 6 Ego vero hinc abeo, quando is, quamobrem huc veneram, rus abiit Ad. iii, 3. 81 Hem! vide, ut discidit labrum. De. Quamobrem? Ad. iv, 2. 21 Ego in hac re nihil reperio, quamobrem lauder tantopere Ad. iv, 3. 1 Quamobrem? Æs. Rogas me? Non ludis tu nunc me? Mi. Ego te! quamobrem? Æs. Nescio Ad. iv, 5. 31. 68 Quamobrem? quid feci? Ad. v, 1. 10 Id quamobrem? Ad. v, 4. 6 Me miseram! quæ nunc, quamobrem accuser, nescio He. ii, 1. 8 Nullus sum! Par. Qui dum? Pa. Perii! Par. Quamobrem? He. iii, 1. 39 Abs te quamobrem hæc abierit, causam vides He. iii, 3. 22 Quamobrem non reducam, nescio. Quamobrem te orabam, filiam ut remitteres He. iii, 5. 3. 48 Quamobrem reducam? Ei causa alia quæ fuit, quamobrem abs te abiret? Quamobrem non opus sit, cedo He. iv, 4. 38. 74. 76 Ubi, quamobrem adveneris, resciscent He. v, 2. 24 Quamobrem omnes meditari secum oportet Ph. ii, 1. 11 At nos unde? aut quamobrem? Ph. ii, 3. 71 Quamobrem? aut quidnam facturus? cedo Ph. iii, 2. 17 Quamobrem? aut quid dicet? Ph. iv, 4. 24 Cui dem, et quamobrem dem, commemorabo Ph. iv, 5. 3 Ecquid locutus cum ista es, quamobrem hanc ducimus? Ph. v, 3. 15 Interea mittit herus me ad uxorem tuam. An. Quamobrem? Rogo, quamobrem retineat me Ph. v, 6. 21. 25 Quamobrem te oro, ut. Quid

mihi nunc affers, quamobrem expectem, aut sperem, porro non fore? Ph. v, 8. 31. 36

Quamprimum. Obsecro te, quamprimum hoc me libera miserum metu A. ii, 2. 14 Fac, quamprimum hæc audiat Eu. v, 9. 12 Hominem istum impurissimum quamprimum absolvitote Ad. ii, 4. 18 Sin aliter de hac re est ejus sententia, respondeat mihi: ut, quid agam, quamprimum sciam? Ad. iii, 5. 6 Cesso hinc ire intro, ut hoc quamprimum, quicquid est, certum sciam? He. iii, 1. 44 Sed cesso adire quamprimum senem? Ph. ii, 1. 55

Quamvis (Quantumvis). Hic properat in Cyprum. Sa. Ne tam quidem; quamvis etiam maneo otiosus hic Ad. ii, 4. 15

Quando. Ut quimus, aiunt, quando ut volumus, non licet. Duc me ad eam, quando huc veni, ut videam A. iv, 5. 10. 23 Meus fac sis postremo animus, quando ego sum tuus Eu. i, 2. 116 Sicubi eum satias hominum, aut negoti si quando odium ceperat. Si quando illa mentionem Phædriæ facit. Si quando illa dicet, Phædriam intromittamus commissatum. Quando illud, quod tu das, expectat, atque amat. Metuit semper, quem ipsa nunc capit fructum, ne quando iratus alio conferas Eu. iii, 1. 14. 47. 51. 57. 60 Quando? Do. Hodie Eu. iv, 4. 30 Quando istuc erit? Hea. ii, 2. 9 Verum enim quando bene promeruit, siat. Quando eum quæstum occeperis Ad. ii, 1. 47. 52 Quando hoc bene successit, hilarem hunc sumamus diem Ad. ii, 4. 23 Quando vitium oblatum est; quod ad illum attinet potissimum Ad. iii, 1. 9 Postremo, quando ego conscia mihi sum Ad. iii, 2. 50 Ego vero hinc abeo, quando is, quamobrem huc veneram, rus abiit. Quando ita volt frater, de istoc ipse viderit Ad. iii, 3. 81. 83 Cui? quando nupsit? Ad. iv, 5. 37 Quando ego tuum non curo, ne cura meum Ad. v, 3. 16 Experiamur contra hæc, quando eo provocat Ad. v, 4. 24 Si quando ad eam accesserat confabulatum He. i, 2. 106 Sed quando sese esse indignam deputat matri meæ. Quando nec gnatus, neque hic mihi quicquam obtemperant He. iii, 5. 27. 62 Id tua refert nihil, utrum illæ fecerint, quando hæc abierit He. iv, 3. 13 Abibo hinc, præsens quando promoveo parum He. iv, 4. 81 Quando evenere hæc nobis, frater, prospere Ph. v, 7. 2 Recte sane: quando nihil times, tu narra. Verum, quando jam accusando fieri infectum non potest, ignosce Ph. v, 8. 10. 45

Quandoquidem. Deos quæso, ut sit superstes, quandoquidem ipse est ingenio bono A. iii, 2. 7 Quandoquidem tam iners, tam nulli consilii sum A. iii, 5. 2 Quandoquidem illarum neque te quisquam novit, neque scit, qui sies Eu. ii, 3. 82 Quid istic? quandoquidem ducenda est, egomet habeo propemodum, quam volo Hea. v, 5. 20 Quandoquidem hoc nunquam mihi ipse voluit credere Ad. iv, 5. 6 Quid istic? dabitur: quandoquidem hic volt Ad. v, 8. 33 Quandoquidem illam a me distrahit necessitas He. iii, 5. 42 Quandoquidem solus regnas Ph. ii, 3. 58

Quanquam. Quanquam illam cupio abducere Eu. i, 2. 92 Quanquam hæc inter nos nuper notitia admodum est Hea. i, 1. 1 Quanquam est scelestus, non committet hodie unquam, iterum ut vapulet Ad. ii, 1. 5 Quanquam injurium est Ad. ii, 1. 51

Quanto. Ah! quanto satius est, te id dare operam, qui A. ii, 1. 7 Ceterum idem hoc tute melius quanto invenisses, Thraso? Eu. iii, 1. 63 Quanto magis magisque cogito Eu. iii, 3. 1 Vah! quanto nunc formosior videre mihi, quam dudum! Eu. iv, 5. 4 Quanto minus spei est, tanto magis amo Eu. v, 9. 23 Quanto diutius abest, magis cupio tanto, et magis desidero. Hic mihi quanto nunc plus sapit, quam egomet mihi! Hea. iii, 1. 15. 101 Obsecro: quanto tuus est animus natu gravior, ignoscentior Hea. iv, 1. 32 Quanto fuerat præstabilius, ubivis gentium agere ætatem, quam? He. iii, 1. 4

Quantum. Nihil loci est segnitiæ, neque socordiæ, quantum intellexi modo senis sententiam de nuptiis A. i, 3. 2 Herus, quantum audio, uxore excidit A. ii, 5. 12 Et is mihi suadet, nuptias quantum queam, ut maturem A. iii, 3. 45 Non satis habes, quod tibi dieculam addo, quantum huic promoveo nuptias? A. iv, 2. 28 Ab Andria est ancilla hæc, quantum intelligo A. iv, 4. 17 Sublimem hunc intro rape; quantum potes A. v, 2. 20 Sed, ego quantum suspicor, ad virginem animum adjecit Eu. i, 2. 62 Abduc, duc, quantum potes Eu. ii, 3. 85 Quantum ego illum vidi, nonnihil timeo misera, ne Eu. iv, 1. 1 Comprehendi jube, quantum potest Eu. v, 1. 20 Ubi vidi, ego me in pedes, quantum queo Eu. v, 2. 5 Sed hic actor tantum poterit a facundia, quantum ille potuit cogitare

commode Hea. Prol. 14 Quantum ex ipsa re conjecturam cepimus Hea. ii, 3. 25 Cognita est, quantum audio hujus verba Hea. iv, 3. 4 Et quantum ego intelligere possum Hea. v, 2. 31 Tu, quantum potes, abi Ad. iii, 2. 52 Jam; quantum potes Ad. iv, 5. 66 Quæ, quantum potest, aliquo abjicienda (psaltria) est Ad. iv, 7. 25 Maceriam jube dirui, quantum potest Ad. v, 7. 11 Nescis, Parmeno, quantum hodie profueris mihi He. v, 4. 36 Incredibile est, quantum herum anteeo sapientia Ph. ii, 1. 17 Quantum potes, me certiorem, inquit, face Ph. iv, 3. 69 O omnium, quantum est, qui vivant, homo hominum ornatissime! Ph. v, 6. 13 Quantum potest, nunc conveniundus Phormio est. Os opprime. De. Impurum vide, quantum valet Ph. v, 7. 3. 94

Quantumvis. Cum faciem videas, videtur esse quantivis pretii A. v, 2. 15

Quantus, a, um. Tu quantus quantus, nihil nisi sapientia es Ad. iii, 3. 40 Quantus metus est mihi Ph. iii, 1. 18 Id illa universum arripiet: haud existumans, quanto labore partum Ph. i, 1. 12 Heus! quanta quanta hæc mea paupertas est Ph. v, 7. 10 Quantam et quam veram laudem capiet Parmeno! Eu. v, 4. 3 Hui, quantam fenestram ad nequitiam patefeceris! Hea. iii, 1. 72 Quantam obtuli adventu meo lætitiam Pamphilo hodie! He. v, 3. 18 Quanta de spe decidi! Hea. ii, 3. 9 Quanta spe decidi! Hea. iv, 8. 11 Nescis, Parmeno, ex quanta ærumna extraxeris He. v, 4. 36 Quanta me cura et solicitudine afficit gnatus! Ph. ii, 4. 1 Ah! nescis, quantis in malis verser miser, quantasque hic suis consiliis mihi confecit solicitudines A. iv, 1. 26 Viden' tu illum militem secum ad te quantas copias adducere? Eu. iv, 6. 17 Disperii! scelestus quantas turbas concivi insciens? Hea. v, 2. 17 O Fors fortuna! quantis commoditatibus hunc onerastis diem! Ph. v, 6. 1 At enim dices, me, quantum hic operis fiat, pœnitet Hea. i, 1. 20 Ut te quidem omnes Dii, Deæque, quantum est, Syre, perduint! Hea. iv, 6. 6 Quantum tibi opus est argenti? loquere Ph. iii, 3. 24 Quantum is voluerit, datum esse dotis Ph. iv, 5. 10 Ut te redimas captum quam queas minimo; si nequeas paululo, at quanti queas Eu. i, 1. 30 Quanti est sapere! Eu. iv, 7. 21 Emit! perii hercle: quanti? Eu. v, 6. 14 Tu illum, nunquam ostendisti, quanti penderes Hea. i, 1. 103 Saltem quanti emta est, Syre Ad. ii, 2. 41 A me argentum, quanti est, sumito Ad. v, 9. 20 Quantum imperavi, date A. iii, 2. 4 Nisi eum, quantum tibi opis Di dant, servas, castigas, mones? Hea. iii, 3. 31 Ille haud scit, paulum lucri, quantum ei damni apportet Hea. iv, 4. 25 Non vides, quantum mali ex ea re excites? Hea. v, 3. 11 Conveniet numerus, quantum debui Ph. i, 2. 3 Quid postulat? Ge. Quid? nimium: quantum libuit. Si volt Demipho dare, quantum ab hac accipio, quæ sponsa est mihi Ph. iv, 3. 38. 52 Nescis, quo in metu, et quanto in periclo simus Ph. i, 2. 8 Ah! nescis, quantis in malis verser miser A. iv, 1. 25

Quapropter. (Adverb.) Quapropter? Si. Rogas? A. i, 1. 136 Quapropter? Da. Ita facto est opus A. iv, 2. 32 Quapropter? Cl. Quia enim incertum est etiam, quid se faciat Hea. i, 2. 14 Quapropter? quia He. iii, 1. 31

Quapropter. (Conj.) Quapropter hæc res neutiquam neglectui est mihi Hea. ii, 3. 116 Quapropter quoquo pacto tacito est opus Ad. iii, 2. 44 Quapropter enitar, faciam, experiar Ad. iii, 4. 51 Quapropter te ipsum purgare ipsis coram, placabilius est Ad. iv, 3. 17 Qua me propter exanimatum citius eduxi foras He. iii, 3. 4 Quapropter te huc foras puerum evocare jussi He. v, 1. 6

Quare. Causam dicere prius, unde petitur, aurum quare sit suum. Quare æquum est vos cognoscere, atque ignoscere Eu. Prol. 11. 42 Hem! perii! quare? Ad. iii, 2. 29

Quasi. Nam istæc commemoratio, quasi exprobratio est immemoris beneficii A. i, 1. 17 Quasi necesse sit, si huic non dat, te illam uxorem ducere A. ii, 2. 35 Quasi de improviso respice ad eum A. ii, 5. 6 Quasi non tibi renuntiata sint hæc, sic fore. Quasi tu dicas, factum id consilio meo A. iii, 2. 19. 22 Quasi hoc te orando a me impetrare oporteat. Quasi illa tua sit, Pamphilique ego sim pater A. iii, 3. 12. 17 Modo introii. Si. Quasi ego, quam dudum, rogem A. v, 2. 9 Quasi quicquam in hunc jam gravius dici possiet. Quid, mi pater? quasi tu hujus indigeas patris A. v, 3. 3. 19 Ah! rogitare? quasi difficile sit Eu. ii, 1. 3 Requiescere ubi volebat, quasi: nostin'? Gn. Scio: quasi ubi illam exspueret miseriam ex animo Eu. iii, 1. 15. 16 Assimulabo, quasi nunc exeam Eu. iii, 2. 8 Quasi vero paulum intersiet Eu. iv,

4. 18 Ad me? qui? quasi istuc! Eu. iv, 6. 7 Mater et pater, quasi dedita opera domi erant Eu. v, 2. 2 Egomet meo indicio, miser, quasi sorex, hodie perii Eu. v, 7. 23 Proinde quasi nemo siet, ita tute attente illorum officia fungere. Quasi talenta ad quindecim coëgi Hea. i, 1. 13. 93 Ita res est hæc nunc, quasi cum. Quasi istic minor mea res agatur, quam tua Hea. ii, 3. 77. 112 At quasi is non divitiis abundet, gnatus ejus profugit inopia Hea. iii, 2. 16 Abi deambulatum. Cl. Deambulatum! quo? Sy. Vah! quasi desit locus Hea. iii, 3. 26 Metuo quid agam. Sy. Metuis? quasi non ea potestas sit tua Hea. iv, 3. 42 Gaudere adeo cœpit, quasi qui cupiunt nuptias Hea. v, 1. 12 Quasi jam usquam tibi sint viginti minæ Ad. ii, 2. 15 Age, inepte: quasi nunc norimus nos inter nos, Ctesipho Ad. ii, 4. 7 Jam nunc times, quasi nunquam affueris Ad. iii, 1. 3 Homini illico lacrumæ cadunt, quasi puero, gaudio Ad. iv, 1. 21 Ita vita est hominum, quasi cum ludas tesseris Ad. iv, 7. 21 Quasi re bene gesta Ad. v, 1. 13 Quid, si quid te majus oret? Mi. Quasi non hoc sit maximum Ad. v, 8. 18 Quasi tu non multo malis narrare hoc mihi, quam ego He. i, 2. 35 Me filiis relinquunt quasi magistrum Ph. i, 2. 22 Proinde expiscare, quasi non nosses. Quasi non noris, tentatum advenis Ph. ii, 3. 35. 41

Quatio. Homo quatietur certe cum dono foras Eu. ii, 3. 66

Que. (Conjunct.) Putabam esse humani ingeni, mansuetique animi officia A. i, 1. 87 Dum licitum est ei, dumque ætas tulit A. ii, 6. 12 Idque adeo metuens vos celavi. Gnatam ut det oro, vixque id exoro A. iii, 4. 6. 13 Ludum jocumque dices fuisse illum alterum Eu. ii, 3. 8 Est durus, præter æquumque et bonum Ad. i, 1. 39 Illique exopto, ut He. iii, 5. 40 Vereorque, ne uxor aliqua hoc resciscat Ph. iv, 1. 19

Queo. Ubi vidi, ego me in pedes, quantum queo Eu. v, 2. 5 Quod queo, conservis ad eundem istunc præcipio modum Ad. iii, 3. 69 Nunc cum non queo, (mutare) æquo animo fero Ad. iv, 7. 20 Curre. Par. Non queo He. iii, 4. 29 Enimvero prorsus jam tacere non queo He. iv, 4. 51 At, pol, minus queo, viri culpa, quam me dignum est Ph. v, 3. 4 Pectore consistere nihil consilii quit Ad. iv, 4. 4 Denique, ubi non quit pati He. i, 2. 108 Ut quimus, aiunt, quando, ut volumus, non licet A. iv, 5. 10 Nunquam istuc quivi ego intelligere A. iii, 4. 10 Nec te quivit hodie cogere, illam ut duceres A. iv, 1. 30 Hem, egone istuc conari queam? A. i, 5. 35 Is mihi suadet, nuptias, quantum queam, ut maturem A. iii, 3. 45 Si queam mutare Ad. iv, 7. 19 Meritus de me est, quod queam; illi ut commodem He. v, 1. 33 Vereor, vim ut queas ferre A. i, 5. 42 Nisi ut te redimas captum quam queas minimo: si nequeas paululo, at quanti queas Eu. i, 1. 29. 30 Ut neque misericordia, neque precibus molliri queas? Ph. iii, 2. 14 Ut, cum velit tibi jure irasci, non queat A. ii, 3. 20 Satrapes si siet amator, nunquam sufferre ejus sumtus queat Hea. iii, 1. 44 Cum tolerare hujus sumtus non queat Hea. iii, 2. 33 Forma in tenebris nosci non quita est He. iv, 1. 57

Queror. Quid agam, quid clamem, aut querar? Ad. v, 3. 3

Qui, Quis, Quæ, Qua, Quod, et Quid. Non qui argumentum narret, sed qui malevoli veteris Poëtæ maledictis respondeat. Qui utramvis recte norit, ambas noverit A. Prol. 6. 10 Ita tum discedo ab illo, ut qui se filiam neget daturum A. i, 1. 121 Tandem cognosti, qui siem A. iii, 4. 7 Quem ego igitur rogem, qui hic neminem alium videam? A. iv, 4. 11 Nescio qui senex modo venit A. v, 2. 14 Qui color, nitor, vestitus? Eu. ii, 2. 11 Nunc, Parmeno, te ostendes, qui vir sies Eu. ii, 3. 15 Nemo posset, sat scio, qui haberet, qui pararet alium, hunc perpeti Eu. iii, 2. 36 Qui hic ornatus est? Eu. iii, 4. 8 Quære, qui respondeat Eu. iv, 7. 40 Etsi ego indigna hac contumelia sum maxume; at tu indignus, qui faceres Eu. v, 2. 27 Facis adeo indigne injuriam illi, qui non abstineas manum. Di te eradicent, Syre, qui me hinc extrudis Hea. iii, 3. 4. 28 Te miror, qui alia tam plane scias. Quemquamne animo tam communi esse, aut leni putas, qui se vidente amicam patiatur suam? Hea. v, 1. 24. 40 Nescis, qui vir sit Ad. iv, 7. 5 Sed ego nunc mihi cesso, qui non humerum hunc onero pallio Ph. v, 6. 4 Tum si quis magistrum cepit ad eam rem improbum A. i, 2. 21 Quid facerem, si quis nunc me roget? A. i, 5. 23 Quis videor? A. iv, 2. 19 Quis homo est? A. v, 6. 1. 10. Eu. v, 6. 6. Ph. ii, 3. 28 Tum si quis est, qui dictum in se inclementius existimabit esse Eu. Prol.

4 Negat quis? nego. Ne quis forte internuntius clam a milite ad istam cursitet Eu. ii, 2. 21. 56 Quis est tam potens cum tanto munere hoc? Eu. ii, 3. 61 Roget quis, quid tibi cum illa? Eu. iii, 3. 5 Nec quis esset, unquam audieram dicier Eu. iv, 4. 32 Si quis recte aut commode tractaret Hea. i, 1. 100 Sed quis ostium hoc pultavit? Ad. iv, 5. 3 Quis me est fortunatior? He. v, 4. 8 Nunc si quis est, qui hoc dicat Ph. Prol. 13 Si quis me quæret rufus Ph. i, 2. 1 Sed si quis forte malitia fretus sua Ph. ii, 1. 43 Quis nominat me? Ph. v, 8. 1 Cujus mos maxume est consimilis vostrum Hea. ii, 4. 13 Cujus tu fidem in pecunia perspexeris Ph. i, 2. 10 Ne cui sit vostrum mirum Hea. Prol. 1 Cui? quando nupsit? Ad. iv, 5. 37 Hanc conditionem si cui tulero extrario Ph. iv, 1. 13 Quem, inquit, ad cœnam vocabo meorum æqualium? A. ii, 6. 22 Itane tandem idoneus tibi videor esse, quem tam aperte fallere incipias dolis? A. iii, 2. 13 Restitue, in quem me accepisti locum A. iv, 1. 58 Verum ex ea nunc misera quem capit laborem! A. iv, 3. 4 Nemo est, quem mallem, omnium A. v, 4. 7 Num quem evocari hinc vis foras? Eu. ii, 2. 52 At quem Deum? Eu. iii, 5. 42 Pejore res loco non potest esse, quam in quo nunc sita est Ad. iii, 2. 46 Peperit filia. hem! taces? ex quo? He. iv, 1. 12 Nescis, quo in metu, et quanto in periclo simus Ph. i, 2. 7 Qui cum hunc accusant, Nævium, Plautum, Ennium accusant A. Prol. 18 Propere arcesse, hinc qui auferant eam A. v, 6. 15 Est genus hominum, qui esse primos se omnium rerum volunt Eu. ii, 2. 17 Quod qui rescierint, culpent Eu. ii, 3. 95 Gaudere adeo cœpit, quasi qui cupiunt nuptias Hea. v, 1. 12 Abii ad proximos, qui erant tibi Hea. v, 2. 13 Minime miror, qui insanire occipiunt ex injuria Ad. ii, 1. 43 Quorum æmulari exoptat negligentiam potius, quam A. Prol. 20 In denegando modo quis pudor paululum adest A. iv, 1. 6 Quibus et re salva, et perdita profueram Eu. ii, 2. 27 Quodne ego perscripsi porro illis, quibus debui? Ph. v, 7. 30 Quos hic noster auctores habet A. Prol. 19 Non possum satis narrare, quos ludos præbueris intus Eu. v, 7. 9 Quæ solet quos spernere! Hea. ii, 3. 122 Sumtus, quos fecisti in eam, quam æquo animo tuli? He. iv, 4. 63 Fere in diebus paucis, quibus hæc acta sunt A. i, 1. 77 Adeon' videmur vobis esse idonei, in quibus sic illudatis? A. iv, 4. 19 Syrum impulsorem, vah! quibus illum lacerarem modis! Ad. iii, 2. 17 Quæ sit, rogo A. i, 1. 97 Quæ sese in ignem injicere voluit, prohibui; servavi A. i, 1. 113 Quæ hæc est fabula? A. iv, 4. 8 Egone illam? quæ illum? quæ me? quæ non? Eu. i, 1. 20 Tum quæ ejus confidentia est? Eu. v, 1. 23 Quæ illæc turba est? Eu. v, 5. 5 Mihi solæ ridiculo fuit, quæ, quid timeret, sciebam Eu. v, 7. 3 Ex sua libidine moderantur, nunc quæ est, non quæ olim fuit Hea. ii, 1. 4 Quæ sit ejus ætas, vides Hea. iii, 2. 44 Quæ ista est pravitas, quæve amentia est? Hea. v, 2. 20. 21 Quæ hæc est miseria? Ad. iv, 2. 16 Quæ vobis placita est conditio, datur He. ii, 1. 44 Quæ hæc est pertinacia? He. iii, 5. 46 Cum venit mihi in mentem, quæ sim He. v, 1. 7 Quæ (culpa) sit ignoscenda Ph. v, 8. 26 Si qua est habitior paulo, pugilem esse aiunt Eu. ii, 3. 23 Si qua laboriosa est, ad me curritur Hea. Prol. 44 Nunc quam rem vitio dent, quæso animum advortite A. Prol. 8 Ne quam faciam in nuptiis fallaciam A. i, 3. 7 Quam joco rem voluisti a me tandem, quin perfeceris? Eu. i, 2. 99 Timeo misera, ne quam ille hodie insanus turbam faciat Eu. iv, 1. 2 Ne quam in illum Thais vim fieri sinat Eu. v, 5. 21 Quam rem agis? Hea. i, 1. 37 Quam Bacchis secum adduxit adolescentulam Hea. iv, 1. 41 Ne quam aliam quærat copiam, ac Hea. v, 1. 54 Duxi uxorem, quam ibi miseriam vidi! Ad. v, 4. 13 Quam hic rem agit? Ad. v, 8. 9 Dixere causam tunc, nescio quam He. i, 2. 111 Qua fiducia id facere audeam? A. iii, 5. 7 Qua audacia tantum facinus audet? Eu. v, 5. 16 Qua spe, aut quo consilio huc imus? Eu. v, 9. 1 Hac quidem causa, qua dixi tibi Hea. i, 1. 35 Qua ratione istuc? Ad. iv, 5. 36 Aut qua via te captent, eadem ipsos capi He. i, 1. 16 Ex qua re minus rei foret, aut famæ temperans Ph. ii, 1. 41 Interea inter mulieres, quæ ibi aderant A. i, 1. 91 Paucæ, quæ circum illam essent, manent puellæ Eu. iii, 5. 33 Sine auro tum ornatam, ita uti quæ ornantur sibi Hea. ii, 3. 47 Quæ omnes faciunt dignæ ut videantur malo He. ii, 3. 2 Posthac quas faciet de integro Comœdias A. Prol. 26 Quas credis esse has, non sunt veræ nuptiæ A. i, 1. 20 Eunuchum quem dedisti nobis, quas tur-

bas dedit! Eu. iv, 3. 11 Quas (minas) pro alimentis esse nunc duco datas Hea. iv, 7. 8 In his, quas primum Cæcilii didici novas He. Alt. Prol. 6 Vicissim partes tuas acturus est. An. Quas? Ph. v, 5. 7 Quibus (nuptiis) quam facile potuerat quiesci A. iv, 2. 8 Ego, quia non rediit filius, quibus nunc solicitor rebus! Ad. i, 1. 11 Quibus in rebus alius ne iratus quidem est He. iii, 1. 28 Intus transigetur, si quid est, quod restet A. v, 6. 17 Ego quoque una pereo, quod mihi est carius Eu. ii, 1. 5 Quid ais? Th. Id quod res est Eu. iv, 6. 10 Nihil est Thaide hac tua dignius quod ametur Eu. v, 9. 22 Dum, quod te dignum est, facies Hea. i, 1. 55 Quod ad illum attinet potissimum Ad. iii, 1. 9 Quod hoc genus est? He. ii, 1. 1 Quod fors feret, feremus æquo animo Ph. i, 2. 88 Quod tu speras, propulsabo facile A. ii, 3. 21 Aliquid inveni modo, quod ames Eu. ii, 3. 17 Sine me, vacivom tempus ne quod duim mihi laboris Hea. i, 1. 38 Pravum an rectum siet, quod petet Hea. iii, 1. 76 Quod vos jus cogit, id voluntate impetret Ad. iii, 4. 44 Nescio, quod magnum malum me celas He. iii, 1. 39 Quod nunc minitare facere, ut faceres He. iii, 4. 13 Nescio, quod magnum hoc nuntio expecto malum Ph. i, 4. 16 Quo jure, quaque injuria A. i, 3. 9 Quo pacto Rhodium tetigerim in convivio Eu. iii, 1. 30 Quo studio vitam suam te absente exegerit Hea. ii, 3. 39 Quo pacto hoc aperiam? He. iv, 4. 6 Quo redibo ore ad eam, quam contemserim? Ph. v, 7. 24 Ergo aperte vis, quæ restant, me loqui? A. i, 2. 24 Tu fortasse, quæ facta hic sint, nescis Eu. v, 9. 31 Quin habeat, quæ quidem in homine dicuntur bona? Hea. i, 2. 19 Illa, quæ antehac facta sunt, omitto Ad. i, 2. 6 Unde exordiar narrare, quæ nec opinanti accidunt He. iii, 3. 2 Ego, quæ in rem tuam sint, ea velim facias Ph. ii, 4. 9 Si mihi pergit, quæ volt, dicere; ea, quæ non volt, audiet A. v, 4. 17 Quæ vera audivi, taceo, et contineo optume Eu. i, 2. 23 Ubi adbibit plus paulo, sua quæ narrat facinora! Hea. ii, 1. 8 Sedulo moneo, quæ possum, pro mea sapientia Ad. iii, 3. 73 Partim quæ perspexi his oculis, partim quæ accepi auribus He. iii, 3. 3 Cœpi iis omnia facere, obsequi quæ vellent Ph. i, 2. 29 Sciu' me in quibus sim gaudiis? Eu. v, 9. 5 Multa in homine signa insunt, ex quibus conjectura facile fit Ad. v, 3. 36 Non sic ludibrio tuis factis habitus essem. My. Quibus? He. iv, 1. 11 Quid est, quod me velis A. i, 1. 18 Quid? tu his rebus credis fieri? Quid videtur hoc tibi mancipium? Eu. ii, 2. 14. 42 Quid ita? Eu. ii, 3. 74. iv, 4. 58. Hea. iii, 3. 49 Quid tum postea? Eu. ii, 3. 78. iv, 2. 9. v, 7. 23. Ad. iv, 5. 15. He. iv, 1. 36 Quid? hunc non vides? Eu. iii, 2. 10 Procul hinc lubet prius, quid sit, sciscitari Eu. iii, 4. 10 Nescio, quid profecto absente nobis turbatum est domi Eu. iv, 3. 7 Quid factum est? taces? Quid is, obsecro, ad nos? Eu. v, 1. 5. 10 Quid? ah! volet, certo scio Eu. v, 2. 50 Quid? isti te ignorabant Eu. v, 9. 59 Quid sene nostro erit miserius? Cedo istuc tuum consilium: quid id est? Hea. ii, 3. 14. 91 Videbimus, quid opus sit Hea. iii, 2. 47 Metui, quid futurum denique esset Hea. iii, 3. 8 Quid me fiat, parvi pendis. Quid tum, quæso, si hoc pater resciverit? Sy. Quid si redeo ad illos, qui aiunt: quid si nunc cœlum ruat? Hea. iv, 3. 37. 40. 41 Ita fiat! et istoc, si quid potis est, rectius Ad. iv, 1. 5 Sed, quid ista, Æschine, nostra? aut quid nobis cum illis? abeamus: quid est? Ad. iv, 5. 43. 44 Ob eam rem, si quid usus venerit Ad. v, 6. 7 Quid nunc, quod restat? Ad. v, 8. 24 Quid! non sciunt ipsi viam? He. iii, 2. 25 Quid, si non veniet? He. iii, 4. 28 Quid fit denique? Ge. Quid fiat? Ph. i, 2. 71. 72 Quid? ego vobis, Geta, alienus sum? Ph. iii, 3. 12 Quid, si animam debet? Ph. iv, 3. 56 Quid? non, obsecro, es? Ph. v, 1. 15 Expecto quid velis. Si tibi quid feci, aut facio, quod placeat. Id arbitror apprime in vita esse utile, ut ne quid nimis A. i, 1. 7. 14. 35 Me, et te imprudens, nisi quid Di respiciunt, perdidi A. iv, 1. 18 Quid tu ais, Gnatho? quid tu autem, Thraso? Eu. iii, 2. 21. 22 Quid illo faciemus, stulta? Py. Quid facias, rogas? Eu. v, 1. 21 Quid comedent? quid ebibent? Hea. ii, 3. 14 Quid te futurum censes, quem assidue exedent? Hea. iii, 1. 53 Te volt: videas, quid velit Hea. iv, 5. 6 Quid agam? aut quid comminiscar? Hea. iv, 2. 7 Modo quid designavit! Ad. i, 2. 7 Quid narras! Ad. iii, 4. 2. Ph. i, 2. 86 Ut neque quid me faciam, neque quid agam, certum siet! Ad. iv, 4. 2 Quid agis? quo abis? Ad. v, 2. 5. Ph. i, 4. 39 Sed magnum nescio quid necesse est evenisse He. iii, 1. 24 Filius

introiit videre, quid agat. So. Quid ais! an venit? He. iii, 2. 10. 11 Egon' te pro hoc nuntio quid donem? quid? quid? nescio. Par. At ego scio. Pa. Quid? He. v, 4. 9. 10 Cedo, quid portas, obsecro? Quid agam? Ph. Quid ais? Ph. i, 4. 20. 23 Ne quid plus minusve faxit, quod Ph. iii, 3. 21 Cedo, quid postulat? Ge. Quid? nimium Ph. iv, 3. 37. 38

Quid (Sequente Genitivo). Si quid consilii habet, ut consumat nunc A. i, 1. 132 Quid causæ est, quin hinc in pistrinum recta proficiscar via? A. iii, 4. 21 Quid turbæ est apud forum? Quid illic hominum litigant? A. iv, 4. 6 Tibi ostendam, herum quid sit pericli fallere A. v, 2. 26 Quid illud gaudii est? A. v, 5. 7 Di boni, quid hoc morbi est? Eu. ii, 1. 19 Quid istuc, inquam, ornati est? Eu. ii, 2. 6 Quid hoc est sceleris? Eu. ii, 3. 34 Quid hoc hominis? Quid illud mali est? Eu. iii, 4. 8. 9 Quid istuc est rei? Quid istuc nam monstri fuit? Eu. iv, 3. 10. 14 Quid illuc hominis est? Eu. v, 1. 17 Neque ædepol, quid nunc consilii capiam, scio Eu. v, 2. 28 Quid illi credis animi tum fuisse? Eu. v, 7. 14 Quid hoc autem est mali? Eu. v, 8. 5 Si quid laboris est, nollem Hea. i, 1. 30 Quid reliqui est, quin habeat? Ibo hinc intro, ut videam, nobis quid cœnæ siet Hea. i, 2. 19. 37 Pergin' istuc prius dijudicare, quam scis, quid veri siet? Hea. ii, 2. 8 Di boni, quid turbæ est! Ut ne quid hujus rerum ignores. Hic si quid nobis forte adversi evenerit Hea. ii, 3. 13. 28. 114 Pytissando modo quid vini absumsit! Hea. iii, 1. 49 Nescio, quid peccati portet hæc purgatio Hea. iv, 1. 12 Quid est rei? Hea. iv, 4. 21. He. v, 3. 12 Quid rei esset, dixti huic? Hea. iv, 7. 2 Quæso, quid tu hominis es? Hea. iv, 8. 7 Quid dotis dicam te dixisse filio? Hea. v, 1. 64 Quid ego tantum sceleris admisi miser? Hea. v, 2. 3 Quid hoc rei est! Quid tibi rei mecum est? Ad. ii, 1. 21. 23 Haud cito mali quid ortum ex hoc sit publice Ad. iii, 3. 89 Causæ quid dicam? Ad. iv, 1. 15 Quid hoc, malum! infelicitatis? Ad. iv, 2. 5 Quid huic hic negoti 'st. Mirabar, quid hic negotii esset tibi. Tibi vero, quid istic est rei? Quid illi tandem creditis fore animi misero? Ad. iv, 5. 4. 8. 10. 31 Sed quid hoc negoti est? Quid adhuc habent infirmitatis nuptiæ? He. i, 2. 22. 101 Quid morbi est? He. iii, 1. 42. iii, 2. 22 Ne quid sit hujus, oro! Quid fuit tumulti? dic mihi He. iii, 2. 3. 21 Quæso, quid istuc consilii est? He. iv, 2. 12 Quid mulieris uxorem habes? Ad. iv, 4. 21 Neque in me ipso, tibi boni quid sit, scio He. v, 4. 11 Ubi quid mihi lucri est, te fallere? Ph. i, 2. 11 Quid istuc mali est? Ph. i, 4. 7 Quid istuc verbi est? Ph. ii, 2. 29 Ut saltem sciam, quid de hac re dicat, quidve sit sententiæ Ph. ii, 4. 4 Vide, si quid opis potes afferre huic. Ge. Si quid! quid? Ph. iii, 3. 20 Ego curabo, ne quid verborum duint Ph. iv, 5. 1 Quid rei tibi est cum familia hac? Ph. v, 1. 21 Quid istuc turbæ est, obsecro, mi vir? Ph. v, 8. 1

Quid: propter quid, Quare. Quid verbis opus est? A. i, 1. 72. 138. Eu. iv, 2. 4. Ph. i, 2. 25. 50 Quid multis moror? A. i, 1. 87 Quid ita? A. ii, 1. 22 Eu. ii, 3. 74. iv, 4. 58. Hea. iii, 3. 49 Lætus est, nescio quid A. ii, 2. 3 Quid timeas, scio A. ii, 2. 9 Est quod succenset tibi A. ii, 6. 17 Quid veniam? A. iv, 2. 29 Quid tu Athenas insolens? A. v, 4. 4 Quid hic stabas? cur non recta introibas? Quid taces? Eu. i, 2. 7. 8 Miror, quid ex Piræeo abierit. Nescio quid circumspectat Eu. ii, 2. 59. 60 Quid tu es tristis? quidve es alacris? Eu. ii, 3. 12 Eamus ergo ad cœnam: quid stas? Quid stamus? cur non imus hinc? Eu. iii, 2. 6. 12 Quid rides? Eu. iii, 2. 44. v, 7. 6 Quid gestiam, aut quid lætus sim Eu. iii, 5. 7 Quid multa verba? Eu. iii, 5. 20 Quid festinas? Eu. iv, 3. 8 Quid huc reditio est? quid vestis mutatio? Eu. iv, 4. 4 Hem! quid est? quid trepidas? Eu. v, 6. 8 Quid hic lætus est? Eu. v, 9. 4 Quid crepuerunt fores hinc a me? Hea. i, 1. 121 Propera: quid stas? Hea. ii, 3. 9 Nescio, quid tristis est Hea. iv, 1. 7 Hei, quid stas? lapis! Hea. iv, 7. 3 Quid illic jam dudum gnatus cessat cum Syro? Quid risisti? Quid obticuisti? Hea. v, 1. 9. 13. 65 Quid me incusas, Clitipho Hea. v, 2. 7 Nescio, quid tristem video Ad. i, 1. 54 Quid tristis es? De. Quid tristis ego siem? Ad. i, 2. 2. 3 Quid respectas? Ad. ii, 1. 3 Quid ego nunc te laudem? Ad. ii, 3. 3 Quid trepidas? quid festinas? Ad. iii, 2. 25 Quid ille gannit? Ad. iv, 2. 17 Quid est? quid lacrumas? Ad. iv, 5. 45 Quid consolare me? He. iii, 1. 13 Quid tu igitur lacrumas, aut quid es tam tristis? He. iii, 2. 20 Quid mihi istæc narras? He. v, 2. 18 Propere curre ad Pamphilum. Pa. Quid eo? Quid exanimatus

es? He. v, 3. 11. 27 Sed quid tu es tristis? Ph. i, 2. 7 Quid hic conterimus operam frustra? Ph. i, 4. 33 Sed quid cessas hominem adire? Ph. ii, 1. 22 Quid illic tam diu, quæso, igitur commorabare? Ph. iv, 1. 6 Sed quid pertimui autem bellua? Ph. iv, 2. 11 Quid has metuis fores? Ph. v, 1. 16 Quid cessas? Ph. v, 6. 42 Quid ad me ibatis? Ph. v, 7. 8 Quid vos, malum! ergo me sic ludificamini? Ph. v, 7. 55 Hem! quid nunc obticuisti Ph. v, 8. 2

Quid istic: Quid istuc (formula concedendi). Quid istic? Eu. i, 2. 91 Hea. v, 5. 9. 20. Ad. v, 8. 33 Quid istuc? A. iii, 3. 40. Eu. ii, 3. 96. Ad. iii, 2. 52

Quod (propter quod). Si quid est, quod mea opera opus sit vobis A. iv, 3. 23 Quid est, quod sic gestis? Quid est, quod lætus sis? Eu. iii, 5. 10. 11 Sed quid hoc, quod timida subito egreditur Pythias? Eu. iv, 2. 14 Jam hoc aliud est, quod gaudeamus Eu. v, 9. 11 Id primum dicam, deinde, quod veni, eloquar Hea. Prol. 3 Nihil adhuc est, quod vereare, Clinia. Et quod illum insimulat durum, id non est Hea. i, 2. 1. 30 Nihil est, illic quod moremur diutius Hea. iv, 7. 6 Est quod me transire ad forum jam oporteat He. ii, 2. 31 Quod me accusat nunc vir, sum extra noxiam He. ii, 3. 3 Adolescenti nihil est, quod succenseam Ph. ii, 3. 14 Numquid est, quod opera mea vobis opus sit? Ph. iii, 3. 21 Nihil est, quod verear Ph. v, 1. 11 Vin' primum hodie facere, quod ego gaudeam, et quod tuo viro oculi doleant? Ph. v, 8. 63

Qui (ut). Quanto satius est, te id dare operam, qui istum amorem ex animo amoveas tuo? A. ii, 1. 7 Facite, fingite, invenite, efficite, qui detur tibi. Ego id agam, mihi qui ne detur A. ii, 1. 34. 35 Hanc fidem sibi, me obsecravit, qui se sciret non desertum, ut darem A. ii, 3. 28 Orationem sperat invenisse se, qui differat te A. ii, 4. 5 Dum id quæro, tibi qui filium restituerem Hea. iii, 1. 83 Argentum habitur ei ad nuptias, aurum, atque vestem, qui, tenesne? Hea. iv, 5. 30 Des qui aurum, ac vestem, atque alia, quæ opus sunt Hea. iv, 8. 15 Huic demus, qui fruatur Ad. v, 8. 27 Aliquantulum quæ afferret, qui dissolverem quæ debeo Ph. iv, 3. 50

Qui (quomodo). Qui scire posses, aut ingenium noscere? A. i, 1. 26 Qui, cedo? A. i, 1. 123 Qui scis? A. ii, 1. 20 Qui istæc tibi incidit suspicio? Si. Qui? quia te noram A. iii, 2. 21. 22 Qui scis ergo istuc, nisi periculum feceris? Qui scis eos nunc discordare inter se? A. iii, 3. 33. 43 Qui sciam? A. iv, 4. 52 Qui credis? Non potest. Pa. Qui non potest? A. v, 4. 31. 51 Qui magis licet, currentes servos scribere? Eu. Prol. 36 Utrumque hoc falsum est: effluet. Th. Qui istuc? Eu. i, 2. 41 At numquid aliud? Pa. Qui dum? Gn. Quia tristis es Eu. ii, 2. 42 Ita prorsum oblitus sum mei. Pa. Qui quæso? Eu. ii, 3. 15 Qui istuc facere Eunuchus potuit? Eu. iv, 3. 15 Scin' tu, adeo ad te attinere hanc omnem rem? Ch. Ad me? qui? quasi istuc! Eu. iv, 6. 7 Noveram, sine sanguine hoc fieri non posse, qui abstergerem vulnera? Qui scis, an quæ jubeam, sine vi faciat? Eu. iv, 7. 9. 20 Qui referam illi sacrilego gratiam? Spero me habere, qui hunc meo excruciem modo Eu. v, 3. 2. 11 Qui minus, quam Hercules servivit Omphalæ? Eu. v, 8. 3 At hoc demiror, qui tam facile potueris persuadere illi Hea. ii, 3. 121 Nam qui ille poterit esse in tuto? dic mihi Hea. iv, 3. 30 Ego haud minus ægre patior, id qui, nescio Hea. v, 2. 5 Qui tibi magis licet meam habere? Ad. ii, 1. 25 Qui potui melius? Ad. ii, 2. 7 Si frater aut sodalis esset, qui magis morem gereret? Ad. iv, 5. 74 Nam qui minus mihi idem jus æquom est esse, quod mecum est tibi? Ad. v, 3. 14 O! qui vocare? Ge. Geta. Ad. v, 6. 3 Sed qui istuc credam ita esse? He. i, 2. 28 Qui scis, an ea causa, mi vir, me odisse assimulaverit? He. ii, 1. 38 Nec, qui hoc mihi eveniat, scio He. ii, 3. 6 At sic citius, qui te expedias his ærumnis, reperias. Nullus sum. Par. Qui dum? Morbus qui auctus siet He. iii, 1. 8. 39. 54 Aliud si scirem, qui firmare meam apud vos possem fidem He. v, 1. 28 Immo etiam, hoc qui occultari facilius credas, dabo He. v, 4. 29 Qui fuerit pater, quæ mater, qui cognata tibi sit Ph. i, 2. 80 Cedo, qui est cognata? Ph. ii, 3. 51 Argentum est ultro objectum: ut sit, qui vivat Ph. v, 2. 5 Abduci non potest. De. Qui, non potest? Ph. v, 3. 16 Qui istuc credam, ita esse? Ph. v, 6. 15 Satis superbe illuditis me. De. Qui. Ph. Rogas? Ph. v, 7. 22

Quia. Quia tum mihi lamentari præter ceteras visa est A. i, 1. 94 Quia compotrix ejus est A. i, 4. 5 Id mutavit, quia me immutatum videt. Quia olim in hunc (diem) sunt constitutæ nup-

tiæ A. i, 5. 7. 34 Si id succenseat nunc; quia non dat tibi uxorem Chremes A. ii, 3. 2 Qui? quia te noram A. iii, 2. 22 Quamobrem? Si. Quia lubet A. v, 2. 21 Qui non potest? Si. Quia habet aliud magis ex sese, et majus A. v, 4. 51 Sic existumet; responsum, non dictum esse, quia læsit prior Eu. Prol. 6 Sane, quia vero hæ mihi patent semper fores: aut quia sum apud te primus. Porro Eunuchum dixti velle te, quia solæ utuntur his reginæ Eu. i, 2. 9. 10. 88 Qui dum? Gn. Quia tristis es. Nunc tibi patent fores hæ, quia istam ducis Eu. ii, 2. 42. 51 Eone es ferox, quia habes imperium in belluas? Eu. iii, 1. 25 Et quia consimilem luserat jam olim ille ludum Eu. iii, 5. 38 Quia illa, quæ cupiebat de sorore ejus indicare, ad eam rem tempus non erat Eu. iv, 1. 6 Ita visus est dudum, quia varia veste exornatus fuit. Quid ita? Dor. Quia cum inde abeo, jam tum inceperat turba inter eos Eu. iv, 4. 16. 58 Quia dum tibi sororem studeo reddere et restituere, hæc atque hujusmodi sum multa passa Eu. iv, 6. 7 Nolo me in via cum hac veste videat. Th. Quamobrem tandem? an quia pudet? Eu. v, 2. 68 Nisi quia necesse fuit hoc facere, id gaudeo Eu. v, 6. 28 Quapropter? Cl. Quia enim incertum est etiam, quid se faciat Hea. i, 2. 14 Quamobrem, Chreme? Ch. Quia pessume istoc in te atque in illum consulis. An eo fit, quia in re nostra aut gaudio sumus præpediti nimio, aut ægritudine? Hea. iii, 1. 27. 99 Quippe quia magnarum sæpe id remedium ægritudinum est Hea. iii, 2. 27 Et ego hoc, quia dudum tu tantopere jusseras, eo cœpi Hea. iv, 5. 38 Quamobrem? Sy. Quia enim in hunc suspicio est translata amoris. Ch. Quid tum? Sy. Quia videbitur magis verisimile id esse Hea. iv, 5. 52. 53 Ego, quia non rediit filius, quæ cogito! Ad. i, 1. 10 Non, quia ades præsens, dico hoc Ad. iii, 3. 39 Quia tam misere hoc esse cupio verum, eo vereor magis Ad. iv, 5. 64 Ideo, quia, ut vos mihi domi eritis, proinde ego ero fama foris He. ii, 1. 21 Sin ea est causa retinendi apud vos, quia ægra est He. ii, 2. 14 Quapropter? quia enim, qui eos gubernat animus, infirmum gerunt He. iii, 1. 31 Qui istuc? Ph. Quia non rete accipitri tenditur, neque miluo. Quia enim in illis fructus est Ph. ii, 2. 16. 18 Quid pertimui autem, bellua? an quia, quos fallam, pro uno duo sunt mihi dati? Ph. iv, 2. 12 Qui? Ph. Rogas? quia ne alteram quidem illam potero ducere Ph. v, 7. 23

Quicum, vel Quocum. vide Cum. Quicumque. Cum quibus erat cumque una, iis sese dedere A. i, 1. 36 Quodcumque inciderit in mentem, volet Hea. iii, 1. 75 Quæ meo cumque animo lubitum 'st, facere A. i, 5. 28

Quidam, ædam, oddam. Fuit olim quidam senex, mercator A. i, 3. 16 Atticus quidam olim navi fracta, apud Andrum ejectus est A. v, 4. 20 Ibi tum matri parvolam puellam dono quidam mercator dedit Eu. i, 2. 29 Neque tibi obstat, quod quidam facit Eu. iii, 2. 30 Domi erat quidam Eunuchus Eu. iii, 5. 21 Notus mihi quidam obviam venit Eu. v, 2. 4 Amicus quidam me a foro abduxit modo huc advocatum sibi Ad. iv, 5. 11 Est alius quidam, parasitaster parvolus Ad. v, 2. 4 Intervenit adolescens quidam lacrumans. Est parasitus quidam Phormio, homo confidens Ph. i, 2. 42. 72 Ascendo in quendam excelsum locum A. ii, 2. 19 Conveni hodie adveniens quendam mei loci hinc, atque ordinis Eu. ii, 2. 3 Emit quendam Phædria Eunuchum Eu. v, 6. 12 Quendam offendi militem Hea. ii, 3. 124 Sed habet patrem quendam avidum Hea. iii, 2. 15 Interea mulier quædam, abhinc triennium, ex Andro commigravit huc viciniæ A. i, 1. 42 Quædam hodie est ei dono data virgo Eu. iii, 5. 16 Anus quædam prodit Hea. ii, 3. 35 Fuit quædam anus Corinthia hic Hea. iii, 3. 39 Ex advorsum ei loco tonstrina erat quædam Ph. i, 2. 39 Fingunt quandam inter se nunc fallaciam A. i, 3. 15 Virgo in conclavi sedet, suspectans tabulam quandam pictam Eu. iii, 5. 36 Tum quandam fidicinam amat hic Chærea Eu. v, 6. 15 De fallacia dicis? st! inveni nuper quamdam Hea. iii, 3. 36 Continuo quamdam nactus est puellulam. Modo quamdam vidi virginem hic viciniæ Ph. i, 2. 31. 45 Hic quamdam noram, cujus vir uxorem Ph. v, 7. 48 Habitant hic quædam mulieres pauperculæ Ad. iv, 5. 18 Est mihi in ultimis conclave ædibus quoddam, retro Hea. v, 1. 29 In angiportum quoddam desertum. Quid feceras? Ch. Paululum quiddam Eu. v, 2. 6. 17

Quidem. Ne hæc quidem satis vehemens causa ad objurgandum A. i, 1. 122 Nempe ergo aperte vis, quæ restant, me loqui? Da. Sane quidem A. i, 2. 24

Mihi quidem hercle non fit verisimile A. i, 3. 20 Mea quidem hercle certe in dubio vita est A. ii, 2. 10 Haud dubium id quidem est A. ii, 3. 25 Quid Davus narrat? Da. Æque quicquam nunc quidem. Si. Atqui expectabam quidem A. ii, 6. 3. 4 Ita pol quidem res est, ut dixti, Lesbia A. iii, 1. 1 Quibus quidem quam facile potuerat quiesci, si hic quiesset A. iv, 2. 8 Nos quidem pol miseras perdidit A. iv, 5. 8 Non eam? ne nunc quidem, cum arcessor ultro? Si quidem hercle possis, nihil prius, neque fortius Eu. i, 1. 1. 5 Ne hoc quidem tacebit Parmeno Eu. i, 2. 49 Continuo accurrit ad me, quam longe quidem. Alias res agis. Pa. Istuc ago quidem Eu. ii, 3. 43. 57 Ain' tu? læta est? Gn. Non tam ipso quidem dono, quam abs te datum esse Eu. iii, 1. 2 Roget quis, quid tibi cum illa? ne noram quidem Eu. iii, 3. 5 Tam infandum facinus ne audivi quidem Eu. iv, 3. 22 Certe tu quidem pol et multo hilarior Eu. iv, 5. 5 Scire hoc vis? Ch. Hac quidem causa, qua dixi tibi Hea. i, 1. 35 Me quidem semper scio fecisse sedulo Hea. ii, 4. 16 Istæc quidem contumelia est Hea. iii, 3. 5 Tu quidem illum plane prodis Hea. iv, 3. 29 Minas quidem jam decem habet a me filia Hea. iv, 7. 7 Quid Syrus meus? ne is quidem quicquam? Hea. v, 1. 23 Potius quam quidem redeat ad integrum hæc eadem oratio Hea. v, 3. 8 Errat longe, mea quidem sententia Ad. i, 1. 40 Hic properat in Cyprum. Sa. Ne tam quidem Ad. ii, 4. 14 Fratris me quidem pudet, pigetque Ad. iii, 3. 37 Non, hercle, hic quidem durare quisquam, si sic fit, potest. Diminuetur tibi quidem jam cerebrum Ad. iv, 2. 15. 32 Dis quidem esses, Demea Ad. v, 1. 8 Vetus verbum hoc quidem est Ad. v, 3. 17 Occidunt me quidem, dum Ad. v, 7. 1 Ædepol hodie mea quidem sententia judico, Syrum fieri esse æquom liberum Ad. v, 9. 2 Optumam quidem mulierem. Sy. Et quidem tuo nepoti, hujus filio, hodie primam mammam dedit hæc. De. Hercle vero serio, si quidem primam dedit Ad. v, 9. 17. 19 Certumne est istuc? Ph. Nunc quidem, ut videtur He. ii, 2. 30 Haud quidem hercle parvom, si vis vero veram rationem exequi He. iii, 1. 26 Olim quidem te causæ impellebant leves He. iii, 4. 12 Si quidem ipse non volt He. iv, 1. 45 Is quidem in culpa non est He. iv, 4. 77 Velim quidem hercle He. v, 2. 17 Tua quidem hercle certo vita hæc expetunda est Ph. i, 3. 12 Sed satin' omnia ex sententia? De. Vellem quidem Ph. ii, 1. 27 Anne hoc quidem adipiscar ego, quod jus publicum est? Ph. ii, 3. 65 Quæ quidem illi res vortat male! Ph. iv, 3. 73 Opera tua ad restim mihi quidem res rediit planissume. Ut te quidem omnes Dii, Deæque perdant! Ph. iv, 4. 5. 6 Ne filii quidem nostri hoc resciscant, volo Ph. v, 3. 36 Adhuc curavi unum hoc quidem, ut mihi esset fides Ph. v, 7. 11 Non opus est dicto. Ph. Tibi quidem Ph. v, 8. 14 passim alibi

Quidnam: vide Quisnam, Quidni. Adeon' ad eum? By. Quidni? A. ii, 1. 15 Novistin'? Pa. Quidni? Eu. ii, 3. 36 Mutus illico. Gn. Quidni esset? Eu. iii, 1. 28 Habesne hominem, amabo? Ph. Quidni habeam? Eu. iv, 4. 7 O mi Syre, audistin' obsecro? Sy. Quidni? Hea. iv, 3. 6 Clinia hæc fieri videbat? Me. Quidni? mecum una simul. Quidni? quo verba facilius dentur mihi Hea. v, 1. 34. 41 Nostrum amicum noras Simulum, atque æqualem? De. Quidni? Ad. iii, 4. 20 Nostin' porticum? De. Quidni noverim? Ad. iv, 2. 34 Eho! scis? et patere? Mi. Quidni patiar? Ad. iv, 7. 8 Nostin'? Da. Quidni? Ph. i, 2. 14 Hanc igitur mittimus? Ch. Quidni? Ph. v, 3. 30

Quicquid: vide Quisquis, Quiesco. O Jupiter! Sy. Quiesce Hea. iv, 3. 12 Quæso, ego dabo, quiesce Ph. iv, 3. 65 Quiescas. Si. Age igitur, ubi nunc est ipsus? A. iii, 4. 19 Dehinc ut quiescant, porro moneo A. Prol. 22 Quod si quiessem, nihil evenisset mali A. iii, 4. 25 Quibus quidem quam facile potuerat quiesci, si hic quiesset A. iv, 2. 8

Quietus. Quietus esto, inquam Ph. iv, 5. 1 Sex ego te totos, Parmeno, hos menses, quietum reddam Eu. ii, 2. 46

Quin. Quin tu uno verbo dic, quid est, quod me velis A. i, 1. 18 Non dubium est quin uxorem nolit filius A. i, 2. 1 Dave, perii! Da. Quin tu hoc audi A. ii, 2. 9 Hocce haud dubium est, quin Chremes tibi non det gnatam. Quin taces? A. ii, 3. 17. 25 Hic nunc non dubitat, quin te ducturum neges A. ii, 4. 2 Quin dic, quid est? A. ii, 6. 18 Quid causæ est, quin hinc in pistrinum recta proficiscar via? A. iii, 4. 21 Jam hoc opus est. Da. Quin jam habeo A. iv, 2. 21 Nec mora ulla est, quin eam uxorem ducam A. v, 6. 7 Quam joco

num voluisti a me tandem, quin perfeceris? Eu. i, 2. 100 Ne istuc tam iniquo patiare animo. Pa. Minime: quin effectum dabo Eu. ii, 1. 6 Quin etiam insuper scelus, vestem omnem miseræ discidit Eu. iv, 3. 3 Nunquam accedo, quin abs te abeam doctior. Quid nunc agimus? Gn. Quin redeamus Eu. iv, 7. 21. 41 Ut nullo modo introire possem, quin viderent me. Vix me contineo, quin involem in capillum. Quin, Pythias, tu me servato Eu. v, 2. 3. 20. 62 Numquid, Gnatho, dubitas, quin ego nunc perpetuo perierim? Nunquam etiam fui usquam, quin me omnes amarent plurimum Eu. v, 9. 13. 62 Nunquam tam vesperi domum revortor, quin te in fundo conspicer fodere Hea. i, 1. 16 Quid reliqui est, quin habeat? Hea. i, 2. 19 Syre, pudet me. Sy. Credo; neque id injuria: quin mihi molestum est Hea. iii, 3. 21 Nihil tam difficile est, quin quærendo investigari possiet Hea. iv, 2. 8 Quin nolo mentiare Hea. iv, 3. 23 Quin est paratum argentum. Ba. Quin ego maneo Hea. iv, 4. 15 Non possum pati, quin tibi caput demulceam. Quin egomet jam ad eam deferam Hea. iv, 5. 14. 51 Nulla est tam facilis res, quin difficilis siet, quam invitus facias Hea. iv, 6. 1 Hei, quid stas? lapis! quin accipis? Hea. iv, 7. 4 Ain' tu? Me. Quin tu ausculta. Rogitato, quamobrem id faciam. Me. Quin ego, quamobrem id facias, nescio Hea. v, 1. 17. 71 Nam illi nihil vitii est relictum, quin sit et idem tibi Hea. v, 3. 19 Ne mora sit, si innuero, quin pugnus continuo in mala hæreat Ad. ii, 1. 17 Ego nunquam adeo astutus fui, quin quicquid possem, mallem auferre potius in præsentia. Numquid vis, quin abeam? Ad. ii, 2. 14. 29 Nunquam ita magnifice quicquam dicam, id virtus quin superet tua Ad. ii, 3. 4 Nunquam unum intermittit diem, quin semper veniat Ad. iii, 1. 7 Quin tu otiosus es Ad. iv, 1. 17 Perii! Sy. Quin tu animo bono es Ad. iv, 2. 4 Quin jam virginem despondi Ad. iv, 7. 16 Haud dubium, quin emitti æquum siet Ad. v, 9. 10 Hortor, ne cujusquam misereat: quin spolies, mutiles. Nemo ad te venit, quin ita paret se, ut He. i, 1. 8. 11 Nec moram ullam, quin ducat, dari He. i, 2. 52 Vostrarum nulla est; quin gnatum velit ducere uxorem He. ii, 1. 43 Nequeo, quin lacrumem miser. Sed si fieri id non potest, quin sentiant, dicam abortum esse. Scio, nemini aliter suspectum fore, quin et te reste eum natum putent He. iii, 3. 25. 37. 39 Nec causa ulla restet reliqua, quin tua Philumena ad te redeat He. iv, 2. 12 Nec pol me multum fallit, quin, quod suspicor, sit, quod velit He. v, 1. 2 Nihil apud me tibi desieri patiar, quin, quod opus sit, benigne præbeatur He. v, 2. 2 Quid hic conterimus operam frustra? quin abeo? Aufer mihi; oportet: quin tu, quod faciam, impera Ph. i, 4. 32. 46 Quin tu hoc age: st! Quin, quod est ferendum, feras Ph. ii, 3. 3, 82 Quin omitte me Ph. iii, 2. 1 Nihil est, Antipho, quin male narrando possit depravarier Ph. iv, 4. 17 Quin, si hoc celetur, in metu: sin patefit, in probro siem. Ph. v, 4. 6 Quin tu hinc pollicitationes aufer. Quin ergo rape me Ph. v, 6. 17. 49 Quin tu mihi argentum cedo Ph. v, 7. 42

Quindecim. Quasi talenta ad quindecim coëgi Hea. i, 1. 93 Fere abhinc annos quindecim Ph. v, 8. 28

Quingenti. Homini misero plus quingentos colaphos infregit mihi Ad. ii, 1. 46

Quinque. Minas quinque accipe Ph. ii, 3. 63

Quintus. Novus maritus anno demum quinto et sexagesimo fiam! Ad. v, 8. 15

Quippe. Quippe forma impulsi nostra, nos amatores colunt Hea. ii, 4. 9 Quippe quia magnarum sæpe id remedium ægritudinum est Hea. iii, 2. 27 Quippe homo jam grandior, pauper Ph. ii, 3. 15

Quis: vide Qui, Quisnam. Quisnam hic a Thaide exit? Eu. iii, 4. 7 Quisnam egreditur? Hea. i, 1. 122 Quisnam hic adolescens est, qui intuitur nos? Hea. ii, 4. 23 Quisnam a nobis egreditur foras? Hea. iii, 2. 50 Sed quisnam? foris crepuit? Ad. ii, 3. 11 Quisnam a me pepulit tam graviter fores? Ad. v, 3. 2 Scelus quemnam hic laudat? A. v, 2. 4 Quonam in loco sunt res, et fortunæ meæ? Ph. iii, 1. 9 Quænam est altera? Hea. ii, 3. 31 Quodnam (donum) quæso hercle? Eu. ii, 3. 64 Quodnam ob facinus? Hea. v, 2. 3 Quodnam ob factum? Ad. v, 9. 4 Sed istuc quidnam est? Num quidnam amplius tibi cum illa fuit, Charine? A. ii, 1. 21. 25 Quidnam est? A. ii, 6. 18. iii, 4. 1. Ad. iv, 1. 21 Quidnam hoc rei est? A. iii, 6. 26 Quidnam id est? A. iii, 2. 9. Ad. i, 2. 7 Quidnam? Eu. v, 3. 2. Ad. iv, 7. 2 Quidnam, Syre? Hea. iii, 3. 27 Me. miseram! quidnam est, quod

sic video timidum, et properantem Getam? Ad. iii, 2. 7 Sed quidnam Pamphilum exanimatum video? A. i, 4. 7 Opperiar, ut sciam nunc, quidnam hæc turba tristitiæ afferat A. i. 4. 8 Quidnam incepturus? A. iv, 3. 9 Quidnam apportas? A. v, 2. 17 Num quidnam, quod nolis, vides? Eu. ii, 2. 41 Reviso, quidnam Chærea hic rerum gerat Eu. v, 4. 1 Quidnam fecit? Eu. v, 5. 18 Quidnam properans hinc prosilit? Eu. v, 8. 6 Num quidnam de gnato meo audisti, Chreme? Hea. iii, 1. 20 Num quidnam effert? Ad. ii, 4. 1 Num quidnam accusat virum? He. ii, 2. 25 Quidnam ille commotus venit? Ph. i, 4. 6 Quamobrem? aut quidnam facturus? cedo Ph. iii, 3. 17 Quidnam nunc facturus, Phædria? Ph. v, 5. 5

Quispiam. Quid si hoc quispiam voluit Deus? Eu. v, 2. 36 Patiamurne, an narremus cuipiam? Ad. iii, 2. 38 Sæpe ex hujusmodi re quapiam, magna familiaritas conflata est Eu. v, 2. 34 Num illi molestæ quidpiam hæc sunt nuptiæ? A. ii, 6. 7 Si remittent quidpiam Philumenæ dolores He. iii, 2. 14

Quisquam. Mihin' quisquam? (renuntiavit) A. iii, 2. 20 Nec postulabat nunc quisquam uxorem dare A. iv, 1. 23 Si quisquam est, qui placere se studeat bonis Eu. Prol. 1 Hoc nemo fuit minus ineptus, magis severus quisquam Eu. ii, 1. 21 Illarum neque te quisquam novit, neque scit, qui sies Eu. ii, 3. 82 Edicit, ne vir quisquam ad eam adeat Eu. iii, 5. 30 Hunc oculis suis nostrarum nunquam quisquam vidit, Phædria Eu. iv, 4. 11 Ecquis me vivit hodie fortunatior? nemo hercle quisquam Eu. v, 9. 2 Neque me quisquam est miserior Hea. ii, 1. 12 Neque servolorum quisquam, (rediit) Ad. i, 1. 2 Leno ego sum. Æs. Scio. Sa. At ita, ut usquam fuit fide quisquam optuma Ad. ii, 1. 7 Non, hercle, hic quidem durare quisquam, si sic fit, potest Ad. iv, 2. 15 Neque fratrem homo vidisse se aiebat quisquam Ad. iv, 6. 5 Nunquam ita quisquam bene subducta ratione ad vitam fuit, quin Ad. v, 4. 1 Nec, qui eam respiciat, quisquam est Ad. v, 8. 9 Nemo illorum quisquam, scito, ad te venit, quin He. i, 1. 10 Quid consolare me? an quisquam usquam gentium est æque miser? He. iii, 1. 13 Ut quisquam amator nuptiis lætetur He. v, 3. 27 Ut unus hominum te vivat nusquam quisquam blandior He. v, 4. 21 Neque extra unam aniculam, quisquam aderat Ph. i, 2. 49 Siquidem quisquam crederet te vivo Ph. ii, 1. 72 Neque mihi cognatus fuit quisquam isthoc nomine Ph. ii, 3. 45 Meam esse hanc, cave resciscat quisquam Ph. v, 1. 37 Et moneo, et hortor, ne cujusquam misereat He. i, 1. 7 Nunquam cuiquam nostrum verbum fecit A. i, 2. 7 Nullane in re esse homini cuiquam fidem! A. ii, 5. 14 Tanta vecordia innata cuiquam ut siet? A. iv, 1. 2 Nihilne esse proprium cuiquam! A. iv, 3. 1 An cuiquam est usus homini, se ut cruciet? Hea. i, 1. 29 En unquam cuiquam contumeliosius audistis factam injuriam? Ph. ii, 3. 1 Ne cuiquam suorum æqualium supplex siet Ph. v, 6. 47 Adeon' hominem esse invenustum, aut infelicem quenquam, ut ego sum? A. i, 5. 10 Non pol, quo quenquam plus amem, aut plus diligam, eo feci. Hoc certo scio, neque meo cordi esse quenquam cariorem hoc Phædria Eu. i, 2. 16, 121 Nec quenquam esse ego hominem arbitror, cui Eu. ii, 2. 32 Quis homo pro mœcho unquam vidit in domo meretricia prehendi quenquam? Eu. v, 5. 19 Quenquamne animo tam communi esse, aut leni putas, qui? Hea. v, 1. 39 Quenquamne hominem in animum instituere Ad. i, 1. 13 Nec metuit quenquam Ad. i, 2. 5 Ne mittas quidem visendi causa quenquam He. iii, 2. 7 Neque eum quenquam esse arbitror He. v, 3. 7 Tantane affectum quenquam esse hominem audacia? Ph. v, 7. 84 Si hic mali est quicquam A. ii, 6. 27 Quasi quicquam in hunc jam dici possit gravius A. v, 3. 3 Nihil videtur mundius, nec magis compositum quicquam Eu. v, 4. 13 Nunquam ædepol quicquam jam diu, quod magis vellem evenire, mihi evenit Eu. v, 7. 1 Nec rei fere sane amplius quicquam fuit Hea. i, 1. 3 Idque adeo miror, quomodo tam ineptum quicquam tibi in mentem venire potuerit Hea. v, 3. 3 Quem neque pudet quicquam. Homine imperito nunquam quicquam injustius Ad. i, 2. 5. 18 Nihilne in mentem? Ct. Nunquam, quicquam Ad. iv, 1. 13 Neque declinatam quicquam ab aliarum ingenio ullam reperias. An quicquam pro istis factis dignum te dici potest? He. ii, 1. 3. 12 Hic tibi nihil est quicquam incommodi He. iii, 3. 40 Nec gnatus, neque hic mihi quicquam obtemperant He. iii, 5. 62 Neque detractum ei est quicquam

He. iv, 1. 58 An temere quicquam Parmenonem prætereat? He. v, 4. 38 Neque quod daretur quicquam, id curarant patres Ph. i, 2. 34 Horum nihil quicquam accidet animo novum Ph. ii, 1. 20 An quicquam hodie est factum indignius? Ph. v, 8. 20 Comperiebam, nihil ad Pamphilum quicquam attinere A. i, 1. 64 Si sensero hodie, quicquam in his te nuptiis fallaciæ conari A. i, 2. 25 At tu hercle haud quicquam mihi, nisi ea, quæ nihil opus sunt scire A. ii, 1. 36 Quid Davus narrat? Da. Æque quicquam nunc quidem A. ii, 6. 3 Egon' quicquam cum istis factis tibi respondeam? Hoc certo scio, neque me finxisse falsi quicquam Eu. i, 2. 73. 120 Omnia habeo, neque quicquam habeo Eu. ii, 2. 12 Hanc tibi dono do, neque repeto quicquam pro illa abs te pretii Eu. iv, 6. 11 Si quicquam hodie hic turbæ cœperis Eu. iv, 7. 30 Debeam, credo, isti quicquam furcifero, si id fecerim. Nihil tibi quicquam credo. Neque pol servandum tibi quicquam dare ausim Eu. v, 2. 23. 45. 66 Neque eo nunc dico, quo quicquam illum senserim Hea. iii, 2. 43 Cui æque audisti commodius quicquam evenisse? Hea. iv, 3. 7 Nec quicquam magis nunc metuo. Cave quicquam admiratus sis Hea. iv, 6. 4. 22 Quid Syrus meus? ne is quidem quicquam? Hea. v, 1. 23 Irrides in re tanta, nec quicquam consilio adjuvas? Hea. v, 2. 29 Tun' consulis quicquam? Ad. i, 2. 47 Tetigin' tui quicquam? Ad. ii, 1. 24 Nunquam ita magnifice quicquam dicam, quin Ad. ii, 3. 4 Nihil vidi quicquam lætius. An non sex totis mensibus prius olfecissem, quam ille quicquam cœperit? Ad. iii, 3. 12. 43 Fugis? hem! nec quicquam certi respondes? He. iv, 4. 34 Reprimam me, ne ægre quicquam ex me audias He. v, 1. 38 Noster mali nihil quicquam primo. Posthac si quicquam, nihil precor Ph. i, 2. 30. 92 Mirabar, si tu mihi quicquam afferres novi Ph. iii, 2. 5 Cave isti quicquam creduas. Neque ego ignosco, neque promitto quicquam Ph. v, 8. 4. 55

Quisque. Pro se quisque sedulo faciebat Hea. i, 1. 74 Miror, si te sibi quisque expetit Hea. ii, 4. 3 Quorum opera in bello, in otio, in negotio, suo quisque tempore usus est sine superbia Ad. Prol. 21 Ut quisque suum volt esse, ita est Ad. iii, 3. 45 An nescire arbitramini, quo quisque pacto hic vitam vestrorum exigat? He. ii, 1. 19 Dum illic sedeo, ut quisque venerat, accedebam He. v, 3. 4 Quæ, cujusque ingenium ut sit, declarat maxime Hea. ii, 3. 43 Quin spolies, mutiles, laceres, quemque nacta sis He. i, 1. 8 Non tute incommodam rem, ut quæque est, in animum inducas pati? He. iv, 2. 27

Quisquis. Hem! quisquis es, sine me Ad. iii, 2. 23 Hem! satis pro imperio! quisquis es Ph. i, 4. 19 Quæquæ fors fortuna est, nobis quæ te hodie obtulit He. iii, 3. 26 Nisi quicquid est, procul hinc lubet prius, quid sit, sciscitari Eu. iii, 4. 10 Non tu istuc mihi dictura aperte es, quicquid est? Eu. v, 1. 3 Quicquid factum est, ex te esse ortum Eu. v, 5. 24 Quicquid hujus factum est, culpa non factum est mea Eu. v, 6. 10 Sed istuc quicquid est, primum expedi Eu. v, 6. 20 Istuc, quicquid est, fac me ut sciam Hea. i, 1. 32 Sed istuc, quicquid est, loquere Hea. iv, 1. 35 Nisi, quicquid est, volo scire Ad. i, 2. 73 Cesso hinc ire intro, ut hoc quamprimum, quicquid est, certum sciam? He. iii, 1. 44 Quicquid id est, quod reliquit, profuit He. iii, 5. 13 Quicquid futurum est He. iv, 4. 47 Quicquid præter spem eveniat Ph. ii, 1. 16. 21 Quicquid peperisset, decreverunt tollere A. i, 3. 14 Quicquid hujus feci, causa virginis feci Eu. i, 2. 122 Quicquid dicunt, laudo Eu. ii, 2. 20 Vel rex semper maxumas mihi agebat, quicquid feceram: aliis non item Eu. iii, 1. 8 Me hujus quicquid facio, id facere maxume causa mea Eu. v, 9. 40 Nam te sciente faciam, quicquid egero Hea. iv, 8. 33 Quicquid ego hujus feci, tibi prospexi et stultitiæ tuæ Hea. v, 2. 8 Quicquid possem, mallem auferre potius in præsentia Ad. ii, 2. 14 Mirum, ni illoc homine quoquo pacto opus est Eu. v, 9. 53

Quivis. Ut quivis facile posset credere He. i, 1. 4 Cuivis facile est noscere Ad. v, 4. 8 Per alium quemvis ut det Hea. iii, 1. 61 Cedo quemvis arbitrum Ad. i, 2. 43 Virum in quovis loco paratum A. iv, 3. 3 Quam ego scio esse honore quovis dignam Hea. iv, 3. 9 Abs quivis homine, cum est opus, beneficium accipere gaudeas Ad. ii, 3. 1 Quovis illos tu die reducas Ad. v, 3. 43 Mitte orare: una harum quævis causa me, ut faciam, monet A. v, 4. 1 Quamvis causam hunc suspicari, quam ipsam veram, mavolo He. iv, 1. 25 Quidvis satis est, dum vivat modo Hea. iv, 1. 28 In me

quidvis harum rerum convenit, quæ sunt dicta in stultum Hea. v, 1. 3 Quidvis oneris impone, impera. Quidvis cupio, dum ne ab hoc me falli comperiar, Chremes A. v, 3. 26. 31 Si istuc crederem sincere dici, quidvis possem perpeti Eu. i, 2. 97 Nunc cum sine magno intertrimento non potest haberi, quidvis dare cupis. Quid faciam? Ch. Quidvis potius, quam quod cogitas Hea. iii, 1. 40. 60 Quidvis tamen jam malo, quam hunc amittere Hea. iv, 8. 18 Audacissime oneris quidvis impone, et feret Ph. iii, 3. 29 Malo quidem me dignum quovis deputem, si id faciam Hea. i, 1. 83

Quo. (Adverb.) Ubi quæram? aut quo nunc primum intendam? A. ii, 2. 6 Vide, quo me inducas A. ii, 3. 25 Utinam mihi esset aliquid hic, quo nunc me præcipitem darem! A. iii, 4. 27 Quid tu? quo hinc te agis? A. iv, 2. 25 Quo portas puerum? A. iv, 3. 7 Sine me pervenire, quo volo Eu. i, 2. 44 Hem, quo redactus sum! Eu. ii, 2. 7 Scio, quo abducta sit. Quo nunc is? Quo trudis? Eu. ii, 3. 58. 71. 87 Hodie itura. Pa. Quo? Eu. iii, 2. 10 Abi hinc, quo dignus, cum donis tuis. Nequeo mirari satis, quo ille abire ignavus possit longius Eu. iv, 3. 9. 20 Vide sis, ne quo hinc abeas longius Hea. i, 2. 38 Eho scelestе, quo illam ducis? Sy. Quo illam ego? ad nos scilicet Hea. ii, 3. 71 Quo hinc abeam ego? Sy. Quo? quo lubet: da illis locum: abi deambulatum. Cl. Deambulatum! quo? Sy. Abi sane istac, istorsum, quo vis Hea. iii, 3. 25. 26. 27 Quo mittis istanc? Hea. iv, 4. 14 Redigam, ut, quo se vortat, nesciat Hea. v, 1. 73 Victus, vestitus, quo in tectum te receptes Hea. v, 2. 15 Quam rem? quo redeam? Illuc, quæso, redi, quo cœpisti Ad. ii, 1. 32. 36 Ad portam, ad lacum, quo non? Ad. iv, 6. 4 Pergam, quo cœpi, hoc iter He. i, 2. 119 Quo abis? mane; mane, inquam: quo abis? He. iii, 5. 45. 46 Quo me vortam? He. iv, 1. 1 Quo evadat, vide Ph. i, 2. 61 Quam timeo, adventus hujus quo impellat patrem. Quo evadet hodie? Non potuit melius pervenirier eo, quo nos volumus Ph. iv, 3. 3. 21. 36

Quo (Conjunct. ut). Si sensero hodie quicquam in his te nuptiis fallaciæ conari, quo fiant minus A. i, 2. 26 Hanc simulant parere, quo Chremetem absterreant A. iii, 1. 14 Adjuta me, quo id fiat facilius Eu. i, 2. 70 Pro se quisque sedulo faciebat, quo illam mihi lenirent miseriam Hea. i, 1. 75 Quidni? quo verba facilius dentur mihi Hea. v, 1. 41 Virgo pulchra! et, quo magis diceres, nihil aderat adjumenti ad pulchritudinem Ph. i, 2. 54 Immo etiam dabo, quo magis credas Ph. v, 6. 38

Quo (Quod). Non pol, quo quemquam plus amem, aut plus diligam, eo feci Eu. i, 2. 16 Neque eo nunc dico, quo quicquam illum senserim Hea. iii, 2. 43

Quo (Quare). Quo æquior sum Pamphilo, si A. ii, 5. 18 Si poterit fieri, ut ne pater per me stetisse credat, quo minus hæ fierent nuptiæ, volo A. iv, 2. 17 Ne revereatur, minus jam quo redeat domum He. iv, 4. 8

Quo (Quanto). Immo etiam, quo tu minus scis ærumnas meas A. iv, 1. 31 Nam te amo: quo magis, quæ agis, curæ sunt mihi. Quo vir melior multo es, quam ego Ad. iv, 5. 46. 71 Quo magis omnes res cautius, ne temere faciam, accuro He. v, 1. 11 Quo magis novi, tanto sæpius Ph. ii, 2. 14

Quoad. Quid? senem quoad expectatis vostrum? Ph. i, 2. 98 Percontatum ibo ad portum, quoad se recipiat Ph. ii, 4. 22

Quocumque. Ut voluptati obitus, sermo, adventus tuus, quocumque adveneris, semper siet He. v, 4. 19

Quod (Conjunct. Quia). Propterea quod serviebas liberaliter A. i, 1. 11 Dolis ut me deluderes, propterea quod amat filius A. iii, 4. 5 Nam idcirco arcessor, nuptias quod mihi apparari sensit A. iv, 2. 7 Vel tu, vel quod verum est, vel quod ipsi cupio Glycerio A. v, 4. 2 Ego Deorum vitam propterea sempiternam esse arbitror, quod voluptates eorum propriæ sunt A. v, 5. 4 Multæ sunt causæ, quamobrem cupiam abducere: primum quod soror est dicta: præterea ut Eu. i, 2. 66 Sed heus tu, purgon' ego me de istac Thaidi, quod eam me amare suspicata est? Eu. iii, 1. 45 Sane, quod tibi nunc vir videatur esse hic, nebulo magnus est Eu. iv, 7. 15 Nam quod rumores distulerunt malevoli Hea. Prol. 16 Inde adeo, quod agrum in proximo hic mercatus es. Quod mihi videre præter ætatem tuam facere Hea. i, 1. 2. 7 Quod illa ætas magis ad hæc utenda idonea est Hea. i, 1. 81 Omnes mihi labores fuere, quos cepi, leves; præterquam, tui carendum quod erat Hea. ii, 4. 20 Quod filia est inventa? Ch. Non: sed, quod magis credendum siet,

id quod est consimilis moribus Hea. v, 3. 16. 17 Tu quod te posterius purges Ad. ii, 1. 8 Tu illos duos olim pro re tollebas tua, quod satis putabas tua bona ambobus fore Ad. v, 3. 24 Sin autem est ob eam rem iratus gnatus, quod peperit uxor clam He. v, 2. 15

Quodni, Quod si. Quodni fuissem incogitans Ph. i, 3. 3 Quod si ego rescissem id prius A. i, 5. 23 Quod si personis iisdem uti aliis non licet Eu. Prol. 35 Quod si astu rem tractavit Eu. v, 4. 2 Ei unam cœnam, atque ejus comitibus dedi: quod si iterum mihi sit danda, actum siet Hea. iii, 1. 47 Quod si is nunc me deceperit Hea. iv, 4. 2 Quod si omnes omnia sua consilia conferant Ad. iii, 2. 1 Quod si abesset longius Ad. iv, 1. 8 Quod si scripturam sprevissem in præsentia He. Alt. Prol. 16 Quod si rescierit peperisse eam He. iv, 1. 4 Quod si intelligeret Ph. Prol. 9 Quod si eo meæ fortunæ redeunt, ut Ph. i, 4. 24 Quod si hic potuisset nunc exorarier triduum hoc Ph. iii, 3. 2 Quod si eum nunc reperire possim Ph. v, 1. 11

Quod (Quantum). Munus nostrum ornato verbis, quod poteris: et istum æmulum, quod poteris, ab ea pellito Eu. ii, 1. 8. 9 Quod potero, adjutabo senem Hea. iii, 1. 7 Serva, quod in te est, et filiam, et me, et familiam Hea. iv, 3. 4 Ego quod potero, enitar sedulo Hea. v, 4. 15 Quod queo, conservis ad eumdem istuc præcipio modum Ad. iii, 3. 69 Istam, quod potes, fac consolere Ad. iii, 5. 1 Prodidisti et te, et gnatum, quod quidem in te fuit Ad. iv, 5. 58 Meritus est de me, quod queam, illi ut commodem He. v, 1. 38 Ego quod potui, porro (feci) Ph. iii, 1. 14

Quomodo. Non nunc de pecunia agitur: sed illud, quomodo minimo periclo id demus adolescentulo Hea. iii, 1. 67 Vellem hercle factum: ita meritus. Sy. Meritus! quomodo? Hea. iv, 6. 11 Idque adeo miror, quomodo Hea. v, 3. 2 Quod abest, non quæris, patri quomodo obsequare Hea. v, 4. 17 Omnes, quibus res sunt minus secundæ, magis sunt, nescio quomodo, suspiciosi Ad. iv, 3. 14 Vah! quomodo me ex hac expediam turba? Ad. iv, 4. 4 Ego Æschinum conveniam; ut, quomodo acta hæc sint, sciat Ad. iv, 5. 2 Neque quomodo a me amittam, invenio Ph. iii, 2. 22 Composito factum est, quomodo hanc amans habere posset sine dote Ph. v, 1. 29

Quonam. Quonam? Ad. iv, 2. 38

Quondam. Olim isti fuit generi quondam quæstus apud seclum prius Eu. ii, 2. 15 Jovem quo pacto Danaæ misisse aiunt quondam in gremium imbrem aureum Eu. iii, 5. 37

Quoniam. Ea quoniam nemini obtrudi potest, itur ad me A. i, 5. 15 Quæso, ædepol, Charine; quoniam non potest id fieri, quod vis, id velis, quod possit A. ii, 1. 5 Nunc te oro, Dave, quoniam solus mihi effecisti has nuptias A. iii, 4. 16 Quoniam miser quod habui, perdidi Eu. ii, 2. 6

Quopiam. Ituran', Thais, quopiam es? Eu. iii, 2. 9

Quoquam. Mane; cave quoquam ex istoc excessis loco A. iv, 4. 21 Cave nunc jam oculos a meis oculis quoquam demoveas tuos Ad. ii, 1. 16 Ibo intro; atque edicam servis, ne quoquam efferri sinant He. iv, 1. 50

Quoque. Egomet quoque ejus causâ in funus prodeo A. i, 1. 88 Tu quoque perparce nimium A. ii, 6. 24 Ego quoque hinc ab dextera venire me assimulabo A. iv, 3. 19 Ego me amare hanc, fateor: si id peccare est, fateor id quoque A. v, 3. 25 Hic quoque bonam magnamque partem ad te attulit. Postquam sensit me tecum quoque rem habere, fingit causas Eu. i, 2. 43. 57 Ego quoque una pereo, quod mihi est carius Eu. ii, 1. 5 Id rursum si negant, laudo id quoque Eu. ii, 2. 20 Egomet quoque id spectare cœpi Eu. iii, 5. 38 Te quoque jam, Thais, ita me Di bene ament, amo Eu. v, 2. 48 Etsi is quoque suarum rerum satagit Hea. ii, 1. 13 Magnum hoc quoque signum est. An ea quoque dicetur hujus, si? Jam hoc quoque negabis tibi placere? Hea. ii, 3. 57. 93. 109 Nos quoque senes est æquum senibus obsequi. Etsi subsensi id quoque Hea. iii, 1. 10. 62 Spero hercle ego quoque Hea. iii, 2. 42 Amici quoque res est videnda, in tuto ut collocetur Hea. iv, 3. 11. 17 Postremo etiam, si voles, desponsam quoque esse dicito Hea. iv, 8. 26 Voltus quoque hominum fingit scelus. Sed ille tuus quoque Syrus idem mire finxit filium Hea. v, 1. 14. 25 Id quoque possum ferre, si modo reddat Ad. ii, 1. 51 Ego quoque a meis me amari, et magni pendi postulo Ad. v, 4. 26 At pol jam aderit, se quoque etiam cum oderit He. iv, 1. 28 Tibi quoque ædepol iratus sum, Philumena He. iv,

4. 1 Ego, pol, quoque etiam timida sum. Ego quoque etiam credidi He. v, 1. 7. 26 Volo ipsius quoque voluntate hoc fieri Ph. iv, 5. 18 Tu quoque hic aderas, Phormio? Atque hercle ego quoque illam inaudivi fabulam Ph. v, 6. 18. 37

Quoquo. Quoquo eam, rogitando obtundat, enecet Eu. iii, 5. 6 Quoquo hinc asportabitur terrarum, certum est persequi, aut perire Ph. iii, 3. 18

Quorsum. Quam timeo, quorsum evadas! A. i, 1. 100 Heri semper lenitas verebar quorsum evaderet A. i, 2. 5 Misera timeo, incertum hoc quorsum accidat. A. i, 5. 29 Quorsum nam istuc? A. ii, 2. 24 At ego nesciebam, quorsum tu ires Eu. i, 2. 75 Nescio hercule, neque unde eam, neque quorsum eam Eu. ii, 3. 13 Quorsum istuc? Mi. Quia tu, Demea, hæc male judicas Ad. i, 2. 20 Nisi sane curæ est, quorsum eventurum hoc siet He. i, 2. 118

Quot. Quot modis contemtus, spretus? A. i, 5. 13 At si corrigitur, quot commoditates, vide A. iii, 3. 37 Quot res dedere, ubi possem persentiscere, nisi essem lapis? Quot incommoditates in hac re accipies, nisi caves? Hea. v, 1. 43. 59 Hoc advenienti quot mihi, Micio, dixere! Ad. i, 2. 12 Scire equidem volo, quot mihi sint domini Ad. iv, 2. 16 Quot commodas res attuli! quot autem ademi curas! He. v, 3. 19 Quot me censes homines jam deverberasse usque ad necem? Ph. ii, 2. 13 Quot homines, tot sententiæ Ph. ii, 4. 14 Quot res? postilla; monstra evenerunt mihi! Ph. iv, 4. 25

Quotidianus. Verum ubi videbit tantos sibi sumtus domi quotidianos fieri Hea. iv, 5. 7 Quid morbi est? Pa. Febris. So. Quotidiana? Pa. Ita aiunt He. iii, 2. 22 At non quotidiana cura hæc angeret animum Ph. i, 3. 8 Quotidianæ vitæ consuetudinem Hea. ii, 3. 42 Tædet quotidianarum harum formarum Eu. ii, 3. 6

Quotidie. Quotidie accusabam Hea. i, 1. 50 Mihi quidem quotidie augescit magis de filio ægritudo Hea. iii, 1. 14 Quid interea? ibatne ad Bacchidem. Pa. Quotidie He. i, 2. 82

Quoties. Vel hic Pamphilus, jurabat quoties Bacchidi! quam sancte! He. i, 1. 3

Quovis. Immo abeat multo malo, quovis gentium Hea. v, 1. 55.

R.

Rabies. Ludum jocumque dices fuisse illum alterum, præut hujus rabies quæ dabit Eu. ii, 3. 9

Rapio. Egomet rapui Ad. iv, 4. 18 Sublimem hunc intro rape, quantum potes. Rape, inquam. Da. Quid feci? Si. Rape A. v, 2. 20. 21 Quin ergo rape me: quid cessas? Ph. v, 6. 42 Rape hunc Ph. v, 7. 92 Ceteros ruerem, agerem, raperem, tunderem, et prosternerem Ad. iii, 2. 21 Postquam Poëta sensit, adversarios rapere in pejorem partem, quam (Comœdiam) acturi sumus Ad. Prol. 3

Raptio. Audivi filium una affuisse in raptione cum Æschino Ad. iii, 3. 2

Raro. Huc raro in urbem commeat He. i, 2. 100 Si modeste ac raro hoc fecit? He. iv, 1. 37

Rastrum. At istos rastros interea tamen appone Hea. i, 1. 36 Mihi illæc vere ad rastros res redit Hea. v, 1. 58

Ratio. Num parva causa, aut parva ratio est? Eu. iii, 5. 27 Ratio de integro ineunda est mihi Hea. iv, 2. 7 Mea sic est ratio, et sic animum induco meum Ad. i, 1. 43 Non ratio, verum argentum deerat Ph. ii, 1. 69 Nescio; nec rationem capio, nisi quod tibi bene ex animo volo. Ubi te vidi esse animo omisso, cepi rationem, ut Hea. v, 2. 6. 11 Vostram nequeo mirari satis rationem Ad. iii, 3. 21 Eamdem illam rationem antiquam obtine Ad. v, 3. 26 Haud quidem hercle parvom, si vis vero veram rationem exequi He. iii, 1. 26 Hæc, cum rationem ineas, quam sint suavia, et quam cara sint Ph. ii, 2. 30 Incerta hæc si tu postules ratione certa facere, nihilo plus agas, quam si des operam, ut cum ratione insanias Eu. i, 1. 17. 18 Qua ratione amisisti? Eu. ii, 3. 30 Qua ratione istuc? quis despondit? quis dedit! Ad. iv, 5. 36 Nunquam ita quisquam bene subducta ratione ad vitam fuit, quin Ad. v, 4. 1 Qua ratione inopem potius ducebat domum! Ph. ii, 1. 68 Ne nimium modo bonæ tuæ istæ nos rationes, Micio, subvortant Ad. v, 3. 50 Ita conturbasti mihi rationes omnes, ut Eu. v, 2. 30 Frustra egomet mecum has rationes puto Ad. ii, 1. 54

Ratiuncula. Erat ei de ratiuncula jam pridem apud me reliquom pauxillulum nummorum Ph. i, 1. 2

Recens. Ut ego iram hanc in eos evomam omnem; dum ægritudo hæc est re-

cens Ad. iii, 2. 14

Recepto. Meum receptas filium ad te Pamphilum He. v, 1. 16 Victus, vestitus, quo in tectum te receptes Hea. v, 2. 15

Recido. Nolite sinere per vos artem musicam recidere ad paucos He. Alt. Prol. 39

Recipio. Ad me recipio: faciet Hea. v, 5. 12 Cur nunc apud te potat? cur recipis meum? Ad. v, 3. 13 Cum patre idem recipit se intro denuo Ph. v, 6. 39 Recipimus. Ch. Ac libenter Eu. v, 9. 55 Tum ille egens, forte applicat primum ad Chrysidis patrem se: tum is mihi cognatus fuit, qui eum recepit A. v, 4. 24 Quid festinas, mi Geta? animam recipe Ad. iii, 2. 26 Percontatum ibo ad portum, quoad se recipiat Ph. ii, 4. 22 Expecto, quam mox recipiat huc sese Geta Ph. iv, 3. 1 Oro, ut me in vestrum gregem recipiatis Eu. v, 9. 55 Neque me domum nunc reciperem Ph. v, 4. 7 Verebamini, ne non id facerem, quod recepissem semel? Ph. v, 7. 9 Hunc tu in ædeis cogitas recipere posthac? Eu. v, 2. 59 Hominem amicum recipere ad te Hea. iii, 3. 6 Sed eccum ipsum video in tempore huc se recipere Ph. ii, 4. 24 Ibi tum hanc ejectam Chrysidis patrem recepisse, orbam, parvam: fabulæ! A. i, 3. 19 Ego excludor: ille recipitur Eu. i, 2. 79 Ubi tempus tibi erit, sat habet, si tum recipitur Eu. iii, 2. 32 Militem ego rivalem recipiendum censeo. Ph. Hem! recipiendum! Eu. v, 9. 42. 43

Recta. Quid hic stabas? cur non recta introibas? Eu. i, 2. 7 Tu rus hinc abis? De. Recta Ad. iii, 3. 79 Ego ejus videndi cupidus, recta consequor He. iii, 3. 12 Postridie ad anum recta pergit Ph. i, 2. 62 Recta domum sumus profecti Ph. v, 6. 19

Recte. Qui utramvis recte norit, ambas noverit A. Prol. 10 Nempe ut curentur recte hæc. Honesta oratio est. So. Recte putas A. i, 1. 3. 114 Recte dicis A. ii, 2. 26. Eu. iii, 5. 64 Non recte accipis A. ii, 2. 30 Ego istæc, recte ut fiant, videro A. ii, 6. 25 Recte ego semper fugi has nuptias A. iv, 4. 27 Quid vos? quo pacto hic? satin' recte? (valetis) A. iv, 5. 9 Recte admones. Pater, non recte vinctus est A. v, 4. 50. 52 Neque, præterquam quas ipse amor molestias habet, addas: et illas, quas habet, recte feras Eu. i, 1. 33 Rogo num quid velit? recte; inquit: abeo Eu. ii, 3. 50 Primum ædes expugnabo. Gn. Recte. Thr. Virginem eripiam.. Gn. Probe. Thr. Male mulcabo ipsam. Gn. Pulchre Eu. iv, 7. 3 Recte sane interrogasti Eu. v, 6. 11 Recte facitis Eu. v, 9. 54 Et illum obsequentem, si quis recte aut commode tractaret. At porro recte spero Hea. i, 1. 100. 107 Qui uti scit, ei bona: illi, qui non utitur recte, mala Hea. i, 2. 22 Tum, quod dem ei, recte est Hea. ii, 1. 16 Quid tu istic? Sy. Recte equidem. In loco ego vero laudo. Sy. Recte sane Hea. iii, 2. 7. 27 Tace sodes. Sy. Recte sane. Recte dicit: censeo Hea. iii, 3. 20. 27 Istuc recte: conservasti te, atque illam Hea. iv, 1. 40 Recte suades; faciam. Sy. Sat recte hoc mihi in mentem venit Hea. v, 2. 43 Hoc patrium est, potius consuefacere filium, sua sponte recte facere, quam alieno metu Ad. i, 1. 50 Quid fiet, rogas? recte, ædepol, spero Ad. iii, 1. 2 Huic mandes, si quid recte curatum velis Ad. iii, 3. 18. Ph. iv, 4. 8 Hoc facito. Sy. Recte sane. De. Hoc fugito. Sy. Callide. De. Hoc laudi est. Sy. Istæc res est. De. Hoc vitio datur. Sy. Probissime. Illud recte: iterum sic memento Ad. iii, 3. 63. 72 Et recte, et verum dicis Ad. iv, 3. 18 Quid est? Æs. Nihil: recte: perge Ad. iv, 5. 19 Quid fit? quid agitur? Sy. Recte. De. Optime est Ad. v, 5. 3 Bonus est: noster est: recte datur Ad. v, 8. 28 Istuc recte Ad. v, 9. 40 Quid es tam tristis? Pa. Recte, mater He. iii, 2. 20 Ex te recte eum natum putent He. iii, 3. 39 Præsertim cum et recte, et tempore suo pepererit. Recte ego consului meæ (filiæ) He. iv, 1. 16. 44 Recte amasti, Pamphile, uxorem tuam He. v, 4. 22 Absque eo esset, recte ego mihi vidissem Ph. i, 4. 12 Eu, noster! recte: heus tu! cave Ph. ii, 3. 51 Jam recte. Quid futurum est? Ch. Recte Ph. v, 3. 15. 29 Ego timeo? Ph. Recte sane Ph. v, 8. 10 Ita fiat, et istoc, si quid potis est, rectius Ad. iv, 1. 5 Ad omnia alia ætate sapimus rectius Ad. v, 3. 46 Multo rectius est, quam illam puerperam nunc duci huc per viam ægrotam Ad. v, 7. 22

Rectus, a, um. Etenim ipsus secum eam rem recta reputavit via A. ii, 6. 11 Quid causæ est, quin hinc in pistrinum recta proficiscar via? A. iii, 4. 21 Immo, ut recta via rem narret ordine omnem Hea. iv, 3. 28 Præterito hac recta platea sursum.. Ubi eas præterieris, ad sinistram hac recta platea Ad. iv, 2. 35. 43 Eo recta via equidem illuc Ph. ii, 1

30 Nimirum consilium illud rectum est de occludendis ædibus Eu. iv, 7. 14 Rectum est? ego ut faciam: non est? te ut deterream Hea. i, 1. 27 Neque id putabit, pravum an rectum siet, quod petet Hea. iii, 1. 76 Etsi consilium, quod cepi, rectum esse et tutum scio Hea. ii, 3. 86 Qui, nisi quod ipse fecit, nihil rectum putat Ad. i, 2. 19 Facile omnes, cum valemus, recta consilia ægrotis damus A. ii, 1. 9 His nunc præmium est, qui recta prava faciunt Ph. v, 2. 6

Recurro. Nunc ubi me illic non videbit, jam huc recurret, sat scio Ad. iv, 1. 10

Recuso. Tamen nunquam ausus sum recusare eam (uxorem), quam mihi obtrudit pater He. iii, 1. 16

Reddo. Tuum tibi reddo Hea. iv, 4. 20 Tam placidum, quam ovem reddo Ad. iv, 1. 18 Uxorem, quam nunquam est ratus posthac se habiturum, reddo He. v, 3. 21 Satin' est, si te delibutum gaudio reddo? Ph. v, 6. 16 Adeo res redit: si quis quid reddit, magna habenda est gratia Ph. i, 2. 6 Tametsi bona est natura, reddunt curatura junceas Eu. ii, 3. 24 Fructum, quem Lemni uxoris reddunt prædia Ph. iv, 3. 75 Dictum ac factum reddidi Hea. iv, 5. 12 Reddidisti animum A. ii, 1. 33 Prior amor me ad hanc rem exercitatum reddidit He. iii, 3. 47 Facilem benevolumque lingua tua jam tibi me reddidit He. v, 1. 34 Quod ut efficerem, orando surdas jam aures reddideras mihi Hea. ii, 3. 89 Hoc ego tibi profecto effectum reddam A. iv, 2. 20 Ego jam te commotum reddam A. v, 2. 23 Sex ego te totos, Parmeno, hos menses quietum reddam Eu. ii, 2. 46 Si quidem istuc impune habueris. Py. Verum? Pa. Reddam hercle Eu. v, 7. 18 Tam excoctam reddam, atque atram, quam carbo est Ad. v, 3. 63 Reddam hercle, da modo Ad. v, 9. 25 Age, age, inventas reddam Ph. iii, 3. 26 Hic reddes omnia, quæ nunc sunt certa ei consilia, incerta ut sient A. ii, 3. 15 At ut omne reddat. Sy. Omne reddet: tace modo, ac sequere hac Ad. ii, 4. 16 Reddet tibi cito Ad. v, 9. 24 Quid si reddet? Ph. ii, 2. 6 Id ille istis reddet Ph. iv, 4. 24 Pamphilam ergo huc redde, nisi vi mavis eripi Eu. iv, 7. 26 Si est, ut dicat velle se (uxorem), redde He. iv, 1. 44 Præterea ut suis restituam ac reddam. Cupio abducere, ut reddam suis Eu. i, 2. 67. 77 Quia integram (virginem) reddam, ut accepi ab suis He. i, 2. 75 Quicquid futurum est, huic suum reddas scilicet He. iv, 4. 47 Tibi illam (Pamphilam) reddat? aut tu illam tangas? omnium Eu. iv, 7. 27 Age, jam cupio; si modo argentum reddat. Id quoque possum ferre, si modo reddat Ad. ii, 1. 48. 51 At ut omne reddat Ad. ii, 4. 16 Magistratus adi, judicium de eadem causa iterum ut reddant tibi Ph. ii, 3. 57 Quos mihi ludos redderet? A. iii, 1. 21 Dum tibi sororem studeo reddere et restituere Eu. iv, 6. 8 Pro maleficio si beneficium summum nolunt reddere Ph. ii, 2. 22 Beneficium rursum ei experimur reddere Ph. iii, 3. 5 Reddetur: ne time Ad. ii, 4. 15 Meum mihi reddatur: saltem quanti emta est, Syre Ad. ii, 2. 41 Reddi patri autem, cui tu nihil dicas vitii, superbum est He. i, 2. 79 Id nunc (argentum) reddendum est illi Hea. iv, 5. 44

Redeo. Redeo inde iratus, atque ægre ferens A. i, 1. 110 Redeo rursum, male vero me habens Eu. iv, 2. 6 Quid si redeo ad illos, qui aiunt: quid si nunc cœlum ruat? Hea. iv, 3. 41 Delibera hoc, dum ego redeo, leno Ad. ii, 1. 42 Nunc redeo: si forte frater redierit, viso Ad. iv, 2. 10 Ego hos conveniam: posthac redeo Ad. iv, 7. 39 Ad ingenium redis He. i, 2. 38 Nempe incommoditas denique huc omnis redit A. iii, 3. 35 It, lavit, redit Eu. iii, 5. 45 Anus foribus obdit pessulum: ad lanam redit Hea. ii, 3. 37 Mihi illæc vere ad rastros res redit Hea. v, 1. 58 Si sperat fore clam, rursum ad ingenium redit Ad. i, 1. 46 Adeo res redit Ph. i, 2. 5 Ad te summa solum, Phormio, rerum redit Ph. ii, 2. 3 Nempe omnia hæc nunc verba huc redeunt denique Eu. i, 2. 78 Quod si eo meæ fortunæ redeunt, Phanium, abs te ut distrahar Ph. i, 4. 24 Ea ad hos redibat lege hæreditas He. i, 2. 97 Tandem reprime iracundiam, atque ad te redi. De. Repressi, redii: mitto maledicta omnia Ad. v, 3. 9 Percontumax redisti huc nobis, Pamphile He. iii, 5. 54 Nisi si domum forte ad nos rediit. Py. Vise amabo, num sit Eu. iv, 3. 21 Postremo adeo res rediit Hea. i, 1. 61 In eum jam res rediit locum, ut sit necesse Hea. ii, 3. 118 Non rediit hac nocte a cœna Æschinus? Ego, quia non rediit filius, quæ cogito! Ad. i, 1. 1. 10 Istoc verbo animus mihi rediit, et cura ex corde excessit He. iii, 2. 12 Pater ejus rediit, an non? Ph. i, 2. 97 Opera tua ad, restim mihi quidem res

rediit planissume Ph. iv, 4. 5 Ejus morte ea ad me lege redierunt bona A. iv, 5. 4 Quo redibo ore ad eam, quam contempserim? Ph. v, 7. 24 Ad rem redi. Concaluit. quid vis? Clit. Redi, redi. Sy. Adsum, dic quid est? Hea. ii, 3. 76. 106 Mitte ista, atque ad rem redi. Illuc, quæso, redi, quo cœpisti, Æschine. De argento, somnium: mox; cras redi Ad. ii, 1. 31. 36. 50 In porticum rursum redi Ad. iv, 2. 40 Tandem reprime iracundiam, atque ad te redi Ad. v, 3. 8 Redi mecum in memoriam Ph. v, 3. 19 Redito: fient, quæ fieri æquum est Ad. iii, 4. 60 Sed sine paululum ad me redeam A. iii, 5. 16 Exclusit: revocat. redeam? non, si me obsecret Eu. i, 1. 4 Censen' posse me obfirmare, et perpeti, ne redeam interea? Eu. ii, 1. 12 Ad rem redi. Sa. Quam rem? quo redeam? Ad. ii, 1. 32 Ut ad pauca redeam, uxorem deducit domum He. i, 2. 60 Denique hercle aufugerim potius, quam redeam He. iii, 4. 11 Ad pauca ut redeam, ac mittam illius ineptias Ph. iv, 3. 42 Heus! Syre; rogat te Ctesipho, ut redeas Ad. v, 2. 1 Dehinc postulo, sive æquum est, te oro, Dave, ut redeat jam in viam A. i, 2. 19 Ut ores, primum ut maneat: si id non commodum est, ut redeat Eu. iii, 2. 50 At tu apud nos hic mane, dum redeat ipsa Eu. iii, 3. 20 Immo scis, potius quam quidem redeat ad integrum hæc eadem oratio Hea. v, 3. 8 Eo domum, studeo hæc, prius quam ille, ut redeat He. ii, 2. 20 Filium jam expecto, ut redeat domum He. ii, 3. 7 Venisse aiunt: redeat He. iii, 5. 2 Neu causa ulla restet reliqua, quin tua Philumena ad te redeat He. iv, 2. 12 Ne revereatur, minus jam quo redeat domum He. iv, 4. 8 Pamphilo, me facere ut redeat uxor, oportet He. v, 2. 8 Redeat sane in gratiam Ph. v, 8. 40 Quid nunc agimus? Gn. Quin redeamus Eu. iv, 7. 41 Non sciunt ipsi viam, domum qua redeant? He. iii, 2. 25 Thais maximo te orabat opere, ut cras redires Eu. iii, 3. 27 Vi cœpi agere, ut rediret He. ii, 2. 26 Si non redisses, hæ iræ factæ essent multo ampliores He. iii, 1. 9 Si salvos domum redisset unquam He. iii, 4. 21 Non, si redisset, ei pater veniam daret? Ph. i, 2. 69 Ubi illinc rediero, nihil est: refrixerit res Ad. ii, 2. 24 Ubi illinc, spero, redieris, tamen hoc ages Ad. ii, 2. 18 Metuo, pater ne rure redierit jam Eu. iii, 5. 63 Nisi ubi ille huc salvos redierit meus particeps Hea. i, 1. 96 Nunc redeo: si forte frater redierit, viso Ad. iv, 2. 10 Nunc vero domi certum obsidere est usque, donec redierit Ad. iv, 6. 6 Herus si redierit, molendum usque in pistrino Ph. ii, 1. 18 Abi tu; vise, redieritne jam, an nondum, domum Ph. ii, 4. 5 Illam ad vos redire studeo, si He. ii, 2. 23 Cui quanto fuerat præstabilius, ubivis gentium agere ætatem, quam huc redire? He. iii, 1. 5 Si sanus sies, jube illam redire He. iii, 5. 44 Ubi dicimus, redisse te Hea. ii, 3. 63 Ex me ut sciat sibi filium redisse. Non vult te scire se redisse etiam Hea. iii, 1. 3. 24 Adeon' rem rediisse, ut periculum etiam famæ mihi sit, Syre? Hea. v, 2. 27 Hoc mihi dolet, pæne in eum locum redisse, ut Ad. ii, 4. 9 Adeon' rem redisse, ut qui mihi consultum optume velit esse Ph. i, 3. 1 Negant redisse Ph. ii, 4. 20 Non dici potest, quam cupida eram huc redeundi, abeundi a milite He. i, 2. 16 Haeccine causa ego eram tantopere cupidus redeundi domum? He. iii, 1. 2 Denique hercle aufugerim potius, quam redeam, si eo mihi redeundum siet He. iii, 4. 11 Peregre rediens semper cogitet, aut filii peccatum, aut uxoris mortem, aut morbum filiæ Ph. ii, 1. 13 Redeunti interea ex ipsa re mihi incidit suspicio A. ii, 2. 22 Ecce autem video rure redeuntem senem Eu. v, 5. 25 Jamne enumerasti id, quod ad te rediturum putes? Ad. ii, 2. 28

Redigo. Eo redigis me, ut quid egerim, egomet nesciam Eu. iv, 4. 28 Ego redigam vos in gratiam Ph. v, 7. 73 Ego me nego: tu, qui ais, redige in memoriam Ph. ii, 3. 26 Egone? ut ejus animum, qui nunc luxuria et lascivia diffluit, retundam: et redigam, ut, quo se vortat, nesciat Hea. v, 1. 72 Quam hic per flagitium ad inopiam redigat patrem Hea. v, 1. 56 Hem, quo redactus sum! Eu. ii, 2. 7 In id redactus sum loci, ut quid agam cum illo, nesciam prorsum Ph. v, 7. 86

Redimo. Quid agas? nisi ut te redimas captum quam queas minimo Eu. i, 1. 29 Si redimat, magnum inesse in ea lucrum Hea. iii, 3. 48

Reditio. Quid huc reditio est? quid vestis mutatio? Eu. iv, 4. 4

Reduco. Jamdudum res reduxit me ipsa in gratiam A. v, 4. 45 Reduce illam He. iv, 2. 29 Reduc uxorem, ac noli advorsari mihi. Reduc uxorem: aut, quamobrem non opus sit, cedo He. iv, 4. 22. 76 Quamobrem non reducam, nescio He. iii, 5. 3 Credo ea gratia

concordes magis, si non reducam, fore He. iv, 3. 11 Dum ne reducam, turbent porro, quam velint. Quamobrem reducam? He. iv, 4. 12. 38 Quovis illos tu die reducas Ad. v, 3. 44 Prius quam harum scelera, et lacrumæ confictæ dolis, reducant animum ægrotum ad misericordiam A. iii, 3. 27 Si est, ut velit reducere uxorem, licet He. iii, 5. 51 Quid vis facere, nisi reducere? He. iv, 3. 2 Restabat aliud nihil, nisi in ludum ducere, et reducere Ph. i, 2. 36 Vosmet videte jam, remissan' opus sit vobis, an reducta domum He. iv, 4. 43 De reducenda id facias, quod in rem sit tuam. De reducenda, id vero neutiquam honestum esse arbitror He. iii, 3. 31. 43

Redux. Ergo, mea Antiphila, tu nunc sola reducem me in patriam facis Hea. ii, 4. 18 Egon', qui ab Orco mortuum me reducem in lucem feceris! He. v, 4. 12

Refello. Tum, si id falsum fuerat, filius cur non refellit? Ph. ii, 3. 54 Cum tu horum nihil refelles, vincam scilicet Ph. i, 2. 82 Aut ea refellendo, aut purgando: vobis corrigemus He. ii, 2. 12

Referio. Quia miseram mulierem, et me servolum, qui referire non audebam, vicit Ad. iv, 2. 28

Refero. Hecyram ad vos refero. Refero denuo He. Alt. Prol. 21. 30 Nemo satis pro merito gratiam regi refert Ph. ii, 2. 24 Quo consilia hæc referam? Ph. v, 1. 1 Referetque gratiam ei He. v, 2. 32 Denique par pari referto; quod eam mordeat Eu. iii, 1. 55 An id flagitium est, si illis crucibus nunc referam gratiam? Eu. ii, 3. 92 Inveniam pol hodie, parem ubi referam gratiam Eu. iv, 4. 52 Quid venire in mentem nunc possit mihi, qui referam illi sacrilego gratiam? Eu. v, 3. 2 Studet par referre Ad. i, 1. 48 Noluit iterum referre He. Prol. 7 Nunc tibi me certum est contra gratiam referre He. iv, 2. 8 Et habetur, et refertur a me gratia Eu. iv, 6. 12 Non potest satis pro merito ab illo tibi referri gratia Ph. ii, 2. 23 Quod ab ipso allatum est, id sibi esse relatum putet Ph. Prol. 22

Refert. Fac tradas: mea nihil refert, dum potiar modo Eu. ii, 3. 26 Id mea minime refert Ad. v, 4. 27 Id tua refert nihil, utrum illæ fecerint He. iv, 3. 12 Tua quod nihil refert, percontari desinas He. v, 3. 12 Quid tua, malum! id refert? Ph. iv, 5. 11 Interminatus sum, ne faceres? num veritus? quid retulit? A. iii, 2. 16 Parvi retulit non suscepisse Ph. iv, 3. 41 Illud permagni referre arbitror, ut ne Hea. iii, 1. 58

Reflecto. Quem neque fides, neque jusjurandum, neque illum misericordia repressit, neque reflexit Ad. iii, 2. 9

Refrigesco. Ubi illinc rediero, nihil est; refrixerit res Ad. ii, 2. 25

Regina. Porro Eunuchum dixti velle te, quia solæ utuntur his reginæ Eu. i, 2. 88

Regio. Cur ergo in his ego te conspicor regionibus? Eu. v, 9. 32 Agrum in his regionibus meliorem, neque pretii majoris, nemo habet Hea. i, 1. 11

Regno. Quandoquidem solus regnas Ph. ii, 3. 58

Regnum. Regnumne, Æschine, hic tu possides? Ad. ii, 1. 21

Rego. Eam (rem) consilio regere non potes Eu. i, 1. 13

Rejicio. Rejecit se in eum, flens, quam familiariter A. i, 1. 109 Si altera illa magis instabit, forsitan nos rejiciat Ph. iv, 5. 5 Ille ad famem hunc ab studio studuit rejicere Ph. Prol. 19 Capillus passus, prolixus, circum caput rejectus negligenter Hea. ii, 3. 50

Relevo. Illi animum jam relevabis, quæ dolore ac miseria tabescit Ad. iv, 3. 11

Religio. Nova nunc religio in te istæc incessit, cedo? A. iv, 3. 15 Nam, nihil esse mihi, religio est dicere Hea. ii, 1. 16 Dignus es cum tua religione, odio A. v, 4. 38

Religiosus, a, um. Ut stultæ et misere omnes sumus religiosæ Hea. iv, 1. 37

Relino. Relevi dolia omnia, omnes serias Hea. iii, 1. 51

Relinquo. Si illum relinquo, ejus vitæ timeo: sin opitulor, hujus minas A. i, 3. 5 Nihil relinquo in ædibus, nec vas, nec vestimentum Hea. i, 1. 88 Si nunc a nobis abis, et Bacchidem hic relinquis, senex resciscet illico: si abduxeris, celabitur Hea. iv, 3. 16 Relinquit cum matre hic uxorem He. i, 2. 99 Sibi vero hanc laudem relinquunt: vixit, dum vixit, bene He. iii, 5. 11 Abeuntes ambo hic tum senes, me filiis relinquunt quasi magistrum Ph. i, 2. 22 Quam ego cum una ancillula hic reliqui Hea. ii, 3. 12 Reliquit me homo, atque abiit A. iv, 4. 5 Qui mihi reliquit hæc, quæ habeo, omnia Eu. i, 2. 40 Ea mortua est: reliquit filiam adolescentulam Hea. iii, 3. 41 Eum Plautus locum reliquit integrum: eum hic

locum sumsit sibi in Adelphos Ad. Prol. 10 Cedo, quid reliquit Phania, consobrinus noster? Quicquid est id, quod reliquit, profuit He. iii, 5. 8. 13 Se iri præpositum tibi apud me, ac non id metuat, ne, ubi acceperim, sese relinquam Eu. i, 2. 61 Denique animam relinquam potius, quam illas deseram Ad. iii, 4. 52 Fac quam plurimum illis relinquas Ad. v, 3. 28 At si talentum rem reliquisset decem Ph. ii, 3. 46 Meque in Asiam persequens proficiscitur: tum illam relinquere hic est veritus A. v, 4. 33 Quis igitur relictus est objurgandi locus? A. i, 1. 127 Eho! numnam hic relictus custos, ne? Eu. ii, 2. 55 Ea relicta huic arrhaboni est pro illo argento Hea. iii, 3. 42 Quia egens relicta est misera, ignoratur parens Ph. ii, 3. 10 Nihil est preci loci relictum A. iii, 4. 22 Illi nihil vitii est relictum, quin sit et idem tibi Hea. v, 3. 19 Verum interea dum sermones cædimus, illæ sunt relictæ Hea. ii, 3. 2 Ni instigemus etiam, ut nullus locus relinquatur preci? Ph. iii, 3. 14 Memini relinqui me Deo irato meo Ph. i, 2. 24 Phaniam relictam solam? Ph. ii, 2. 2 Non oportuit relictas (mulieres) Hea. ii, 3. 6 Herus me, relictis rebus, jussit Pamphilum hodie observare A. ii, 5. 1 Nonne ancillulam, relictis rebus omnibus, quæsivi? Eu. i, 2. 86 Mihi nunc, relictis rebus, inveniendus est aliquis Hea. iv, 7. 12

Reliquiæ. Quam gaudeo, ubi etiam hujus generis reliquias restare video! Ad. iii, 3. 90

Reliquus, a, um. Itan' parasti te, ut spes nulla reliqua in te siet tibi? Eu. ii, 2. 9 Neu causa ulla restet reliqua, quin He. iv, 2. 11 Illique exopto, ut reliquam vitam exigat cum eo viro, me qui sit fortunatior He. iii, 5. 40 Ut pernoscatis, et quid spei sit reliquum A. Prol. 25 Numquid est aliud mali damnive, quod non dixeris, reliquom? Eu. v, 6. 26 Primum indotata est: tum præterea, quæ secunda ei dos erat, periit: hoc reliquum est Ad. iii, 2. 48 Hoc mihi unum ex plurimis miseriis reliquum fuerat malum He. iv, 1. 55 Erat ei de ratiuncula jampridem apud me reliquom pauxillulum nummorum Ph. i, 1. 3 Quid reliqui est, quin habeat, quæ quidem in homine dicuntur bona? Hea. i, 2. 19

Remedium. Quippe quia magnarum sæpe id remedium ægritudinum est Hea. iii, 2. 28 Solus meorum miseriarum est remedium Ad. iii, 1. 7 Id ut me fiat, hunc res sola est remedio Eu. iii, 1. 49 Quod remedium nunc huic malo inveniam? A. iii, 1. 10 Quod ejus remedium inveniam iracundiæ? Quod ego huic nunc subito exitio remedium inveniam miser! Ph. i, 4. 8. 22 Inveni, opinor, remedium huic rei. De. Quid, Geta? quod remedium? Ph. iv, 3. 11. 12 Ego nullo possum remedio me evolvere ex his turbis Ph. v, 4. 5

Reminiscor. Cum orata ejus reminiscor, nequeo, quin lacrumem miser He. iii, 3. 25

Remitto. Denique nullum remittis tempus Hea. i, 1. 18 Iterum jubet: nemo remisit He. i, 2. 112 Sed eam jam remittet He. iii, 5. 17 Si remittent quidpiam Philumenæ dolores He. iii, 2. 14 Si cogites, remittas jam me onerare injuriis A. v, 1. 8 Quamobrem te orabam, filiam ut remitteres He. iii, 5. 48 Cum ego vostri honoris causa repudium alteræ remiserim Ph. v, 7. 36 Vosmet videte jam, remissan' opus sit vobis, an reducta domum He. iv, 4. 43

Remoror. Ut illum Di Deæque senium perdant, qui me hodie remoratus est Eu. ii, 3. 10 Ne quod vostrum remorer commodum A. iv, 3. 24

Removeo. Ita Poëtam restitui in locum, prope jam remotum injuria adversarium ab studio He. Alt. Prol. 14

Renumero. Sin alio est animo; renumeret dotem huc; eat! He. iii, 5. 52

Renuntio. Id ego jam nunc tibi renuntio, here, futurum, ut sis sciens A. iii, 2. 28 Atque huc renuntio A. iii, 4. 15 Quid renuntiavit olim? Hea. iv, 1. 48 Renuntiabo, ut pro hoc malo mihi det malum A. ii, 5. 20 Quid nunc renuntiem abs te responsum, Chreme? Hea. iv, 8. 19 Deliberet, renuntietque hodie mihi, velitne, an non He. iii, 5. 58 Jam accipiat: illis repudium renuntiet: hanc ducat Ph. iv, 3. 72 Cum is certo renuntiarit Hea. iv, 4. 5 Renuntiatum est A. iii, 2. 21 Quasi non tibi renuntiata sint hæc, sic fore A. iii, 2. 19

Reor. Teque ante quam me amare rebar, ei rei firmasti fidem He. iv, 2. 5 Uxorem, quam nunquam est ratus posthac se habiturum, reddo He. v, 3. 21 Neu, quod ego egissem, esset ratum He. iv, 1. 30 Quod dictum, indictum est: quod modo erat ratum, irritum est Ph. v, 7. 58

Repente. Tum quod malevolus vetus Poëta dictitat, repente ad studium hunc se applicasse musicum Hea. Prol. 23

Væ misero mihi! tot res repente circumvallant, unde Ad. iii, 2. 4 Quæ res tam repente mores mutavit tuos? Ad. v, 9. 27 An dolor repente invasit? He. iii, 2. 21 Id quod me repente aspexerant He. iii, 2. 8

Repentinus, a, um. Vix sum apud me, ita animus commotus est metu, spe, gaudio, mirando hoc tanto, tam repentino bono A. v, 4. 35

Reperio. Ego in hac re nihil reperio, quamobrem lauder tantopere, Hegio Ad. iv, 3. 1 Nullus es Geta, nisi jam aliquod tibi consilium celere reperis Ph. i, 4. 1 Porro Eunuchum dixti velle te, quia solæ utuntur his reginæ; reperi Eu. i, 2. 88 Ibi simul rem, et belli gloriam armis reperi Hea. i, 1. 60 Re ipsa reperi, facilitate nihil esse homini melius, neque clementia Ad. v, 4. 6 Atqui reperi jam: aliud cura Ph. ii, 1. 5 Reperi, qui det, neque lacrumet Ph. iii, 2. 37 Hoc qui cogam, re ipsa reperi Ph. v, 6. 49 Reperisti, tibi quod placeat? an nondum etiam? Hea. iii, 2. 35 Jam hic suos parentes reperit? A. iv, 5. 11 Mea Glycerium suos parentes reperit A. v, 6. 5 Ubi veni, causam, ut ibi manerem, reperit Eu. iii, 3. 6 Jam diu aliquam causam quærebat senex: nunc reperit Eu. v, 6. 31 Hic simul argentum repperit Ph. v, 4. 4 Sed ubi Antiphonem reperiam? Ph. i, 4. 15 Deus sum, si hoc ita est. Par. Verum reperies He. v, 4. 2 Quid mihi dicent? aut quam causam reperient? Ph. ii, 1. 4 Vel melius tute reperi: me missum face A. iv, 1. 57 Hujusmodi, obsecro, aliquid reperi Hea. ii, 3. 98 Quam paucos reperias meretricibus fideles evenire amatores, Syra He. i, 1. 1 Neque declinatam quicquam ab aliarum ingenio ullam reperias? He. ii, 1. 2 At sic citius, qui te expedias his ærumnis, reperias He. iii, 1. 8 Aliquid reperiret, fingeret fallacias, unde esset adolescenti, amicæ quod daret Hea. iii, 2. 22 Censen' te posse reperire ullam mulierem, quæ careat culpa? He. iv, 4. 40 Ubi illas ego nunc reperire possim, cogito Ph. iv, 5. 15 Quod si eum nunc reperire possim, nihil est, quod verear Ph. v, 1. 11 Nam me ejus spero fratrem propemodum jam reperisse, adolescentem adeo nobilem Eu. i, 2. 124 Quod ego mihi puto palmarium, me reperisse, quo modo adolescentulus meretricum ingenia et mores possit noscere Eu. v, 4. 9 Nescio; nisi ut ex ipsa quæras, unde hunc habuerit, si potis est reperiri Hea. iv, 1. 46

Repeto. Hanc tibi dono do, neque repeto pro illa quicquam abs te pretii Eu. iv, 6. 11 An non credis? repeton' quem dedi? Ad. i, 2. 56 Cum argentum repetent, nostra causa, scilicet! Ph. iv, 4. 15 Hem! repudiatus repetor A. i, 5. 14

Reposco. Ambos curare, propemodum reposcere illum est, quem dedisti Ad. i, 2. 52

Reprehendo. Sed me reprehendi tamen, ne quid de fratre dicerem Ad. iv, 4. 14 Si id voltis potius, hæc reprehendere, et corrigere me, et obsecundare in loco Ad. v, 9. 37 Pernoscite, furtumne factum existumetis, an locum reprehensum, qui præteritus negligentia est Ad. Prol. 14

Reprimo. Tandem reprime iracundiam, atque ad te redi. De. Repressi, redii Ad. v, 3. 9 Neque illum misericordia repressit, neque reflexit Ad. iii, 2. 9 Iline? sed reprimam me Hea. i, 2. 25 Reprimam me, ne ægre quicquam ex me audias He. v, 1. 28 Reprime iracundiam, atque ad te redi Ad. v, 3. 8

Repudio. Repudio, quod consilium primum intenderam A. iv, 2. 18 Et quæ tibi putaris prima, in experiundo repudies Ad. v, 4. 4 Hem! repudiatus repetor A. i, 5. 14

Repudium. Illis repudium renuntiet: hanc ducat Ph. iv, 3. 72 Cum ego vostri honoris causa repudium alteræ remiserim Ph. v, 7. 35

Reputo. Dum hæc mecum reputo, arcessitur lavatum interea virgo Eu. iii, 5. 44 Etenim ipsus secum eam rem recta reputavit via A. ii, 6. 11

Requiesco. Aut negoti si quando odium ceperat: requiescere ubi volebat; quasi: nostin'? Eu. iii, 1. 15

Requiro. Ibo, ac requiram fratrem, ut in eum hæc evomam Ad. iii, 4. 65 Abi, Phædria, eum require, atque adduce huc Ph. ii, 1. 79 Denique ego missus sum, te ut requirerem, atque adducerem Ph. v, 6. 41

Res. Certa res est A. ii, 2. 31 Cavit, ne unquam infamiæ ea res sibi esset A. ii, 6. 14 Ita pol quidem res est, ut dixti, Lesbia. Neque postulem abs te, nisi ipsa res moneat A. iii, 3. 1. 19 Quid ais? Si. Sic res est A. iii, 4. 9 Et tamen res cogit denegare A. iv, 1. 9 Atque ædepol ea res est A. iv, 2. 10 Incœpi; dum res tetulit A. v, 1. 13 Omnis res est jam in vado A. v, 2. 4

Jamdudum res reduxit me ipsa in gratiam A. v, 4. 45 Quæ res in se neque consilium, neque modum habet ullum Eu. i, 1. 12 Sed ita erat res: faciundum fuit Eu. i, 2. 17 Salva res est Eu. ii, 2. 27 Sive adeo digna res est, ubi tu nervos intendas tuos. At nihil ad nostram hanc. Pa. Alia res est Eu. ii, 2. 20. 69 Id ut ne fiat, hæc res sola est remedio Eu. iii, 1. 49 Res indicabit Eu. iii, 2. 16 Hoc, quod fecit, res ipsa indicat Eu. iv, 3. 16 Quid isti credam? res ipsa indicat Eu. iv, 4. 38 Quid ais? Th. Id quod res est. Immo hoc cogitato; quicum res tibi est, peregrinus est Eu. iv, 6. 10. 21 Scin' tu, ut tibi res se habeat? Eu. iv, 7. 30 Here, primum te arbitrari, quod res est, velim Eu. v, 6. 9 Quod mihi videre præter ætatem tuam facere, et præter quam res te adhortatur tua. Postremo adeo res rediit. Ita res est, fateor Hea. i, 1. 8. 61. 106 Quæ res te sollicitat autem? Ea res dedit tum existumandi copiam. Ita res est hæc nunc, quasi cum. Quasi istic minor mea res agatur, quam tua. Quapropter hæc res neutiquam neglectui est mihi. In eum jam res rediit locum, ut sit necesse Hea. ii, 3. 10. 41. 77. 113. 116. 118 Nos quibuscum est res, non sinunt Hea. ii, 4. 8 Videre verum, atque ita uti res est, dicere Hea. iii, 1. 81 Acta hæc res est Hea. iii, 3. 3 Non licet hominem esse sæpe ita ut volt, si res non sinit Hea. iv, 1. 53 Nulla mihi res posthac potest jam intervenire tanta, quæ Hea. iv, 3. 1 Amici quoque res est videnda, in tuto ut collocetur Hea. iv, 3. 11. 17 Aperte, ita ut res sese habet, narrato Hea. iv, 3. 24 Etiamne tecum res hic mihi est? Hea. iv, 4. 20 Nulla est tam facilis res, quin difficilis siet, quam Hea. iv, 6. 1 Ea res nunc agitur ipsa Hea. iv, 8. 10 Menedeme, mihi illæc vere ad rastros res redit Hea. v, 1. 58 Quæ res tibi vortat male! Verum cogito id, quod res est Ad. ii, 1. 37. 52 Nihil est: refrixerit res Ad. ii, 2. 26 In tuto est omnis res Ad. ii, 4. 3 Jam primum, illum alienum a nobis esse, res ipsa indicat. Pejore res loco non potest esse, quam in quo nunc sita est Ad. iii, 2. 40. 46 Istæc res est Ad. iii, 3. 64 Mater virginis in medio est: ipsa virgo: res ipsa Ad. iii, 4. 33 Ut res gesta est, narrabo ordine Ad. iii, 5. 3 Erubuit: salva res est Ad. iv, 5. 9 Quid nunc futurum est? Mi. Id enim, quod res ipsa fert. Quin jam virginem despondi: res composita est: fiunt nuptiæ Ad. iv, 7. 12. 17 Non quod dissimilis res sit, sed quod is, qui facit Ad. v, 3. 39 Quin res, ætas, usus, semper aliquid apportet novi Ad. v, 4. 2 Res apparet. Quæ res tam repente mores mutavit tuos? Ad. v, 9. 7. 27 Atqui ea res multo maxime disjunxit illum ab illa He. i, 2. 85 Sumtus vestros, otiumque ut nostra res posset pati He. ii, 1. 28 Quæ res te facere id prohibet? He. ii, 2. 24 Neque voce alia, ac res monebat, ipsa poterat conqueri. Quod te scire, ipsa indicat res He. iii, 3. 15. 35 Id nunc res indicium hæc facit, quo pacto factum volueris He. iv, 1. 31 Hæc res non minus me male habet, quam te, gnate mi He. iv, 2. 30 Hæc res hic agitur He. v, 2. 8 Is erit Phormio parasitus, per quem res agetur maxume Ph. Prol. 29 Adeo res redit. Cui tanta erat res, et supererat? Ph. i, 2. 5. 19 Et si tibi res sit cum eo lenone, quocum mihi est, tum sentias Ph. i, 3. 19 Videtis, quo in loco res hæc siet. Res magna est Ph. ii, 4. 6. 18 Adhuc tranquilla res est Ph. iii, 1. 15 Scio ita esse: et istæc mihi res sollicitudini est Ph. iv, 1. 22 Non capitis ejus res agitur, sed pecuniæ. Quæ quidem illi res vortat male! Ph. iv, 3. 26. 73 Ad restim mihi quidem res rediit planissume Ph. iv, 4. 5 Una mihi res etiam restat, quæ est conficiunda Ph. v, 5. 3 Quidnam hoc rei est? A. ii, 6. 26 Quid istuc est rei? Eu. iv, 3. 10 Quid cum illa rei tibi est? Eu. iv, 7. 34 Nec rei fere sane amplius quicquam fuit Hea. i, 1. 3 Quid est rei? Hea. iv, 4. 21. He. v, 3. 12 Quid rei esset, dixti huic? Hea. iv, 7. 2 Quid hoc rei est! Quid tibi rei mecum est? Ad. ii, 1. 21. 23 Tibi vero quid istic est rei? Ad. iv, 5. 10 Quid huic hic est rei? He. v, 3. 9 Quid rei gerit? Ph. i, 2. 95 Postremo tecum nihil rei nobis, Demipho, est Ph. ii, 3. 74 Quid rei tibi est cum familia hac, unde exis? Ph. v, 1. 21 Si hic mali est quicquam, hem illic est huic rei caput A. ii, 6. 27 Chæream ei rei præfecimus Eu. iii, 4. 2 Non fratrem videt, rei dare operam? Ad. i, 2. 15 Si illum potest, qui alicui rei est, etiam eum ad nequitiam abducere Ad. iii, 3. 4 Me credo huic esse natum rei, ferundis miseriis. Idem, quod ego, sentit, te esse huic rei caput Ad. iv, 2. 6. 29 Cui rei opus est, ei hilarem hunc sumamus diem Ad. v, 3. 66 Rus habitatum abii, concedens vobis, et rei serviens He. ii, 1. 27 Ei rei firmasti fi-

dem He. iv, 2. 5 Ex qua re minus rei foret aut famæ temperans Ph. ii, 1. 41 Inveni, opinor, remedium huic rei Ph. iv, 3. 11 Nunc, quam rem vitio dent, quæso animum advortite. Favete, adeste æquo animo, et rem cognoscite A. Prol. 3. 24 Nihil istac opus est arte ad hanc rem quam paro. Rem omnem a principio audies A. i, 1. 5. 21 Dum tempus ad eam rem tulit, sivi. Tum si quis magistrum cepit ad eam rem improbum. Ita aperte ipsam rem modo locutus, nihil circuitione usus es A. i, 2. 17. 21. 31 Ah! tantamne rem tam negligenter agere? A. i, 5. 18 Abin' hinc in malam rem cum suspicione isthac, scelus A. ii, 1. 17 Rem tenes A. ii, 2. 12 Ipsus secum eam rem recta reputavit via. Nihil propter hanc rem A. ii, 6. 11. 17 Si in rem est utrique, ut fiant, arcessi jube A. iii, 3. 14 Tu rem impeditam et perditam restituas? A. iii, 5. 13 Mysis, nunc opus est tua mihi ad hanc rem expromta memoria atque astutia A. iv, 3. 8 Novi rem omnem A. iv, 4. 50 Ah, rem potius ipsam dic, et mitte male loqui A. v, 3. 2 Ego cum illo, quocum tum uno rem habebam hospite, abii huc. Ejus frater aliquantum ad rem est avidior. Postquam sensit me tecum quoque rem habere, fingit causas, ne det, sedulo. Quam joco rem voluisti a me tandem, quin perfeceris? Eu. i, 2. 39. 51. 58. 100 Ait, rem divinam fecisse, et rem seriam velle agere mecum. Malam rem! hinc abis? Eu. iii, 3. 7. 30 Ad eam rem tempus non erat Eu. iv, 1. 7 Dum rus eo, cœpi aliam rem ex alia cogitare Eu. iv, 2. 3 Si ad rem conferentur, vapulabit. Scin' tu, adeo ad te attinere hanc omnem rem? Eu. iv, 6. 4. 7 Viden' tu, Thais, quam hic rem agit? Eu. iv, 7. 13 Quam tu rem actura, obsecro, es? Eu. v, 2. 57 Quod si astu rem tractavit, Di vostram fidem! Eu. v, 4. 2 Tu isti narra omnem rem ordine, ut factum siet Eu. v, 5. 28 Oportuit rem prænarrasse me Eu. v, 6. 12 Quam rem agis? Ubi rem rescivi, cœpi non humanitus, tractare. Ibi simul rem, et belli gloriam armis reperi Hea. i, 1. 37. 47. 60 Ad rem redi Hea. ii, 3. 78 Tu rem perire, et ipsum, non poteris pati Hea. iii, 1. 77 Bonam atque justam rem oppido imperas, et factu facilem. Immo, ut recta via rem narret ordine omnem. Ut te exsolvas: rem facias palam Hea. iv, 3. 26. 28. 43 Quam rem agis? Hea. iv, 4. 18. v, 1. 60 Ut istam rem video, istius obsaturabere Hea. iv, 6. 20 Magis, si magis noris, putes ita rem esse Hea. v, 1. 17 Adeon' rem rediisse, ut periculum etiam famæ mihi sit, Syre? Rem profer palam Hea. v, 2. 27. 41 Ullamne ego rem unquam in vita mea volui, quin? Quam severus! rem, cum videas, censeas Hea. v, 3. 4. 21 Mitte ista, atque ad rem redi. Sa. Quam rem? quo redeam? Ad. ii, 1. 31. 32 Nunquam rem facies Ad. ii, 2. 12 Unam hanc rem me habere præter alios præcipuam arbitror Ad. ii, 3. 5 Tam ob parvolam rem pæne ex patria? turpe dictu Ad. ii, 4. 11 Potius, quod ad hanc rem opus est, porro consule. Vide, quam rem agas. Neque pretium, neque rem ullam intercessisse. Hegioni rem omnem narrato ordine Ad. iii, 2. 37. 45. 51. 53 Omnem rem modo seni, quo pacto haberet, enarramus ordine Ad. iii, 3. 10 Hunc abduce, vinci, quære rem Ad. iii, 4. 36 Non me hanc rem patri; ut ut erat gesta, indicasse? Ad. iv, 4. 19 Dis quidem esses, Demea, ac tuam rem constabilisses Ad. v, 1. 9 Hem tibi! rescivit omnem rem. Mitto maledicta: rem ipsam putemus. Mitto rem: consuetudinem ipsorum. Attentiores sumus ad rem omnes, quam sat est Ad. v, 3. 5. 10. 34. 48 Tibi ob eam rem, si quid usus venerit, lubens bene faxim Ad. v, 6. 7 Quam hic rem agit? Nimium ad rem in senecta attenti sumus Ad. v, 8. 9. 31 Ob eam rem? Si ob eam rem vobis vita mea invisa est Ad. v, 9. 20. 32 Ob eam rem noluit iterum referre He. Prol. 6 Si in rem est Bacchidis. Simulat se a matre arcessi ad rem divinam. Habes omnem rem He. i, 2. 37. 109. 119 Tuos esse ego illi mores morbum magis, quam ullam aliam rem, arbitror He. ii, 1. 42 Quod tu si idem faceres, magis in rem nostram, et vostram id esset He. ii, 2. 7 Rem cognosces: iram expedies He. iii, 1. 11 Omnem rem narrabit, scio He. iii, 2. 15 De reducenda id facias, quod in rem sit tuam. Sed jam prior amor me ad hanc rem exercitatum reddidit He. iii, 3. 31. 47 Omnem rem scio, ut sit gesta He. iii, 5. 18 Tun' prospicere, aut judicare nostram in rem quod sit, potes? Si ipsam rem, ut siet, resciverit He. iv, 1. 34. 52 Minitemur, si cum illo habuerit rem postea He. iv, 4. 96 Puerumque ob eam rem clam voluit, natus qui est, extinguere He. v, 1. 22 Sin autem est ob eam rem iratus gnatus. Ob eam rem vis ergo introeam? Amicas fore tibi promitto, rem ubi cognoverint. Scit sibi

nobilitatem ex eo, et rem natam, et gloriam esse He. v, 2. 14. 21. 25. 31 Qui ob rem nullam misit. Neque enim est in rem nostram, ut He. v, 3. 2. 36 Adeon' rem redisse, ut qui mihi consultum optume velit esse? Hei timeo miser, quam hic nunc mihi nuntiet rem Ph. i, 3. 1: 26 Tum, temporis mihi punctum ad hanc rem est Ph. i, 4. 7 Aliquot mihi amicos advocabo, ad hanc rem qui adsient Ph. ii, 1. 83 At si talentum rem reliquisset decem Ph. ii, 3. 46 Ego, quæ in rem tuam sint, ea velim facias Ph. ii, 4. 9 Non pudet vanitatis? Do. Minime; dum ob rem Ph. iii, 2. 41 Rem ipsam putasti Ph. iv, 5. 6 Ut stultissime quidem illi rem gesserimus Ph. v, 2. 7 Omitto proloqui: nam nihil ad hanc rem est, Antipho Ph. v, 6. 21 I in malam rem hinc cum istac magnificentia Ph. v, 7. 37 Hoc primum in hac re prædico tibi. Cognosces, quid facere in hac re te velim. Neque commovetur animus in ea re tamen A. i, 1. 19. 23. 67 Qua de re? Si. Rogas? A. i, 2. 13. v, 4. 6 velle in ea re ostendi, quam sis callidus. Ubivis facilius passus sim, quam in hac re, me deludier A. i, 2. 27. 32 Ne de hac re pater imprudentem opprimat A. i, 3. 22 Redeunti interea ex ipsa re mihi incidit suspicio A. ii, 2. 22 Ex ea re quid fiat, vide A. ii, 3. 11 Nullane in re esse homini cuiquam fidem! A. ii, 5. 14 Si ex ea re plus mali est, quam commodi utrique A. iii, 3. 15 Qui me hodie ex tranquillissima re conjecisti in nuptias A. iii, 5. 14 Ut beneficium verbis initum dudum, nunc re comprobes. Ut homini adolescentulo, in alio occupato amore, abhorrenti ab re uxoria, filiam ut darem A. v, 1. 5. 10 Habeo pro illa re illum quod moneam probe. Cum egomet possim in hac re medicari mihi? A. v, 4. 15. 41 Hac re arbitror id fieri posse maxime Eu. i, 2. 92 Hoc adeo ex hac re venit in mentem mihi. Simul consilium cum re amisti? Quibus et re salva, et perdita profueram, et prosum sæpe Eu. ii, 2. 2. 10. 27 In ea re utilitatem ego faciam ut cognoscas meam. Quid si nunc tute fortunatus fias? Ch. Qua re, Parmeno? responde Eu. ii, 3. 17. 77 Quid ex ea re tandem ut caperes commodi? Eu. iii, 5. 25 Hac re, et te omni turba evolves, et illi gratum feceris Eu. iv, 4. 56 Sæpe ex hujusmodi re quapiam magna familiaritas conflata est. Nunc ego te in hac re mihi oro ut adjutrix sies Eu. v, 2. 34. 46 Non dubium est, quin mihi magnum ex hac re sit malum Eu. v, 6. 27 Chreme, tantumne est ab re tua otii tibi, aliena ut cures. Aut consilio, aut re juvero. Nulla adeo ex re istuc fit, nisi ex nimio otio Hea. i, 1. 23. 34. 57 Quantam ex ipsa re conjecturam cepimus. Nulla mala re esse expolitam muliebri Hea. ii, 3. 25. 48 In eamdem fraudem, ex hac re, atque ex illa, incides. An eo fit, quia in re nostra, aut gaudio sumus præpediti nimio, aut? Hea. iii, 1. 23. 99 Tot peccata in hac re ostendis. Non simulare mortem verbis, re ipsa spem vitæ dare Hea. iv, 1. 21. 28 Ita hac re in angustum oppido nunc meæ coguntur copiæ Hea. iv, 2. 2 Faciam boni tibi aliquid pro ista re, ac lubens Hea. iv, 5. 15 Ipsa re experibere Hea. iv, 6. 20 Quot incommoditates in hac re accipies, nisi caves? Duo talenta pro re nostra ego esse decrevi satis. Sine me in hac re gerere mihi morem Hea. v, 1. 59. 67. 74 Irrides in re tanta? Hea. v, 2. 29 In qua re nunc tam confidenter restas, stulta? Oh! iniquus es; qui me tacere de re tanta postules. Non vides, quantum mali ex ea re excites? Hea. v, 3. 7. 9. 11 Ne me obtundas de hac re sæpius. Te plura in hac re peccare ostendam. An ego toties de eadem re audiam? Æschinus nonnullam in hac re nobis facit injuriam Ad. i, 2. 33. 44. 48. 68 Neque tu verbis solves unquam, quod mihi re male feceris Ad. ii, 1. 10 Ego jam, transacta re, convortam me domum cum opsonio Ad. ii, 4. 22 E re nata melius fieri haud potuit, quam factum est, hera Ad. iii, 1. 8 Is, quod mihi de hac re dederit consilium, id sequar Ad. iii, 4. 54. Ph. ii, 4. 21 Aliter de hac re est ejus sententia Ad. iii, 5. 5 Ego in hac re nihil reperio, quamobrem lauder tantopere Ad. iv, 3. 1 Quid facias? si non ipsa re istuc tibi dolet Ad. iv, 7. 15 Quasi re bene gesta Ad. v, 1. 13 Tu illos duos olim pro re tollebas tua. At enim metuas, ne ab re sint tamen omissiores paulo Ad. v, 3. 23. 44 Re ipsa reperi Ad. v, 4. 6. Ph. v, 6. 49 Syre, hoc verum est, et ipsa re experiere propediem Ad. v, 5. 7 Ego vero jubeo, et in hac re, et aliis omnibus. Dictum est vere, et re ipsa fieri oportet Ad. v, 8. 2. 32 Jam in hac re, cuivis facile scitu est, quam fuerim miser. Matrem ex ea re me, aut uxorem in culpa inventurum arbitror He. iii, 1. 15. 19 Incredibili re, atque atroci percitus. Hunc minime

est opus in hac re adesse He. iii, 2. 17. 50 Non hercle verbis dici potest tantum, quam re ipsa navigare incommodum est He. iii, 4. 3 Sed nunc mihi in mentem venit, ex hac re, quod locuta es olim He. iv, 1. 29 Etsi tibi causa est de hac re, mater quae te impulit. Neutra in re vobis difficultas a me erit. In ea re cum sit mihi adjutrix socrus. Te oro porro in hac re adjutor sis mihi He. iv, 4. 3. 45. 83. 99 Est magna, ecastor, gratia de istac re, quam tibi habeam He. v, 1. 14 Mulieres suspectas fuisse falso nobis, in re ipsa invenimus. Profecto in hac re nihil mali est, quod sit discidio dignum. An, quia non audisti, de hac re animus meus ut sit He. v, 2. 12. 16. 19 Qua re suspectus suo patri fuit, exsolvi He. v, 3. 22 In re incipiunda ad defendendam noxiam? Ph. i, 4. 48 Ex qua re minus rei foret aut famae temperans. Quid me in hac re facere voluisti tibi? Ph. ii, 1. 41. 61 Ut saltem sciam, quid de hac re dicat, quidve sit sententiae Ph. ii, 4. 4 Nunc opera me adjuves, ac re dudum opitulata es Ph. v, 3. 3 Non hercle ex re istius me instigasti Ph. v, 7. 76 Qui fuit in re hac scrupulus. Cupio misera in re hac jam defungier Ph. v, 8. 30. 32 Nec clam te est, quam illi utraeque res nunc utiles et ad pudicitiam, et ad rem tutandam sient A. i, 5. 52. 58 Si mihi secundae res de amore meo essent Hea. ii, 2. 1 Quot res dedere, ubi possem persentiscere Hea. v, 1. 48 Tot res repente circumvallant, unde Ad. iii, 2. 4 Omnes, quibus res sunt minus secundae, magis sunt suspiciosi Ad. iv, 3. 14 Omnibus nobis ut res dant sese, ita magni atque humiles sumus He. iii, 3. 20 Nihil pol jam res istaec mihi voluptatis ferunt He. iv, 2. 17 Omnes, cum secundae res sunt maxume, tum Ph. ii, 1. 11 Quonam in loco sunt res, et fortunae meae Ph. iii, 1. 9 Laetus sum, ut meae res sese habent. Quas, cum res adversae sient, paulo mederi possis! Ph. v, 4. 1. 3 Tune hic homines adolescentulos, imperitos rerum in fraudem illicis? A. v, 4. 8 Imprudens harum rerum, ignarusque omnium Eu. i, 2. 56 Qui esse primos se omnium rerum volunt. Omnium rerum, heus, vicissitudo est Eu. ii, 2. 17. 45 Reviso, quidnam Chaerea hic rerum gerat Eu. v, 4. 1 Neque illarum affines esse rerum, quas fert adolescentia. Etsi is quoque suarum rerum satagit Hea. ii, 1. 6. 13 Non oportet relictas: portant quid rerum! Mihi nunc nihil rerum omnium est quod malim, quam. Ut ne quid hujus rerum ignores. In tempore ad eam veni, quod rerum omnium est primum Hea. ii, 3. 6. 26. 28. 123 In me quidvis harum rerum convenit Hea. v, 1. 3 Nolim ceterarum rerum te socordem eodem modo Ad. iv, 5. 61 Postquam intus sum omnium rerum satur Ad. v, 1. 3 Nequeo mearum rerum initium ullum invenire idoneum He. iii, 3. 1 Harum rerum numquid dixti jam patri? He. v, 4. 25 Ad te summa solum, Phormio, rerum redit Ph. ii, 2. 3 Tute ipse his rebus finem praescripsti, pater A. i, 1. 124 Cur tu his rebus sumtum suggeris? Ad. i, 1. 37 Auctor his rebus quis est? Ad. iv, 5. 27 Hic adeo his rebus annulus fuit initium inveniundis He. v, 3. 23 His rebus sane pone, inquit, decem minas Ph. iv, 3. 62 Alias res agis Eu. ii, 3. 56 Quae tot res, tantas, tam opportune in unum conclusit diem? Eu. v, 9. 17 Patrem novisti, ad has res quam sit perspicax Hea. ii, 3. 129 Hujusmodi res semper comminiscere, ubi me excarnifices Hea. iv, 6. 8 Te postputasse omnes res prae parente intelligo He. iii, 5. 33 Quo magis omnes res cautius, ne temere faciam, accuro He. v, 1. 11 Quot commodas res attuli! Ille alias res agere se simulare He. v, 3. 19. 28 Rogas? quot res? (dicere poterit) Ph. iv, 4. 25 Omnes posthabui mihi res, ita uti par fuit Ph. v, 7. 15 Seu tibi morigera fuit in rebus omnibus A. i, 5. 59 Herus me, relictis rebus, jussit Pamphilum hodie observare A. ii, 5. 1 Nonne ancillulam, relictis rebus omnibus, quaesivi? Eu. i, 2. 86 Quid? tu his rebus credis fieri? tota erras via Eu. ii, 2. 14 Mihi nunc, relictis rebus, inveniendus est aliquis Hea. iv, 7. 12 Quibus nunc sollicitor rebus! Ad. i, 1. 11 Non te pro his curasse rebus, ne quid aegre esset mihi? He. ii, 1. 30 Nam saepe est, quibus in rebus alius ne iratus quidem est He. iii, 1. 28 Quam fortunatus ceteris sum rebus, absque una hac foret He. iv, 2. 25 Nullam de his rebus culpam commeruit tua. Tot me nunc rebus miserum concludit pater He. iv, 4. 9. 80 Rebus vilioribus multo, tamen talenta bina Ph. v, 3. 8

Resarcio. Discidit vestem? resarcietur Ad. i, 2. 41

Rescindo. Mihi non videtur, quod sit factum legibus, rescindi posse Ph. ii, 4. 16

Rescisco. Primus rescisco omnia Ad.

iv, 2. 7 Omnia omnes ubi resciscant He. v, 4. 27 Ubi rem rescivi, cœpi non humanitus tractare Hea. i, 1. 47 Nondum hæc rescivit mala A. ii, 2. 3 Ille ubi id rescivit malum, frater violentissimus Eu. v, 5. 12 Rescivit omnem rem Ad. v, 3. 5 Hoc ubi senex rescivit He. i, 2. 115 Quo pacto, aut unde hæc hic rescivit? De. Nescio: nisi, me dixisse memini Ph. v, 7. 59 Meque abs te immerito esse accusatum, postmodum rescisces He. ii, 1. 11 Senex resciscet illico, esse amicam hanc Clitiphonis: si abduxeris, celabitur Hea. iv, 3. 19 Ubi, quamobrem adveneris, resciscent He. v, 2. 24 Quos non æquum est scire, neque resciscent, neque scient He. v, 4. 28 Puerum autem ne resciscat mihi esse ex illa, cautio est A. ii, 3. 26 Ne esse amicam hanc gnati resciscat senex Hea. iv, 2. 3 Vereor, ne uxor aliqua hoc resciscat mea Ph. iv, 1. 19 Meam esse hanc, cave resciscat quisquam Ph. v, 1. 37 Heus! ne filii quidem nostri hoc resciscant, volo Ph. v, 3. 36 Si te ipsum mihi puduit dicere, qua resciscerem? Ad. iv, 5. 57 More hominum evenit, ut quod sim nactus mali, prius rescisceres tu, quam ego illud, quod A. v, 6. 4 Atque id porro aliqua uxor mea resciscere Ph. v, 1. 19 Certe si resciverim! A. iii, 2. 14 Quid tum, si hoc pater resciverit? Hea. iv, 3. 40 Hoc si rescierit He. ii, 2. 20 Quod si rescierit peperisse eam, id qua causa clam me habuisse dicam? Si ipsam rem, ut siet, resciverit He. iv, 1. 4. 52 Quod qui rescierint, culpent Eu. ii, 3. 95 Quod si ego rescissem id prius A. i, 5. 23 Atque hæc ita esse, miserum me resciscere? He. iii, 1. 5 Ex ipsa hæc magis velim resciscere He. iii, 5. 23 Hic, quos par fuerat resciscere, sciunt He. v, 4. 27 Prius, quam id rescitum est He. iii, 1. 7 Dum id rescitum iri credit, tantisper cavet: si sperat fore clam Ad. i, 1. 45

Rescribo. Illud mihi argentum rursum jube rescribi, Phormio. Ph. Quodne ego perscripsi? Ph. v, 7. 29

Resipisco. Resipisco A. iv, 2. 15 Nunc me fortunatissimum factum puto esse, gnate, cum te intelligo resipisse Hea. iv, 8. 3

Resisto. Id quidem tibi jam fiet, nisi resistis, verbero! Ph. v, 6. 10 Dave: ades, resiste A. ii, 2. 7

Respecto. Quid respectas? nihil periclí est Ad. ii, 1. 3

Respicio. Cum huc respicio ad virginem Eu. ii, 3. 50 Respicio: rogo Ph. v, 6. 23 Nullum remittis tempus: neque te respicis Hea. i, 1. 18 Non tu te cohibes? non te respicis? Hea. v, 1. 46 Alius nemo respicit nos Ad. iii, 2. 55 Charine, et me, et te imprudens, nisi quid Di respiciunt, perdidi A. iv, 1. 18 Di nos respiciunt! Ph. v, 3. 34 Quasi de improviso respice ad eum A. ii, 5. 6 Age, me in tuis secundis respice A. v, 6. 11 Respice ætatem tuam Ph. ii, 3. 87 Respice ad me Ph. v, 1. 13 Nec, qui eam respiciat, quisquam est Ad. v, 8. 9 Neque has respicere Deos opinor He. v, 2. 6

Respiro. O Clitipho, timeo. Clit. Respira Hea. ii, 2. 12

Respondeo. Pro Menedemo nunc tibi ego respondeo Hea. iii, 3. 49 Neque respondeo, prius quam gnatum video Ph. v, 8. 55 Non mihi respondes? A. iv, 4. 4. Ph. v, 8. 3 Etiam tu hoc respondes? A. v, 2. 8 Nihil respondes? Eu. i, 2. 72 Quid mihi respondes? Ad. iii, 4. 53 Nihil mihi respondes? Ad. iv, 5. 7 Fugis? hem! nec quicquam certi respondes mihi? He. iv, 4. 84 Eho! verbero, aliud mihi respondes, ac rogo Ph. iv, 4. 3 Prius quam huic respondes temere, audi Ph. v, 8. 48 Quid viro meo respondebo misera? He. iv, 1. 1 Quid respondebo his? He. iv, 4. 6 Qua re, Parmeno? responde Eu. ii, 3. 77 Primum hoc mihi responde Eu. iv, 7. 22 Responde Ad. ii, 1. 26. Ph. ii, 3. 28 Dictum hoc inter nos fuit; responde Ad. v, 3. 12 Hoc responde mihi Ph. ii, 1. 25 Responde mihi Ph. v, 8. 53 Egon' quicquam cum istis factis tibi respondeam? Eu. i, 2. 73 Cui quid respondeam, nihil habeo Hea. ii, 1. 12 Nec quid agam, neque quid huic respondeam; scio Ad. iii, 4. 30 Istuc serva: par pari ut respondeas Ph. i, 4. 35 Qui possit noscere tua justa, ubi tute verbum non respondeas Ph. ii, 1. 50 Si tibi placere potis est, mihi ut respondeas Ph. ii, 3. 32 Sed qui malevoli veteris Poëtæ maledictis respondeat A. Prol. 7 Nunc nostræ timeo parti, quid hic respondeat A. ii, 5. 8 Jube, mihi denuo respondeat. Ph. Roga Eu. iv, 4. 25 Quære, qui respondeat Eu. iv, 7. 40 Sin aliter de hac re est ejus sententia, respondeat mihi Ad. iii, 5. 6 Hiccine, ut tibi respondeat? qui hercle, ubi sit, nescit Ph. v, 8. 3 Hic respondere voluit, non lacessere Ph. Prol. 20 Tum si quis est, qui dictum in se inclementius exis-

timabit esse, sic existimet: responsum, non dictum esse Eu. Prol. 6 Quid nunc renuntiem abs te responsum, Chreme? Hea. iv, 8. 19

Responsum. Non Apollinis magis verum, atque hoc responsum est A. iv, 2. 15 Is sibi responsum hoc habeat Ph. Prol. 17

Restinguo. Hæc verba una mehercle falsa lacrymula restinguet Eu. i, 1. 24 Ita tibi incensam dabo, ut ne restinguas, lacrumis si exstillaveris Ph. v, 7. 82

Restis. Tu inter eas restim ductans saltabis Ad. iv, 7. 34 Opera tua ad restim mihi quidem res rediit planissume Ph. iv, 4. 5

Restito. Exi foras, sceleste! at etiam restitas, fugitive? Eu. iv, 4. 1

Restituo. Gnatum ei restituo, qui pæne harum, ipsiusque opera periit He. v, 3. 20 Ita Poëtam restitui in locum He. Alt. Prol. 12 Quem actoris virtus nobis restituit locum Ph. Prol. 34 Iram expedies: rursum in gratiam restitues He. iii, 1. 11 Restitue, in quem me accepisti, locum A. iv, 1. 58 Præterea, ut suis restituam ac reddam Eu. i, 2. 67 Tu rem impeditam et perditam restituas? A. iii, 5. 12 Dum id quæro, tibi qui filium restituerem Hea. iii, 1. 83 Amico filium restitueris A. iii, 3. 38 Dum tibi sororem studeo reddere, et restituere Eu. iv, 6. 8 Fores effregit? restituentur Ad. i, 2. 40 Quod te absente hic filius egit, restitui in integrum, æquom est, et bonum Ph. ii, 4. 11

Resto. In qua re nunc tam confidenter restas, stulta? Hea. v, 3. 7 Restat Chremes, qui mihi exorandus est A. i, 1. 139 At mihi unus scrupulus etiam restat; qui me male habet. Quid restat, pater? A. v, 4. 37. 44 Pater, hoc nunc restat Hea. v, 5. 22 Nam hercle etiam hoc restat Ad. ii, 1. 36 Id misero restat mihi mali, si Ad. iii, 3. 3 Quid nunc, quod restat? Ad. v, 8. 24 Quid restat, nisi porro ut fiam miser? He. iii, 1. 20 Quod si fit, ut me excutiam, atque egrediar domo, id restat Ph. iv, 1. 20 Nunc una mihi res etiam restat, quæ est conficiunda Ph. v, 5. 3 Nempe ergo aperte vis, quæ restant, me loqui? A. i, 2. 24 Restabat aliud nihil, nisi oculos pascere Ph. i, 2. 35 Restiti Eu. ii, 3. 45 Si quid est, quod restet A. v, 6. 17 Ne mea præsentia obstet, neu causa ulla restet reliqua He. iv, 2. 11 Ut illum Di Deæque senium perdant, qui me hodie remoratus est: neque adeo, qui restiterim Eu. ii, 3. 11 Quam gaudeo, ubi etiam hujus generis reliquias restare video! Ad. iii, 3. 91 Et ea me hic restitisse gratia A. ii, 6. 2

Resupino. Pone apprehendit pallio: resupinat: respicio: rogo Ph. v, 6. 28

Rete. Non rete accipitri tenditur, neque miluo, qui male faciunt nobis Ph. ii, 2. 16

Reticeo. Vah! nihil reticuit Ad. iii, 3. 51 Fac me ut sciam: ne retice: ne verere Hea. i, 1. 33 Enimvero reticere nequeo Hea. ii, 3. 79

Retineo. Ubi sunt? cur retines? Hea. ii, 3. 135 Is nunc me retinet Ph. i, 4. 11 Ah! retine me, obsecro Hea. ii, 4. 23 Assequere, ac retine, dum ego huc servos evoco Ph. v, 7. 89 Nam neque quomodo a me amittam, invenio: neque, uti retineam, scio Ph. iii, 2. 22 Rogo, quamobrem retineat me Ph. v, 6. 24 Pudore et liberalitate liberos retinere satius esse credo, quam metu Ad. i, 1. 33 Cui est potestas consulendi, quid velis: retinere, amare, amittere Ph. i, 3. 23 Id faciebat retinendi illius causa Eu. iv, 1. 6 Sin ea est causa retinendi apud vos, quia ægra est He. ii, 2. 13 Ego in eum incidi infelix locum, ut neque mihi ejus sit amittendi, nec retinendi copia Ph. i, 3. 24

Retraho. Retraham hercle, opinor, ad me idem illud fugitivum argentum tamen Hea. iv, 2. 11 Poëta vetus Poëtam non potest retrahere ab studio; et transdere in otium Ph. Prol. 2

Retro. Est mihi in ultimis conclave ædibus quoddam, retro Hea. v, 1. 29

Retundo. Egone? ut ejus animum, qui nunc luxuria et lascivia diffluit, retundam Hea. v, 1. 73

Revereor. Ne revereatur, minus jam quo redeat domum He. iv, 4. 8 Age, mitto imperium: non simultatem meam revereri saltem? Ph. ii, 1. 3 Nunc adventum tuum ambas, Pamphile, scio reverituras He. iii, 1. 10

Revertor. Mox ego huc revertor A. iii, 2. 5 Revertor, postquam, quæ opus fuere, ad nuptias gnatæ, paravi A. iv, 4. 1 Nunquam tam mane egredior, neque tam vesperi domum revortor, quin. Domum revortor mœstus, atque animo fere perturbato Hea. i, 1. 16. 70 Aut jam revertere: aut mox noctu te adigent horsum insomnia Eu. ii, 1. 12 Dicam ut

revertantur domum Hea. ii, 3. 99 Prius nox oppressisset illic, quam huc reverti posset iterum Ad. iv, 1. 9

Reviso. Reviso quid agant A. ii, 4. 1 Reviso; quidnam Chærea hic rerum gerat Eu. v, 4. 1

Revivisco. Impune optare istuc licet: ille reviviscet jam nunquam He. iii, 5. 15

Revoco. Exclusit: revocat: redeam? non si me obsecret Eu. i, 1. 4 Revocemus. Geta! Ad. iii, 2. 22 Revocemus hominem Ph. i, 4. 17 Num mirum, aut novum est, revocari, cursum cum institueris? Ph. v, 6. 8

Revolvo. In eamdem vitam te revolutum denuo video esse He. iv, 4. 60

Rex. Vel rex semper maximas mihi agebat. Rex te ergo in oculis Eu. iii, 1. 7. 11 Nemo satis pro merito gratiam regi refert Ph. ii, 2. 24 Hui! regem elegantem narras Eu. iii, 1. 18 In Asiam ad regem militatum abiit Hea. i, 1. 65 Oh! regem me esse oportuit Ph. i, 2. 20

Rhamnusius. Hoc certo scio, Rhamnusium se aiebat esse A. v, 4. 27

Rhodius, Rhodus. Una in convivio erat hic, quem dico, Rhodius adolescentulus Eu. iii, 1. 33 Quo pacto Rhodium tetigerim in convivio Eu. iii, 1. 30 Illud de Rhodio dictum in mentem venit Eu. iii, 2. 45 Samia mihi mater fuit: ea habitabat Rhodi Eu. i, 2. 27

Rideo. Rideo hunc Ad. iv, 2. 9 Ha! ha! he! Thr. Quid rides? Eu. iii, 2. 44 Quid tibi vis? quid rides? Etiam rides? Eu. v, 7. 6. 16 Ha! ha! he! Me. Quid risisti? Hea. v, 1. 18 Ille ringitur, tu rideas Ph. ii, 2. 27 Hisce ego non paro me, ut rideant; sed his ultro arrideo Eu. ii, 2. 18 Defessa jam sum misera te ridendo Eu. v, 7. 7

Ridicule. Quid faciemus puero? La. Ridicule rogas He. iv, 4. 46

Ridiculum. (Subst.) Hui tam cito? ridiculum A. iii, 1. 16 Quid ergo? Ch. Ut ducam. Da. Ridiculum A. iv, 2. 29 Ridiculum: non enim cogitaras Eu. iii, 1. 62 Ridiculum est, te istuc me admonere Hea. ii, 3. 112 Quid ad me ibatis? ridiculum Ph. v, 7. 8 Mihi solæ ridiculo fuit Eu. v, 7. 3 Qui sibi me pro ridiculo, ac delectamento putat Hea. v, 1. 79

Ridiculus, a, um. At ego infelix, neque ridiculus esse, neque plagas pati possum Eu. ii, 2. 13 Ridiculum caput! A. ii, 2. 34 Ridiculum: advorsumne illum causam dicerem? Ad. iv, 5. 48

Rima. Plenus rimarum sum, hac atque illac perfluo Eu. i, 2. 25

Ringor. Dum tibi sit, quod placeat: ille ringitur, tu rideas Ph. ii, 2. 27

Riscus. Ubi sita est? Th. In risco Eu. iv, 6. 16

Risus. Risu omnes, qui aderant, emoriri Eu. iii, 1. 42 Gemitus, screatus, tussis, risus, abstine Hea. ii, 3. 132

Rivalis. Quis est tam potens? Pa. Miles Thraso, Phædriæ rivalis Eu. ii, 2. 62 Parmenonem tristem video, rivalis servum Eu. ii, 2. 27 Militem ego rivalem recipiendum censeo Eu. v, 9. 42

Rogito. Ubi eam vidi, illico accedo, rogito, Pamphila quid agat? Ad. iv, 4. 9 Ah! rogitas? A. v, 1. 9 Quid ita? Ch. Rogitas? Eu. ii, 3. 74 Ubi est? Ph. Rogitas? non vides? Eu. iv, 4. 8 Quid tum postea? Thr. Rogitas? Eu. iv, 7. 24 Quid ita? Py. Rogitas? Eu. v, 2. 58. v, 7. 7 Rogitas, audacissime? Eu. v, 5. 6 Rogitas, quid siet? Hea. ii, 3. 10 Perii! quid ego feci? Ch. Rogitas? Hea. iv, 1. 18 Quid tibi est? Sy. Rogitas? Ad. iv, 2. 19 At rogitas? He. iv, 1. 11 Quid istuc est? An. Rogitas? Ph. i, 3. 4 Quid istuc? De. Rogitas, Phædria? Ph. ii, 1. 27 Rogitabam, heus puer, dic sodes, quis heri Chrysidem habuit? Phædrum, aut Cliniam dicebant, aut A. i, 1. 57 Rogitabit me, ubi fuerim Ad. iv, 1. 11 Illum hoc rogitato simul, quamobrem id faciam Hea. v, 1. 70 At si rogitem jam: quid est, quod peccem? Hea. v, 2. 6 Satin' sanus es, qui me id rogites? A. iv, 4. 10 Virgo ipsa lacrumat, neque, cum rogites, quid sit, audet dicere Eu. iv, 3. 17 Satin' hoc mandatum est tibi? Pa. Ah! rogitare? quasi difficile sit Eu. ii, 1. 3 Cesso ad Thaidem hanc deducere, et rogitare ad cœnam ut veniat? Eu. ii, 2. 35 Quoquo eam, rogitando obtundat, enecet Eu. iii, 5. 6

Rogo. Quæ sit, rogo: sororem esse aiunt Chrysidis A. i, 1. 97 Rogo: negat vidisse A. ii, 2. 21 Dicturan' es, quod rogo? Verbum si mihi unum, præterquam quod te rogo, faxis, cave. Mitte id, quod scio: dic, quod rogo A. iv, 4. 12. 14. 25 Rogo, numquid velit? Eu. ii, 3. 49 Haud propterea te rogo, ut hoc proferam He. i, 2. 31 Ehe! verbero, aliud mihi respondes, ac rogo Ph. iv, 4. 2 Rogo, quamobrem retineat me Ph. v, 6. 24 Quapropter? Si. Rogas? A. i, 1. 126 Quid ais? Da. Qua de re? Si.

Rogas? A. i, 2. 13 Quid agit? My. Rogas? A. i, 5. 62 Quid vis? Da. An etiam rogas? A. iv, 4. 23 Qua de re? Si. Rogas? A. v, 4. 6 Quid factum est? Ch. Rogas? Eu. ii, 3. 34 Cur? Ga. Rogas? Eu. iii, 1. 46 Rogas? viderem, audirem Eu. iii, 5. 26 Rogas me? Eunuchum quem dedisti nobis, quas turbas dedit! Eu. iv, 3. 11 De istac rogas virgine? Eu. iv, 4. 53 Quid facias, rogas? Eu. v, 1. 21 Men' rogas? Hea. ii, 3. 5 Est ea intus? Ch. Sit rogas? Hea. iii, 1. 45 Quid faceret? Ch. Rogas? Hea. iii, 2. 21 Quamobrem? me rogas? homini! Hea. iv, 5. 32 Quid tristis es? De. Rogas me? Ad. i, 2. 2 Quid fiet, rogas? Ad. iii, 1. 1 Quamobrem? Æs. Rogas me? Ad. iv, 5. 31 Quamobrem? quid feci? De. Rogas? Ad. v, 1. 10 Quid faciemus puero? La. Ridicule rogas He. iv, 4. 46 Unde? aut qui? Ch. Rogas? Ph. iv, 1. 8 Quamobrem? aut quid dicet? Ge. Rogas? Ph. iv, 4. 24 Satis superbe illuditis me? De. Qui? Ph. Rogas? Ph. v, 7. 22 Militem rogat, ut illum admitti jubeat: ille continuo irasci: neque negare audere Eu. iv, 1. 4 Heus! Syre; rogat te Ctesipho, ut redeas Ad. v, 2. 1 Heus! Demea, rogat frater, ne abeas longius Ad. v, 5. 1 Sine labore hanc gratiam, te, ut sibi des pro illa, nunc rogat He. iii, 3. 30 Rogat, unde sit? narro omnia hæc He. v, 3. 33 Rogamus, quid sit? nunquam æque, inquit, ac modo Ph. i, 2. 43 Te suam rogavit rursum ut ageres Ph. v, 5. 8 Rogabo Ph. iv, 5. 15 Si quid rogabit, nusquam tu me: audistin'? Ad. iv, 1. 22 Si rogabit? Ge. In te spes est Ph. ii, 2. 5 Jube, mihi denuo respondeat Ph. Roga Eu. iv, 4. 25 Roga, velitne, an non, uxorem He. iv, 1. 43 Quem ego igitur rogem, qui hic neminem alium videam? A. iv, 4. 10 Quasi ego, quam dudum, rogem A. v, 2. 9 Ut rogem, quod tempus conveniundi patris me capere jubeat? Ph. v, 4. 9 Si roges, nihil pudet A. iv, 1. 13 Quid facerem, si quis nunc me roget? A. i, 5. 23 Roget quis quid tibi cum illa? ne noram quidem Eu. iii, 3. 5 Ubi dicimus redisse te, et rogare uti veniret ad te Hea. ii, 3. 63 Istuc patrem rogare est æquom? He. iv, 1. 12

Rubicundus. At faciam, ut noveris: magnus, rubicundus, crispus, crassus, cæsius, cadaverosa facie He. iii, 4. 26

Rufus, a, um. Si quis me quæret rufus. Da. Præsto est; desine Ph. i, 2. 1 Rufamne illam virginem, cæsiam, sparso ore, adunco naso? Hea. v, 5. 17

Rumor. Meum gnatum rumor est amare A. i, 2. 14 Cum interea rumor venit datum iri gladiatores He. Alt. Prol. 31 Nam qui erit rumor populi, inquit, si id feceris? Ph. v, 7. 18 Nam quod rumores distulerunt malevoli Hea. Prol. 16

Rumpo. Perii! vovisse hunc dicam, si salvos domum rediisset unquam, ut me ambulando rumperet He. iii, 4. 21

Ruo. Sed heus tu! vide sis, ne quid imprudens ruas Hea. ii, 3. 128 Quid si redeo ad illos, qui aiunt: quid si nunc cœlum ruat? Hea. iv, 3. 41 Ceteros ruerem, agerem, raperem, tunderem, et prosternerem Ad. iii, 2. 21

Rursum. In amore hæc omnia insunt vitia: injuriæ, suspiciones, inimicitiæ, induciæ, bellum, pax rursum Eu. i, 1. 16 Quicquid dicunt, laudo: id rursum si negant, laudo id quoque Eu. ii, 2. 20 Redeo rursum, male vero me habens Eu. iv, 2. 6 Dic dum hoc rursum. Heus! negato rursum Eu. iv, 4. 40. 45 At enim spem istoc pacto rursum nuptiarum omnem eripis Hea. iv, 2. 25 Optabit rursum ut abeat ab se filius Hea. iv, 5. 8 Si sperat fore clam, rursum ad ingenium redit Ad. i, 1. 46 Rursum, Demea, irascere? Ad. i, 2. 55 In porticum rursum redi Ad. iv, 2. 40 Rursum in gratiam restituens. Trepidari sentio, et cursari rursum prorsum He. iii, 1. 11. 35 Nunc animum rursum ad meretricem induxti tuum He. iv, 4. 67 Quin, cum opus est, beneficium rursum ei experimur reddere? Ph. iii, 3. 5 Te suam (causam) rogavit rursum ut ageres Ph. v, 5. 8 Atque illud mihi argentum rursum jube rescribi, Phormio. Nolo, volo: volo, nolo rursum Ph. v, 7. 29. 57

Rus. Ruri agere vitam Ad. i, 1. 20 Rei dare operam, ruri esse parcum ac sobrium Ad. i, 2. 15 Jamdudum aliquid ruri agere arbitror Ad. iii, 3. 47 Is filium negat esse ruri Ad. iv, 2. 3 Quia ruri crebro esse soleo He. ii, 1. 18 Opus ruri faciundum Ph. ii, 1. 20 Ruri fere se continebat Ph. ii, 3. 16 Rus ibo: ibi hoc me macerabo biduum Eu. i, 2. 107 Ego rus ibo, atque ibi manebo Eu. ii, 1. 10 Rus Sunii ecquod haberem? Rus eo Eu. iii, 3. 13. 27 Dum rus eo Eu. iv, 2. 1 Abigam hunc rus. Tu rus hinc abis? De. Recte. Quando is, quamobrem huc veneram, rus abiit Ad. iii, 3. 47. 79. 82 Ain' patrem hinc abiisse rus? Illud rus nulla alia causa tam male odi, nisi quia prope est Ad. iv, 1. 1. 7 Non

tu cum rus hinc modo produxe aiebas? Ad. iv, 2. 21 Rus cras cum filio ibo hinc Ad. v, 3. 54 Senex rus abdidit se: huc raro in urbem commeat He. i, 2. 100 Rus habitatum abii He. ii, 1. 27 Ego rus abituram hinc cum tuo me esse certo decrevi patre. Illius stultitia victa, ex urbe tu rus habitatum migres? He. iv, 2. 10. 13 Abi rus ergo hinc He. iv, 3. 4 Dic filiæ, rus concessuram hinc Sostratam He. iv, 4. 7 Metuo, pater ne rure redierit jam Eu. iii, 5. 63 Ecce autem, video rure redeuntem senem Eu. v, 5. 25 Ex meo propinquo rure hoc capio commodi Eu. v, 6. 1 Heri ea causa rure huc advenit He. i, 2. 115

Rusticus, a, um. Nisi eos, qui opere rustico faciundo facile sumtum exercerent suum Hea. i, 1. 90

S.

Sacellum. Est ad hanc manum sacellum: ibi angiportum propter est Ad. iv, 2. 37

Sacrifico. Spatium quidem tandem apparandis nuptiis, vocandi, sacrificandi dabitur paululum Ph. iv, 4. 22

Sacrilegus, a, um. Ubi ille est sacrilegus? Ad. ii, 4. 1 Qui referam illi sacrilego gratiam? Eu. v, 3. 2 Dii vostram fidem! hominem perditum miserumque, et illum sacrilegum Eu. iii, 1. 29 Post exibo, atque hunc perterrebo sacrilegum Eu. v, 3. 13 Quid ais, sacrilega? Eu. v, 1. 13 Hoccine seclum! o scelera! o genera sacrilega! Ad. iii, 2. 6

Sæpe, Sæpius. Ibo; etsi hercle sæpe me spes hæc frustrata est A. ii, 2. 37 Quibus et re salva, et perdita profueram, et prosum sæpe. Næ tu istas (fores) faxo, calcibus sæpe insultabis frustra Eu. ii, 2. 27. 54 Scis te mihi sæpe pollicitum esse Eu. ii, 3. 16 Labore alieno magnam partam gloriam verbis sæpe in se transmovet, qui. Audieras? Gn. Sæpe; et fertur in primis Eu. iii, 1. 10. 39 Sæpe ex hujusmodi re quapiam, et malo principio, magna familiaritas conflata est Eu. v, 2. 34 Adolescentulus sæpe eadem, et graviter audiendo, victus est Hea. i, 1. 62 Magnarum sæpe id remedium ægritudinum est Hea. iii, 2. 28 Non licet hominem esse sæpe ita ut volt, si res non sinit Hea. iv, 1. 53 Quod si is nunc me deceperit, sæpe obsecrans me, ut veniam, frustra veniet Hea. iv, 4. 3 Jus summum sæpe summa malitia est Hea. iv, 5. 48 Venit ad me sæpe clamitans Ad. i, 1. 35 Mihi quidem non placent: et clamo sæpe Ad. iii, 3. 26 Fecere alii sæpe, item boni Ad. iv, 5. 54 Duo cum idem faciunt, sæpe, ut possis dicere Ad. v, 3. 37 Te desiderium Athenarum arbitror, Philotium, cepisse sæpe He. i, 2. 14 Sæpe est, cum He. iii, 1. 28 Quæ nunquam quicquam erga me commerita est, pater, quod nollem: et sæpe, quod vellem, meritam scio He. iii, 5. 37 Hunc videre sæpe optabamus diem He. iv, 4. 29 Verum hoc sæpe, Phormio, vereor, ne Ph. ii, 2. 10 Sæpe interea mihi senex narrabat Ph. ii, 3. 18 Quam sæpe forte temere eveniunt quæ non audeas optare! Ph. v, 1. 30 Ne me obtundas de hac re sæpius Ad. i, 2. 33 Postquam arcessunt sæpius, ægram esse simulant mulierem He. i, 2. 112 Quo magis novi, tanto sæpius Ph. ii, 2. 14

Sævidicus, a, um. Ne te iratus suis sævidicis dictis protelet Ph. i, 4. 36

Sævio. Ah! ne sævi tantopere A. v, 2. 27

Sævitia. Num meam sævitiam veritus? Eu. v, 2. 15

Sævus, a, um. Ille clemens, placidus: ego ille agrestis, sævus, tristis, parcus, truculentus, tenax Ad. v, 4. 12 Conclusam hic habeo uxorem sævam Ph. v, 1. 17

Sal. Labore alieno magnam partam gloriam verbis sæpe in se transmovet, qui habet salem, quod in te est Eu. iii, 1. 10

Salsamentum. Salsamenta hæc, Stephanio, fac macerentur pulchre! Ad. iii, 3. 26

Salsus, a, um. Hoc salsum est, hoc adustum est, hoc lautum est parum Ad. iii, 3. 71

Saltem. Aut ullam causam, ineptam saltem, falsam, iniquam? obmutui A. i, 5. 22 Credo, impetrabo, ut aliquot saltem nuptiis prodat dies. Saltem aliquot dies profer, dum proficiscor aliquo; ne videam A. ii, 1. 13. 28 Saltem accurate, ut metui videar A. iii, 2. 14 Si illud non licet, saltem hoc licebit Eu. iv, 2. 12 Saltem salutare Hea. ii, 3. 138 Meum mihi reddatur: saltem quanti emta est, Syre Ad. ii, 2. 41 Non simultatem meam revereri saltem? Ph. ii, 1. 3 Ut saltem sciam, quid de hac re dicat Ph. ii, 4. 3

Salto. Tu inter eas restim ductans saltabis Ad. iv, 7. 34

Salve. Mysis, salve. My. O salve,

Pamphile A. i, 5. 22 Charinum video salve. Ch. O salve, Pamphile A. ii, 1. 18 O Mysis, salve. My. Salvos sis, Crito A. iv, 5. 7 O salve bone vir A. v, 2. 5 Sed eccum Parmenonem: salve Eu. ii, 2. 12 Atque eccum: salve, mi Thraso Eu. iii, 2. 2 O festus dies hominis! amice! salve Eu. iii, 5. 12 Bone vir, Dore, salve Eu. v, 2. 11 Salve, anime mi. An. O mi expectate, salve. Cl. Ut vales? Hea. ii, 4. 26 Menedeme, salve Hea. iii, 1. 18 Te quærebam ipsum. salve, Demea Ad. iii, 4. 15 O Syre noster, salve! quid fit? quid agitur? Ad. v, 5. 2 Philotis, salve multum. Ph. O salve Parmeno. Sy. Salve mecastor, Parmeno. Pa. Et tu ædepol, Syra He. i, 2. 7. 8 Mea mater, salve! He. iii, 2. 18 Salve, mi pater. La. Gnate mi, salve He. iii, 5. 5. 6 Bacchis, salve! Ba. Salve! Laches He. v, 1. 5 Salve, Pamphile He. v, 4. 15 Mi patrue, salve. De. Salve. Here, salve. De. Ho! bone custos, salve Ph. ii, 1. 24. 56. 57 O noster Chremes! Ch. Salve, Geta Ph. iv, 3. 4 Sed quos percontor? video: salvete A. iv, 5. 5 Salvete Eu. v, 9. 31 Salvere Hegionem plurimum jubeo Ad. iii, 4. 14

Salve. (Adverb.) Hem! quid est? quid trepidas? satin' salve? dic mihi Eu. v, 6. 8

Salus (pro Dea Salutis). Ipsa, si cupiat, Salus, servare prorsus non potest hanc familiam Ad. iv, 7. 43 Quod te, Æsculapi, et te, Salus, ne quid sit hujus, oro! He iii, 2. 3

Salus. Nosse omnia hæc, salus est adolescentulis Eu. v, 4. 18 Ad te advenio, spem, salutem, auxilium, consilium expetens A. ii, 1. 19 Quæ assolent, quæque oportet signa esse ad salutem, video A. iii, 2. 2 Non posse jam ad salutem converti hoc malum A. iv, 1. 49 Atque huic malo salutem quærant, auxilii nihil afferant Ad. iii, 2. 2 Plurima salute Parmenonem summum suum impertit Gnatho Eu. ii, 2. 39 Quod cum salute ejus fiat, ita se defatigarit, velim, ut Ad. iv, 1. 3

Saluto. Salutant: ad cœnam vocant Eu. ii, 2. 28 Opperiar hominem hic, ut salutem, et colloquar Ad. iii, 3. 92 Sine. Sy. Veto. Clit. Saltem salutare. Sy. Abeas, si sapis Hea. ii, 3. 138 At ego Deos Penates hinc salutatum domum devortar Ph. ii, 1. 81

Salvus, a, um. Salvos sis, Crito A. iv, 5. 7 Salvos sis, Chreme A. v, 4. 3 Salvos sum, si hæc vera sunt A. v, 6. 9 Nisi ubi ille huc salvos redierit meus particeps Hea. i, 1. 98 Salvos nobis, Deos quæso, ut siet Ad. iii, 1. 11 Salvos sit, spero: est similis majorum suum Ad. iii, 3. 57 Sed eccum Demeam! salvos sies Ad. v, 6. 3 Si salves domum redisset unquam. He. iii, 4. 20 Quæro: salvos est, ut opinor Ph. iii, 3. 22 Salvum te advenire, here, gaudeo Eu. v, 6. 6 Illum tibi salvom affuturum esse hic, confido, propediem Hea. i, 1. 108 Salvum advenisse gaudeo Hea. ii, 4. 27 Sed ita dictu opus est, si me vis salvom esse, et rem, et filium Hea. v, 1. 68 Salvum te advenire, Demea, gaudemus! Ad. i, 1. 55 Gaudeo venisse salvom He. iii, 2. 18 Benefactum te advenisse, Pamphile: atque adeo, quod maximum est, salvom atque validum. Illum vivom, et salvom vellem He. iii, 5. 7. 14 Salvom advenire. Salvom te advenisse gaudeo Ph. ii, 1. 25. 56 Quantus metus est mihi, venire huc salvom nunc patruum, Geta! Ph. iii, 1. 18 Venire salvom volup' est Ph. iv, 3. 5 Salva res est Eu. ii, 2. 37 Mirum ni illa salva est, et ego perii Hea. iv, 1. 50 Erubuit: salva res est Ad. iv, 5. 9 Salvan' Philumena est? Pa. Meliuscula est He. iii, 2. 18 Tu illam salvam magis velis, quam ego He. ii, 2. 17 Gaudeo, natum illum, et tibi illam salvam He. iv, 4. 21 Quibus et re salva, et perdita profueram, et prosum sæpe Eu. ii, 2. 27 Tace obsecro, salvæ sumus Eu. v, 1. 18 Venisse eas salvas, audivi ex nauta, qui eas vexerat Ph. iv, 1. 10

Samius, a, um. Samia mihi mater fuit: ea habitabat Rhodi Eu. i, 2. 27

Sancte. Vel hic Pamphilus jurabat quoties Bacchidi! quam sancte! He. i, 1. 4 Sancte adjurat, non posse apud vos Pamphilo se absente perdurare He. ii, 2. 26

Sanctus, a, um. Occidunt me quidem, dum nimis sanctas nuptias student facere Ad. v, 7. 1 Aliud si scirem, qui firmare meam apud vos possem fidem, sanctius quam jusjurandum He. v, 1. 24

Sandalium. Utinam tibi commitigari videam sandalio caput! Eu. v, 8. 4

Sane. Nempe ergo aperte vis, quæ restant, me loqui? Da. Sane quidem A. i, 2. 24 Sane pol illa temulenta est mulier et temeraria A. i, 4. 2 Ubi voles, arcesse. Si. Bene sane A. v, 2. 7 Sane, quia vero hæ mihi patent semper fores Eu. i, 2. 9 Estne, ut fertur, forma? Pa. Sane Eu. ii, 3. 69 Sane hercle ut dicis Eu. iii, 5. 59 Sane, quod tibi nunc vir

videntur esse hic, nebulo magnus est Eu. iv, 7. 15 Recte sane interrogasti Eu. v, 6. 21 Nec rei fere sane amplius quicquam fuit Hea. i, 1. 3 Sane, idem visa est mihi. Et quidem hercle forma luculenta. Ch. Sic satis. Sy. Ita non ut olim, sed uti nunc, sane bona Hea. iii, 2. 11. 13 Recte sane Hea. iii, 2. 27. iii, 3. 20. Ad. iii, 3. 68 Abi sane istac, istorsum, quovis Hea. iii, 3. 27 Cedo sane Hea. iv, 7. 4 Sane volo Hea. iv, 8. 32 Id distributum sane est ex sententia Ad. iii, 3. 17 Sane hac multo propius ibis, et minor est erratio. Bene sane. De. Sed cesso ad eum pergere. Sy. I sane Ad. iv, 2. 41. 47. 48 Neque est, neque illam sane studeo vendere Ad. iv, 7. 27 Sane nollem huc exitum Ad. v, 1. 13 Ædepol commissatorem haud sane commodum Ad. v, 2. 8 Diebus sane pauculis post. Bene conveniebat sane inter eos. Nisi sane curæ est, quorsum He i, 2. 69. 108. 119 Si forte morbus amplior factus siet, quod sane nolim He. iii, 1. 51 Sane hercle homo voluptati obsequens fuit, dum vixit He. iii, 5. 9 Si fieri potest, affinitatem hanc sane perpetuam volo He. iv, 4. 14 Sane hercle pulchre suades Ph. iii, 3. 9 His rebus sane pone, inquit, decem minas Ph. iv, 3. 62 Tum autem video filium invitum sane mulierem ab se amittere Ph. v, 7. 27 Ego timeo? Ph. Recte sane. Redeat sane in gratiam Ph. v, 8. 10. 40

Sanga. Ubi centurio est Sanga, et manipulus furum? Sanga, ita uti fortes decet milites, domi focique, fac vicissim ut memineris Eu. iv, 7. 6. 44

Sanguis. Imperatoris virtutem noveram, et vim militum: sine sanguine hoc fieri non posse Eu. iv, 7. 9

Sannio. Solus Sannio servat domi Eu. iv, 7. 10 Abi, nescis inescare homines, Sannio. Potius, quam venias in periculum, Sannio Ad. ii, 2. 12. 32

Sanus. Satin' sanus es, qui me id rogites? A. iv, 4. 10 Sanusne es? A. v, 4. 9. Ph. i, 4. 17 Sanus sim, anne insaniam? Quid tibi vis? satin' sanus? Eu. iii, 5. 8. 11 Satin' sanus es, aut sobrius? Hea. iv, 6. 29 Satin' sanus es? Hea. v, 2. 33. Ad. v, 8. 14. Ph. v, 3. 19 Mi homo, sanusne es? Ad. iii, 2. 38 Si sanus sies, jube illam redire He. iii, 5. 40 Sanum te credis esse? Ad. iv, 7. 30

Sapiens. At tu, qui sapiens es, magistratus adi Ph. ii, 3. 56 Mulier sapiens es, Nausistrata Ph. v, 8. 37 Dictum sapienti sat est Ph. iii, 3. 8 Omnia prius experiri, quam armis, sapientem decet Eu. iv, 7. 19 Tu verba fundis hic sapientia? Ad. v, 1. 7

Sapienter. Sapienter vitam instituit A. i, 1. 40 Pulchre mehercle dictum, et sapienter: papæ! Eu. iii, 1. 36 Bene et sapienter dixti dudum Ad. v, 3. 39

Sapientia. Tu, quantus quantus, nihil nisi sapientia es. Sedulo moneo, quæ possum, pro mea sapientia Ad. iii, 3. 40. 73 Incredibile est, quantum herum anteeo sapientia Ph. ii, 1. 17

Sapio. Itane suades? Pa. Si sapis Eu. i, 1. 31 Tu pol, si sapis, quod scis, nescis Eu. iv, 4. 54 Sapis Eu. v, 5. 27 Haud stulte sapis. Abeas, si sapis Hea. ii, 3. 82. 138 Tu fac, ut dixi, si sapis Ad. iv, 5. 72 Hic mihi quanto nunc plus sapit, quam egomet mihi! Hea. iii, 1. 101 Ad omnia alia ætate sapimus rectius Ad. v, 3. 46 Et sapiunt, mea quidem sententia Ph. ii, 2. 21 Tu nescis id, quod scis, Dromo, si sapies Hea. iv, 4. 26 Cautim, et paulatim dabis, si sapies Hea. iv, 8. 31 Næ, ille continebit posthac, si sapiet, manus Ad. iv, 2. 26 Fiet. Sy. Si sapias: num mihi jam minus minusque obtemperat Hea. iii, 3. 38 Illuc est sapere! Quanti est sapere! Eu. iv, 7. 12. 21 Siquidem id sapere est, velle id, quod non potest contingere Hea. ii, 3. 33 Nonne id flagitium est, te aliis consilium dare, foris sapere? Hea. v, 1. 50 Istuc est sapere, non quod ante pedes modo est videre, sed Ad. iii, 3. 32 Video sapere, intelligere, in loco vereri. Nunc mihi videre sapere Ad. v, 3. 41. 64 Istuc est sapere, qui ubicumque opus sit, animum possis flectere He. iv, 3. 2

Sat. Sat est A. i, 1. 143. Eu. iv, 4. 39. Ph. i, 4. 34 Sat habeo A. ii, 1. 35. iv, 2. 29 Non sat commode divisa sunt temporibus tibi, Dave, hæc A. iii, 1. 17 Posthac incolumem sat scio fore me A. iii, 5. 5 Ubi tempus tibi erit, sat habet si tum recipitur Eu. iii, 2. 32 Sat scio Eu. iii, 3. 34. Ad. iii, 2. 41. iii, 3. 6. iv, 1. 10. Ph. iv, 3. 31 Eho nonne id sat erat? Eu. iv, 5. 10 Tantum sat habes? Hea. iv, 3. 40 Sat recte hoc mihi in mentem venit Hea. v, 2. 49 Sat adhuc tua nos frustrata est fides Ad. iv, 4. 11 Attentiores sumus ad rem omnes, quam sat est: quod illos sat ætas acuet Ad. v, 3. 48. 49 Quid ais? non signi hoc sat est? He. ii, 1. 39 Ah! dictum sapienti sat est Ph. iii, 3. 8 Is si dat, sat est Ph. iv, 2. 14 Nonne id sat erat,

accipere ab illo injuriam? Ph. v, 2. 2 Hei! video uxorem: pæne plus, quam sat erat Ph. v, 3. 14

. Satago. Is quoque rerum suarum satagit Hea. ii, 1. 13

. Satias, Satietas. Tum sicubi eum satias hominum, aut negoti si quando odium ceperat Eu. iii, 1. 13 Ubi satias cœpit fieri, commuto locum Eu. v, 6. 3 Satias jam tenet studiorum istorum He. iv, 2. 18 Quo pacto satietatem amoris ait se velle sumere? Ph. v, 5. 6

. Satin', Satis. Satin' sanus es, qui me id rogites? A. iv, 4. 10 Quid vos, quo pacto hic? satin' recte? (valetis) A. iv, 5. 9 Satin' hoc mandatum est tibi? Eu. ii, 1. 2 Satin' sanus? Eu. iii, 5. 11. Hea. v, 2. 33. Ad. v, 8. 14. Ph. v, 3. 19 Simul alia circumspecto, satin' explorata sint Eu. iii, 5. 55 Satin' id tibi placet? Eu. v, 2. 12 Quid est? quid trepidas? satin' salve? dic mihi Eu. v, 6. 8 Satin' sanus es, aut sobrius? Hea. iv, 3. 29 Satin' hoc certum est? Ad. iii, 2. 31 Satin' scis ibi esse? Ad. iii, 3. 48 Quid si assimulo? satin' est? Ge. Garris. An. Voltum contemplamini: hem! satin' sic est? Ph. i, 4. 33. 34 Sed satin' omnia ex sententia? Ph. ii, 1. 26 Satin' id est? Ph. iv, 4. 2. v, 8. 58 Satin' est, si te delibutum gaudio reddo? Ph. v, 6. 16 Enimvero spectatum satis putabam Hæc soror ad flammam accessit imprudentius, satis cum periclo. Nec satis ad objurgandum causæ. Ne hæc quidem satis vehemens causa ad objurgandum A. i, 1. 64. 104. 111. 123 Sane pol illa temulenta est mulier et temeraria: nec satis digna, cui committas primo partu mulierem A. i, 4. 3 Non satis me pernosti etiam, qualis sim, Simo A. iii, 2. 23 Nonne tibi satis esse hoc visum solidum est gaudium? Nescio: nisi mihi Deos satis scio fuisse iratos, qui auscultaverim. Satis credo, si advigilaveris A. iv, 1. 23. 40. 50 Si hic non insanit satis sua sponte, instiga. Dies mihi hic ut sit satis vereor ad agendum. Eho tu impudens, non satis habes, quod tibi dieculam addo? A. iv, 2. 9. 22. 27 Satis jam, satis, Simo, spectata erga te amicitia est mea: satis pericli cœpi adire A. v, 1. 1. 2 Pro peccato magno paullum supplicii satis est patri A. v, 3. 32 Si, Simo, hunc noris satis, non ita arbitrere A. v, 4. 11 Accede ad ignem hunc, jam calesces plus satis Eu. i, 2. 5 Tacent: satis laudant Eu. iii, 2. 23 Nequeo satis mirari, neque conjicere Eu. iii, 4. 9 Commendat virginem. An. Cui? tibine? Ch. Mihi. An. Satis tuto tamen Eu. iii, 5. 29 Nequeo mirari satis, quo ille abire ignavus possit longius Eu. iv, 3. 19 Jam satis credis sobriam esse me, et nihil mentitam tibi? jam satis certum est, virginem vitiatam esse? Eu. iv, 4. 36. 37 Neque pes, neque mens satis suum officium facit Eu. iv, 5. 3 Satis hoc tibi est Eu. iv, 7. 40 Non possum satis narrare, quos ludos præbueris intus Eu. v, 7. 9 Satis credo. Satis diu hoc jam saxum volvo Eu. v, 9. 21. 55 Satis certo scio Hea. i, 1. 19. Ad. ii, 3. 3. He. iv, 4. 34 Neque tu illum satis noveras, neque te ille Hea. i, 1. 101 Vereor, quam ne quid in illum iratus plus satis faxit, pater Hea. i, 2. 24 Nihil satis firmi video, quamobrem Hea. ii, 3. 96 Non possum: satis jam, satis pater durus fui Hea. iii, 1. 30 Et quidem hercle forma luculenta. Ch. Sic satis Hea. iii, 2. 12 At ut satis contemplata modo sis, mea nutrix. Nu. Satis. Quidvis satis est, dum vivat modo Hea. iv, 1. 4. 28 Satis, pol, proterve me Syri promissa huc induxerunt. Satis scite promittit tibi Hea. iv, 4. 1. 7 Non tibi ego exempli satis sum? Duo talenta pro re nostra ego esse decrevi satis Hea. v, 1. 47. 67 Modo liceat vivere; est spes. Cl. Quæ? Sy. Nos esurituros satis Hea. v, 2. 28 Si satis jam debacchatus es, leno, audi, si vis, nunc jam Ad. ii, 1. 30 Vide, si satis placet Ad. ii, 2. 32 Non intelligo satis, quæ loquatur. Satis mihi id habeam supplicii, dum illos ulciscar modo Ad. iii, 2. 11. 15 Vostram nequeo mirari satis rationem. Si satis cerno, is hercle est Ad. iii, 3. 20. 85 Neque faciam, neque me satis pie posse arbitror Ad. iii, 4. 13 Nequeo satis decernere Ad. iv, 2. 5 Abi, abi jam, Æschine! satis diu dedisti verba Ad. iv, 4. 11 In peccato maxumo, quod vix sedatum satis est, potasti, scelus! Ad. v, 1. 12 Quod satis putabas tua bona ambobus fore Ad. v, 3. 24 Is mihi profecto est servos spectatus satis Ad. v, 6. 5 Postquam et ipse se, et illam, et hanc, quæ domi erat, cognovit satis He. i, 2. 87 Ei ludo, si ullus est, magistram hanc esse satis certo scio. De te quidem satis scio He. ii, 1. 7. 37 Si metuis, satis ut meæ domi curetur diligenter He. ii, 2. 15 Non eum hominem ducerem, nec virum satis firmum gnatæ He. iv, 1. 41 Dum ætas, tempus tulit, perfuncta satis sum He. iv, 2. 18 Nequeo satis prologui He. iv, 4. 23 Exquire: adest: quod

satis sit, faciet ipsa He. v, 2. 17 Ego istuc satis scio He. v, 4. 37 Tantummodo, satis, inquit, scita est Ph. i, 2. 60 Hem! satis pro imperio! quisquis es Ph. i, 4. 19 Non potest satis pro merito ab illo tibi referri gratia. Ph. Nemo satis pro merito gratiam regi refert Ph. ii, 2. 23. 24 Satis jam verborum est Ph. ii, 3. 89 Certe hercle, ego, si satis commemini Ph. iii, 2. 38 Heia! sudabis satis, si cum illo inceptas homine Ph. iv, 3. 23 Non satis est, tuum te officium fecisse, si? Ph. iv, 5. 12 Vin' satis quæsitum mihi istuc esse? Non satis tutus est ad narrandum hic locus Ph. v, 3. 28. 36 Satis superbe illuditis me. Satis astute aggredimini Ph. v, 7. 22. 75 Jam supplicii satis est mihi Ph. v, 8. 40

Satius. Ah! quanto satius est, te id dare operam, qui? A. ii, 1. 7 Mori me satius est Eu. iv, 7. 2 Tibi perdere talentum hoc pacto satius est, quam illo minam Hea. iii, 1. 66 Satius est, quam te ipso hærede hæc possidere Bacchidem Hea. v, 2. 16 Evenire ea satius est, quæ in te uxor dicit irata. Pudore et liberalitate liberos retinere satius esse credo, quam metu Ad. i, 1. 4. 33 Ut sit satius perdere, quam Ad. ii, 2. 26 Ne quid faciam plus, quod post me minus fecisse satius sit He. v, 1. 4 Emori hercle satius est Ph. v, 7. 63

Satrapes. Satrapes si siet amator, nunquam sufferre ejus sumtus queat, nedum tu possis Hea. iii, 1. 43

Satur, a, um. Sed postquam intus sum omnium rerum satur Ad. v, 1. 3 Cum tu satura, atque ebria eris, puer ut satur sit, facito He. v, 2. 3

Saxum. Satis diu hoc jam saxum volvo Eu. v, 9. 55

Scapula. Seni fidelis dum sum, scapulas perdidi Ph. i, 2. 20

Sceleratus. Simul sceleratus Davus si quid consili habet, ut consumat nunc A. i, 1. 132 Sed eccum sceleratum Syrum Ad. iv, 2. 14

Scelerosus. Ubi ego illum scelerosum, misera, atque impium inveniam? Eu. iv, 3. 1

Scelestus, a, um. Disperii! scelestus quantas turbas concivi insciens! Hea. v, 2. 17 Quanquam est scelestus, non Ad. ii, 1. 5 O scelestum atque audacem hominem! Eu. iv, 4. 42 O scelestum Parmenonem! Eu. v, 5. 2 Ne me attingas, scelesté A. iv, 4. 51 Exi foras, sceleste! at etiam restitas, fugitive? Eu. iv, 4. 1 Eho scelestе, quo illam ducis? Hea. ii, 3. 71 Illam scelestam esse, et me miserum, sentio Eu. i, 1. 26 Pergin' scelesta, mecum perplexe loqui? Scelesta, lupo ovem commisisti Eu. v, 1. 1. 16

Scelus. Ubi illic est scelus, qui me perdidit? A. iii, 5. 1 Scelus quemnam hic laudat? A. v, 2. 3 Quin etiam insuper scelus, postquam ludificatus est virginem Eu. iv, 3. 3 Voltus quoque hominum fingit scelus Hea. v, 1. 14 Quid hoc est sceleris? Eu. ii, 3. 34 Quid ego tantum sceleris admisi miser? Hea. v, 2. 3 Seni animam primum exstinguerem ipsi, qui illud produxit scelus Ad. iii, 2. 16 Non hoc publicitus scelus hinc deportarier in solas terras? Ph. v, 7. 85 Abin' hinc in malam rem cum suspicione isthac, scelus A. ii, 1. 18 Hem, quid ais, scelus? A. iv, 1. 42 Ego pol te pro istis dictis et factis, scelus, ulciscar Eu. v, 4. 19 Itan' lepidum tibi visum est, scelus, nos irridere? Eu. v, 7. 17 In mea vita tu tibi laudem is quæsitum, scelus Hea. ii, 3. 74 Quam rem agis? scelus Hea. iv, 4. 18 Oh! scelus. Potasti, scelus! Ad. v, 1. 6. 19 Scelus! tibi narret? Ph. v, 8. 11 Prius quam harum scelera, et lacrumæ confictæ dolis, reducant animum ægrotum ad misericordiam A. iii, 3. 26 Hem scelera! A. iv, 4. 47 O scelera! illud vide! Ad. ii, 2. 20 O scelera! o genera sacrilega! Ad. iii, 2. 6

Scenicus, a, um. Vobis datur potestas condecorandi ludos scenicos He. Alt. Prol. 37 Quia sciebam, dubiam fortunam esse scenicam He. Alt. Prol. 8

Sciens: vide Scio

Scilicet. Id populus curat, scilicet! A. i, 2. 14 Nempe. Si. Id scilicet A. v, 4. 47 Scilicet faciundum est quod vis Eu. i, 2. 105 Comites secuti scilicet sunt virginem! Eu. ii, 3. 54 Rex te ergo in oculis. Th. Scilicet Eu. iii, 1. 11 Non vides? Py. Videam? obsecro quem? Ph. Hunc scilicet Eu. iv, 4. 9 Fratris igitur Thais tota est? Ch. Scilicet Eu. v, 9. 10 Quo illam ducis? Sy. Quo illam ego? ad nos scilicet. Scilicet facturum me esse, in cum jam res rediit locum, ut sit necesse Hea. ii, 3. 71. 117 Scilicet equidem istuc factum ignoscam Hea. iv, 1. 34 Et scilicet jam me hoc voles patrem exorare, ut celet Hea. iv, 3. 27 Neque tu scilicet eo nunc confugies Hea. iv, 5. 44 Scilicet daturum. Hea. iv, 8. 16 Scilicet sponsæ vestem, aurum, atque ancillas opus esse Hea. v, 1. 19 Et ducenda indotata est? Mi. Scilicet. Et nova nupta eadem hæc discet? Mi. Scilicet Ad. iv, 7. 11. 33 Id nunc clamat scilicet: pa-

nata lites. Et me tum uxorem credidisti, scilicet, ducturum. Scilicet, ita tempus fert Ad. v, 3. 5. 25. 53 Meam autem mortem expectant scilicet Ad. v, 4. 20 Sed eam jam remittet. Ph. Scilicet He. iii, 5. 17 Huic suum reddas scilicet, ut alamus nostrum He. iv, 4. 47 Cum tu horum nihil refelles, vincam scilicet Ph. i, 2. 82 Quid hæc videntur? De. Scilicet! Ph. v, 3. 9

Scio. Unum hoc scio, hanc meritam esse, ut memor esses sui A. i, 5. 46 Quid timeas scio. Et quid tu, scio. Pa. Nuptiæ mihi. Da. Et id scio. Uxorem tibi non dat jam Chremes. Pa. Qui scis? Da. Scio. Scio: magnum signum A. ii, 2. 9. 10. 11. 15. 28 Adeon' es demens? ex peregrina? jam scio, ah! vix tandem sensi stolidus A. iii, 1. 11 Certe enim scio. Hoc ego scio unum, neminem peperisse hic. Atque haud scio, an, quæ dixit, sint vera omnia A. iii, 2. 23. 26. 45 Posthac incolumem sat scio fore me, nunc si hoc devito malum. Nec quid me nunc faciam, scio A. iii, 5. 5. 8 Scio: cum patre altercasti dudum. Scio: tu coactus tua voluntate es. Scio equidem, illam ducturum esse te. Nescio: nisi mihi Deos satis scio fuisse iratos. Deceptus sum, at non defatigatus. Ch. Scio A. iv, 1. 29. 34. 35. 41. 46 Scio quid conere A. iv, 2. 20 Mitte id, quod scio: dic, quod rogo A. iv, 4. 25 Cum Davo egomet vidi jurgantem ancillam. Si. Scio A. v, 1. 19 Verum hercle opinor fuisse Phaniam: hoc certo scio, Rhamnusium se aiebat esse. Phania ille, frater meus fuit. Si. Noram, et scio A. v, 4. 26. 31 Hunc scio mea solide solum gavisurum gaudia A. v, 5. 8 Nescis, quid mihi obtigerit. Da. Certe: sed quid mihi obtigerit, scio. Facturum quæ voles, scio esse omnia A. v, 6. 2. 12 Nec quid agam, scio Eu. i, 1. 28 Ego pol, quæ mihi sum conscia hoc certo scio Eu. i, 2. 119 Vidi, novi: scio, quo abducta sit Eu. ii, 3. 58 Nostin'? Gn. Scio Eu. iii, 1. 15 Nam hercle nemo posset, sat scio, qui haberet Eu. iii, 2. 34 Neque scio, quid dicam, aut quid conjectem Eu. iii, 4. 5 Primam dices, scio, si videris Eu. iii, 5. 19 Ubi primum poterit, se illinc subducet, scio Eu. iv, 1. 14 Parmenonis tam scio esse hanc technam, quam me vivere Eu. iv, 4. 51 Scio istuc Eu. iv, 6. 23 Scio; nescio; abiit; audivi Eu. v, 1. 2 Neque ædepol, quid nunc consilii capiam, scio. Scio: et pol propterea mage nunc ignosco tibi. Quid? ah! volet, certo scio Eu. v, 2. 28. 39. 50 Dicam hercle, etsi mihi magnum malum scio paratum Eu. v, 5. 27 Tu fortasse, quæ facta hic sint, nescis: Th. Scio Eu. v, 9. 32 Hæc non voluptati tibi esse, satis certo scio Hea. i, 1. 19 Illam simul tibi hic ego affuturam hodie scio. Eam misere amat: propter eam hæc turba, atque abitio evenit. Ch. Scio Hea. i, 2. 2. 16 Si mihi secundæ res de amore meo essent, jamdudum, scio, venissent Hea. ii, 2. 1 Ædes nostræ vix capient, scio. Etsi consilium, quod cepi, rectum esse et tutum scio. Ubi sunt? cur retines? Sy. Jam nunc hæc non est tua. Clit. Scio Hea. ii, 3. 13. 86. 136 Me quidem semper scio fecisse sedulo, ut Hea. ii, 4. 16 Scio, quid feceris. Id quidem ego, si tu neges, certo scio Hea. iv, 1. 14. 19 Quam ego scio esse honore quovis dignam Hea. iv, 3. 9 Etsi scio, hosce aliquot dies non sentiet Hea. iv, 5. 4 Scio. Hea. iv, 8. 9. He. v, 3. 14 Ego, me non tam astutum, neque ita perspicacem esse; id certo scio Hea. v, 1. 1 Scio, tibi esse hoc gravius multo, ac durius. Etiam haud scio, an uxorem ducat Hea. v, 2. 4. 46 Neque quod principium inveniam ad placandum, scio Hea. v, 4. 21 Leno ego sum. Æs. Scio Ad. ii, 1. 7 Navem conductam, hoc scio. Scio te non usum antehac amicitia mea Ad. ii, 2. 17. 42 Satis certo scio Ad. ii, 3. 3 Nunc si hoc palam proferimus, ille inficias ibit, sat scio Ad. iii, 2. 41 Persuasit ille impurus, sat scio Ad. iii, 3. 6 Pudet: nec, quid agam, neque quid huic respondeam, scio Ad. iii, 4. 40 Nunc ubi me illic non videbit, jam huc recurret, sat scio Ad. iv, 1. 10 Nec quid agam, scio. Scio, ubi sit Ad. iv, 2. 3. 31 Ut opinor, has non nosse te, et certo scio. Qui infelix haud scio, an illam misere nunc amat. Æschine audivi omnia, et scio: nam te amo Ad. iv, 5. 14. 33. 46 Certo scio Ad. iv, 5. 70. Ph. v, 3. 10 Nescis, qui vir sit. Mi. Scio. Scio. De. Eho! scis, et patere? Ad. iv, 7. 5. 7 Mane: scio: istuc ibam Ad. v, 3. 35 Natu grandior. Mi. Scio Ad. v, 8. 8 Quid egerint inter se, nondum etiam scio He. i, 2. 117 Ei ludo, si ullus est, magistram hanc esse satis certo scio. Postmodum rescisceet. La. Scio. Multo melius hic quæ fiunt, quam illic, ubi sum assidue, scio. De te quidem satis scio He. ii, 1. 7. 11. 20. 27 Etsi scio ego, Philumena, meum jus esse, ut te cogam. Etsi ego meis me

omnibus scio esse apprime obsequentem He. ii, 2. 1. 5 Nec, qui hoc mihi eveniat, scio He. ii, 3. 6 Adventum tuum scio reverituras He. iii, 1. 10 Omnem rem narrabit, scio He. iii, 2. 15 Dicam abortum esse: scio, nemini aliter suspectum fore He. iii, 3. 38 Et tamen, utram malis, scio. Omnem rem scio, ut sit gesta. Ego me scio cavisse, ne. Et sæpe, quod vellem, meritam scio He. iii, 5. 15. 18. 20. 27 Non ædepol scio He. iv, 1. 5 Satis certo scio, non me clam haberet, quod. Omnibus modis miser sum: nec, quid agam, scio He. iv, 4. 34. 79 Quod pol, si esset alia ex hoc quæstu, haud faceret, scio He. v, 1. 29 Quid? quid? nescio. Par. At ego scio. Neque in me ipso, tibi boni quid sit, scio. Immo vero scio; neque hoc imprudens feci. Pa. Ego istuc satis scio He. v, 4. 10. 11. 37 Mihi usus venit, hoc scio. Jam scio: amare cœpit. Unum hoc scio: quod fors feret, feremus æquo animo. Non certum scio Ph. i, 2. 23. 60. 87. 98 Quæ neque uti devitem, scio, neque. Par pari ut respondeas. An. Scio Ph. i, 4. 3. 35 Neque uti retineam, scio Ph. iii, 2. 22 Scio quidem hoc esse æquom. Pater adest hic. Ge. Scio. Sed quid tum? Et illam miseram, quam ego nunc intus scio esse exanimatam metu, consolare Ph. iii, 3. 6. 8. 32 Scio ita esse Ph. iv, 1. 22 Is, qui istam. Ch. Scio. Sat scio, si Ph. iv, 3. 13. 31 Haud scio hercle, ut homo est, an Ph. v, 2. 9 Me dixisse nemini, id certo scio Ph. v, 7. 60 A parvulo ut semper tibi apud me justa et clemens fuerit servitus, scis A. i, 1. 10 Qui scis? A. ii, 1. 2. ii, 2. 15 Unde id scis? A. iii, 2. 31 Qui scis ergo istuc, nisi periculum feceris? Qui scis eos nunc discordare inter se? A. iii, 3. 33. 43 Immo etiam, quo tu minus scis ærumnas meas. Mane: nondum scis A. iv, 1. 31. 35 Tute scis, post illa quam intumum habeam te Eu. i, 2. 47 Scis te mihi sæpe pollicitum esse. Scin' quid ego te volebam? dic. Et scis, ubi siet? Eu. ii, 3. 16. 46. 59 Scin'? si quando illa mentionem Phædriæ facit, aut Eu. iii, 1. 47 Tu pol, si sapis, quod scis, nescis Eu. iv, 4. 55 Scin' tu turbam hanc propter te esse factam? Eu. iv, 6. 6 Qui scis, an quæ jubeam, sine vi faciat? Scin' tu, ut tibi res sese habeat? Eu. iv, 7. 20. 30 Scis eam hinc civem esse? Eu. v, 5. 10 Jam scis te periisse? Eu. v, 7. 15 Scin' me in quibus sim gaudiis? Scis Pamphilam meam inventam civem? Pa. Audivi. Ch. Scis sponsam mihi? Scin' quam fretus? Eu. v, 9. 5. 6. 33 Huic filium scis esse? Hea. i, 2. 7 Pergin' istuc prius dijudicare, quam scis, quid veri siet? Hea. ii, 2. 8 Scin' tu hanc, quam dicit sordidatam et sordidam? Hea. ii, 3. 56 Scin', quid nunc facere te volo? Hea. iii, 1. 85 Scin' esse factum, ut dico? Hea. iii, 2. 18 At scin' quid, sodes? Tu nescis id, quod scis, Dromo, si sapies Hea. iv, 4. 16. 26 Scin' ubi nunc sit tua Bacchis? Hea. iv, 6. 16 Ego nescio. Ch. Immo scis Hea. v, 3. 8 A[illegible]scis quid loquar? Ad. ii, 2. 7 Satin' [illegible] ibi esse? Ad. iii, 3. 48 Scin' Cratini, hujus ditis, ædes? Ad. iv, 2. 42 Eho! scis, et patere? Ad. iv, 7. 8 Tibi, pater, permittimus: plus scis, quid facto opus est Ad. v, 9. 39 Qui scis, an ea causa, me odisse assimulaverit? He. ii, 1. 38 Scin', quid volo potius, sodes, facias? He. v, 1. 26 Scin' quam? quo evadat, vide Ph. i, 2. 61 Illarum neque te quisquam novit, neque scit qui sies Eu. ii, 3. 82 An scit jam ille, quid meretrix siet? Eu. v, 6. 16 Qui uti scit, ei bona: illi, qui non utitur recte, mala Hea. i, 2. 22 Næ ille haud scit, quam mihi nunc surdo narret fabulam. Neque etiam dum scit pater Hea. ii, 1. 10. 17 Næ, ille haud scit, paullum lucri, quantum ei damni apportet Hea. iv, 4. 25 Ubi scit factum, ad matrem virginis venit Ad. iii, 4. 25 Scit sibi nobilitatem ex eo, et rem natam, et gloriam esse He. v, 2. 31 Omnes nos quidem scimus, quam misere hanc amarit A. iii, 2. 40. Civemne? Th. Arbitror: certum non scimus Eu. i, 2. 31 Quid cum illis agas, qui neque jus, neque bonum, atque æquum sciunt? Hea. iv, 1. 29 Pater esse disce ab aliis, qui vere sciunt Ad. i, 2. 45 Non sciunt ipsi viam, domum qua redeant? He. iii, 2. 25 Hic, quos par fuerat resciscere, sciunt He. v, 4. 28 Mihi sciunt nihil esse Ph. ii, 2. 20 Quæ, quid timeret, sciebam Eu. v, 7. 3 At ego nihil esse scibam, Clinia Hea. ii, 3. 68 Quia sciebam dubiam fortunam esse scenicam He. Alt. Prol. 8 Te mihi fidelem esse æque, atque egomet sum mihi, scibam Ph. iv, 1. 16 Unde igitur fratrem meum esse sciebas? Eu. iv, 4. 33 Patriam et signa cetera neque sciebat: neque Eu. i, 2. 33 Hic me hujusmodi esse sciebat Ph. iii, 2. 44 Sed istam Thaidem non scivi nobis vicinam Eu. ii, 3. 67 Multo prius scivi, quam tu, illum amicam ha-

bese, Myrrhina He. iv, 1. 26 Neque fuisse prægnantem unquam ante hunc scivi diem He. iv, 4. 19 Scisti uti foro Ph. i, 2. 29 Ego scibo ex hoc, quid siet Eu. iv, 4. 59 Hinc scibo jam, ubi siet Ad. iii, 3. 7 Jam scibo Ad. v, 2. 6 Ex hoc jam scibo, quid siet He. ii, 2. 4 Quid cum illa rei tibi est? Ch. Scibis Eu. iv, 7. 35 Ad misericordiam ambos adduces cito: aut scibis, cujus sis Hea. v, 2. 48 Nemo ex me scibit Ph. v, 1. 38 Hem, quid est? Si. Scies A. i, 1. 89 Tu quod quæris, scies A. iii, 3. 4 Quid? Si. Scies A. iii, 4. 6 Jam faxo scies Eu. iv, 3. 21 Quid ita istuc? Me. Scies Hea. i, 1. 43 Experiundo scies Hea. ii, 3. 90 Quid istuc? miror. Ch. Jam scies Hea. iii, 3. 51 Ubi scies; si displicebit vita, tum istoc utitor Hea. v, 2. 19 Quid istuc est? Ge. Scies: modo ut tacere possis Ph. i, 2. 8 Jam scies: ausculta Ph. v, 8. 6 Cum sciet alienum puerum tolli pro suo He. iv, 1. 61 Sin spreverit me, plus, quam opus est scito, sciet Ph. iv, 1. 18 Quos non æquom est scire, neque resciscent, neque scient He. v, 4. 28 Unum hoc scito: contumeliæ non me fecisse causa, sed amoris Eu. v, 2. 38 Nemo illorum quisquam, scito, ad te venit, quin He. i, 1. 10 Opperiar, ut sciam nunc, quidnam hæc turba tristitiæ afferat A. i, 4. 8 Non, si capiundos mihi sciam esse inimicos omnes homines A. iv, 2. 12 Eho, inepta, nescis quid sit actum? My. Qui sciam? A. iv, 4. 52 Ibo intro, de cognitione ut certum sciam Eu. v, 3. 12 Istuc, quicquid est, fac me ut sciam Hea. i, 1. 32 Respondeat mihi: ut, quid agam, quamprimum sciam Ad. iii, 5. 6 Non equidem istas, (pepuli fores) quod sciam Ad. iv, 5. 7 Cesso hinc ire intro, ut hoc quamprimum, quicquid est, certum sciam? He. iii, 1. 44 Utinam sciam ita esse istuc He. iv, 1. 21 Ut saltem sciam, quid de hac re dicat Ph. ii, 4. 3 Scias posse habere jam ipsum suæ vitæ modum A. i, 1. 68 Immo enim si scias, quod donum huic dono contra comparet Eu. ii, 3. 63 Nam, ut tu scias, quam ea nunc instructa pulchre ad perniciem siet Hea. iii, 1. 40 Ita videtur. Sy. Immo si scias: vah! vide, quod inceptet facinus Hea. iii, 3. 28 At si scias, quam scite in mentem venerit. Immo si scias Hea. iv, 5. 16. 22 Te miror, qui alia tam plane scias Hea. v, 1. 24 Ut apud me præmium esse positum pietati scias He. iv, 2. 8 Immo, ut meam jam scias sententiam Ph. v, 8. 54 Primum ex me ut sciat sibi filium redisse Hea. iii, 1. 2 Ego Æschinum conveniam; ut, quomodo acta hæc sint, sciat Ad. iv, 5. 2 Sua culpa ut sciat lenem patrem illum factum me esse acerrimum Ph. ii, 1. 31 At ego Antiphonem quæram, ut, quæ acta hic sint, sciat Ph. ii, 4. 23 Hominem propero invenire, ut hæc, quæ contigerint, sciat Ph. v, 6. 5 Ut, quid ageret de nuptiis, scirem A. ii, 5. 3 Aliud si scirem, qui He. v, 1. 23 Cum scirem infirmas nuptias hasce esse Ph. v, 1. 6 Ut facile scires, desiderio id fieri tuo Hea. ii, 3. 66 Ex quo firmiorem inter nos fore amicitiam posthac scires He. iv, 1. 18 Hanc fidem sibi, me obsecravit, qui se sciret non deserturum, ut darem A. ii, 3. 28 Filium nisi sciret eadem hæc velle? A. iii, 3. 46 Alio pacto haud poterat fieri, ut sciret hæc, quæ volumus A. iv, 4. 54 Pol, si id scissem, nunquam huc tetulissem pedem A. iv, 5. 13 Quod si scissem, illa hic maneret potius He. ii, 1. 25 Nam antea qui scire posses, aut A. i, 1. 26 Nisi ea, quæ nihil opus sunt scire A. ii, 1. 37 Glycerium se scire civem esse Atticam A. v, 2. 18 Is ubi hanc forma videt honesta virginem, et fidibus scire Eu. i, 2. 53 Quæ liberum scire æquum est adolescentem, solertem dabo Eu. iii, 2. 25 Ni partem maximam existimarem scire vestrum Hea. Prol. 9 Scire hoc vis? Putavit me, et benevolentia plus scire et providere, quam se ipsum sibi Hea. i, 1. 35. 64 Non vult te scire te redisse etiam Hea. iii, 1. 24 Hoc prius scire expeto, quid perdideris? Hea. v, 1. 17 Si scire vis, ego dicam Hea. v, 4. 10 Quicquid est, volo scire, atque hominem convenire Ad. i, 2. 74 Primum ait se scire: is solus nescit omnia. Scire equidem volo, quot mihi sint domini Ad. iv, 2. 9. 16 Scire est liberum ingenium, atque animum Ad. v, 3. 42 Ut illa, quæ te scire credas, nescias Ad. v, 4. 3 Quasi tu non multo malis narrare hoc mihi, quam ego, quæ percontor, scire He. i, 2. 36 Quod te scire, ipsa indicat res He. ii, 3. 35 Nonne ea dissimulare nos magis humanum est, quam dare operam, id scire, qui nos oderit? He. iv, 1. 88 Quos non æquom est scire, neque resciscent, neque scient. Here, licetne scire ex te, hodie quid sit, quod feci boni? Pa. Non licet. Par. Tamen suspicor He. v, 4. 28. 33 Neque ejus patrem se scire, qui fuerit?

Nec Stilphonem ipsum scire, qui fuerit? Ph. ii, 3. 7. 9 Equidem hercle nescio. Ch. Vin' scire? Una omnes nos aut scire, aut nescire hoc volo Ph. v, 3. 24. 26 Sed eas fabulas factas prius Latinas, scisse sese, id vero pernegat Eu. Prol. 34 Hoc mihi dolet, nos pæne sero scisse Ad. ii, 4. 8 Cuivis facile scitu est, quam fuerim miser He. iii, 1. 15 Jam nunc tibi renuntio, here, futurum, ut sis sciens A. iii, 2. 28 Nunc adeo, ut tu sis sciens A. iv, 4. 36 Et prudens, sciens, vivus, vidensque pereo Eu. i, 1. 27 Villam prætereo sciens Eu. iv, 2. 13 Egon' mea bona ut dem Bacchidi dono? sciens non faciam Hea. v, 5. 6 Ne forte imprudens faciam, quod nolit: sciens cavebo Ad. iv, 5. 77 Ut nunquam sciens commerui, merito ut He. iv, 2. 4 Equidem plus hodie boni feci imprudens, quam sciens ante hanc diem unquam He. v, 4. 40 Ut ne scientem sentiat te id sibi dare Hea. iii, 1. 59 Verum scientem, tacitum, causam tradere advorsariis Ph. ii, 1. 7 Utrum facere ego hunc, dicam: scientem an imprudentem Ph. iv, 3. 55 Nam te sciente faciam, quicquid egero Hea. iv, 8. 33 Nam, ego quæ dico, vera an falsa audieris, jam sciri potest A. v, 4. 19 Hinc sciri potuit, aut nusquam alibi Hea. ii, 3. 98 Plus, quam opus est scito, sciet Ph. iv, 1. 18 Non opus est dicto. Ph. Tibi quidem: at scito huic opus est Ph. v, 8. 14

Scirpus. Nodum in scirpo quæris A. v, 4. 38

Scirtus. Audin', quid dicam, Scirte? He. i, 2. 3

Sciscitor. Procul hinc lubet prius, quid sit, sciscitari Eu. iii, 4. 10

Scite. Satis scite promittit tibi Hea. iv, 4. 7 At si scias, quam scite in mentem venerit. Scite poterat fieri Hea. iv, 5. 16. 37

Scitus, a, um. Per ecastor scitus puer est natus Pamphilo A. iii, 2. 6 Scitum hercle hominem! Eu. ii, 2. 23 Ille, qui illam amabat fidicinam, satis, inquit, scita est Ph. i, 2. 60 Hoc scitum est, periculum ex aliis facere, tibi quod ex usu siet Hea. i, 2. 36 Quam scitum est, ejusmodi parare in animo cupiditates Ph. v, 4. 2

Scopulus. Qui te ad scopulum e tranquillo inferat Ph. iv, 4. 9

Scortor. Scortari crebro nolunt Hea. i, 2. 32 Non est flagitium, mihi crede, adolescentulum scortari Ad. i, 2. 22

Scortum. Forte habui scortum Eu. iii, 1. 34 Opsonare, cum fide scortum adducere Ad. v, 9. 8

Screatus. Gemitus, screatus, tussis, risus, abstine Hea. ii, 3. 132

Scribo. Nunc novas qui scribunt, nihil parcunt seni Hea. Prol. 43 In Thesauro scripsit Eu. Prol. 10 Qui orationem hanc scripsit, quam dicturus sum Hea. Prol. 15 Et is, qui scripsit hanc, ob eam rem noluit iterum referre He. Prol. 6 Quia nusquam insanum scripsit adolescentulum cervam videre fugere Ph. Prol. 6 Ego te cognatum dicam, et tibi scribam dicam Ph. i, 2. 77 Sexcentas proinde scribito jam mihi dicas Ph. iv, 3. 63 Maledictis deterrere, ne scribat, parat Ph. Prol. 3 Deterruissem facile, ne alias scriberet He. Alt. Prol. 19 Nunc qui scripserit, et cuja Græca sit Hea. Prol. 7 Qui magis licet, currentes servos scribere? Eu. Prol. 36 Quod isti dicunt malevoli, homines nobiles eum adjutare, assidueque una scribere Ad. Prol. 16 Date silentium, ut libeat scribere aliis, mihique ut discere He. Alt. Prol. 48 Poëta, cum primum animum ad scribendum appulit A. Prol. 1 Facite, æquanimitas Poëtæ ad scribendum augeat industriam Ad. Prol. 25 Cedo dum, en unquam injuriarum audisti mihi scriptam dicam? Ph. ii, 2. 15 Etiam nunc mihi scripta illa dicta sunt in animo Chrysidis de Glycerio A. i, 5. 48 Nam in prologis scribundis operam abutitur A. Prol. 5

Scriptura. Ne cum Poëta scriptura evanesceret He. Alt. Prol. 5 Postquam Poëta sensit, scripturam suam ab iniquis observari Ad. Prol. 1 Quod si scripturam sprevissem in præsentia He. Alt. Prol. 16 Quas antehac fecit fabulas, tenui esse oratione, et scriptura levi Ph. Prol. 5

Scrupulus. At mihi unus scrupulus etiam restat; qui me male habet A. v, 4. 37 Qui fuit in re hac scrupulus Ph. v, 8. 30 Injeci scrupulum homini Ad. ii, 2. 20 Injeci scrupulum Ph. v, 7. 61

Secius: vide Secus

Sector. Potius, quam lites secter Ph. ii, 3. 61 Sectari, jussi, si potis est Eu. ii, 2. 31 Cervam videre fugere, sectari canes Ph. Prol. 7 Nisi sectari, in ludum ducere, et reducere Ph. i, 2. 36

Seculum. Hoccine seclum! o scelera! Ad. iii, 2. 6 Olim isti fuit generi quondam quæstus apud seclum prius Eu. ii, 2. 15

Secum: vide Cum

- Secundum. Et collaudavi secundum facta et virtutes tuas Eu. v, 9. 60

Secundus, a, um. Quæ secunda ei dos erat, periit Ad. iii, 2. 47 Si mihi secundæ res de amore meo essent Hea. ii, 2. 1 Omnes, quibus res sunt minus secundæ, magis sunt suspiciosi Ad. iv, 3. 14 Omnes, cum secundæ res sunt maxumæ, tum maxume meditari secum oportet, quo pacto advorsam ærumnam ferant Ph. ii, 1. 11 Age, me in tuis secundis respice A. v, 6. 11

Secus, Secius. Nunquam secus habui illam, ac si ex me esset nata He. ii, 3. 5 Si tu illam attigeris secus, quam dignum est, liberam Ph. ii, 3. 91 Sed nihilo secius mox deferent puerum huc ante ostium A. iii, 2. 27

Sed. Non ita dissimili sunt argumento, sed tamen dissimili oratione A. Prol. 11 Nihil istac opus est arte; sed iis, fide et taciturnitate A. i, 1. 6 Sed quidnam Pamphilum exanimatum video? A. i, 4. 7 Sed nihilo secius mox deferent puerum huc ante ostium A. iii, 2. 27 Si in rem est utrique, ut fiant, arcessi jube: sed si ex ea re plus mali est, quam A. iii, 3. 15 Non fuerant nuptiæ futuræ: sed ea gratia simulavi, ut A. iii, 4. 8 Si poterit fieri, ut ne pater per me stetisse credat: sed si id non poterit A. iv, 2. 17 Numquid tibi dixi? Gn. Nunquam: sed narra, obsecro Eu. iii, 1. 31 Unum hoc scio: contumeliæ non me fecisse causa, sed amoris Eu. v, 2. 39 Dum, quod te dignum est, facies: sed si id non facis Hea. i, 1. 55 Jamdudum scio venissent: sed vereor, ne Hea. ii, 2. 2 Neque eo nunc dico, quo, quicquam illum senserim: si quid, ne quid Hea. iii, 2. 44 Ergo herus damno auctus est. So. Minime: sed erat hic Corinthia anus Hea. iv, 1. 16 Istuc est sapere, non, quod ante pedes modo est videre, sed etiam illa, quæ Ad. iii, 3. 33 Sed me reprehendi tamen, ne Ad. iv, 4. 13 Haud propterea te rogo, ut hoc proferam: sed ut tacita mecum gaudeam He. i, 2. 32 Etsi ego meis me omnibus scio esse apprime obsequentem, sed non adeo, ut He. ii, 2. 6 Sed non facile est expurgatu He. ii, 3. 4 Sed si fieri id non potest, quin sentiant He. iii, 3. 37 Sed non minuam meum consilium He. iv, 2. 10 Sed reprimam me, ne ægre quicquam ex me audias He. v, 1. 38 Sed ea causa nihilo magis defecimus Ph. iii, 1. 8 sæpius alibi

Sedecim. Verum ea si vivit, annos nata est sedecim Eu. iii, 3. 20 At ille alter venit, annos natus sedecim Eu. iv, 4. 26

Sedeo. Ineptus hodie dum illic sedeo He. v, 3. 4 Dum apparatur, virgo in conclavi sedet Eu. iii, 5. 35 Interea dum sedemus illic Ph. i, 2. 41 An sedere oportuit domi virginem tam grandem, dum? Ad. iv, 5. 38

Seditio. Perpulisti me, filiam ut darem in seditionem, atque incertas nuptias A. v, 1. 11

Sedo. Eam calamitatem vostra intelligentia sedabit He. Alt. Prol. 24 In ipsa turba, atque in peccato maximo, quod vix sedatum satis est, potasti, scelus! Ad. v, 1. 12

Seduco. Diebus sane pauculis post, Pamphilus me solum seducit foras He. i, 2. 69

Sedulo. Ego illud sedulo negare factum: ille instat factum A. i, 1. 119 Faciam hercle sedulo A. iii, 4. 18 Atque id ago sedulo A. iii, 5. 8 Parum succedit quod ago: at facio sedulo A. iv, 1. 56 Fingit causas, ne det, sedulo Eu. i, 2. 58 Faciam sedulo, ac dabo operam, Eu. ii, 3. 70 Pro se quisque sedulo faciebat, quo Hea. i, 1. 74 Me quidem semper scio fecisse sedulo, ut Hea. ii, 4. 16 Ego quod potero, enitar sedulo Hea. v, 4. 15 Facio sedulo Ad. i, 1. 26 Nam ita est homo; cum placo, advorsor sedulo, et deterreo Ad. i, 2. 64 Sedulo faciem Ad. ii, 2. 48 Fit sedulo: nihil prætermitto. Sedulo moneo, quæ possum, pro mea sapientia Ad. iii, 3. 59. 72 Istos vobis usque a pueris curavi ambos sedulo Ad. v, 9. 5 Te sedulo et moneo, et hortor, ne He. i, 1. 6 Etsi eas dissimulas sedulo He. iv, 2. 2 Fiet sedulo Ph. i, 4. 51 Metuit hic nos, tametsi sedulo dissimulat Ph. ii, 3. 81 Ego sedulo hunc dixisse credo Ph. ii, 4. 18 Id quidem agitans mecum sedulo, inveni, opinor, remedium huic rei Ph. iv, 3. 10 Factum est abs te sedulo pro fratre Ph. v, 8. 12

Segnitia. Nihil loci est segnitiæ, neque socordiæ A. i, 3. 1

Segrego. Volgus quæ abs se segregant Hea. ii, 4. 6 Te obtestor, ne abs te hanc segreges, neu deseras A. i, 5. 56 Si est, ut hæc nunc Pamphilum vere abs se segregarit He. v, 2. 30 Me segregatum habuisse, uxorem ut duxit, a me Pamphilum He. v, 1. 25 Nupta meretrici hostis est, a viro ubi segregata est He. v, 2. 23 Segreganda aut mater a

me est, Phidippe, aut Philumena He. iii, 5. 30

Semel. Verum ubi animus semel se cupiditate devinxit mala Hea. i, 2. 34 Vobis cum uno semel ubi ætatem agere decretum est viro Hea. ii, 4. 12 Nam si semel tuum animum ille intellexerit Hea. iii, 1. 69 Verebamini, ne non id facerem, quod recepissem semel? Ph. v, 7. 9

Semoveo. Jam ferme moriens me vocat: accessi; vos semotæ, nos soli: incipit A. i, 5. 50

Semper. Sed (artibus) iis, quas semper in te intellexi sitas. Ut semper tibi apud me justa et clemens fuerit servitus, scis A. i, 1. 6. 8 Heri semper lenitas verebar quorsum evaderet A. i, 2. 4 Sive hæc te solum semper fecit maximi A. i, 5. 58 Merito te semper maxumi feci, Chreme A. iii, 3. 42 Recte ego semper fugi has nuptias A. iv, 4. 27 Semper enim dicta est ejus hæc, atque habita est soror A. iv, 5. 14 Sane, quia vero hæ mihi patent semper fores Eu. i, 2. 9 Summa forma semper conservam domi videbit. Quæ nos semper omnibus cruciant modis Eu. ii, 3. 74. 92 Vel rex semper maxumas mihi agebat. Metuit semper, ne Eu. iii, 1. 7. 59 Faciam, ut hujus loci, dieique, meique semper memineris Eu. iv, 7. 31 Invocato ut sit locus semper Eu. v, 9. 30 Ne semper servus currens, iratus senex, assidue agendi sint mihi Hea. Prol. 37 Mihi magna cum eo fuit semper familiaritas. Immo ille fuit senex importunus semper Hea. i, 2. 10. 23 Me quidem semper scio fecisse sedulo Hea. ii, 4. 16 Hujusmodi res semper comminiscere Hea. iv, 6. 8 Adeo depexum dabo, ut, dum vivat, meminerit semper mei Hea. v, 1. 78 Ibi tuæ stultitiæ semper erit præsidium, Clitipho Hea. v, 2. 14 Ruri agere vitam: semper parce, ac duriter se habere Ad. i, 1. 20 Nunquam unum intermittit diem, quin semper veniat Ad. iii, 1. 7 Una semper militiæ, et domi fuimus Ad. iii, 4. 49 Propter suam impotentiam se semper credunt negligi Ad. iv, 3. 16 Perii! horresco semper, ubi pultare hasce (fores) occipio miser Ad. iv, 4. 24 Nunquam ita quisquam bene subducta ratione ad vitam fuit, quin res, ætas, usus, semper aliquid apportet novi. Ille suam semper egit vitam in otio Ad. v, 4. 2. 9 Docui, monui, bene præcepi semper, quæ potui, omnia. Di tibi oro omnes semper omnia optata offerant Ad. v, 9. 6. 21 Cum interea semper mortem expectabam miser He. iii, 4. 8 Ut voluptati obitus sermo, adventus tuus semper siet He. v, 4. 20 Hi qui minus habent, ut semper aliquid addant divitioribus Ph. i, 1. 8 Peregre rediens semper cogitet, aut filii peccatum, aut Ph. ii, 1. 13 Non, obsecro, es, quem semper te esse dictitasti? Ph. v, 1. 16

Sempiternus, a, um. Ego Deorum vitam propterea sempiternam esse arbitror: quod A. v, 5. 3

Senecta. Quod nimium ad rem in senecta attenti sumus Ad. v, 8. 31

Senectus. Visa vero est, quod dici solet, aquilæ senectus Hea. iii, 2. 10 Solum unum hoc vitium senectus affert hominibus Ad. v, 3. 47 Rogas? senectus ipsa est morbus Ph. iv, 1. 9 Jam tum erat senex, senectus si verecundos facit Ph. v, 8. 34 Illum autem unicum: præsidium velle se senectuti suæ He. i, 2. 44 Cur meam senectutem hujus sollicito amentia? A. v, 3. 16 Si concordabis cum illa, habebis, quæ tuam senectutem oblectet Ph. ii, 3. 87

Senex. Fuit olim quidam senex mercator A. i, 3. 16 Nolo me in tempore hoc videat senex A. iv, 5. 24 Nescio quis senex modo venit A. v, 2. 14 Hic est vetus, vietus, veternosus, senex, colore mustellino Eu. iv, 4. 21 Jam diu aliquam causam quærebat senex Eu. v, 6. 30 Quam quod modo senex intro ad nos venit errans Eu. v, 7. 2 Ne servus currens, iratus senex, assidue agendi sint mihi Hea. Prol. 37 Immo ille fuit senex importunus semper Hea. i, 2. 23 Vos jamdudum expectat senex Hea. ii, 4. 29 Ne esse amicam hanc gnati resciscat senex Hea. iv, 2. 3 Ne quid de amica nunc senex. Senex resciscet illico, esse amicam hanc Clitiphonis. Ut cum narret senex voster nostro Hea. iv, 3. 12. 19. 33 Sperabit sumtum sibi senex levatum esse harum abitu Hea. iv, 4. 24 Senex exit foras Hea. v, 2. 47 Ille tibi moriens nos commendavit, senex Ad. iii, 4. 11 Senex delirans Ad. iv, 7. 43 Ecce autem hic adest senex noster Ad. v, 1. 6 Senex si quæret me, modo isse dicito ad portum. Tundendo, atque odio denique effecit senex. Interea in Imbro moritur cognatus senex horunc'. Senex rus abdidit se. Hoc ubi senex rescivit He. i, 2. 1. 48. 96. 99. 114 Jam nos fabulæ sumus, Pamphile, senex, atque anus He. iv, 3. 15 Quis hic est

senex? Ph. i, 4. 38 Probe horum facta imprudens depinxit senex Ph. ii, 1. 38 Senex adest: vide, quid agas Ph. ii, 2. 32 Sæpe interea mihi senex narrabat Ph. ii, 3. 18 Omnibus nunc nobis succenset senex. Ph. iii, 3. 13 Jam tum erat senex Ph. v, 8. 34 Quantum intellexi modo senis sententiam de nuptiis A. i, 3. 2 Nisi vides, nisi senis amicos oras, ambis A. ii, 2. 36 Senis nostri, Dave, fratrem majorem Chremem nostin'? Ph. i, 2. 13 Senis essem ultus iracundiam Ph. i, 4. 12 In me omnem iram derivem senis? Ph. ii, 2. 9 Fratrem huc senis introduxit Chremem Ph. v, 6. 25 Pamphilumne adjutem, an auscultem seni A. i, 3. 4 Olera et pisciculos minutos ferre obolo in cœnam seni A. ii, 2. 32 Cur partes seni Poëta dederit, quæ sunt adolescentium. Nunc novas (Comœdias) qui scribunt, nihil parcunt seni Hea. Prol. 1. 43 Seni nostro fidei nihil habeo Hea. v, 2. 49 Seni animam primum extinguerem ipsi Ad. iii, 2. 16 Omnem rem modo seni, quo pacto haberet, enarramus ordine Ad. iii, 3. 10 Vin' tu huic seni auscultare? Ad. v, 7. 8 Seni fidelis dum sum, scapulas perdidi Ph. i, 2. 26 Te obsecro, ut ne credas a me allegatum hunc senem A. v, 3. 28 Qui magis licet, falli per servum senem? Eu. Prol. 39 O infortunatum senem! Illumne obsecro inhonestum hominem, quem mercatus est heri, senem, mulierem? Eu. ii, 3. 7. 66 Ecce autem video rure redeuntem senem Eu. v, 5. 25 Quod potero, adjutabo senem Hea. iii, 1. 7 Intendenda in senem est fallacia. Atque hunc difficilem, invitum servaret senem. Nonne ad senem aliquam fabricam fingit? Hea. iii, 2. 2. 24. 34 Scilicet jam me hoc voles patrem exorare, ut celet senem vostrum Hea. iv, 3. 28 Non puduisse verberare hominem senem, quem modo puerum tantillum in manibus gestavi? Ad. iv, 2. 23 Eodem ut jure uti senem liceat, quo sum usus adolescentior He. Alt. Prol. 2 Uxorem ut ducat, orare occipit: sese senem esse, dicere He. i, 2. 42 Is senem per epistolas pellexit. Quid? senem quoad expectatis vostrum? Ph. i, 2. 17. 97 Cesso adire quamprimum senem? Ph. ii, 1. 55 Et iratum senem? Ge. Oppido. Cedo senem! Ph. ii, 2. 2. 7 Quærebat senem. Eo me esse adducturum senem Ph. iv, 2. 5. 9 Nihil, pol, falsi dixi, mi senex A. iv, 4. 49 Quid sene erit nostro miserius? Hea. ii, 3. 14 Videre egisse jam nescio quid cum sene Hea. iv, 5. 12 Senes qui primi venient, ii partem aperient Ad. Prol. 23 Abeuntes ambo hic tum senes, me filiis relinquunt quasi magistrum Ph. i, 2. 21 Qui mihi, ubi ad uxores ventum est, tum fiunt senes Ph. v, 8. 21 Nos quoque senes est æquum senibus obsequi Hea. iii, 1. 10 Evenit, senibus ambobus simul iter Ph. i, 2. 15 Ego me ire senibus Sunium dicam ad mercatum Ph. v, 5. 9 Qui æquum esse censent, nos jam a pueris illico nasci senes Hea. ii, 1. 2 Nos quoque senes est æquum senibus obsequi Hea. iii, 1. 10 Emunxi argento senes Ph. iv, 4. 1 Summa eludendi occasio est mihi nunc senes Ph. v, 6. 45 Otium ab senibus ad potandum ut habeam Ph. v, 5. 4

Senium. Ut illum Di Deæque senium perdant, qui me hodie remoratus est Eu. ii, 3. 10

Sensus. Ego illius sensum pulchre calleo Ad. iv, 1. 17

Sententia. Vide quid agas. Ph. Stat sententia Eu. ii, 1. 18 Siccine est sententia? Hea. i, 1. 114 Sin aliter de hac re est ejus sententia, respondeat mihi Ad. iii, 5. 5 Cur non aut istæc mihi ætas, et forma est, aut tibi hæc sententia? He. i, 1. 18 Nec, qua via sententia ejus possit mutari, scio He. iv, 1. 54 Sin est, ut aliter tua siet sententia, accipias puerum He. iv, 4. 15 Ut saltem sciam quid de hac re dicat, quidve sit sententiæ Ph. ii, 4. 4 Quantum intellexi modo senis sententiam de nuptiis A. i, 3. 2 Ne is mutet suam sententiam A. ii, 3. 19 Non ut meus, qui mihi per alium ostendit suam sententiam Hea. ii, 1. 7 Nam per ejus unam, ut audio, aut vivam, aut moriar, sententiam Ph. iii, 1. 19 Visum est mihi, ut ejus tentarem sententiam Ph. iv, 3. 14 Immo, ut meam jam scias sententiam Ph. v, 8. 54 Istuc tibi ex sententia obtigisse lætor Hea. iv, 3. 5 Vah! gloriare evenisse ex sententia? Hea. iv, 5. 17 Errat longe, mea quidem sententia, qui Ad. i, 1. 40 Id distributum sane est ex sententia. Pisces ex sententia nactus sum Ad. iii, 3. 17. 66 Ego ædepol hodie mea quidem sententia judico Ad. v, 9. 2 Itidem illæ mulieres sunt ferme, ut pueri, levi sententia He. iii, 1. 32 Tum tu igitur nihil attulisti huc plus una sententia? He. iii, 5. 12 Speroque hanc rem esse eventuram nobis ex sententia He. v, 4. 32 Sed satin' omnia ex sententia?

Ph. ii, 1. 26 Et sapiunt, mea quidem sententia Ph. ii, 2. 21 Quid vos ergo me sic ludificamini, inepti, vostra puerili sententia? Ph. v, 7. 56 Quot homines, tot sententiæ Ph. ii, 4. 14

Sentio. Præter spem evenit: sentio: hoc male habet virum A. ii, 6. 5 Nunc ego, et illam scelestam esse et me miserum, sentio Eu. i, 1. 26 Sentio Eu. iii, 1. 48 Inepta hæc esse, nos quæ facimus, sentio Ad. iii, 3. 76 Primus sentio mala nostra Ad. iv, 2. 7 Ego sentio Ad. v, 3. 67 Trepidari sentio, et cursari rursum prorsum. Invisos omnes nos esse illis sentio He. iii, 1. 35. 48 Postquam hominem his verbis sentio mollirier Ph. iv, 3. 27 Næ iste haud mecum sentit A. ii, 1. 24 Idem, quod ego, sentit, te esse huic rei caput Ad. iv, 2. 29 Ita Davum modo timere sensi A. i, 2. 2 Jam scio, ah! vix tandem sensi stolidus A. iii, 1. 12 Longe jam abieram, cum sensi Eu. iv, 2. 6 Estne ea intus? Ch. Sit rogas? sensi Hea. iii, 1. 46 Sensi illico id illas suspicari Ad. iv, 4. 14 Ita uti tibi sensi, Geta Ad. v, 6. 6 Alio suspicans morbo me visurum affectam, ac sensi esse, uxorem: Continuo voltum earum sensi immutari omnium He. iii, 3. 6. 9 Hem! modone id demum sensti, Pamphile? A. v, 3. 11 Nuncubi meam benignitatem sensisti in te claudier? Eu. i, 2. 84 Quod sensisti illos me incipere fallere Hea. iii, 1. 86 Hem! sensistin'? He. iii, 1. 36 Si unquam erga te animo esse amico sensisti eam, mi Pamphile He. iii, 3. 29 Siquidem tu sensti esse in eo, Myrrhina, peccatum He. iv, 1. 45 Idcirco arcessor, nuptias quod mihi apparari sensit A. iv, 2. 7 Postquam sensit me tecum quoque rem habere Eu. i, 2. 57 Postquam Poëta sensit, scripturam suam ab iniquis observari Ad. Prol. 1 Uxor, ubi me ad filiam ire sensit, se duxit foras He. iv, 1. 7 Sensit peperisse: occidi! Sensitque adeo uxor He. iv, 4. 16. 73 Sentiet, qui vir siem Eu. i, 1. 21 Ibit ad illud illico, quo maxime apud te se valere sentiet Hea. iii, 1. 79 Etsi scio, hosce aliquot dies non sentiet Hea. iv, 6. 4 Iste tuus, ipse sentiet posterius Ad. i, 2. 59 Si me metuis, mores cave in te esse istos sentiam Hea. v, 4. 9 Nunc, cum ejus alienum esse a me animum sentiam He. iv, 4. 36 Tu si hic sis, aliter sentias A. ii, 1. 10 Si tibi res sit cum eo lenone, quocum mihi est, tum sentias Ph. i, 3. 19 Sed pater adest: cave, te esse tristem sentiat A. ii, 3. 29 Illud permagni referre arbitror, ut ne scientem sentiat te id sibi dare Hea. iii, 1. 59 Ne sentiat me sensisse, atque ægre ferat? Hea. iv, 8. 20 Fac te patrem esse sentiat Hea. v, 1. 52 Ne nos inter nos congruere sentiant Hea. iii, 1. 91 Sed si fieri id non potest, quin sentiant, dicam abortum esse He. iii, 3. 37 Neque eo nunc dico, quo quicquam illum senserim Hea. iii, 2. 43 Quem quidem ego si sensero! A. i, 1. 137 Si sensero hodie, quicquam in his te nuptiis fallaciæ conari, quo fiant minus A. i, 2. 25 Si senserit, perii A. i, 3. 8 Eludet, ubi te victum senserit Eu. i, 1. 10 Si me senserit eum quæritare, nunquam dicet carnufex Ad. iii, 3. 8 Si senserit te timidum pater esse Ph. i, 4. 28 Vix tandem sensi stolidus. Da. Quid hic sensisse ait? A. iii, 1. 12 Ne sentiat me sensisse, atque ægre ferat? Hea. iv, 3. 20

Sentus, a, um. Video sentum, squalidum, ægrum, pannis annisque obsitum Eu. ii, 2. 5

Seorsum. Omnibus gratiam habeo: et seorsum tibi præterea, Demea Ad. v, 9. 14

Sepelio. Nullus sum: sepultus sum Ph. v, 7. 50

Septem. Illum his mensibus sex septem prorsum non vidisse proximis, nisi nunc Eu. ii, 3. 40

Septimus. Tum, postquam ad te venit, mensis agitur hic jam septimus He. iii, 3. 34

Sepulcrum. Funus interim procedit: sequimur: ad sepulcrum venimus A. i, 1. 101

Sequor. Id propterea nunc hunc venientem sequor A. ii, 5. 3 Sequere me intro, ne in mora illi sis. Le. Sequor A. iii, 1. 9 Is, dum sequor hanc, fit mihi obviam Eu. ii, 3. 36 I præ, sequor Eu. v, 2. 69 Tace modo, ac sequere hac. Sa. Sequor Ad. ii, 4. 16 Sequere me intro, Parmeno, Par. Sequor He. v, 4. 39 Num quis hinc me sequitur? nemo homo est Eu. iii, 5. 1 Nisi sequitur, pugnos in ventrem ingere Ph. v, 7. 95 Funus interim procedit: sequimur A. i, 1. 101 Ego hanc clementem vitam urbanam, atque otium secutus sum Ad. i, 1. 18 Comites secuti scilicet sunt virginem Eu. ii, 3. 54 I præ; sequar A. i, 1. 144 Sequar hos A. iv, 5. 24 Is, quod mihi de hac re dederit consilium, id sequar Ad. iii, 4. 54. Ph. ii, 4. 21 Sequere me intro, ne in mora illi sis A. iii, 1. 9 Sequere hac me

intus ad Glycerium nunc A. v, 6. 14 Nunquam defugiam auctoritatem: sequere Eu. ii, 3. 98 Sequere hac Eu. iv, 4. 47. Hea. iv, 4. 21 Sostrata, sequere me intro hac Hea. iv, 1. 51 Sequere hac me ocyus Hea. iv, 7. 4. Tace modo, ac sequere hac. Sa. Sequor Ad. ii, 4. 16 Sequere me ergo hac intro. Mi. Maxume Ad. iv, 3. 18 Sequere me intro, Parmeno He. v, 4. 29 Sequere me: intus cetera audies Ph. v, 1. 38 Eamus. Th. Vos me sequimini Eu. iii, 2. 53 Simalio, Donax, Syrisce; sequimini. Vos me hac sequimini Eu. iv, 7. 2. 46 Sequimini me huc intro ambæ He. v, 2. 27 Ipsum esse opinor, de quo agebam: sequimini Ph. ii, 3. 8 Utut hæc sunt facta, potius, quam lites sequar Ad. ii, 2. 40 Qui me sequatur Eu. iii, 5. 6 Nihil dixit tum, ut sequerere sese? Eu. iv, 5. 9 Nunc me hospitem lites sequi, quam hic mihi sit facile atque utile A. iv, 5. 16 Non usus facto est mihi nunc hunc intro sequi He. iii, 1. 47 Nunc me pietas matris potius commodum suadet sequi He. iii, 5. 31

Seria. Relevi dolia omnia, omnes serias Hea. iii, 1. 51

Serio. Id vero serio triumphat Eu. iii, 1. 8 Misit porro orare, ut venirem, serio Eu. iii, 3. 22 Jocon' an serio illæc dicat, nescio Hea. iii, 2. 20 Hercle vero serio Ad. v, 9. 18

Serius, a, um. Ait, rem divinam fecisse, et rem seriam velle agere mecum Eu. iii, 3. 7

Sermo. Haud invito ad aures sermo mihi accessit tuus He. iii, 5. 32 Ut voluptati obitus, sermo, adventus tuus, quocumque adveneris, semper siet He. v, 4. 19 Ipsa accumbere mecum, mihi sese dare, sermonem quærere Eu. iii, 3. 10 Ibi illa cum illo sermonem occipit Eu. iv, 1. 8 Quem cum istoc sermonem habueris, procul hinc stans accepi, uxor He. iv, 3. 1 Ita animum cœpi attendere, hoc modo sermonem captans Ph. v, 6. 29 Verum interea dum sermones cædimus, illæ sunt relictæ Hea. ii, 3. 1

Sero. Age modo, hodie sero, ac nequicquam voles Hea. ii, 3. 103 Hoc mihi dolet, nos pæne sero scisse Ad. ii, 4. 8

Servatrix. O mea Bacchis! servatrix mea He. v, 4. 16

Servio. Propterea quod serviebas liberaliter A. i, 1. 11 Ea serviebat lenoni impurissimo Ph. i, 2. 33 Qui minus, quam Hercules servivit Omphalæ? Eu. v, 8. 3 Non est consilium, pater: matris servibo commodis He. iii, 5. 45 Cur insano serviat? Hea. Prol. 32 Quam maxume servire vostris commodis Hea. Prol. 50. He. Alt. Prol. 43 Laborans, quærens, parcens, illi serviens Hea. i, 1. 87 Rus habitatum abii, concedens vobis, et rei serviens He. ii, 1. 27

Servitium. Hoc tibi pro servitio debeo, conari manibus, pedibus A. iv, 1. 52

Servitus. Ut semper tibi apud me justa et clemens fuerit servitus, scis A. i, 1. 9 Mihi veniebat in mentem ejus incommodum, in servitutem pauperem ad ditem dari Ph. iv, 3. 48

Servo. Nisi eum, quantum tibi opis Di dant, servas, castigas, mones? Hea. iii, 3. 31 Me infensus servat, ne quam faciam in nuptiis fallaciam A. i, 3. 7 Solus Sannio servat domi Eu. iv, 7. 10 Quæ sese in ignem injicere voluit, prohibui; servavi A. i, 1. 114 Accepi: acceptam servabo A. i, 5. 62 Hem! serva A. ii, 5. 5. Ad. ii, 1. 18 Juno Lucina, fer opem! serva me, obsecro! A. iii, 1. 15. Ad. iii, 4. 41 O Jupiter! serva obsecro hæc nobis bona Eu. v, 9. 19 Serva, quod in te est, filium, et me, et familiam Hea. iv, 8. 4 Sat est: hem! istuc serva Ph. i, 4. 35 Quin, Pythias, tu me servato Eu. v, 2. 64 Ut neque pudor commoveat, neque commoneat, ut servem fidem? A. i, 5. 45 Et ut serves, quod labore invenerit Hea. v, 4. 17 Servesne, an perdas totum, dividuum face Ad. ii, 2. 33 Modo facito, ut illam serves Ad. v, 3. 59 Quæso ædepol, Bacchis, mihi quod es pollicita tute, ut serves He. v, 2. 29 At ita me servet Jupiter! Ph. v, 3. 24 Atque hunc difficilem invitum servaret senem Hea. iii, 2. 24 Neque pol servandum tibi quicquam dare ausim, neque te servare Eu. v, 2. 65 Ipsa, si cupiat, Salus, servare prorsus non potest hanc familiam Ad. iv, 7. 44 Pollicitus sum: et servare in eo certum est, quod dixi, fidem He. iii, 3. 42 Age ergo, solus servare hunc potes Ph. iii, 3. 6 Cujus tibi potestas summa servandi datur A. iii, 3. 9 Neque pol servandum tibi quicquam dare ausim Eu. v, 2. 64 Ea lavatum dum it, servandum mihi dedit Hea. iv, 1. 42

Servulus. Nunc servolum ad eam in urbem misit Hea. i, 2. 17 Falli te sinas technis per servulum Hea. iii, 1. 62 Quem? Ch. Istunc servolum dico adolescentis Hea. iii, 2. 19 Quia me servo-

lum, qui referire non audebam, vicit Ad. iv, 2. 27 Non rediit Æschinus; neque servolorum quisquam, qui? Ad. i, 1. 2 Observabam mane illorum servulos venientes, aut abeuntes A. i, 1. 56

Servus, Servos. Submonuit me Parmeno ibi servus, quod ego arripui Eu. iii, 5. 22 Ne semper servus currens, iratus senex, assidue agendi sint mihi Hea. Prol. 37 Ille Cliniæ servus tardiusculus est Hea. iii, 2. 4 Is mihi profecto est servos spectatus satis, cui dominus curæ est Ad. v, 6. 5 Servi venere in mentem Syri calliditates Hea. v, 1. 12 Servon' fortunas meas me commisisse futili? A. iii, 5. 3 Qui nuper fecit servo currenti in via decesse populum Hea. Prol. 31 Qui magis licet, falli per servum senem? Eu. Prol. 39 Sed Parmenonem ante ostium Thaidis tristem video, rivalis servum Eu. ii, 2. 37 Apparet servum hunc esse domini pauperis miserique Eu. iii, 2. 33 Præsertim cum se servum fateatur tuum Eu. v, 2. 24 Servum haud illiberalem præbes te Ad. v, 5. 5 Servom hominem causam orare leges non sinunt Ph. ii, 1. 62 Feci e servo, ut esses libertus mihi A. i, 1. 10 Assido, accurrunt servi, soccos detrahunt Hea. i, 1. 72 Veritus sum abs te, ne faceres idem, quod volgus servorum solet A. iii, 4. 4 Hic Geta præterea, ut captus est servorum, non malus, neque iners Ad. iii, 4. 34 Ibo intro, atque edicam servis, ne quoquam efferri sinant He. iv, 1. 50 Qui magis licet, currentes servos scribere? Eu. Prol. 36 Servos complures (habes). Corrasi omnia, ancillas, servos Hea. i, 1. 13. 90 Assequere, ac retine, dum ego huc servos evoco Ph. v, 7. 89

Seu. Sive hæc te solum semper fecit maximi, seu tibi morigera fuit in rebus omnibus A. i, 5. 59

Severitas. Tristis severitas inest in voltu A. v, 2. 16

Severus. Hoc nemo fuit minus ineptus, magis severus quisquam, nec magis continens Eu. ii, 1. 21 Sed ipse egreditur: quam severus! rem, cum videas, censeas Hea. v, 3. 21

Sex. Sex ego te totos hos menses quietum reddam Eu. ii, 2. 46 Illum his mensibus sex septem prorsum non vidisse proximis, nisi nunc Eu. ii, 3. 40 An non sex totis mensibus prius olfecissem? Ad. iii, 3. 42

Sexagesimus. Ego novus maritus anno demum quinto et sexagesimo fiam! Ad. v, 8. 15

Sexaginta. Annos sexaginta natus es, aut plus eo, ut conjicio Hea. i, 1. 10

Sexcenti, æ, a. Sexcentas proinde jam scribito mihi dicas Ph. iv, 3. 63

Sexdecim. Anni? Ch. Anni? sexdecim. Pa. Flos ipse Eu. ii, 3. 26

Si. Quæ si non astu providentur, me, aut herum pessumdabunt A. i, 3. 3. Ph. i, 4. 5 Si illum relinquo, ejus vitæ timeo: sin opitulor, hujus minas A. i, 3. 5 Quid est, si non hæc contumelia est? Quamobrem? nisi si id est, quod suspicor. Si te in germani fratris dilexi loco, sive A. i, 5. 2. 14. 57 Aut, si adeo, bidui est aut tridui hæc solicitudo A. ii, 6. 9 Sed si quid narrare occepi, continuo dari tibi verba censes A. iii, 2. 24 Si in rem est utrique, ut fiant, arcessi jube. Sed si ex ea re plus mali est, quam A. iii, 3. 14. 15 Quod si quiessem, nihil evenisset mali A. iii, 4. 25 Non, si capiundos mihi sciam esse inimicos omnes homines. Si poterit fieri utne pater per me stetisse credat, volo: sed si id non poterit, id faciam A. iv, 2. 12. 16. 17 Verbum si mihi unum faxis, cave. Si pol Glycerio non omnia hæc A. iv, 4. 13. 51 Pol si id scissem, nunquám huc tetulissem pedem A. iv, 5. 13 Si quicquam invenies me mentitum, occidito A. v, 2. 22 Si quisquam est, qui placere se studeat bonis. Quod si personis iisdem uti aliis non licet; qui magis licet? Eu. Prol. 1. 35 Exclusit: revocat: redeam? non, si me obsecret Eu. i, 1. 4 Cœpit educare, ita uti si esset filia Eu. i, 2. 37 Hic vero est, qui si occeperit, ludum jocumque dices fuisse alterum. Quid si nunc tute fortunatus fias? Eu. ii, 3. 8. 77 Ubi tempus tibi erit, sat habet, si tum recipitur Eu. iii, 2. 22 Atqui si illam digito attigerit uno, oculi illico effodientur Eu. iv, 6. 2 Emoriar, si non hanc uxorem duxero. Non pol credo, Chærea, nisi si commissum non erit Eu. v, 2. 49. 63 Mihi si unquam filius erit, næ, ille facili me utetur patre Hea. ii, 1. 5 Si vivo, adeo exornatum dabo, adeo depexum, ut Hea. v, 1. 77 Si non est verum, ad misericordiam ambos adduces cito Hea. v, 2. 42 Ea lege hoc adeo faciam; si facit, quod Hea. v, 5. 10 Si molestus pergis esse, jam intro arripiere. Id quoque possum ferre, si modo reddat Ad. ii, 1. 27. 52 Nisi si me in illo credidisti esse hominum numero, qui Ad. iv, 3. 3 Si non ipsa re istuc tibi dolet: simulare certe est hominis. Quæ, quantum potest, aliquo ab-

jicienda est: si non pretio, at gratiis Ad. iv, 7. 15. 26 Tum etiam, si nolit, cogas, ut cum illa una cubet Ad. v, 3. 65 Etsi hoc mihi pravum videtur: si vos tantopere istuc voltis, fiat Ad. v, 8. 22 Si quæret me, uti tum dicas: si non quæret, nullus dixeris. Si quando ad eam accesserat confabulatum He. i, 2. 3. 4. 106 Si forte morbus amplior factus siet: servum illico introisse dicent He. iii, 1. 50 Vovisse hunc dicam, si salvos domum redisset unquam He. iii, 4. 20 Si est, ut dicat se velle, redde: sin est autem, ut nolit He. iv, 1. 43 Credo ea gratia concordes magis, si non reducam, fore He. iv, 3. 11 Nunc si quis est, qui hoc dicat Ph. Prol. 13 Si uxorem velit, lege id licere facere: sin aliter, negat Ph. i, 2. 65 Et si tibi res sit cum eo lenone, quocum mihi est, tum sentias Ph. i, 3. 19 Quid faceres, si aliud gravius tibi nunc faciundum foret? Ph. i, 4. 30 Postremo, si nullo alio pacto, fœnore Ph. ii, 1. 71 Mirabar, si tu mihi quicquam afferres novi. Si tum non dedero, unam præterea horam ne oppertus sies Ph. iii, 2. 5. 29 Non triumpho, ex nuptiis tuis si nihil nanciscor mali Ph. iii, 3. 10 Is si dat, sat est: si ab eo nihil fiet, tum hunc adoriar hospitem Ph. iv, 2. 14. 15 Sat scio, si tu aliquam partem æqui bonique dixeris Ph. iv, 3. 32 Non satis est, tuum te officium fecisse, si non id fama approbat? Ph. iv, 5. 12 Satin' est, si te delibutum gaudio reddo? Ph. v, 6. 16 Si vis mihi uxorem dare, quam despondisti, ducam: sin est, ut Ph. v, 7. 31 Abi: tange: si non totus friget, me enica Ph. v, 8. 5 sæpissime alibi

Si (etiamsi). Id equidem ego, si tu neges, certo scio Hea. iv, 1. 19 Non, si ex capite sis meo natus, ut Hea. v, 4. 12 Si multum siet, tamen faciundum est Ad. v, 8. 27 Verum si cognata est maxume, non fuit necesse habere Ph. ii, 1. 65 Ut ne restinguas, lacrumis si exstillaveris Ph. v, 7. 82

Si (an). Idque adeo visam, si domi est Eu. iii, 4. 7 Sto expectans, si quid mihi imperent Eu. iii, 5. 46 Abi jam nunc intro, atque illa si jam laverit, mihi nuntia Hea. iv, 1. 5 Nunc redeo: si forte frater redierit, viso Ad. iv, 2. 10 Uxorem pavitare, nescio quid, dixerunt: id si forte est, nescio He. iii, 1. 41 Vide, si quid opis potes afferre huic. Ge. Si quid! quid? Ph. iii, 3. 20

Sic. Sic vita erat. Sic cogitabam A. i, 1. 35. 83 Mirabar, hoc si sic abiret. Id voluit, nos sic nec opinantes duci falso gaudio A. i, 2. 4. 9 Quid ais, Byrrhia! daturne illa Pamphilo hodie nuptum? By. Sic est A. ii, 1. 1 Nempe hoc sic esse opinor dicturum patrem A. ii, 3. 13 Quasi non tibi renuntiata sint hæc, sic fore A. iii, 2. 19 Profecto sic est. Ch. Sic hercle, ut dicam tibi A. iii, 3. 22 Quid ais? Si. Sic res est A. iii, 4. 9 Adeon' videmur vobis esse idonei, in quibus sic illudatis? A. iv, 4. 19 Nosne? sic, ut quimus, aiunt A. iv, 5. 9 Sic, Crito, est hic: mitte A. v, 4. 16 At mihi nunc sic esse hoc verum lubet A. v, 5. 2 Sic existumet: responsum, non dictum esse. Ne frustretur ipse se, aut sic cogitet Eu. Prol. 5. 14 Sic soleo amicos Eu. ii, 2. 48 Immo sic homo est, perpaucorum hominum Eu. iii, 1. 18 Chærea, quid est, quod sic gestis? Sic commemineram Eu. iii, 5. 10. 16 Sic est Eu. iii, 5. 25. iv, 4. 52. v, 6. 22. Hea. ii, 3. 1. iii, 1. 22. Ad. iv, 5. 21 Cape hoc flabellum, et ventulum huic sic facito, dum lavamus. Limis specto sic per flabellum clanculum Eu. iii, 5. 47. 54 Utinam sic siefit, qui mihi male volunt! Eu. iv, 3. 13 Dispudet, sic mihi data esse verba Eu. v, 1. 17 Atqui sic inventa est Eu. v, 5. 11 Sic erit Eu. v, 9. 28. 36 Eia, haud sic decet Eu. v, 9. 35 Mihi sic est usus: tibi ut opus facto est, face. Sic meritum est meum. Siccine est sententia? Me. Sic. Ch. Bene vale Hea. i, 1. 28. 40. 115 Sic hoc dicens; asperum, pater, hoc est. Sic me Di amabunt, ut. Si certum est tibi sic facere, illud permagni referre arbitror Hea. iii, 1. 49. 54. 58 Et quidem hercle forma luculenta. Ch. Sic satis Hea. iii, 2. 12 Ego sic putavi Hea. iii, 3. 46 Si sic factum est, domina, ergo herus damno auctus est Hea. iv, 1. 15 Quid, si hoc nunc sic incipiam? nihil est: quid, si sic? tantumdem egero: at sic opinor Hea. iv, 2. 9. 10 Sic est, non esse horum te arbitror Hea. v, 2. 32 Mea sic est ratio, et sic animum induco meum Ad. i, 1. 48 Mihi sic videtur Ad. i, 2. 53 Hem! sic volo. Loris? liber! Æs. Sic erit Ad. ii, 1. 15. 28 Quidnam est, quod sic video timidum, et properantem Getam? Ad. iii, 2. 7 Sic siet modo, ut nunc est, quæso. Iterum sic memento Ad. iii, 3. 44. 72 Sic est factum. Nisi facient, quæ illos æquom est, haud sic auferent Ad. iii, 4. 2. 8 Non, hercle, hic quidem durare quisquam, si sic fit, potest Ad. iv, 2. 15

Sic agam Ad. v, 2. 11 Quid ais tu? Æs. Sic opinor. Sic soleo Ad. v, 7. 22. 25 At sic citius, qui te expedias his ærumnis, reperias He. iii, 1. 8 Profecto hoc sic est, ut puto He. iii, 3. 19 Qui sic sunt, haud multum hæredem juvant He. iii, 5. 10 Non sic ludibrio tuis factis habitus essem He. iv, 1. 11 Sic optime omnes causas præcidam omnibus He. iv, 2. 22 Sic te dixisse, opinor He. v, 4. 5 Nunc si quis est, qui hoc dicat, aut sic cogitet Ph. Prol. 13 Desinas: sic est ingenium. Ad precatorem adeam, credo, qui mihi sic oret. Quid rei gerit? Ge. Sic, tenuiter Ph. i, 2. 20. 91. 95 Hem! satin' sic est? Ge. Non. An. Quid si sic? Ge. Propemodum. An. Quid si sic? Ge. Sat est Ph. i, 4. 34 Non, non sic futurum est: non potest Ph. ii, 1. 73 Phanium relictam solam? Ge. Sic. Tu impulisti. Ph. Sic opinor Ph. ii, 2. 2. 6 Mihi sic hoc videtur. Ph. ii, 4. 10 Sic habent principia sese, ut dico Ph. iii, 1. 15 Sic sum: si placeo, utere Ph. iii, 2. 42 Facinus indignum, Chreme, sic circumiri! Inter vos sic hæc potius cum bona ut componantur gratia, quam cum mala? Ph. iv, 3. 9. 16 Quid! deliras? Ch. Sic erit. Illa maneat? Ch. Sic. Sic pol commodius esse in omnes arbitror Ph. v, 3. 18. 30. 31 Quid vos ergo me sic ludificamini inepti? Ph. v, 7. 55 Sic factum est. Sic dabo! age, age nunc Ph. v, 8. 17. 88

Siccine. Siccine me atque illam opera tua nunc miseros solicitarier? A. iv, 2. 6 Siccine ais, Parmeno? Eu. i, 2. 19 Ain' vero, canis? siccine agis? Eu. iv, 7. 34 Siccine est sententia? Hea. i, 1. 114 Siccine mihi interloquere? Hea. iv, 3. 18 Siccine agis? Ad. i, 2. 48 Siccine hunc decipis? Ph. iii, 2. 43

Sicubi. Tum sicubi eum satias hominum, aut negoti si quando odium ceperat Eu. iii, 1. 13

Signum. Scio: magnum signum A. ii, 2. 29 Etsi illud inceptum tamen animi est pudentis signum, et non instrenui Hea. i, 1. 68 Magnum hoc quoque signum est, dominam esse extra noxiam Hea. ii, 3. 57 Hoc est signi, ubi primum poterit, se illinc subducet, scio Eu. iv, 1. 14 Quid ais? non signi hoc sat est? He. ii, 1. 39 Num ejus color pudoris signum usquam indicat? A. v, 3. 7 Hic ego ero post principia: inde omnibus signum dabo Eu. iv, 7. 11 Multa in homine, Demea, signa insunt Ad. v, 3. 36 Adhuc quæ assolent, quæque oportet signa esse ad salutem, omnia huic esse video A. iii, 2. 2 Patriam, et signa cetera, neque sciebat Eu. i, 2. 32 Signa ostende Eu. iv, 6. 29 Ego eo ad Sophronam nutricem, ut eam adducam, et signa ostendam hæc Eu. iv, 7. 38 Jamne ostendisti signa nutrici? Eu. v, 3. 5.

Silentium. Nunc turba nulla est: otium, et silentium est He. Alt. Prol. 35 Date potestatem, mihi statariam ut agere liceat per silentium Hea. Prol. 36 Hecyram ad vos refero, quam mihi per silentium nunquam agere licitum est. Date silentium, ut libeat scribere aliis He. Alt. Prol. 21. 47 Adeste æquo animo per silentium Ph. Prol. 31 Date operam, et cum silentio animadvertite, ut Eu. Prol. 44

Sileo, Silesco. Argentum inventum est Phædriæ: de jurgio siletur Ph. v, 2. 13 Nisi dum hæ silescunt turbæ Ad. v, 2. 10

Silicernium. I sane: ego te exercebo hodie, ut dignus es, silicernium Ad. iv, 2. 48

Simalio. Simalio, Donax, Syrisce, sequimini. Tu, Simalio, in sinistrum cornu Eu. iv, 7. 2. 5

Similis, le. Domini similis es Eu. iii, 2. 43 Convinces facile ex te natum: nam tui similis est probe Hea. v, 3. 18 Salvos sit, spero: est similis majorum suum Ad. iii, 2. 57 Quam uterque est similis sui! Ph. iii, 2. 16 Haud similis est virgo virginum nostrarum Eu. ii, 3. 21 Viris esse advorsas, æque studium est: similis pertinacia est He. ii, 1. 5 Ne simili utamur fortuna, atque usi sumus Ph. Prol. 32 Eho! nonne hoc monstri simile est? Eu. ii, 3. 42 Si quid hujus simile forte aliquando evenerit Hea. iii, 2. 40 Nullum hujus simile factum Ad. i, 2. 16 Monstri, ita me Di ament! simile Ph. v, 7. 61 Perpulchra credo dona, haud nostris similia Eu. iii, 2. 15 Ecce autem similia omnia: omnes congruunt Ph. ii, 1. 34

Simo. Est Simo intus? A. iv, 4. 50 Si, Simo, hunc noris satis, non ita arbitrere A. v, 4. 11

Simplex. Duplex quæ ex argumento facta est simplici Hea. Prol. 6

Simul. Hi tres tum simul amabant. Simul sceleratus Davus si quid consili habet, ut consumat nunc A. i, 1. 60. 132 Multa concurrunt simul, qui conjecturam hanc nunc facio. Missa est ancilla illico obstetricem arcessitum ad eam, et puerum ut afferret simul A. iii, 2. 31.

25 Quæ (amicitia) incepta a parvis, cum ætate accrevit simul A. iii, 3. 7 Simul arbitror, jam aliquem esse amicum, et defensorem ei A. iv, 5. 17 Simul consilium cum re amisti? Et eorum ingenia admirer simul Eu. ii, 2. 10. 19 Hos prius introducam, et quæ volo, simul imperabo Eu. iii, 2. 40 Foras simul omnes proruunt se. Simul alia circumspecto. De istac simul consilium volo capere una tecum Eu. iii, 5. 51. 54. 66 Atque ibi simul rem, et belli gloriam armis repperi Hea. i, 1. 60 Et illam simul, cum nuntio, tibi hic ego affuturam hodie scio Hea. i, 2. 2 Simul et conficiam facilius ego, quod volo Hea. iv, 5. 56 Clinia hæc fieri videbat? Me. Quidni? mecum una simul. Et illum hoc rogitato simul Hea. v, 1. 34. 70 Illico omnes simul lætæ exclamant, venit! He. iii, 3. 7 Simul vereor Pamphilum, ne orata nostra nequeat diutius celare He. iv, 1. 60 I ergo intro, et compone, quæ tecum simul ferantur He. iv, 3. 5 Nam illas errore, et te simul suspicione exsolves He. v, 2. 26 Evenit, senibus ambobus simul iter ut esset Ph. i, 2. 15 Simul autem non manebat ætas virginis meam negligentiam Ph. iv, 1. 4 Hic simul argentum repperit, cura sese expedivit Ph. v, 4. 4

Simulatio. Non mea est simulatio Hea. iv, 5. 34

Simulo. Cur simulas igitur? A. i, 1. 21 Quid igitur sibi volt pater? cur simulat? A. ii, 3. 1 Denique ubi non quit pati, simulat se a matre arcessi ad rem divinam He. i, 2. 109 Hanc simulant parere, quo Chremetem absterreant A. iii, 1. 14 Ægram esse simulant mulierem He. i, 2. 113 Sed ea gratia simulavi, vos ut pertentarem A. iii, 4. 9 Id mirari te simulato Hea. v, 1. 70 Non ego dicebam, in perpetuum illam illi ut dares, verum ut simulares Hea. iv, 5. 34 Non simulare mortem verbis Hea. iv, 1. 23 Si non ipsa re istuc tibi dolet: simulare certe est hominis Ad. iv, 7. 16 Ille alias res agere se simulare He. v, 3. 28 Tum ego pol is essem vere, qui simulabar Eu. iii, 5. 68 Quid est, quod amplius simuletur? Hea. v, 1. 28

Simultas. Age, mitto imperium: non simultatem meam revereri saltem? Ph. ii, 1. 2

Simulus. Is nostro Simulo fuit summus Ad. iii, 2. 54 Nostrum amicum noras Simulum, atque æqualem? Ad. iii, 4. 19

Sin. Sin eveniat, quod volo A. i, 1. 138 Si illum relinquo, ejus vitæ timeo: sin opitulor, hujus minas A. i, 3. 5 Sin falsum aut vanum, aut fictum est, continuo palam est Eu. i, 2. 24 Sin lenis est, ad alium defertur gregem Hea. Prol. 45 Sin aliter animus voster est Ad. iii, 4. 46 Sin aliter de hac re est ejus sententia, respondeat mihi Ad. iii, 5. 5 Sin ea est causa, retinendi apud vos, quia He. ii, 2. 13 Si est, ut dicat velle se (uxorem), redde: sin est autem, ut nolit He. iv, 1. 44 Sin est, ut aliter tua siet sententia, accipias puerum He. iv, 4. 15 Sin autem est ob eam rem iratus gnatus, quod He. v, 2. 14 Lege id licere facere! sin aliter, negat Ph. i, 2. 66 Non mihi credis? Do. Hariolare. Ph. Sin fidem do. Do. Fabulæ! Ph. iii, 2. 7 Si me alienus affinem volet, tacebit: sin spreverit me Ph. iv, 1. 18 Quin, si hoc celetur, in metu: sin patefit, in probro siem Ph. v, 4. 6 Sin est, ut velis manere illam apud te Ph. v, 7. 32

Sincere. Si istuc crederem sincere dici, quidvis possem perpeti Eu. i, 2. 97

Sine. Ita facillume sine invidia laudem invenias, et amicos pares A. i, 1. 39 At nunc faciet; neque, ut opinor, sine tuo magno malo A. i, 2. 8 Sine omni periclo A. ii, 3. 17 Hem! biduum hic manendum est soli sine illa? Eu. iv, 2. 9 Non potest sine malo fateri, video Eu. iv, 4. 46 Sine Cerere et Libero friget Venus Eu. iv, 5. 6 Sine sanguine hoc fieri non posse. Qui scis, an quæ jubeam, sine vi faciat? Eu. iv, 7. 9. 20 Virginem quam amabat, eam confeci sine molestia, sine sumtu, sine dispendio Eu. v, 4. 6. 7 Sine dubio, opinor. Ut tuo amori suppeditare possit sine sumtu tuo Eu. v, 9. 14. 46 Novarum qui spectandi faciunt copiam sine vitiis Hea. Prol. 30 Sine auro, tum ornatam, ita uti quæ ornantur sibi. Heus! non fit sine periclo facinus magnum et memorabile. Nam tua apud patrem amica tecum sine metu ut sit, copia est. Quod ambo confiteamini sine periclo esse Hea. ii, 3. 47. 73. 87. 98 Nunc cum sine magno intertrimento non potest haberi Hea. iii, 1. 39 Suo quisque tempore usus est sine superbia Ad. Prol. 21 Qui sine hac jurabat se unum nunquam victurum diem Ad. iii, 2. 24 Credebas, illam sine tua opera in cubiculum iri deductum domum? Ad. iv, 5. 60 Uxor sine dote veniet Ad. iv, 7. 41 Ille alter sine labore patria potitur commoda Ad. v, 4. 17 Sine labore hanc

gratiam, te, ut sibi des pro illa, nunc rogat He. iii, 3. 30 Ut gratiam ineat sine suo dispendio, et mihi prosit He. v, 2. 29 Memini, confugere anhelantem domum, sine comite He. v, 3. 25 Sinam sine munere a me abire? He. v, 4. 13 Quod sine sumtu ingenuam, liberalem nactus es: quod habes, ita ut voluisti, uxorem sine mala fama Ph. i, 3. 16. 17 Quomodo hanc amans habere posset sine dote. Sine nostra cura hæc sola fecit Ph. v, 1. 30. 34 Sine controversia ab Dis solus diligere, Antipho Ph. v, 6. 14

Singillatim. Quid ego nunc commemorem, Demipho, singillatim, qualis ego in hunc fuerim? Ph. v, 8. 43

Sinister, tra, trum. Ubi is est? Py. Hem! ad sinistram, videsne? Eu. v, 1. 19 Ubi eas præterieris, ad sinistram hac recta platea: ubi ad Dianæ veneris, ito ad dextram Ad. iv, 2. 43 Tu Simalio in sinistrum cornu: tu, Syrisce, in dexterum Eu. iv, 7. 5

Sino. Age dicat, sino. Sine te hoc exorem. Si. Sino A. v, 3. 24. 30 Si sinas, dicam. Clin. Sine. Clit. Sino Hea. ii, 3. 77 At id omitto: misericordia, animus maternus: sino Hea. iv, 1. 24 Mitte: sine me in hac re gerere mihi morem. Me. Sino Hea. v, 1. 74 Sino: habeat Ad. v, 9. 39 Mitto omnia: addo istuc: imprudens timuit adolescens: sino Ph. ii, 1. 64 Tu illum corrumpi sinis Ad. i, 2. 17 Namque hoc tempus præcavere mihi me, haud te ulcisci, sinit A. iii, 5. 18 Non licet hominem esse sæpe ita ut volt, si res non sinit Hea. iv, 1. 53 Nos, quibuscum est res, non sinunt Hea. ii, 4. 8 Servom hominem causam orare leges non sinunt Ph. ii, 1. 62 Dum tempus ad eam rem tulit, sivi, animum ut expleret suum A. i, 2. 17 Non sivit egestas facere nos Ad. i, 2. 24 Non sinam, inquam Hea. i, 1. 39. ii, 3. 137 At enim non sinam Ad. ii, 1. 14 Non facies: neque sinam, ut He. iv, 2. 14 Pamphilamne hac urbe privari sines? horunc' amorem distrahi poterin' pati? Ph. iii, 2. 32 At id nos non sinemus Hea. v, 5. 7 Sine nunc meo me vivere interea modo A. i, 1. 126 Sed sine paululum ad me redeam A. iii, 5. 16 At tandem dicat, sine. Sine me expurgem. Sine pater. Sine te hoc exorem A. v, 3. 24. 29. 30 Fabulam inceptat. Ch. Sine A. v, 4. 22 Sine modo, mori me malim Eu. i, 1. 20 Sine me pervenire, quo volo. Sine illum priores partes hosce aliquot dies apud me habere. Hoc modo sine te exorem Eu. i, 2. 44. 71. 105 Sine, biduum hoc prætereat Eu. ii, 2. 52 Non est profecto: sine Eu. ii, 3. 89 Credo equidem illum affuturum esse, ut illam a me eripiat: sine veniat! Eu. iv, 6. 1 Sine me; vacivom tempus ne quod duim mihi laboris Hea. i, 1. 38 Si sinas, dicam. Clin. Sine. Clit. Sino. Sine. Sy. Non sinam, inquam. Clit. Quæso, paulisper. Sy. Veto Hea. ii, 3. 76. 137 Nimium illi, Menedeme, indulges. Me. Sine! Hea. iv, 8. 21 Mitte: sine me in hac re gerere mihi morem. Me. Sino Hea. v, 1. 74 Da veniam, Chreme: sine te exorem Hea. v, 5. 6 Hem! quisquis es; sine me Ad. iii, 2. 23 Mea, quæ præter spem evenere, utantur, sine Ad. v, 3. 29 Sine te exorem, mi pater Ad. v, 8. 13 Sine me, obsecro, hoc effugere He. iv, 2. 24 Sine: puerum, Phidippe, mihi cedo He iv, 4. 85 Sine dicam He. v, 1. 17 Ego expediam: sine Ph. ii, 1. 8 Exoret: sine Ph. iii, 2. 30 Congrum istum maximum in aqua sinito ludere paulisper Ad. iii, 3. 23 Sinite exorator ut sim. Sinite impetrare me, qui He. Alt. Prol. 2. 44 Ego propter me illam decipi miseram sinam? Bene et pudice ejus doctum atque eductum sinam coactum egestate ingenium immutarier? A. i, 5. 36. 39 Sinam sine munere a me abire? He. v, 4. 13 Si sinas, dicam. Clin. Mitte: ad rem redi: tace Hea. ii, 3. 76 Falli te sinas technis per servulum Hea. iii, 1. 61 Inveniet inopem potius, quam te corrumpi sinat A. ii, 3. 22 Ne quam in illum Thais vim fieri sinat Eu. v, 5. 21 Edicam servis, ne quoquam efferri sinant He. iv, 1. 50 Sineres vero tu illum tuum facere hæc? De. Sinerem illum! Ad. iii, 3. 41. 42 Si esses homo, sineres nunc facere, dum per ætatem licet Ad. i, 2. 28 Nolite sinere, artem musicam recidere ad paucos He. Alt. Prol. 38

Sinus. Vidin' ego te modo manum in sinum huic meretrici inserere? Hea. iii, 3. 2 Hic non amandus? hiccine non gestandus in sinu est? Ad. iv, 5. 75

Siquando. Tum sicubi eum satias hominum, aut negoti siquando odium ceperat. Siquando illa mentionem Phædriæ facit. Siquando illa dicet, Phædriam intromittamus comissatum Eu. iii, 1. 14. 47. 51 Siquando ad eam accesserat confabulatum He. i, 2. 106

Siquidem. Actum est, siquidem hæc

vera prædicat A. iii, 1. 7 Siquidem hercle possis, nihil prius, neque fortius: verum si Eu. i, 1. 5 Siquidem biduum; verum ne fiant isti viginti dies Eu. i, 2. 102 Siquidem me amaret, tum istuc prodesset, Gnatho Eu. iii, 1. 56 Actum est, siquidem tu me hic etiam nebulo ludificabere Eu. iv, 4. 50 Siquidem tu istæc vera prædicas Eu. v, 1. 12 Siquidem istuc impune habueris Eu. v, 7. 18 Siquidem id sapere est, velle te id, quod non potest contingere. Siquidem hoc fit. Sy. Siquidem! experiundo scies Hea. ii, 3. 83. 90 Siquidem primam (mammam) dedit, haud dubium, quin. Siquidem porro, Micio, tu tuum officium facies Ad. v, 9. 19. 22 Siquidem ille ipse non volt He. iv, 1. 45 Siquidem quisquam crederet te vivo Ph. ii, 1. 72

Siquis, Siqua, Siquod. Tum siquis magistrum cepit ad eam rem improbum A. 1, 2. 21 Quid facerem, siquis nunc me roget? A. i, 5. 23 Tum siquis est, qui dictum in se inclementius existimabit esse Eu. Prol. 4 Siquis recte aut commode tractaret Hea. i, 1. 100 Nunc siquis est, qui hoc dicat Ph. Prol. 13 Siquis me quæret rufus Ph. i, 2. 1 Sed siquis forte malitia fretus sua Ph. ii, 1. 43 Siqua est habitior paulo, pugilem esse aiunt Eu. ii, 3. 23 Siqua laboriosa est, ad me curritur Hea. Prol. 44 Siquid est peccatum a nobis, profer: vobis corrigemus He. ii, 2. 11 Siquid consilii habet, ut consumat nunc A. i, 1. 132

Sis: pro, Si vis. Fac sis nunc promissa appareant Eu. ii, 3. 19 Cave sis, nescis cui nunc maledicas viro Eu. iv, 7. 20 Vide sis, ne quo hinc abeas longius Hea. i, 2. 38 Illud sis vide exemplum disciplinæ Ad. v, 1. 4

Situs, a, um. Adolescens, quam minima in spe situs erit, tam facillime Hea. v, 2. 44 Ubi sita est? (cistella) Th. In cisco Eu. iv, 6. 16 Pejore res loco non potest esse, quam in quo nunc sita est Ad. iii, 2. 46 In te spes omnis, Hegio, nobis sita est Ad. iii, 4. 9 Ea sita erat ex advorsum Ph. i, 2. 47 In quo nostræ spes, omnesque opes sitæ erant Ad. iii, 2. 33 Cujus nunc miseræ spes opesque sunt in te uno omnes sitæ Ph. iii, 1. 6 Sed iis, quas semper in te intellexi sitas, fide et taciturnitate A. i, 1. 6 Haud vereor, si in te solo sit situm A. i, 5. 41

Sive. Dehinc postulo, sive æquum est, te oro, ut A. i, 2. 19 Hæc Andria, sive ista uxor, sive amica est, gravida e Pamphilo est A. i, 3. 11 Si te in germani fratris dilexi loco, sive hæc te solum semper fecit maximi, seu A. i, 5. 58 Sive adeo digna res est, ubi tu nervos intendas tuos Eu. ii, 3. 20

Sobrinus. Estne hic Crito sobrinus Chrysidis? A. iv, 5. 6 Eho! tu sobrinum tuum non noras? Ph. ii, 3. 37

Sobrius, a, um. Tu pol homo non es sobrius A. iv, 4. 39 Ego illum Eunuchum, si opus sit, vel sobrius Eu. iii, 2. 26 Dum accubabam, quam videbar mihi esse pulchre sobrius! Eu. iv, 5. 2 Satin' sanus es, aut sobrius? Hea. iv, 3. 29 Non fratrem videt rei dare operam, ruri esse parcum, ac sobrium? Ad. i, 2. 15 Jam satis credis sobriam esse me? Eu. iv, 4. 36

Soccus. Assido, accurrunt servi, soccos detrahunt Hea. i, 1. 72

Socer. Hic socer est A. iv, 4. 58 Noster socer, video, venit He. v, 2. 4

Socius. Ita ut filium æquali suo video inservire, et socium esse in negotiis Hea. iii, 1. 9

Socordia, Socors. Nihil loci est segnitiæ, neque socordiæ A. i, 3. 1 Nolim ceterarum rerum te socordem eodem modo Ad. iv, 5. 61

Socrus. In ea re cum sit mihi adjutrix socrus He. iv, 4. 83 Quis id ait? La. Socrus He. v, 1. 21 Uno animo omnes socrus oderunt nurus He. ii, 1. 4 Ita animum induxerunt, socrus omnes esse iniquas He. ii, 3. 5

Sodalis. Si frater, aut sodalis esset, qui magis morem gereret? Ad. iv, 5. 74

Sodes. Heus puer, dic sodes A. i, 1. 58 Sic hoc, dicens; asperum, pater, hoc est, aliud lenius sodes vide Hea. iii, 1. 50 Tace sodes Hea. iii, 3. 19 At scin' quid, sodes? Hea. iv, 4. 16 Dic sodes Hea. iv, 5. 22. Ad. iv, 1. 1 Dic sodes, pater Ad. iv, 5. 9 I, sodes, intro He. iii, 2. 23 Scin', quid volo potius, sodes, facias? He. v, 1. 26 Vide, mi Parmeno, etiam sodes, ut mihi hæc certa et clara attuleris. Manedum, sodes He. v, 4. 1. 4 Due nos sodes Ph. i, 2. 53 Concede hinc a foribus paululum istorsum, sodes, Sophrona Ph. v, 1. 14 Parce, sodes Ph. v, 3. 10 Sed transi sodes ad forum Ph. v, 7. 28

Sol. Lectulos in sole ilignis pedibus faciundos dedit Ad. iv, 2. 46

Soleo. Ecquid beo te? Pa. Men'? papæ! Gn. Sic soleo amicos Eu. ii, 2. 48 Nihil enim vidi melius, mi pater. De. Sic soleo Ad. v, 7. 25 Quia ruri

crebro esse soleo He. ii, 1. 18 Vos me indotatis modo patrocinari fortasse arbitramini: etiam dotatis soleo Ph. v, 7. 47 Agedum, ut soles, Nausistrata Ph. v, 3. 1 Verum illud verbum est, vulgo quod dici solet A. ii, 5. 15 Ne faceres idem, quod vulgus servorum solet, dolis ut me deluderes A. iii, 4. 4 Nunc minatur porro, sese id, quod mœchis solet Eu. v, 5. 15 At hoc demiror, qui tam facile potueris persuadere illi, quæ solet quos spernere! Hea. ii, 3. 122 Visa vero est, quod dici solet, aquilæ senectus Hea. iii, 2. 9 Credo jam, ut solet, jurgabit Ad. i, 1. 54 Matres omnes filiis in peccato adjutrices, auxilio in paterna injuria solent esse Hea. v, 2. 40 Hic solebamus fere plerumque eam opperiri, dum Ph. i, 2. 39 Te autem novi, quam esse soleas impotens Hea. ii, 3. 130 Quo pacto id fieri soleat, calleo Hea. iii, 2. 37

Solers. Quæ liberum scire æquum est adolescentem, solertem dabo Eu. iii, 2. 25

Solicito. Cur meam senectutem hujus sollicito amentia? A. v, 3. 16 Quid te ergo aliud solicitat? cedo Eu. i, 2. 82 Quid istuc? quæ res te solicitat autem? Hea. ii, 3. 10 Solicitando et pollicitando eorum animos lactas? A. v, 4. 9 Quibus nunc solicitor rebus! Ad. i, 1. 11 Aut quid sit id, quod solicitere ad hunc modum He. iv, 4. 54 Siccine me atque illam opera tua nunc miseros sollicitarier A. iv, 2. 6

Solicitudo. Tot me impediunt curæ: amor, misericordia hujus, nuptiarum solicitudo A. i, 5. 26 Aut, si adeo, bidui est aut tridui hæc solicitudo A. ii, 6. 10 Istæc mihi res solicitudini est Ph. iv, 1. 22 Proin tu solicitudinem istam falsam, quæ te excruciat, mittas Hea. i, 2. 3 Quanta me cura et solicitudine afficit gnatus Ph. ii, 4. 1 Neque, Antipho alia cum occupatus esset solicitudine, tum Ph. iii, 2. 17 Ah! nescis, quantas hic suis consiliis mihi confecit solicitudines A. iv, 1. 26

Solicitus, a, um. Hem! tot mea solius soliciti sint causa, ut me unum expleant? Hea. i, 1. 77 Omnes solicitos habui Hea. iii, 1. 52 Rogas? laborat e dolore, atque ex hoc misera solicita est die A. i, 5. 33

Solide. Hunc scio mea solide solum gavisurum gaudia A. v, 5. 8

Solidus, a, um. Nonne tibi satis esse hoc visum solidum est gaudium, nisi? A. iv, 1. 23 Color verus, corpus solidum, et succi plenum Eu. ii, 3. 26 Ut solidum parerem hoc mihi beneficium, Chærea Eu. v, 2. 32

Solitudo. Cum illoc advenio: solitudo ante ostium A. ii, 2. 25 Tot res repente circumvallant, unde emergi non potest: vis, egestas, injustitia, solitudo, infamia Ad. iii, 2. 5 Lacrumo, quæ posthac futura est vita, cum in mentem venit, solitudoque He. iii, 3. 46 Ubicumque datum erat spatium solitudinis, ut He. i, 2. 55 Per tuam fidem, perque hujus solitudinem te obtestor, ne A. i, 5. 55

Solum (adverb.). Poëta id sibi negotî credidit solum dari A. Prol. 2

Solvo. Ipse egomet solvi argentum Ad. iv, 4. 18 Quæ hic erant, curares: cum ego vos solvi curis ceteris He. ii, 1. 33 Solvisti fidem A. iv, 1. 19 Neque tu verbis solves unquam, quod mihi re male feceris Ad. ii, 1. 10 In eodem luto hæsitas: vorsuram solves, Geta Ph. v, 2. 15 Pater, non recte vinctus est. Si. Haud ita jussi. Pa. Jube solvi, obsecro A. v, 4. 52

Solus, a, um. Quoniam solus mihi effecisti has nuptias. Da. Ego vero solus A. iii, 4. 16. 17 Solus est, quem diligunt Di A. v, 6. 9 Neque tu uno eras contenta, neque solus dedit. Num solus ille dona dat? Eu. i, 2. 42. 83 Imperat, in interiore parte ut maneam solus cum sola Eu. iii, 5. 31 Solus Sannio servat domi Eu. iv, 7. 10 Sumtus domi tantos ego solus faciam? Hea. i, 1. 79 Dictum factum huc abiit Clitipho. Ch. Solus? Me. Solus. Ch. Timeo Hea. v, 1. 32 Dum istis fuisti solus, dum Hea. v, 2. 34 Solus mearum miseriarum est remedium Ad. iii, 1. 7 Solus omnem familiam sustentat Ad. iii, 4. 35 Ægre solus, si quid fit, fero. Sy. Primum ait se scire: is solus nescit omnia Ad. iv, 2. 8. 9 Parturire eam, neque gravidam esse ex te, solus conscius He. iii, 3. 32 Solum solus conveni He. iv, 1. 42 Quandoquidem solus regnas Ph. ii, 3. 58 Age ergo, solus servare hunc potes. Solus est homo amico amicus Ph. iii, 3. 6. 30 Ego meorum solus sum meus Ph. iv, 1. 21 Sine controversia ab Dis solus diligere, Antipho Ph. v, 6. 14 Etenim solus nequeo: accurre huc Ph. v, 7. 90 Hem! tot mea solius soliciti sint causa, ut me unum expleant? Hea. i, 1. 77 Hæc qui misit, non sibi soli postulat te vivere, et sua causa excludi ceteros Eu. iii, 2. 27 Biduum hic

manendum est soli sine illa? Eu. iv, 2. 9 Dixtin'. hos mihi dies soli dare te? Eu. iv, 7. 23 Ita ut tu justi, soli credita est Eu. v, 1. 15 Et tibi bene esse soli, cum sibi sit male Ad. i, 1. 9 Omnem rem narrabit, scio, continuo sola soli He. iii, 2. 15 Olim soli credidi, ea me abstinuisse in principio, cum data est He. iii, 3. 50 Soli licet hic de eadem causa bis judicium adipiscier Ph. ii, 3. 58 Sive hæc te solum semper fecit maximi A. i, 5. 58 Hunc scio mea solide solum gavisurum gaudia A. v, 5. 8 Tum me convivam solum abducebat sibi Eu. iii, 1. 17 Te solum habemus: tu es patronus, tu parens Ad. iii, 4. 10 Pamphilus me solum seducit foras He. i, 2. 69 Solum solus conveni He. iv, 1. 42 Ad te summa solum, Phormio, rerum redit Ph. ii, 2. 3 Prendo hominem solum Ph. iv, 3. 15 Haud vereor, si in te solo sit situm A. i, 5. 41 Venit meditatus alicunde ex solo loco A. ii, 4. 3 Vos semetæ: nos soli A. i, 5. 50 Soli sumus nunc hic, inquam Ph. iv, 3. 28 Tum hæc sola est mulier A. ii, 3. 7 Sola sum: habeo hic neminem, neque amicum, neque cognatum Eu. i, 2. 67 Id ut ne fiat, hæc res sola est remedio Eu. iii, 1. 49 Ergo, mea Antiphila, tu nunc sola reducem me in patriam facis Hea. ii, 4. 18 Bacchis consecuta est illico. Ch. Sola? Me. Sola Hea. v, 1. 33 Nec, qui eam respiciat, quisquam est: sola est Ad. v, 8. 9 Tu sola exorere, quæ perturbes hæc, tua impudentia. Sola hic fuisti He. ii, 1. 16. 32 Omnem rem narrabit, scio, continuo sola soli He. iii, 2. 15 Quod nos ambo dabamus operam, ut fieret, sine nostra cura, maxima sua cura, hæc sola fecit Ph. v, 1. 34 Mihi solæ ridiculo fuit, quæ, quid timeret, sciebam Eu. v, 7. 3 Cur tu obsecro hic me solam? A. iv, 4. 8 Solam fecisse id, quod aliæ meretrices facere fugitant He. v, 2. 10 Phanium relictam solam? Ph. ii, 2. 2 Quid! duasne is uxores habet? So. Au! obsecro: unam ille quidem hanc solam Ph. v, 1. 27 Ut maneam solus cum sola: annuo Eu. iii, 5. 31 In te omnis hæret culpa sola He. ii, 1. 32 Porro. Eunuchum dixti velle te, quia solæ utuntur his reginæ Eu. i, 2. 88 Quam inhonestæ solæ sint domi Eu. v, 4. 16 Miseram me! neminem habeo: solæ sumus Ad. iii, 1. 4 Non sunt solæ arbitratæ hæ: ego quoque etiam credidi He. v, 1. 35 Quantum tibi opus est argenti? loquere. Ph. Solæ triginta minæ Ph. iii, 3. 24 Non hoc publicitus scelus hinc deportarier in solas terras? Ph. v, 7. 86 In eo me oblecto: solum id est carum mihi Ad. i, 1. 24 Ego impetrare nequeo hoc abs te biduum, saltem ut concedas, solum? Eu. i, 2. 102 Solum unum hoc vitium senectus affert hominibus Ad. v, 3. 47

Somnio. Ah stulte! tu de psaltria me somnias agere Ad. iv, 7. 6 Num ille somniat ea, quæ vigilans voluit? A. v, 6. 7 Me somnies: me expectes: de me cogites Eu. i, 2. 114

Somnium. De argento, somnium; mox; cras redi Ad. ii, 1. 50 Tu, quantus quantus, nihil nisi sapientia es; ille somnium Ad. iii, 3. 41 Cum ejus consuevit olim matre in Lemno. Ph. Somnium! Ph. v, 6. 34 Hariolare! fabulæ! logi! Ph. Crede mihi, gaudebis facto: verum hercle hoc est. Do. Somnia! Ph. iii, 2. 9

Somnus. Interea somnus virginem opprimit Eu. iii, 5. 53 Somnum hercle ego hac nocte oculis non vidi meis Hea. iii, 1. 82 Si se illam in somnis, quam illum, amplecti maluit A. ii, 5. 19

Sonitus. At quem Deum? qui templa cœli summa sonitu concutit Eu. iii, 5. 42

Sophrona. Sophrona modo fratrem huc senis introduxit Ph. v, 6. 25 Ego eo ad Sophronam nutricem Eu. iv, 7. 37 Quis hic loquitur? Ch. Sophrona. Concede hinc a foribus paululum istorsum, sodes, Sophrona Ph. v, 1. 12. 14

Sorbillo. Cyathos sorbillans paulatim hunc producam diem Ad. iv, 2. 52

Sordes, ium. Harum videre ingluviem, sordes, inopiam Eu. v, 4. 15

Sordidatus, Sordidus. Scin' tu hanc, quam dicit sordidatam et sordidam? Hea. ii, 3. 56

Sorex. Ego meo indicio, miser, quasi sorex, hodie perii Eu. v, 7. 23

Soror. Interea hæc soror, quam dixi, ad flammam accessit imprudentius A. i, 1. 102 Semper enim dicta est ejus hæc, atque habita est soror A. iv, 5. 14 Primum quod soror est dicta. Eduxit mater pro sua: soror est dicta Eu. i, 2. 66. 77 Ecqua inde parva perisset soror? Quæ olim periit parvula soror Eu. iii, 3. 15. 19 Sororem esse aiunt Chrysidis A. i, 1. 97 Sororem plerique esse credebant meam Eu. i, 2. 38 Quia dum tibi sororem studeo reddere et restituere. Hoc modo dic, sororem illam tuam esse Eu. iv, 6. 7. 28 Eam esse dico liberam,

meam sororem Eu. iv, 7. 36 Tibi jam esse (cibum) ad sororem intelligo Hea. v, 2. 26 Quia illa, quæ cupiebat de sorore ejus indicare, ad eam rem tempus non erat Eu. iv, 1. 7

Sors. Hei mihi! etiam de sorte nunc venio in dubium miser? Ad. ii, 2. 35

Sosia. Sosia, adesdum: paucis te volo A. i, 1. 1 Quod nunc minitare facere, ut faceres, Sosia He. iii, 4. 18

Sostrata. Sostrata credit, mihi me psaltriam hanc emisse Ad. iv, 4. 6 Servom illico introisse dicent Sostratæ He. iii, 1. 52 Geta, duc me intro ad Sostratam Ad. iii, 4. 61 Miris modis odisse cœpit Sostratam He. i, 2. 104 Verum, Sostrata, male docet te mea facilitas multa Hea. iv, 1. 34 Propius, obsecro, accedamus, Sostrata Ad. iii, 2. 11 In te omnis hæret culpa sola, Sostrata He. ii, 1. 32 passim alibi

Sparsus, a, um. Rufamne illam virginem, cæsiam, sparso ore, adunco naso? Hea. v, 5. 18

Spatium. Ne esset spatium cogitandi ad disturbandas nuptias A. i, 2. 11 Ubicumque datum erat spatium solitudinis He. i, 2. 55 Spatium quidem tandem apparandis nuptiis, vocandi, sacrificandi dabitur paululum Ph. iv, 4. 21 Cur non habeo spatium, ut de te sumam supplicium, ut volo? A. iii, 5. 17 Neque, ut celari posset, tempus spatium ullum dabat He. iii, 3. 14 Quam longum spatium amandi amicam tibi dedi? He. iv, 4. 62 Ut pater tam in brevi spatio omnem de me ejecerit animum patris? Hea. v, 2. 2 Prope jam excurso spatio Ad. v, 4. 6

Spectator. Cum ipsum me noris, quam elegans formarum spectator siem? Eu. iii, 5. 18

Spectatus, a, um. Is mihi profecto est servos spectatus satis, cui Ad. v, 6. 5 Satis jam, satis, Simo, spectata erga te amicitia est mea A. v, 1. 1 Spectatum satis putabam, et magnum exemplum continentiæ A. i, 1. 64

Specto. Ego limis specto, sic per flabellum clanculum Eu. iii, 5. 53 Heu me miserum! qui tuum animum ex animo spectavi meo A. iv, 1. 22 Audaciam meretricum specta Eu. v, 6. 24 Nunc aliud specta Hea. v, 2. 38 Importunitatem spectate aniculæ A. i, 4. 4 Here, ne me spectes: me impulsore hæc non facit Eu. v, 6. 18 Egomet quoque id spectare cœpi Eu. iii, 5. 38 Date crescendi copiam; novarum qui spectandi faciunt copiam sine vitiis Hea. Prol. 29 Perfeci, ut spectarentur He. Alt. Prol. 12 Ut neque spectari, neque cognosci potuerit He. Prol. 3 Spectandæ, an exigendæ (fabulæ) sint vobis prius A. Prol. 27

Speculum. Denique, inspicere, tanquam in speculum, in vitas omnium jubeo. Postremo, tanquam in speculum, in patinas, Demea, inspicere jubeo Ad. iii, 3. 61. 74

Sperno. Quod si scripturam sprevissem in præsentia He. Alt. Prol. 16 Sin spreverit me, plus quam opus est scito, sciet Ph. iv, 1. 18 Demiror, qui tam facile potueris persuadere illi, quæ solet quos spernere! Hea. ii, 3. 122 Ob hæc facta abs te spernor Eu. i, 2. 91 Quot modis contemtus, spretus? A. i, 5. 12

Spero. Et spero confore A. i, 1. 140 Ita spero quidem A. i, 5. 63 Interea fiet aliquid, spero A. ii, 1. 14 Perge facere ita, ut facis: et id spero adjuturos Deos A. iii, 2. 42 Spero consuetudine et conjugio liberali devinctum, dein facile ex illis sese emersurum malis A. iii, 3. 29 Nempe ut modo. De. Immo melius, spero A. iii, 5. 12 Utinam id sit, quod spero A. v, 4. 28 Me ejus spero fratrem propemodum jam repperisse Eu. i, 2. 123 Spero æternam inter nos gratiam fore, Thais Eu. v, 2. 33 Spero me habere; qui hunc in eo excruciem modo Eu. v, 3. 11 Menedeme, at porro recte spero Hea. i, 1. 107 Non usus veniet, spero. Sy. Spero hercle ego quoque Hea. iii, 2. 42 Ubi illinc, spero, redieris, tamen hoc ages Ad. ii, 2. 18 Quid fiet, rogas? recte, ædepol, spero Ad. iii, 1. 2 Salvos sit, spero Ad. iii, 3. 57 Sed illam spero, ubi hoc cognoverit, abituram denique He. i, 2. 80 Spero ecastor He. iv, 3. 5 Quod spero fore He. iv, 4. 102 Optume est: speroque hanc rem esse eventuram nobis ex sententia He. v, 4. 32 Nam quod tu speras, propulsabo facile A. ii, 3. 21 Tibine hæc diutius licere speras facere? Hea. i, 1. 51 Orationem sperat invenisse se, qui differat te A. ii, 4. 4 Sperat se a me avellere Eu. iii, 3. 14 Si sperat fore clam, rursum ad ingenium redit Ad. i, 1. 46 Sperabam jam defervisse adolescentiam Ad. i, 2. 72 Sperabit sumtum sibi senex levatum esse harum abitu Hea. iv, 4. 24 Ita magnæ (sunt iræ), ut sperem posse avelli A. iii, 3. 21 Quod de argento sperem, nihil est Hea. iv, 2. 4 Sed quid sperem? Quid mihi nunc affers, quam-

obrem expectem, aut sperem, porro non fore? Ph. v, 8. 33. 36 Me speres: me te oblectes: mecum tota sis Eu. i, 2. 115 Seque ante, quam eam uxorem duxisset domum, sperasse, eas tolerare posse nuptias He. i, 2. 72 Pretium sperans, illico producit, vendit Eu. i, 2. 53 Sperantes jam, amoto metu; interea oscitantes opprimi A. i, 2. 10

Spes. Animus, postquam ademta spes est, stupet A. ii, 1. 4 Etsi hercle sæpe jam me spes hæc frustrata est A. ii, 2. 37 Itan' parasti te, ut spes nulla reliqua in te siet tibi? Eu. ii, 2. 9 Una hæc spes est Eu. ii, 3. 4 Obsecro, Gnatho, in te spes est Eu. v, 9. 24 Modo liceat vivere; est spes Hea. v, 2. 28 In te spes omnis, Hegio, nobis sita est Ad. iii, 4. 9 In me omnis spes mihi est Ph. i, 2. 89 In te spes est Ph. ii, 2. 5 Injecta est spes patri, posse illum extrudi Ph. iv, 4. 11 Ni mihi esset spes ostensa hujusce habendæ Ph. v, 4. 7 Ut pernoscatis, et quid spei sit reliquum A. Prol. 25 Quanto minus spei est, tanto magis amo Eu. v, 9. 28 Interii! plus spei video, quam volo Hea. iv, 1. 46 Et quid spei porro est? Ph. iii, 1. 10 Ad te advenio, spem, salutem, auxilium, consilium expetens A. ii, 1. 19 Præter spem evenit A. ii, 6. 5 Tuum est, si quid præter spem evenit, mihi ignoscere A. iv, 1. 55 Re ipsa spem vitæ dare. Ut præter spem evenit! Hea. iv, 1. 23. 51 Spem istoc pacto rursum nuptiarum omnem eripis Hea. iv, 3. 35 Ego spem pretio non emo Ad. ii, 2. 11 Mea, quæ præter spem evenere, utantur sine Ad. v, 3. 29 Non multum habet, quod det, fortasse. Ge. Immo nihil, nisi spem meram Ph. i, 2. 96 Præter spem, atque incredibile hoc mihi obtigit. Quicquid præter spem eveniat, omne id deputare esse in lucro Ph. ii, 1. 9. 16. 21 Immo vero pulchre discedo, et probe, et præter spem Ph. v, 8. 59 Ut animus in spe atque in timore usque antehac attentus fuit; ita A. ii, 1. 3 Nisi me lactasses amantem, et falsa spe produceres? A. iv, 1. 24 Ita animus commotus est metu, spe, gaudio A. v, 4. 35 Qua spe, aut quo consilio huc imus? Eu. v, 8. 1 Væ misero mihi, quanta de spe decidi! Hea. ii, 3. 9 Clitipho cum spe pendebit animi Hea. iv, 4. 5 Sic res acta est: quanta spe decidi! Hea. iv, 8. 11 Adolescens, quam minima in spe situs erit, tam Hea. v, 2. 44 Hac illi spe hoc inceperunt! Ad. ii, 2. 19 Spe incerta, certum mihi laborem sustuli He. Alt. Prol. 9 Commodius esse opinor, duplici spe utier Ph. iv, 2. 13 In quo nostræ spes, omnesque opes sitæ erant Ad. iii, 2. 33 Cujus nunc miseræ spes opesque sunt in te uno omnes sitæ Ph. iii, 1. 6

Spolio. Ne cujusquam misereat: quin spolies, mutiles, laceres, quemque nacta sis He. i, 1. 8

Spondeo. Si volt Demipho dare, quantum ab hac accipio, quæ sponsa est mihi Ph. iv, 3. 52 Scis Pamphilam meam inventam civem? scis sponsam mihi? Eu. v, 9. 6

Sponsa. Sponsæ pater intervenit A. iv, 3. 17 Injecisse verba, scilicet sponsæ vestem, aurum, atque ancillas opus esse Hea. v, 1. 20 Sponsam hic tuam amat A. ii, 1. 24

Sponte. Age, si hic non insanit satis sua sponte, instiga A. iv, 2. 9 Hoc patrium est, potius consuefacere filium, sua sponte recte facere, quam alieno metu Ad. i, 1. 50

Squalidus. Video sentum, squalidam, ægrum, pannis annisque obsitum Eu. ii, 2. 5

St (vox silentium indicantis). Hem! st, mane: concrepuit a Glycerio ostium A. iv, 1. 59 De fallacia dicis? st! inveni nuper quandam Hea. iii, 3. 36 Quin tu hoc age. St! Ph. ii, 3. 3 Quid? non, obsecro, es, quem semper te esse dictitasti? Ch. St! Ph. v, 1. 16

Stabilis, e. Et errat longe, qui imperium credat gravius esse, aut stabilius, vi quod fit, quam Ad. i, 1. 41

Statarius, a, um. Date potestatem, mihi statariam agere ut liceat per silentium Hea. Prol. 36

Statim. Ex his prædiis talenta argenti bina statim capiebat Ph. v, 3. 7

Statuo. Si nunquam avare pretium statui arti meæ Hea. Prol. 48. He. Alt. Prol. 41 Exemplum statuite in me Hea. Prol. 51 Capite primum in terram statuerem, ut Ad. iii, 2. 18 Haud opinor, commode finem statuisse orationi militem He. i, 2. 21

Status. Os tuum impudens videre nimium vellem: qui esset status Eu. iii, 5. 50

Stephanio. Salsamenta hæc, Stephanio, fac macerentur pulchre! Ad. iii, 3. 26

Sterno. Video lectos sternere, cœnam apparare Hea. i, 1. 73 Huc est intro latus lectus; vestimentis stratus est Hea. v, 1. 30 Lectulos jube sterni nobis Ad. ii, 4. 21

Sterquilinium. Non pudet vanitatis? Do. Minime, dum ob rem. Ge. Sterquilinium Ph. iii, 2. 41

Sterto. Fatuus est, insulsus, tardus: stertit noctesque et dies Eu. v, 9. 49

Stilpho. Egone autem tento? Ge. Stilpho. Ph. Atque adeo quid mea? Stilpho est. De. Quem dixti? Ph. Stilphonem, inquam, noveras Ph. ii, 3. 42. 43

Stilus. Dissimili oratione sunt factæ, ac stilo A. Prol. 12

Stimulo. Magis nunc me amicæ dicta stimulant Hea. ii, 1. 11

Stimulus. Quæ inscitia est, advorsum stimulum calces? Ph. i, 2. 28

Stipes. Quæ sunt dicta in stultum, caudex; stipes, asinus, plumbeus Hea. v, 1. 4

Stipula. Meridie ipso faciam, ut stipulam colligat Ad. v, 3. 62

Sto. Sto expectans, si quid mihi imperent Eu. iii, 5. 46 Dum ante ostium sto: notus mihi obviam venit Eu. v, 2. 4 Quid stas? quid cessas? A. v, 6. 15 Etiam nunc hic stas, Parmeno? Eu. ii, 2. 55 Eamus ergo ad cœnam: quid stas? Eu. iii, 2. 6 Abi dum tu illis obviam, propera: quid stas? Hea. ii, 3. 9 Hei, quid stas? lapis! Hea. iv, 7. 3 Here, etiam tu nunc hic stas? He. iii, 4. 16 Vide, quid agas. Ph. Stat sententia Eu. ii, 1. 18 Quid stamus? cur non imus hinc? Eu. iii, 2. 12 Quid hic stabas? cur non recta introibas? Eu. i, 2. 7 Partim sum earum exactus: partim vix steti He. Alt. Prol. 7 Quod si intelligeret, quom stetit olim nova Ph. Prol. 9 Revocemus hominem. An. Sta illico Ph. i, 4. 18 Ni hæc ita essent, cum illo haud stares, Phædria Ph. ii, 1. 39 Postquam ante ostium me audivit stare, approperat A. iii, 1. 17 Pamphilum ipsum video stare ante ostium: ite intro He. iii, 4. 14 Bacchidem, eccam, video stare ante ostium! He. v, 4. 14 Si poterit fieri, ut ne pater per me stetisse credat, quo minus. Id faciam, in proclivi quod est, per me stetisse, ut credat A. iv, 2. 16. 18 Actoris opera magis stetisse, quam sua Ph. Prol. 10 Quem cum istoc sermonem habueris, procul hinc stans accepi, uxor He. iv, 3. 1 Quid agitur? Pa. Statur. Gn. Video Eu. ii, 2. 40

Stolidus. Jam scio, ah! vix tandem sensi stolidus A. iii, 1. 12 Nonne ad senem aliquam fabricam fingit? Sy. Stolidus est Hea. iii, 2. 34

Stomachor. Id equidem adveniens mecum stomachabar modo Eu. ii, 3. 21

Storax. Storax! non rediit hac nocte a cœna Æschinus? Ad. i, 1. 1

Strato. Quæso, inquam, Strato, eone es ferox, quia? Eu. iii, 1. 24

Strenue. Abi præ strenue, ac aperi fores Ad. ii, 1. 13

Strenuus. Phormio itidem in hac re, ut in aliis, strenuum hominem præbuit Ph. iii, 1. 12

Strepitus. Comitum conventus, strepitus, clamor mulierum fecere, ut He. Alt. Prol. 27

Struo. Num me fefellit, hosce id struere? Hea. iii, 2. 3

Studeo. Dum studeo obsequi tibi, pæne illusi vitam filiæ A. v, 1. 3 Dum tibi sororem studeo reddere et restituere Eu. iv, 6. 7 Neque illam sane studeo vendere Ad. iv, 7. 27 Illis dum studeo ut quam plurimum facerem Ad. v, 4. 14 Eo domum, studeo hæc, prius quam ille, ut redeat. Illam ad vos redire studeo, si facere possim ullo modo He. ii, 2. 20. 23 Dum studes dare verba nobis Eu. v, 5. 8 Studet par referre. Ad. i, 1. 48 Dum nimium dici nos bonos studemus et benignos Ph. v, 2. 2 Quas (virgines) matres student demissis humeris esse, vincto pectore, ut Eu. ii, 3. 21 Occidunt me quidem, dum nimis sanctas nuptias student facere Ad. v, 7. 2 Horum ille nihil egregie præter cetera studebat; et tamen omnia hæc mediocriter A. i, 1. 32 Ita ut æquum fuerat, atque ut studui, tradere Eu. v, 2. 31 Id cum studuisti, isti formæ ut mores consimiles forent Hea. ii, 4. 2 Ille ad famem hunc ab studio studuit rejicere Ph. Prol. 19 Cave, ne falsam gratiam studeas inire Hea. ii, 3. 62 Tamen hanc habere studeat cum summo probro? A. v, 3. 10 Si quisquam est, qui placere se studeat bonis Eu. Prol. 1 Ut adolescentuli vobis placere studeant potius, quam sibi Hea. Prol. 52 Utin' omnes mulieres eadem æque studeant, nolintque omnia? He. ii, 1. 2 Peccatum imprudentia est Poëtæ: non qui furtum facere studuerit Eu. Prol. 28

Studiose. Mater ubi accepit, cœpit studiose omnia docere, educare, ita uti si Eu. i, 2. 36 Texentem telam studiose ipsam offendimus Hea. ii, 3. 44 Easdem agere cœpi, ut ab eodem alias discerem novas, studiose He. Alt. Prol. 11

Studium. Viris esse advorsas, æque studium est: similis pertinacia est He. ii, 1. 5 Utrum studione id sibi habet, an

laudi putat fore, si perdiderit gnatum? Ad. iii, 3. 28 Ut animum ad aliquod studium adjungant A. i, 1. 29 Repente ad studium hunc se applicasse musicum Hea. Prol. 23 Qui in tutelam meam studium suum, et se in vostram commisit fidem He. Alt. Prol. 45 Vide, quam iniquus sis præ studio, dum efficias id, quod cupis A. v, 1. 6 Hinc sciri potuit, quo studio vitam suam te absente exegerit Hea. ii, 3. 39 Is adeo dissimili studio est Ad. i, 1. 16 Ita populus studio stupidus in funambulo animum occuparat He. Prol. 4 Ne illum ab studio abducerem. Prope jam remotum injuria adversarium ab studio, atque ab labore, atque arte Musica He. Alt. Prol. 11. 15 Poëta vetus Poëtam non potest retrahere ab studio; et transdere hominem in otium. Ille ad famem hunc ab studio studuit rejicere Ph. Prol. 2. 19 Satias jam tenet studiorum istorum He. iv, 2. 19 Eorum obsequi studiis A. i, 1. 37

Stulte. Factum a nobis stulte est. Haud stulte sapis Hea. ii, 3. 8. 82 Qui amat, cui odio ipsus est, bis facere stulte duco He. iii, 2. 8 Ut stultissime quidem illi rem gesserimus Ph. v, 2. 7

Stultitia. Exuperat ejus stultitia hæc omnia Hea. v, 1. 5 Ah! stultitia est istæc, non pudor Ad. ii, 4. 10 Ut meæ stultitiæ in justitia tua sit aliquid præsidî Hea. iv, 1. 33 Quicquid ego hujus feci, tibi prospexi, et stultitiæ tuæ. Ibi tuæ stultitiæ semper erit præsidium. Hea. v, 2. 8. 14 Ego pretium ob stultitiam fero A. iii, 5. 4 Pro Jupiter! hominis stultitiam Ad. iii, 3. 13 Illius stultitia victa, ex urbe tu rus habitatum migres? He. iv, 2. 13 Cujus de stultitia dici, ut dignum est, non potest Ph. ii, 3. 55 Utrum stultitia facere ego hunc, an malitia dicam? Ph. iv, 3. 54

Stultus, a, um. Homini homo quid præstat! stulto intelligens! Eu. ii, 2. 1 Chreme, vin' tu homini stulto mihi auscultare? Hea. iii, 3. 24 Tu jam pendebis, qui stultum adolescentulum nobilitas flagitiis Eu. v, 7. 20 In me quidvis harum rerum convenit, quæ sunt dicta in stultum Hea. v, 1. 4 Ah stulte! tu de Psaltria me somnias agere Ad. iv, 7. 6 Hic homines prorsum ex stultis insanos facit Eu. ii, 2. 23 Quid illo faciemus, stulta? Eu. v, 1. 21 In qua re nunc tam confidenter restas, stulta? Hea. v, 3. 7 Ut stultæ et misere omnes sumus religiosæ Hea. iv, 1. 36 Quod cavere possis, stultum admittere est Eu. iv, 6. 23

Sed ego stultior, meis dictis parere hanc qui postulem He. iv, 1. 49 Nunquam, pol, hominem stultiorem vidi, nec videbo: primo callidum et disertum credidi hominem Eu. v, 7. 8 Hominum homo stultissime Ad. ii, 2. 10

Stupeo. Quid stupes, Antiphila? Hea. ii, 4. 24 Animus lassus, cura confectus, stupet A. ii, 1. 4

Stupidus. Ita populus studio stupidus in funambulo animum occuparat He. Prol. 4

Suadeo. Itane suades? Pa. Si sapis Eu. i, 1. 31 Recte suades, faciam Hea. v, 2. 43 Sane hercle pulchre suades Ph. iii, 3. 9 Is mihi suadet, nuptias quantum queam, ut maturem A. iii, 3. 45 Nunc me pietas matris potius commodum suadet sequi He. iii, 5. 31 Mater quod suasit sua, adolescens mulier fecit He. iv, 4. 38 Nunquam faciam. Da. Ne nega. Pa. Suadere noli A. ii, 3. 11 Nunquam destitit instare, suadere, orare, usque adeo donec perpulit A. iv, 1. 38 Quod utinam ne Phormioni id suadere in mentem incidisset Ph. i, 3. 5

Suasus. Vereor, hera ne ob meum suasum indigne injuria afficiatur Ph. v, 1. 3

Suavis, e. Ha! ha! he! homo suavis Ph. ii, 3. 64 Tibi autem porro ut non sit suave vivere Hea. iii, 1. 73 Nihil suave meritum est Ph. ii, 1. 75 Ubi te vidi animo esse omisso, et, suavia in præsentia quæ essent, prima habere Hea. v, 2. 9 Hæc, cum rationem ineas, quam sint suavia, et quam cara sint Ph. ii, 3. 30

Suavium. O Thais mea, meum suavium, quid agitur? Eu. iii, 2. 3

Sub. Mater, cujus sub imperio est, mala Hea. ii, 2. 4 Agelli est hic sub urbe paulum, quod locitas foras Ad. v, 8. 26

Subagito. Istæc quidem contumelia est: hominem amicum recipere ad te, atque ejus amicam subagitare Hea. iii, 3. 6

Subditus. Subditum se suspicatur. Ch. Subditum! ain' tu? Hea. v, 3. 12

Subduco. Cum eo clam te subduxti mihi Eu. iv, 7. 25 Hoc est signi, ubi primum poterit, se illinc subducet, scio Eu. iv, 1. 14 Nunquam ita quisquam bene subducta ratione ad vitam fuit, quin Ad. v, 4. 1

Subjicio. Si meministi, id quod olim dictum est, subjice Ph. ii, 3. 40

Subito. Quid hoc, quod timida sub-

isto egreditur Pythias? Eu. iv, 2. 14 Cui tam subito tot contigerint commoda Eu. v, 9. 3 Crucior bolum tantum mihi ereptum tam subito e faucibus Hea. iv, 2. 6 Ita nunc imparatum subito tanta te impendent mala Ph. i, 4. 2 Unde ego nunc tam subito huic argentum inveniam miser? Ph. iii, 3. 1 Quam subito hero meo Antiphoni ope vestra hunc onerastis diem! Ph. v, 6. 2

Subitus, a, um. Quæ istæc subita est largitas? Ad. v, 9. 28 Quod ego huic nunc subito exitio remedium inveniam miser! Ph. i, 4. 23

Sublatus. Quia paululum vobis accessit pecuniæ, sublati animi sunt He. iii, 5. 57

Sublimis, e. Sublimem hunc intro rape, quantum potes A. v, 2. 20 Sublimem medium arriperem Ad. iii, 2. 18

Submoneo. Submonuit me Parmeno ibi servus, quod ego arripui Eu. iii, 5. 22

Subolet. Numquid patri subolet? Ph. iii, 1. 10 Syrus idem mire finxit filium, ut ne paululum quidem suboleat, esse amicam hanc Cliniæ Hea. v, 1. 26

Subsentio. Etsi subsensi id quoque, illos ibi esse Hea. iii, 1. 62

Subservio. Tu, ut subservias orationi, utcumque opus sit verbis, vide A. iv, 3. 20

Subsidium. Nunc prior adito tu: ego in subsidiis hic ero succenturiatus, si quid deficies Ph. i, 4. 52

Substerno. Ex ara hinc sume verbenas tibi, atque eas substerne A. iv, 3. 12

Substo. Perii! metuo, ut substet hospes A. v, 4. 11

Subtemen. Anus subtemen nebat: præterea una ancillula erat, ea texebat una Hea. ii, 3. 52

Subtristis. Subtristis visus est esse aliquantulum mihi A. ii, 6. 16

Subvenio. Tu impulisti. Ph. Sic opinor. Ge. Subveni Ph. ii, 2. 6 Ferte misero atque innocenti auxilium! subvenite inopi! Ad. ii, 1. 2 Sed necesse est, huic ut subveniat Eu. v, 5. 27 Cervam fugere, et eam plorare, orare, ut subveniat sibi Ph. Prol. 8

Subverto. Ne nimium modo bonæ tuæ istæ nos rationes, et tuus iste animus æquus subvortant Ad. v, 3. 51

Succedo. Parum succedit quod ago: at facio sedulo A. iv, 1. 56 Hac non successit, alia aggrediemur via A. iv, 1. 49 Quando hoc bene successit, hilarem hunc sumamus diem Ad. ii, 4. 23

Succenseo. Derides? merito nunc ego mihi succenseo Hea. v, 1. 42 Nihil succenseo, nec tibi, nec huic Hea. v, 2. 28 Eho, an id succenses nunc illi? Ph. ii, 1. 29 Sed est, quod succenset tibi A. ii, 6. 17 Is nunc propterea tibi succenset A. iv, 1. 30 Sed parumne est, quod omnibus nunc nobis succenset senex, ni Ph. iii, 3. 13 Egone illi non succenseam? Ph. ii, 1. 30 Jam adolescenti nihil est, quod succenseam, si Ph. ii, 3. 14 Atqui nihil fecit, patrue, quod succenseas Ph. ii, 1. 23 Si id succenseat nunc, quia non dat tibi uxorem Chremes A. ii, 3. 2 Dicat, nos dare eam Phormioni nuptum, ne succenseat Ph. iv, 5. 8

Succenturiatus. Ego in subsidiis hic ero succenturiatus, si quid deficies Ph. i, 4. 53

Succurro. Paratæ lites: succurrendum est Ad. v, 3. 6

Succus. Color verus, corpus solidum, et succi plenum Eu. ii, 3. 26

Sudo. Heia! sudabis satis, si cum illo inceptas homine Ph. iv, 3. 22

Suffarcinatus, a, um. Vidi Cantharam suffarcinatam A. iv, 4. 31

Suffero. Syre, vix suffero Hea. ii, 4. 20 An ut pro hujus peccatis ego supplicium sufferam? A. v, 3. 17 Satrapes si siet amator, nunquam sufferre ejus sumtus queat Hea. iii, 1. 44

Suggero. Cur amat? cur potat? cur tu his rebus sumtum suggeris? Ad. i, 1. 37

Sui (pronom.). Unum hoc scio, hanc meritam esse, ut memor esses sui A. i, 5. 46 Quam uterque est similis sui! Ph. iii, 2. 16 Id sibi negoti credidit solum dari A. Prol. 2 Quid igitur sibi volt pater? A. ii, 3. 1 Quid sibi hic vestitus quærit? Eu. iii, 5. 10 Oh! illud vide; os ut sibi distorsit carnufex! Eu. iv, 4. 3 Minime miror, si te sibi quisque expetit Hea. ii, 4. 3 Ubi videbit, tantos sibi sumtus domi cotidianos fieri Hea. iv, 5. 6 Qui sibi me pro ridiculo putat Hea. v, 1. 79 Et tibi bene esse soli, cum sibi sit male Ad. i, 1. 9 Ex aliis sumere exemplum sibi Ad. iii, 3. 62 Pater, si ex me illa liberos vellet sibi, aut He. iv, 4. 33 Unaque nos sibi opera amicos junget He. v, 2. 32 Is sibi responsum hoc habeat Ph. Prol. 17 Obsecrat, sibi ut ejus faciat copiam Ph. i, 2. 63 Uxorem decrerat dare sese mihi hodie. Tum autem hoc timet, ne

deseras se A. i, 5. 2. 35 Dehinc ne frustretur ipse se, aut Eu. Prol. 14 Illa sese interea commodum huc advorterat Eu. ii, 3. 51 Hi se ad vos applicant Hea. ii, 4. 13 Aperte, ita ut res sese habet, narrato Hea. iv, 3. 24 Semper parce, ac duriter se habere Ad. i, 1. 21 Præsidium velle se senectuti suæ He. i, 2. 44 Ruri fere se continebat Ph. ii, 3. 17 Ut aiebat, de ejus consilio sese velle facere Ph. iii, 1. 17 Quia habet aliud magis ex sese, et majus A. v, 4. 51 Pro se quisque sedulo faciebat Hea. i, 1. 74 Antiphonem video ab sese amittere invitum eam Ph. v, 7. 25 Omnes sibi malle melius esse, quam alteri A. ii, 5. 16 Sibi vero hanc laudem relinquunt He. iii, 5. 11 Qui scis eos nunc discordare inter se? A. iii, 3. 43 Sic habeat principia sese, ut dico Ph. iii, 1. 15 sæpissime alibi

Sum, es, est. Nullus sum! A. iii, 4. 20. Eu. v, 7. 22. He. iii, 1. 39. iv, 4. 31 Quandoquidem tam iners, tam nulli consilii sum A. iii, 5. 3 Vix sum apud me, ita animus commotus est metu A. v, 4. 34 Non adeo inhumano ingenio sum, ut Eu. v, 2. 41 Propter quam in summa infamia sum Hea. ii, 3. 18 Non tibi ego exempli satis sum? Ch. Præ iracundia, Menedeme, non sum apud me Hea. v, 1. 47. 48 Immo et ibi nunc sum, et usque id egi dudum Hea. v, 2. 30 Obsecro, mi gnate, ne istuc in animum inducas tuum, alienum esse te. Cl. Sum Hea. v, 4. 6 Vix sum compos animi: ita ardeo iracundia Ad. iii, 2. 12 Quod me accusat nunc vir, sum extra noxiam He. ii, 3. 3 Nam ea jam ætate sum, ut He. v, 1. 10 Non sum apud me Ph. i, 4. 27 Sic sum: si placeo, utere. Ego isti nihilo sum aliter, ac fui Ph. iii, 2. 42. 45 Nihil circuitione usus es A. i, 2. 31 Potin' es mihi verum dicere? A. ii, 6. 6 Quis tu es? quis mihi es? A. iv, 1. 11 Qui dum? Gn. Quia tristis es Eu. ii, 2. 42 Multimodis injurius, Clitipho, es; neque ferri potis es Hea. ii, 3. 80 Natura tu illi pater es, consiliis ego Ad. i, 2. 46 Tu quoque proterve iracundus es He. iii, 5. 53 Hem! satis pro imperio! quisquis es Ph. i, 4. 19 Meum gnatum rumor est amare A. i, 2. 14 Nihil loci est segnitiæ, neque socordiæ A. i, 3. 1 Item alia multa, quæ nunc non est narrandi locus A. ii, 2. 17 Amantium iræ, amoris integratio est A. iii, 3. 23 Tuum est, mihi ignoscere A. iv, 1. 55 Rara est; propterea que nunc misera in mœrore est A. iv, 2. 10 Dos, Pamphile, est decem talenta A. v, 4. 47 Atque adeo longum est, nos illum expectare, dum exeat A. v, 6. 12 Cras est mihi judicium Eu. ii, 3. 46 Sic homo est, perpaucorum hominum Eu. iii, 1. 18 Quid huc reditio est? quid vestis mutatio? Eu. iv, 4. 4 Quid ais? Th. Id quod res est Eu. iv, 6. 10 Quanti est sapere! Eu. iv, 7. 21 Mihi sic est usus: tibi ut opus facto est, face Hea. i, 1. 28 Si una hæc dedecori est parum? Hea. ii, 3. 93 Non est mentiri meum Hea. iii, 2. 38 At mihi fides apud hunc est Hea. iii, 3. 10 Non mea est simulatio Hea. iv, 5. 34 Serva, quod in te est, filium, et me, et familiam Hea. iv, 8. 4 Hoc patrium est, potius consuefacere filium Ad. i, 1. 49 In ore est omni populo. Est, Dis gratia, et unde hæc fiant Ad. i, 2. 13. 41 Verum cogito id, quod res est Ad. ii, 1. 52 Non hercle otium est nunc mihi auscultandi. Nam illiusmodi jam nobis magna civium penuria est Ad. iii, 3. 65. 88 Si est, facturus ut sit officium suum Ad. iii, 5. 4 Ctesipho autem in amore est totus Ad. iv, 2. 50 Simulare certe est hominis Ad. iv, 7. 16 Pro patre huic est: bonus est: noster est: recte datur Ad. v, 8. 28 Postremo a me argentum, quanti est, sumito Ad. v, 9. 20 Aliud fortasse aliis vitii est: ego sum animo leni natus. Est, quod me transire ad forum jam oporteat He. ii, 2. 28. 31 Tibi id in manu est, ne fiat He. iii, 5. 43 Hæc mihi nunc cura est maxima, ut ne He. iv, 2. 19 Is quidem in culpa non est He. iv, 4. 78 Si vera dicis, nihil tibi est a me pericli, mulier He. v, 1. 9 In me omnis spes mihi est Ph. i, 2. 89 Cui de integro est potestas etiam consulendi, quid velis Ph. i, 3. 22 Tum, temporis mihi punctum ad hanc rem est Ph. i, 4. 7 Hic in noxa est Ph. ii, 1. 36 Aliis aliunde est periclum; unde aliquid abradi potest Ph. ii, 2. 19 Quantus metus est mihi! Ph. iii, 1. 18 His nunc præmium est, qui recta prava faciunt Ph. v, 2. 6 Quia uterque utrique est cordi Ph. v, 3. 17 Est, ubi vos ulciscar probe Ph. v, 7. 96 Deteriores omnes sumus licentia Hea. iii, 1. 74 Ego vapulando, ille verberando, usque ambo defessi sumus Ad. ii, 2. 5 Omnibus nobis ut res dant sese, ita magni atque humiles sumus He. iii, 3. 20 Ita plerique ingenio sumus omnes, nostri nosmet pœnitet Ph. i, 3. 20 Proinde hinc vos amolimini: nam mihi impedimento estis At

iv, 2. 24 Quam estis maxume potentes, dites, fortunati, nobiles Ad. iii, 4. 56 Anum decrepitam ducam! idne estis auctores mihi? Ad. v, 8. 16 Quas credis esse has, non sunt veræ nuptiæ A. i, 1. 20 Illis quæ sunt intus clamat de via A. iii, 2. 11 Iræ sunt inter Glycerium et gnatum A. iii, 3. 20 Est genus hominum, qui esse primos se omnium rerum volunt, nec sunt Eu. ii, 2. 18 Quæ dum foris sunt, nihil videtur mundius Eu. v, 4. 12 Hæc perinde sunt, ut illius animus, qui ea possidet. Hæc sunt tamen ad virtutem omnia Hea. i, 2. 21. 33 Te amo: quo magis, quæ agis, curæ sunt mihi Ad. iv, 5. 46 Hæc magis sunt hominis Ad. iv, 7. 18 Itidem illæ mulieres sunt ferme, ut pueri, levi sententia He. iii, 1. 32 Quonam in loco sunt res, et fortunæ meæ? Ph. iii, 1. 9 Haccine causa ego eram tantopere cupidus redeundi domum? He. iii, 1. 3 Ehem! tun' hic eras, mi Phædria? Neque tu uno eras contenta Eu. i, 2. 6. 42 Nunc demum venis? cur passus? ubi eras? Ad. ii, 2. 26 Ehem! pater mi, tu hic eras? Ad. v, 7. 3 Ho! tune is eras? Ph. v, 7. 52 Sic vita erat: facile omnes perferre ac pati: cum quibus erat cumque una. Andriæ illi id erat nomen A. i, 1. 35. 36. 59 Ad eam rem tempus non erat Eu. iv, 1. 7 Eho! nonne id sat erat? Eu. iv, 5. 10 Ut ut erat, mansum tamen oportuit: fortasse aliquantum iniquior erat Hea. i, 2. 26. 27 Erat hic Corinthia anus, haud impura Hea. iv, 1. 16 Quæ secunda ei dos erat, periit Ad. iii, 2. 47 Cui tanta erat res, et supererat? Ph. i, 2. 19 Jam tum erat senex Ph. v, 8. 34 Mater et pater, quasi dedita opera, domi erant Eu. v, 2. 2 Cuique erant grata omnia, proterruisti hinc Hea. iii, 1. 36 Abii ad proximos, qui erant tibi Hea. v, 2. 13 In quo nostræ spes, omnesque opes sitæ erant Ad. iii, 2. 34 Ut ut erant alia, illi certe consuleres Ph. iii, 1. 4 Hæccine erant itiones crebræ, et mansiones diutinæ Lemni? Ph. v, 8. 23 Prius, quam argentum haberes, quod daturus jam fui Hea. iv, 6. 13 Ego nunquam adeo astutus fui, quin Ad. ii, 2. 13 Dies triginta, aut plus eo, in navi fui He. iii, 4. 7 Vel heri in vino, quam immodestus fuisti! Hea. iii, 3. 7 Dum istis fuisti solus, dum Hea. v, 2. 34 Sola hic fuisti: in te omnis hæret culpa sola He. ii, 1. 32 Liberius vivendi fuit potestas A. i, 1. 25 Seu tibi morigera fuit in rebus omnibus A. i, 5. 59 Num quidnam amplius tibi cum illa fuit, Charine? A. ii, 1. 25 Olim isti fuit generi quondam quæstus apud seclum prius Eu. ii, 2. 15 Mihi solæ ridiculo fuit Eu. v, 7. 3 Immo ille fuit senex importunus semper Hea. i, 2. 23 Vita est eadem, et animus te erga idem, ac fuit Hea. ii, 3. 24 Ita magno desiderio fuit ei filius Hea. iv, 5. 5 Hodie in psaltria hac emunda, hic adjutor fuit Ad. v, 9. 10 Ei causa alia quæ fuit, quamobrem abs te abiret? He. iv, 4. 73 Hic adeo his rebus annulus fuit initium inveniundis He. v, 3. 28 Neque mihi cognatus fuit quisquam istoc nomine Ph. ii, 3. 44 Una semper militiæ, et domi fuimus Ad. iii, 4. 50 Quæ illius fuerunt, possidet A. iv, 5. 15 Ubi comperi ex iis, qui ei fuere conscii Hea. i, 1. 69 Amici omnes modo uno ore auctores fuere, ut Ph. iv, 3. 20 Detineo te fortasse: tu profectus alio fueras Eu. ii, 2. 49 Erat quidam Eunuchus, quem mercatus fuerat frater Thaidi Eu. iii, 5. 21 Virginem vitiasti, quam te jus non fuerat tangere Ad. iv, 5. 52 Aderam, cujus consilio ea par fuerat prospici He. iv, 1. 46 Tum, si id falsum fuerat, filius cur non refellit? Ph. ii, 3. 53 Atque ita, ut nuptiæ fuerant futuræ, fiant A. iii, 3. 11 Non fuerant nuptiæ futuræ A. iii, 4. 8 Tu hosce instrue: hic ego ero post principia Eu. iv, 7. 11 Ego domi ero, si quid me voles Hea. iv, 8. 32 Ego in subsidiis hic ero succenturiatus Ph. i, 4. 52 Cum tu satura, atque ebria eris, puer ut satur sit, facito He. v, 2. 3 Neque istic, neque alibi tibi usquam erit in me mora A. ii, 5. 9 Jam, ubi ubi erit, inventum tibi curabo A. iv, 2. 1 Ubi tempus tibi erit, sat habet, si tum recipitur Eu. iii, 2. 32 Mihi si unquam filius erit Hea. ii, 1. 5 Quid sene nostro erit miserius? Hea. ii, 3. 14 Præsens, absensque idem erit Ad. i, 1. 48 Si erit adjutrix nostræ industriæ He. Alt. Prol. 24 Neutra in re vobis difficultas a me erit He. iv, 4. 45 Ubi erit puero natalis dies: ubi initiabunt. Omne hoc mater auferet: puer erit causa mittundi Ph. i, 1. 14. 16 Indicio de se ipse erit: vos eritis judices Ad. Prol. 4 Ideo, quia, ut vos mihi domi eritis, proinde ego ero fama foris He. ii, 1. 21 Alii meliores erunt Ad. v, 9. 11 At hæ amicæ erunt, ubi He. v, 2. 24 Inde hisce ostendam me, ubi erunt egressi foras Ph. v, 6. 52 Esto: at certe concedas hinc aliquo Hea. iii, 3. 11 Syre, eho! accede huc ad me: liber esto Ad.

v, 9. 13 Quietus esto, inquam Ph. iv, 5. 1 Quasi illa tua sit, Pamphilique ego sim pater A. iii, 3. 17 Tandem cognosti, qui siem A. iii, 4. 7 Sentiet qui vir siem Eu. i, 1. 21 Scin' me, in quibus sim gaudiis? Eu. v, 9. 5 Præ gaudio ubi sim, nescio Hea. ii, 3. 67 Si augeam, aut etiam adjutor sim ejus iracundiæ Ad. i, 2. 66 Ne moræ meis nuptiis egomet siem? Ad. iv, 5. 78 Sinite exorator ut sim He. Alt. Prol. 2 Quibus iris impulsus nunc in illam iniquos siem? He. iii, 5. 35 Ut ne imparatus sim, si adveniat Phormio Ph. ii, 1. 84 Si illam dant, hanc ut mittam: ne incertus siem Ph. iv, 3. 70 Quin, si hoc celetur, in metu: sin patefit, in probro siem Ph. v, 4. 6 Proin tu fac, apud te ut sies A. ii, 4. 5 Ne in mora, cum opus sit, sies A. ii, 5. 13 Salvos sis, Crito A. iv, 5. 7 Mecum tota sis: meus fac sis postremo animus, quando ego sum tuus Eu. i, 2. 115. 116 Nunc Parmeno, te ostendes, qui vir sies Eu. ii, 3. 15 Dionysia hic sunt hodie; apud me sis volo Hea. i, 1. 110 Cave quicquam admiratus sies Hea. iv, 6. 23 Bono animo fac sis, Sostrata Ad. iii, 5. 1 Vereor, ne indiligens nimium sies Ad. iv, 5. 50 Te oro porro in hac re adjutor sis mihi He. iv, 4. 99 Hæc hinc facessat, tu molestus ne sies Ph. iv, 3. 30 Animo virili præsentique ut sis, para Ph. v, 7. 64 Sin eveniat, quod volo, in Pamphilo ut nihil sit moræ A. i, 1. 139 Huc proviso, ut, ubi tempus siet, deducam Eu. iii, 1. 4 Adeon' rem rediisse, ut periculum etiam fame mihi sit? Hea. v, 2. 27 Rogas me? ubi nobis Æschinus siet? Ad. i, 2. 3 Ut hic laturus hoc sit, si ipsam rem, ut siet, resciverit He. iv, 1. 52 Numquid, Geta, aliud me vis? Ge. Ut bene sit tibi! Ph. i, 2. 101 Videtis, quo in loco res hæc siet Ph. ii, 4. 6 Nescis, quo in metu, et quanto in periclo simus Ph. i, 2. 8 Ut amici inter nos simus Ph. ii, 3. 84 Facite æqui sitis Hea. Prol. 28 Quæ nunc sunt certa ei consilia, incerta ut sient A. ii, 3. 16 Haud scio, an, quæ dixit, sint vera omnia A. iii, 2. 45 Cui magis bonæ felicitates omnes adversæ sient Eu. ii, 3. 33 Abi præ, curre, ut sint domi parata Eu. iii, 2. 46 Scire equidem volo, quot mihi sint domini Ad. iv, 2. 16 Sed firmæ hæ vereor ut sint nuptiæ He. i, 2. 26 Hæc, cum rationem ineas, quam sint suavia, et quam cara sint Ph. ii, 2. 30 Quas, cum res advorsæ sient, paulo mederi possis! Ph. v, 4. 3 Hanc meritam esse, ut memor esses sui. Pa. Memor essem? A. i, 5. 47 Rogas? viderem, audirem, essem una, quacum cupiebam Eu. iii, 5. 26 Non tu ei dixisti, ut essem? Hea. iii, 1. 27 Non sic ludibrio tuis factis habitus essem He. iv, 1. 11 Recte ego mihi vidissem, et senis essem ultus iracundiam Ph. i, 4. 12 Feci, e servo ut esses libertus mihi A. i, 1. 10 Quam timui male, ne nunc animo ita esses duro, ut olim! Hea. iv, 1. 52 Dis quidem esses, Demea. De. Exemplum omnibus curarem ut esses Ad. v, 1. 8. 10 Primus esses, memoriter progeniem vostram proferens Ph. ii, 3. 47 Ne esset spatium cogitandi ad disturbandas nuptias A. i, 2. 11 Cavit, ne unquam infamiæ ea res sibi esset, ut A. ii, 6. 14 Perfecit, sibi ut inspiciundi esset copia Eu. Prol. 21 Utinam esset mihi pars æqua amoris tecum Eu. i, 2. 11 Quid rei esset, dixti huic? Hea. iv, 7. 2 Si esset, unde id fieret, faceremus Ad. i, 2. 26 Mirabar, quid hic negotii esset tibi Ad. iv, 5. 8 Uti n otio esset potius, quam in negotio He. Alt. Prol. 18 Non te pro his curasse rebus, ne quid ægre esset mihi? He. ii, 1. 30 Evenit, senibus ambobus simul iter ut esset Ph. i, 2. 16 Absque eo esset, recte ego mihi vidissem Ph. i, 4. 11 Quampridem pater mihi et mater mortui essent Eu. iii, 3. 12 Paucæ, quæ circum illam essent, manent novitiæ puellæ Eu. iii, 5. 33 Si mihi secundæ res de amore meo essent Hea. ii, 2. 11 Si non redisses, hæ iræ factæ essent multo ampliores He. iii, 1. 9 Ni hæc ita essent, cum illo haud stares Ph. ii, 1. 39 Pater instat, fecit animi ut incertus foret He. i, 2. 46 Ni id fecisset, magis mirum foret He. ii, 1. 23 Quam fortunatus ceteris sum rebus, absque una hac foret He. iv, 2. 25 Quid faceres, si aliud gravius tibi nunc faciundum foret? Ph. i, 4. 30 Ex qua re minus rei foret, aut famæ temperans Ph. ii, 1. 41 Si unquam ullum fuit tempus, mater, cum ego voluptati tibi fuerim Hea. v, 4. 2 Rogabit me, ubi fuerim Ad. iv, 1. 11 Cuivis facile scitu est, quam fuerim miser He. iii, 1. 15 Quid commemorem, qualis ego in hunc fuerim? Ph. v, 8. 43 Ullamne ego rem volui, quin tu in ea re mihi fueris advorsatrix? Hea. v, 3. 5 A parvulo ut semper tibi apud me justa et clemens fuerit servitus, scis A. i, 1. 9 Ego illum nescio, qui fuerit Eu. iv, 3. 16 Qui fuerit pater, quæ mater, confingam Ph. i, 2. 79 Meministin' olim

ut fuerit vostra oratio Ph. i, 4. 47 Neque ejus patrem se scire, qui fuerit? Nec Stilphonem ipsum scire, qui fuerit? Ph. ii, 3. 7. 9 Multa, ex quo fuerint commoda, ejus incommoda æquum est ferre He. v, 3. 42 Quod ni fuissem incogitans, ita eum expectarem, ut par fuit. Non potitus essem: fuisset tum illos mihi ægre aliquot dies Ph. i, 3. 3. 7 Molestus certe ei fuero; atque animo morem gessero A. iv, 1. 17 Tuo officio fueris functus Ad. iv, 3. 12 Idem hoc tibi, quod bene promeritus fueris, conduplicaverit Ph. iii, 2. 31 Aut, si lubitum fuerit, causam ceperit A. i, 3. 8 Si quid opus fuerit, heus! domo me Ph. ii, 3. 93 Neutiquam officium liberi esse hominis puto A. ii, 1. 30 Alium esse censes nunc me, atque olim? A. iii, 3. 13 Cum faciem videas, videtur esse quantivis pretii A. v, 2. 15 Ubi miser famelicus videt me esse in tanto honore Eu. ii, 2. 29 Fratri gaudeo amorem esse omnem in tranquillo Eu. v, 9. 8 Hæc non voluptati tibi esse, satis certo scio Hea. i, 1. 19 In metu esse hunc, illi est utile Hea. i, 2. 25 Magnum signum est, dominam esse extra noxiam Hea. ii, 3. 57 Tibi jam esse (cibum) ad sororem intelligo Hea. v, 2. 26 Tibi bene esse soli, cum sibi sit male Ad. i, 1. 9 Quod hinc accesserit, id de lucro putato esse omne Ad. v, 3. 31 Ei ludo magistram hanc esse satis certo scio He. ii, 1. 7 Oh! regem me esse oportuit Ph. i, 2. 20 Quicquid præter spem eveniat, id omne deputare esse in lucro Ph. ii, 1. 16 Id gratum fuisse advorsum te, habeo gratiam A. i, 1. 15 Quid illi credis animi tum fuisse, ubi? Eu. v, 7. 14 Æschine, audi: ne te ignarum fuisse dicas meorum morum Ad. ii, 1. 6 Fuisse erga me miro ingenio, expertus sum He. iii, 5. 39 Quem amicum tuum ais fuisse istum? Ph. ii, 3. 33 Posthac incolumem sat scio fore me, nunc si hoc devito malum A. iii, 5. 5 Dehinc spero æternam inter nos gratiam fore Eu. v, 2. 34 Si sperat fore clam, rursum ad ingenium redit Ad. i, 1. 46 Quod ego nunquam credidi fore, ut He. i, 2. 24 Quamobrem expectem, aut sperem, porro non fore? Ph. v, 8. 36 Lacrumo, quæ posthac futura est vita, cum in mentem venit He. iii, 3. 45 Atque ita, ut nuptiæ fuerant futuræ, fiant A. iii, 3. 11 Non fuerant nuptiæ futuræ A. iii, 4. 8 Ita Davum modo timere sensi, ubi nuptias futuras esse audivit A. i, 2. 3 Quid nunc futurum est? Ad. iv, 7. 12 Quicquid futurum est, huic suum reddas scilicet He. iv, 4. 47 O Geta, quid te futurum est! Ph. i, 2. 87 Non, non sic futurum est: non potest Ph. ii, 1. 73 Metui, quid futurum denique esset Hea. iii, 3. 8 Jam nunc tibi renuntio, here, futurum, ut sis sciens A. iii, 2. 28 An' non dixi, hoc esse futurum? A. iii, 5. 15 Do fidem, futurum Eu. v, 9. 30 Quid te futurum censes, quem assidue exedent? Hea. iii, 1. 53 Istuc est sapere, quæ futura sunt, prospicere Ad. iii, 3. 33

Summa (subst.). Ad te summa solum rerum redit Ph. ii, 2. 3 De summa nihil decedet Ad. v, 3. 30

Summus, a, um. Pater amicus summus nobis A. v, 6. 6 Is nostro Simulo fuit summus Ad. iii, 2. 54 Amicus summus meus, et popularis Geta Ph. i, 1. 1 Vestræ familiæ hercle amicus, et tuo summus Phædriæ Ph. v, 8. 60 Plurima salute Parmenonem summum suum impertit Gnatho Eu. ii, 2. 40 Ne assidue agendi sint mihi, clamore summo, cum labore maximo Hea. Prol. 40 Cujus tibi potestas summa servandi datur A. iii, 3. 9 Jus summum sæpe summa malitia est Hea. iv, 5. 48 Summa eludendi occasio est mihi nunc senes Ph. v, 6. 45 Unicam gnatam suam cum dote summa filio uxorem ut daret A. i, 1. 74 Summa forma semper conservam domi videbit Eu. ii, 3. 74 Propter quam in summa infamia sum Hea. ii, 3. 18 Summa vi defendam hanc, atque illum mortuum Ad. iii, 4. 47 Jus summum sæpe summa malitia est Hea. iv, 5. 48 Quod habui summum pretium, persolvi tibi A. i, 1. 12 Summum bonum esse heræ putavi hunc Pamphilum, amicum, amatorem A. iv, 3. 2 Sapiunt, pro maleficio si beneficium summum nolunt reddere Ph. ii, 2. 22 Tamen hanc habere studeat cum summo probro? A. v, 3. 10 At quem Deum? qui templa cœli summa sonitu concutit Eu. iii, 5. 42

Sumo. Frustra operam, opinor, sumo Hea. iv, 3. 15 Eum hic locum sumsit sibi in Adelphos Ad. Prol. 10 Fructum quem Lemni uxoris reddunt prædia: id sumam Ph. iv, 3. 76 Aliquot hos sumam dies Ph. v, 5. 4 Ex ara hinc sume verbenas tibi A. iv, 3. 11 Postremo a me argentum, quanti est, sumito Ad. v, 9. 20 Cur non habeo spatium, ut de te sumam supplicium, ut volo? A. iii, 5. 17 Quod in opere faciundo operæ consumis tuæ, si sumas in illis exercendis, plus

agas Hea. i, 1. 22 Ubi tu dubites, quid sumas potissimum Ph. ii, 2. 29 Faciat, quod lubet: sumat, consumat, perdat, decretum est pati Hea. iii, 1. 56 Quando hoc bene successit, hilarem hunc sumamus diem Ad. ii, 4. 23 Cui rei opus est, ei hilarem hunc sumamus diem Ad. v, 3. 68 Non ratio, verum argentum deerat. De. Sumeret alicunde Ph. ii, 1. 69 Ex aliis sumere exemplum sibi Ad. iii, 3. 62 Si in deterrendo voluissem operam sumere He. Alt. Prol. 17 Quo pacto satietatem amoris ait se velle sumere? Ph. v, 5. 6

Sumtuosus, a, um. Mea est potens, procax, magnifica, sumtuosa, nobilis Hea. ii, 1. 15 Domus sumtuosa Ad. iv, 7. 42

Sumtus. Ait, nimium parce facere sumtum A. ii, 6. 19 Qui opere rustico faciundo facile sumtum exercerent suum Hea. i, 1. 91 Præbent exigue sumtum Hea. i, 2. 33 Sperabit sumtum sibi senex levatum esse harum abitu Hea. iv, 4. 24 Cur amat? cur potat? cur tu his rebus sumtum suggeris? Ad. i, 1. 37 Dedit præterea in sumtum, dimidium minæ Ad. iii, 3. 16 Principio, si id te mordet, sumtum filii quem faciunt Ad. v, 3. 21 Sibi vixit: sibi sumtum fecit Ad. v, 4. 11 Turbam domum adducet; sumtum admittet Ad. v, 7. 15 Virginem eam confeci sine molestia, sine sumtu, sine dispendio Eu. v, 4. 7 Ut tuo amori suppeditare possit sine sumtu tuo Eu. v, 9. 46 Ita eos, meo labore eductos maxume, hic fecit suos, paullo sumtu Ad. v, 4. 22 Ut ne addam, quod sine sumtu, ingenuam, liberalem nactus es Ph. i, 3. 16 Cum ille et cura et sumtu absumitur Ph. ii, 2. 26 Opus est sumtu ad nuptias Ph. iv, 3. 61 Sumtus domi tantos ego solus faciam? Hea. i, 1. 78 Satrapes si siet amator, nunquam sufferre ejus sumtus queat Hea. iii, 1. 44 Cum tolerare hujus sumtus non queat? Hea. iii, 2. 33 Ubi videbit, tantos sibi sumtus domi quotidianos fieri Hea. iv, 5. 6 Sumtus vestros otiumque ut nostra res posset pati He. ii, 1. 28 Sumtus, quos fecisti in eam, quam animo æquo tuli? He. iv, 4. 63 Si illi pergo suppeditare sumtibus, mihi illæc vere ad rastros res redit Hea. v, 1. 57

Sunium. Rus Sunii ecquod haberem, et quam longe a mari? Eu. iii, 3. 13 Ego me ire senibus Sunium dicam, ad mercatum Ph. v, 5. 9 Mercator hoc addebat, se audisse, abreptam e Sunio Eu. i, 2. 35

Suo. Hei! metuo lenonem, ne quid suo suat capiti Ph. iii, 2. 6

Supellex. Tam pluscula supellectile opus est Ph. iv, 3. 61

Superbe. Satis superbe illuditis me Ph. v, 7. 22

Superbia. Quorum opera suo quisque tempore usus est sine superbia Ad. Prol. 21

Superbus, a, um. Non cognosco (animum) vestrum tam superbum Eu. v, 9. 36 Reddi patri autem, cui tu nihil dicas vitii, superbum est He. i, 2. 80

Superi. Ut te quidem omnes Di, Deæque, Superi, Inferi, malis exemplis perdant Ph. iv, 4. 6

Supero. Hæc (virgo) superat ipsam Thaidem Eu. ii, 1. 25 Nunquam ita magnifice quicquam dicam, id virtus quin superet tua Ad. ii, 3. 4

Superstes. Deos quæso, ut sit (puer) superstes A. iii, 2. 7 Ita mihi atque huic sies superstes, ut ex me atque ex hoc natus es! Hea. v, 4. 7

Supersum. Sed porro ausculta, quod superest fallaciæ Hea. iv, 5. 23 Aliis, quia defit, quod amant, ægre est: tibi, quia superest, dolet Ph. i, 3. 10 Cui tanta erat res, et supererat? Ph. i, 2. 19

Suppedito. Ut tuo amori suppeditare possit sine sumtu tuo Eu. v, 9. 46 Si illi pergo suppeditare sumtibus, mihi illæc vere ad rastros res redit Hea. v, 1. 57

Supplex. Ne cuiquam suorum æqualium supplex siet Ph. v, 6. 47

Supplicium. Pro peccato magno paulum supplicii satis est patri A. v, 3. 32 Satis mihi id habeam supplicii, dum illos ulciscar modo Ad. iii, 2. 15 Redeat sane in gratiam: jam supplicii satis est mihi Ph. v, 8. 40 Hei mihi! cur non habeo spatium, ut de te sumam supplicium, ut volo? A. iii, 5. 17 An ut pro hujus peccatis ego supplicium sufferam? A. v, 3. 17 Te ultro accusabis: et dabis ei ultro supplicium Eu. i, 1. 25 Interea usque illi de me supplicium dabo Hea. i, 1. 86

Supplico. Ipsum hunc orabo: huic supplicabo: credo, impetrabo, ut A. ii, 1. 12 Jam hæc tibi aderit supplicans ultro Eu. iv, 7. 41 Ita nunc is sibi me supplicaturum putat? He. iii, 5. 50

Suppono. Qui hunc supposuit nobis? Eu. v, 3. 3 Qui magis licet, puerum supponi? Eu. Prol. 39

Supra. Voltu adeo modesto, adeo venusto, ut nihil supra A. i, 1. 98 Facete, lepide, laute: nihil supra Eu. iii, 1. 37 Nihil pote supra Ad. ii, 3. 11

Supremus, a, um. Pro supreme Jupiter! Ad. ii, 1. 42

Surdus, a, um. Utinam aut hic surdus, aut hæc muta facta sit A. iii, 1. 5 Næ ille haud scit, quam mihi nunc surdo narret fabulam Hea. ii, 1. 10 Quod ut efficerem, orando surdas jam aures reddideras mihi Hea. ii, 3. 89

Surgo. Dum accubabam, quam videbar mihi esse pulchre sobrius! postquam surrexi, neque pes, neque mens satis suum officium facit Eu. iv, 5. 3 Ut triduo hoc perpetuo prorsum e lecto nequeat surgere Ad. iv, 1. 4

Sursum. Ne sursum, deorsum cursites Eu. ii, 2. 47 Præterito hac recta platea sursum Ad. iv, 2. 35

Suscipio. Ex qua filiam suscepit: et eam clam educat Ph. v, 7. 50 Clam te uxorem duxit, et inde filiam suscepit jam unam Ph. v, 8. 18 Cum puella anum suscepisse inimicitias, non pudet? He. ii, 1. 34 Parvi retulit non suscepisse (filiam) Ph. iv, 3. 42 Pollicitus sum (puerum) susceptarum A. ii, 3. 27 Cum e medio excessit, unde hæc suscepta est Ph. v, 7. 74

Suspecto. Dum apparatur, virgo in conclavi sedet, suspectans tabulam quandam pictam Eu. iii, 5. 36

Suspectus, a, um. Qua re suspectus suo patri fuit, exsolvi He. v, 3. 22 Nolo falsa fama esse gnatum suspectum tuum He. v, 1. 31 Non clam me est, gnate mi, tibi me esse suspectam He. iv, 2. 1 Nostras mulieres suspectas fuisse falso nobis, in re ipsa invenimus He. v, 2. 11 Scio nemini aliter suspectum fore He. iii, 3. 38

Suspendo. Id mihi visus est dicere: abi cito, et suspende te A. i, 5. 20

Suspensus, a, um. Ad fores suspenso gradu placide ire perrexi Ph. v, 6. 27

Suspicio. Redeunti interea, ex ipsa re mihi incidit suspicio A. ii, 2. 22 Qui isthæc tibi incidit suspicio? A. iii, 2. 21 Jam tum erat suspicio, dolo malo hæc fieri omnia Eu. iii, 3. 8 In hunc suspicio est translata amoris Hea. iv, 5. 52 Tanta nunc suspicio de me incidit: neque ea immerito Ad. iv, 4. 5 Immo auge magis suspicionem Eu. iii, 1. 46 Suspicionem istanc ex illis quære Hea. v, 2. 41 Tute dicas mulieri, suspicionem hanc propter fratrem ejus esse Ad. iv, 3. 9 Abin' hinc in malam rem cum suspicione isthac, scelus A. ii, 1. 17 Me hac suspicione exsolvam He. iv, 2. 23 Illas errore, et te simul suspicione exsolves He. v, 2. 26 In amore hæc omnia insunt vitia: injuriæ, suspiciones, inimicitiæ, induciæ Eu. i, 1. 15

Suspiciosus, a, um. Omnes, quibus res sunt minus secundæ, magis sunt, nescio quomodo, suspiciosi Ad. iv, 3. 15

Suspicor. Nisi si id est, quod suspicor A. i, 5. 14 Sed, ego quantum suspicor, ad virginem animum adjecit Eu. i, 2. 62 Etiam hoc misera suspicor, aliquid domo abeuntem abstulisse Eu. iv, 3. 18 Nisi me animus fallit, hic profecto est annulus, quem ego suspicor Hea. iv, 1. 1 Nec pol me multum fallit: quin, quod suspicor, sit, quod velit He. v, 1. 2 Licetne scire ex te? Pa. Non licet. Par. Tamen suspicor He. v, 4. 34 Quid nunc suspicare, aut invenis de illa? Hea. iv, 1. 44 Subditum se suspicatur Hea. v, 3. 12 Purgon' ego me de istac Thaidi, quod eam me amare suspicata est? Eu. iii, 1. 45 Qui magis licet, amare, odisse, suspicari? Eu. Prol. 40 Mihi nunc nihil rerum omnium est, quod malim, quam me hoc falso suspicarier Hea. ii, 3. 27 Sensi illico id illas suspicari Ad. iv, 4. 13 Quamvis causam hunc suspicari, quam ipsam veram, mavolo He. iv, 1. 25 Nescio quid suspicarier magis cœpi He. v, 3. 29 Nihil suspicans etiam mali A. i, 1. 89 Alio suspicans morbo me visurum affectam, ac sensi esse, uxorem He. iii, 3. 5

Sustento. Solus omnem familiam sustentat Ad. iii, 4. 36

Sustineo. Prima coitio est acerrima si eam sustinueris, post illa jam, ut lubet, ludas licet Ph. ii, 2. 33

Susurro. Jam susurrari audio, civem Atticam esse hanc A. iv, 4. 40

Suus, a, um. Quot homines, tot sententiæ: suus cuique mos Ph. ii, 4. 14 Ut præter sui voluntatem patris hanc habere studeat? A. v, 3. 9 Qui se in sui gremio positurum puerum dicebat patris Ad. iii, 2. 35 Qui postquam audierat, non datum iri filio uxorem suo A. i, 2. 6 Filium meum amico, atque æquali suo video inservire Hea. iii, 1. 8 Operam amico dat suo Hea. v, 1. 37 Qua re suspectus suo patri, et Phidippo fuit, exsolvi He. v, 3. 22 Sivi animum ut expleret suum A. i, 2. 17 Quæ mihi suum animum, atque omnem vitam credidit A. i, 5. 37 Plurima salute Parme-

nonem summum suum impertit Gnatho Eu. ii, 2. 40 Qui opere rustico faciundo facile sumtum exercerent suum Hea. i, 1. 91 Quem ferret, si parentem non ferret suum! Hea. i, 2. 28 Illi suum animum alio conferunt Hea. ii, 4. 10 Ut quisque suum (filium) volt esse, ita est Ad. iii, 3. 45 Te atque alios partum ut celaret suum He. iii, 3. 24 Huic suum (filium) reddas scilicet, ut alamus nostrum He. iv, 4. 47 Invenisse Myrrhinam, Bacchidem annulum suum habere He. v, 4. 6 Suum defraudens genium Ph. i, 1. 10 Se hunc negligere cognatum suum Ph. ii, 3. 19 Utin' hæc ignoraret suum patrem? Ph. v, 6. 34 Suo sibi hunc gladio jugulo Ad. v, 8. 35 Salvos sit, spero: est similis majorum suum Ad. iii, 3. 57 Ne cuiquam suorum æqualium supplex siet Ph. v, 6. 47 Præterea ut suis restituam ac reddam. Cupio abducere, ut reddam suis Eu. i, 2. 66. 77 Ut eam non possim suis, ita ut æquum fuerat, tradere Eu. v, 2. 30 Jam hic suos parentes repperit? A. iv, 5. 11 Mea Glycerium suos parentes repperit A. v, 6. 5 Ita eos, meo labore eductos maximo, hic fecit suos, paulo sumtu Ad. v, 4. 21 Qui illum decrerunt dignum, suos cui liberos committerent He. ii, 1. 15 Hunc oculis suis nostrarum nunquam quisquam vidit, Phædria Eu. iv, 4. 10 Quin integram itidem reddam, ut accepi ab suis He. i, 2. 75 Mater quod suasit sua, fecit He. iv, 4. 38 Scias, posse habere jam ipsum suæ vitæ modum A. i, 1. 68 Timet animum amicæ, se erga ut siet suæ Hea. i, 2. 15 Celem suæ gnatæ partum He. iii, 4. 32 Cognosse annulum illum gnatæ suæ fuisse He. v, 3. 14 Præsidium velle se senectuti suæ He. i, 2. 44 Unicam gnatam suam cum dote summa filio uxorem ut daret A. i, 1. 73 Qui denegarat se commissurum mihi gnatam suam uxorem A. i, 5. 8 Ne is mutet suam sententiam A. ii, 3. 19 Chremes, si positum puerum ante ædes viderit, suam gnatam non dabit A. iv, 4. 35 Quid eam tum? suamne esse aiebat? A. v, 4. 29 Eas se non negat personas transtulisse in Eunuchum suam Eu. Prol. 32 Hice hoc munere arbitrantur suam Thaidem esse Eu. ii, 2. 39 In me plane Di potestatem suam omnem ostendere Eu. v, 9. 2 Qui mihi per alium ostendit suam sententiam Hea. ii, 1. 7 Quo studio vitam suam te absente exegerit. Sed istunc exora, ut suam esse assimulet Hea. ii, 3. 39. 117 Qui se vidente, amicam patiatur suam? Hea. v, 1. 40 Scripturam suam ab iniquis observari Ad. Prol. 1 Propter suam impotentiam se semper credunt negligi Ad. iv, 3. 16 Ille suam semper egit vitam in otio Ad. v, 4. 9 Ut quam minimo pretio suam voluptatem expleat He. i, 1. 12 Filiam abduxit suam He. v, 1. 21 Quid si filiam suam unicam locaret? Ph. iv, 3. 41 Te suam (causam) rogavit rursum, ut ageres Ph. v, 5. 8 Age, si hic non insanit satis sua sponte, instiga A. iv, 2. 9 Eduxit mater pro sua Eu. i, 2. 76 Sua causa excludi ceteros Eu. iii, 2. 28 Amicum ingenio fretum, haud natura sua Hea. Prol. 24 Ex sua libidine moderantur Hea. ii, 1. 4 Cedo, quid hic faciet (amica) sua? Hea. ii, 3. 92 Sua sponte recte facere Ad. i, 1. 50 Magnam mihi injecit sua commoditate curam Ad. iv, 5. 76 Cui concedat, cujusque mores toleret sua modestia He. iii, 5. 28 Actoris opera magis stetisse, quam sua Ph. Prol. 10 Nunc sua culpa ut sciat lenem patrem illum factum me esse acerrimum. Si quis malitia fretus sua Ph. ii, 1. 31. 43 Eccum ab sua palæstra exit foras Ph. iii, 1. 20 Sine nostra cura, maxima sua cura, hæc sola fecit Ph. v, 1. 34 Ut sua voluntate faciat Ph. v, 3. 2 Is pro sua amica lenoni dedit Ph. v, 8. 50 Etsi is quoque suarum rerum satagit Hea. ii, 1. 18 Neque cicatrices suas ostentat Eu. iii, 2. 29 Tam facillime patris pacem in leges conficiet suas Hea. v, 2. 45 Abs te ut blanditiis suis suam voluptatem expleat He. i, 1. 11 Causam dicere prius, unde petitur, aurum quare sit suum Eu. Prol. 11 Hei! metuo lenonem, ne quid suo suat capiti Ph. iii, 2. 6 In his Poëta hic nomen profitetur suum Eu. Prol. 3 Neque pes, neque mens satis suum officium facit Eu. iv, 5. 3 Malo coactus qui suum officium facit Ad. i, 1. 44 Suum jus postulat Ad. ii, 1. 47 Si est, facturus ut sit officium suum Ad. iii, 5. 4 Qui in tutelam meam studium suum, et se in vostram commisit fidem He. Alt. Prol. 45 Ne, cum hic non videant me, conficere credant argentum suum Ph. v, 5. 11 Quorum opera suo quisque tempore usus est sine superbia Ad. Prol. 21 Ita olim suo me ingenio pertulit He. iii, 1. 22 Cum et recte, et tempore suo pepererit He. iv, 1. 16 Ut gratiam ineat sine suo dispendio He. v, 2. 29 Unciatim vix de demenso suo comparsit miser Ph. i, 1. 9 Desinant maledicere, malefacta

ne noscant sua A. Prol. 23 Is mihi, ubi adbibit plus paulo, sua quæ narrat facinora! Hea. ii, 1. 8 Aliena ut melius videant, et dijudicent, quam sua? Hea. iii, 1. 99 Fatetur transtulisse, atque usum pro suis A. Prol. 14 Quantasque hic suis consiliis mihi confecit solicitudines A. iv, 1. 26 Ne te iratus suis sævidicis dictis protelet Ph. i, 4. 36

Sycophanta. Servus currens, iratus senex, edax parasitus, sycophanta autem impudens Hea. Prol. 38 Clamitent, me sycophantam, hæreditates persequi A. iv, 5. 20 Sycophanta! Cr. Hem! Ch. Sic, Crito, est hic A. v, 4. 16

Symbola. Eho, quid Pamphilus? quid? symbolam dedit, cœnavit A. i, 1. 61 In hunc diem ut de symbolis essemus Eu. iii, 4. 2 Sed interim de symbolis quid actum est? Eu. iii, 5. 59

Συναποθνήσκοντες. Συναποθνήσκοντες, Diphili Comœdia est Ad. Prol. 6

Syra. Perpaucos reperias meretricibus fideles evenire amatores, Syra He. i, 1. 1 Salve mecastor, Parmeno. Pa. Et tu, ædepol, Syra He. i, 2. 8

Syriscus. Simalio, Donax, Syrisce; sequimini Eu. iv, 7. 2 Ædepol, Syrisce, te curasti molliter Ad. v, 1. 1

Syrus. Syrus mihi tergo pœnas pendet Hea. iv, 4. 6 Servi venere in mentem Syri calliditates Hea. v, 1. 13 Syro ignoscas volo, quæ mea causa fecit Hea. v, 5. 22 Syrum optume eccum! Hea. iv, 5. 9 Judico Syrum fieri esse æquom liberum Ad. v, 9. 3 Syre, dic, quæ illa est altera? Hea. ii, 3. 69 Meum mihi reddatur: saltem quanti emta est, Syre Ad. ii, 2. 41 Eccum Dromonem cum Syro, una adsunt tibi Hea. ii, 2. 12 passim alibi

T.

Tabesco. Illi animum jam relevabis, quæ dolore ac miseria tabescit Ad. iv, 3. 12

Tabula. Virgo in conclavi sedet, suspectans tabulam quandam pictam Eu. iii, 5. 36

Taceo. Quæ vera audivi, taceo et contineo optume Eu. i, 2. 23 Vide quo me inducas. Da. Quin taces? A. ii, 3. 25 Quid taces? A. iii, 2. 18. Eu. i, 2. 8. iii, 5. 12 Taces? monstrum hominis! non dicturus? Eu. iv, 4. 28 Quid factum est? taces? Eu. v, 1. 5 Etiam taces? Ad. iv, 2. 11 Hem! taces? He. iv, 1. 12 Quid nunc taces? Ph. ii, 3. 38 Non taces? Ph. v, 7. 94. v, 8. 15 Tune has pepulisti fores? tacet Ad. iv, 5. 5 Tacent: satis laudant Eu. iii, 2. 23 Ne hoc quidem tacebit Parmeno Eu. i, 2. 49 Ille, si me alienus affinem volet, tacebit Ph. iv, 1. 17 Tu quoque perparce nimium: non laudo. Si. Tace A. ii, 6. 24 Tace tu, quem ego esse infra infimos omnes puto homines Eu. iii, 2. 36 Tace, obsecro Eu. iv, 4. 18 Ah, quid agis? tace Eu. iv, 7. 27 Hera mea, tace; tace obsecro, salvæ sumus Eu. v, 1. 18 Au! tace, obsecro Eu. v, 2. 60 Audiendum hercle est: tace Hea. ii, 3. 80 Tace, sodes Hea. iii, 3. 19 Tace! egomet conveniam jam ipsum Ad. ii, 2. 1 At ut omne reddat. Sy. Omne reddet, tace modo ac sequere hac Ad. ii, 4. 16 Tace; non fiet Ad. v, 3. 51 Hem! quid hoc est? Pa. Tace. Tace, obsecro, mea gnata He. iii, 1. 34. 38 Quis homo est? ehem! De. Tace Ph. ii, 3. 28 Utrum taceamne, an prædicem? Eu. iv, 4. 54 Jam in hac re, ut taceam, cuivis facile scitu est, quam fuerim miser He. iii, 1. 15 Loquarne? incendam: taceam? instigem Ph. i, 4. 9 Non taces? Ph. Taceam? Ph. v, 7. 95 Dic mihi hoc primum, potin' est hic tacere? Eu. i, 2. 21 Oh! iniquus es; qui me tacere de re tanta postules Hea. v, 3. 9 Prorsus jam tacere non queo He. iv, 4. 81 Scies: modo ut tacere possis Ph. i, 2. 9 Si mihi fidem das, te tacituram, dicam He. i, 2. 38 Proin tu, taceri si vis, vera dicito. Potest taceri hoc Eu. i, 2. 26. 28 Ignotum est, tacitum est Ad. iii, 4. 28 Quapropter quoquo pacto tacito est opus Ad. iii, 2. 44

Taciturnitas. Sed iis, quas semper in te intellexi sitas, fide et taciturnitate A. i, 1. 7

Tacitus, a, um. Quid id est? Ch. Tacitus citius audies Eu. iii, 5. 23 Ita corripuit derepente tacitus sese ad filiam He. iv, 1. 3 Verum scientem, tacitum causam tradere advorsariis: etiamne id lex coëgit? Ph. ii, 1. 7 Sed ut tacita mecum gaudeam He. i, 2. 32 Uti advorsa ejus per te tecta, tacitaque apud omnes sient He. iii, 3. 28

Tædet. Et tædet, et amore ardeo Eu. i, 1. 27 Tædet quotidianarum harum formarum Eu. ii, 3. 6 Video, et me tædet Eu. iii, 2. 11 At enim tædet jam audire eadem millies Ph. iii, 2. 2 Cre-

do, jam omnium tædebat Ad. i, 2. 71

Talentum. Tibi perdere talentum hoc pacto satius est, quam illo minam Hea. iii, 1. 66 Si quis daret talentum magnum Ph. iv, 3. 39 Dos, Pamphile, est decem talenta A. v, 4. 48 At si talentum rem reliquisset decem Ph. ii, 3. 46 Quasi talenta ad quindecim coëgi Hea. i, 1. 93 Porro hæc talenta dotis apposcunt duo Hea. iv, 7. 10 Duo talenta pro re nostra ego esse decrevi satis Hea. v, 1. 67 Ex his prædiis talenta argenti bina statim capiebat. Do. Binan'? quæso! Nau. Ac rebus vilioribus multo, tamen talenta bina Ph. v, 3. 6. 8

Talis, e. Tantum laborem capere ob talem filium? A. v, 2. 29 Istam nunc times, quæ advecta est, ne illum talem præripiat tibi Eu. i, 2. 81 Tum præterea talem, nisi tu, nulla pareret filium Hea. v, 3. 20 Quod ad illum attinet, talem, tali genere atque animo, natum ex tanta familia Ad. iii, 1. 10 Hanc matrem habens talem! He. iv, 2. 26 Ut de tali causa nuptæ mulieri se ostenderet He. v, 1. 30 Qui gnatum haberem tali ingenio præditum A. i, 1. 71 Faxo tali eum mactatum, atque hic est, infortunio Ph. v, 8. 39

Tam. Hic hujus mortem tam fert familiariter A. i, 1. 84 Ah! tantamne rem tam negligenter agere? Tum patris pudor, qui me tam leni passus est animo usque adhuc A. i, 5. 18. 27 Hui, tam cito? ridiculum A. iii, 1. 16 Itane tandem idoneus tibi videor esse, quem tam aperte fallere incipias dolis? A. iii, 2. 13 Quandoquidem tam iners, tam nulli consilii sum A. iii, 5. 2 Nomen tam cito tibi? Phania. Ita animus commotus est mirando hoc tanto, tam repentino bono A. v, 4. 25. 35 Utinam tam aliquid invenire facile possis, Phædria, quam hoc peribit! Ne istuc tam iniquo patiare animo Eu, ii, 1. 4. 6 Ubi videt me esse in tanto honore, et tam facile victum quærere Eu. ii, 2. 30 Quis est tam potens cum tanto munere hoc? Eu. ii, 3. 61 Non tam ipso quidem dono, quam abs te datum esse Eu. iii, 1. 2 An ego occasionem mihi ostentatam, tantam, tam brevem, tam optatam, tam insperatam, amitterem? Eu. iii, 5. 57 Hoccine tam audax facinus facere esse ausum? Abi hinc quo dignus, cum donis tuis tam lepidis. Perii! obsecro, tam infandum facinus, mea tu, ne audivi quidem Eu. iv, 3. 2. 10. 22 Parmenonis tam scio esse hanc technam, quam me vivere Eu. iv, 4. 51 Hanccine ego ut contumeliam tam insignem in me accipiam, Gnatho? Eu. iv, 7. 1 Cui tam subito tot contigerint commoda. An Fortunam collaudem, quæ tot res, tantas, tam opportune in unum conclusit diem? Non cognosco vestrum tam superbum Eu. v, 9. 3. 17. 36 Nunquam tam mane egredior, neque tam vesperi domum revortor, quin. Hui, tam graves (rastros) hos, quæso? Hea. i, 1. 15. 40 At hoc demiror, qui tam facile potueris persuadere illi Hea. ii, 3. 121 Celem tam insperatum gaudium? Si te tam leni et victo animo esse ostenderis Hea. iii, 1. 5. 29 Sed te miror, Chreme, tam mane, heri qui tantum biberis Hea. iii, 2. 8 Quid est, quod tam a nobis graviter crepuerunt fores? Hea. iii, 3. 52 Crucior, bolum tantum mihi ereptum tam subito e faucibus. Nihil tam difficile est, quin Hea. iv, 2. 6. 8 Non tam meapte causa lætor, quam illius Hea. iv, 3. 8 Nulla est tam facilis res, quin difficilis siet, quam invitus facias Hea. iv, 6. 1 Ego me non tam astutum, neque ita perspicacem esse, id certo scio. Te miror, qui alia tam plane scias. Quemquamne animo tam communi esse, aut leni putas, qui? Hea. v, 1. 1. 24. 39 Adolescens, quam minima in spe situs erit, tam facillime patris pacem in leges conficiet suas Hea. v, 2. 45 Idque adeo miror, quomodo tam ineptum quicquam tibi in mentem venire potuerit Hea. v, 3. 3 Age quæso, ne tam obfirma te, Chreme Hea. v, 5. 8 Ut sit satius perdere, quam aut hic nunc manere tam diu Ad. ii, 2. 27 Tam ob parvolam rem pene ex patria? Hic properat in Cyprum. Sa. Ne tam quidem Ad. ii, 4. 10. 14 Nam id nobis tam flagitium est, quam illa Ad. iii, 3. 68 Tam maxume vos æquo animo æqua noscere oportet Ad. iii, 4. 58 Illud rus nulla alia causa tam male odi, nisi quia prope est. Cum fervit maxume, tam placidum, quam ovem reddo Ad. iv, 1. 7. 18 An sedere oportuit domi virginem tam grandem? Nescio: nisi quia tam misere hoc cupio esse verum, eo Ad. iv, 5. 39. 64 Quisnam a me pepulit tam graviter fores? Tam excoctam reddam, atque atram, quam carbo est Ad. v, 3. 2. 63 Cum te video nostræ familiæ tam ex animo factum velle Ad. v, 7. 21 Ubi te oblectasti tam diu? Nunquam dices tam commode, ut He. i, 2. 9. 33 Unde ira inter eas intercessit, quæ tam permansit diu He. iii, 1. 25 Quid tu igitur

lacrumas? aut quid es tam tristis? He. iii, 2. 20 Cum hoc tam animo iracundo tulit He. iv, 1. 53 Nosne hoc celatos tam diu? He. iv, 4. 23 Quam is aspernatur nunc tam illiberaliter Ph. ii, 3. 24 Unde ego nunc tam subito huic argentum inveniam miser? Ph. iii, 3. 1 Quid illic tam diu, quæso, igitur commorabare? Ph. iv, 1. 6 Tam aperte irridens? Ph. v, 7. 68 Non, pol, temere est, quod tu tam times Ph. v, 8. 9

Tamen. Non ita dissimili sunt argumento, sed tamen dissimili oratione sunt factæ, ac stilo A. Prol. 11 Et tamen omnia hæc mediocriter. Neque commovetur animus in ea re tamen A. i, 1. 32. 67 Tamen eam adducam A. i, 4. 4 Tu tamen idem has nuptias perge facere ita, ut facis A. iii, 2. 41 Et timent; et tamen res cogit denegare A. iv, 1. 9 Tamen etsi hoc verum est? Si. Tamen A. v, 2. 23 Adeon' impotenti esse animo, ut tamen hanc habere studeat? Tamen, Simo, audi A. v, 3. 10. 23 Fabulam dedisse, et nihil dedisse verborum tamen Eu. Prol. 24 Tamen contemtus abs te Eu. i, 2. 90 Nihil cum est, nihil defit tamen Eu. ii, 2. 12 Illi invidere misere: verum unus tamen impense Eu. iii, 1. 22 Satis tuto tamen Eu. iii, 5. 29 Nam etsi ego digna hac contumelia sum maxume; at tu indignus, qui faceres, tamen. Tamen si pater Eu. v, 2. 27. 50 Quanquam hæc inter nos nuper notitia admodum est: tamen vel virtus tua me, vel. At istos rastros interea tamen appone. Etsi illud inceptum tamen animi est pudentis signum Hea. i, 1. 4. 36. 67 Ut ut erat, mansum tamen oportuit. Atque hæc sunt tamen ad virtutem omnia Hea. i, 2. 26. 33 Neque potuisse unquam ab hac me expellere: quod tamen nunc faciam. Perge porro, tamen istuc ago Hea. ii, 3. 21. 106 Inveniundum est tamen argentum Hea. iii, 2. 1 Sibi uti id nunc det, illam illi tamen post daturam Hea. iii, 3. 44 Retraham hercle, opinor, ad me idem illud fugitivum argentum tamen Hea. iv, 2. 11 Ut cum narret senex, istam esse amicam gnati, non credat tamen Hea. iv, 3. 34 Quidvis tamen jam malo, quam hunc amittere Hea. iv, 8. 18 Difficilem ostendes te esse, et ignosces tamen post Hea. v, 1. 60 Nihilo minus ego hoc faciam tamen Hea. v, 3. 10 Alieniore ætate post faceret tamen. Tamen nonnihil molesta sunt hæc mihi. Tamen vix humane patitur Ad. i, 2. 30. 61. 65 Verum in istam partem potius peccato tamen. Tamen tibi a me nulla orta est injuria Ad. ii, 1. 20. 35 Ubi illinc, spero, redieris, tamen hoc ages Ad. ii, 2. 18 Age, tamen ego hunc amovebo Ad. iv, 2. 14 Sed me reprehendi tamen, ne Ad. iv, 4. 13 Jam id peccatum magnum, at humanum tamen Ad. iv, 5. 53 Metuas, ne ab re sint tamen omissiores paulo Ad. v, 3. 44 Paulum id autem? De. Si multum siet, tamen faciundum est Ad. v, 8. 27 Tamen pol eandem injurium est esse omnibus He. i, 1. 14 Etsi scio, meum jus esse, ut te cogam: ego tamen patrio animo victus, faciam, ut He. ii, 2. 2 Tamen nunquam ausus sum recusare eam, quam mihi obtrudit pater He. iii, 1. 16 Quod potero, faciam: tamen ut pietatem colam He. iii, 4. 33 Et tamen utrum malis, scio He. iii, 5. 15 Tamen suspicor He. v, 4. 34 Sed ut ut hæc sunt, tamen hoc faciam Ph. iii, 2. 46 Di bene vortant, quod agas! pedetentim tamen Ph. iii, 3. 19 At tandem tamen non capitis ejus res agitur, sed pecuniæ Ph. iv, 3. 26 Ac rebus vilioribus multo, tamen talenta bina Ph. v, 3. 8 Tamen adhuc curavi unum hoc quidem, ut mihi esset fides Ph. v, 7. 10

Tametsi. Obtundis, tametsi intelligo A. ii, 2, 11 Memini, tametsi nullus moneas Eu. ii, 1. 10 Tametsi bona est natura, reddunt curatura junceas Eu. ii, 3. 24 Metuit hic nos, tametsi sedulo dissimulat Ph. ii, 3. 81

Tandem. Ah! vix tandem sensi stolidus A. iii, 1. 12 Itane tandem idoneus tibi videor esse, quem tam aperte fallere incipias dolis? A. iii, 2. 12 Tandem cognosti, qui siem A. iii, 4. 7 Tandem inventa est causa: solvisti fidem. Pa. Quid tandem? A. iv, 1. 19. 20 Quid ait tandem? A. v, 2. 18. Ph. v, 3. 16 Ain' tandem? civis Glycerium est? At tandem dicat sine A. v, 3. 4. 24 Eu noster! laudo: tandem perdoluit. Quam joco rem voluisti a me tandem, quin perfeceris? Eu. i, 2. 74. 100 Tandem non ego illa caream, si sit opus, vel? Eu. ii, 1. 17 Quid ex ea re tandem ut caperes commodi? Eu. iii, 5. 26 Quamobrem tandem? an quia pudet? Eu. v, 2. 68 Ut hæream in parte aliqua tandem apud Thaidem Eu. v, 9. 25 Quæso, tandem aliquantulum tibi parce Hea. i, 1. 111 Itane tandem, quæso, Menedeme? Hea. v, 2. 1 Quid ait tandem nobis Sannio? Ad. ii, 4. 12 Quid illi tandem creditis fore animi misero? In qua civitate tandem te arbitrare vivere? Ad. iv, 5. 31. 51 Tandem reprime iracun-

diam Ad. v, 3. 8 Aliquando tandem huc animum ut adjungas tuum He. iv, 4. 61 Itane tandem uxorem duxit Antipho, injussu meo? Vix tandem Ph. ii, 1. 1. 4 Ain' tandem? carcer! Itane tandem, quæso? Ph. ii, 3. 26. 66 Itane tandem facere oportet? Ph. iii, 2. 42 At tandem tamen non capitis ejus res agitur, sed pecuniæ Ph. iv, 3. 25 Spatium quidem tandem apparandis nuptiis dabitur Ph. iv, 4. 21

Tango. Tetigin' tui quicquam Ad. ii, 1. 24 Nunquam, dum ego adero, hic te tanget Ad. ii, 1. 3 Abi: tange: si non totus friget, me enica Ph. v, 8. 5 Quid tu tibi vis? ego non tangam meam? Tun' me prohibeas, meam ne tangam? Eu. iv, 7. 28. 39 Cibum una capias, adsis, tangas, ludas, prupter dormias Eu. ii, 3. 81 Tu illam tangas? omnium Eu. iv, 7. 27 Quo pacto Rhodium tetigerim in convivio? Eu. iii, 1. 30 Mihi amicam adduxti, quam non liceat tangere Hea. iv, 6. 15 Virginem vitiasti, quam te jus non fuerat tangere Ad. iv, 5. 52 Quid minus utibile fuit, quam hoc ulcus tangere? Ph. iv, 4. 10 Si non tangendi copia est, eho, ne videndi quidem erit? Eu. iv, 2. 10

Tanquam. Tanquam Philosophorum habent disciplinæ ex ipsis vocabula Eu. ii, 2. 32 Inspicere, tanquam in speculum, in vitas omnium jubeo. Tanquam in speculum, in patinas, Demea, inspicere jubeo Ad. iii, 3. 61. 74 Nostin'? Da. Tanquam te Ph. i, 2. 15

Tantidem. Ob malefacta hæc tantidem emtam postulat sibi tradier Ad. ii, 1. 46

Tantillus, a, um. Quem ego modo puerum tantillum in manibus gestavi meis? Ad. iv, 2. 24

Tantisper. Ego te meum esse dici tantisper volo, dum. Decrevi tantisper me minus injuriæ meo gnato facere, dum fiam miser Hea. i, 1. 54. 95 Dum id rescitum iri credit, tantisper cavet Ad. i, 1. 45

Tanto (Adverb.). Suam gnatam non dabit: tanto hercle magis dabit A. iv, 4. 35 Perlonge est: sed quanto ocius properemus Eu. iii, 5. 61 Perii! quanto minus spei est, tanto magis amo Eu. v, 9. 23 Quanto diutius abest, magis cupio tanto, et magis desidero Hea. iii, 1. 16 Tanto hercle melior Hea. iii, 2. 38 Tanto ocius te ut poscat, et tu id, quod cupis, quam ocissume ut des Hea. iv, 8. 27 Qui mentiri, aut fallere insuerit patrem: tanto magis audebit ceteros Ad. i, 1. 31 Nihilne in mentem? Ct. Nunquam quicquam. Sy. Tanto nequior Ad. iv, 1. 12 Ergo istæc quum ita sint, tanto magis te advigilare æquom est Ph. i, 4. 26 Quo magis novi, tanto sæpius Ph. ii, 2. 14

Tantopere. Ah! ne sævi tantopere A. v, 2. 27 Ego hoc, quia dudum tu tantopere jusseras, eo cœpi Hea. iv, 5. 38 Ego in hac re nihil reperio, quamobrem lauder tantopere Ad. iv, 3. 1 Si vos tantopere istuc voltis, fiat Ad. v, 8. 22 Haccine causa ego eram tantopere cupidus redeundi domum? He. iii, 1. 3 Quid sit, quamobrem tantopere omnes nos celare volueris partum He. iv, 1. 15 Omnes posthabui mihi res, postquam tantopere id vos velle, animadvorteram Ph. v, 7. 16

Tantum (Adverb.). Sed hic actor tantum poterit a facundia, quantum ille Hea. Prol. 13

Tantummodo. Ille, qui illam amabat fidicinam, tantummodo, satis, inquit, scita est. Tantummodo non addat: ubi ego hinc abiero, vel occidito Ph. i, 2. 59. 92

Tantumdem. Quid? virgo, cuja est? Ch. Nescio hercle. Pa. Unde est? Ch. Tantumdem Eu. ii, 3. 29 Quid, si sic? tantumdem egero Hea. iv, 2. 9 Num tu intelligis, hic quid narret? Ph. Num tu? An. Nihil. Ph. Tantumdem ego Ph. v, 6. 6 Quum repudium alteræ remiserim, quæ dotis tantumdem dabat Ph. v, 7. 36

Tantus, a, um. Nonne te miseret mei? tantum laborem capere ob talem filium? A. v, 2. 29 Flabellum tenere te asinum tantum Eu. iii, 5. 50 Miseret tui me, qui hunc tantum hominem facias inimicum tibi Eu. iv, 7. 32 Crucior, bolum tantum mihi ereptum tam subito e faucibus Hea. iv, 2. 6 Ille ubi miser famelicus videt me esse in tanto honore Eu. ii, 2. 29 Sumtus domi tantos ego solus faciam? Hea. i, 1. 79 Verum ubi videbit, tantos sibi sumtus domi quotidianos fieri Hea. iv, 5. 6 Hoccin' est credibile, aut memorabile, tanta vecordia innata cuiquam ut siet, ut? A. iv, 1. 2 Nulla mihi res posthac potest jam intervenire tanta, quæ mihi ægritudinem afferat: tanta hæc lætitia oborta est Hea. iv, 3. 1. 2 Tanta nunc suspicio de me incidit Ad. iv, 4. 5 Cui tanta erat res, et supererat? Ph. i, 2. 19 Ah! tantamne rem tam negligenter agere? A. i, 5. 18 An ego occasionem mihi ostentatam, tantam, tam brevem, tam optatam, tam in-

speratam amitterem? Eu. iii, 5. 57 O Jupiter! tantamne esse in animo inscitiam? Hea. iv, 1. 17 Hic me magnifice effero, qui vim tantam in me, et potestatem habeam tantæ astutiæ Hea. iv, 3. 32 Gaudeo, tantam fortunam de improviso esse his datam Ph. v, 6. 44 Irrides in re tanta? Hea. v, 2. 29 Oh! iniquus es; qui me tacere de re tanta postules Hea. v, 3. 9 Quod ad illum attinet, talem, tali genere, atque animo, natum ex tanta familia Ad. iii, 1. 10 Tantane affectum quemquam esse hominem audacia? Ph. v, 7. 84 An Fortunam collaudem, quæ gubernatrix fuit: quæ tot res, tantas, tam opportune in unum conclusit diem? Eu. v, 9. 17 Nunquid est aliud mali damnive, quod non dixeris, reliquom? Pa. Tantum est Eu. v, 6. 26 Chreme, tantumne est ab re tua otii tibi, aliena ut cures? Hea. i, 1. 23 Minis viginti tu illam emisti; quæ res tibi vortat male! argenti tantum dabitur Ad. ii, 1. 38 Non hercle verbis, Parmeno, dici potest tantum, quam re ipsa navigare incommodum est He. iii, 4. 3 Scio: tantumne est? Ba. Tantum He. v, 3. 15 Ubi me dixero dare tanti, testes faciet illico Ad. ii, 1. 49 Qua audacia tantum facinus audet? Py. Quid ita tantum? Eu. v, 5. 17 Quid de te tantum meruisti? Hea. i, 1. 31 Sed te miror, Chreme, tam mane, qui heri tantum biberis Hea. iii, 2. 8 Tantum sat habes? Hea. iv, 3. 40 Ut nunc Menedemi vicem miseret me; tantum devenisse ad eum mali Hea. iv, 5. 2 Quid ego tantum sceleris admisi miser? Hea. v, 2. 3 Discrucior animi: hoccine de improviso mali mihi objici tantum? ut! Ad. iv, 4. 2 Satin' id est? Ge. Nescio hercle: tantum jussus sum Ph. iv, 4. 2 Hiccine ut a nobis hoc tantum argenti auferat, tam aperte irridens? Ph. v, 7. 62 Vix sum apud me, ita animus commotus est metu, spe, gaudio, mirando hoc tanto, tam repentino bono A. v, 4. 35 Quis is est tam potens cum tanto munere hoc? Eu. ii, 3. 61 Ita nunc imparatum subito tanta te impendent mala Ph. i, 4. 2

Tardiusculus. Videlicet ille Cliniæ servus tardiusculus est Hea. iii, 2. 4

Tardus. Fatuus est, insulsus, tardus, stertit noctesque et dies Eu. v, 9. 49 Prorsum nihil intelligo. Sy. Hui! tardus es Hea. iv, 5. 28

Techna. Parmenonis tam scio esse hanc technam, quam me vivere Eu. iv, 4. 51 Falli te sinas technis per servulum Hea. iii, 1. 62

Tectum. Victus, vestitus, quo in tectum te receptes Hea. v, 2. 15

Tecum. Crede, numquam hodie tecum commutaturum patrem esse verbum A. ii, 4. 7 Aiunt tecum post duobus concubuisse eam mensibus He. iii, 3. 33 Ipsus est, de quo hic agebam tecum He. iii, 5. 5 Tecum nihil rei nobis, Demipho est Ph. ii, 3. 74 Una tecum bona, mala, tolerabimus Ph. iii, 3. 23 Vide porro Cum

Tego. Injurias viri omnes ferre, et tegere contumelias He. i, 2. 91 Triumpho, si licet me latere tecto abscedere Hea. iv, 2. 5 Per eam te obsecramus, uti adversa ejus per te tecta, tacitaque apud omnes sient He. iii, 3. 28

Tegula. Deum sese in hominem convertisse; et per alienas tegulas venisse clanculum Eu. iii, 5. 40 Anguis per impluvium decidit de tegulis Ph. iv, 4. 27

Tela. Texentem telam studiose ipsam offendimus. Mulier telam deserit continuo Hea. ii, 3. 44. 64 Lana, ac tela victum quæritans A. i, 1. 48

Temerarius, a, um. Sane pol illa temulenta est mulier, et temeraria A. i, 4. 2

Temere. Sed dico tibi, ne temere facias A. i, 2. 34 Non temere est; et properans venit Eu. ii, 2. 60 Nescio, quid tristis est: non temere est: metuo, quid siet Hea. iv, 1. 7 Non est temere Hea. iv, 4. 19 Quo magis omnes res cautius, ne temere faciam, accuro He. v, 1. 11 An temere quicquam Parmenonem prætereat, quod? He. v, 4. 38 Hoc temere nunquam amittam ego a me, quin Ph. iv, 5. 2 Quam sæpe forte temere eveniunt, quæ non audeas optare! Ph. v, 1. 30 Sic erit: non temere dico Ph. v, 3. 19 Non pol temere est, quod tu tam times. Priusquam huc respondes temere, audi Ph. v, 8. 9. 48

Temperans. Ex qua re minus rei foret, aut famæ temperans Ph. ii, 1. 41 Hominis frugi, et temperantis functus officium Hea. iii, 3. 19

Tempestas. Ita usque adversa tempestate usi sumus He. iii, 4. 9

Templum. At quem Deum? qui templa cœli summa sonitu concutit Eu. iii, 5. 42

Tempus. Dum tempus ad eam rem tulit; sivi A. i, 2. 17 Hem, id te oro, ut ante eamus, dum tempus datur, dum-

que A. iii, 3. 24 Hoc tempus, præcavere mihi me, haud te ulcisci sinit A. iii, 5. 18 Post ubi tempus promissa est jam perfici, tum A. iv, 1. 7 Proin tu, dum est tempus, etiam atque etiam cogita Eu. i, 1. 11 Huc proviso, ut, ubi tempus siet, deducam Eu. iii, 1. 4 Ubi tempus erit, sat habet, si tum recipitur Eu. iii, 2. 32 Locus, tempus constitutum est. Præteriit tempus Eu. iii, 4. 3. 4 Ad eam rem tempus non erat Eu. iv, 1. 7 Sed ut diei tempus est, monere oportet me Phaniam Hea. i, 1. 116 Atque etiam nunc tempus est. Tu ut tempus est diei, vide sis, ne Hea. i, 2. 13. 38 Nunc ita tempus est mihi, ut Hea. iv, 1. 54 Si unquam ullum fuit tempus, mater, quum Hea. v, 4. 1 Ita tempus fert: faciundum est Ad. v, 3. 53 Agendi tempus mihi datum est He. Alt. Prol. 36 Omne quod est interea tempus, lucro est He. iii, 1. 7 Dum ætas, tempus tulit, perfuncta satis sum. Hic video me esse invisam immerito: tempus est concedere He. iv, 2. 18. 21 Non est nunc tempus He. iv, 4. 77 Quære alium tibi amicum firmiorem, dum tempus consulendi est He. v, 1. 19 Exequias Chremeti, quibus est commodum, ire, hem! tempus est Ph. v, 8. 37 Tum temporis mihi punctum ad hanc rem est Ph. i, 4. 7 O Chreme, per tempus advenis A. iv, 4. 44 Commodiorem hominem, adventum, tempus, non vidi A. v, 2. 3 Denique nullum remittis tempus. Sine me vacivom tempus ne quod duim mihi laboris Hea. i, 1. 18. 38 Strepitus, clamor mulierum fecere, ut ante tempus exirem foras He. Alt. Prol. 28 Sed video Phidippum egredi per tempus, accedamus He. iv, 3. 16 Egi, atque oravi tecum, uxorem ut duceres: tempus dixi esse He. iv, 4. 65 Ne me in breve conjicias tempus, gaudio hoc falso frui He. v, 4. 2 Dis gratias agebat, tempus sibi dari, ubi Ph. iv, 2. 6 Ut rogem, quod tempus conveniundi patris me capere jubeat? Ph. v, 4. 9 Hoc tempore obsequium amicos, veritas odium parit A. i, 1. 40 Atque adeo in ipso tempore eccum ipsum obviam A. iii, 2. 52 Veni in tempore A. iv, 4. 19 Sequar hos: nolo me in tempore hoc videat senex A. iv, 5. 24 O Charine, in tempore ipso mihi advenis A. v, 6. 10 In tempore ad eam veni, quod rerum omnium est primum Hea. ii, 3. 122 Quo velis in tempore, ut te exsolvas Hea. iv, 3. 48 Quorum opera suo quisque tempore usus est sine superbia Ad. Prol. 21 Præsertim cum et recte, et tempore suo pepererit He. iv, 1. 16 Opportune te mihi, Phidippe, in ipso tempore ostendis He. iv, 4. 5 Sed eccum ipsum video in tempore huc se recipere Ph. ii, 4. 24 Non sat commode divisa sunt temporibus tibi, Dave, hæc A. iii, 1. 18

Temulentus, a, um. Sane pol illa temulenta est mulier, et temeraria A. i, 4. 2 Temulenta es Eu. iv, 3. 13

Tenax. Ille clemens, placidus: ego ille agrestis, sævus, tristis, parcus, truculentus, tenax, duxi uxorem Ad. v, 4. 12

Tendo. Miles tendere: inde ad jurgium Eu. iv, 1. 12 Non rete accipitri tenditur, neque miluo, qui malefaciunt nobis: illis, qui nihil faciunt, tenditur Ph. ii, 2. 16. 17

Tenebræ. Cum compressa est gnata, forma in tenebris nosci non quita est He. iv, 1. 57

Teneo. Andriæ illi id erat nomen. So. Teneo A. i, 1. 59 Ne ad morbum hoc etiam. My. Teneo A. i, 5. 66 Teneo quid erret: et quid agam, habeo A. iii, 2. 18 Teneone te, Antiphila, maxime animo exoptata meo Hea. ii, 4. 27 Immo id quod aiunt, auribus teneo lupum Ph. iii, 2. 21 Rem tenes A. ii, 2. 12 Quasi ubi illam exspueret miseriam ex animo. Th. Tenes Eu. iii, 1. 16 Tenes, quid dicam? Sy. Quid ni? Hea. iv, 3. 22 Argentum dabitur ei ad nuptias, aurum, atque vestem, qui, tenesne? Hea. iv, 5. 30 Vi coactum te esse invitum lege, judicio: tenes? Ph. i, 4. 37 Nec faciam; etsi amor me graviter, consuetudoque ejus tenet He. iii, 3. 44 Satias jam tenet studiorum istorum He. iv, 2. 18 Qui esset status, flabellum tenere te asinum tantum Eu. iii, 5. 50 Nec metuit quenquam: neque legem putat tenere se ullam Ad. i, 2. 6

Tento. Egone autem tento? Ph. ii, 3. 42 Visum est mihi, ut ejus tentarem sententiam Ph. iv, 3. 14 Quasi non noris, tentatum advenis Ph. ii, 3. 41

Tenuis, e. Tenuiter. Qui ita dictitat, quas antehac fecit fabulas, tenui esse oratione, et scriptura levi Ph. Prol. 5 Quid rei gerit? Ge. Sic, tenuiter Ph. i, 2. 95

Tergum. Nunquam dices tam commode, ut tergum meum tuam in fidem committam He. i, 2. 33 Syrus mihi tergo pœnas pendet Hea. iv, 4. 6

Tero. Hæc verba, una mehercle falsa lacrymula, quam oculos terendo misere, vix vi expresserit, restinguet Eu. i, 1. 22
Terra. Annuo, terram intuens modeste Eu. iii, 5. 32 O cœlum! o terra! o maria Neptuni! Ad. v, 3. 4 Quoquo hinc asportabitur terrarum, certum est persequi, aut perire Ph. iii, 3. 18 Non hoc publicitus scelus hinc deportarier in solas terras? Ph. v, 7. 86
Territo. Dii te eradicent! ita me miseram territas A. iv, 4. 22
Tertio. Non hercle veniam tertio Eu. iii, 3. 24
Tessera. Ita vita est hominum, quasi, cum ludas tesseris Ad. iv, 7. 21
Testimonium. Servom hominem causam orare leges non sinunt: neque testimonii dictio est Ph. ii, 1. 63
Testis. Sin inficias ibit, testis mecum est annulus, quem amiserat Ad. iii, 2. 49 Ut cum illa vivas, testem hanc cum abs te amoveris He. iv, 4. 72 Ubi me dixero dare tanti, testes faciet illico, vendidisse me Ad. ii, 1. 49 Hoc temere nunquam amittam ego a me, quin mihi testes adhibeam Ph. iv, 5. 2
Testor. Neque mea culpa hoc discidium evenisse, id testor Deos! He. iii, 5. 26
Texo. Anus subtemen nebat: præterea una ancillula erat, ea texebat una Hea. ii, 3. 63 Texentem telam studiose ipsam offendimus Hea. ii, 3. 44
Thais. Magnas vero agere gratias Thais mihi? Eu. iii, 1. 1 Parmenonem ante ostium Thaidis tristem video Eu. ii, 2. 36 Mos gerundus est Thaidi Eu. i, 2. 108 Hæc superat ipsam Thaidem Eu. ii, 1. 25 O Thais, Thais, utinam esset mihi pars æqua amoris tecum Eu. i, 2. 11 Quisnam a Thaide exit? Eu. iii, 4. 7 passim alibi
Thesaurus. Atque in Thesauro scripsit, causam dicere prius, unde petitur, aurum quare sit suum, quam ille, qui petit, unde is sit thesaurus sibi Eu. Prol. 10. 12
Thraso. Quis is est tam potens cum tanto munere hoc? Pa. Miles Thraso, Phædriæ rivalis Eu. ii, 3. 61 Idem hoc tute melius quanto invenisses, Thraso! Eu. iii, 1. 63
Tibicina. Hoc mihi moræ est, tibicina: et Hymenæum qui cantent. De. Mitte hæc face; Hymenæum, turbas, lampadas, tibicinas Ad. v, 7. 7. 9
Timeo. Quam timeo, quorsum evadas! A. i, 1. 100 Si illum relinquo, ejus vitæ timeo: sin opitulor, hujus minas A. i, 3. 5 Misera timeo, incertam hoc quorsum accidat A. i, 5. 29 Nunc nostræ timeo parti, quid hic respondeat A. ii, 5. 8 Egon' id timeo? Ph. Quid te ergo aliud solicitat? Eu. i, 2. 82 Nonnihil timeo misera, ne quam ille hodie insanus turbam faciat Eu. iv, 1. 1 O Clitipho, timeo. Clit. Respira Hea. ii, 2. 12 Dictum factum huc abiit Clitipho. Ch. Solus? Me. Solus. Ch. Timeo: perii! Hea. v, 1. 32 Timeo, ne aliud credam, atque aliud nunties He. v, 4. 4 Hei, timeo miser, quam hic nunc mihi nuntiet rem Ph. i, 3. 26 Ejus me miseret: ei nunc timeo Ph. i, 4. 11 Hei mihi! quam timeo, adventus hujus quo impellat patrem Ph. iv, 2. 3 Egon' timeo? Ph. v, 8. 10 Istam nunc times, quæ advecta est, ne illum talem præripiat tibi Eu. i, 2. 80 Quid? istuc times, quod ille operam amico dat suo? Hea. v, 1. 37 Jam nunc times, quasi nunquam affueris? Ad. iii, 1. 3 Non pol temere est, quod tu tam times. Ch. Egon' timeo? Ph. Recte sane: quando nihil times, et hoc nihil est Ph. v, 8. 9. 10 Tum autem hoc timet, ne deseras se A. i, 5. 34 Timet omnia, patris iram, et Hea. i, 2. 15 Tum hoc timet, ne tua duritia antiqua illa etiam adaucta sit Hea. iii, 1. 25 Timet: injeci scrupulum homini Ad. ii, 2. 19 Tum coacti necessario se aperiunt: et timent A. iv, 1. 9 Præ gaudio, ita me Di ament, ubi sim, nescio: ita timui Hea. ii, 3. 68 Syre, tibi timui male Hea. iii, 2. 20 Quam timui male, ne nunc animo ita esses duro, ut olim! Hea. iv, 1. 51 Imprudens timuit adolescens Ph. ii, 1. 64 Reddetur: ne time Ad. ii, 4. 15 Quid timeas, scio A. ii, 2. 9 Mihi solæ ridiculo fuit; quæ, quid timeret, sciebam Eu. v, 7. 3 Ita Davum modo timere sensi, ubi A. i, 2. 2
Timidus, a, um. Modo me intro ut corripui timidus He. iii, 3. 5 Me miseram! quidnam est, quod sic video timidum, et properantem Getam? Ad. iii, 2. 7 Si senserit te timidum pater esse Ph. i, 4. 28 Ita eum tum timidum ibi obstupefecit pudor Ph. ii, 1. 54 Sed quid hoc, quod timida subito egreditur Pythias? Eu. iv, 2. 14 Ego, pol, quoque etiam timida sum He. v, 1. 7
Timor. Ut animus in spe atque in timore usque antehac attentus fuit; ita A. ii, 1. 3 Membra metu debilia sunt,

animus timore obstupuit Ad. iv, 4. 3 Delirat miser timore Ph. v, 8. 9

Titubo. Verum illa ne quid titubet. Sy. Perdocta est probe Hea. ii, 3. 120

Tolerabilis, e. Paulo qui est homo tolerabilis Hea. i, 2. 31

Tolero. Noli metuere: una tecum bona, mala, tolerabimus Ph. iii, 3. 23 Cui concedat, cujusque mores toleret sua modestia He. iii, 5. 26 Cum tolerare hujus sumtus non queat? Hea. iii, 2. 33 Se sperasse, eas tolerare posse nuptias He. i, 2. 72 Ita patrem adolescentis facta hæc tolerare audio violenter Ph. v, 1. 4

Tollo. Nisi puerum tollis, jam ego hunc in mediam viam provolvam A. iv, 4. 37 Tu illos duos olim pro re tollebas tua Ad. v, 3. 23 Spe incerta, certum mihi laborem sustuli He. Alt. Prol. 9 Scio quid feceris: sustulisti (puellam) Hea. iv, 1. 15 Puerum injussu, credo, non tollent meo He. iv, 4. 82 Si puerum, ut tollam, cogit; cujus nos qui sit, nescimus, pater He. iv, 1. 56 Quicquid peperisset, decreverunt tollere A. i, 3. 14 Propera adeo puerum tollere hinc ab janua A. iv, 4. 20 Ne nunc animo ita esses duro, ut olim in tollenda, Chreme Hea. iv, 1. 52 Quod peperisset, jussit tolli A. iii, 1. 6 Si puellam parerem, nolle tolli? Hea. iv, 1. 14 Cum sciet alienum puerum tolli pro suo He. iv, 1. 61

Tonstrina. In quo hæc discebat ludo, exadvorsum ei loco tonstrina erat quædam Ph. i, 2. 39

Tot. Tot me impediunt curæ, quæ meum animum divorse trahunt A. i, 5. 25 Cui tam subito tot contigerint commoda. An Fortunam collaudem, quæ tot res, tantas, tam opportune in unum conclusit diem? Eu. v, 9. 3. 17 Hem! tot mea solius soliciti sint causa, ut me unum expleant? ancillæ tot me vestiant? Hea. i, 1. 76. 78 Tot peccata in hac re ostendis Hea. iv, 1. 21 Tot res repente circumvallant, unde Ad. iii, 2. 4 Tot concurrunt verisimilia Ad. iv, 4. 17 Tot meas injurias! He. iii, 1. 23 Quicum tot consuesset annos He. iv, 1. 40 Tot me nunc rebus miserum concludit pater He. iv, 4. 80 Hæc tot propter me gaudia illi contigisse lætor He. v, 3. 35 Quot homines, tot sententiæ: suus cuique mos Ph. ii, 4. 14

Toties. An ego toties de eadem re audiam? Ad. i, 2. 48

Totus, a, um. Totus, Parmeno, tremo, horreoque, postquam aspexi hanc Eu. i, 2. 3 Eheu, quam ego nunc totus displiceo mihi! Hea. v, 4. 20 Ctesipho autem in amore est totus Ad. iv, 2. 50 Abi: tange: si non totus friget, me enica Ph. v, 8. 5 Frustra ubi totum desedi diem. Ita cursando atque ambulando totum hunc contrivi diem He. v, 3. 2. 17 Quem ego hodie toto non vidi die Ad. iv, 1. 11 Sex ego te totos hos menses quietum reddam: ne Eu. ii, 2. 46 Sinerem illum! an non sex totis mensibus prius olfecissem? Ad. iii, 3. 42 Me speres: me te oblectes: mecum tota sis Eu. i, 2. 115 Fratris igitur Thais tota est? Eu. v, 9. 10 Nihil est quod malim, quam illam totam familiam mihi dari obviam, ut Ad. iii, 2. 13 Sed non credidi adeo, ut etiam totam hanc odisset domum He. ii, 1. 24 Quid? tu his rebus credis fieri? tota erras via Eu. ii, 2. 14 Colaphis tuber est totum caput Ad. ii, 2. 37 Tandem non ego illa caream, si sit opus, vel totum triduum? Eu. ii, 1. 17 Lacrymis opplet os totum sibi Hea. ii, 3. 65 Servesne, an perdas totum, dividuum face Ad. ii, 2. 33 Toto me oppido exanimatum quærere A. ii, 2. 5

Tracto. In medio omnibus palmam esse positam, qui artem tractant musicam Ph. Prol. 18 Hæc arte tractabat virum Hea. ii, 3. 125 Quod si astu rem tractavit, Di vostram fidem! Eu. v, 4. 2 Puto, et illum obsequentem, si quis recte aut commode tractaret Hea. i, 1. 101 Ubi rem rescivi, cœpi non humanitus tractare, sed vi Hea. i, 1. 49 Næ ego te, si usus veniat, magnifice tractare possim Hea. iii, 2. 46

Trado. Quom ille est, hic præsto est: tradunt operas mutuas Ph. ii, 1. 37 Argentum accepi: tradidi lenoni: abduxi mulierem Ph. v, 5. 1 Hanc tu mihi vel vi, vel clam, vel precario fac tradas Eu. ii, 3. 28 Ut eam non possim suis, ita ut æquum fuerat, atque ut studui, tradere Eu. v, 2. 31 Verum scientem, tacitum, causam tradere advorsariis: etiamne id lex coëgit? Ph. ii, 1. 7 Traditus sum mulieri: illa illico ubi me accepit, læta vero ad se abducit domum Eu. iii, 5. 27 Idcirco huic nostro tradita est provincia Hea. iii, 2. 5 Ob malefacta hæc tantidem emtam postulat sibi tradier Ad. ii, 1. 45

Traduco. Ancillas omnes Bacchidis traduce huc ad vos propere Hea. iv, 4.

22 Traduce et matrem, et familiam omnem ad nos. Tu, illas, abi, et traduce Ad. v, 7. 12. 19 Age, age, traducatur Bacchis Hea. iv, 3. 44 Transeundum nunc tibi ad Menedemum est, et tua pompa eo traducenda est Hea. iv, 4. 18

Traho. Tot me impediunt curæ, quæ meum animum divorse trahunt A. i, 5. 25

Tranquillus, a, um. Sic habent principia sese, ut dico: adhuc tranquilla res est Ph. iii, 1. 15 Phædriæ meo fratri gaudeo amorem esse omnem in tranquillo Eu. v, 9. 8 Qui me hodie ex tranquillissima re conjecisti in nuptias A. iii, 5. 14

Transactus: vide Transigo

Transcurro. Tu abi, atque obsera ostium intus, ego dum hinc transcurro ad forum Eu. iv, 6. 25

Transdo. Poëta vetus Poëtam non potest retrahere ab studio, et transdere hominem in otium Ph. Prol. 2

Transeo. Sed transi sodes ad forum Ph. v, 7. 28 Transito ad uxorem meam, ut conveniat hanc prius, quam hinc abeat Ph. iv, 5. 7 Amabo, ut illuc transeas, ubi illa est Eu. iii, 3. 31 Est quod me transire ad forum jam oporteat He. ii, 2. 31 Transeundum nunc tibi ad Menedemum est Hea. iv, 4. 17

Transfero. Maledicta, famam, meum amorem, et peccatum in se transtulit Ad. ii, 3. 10 Animus paullatim elapsus est Bacchidi: atque huc transtulit amorem He. i, 2. 94 Si tu negaris ducere, ibi culpam in te transferet A. ii, 3. 5 Hac transfer: unam fac domum Ad. v, 7. 11 Quæ convenere in Andriam, ex Perinthia fatetur transtulisse A. Prol. 14 Eas se non negat personas transtulisse in Eunuchum suam ex Græca Eu. Prol. 32 In eum suspicio est translata amoris Hea. iv, 5. 53 Illinc huc transferetur virgo Ad. iv, 7. 13 Cur non illam huc transferri jubes? A. v, 4. 49

Transigo. Ecquid locutus cum ista es, quamobrem hanc ducimus? Ch. Transegi Ph. v, 3. 16 Postremo inter se transigant ipsi, ut lubet He. iii, 5. 61 Intus transigetur, si quid est, quod restet A. v, 6. 17 Transacta re, convortam me domum cum opsonio Ad. ii, 4. 22 Quot modis contemtus, spretus? facta, transacta omnia A. i, 5. 13

Transmoveo. Labore alieno magnam partam gloriam verbis sæpe in se transmovet, qui habet salem, quod in te est Eu. iii, 1. 10

Tremo. Totus, Parmeno, tremo, horreoque, postquam aspexi hanc Eu. i, 2. 4

Tremulus, a, um. Continuo accurrit ad me, quam longe quidem, incurvus, tremulus, labiis demissis, gemens Eu. ii, 3. 44

Trepido. Hem! quid est? quid trepidas? satin' salve? Eu. v, 6. 8 Quid est? quid trepidas? quid festinas? Ad. iii, 2. 25 Tace: trepidari sentio, et cursari rursum prorsum He. iii, 1. 35

Tres. Tria. Hi tres tum simul amabant A. i, 1. 60 Clam me profectus, menses tres abest Hea. i, 1. 66 Hic sunt tres minæ Eu. iii, 2. 18 Jam nunc hæc tria primum addidi præter naturam Ad. v, 5. 3 Ut est ille, bonus vir, tria non commutabitis verba hodie inter vos Ph. iv, 3. 33

Tribulis. Estne hic Hegio tribulis noster? Ad. iii, 3. 85

Triduum. Aut, si adeo, bidui est aut tridui hæc solicitudo A. ii, 6. 9 Tandem non ego illa caream, si sit opus, vel totum triduum? Pa. Hui! univorsum triduum? vide quid agas Eu. ii, 1. 17. 18 Nequeo te exorare, ut maneas triduum hoc? Nequeo exorare, ut me maneat, et cum illo ut mutet fidem, triduum hoc Ph. iii, 2. 4. 28 Quod si hic potuisset nunc exorarier triduum hoc Ph. iii, 3. 3 Ita se defatigarit, velim, ut triduo hoc perpetuo prorsum e lecto nequeat surgere Ad. iv, 1. 4

Triennium. Mulier abhinc triennium, ex Andro commigravit huc viciniæ A. i, 1. 42

Triginta. Dies triginta, aut plus eo, in navi fui He. iii, 4. 7 Quantum tibi opus est argenti? loquere. Ph. Solæ triginta minæ. Ge. Triginta! hui, percara est Ph. iii, 3. 24. 25 Priusquam dilapidet nostras triginta minas, ut auferamus Ph. v, 7. 4 Ego minas triginta per falleciam ab illo abstuli Ph. v, 8. 49

Tristis, e. Tristis interim, nonnunquam collacrumabat A. i, 1. 81 Ipsus tristis: de improviso nuptiæ: non cohærent A. ii, 2. 23 Tristis severitas inest in voltu, atque in verbis fides A. v, 2. 16 Qui dum? Gn. Quia tristis es Eu. ii, 2. 42 Quid tu es tristis? quidve es alacris? Eu. ii, 3. 12 Dore, cape hoc flabellum: accipio tristis Eu. iii, 5. 48 Invitat tristis: mansit Eu. iv, 1. 8 Nescio quid tristis est: non temere est Hea. iv, 1. 7 Quid tristis es? De. Rogas me?

ubi nobis Æschinus siet, quid tristis ego sim? Ad. i, 2. 2. 8 Quid fit? quid tu es tristis? Ad. v, 1. 6 Ille clemens, placidus: ego ille agrestis, sævus, tristis, parcus, truculentus, tenax, duxi uxorem Ad. v, 4. 12 Atque eccum video ipsum egredi: quam tristis est! Quid tu igitur lacrumas? aut quid es tam tristis? He. iii, 2. 17. 20 Sed quid tu es tristis? Ph. i, 2. 7 Pater adest: cave, te esse tristem sentiat A. ii, 3. 29 Parmenonem ante ostium Thaidis tristem video Eu. ii, 2. 36 Nescio, quid tristem video Ad. i, 1. 54

Tristitia. Opperiar, ut sciam nunc, quidnam hæc turba tristitiæ afferat A. i, 4. 8 In tuto est omnis res: omitte vero tristitiam tuam Ad. ii, 4. 3

Triumpho. Triumpho, si licet me latere tecto abscedere Hea. iv, 2. 5 Non triumpho, ex nuptiis tuis si nihil nanciscor mali? Ph. iii, 3. 10 Id vero serio triumphat Eu. iii, 1. 4

Truculentus. Ille clemens, placidus: ego ille agrestis, sævus, tristis, parcus, truculentus, tenax, duxi uxorem Ad. v, 4. 12

Trudo. Perii! quid ego egi miser? quo trudis? perculeris jam tu me Eu. ii, 3. 87 Fallacia alia aliam trudit A. iv, 4. 40

Tu, Tun', Tute, Tutemet. Nuptias effugere ego istas malo, quam tu adipiscier A. ii, 1. 32 Id paves, ne ducas tu illam: tu autem ut ducas A. ii, 2. 12 Tu quod cavere possis, stultum admittere est Eu. iv, 6. 23 Quid facerem? ita ut tu justi, soli credita est Eu. v, 1. 15 Abi dum tu, Dromo, illis obviam, propera Hea. ii, 3. 8 Tu quidem illum plane prodis Hea. iv, 3. 29 Propera tu, mea Canthara, curre Ad. iii, 2. 55 Quin tu otiosus es Ad. iv, 1. 17 Quid tu igitur lacrumas? He. iii, 2. 20 Ille ringitur, tu rideas Ph. ii, 2. 27 Si mihi prior tu attuleris, Phædria, mea lege utar Ph. iii, 2. 47 Miseret tui me Eu. iv, 7. 32 Tui similis est probe Hea. v, 3. 18 Me tui pudet Ad. iv, 5. 49 Audivi, cœpisse odium tui Philumenam He. ii, 1. 22 Si tibi quid feci, aut facio, quod placeat A. i, 1. 14 Ait tibi uxorem dare sese hodie A. ii, 2. 16 Ut aut hoc tibi doleret itidem, ut mihi dolet Eu. i, 2. 12 Nunc eo tibi videtur fœdus, quia Eu. iv, 4. 17 Periculum ex aliis facere, tibi quod ex usu siet Hea. i, 2. 36 Here, hic tibi asservandus est Hea. iii, 3. 32 Hæc eum illi, Micio, dieb, tibi dico Ad. i, 2. 17 An tibi jam mavis cerebrum dispergi hic? Ad. v, 2. 7 Credo ita videri tibi He. i, 2. 66 Si vera dicis, nihil tibi est a me pericli, mulier He. v, 1. 9 Tute hoc intristi: tibi omne est exedendum Ph. ii, 2. 4 Di tibi omnes id, quod es dignus, duint! Ph. iii, 2. 34 Id gratum fuisse advorsum te, habeo gratiam A. i, 1. 15 Proin tu fac, apud te ut sies A. ii, 4. 5 Eludet, ubi te victum senserit Eu. i, 1. 10 At te Di perdant! Eu. iii, 1. 41 Minime miror, si te sibi quisque expetit Hea. ii, 4. 3 At te adjutare oportet adolescentuli causa Hea. iii, 2. 25 Salvum te advenire, Demea, gaudemus! Ad. i, 1. 55 O frater! frater! quid ego nunc te laudem? Ad. ii, 3. 3 Quæ res te facere id prohibet? He. ii, 2. 24 Abi rus ergo hinc: ibi ego te, et tu me feres He. iv, 3. 4 Ne te iratus suis sævidicis dictis protelet Ph. i, 4. 36 Quis te istæc jussit loqui? Ph. iv, 3. 34 Neque postulem abs te, nisi ipsa res moneat A. iii, 3. 19 Quid istuc tam mirum est, de te si exemplum capit? A. iv, 1. 27 Non tam ipso quidem dono, quam abs te datum esse Eu. iii, 1. 3 Educta ita, uti teque, illaque dignum est Eu. iv, 6. 10 Quid de te tantum meruisti? Hea. i, 1. 31 Quam bene vero abs te prospectum est? Hea. iv, 1. 25 In te spes omnis, Hegio, nobis sita est Ad. iii, 4. 9 Ex te adeo est ortum Ad. v, 3. 11 Meque abs te immerito esse accusatam, resciscas He. ii, 1. 11 Vobis corrigemus, te judice ipso He. ii, 2. 13 Hui! dixti pulchre, siquidem quisquam crederet te vivo Ph. ii, 1. 73 Nisi Phædria haud cessavit pro te eniti Ph. iii, 1. 11 Vos istæc intro auferte: abite A. i, 1. 1 Accessi; vos semotæ: nos soli A. i, 5. 50 Id ita esse, vos jam judicare poteritis Eu. Prol. 29 Vos me sequimini Eu. iii, 2. 53 Vos eritis judices Ad. Prol. 4 Si vos tantopere istuc voltis, fiat Ad. v, 8. 22 Ideo, quia, ut vos mihi domi eritis, proinde He. ii, 1. 21 Ne vos forte imprudentes foris effutiretis Ph. v, 1. 18 Quid vos, malum! ergo me sic ludificamini? Ph. v, 7. 55 Ne cui sit vestrum mirum, cur Hea. Prol. 1 Sed, si quid est, quod mea opera opus sit vobis, aut A. iv, 3. 23 Adeon' videmur vobis esse idonei? A. iv, 4. 18 Dico, edico vobis, nostrum esse illum herilem filium Eu. v, 5. 20 Verum idem si vobis prodest Eu. v, 9. 41 Expedit bonas esse vobis Hea. ii, 4.

8 Qui vobis universis et populo placent Ad. Prol. 19 Numquid vis? De. Mentem vobis meliorem dari Ad. iii, 3. 78 Hæc primum ut fiant, Deos quæso, ut vobis decet Ad. iii, 4. 45 Vobis datur potestas condecorandi ludos scenicos He. Alt. Prol. 36 Rus habitatum abii, concedens vobis, et rei serviens He. ii, 1. 27 Vobis commendo Phanium, et vitam meam Ph. i, 4. 41 Quid? ego vobis, Geta, alienus sum? Ph. iii, 3. 12 Idque adeo metuens vos celavi, quod nunc dicam. Ea gratia simulavi, vos ut pertentarem A. iii, 4. 6. 9 Quemne ego heri vidi ad vos afferri vesperi? A. iv, 4. 29 Quare æquum est vos cognoscere A. Prol. 42 Qui ad vos deductus hodie est Eu. iv, 4.10 Jamdudum hera vos expectat domi Eu. v, 3. 8 Quamobrem omnes vos oratos volo, ne Hea. Prol. 26 Nolite sinere per vos artem musicam recidere ad paucos He. Alt. Prol. 38 Sin ea est causa retinendi apud vos, quia He. ii, 2. 13 Mi Geta, omnes vos amo Ph. iii, 1. 14 Tria non commutabitis verba hodie inter vos Ph. iv, 3. 34 Vobis fretus. Ph. Scin' quam fretus? Eu. v, 9. 33 Factum a vobis duriter Ad. iv, 5. 28 Ne ulla merito contumelia fieri a vobis posset He. iii, 5. 21 Abducta a vobis prægnans fuerat filia He. iv, 4. 18 Mulier, tun' apposuisti hunc? A. iv, 4. 3 Ehem, tun' hic eras, mi Phædria? Eu. i, 2. 6 Tun' consulis quicquam? Ad. i, 2. 47 Tun' prospicere, nostram in rem quod sit, potes? He. iv, 1. 34 Tun' dixeras huic? Ph. iv, 3. 8 Hem, tibine hæc diutius licere speras facere? Hea. i, 1. 50 Tene istuc loqui? Hea. v, 1. 48 Tute ipse his rebus finem præscripsti, pater A. i, 1. 124 Quamobrem id tute non facis? A. iv, 3. 12 Lepus tute es, et pulpamentum quæris? Eu. iii, 1. 36 In cognoscendo tute ipse aderis Eu. v, 2. 54 Ita tute attente illorum officia fugere Hea. i, 1. 14 Numquid tute prospexti tibi, quid fieret? Ad. iv, 5. 55 Tute loqueris: me vetas He. iii, 1. 37 An, quia non tute ipse dudum audisti? He. v, 2. 18 Ubi tute verbum non respondeas? Ph. ii, 1. 60 Uxor, si cesses, aut te amare cogitat, aut tete amari Ad. i, 1. 8 Alios tuam rem credidisti magis, quam tete, animadversuros? Ph. iii, 1. 3 Tutemet mirabere Hea. ii, 3. 133

Tuber. Colaphis tuber est totum caput Ad. ii, 2. 37

Tum. Hi tres tum simul amabant. Cum id mihi placebat, tum uno ore omnes omnia bona dicere. Ibi tum filius cum illis una aderat frequens. Placuit tum id mihi. Ibi tum exanimatus Pamphilus bene dissimulatum amorem, et celatum indicat A. i, 1. 60. 69. 79. 82. 104 Tum si quis magistrum cepit ad eam rem improbum A. i, 2. 21 Ibi tum hanc ejectam Chrysidis patrem recepisse orbam A. i, 3. 18 Tum autem hoc timet, ne deseras se A. i, 5. 34 Tum hæc sola est mulier A. ii, 3. 7 Dum licitum est ei, dumque ætas tulit, amavit: tum id clam A. ii, 6. 13 Post ubi tempus promissa est jam perfici, tum coacti, necessario se aperiunt A. iv, 1. 8 Cum, ibi me adesse, neuter tum præsenserat A. v, 1. 20 Tum ille egens, forte applicat primum ad Chrysidis patrem se. Tum is mihi cognatus fuit, qui eum recepit A. v, 4. 21. 23 Tum si quis est, qui dictum in se inclementius existimabit esse Eu. Prol. 4 Tum tu igitur paululum da mihi operæ Eu. ii, 2. 50 Cras est mihi judicium: quid tum? Si scias, tum magis id dicas Eu. ii, 3. 47. 64 Quid tum postea? Eu. ii, 3. 78. iv, 2. 9. iv, 7. 23. Ad. iv, 5. 15. He. iv, 1. 36 Tum sicubi eum satias hominum ceperat. Tum me convivam solum abducebat sibi. Siquidem me amaret, tum istuc prodesset, Gnatho Eu. iii, 1. 13. 17. 56 Ubi tu voles, ubi tempus tibi erit, sat habet, si tum recipitur Eu. iii, 2. 32 Jam tum, cum primum jussit me ad se arcessier. Jam tum erat suspicio Eu. iii, 3. 4. 8 Quid tum? Ch. Quid? quid tum? fatue Eu. iii, 5. 56 Quia cum inde abeo, jam tum inceperat turba inter eos Eu. iv, 4. 58 Tum quæ ejus confidentia est! Eu. v, 1. 23 Tum quandam fidicinam amat hic Chærea Eu. v, 6. 15 Quid illi credis animi tum fuisse, ubi? Eu. v, 7. 14 Tum autem Phædriæ meo fratri gaudeo amorem esse omnem in tranquillo Eu. v, 9. 7 Tum, quod dem ei, recte est Hea. ii, 1. 16 Quod tamen nunc faciam: tum, cum gratum mihi esse potuit, nolui. Tum, quod illi argentum es pollicitus, eadem hac inveniam via Hea. ii, 3. 21. 88 Quæ (muliercula) paululo tum erat contenta Hea. iii, 1. 36 Tantum sat habes? quid tum, quæso, si hoc pater resciverit? Hea. iv, 3. 40 Tum præterea talem, nisi tu, nulla pareret filium Hea. v, 3. 20 Tu nunc tibi id laudi ducis, quod tum fecisti inopia? Ad. i, 2. 25 Ut sit satius perdere, quam aut hic nunc manere tam diu, aut tum persequi Ad. ii, 2. 27 Tum si maxime fateatur, cum amet aliam. Primum indotata est: tum

præterea, quæ secunda ei dos erat, periit Ad. iii, 2. 42. 47 Filium tum etiam, si nolit, cogas, ut Ad. v, 3. 65 Hanc Bacchidem amabat, ut cum maxime, tum Pamphilus He. i, 2. 40 Tum autem, ex amicis inimici ut sint nobis affines, facis. Enim lassam oppido tum esse aiebant He. ii, 1. 14. 41 Tum autem filius introiit videre, ut venit, quid agat He. iii, 2. 10 Tum, postquam ad te venit, mensis agitur hic jam septimus. Quem ego tum consilio missum feci, idem nunc huic operam dabo He. iii, 3. 34. 48 Tum tu igitur nihil attulisti huc plus una sententia? He. iii, 5. 12 Non potitus essem, fuisset tum illos mihi ægre aliquot dies. Si tibi res sit cum eo lenone, tum sentias Ph. i, 3. 7. 19 Cum mihi paveo, tum Antipho me excruciat animi Ph. i, 4. 10 Quot me censes homines jam deverberasse usque ad necem, hospites, tum cives? Ph. ii, 2. 14 Neque, Antipho alia cum occupatus esset solicitudine, tum hoc esse mihi objectum malum! Tum præterea horunc' amorem distrahi poterin' pati? Ph. iii, 2. 18. 33 Pater adest hic. Ge. Scio: sed quid tum? Ph. iii, 3. 8 Tum pluscula supellectile opus est Ph. iv, 3. 60 Olim, cum honeste potuit, tum non est data. Tum autem, Antiphonem video ab sese amittere invitum eam Ph. v, 7. 19. 25 Qui mihi, ubi ad uxores ventum est, tum fiunt senes. Jam tum erat senex, senectus si verecundos facit Ph. v, 8. 21. 34 passim alibi

Tumultuor. Populus convolat: tumultuantur, clamant, pugnant de loco He. Alt. Prol. 33 Nescio quid jamdudum audio hic tumultuari misera He. iii, 2. 1

Tumultus. In ædibus nihil ornati, nihil tumulti A. ii, 2. 28 Quid fuit tumulti? dic mihi He. iii, 2. 21 Cum per tumultum noster grex motus loco est Ph. Prol. 33

Tunc. Dixere causam tunc, nescio quam He. i, 2. 111

Tundo. Ceteros ruerem, agerem, raperem, tunderem, et prosternerem Ad. iii, 2. 21 Tundendo, atque odio denique effecit senex He. i, 2. 48

Turba. Opperiar, ut sciam nunc, quidnam hæc turba tristitiæ afferat A. i, 4. 8 Quia cum inde abeo, jam tum inceperat turba inter eos Eu. iv, 4. 59 O Jupiter! quæ illæc turba est? Eu. v, 5. 5 Propter eam hæc turba, atque abitio evenit Hea. i, 2. 16 Nunc turba nulla est: otium, et silentium est He. Alt. Prol. 35 Di vostram fidem! quid turbæ est apud forum! A. iv, 4. 6 Si quicquam hodie hic turbæ cœperis, faciam, ut Eu. iv, 7. 30 Di boni, quid turbæ est! Hea. ii, 3. 12 Quid istuc turbæ est, obsecro, mi vir? Ph. v, 8. 1 Nonnihil timeo misera, ne quam ille hodie insanus turbam faciat, aut vim Thaidi Eu. iv, 1. 2 Scin' tu turbam hanc propter te esse factam? Eu. iv, 6. 6 Turbam domum adducet; sumtum admittet Ad. v, 7. 14 Hac re, et te omni turba evolves, et illi gratum feceris Eu. iv, 4. 56 Volo ego adesse hic advocatos nobis in turba hac Eu. iv, 6. 26 Vah! quomodo me ex hac expediam turba? Ad. iv, 4. 5 Rogas? in ipsa turba, atque in peccato maximo, quod vix sedatum satis est, potasti, scelus! Ad. v, 1. 11 Tum illæ turbæ fient A. ii, 3. 6 Nisi dum hæ silescunt turbæ, interea in angulum aliquo abeam Ad. v, 2. 10 Rogas me? eunuchum quem dedisti nobis, quas turbas dedit! Eu. iv, 3. 11 Disperii! scelestus quantas turbas concivi insciens! Hea. v, 2. 17 Missa hæc face; Hymenæum, turbas, lampadas, tibicinas Ad. v, 7. 9 Ego nullo possum remedio me evolvere ex his turbis, quin Ph. v, 4. 5

Turbo. Dum ne reducam, turbent porro, quam velint He. iv, 4. 12 Nescio, quid profecto absente nobis turbatum est domi Eu. iv, 3. 7

Turpis, e. Capillus passus, nudus pes, ipsa horrida: lacrumæ, vestitus turpis Ph. i, 2. 57 Turpe dictu Ad. ii, 4. 11 Turpe inceptu est Ph. ii, 4. 16 Nunc viduam extrudi, turpe est Ph. v, 7. 20 Pudet dicere, hac præsente, verbum turpe Hea. v, 4. 19 An, ut ne quid turpe civis in se admitteret? Ph. ii, 3. 68

Turpiter. Mirum, ni ego me turpiter hodie hic dabo cum meo decrepito hoc Eunucho Eu. ii, 1. 24 Hercle abs te factum est turpiter He. iv, 4. 2

Tussis. Gemitus, screatus, tussis, risus, abstine Hea. ii, 3. 132

Tutela. Sinite impetrare me, qui in tutelam meam studium suum, et se in vostram commisit fidem He. Alt. Prol. 44

Tuto. Commendat virginem. An. Satis tuto tamen Eu. iii, 5. 29 Here, licetne? Ch. Loquere. Sy. At tuto? Hea. v, 2. 20

Tutor (verb.). Mores facile tutor

Hec. v, 1. 8 Quia pol mei patris bene parta indiligenter tutatur Ph. v, 3. 6 Ego interea meum non potui tutari locum He. Alt. Prol. 34 Nec clam te est, quam illi utræque res nunc utiles, et ad pudicitiam, et ad rem tutandam sient A. i, 5. 53 Itane hinc abisse: et vitam tuam tutandam aliis dedisse? Ph. iii, 1. 2

Tutor (substant.). Te isti virum do, amicum, tutorem, patrem A. i, 5. 60

Tutus, a, um. Non satis tutus est ad narrandum hic locus Ph. v, 3. 35 Etsi consilium, quod cepi, rectum esse et tutum scio Hea. ii, 3. 86 Amici quoque res est videnda, in tuto ut collocetur. Amici quoque res, Clinia, tui in tuto ut collocetur. Qui ille poterit esse in tuto? dic mihi Hea. iv, 3. 11. 17. 30 Quid fit, Ctesipho? in tuto est omnis res Ad. ii, 4. 3 Interea vita ut in tuto foret Ph. v, 1. 7 Me jam in cellam aliquam cum illa concludam: id tutissimum est Ad. iv, 2. 13

Tuus, a, um. Tuus pater modo me prehendit A. ii, 2. 16 Tuus est nunc Chremes A. v, 6. 12 Meus fac sis postremo animus, quando ego sum tuus Eu. i, 2. 116 Ut sunt humana, tuus ut faciat filius Hea. iii, 2. 41 Quanto tuus est animus natu gravior, ignoscentior Hea. iv, 1. 32 Ille tuus Syrus mire finxit filium Hea. v, 1. 25 Mater, cum ego voluptati tibi fuerim, dictus filius tuus, tua voluntate Hea. v, 4. 2 Iste tuus, ipse sentiet posterius Ad. i, 2. 59 Major filius tuus Æschinus Ad. iii, 4. 16 Ne nimium modo bonæ tuæ istæ nos rationes, et tuus iste animus æquus subvortant Ad. v, 3. 50. 51 Tuus hercle vero et animo et natura pater Ad. v, 7. 4 Haud invito ad aures sermo mihi accessit tuus He. iii, 5. 32 Mihine, mi vir? Ph. Vir ego tuus sum? He. iv, 1. 9 Mihi intus tuus pater narravit modo He. iv, 2. 6 Tuus est damnatus gnatus, non tu Ph. ii, 3. 75 Patruus tuus pater est inventus Phanio uxori tuæ Ph. v, 6. 32 Amici quoque res tui in tuto ut collocetur Hea. iv, 3. 17 Tui Clitiphonis esse amicam hanc Bacchidem Hea. iv, 5. 19 Potius, quam advorsum animi tui lubidinem esset cum illo nupta? He. iv, 1. 19 Erras, tui animi si me esse ignarum putas He. iv, 4. 60 Ex te auditum qui aiebant, hodie filiam meam nubere tuo gnato A. iii, 3. 3 Gnato ut medicarer tuo A. v, 1. 12 Tuo nepoti, hujus filio hodie primam mammam dedit hæc Ad. v, 9. 17 Quo pacto me habueris præpositam amori tuo He. iv, 2. 7 Eas (minas) dedi tuo gnato. Vestræ familiæ hercle amicus, et tuo summus Phædriæ. Vin' facere, quod tuo viro oculi doleant? Ph. v, 8. 50. 60. 64 Priusquam tuum, ut sese habeat, animum ad nuptias perspexerit A. ii, 3. 4 Qui tuum animum ex animo spectavi meo A. iv, 1. 22 Curabo mecum adductum tuum Pamphilum A. iv, 2. 2 Olim, cum ita animum induxti tuum A. v, 3. 12 Rogitas? quæ mihi coram amatorem adduxti tuum! Eu. iv, 7. 24 Aliter tuum amorem, atque est, accipis Hea. ii, 3. 28 Si semel tuum animum ille intellexerit Hea. iii, 1. 69 Obsecro, ne istuc in animum inducas tuum Hea. v, 4. 5 Illum tuum, si esses homo, sineres nunc facere, dum. Tuum filium dedisti adoptandum mihi Ad. i, 2. 27. 34 Age; novi tuum animum Ad. ii, 2. 15 Sineres vero tu illum tuum facere hæc? Vidistin' hodie? Sy. Tuum filium? Ad. iii, 3. 41. 46 Ne tu curares meum, neve ego tuum? Quando ego tuum non curo, ne cura meum Ad. v, 3. 12. 16 Tandem huc animum ut adjungas tuum. Nunc animum rursum ad meretricem induxti tuum He. iv, 4. 61. 67 Nolo falsa fama esse gnatum suspectum tuum He. v, 1. 31 Hujus patrem vidisse me, patruum tuum Ph. i, 4. 22 Quem amicum tuum ais fuisse istum? Eho! tu sobrinum tuum non noras? Ph. ii, 3. 33. 37 Qui istum amorem ex animo amoveas tuo A. ii, 1. 7 Modo introii cum tuo gnato una A. v, 2. 10 Rus abituram hinc cum tuo me esse certo decrevi patre He. iv, 2. 10 Postquam eis mores ostendi tuos, impetravi Eu. v, 9. 59 Quæ res tam repente mores mutavit tuos? Ad. v, 9. 27 Tuos esse ego illi mores morbum arbitror He. iii, 1. 42 Quo magis lubido frustra incendatur tua? A. ii, 1. 8 Postulo, ut mihi tua domus pateat Eu. v, 9. 28 Præter quam res te adhortatur tua Hea. i, 1. 8 Tua apud patrem amica tecum sine metu ut sit, copia est. Quasi istic minor mea res agatur, quam tua. Jam nunc hæc non est tua Hea. ii, 3. 87. 113. 135 Hoc timet, ne tua duritia antiqua adaucta sit Hea. iii, 1. 26 Ea facere prohibet tua præsentia Hea. iii, 3. 12 Quasi non ea potestas sit tua Hea. iv, 3. 42 Tua pompa eo traducenda est Hea. iv, 4. 17 Quam pæne tua me perdidit protervitas! Hea. iv, 6. 10 Id virtus quin superet tua Ad. ii, 3. 4 Quin tua Philumena ad te redeat He. iv, 2. 12 Ah!

nullam de his rebus culpam commeruit tua. Sin est, ut aliter tua siet sententia He. iv, 4. 9. 15 Facilem benevolumque lingua tua jam tibi me reddidit He. v, 1. 34 Si compererit crimini tua se falso uxor credidisse He. v, 2. 13 Tua vita hæc expetenda optandaque est Ph. i, 3. 12 Tua prætererat jam ad ducendum ætas Ph. ii, 3. 75 Quod in opere faciundo operæ consumis tuæ Hea. i, 1. 21 Bona nostra hæc tuæ mando fidei A. i, 5. 61 Me tuæ commendo et committo fidei Eu. v, 2. 47 Tibi prospexi, et stultitiæ tuæ. Ibi tuæ stultitiæ semper erit præsidium Hea. v, 2. 8. 14 Neque tuæ libidini advorsabor He. ii, 2. 3 Te per hanc dextram oro, et ingenium tuum, per tuam fidem A. i, 5. 54. 55 Sponsam hic tuam amat A. ii, 1. 24 Perque unicam gnatam tuam, et gnatum meum A. iii, 3. 8 Næ istam multimodis tuam inveniri gaudeo A. v, 4. 36 Chærea tuam vestem detraxit tibi? Eu. iv, 4. 40 Hoc modo dic, sororem illam tuam esse Eu. iv, 6. 28 Ego non tangam meam? Ch. Tuam autem? furcifer! Eu. iv, 7. 28 Quod mihi videre præter ætatem tuam facere Hea. i, 1. 7 Adducimus tuam Bacchidem. Assimulabimus, tuam amicam hujus esse. Immo ad tuam matrem abducetur Hea. ii, 3. 70. 92. 94 Cum nunc mecum in animo vitam tuam considero Hea. ii, 4. 5 Prius proditurum te tuam vitam, et prius Hea. iii, 1. 70 Eaque est nunc ad uxorem tuam Hea. iii, 3. 48 Sese ipse dicet tuam vidisse filiam Hea. iv, 5. 24 Tuam esse inventam gnatam Hea. v, 1. 7 Utrum vis: argentum accipere, an causam meditari tuam? Ad. ii, 1. 41 Omitte vero tristitiam tuam Ad. ii, 4. 3 Vigilantiam tuam tu mihi narras? Ad. iii, 3. 44 Ut video ego tuam ineptiam, facturum credo. Jam vero omitte tuam istanc iracundiam Ad. iv, 7. 31. 37 Dis quidem esses, ac tuam rem constabilisses Ad. v, 1. 9 Ut tergum meum tuam in fidem committam He. i, 2. 34 De reducenda id facias, quod in rem sit tuam He. iii, 3. 31 Negabas nuptam posse filiam tuam te pati cum eo, qui He. iv, 1. 23 Non clam me est, uxorem tuam propter meos mores hinc abisse He. iv, 2. 1 Te propter tuam matrem non posse habere hanc uxorem domi He. iv, 4. 55 Antiquamque adeo tuam venustatem obtines. Recte amasti, Pamphile, uxorem tuam He. v, 4. 18. 22 Egon' tuam expetam amicitiam? Habebis, quæ tuam senectutem oblectet: respice ætatem tuam Ph. ii, 3. 84. 86. 87 Ego, quæ in rem tuam sint, ea velim facias Ph. ii, 4. 9 Vitam tuam tutandam aliis dedisse? alios tuam rem credidisti magis, quam tete animadversuros? Ne quid propter tuam fidem decepta pateretur mali Ph. iii, 1. 2. 3. 5 Interea mittit herus me ad uxorem tuam Ph. v, 6. 20 Neque jam id celare posse te uxorem tuam Ph. v, 7. 66 Mysis, nunc opus est tua mihi ad hanc rem memoria A. iv, 3. 7 Dignus es cum tua religione, odio A. v, 4. 38 Quæso hercle ut liceat, pace quod fiat tua Eu. iii, 2. 13 Nihil est Thaide hac tua, frater, dignius quod ametur Eu. v, 9. 21 Tantumne est ab re tua otii tibi, ut? Hea. i, 1. 23 Ut meæ stultitiæ in justitia tua sit aliquid præsidi Hea. iv, 1. 33 Tua culpa. Sa. Quid agerem? Ad. ii, 2. 6 Credebas, illam sine tua opera in cubiculum iri deductum domum? Ad. iv, 5. 60 Ut, Syre, te cum tua monstratione magnus perdat Jupiter! Ad. iv, 6. 1 Tua arte viginti minæ pro psaltria periere Ad. iv, 7. 24 Tu illos duos olim pro re tollebas tua Ad. v, 3. 23 Tu exorere, quæ perturbes hæc, tua impudentia? He. ii, 1. 16 Mea pertinacia esse dicat factum, haud tua modestia He. iv, 2. 15 Opera tua ad restim mihi res rediit planissume Ph. iv, 4. 4 Neque negligentia tua, neque odio id fecit tuo Ph. v, 8. 27 Ut me tuarum miseritum est, Menedeme, fortunarum Hea. iii, 1. 54 Collaudavi secundum facta et virtutes tuas Eu. v, 9. 60 Inversa verba, eversas cervices tuas Hea. ii, 3. 131 Virtutes narro. Ct. Meas? Sy. Tuas Ad. iv, 1. 20 Tum tuas amicas te, et cognatas deserere nolo He. iv, 2. 16 Vicissim partes tuas acturus est Ph. v, 5. 7 Age, me in tuis (rebus) secundis respice A. v, 6. 11 Si possiderem, (regnum) ornatus esses ex tuis virtutibus Ad. ii, 1. 22 Non triumpho, ex nuptiis tuis si nihil nanciscor mali? Ph. iii, 3. 10 Nunc tuum est officium, ut A. i, 1. 141 Tuum est mihi ignoscere A. iv, 1. 55 Tuumne, obsecro te, hoc dictum erat? Eu. iii, 1. 38 Tu tuum nomen dic quod est. Pol meritum est tuum Ph. v, 8. 59. 62 Tetigin' tui quicquam? Ad. ii, 1. 24 Non tu tuum malum æquo animo feres? A. v, 4. 18 Istuc os tuum impudens videre nimium vellem Eu. iii, 5. 49 Diminuam ego caput tuum hodie, nisi abis Eu. iv, 7. 33

Tuum esse in potiundo periclum non vis. Age, age, cedo istuc tuum consilium Hea. ii, 3. 82. 91 Ne quid credas me advorsum edictum tuum facere esse ausam Hea. iv, 1. 10 Minime: tuum tibi reddo Hea. iv, 4. 20 Ingenium novi tuum liberale Ad. iv, 5. 49 Laute munus administrasti tuum Ad. v, 1. 2 Siquidem porro, Micio, tu tuum officium facies Ad. v, 9. 23 Arbitror, te tuum consilium contemsisse He. i, 2. 14 Non satis est, tuum te officium fecisse, si non id fama approbat? Ph. iv, 5. 12 Vides tuum peccatum esse elatum foras. Venias nunc precibus lautum peccatum tuum? Ph. v, 7. 65. 80 Neque, ut opinor, sine tuo magno malo A. i, 2. 8 Ut facile scires, desiderio id fieri tuo Hea. ii, 3. 66 Nisi illos ex tuo ingenio judicas Hea. v, 1. 7 Si nunc de tuo jure concessisses paululum Ad. ii, 2. 9 Tuo officio fueris functus Ad. iv, 3. 12 Nunquam tu odio tuo me vinces Ph. v, 6. 9 Ut alia facta tua sunt Ph. v, 8. 31 Quid tua istæc? (referunt) Eu. ii, 3. 25 Ita tu istæc tua misceto; ne me admisceas Hea. iv, 5. 35 Quod satis putabas tua bona ambobus fore Ad. v, 3. 24 Verum id tua refert nihil He. iv, 3. 12 Tua quod nihil refert, percontari desinas He. v, 3. 12 An quisquam judex est, qui possit noscere tua justa? Ph. ii, 1. 50 Quid tua, malum! id refert? Ph. iv, 5. 11 Etiam nunc credis, te ignorarier, et tua facta adeo? Ph. v, 7. 39 Abi hinc, quo dignus, cum donis tuis tam lepidis Eu. iv, 3. 9 Ea causa magis patiar flagitiis tuis me infamem fieri Hea. v, 4. 14 Non sic ludibrio tuis factis habitus essem He. iv, 1. 11

V.

Vacivus, Vacuus. Sine me vacivom tempus ne quod duim mihi laboris Hea. i, 1. 38 Ne vacuum esse me nunc ad narrandum credas A. iv, 2. 23

Vadum. Omnis res est jam in vado A. v, 2. 4

Væ. Væ misero mihi! A. ii, 1. 2. Hea. ii, 3. 9. v, 1. 44. Ad. iii, 2. 3. iii, 3. 29. He. iv, 2. 29 Væ miseræ mihi! A. iv, 4. 4. Ad. iii, 2. 29 Væ mihi! Eu. iv, 4. 42

Vagio. Audivisse vocem pueri visus est vagientis He. iv, 1. 2

Vah. Vah! consilium callidum A. iii, 4. 10 Vah! perii: hoc malum integrascit A. iv, 2. 5 Vah! quanto nunc formosior videre mihi, quam dudum? Eu. iv, 5. 4 Vah! nunc demum intelligo Hea. ii, 3. 12 Vah! quasi desit locus. Vah! vide, quod inceptet facinus Hea. iii, 3. 26. 39 Vah! gloriare evenisse ex sententia? Hea. iv, 5. 17 Vah! frustra sum igitur gavisus miser Hea. iv, 8. 17 Vah! Ch. Quid est? Me. Audi modo Hea. v, 1. 28 Abiit; vah! rogasse vellem Hea. v, 2. 25 Vah! quemquamne hominem in animo instituere aut parare? Ad. i, 1. 13 Vah! leno iniqua me non volt loqui Ad. ii, 1. 33 Vah, quibus illum lacerarem modis! Ad. iii, 2. 17 Vah! nihil reticuit. Vah! homo amicus nobis jam inde a puero. Vah! vivere etiam nunc libet Ad. iii, 3. 51. 85. 91 Vah! quam vellem etiam noctu amicis operam mos esset dari Ad. iv, 1. 16 Vah! censen' hominem me esse? Ad. iv, 2. 39 Vah! quomodo me ex hac expediam turba! Ad. iv, 4. 4

Valeo. Ego vero audio nunc demum, et video, et valeo Hea. ii, 3. 3 Ut vales? Hea. ii, 4. 26 Num quidnam de gnato meo audisti, Chreme? Ch. Valet, atque vivit Hea. iii, 1. 21 Ubi est Antipho? Ph. Valet: hic est Ph. ii, 1. 26 Impurum vide, quantum valet Ph. v, 7. 94 Facile omnes, cum valemus, recta consilia ægrotis damus A. ii, 1. 9 Arbitrium vestrum, vestra existimatio valebit Hea. Prol. 26 Vale A. ii, 2. 37. Ph. iii, 2. 48 In hoc biduum, Thais, vale Eu. i, 2. 110 Siccine est sententia? Me. Sic. Ch. Bene vale Hea. i, 1. 115 Vale. Pa. Et tu bene vale, Philotium He. i, 2. 122 O mi Phormio, vale. Ph. Vale, Antipho Ph. v, 6. 43 Vos valete, et plaudite Eu. v, 9. 64. Hea. v, 5. 23. Ph. v, 8. 66 Valeas: habeas illam, quæ placet Ad. iv, 4. 12 Immo habeat: valeat: vivat cum illa A. v, 3. 18 Neque ita imperita, ut, quid amor valeat, nesciam Eu. v, 2. 42 Valeant, qui inter nos discidium volunt A. iv, 2. 13 Ibit ad illud illico, quo maxime apud te se valere sentiet Hea. iii, 1. 79

Validus, a, um. Bene fac um te advenisse: atque adeo, quod maximum est, salvom atque validum He. iii, 5. 7

Vanitas. Non pudet vanitatis? Do. Minime, dum ob rem Ph. iii, 2. 41

Vanus, a, um. Sin falsum, aut vanum, aut fictum est, continuo palam est Eu. i, 2. 24

Vapulo. Vapulabis. Ge. Id quidem tibi jam fiet; nisi resistis, verbero! Ph. v, 6. 10 Verum enim si ad rem conferentur, vapulabit Eu. iv, 6. 4 Non committet hodie unquam, iterum ut vapulet Ad. ii, 1. 5 Ego vapulando, ille verberando, usque ambo defessi sumus Ad. ii, 2. 5 Molendum usque in pistrino: vapulandum: habendæ compedes: opus ruri faciundum Ph. ii, 1. 19

Varius, a, um. Ita visus est dudum, quia varia veste exornatus fuit Eu. iv, 4. 16

Vas. Nihil relinquo in ædibus, nec vas, nec vestimentum Hea. i, 1. 89

Uber. Is quæstus nunc est multo uberrimus Eu. ii, 2. 22

Ubi. Sed ubi inveniam Pamphilum? A. ii, 2. 1 Ubi nunc est ipsus? A. iii, 4. 19 Ubi illic est scelus, qui me perdidit? A. iii, 5. 1 Hic, ubi opus est, non verentur: illic, ubi nihil opus est, ibi verentur A. iv, 1. 13. 14 Ubi illic est? A. iv, 4. 3 Ubi quæram? ubi investigem? quem perconter? Eu. ii, 3. 3 Ubi habitat? ubi vidisti? Scis, ubi siet? Eu. ii, 3. 29. 30. 59 Amabo, ut illuc transeas, ubi illa est Eu. iii, 3. 31 Ubi siem vestitum hunc nactus. Eamus ad me: ibi proximum est, ubi mutes Eu. iii, 5. 7. 64 Ubi scelerosum inveniam? aut ubi quæram? Eu. iv, 3. 1 Miror, ubi ego huic antevorterim Eu. iv, 5. 12 Sed ubi, obsecro, is est? Eu. v, 7. 5 Hocque fit, ubi non vere vivitur Hea. i, 1. 102 Sed scin' ubi nunc sit tua Bacchis? Cl. Apud nos. Sy. Non. Cl. Ubi ergo? Hea. iv, 6. 16. 17 Si absis uspiam: aut ubi si cesses Ad. i, 1. 4 Rogas me? ubi nobis Æschinus siet? Ad. i, 2. 2 Nunc demum venis? cur passus? ubi eras? Ad. ii, 2. 26 Ubi ego illum quæram? Ubi, si quid bene præcipias, nemo obtemperet? Ad. iii, 3. 5. 80 Rogitabit me, ubi fuerim Ad. iv, 1. 11 Quid! ille ubi est Milesius? Ad. iv, 5. 68 Ubi te oblectasti tam diu? He. i, 2. 9 Frustra ubi totum desedi diem He. v, 3. 2 Hominem commonstrarier mihi volo, aut, ubi habitet, demonstrarier Ph. ii, 1. 76 Ut cautus est, ubi nihil opus est! Ubi illas ego nunc reperire possim, cogito Ph. iv, 5. 3. 15 Qui hercle, ubi sit, nescit. Ubi est Phædria, judex noster? Ph. v, 8. 4. 65

Ubi ubi. Jam ubi ubi erit, inventum tibi curabo A. iv, 2. 1 Una hæc spes est; ubi ubi est, diu celari non potest Eu. ii, 3. 4 Tum tu, frater ubi ubi est, fac quamprimum hæc audiat Eu. v, 9. 12

Ubi (pro relativo pronomine). Sive adeo digna res est, ubi tu nervos intendas tuos Eu. ii, 3. 20 Suspectans tabulam quandam pictam, ubi inerat pictura hæc Eu. iii, 5. 36 Inveniam pol hodie, parem ubi referam gratiam Eu. iv, 4. 52 Hujusmodi res semper comminiscere, ubi me excarnifices Hea. iv, 6. 9 Quot res dedere, ubi possem persentiscere, ni essem lapis? Hea. v, 1. 43 Placet, non fieri hoc itidem, ut in Comœdiis: omnia omnes ubi resciscunt He. v, 4. 27 Verere verba ei credere? ubi quid mihi lucri est, te fallere? Ph. i, 2. 11 Cœna dubia apponitur: ubi tu dubites, quid sumas potissimum Ph. ii, 2. 29 Tempus sibi dari, ubi Phædriæ se ostenderet nihilominus amicum esse, quam Ph. iv, 2. 7 Est, ubi vos ulciscar probe Ph. v, 7. 96

Ubi (Quando. Si). Ubi voles, arcesse A. v, 2. 7 Atque ubi pati non poteris, cum nemo expetet Eu. i, 1. 7 Requiescere ubi volebat Eu. iii, 1. 15 Ubi vis, non moror. Ubi vis, dona adsunt tibi a Phædria. Verum ubi molestum non erit, ubi tu voles, ubi tempus tibi erit, sat habet, si tum recipitur Eu. iii, 2. 7. 11. 31. 32 Perstrepunt, ita ut fit; domini ubi absunt Eu. iii, 5. 52 Nolunt, ubi velis: ubi nolis, cupiunt ultro. Jam dimitto exercitum? Thr. Ubi vis Eu. iv, 7. 43. 44 Facile pellas, ubi velis. Thraso, ubi vis, accede Eu. v, 9. 50. 56 Nunc ubi me illic non videbit, jam huc recurret, sat scio Ad. iv, 1. 10 Perii! horresco semper, ubi pultare hasce (fores) occipio miser Ad. iv, 4. 23 Ubi voltis, uxorem date Ph. iv, 7. 14

Ubi (Postquam. Quando). Ita Davum modo timere sensi, ubi nuptias futuras esse audivit A. i, 2. 2 Ubi ea causa erit ademta his, desinent A. v, 1. 18 Eludet, ubi te victum senserit Eu. i, 1. 10 Mater ubi accepit, cœpit studiose omnia docere. Is ubi hanc forma videt honesta virginem, pretium sperans, illico producit Eu. i, 2. 36. 52 Interea loci ad macellum ubi advenimus. Ille ubi miser famelicus videt me esse in tanto honore: ibi homo cœpit Eu. ii, 2. 24. 29 Jam tum cum primum jussit me ad se arcessier; ubi veni, causam, ut ibi manerem, repperit. Ubi friget, huc evasit Eu. iii, 3. 6. 11 Illa illico, ubi me accepit, læta vero ad se abducit domum. Ubi nos laverimus,

si voles, lavato Eu. iii, 5. 28. 48 Hoc est signi, ubi primum poterit, se illinc subducet, scio Eu. iv, 1. 14 Ubi ad ipsum veni diverticulum, constiti Eu. iv, 2. 7 Ubi vidi, ego me in pedes, quantum queo Eu. v, 2. 5 Ubi satias cœpit fieri, commuto locum Eu. v, 6. 3 Quid illi credis animi tum fuisse, ubi vestem vidit illam esse eum indutum? Eu. v, 7. 14 Ubi rem rescivi, cœpi. Ubi comperi ex iis, qui. Ubi video hæc; cœpi cogitare Hea. i, 1. 47. 69. 76 Ubi animus semel se cupiditate devinxit mala Hea. i, 2. 34 Ubi de improviso interventum est mulieri. Quid ait, ubi me nominas? Sy. Ubi dicimus redisse te: mulier telam deserit continuo Hea. ii, 3. 40. 62. 63 Vobis cum uno semel ubi ætatem agere decretum est viro Hea. ii, 4. 12 Dixi equidem, ubi mihi ostendisti, illico, eum esse Hea. iv, 1. 3 Ubi abiere intro, operuere ostium Hea. v, 1. 33 Ubi te vidi animo esse omisso. Emori cupio. Ch. Ubi scies; si displicebit vita, tum istoc utitor Hea. v, 2. 9. 19 Hæc, dum incipias, gravia sunt: dumque ignores: ubi cognoris, facilia Hea. v, 5. 15 Ubi me dixero dare tanti, testes faciet illico, vendidisse me Ad. ii, 1. 49 Ubi illinc rediero, nihil est; refrixerit res Ad. ii, 2. 24 Ubi ego venero, exossabitur: prius nolo Ad. iii, 3. 24 Ubi eam vidi, illico accedo, rogito, Pamphila quid agat? Ad. iv, 4. 8 Illam spero, ubi hoc cognoverit, abituram denique He. i, 2. 80 Primum, hanc ubi dixti causam He. iv, 4. 55 Aderit continuo, hoc ubi ex te audierit He. v, 3. 15 Geta ferietur alio munere, ubi hera pepererit: porro autem alio, ubi erit puero natalis dies: ubi initiabunt Ph. i, 1. 12. 14. 15 Ubi hoc egeris, transito ad uxorem meam Ph. iv, 5. 6 Qui mihi, ubi ad uxores ventum est, tum fiunt senes Ph. v, 8. 21

Ubicumque. Nostrum est intelligere, utcunque, atque ubicumque opus sit, obsequi Hea. iii, 3. 17 Ubicumque datum erat spatium solitudinis He. i, 2. 55 Istuc est sapere, qui, ubicumque opus sit, animum possis flectere He. iv, 3. 3

Ubinam. Pamphilus ubinam hic est? A. v, 6. 1 O Jupiter! ubinam est fides? Hea. ii, 3. 15 Ubinam est, quæso? Hea. iii, 1. 21 Phædria tibi adest. An. Ubinam? Ph. iii, 1. 20 Ubinam Getam invenire possum? Ph. v, 4. 8

Ubivis. Ubivis facilius passus sim, quam in hac re, me deludier A. i, 2. 32 Cui quanto fuerat præstabilius, ubivis gentium agere ætatem, quam? He. iii, 1. 4

Ve (Conjunct.). Eho, Mysis, puer hic unde est? quisve huc attulit? A. iv, 4. 9 Quid tu es tristis? quidve es alacris? Eu. ii, 3. 12 Numquid est aliud mali damnive, quod non dixeris, reliquom? Eu. v, 6. 25 Ut ne cui meæ longinquitas ætatis obstet, mortemve expectet meam He. iv, 2. 20 Si id facis, facturave es, bonas quod par est facere He. v, 1. 12 Quid de hac re dicat, quidve sit sententiæ Ph. ii, 4. 4 Ne quid plus minusve faxit, quod nos post pigeat Ph. iii, 3. 21

Vecordia. Hoccin' est credibile, tanta vecordia innata cuiquam ut siet? A. iv, 1. 2

Vectis. In medium hoc agmen cum vecti, Donax Eu. iv, 7. 4

Vehemens. Ah! vehemens in utramque partem, Menedeme, es nimis Hea. iii, 1. 31 Ne hæc quidem satis vehemens causa ad objurgandum A. i, 1. 123 Quod illi maledictum vehemens esse existimant Ad. Prol. 17

Vehementer. Principio ego vos credere ambos hoc mihi vehementer velim Eu. v, 9. 39 Ut me hoc delictum admisisse in me, id mihi vehementer dolet Ad. iv, 5. 48 Amoque, et laudo, et vehementer desidero He. iii, 5. 48

Veho. Venisse eas salvas, audivi ex nauta, qui illas vexerat Ph. iv, 1. 10 Coëmisse, hinc quæ illuc veheres, multa Ad. ii, 2. 17

Vel (Conjunct.). Vel hoc quis non credat, qui norit te, abs te esse ortum? A. iii, 2. 9 Haud istuc dicas, si cognoris vel me, vel amorem meum. Vel melius tute reperi: me missum face A. iv, 1. 28. 57 Vel tu, vel quod verum est, vel quod ipsi cupio Glycerio A. v, 4. 2 Tandem non ego illa caream, si sit opus, vel totum triduum? Eu. ii, 1. 17 Hanc tu mihi vel vi, vel clam, vel precario fac tradas Eu. ii, 3. 27 Vel rex semper maxumas (gratias) mihi agebat Eu. iii, 1. 7 Ego illum Eunuchum, si opus sit, vel sobrius Eu. iii, 2. 26 Præterea hoc etiam, quod ego vel primum puto Eu. v, 9. 51 Vel me monere hoc, vel percontari puta Hea. i, 1. 26 Vel heri in vino, quam immodestus fuisti! Hea. iii, 3. 7 Per te vel uti quæstum faceret, vel uti veniret palam Hea. iv, 1. 27 Vel me hæc deambulatio, quam non laborio-

ea, ad languorem dedit! Hea. iv, 6. 2 Vel hic Pamphilus jurabat quoties Bacchidi! quam sancte! He. i, 1. 3 Ubi ego hinc abiero, vel occidito Ph. i, 2. 93 Nisi sequitur, pugnos in ventrem ingere. Ph. Vel oculum exclude Ph. v, 7. 96

Vendo. Pretium sperans, illico producit, vendit Eu. i, 2. 54 Ancillas, servos, omnes produxi ac vendidi Hea. i, 1. 92 Pamphilam meam vendidit. Ge. Quid? vendidit? An. Ain'? vendidit? Ph. Vendidit? Do. Ancillam ære emtam suo Ph. iii, 2. 25. 26 Minis viginti tu illam emisti. Sa. Quid? si ego tibi illam nolo vendere, coges me? Ad. ii, 1. 38 Neque illam sane studeo vendere Ad. iv, 7. 27 Ob eam rem noluit iterum referre, ut iterum possit vendere He. Prol. 7 Testes faciet illico, vendidisse me Ad. ii, 1. 50 Neque vendundam censeo, quæ libera est Ad. ii, 1. 39

Venefica. Quid ais, venefica? Eu. v, 1. 9

Veneficus. Ut ego unguibus facile illi in oculos involem venefico! Eu. iv, 3. 6

Veneo. Per te vel uti quæstum faceret, vel uti veniret palam Hea. iv, 1. 27

Venia. Æquum postulat: da veniam A. v, 3. 30 Da veniam, Chreme: sine te exorem Hea. v, 5. 5 Age, da veniam filio. Da veniam Ad. v, 8. 14. 19 Mi gnate, da veniam hanc mihi: reduce illam He. iv, 2. 29 Non, si redisset, ei pater veniam daret? Ph. i, 2. 69 Enimvero priusquam hæc dat veniam, mihi prospiciam, et Phædriæ Ph. v, 8. 47 Primum abs te hoc bona venia peto, si Ph. ii, 3. 31

Venio. Nisi eo ad mercatum venio, damnum maximum est. Etiam de sorte nunc venio in dubium miser? Ad. ii, 2. 23. 35 Orator ad vos venio ornatu Prologi He. Alt. Prol. 1 Venio ad hominem, ut dicerem Ph. iv, 2. 2 Ad vos venio nunciatum, paratum me esse Ph. v, 7. 13 Nunc demum venis? Ad. ii, 2. 25 Venit meditatus alicunde, ex solo loco A. ii, 4. 3 Itane attemperate venit hodie in ipsis nuptiis, ut veniret antehac nunquam? A. v, 4. 13. 14 Concedam hinc intro, atque expectabo, dum venit Eu. i, 2. 126 Hoc adeo ex hac re venit in mentem mihi. Non temere est; et properans venit Eu. ii, 2. 2. 60 Illud de Rhodio dictum in mentem venit Eu. iii, 2. 45 Venit una, heus tu, inquit, Dore Eu. iii, 5. 46 Quam miles a me vi nunc ereptum venit Eu. iv, 6. 14 Notus mihi quidam obviam venit. Vin' interea, dum is venit, domi opperiamur potius? Eu. v, 2. 5. 55 Idem istuc mihi venit in mentem Hea. v, 1. 16 Venit ad me sæpe, clamitans Ad. i, 1. 35 Ubi scit factum, ad matrem virginis venit ipsus ultro Ad. iii, 4. 26 Cum interea rumor venit, datum iri gladiatores He. Alt. Prol. 31 Nemo illorum quisquam, scito, ad te venit, quin He. i, 1. 10 Nemo ad te venit, nisi cupiens tui He. i, 2. 66 Lacrumo, cum in mentem venit He. iii, 3. 45 Sed nunc mihi in mentem venit, ex hac re, quod locuta es olim He. iv, 1. 21 Timida sum, cum venit mihi in mentem, quæ sim He. v, 1. 7 Noster socer, video, venit He. v, 2. 4 Ubi in mentem ejus adventi venit? Ph. i, 3. 2 Quidnam ille commotus venit? Ph. i, 4. 6 Atat! Phædriæ pater venit Ph. iv, 2. 11 Pater adolescentis venit Ph. v, 1. 35 Imus: venimus: videmus Ph. i, 2. 53 Mihi veniebat in mentem ejus incommodum Ph. iv, 3. 47 Veni in tempore A. iv, 4. 19 Duc me ad eam, quando huc veni, ut videam A. iv, 5. 23 Jussit me ad se arcessier; ubi veni, causam, ut ibi manerem, repperit Eu. iii, 3. 6 Ubi ad ipsum veni diverticulum, constiti Eu. iv, 2. 7 Id primum dicam: deinde, quod veni, eloquar Hea. Prol. 3 In tempore ad eam veni, quod Hea. ii, 3. 123 Adii te heri de filia: ut veni, itidem incertum amisti He. ii, 2. 9 Venistin' hodie ad nos? Eu. iv, 4. 25 Hac fama impulsus Chremes, ultro ad me venit A. i, 1. 73 Venit Chremes postridie ad me, clamitans A. i, 1. 117 Nescio, quis senex modo venit A. v, 2. 14 Is venit: postquam sensit, me tecum quoque rem habere Eu. i, 2. 57 At ille alter venit, annos natus sedecim. Venit Chærea Eu. iv, 4. 26. 29 Sed Thais multo ante venit? Eu. iv, 5. 7 An in Astu venit? Eu. v, 6. 17 Quam quod modo senex intro ad nos venit errans Eu. v, 7. 2 Modo venit Hea. i, 2. 14 Venit! Ch. Certe. Me. Clinia meus venit! Ch. Dixi Hea. iii, 1. 22. 23 Sat recte hoc mihi in mentem venit Hea. v, 2. 44 Venit post insaniens: nihil pepercit Ad. iv, 2. 22 Is venit, ut secum avehat Ad. iv, 5. 19 Tum filius introiit videre, ut venit, quid agat. So. Quid ais! an venit Pamphilus? Par. Venit He. iii, 2. 10. 11 Illico omnes simul lætæ exclamant, venit! Postquam

ad te venit, mensis agitur hic jam septimus He. iii, 3. 8. 34 Amicus, et popularis Geta heri ad me venit Ph. i, 1. 2 Mihi usus venit, hoc scio Ph. i, 2. 23 Nec cum hujusmodi unquam usus venit, ut conflictares malo Ph. iii, 2. 20 Ad sepulcrum venimus: in ignem imposita est A. i, 1. 101 Servi venere in mentem Syri calliditates Hea. v, 1. 13 Venere in mentem mihi istæc Ph. i, 2. 27 Hinc abeo, quando is, quamobrem huc veneram, rus abiit Ad. iii, 3. 81 Advorsumne illum causam dicerem, cui veneram advocatus? Ad. iv, 5. 43 At mihi istuc non in mentem venerat Eu. iii, 1. 61 Miseræ non in mentem venerat Eu. iv, 3. 24 Dum illic sedeo, ut quisque venerat, accedebam He. v, 3. 4 Age, veniam A. iv, 2. 30 Non hercle veniam tertio Eu. iii, 3. 24 Hoc, quod cœpi, primum enarrem: post istuc veniam Hea. ii, 3. 33 Decipiam, ac non veniam Hea. iv, 4. 6 Infecta pace, ultro ad eam venies, indicans, te amare Eu. i, 1. 8 Non usus veniet, spero Hea. iii, 2. 42 Sæpe obsecrans me, ut veniam, frustra veniet Hea. iv, 4. 3 Tua fama, et gnatæ vita, in dubium veniet Ad. iii, 2. 42 Uxor sine dote veniet Ad. iv, 7. 41 Hera in crimen veniet, ego vero in magnum malum He. iii, 1. 55 Quid, si non veniet? maneamne usque ad vesperum? He. iii, 4. 28 Ad judices veniemus Ph. i, 2. 79 Senes qui primi venient, ii partem aperient Ad. Prol. 23 Quid veniam? nihil habeo A. iv, 2. 30 Sæpe obsecrans me, ut veniam Hea. iv, 4. 3 Orare jussit, si se ames, hera, jam ut ad se venias. Huc face ad me ut venias, si quid poteris A. iv, 2. 4. 29 Potius, quam venias in periculum Ad. ii, 2. 32 Ubi ad Dianæ veneris, ito ad dextram: priusquam ad portam venias Ad. iv, 2. 44 Venias nunc precibus lautum peccatum tuum? Ph. v, 7. 80 Sed ego cesso rogitare ad cœnam ut veniat? Eu. ii, 2. 35 Sine veniat! Eu. iv, 6. 1 Monere oportet me hunc vicinum Phaniam, ad cœnam ut veniat Hea. i, 1. 118 Næ ego te, si usus veniat, magnifice tractare possim Hea. iii, 2. 45 Nunquam unum intermittit diem, quin semper veniat Ad. iii, 1. 7 Dic me orare, ut veniat He. v, 3. 11 Dum expecto, quam mox veniat, qui Ph. i, 3. 9 Misit porro orare, ut venirem, serio Eu. iii, 3. 22 Ubi dicimus redisse te, et rogare uti veniret ad te Hea. ii, 3. 64 Dum cognatus huc illinc veniret Ad. iv, 5. 40 At si scias, quam scite in mentem venerit Hea. iv, 5. 16 Jamdudum, scio, venissent Hea. ii, 2. 2 Ubi eo veneris, clivos deorsum vorsus est. Ubi ad Dianæ veneris, ito ad dextram Ad. iv, 2. 35. 43 De istoc, cum usus venerit, videbimus, quid opus sit Hea. iii, 2. 46 Et tibi, ob eam rem, si quid usus venerit, lubens bene faxim Ad. v, 6. 7 Ego quoque hinc ab dextera venire me assimulabo A. iv, 3. 20 Quid? quid venire in mentem nunc possit mihi? Eu. v, 3. 1 Miror, quomodo tam ineptum quicquam tibi in mentem venire potuerit Hea. v, 3. 3 Ten' asymbolum venire! Ph. ii, 2. 25 Quantus metus est mihi, venire huc salvom nunc patruum, Geta! Ph. iii, 1. 18 Venire salvom volupe est Ph. iv, 3. 5 Atque in alienas tegulas venisse clanculum per impluvium Eu. iii, 5. 41 Abi, Parmeno, intro; ac me venisse, nuntia He. iii, 1. 34 Gaudeo venisse salvom He. iii, 2. 18 Una propere præcucurrit, nuntians me venisse He. iii, 3. 12 Venisse aiunt: redeat He. iii, 5. 2 Venisse eas salvas, audivi ex nauta, qui illas vexerat Ph. iv, 1. 9 Id propterea nunc hunc venientem sequor A. ii, 5. 3 Observabam mane illorum servulos venientes aut abeuntes A. i, 1. 57 Is hodie venturum ad me constituit domum Eu. i, 2. 125 Aut cum venturam dixero et constituero. Aliquo pacto verba me his daturam esse, et venturam Hea. iv, 4. 4. 13 Tu, Geta, abi præ, nuntia hanc venturam Ph. v, 2. 12 Ubi ventum ad ædes est, Dromo pultat fores Hea. ii, 3. 34 Ventum est: vincimur Ph. i, 2. 85 Postquam ad judices ventum est Ph. ii, 1. 53 Qui mihi, ubi ad uxores ventum est, tum fiunt senes Ph. v, 8. 21

Venor. Aut equos alere, aut canes ad venandum A. i, 1. 30

Venter. Nisi sequitur, pugnos in ventrem ingere Ph. v, 7. 95

Ventulus. Cape hoc flabellum, et ventulum huic sic facito, dum lavamus Eu. iii, 5. 47

Venus. Sine Cerere et Libero friget Venus Eu. iv, 5. 6

Venustas. Quis me est fortunatior, venustatisque adeo plenior? Antiquamque adeo tuam venustatem obtines He. v, 4. 8. 18

Venuste. Quam venuste! quod dedit principium adveniens! Eu. iii, 2. 4

Venustus, a, um. Et voltu, Sosia, adeo modesto, adeo venusto, ut nihil supra A. i, 1. 93

Verbena. Ex ara hinc sume verbenas tibi A. iv, 3. 11

Verbera. Tibi erunt parata verba: huic homini verbera Hea. ii, 3. 115 Verberibus cæsum te, Dave, in pistrinum dedam usque ad necem A. i, 2. 28

Verbero (verb.). Domo me eripuit: verberavit Ad. ii, 1. 44 Non puduisse verberare hominem senem? Ad. iv, 2. 28 Ego vapulando, ille verberando, usque ambo defessi sumus Ad. ii, 2. 5

Verbero (substant.). Eho! verbero, aliud mihi respondes, ac rogo Ph. iv, 4. 8 Id quidem tibi jam fiet, nisi resistis, verbero! Ph. v, 6. 10

Verbum. Verum illud verbum est, volgo quod dici solet A. ii, 5. 15 Eodem die istuc verbum vere in te accidit A. v, 3. 14 Verbum hercle hoc verum est Eu. iv, 5. 6 Vetus verbum hoc quidem est Ad. v, 3. 17 Fortasse unum aliquod verbum inter eas iram hanc conciverit He. iii, 1. 33 Quid istuc verbi est? Ph. ii, 2. 29 Nunquam cuiquam nostrum verbum fecit A. i, 2. 7 Miseram me! quod verbum audio? Censen' ullum me verbum potuisse proloqui? Verbum unum cave de nuptiis A. i, 5. 5. 21. 65 Crede, nunquam hodie tecum commutaturum patrem unum esse verbum A. ii, 4. 8 Verbum si mihi unum, præterquam quod te rogo, faxis, cave A. iv, 4. 13 Verbum si addideris A. v, 2. 19 Ceterum de exclusione verbum nullum. Utinam istuc verbum ex animo, ac vere diceres Eu. i, 2. 8. 95 Cave posthac, si me amas, unquam istuc verbum ex te audiam. Pudet dicere, hac præsente, verbum turpe Hea. v, 4. 8. 19 Verbum de verbo expressum extulit Ad. Prol. 11 Jam si verbum unum posthac Ad. i, 2. 55 Postremo non meum illud verbum facio Ad. v, 8. 29 Hem! istuc serva: et verbum verbo, par pari ut respondeas Ph. i, 4. 35 An quisquam judex est, qui possit noscere tua justa: ubi tute verbum non respondeas? Ph. ii, 1. 50 Quin tu uno verbo dic, quid est, quod me velis A. i, 1. 18 Labascit, victus uno verbo: quam cito! Eu. i, 2. 98 Hem! istoc verbo animus mihi rediit He. iii, 2. 12 Id, si potes, verbo expedi Ph. i, 4. 20 Omnia hæc nunc verba huc redeunt denique Eu. i, 2. 78 At at! data hercle verba mihi sunt Eu. iv, 5. 1 Usque adeo illius ferre possum magnifica verba, verba dum sint Eu. iv, 6. 3. 4 Tibi erunt parata verba: huic homini verbera Hea. ii, 3. 115 Quo verba facilius dentur mihi Hea. v, 1. 41 Verba isthæc sunt Ph. iii, 2. 32 Verba fiunt mortuo Ph. v, 8. 26 Exclamat, fabulam dedisse, et nihil dedisse verborum tamen Eu. Prol. 24 Hoc age: satis jam verborum est Ph. ii, 3. 89 Ego curabo, ne quid verborum duint Ph. iv, 5. 1 Bona verba quæso A. i, 2. 33 Cui verba dare difficile est A. i, 3. 6 Si quid narrare occepi, continuo dari tibi verba censes A. iii, 2. 25 Tute adeo jam ejus verba audies A. iii, 3. 47 Hæc verba una mehercle falsa lacrymula restinguet Eu. i, 1. 22 Quid multa verba? Eu. iii, 5. 20 Dispudet, sic mihi data esse verba Eu. v, 1. 17 Dum studes dare verba nobis Eu. v, 5. 8 Inversa verba, eversas cervices tuas Hea. ii, 3. 131 Cognita est, quantum audio hujus verba Hea. iv, 3. 4 Aliquo pacto verba me his daturam esse, et venturam Hea. iv, 4. 13 Continuo injecisse verba tibi Dromonem Hea. v, 1. 19 Satis diu dedisti verba Ad. iv, 4. 11 Ohe! jam tu verba fundis hic sapientia? Ad. v, 1. 7 Cujus tu fidem in pecunia perspexeris, verere verba ei credere? Ph. i, 2. 11 Ut est ille, bonus vir, tria non commutabitis verba hodie inter vos Ph. iv, 3. 34 Quid verbis opus est? A. i, 1. 72. 138 Eu. iv, 2. 4. Ph. i, 2. 25. 50 Tu, ut subservias orationi, utcunque opus sit verbis, vide A. iv, 3. 21 Oro, ut beneficium verbis initum dudum, nunc re comprobes A. v, 1. 5 Tristis severitas inest in voltu, atque in verbis fides A. v, 2. 16 Munus nostrum ornato verbis Eu. ii, 1. 8 Labore alieno magnam partam gloriam verbis sæpe in se transmovet Eu. iii, 1. 10 Hic de nostris verbis errat videlicet, quæ hic sumus locuti Hea. ii, 3. 22 Non simulare mortem verbis, re ipsa spem vitæ dare Hea. iv, 1. 23 Neque tu verbis solves unquam, quod mihi re malefeceris Ad. ii, 1. 10 Non hercle verbis dici potest tantum, quam He. iii, 4. 2 Curre ad Bacchidem hanc vicinam nostram: huc evoca verbis meis He. iv, 4. 96 Confutavit verbis admodum iratum senem Ph. iii, 1. 13 Postquam hominem his verbis sentio mollirier Ph. iv, 3. 27

Vere. Eodem die istuc verbum vere in te accidit A. v, 3. 14 Utinam istuc verbum ex animo, ac vere diceres Eu. i, 2. 95 Hocque fit, ubi non vere vivitur Hea. i, 1. 102 Profecto hoc vere dicunt Ad. i, 1. 3 Pater esse disce ab aliis, qui vere sciunt Ad. i, 2. 45 Hæc si voles in animo vere cogitare Ad. v, 3. 22

Dictum est vere, et re ipsa fieri oportet Ad. v, 8. 32 Idque si nunc memorare hic velim, vere possum He. iii, 5. 23 Si est, ut hæc nunc Pamphilum vere ab se segregarit He. v, 2. 30 His nunc præmium est, qui recta prava faciunt. Ge. Verissume Ph. v, 2. 7

Verecundus, a, um. Jam tum erat senex, senectus si verecundos facit Ph. v, 8. 34

Vereor. Hei vereor, ne quid Andria apportet mali A. i, 1. 46 Vereor, quid siet A. i, 4. 7 Haud vereor, si in te solo sit situm A. i, 5. 41 Hei mihi! vereor dicere A. ii, 1. 23 Dies mihi hic ut satis sit vereor, ad agendum A. iv, 2. 22 Miseram me! vereor, ne illud gravius Phædria tulerit, neve Eu. i, 2. 1 Perii! hoc quid sit vereor Eu. iv, 3. 2 Nunc nihil magis vereor, quam ne Hea. i, 2. 24 Vereor, ne mulier me absente hic corrupta sit Hea. ii, 2. 2 Ah, vereor coram in os te laudare amplius Ad. ii, 4. 5 Sed vereor, ne indiligens nimium sies. Nisi quia tam misere hoc esse cupio verum, eo vereor magis Ad. iv, 5. 50. 64 Sed firmæ hæ vereor ut sint nuptiæ He. i, 2. 26 Vereor, ne parturire intelligat He. iii, 3. 52 Simul vereor Pamphilum, ne orata nostra nequeat diutius celare He. iv, 1. 60 Hoc sæpe vereor, ne istæc fortitudo in nervom erumpat denique Ph. ii, 2. 11 Vereorque, ne uxor aliqua hoc resciscat mea Ph. iv, 1. 19 Vereor, hera ne ob meum suasum indigne injuria afficiatur Ph. v, 1. 3 At vereor, ut placari possit Ph. v, 7. 72 Cujus tu fidem in pecunia perspexeris, verere verba ei credere? Ph. i, 2. 11 Hic, ubi opus est, non verentur: illic, ubi nihil opus est, ibi verentur A. iv, 1. 14 Heri semper lenitas verebar quorsum evaderet A. i, 2. 5 Verebamini, ne non id facerem, quod recepissem semel? Ph. v, 7. 8 Ne retice: ne verere Hea. i, 1. 33 Nihil est, quod verear Ph. v, 1. 11 Nihil adhuc est, quod vereare, Clinia Hea. i, 2. 1 Ne quid vereare, si minus: nihil nos dos movet Hea. v, 1. 66 Phanium edocebo, ne quid vereatur Phormionem Ph. v, 2. 18 Ac non id metuat, ne sese relinquam: verum id vereri Eu. i, 2. 62 Video sapere, intelligere, in loco vereri Ad. v, 3. 42 Ego dudum nonnihil veritus sum, Dave, abs te, ne A. iii, 4. 3 Cumque huic veritus est optumæ adolescenti facere injuriam. Edixin' tibi? interminatus sum, ne faceres? num veritus? quid retulit? A. iii, 2. 8. 16 Tum illam relinquere hic est veritus A. v, 4. 33 Num meam sævitiam veritus? Eu. v, 2. 15 Neque hujus sis veritus fœminæ primariæ, quin Ph. v, 7. 78 Itane patris ais conspectum veritum hinc abisse? Ph. ii, 2. 1

Verisimilis, e. Mihi quidem hercle non fit verisimile A. i, 3. 20 Quia videbitur magis verisimile id esse Hea. iv, 5. 54 Est verisimile Hea. v, 2. 37 Quin, quod verisimile est, ex te recte eum natum putent He. iii, 3. 39 Non verisimile dicis: nec verum arbitror He. i, 2. 65 Tot concurrunt verisimilia Ad. iv, 4. 17

Veritas. Obsequium amicos, veritas odium parit A. i, 1. 41

Vero (conjunct.). Hoccine agis, an non? Da. Ego vero istuc A. i, 2. 15 Fugin' hinc? By. Ego vero, ac lubens A. ii, 1. 37 Ego vero solus A. iii, 4. 17 Immo vero indignum jam facinus faxo ex me audias A. v, 2. 13 Est vero huic credendum, Chreme? Itane vero obturbat? A. v, 4. 14. 23 Eas fabulas factas prius Latinas scisse sese, id vero pernegat Eu. Prol. 34 Sane, quia vero hæ mihi patent semper fores Eu. i, 2. 9 Mira vero militi quæ placeant Eu. ii, 2. 57 Hic vero est, qui si occeperit Eu. ii, 3. 8 Magnas vero agere gratias Thais mihi? Id vero serio triumphat. Gestire. Th. Vero: credere omnem exercitum Eu. iii, 1. 1. 3. 12 Redeo rursum, male vero me habens Eu. iv, 2. 6 Quasi vero paulum intersiet. Obsecro te vero, Phædria Eu. iv, 4. 18. 48 Ain' vero, canis? Eu. iv, 7. 33 Quid ita vero? Ego vero maneo. Virgo vero! Eu. v, 2. 22. 55. 69 Move vero ocyus te, nutrix Eu. v, 3. 3 Id vero est, quod mihi puto palmarium Eu. v, 4. 8 Ego vero audio nunc demum, et video, et valeo Hea. ii, 3. 3 Visa vero est, quod dici solet, aquilæ senectus. In loco ego vero laudo Hea. iii, 2. 9. 27 Non opus est? Ch. Non hercle vero Hea. iii, 3. 51 Quam bene vero abs te prospectum est! Hea. iv, 1. 25 Fer me. Sy. Fero hercle vero Hea. iv, 3. 14 Non hercle vero: verum dico Hea. iv, 5. 18 Quin ego vero, quamobrem id facias, nescio Hea. v, 1. 71 Sineres vero tu illum tuum facere hæc? Ain' vero? Ad. iii, 3. 41. 51 Dic sodes, pater, tibi vero quid istic est rei? Ad. iv, 5. 10 Jam vero omitte istanc iracundiam Ad. iv, 7. 36 Tuus hercle vero et animo et natura pater Ad. v, 7. 4 Tune jubes hoc? De. Ego vero jubeo Ad. v, 8. 2 Hercle vero serio Ad. v, 9. 18 Heia vero! He. ii,

2. 8 Si vis vero veram rationem exequi He. iii, 1. 26 Id vero neutiquam honestum esse arbitror He. iii, 3. 43 Nunc vero palam est. Immo vero abi He. iv, 4. 91. 104 Immo vero scio He. v, 4. 37 Minue vero iram Ph. ii, 3. 88 Istæc vero vilis est Ph. iii, 3. 25 Immo vero uxorem tu cedo Ph. v, 7. 43 Immo vero pulchre discedo, et probe. Me ad cœnam voca. Nau. Pol vero voco Ph. v, 8. 58. 65 passim alibi

Versor. Ah! nescis, quantis in malis verser miser A. iv, 1. 25

Versura. Quid fiet? in eodem luto hæsitas: versuram solves, Geta Ph. v, 2. 15

Versus, vel Vorsus. Ubi eo veneris, clivos deorsum vorsus est: hac te præcipitato Ad. iv, 2. 36

Verto, vel Vorto. Perii! quid agam? quo me vertam? He. iv, 1. 1 Ut ejus animum, qui nunc luxuria et lascivia diffluit, retundam: et redigam, ut, quo se vertat, nesciat Hea. v, 1. 73 Minis viginti tu illam emisti, quæ res tibi vortat male! Ad. ii, 1. 37 Quæ quidem illi res vortat male! Ph. iv, 3. 73 Puer natus est. Mi. Di bene vortant! Ad. iv, 7. 10 Di vertant bene, quod agas! He. i, 2. 121. Ph. iii, 3. 19 Qui bene vertendo, et eas describendo male, ex Græcis bonis Latinas fecit non bonas Eu. Prol. 7

Verum (conjunct.). Verum aliter evenire multo intelligit A. Prol. 4 Verum ex eo nunc misera quem capit laborem! A. iv, 3. 4 Verum hercle opinor fuisse Phaniam A. v, 4. 26 Verum si incipies, neque pertendes naviter Eu. i, 1. 6 Verum heus tu, hac lege. Velle se illam mihi dare: verum id vereri. Siquidem biduum; verum ne fiant isti viginti dies Eu. i, 2. 22. 62. 103 Si certum est facere, facias: verum, ne post conferas culpam in me Eu. ii, 3. 96 Illi invidere misere: verum unus tamen impense Eu. iii, 1. 22 Verum ubi molestum non erit Eu. iii, 2. 31 Verum ea si vivit, annos nata est sedecim Eu. iii, 3. 20 Verum miseræ non in mentem venerat Eu. iv, 3. 24 Verum enim si ad rem conferentur, vapulabit Eu. iv, 6. 4 Verum idem si vobis prodest Eu. v, 9. 41 Dicam: verum, ut aliud ex alio incidit Hea. iii, 3. 37 Volo te dare operam, ut fiat, verum alia via Hea. iv, 5. 41 Verum, Demea, curemus æquam uterque partem Ad. i, 2. 49 Verum enim quando bene promeruit, fiat Ad. ii, 1. 47 Verum enimvero id demum juvat Ad. ii, 3. 2 Verum quid facias? Ad. iii, 3. 77 Verum, quid ego dicam? Ad. v, 8. 23 Verum id tua refert nihil He. iv, 3. 12 Verum te hoc moneo unum He. v, 1. 39 Verum si cognata est maxume Ph. ii, 1. 65 Verum hoc sæpe, Phormio, vereor, ne Ph. ii, 2. 10 Verum enim metuo malum Ph. iii, 3. 22 Verum, pone esse victum eum Ph. iv, 3. 25 passim alibi

Verumtamen. Verumtamen potius quam te inimicum habeam, faciam ut jusseris Eu. i, 2. 93 Etsi mihi facta injuria est, verumtamen potius quam lites secter, aut Ph. ii, 3. 60

Verus, a, um. Sum verus? A. ii, 5. 12 Color verus, corpus solidum et succi plenum Eu. ii, 3. 26 At vero vultu A. v, 1. 20 Id operam do, ut per falsas nuptias vera objurgandi causa sit, si deneget A. i, 1. 131 Quamobrem id faciam, vera causa est Hea. ii, 3. 95 Filia postquam est inventa vera, inventa est causa, qua Hea. v, 2. 36 Quantam, et quam veram laudem capiet Parmeno! Eu. v, 4. 3 Si vis vero veram rationem exequi He. iii, 1. 26 Quamvis causam hunc suspicari, quam ipsam veram, mavolo He. iv, 1. 25 Id non fieri ex vera vita, neque Ad. v, 9. 30 Quas credis esse has, non sunt veræ nuptiæ. Quid obstat, cur non veræ fiant? A. i, 1. 20. 76 Hiccine me si imparatum in veris nuptiis adortus esset A. iii, 1. 20 Verum illud verbum est, vulgo quod dici solet A. ii, 5. 15 Ah! idne est verum? A. iv, 1. 5 Non Apollinis magis verum, atque hoc responsum est A. iv, 2. 15 O hominem audacem! Da. Verum A. iv, 4. 30 Tamen, etsi hoc verum est? A. v, 2. 23 Vel quod verum est, vel A. v, 4. 2 Comites secuti scilicet sunt virginem? Ch. Verum: parasitus cum ancilla Eu. ii, 3. 55 Verbum hercle hoc verum est Eu. iv, 5. 6 Siquidem istuc impune habueris. Py. Verum? Eu. v, 7. 18 Verum hercle istuc est Hea. ii, 3. 107 Si non est verum, ad misericordiam ambos adduces cito Hea. v, 2. 42 Id quidem angiportum non est pervium. Sy. Verum hercle Ad. iv, 2. 39 Atqui, Syre, hoc verum est, et ipsa re experiere Ad. v, 5. 7 Hoc verum est Ph. i, 4. 29 Verum hercle hoc est Ph. iii, 2. 9 Pergin' istuc prius dijudicare, quam scis, quid veri siet? Hea. ii, 2. 8 Potin' es mihi verum dicere? A. ii, 6. 6 Verum vis dicam? A. iv, 2. 25 Aliquis forsan me putet non putare hoc verum: at mihi nunc sic esse hoc verum lubet A. v, 5. 2 Possumne

ego hodie ex te exculpere verum? Eu. iv, 4. 46 Syre, verum hic dicit. Syre, dic modo verum Hea. ii, 3. 78. 103 Videre verum, atque ita uti res est, dicere Hea. iii, 1. 81 Verum illud dicunt, jus summum sæpe summa malitia est Hea. iv, 5. 47 Verum dicis: quid nunc faciam, Syre? Hea. v, 2. 40 Et recte, et verum dicis Ad. iv, 3. 18 Nescio: nisi quia tam misere hoc esse cupio verum Ad. iv, 5. 64 Id esse verum, cuivis facile est noscere Ad. v, 4. 8 Non verisimile dicis: nec verum arbitror He. i, 2. 65 Verum reperies. Dic verum He. v, 4. 3. 24 Verum hic dicit Ph. iii, 3. 12 Hoc beneficio utrique ab utrisque vero devincimini Hea. ii, 4. 14 Haud scio, an, quæ dixit, sint vera omnia A. iii, 2. 45 Salvos sum, si hæc vera sunt A. v, 6. 9 Si hæc sunt, Clinia, vera, ita uti credo, quis te est fortunatior? Hea. ii, 3. 55 Actum est, siquidem hæc vera prædicat A. iii, 1. 7 Ego quæ dico, vera an falsa audieris, jam sciri potest A. v, 4. 19 Quæ vera audivi, taceo, et contineo optume. Proin tu, taceri si vis, vera dicito Eu. i, 2. 23. 26 Infelix! siquidem tu istæc vera prædicas Eu. v, 1. 12 Vera dicendo ut eos ambos fallam Hea. iv, 3. 33 Vera hæc prædicat He. i, 2. 26 Si vera dicis, nihil tibi est a me pericli, mulier He. v, 1. 9 Ni nossem caussam, crederem vera hunc loqui Ph. ii, 1. 48 Hei! veris vincor Ph. iii, 2. 16

Vesper. Quid, si non veniet? maneamne usque ad vesperum? He. iii, 4. 28 Quemne ego heri vidi ad vos afferri vesperi? A. iv, 4. 29 Nunquam tam mane egredior, neque tam vesperi domum revortor, quin Hea. i, 1. 15

Vesperascit. Portant quid rerum! aurum, vestem: et vesperascit, et non noverunt viam Hea. ii, 3. 7

Vester, a, um. Ut cum narret senex voster nostro, non credat tamen Hea. iv, 3. 24 Sin aliter animus voster est Ad. iii, 4. 46 Cedo, cujum puerum hic apposuisti? My. Vestri. Da. Cujus vestri? My. Pamphili A. iv, 4. 26 Cum ego vostri honoris causa repudium alteræ remiserim Ph. v, 7. 35 Non cognosco vestrum (morem) tam superbum. Unum etiam hoc vos oro, ut me in vestrum gregem recipiatis Eu. v, 9. 36. 54 Jam me hoc voles patrem exorare, ut celet senem vostrum Hea. iv, 3. 28 Uxorem hanc prinsquam duxit, vostrum amorem pertuli He. v, 1. 17 Quid? senem quoad expectatis vostrum? Ph. i, 2. 96 Syrus cum illo vestro consusurrat Hea. iii, 1. 64 Ubi duxere impulsu vostro, vostro impulsu easdem exigunt He. ii, 1. 46 Sumtus vestros otiumque ut nostra res posset pati He. ii, 1. 28 Eam calamitatem vostra intelligentia sedabit. Facite, ut vostra auctoritas meæ auctoritati fautrix sit He. Alt. Prol. 23. 39 Vestræ familiæ hercle amicus Ph. v, 8. 60 Di vostram fidem! A. iv, 3. 1. iv, 4. 5. Eu. iii, 1. 28. iv, 7. 20. v, 4. 2. v, 9. 19. Hea. iii, 1. 96. Ad. iii, 3. 27. Ph. v, 1. 30. v, 3. 25 Vostram nequeo mirari satis rationem Ad. iii, 3. 20 Qui studium suum, et se in vostram commisit fidem He. Alt. Prol. 45 Laches, et diligentiam vostram, et benignitatem novi He. ii, 2. 21 Primus esses, memoriter progeniem vostram usque ab avo proferens Ph. ii, 3. 48 Quam subito, hero meo ope vestra hunc onerastis diem! Ph. v, 6. 2 Quid ergo me sic ludificamini vostra puerili sententia? Ph. v, 7. 56 Vestrum judicium fecit: me actorem dedit. Arbitrium vestrum, vestra existimatio valebit Hea. Prol. 12. 25 Hoc vostrum consilium fuit Ph. v, 7. 41 Manebo: ne quod vostrum remorer commodum A. iv, 3. 24 Quam maxime servire vestris commodis Hea. Prol. 50 Novi ego vestra hæc; nollem factum Ad. ii, 1. 11

Vestimentum. Nihil relinquo in ædibus, nec vas, nec vestimentum Hea. i, 1. 89 Huc est intro latus lectus; vestimentis stratus est Hea. v, 1. 30

Vestio. Ancillæ tot me vestiant? Hea. i, 1. 78 Offendimus mediocriter vestitam veste lugubri Hea. ii, 3. 45

Vestis. Quid hoc reditio est? quid vestis mutatio? Eu. iv, 4. 4 Capias tu illius vestem. Ch. Vestem? quid tum postea? Eu. ii, 3. 78 Ut vestem cum eo mutem. Muta vestem Eu. iii, 5. 24. 61 Vestem omnem miseræ discidit Eu. iv, 3. 4 Istam quam habes, unde habes, vestem? Chæreæ tuam vestem detraxit tibi? Eu. iv, 4. 28. 40 Quid illi credis animi tum fuisse, ubi vestem vidit illam esse eum indutum, pater? Eu. v, 7. 14 Portant quid rerum! aurum, vestem. Viden' tu ancillas, aurum, vestem? Hea. ii, 3. 7. 11 Argentum dabitur ei ad nuptias, aurum atque vestem, qui, teneone? Hea. iv, 5. 30 Des qui aurum, ac vestem, atque alia, quæ opus sunt, comparet Hea. iv, 8. 15 Sponsæ vestem, aurum, atque ancillas opus esse Hea. v, 1. 20 Discidit vestem? resarcietur Ad. i, 2. 41 Ita visus est dudum,

quia varia veste exornatus fuit Eu. iv, 4. 16 Virgo conscissa veste lacrumans obticet Eu. v, 1. 4 Nolo me in via cum hac veste videat Eu. v, 2. 68 Offendimus mediocriter vestitam veste lugubri Hea. ii, 3. 45 Jam ancillas secum adduxit plus decem, oneratas veste, atque auro Hea. iii, 1. 43

Vestitus. Qui color, nitor, vestitus! Eu. ii, 2. 11 Quid sibi hic vestitus quærit? Eu. iii, 5. 10 Ibi tuæ stultitiæ semper erit præsidium, victus, vestitus Hea. v, 2. 15 Capillus passus, nudus pes, ipsa horrida; lacrumæ, vestitus turpis Ph. i, 2. 57 Ubi siem vestitum hunc nactus Eu. iii, 5. 8 Vestitu nimio indulges Ad. i, 1. 38

Veterator. Quid hic volt veterator sibi? A. ii, 6. 26 Veterator! Me. Magis, si magis noris, putes Hea. v, 1. 16

Veternosus. Hic est vetus, vietus, veternosus, senex, colore mustellino Eu. iv, 4. 21

Veto. Non sinam, inquam. Clit. Quæso, paulisper. Sy. Veto Hea. ii, 3. 137 Tute loqueris: me vetas He. iii, 1. 37 An proximo jussa est dari, ut cum uno ætatem degeret? quod tu vetas Ph. ii, 3. 70 Haruspex vetuit ante brumam aliquid novi negotî incipere Ph. iv, 4. 29 Ait, esse vetitum intro ad heram accedere Ph. v, 6. 25

Vetus. Hic est vetus, vietus, veternosus, senex, colore mustellino Eu. iv, 4. 21 Tum quod malevolus vetus Poëta dictitat Hea. Prol. 22 Postquam Poëta vetus Poëtam non potest retrahere ab studio. Vetus si Poëta non lacessisset prior Ph. Prol. 1. 14 Sed qui malevoli veteris Poëtæ maledictis respondeat A. Prol. 7 Colacem esse Nævî, et Plauti, veterem Fabulam. Quæ veteres factitarunt, si faciunt novi Eu. Prol. 25. 43 Vetere in nova cœpi uti consuetudine He. Alt. Prol. 29 Vetus verbum hoc quidem est Ad. v, 3. 17 Tuumne, obsecro te, hoc dictum erat? vetus credidi Eu. iii, 1. 38

Via. Eho! quæso, una accedundi via est? Hea. iii, 3. 22 Factum est periculum: jam pedum visa est via Ph. ii, 2. 12 Te oro, Dave, ut redeat jam in viam. A. i, 2. 19 Nisi puerum tollis, jam ego hunc in mediam viam provolvam A. iv, 4. 37 Ego adeo hanc primus inveni viam Eu. ii, 2. 16 Ubi investigem? quem perconter? quam insistam viam? Eu. ii, 3. 8 Et vesperascit, et non noverunt viam. Disciplina est eisdem, munerarier ancillas primum, ad dominas qui affectant viam Hea. ii, 3. 7. 60 Capite primum in terram statuerem, ut cerebro dispergat viam Ad. iii, 2. 19 Multo rectius est, quam illam puerperam nunc duci huc per viam ægrotam Ad. v, 7. 28 Quid! non sciunt ipsi viam, domum qua redeant? He. iii, 2. 25 Certum obfirmare est viam me, quam decrevi persequi He. iii, 5. 4 Hi gladiatorio animo ad me affectant viam Ph. v, 7. 71 Ipsus secum eam rem recta reputavit via A. ii, 6. 11 Illis, quæ sunt intus, clamat de via A. iii, 2. 11 Quid causæ est, quin hinc in pistrinum recta proficiscar via? A. iii, 4. 21 Hac non successit, alia aggrediemur via A. iv, 1. 47 Tota erras via Eu. ii, 2. 14 Ubi vidisti? Ch. In via Eu. ii, 3. 30 Haud convenit, una ire cum amica imperatorem in via Eu. iii, 2. 42 Nolo me in via cum hac veste videat Eu. v, 2. 67 Qui nuper fecit servo currenti in via decesse populum Hea. Prol. 31 Cœpi non humanitus tractare, sed vi et via pervulgata patrum Hea. i, 1. 49 Tum, quod illi argentum es pollicitus, eadem hac inveniam via Hea. ii, 3. 89 Immo, ut recta via rem narret ordine omnem Hea. iv, 3. 28 Volo te dare operam, ut fiat, verum alia via Hea. iv, 5. 41 Ut ea via abs te argentum auferretur Hea. iv, 8. 9 Aut qua via te captent, eadem ipsos capi? He. i, 1. 16 Nec, qua via sententia ejus possit mutari, scio He. iv, 1. 54 Homo se fatetur vi, in via, nescio quam compressisse He. v, 3. 30 Ubi Antiphonem reperiam? aut qua quærere insistam via? Ph. i, 4. 15 Eo recta via equidem illuc Ph. ii, 1. 80 Qua via istuc facies? Ph. iii, 3. 34 Dum rus eo, cœpi egomet mecum inter vias cogitare Eu. iv, 2. 1

Vicinia. Mulier ex Andro commigravit huc viciniæ A. i, 1. 43 Modo quandam vidi virginem hic viciniæ miseram Ph. i, 2. 45

Vicinitas. Tamen vel virtus tua me, vel vicinitas facit, ut Hea. i, 1. 4

Vicinus, a, um. Cesso pultare ostium vicini? Hea. iii, 1. 2 Despondit ei gnatam hujus vicini proximi He. i, 2. 49 Monere oportet me hunc vicinum Phaniam Hea. i, 1. 117 Hunc Menedemum nostin' nostrum vicinum? Hea. i, 2. 6 Habet patrem quendam avidum, miserum, atque aridum, vicinum hunc: nostin'? Hea. iii, 2. 16 Simus, et Crito vicini nostri hic ambigunt de finibus Hea. iii, 1. 93 Fere in diebus paucis, Chrysis vicina hæc moritur A. i, 1. 78

Sed istam Thaidem non scivi nobis vicinam Eu. ii, 3. 67 Eho! puer, curre ad Bacchidem hanc vicinam nostram He. iv, 4. 98

Vicis, vici, vicem. Ita me Di amabunt, ut nunc Menedemi vicem miseret me Hea. iv, 6. 1

Vicissim. Domi focique, fac vicissim, ut memineris Eu. iv, 7. 45 Agedum vicissim, Syre, dic quæ illa est altera? Hea. ii, 3. 69 Sed nunc, Clinia, age, da te mihi vicissim Hea. iv, 3. 10 Vicissim partes tuas acturus est Ph. v, 5. 7

Vicissitudo. Omnium rerum, heus, vicissitudo est Eu. ii, 2. 45

Victito. Tu hercle cum illa et libenter vivis: etenim bene libenter victitas Eu. v, 9. 44

Victus. Ibi tuæ stultitiæ semper erit præsidium, victus, vestitus Hea. v, 2. 15 Lana ac tela victum quæritans A. i, 1. 48 Ille ubi miser videt, me tam facile victum quærere Eu. ii, 2. 30 Illa coacta ingratiis postilla cœpit victum volgo quærere Hea. iii, 1. 38

Videlicet. Hic de nostris verbis errat videlicet Hea. ii, 3. 22 Videlicet ille Cliniæ servus tardiusculus est Hea. iii, 2. 3 Videlicet de psaltria hac audivit Ad. iii, 4. 4

Video. Sed quidnam Pamphilum exanimatum video? A. i, 4. 7 Sed Pamphilum video. Charinum video: salve. Davum optume video A. ii, 1. 11. 18. 36 Forte ibi hujus video Byrrhiam. Interea introire neminem video, exire neminem A. ii, 2. 20. 27 Ipsum adeo præsto video cum Davo: hoc agam. Si. Utrumque adesse video A. ii, 5. 4. 5 Quæ assolent signa esse ad salutem, omnia huic esse video A. iii, 2. 2 Video ipsum foras exire A. iii, 3. 48 Sed eccum ipsum video A. iii, 4. 26 Sed quos percontor? video: salvete. My. Obsecro, quem video? A. iv, 5. 5. 6 Andrium ego Critonem video? A. v, 4. 3 Quid illud gaudii est? Pa. Davom video A. v, 5. 7 Video sentum, squalidum, pannis annisque obsitum. Parmenonem ante ostium Thaidis tristem video. Quid agitur? Pa. Statur. Gn. Video. Sed video herilem filium minorem huc advenire Eu. ii, 2. 5. 36. 40. 58 Quid? hunc non vides? Pa. Video, et me tædet Eu. iii, 2. 10. 11 Ita me video ab ea astute labefactarier Eu. iii, 3. 3 Adibo, atque ab eo gratiam hanc, quam video velle, inibo. Simul alia circumspecto, satin' explorata sint: video esse Eu. iii, 5. 9. 55 Non potest sine malo fateri, video. Sed videon' Chremem? Eu. iv, 4. 47. 57 Eccam Thaidem ipsam video Eu. iv, 7. 18 Ubi is est? Py. Hem! ad sinistram, videsne? Th. Video Eu. v, 1. 20 Sed estne hæc Thais, quam video? Eu. v, 2. 9 Move vero ocyus te, nutrix. So. Moveo. Ch. Video, sed nihil promoves. Virum bonum eccum Parmenonem incedere video Eu. v, 3. 4. 10 Ecce autem video rure redeuntem senem Eu. v, 5. 25 Atque eccum, video: adibo Eu. v, 7. 5 Video alios festinare, lectos sternere Hea. i, 1. 73 Ubi video hæc, cœpi cogitare; hem! Hea. i, 1. 76 Ego vero audio nunc demum, et video, et valeo. Sed video, eccos, quos volebam. Nihil satis firmi video, quamobrem Hea. ii, 3. 3. 15. 96 Videon' Cliniam, an non? Hea. ii, 4. 25 Ita ut filium meum amico, atque æquali suo video inservire. Ipsum foras egressum video: ibo, alloquar Hea. iii, 1. 9. 17 Plus spei video, quam volo Hea. iv, 1. 46 Nisi aliquid video, ne Hea. iv, 2. 3 Næ, tu propediem, ut istam rem video, istius obsaturabere Hea. iv, 8. 29 Optume ipsos video. Video, non licere, ut cœperam, hoc pertendere Hea. v, 5. 3. 9 Nescio, quid tristem video Ad. i, 1. 54 Sed Ctesiphonem video Ad. ii, 2. 44 Numquidnam effert? occidi! nihil video Ad. ii, 4. 2 Quidnam est, quod sic video timidum, et properantem Getam? Ad. iii, 2. 7 Sed eccum Syrum ire video! Sed quis illic est, procul quem video? Quam gaudeo, ubi etiam hujus generis reliquias restare video! Ad. iii, 3. 7. 84. 91 Ut video ego tuam ineptiam, facturum credo Ad. iv, 7. 31 Quæ (signa) ego illis inesse video, ut confidam fore, ita ut volumus: video sapere, intelligere Ad. v, 3. 40. 41 Cum te video nostræ familiæ tam ex animo factum velle Ad. v, 7. 20 Sed videon' ego Philotium? He. i, 2. 6 Atque eccum Phidippum optume video. Nunc video in illarum potestate esse te He. ii, 2. 4. 8 Atque eccum video ipsum egredi He. iii, 2. 17 Pamphilum ipsum video stare ante ostium. At at! eccum Phidippum, et patrem video He. iii, 4. 14. 36 Atque eccam video He. iv, 1. 8 Hic video me esse invisam immerito He. iv, 2. 21 Video Phidippum egredi per tempus He. iv, 3. 16 In eandem vitam te revolutum denuo video esse. Omnino abhorrere animum huic video a nuptiis He. iv, 4. 70. 92 Noster socer, video, venit He. v, 2. 4 Sed,

quid Bacchidem ab nostro affine exeuntem video? Postquam video, nescio quid suspicarier magis cœpi He. v, 3. 9. 28 Bacchidem, eccam, video stare ante ostium! He. v, 4. 14 Sed videon' Getam? Ph. i, 1. 16 Videon' ego Getam currentem huc advenire? Ph. i, 3. 25 Quis hic est senex, quem video in ultima platea? Ph. i, 4. 38 Mei fratris video filium mihi ire obviam Ph. ii, 1. 23 Eccum ipsum video in tempore huc se recipere Ph. ii, 4. 24 Patruum video cum patre astantem Ph. iv, 3. 2 Meam nutricem gnatæ video Ph. v, 1. 9 Meum virum abs te exire video. Hei! video uxorem: pæne plus, quam sat erat Ph. v, 3. 12. 14 Antiphonem video ab sese amittere invitum eam, inque. De. Tum autem video filium invitum mulierem ab se amittere Ph. v, 7. 25. 26 Neque respondeo, prius quam gnatum video Ph. v, 8. 56 Hujus formam, atque ætatem vides A. i, 5. 51 Si id facis, hodie postremum me vides A. ii, 1. 22 Nisi vides, nisi senis amicos oras, ambis A. ii, 2. 36 Viden' me tuis consiliis miserum impeditum esse? A. iii, 5. 10 Si quid est, quod mea opera opus sit vobis, aut tu plus vides, manebo A. iv, 3. 23 Viden' me ex eodem ortum loco? Viden', otium, et cibus quid faciat alienus? Num quidnam, quod nolis, vides? Eu. ii, 2. 10. 34. 41 Viden' tu illum, Thais? Eu. iv, 6. 16 Viden' tu, Thais, quam hic rem agit? Eu. iv, 7. 13 Viden' tu, ancillas, aurum, vestem? Hea. ii, 3. 11 Quæ sit ejus ætas, vides Hea. iii, 2. 44 Non vides, quantum mali ex ea re excites? Hea. v, 3. 11 Abs te quamobrem hæc abierit, causam vides He. iii, 3. 22 Postquam ademtam hanc quoque tibi causam vides He. iv, 4. 58 Cur non, inquam, Phormio, vides, ut? Ph. iv, 3. 16 Vides tuum peccatum esse elatum foras Ph. v, 7. 65 Id mutavit, quia me immutatum videt? A. i, 5. 7 Nunc, postquam videt, nuptias domi apparari A. iii, 2. 33 Is ubi hanc forma videt honesta virginem Eu. i, 2. 52 Ille ubi miser famelicus videt me esse in tanto honore Eu. ii, 2. 29 Non fratrem videt rei dare operam? Ad. i, 2. 14 Postquam videt (nuptias) paratas. Postquam hunc alienum ab sese videt He. i, 2. 51. 69 Postquam videt me ejus mater esse hic diutius Ph. iv, 1. 3 Imus: venimus: videmus: virgo pulchra! Ph. i, 2. 54 Quæ vos propter adolescentiam minus videtis, magis impense cupitis, consulitis parum Ad. v, 9. 36 Videtis, quo in loco res hæc siet Ph. ii, 4. 6 Melius, pejus; prosit, obsit: nihil vident, nisi quod lubet Hea. iv, 1. 30 Hem! Clinia hæc fieri videbat? Hea. v, 1. 34 Ego illam vidi virginem, forma! A. ii, 5. 17 Quemne ego heri vidi ad vos afferri vesperi? Vidi Cantharam suffarcinatam A. iv, 4. 29. 30 Cum Davo egomet vidi jurgantem ancillam A. v, 1. 19 Ego commodiorem hominem, adventum, tempus, non vidi A. v, 2. 3 Vidi, novi: scio, quo abducta sit. Dixti pulchre: nunquam vidi melius consilium dari Eu. ii, 3. 58. 84 Quantum ego illum vidi, nonnihil timeo misera Eu. iv, 1. 1 Ubi vidi, ego me in pedes, quantum queo Eu. v, 2. 5 Quod ego nunquam vidi fieri, neque velim Eu. v, 5. 16 Nunquam, pol, hominem stultiorem vidi, nec videbo Eu. v, 7. 8 Ut patrem tuum vidi esse habitum, diu etiam duras dabit Hea. ii, 4. 22 Somnum hercle ego hac nocte oculis non vidi meis Hea. iii, 1. 82 Vidin' ego te modo manum in sinum huic meretrici inserere? Hea. iii, 3. 2 Quæ vidi! væ misero mihi! Hea. v, 1. 44 Ubi te vidi animo esse omisso Hea. v, 2. 9 Nunquam vidi iniquius concertationem comparatam Ad. ii, 2. 3 Certum: hisce oculis egomet vidi Ad. iii, 2. 31 Nihil vidi quicquam lætius Ad. iii, 3. 12 Quem ego hodie toto non vidi die Ad. iv, 1. 11 Dum illum quæro, a villa mercenarium vidi Ad. iv, 2. 3 Ubi eam vidi, illico accedo, rogito Ad. iv, 4. 8 Duxi uxorem: quam ibi miseriam vidi! Ad. v, 4. 13 Nihil enim vidi melius, mi pater Ad. v, 7. 24 Modo quandam vidi virginem hic viciniæ miseram Ph. i, 2. 45 Ego hominem callidiorem vidi neminem Ph. iv, 2. 1 Perliberalis visa est, cum vidi, mihi Ph. v, 3. 32 Ubi vidisti? Ch. In via. Nostin' quæ sit? dic mihi: aut vidistin'? Eu. ii, 3. 30. 58 Vidistin' fratrem Chæream? Eu. iv, 4. 46 Quid eum? vidistin' hodie? Ad. iii, 3. 46 Hunc oculis suis nostrarum nunquam quisquam vidit, Phædria. Ph. Non vidit? Eu. iv, 4. 11. 12 Quis homo pro mœcho unquam vidit in domo meretricia prehendi quemquam? Eu. v, 5. 18 Quid illi credis animi tum fuisse, ubi vestem vidit illam esse eum indutum pater? Eu. v, 7. 14 Hunc ego nunquam videram etiam Eu. v, 8. 6 Nunquam ante hunc diem meis oculis eam, quod nossem, videram He. v, 4. 23 Summa forma semper conservam domi videbit Eu. ii, 3. 75 Ubi videbit tantos sibi sumtus domi quotidianos fieri Hea. iv, 5. 6 Nunc ubi me illic non vi-

debit, jam huc recurret, sat scio Ad. iv, 1. 10 Cum hanc sibi videbit præsens præsenti eripi Ad. iv, 5. 34 De istoc, cum usus venerit, videbimus, quid opus sit Hea. iii, 2. 47 Istuc ipsum nihil pericli est, me vide Ad. ii, 2. 13 Ex ea re quid fiat, vide. Vide, quo me inducas A. ii, 3. 11. 25 At si corrigitur, quot commoditates, vide A. iii, 3. 37 Vide! nunquam quivi ego istuc intelligere A. iii, 4. 9 Tu, ut subservias orationi, utcumque opus sit, verbis, vide A. iv, 3. 21 Vide, quam iniquus sis præ studio, dum A. v, 1. 6 Vide quid agas Eu. ii, 1. 18 Oh! illud vide; os ut sibi distorsit carnufex! Eu. iv, 4. 3 Vide amabo! si non, cum aspicias, os impudens videtur Eu. v, 1. 22 Vide ut otiosus it, si Dis placet! Eu. v, 3. 10 Vide, Parmeno, quid agas Eu. v, 5. 22 Tu vide sis, ne quo hinc abeas longius Hea. i, 2. 38 Hoc vide! Harum duarum conditionum nunc utram malis, vide. Ne quid accusandus sis, vide. Vide sis, ne quid imprudens ruas. Laudabis. Sy. Vide sis: Clit. Tutemet mirabere Hea. ii, 3. 74. 85. 111. 128. 133 Sic hoc, dicens; asperum, pater, hoc est; aliud lenius, sodes, vide Hea. iii, 1. 50 Vah! vide, quod inceptet facinus Hea. iii, 3. 39 Abi intro; vide quid postulet Hea. iv, 8. 31 Nunc vide, utrum vis? Ad. ii, 1. 41 O scelera! illud vide, ut in ipso articulo oppressit! Unum hoc habeo: vide si satis placet Ad. ii, 2. 20. 31 Hem! mea Sostrata, vide, quam rem agas Ad. iii, 2. 45 Obsecro, vide, ne ille huc prorsus se irruat. Hem! vide, ut discidit labrum Ad. iv, 2. 11. 20 Illud sis vide exemplum disciplinæ! Ad. v, 1. 4 At vide quam immerito ægritudo hæc oritur mihi abs te He. ii, 1. 26 Alias ut omittam miserias, unam hanc vide He. iii, 4. 6 Verum vide, ne impulsus ira prave insistas He. iii, 5. 34 Vide, mi Parmeno, etiam sodes, ut He. v, 4. 1 Amare cœpit. Ge. Scin' quam? quo evadat, vide Ph. i, 2. 61 Senex adest: vide, quid agas Ph. ii, 2. 32 Vide; avaritia quid facit! Ph. ii, 3. 11 Vide, si quid opis potes afferre huic Ph. iii, 3. 20 Hæc fient. An. Ut modo fiant. Ge. Fient: me vide Ph. iv, 4. 31 Nunc quid opus facto sit, vide Ph. v, 1. 35 Impurum vide, quantum valet Ph. v, 7. 93 Vosmet videte jam, remissan' opus sit vobis, an reducta domum He. iv, 4. 42 Saltem aliquot dies profer (nuptias) dum proficiscor aliquo; ne videam A. ii, 1. 29 Quem ego igitur rogem, qui hic neminem alium videam? A. iv, 4. 11 Duc me ad eam, quando huc veni, ut videam A. iv, 5. 23 Rogitas? non vides? Py. Videam? obsecro, quem? Eu. iv, 4. 8. 9 Utinam tibi commitigari videam sandalio caput! Eu. v, 8. 4 Ego ibo hinc intro, ut videam nobis quid cœnæ siet Hea. i, 2. 37 Cum videam, miserum hunc tam excruciarier ejus abitu Hea. iii, 1. 4 Phrygiam ut uxorem meam una mecum videam liberam Ad. v, 9. 16 Hoc nisi fit, puerum ut tu videas, nihil moventur nuptiæ A. iii, 2. 36 Cum faciem videas, videtur esse quantivis pretii A. v, 2. 15 Te volt: videas, quid velit Hea. iv, 1. 6 Sed ipse egreditur, quam severus! rem, cum videas, censeas Hea. v, 3. 21 Videas te, atque illum, ut narras Ph. ii, 3. 21 Nolo me in tempore hoc videat senex A. iv, 5. 24 Videat, qui siet A. v, 4. 16 Nolo me in via cum hac veste videat Eu. v, 2. 68 Etiam caves? ne videat forte hinc te a patre aliquis exiens Hea. ii, 2. 6 Aliena ut melius videant, et dijudicent, quam sua? Hea. iii, 1. 98 Ne, cum hic non videant me, conficere credant argentum suum Ph. v, 5. 11 Rogas? viderem, audirem, essem una, quacum cupiebam Eu. iii, 5. 26 Itaque, ut ne viderem, misera huc effugi foras Eu. v, 5. 3 Ut nullo modo introire possem, quin viderent me Eu. v, 2. 3 At quem virum! quem ego viderim in vita optumum Ph. ii, 3. 20 Chremes, si positum puerum ante ædes viderit, suam gnatam non dabit A. iv, 4. 34 Absque eo esset, recte ego mihi vidissem Ph. i, 4. 12 Ego istæc, recte ut fiant, videro A. ii, 6. 25 Syre, quid agimus? Sy. Fuge modo intro: ego videro Ad. iv, 1. 22 Modo facito, ut illam serves. De. Ego istuc videro Ad. v, 3. 59 Puerum accipias: post de matre videro He. iv, 4. 78 Primam dices, scio, si videris Eu. iii, 5. 19 Quando ita volt frater, de istoc ipse viderit Ad. iii, 3. 83 Illam vidi virginem, forma! bona memini videre A. ii, 5. 18 Videre ait te cupere A. iv, 2. 5 Nemo est hominum, quem ego nunc magis cuperem videre, quam te. Tum istuc os tuum impudens videre nimium vellem Eu. iii, 5. 13. 49 Quem tu vero videre velles, Phædria Eu. iv, 4. 20 Harum videre ingluviem, sordes, inopiam Eu. v, 4. 15 Cupio illi dare, quod volt: cupio jam videre Hea. iii, 1. 88 Videre videor jam diem illum, cum. Istuc est sapere, non quod ante

pedes modo est videre, sed Ad. iii, 3. 30. 33 Fugere e conspectu illico: videre nolle He. i, 2. 108 Tum autem filius introiit videre, ut venit, quid agat He. iii, 2. 10 Hunc videre sæpe optabamus diem He. iv, 4. 29 Cervam videre fugere, sectari canes Ph. Prol. 7 Rogo: negat vidisse: mihi molestum A. ii, 2. 21 Illum his mensibus sex septem prorsum non vidisse proximis, nisi nunc. Perii! nunquamne etiam me illam vidisse? Eu. ii, 3. 40. 68 Sese ipse dicet tuam vidisse filiam Hea. iv, 5. 24 Neque fratrem homo vidisse se aiebat quisquam Ad. iv, 6. 5 Audisti ex aliquo fortasse, qui vidisse eum diceret exeuntem He. iv, 1. 35 Quid ais? Ge. Hujus patrem vidisse me Ph. i, 4. 22 Si non tangendi copia est, eho, ne videndi quidem erit? Eu. iv, 2. 11 Non dici potest, quam cupida eram huc redeundi, abeundi a milite, vosque hic videndi He. i, 2. 17 Ego ejus videndi cupidus, recta consequor He. iii, 3. 12 Videndum est, inquam, amici quoque res tui in tuto ut collocetur Hea. iv, 3. 16 Videndum est, ne minus propter iram hanc impetrem, quam possiem He. v, 1. 3 Prudens, sciens, vivus, vidensque pereo Eu. i, 1. 28 Qui se vidente, amicam patiatur suam? Hea. v, 1. 40 Alio suspicans morbo me visurum affectam, ac sensi esse, uxorem He. iii, 3. 6

Videor. Itane tandem idoneus tibi videor esse? A. iii, 2. 13 Quis videor? Ch. Miser æque, atque ego A. iv, 2. 19 Videre videor jam diem illum, cum Ad. iii, 3. 30 Vah! quanto nunc formosior videre mihi, quam dudum! Eu. iv, 5. 5 Parum perspexisse ejus videre audaciam Eu. v, 2. 61 Quod mihi videre præter ætatem tuam facere Hea. i, 1. 7 Videre verum, atque ita uti res est, dicere Hea. iii, 1. 81 Videre egisse jam nescio quid cum sene Hea. iv, 5. 11 Nunc mihi videre sapere Ad. v, 3. 64 At tu mihi contra nunc videre fortunatus Ph. i, 3. 21 Quid tibi videtur? adeon' ad eum? A. ii, 1. 15 Num filio videtur uxorem dare? A. ii, 6. 21 Tibi ita hoc videtur A. iii, 3. 31 Cum faciem videas, videtur esse quantivis pretii A. v, 2. 15 Sed quid videtur hoc tibi mancipium? Eu. ii, 2. 42 Nunc eo tibi videtur fœdus, quia illam (vestem) non habet Eu. iv, 4. 17 Quid videtur? Eu. iv, 7. 16 Vide amabo! si non, cum aspicias, os impudens videtur? Eu. v, 1. 23 An paulum hoc esse tibi videtur, virginem vitiare civem? Eu. v, 2. 18 Quæ dum foris sunt, nihil videtur mundius, nec Eu. v, 4. 12 Verum, dico quod videtur. Pessuma hæc est meretrix. Ch. Ita videtur Hea. iii, 3. 38 Quid est? isne tibi videtur? Hea. iv, 1. 3 Mihi sic videtur Ad. i, 2. 53 An hoc proferendum tibi videtur usquam esse? Ad. iii, 2. 39 Etsi hoc mihi pravum, ineptum, absurdum, atque alienum a vita mea videtur Ad. v, 8. 22 Certumne est istuc? Ph. Nunc quidem, ut videtur He. ii, 2. 30 Nequeo satis, quam hoc mihi videtur factum prave, proloqui. Num tibi videtur esse apud sese? He. iv, 4. 24. 85 Ego Cratinum censeo, si tibi videtur. Mihi sic hoc videtur. Mihi non videtur, quod Ph. ii, 4. 8. 10. 15 Meriton' hoc meo videtur factum? Adeon' hoc indignum tibi videtur, si? Ph. v, 8. 44. 51 Adeon' videmur vobis esse idonei, in quibus sic illudatis? A. iv, 4. 18 Num videntur convenire hæc nuptiis? A. ii, 2. 29 Eho! nonne hæc justa tibi videantur postea? Ad. iv, 5. 26 In eodemque omnes mihi videntur ludo doctæ ad malitiam He. ii, 1. 6 Quid hæc videntur? Ph. v, 3. 9 Dum accubabam, quam videbar mihi esse pulchre sobrius! Eu. iv, 5. 2 Ohe! Da. Visus sum A. iii, 5. 10 Id mihi visus est dicere: abi cito, et suspende te A. i, 5. 20 Subtristis visus est esse aliquantulum mihi A. ii, 6. 16 Ita visus est dudum quia A. iv, 4. 15 Audivisse vocem pueri visus est vagientis He. iv, 1. 2 Si utrumvis horum, mulier, unquam tibi visus forem He. iv, 1. 10 Audire vocem visa sum modo militis Eu. iii, 2. 1 Quia tum mihi lamentari præter cæteras visa est A. i, 1. 95 Visa vero est, quod dici solet, aquilæ senectus. Mulier commoda, et faceta, hæc meretrix. Ch. Sane, idem visa est mihi Hea. iii, 2. 9. 11 Matris vox visa est Philumenæ He. iii, 1. 38 Perliberalis visa est He. v, 4. 24 Jam pedum visa est via Ph. ii, 2. 12 Perliberalis visa est, cum vidi, mihi Ph. v, 3. 32 Nonne tibi satis esse hoc visum solidum est gaudium, nisi? A. iv, 1. 23 Itan' lepidum tibi visum est, scelus, nos irridere? Eu. v, 7. 17 Usque illud visum est Pamphilo neutiquam grave He. i, 2. 50 Visum est. Pa. Certen'? Par. Certe He. v, 4. 3 Paupertas mihi onus visum est, et miserum, et grave Ph. i, 2. 44 Visum est mihi, ut ejus tentarem sententiam Ph. iv, 3. 14 Quia videbitur magis verisi-

mile id esse Hea. iv, 5. 58 Saltem accurate, ut metui videar A. iii, 2. 14 Ne ineptus, ne protervus videar Hea. iii, 3. 16 Si id succenseat nunc, ipsus sibi esse injurius videatur A. ii, 3. 3 Sane, quod tibi nunc vir videatur esse hic, nebulo magnus est Eu. iv, 7. 15 Quæ (mulieres) omnes faciunt dignæ ut videamur malo He. ii, 3. 2 Credo ita videri tibi He. i, 2. 66 Nolo gnatum tuum leviorem vobis viderier immerito He. v, 1. 32 Egon' tuam expetam amicitiam? aut te visum, aut auditum velim? Ph. ii, 3. 85 Amici quoque res est videnda, in tuto ut collocetur Hea. iv, 2. 11

Vidua. Non auderet hæc facere viduæ mulieri, quæ in me fecit Hea. v, 1. 80 Nunc viduam extrudi, turpe est Ph. v, 7. 20

Vietus. Hic est vetus, vietus, veternosus, senex, colore mustellino Eu. iv, 4. 21

Vigilantia. Vigilantiam tuam tu mihi narras? Ad. iii, 3. 44

Vigilo. Opus faciam, ut defetiger usque, ingratiis ut dormiam. Pa. Vigilabis lassus Eu. ii, 1. 15 Ne sursum, deorsum cursites, neve usque ad lucem vigiles Eu. ii, 2. 47 Num ille somniat ea, quæ vigilans voluit A. v, 6. 8

Viginti. Heri minas viginti pro ambobus dedi. Siquidem biduum; verum ne fiant isti viginti dies Eu. i, 2. 89. 103 Emit! perii hercle! quanti? Pa. Viginti minis. La. Actum est Eu, v, 6. 14 Minis viginti tu illam emisti Ad. ii, 1. 37 Quasi jam usquam tibi sint viginti minæ, dum huic obsequare Ad. ii, 2. 15 Tua arte viginti minæ pro psaltria periere Ad. iv, 7. 24 Dinumeret illi Babylo viginti minas Ad. v, 7. 17

Vilis, e. Hui, percara est, Phædria. Ph. Istæc vero vilis est Ph. iii, 3. 25 Rebus vilioribus multo, tamen talenta bina Ph. v, 3. 8 Reddet tibi cito. Mi. Istoc vilius Ad. v, 9. 24

Vilitas. Hæccine erat ea, quæ nostros fructus minuebat, vilitas? Ph. v, 8. 24

Villa. Dum hæc puto, præterii imprudens villam: redeo rursum. Villam prætereo sciens Eu. iv, 2. 5. 13 Audisti, modo iste homo quam villam demonstravit Charini? Hea. iv, 4. 9 Dic sodes. Sy. Apud villam est Ad. iv, 1. 2 Dum illum quæro, a villa mercenarium vidi Ad. iv, 2. 2

Villum. Interea in angulum aliquo abeam, atque edormiscam hoc villi Ad. v, 2. 11

Vincibilis, e. Justam illam causam, facilem, vincibilem, optumam? Ph. i, 4. 49

Vincio, Vinctus. Vinctus est. Pa. Pater, non recte vinctus est: jube solvi, obsecro A. v, 4. 51. 52 Cura asservandum vinctum: atque audin'? quadrupedem constringito A. v, 2. 24 Quas matres student demissis humeris esse, vincto pectore, ut graciles sient Eu. ii, 3. 22 Hunc abduce, vinci, quære rem Ad. iii, 4. 36

Vinco. Vicit vinum, quod bibi Eu. iv, 5. 1 Me servolum, qui referire non audebam, vicit: hui! perfortiter Ad. iv, 2. 28 Sed si quis insidias nostræ fecit adolescentiæ, ac vicit Ph. ii, 1. 45 Cum tu horum nihil refelles, vincam scilicet Ph. i, 2. 82 Nunquam tu odio tuo me vinces Ph. v, 6. 9 Adducti, qui illam civem hinc dicant, viceris A. v, 3. 21 Mi Chreme, peccavi, fateor: vincor Hea. iv, 1. 31 Hei! veris vincor Ph. iii, 2. 16 Ventum est: vincimur: duxit Ph. i, 2. 85 Labascit, victus uno verbo quam cito! Eu. i, 2. 98 Adolescentulus sæpe eadem, et graviter audiendo, victus est Hea. i, 1. 62 Animus victus hujus injuriis, paulatim elapsus est Bacchidi He. i, 2. 93 Ego tamen patrio animo victus, faciam, ut He. ii, 2. 2 Eludet, ubi te victum senserit Eu. i, 1. 10 Verum, pone eum esse victum Ph. iv, 3. 25 Illius stultitia victa ex urbe tu rus habitatum migres? He. iv, 2. 13 Si te tam leni, et victo animo esse ostenderis Hea. iii, 1. 29

Vinolentus. Vinolentus mulierculam eam compressit, unde hæc nata est Ph. v, 8. 28

Vinum. Vicit vinum, quod bibi Eu. iv, 5. 1 Persuasit nox, amor, vinum, adolescentia Ad. iii, 4. 24 Pytissando modo quid vini absumsit! Hea. iii, 1. 49 Memini confugere anhelantem domum, sine comite, vini plenum He. v, 3. 25 Vel heri in vino quam immodestus fuisti! Hea. iii, 3. 7

Violenter. Ita patrem adolescentis facta hæc tolerare audio violenter Ph. v, 1. 4

Violentus. Ille ubi id rescivit factum, frater violentissimus Eu. v, 5. 12

Vir. Bonus est hic vir. Si. Hic vir sit bonus! A. v, 4. 12 Sentiet qui vir siem Eu. i, 1. 21 Eu noster! laudo: tandem perdoluit: vir es Eu. i, 2. 74 Nunc, Parmeno, te ostendes, qui vir sies Eu. ii, 3. 15 Edicit, ne vir quisquam ad eam adeat Eu. iii, 5. 30 Ille autem

bonus vir nusquam apparet Eu. iv, 3. 18 Sane, quod tibi nunc vir videatur esse hic, nebulo magnus est Eu. iv, 7. 15 Ille bonus vir nobis psaltriam, si Dis placet, paravit, quicum vivat Ad. iii, 4. 30 Quo vir melior multo es, quam ego Ad. iv, 5. 71 Nescis, qui vir sit Ad. iv, 7. 5 Ædepol vir bonus es Ad. v, 9. 4 Quod me accusat nunc vir, sum extra noxiam He. ii, 3. 3 Vir ego tuus sum? He. iv, 1. 9 O vir fortis, atque amicus! Ph. ii, 2. 10 Ut est ille, bonus vir Ph. iv, 3. 33 Vir viro quid præstat! Ph. v, 3. 7 Hic quandam noram, cujus vir uxorem Ph. v, 7. 48 Neque boni, neque liberalis functus officium est viri Ad. iii, 4. 18 Incommoda, atque injurias viri omnes ferre He. i, 2. 91 Hem! istuc viri officium est Ph. i, 2. 89 At pol minus queo viri culpa, quam me dignum est Ph. v, 3. 4 Cave sis; nescis, cui nunc maledicas viro Eu. iv, 7. 29 Quid viro meo respondebo misera? He. iv, 1. 1 Vin', quod tuo viro oculi doleant? Ph. v, 8. 64 Te isti virum do, amicum, tutorem, patrem A. i, 5. 60 Hoc male habet virum. Cavit, ne unquam infamiæ ea res sibi esset, ut virum fortem decet A. ii, 6. 5. 14 Fidelem haud ferme mulieri invenias virum A. iii, 1. 2 Tibi generum firmum, et filiæ invenies virum A. iii, 3. 39 Summum bonum esse heræ putavi hunc Pamphilum, amicum, amatorem, virum A. iv, 3. 3 Virum bonum, eccum, Parmenonem incedere video Eu. v, 3. 9 Hæc arte tractabat virum, ut Hea. ii, 3. 125 Hic ego virum interea opperibor Hea. iv, 1. 6 Abi, virum te judico Ad. iv, 2. 25 Eho! numquidnam accusat virum? He. ii, 2. 25 Tun' virum me, aut hominem deputas adeo esse? Non eum hominem ducerem, nec virum satis firmum gnatæ He. iv, 1. 9. 41 Dotem daretis: quæreret alium virum Ph. ii, 1. 67 At quem virum! quem ego viderim in vita optumum Ph. ii, 3. 29 Virum me natam vellem. Sed meum virum abs te exire video Ph. v, 3. 9. 12 Rhodum, bone vir, quid ais? A. iii, 5. 10 O, salve, bone vir A. v, 2. 5 Bone vir, Dore, salve Eu. v, 2. 11 Ehem! mi vir. Ch. Ehem! mea uxor Hea. iv, 1. 9 Idque adeo miror, quomodo tam ineptum quicquam tibi in mentem venire, mi vir, potuerit. Certe, inquam, mi vir Hea. v, 3. 3. 12 Mi vir, te obsecro, ne facias Hea. v, 5. 4 Quid ais, bone vir? est frater domi? Sy. Quid, malum! bone vir mihi narras? Ad. iv, 2. 17. 18 O vir optime! Ad. v, 9. 26 Qui scis, an ea causa, mi vir, me odisse assimulaverit? He. ii, 1. 38 Quid istuc turbæ est, obsecro, mi vir? Mi vir, non mihi narras? Ph. v, 8. 2. 13 Vobis cum uno semel ubi ætatem agere decretum est viro Hea. ii, 4. 12 Commenta mater est, esse ex alio viro, nescio quo, puerum natum Ad. iv, 5. 23 Illique exopto, ut reliquam vitam exigat cum eo viro, me qui sit fortunatior He. iii, 5. 41 Nupta meretrici hostis est, a viro ubi segregata est He. v, 2. 23 An quia non delinquunt viri? He. iv, 4. 41 Viris esse advorsas, æque studium est He. ii, 1. 5 Næ nos sumus mulieres inique æque omnes invisæ viris, propter paucas He. ii, 3. 1

Virgo. Atticus apud Andrum ejectus est, et istæc una parva virgo A. v, 4. 21 Neque virgo est usquam. Haud similis virgo est virginum nostrarum. Quid? virgo, cuja est? Eu. ii, 3. 2. 21. 29 Quædam hodie est ei dono data virgo. Dum apparatur, virgo in conclavi sedet. Arcessitur lavatum interea virgo Eu. iii, 5. 17 35. 44 Virgo ipsa lacrumat Eu. iv, 3. 17. Virgo conscissa veste lacrumans obticet. Num id lacrumat virgo? Eu. v, 1. 4. 13 An quia pudet? Ch. Id ipsum. Py. Id ipsum? virgo vero! Eu. v, 2. 69 Virgo ex eo compressu gravida facta est. Ipsa virgo: res ipsa Ad. iii, 4. 28. 33 Virgo est cum matre. Hæc virgo orba est patre Ad. iv, 5. 16 Virgo nihil habet. Illinc huc transferetur virgo Ad. iv, 7. 10. 13 Narrat, ut virgo ab se integra etiam tum siet He. i, 2. 70 Virgo ipsa facie egregia. Virgo pulchra! Ph. i, 2. 50. 54 Quicquid hujus feci, causa virginis feci Eu. i, 2. 122 Postquam iste advenit Chremes adolescens, frater virginis Eu. iv, 1. 3 Tu pol, si sapis, quod scis, nescis, neque de eunucho, neque de vitio virginis Eu. iv, 4. 55 Ubi scit factum, ad matrem virginis venit ipsus ultro, lacrumans. Mater virginis in medio est Ad. iii, 4. 25. 32 Quæso, ut una mecum ad matrem virginis eas Ad. iv, 3. 7 Paternum amicum me assimulabo virginis Ph. i, 2. 78 Non manebat ætas virginis meam negligentiam Ph. iv, 1. 4 Illi faveo virgini Eu. v, 3. 7 Neque honestum mihi, neque utile ipsi virgini est He. i, 2. 76 Vitium est oblatum virgini olim, ab nescio quo improbo He. iii, 3. 23 Ipse eripuit vi, in digito quem habuit, virgini abiens annulum He. iv, 1. 59 Ego illam vidi virginem, forma! bona memini videre A. ii, 5. 17 Is ubi hanc

forma videt honesta virginem. Ego quantum suspicor, ad virginem animum adjecit Eu. i, 2. 52. 63 Ducit secum una virginem dono huic: papæ! facie honesta Eu. ii, 1. 23 Cum huc respicio ad virginem. Comites secuti scilicet sunt virginem? Eu. ii, 3. 50. 54 Curate istam diligenter virginem Eu. iii, 2. 52 Commendat virginem. An. Cui? tibine? Ch. Mihi. Interea somnus virginem opprimit Eu. iii, 5. 29. 53 Insuper scelus, postquam ludificatus est virginem. Virginem, quam heræ dono dederat miles, vitiavit. Neque illi commisissem virginem Eu. iv, 3. 3. 12. 25 Jam satis certum est, virginem vitiatam esse? Eu. iv, 4. 37 Hoc modo dic, sororem illam tuam esse, et te parvam virginem amisisse Eu. iv, 6. 28 Virginem eripiam. Cum tibi do istam virginem, dixtin' hos mihi dies soli dare te? Eu. iv, 7. 3. 22 An paulum hoc esse tibi videtur, virginem vitiare civem? Eu. v, 2. 18 Virginem quam amabat, eam confeci sine molestia Eu. v, 4. 5 Virginem istam, scis eam hinc civem esse? Eu. v, 5. 9 Rufamne illam virginem, cæsiam, sparso ore, adunco naso? Hea. v, 5. 17 Filiam ejus virginem vitiavit Ad. iii, 4. 20 Hem! virginem ut secum avehat! An sedere oportuit domi, virginem tam grandem, dum? Virginem vitiasti, quam te jus non fuerat tangere Ad. iv, 5. 20. 39. 52 Hoc peccatum in virginem est civem. Quin jam virginem despondi Ad. iv, 7. 7. 16 Hinc ad hos provisam, quam mox virginem arcessant Ad. v, 6. 1 Nocte illa prima virginem non attigit He. i, 2. 61 Modo quandam vidi virginem hic viciniæ miseram. Illene indotatam virginem, atque ignobilem daret illi? Ph. i, 2. 45. 70 Ut potui, nuptum virginem locavi huic adolescenti Ph. v, 1. 25 De istac rogas virgine? Eu. iv, 4. 54 Neque ædepol, quid nunc consilii capiam, scio, de virgine istac Eu. v, 2. 29 Pro virgine dari nuptum non potest Ad. iii, 2. 48 Quid ais! cum virgine una adolescens cubuerit plus potus? He. i, 2. 63

Virilis, e. Animo virili præsentique ut sis, para Ph. v, 7. 64

Virtus. Tamen vel virtus tua me, vel vicinitas facit, ut Hea. i, 1. 4 Nunquam ita magnifice quicquam dicam, id virtus quin superet tua Ad. ii, 3. 4 Quem actoris virtus nobis restituit locum Ph. Prol. 34 Egon'? imperatoris virtutem noveram, et vim militum Eu. iv, 7. 8 Atque hæc sunt tamen ad virtutem omnia Hea. i, 2. 33 Homo antiqua virtute, ac fide Ad. iii, 3. 88 Postquam collaudavi secundum facta et virtutes tuas, impetravi Eu. v, 9. 60 Facio te apud illum Deum: virtutes narro Ad. iv, 1. 20 Si possiderem (regnum), ornatus esses ex tuis virtutibus Ad. ii, 1. 22

Vis. Tot res repente circumvallant, vis, egestas, injustitia, solitudo, infamia Ad. iii, 2. 5 Non omittis? Æs. Non, nisi te exorem. Mi. Vis est hæc quidem Ad. v, 8. 20 Vestitus turpis: ut, ni vis boni in ipsa inesset forma, hæc formam extinguerent Ph. i, 2. 57 Haud vereor, si in te solo sit situm: sed vim ut queas ferre A. i, 5. 42 Timeo, ne quam ille hodie insanus turbam faciat, aut vim Thaidi Eu. iv, 1. 2 Si vim faciet, in jus ducito hominem Eu. iv, 6. 30 Egon'? imperatoris virtutem noveram, et vim militum. Miles, nunc adeo edico tibi, ne vim facias ullam in illam Eu. iv, 7. 8. 37 Ne quam in illum Thais vim fieri sinat Eu. v, 5. 21 Hic me magnifice effero, qui vim tantam in me, et potestatem habeam tantæ astutiæ Hea. iv, 3. 32 Cui miseræ indigne per vim vitium obtulerat Ad. iii, 2. 10 Hæc verba, una falsa lacrymula, quam oculos terendo misere, vix vi expresserit, restinguet Eu. i, 1. 23 Hanc tu mihi vel vi, vel clam, vel precario fac tradas Eu. ii, 3. 27 Hæc ea est; quam miles a me vi nunc ereptum venit Eu. iv, 6. 14 Qui scis, an quæ jubeam, sine vi faciat? Pamphilam ergo huc redde, nisi vi mavis eripi Eu. iv, 7. 20. 26 Cœpi non humanitus tractare; sed vi, et via pervolgata patrum Hea. i, 1. 49 Errat longe, qui imperium credat gravius esse, aut stabilius, vi quod fit, quam illud, quod amicitia adjungitur Ad. i, 1. 42 Summa vi defendam hanc Ad. iii, 4. 47 Postquam attendi magis, et vi cœpi cogere, ut rediret He. ii, 2. 26 Ipse eripuit vi, in digito quem habuit, virgini abiens annulum He. iv, 1. 59 Homo se fatetur vi, in via, nescio quam compressisse He. v, 3. 30 Vi coactum te esse invitum, lege, judicio: tenes? Ph. i, 4. 37

Viso. Id viso, tune, an illi insaniant A. iii, 3. 3 Nunc redeo: si forte frater redierit, viso Ad. iv, 2. 10 Ego hanc visam A. iv, 2. 25 Idque adeo visam, si domi est Eu. iii, 4. 7 Visam domum Eu. v, 9. 12 Ibo, visam, si domi est Hea. i, 1. 118 Nunc ad eam visam. Non visam uxorem Pamphili, cum? He.

iii, 2. 4. 6 Demiphonem, si domi est, visam: ut, quod Ph. v, 7. 6 Vise, amabo, num sit Eu. iv, 3. 21 Abi tu; vise, redieritne jam, an nondum, domum Ph. ii, 4. 5 Non visas? ne mittas quidem visendi causa quenquam He. iii, 2. 7 Nostra illico it visere ad eam: admisit nemo He. i, 2. 114 Voltisne eamus visere? Ph. i, 2. 52 Quod heri nemo voluit visentem ad eam te intro admittere He. ii, 1. 40

Vita. Mea quidem hercle certe in dubio vita est A. ii, 2. 10 Ne hoc gaudium contaminet vita ægritudine aliqua Eu. iii, 5. 4 Vita est eadem, et animus te erga idem, ac fuit Hea. ii, 3. 24 Emori cupio. Ch. Ubi scies, si displicebit vita, tum istoc utitor Hea. v, 2. 19 Tua fama, et gnatæ vita in dubium veniet Ad. iii, 2. 42 Ita vita est hominum, quasi, cum ludas tesseris Ad. iv, 7. 21 Nunc adeo: si ob eam rem vobis vita mea invisa est Ad. v, 9. 32 Lacrumo, quæ posthac futura est vita, cum in mentem venit He. iii, 3. 45 Tua certo vita hæc expetenda optandaque est Ph. i, 3. 12 Nulla est mihi vita expetunda Ph. i, 4. 25 Homo jam grandior, pauper, cui opera vita erat Ph. ii, 3. 16 Ut id consulerem, interea vita ut in tuto foret Ph. v, 1. 7 Scias, posse habere jam ipsum suæ vitæ modum A. i, 1. 68 Ea res dedit tum existumandi copiam, quotidianæ vitæ consuetudinem Hea. ii, 3. 42 Non simulare mortem verbis, re ipsa spem vitæ dare Hea. iv, 1. 28 Si illum objurges, vitæ qui auxilium tulit, quid? A. i, 1. 115 Si illum relinquo, ejus vitæ timeo: sin A. i, 3. 5 Eo pacto et gnati vitam, et consilium meum cognosces. Sapienter vitam instituit. Primum hæc pudice vitam, parce, ac duriter agebat A. i, 1. 22. 40. 47 Hic dies aliam vitam affert, alios mores postulat A. i, 2. 18 Quæ mihi suum animum, atque omnem vitam credidit A. i, 5. 37 Dum studeo obsequi tibi, pæne illusi vitam filiæ A. v, 1. 3 Ego Deorum vitam propterea sempiternam esse arbitror, quod A. v, 5. 3 Usque dum ille vitam illam colet inopem Hea. i, 1. 84 Hinc sciri potuit, quo studio vitam suam, te absente, exegerit Hea. ii, 3. 39 Cum egomet nunc mecum in animo vitam tuam considero; Hea. ii, 4. 5 Prius proditurum te tuam vitam, et prius Hea. iii, 1. 70 Deorum vitam apti sumus Hea. iv, 3. 15 Ego hanc clementem vitam urbanam, atque otium secutus sum. Ruri agere vitam Ad. i, 1. 17. 20 Nostrumne Æschinum? nostrarum vitam omnium? Ad. iii, 2. 33 Non tu hoc argentum perdis, sed vitam tuam Ad. iii, 3. 56 O Jupiter! hanccine vitam! hoscine mores! Ad. iv, 7. 40 Nunquam ita quisquam bene subducta ratione ad vitam fuit, quin. Ego vitam duram, quam vixi usque adhuc, mitto. Ille suam semper egit vitam in otio, in conviviis. Contrivi in quærendo vitam, atque ætatem meam Ad. v, 4. 1. 5. 9. 15 Nescire arbitramini, quo quisque pacto hic vitam vestrorum exigat? He. ii, 1. 19 Heu me infelicem! hanccine ego vitam parsi perdere? He. iii, 1. 2 Illique exopto, ut reliquam vitam exigat cum eo viro, me qui sit fortunatior He. iii, 5. 40 In eamdem vitam te revolutum denuo video esse He. iv, 4. 69 Vobis commendo Phanium, et vitam meam Ph. i, 4. 41 Itane hinc abisse: et vitam tuam tutandam aliis dedisse? Ph. iii, 1. 2 Id arbitror apprime in vita esse utile, ut ne quid nimis A. i, 1. 34 Hoc vide! in mea vita tu tibi laudem is quæsitum, scelus Hea. ii, 3. 74 Ullamne ego rem unquam in vita mea volui, quin? Hea. v, 3. 4 Etsi hoc mihi pravum, ineptum, absurdum, atque alienum a vita mea videtur Ad. v, 8. 21 Quod te isti facilem, et festivom putant, id non fieri ex vera vita Ad. v, 9. 30 At quem virum! quem ego viderim in vita optumum Ph. ii, 3. 20 Denique, inspicere, tanquam in speculum, in vitas omnium jubeo Ad. iii, 3. 61

Vitio. Virginem vitiasti, quam te jus non fuerat tangere Ad. iv, 5. 52 Virginem, quam heræ dono dederat miles, vitiavit Eu. iv, 3. 12 Eam iste vitiavit miser Eu. v, 5. 11 Filiam ejus virginem vitiavit Ad. iii, 4. 21 An paulum hoc esse tibi videtur, virginem vitiare civem? Eu. v, 2. 19 Jam satis certum est, virginem vitiatam esse? Eu. iv, 4. 37

Vitium. Quando vitium oblatum est Ad. iii, 1. 9 Vitium commune omnium est, quod Ad. v, 8. 30 Hæc cum data est nova, novum intervenit vitium, et calamitas He. Prol. 2 Illud mihi vitium est maximum He. i, 2. 37 Vitium est oblatum virgini olim, ab nescio quo improbo He. iii, 3. 23 Illi nihil vitii est relictum, quin sit et idem tibi Hea. v, 3. 19 Reddi patri autem, cui tu nihil dicas vitii, superbum est He. i, 2. 79 Aliud fortasse aliis vitii est He. ii, 2.

23 Nunc, quam rem vitio dent, quæso animum advortite A. Prol. 8 Vos eritis judices, laudin' an vitio duci id factum oporteat Ad. Prol. 5 Hoc laudi est: hoc vitio datur Ad. iii, 3. 64 Cui miseræ indigne per vim vitium obtulerat Ad. iii, 2. 10 Solum unum hoc vitium senectus affert hominibus Ad. v, 3. 47 Id vitium nunquam decrevi esse ego adolescentiæ He. iv, 1. 27 Tu pol, si sapis, quod scis, nescis, neque de eunucho, neque de vitio virginis Eu. iv, 4. 55 In amore hæc omnia insunt vitia Eu. i, 1. 14 Novarum qui spectandi faciunt copiam sine vitiis Hea. Prol. 30

Vitupero. Id isti vituperant factum; atque in eo disputant A. Prol. 15 Antipho, multimodis cum istoc animo es vituperandus Ph. iii, 1. 1

Vivo. Ego pol hodie, si vivo, tibi ostendam A. v, 2. 25 Ego te, furcifer, si vivo! Eu. v, 6. 20 At, næ, illud haud inultum, si vivo, ferent. Syrum, si vivo, adeo exornatum, adeo depexum dabo: ut, dum vivat, meminerit semper mei Hea. v, 1. 45. 77. 78 Illius opera nunc vivo Ad. ii, 3. 8 Tu hercle cum illa, Phædria, et libenter vivis Eu. v, 9. 44 Immo nullorum arbitror, si tecum vivit Eu. iii, 1. 20 Ea si vivit, annos nata est sedecim, non major Eu. iii, 3. 20 Ecquis me vivit hodie fortunatior? Eu. v, 9. 1 Numquidnam de gnato meo audisti? Ch. Valet, atque vivit Hea. iii, 1. 21 Vivitne illa, cui tu dederas? So. Nescio Hea. iv, 1. 47 Hem! quid est? vivuntne? So. Vivit gnata: matrem mors consecuta est Ph. v, 1. 22 Nisi si prospectum interea aliquid est, desertus vivimus Hea. ii, 4. 11 Ego vitam duram, quam vixi usque adhuc, mitto Ad. v, 4. 5 Sibi vixit: sibi sumtum fecit Ad. v, 4. 11 Sane hercle homo voluptati obsequens fuit, dum vixit. Vixit, dum vixit, bene He. iii, 5. 10. 11 Per ejus unam, ut audio, aut vivam, aut moriar, sententiam Ph. iii, 1. 19 Ita velim me promerentem ames, dum vivas, mi pater Ad. iv, 5. 47 Ut cum illa vivas, testem hanc cum abs te amoveris He. iv, 4. 72 Immo habeat: valeat: vivat cum illa A. v, 3. 18 Egon' formidolosus? nemo est hominum, qui vivat, minus Eu. iv, 6. 19 Quidvis satis est, dum vivat modo Hea. iv, 1. 28 Ille bonus vir nobis psaltriam, si Dis placet, paravit, quicum vivat: illam deserat Ad. iii, 4. 31 Illum, ut vivat, optant Ad. v, 4. 20 Ut te vivat nunquam quisquam blandior He. v, 4. 21 Etiam argentum est ultro objectum, ut sit, qui vivat, dum Ph. v, 2. 5 Habet hæc, ei quod, dum vivat, usque ad aurem obganniat Ph. v, 8. 41 O omnium, quantum est, qui vivant, homo hominum ornatissime! Ph. v, 6. 13 Sine nunc meo me vivere interea modo A. i, 1. 126 Potius, quam in patria honeste pauper vivere A. iv, 5. 3 Non sibi soli postulat te vivere, et sua causa excludi ceteros Eu. iii, 2. 28 Parmenonis tam scio esse hanc technam, quam me vivere Eu. iv, 4. 51 Huncine erat æquum ex illius more, an illum ex hujus vivere? Hea. i, 2. 29 Tibi autem porro ut non sit suave vivere Hea. iii, 1. 73 Emori cupio. Ch. Prius, quæso, disce, quid sit vivere. Modo liceat vivere; est spes Hea. v, 2. 18. 28 Vah! vivere etiam nunc libet Ad. iii, 3. 91 In qua civitate tandem te arbitrare vivere? Ad. iv, 5. 51 Nullam pol credo mulierem me miseriorem vivere He. iv, 1. 51 Liberius vivendi fuit potestas. Prope adest, cum alieno more vivendum est mihi A. i, 1. 25. 125 Qui sine hac jurabat se unum nunquam victurum diem Ad. iii, 2. 34 Hocque fit, ubi non vere vivitur Hea. i, 1. 102

Vivus, a, um. Prudens, sciens, vivus, vidensque pereo Eu. i, 1. 28 Si me vivum vis, pater, ignosce Hea. v, 5. 7 Illum vivum, et salvum vellem He. iii, 5. 14 Hem, tibine hæc diutius licere speras facere, me vivo patre? Hea. i, 1. 51 Hui! dixti pulchre, siquidem quisquam crederet, te vivo Ph. ii, 1. 73 Nunquam illa viva ducturum uxorem domum He. i, 1. 5 Fore, ut hac illa viva posset animum inducere uxorem habere He. i, 2. 24

Vix. Vix, inquit, drachmis est opsonatus decem A. ii, 6. 20 Jam scio, ah! vix tandem sensi stolidus A. iii, 1. 12 Gnatam ut det oro, vixque id exoro A. iii, 4. 13 Vix sum apud me A. v, 4. 34 Una falsa lacrymula, quam oculos terendo misere, vix vi expresserit, restinguet Eu. i, 1. 23 Hic sunt tres minæ. Gn. Vix Eu. iii, 2. 19 Vix elocuta est hoc, foras simul omnes proruunt se Eu. iii, 5. 51 Vix me contineo, quin involem in capillum Eu. v, 2. 20 Ædes nostræ vix capient, scio Hea. ii, 3. 13 Syre, vix suffero Hea. ii, 4. 20 Decem dierum vix mihi est familia Hea. v, 1. 36 Tamen vix humane patitur Ad. i, 2. 65 Vix sum compos animi; ita ardeo iracundia Ad. iii, 2. 12 In peccato maxumo, quod vix sedatum satis est, potasti,

scelus! Ad. v, 1. 12 Partim vix steti He. Alt. Prol. 7 Vix me illinc abstraxi, vixque huc contuleram; hem! nova res orta est He. iii, 1. 17. 18 Equidem cupio: et vix contineor He. iv, 3. 9 Quod ille unciatim vix de demenso suo comparsit miser Ph. i, 1. 9 O Geta monitor! Ge. Vix tandem Ph. ii, 1. 4 Vix dum dimidium dixeram, intellexerat Ph. iv, 2. 4

Ulciscor. Ego pol te pro istis dictis et factis, scelus, ulciscar Eu. v, 4. 20 Satis mihi id habeam supplicii, dum illos ulciscar modo Ad. iii, 2. 15 Est, ubi vos ulciscar probe Ph. v, 7. 96 Recte ego mihi vidissem, et senis essem ultus iracundiam Ph. i, 4. 12 Namque hoc tempus, præcavere mihi me, haud te ulcisci sinit A. iii, 5. 18 Malo ego, nos prospicere, quam hunc ulcisci, accepta injuria Eu. iv, 6. 24 Injuriam autem est ulcisci adversarios? He. i, 1. 15 Tum hunc impuratum poterimus nostro modo ulcisci Ph. v, 7. 70

Ulcus. Quid minus utibile fuit, quam hoc ulcus tangere? Ph. iv, 4. 10

Ullus, a, um. Ei ludo, si ullus est, magistram hanc esse, satis certo scio He. ii, 1. 7 Quæ res in se neque consilium, neque modum habet ullum Eu. i, 1. 13 Illam ad vos redire studeo, si facere possim ullo modo He. ii, 2. 24 Tot meas injurias! quæ nunquam in ullo patefecit loco He. iii, 1. 23 Si ullo modo est ut possit, quod spero fore He. iv, 4. 102 Nec mora ulla est, quin eam uxorem ducam A. v, 6. 7 Ut nunquam ulla amori vestro incidere possit calamitas Hea. ii, 4. 15 Neque illic fabrica ulla erat Ad. iv, 6. 4 Ne ulla merito contumelia fieri a vobis posset He. iii, 5. 20 Ne mea præsentia obstet, neu causa ulla restet relliqua, quin He. iv, 2. 11 Censen' ullum me verbum potuisse proloqui? aut ullam causam? A. i, 5. 21. 22 Miles, nunc adeo edico tibi, ne vim facias ullam in illam Eu. iv, 7. 37 Illamne ego rem unquam in vita mea volui, quin? Hea. v, 3. 4 Neque legem putat tenere se ullam Ad. i, 2. 6 Neque pretium, neque rem ullam intercessisse, illa aut me indignam Ad. iii, 2. 51 Nec moram ullam, quin ducat, dari He. i, 2. 52 Neque declinatam quicquam ab aliarum ingenio ullam reperias? Tuos esse ego illi mores morbum magis, quam ullam aliam rem, arbitror He. ii, 1. 3. 42 Censen' te posse reperire ullam mulierem, quæ careat culpa? He. iv, 4. 40 Nec fas esse, ulla me voluptate hic frui Hea. i, 1. 97 Neque lites ullæ inter eas, postulatio nunquam He. i, 2. 105 Si unquam ullum fuit tempus, mater, cum ego voluptati tibi fuerim Hea. v, 4. 1 Si periculum ullum in te inest, periisse me una haud dubium est He. iii, 1. 46 Nolo tibi ullum commodum in me claudier A. iii, 3. 41 Nequeo mearum rerum initium ullum invenire idoneum. Neque, ut celari posset, tempus spatium ullum dabat He. iii, 3. 1. 14

Ulterior. Sed eccum ipsum: quis est ulterior? Ph. iv, 2. 10

Ultimus, a, um. Sed quis hic est senex, quem video in ultima platea? Ph. i, 4. 38 Est mihi in ultimis conclave ædibus quoddam retro Hea. v, 1. 29

Ultro. Hac fama impulsus Chremes, ultro ad me venit A. i, 1. 73 Non eam? ne nunc quidem, cum arcessor ultro? Infecta pace ultro ad eam venies. Te ultro accusabis: et dabis ei ultro supplicium Eu. i, 1. 2. 8. 24. 25 Hisce ego non paro me, ut rideant; sed his ultro arrideo Eu. ii, 2. 19 Quin redeamus: jam hæc tibi aderit supplicans ultro. Novi ingenium mulierum: nolunt, ubi velis: ubi nolis, cupiunt ultro Eu. iv, 7. 42. 43 Monstrum; etiam ultro derisum advenit Eu. v, 2. 21 Ad matrem virginis venit ipsus ultro, lacrumans Ad. iii, 4. 26 Qui ita putant sibi fieri injuriam, ultro, si quam fecere ipsi, expostulant, et ultro accusant Ad. iv, 3. 4. 5 O! audaciam, etiam me ultro accusatum advenit? Ph. ii, 3. 13 Etiam argentum est ultro objectum Ph. v, 2. 4

Umquam: vide Unquam

Una (adverb.). Cum quibus erat cumque una, iis se dedere. Ita ut fit, filium perduxere illuc, secum ut una esset, meum. Ibi tum filius cum illis, qui amabant Chrysidem, una aderat frequens; curabat una funus A. i, 1. 36. 54. 80. 81 Modo introii cum tuo gnato una A. v, 2. 10 Atticus quidam olim navi fracta, apud Andrum ejectus est, et istæc una parva virgo A. v, 4. 21 Ego quoque una pereo, quod mihi est carius. Ducit secum una virginem dono huic A. ii, 1. 5. 28 Videbit: colloquetur: aderit una in unis ædibus Eu. ii, 3. 75 Cibum una capias, adsis, tangas, ludas Eu. ii, 3. 81 Una in convivio erat hic, quem dico, Rhodius adolescentulus Eu. iii, 1. 32 Haud convenit, una ire cum amica imperatorem in via Eu. iii, 2. 42 Ecquis cum ea una? quid habuisset, cum perit? Eu. iii, 3. 16

Rogas? viderem, audirem, essem una, quacum cupiebam, Antipho Eu. iii, 5. 26 Consilium volo capere una tecum Eu. iii, 5. 66 Post una ambo abierunt foras Eu. iv, 4. 35 Nunc servolum ad eum in urbem misit, et ego nostrum una Syrum Hea. i, 2. 17 Eccum Dromonem cum Syro, una adsunt tibi Hea. ii, 2. 12 Præterea una ancillula erat, ea texebat una Hea. ii, 3. 53 De digito annulum detraho: et eum dico, ut una cum puella exponeret Hea. iv, 1. 38 Quid ni? qui usque una affuerim Hea. iv, 3. 6 Hem! Clinia hæc fieri videbat? Me. Quid ni? mecum una simul Hea. v, 1. 34 Dicunt malevoli, homines nobiles eum adjutare, assidueque una scribere Ad. Prol. 16 Disperii! Ctesiphonem audivi filium una affuisse in raptione cum Æschino Ad. iii, 3. 2 Una a pueris parvolis sumus educati: una semper militiæ, et domi fuimus: paupertatem una pertulimus gravem Ad. iii, 4. 48. 49. 50 Sed quæso, ut una mecum ad matrem virginis eas, Micio Ad. iv, 3. 7 Et tu nobiscum una (saltabis), si opus sit Ad. iv, 7. 35 Istam psaltriam una illuc mecum hinc abstraham. Filium, si nolit, cogas, ut cum illa una cubet Ad. v, 3. 57. 65 Phrygiam ut uxorem meam una mecum videam liberam Ad. v, 9. 16 Ut colloqui mecum una posset. Quid ais! cum virgine una adolescens cubuerit plus potus? He. i, 2. 56. 63 Itaque una inter nos agere ætatem liceat. Qui scis, an ea causa, mi vir, me odisse assimulaverit, ut cum matre plus una esset? He. ii, 1. 10. 39 Eo tecum una He. ii, 2. 31 Quia non poteram una omnia. Periisse me una haud dubium est He. iii, 1. 42. 46 Callidemidem hospitem Myconium, qui mecum una advectus est, conveni He. iii, 4. 19 Sed visne adesse me una, dum istam convenis? He. iv, 4. 103 Noli metuere: una tecum bona, mala, tolerabimus Ph. iii, 3. 23 Eamus ad ipsam: una omnes nos aut scire, aut nescire hoc volo Ph. v, 3. 26

Unciatim. Quod ille unciatim vix de demenso suo, suum defraudans genium, comparsit miser Ph. i, 1. 9

Unctus, a, um. Ten' asymbolum venire! unctum, atque lautum e balneis Ph. ii, 2. 25

Unde. Unde id scis? A. iii, 2. 31 Eho, Mysis, puer hic unde est? Miror, unde sit. Unde est? dic clare A. iv, 4. 9. 11. 15 Hem Davum tibi! Si. Unde egreditur? A. v, 2. 2 Atque in Thesauro scripsit, causam dicere prius, unde petitur aurum, quare sit suum, quam ille, qui petit, unde is sit thesaurus sibi: aut unde in patrium monumentum pervenerit Eu. Prol. 11. 12. 13 Mercator hoc addebat, e prædonibus, unde emerat, se audisse Eu. i, 2. 35 Unde is? Ch. Egone? nescio hercule, neque unde eam, neque quorsum eam. Virgo cuja est? Ch. Nescio hercle. Pa. Unde est? Eu. ii, 3. 13. 29 Neminemne intervenire mihi, qui me sequatur: quo pergam, unde emergam? Eu. iii, 5. 7 Istam, quam habes, unde habes vestem? Unde igitur fratrem meum esse sciebas? Eu. iv, 4. 28. 33 Unde ea esse censes? Perii! unde illi sunt ancillæ? Hea. ii, 3. 5. 12 Rogas? fingeret fallacias, unde esset adolescenti, amicæ quod daret Hea. iii, 2. 23 Is hic est annulus. Ch. Unde habes? Nescio; nisi ut ex ipsa quæras, unde hunc habuerit Hea. iv, 1. 41. 45 Garris: unde? Sy. A tuo patre Hea. iv, 6. 19 Unde mihi peterem cibum Hea. v, 2. 25 Nam si esset, unde id fieret, faceremus. Est, Dis gratia, et unde hæc fiant, et adhuc non molesta sunt Ad. i, 2. 26. 42 Væ misero mihi! tot res repente circumvallant, unde emergi non potest Ad. iii, 2. 4 Domi habuit, unde disceret Ad. iii, 3. 59 Atque huic aliquid paululum præ manu dederis, unde utatur: reddet tibi cito Ad. v, 9. 24 Sed videon' ego Philotium? unde hæc advenit? He. i, 2. 6 Magnum nescio quid necesse est evenisse, unde ira inter eas intercessit He. iii, 1. 25 Quæ (res) inter vos intervenit, unde ortum est initium iræ He. iii, 2. 16 Nequeo mearum rerum initium ullum invenire idoneum, unde exordiar narrare He. iii, 3. 2 Quid exanimatus es, obsecro? aut unde annulum istum nactus? Eum hæc cognovit Myrrhina in digito modo me habentem: rogat, unde sit? He. v, 3. 27. 33 Aliis aliunde est periclum, unde aliquid abradi potest Ph. ii, 3. 19 Ita, proximo quidem: at nos unde? aut quamobrem? Ph. ii, 3. 71 Quid faciam? unde ego nunc tam subito huic argentum inveniam miser? Invenias argentum. Ge. Cupio: sed id unde, edoce Ph. iii, 3. 1. 7 Pol me detinuit morbus. De. Unde? aut qui? Quo pacto, aut unde mihi sit, dicendum ordine est Ph. iv, 1. 8. 14 Petam hinc, unde a primo institui: is si dat, sat est Ph. iv, 2. 14 Quo consilia hæc referam? aut unde mihi auxilium petam? Eho!

dic mihi, quid rei tibi est cum familia hac, unde exis? Ph. v, 1. 2. 21 Quo pacto, aut unde hæc hic rescivit? Cum e medio excessit, unde hæc suscepta est tibi Ph. v, 7. 59. 74 Vinolentus mulierculam eam compressit, unde hæc nata est Ph. v, 8. 29

Unguentum. Opsonat? potat? olet unguenta? de meo Ad. i, 2. 37

Unguis. Qui nunc si detur mihi, ut ego unguibus facile illi in oculos involem venefico! Eu. iv, 3. 6

Unicus, a, um. Huic jam mansisset unicus gnatus domi Hea. iii, 2. 29 Filium unicum adolescentulum habeo. Sed gnatum unicum, eum ego hinc ejeci miserum injustitia mea Hea. i, 1. 41. 79 Sese senem esse, dicere: illum autem (filium) unicum He. i, 2. 43 Ultro ad me venit, unicam gnatam suam cum dote summa filio uxorem ut daret A. i, 1. 72 Per te Deos oro, perque unicam gnatam tuam, et gnatum meum A. iii, 3. 8 Quæso, quid si filiam suam unicam locaret? Ph. iv, 3. 41

Universus, a, um. Cum illis placet, qui vobis universis et populo placent Ad. Prol. 19 Hui! univorsum triduum? vide, quid agas Eu. ii, 1. 18 Quod ille unciatim comparsit miser, id illa universum arripiet Ph. i, 1. 11

Uniusmodi. Parentum injuriæ uniusmodi sunt ferme Hea. i, 2. 31

Unquam. Cavit, ne unquam infamiæ ea res sibi esset A. ii, 6. 13 Nec quis esset, unquam audieram dicier Eu. iv, 4. 32 Unam hanc noxiam mitte: si aliam admisero unquam, occidito Eu. v, 2. 14 Quis homo pro mœcho unquam vidit in domo meretricia prehendi quenquam? Eu. v, 5. 18 Neque agri, neque urbis odium me unquam percipit Eu. v, 6. 2 Miles, edico tibi, si te in platea offendero hac post unquam, periisti! Eu. v, 9. 34 Mihi si unquam filius erit, næ, ille facili me utetur patre Hea. ii, 1. 5 Neque potuisse unquam ab hac me expellere Hea. ii, 3. 20 Nunquam commodius unquam herum audivi loqui Hea. iii, 2. 48 Ullamne ego rem unquam in vita mea volui, quin? Hea. v, 3. 4 Si unquam ullum fuit tempus, mater, cum. Cave posthac, si me amas, unquam istuc verbum ex te audiam Hea. v, 4. 1. 8 Non committet hodie unquam, iterum ut vapulet. Neque tu verbis solves unquam, quod mihi re malefeceris Ad. ii, 1. 5. 10 Nemini ego plura acerba esse credo ex amore homini unquam oblata, quam mihi He. iii, 1. 1 Si unquam erga te animo esse amico sensisti eam, mi Pamphile He. iii, 3. 29 Vovisse hunc dicam, si salvus domum redisset unquam He. iii, 4. 21 Si utrumvis horum, mulier, unquam tibi visus forem He. iv, 1. 10 Neque fuisse prægnantem unquam ante hunc scivi diem He. iv, 4. 19 Equidem plus hodie boni feci imprudens, quam sciens ante hunc diem unquam He. v, 4. 40 En unquam cuiquam contumeliosius audistis factam injuriam, quam? Ph. ii, 3. 1 Nec cum bujusmodi unquam usus venit, ut conflictares malo Ph. iii, 2. 20 Neque adeo defetiscar unquam experirier, donec Ph. iv, 1. 28 Vinolentus mulierculam eam compressit: neque postilla unquam attigit Ph. v, 8. 29

Unumquodque. Jam adibo, atque unumquodque, quod quidem erit bellissimum, carpam Ad. iv, 2. 51

Unus, a, um. Sed postquam amans accessit, pretium pollicens, unus, et item alter A. i, 1. 50 At mihi unus scrupulus etiam restat, qui me male habet A. v, 4. 37 Illi invidere misere: verum unus tamen impense Eu. iii, 1. 22 Unus est dies, dum argentum eripio: pax! nihil amplius Hea. iv, 3. 39 Ut unus hominum homo te vivat nusquam quisquam blandior He. v, 4. 21 An fortunam collaudem, quæ gubernatrix fuit; quæ tot res, tantas, tam opportune in unum conclusit diem? Eu. v, 9. 17 Hem! tot mea solius soliciti sint causa, ut me unum expleant? Hea. i, 1. 77 Magis unum etiam instare, ut hodie conficerentur nuptiæ Hea. v, 1. 22 Unum (filium) vis curem, curo Ad. i, 2. 58 Nunquam unum intermittit diem, quin semper veniat Ad. iii, 1. 6 Qui sine hac jurabat, se unum nunquam victurum diem Ad. iii, 2. 34 Illum curo unum: ille ad me attinet Ad. iii, 3. 82 Omnes congruunt: unum cognoris, omnes noris. Egon' illam cum illo ut patiar nuptum unum diem? Ph. ii, 1. 35. 74 Ego cum illo, quocum tum uno rem habebam hospite, abii huc. Quia neque tu uno eras contenta, neque solus dedit Eu. i, 2. 39. 42 Qui mihi nunc uno digitulo fores aperis fortunatus Eu. ii, 2. 53 Atqui si illam digito attigerit uno, oculi illico effodientur Eu. iv, 6. 2 Vobis cum uno semel ubi ætatem agere decretum est viro Hea. ii, 4. 12 Itaque adeo uno animo omnes socrus oderunt nurus He. ii, 1. 4

Propter egestatem, proximo jussa est dari, ut cum uno ætatem degeret? Ph. ii, 3. 70 Cujus nunc miseræ spes opesque sunt in te uno omnes sitæ Ph. iii, 1. 6 An quia, quos fallam, pro uno duo sunt mihi dati? Ph. iv, 2. 12 Mitte orare: una harum quævis causa me, ut faciam, monet A. v, 4. 1 Hæc verba, una mehercle falsa lacrymula restinguet Eu. i, 1. 22 Una hæc spes est, ubi ubi est, diu celari non potest Eu. ii, 3. 4 Venit una (ancilla), heus tu, inquit, Dorc Eu. iii, 5. 46 Una est domus Eu. v, 9. 8 Præterea una ancillula erat, ea texebat una. An ea quoque dicetur hujus, si una hæc dedecori est parum? Hea. ii, 3. 52. 93 Atque hæc una nox Hea. iii, 1. 52 Eho! quæso, una accedundi via est? Hea. iii, 3. 22 Una illarum interea propere præcucurrit He. iii, 3. 11 Nunc una mihi res etiam restat, quæ est conficiunda Ph. v, 5. 3 Una injuria est tecum: altera est tecum Ph. v, 7. 90 Interea inter mulieres, quæ ibi aderant, forte unam aspicio adolescentulam, forma! A. i, 1. 91 Unam hanc noxiam mitte Eu. v, 2. 13 Ei unam cœnam, atque ejus comitibus dedi Hea. iii, 1. 46 Unam hanc rem me habere præter alios præcipuam arbitror Ad. ii, 3. 5 Unam fac domum Ad. v, 7. 11 Ego vero jubeo, quam maxume unam facere nos hanc familiam Ad. v, 8. 3 Alias ut omittam miserias, unam hanc vide He. iii, 4. 6 Per ejus unam, ut audio, aut vivam, aut moriar sententiam Ph. iii, 1. 19 Si tum non dedero, unam præterea horam ne oppertus sies Ph. iii, 2. 29 Quid! duasne is uxores habet? So. Au! obsecro: unam ille quidem hanc solam Ph. v, 1. 27 Inde filiam suscepit jam unam, dum tu dormis. Filius, homo adolescens, si habet unam amicam, tu uxores duas? Ph. v, 8. 18. 52 Viden' tu ancillas, aurum, vestem? quam ego cum una ancillula hic reliqui Hea. ii, 3. 11 Pro Divum fidem! meretrix et materfamilias una in domo? Ad. iv, 7. 29 Tum tu igitur nihil attulisti huc plus una sententia? He. iii, 5. 12 Quam fortunatus ceteris sum rebus, absque una hac foret He. iv, 2. 25 Referetque gratiam ei, unaque nos sibi opera amicos junget He. v, 2. 32 Si advigilaveris, ex unis geminas mihi conficies nuptias A. iv, 1. 51 Colloquetur: aderit una in unis ædibus Eu. ii, 3. 75 Fortasse unum aliquod verbum inter eas iram hanc conciverit He. iii, 1, 33 Hoc mihi unum reliquum fuerat malum, si He. iv, 1. 55 Palam beatus: ni unum hoc desit Ph. i, 3. 18 Unum hoc scio, hanc meritam esse, ut memor esses sui. Verbum unum cave de nuptiis A. i, 5. 46. 65 Crede, nunquam hodie tecum commutaturum patrem unum esse verbum, si A. ii, 4. 8 Hoc ego scio unum, neminem peperisse hic A. iii, 2. 26 Verbum si mihi unum, præterquam quod te rogo, faxis, cave A. iv, 4. 14 Unum hoc scito: contumeliæ non me fecisse causa, sed amoris Eu. v, 2. 38 Unum etiam hoc vos oro, ut Eu. v, 9. 54 Jam si verbum unum posthac Ad. i, 2. 55 Labascit: unum hoc habeo: vide, si satis placet Ad. ii, 2. 31 Solum unum hoc vitium senectus affert hominibus Ad. v, 3. 47 Verum te hoc moneo unum: qualis sim amicus, aut He. v, 1. 39 Unum hoc scio: quod fors feret, feremus æquo animo Ph. i, 2. 87 Tamen adhuc curavi unum hoc quidem, ut mihi esset fides Ph. v, 7. 11 Quin tu uno verbo dic, quid est, quod me velis. Tum uno ore omnes omnia bona dicere A. i, 1. 18. 69 Labascit, victus uno verbo: quam cito! Eu. i, 2. 98 Amici omnes modo uno ore auctores fuere, ut Ph. iv, 3. 20

Vocabulum. Tanquam Philosophorum habent disciplinæ ex ipsis vocabula Eu. ii, 2. 33

Voco. Me ad cœnam voca. Nau. Pol vero voco Ph. v, 8. 64. 65. Jam ferme moriens me vocat A. i, 5, 49 Salutant: ad cœnam vocant Eu. ii, 2. 28 Epidicazomenon quam vocant Comœdiam Græci Ph. Prol. 26 Quem, inquit, ad cœnam vocabo meorum æqualium potissimum? A. ii, 6. 22 Spatium apparandis nuptiis, vocandi, sacruficandi dabitur paululum Ph. iv, 4. 22 Euge! jam lepidus vocor Ad. v, 7. 13 O! qui vocare? Ge. Geta Ad. v, 6. 3 Parasiti item ut Gnathonici vocentur Eu. ii, 2. 33

Volo, are. Quid cessas? vola He. iii, 4. 24

Volo, vis, vult. Sosia, adesdum: paucis te volo. Sin eveniat, quod volo A. i, 1. 2. 138 Nihil volo aliud, nisi Philumenam A. ii, 1. 6 Ambo opportune: vos volo A. ii, 2. 8 Ducas volo hodie uxorem A. ii, 3. 14 Hodie uxorem ducas, ut dixi, volo A. ii, 5. 7 Prorsus a me opinionem hanc tuam esse ego amotam volo A. iii, 2. 30 Immo ita volo, itaque postulo, ut fiat A. iii, 3. 18 Hei mihi! cur non habeo spatium, ut de te

sumam supplicium, ut volo? A. iii, 5. 17 Si poterit fieri, ut ne pater per me stetisse credat, volo A. iv, 2. 17 Sed sine me pervenire, quo volo Eu. i, 2. 44 Hos prius introducam, et quæ volo, simul imperabo Eu. iii, 2. 39 Consilium volo capere una tecum Eu. iii, 5. 66 Volo ego adesse hic advocatos nobis in turba hac Eu. iv, 6. 26 Equidem pol in eam partem accipioque, et volo Eu. v, 2. 37 Quamobrem omnes vos oratos volo, ne Hea. Prol. 26 Ego te meum esse dici tantisper volo, dum. Dionysia hic sunt hodie; apud me sis volo Hea. i, 1. 54. 110 Scin', quid nunc facere te volo? Hea. iii, 1. 85 Plus spei video, quam volo Hea. iv, 1. 46 Cum maxume volo te dare operam, ut fiat. Simul et conficiam facilius ego, quod volo Hea. iv, 5. 41. 55 Ego domi ero, si quid me voles. Me. Sane volo Hea. iv, 8. 32 Quid hoc, quod volo, ut illa nubat nostro? Hea. v, 1. 62 Nisi quod tibi bene ex animo volo Hea. v, 2. 6 Quod peto et volo, parentes meos ut commonstres mihi Hea. v, 4. 4 Egomet habeo propemodum, quam volo. Syro ignoscas volo, quæ mea causa fecit Hea. v, 5. 21. 22 Est Dis gratia, cum ita, ut volo, est. Quicquid est, volo scire; atque hominem convenire Ad. i, 2. 59. 74 Hem! sic volo. Istuc volo ergo ipsum experiri Ad. ii, 1. 15. 18 Scire equidem volo, quot mihi sint domini Ad. iv, 2. 16 Hoc confit, quod volo Ad. v, 8. 23 Nunc si potis est, maxume volo, doque operam, ut He. iii, 3. 36 Esse inter nos affinitatem hanc sane perpetuam volo. Manere affinitatem hanc inter nos volo, si He. iv, 4. 14. 101 Scin', quid volo potius, sodes, facias? He. v, 1. 26 Hominem commonstrarier mihi istum volo Ph. ii, 1. 76 Volo ipsius quoque voluntate hoc fieri, ne Ph. iv, 5. 13 Factum volo. Una omnes nos aut scire, aut nescire hoc volo. Heus! ne filii quidem nostri hoc resciscant, volo Ph. v, 3. 4. 26. 36 Nolo, volo: volo, nolo rursum Ph. v, 7. 57 Ergo aperte vis, quæ restant, me loqui? A. i, 2. 24 Quoniam non potest id fieri, quod vis, id velis, quod possit A. ii, 1. 5 Verum vis dicam? A. iv, 2. 25 Tibi ego dico, an non? My. Quid vis? A. iv, 4. 23 Audi obsecro. Dr. Quid vis? A. v, 2. 20 Vis me uxorem ducere? A. v, 3. 27 Proin tu, taceri si vis, vera dicito. Scilicet faciendum est, quod vis. Numquid vis aliud? Eu. i, 2. 26. 106. 111 Sed heus tu! Pa. Quid vis? Eu. ii, 1. 11 Num quem evocari hinc vis foras? Eu. ii, 2. 52 Ubi vis, non moror. Ubi vis, dona adsunt tibi a Phædria Eu. iii, 2. 7. 11 Quid est, quod lætus sis? quid tibi vis? Eu. iii, 5. 11 Quid tu tibi vis? Quis tu es homo? quid tibi vis? Jam dimitto exercitum? Thr. Ubi vis Eu. iv, 7. 28. 34. 44 Paululum opperirier si vis. Vin' interea, dum is venit, domi opperiamur potius, quam? Eu. v, 2. 52. 55 Quid est, inepta? quid tibi vis? Eu. v, 7. 6 Quid vis, faciam? Thraso! ubi vis, accede Eu. v, 9. 24. 58 Proh Deum atque hominum fidem! quid vis tibi? quid quæris? Scire hoc vis? Hea. i, 1. 9. 35 Vis amare: vis potiri: vis, quod des illi, effici: tuum esse in potiundo periclum non vis Hea. ii, 3. 81. 82 Quid aliud tibi vis? Concaluit: quid vis? Hea. ii, 3. 90. 108 Vin' tu homini stulto mihi auscultare? Abi sane istac istorsum, quo vis Hea. iii, 3. 24. 27 Vin' me istuc tibi, etsi incredibile est, credere? Hea. iv, 1. 11 Quid igitur dicam tibi, vis? Hea. iv, 6. 14 Cedo, quid vis? faciam Hea. iv, 8. 5 Ita dictu opus est, si me vis salvom esse. Sino: itane vis? Hea. v, 1. 68. 75 Si scire vis, ego dicam Hea. v, 4. 10 Si me vivum vis, pater, ignosce Hea. v, 5. 7 Unum vis curem, curo Ad. i, 2. 58 Leno, audi, si vis, nunc jam. Jamne me vis dicere id, quod ad te attinet? Nunc vide, utrum vis Ad. ii, 1. 30. 32. 41 Numquid vis, quin abeam? Ad. ii, 2. 39 Numquid vis? De. Mentem vobis meliorem dari Ad. iii, 3. 78 Parata a nobis sunt, ut dixi, ubi vis Ad. v, 3. 2 Eho! vin' tu huic seni auscultare? Ad. v, 7. 8 Vin' tu hoc fieri? Æs. Cupio. Mi. Siquidem tu vis, Syre, eho! accede huc ad me Ad. v, 9. 12. 18 Haud ita decet, si perpetuam vis esse affinitatem hanc. Sed numquid vis? He. ii, 2. 10. 30 Si vis vero veram rationem exequi He. iii, 1. 26 Quid vis dicam? He. iii, 4. 22 Si cetera sunt ita, ut vis He. iv, 2. 28 Pater. La. Quid vis, Pamphile? Quid ita istuc vis? Quid vis facere, nisi reducere? He. iv, 3. 7. 9 Sed visne adesse me una, dum istam convenis? He. iv, 4. 108 Quid vis? cedo He. v, 1. 26 Ob eam rem vis ergo intro eam? He. v, 2. 21 Numquid, Geta, aliud me vis? Ph. i, 2. 101 Quid vis, nisi uti maneat Phanium? Ph. ii, 2. 8 Dic, Cratine. Cra. Mene vis? De. Te. Numquid nos vis? Ph. ii, 4. 8. 18 Equidem hercle nescio. Ch. Vin' scire? Vin' me hoc credere? vin' satis quæsitum mihi istuc esse? Ph. v, 3. 24.

27. 28 Si vis mihi uxorem dare, quam despondisti, ducam. Quid vis tibi? Ph. v, 7. 31. 53 Orat: confitetur: purgat: quid vis amplius? Vin' primum hodie facere, quod ego gaudeam? Ph. v, 8. 46. 63 Quid hic volt? A. i, 2. 13 Quid igitur sibi volt pater? A. ii, 3. 1 Quid hic volt veterator sibi? A. ii, 6. 26 Quis me volt? perii! pater est A. v, 3. 1 Si mihi pergit, quæ volt, dicere, ea, quæ non volt, audiet A. v, 4. 17 Aut dicat quod volt; aut molesta ne siet Eu. iii, 3. 23 Idem absens facere te hoc vult filius Hea. i, 1. 112 Non vult te scire se redisse etiam. Cupio illi dare, quod volt Hea. iii, 1. 24. 88 Quid volt sibi, Syre, hæc oratio? Te volt: videas, quid velit. Non licet hominem esse sæpe ita ut volt, si res non sinit Hea. iv, 1. 2. 6. 53 Dedo patri me nunc jam, ut frugalior sim, quam volt Hea. iv, 3. 3 Heus Dromo. Dr. Quis me volt? Hea. iv, 4. 21 Hanc sibi uxorem dari volt Clinia Hea. iv, 8. 6 Immo, utrum volt Hea. v, 5. 14 Vah! leno iniqua me non volt loqui Ad. ii, 1. 33 Ut quisque suum volt esse, ita est. Quando ita volt frater, de istoc ipse viderit Ad. iii, 3. 45. 83 Quid ille gannit? quid volt? Ad. iv, 2. 17 Quid istic? dabitur: quandoquidem hic volt Ad. v, 8. 33 Denique hic volt fieri Ad. v, 9. 12 Siquidem ille ipse non volt He. iv, 1. 45 Etiam nunc, si volt Demipho dare, quantum Ph. iv, 3. 51 Lætus sum, fratri obtigisse, quod volt Ph. v, 4. 1 Quidnam hic sibi volt? Ph. v, 6. 3 Alio pacto haud poterat fieri, ut sciret hæc, quæ volumus A. iv, 4. 54 Ut quimus, aiunt, quando ut volumus, non licet A. iv, 5. 10 Quæso hercle ut liceat, pace quod fiat tua, dare huic quæ volumus Eu. iii, 2. 14 Quæ ego illis inesse video, ita ut volumus Ad. v, 3. 41 Non potuit melius pervenirier eo, quo nos volumus. Fac ut illam ducat, nos quam volumus Ph. iv, 3. 36. 66 Vos æquo animo æqua noscere oportet, si vos voltis perhiberi probos Ad. iii, 4. 59 Si vos tantopere istuc voltis, fiat Ad. v, 8. 22 Si id voltis potius Ad. v, 9. 35 Voltisne eamus visere? Ph. i, 2. 52 Ubi voltis, uxorem date Ph. v, 7. 14 Valeant, qui inter nos discidium volunt A. iv, 2. 14 Est genus hominum, qui esse primos se omnium rerum volunt, nec sunt Eu. ii, 2. 17 Utinam sic sient, qui mihi male volunt! Eu. iv, 3. 13 Scin' quid ego te volebam? Eu. iii, 3. 46 Sed video, eccos, quos volebam Hea. ii, 3. 15 Offendi adveniens quicum volebam, atque ut volebam, collocatam filiam Ph. v, 1. 32 Aut negotî siquando odium ceperat, requiescere ubi volebat; quasi: nostin'? Eu. iii, 1. 15 Nescio quid tibi sum oblitus hodie, ac volui, dicere A. v, 1. 22 Quid? quid aliud volui dicere? Eu. iii, 2. 51 Pater adest, quem volui: adibo Hea. i, 2. 5 Ullamne ego rem unquam in vita mea volui, quin? Hea. v, 3. 5 Mane: nondum etiam dixi id, quod volui He. v, 1. 18 Ipse est, quem volui obviam Ph. i, 4. 19 Amici filiam, ita ut æquum fuerat, volui uxorem ducere Ph. iv, 3. 46 Quam joco rem voluisti a me tandem, quin perfeceris? Eu. i, 2. 100 Quam bene vero abs te prospectum est! quid voluisti? cogita Hea. iv, 1. 25 Quod habes, ita ut voluisti, uxorem sine mala fama Ph. i, 3. 17 Quid me in hac re facere voluisti tibi? Ph. ii, 1. 61 Quæ sese in ignem injicere voluit, prohibui; servavi A. i, 1. 113 Id voluit, nos sic nec opinantes duci falsó gaudio A. i, 2. 9 Num ille somniat ea, quæ vigilans voluit? A. v, 6. 8 Voluit facere contra huic ægre Eu. iv, 1. 10 Quid si hoc quispiam voluit Deus? Eu. v, 2. 36 Oratorem voluit esse me, non prologum Hea. Prol. 11 Quandoquidem hoc nunquam mihi ipse voluit credere Ad. iv, 5. 6 Quod heri nemo voluit visentem ad eam te intro admittere He. ii, 1. 40 Heri nemo voluit Sostratam intro admittere He. iii, 1. 49 Puerumque ob eam rem clam voluit, natus qui est, extinguere He. v, 1. 22 Hic respondere voluit, non lacessere Ph. Prol. 20 Hem! istuc volueram Hea. iv, 8. 26 Ubi voles, arcesse A. v, 2. 7 Tuus est nunc Chremes: facturum quæ voles, scio esse omnia A. v, 6. 12 Ubi molestum non erit, ubi tu voles, ubi Eu. iii, 2. 31 Ubi nos laverimus, si voles, lavato Eu. iii, 5. 48 Age modo, hodie sero, ac nequicquam voles Hea. ii, 3. 103 Jam me hoc voles patrem exorare, ut Hea. iv, 3. 27 Etiam, si voles, desponsam quoque esse dicito. Ego domi ero, si quid me voles Hea. iv, 8. 25. 32 Hæc si voles in animo vere cogitare Ad. v, 3. 31 Nostra utere amicitia, ut voles He. v, 1. 37 Faciet, ut voles. Ecastor posthac tibi, quod potero, et quæ voles, faciamque, et dicam Ph. v, 8. 54. 61 Quid? ah! volet, certo scio Eu. v, 2. 50 Quodcunque inciderit in mentem, volet Hea. iii, 1. 75 Ille, si me alienus

affinem volet, tacebit, dum Ph. iv, 1. 16 Age, age nunc, Phormionem, qui volet, lacessito Ph. v, 8. 38 Et quid facere in hac re te velim A. i, 1. 28 Ausculta paucis: et quid ego te velim, et tu quod quæris, scies A. iii, 3. 4 Numquid vis aliud? Ph. Egone quid velim? Eu. i, 2. 111 Quod ego nunquam vidi fieri, neque velim Eu. v, 5. 16 Here, primum te arbitrari, quod res est, velim Eu. v, 6. 9 Principio ego vos credere ambos hoc mihi vehementer velim Eu. v, 9. 39 Ita se defatigent, velim, ut Ad. iv, 1. 3 Ita velim me promerentem ames, dum vivas, ut Ad. iv, 5. 47 Idque si nunc memorare hic velim, vere possum: ni te ex ipsa hæc magis velim resciscere He. iii, 5. 21. 23 Velim quidem hercle He. v, 2. 17 Nunc quid velim, animum attendite Ph. Prol. 25 Egon' tuam expetam amicitiam? aut te visum, aut auditum velim? Ph. ii, 3. 85 Ego, quæ in rem tuam sint, ea velim facias Ph. ii, 4. 9 Ita velim: sed, qui istuc credam ita esse, mihi dici velim Ph. v, 6. 15 Expecto quid velis. Quin tu uno verbo dic, quid est, quod me velis A. i, 1. 7. 18 Quoniam non potest id fieri, quod vis, id velis, quod possit A. ii, 1. 6 Loquere, quid velis A. iii, 3. 5. Hea. iv, 1. 9 Novi ingenium mulierum: nolunt, ubi velis: ubi nolis, cupiunt ultro Eu. iv, 7. 43 Facile pellas, ubi velis Eu. v, 9. 50 Quasi non ea potestas sit tua, quo velis in tempore, ut te exsolvas Hea. iv, 3. 43 Metuis, ne non, cum velis, convincas esse illum tuum? Hea. v, 3. 15 Huic mandes, si quid recte curatum velis Ad. iii, 3. 18 Ut tu illam salvam magis velis, quam ego He. ii, 2. 17 Cui de integro est potestas etiam consulendi, quid velis Ph. i, 3. 22 Eho! dic, quid velis dari tibi in manum? Ph. iv, 3. 28 Hem! si quid velis, huic mandes, quod quidem recte curatum velis Ph. iv, 4. 7. 8 Sin est, ut velis manere illam apud te Ph. v, 7. 32 Ut cum velit tibi jure irasci, non queat A. ii, 3. 20 Ut pernoscatis, quid sibi Eunuchus velit Eu. Prol. 45 Rogo, numquid velit? Eu. ii, 3. 49 Vostrarum nulla est, quin gnatum velit ducere uxorem He. ii, 1. 43 Ego hunc adibo, si quid me velit He. iii, 4. 15 Si est, ut velit reducere uxorem, licet. Deliberet, renuntietque hodie mihi, velitne, an non He. iii, 5. 51. 59 Roga, velitne, an non, uxorem He. iv, 1. 43 Neque sinam, ut, qui nobis maledictum velit, mea pertinacia esse dicat factum He. iv, 2. 14 Nec pol me multum fallit: quin, quod suspicor, sit, quod velit He. v, 1. 2 Si uxorem velit, lege id licere facere Ph. i, 2. 65 Adeon' rem redisse, ut qui mihi consultum optume velit esse, patrem ut extimescam? Ph. i, 3. 1 Dum ne reducam, turbent porro, quam velint He. iv, 4. 12 Quam vellem! A. ii, 1. 26 Nisi nunc, cum minime vellem Eu. ii, 3. 41 Tum equidem istuc os tuum impudens videre nimium vellem Eu. iii, 5. 49 Nunquam ædepol quicquam jam diu, quod magis vellem evenire, mihi evenit Eu. v, 7. 1 Quam vellem Menedemum invitatum Hea. i, 2. 11 Vellem hercle factum: ita meritus Hea. iv, 6. 11 Abiit; vah! rogasse vellem Hea. v, 2. 25 Vah! quam vellem etiam noctu amicis operam mos esset dari Ad. iv, 1. 16 Illum vivum et salvum vellem. Quæ nunquam quicquam erga me commerita est, quod nollem: et sæpe, quod vellem, meritam scio He. iii, 5. 14. 37 Satin' omnia ex sententia? De. Vellem quidem Ph. ii, 1. 27 Virum me natam vellem Ph. v, 3. 9 Si ex me illa liberos vellet sibi He. iv, 4. 33 Si omnes hunc conjectum in nuptias inimici vellent A. iv, 1. 45 Cœpi iis omnia facere, obsequi quæ vellent Ph. i, 2. 29 Sed demiror, quid sit, quamobrem tantopere omnes nos celare volueris partum. Id nunc res indicium hæc facit, quo pacto factum volueris He. iv, 1. 15. 31 Quantum is voluerit, datum esse dotis Ph. iv, 5. 10 Quod si in deterrendo voluissem operam sumere He. Alt. Prol. 17 Si meum imperium exequi voluisses, interemtam oportuit Hea. iv, 1. 22 Aut velle in ea re ostendi, quam sis callidus A. i, 2. 27 Patri dic velle A. ii, 3. 20 Num censes faceret, filium, nisi sciret eadem hæc velle? A. iii, 3. 46 Negabon' velle me, modo qui sum pollicitus, ducere? A. iii, 5. 6 Velle se illam mihi dare: verum id vereri. Porro eunuchum dixti velle te Eu. i, 2. 61. 87 Ait, rem divinam fecisse, et rem seriam velle agere mecum Eu. iii, 3. 8 Adibo, atque ab eo gratiam hanc quam video velle, inibo Eu. iii, 5. 9 Siquidem id sapere est, velle te id, quod Hea. ii, 3. 83 Illam te amare et velle uxorem. Me ætatem censes velle id assimularier? Hea. iv, 3. 25. 38 Illum aiunt velle uxorem Hea. iv, 8. 14 Dixit velle uxorem ducere Ad. i, 2. 71 Non ostendam me id velle Ad. iii, 3. 10 Cum te video nostræ familiæ tam ex animo factum velle. Ad. v, 7. 21 Præsidium velle se-

senectuti suæ He. i, 2. 44 Si est, ut dicat, velle se, redde He. iv, 1. 43 Ut aiebat, de ejus consilio sese velle facere, quod Ph. iii, 1. 17 Quo pacto satietatem amoris ait se velle sumere Ph. v, 5. 6 Postquam, tantopere id vos velle, animadvorteram Ph. v, 7. 16

Voluntas. Voluntas vostra si ad Poëtam accesserit Ph. Prol. 30 Ut præter sui voluntatem patris, tamen hanc habere studeat? A. v, 3. 9 Scio: tu coactus tua voluntate es A. iv, 1. 34 Dictus filius tuus tua voluntate Hea. v, 4. 2 Quod vos jus cogit, id voluntate impetret Ad. iii, 4. 44 Volo ipsius quoque voluntate hoc fieri, ne Ph. iv, 5. 13 Ut sua voluntate, id quod est faciundum, faciat Ph. v, 3. 2

Volvo. Satis diu hoc jam saxum volvo Eu. v, 9. 55

Volupe. Bene factum, et volup' est He. v, 4. 17 Venire salvom volup' est Ph. iv, 3. 5

Voluptas. Nihil pol jam res istæc voluptatis ferunt He. iv, 2. 17 Egone hujus memoriam patiar meæ voluptati obstare? A. v, 4. 41 Hæc non voluptati tibi esse, satis certo scio Hea. i, 1. 19 Si unquam ullum fuit tempus, mater, cum ego voluptati tibi fuerim Hea. v, 4. 1 Sane hercle homo voluptati obsequens fuit, dum vixit He. iii, 5. 9 Ut voluptati obitus, sermo, adventus tuus semper siet He. v, 4. 19 Voluptatem magnam nuntias Hea. i, 2. 10 Abs te ut blanditiis suis, quam minimo pretio voluptatem suam expleat He. i, 1. 12 Nec fas esse, ulla me voluptate hic frui Hea. i, 1. 97 Ego Deorum vitam propterea sempiternam esse arbitror, quod voluptates eorum propriæ sunt A. v, 5. 4 O mearum voluptatum omnium inventor, inceptor, perfector! Eu. v, 9. 4

Voro. Quo pacto ex jure hesterno panem atrum vorent Eu. v, 4. 17

Voveo. Perii! vovisse hunc dicam, si He. iii, 4. 20

Vox. Matris vox visa est Philumenæ He. iii, 1. 38 Audire vocem visa sum modo militis Eu, iii, 2. 1 Audivisse vocem pueri visus est vagientis He. iv, 1. 2 Neque voce alia, ac res monebat, ipsa poterat conqueri He. iii, 3. 15 Enimvero voce est opus Ph. v, 7. 92

Urbanus, a, um. Ego hanc clementem vitam urbanam, atque otium secutus sum Ad. i, 1. 17

Urbs. Neque agri, neque urbis odium me unquam percipit Eu. v, 6. 2 Nunc servolum ad eam in urbem misit Hea. i, 2. 17 Senex rus abdidit se: huc raro in urbem commeat He. i, 2. 100 Agelli est hic sub urbe paulum Ad. v, 8. 26 Illius stultitia victa, ex urbe tu rus habitatum migres? He. iv, 2. 13 Pamphilumne hac urbe privari sines? Ph. iii, 2. 32

Uro. Uro hominem Eu. ii, 2. 43 Si quando illa mentionem Phædriæ facit, aut si laudat, te ut male urat Eu. iii, 1. 48

Uspiam. Si abeis uspiam: aut ubi cesses, evenire ea satius est. Ne aut ille alserit, aut uspiam ceciderit, aut Ad. i, 1. 3. 12

Usquam. Neque istic, neque alibi tibi usquam erit in me mora A. ii, 5. 9 Num ejus color. pudoris signum usquam indicat? A. v, 3. 7 Occidi! neque virgo est usquam: neque ego, qui Eu. ii, 3. 2 Nunquam etiam fui usquam, quin me omnes amarent plurimum Eu. v, 9. 62 At ita, ut usquam fuit fide quisquam optuma Ad. ii, 1. 7 Quasi jam usquam tibi sint viginti minæ, dum huic obsequare Ad. ii, 2. 15 An hoc proferendum tibi videtur usquam esse? Ad. iii, 2. 39 Dicam fratris esse hanc? quod minime est opus usquam efferri Ad. iv, 4. 16 Quid consolare me? an quisquam usquam gentium est æque miser? He. iii, 1. 13

Usque. Verberibus cæsum te, Dave, in pistrinum dedam usque ad necem A. i, 2. 28 Tum patris pudor, qui me tam leni passus est animo usque adhuc A. i, 5. 27 Ut animus in spe atque in timore usque antehac attentus fuit; ita A. ii, 1. 3 Suadere, orare, usque adeo, donec perpulit A. iv, 1. 38 Opus faciam, ut defetiger usque, ingratiis ut dormiam Eu. ii, 1. 14 Ne sursum, deorsum cursites; neve usque ad lucem vigiles Eu. ii, 2. 47 Ex Æthiopia est usque hæc Eu. iii, 2. 18 Usque adeo ego illius ferre possum ineptias Eu. iv, 6. 3 Usque dum ille vitam illam colet inopem, carens patria ob meas injurias. Interea usque illi de me supplicium dabo Hea. i, 1. 84. 86 Mihi magna cum eo jam inde usque a pueritia fuit semper familiaritas Hea. i, 2. 9 O mi Syre, audistin' obsecro? Sy. Quidni? qui usque una affuerim Hea. iv, 3. 6 Immo et ibi nunc sum, et usque id egi dudum, dum loquitur pater Hea. v, 2. 30 Ipsum dominum, atque omnem familiam mulcavit usque ad mortem Ad. i, 2. 10 Jam intro arripiere, atque ibi usque ad necem operiere loris Ad. ii, 1.

23 Ego vapulando, ille verberando, usque ambo defessi sumus. Qui potui melius, qui hodie usque os præbui? Ad. ii, 2. 5. 7 Ctesipho me pugnis miserum, et istam psaltriam, usque occidit Ad. iv, 2. 20 Cessatum usque adhuc est Ad. iv, 4. 21 Miletum usque? obsecro! Ad. iv, 5. 21 Perreptavi usque omne oppidum. Nunc vero domi certum obsidere est usque, donec redierit Ad. iv, 6. 3. 6 Ego vitam duram, quam vixi usque adhuc, mitto Ad. v, 4. 5 Ego istos vobis usque a pueris curavi ambos sedulo Ad. v, 9. 5 Usque illud visum est Pamphilo neutiquam grave, donec He. i, 2. 50 Ita usque advorsa tempestate usi sumus. Quid, si non veniet? maneamne usque ad vesperum? He. iii, 4. 9. 28 Nihil cessavisti usque adhuc He. iv, 1. 29 Herus si redierit, molendum usque in pistrino Ph. ii, 1. 19 Quot me censes homines jam deverberasse usque ad necem? Ph. ii, 2. 13 Primus esses, memoriter progeniem vostram usque ab avo atque atavo proferens Ph. ii, 3. 48 Habet hæc, ei quod, dum vivat, usque ad aurem obganniat Ph. v, 8. 41

Usus. Mihi sic est usus: tibi ut opus facto est, face. Ch. An cuiquam est usus homini, se ut cruciet? Hea. i, 1. 28. 29 Non usus veniet, spero. Ne, ego te, si usus veniat, magnifice, Chreme, tractare possim. Ch. De istoc, cum usus venerit, videbimus, quid opus sit Hea. iii, 2. 42. 45. 46 Et moneo, quid facto usus siet Ad. iii, 3. 75 Quin res, ætas, usus semper aliquid apportet novi Ad. v, 4. 2 Et tibi, ob eam rem, si quid usus venerit, lubens bene faxim Ad. v, 6. 7 Non usus facto est mihi, nunc hunc intro sequi He. iii, 1. 47 An temere quicquam Parmenonem prætereat, quod facto usus sit? He. v, 4. 38 O Geta! provinciam cepisti duram. Ge. Mihi usus venit, hoc scio Ph. i, 2. 23 Nec cum hujusmodi unquam usus venit, ut conflictares malo Ph. iii, 2. 20 Ad omnia hæc magis opportunus, nec magis ex usu tuo nemo est Eu. v, 9. 47 Hoc scitum est; periculum ex aliis facere, tibi quod ex usu siet Hea. i, 2. 36 Periculum ex aliis facito, tibi quod ex usu siet Hea. ii, 1. 9 Ut eo essem animo, si ex usu esset nostro hoc matrimonium? He. iv, 1. 33 Non minuam meum consilium: ex usu quod est, id persequar He. iv, 3. 10

Ut. Faciunt, næ, intelligendo, ut nihil intelligant A. Prol. 17 Feci e servo ut esses libertus mihi A. i, 1. 10 Id paves, ne ducas tu illam: tu autem ut ducas A. ii, 2. 19 Proin tu fac, apud te ut sies. Pa. Modo ut possim A. ii, 4. 5. 6 Hoc nisi fit, puerum ut tu vides, nihil moventur nuptiæ A. iii, 2. 36 Opus faciam, ut defetiger usque, ingratiis ut dormiam Eu. ii, 1. 14 Amabo, ut illuc transeas, ubi illa est Eu. iii, 3. 31 Rectum est? ego ut faciam: non est? te ut deterream Hea. i, 1. 27 Ut facile scires, desiderio id fieri tuo Hea. ii, 3. 65 Si est, facturus ut sit officium suum, faciat Ad. iii, 5. 4 Ipsum id metuo, ut credant Ad. iv, 4. 17 Quod nunc ministare facere, ut faceres He. iii, 4. 18 Ut gratiam ineat sine suo dispendio He. v, 2. 29 Modo ut hoc consilio possiet discedi, ut istam ducat Ph. v, 2. 8 Hiccine ut tibi respondeat? Ph. v, 8. 8

Ut (pro Quemadmodum). Age, age, ut lubet A. ii, 1. 10 Hodie uxorem ducas, ut dixi, volo. Facis, ut te decet, cum A. ii, 5. 7. 10 Hanc vis amittere? ut potero, feram A. v, 3. 27 De uxore, ita ut possedi, nihil mutat Chremes A. v, 4. 46 Credo, ut fit, misera præ amore exclusti hunc foras Eu. i, 2. 18 Fac, ita ut jussi; deducantur isti Eu. ii, 1. 1 Eas itidem fallere, ut ab illis fallimur? Eu. ii, 3. 93 Annos sexaginta natus es, aut plus eo, ut conjicio Hea. i, 1. 11 Scin' esse factum, ut dico? Hea. iii, 2. 18 Aperte, ita ut res sese habet, narrato Hea. iv, 3. 24 Credo jam, ut solet, jurgabit Ad. i, 1. 54 Sic siet modo, ut nunc est, quæso. Sy. Ut quisque suum volt esse, ita est Ad. iii, 3. 45 Ut res gesta est, narrabo ordine Ad. iii, 5. 3 Integram itidem reddam, ut accepi ab suis He. i, 2. 75 Itidem illæ mulieres sunt ferme, ut pueri, levi sententia He. iii, 1. 32 Faciam, ut mones He. iv, 4. 97 Quod habes, ita ut voluisti, uxorem sine mala fama Ph. i, 3. 17 Haud scio hercle, ut homo est, an mutet animum Ph. v, 2. 9 Faciam, ut jubes Ph. v, 3. 12

Ut (pro Postquam). Ut hinc te intro ire jussi, opportune hic fit mihi obviam A. iii, 4. 11 Ut hosce instruxit, ipsus sibi cavit loco Eu. iv, 7. 12 Ut hinc forte ea ad obstetricem erat missa Ad. iv, 4. 8 Modo me intro ut corripui timidus He. iii, 3. 5 Me segregatum habuisse, uxorem ut duxit, a me Pamphilum He. v, 1. 25 Ut abii abs te, fit forte obviam mihi Phormio Ph. iv, 3. 12 Ut modo argentum tibi dedimus apud forum, recta domum sumus profecti Ph. v, 6. 19

Ut (pro Quamvalde, Quomodo). Mea consilia ut tibi credam omnia

Eu. i, 2. 48 Ut falsus animi est! Eu. ii, 2. 43 Ut ego unguibus facile illi in oculos involem venefico! Eu. iv, 3. 6 Illud vide; os ut sibi distorsit carnufex! Eu. iv, 4. 3 Vide ut otiosus it, si Dis placet! Eu. v, 3. 10 Ut præter spem evenit! Hea. iv, 1. 51 Ut errat! Hea. iv, 8. 3 Heia! ut elegans est! Hea. v, 5. 19 Narratque, ut virgo abs se integra etiam tum siet He. i, 2. 70 O Fortuna, ut nunquam perpetuo es bona! He. iii, 3. 46 Immo malum, hercle: ut nihil pudet! Ph. iv, 3. 39 Ut ludos facit! Ph. v, 7. 52

Ut ne (pro Ne). Id arbitror apprime in vita esse utile, ut ne quid nimis A. i, 1. 34 Si poterit fieri, ut ne pater per me stetisse credat, volo A. iv, 2. 16 Hoc modo te obsecro, ut ne credas a me allegatum hunc senem A. v, 3. 28 Id ut ne fiat, hæc res sola est remedio Eu. iii, 1. 49 Hoc primum, ut ne quid hujus rerum ignores Hea. ii, 3. 28 Age, mitto: si fieri potis est, ut ne qua exeat Ad. iv, 4. 16

Utut (pro Utcumque). Ut ut erat, mansum tamen oportuit Hea. i, 2. 26 Ut ut hæc sunt facta, potius, quam lites sequar Ad. ii, 2. 40 Non me hanc rem patri, ut ut erat gesta, indicasse? Ad. iv, 4. 20 Ut ut erant alia, illi certe consuleres Ph. iii, 1. 4 Sed ut ut hæc sunt, tamen hoc faciam Ph. iii, 2. 46

Utcumque. Tu, ut subservias orationi, utcumque opus sit verbis, vide A. iv, 3. 21 Nostrum est intelligere, utcumque, atque ubicumque opus sit, obsequi Hea. iii, 3. 17

Uter, tra, trum. Harum duarum conditionum nunc utram malis, vide Hea. ii, 3. 85 An dubitas, Clitipho? Ch. Immo, utrum volt Hea. v, 5. 14 Nunc vide, utrum vis Ad. ii, 1. 41 Tamen, utrum malis, scio He. iii, 5. 15

Uterque. Apud Antiphonem uterque, mater et pater domi erant Eu. v, 2. 1 Uterque in te exempla edent Eu. v, 7. 21 Curemus æquam uterque partem Ad. i, 2. 50 Quam uterque est similis sui! Ph. iii, 2. 16 Quam uterque utrique est cordi Ph. v, 3. 17 Ait uterque tibi potestatem ejus habendæ se dare Ph. v, 6. 40 Si in rem est utrique, ut fiant, arcessi jube. Sed si ex ea re plus mali est, quam commodi utrique, id te oro, in commune ut consulas A. iii, 3. 14. 16 Utrumque adesse video A. ii, 5. 5 Hoc beneficio utrique ab utrisque vero devincimini Hea. ii, 4. 14 Experimini, in utramque partem, ingenium quid possit meum Hea. Prol. 47 Vehemens in utramque partem, Menedeme, es nimis Hea. iii, 1. 31 Nec clam te est, quam illi utræque res nunc utiles sient A. i, 5. 52 Utrumque hoc falsum est: effluet Eu. i, 2. 41

Utervis. Qui utramvis recte norit, ambas noverit A. Prol. 10 Faxo, in aurem utramvis otiose ut dormias Hea. ii, 3. 101 Si utrumvis horum, mulier, unquam tibi visus forem He. iv, 1. 10

Uti, Utin.' Mater cœpit studiose omnia docere, educare, ita uti si esset filia Eu. i, 2. 37 Educta ita, uti teque illaque dignum est Eu. iv, 6. 10 Sine auro, tum ornatam, ita uti quæ ornantur sibi. Si hæc sunt, Clinia, vera, ita uti credo, quis te est fortunatior? Ubi dicimus redisse te, et rogare uti veniret ad te Hea. ii, 3. 47. 55. 63 Videre verum, atque ita, uti res est, dicere Hea. iii, 1. 81 Ita non ut olim, sed uti nunc, sane bona (forma) Hea. iii, 2. 13 Cliniam orat; sibi uti id nunc det Hea. iii, 3. 44 Per te, vel uti quæstum faceret, vel uti veniret palam Hea. iv, 1. 27 Ita uti decet, hilarum ac lubentem fac te in gnati nuptiis Ad. iv, 7. 37 Si quæret me, uti tum dicas: si non quæret, nullus dixeris. Hæc, ita uti liberali esse ingenio decet He. i, 2. 3. 89 Si jus, si fas est, uti advorsa ejus per te tecta, tacitaque apud omnes sient He. iii, 3. 27 Quæ neque uti devitem, scio, neque Ph. i, 4. 3 Neque quo modo a me amittam, invenio: neque uti retineam, scio Ph. iii, 2. 22 Omnes posthabui mihi res, ita, uti par fuit Ph. v, 7. 15 Utin' eximium neminem habeam? He. i, 1. 9 Somnium! utin' hæc ignoraret suum patrem? Ph. v, 6. 34

Utibilis, e. Quid minus utibile fuit, quam hoc ulcus tangere, aut? Ph. iv, 4. 10

Utilis, e. Nec clam te est, quam illi utræque res nunc utiles sient A. i, 5. 52 Id arbitror apprime in vita esse utile, ut ne quid nimis A. i, 1. 34 Si ita istuc animum induxti esse utile, nolo A. iii, 3. 40 Nunc me hospitem lites sequi, quam hic mihi sit facile atque utile A. iv, 5. 16 Quibus id maxime utile est, illum esse quam deterrimum A. v, 1. 16 In metu esse hunc, illi est utile Hea. i, 2. 25 Cum amet aliam, non est utile, hanc illi dari. Ad. iii, 2. 43 Neque honestum mihi, neque utile ipsi virgini est He. i, 2. 76

Utilitas. In ea re, utilitatem ego faciam, ut cognoscas meam Eu. ii, 3. 17

Utinam. Utinam aut hic surdus, aut hæc muta facta sit A. iii, 1. 5 Utinam mihi esset aliquid hic, quo nunc me præcipitem darem A. iii, 4. 27 Jam hic suos parentes repperit? My. Utinam! Cr. An nondum etiam? A. iv, 5. 12 Utinam id sit, quod spero A. v, 4. 28 O Thais, Thais, utinam esset mihi pars æqua amoris tecum! Utinam istuc verbum ex animo, ac vere diceres! Eu. i, 2. 11. 95 Utinam tam aliquid invenire facile possis, quam Eu. ii, 1. 4 Utinam sic sient, qui mihi male volunt Eu. iv, 3. 13 Utinam tibi commitigari videam sandalio caput! Eu. v, 8. 4 Utinam ita Di faxint! Hea. i, 1. 109 Utinam hic prope adesset alicubi! Utinam hoc sit modo defunctum! Ad. iii, 4. 7. 62 Utinam quidem ita se defatigarit, velim, ut! Ad. iv, 1. 2 Utinam hoc perpetuum fiat gaudium! Ad. v, 9. 15 Utinam istuc ita Di faxint! He. iii, 2. 19 Utinam sciam ita esse istuc He. iv, 1. 21 Quod utinam ne Phormioni id suadere in mentem incidisset Ph. i, 2. 5

Utor. Porro Eunuchum dixti velle te, quia solæ utuntur his reginæ; repperi Eu. i, 2. 88 Ego, dum illo licitum est, usa sum benigno et lepido, et comi He. v, 3. 29 Ita aperte ipsam rem modo locutus, nihil circuitione usus es A. i, 2. 31 Quorum opera suo quisque tempore usus est sine superbia Ad. Prol. 21 Ita usque advorsa tempestate usi sumus He. iii, 4. 9 Si mihi prior tu attuleris, Phædria, mea lege utar Ph. iii, 2. 48 Nostra utere amicitia, ut voles He. v, 1. 37 Mihi si unquam filius erit, næ, ille facili me utetur patre Hea. ii, 1. 5 Sic sum: si placeo, utere Ph. iii, 2. 42 Si displicebit vita, tum istoc utitor Hea. v, 2. 19 Atque huic aliquid paululum præ manu dederis, unde utatur: reddet tibi cito Ad. v, 9. 24 Ne simili utamur fortuna, atque usi sumus Ph. Prol. 32 Mea, quæ præter spem evenere, utantur sine Ad. v, 3. 29 Quod si personis iisdem uti aliis non licet, qui? Eu. Prol. 35 Sed gnatum unicum, quem pariter uti his decuit, aut Hea. i, 1. 80 Qui uti scit, ei bona: illi, qui non utitur recte, mala Hea. i, 2. 22 Sinite exorator ut sim: eodem ut jure uti senem liceat, quo jure sum usus adolescentior. Vetere in nova cœpi uti consuetudine He. Alt. Prol. 2. 3. 29 Alias ut uti possim causa hac integra He. i, 2. 5 Scisti uti foro Ph. i, 2. 29 Commodius esse opinor, duplici spe utier Ph. iv, 2. 13 Quæ convenere in Andriam, ex Perinthia fatetur transtulisse, atque usum pro suis A. Prol. 14 Scio te non usum antehac amicitia mea Ad. ii, 2. 42 Quod illa ætas magis ad hæc utenda idonea est Hea. i, 1. 81

Utrum (adverb.). Utrum taceamne, an prædicem? Eu. iv, 4. 54 Utrum studione id sibi habet, an laudi putat fore, si? Ad. iii, 3. 28 Verum id tua refert nihil, utrum illæ fecerint He. iv, 3. 12 Utrum stultitia facere ego hunc, an malitia dicam? Ph. iv, 3. 54

Vulgo. Verum illud verbum est, vulgo quod dici solet A. ii, 5. 15 Aut illud falsum est, quod volgo audio dici. Ea coacta ingratiis postilla cœpit victum volgo quærere Hea. iii, 1. 12. 38 Quid ego tantum sceleris admisi miser? volgo faciunt Hea. v, 2. 4

Vulgus. Nonnihil veritus sum, Dave, abs te, ne faceres idem, quod vulgus servorum solet A. iii, 4. 4 Volgus quæ abs se segregant Hea. ii, 4. 6 Sine me, obsecro, hoc effugere, volgus quod male audit mulierum He. iv, 2. 24

Vulnus. Sine sanguine hoc fieri non posse, qui abstergerem vulnera Eu. iv, 7. 9

Vultus. Nunc gestus mihi, voltusque est capiundus novus Ph. v, 6. 50 Continuo voltum earum sensi immutari omnium He. iii, 3. 9 Voltum contemplamini Ph. i, 4. 33 Et voltu, Sosia, adeo modesto, adeo venusto, ut nihil supra A. i, 1. 92 At vero voltu; cum, ibi me adesse, neuter tum præsenserat A. v, 1. 20 Tristis severitas inest in voltu, atque in verbis fides A. v, 2. 16 Voltus quoque hominum fingit scelus Hea. v, 1. 14

Uxor. Hæc Andria, sive ista uxor, sive amica est, gravida e Pamphilo est A. i, 3. 11 Uxor tibi ducenda est, Pamphile, hodie, inquit, para A. i, 5. 19 Domus, uxor, liberi inventi, invito patre A. v, 3. 20 Evenire ea satius est, quæ in te uxor dicit irata, quam. Uxor, si cesses, aut te amare cogitat, aut Ad. i, 1. 5. 7 Uxor sine dote veniet Ad. iv, 7. 41 Uxor, ubi me ad filiam ire sensit, se duxit foras He. iv, 1. 7 Uxor quid faciat, in manu non est mea. Sensitque adeo uxor. Non mirum fecit uxor, si hoc ægre tulit He. iv, 4. 44. 73. 87 Pamphilo, me facere ut redeat uxor, oportet. Si compererit crimini tua se falso uxor credidisse, missam iram faciet; sin au-

tem est ob eam rem iratus. gnatam, quod peperit uxor clam; id leve est He. v, 2. 3. 13. 15 Vereorque, ne uxor aliqua hoc resciscat mea Ph. iv, 1. 19 Dotem si accipiet, uxor ducenda est domum. Si argentum acceperit, ducenda est uxor, ut ais Ph. iv, 4. 13. 20 Atque id porro aliqua uxor mea rescisceret Ph. v, 1. 19 Amicam ut habeas prope jam in uxoris loco? Hea. i, 1. 52 Primum hujus uxoris est mater Ad. v, 8. 6 Animus partim uxoris misericordia devinctus, partim He. i, 2. 92 Peregre rediens semper cogitat, aut filii peccatum, aut uxoris mortem, aut Ph. ii, 1. 14 Fructum, quem Lemni uxoris reddunt prædia Ph. iv, 3. 75 Tum uxori obnoxius sum He. iii, 1. 22 Uxori emunda ancillula est. Uxori, tibi opus esse, dixero Ph. iv, 3. 60. 76 Patruus tuus est pater inventus Phanio uxori tuæ Ph. v, 6. 33 Unicam gnatam cum dote summa filio uxorem ut daret. Si propter amorem uxorem nolit ducere A. i, 1. 74. 128 Non dubium est, quin uxorem nolit filius. Qui postquam audierat, non datum iri filio uxorem suo. Omnes qui amant, graviter sibi dari uxorem ferunt A. i, 2. 1. 6. 20 Uxorem decrerat dare sese mihi hodie. Qui denegarat se commissurum mihi gnatam suam uxorem A. i, 5. 3. 7 Hodie uxorem ducis? A. ii, 1. 21 Uxorem tibi non dat jam Chremes. Pa. Ait tibi uxorem dare sese hodie. Quasi necesse sit, si huic non dat, te illam uxorem ducere A. ii, 2. 15. 16. 35 Si id succenseat nunc, quia non dat tibi uxorem Chremes. Ducas volo hodie uxorem. Uxorem his moribus dabit nemo A. ii, 3. 2. 14. 21 Hodie uxorem ducas, ut dixi, volo A. ii, 5. 7 Animum ad uxorem appulit. Num filio videtur uxorem dare? A. ii, 6. 15. 21 Nunc sibi uxorem expetit. Orabo gnato uxorem A. iii, 2. 40. 48 Uxorem demus A. iii, 3. 28 Nec postulabat nunc quisquam uxorem dare A. iv, 1. 33 Coactus legibus eam uxorem ducet A. iv, 4. 42 Vis me uxorem ducere? A. v, 3. 27 Nec mora ulla est, quin eam uxorem ducam A. v, 6. 7 Emoriar, si non hanc uxorem duxero Eu. v, 2. 49 Eaque est nunc ad uxorem tuam Hea. iii, 3. 43 Illam te amare, et velle uxorem Hea. iv, 3. 26 Hanc cupere uxorem Hea. iv, 5. 26 Hanc sibi uxorem dari volt Clinia. Illum aiunt velle uxorem Hea. iv, 8. 6. 14 Age jam, uxorem ut arcessat, paret Hea. v, 1. 75 Etiam haud scio, an uxorem ducat Hea. v, 2. 46 Pater, omnia faciam: impera. Ch. Uxorem ut ducas Hea. v, 5. 12 Quod fortunatum isti putant, uxorem nunquam habui. Uxorem duxit: nati filii duo Ad. i, 1. 19. 21 Ita obsecraturum, ut liceret sibi hanc uxorem ducere Ad. iii, 2. 36 Bono animo es: duces uxorem hanc. Abi domum, ut uxorem arcessas. abi! Æs. Quid? jam uxorem? Ad. iv, 5. 62. 65. 66 Me tum uxorem credidisti ducturum Ad. v, 3. 26 Duxi uxorem: quam ibi miseriam vidi! Ad. v, 4. 13 Cur non domum uxorem arcessis? Ad. v, 7. 6 Phrygiam ut uxorem meam una mecum videam liberam Ad. v, 9. 16 Nunquam illa viva ducturum uxorem domum He. i, 1. 6 Ut hac ille viva posset animum inducere uxorem habere. Cum pater, uxorem ut ducat, orare occipit. Ut ad pauca redeam, uxorem deducit domum. Seque ante, quam eam uxorem duxisset domum, sperasse. Relinquit cum matre hic uxorem He. i, 2. 26. 41. 60. 71. 99 Vestrarum nulla est, quin gnatum velit ducere uxorem He. ii, 1. 44 Priusquam hanc uxorem duxi, habebam alibi animum amori deditum. Tum matrem ex ea re me, aut uxorem in culpa inventurum arbitror. Uxorem Philumenam pavitare, nescio quid, dixerant He. iii, 1. 14. 19. 40 Non visam uxorem Pamphili? He. iii, 2. 6 Alio suspicans morbo me visurum affectam uxorem He. iii, 3. 6 Si est, ut velit reducere uxorem, licet. Porro hoc jurgium ad uxorem He. iii, 5. 51. 64 Roga, velitne, an non, uxorem He. iv, 1. 43 Uxorem tuam propter meos mores hinc abiisse. Hanc matrem habens talem, illam autem uxorem He. iv, 2. 1. 26 Quid mulieris uxorem habes? Reduc uxorem. Matrem non posse habere hanc uxorem domi. Egi, atque oravi tecum, uxorem ut duceres. Ah! reduc uxorem He. iv, 4. 22. 32. 56. 64. 76 Uxorem hanc priusquam duxit, vostrum amorem pertuli. Hic nunc uxorem habet. Me segregatum habuisse, uxorem ut duxit, a me Pamphilum He. v, 1. 17. 18. 26 Uxorem reddo He. v, 3. 21 Recte amasti, Pamphile, uxorem tuam He. v, 4. 22 Herilem filium ejus duxisse audio uxorem Ph. i, 1. 6 Si uxorem velit; lege id licere facere Ph. i, 2. 65 Quod habes, ita ut voluisti, uxorem sine mala fama Ph. i, 3. 17 Itane tandem uxorem duxit Antipho, injussu meo? Ph. ii, 1. 1 Ita ut æquom fuerat, volui uxorem ducere. Nullam mihi malim, quam isthanc uxorem dari Ph. iv, 3. 46.

52 Quid minus utibile fuit, quam nominare uxorem? Ph. iv, 4. 11 Ubi hoc egeris, transito ad uxorem meam, ut Ph. iv, 5. 7 Conclusam hic habeo uxorem sævam Ph. v, 1. 17 Uxorem ejus huc adducam Ph. v, 2. 11 Hei! video uxorem: pæne plus, quam sat erat Ph. v, 3. 14 Interea mittit herus me ad uxorem tuam Ph. v, 6. 20 Ubi voltis, uxorem date. Si vis mihi uxorem dare, quam despondisti, ducam. Immo vero uxorem tu cedo. Hic quandam norum, cujus vir uxorem. Neque jam id celare posse te uxorem tuam Ph. v, 7. 14. 31. 42. 46. 66 Uxorem duxit Ph. v, 8. 16 Ehem! mi vir. Ch. Ehem! mea uxor Hea. iv, 1. 9 Ohe! jam desine Deos, uxor, gratulando obtundere Hea. v, 1. 6 Quem cum istoc sermonem habueris, procul hinc stans accepi, uxor He. iv, 3. 1 Comperisse, Pamphilum pro uxore habere hanc peregrinam A. i, 1. 119 Quam ego animo egregie caram pro uxore habuerim A. i, 5. 28 Herus, quantum audio, uxore excidit A. ii, 5. 12 Nunc uxore opus est A. ii, 6. 15 De uxore, ita ut possedi, nihil mutat Chremes A. v, 4. 46 Prope jam ut pro uxore haberet Hea. i, 1. 46 Quia de uxore incertus sum etiam, quid sim facturus He. iv, 3. 8 A Myrrhina hæc sunt mea uxore exorta omnia He. iv, 4. 10 Aut quidem cum uxore hac, ipsum prohibebo domo Ph. ii, 3. 78 Quid! duasne is uxores habet? Ph. v, 1. 27 Qui mihi, ubi ad uxores ventum est, tum fiunt senes. Homo adolescens, si habet unam amicam, tu uxores duas? Ph. v, 8. 21. 52

Uxorius, a, um. Perpulisti me, ut homini adolescentulo, abhorrenti ab re uxoria, filiam ut darem in seditionem A. v, 1. 10

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.